

Giới thiệu Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert

Chán nản thanh niên , tại nhân sinh đứng đầu không được như ý lúc , tình cờ phát hiện mình từ nhỏ đeo ở trên người ngọc bội , lại là một cái đạo gia truyền thừa hệ thống , có được lấy cổ xưa lại thần bí đạo gia truyền thừa!

Vận mệnh , sau đó sửa lại.

Từ đây bằng vào đạo gia năm thuật núi , y , mệnh , tướng , bói đạo thông truyền thừa , bước lên một cái kỳ huyền mà bất khả tư nghị nói đường , hồng trần luyện tâm , đại đạo Vô Cực...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Họa không đến một lần

Đoạn ngo vừa qua khỏi , khí trời quang đăng , gió nhẹ nhu hòa.

Rất nhiều yêu đẹp nữ tính , đều rớt rít tại mùa này ăn mặc mát lạnh thời thượng , chân trắng đẹp mắt , giày đeo mê người , trở thành thành phố Đông Hoa trong phố lớn ngõ nhỏ đứng đầu chói mắt một phong cảnh.

Bệnh viện nhân dân thành phố trước , người đến người đi , qua lại không dứt.

Bệnh viện đối diện trạm xe buýt , một vị thân cao ước chừng 1m8 , chừng hai mươi , mặc bình thường thanh niên anh tuấn chính đang an tĩnh chờ xe buýt , đen bóng ánh mắt nhìn vạn dặm không mây xanh thăm bầu trời , nội tâm , nhưng là hết sức lạc tích , cùng hoàn cảnh chung quanh lộ ra hoàn toàn xa lạ.

Ông! Ông! Ông . .

Đột nhiên , người tuổi trẻ cảm giác trong túi tiền của mình truyền tới một trận chấn động , liền thu hồi ánh mắt , đưa tay vào túi , xuất ra một cái đặt ở năm năm trước đều ngại quá hạn , không biết là mấy tay hàng cũ nát điện thoại di động.

Mở ra tin tức , đúng là mình bạn gái Tần Mặc phát tới , phải nói là bạn gái trước.

"Lâm Vũ , hôm nay khảo hạch như thế nào đây?"

Lâm Vũ nhìn đến tin tức nội dung , trầm ngâm một hồi , hồi phục ba chữ: "Thất bại."

Một hồi sau , Tần Mặc lần nữa trở về tin tức: "Kia người phải nhớ kỹ chúng ta ước định."

"Yên tâm , ta sẽ tuân thủ ước định , về sau sẽ không nữa tới quấy rầy người. . ."

Đem tin tức phát xong , Lâm Vũ lần nữa đưa điện thoại di động bỏ vào túi , khẽ ngẩng đầu nhìn về phía đối diện bệnh viện , khóe miệng lộ ra một tia không hiểu cay đắng nụ cười.

Hết thấy các thứ này , tựa hồ như vậy kết thúc.

Muốn chia tay , ngại chính mình không có tiền nói thẳng chính là , cần gì phải chuyển cái lớn như vậy công tới cái hổ chính mình ? Thật coi mình là kẻ ngu ? Không biết hết thấy các thứ này ngọn nguồn ?

Lâm Vũ , đồng hoa đại học trung y hệ sinh viên đại học năm thứ tư , cô nhi , từ nhỏ phụ mẫu đều mất , cùng cao tuổi gia gia sống nương tựa lẫn nhau , mà ở hai năm trước , gia gia cũng đi theo rồi đi. . . Có thể nói , Lâm Vũ ở trên thế giới này , lại cũng không có thân nhân , hết thấy đều phải dựa vào chính mình.

Bao gồm bốn năm đại học học phí , đều dựa vào chính hấn đánh công việc tạm thời cùng trường học học bổng khó khăn duy trì.

Nếu là đổi thành những người khác , chỉ sợ sớm đã thôi học , nhưng là Lâm Vũ không muốn vì phạm gia gia ước nguyện , khổ đi nữa một mồi đi nữa , cũng phải kiên trì hoàn thành học nghiệp.

Nhưng mà , Lâm Vũ cũng không tính là hoàn toàn không còn gì cả , ít nhất còn có một người bạn gái , mặc dù nói chuyện gần một năm yêu đương , cũng chỉ phát triển đến ôm , thân khuôn mặt , thậm chí ngay cả hôn miệng trình độ cũng không có. . . Nhưng bất kể nói thế nào , ít nhất cũng có thể để cho rất nhiều người hâm mộ.

Có thể theo thời gian đưa đẩy , tới gần tốt nghiệp hai người cũng không thể không đối mặt thực tế , ngay tại mấy ngày trước , Tần Mặc không có dấu

hiệu nào đưa ra chia tay, Lâm Vũ dĩ nhiên là hết sức giữ lại, cuối cùng, hai người giằng co nửa ngày sau, liền quyết định một cái ước định: Nếu như Lâm Vũ lần này có thể ở bệnh viện nhân dân thành phố khảo hạch thành công, hai người cứ tiếp tục phát triển tiếp.

Nhưng nếu như khảo hạch thất bại, liền. . . Mỗi người một ngã!

Lúc mới bắt đầu sau, Lâm Vũ còn lòng tin mười phần, bởi vì này một lần khảo hạch, là bệnh viện viện trưởng tự mình gọi điện thoại mời, Lâm Vũ thậm chí còn cho là, khảo hạch chẳng qua là qua cái tràng mà thôi.

Bị mượn dùng, là thiết ván đã đóng thuyền chuyện.

Sự thật cũng chứng minh Lâm Vũ suy đoán, tại khảo hạch thời điểm, khảo hạch quan kia tán thương thần sắc, đến bây giờ đều vẫn rõ ràng ẩn trong đầu, nhưng ngay khi khảo hạch quan muốn tuyên bố kết quả thời điểm, đột nhiên nhận được một cú điện thoại, mặc dù hần chỉ là ừ, tốt loại hình mà nói, nhưng là không có ai biết, nội dung điện thoại bị Lâm Vũ nghe thật sự rõ ràng.

Kết quả, tự nhiên cũng không cần nói.

Vì vậy Lâm Vũ tại khảo hạch quan trong miệng biết mình khảo hạch sau khi thất bại, cũng không có cảm thấy quá nhiều ngoài ý muốn, chỉ nói là câu cáo từ, rồi đi bệnh viện nhân dân thành phố.

Vừa tới dưới lầu, nhận được Tần Mặc tin tức.

Bệnh viện nhân dân thành phố lầu ba, nào đó gian phòng làm việc bên trong, một vị trẻ tuổi tính lẹ nữ tử đang đứng ở trước cửa sổ, cầm điện thoại di động tay không giải thích được run nhẹ lên, nàng là như thế cũng không nghĩ tới, Lâm Vũ như thế này mà sáng khoái đáp ứng không dây dưa nữa, cùng mấy ngày trước hoàn toàn không phải giống nhau.

Người đàn bà này, rõ ràng là trước cùng Lâm Vũ gửi tin nhắn Tần Mặc.

"Tiểu Mặc, lúc này hần cũng sẽ không lại tới dây dưa ngươi." Tần Mặc đứng bên người một vị mất ti hí cái mũi nhỏ thanh niên, nhìn đến Tần Mặc trên điện thoại di động tin tức sau đó, trên mặt có một tia người thẳng nụ cười.

"Đúng vậy." Tần Mặc gạt đầu một cái, cắt điện thoại di động, ngẩng đầu nhìn về bệnh viện đối diện trạm xe buýt, trong ánh mắt mang theo một tia quyết tuyệt.

Đồng thời, cũng mang theo một tia khinh miệt.

Nếu bàn về tướng mạo, nàng thừa nhận bên người vị này không có Lâm Vũ đáng đáp anh tuấn.

Nhưng là niên đại này, soái có thể làm cơm ăn? Có thể làm kẹt quét?

Cũng chỉ có làm như vậy, tài năng hoàn toàn để cho Lâm Vũ từ bỏ ý định, nhưng là, bọn họ căn bản không biết, hết thấy các thứ này, Lâm Vũ đã sớm rõ như lòng bàn tay, cũng lười đi điểm phá, chung quy nàng đã quyết tâm phải rời khỏi, coi như cố gắng nữa cũng không giữ được.

. . .

Đồng hoa đại học.

"Lão tam, hôm nay khảo hạch thế nào?"

Mới vừa trở lại trường học nhà trọ Lâm Vũ, liền bị lão đại Hứa Phong cho kéo.

Lâm Vũ cười một tiếng, nhìn đến bạn cùng phòng quan tâm thần sắc, sẽ không khỏi cảm thấy, chính mình còn chưa tới không còn gì cả mức độ, ít nhất bên người còn có bằng hữu tại xuất phát từ nội tâm mà quan tâm chính mình.

"Thất bại." Tại Hứa Phong mong đợi trong ánh mắt, Lâm Vũ nói ra một cái Hứa Phong đứng đầu không hy vọng câu trả lời, "Ngươi cũng không cần an ủi ta, thành phố Đông Hoa cũng không phải là chỉ có một nhà này bệnh viện. . ."

"Ta nói không phải cái này." Lão đại Hứa Phong cắt đứt Lâm Vũ mà nói, "Ta nói là, ngươi lần này khảo hạch thất bại, vậy ngươi và nàng. . ."

Hứa Phong nói nàng, dĩ nhiên là Tần Mặc.

"Kết thúc." Lâm Vũ từ tốn nói.

"Lão tam, ngươi cũng đừng quá mức để ý." Hứa Phong vỗ một cái Lâm Vũ bả vai, an ủi: "Nàng quãng ngươi, đó là nàng tổn thất, ta dám cam đoan, sớm muộn có một ngày nàng sẽ hối hận!"

Lâm Vũ ánh mắt lạnh nhạt nhìn chăm chăm Hứa Phong, đối phương mặc dù là cái này phòng ngủ lão đại, mà trên thực tế nhưng là vóc người đứng đầu thấp bé một cái, chớ nhìn hần bình thường mặt đầy hèn mọn, trên thực tế, hần không phải một cái đơn giản người vật, tại phòng ngủ trong bốn anh em là tối có thể đánh.

Ngay cả từ nhỏ tập võ Lâm Vũ, đối mặt Hứa Phong thời điểm, cũng không dám hứa chắc mình có thể chống nổi năm mươi chiêu.

Đương nhiên, Lâm Vũ biết võ chuyện, ở nơi này trong phòng ngủ, chỉ có Hứa Phong cùng Lâm Vũ tự mình biết, hai người khác là không biết rõ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ta thật không có chuyện, đúng rồi, hai người bọn họ đây?"

"Lão Nhị cùng lão tứ a, bọn họ hiện tại khẳng định ở quán Internet bên trong, không nói bọn họ, người sau đó có tính toán gì?" Hứa Phong lại lần nữa hỏi tới chính sự.

So với hán bất luận kẻ nào đều biết, Lâm Vũ hiện tại cần công việc, nếu không mà nói, hán chẳng mấy chốc sẽ chết đói đầu đường!

"Lão tam, nếu không người. . ."

"Rồi nói sau." Lâm Vũ biết rõ hán đang có ý gì, trực tiếp khoát tay ngắt lời hán.

Hứa Phong phải nói, nhất định là làm cho mình đi nhà hán công ty đi làm, nhà bọn họ là làm chữa bệnh khí giới làm ăn, bắt quá Lâm Vũ học là Trung y, chuyên nghiệp có chút không đúng, chủ yếu nhất là Lâm Vũ không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, không muốn đi phiền toái Hứa Phong.

Nhưng mà, hai người đều chú ý tới, Lâm Vũ một mực đeo ở trước ngực một khối ngọc bội, phát ra một đạo khó mà nhận ra bạch quang, bạch quang tiến vào Lâm Vũ lồng ngực sau đó, liền cũng không có xuất hiện nữa. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đạo gia truyền thừa

"Ta trước nghỉ ngơi một chút!" Lâm Vũ vừa nói, cũng chưa có lại để ý tới Hứa Phong, đi thẳng tới chính mình mép giường nằm xuống.

Hứa Phong há miệng, cuối cùng vẫn không có lên tiếng quấy rầy Lâm Vũ, xoay người rời đi phòng ngủ.

"Thật đúng là họa không đến một lần!" Lâm Vũ tập trung tại hai cánh tay, nhìn không chớp mắt nóc giường.

Làm việc không có chỗ dựa, bạn gái cũng đi theo một cái thiếu gia nhà giàu chạy, nhân sinh bi ai nhất sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Không biết qua bao lâu, trong lúc miên man suy nghĩ Lâm Vũ, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Mà đang ở Lâm Vũ ngủ trong chớp mắt ấy, trước ngực hán cái viên này ngọc bội, phát ra một đạo chói mắt bạch quang, đem cả người hán che phủ ở trong đó, thật may trong phòng ngủ không có những người khác, nếu không nhất định phải đem người hù dọa ra một cái nguy hiểm không thể.

Bạch quang bao phủ Lâm Vũ, kéo dài suốt ba phút, cuối cùng toàn bộ đi vào Lâm Vũ trong cơ thể.

Cùng lúc đó, Lâm Vũ trước ngực cái viên này ngọc bội, cũng đi theo hoàn toàn biến mất.

Trong giấc mộng.

"Chuyện này. . . Đây là đâu?"

Làm Lâm Vũ khi mở mắt ra sau, đập vào mắt là một gian cổ vị mười phần căn phòng, tựa như cùng cổ trang phim truyền hình trung trang cảnh, bên trong căn phòng còn thổi nhàn nhạt đàn hương, làm người vừa nghe liền cảm thấy tâm tình thoải mái.

"Chủ nhân, người rốt cuộc đã tới." Ngay tại Lâm Vũ kinh ngạc thời điểm, đột nhiên nghe được bên cạnh tới một đạo nữ hài thanh âm.

Lâm Vũ quay đầu lại vừa nhìn, lại lần nữa lật đổ chính mình tam quan, một cô bé đang ngồi ở trên bả vai mình, hơn nữa còn là một cái đẹp không thể tưởng tượng nổi cô bé, nhưng vấn đề là, tiểu cô nương này hình thể chỉ lớn chừng bàn tay!

"Người. . . Người rốt cuộc là người hay là quỷ?" Lâm Vũ run giọng hỏi.

"Chủ nhân, ta là đạo gia truyền thừa hệ thống dẫn đạo giả tiểu Y, chủ nhân đem truyền thừa hệ thống sau khi nhận chủ, ta bỏ ra bảy ngày thời gian gom trên địa cầu tin tức, đến bây giờ mới đưa chủ nhân kêu đến." Cô bé thủy thanh nói.

"Đạo gia truyền thừa hệ thống, dẫn đạo giả? Đây rốt cuộc là chuyện gì?" Lâm Vũ vẫn thân ở trong mây trong sương mù.

Này thật giống như quá mức nằm mơ giữa ban ngày một điểm.

"Nói như thế, đạo gia truyền thừa hệ thống, chính là chủ nhân một mực đeo ở trên người cái kia có khắc bát quái đồ ngọc bội, tại bảy ngày trước, chủ nhân đem ngọc bội nhờ máu nhận chủ sau đó, ngọc bội liền bắt đầu cải tạo chủ nhân thân thể, chủ nhân chẳng lẽ không có phát hiện mình thân thể ở nơi này mấy ngày có chút biến hóa?" Tiểu Y rử rì nói.

Lâm Vũ yên lặng gật đầu, cái kia có khắc bát quái đồ, so với đồng tiền hơi lớn ngọc bội, là giả giả di vật, tại giả giả sau khi rời khỏi, Lâm Vũ vẫn đeo ở trên người, về phần cái kia gì đó nhờ máu nhận chủ, cũng có một chút ấn tượng, chính là mình tại bảy ngày trước quét dọn vệ sinh thời điểm, trong lúc vô tình đưa ngón tay bị rách rách, trên y phục dính một ít huyết, ngọc bội khả năng chính là hấp thu một ít trên y phục dính máu tích, từ đó làm cho ngọc bội thành công nhận chủ.

Mấy ngày nay trên người mình quả thật có một ít kỳ quái biến hóa, khác không nói, thị lực cùng thính lực, còn có khắp mọi mặt giác quan, đều một ngày một dạng, sáng hôm nay khảo hạch thời điểm đã nói lên hết thảy.

Trước vẫn còn nghi ngờ đến cùng là bởi vì cái gì, hiện tại cuối cùng tìm được nguyên nhân.

"Loại trừ giác quan thứ sáu trở nên nhạy cảm hơn ở ngoài, ta còn có thể được chỗ tốt gì?" Lâm Vũ ngược lại cũng dứt khoát, trực tiếp hỏi lên chỗ tốt tới.

"Đạo gia truyền thừa hệ thống, nghe tên sẽ biết, trong này tồn tại đạo gia lịch đại truyền thừa, những truyền thừa khác, người có thể tùy ý học tập, giống như đạo gia y thuật, võ thuật chờ một chút."

"Học tập những truyền thừa khác có cái gì hạn chế?"

Trên thế giới cho tới bây giờ cũng chưa có miễn phí bữa trưa, cho dù là thiên đại chuyện tốt cũng giống như vậy, cho dù có vận khí trung đầu tướng, cũng phải hao hai nguyên mua tấm vé số mới được.

Theo tiểu Y giải đáp, Lâm Vũ cũng từ từ biết rõ mà cái này đạo gia truyền thừa hệ thống một ít chức năng, nói trắng ra là chính là đạo gia năm thuật truyền thừa, đạo gia năm thuật, chia làm núi, y, mệnh, tướng, bói năm loại, bởi vì thời gian quan hệ, tiểu Y cũng không có cần kể giới thiệu, đợi ngày sau từ từ đi hỏi dò chính là.

Mà trong đó hạn chế, tiểu Y cũng giải đáp được tương đối cặn kẽ, nếu Lâm Vũ phải học tập hệ thống trung y thuật chuyện thứ nhất thì nhất định phải mở ra y này hạng nhất, đương nhiên, bất kể là mở ra một hạng, vẫn là liên quan điển tịch, hoặc là tại trong hệ thống mời chuyên gia về phương diện này chỉ đạo, đều cần tiêu hao nhất định truyền thừa điểm.

"Truyền thừa điểm là vật gì? Muốn như thế nào mới có thể thu được?"

"Người thì nhìn thành là một loại tương tự với điểm tích lũy đồ vật, về phần làm sao đạt được chuyện thứ nhất chính là trước hết mở ra này hạng nhất, nếu chủ nhân mở ra y, sau đó tại trên thực tế làm cho người ta chữa bệnh, căn cứ ốm đau bất đồng, có thể thu được số lượng không đồng nhất truyền thừa điểm, nhưng nếu như không có mở ra, chủ nhân coi như chữa bệnh nhiều đi nữa, cũng không chiếm được truyền thừa điểm."

Lâm Vũ khẽ gật đầu, một điểm này ngược lại tương đối dễ hiểu.

"Ta đây hiện tại có bao nhiêu truyền thừa điểm?" Lâm Vũ lần nữa hỏi ra một cái rất vấn đề căn bản.

Cái khác tạm thời không nói, mình chính là học Trung y, đạo gia lịch đại y học điển tịch, đối với chính mình mà nói chính là nhất bút rất lớn tài sản, nhưng nếu như không có truyền thừa điểm, hết thảy các thứ này cũng chỉ là nói suông.

"Chủ nhân hiện tại truyền thừa điểm là không." Tiểu Y nói ra một cái Lâm Vũ không nguyện ý nhất được đến câu trả lời.

Lâm Vũ khóe miệng giật một cái, không có truyền thừa điểm, còn chơi một rằm?

Tiểu Y mới vừa rồi nói rất rõ, nhất định phải trước mở ra y này hạng nhất, lại cho người trị bệnh, mới được truyền thừa điểm, nếu không mình coi như là một chết cũng không chiếm được bất kỳ truyền thừa điểm, cái khác mấy hạng cũng giống như vậy, nhưng là bây giờ, liền mở ra này hạng nhất truyền thừa điểm cũng không có... Này tựa hồ tiến vào một cái chết tuần hoàn.

"Chủ nhân xin yên tâm đi, bởi vì chủ nhân mới vừa nhận chủ, chủ nhân có một lần miễn phí mở ra đạo gia năm thuật trong đó một hạng phúc lợi, cụ thể mở ra vậy một hạng, hoàn toàn do chủ nhân lựa chọn, chủ nhân hiện tại muốn mở ra sao?" Tiểu Y cười hi hi nhìn Lâm Vũ.

"Đương nhiên muốn mở ra, tiểu Y, giúp ta mở ra y kia một hạng!" Lâm Vũ không chút do dự nào liền làm ra lựa chọn.

Kẻ ngu mới không đi mở ra, về phần cái khác một nhóm nghi vấn, về sau có là thời gian hỏi dò tiểu Y, hiện tại phải làm, chính là trước tiên đem thu được truyền thừa điểm đường tắt đã thông lại nói!

"Có thể." Tiểu Y cũng không có mơ hồ, nhưng lập tức lại lời nói xoay chuyển, "Bất quá y là một cái đại hạng, phía dưới này lại chia làm phương thuốc, châm cứu, xoa bóp, lĩnh trị bốn cái tiểu hạng, chủ nhân lần này, chỉ có thể lựa chọn một cái tiểu hạng, chủ nhân mời lựa chọn đi."

Không nghĩ đến còn có loại này hạn chế Lâm Vũ, cố nén chửi mẹ xung động, ở nơi này bốn cái tiểu hạng trung tuyển chọn rồi nửa ngày trời sau, cuối cùng bất đắc dĩ lựa chọn châm cứu.

"Được rồi, mở ra thành công, chủ nhân về sau làm người châm cứu liền có thể thu được truyền thừa điểm, truyền thừa điểm tác dụng chủ nhân đã biết rõ, ta cũng không cần phải nói nhiều." Tiểu Y mỉm cười nói, "Chủ nhân người bằng hữu trở lại, ta trước đưa người ra ngoài, nếu như có gì đó muốn hỏi ta, trực tiếp ở trong ý thức cùng ta trao đổi là được."

Tiểu Y vừa nói, cũng không đợi Lâm Vũ đáp lại, liền trực tiếp đưa hắn đưa ra ngọc bội không gian.

Lâm Vũ mới vừa mở hai mắt ra, liền phát hiện phòng ngủ cửa bị đẩy ra, Hứa Phong ba người bọn hắn theo thứ tự đi vào.

"Lão tam, ta biết người mới vừa bị nữ nhân quăng, khảo hạch lại nhận được thất bại, nhưng là không cần như vậy hành hạ chính mình chứ?" Lão Nhị Trương Huy mang một bộ độ dày có thể so với chai bia dày mắt kính, đi tới Lâm Vũ mép giường ngồi xuống.

"Gì đó hành hạ chính mình?" Lâm Vũ hoàn toàn không rõ vì sao.

Chính mình mấy năm nay khổ gì chưa từng ăn qua? Về phần vì chút chuyện như vậy tới hành hạ chính mình?

...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mỹ nữ tìm tới cửa

"Người cũng không nhìn một chút hiện từ lúc nào rồi hả? Cũng còn khá ta ở bên ngoài mang theo ăn, nếu không người hôm nay liền chuẩn bị bị đói đi!" Lão tứ Triệu Minh vĩ trực tiếp đem một cái chứa quả vật phương tiện túi ném tới Lâm Vũ trước mặt.

"Gì đó?!" Lâm Vũ sững sờ, lúc này mới phát hiện bên ngoài đã trời tối.

Vội vàng lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, nhất thời tròn tròn mắt.

Đã biết một ngủ, vậy mà ngủ suốt tám giờ! Hiện tại đã là mười giờ tối!

"Có thể là khoảng thời gian này quá mệt mỏi, không cần thận ngủ quên." Lâm Vũ gãi đầu, nửa thật nửa giả giải thích.

Ngọc bội sự tình, có thể muôn ngàn lần không thể nói ra!

Chờ chút! Ngọc bội đi đâu rồi?

"Chủ nhân người đừng vội, ngọc bội không có làm mất, còn ở trên thân thể người, người tự làm hắn tiến vào thân thể người, về sau người nào cũng không nhìn thấy, trừ phi người từ vong." Tiểu Y thanh âm trong đầu vang lên.

Lâm Vũ trái tim mới thả trở về chỗ cũ, không có làm mất là tốt rồi, không nói trước ải này ư lấy chính mình sau này vận mệnh, coi như chỉ là một quả bình thường ngọc bội, đó cũng là thân nhân di vật, vứt bỏ như thế cũng không nói được.

"Lão tam, người làm sao vậy?" Trương Huy thấy Lâm Vũ thần sắc có chút không bình thường, lập tức dò hỏi.

Lâm Vũ nhất thời lấy lại tinh thần, hướng ba người nói: "Ta không việc gì, cảm ơn các người mang cho ta ăn."

"Đều là huynh đệ, cảm ơn cái gì? Người trước ăn, chúng ta tối hôm nay còn hẹn người đối chiến." Trương Huy vừa nói, liền đứng dậy mở máy vì tính ra.

Ba người ngồi xuống chỗ của mình, trong chốc lát, liền truyền tới bàn phím đùng đùng thanh âm, Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng, ba tên này, chơi đùa

là một cái kêu anh hùng gì liên minh trò chơi, đối với cái này chút ít, Lâm Vũ hoàn toàn chính là một cái người ngoài cuộc, liên nhìn cũng không hiểu, chớ nói chỉ là đi theo đám bọn hán chơi với nhau rồi.

"Chủ nhân, người mấy cái này bằng hữu đối với người rất không tồi nha!" Một cái bán trong suốt hư ảnh xuất hiện ở Lâm Vũ trước mặt, tiếp lấy liền bay đến Lâm Vũ bả vai ngồi xuống.

Lâm Vũ sững sờ, trong lòng thì thầm: "Người như thế đi ra?"

Trong túc xá này còn có những người khác, nếu là tiểu Y bị những người khác nhìn đến, phiền toái có thể to lắm.

"Chủ nhân người cứ yên tâm đi, trừ người ra, những người khác căn bản không thấy được ta!" Tiểu Y thành thoi mà lắc hai chân.

Lâm Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vừa ăn đồ vật, vừa hỏi lấy tiểu Y liên quan tới đạo gia truyền thừa hệ thống một vài vấn đề, nhưng là, càng hỏi đi xuống, Lâm Vũ lại càng có một loại chửi mắng xung động.

Tại sao? Thu vào cùng thanh toán hoàn toàn không được tỷ lệ!

Chữa trị một cái Phong Hàn cảm mạo, chỉ có thể thu được hai ba cái truyền thừa điểm, một ít nghị nan tạp chứng, cũng liền hai ba trăm, nhưng vấn đề là mình bây giờ chỉ mở ra châm cứu kia một hạng, luôn không khả năng trị cái cảm mạo cũng giúp người ghim mấy châm chứ?

Đây vẫn chỉ là thứ yếu, chủ yếu nhất là, đơn độc mở ra cái khác hạng, một cái đại hạng yêu cầu một ngàn truyền thừa điểm, một cái tiểu hạng cũng phải ba trăm!

Lâm Vũ sơ lược mà thống kê một hồi, đạo gia năm thuật đối ứng chính là năm cái đại hạng, năm cái đại hạng tổng cộng có mười bảy cái tiểu hạng, toàn bộ mở ra muốn hơn mười ngàn truyền thừa điểm, giảm đi đã mở ra đại hạng y cùng tiểu hạng châm cứu, cũng còn muốn hơn tám nghìn truyền thừa điểm.

Không sai biệt lắm muốn trị liệu bốn mươi năm mươi cái nghị nan tạp chứng.

Cái này còn chỉ là mở ra đạo gia năm thuật tiêu hao, học tập những thứ kia truyền thừa tiêu hao đem lớn hơn. . . Lâm Vũ đã không dám lại tính toán đi xuống.

"Khó thì khó đi, dù sao đã được đến rồi lợi ích khổng lồ, về sau lại nghĩ biện pháp mau sớm thu được truyền thừa điểm." Lâm Vũ ngược lại cũng nhìn thoáng được, rất nhanh thì đem trong lòng buồn rầu quên đi, tiếp tục ăn đồ vật.

. . .

Hôm sau buổi sáng.

Bên trong phòng học.

Đại gia chẳng mấy chốc sẽ tốt nghiệp, đã không có giờ học, mà hôm nay bạn học cả lớp hầu như đều đã tề tựu, liền Tần Mặc cũng tới, chính là bởi vì lập tức sẽ tốt nghiệp, đại gia đang thương lượng tổ chức một lần hoạt động tập thể.

Đạo sư còn không có đến, tất cả mọi người tại mỗi người trao đổi, có thể dùng trong cả phòng học thập phần huyền ảo.

Mà cùng trong phòng học huyền ảo bất đồng là, Lâm Vũ một thân một mình ngồi ở trong góc, gục xuống bàn ngủ, kì thực là trong đầu cùng tiểu Y trao đổi, dù sao như vậy hoạt động với hán mà nói, tiếp cận cái tiền quả cũng thành vấn đề, có thể hay không tham gia còn có đợi thương thảo.

Cùng nó như vậy, còn không bằng nhiều hơn hỏi ý kiến một hồi tiểu Y liên quan tới đạo gia truyền thừa hệ thống chuyện, đây chính là quan hệ đến tự thân sau này vận mệnh, mơ hồ không được.

Ồn ào!

Đột nhiên, vốn là rất huyền ảo phòng học, trong lúc nhất thời tựa hồ sôi sùng sục, tựa như cùng chợ rau bình thường để cho Lâm Vũ không thể không cắt đứt cùng tiểu Y trò chuyện, ngẩng đầu lên, phát hiện đại gia đều nhìn về phòng học bên ngoài.

Lâm Vũ men theo đại gia ánh mắt nhìn lại, nhưng nhìn đến phòng học bên ngoài tình hình sau, mà lấy hán tâm cảnh, cũng không khỏi hơi hơi ngần ngại.

Phòng học bên ngoài, đang đứng một cái tất cả mọi người chưa từng thấy qua mỹ nữ.

Nữ hài thân mặc cả người trắng sắc áo đầm, đen nhánh nhu thuận tóc dài ngang eo, tinh xảo mặt trái soan, không tìm được bất kỳ tí vết ngũ quan, hơn nữa ước chừng 1m68 cao gầy vóc người. . . Coi như là đồng hoa đại học hoa khôi của trường, tại trước mặt nàng, cũng phải kém hơn gần một cái cấp bậc!

Nói phải nghiêng nước nghiêng thành, cũng không gì hơn cái này rồi.

Bất quá Lâm Vũ luôn có một loại cảm giác, cô gái này tựa hồ là một cái người quen, có thể như thế cũng nhớ không nổi đã gặp qua ở nơi nào.

Bốn phía , truyền đến đối với nữ hài thôn thức tiếng than thở.

"Giỏi một cái thanh thuần động nhân mỹ nữ!"

"Đúng vậy , thật giống như không phải chúng ta trường học học sinh."

"Dĩ nhiên không phải , nếu như nàng là trường học của chúng ta học sinh , đã sớm đem hoa khôi của trường đập phải dưới chân rồi , hẳn là đến tìm người chứ ?"

Ngay tại một đám nam sinh nghị luận sôi nổi thời khắc , một người nữ sinh không khỏi mân mê miệng , mặt coi thường nói: "Cất! Nhất định là chinh cho , có gì đặc biệt hơn người!"

Lâm Vũ nghe được đại gia nghị luận , khoe miệng hơi không để lại dấu vết về phía căn cầu , thật đúng là rừng vốn lớn , loại chim nào cũng có , rất nhiều người chính là như vậy , nếu như người ta dung mạo khó coi , thì nhìn không dậy nổi người ta , nếu như đáng đập đẹp mắt , liền nói đối phương chinh cho.

Này cũng gì đó cùng gì đó ?

Nữ hài quan sát bốn phía một chút , xác nhận chính mình không có tìm sai địa phương sau , liền môi anh đào khẽ mở , khẽ nói như oanh: "Xin hỏi , Lâm Vũ có ở đây không?"

Gi đó ? !

Tất cả mọi người đều đưa mắt rơi vào Lâm Vũ trên người , trên mặt đều viết đầy không dám tin thần sắc , không ngừng suy đoán cô gái này cùng Lâm Vũ đến cùng là quan hệ như thế nào ? Đặc biệt là Tần Mặc , càng là thần sắc phức tạp nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Phải biết Lâm Vũ trong nhà tình huống , tại lớp học đã là một cái công khai bí mật.

Hắn tại một năm trước cùng hoa khôi của ngành Tần Mặc tiến tới với nhau , rất nhiều người đều không thể tin được , sau đó bị Tần Mặc quăng , đại gia cũng cảm thấy chuyện đương nhiên , nhưng bây giờ ngược lại tốt , lúc này mới chia tay không có mấy ngày , lại có một người đẹp tìm tới cửa.

Hơn nữa người mỹ nữ này sắc đẹp , tuyệt đối so với Tần Mặc cao hơn hai ba đẳng cấp!

Ngược lại Lâm Vũ , mặt đầy mờ mịt nhìn cô gái này , đối phương lại là tìm đến mình , có thể như thế cũng nhớ không nổi chính mình lúc nào nhận thức như vậy một người đẹp.

Nữ hài thấy Lâm Vũ sau , lần nữa mở miệng nói: "Lâm Vũ , ngươi có thể không thể đi ra một hồi ? Ta có lời muốn nói với ngươi."

Lâm Vũ chất phác mà đứng lên , tại mọi người nhìn chăm chú trong ánh mắt đi ra phòng học , lưu lại một bầy đồng học trong phòng học tướng mạo dò xét , khắp nơi trong phòng học nghe được cả tiếng kim rơi , thậm chí rất nhiều người vênh tai , muốn nghe một chút hai người đến cùng đang nói gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thanh mai trúc mã

Lâm Vũ đi tới trên hành lang , mờ mịt hỏi "Cô nương , chúng ta quen biết sao?"

Nữ hài thấy trong phòng học mấy chục con mắt đang nhìn mình chăm chăm , sắc mặt hơi đỏ lên: "Nơi này không phải là nói chuyện địa phương , ngươi đi theo ta."

Vừa nói , liền đưa ra một đôi ngọc thủ , ôm Lâm Vũ cánh tay , kéo hắn rời đi đại gia tầm mắt.

Chuyện này. . .

Lâm Vũ hoàn toàn bị nàng cử động cho làm bối rối , một cái vốn không quen biết người , vừa thấy mặt đã làm ra thân mật như vậy cử động , này không ngắn ra mới là lạ , đặc biệt là này trên người cô nương về này nhàn nhạt con gái hương , căn bản chạy không khỏi Lâm Vũ hiện tại khứu giác.

Trong lúc nhất thời, Lâm Vũ không khỏi có chút ý nghĩ thất thường.

Cùng lúc đó, Lâm Vũ những bạn học kia, giống vậy bị lộng bối rối, nếu như nói Lâm Vũ cùng cô gái này không có quan hệ gì, đánh chết bọn họ cũng sẽ không tin tưởng!

Lâm Vũ muốn đem cánh tay rút ra, nhưng này cô nương tựa hồ biết hấn ý đồ, ôm thật chặt, Lâm Vũ chỉ đành chịu buông tha.

"Chủ nhân, người số đào hoa tới!" Tiểu Y không nhịn được reu reo.

"Im miệng!" Lâm Vũ trong lòng quát lạnh một tiếng, "Tiểu Y, người chắc chắn biết nàng lai lịch, có thể hay không nói cho ta biết?"

Đi qua ngày hôm qua cùng hôm nay trao đổi, Lâm Vũ cũng biết tiểu Y một ít năng lực, mặc dù không thể nào biết đối phương thân phận cụ thể, thế nhưng đạo gia nắm giữ thuật bói toán, đại thể tin tức vẫn có thể biết rõ một ít.

"Hừ!" Tiểu Y kiêu rên một tiếng, "Xấu chủ nhân, ta sẽ không nói cho người biết, ai cho người hung ta!"

". . ."

Hai người tìm một chỗ không người địa phương, nữ hài mới mở miệng nói chuyện: "Tiểu Vũ, người tới thành phố Đông Hoa suốt bốn năm rồi, quả nhiên không tìm đến tỷ tỷ, nói cho người biết, tỷ tỷ hiện tại rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!"

"Người là. . . Lan tỷ!" Lâm Vũ tròn to hai mắt nhìn chăm chăm cô gái trước mắt.

Trong thiên hạ, ở trước mặt mình tự xưng tỷ tỷ, loại trừ nàng, lại cũng không có cái thứ 2!

Nữ hài cũng không trở về mà nói, mà là vươn ngọc thủ đặt ở chính mình như thiên nga bình thường trên cổ một cây trên giây đỏ, đem giây đỏ nhẹ nhàng kéo một cái, sau đó thì có một cái dây chuyền xuất hiện ở Lâm Vũ trong tầm mắt.

Lâm Vũ lúc này mới hoàn toàn xác nhận trước mắt cô gái này thân phận: "Người thật là Lan tỷ!"

Bởi vì dây chuyền, vẫn là tự mình ở tám năm trước tự tay đưa cho nàng!

Nữ hài tên gọi Diệp Tầm Lan, so với Lâm Vũ lớn hơn một tuổi, cho nên Lâm Vũ một mực kêu hấn Lan tỷ, lúc trước ở nông thôn thời điểm, hai người là hàng xóm, cho nên quan hệ hết sức tốt, hơn nữa khi còn bé bởi vì trong nhà nghèo, từ trên xuống dưới nhà họ Diệp đối với chính mình cũng thập phần chiều chuộng.

Chỉ là sau đó, Diệp Tầm Lan phụ thân bởi vì một chút sự nghiệp lên nguyên nhân, mang theo cả nhà già trẻ rời đi, từ đây liền lại cũng không có tin tức.

Trước khi rời đi, Diệp Tầm Lan đưa một cái ngọc chất dây chuyền cho Lâm Vũ, mà Lâm Vũ cầm đến cái này dây chuyền sau, ngay tại một mặt khác cái trện thể vũ chữ, mặt khác chính là khắc cái trện thể Lan chữ, qua tay lại đưa về đến Diệp Tầm Lan trên tay.

Một năm kia, Lâm Vũ mới mười ba tuổi, Diệp Tầm Lan mới 14 tuổi, thời gian qua đi tám năm, không nhận ra cũng không phải là cái gì đáng giá ngạc nhiên chuyện.

Chỉ là không nghĩ đến, chính mình đưa cho nàng dây chuyền, nàng lại còn tùy thân mang theo lấy!

"Người cuối cùng nhận ra ta tới rồi." Diệp Tầm Lan cho Lâm Vũ hai cái bạch nhãn, "Thế nhưng ta thật rất tức giận, hại ta nghĩ đến người tại những địa phương khác lên đại học!"

"Lan tỷ, ta vừa không có người phương thức liên lạc, thành phố Đông Hoa lớn như vậy, miệng người nhiều như vậy, người để cho ta đi đâu tìm người?" Lâm Vũ bắt đầu đi nói.

"Người đây là mượn cớ! Chẳng lẽ người không biết ba ba của ta tên công ty sao? Người sẽ không hỏi sao?" Diệp Tầm Lan đối với cái giải thích này, hiển nhiên là vạn phần không hài lòng.

Ách!

Lâm Vũ bị nói á khẩu không trả lời được, cô nương này nói không sai, Diệp gia sản nghiệp tuy nhiên không là rất lớn, cũng không phải rất nổi danh, thế nhưng phải tìm được cũng không phải là một chuyện khó, chỉ là tình huống mình, nếu để cho Diệp gia biết, lấy Diệp gia đối với thái độ mình, lại được cho các nàng tăng thêm không ít phiền toái.

Cho nên chuyện này, vẫn gác lại đi xuống.

Không nghĩ tới hôm nay vừa thấy mặt, Diệp Tầm Lan liền bắt đầu hưng sư vấn tội rồi, đương nhiên cũng nên hưng sư vấn tội.

"Lan tỷ, là ta sai lầm rồi, ta bảo đảm về sau cũng sẽ không bao giờ như vậy." Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là bắt đầu nói xin lỗi.

"Một câu áy náy là được ? Không được! Ngươi bồi ta!"

Lâm Vũ chỉ cảm giác mình đầu đầu muốn nổ banh , gặp phải người tỷ tỷ này , cũng coi là mệnh trung có khắc tinh: "Nếu không , ta mời ngươi ăn cơm , coi như là bồi tội ?"

"Một bữa cơm vừa muốn đem ta đuổi ? Không được!"

"Kia. . . Hai bữa ?" Lâm Vũ dè dặt đưa ra hai ngón tay.

"Ít nhất ba bữa! Còn muốn thêm một cái điều kiện , chính là ngươi hôm nay kia cũng không cho đi , chỉ có thể phụng bồi ta , ngươi muốn là không đáp ứng , ta bây giờ sẽ khóc cho ngươi nhìn!"

"Thành giao!"

Khi khi!

Hai người không hẹn mà cùng khi khi cười một tiếng , Lâm Vũ âm thầm thở phào nhẹ nhõm , cuối cùng đem cô nương này ồ ào được rồi , nếu không nàng hôm nay thật đúng là sẽ cùng chính mình không xong.

Sau đó , hai người lại trở về cửa phòng học , Lâm Vũ nói với Diệp Tầm Lan rồi một tiếng sau , liền trở về chỗ mình ngồi , bắt đầu thu thập mình đồ vật , nếu đáp ứng hôm nay phải bồi nàng , thì nhất định phải làm được.

Dù sao ở tại trường học cũng không gì đó đánh rắm.

"Lâm Vũ , cô gái kia , là bạn gái ngươi sao?" Ngay tại Lâm Vũ thu dọn đồ đạc thời điểm , trưởng lớp Giang Trạch bu lại , vẻ mặt mập mờ hỏi.

Lâm Vũ thấy hần cặp kia trong mắt nhỏ hừng hực cháy lên bát quái lửa , không khỏi mở miệng cười mắng: "Ta nói lớp trưởng đại nhân , ngươi có thể không thể đừng bát quái như vậy ? Đây là chị của ta , không phải bạn gái."

"Tỷ tỷ ? Ngươi gạt quý hả!" Giang Trạch liếc hần một cái , "Ngươi không phải con một sao? Lấy ở đâu tỷ tỷ ?"

"Chị nuôi không phải tỷ tỷ sao?" Lâm Vũ không lời nói.

"Há, chị nuôi , đúng chị nuôi!" Giang Trạch còn đang trêu chọc , còn cố ý đem "Làm" chữ nói rất nặng , kéo dài rất dài.

"Cút!"

"Ha ha!"

"Được rồi được rồi , ta còn có chuyện phải rồi đi trước , nếu như đạo sư hỏi tới , ngươi giúp ta xin nghỉ , nói ta có chuyện tạm thời rồi đi." Lâm Vũ đem đồ vật thu thập xong , giao phó Giang Trạch một tiếng sau liền xoay người rồi đi.

"Yên tâm, quần ở trên người của ta." Giang Trạch hướng về phía Lâm Vũ bóng lưng hô , "Bất quá ta ước chừng phải nhắc nhở ngươi , tốt nhất tiết chế điểm, đừng cái gì đó toàn bộ người mất!"

Câu nói sau cùng , không sai biệt lắm truyền khắp toàn bộ phòng học.

Lâm Vũ thiếu chút nữa dưới chân một cái không chú ý , trên mặt hiện ra mấy đạo hắc tuyến.

Diệp Tầm Lan kéo Lâm Vũ cánh tay sau khi rồi đi , trong phòng học vẫn đang bàn luận hai người bọn họ chuyện , dù sao đủ loại suy đoán đều có , hơn nữa còn có càng diễn ra càng mãnh liệt khuynh hướng , chỉ có Tần Mặc , thần sắc phức tạp nhìn Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan rồi đi phương hướng , không có ai biết nàng đang suy nghĩ gì.

"Lan tỷ , ta nói ngươi một cô nương gia , có thể hay không chú ý một chút ảnh hưởng ? Làm phiền ngươi lòng ra được không ?" Đi ở sân trường bên trong , Lâm Vũ thật sự không nhịn được chung quanh ánh mắt , không thể làm gì khác hơn là lên tiếng cầu khẩn.

Ngồi ở trên vai hần tiểu Y , đã sớm khanh khách mà cười không dứt.

"Ta mới không đây!" Diệp Tầm Lan gắt giọng , "Nếu là ta lòng ra sau , ngươi chạy làm sao bây giờ ? Ta nhưng là nhớ kỹ ngươi từ nhỏ đã bắt đầu luyện võ , nếu là chạy ra , ta có thể không đuổi kịp ngươi!"

"Ta. . ."

Lâm Vũ dĩ nhiên không tìm được bất kỳ mà nói đáp lại nàng. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Lại lên sóng gió

Hai người sóng vai đi ra trường , Diệp Tầm Lan chặn một chiếc taxi sau , liền kéo Lâm Vũ lên xe.

"Lan tỷ , người xem ta làm gì đó ?" Ở trên xe , Lâm Vũ phát hiện Diệp Tầm Lan nhìn không chớp mắt chính mình , vội vàng kiểm tra một chút , tựa hồ cũng không có phát hiện gì đó không ổn.

Diệp Tầm Lan khẽ mỉm cười: "Ta là muốn nhìn một chút , những năm gần đây người có thay đổi gì , ngược lại so với năm đó càng ngày càng đẹp trai."

"Ồ." Lâm Vũ thờ ơ nhún nhún vai , "Đây là chuyện đương nhiên chuyện."

"Phốc! Chủ nhân , ta bây giờ mới phát hiện , người da mặt vậy mà sẽ có đầy như vậy!" Tiểu Y không chút lưu tình đã kích lên.

Lâm Vũ hoàn toàn coi như không có nghe được.

Cùng lúc đó , Lâm Vũ cũng phát đứng , cảm giác mình cùng cái này nhà bên Đại tỷ tỷ chung một chỗ , tâm tình sẽ có lấy trước đó chưa từng có buông lỏng , lúc trước chính mình , là cực ít ở trước mặt người hay nói giỡn.

Mấy năm nay sinh hoạt , để cho Lâm Vũ bị đè nén rất lâu , mà này một khắc , trước những thứ kia kiềm chế , tựa hồ cũng tan theo gió rồi.

Hai người dọc theo đường đi thiên nam địa bắc mà cười nói , nói đều là ly biệt sau đó trải qua , đương nhiên , đại đa số thời điểm đều là Diệp Tầm Lan đang giảng , Lâm Vũ tại bình thường mỉm cười lắng nghe , chung quy chính mình mấy năm nay sinh hoạt , loại trừ học tập , tuyệt đại đa số thời điểm , đều là ở bên ngoài đánh công việc tạm thời , không có gì để nói.

Cũng chính là gần một năm đến , cùng Tần Mặc chung một chỗ sau đó , thỉnh thoảng sẽ rút ra chút thời gian đến bồi theo nàng.

Nhưng mà , như vậy sinh hoạt , cũng tuyên bố kết thúc rồi.

Hoan nhạc thời gian , lúc nào cũng trôi qua rất nhanh , hai người tại một cái phố buôn bán đi dạo đến trưa , ăn cơm sau đó ngay tại Diệp Tầm Lan mời mọc đi rồi nhà nàng.

"Lan tỷ , người thi ở lại đây ? Nơi này tựa hồ rồi đông hoa đại học không xa." Lâm Lâm Vũ đạt tới mục đích , sau khi xuống xe đánh giá hoàn cảnh chung quanh , không khỏi lẩm nhẩm vừa nói đạo.

Chỗ này Lâm Vũ đã tới , đây là một cái vườn hoa tiểu khu , hoàn cảnh tương đương ưu nhã , phỏng là có thể ở tại cái tiểu khu này người , trên căn bản đều là cao thu vào giai tầng , Diệp Tầm Lan cha mẹ cũng coi là lão bản cấp nhân vật , mặc dù so với bên trên thì không đủ , nhưng so với xuống tuyệt đối có thừa.

Hơn nữa , nơi này cách đông hoa đại học cũng liền hai km tả hữu , đối với rất nhiều người trong thành mà nói , hai cây số có lẽ có chút xa , nhưng đối với ở trong núi lớn lên hài tử mà nói , này không đáng kể chút nào khoảng cách.

"Người còn nói!" Diệp Tầm Lan trừng mắt liếc hắt một cái , "Người tại đông hoa học đại học học , lâu như vậy cũng không tới tìm ta , Hừ!"

Kiểu rên một tiếng sau , liền dẫn đầu đi vào tiểu khu.

Lâm Vũ gãi đầu một cái , đi theo , chính mình hay là thật cảm người tỷ tỷ này không có bất kỳ biện pháp nào.

"Lan nhi , người đã về rồi!" Chính là hai người vừa nói vừa cười chuẩn bị lên lầu thời điểm , đột nhiên truyền đến một đạo mang theo tiếng vui mừng thanh âm

Hơn nữa còn là một đạo rất thanh âm quen thuộc.

Đạo thanh âm này chủ nhân , Lâm Vũ thậm chí đều không nên quay đầu lại , cũng biết người đến là Tần Mặc hiện tại bạn trai Lưu Tử Hiên , bệnh viện nhân dân thành phố viện trưởng tôn tử , đồng thời cũng là đông hoa đại học trung y hệ học sinh , cùng Lâm Vũ cùng giới , chỉ là không cùng ban mà thôi.

Lâm Vũ tại bệnh viện nhân dân thành phố khảo hạch thất bại sự tình , chính là hắt ở sau lưng một tay bày ra!

"Lưu Tử Hiên , ta và người không quen." Diệp Tầm Lan quay đầu trừng một cái , mang trên mặt nộ ý.

Lưu Từ Hiên đối với những lời này bịt tai không nghe, trong tay đang bưng một bó hoa hồng, ngoài cười nhưng trong không cười mà chạy đến trước mặt hai người, khi thấy bị Diệp Tầm Lan kéo Lâm Vũ lúc, trong đôi mắt tí hí né qua một đạo hung ác ánh mắt.

"Ngày tình huống gì?" Lâm Vũ nháy mắt, rất là buồn bực trầm nghĩ.

Nhìn trận thế này, Lưu Từ Hiên hẳn là thích Diệp Tầm Lan, nhưng hẳn không phải là cùng Tần Mặc ở cùng một chỗ? Như thế hôm nay lại... Tin tức này lượng tựa hồ có chút lớn!

"Lan nhi, người và hẳn là quan hệ như thế nào?" Lưu Từ Hiên cũng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn.

Trước hẳn theo Lâm Vũ trên tay đem Tần Mặc đoạt lại, đưa đến hẳn tại Lâm Vũ trước mặt cảm giác ưu việt mười phần, nhưng mà, hẳn cũng không phải thật sự là thích Tần Mặc, sở dĩ muốn cướp, là bởi vì Tần Mặc cũng là ngành Trung y hoa khôi của ngành, lúc trước đối với Lưu Từ Hiên không tỏ ra thân thiện, lại lựa chọn Lâm Vũ một cái tiểu tử nghèo, để cho trên mặt mũi hẳn gây khó dễ.

Lưu Từ Hiên chân chính thích, khả năng chính là Lâm Vũ bên người Diệp Tầm Lan, đương nhiên rất có thể không phải thật tâm thích, đồng dạng là hẳn lòng hư vinh đang quấy phá.

Tại ba năm trước đây, Lưu Từ Hiên tại một lần tụ hội lên, tình cờ nhận thức Diệp Tầm Lan, nhất thời coi như người trời, về sau liền triển khai điên cuồng theo đuổi, rất nhiều một bộ không phải nàng không lập gia đình tư thế, nhưng là Diệp Tầm Lan vẫn luôn là đối với hẳn xa lánh, như vậy chẳng những không có để cho Lưu Từ Hiên lui bước, ngược lại tệ hại hơn.

Nhưng là Lưu Từ Hiên thiên toán vạn toán, lại không có tính tới chính mình đem Tần Mặc đoạt lại sau đó, còn chưa được mấy ngày, Diệp Tầm Lan dĩ nhiên cũng làm cùng Lâm Vũ xen lẫn cùng nhau, thậm chí còn đem Lâm Vũ mang về nhà!

Nếu như nói hai người này không có quan hệ, đánh chết Lưu Từ Hiên cũng sẽ không tin tưởng!

Lúc này Lưu Từ Hiên, chỉ cảm thấy có một loại khiêng đá đầu đập chân mình cảm giác.

Diệp Tầm Lan đảo tròn mắt một vòng, đem vuốt tay thân mật tựa vào Lâm Vũ trên vai: "Ta giới thiệu một chút, đây là ta bạn trai Lâm Vũ."

Lâm Vũ: "..."

"Hi hi, ta tiểu chủ nhân, người hôm nay nhất định phải bồi hắc oa!" Tiểu Y đã bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác.

Lâm Vũ khóe mắt co quắp, cái gì gọi là nhất định phải chịu oan ức? Đây rõ ràng là đã lưng định oan ức!

"Lan nhi, người chẳng lẽ không biết ta đối với người tâm sao? Người biết tình huống của hẳn sao? Hẳn chính là một cái không có gì cả quý nghèo, mới vừa bị bạn gái bỏ rơi rồi, hiện tại đến gần người, nhất định là có khác rập tâm, người phải thấy rõ a!"

Lưu Từ Hiên vẫn chưa từ bỏ ý định, thậm chí còn tự cho là đúng mà cho là, nếu có thể cướp Lâm Vũ một người bạn gái, giống vậy có thể lần thứ hai!

Lâm Vũ nghe cau một cái mày kiếm, người này thật là trong mồm chó không mọc ra được ngà voi, đừng nói mình không phải là Lan tỷ bạn trai, coi như là, Lan tỷ phải giao cái dạng gì bạn trai, cũng là Lan tỷ tự lựa chọn, còn chưa tới phiên hẳn ở chỗ này vung tay múa chân!

Hơn nữa, chính mình nếu là có khác rập tâm, mưu đồ gây rối, cần gì chờ tới bây giờ? Ngay chính mình mấy năm nay chịu khổ không đủ nhiều sao?

"Im miệng!" Diệp Tầm Lan một tiếng quát mắng cắt đứt Lưu Từ Hiên mà nói, "Ta nguyện ý cùng người nào lui tới là ta việc của mình, còn nữa, ta và người cần bản cũng không khả năng."

Vô luận bất cứ lúc nào, bất kỳ địa phương nào, xem nào nhiệt người tổng không thiếu được, Lâm Vũ ba người bọn hắn, rất nhanh thì hấp dẫn rất nhiều người qua đường ánh mắt, thậm chí còn có người trực tiếp dừng lại, ôm xem kịch vui tâm tính, muốn xem bọn họ ba người kết thúc như thế nào.

Mà ở những người khác xem ra, nếu như nói riêng về tướng mạo và khí chất, Lâm Vũ ít nhất phải quăng ra Lưu Từ Hiên mấy cái đường lớn, nhưng là nhìn tài sản, vừa nhìn Lâm Vũ trên người quần áo sẽ biết, Lưu Từ Hiên nói không sai, người này đúng là một quý nghèo, so với Lưu Từ Hiên kém tuyệt không chỉ trăm lẻ tám ngàn dặm.

Chung quanh tiếng nghị luận, bị Lâm Vũ nghe thật sự rõ ràng, đơn giản nói đúng là cô gái này làm như thế nào chọn, có người nói chọn Lưu Từ Hiên, cũng có người nói hẳn là chọn Lâm Vũ, dù sao bên nào cũng cho là mình đúng, bất quá những nghị luận này tiếng, không có ảnh hưởng chút nào đến Lâm Vũ.

Lâm Vũ biết rõ tiếp tục như vậy nữa cũng không phải là một chuyện, vì vậy mặt đầy ổn định đưa tay ra, hướng bên cạnh chỉ chỉ, tỏ ý Lưu Từ Hiên chính mình đi xem một chút.

Lưu Từ Hiên không rõ vì sao, vội vàng nghiêng đầu qua, hướng Lâm Vũ chỉ phương hướng vừa nhìn, sau đó trực tiếp ngoác ngay tại chỗ... Nàng đến cùng là lúc nào tới?

...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Diệp Tầm Lan gia

Lâm Vũ chỉ, không là người khác, chính là Lưu Tử Hiên hiện tại bạn gái Tần Mặc, ngay trước bạn gái mình theo đuổi cái khác nữ hài tử, này Lưu Tử Hiên cũng coi là cực phẩm trong cực phẩm rồi.

"Lưu Tử Hiên, ta mắt bị mù, nhìn lầm người!" Tần Mặc chảy ra hai hàng thanh lệ, lưu lại một câu nói này, đẩy ra đám người bùm mặt chạy ra.

Lưu Tử Hiên mặc dù có tiền, Tần Mặc đồng dạng là bởi vì ái mộ hư vinh mới vứt bỏ Lâm Vũ, nhưng là cùng Lưu Tử Hiên chung một chỗ sau đó, nàng mới phát hiện Lưu Tử Hiên đối với nàng cũng không tốt, coi như hai người chung một chỗ, cũng bình thường có thể nhìn đến hấn và cái khác nữ hài phát mập mờ tin tức.

Hoàn toàn không giống Lâm Vũ, đang cùng nàng nói yêu thương thời điểm, những cô gái khác, hấn liền nhìn thẳng cũng không có nhìn qua.

Đối với Lưu Tử Hiên cử động, có đến vài lần Tần Mặc muốn phát tác, lại gắng gượng nhịn xuống.

"Ta hối hận, nhưng là này hữu dụng không?" Tần Mặc trong lòng hỏi chính mình.

Nàng hôm nay cũng là đột nhiên thấy Lưu Tử Hiên thần thần bí bí đi ra sân trường, vì vậy lặng lẽ theo sau, kết quả gặp này việc chuyện, Lưu Tử Hiên vậy mà ngay trước chính mình mặt theo đuổi cái khác nữ hài, loại sự tình này, cho dù là lại hám làm giàu nữ nhân, chỉ sợ cũng không tiếp thụ nổi.

Bên kia, Lưu Tử Hiên ngây ngô sững sốt hồi lâu sau đó, vẫn là đuổi theo, bốn phía người đi đường thấy Lưu Tử Hiên đi ra, cũng liền bắt đầu từ từ tản đi.

Diệp Tầm Lan lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đối với Lâm Vũ đạo: "Tiểu Vũ, chúng ta đi thôi."

Lâm Vũ gật đầu một cái, cùng Diệp Tầm Lan cùng đi vào thang máy.

...

"Tùy tiện ngồi đi." Diệp Tầm Lan chào hỏi Lâm Vũ ngồi xuống, mở ra máy điều hòa không khí sau, lại bắt đầu là Lâm Vũ châm trà.

Lâm Vũ ngồi ở trên ghế sa lon, đại thể quan sát bốn phía một chút, Diệp gia lắp đặt thiết bị không có xa hoa khí tức, chiếm lấy là một loại giản lược, đại khí cảm giác, làm người vừa nhìn liền cảm giác thật thoải mái.

"Tiểu Vũ, làm sao người biết cô bé kia là Lưu Tử Hiên bạn gái?" Diệp Tầm Lan cho Lâm Vũ rót một chén trà sau, vẫn là không nhịn được đem trong lòng nghi vấn cho hỏi lên.

Bằng vào nữ nhân trực giác, Diệp Tầm Lan cảm giác trước cô gái kia, cùng Lâm Vũ quan hệ tựa hồ cũng không bình thường nhưng ba người này ở giữa đến cùng tồn tại cái dạng gì quan hệ?

"Thật ra thì, ba người chúng ta đều là đồng hoa đại học trung y hệ, cô bé kia trước kia là bạn gái của ta, chỉ là sau đó bởi vì một ít nguyên nhân... Chia tay." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Nửa câu đầu, để cho Diệp Tầm Lan đáy lòng không có từ đâu tới toát ra một trận thất lạc, mà nửa câu sau, nhưng lại để cho nàng toát ra một tia mừng rỡ, đồng thời cũng biết sự tình ngọn nguồn, Lâm Vũ nguyên lai cùng cô bé kia là người yêu quan hệ, chỉ là sau đó, bị Lưu Tử Hiên hoành đao đoạt ái rồi.

Tại mừng rỡ đồng thời, vẫn không quên là Lâm Vũ bệnh vực kẻ yếu: "Nàng quăng người, đó là nàng mất bị mù!"

Lâm Vũ cười một tiếng, không nói gì thêm, mà là đưa mắt nhìn sang ngoài cửa sổ, không có ai biết hấn đang suy nghĩ gì, Diệp Tầm Lan thấy hấn không nói gì, cũng không có mở miệng nữa, hai người cứ như vậy lặng lẽ phụng bồi đối phương.

Ngay cả nhí nha nhí nhảnh tiểu Y, lúc này cũng không nói gì, mà là trực tiếp trở lại không gian truyền thừa bên trong.

Hai người yên lặng một hồi lâu sau, cuối cùng vẫn Lâm Vũ dẫn đầu mở miệng trước: "Lan tỷ, Diệp thúc thúc cùng thím lúc nào trở lại?"

"Ta cha mẹ bởi vì công ty chuyện , cũng không ở nơi này." Diệp Tầm Lan lắc đầu nói.

Lâm Vũ hơi ngần ra: "Lan tỷ , người là nói , nơi này chỉ một mình người ở ?"

"Ừm." Diệp Tầm Lan nhẹ nhàng gật đầu , "Vốn là ta cũng cho là sẽ là ta một người ở , bất quá về sau không phải."

"Ồ? Diệp thúc thúc cùng thím muốn mang tới ? Vậy rất tốt a , người một nhà , vẫn là phải ở cùng một chỗ tương đối khá." Nói tới chỗ này , Lâm Vũ sâu trong nội tâm phát ra khẽ than thở một tiếng.

Tại trên tin tức , thấy qua quá nhiều coi thân tình là không có gì báo cáo , Lâm Vũ vẫn cho rằng , những người đó đều là thân ở trong phúc không biết phúc! Nhìn một chút chính mình , coi như muốn cùng gia nhân ở cùng nhau , dù là làm ồn cũng tốt , nhưng những thứ này đối với chính mình mà nói , tất cả đều là một loại hy vọng xa vời.

Gia , đặc biệt là gia gia đi sau đó , cho Lâm Vũ cảm giác cũng chỉ có một chữ: Lạnh!

Đặc biệt là ngày lễ ngày tết , nhìn những người khác một nhà đoàn viên tình hình , cái loại này lạc tịch cảm giác , người bên cạnh căn bản không khả năng lãnh hội được đến.

Cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng , từ muốn đường mà thân không ở . . . Đúng là như vậy rồi.

"Không phải ta ba mẹ muốn đi qua." Diệp Tầm Lan nhưng là lắc đầu phủ nhận.

"Đó là Tiểu Đào từ đời tới ?" Lâm Vũ ngược lại nhớ lại một người khác.

Trong miệng hần Tiểu Đào từ chính là Diệp Tầm Lan đệ đệ Diệp Thao , so với Lâm Vũ nhỏ hai tuổi , nửa năm sau hần là muốn lên năm thứ ba đại học , chỉ là nhiều năm như vậy không thấy , cũng không biết năm đó cái kia đi theo phía sau mình tiểu theo đuôi , bây giờ còn có thể không thể nhận ra.

"Hần tại Yên kinh đi học đây , ít nhất còn có nửa tháng mới trở về , hơn nữa hần cũng không ở chỗ này của ta , ta muốn nói , là người muốn đời tới." Diệp Tầm Lan vừa nói , liền trực tiếp lấy ra một quả chìa khóa , nhét vào Lâm Vũ trên tay.

Gi đó ? !

Lâm Vũ không dám tin nhìn chăm chăm tấm này gần trong gang tấc mỹ nhân khuôn mặt , rất hoài nghi chính mình có nghe lầm hay không , hoặc là đối phương nói sai rồi.

"Chớ kinh ngạc rồi , người lập tức phải tham gia công tác , ở nửa ở trường học cũng không thích hợp , hơn nữa bên ngoài mướn phòng đất bao nhiêu người biết không ?" Diệp Tầm Lan lời nói thăm thía khuyên nhủ , "Hơn nữa , ta một người ở nơi này , cũng thật buồn chán , người vừa vận tới cùng ta làm một bạn."

"Lan tỷ , ta . . . Ta . . ." Lâm Vũ ta rồi nửa ngày , cũng không có ta ra một nguyên do.

Này cô nam quả nữ , lại không có bất kỳ liên hệ máu mủ , ở cùng một chỗ , coi như chuyện gì cũng sẽ không phát sinh , nhưng vấn đề là những người khác sẽ không như thế muốn!

Nếu thật đáp ứng , chỉ sợ sẽ đối với Diệp Tầm Lan sinh ra không tốt ảnh hưởng , nếu như thật là như vậy , chính mình tội lỗi có thể to lắm.

"Đừng người a ta , tựu làm tỷ tỷ van người có được hay không ?" Diệp Tầm Lan thậm chí mang theo nước nỡ , trong lời nói cũng mang theo thỉnh cầu.

Lâm Vũ ngược lại rất nhanh đoán được nguyên do trong đó , lấy Diệp Tầm Lan sắc đẹp , bên người con ruồi khẳng định không thiếu được , nếu như nàng là cùng cha mẹ ở cùng một chỗ , có vài người sẽ bởi vì trường bồi nguyên nhân không dám quá so chiều chọc , có thể hết lần này tới lần khác nàng là một thân một mình , cũng làm cho này theo đuôi nàng thế gia công tử , trẻ tuổi tuần kiệt ép căn liền không có gì cố kỵ.

Những thế gia này công tử trung , có vài gia đình bên trong khẳng định cùng Diệp gia tồn tại trên phương diện làm ăn qua lại , không thể làm được quá tuyệt , mới có thể làm cho nàng phiền phức vô cùng.

Nếu như Lâm Vũ tới , tuy nói sẽ đối với nàng sinh ra một ít không tốt lắm ảnh hưởng , phạm là chuyện đều sẽ có tính hai mặt , ít nhiều gì cũng có thể đưa đến một ít tác dụng , hơn nữa , hai người từ nhỏ đã so với chị em ruột còn thân hơn , ở cùng một chỗ , cũng không đến nỗi hoàn toàn không nói được.

"Được , ta đáp ứng." Nghĩ thông suốt trong đó máu chốt Lâm Vũ , không có từ chối nữa.

Diệp Tầm Lan nhoen miệng cười , đầu nhẹ nhàng dựa vào Lâm Vũ bả vai: "Người chính là giống như trước đây thông minh , quả nhiên chuyện gì đều không gạt được người."

"Người biết ta trước đang suy nghĩ gì ?" Lúc này đến phiên Lâm Vũ kinh ngạc.

Chính mình trước suy đoán , thật giống như một chữ cũng không có nói , cô nương này chẳng lẽ biết đọc tâm thuật không được. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Niềm vui ngoài ý muốn

"Hi hi , ta đương nhiên biết rồi!" Diệp Tầm Lan hi hi cười nói , "Đừng quên , chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên , ta còn không biết ngươi ? Ngươi nếu như không có nghĩ thông suốt , sẽ đáp ứng thoải mái như vậy?"

Lâm Vũ gãi đầu cười ngây ngô.

Sau đó hai người an vị ở trong phòng khách trò chuyện , mãi cho đến chạng vạng tối , Diệp Tầm Lan mới đứng lên: "Ngươi trước ngồi hội ta đi nấu cơm"

"Lan tỷ , hay là để ta đi." Lâm Vũ cũng đứng dậy theo.

Diệp Tầm Lan trực tiếp đem Lâm Vũ cho án trở về trên ghế sa lon , cúi đầu xuống ghé vào trước mắt hắn , gần từng chữ nói: "Ngươi cho ta ngồi đằng hoàng tử tể , có nghe hay không ?"

Lâm Vũ theo bản năng gật đầu một cái.

Cái này ngốc dạng chọc cho Diệp Tầm Lan khi khi cười một tiếng , tiếp lấy liền buông lỏng bà vai hắn , xoay người đi vào phòng bếp , lưu lại Lâm Vũ một người ở trong phòng khách chưa tỉnh hồn lại.

"Chủ nhân , có một cái thật đáng mừng chuyện , ngươi có muốn nghe một chút hay không ?" Yên lặng nửa ngày tiểu Y , lúc này lại xuất hiện ở Lâm Vũ trước mặt , cười híp mắt nhìn lấy hắn.

Lâm Vũ nhàn nhạt quét nàng liếc mắt: "Có phải hay không ta đột nhiên có truyền thừa điểm ?"

"Làm sao ngươi biết ?" Lúc này đến phiên tiểu Y kinh ngạc.

"Thật có truyền thừa điểm ?" Lâm Vũ kinh ngạc nhìn tiểu Y.

Mới vừa rồi chẳng qua là tùy tiện vừa hỏi , vậy mà làm cho mình chó ngáp phải ruồi nói trúng! Nhưng là không đúng , tiểu Y trước nói qua truyền thừa điểm thu được phương thức , chính mình chỉ mở ra chăm cứu kia một hạng , theo mở ra đến bây giờ , căn bản liền ngân châm cũng không có mở qua , đừng nói là làm cho người ta chăm cứu chữa bệnh.

"Chủ nhân , còn có một loại thu được truyền thừa điểm phương thức , ta trước quên cùng ngươi nói." Tiểu Y giải thích , "Chính là mỗi một hạng nếu như tăng lên cấp bậc , cũng sẽ có truyền thừa điểm thu được , ta ngược lại thật ra không nghĩ đến ngươi châm cứu cấp bậc lại là cao cấp!"

"Còn có tốt như vậy chuyện ?" Lâm Vũ nhất thời hứng thú , "Còn có đẳng cấp này vậy là cái gì ?"

"Đại hạng không có phân chia đẳng cấp , chỉ có tiểu hạng có." Tiểu Y bắt đầu kiên nhẫn là Lâm Vũ giải đáp , "Từng cái tiểu hạng , đều chia làm học nghệ , sơ cấp , Trung cấp , cao cấp , đại sư , tông sư sáu cái cấp bậc , mà mỗi một hạng nếu như tăng lên cấp bậc , đều có tương ứng truyền thừa điểm khen thưởng , học nghệ không có , sơ cấp khen thưởng một trăm , Trung cấp ba trăm , cao cấp một ngàn , đại sư 3000 , tông sư mười ngàn , chủ nhân châm cứu vừa mở ra chính là cao cấp , cho nên sơ cấp cùng Trung cấp khen thưởng cũng sẽ cho , tổng cộng là 1400 truyền thừa điểm"

Lâm Vũ im lặng gật đầu , đây đúng là một niềm vui ngoài ý muốn , hơn nữa còn là kinh hi.

"Tiểu Y , ta châm cứu là cao cấp , đặt ở dòng hành trung , là một cái dạng gì tiêu chuẩn ?" Lâm Vũ tiếp tục hỏi.

Truyền thừa điểm sử dụng ngược lại không gấp , dù sao cũng sẽ không đột nhiên biến mất , Lâm Vũ càng muốn biết là mình y thuật , tại xã hội hiện đại đến cùng thuộc về một cái dạng gì tài nghệ , tiểu Y bỏ ra bảy ngày thời gian góp nhặt trên địa cầu tin tức , loại vấn đề này nhất định có thể cho mình một cái đáp án.

Tiểu Y nhìn Lâm Vũ , trong mắt vậy mà né qua một tia tán thưởng , đồng thời đối với mình gia chủ lòng người cảnh , cũng có một cái nhận thức mới.

Đương nhiên , cũng không có quên giải đáp Lâm Vũ vấn đề: "Chủ nhân hiện tại y thuật , dứt bỏ kinh nghiệm không nói , tự lấy tài nghệ mà nói , liền cùng hành nghề chữa bệnh 30 năm lão Trung y tương đương , những thứ kia Trung y đại gia , cũng chính là Đại sư cấp , về phần tông sư cấp , trên địa

cần bản không tìm được , cho nên nói , chủ nhân hiện tại tài nghệ , coi như là một cái so sánh cao cấp tài nghệ."

Lâm Vũ sau khi nghe xong , lấy chính mình tài nghệ ở đây lòng làm ra một cái đại khái tương đối , gia gia mình , chắc là cấp đại sư , hơn nữa còn là cấp đại sư trung người xuất sắc , y thuật cao hơn hẳn , tựa hồ rất khó tìm lại được.

"Chủ nhân người bây giờ muốn sử dụng truyền thừa mở ra mở cái khác hạng sao?" Tiểu Y dò hỏi.

"Đương nhiên muốn mở ra , người mở ra cho ta danh sách , trước để cho ta suy nghĩ một chút." Lâm Vũ ngược lại không gấp đi mở ra , truyền thừa điểm nhưng là thập phần khó được , mỗi một điểm đều muốn sử dụng tại mấu chốt nhất địa phương.

Tiểu Y đưa tay chỉ về phía trước , Lâm Vũ trước mặt nhất thời tựa xuất hiện một cái màn sáng , tựa như cùng một khối nửa thủy tinh trong suốt , hơn nữa cái này màn sáng liền cùng tiểu Y giống nhau , chỉ có Lâm Vũ một nhân tài có thể nhìn đến.

Lúc này trên màn sáng , chính hiện lên một cái tương tự với vòng du skill tree danh sách , đương nhiên , Lâm Vũ không có chơi qua trò chơi , cũng không biết một điểm này.

Danh sách chia làm ba tầng , đỉnh cao nhất là một cái Thái Cực Đồ bộ dáng tầng thứ hai phân làm năm hạng , phân biệt dùng triệu thể viết lên núi , y , mệnh , tướng , bói năm chữ , mặt tầng dĩ nhiên chính là mười bảy cái tiểu hạng.

Trừ lần đó ra , phía dưới cùng còn hiện lên 1400 , không cần đoán cũng biết là truyền thừa điểm.

Hiện tại danh sách lên , chỉ có đại hạng y cùng y phía dưới tiểu hạng châm cứu hiện ra màu sắc rực rỡ , châm cứu phía dưới còn hai chữ: Cao cấp , cái khác đều là màu xám , biểu thị chưa mở ra trạng thái.

"Mở ra cái gì tốt đây?" Lâm Vũ nhưng là hơi lúng túng một chút rồi.

1400 truyền thừa điểm , chỉ đủ mở ra một cái đại hạng cùng một cái tiểu hạng , hoặc là mở ra y phía dưới cái khác ba giờ hạng.

"chờ một chút!" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một ý kiến hay , "Ta biết rõ như thế nào có thể mở ra càng nhiều , tiểu Y , giúp ta mở ra y phía dưới phương thuốc !"

Phương thuốc , nói trắng ra là chính là dùng được vật chữa bệnh năng lực , Lâm Vũ châm cứu là cao cấp , phương thuốc coi như không phải cao cấp , nhưng Trung cấp là tuyệt đối không thiếu được , như vậy mở ra , truyền thừa điểm không những sẽ không giảm bớt , ngược lại sẽ tăng nhiều.

"Chủ nhân quả nhiên đủ thông minh!" Tiểu Y không chút nào keo kiệt mà khen ngợi Lâm Vũ , "Phương thuốc đã mở ra , đồng dạng là cao cấp , chủ nhân hiện tại tiêu hao ba trăm truyền thừa điểm , thu được 1400 , hiện tại tổng cộng 2500 truyền thừa điểm , chủ nhân , người sau đó phải mở ra gì đó ?"

Làm tiểu Y thành công giúp Lâm Vũ mở ra phương thuốc sau , cột kỹ năng phía trên phương thuốc hiển hiện ra mở ra trạng thái , phía dưới giống vậy viết cao cấp hai chữ.

Truyền thừa điểm số giá trị cũng phát sinh biến hóa.

Về phần tiếp theo mở ra gì đó , Lâm Vũ ngược lại là phải thật tốt cân nhắc một phen , xoa bóp này hạng nhất không phải mình am hiểu , nói không chừng chỉ có sơ cấp , hiện tại mở ra hiển nhiên tính không ra , về phần linh trị , tương tự với hiện đại bác sĩ tâm lý , chính mình căn bản chính là một cái tiểu bạch , hiện tại cũng không cần thiết mở ra.

Như vậy loại bỏ đi xuống , chỉ có mở ra một cái khác đại hạng rồi.

"Tiểu Y , giúp ta mở ra đại hạng núi , đồng thời mở ra núi phía dưới tiểu hạng quyền thuật " Lâm Vũ cân nhắc liên tục sau , nghĩ đến chính mình từ nhỏ luyện võ , hơn nữa gia truyền Bát quái chương , cũng thuộc về đạo gia hệ thống , hẳn sẽ có cấp bậc.

Nhưng mà , quyền thuật cấp bậc chỉ có Trung cấp , đại hạng núi tiêu hao một ngàn , quyền thuật tiêu hao ba trăm truyền thừa điểm , lại chỉ được đến bốn trăm truyền thừa điểm , hiện tại chỉ còn lại 1600 truyền thừa điểm.

Lâm Vũ ở đây lòng tính toán một chút , lần nữa làm ra lựa chọn: "Mở ra đại hạng bói , cũng mở ra bói phía dưới tiểu hạng xem bói ."

Chính mình từ nhỏ đọc thuộc tứ thư ngũ kinh , đặc biệt là đối với « kinh dịch » nghiên cứu , căn bản là không có gián đoạn qua , coi như không đạt tới cao cấp , Trung cấp nhất định là chạy không thoát.

Kết quả không có ra ngoài Lâm Vũ dự liệu , xem bói quả nhiên là Trung cấp , lần nữa tiêu hao 1300 , thưởng cho bốn trăm , còn dư lại bảy trăm , chỉ có thể mở ra hai cái tiểu hạng rồi , nhưng là những thứ này tiểu hạng , chính mình loại trừ y phía dưới xoa bóp khả năng đạt tới sơ cấp ở ngoài , cái khác hết thảy không biết.

Thế nhưng . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Diệp Tầm Lan giữ lại

Lâm Vũ căn bản không muốn hiện tại mở ra xoa bóp này hạng nhất, chỉ có thể ở cái khác tiểu hạng trung tuyển chọn đối với chính mình hiện giai đoạn có chỗ dùng, nhưng là nên lựa chọn gì đó, khiến hắn lại bắt đầu có chút tình thế khó xử.

"Đan pháp?" Lâm Vũ nhìn đến núi phía dưới cái này tiểu hạng sau đó, đột nhiên dừng lại ánh mắt.

Vấn cho là, đan pháp nói phải thuật luyện đan, nhưng là mới vừa nhìn đến cùng thuộc về núi bên dưới ăn mỗi liên bao gồm thuật luyện đan, hệ thống hoàn toàn không cần thiết lại thả một cái thuật luyện đan ở chỗ này.

Vì vậy tâm niệm vừa động, trước mắt xuất hiện liên quan tới đan pháp giới thiệu, mà cái này giới thiệu, để cho Lâm Vũ mừng rỡ như điên.

Thật may chính mình không có lại dùng truyền thừa mở ra mở cái khác, nếu không hối hận cũng không kịp!

Đan pháp, lại là đạo gia nội đan phương pháp tu luyện, nói một cách đơn giản, chính là nội công phương pháp tu luyện, không nghĩ đến trên thế giới này, thật là có nội lực tồn tại!

Vậy còn chờ gì? Mở ra!

"Chủ nhân, đan pháp mở ra thành công, bởi vì chủ nhân lúc trước không có tu luyện qua, cho nên hệ thống phụ tặng một bộ cơ sở tu luyện công pháp « luyện khí cửu chương », chủ nhân hiện tại muốn tiếp thu sao?" Tiểu Y đạo.

"Tiếp thu!" Lâm Vũ mừng rỡ đạo.

Mới vừa rồi còn trong lòng muốn, mở ra đan pháp sau đó, phải làm chuyện thứ nhất chính là cố gắng kiếm lấy truyền thừa điểm tới hồi đoái công pháp, không nghĩ đến hệ thống vẫn còn có cái này phúc lợi, lại có thể làm cho mình tiết kiệm được không ít truyền thừa điểm.

"Chủ nhân, người lựa chọn tiếp thu sau, công pháp tu luyện này sẽ trực tiếp khắc ở đầu óc người bên trong, quá trình này, sẽ để cho người hôn mê một giờ, chủ nhân người xác định hiện tại liền tiếp thu?" Tiểu Y nghịch ngợm đối với Lâm Vũ nháy mắt.

Lâm Vũ nghe nói như vậy, thiếu chút nữa phun ra một cái lão huyết, một giờ, đó chính là hai giờ, hiện tại tiếp thu? Không đem Diệp Tầm Lan hù dọa ra một cái nguy hiểm mới là lạ! Hơn nữa chính mình sau khi tỉnh lại 99% sẽ nằm ở bệnh viện bên trong phòng bệnh.

"Tạm thời không tiếp thu, còn lại bốn trăm điểm tích lũy liền tồn để phòng bất cứ tình huống nào." Lâm Vũ lập tức thay đổi chủ ý.

...

"Thật là thơm a!" Lâm Vũ đột nhiên sợ xuống mũi.

Ngay sau đó liền nhìn về phòng bếp phương hướng, đoán cũng biết đây là trong phòng bếp bay ra, đây cũng là để cho Lâm Vũ cảm giác có chút ngoài ý muốn, giống như các nàng loại này nhà giàu thiên kim, một trăm trung, ít nhất có chín mươi chín cái không có xuống phòng bếp, Diệp Tầm Lan chính là kia ngoại lệ một cái, hơn nữa, nghe mùi thơm này, cũng biết Diệp Tầm Lan kỹ thuật nấu nướng tương đối khá, so với bình thường tiệm cơm đầu bếp cũng không kém bao nhiêu.

"Chủ nhân, Lan tỷ tỷ tuyệt đối là một lên phòng khách xuống được phòng bếp hiền thê lương mẫu, người chẳng lẽ liền không có ý kiến gì?" Tiểu Y lại không nhịn được bắt đầu trêu chọc.

Lâm Vũ mặt già đơ lên, lấy Diệp Tầm Lan sắc đẹp, nếu như nói không động tâm, đây tuyệt đối là lừa gạt quỷ, nhưng là Lâm Vũ cũng tự biết mình, hai người căn bản là không có ở vào cùng một thế giới, động tâm là động tâm, nhưng là chỉ là động tâm mà thôi.

"Chủ nhân người cũng quá không có tự tin!" Tiểu Y không để ý chút nào quăng lên cái miệng nhỏ nhắn, "Nếu là lúc trước người, ngay cả ta cũng sẽ cho rằng người là con cóc ghè ăn thịt thiên nga, nhưng là người đừng quên rồi, hiện tại người nhưng là đạo gia truyền thừa người thừa kế, về sau thành tựu, căn bản không phải bây giờ có thể dự đoán! Hơn nữa, ta xem ra Lan tỷ tỷ đối với người tâm tư, người cũng nhìn ra, chỉ là đang giả ngu mà thôi!"

Lâm Vũ dĩ nhiên không tìm được bất kỳ lời nói nào tới phản bác tiểu Y, sau này mình thành tựu tạm thời không nói, thế nhưng Diệp Tầm Lan đối với chính mình tâm, theo nàng một mực mang mình năm đó đưa nàng dây chuyền, cũng có thể thấy được rất nhiều vấn đề, tiểu Y nói không sai, chính mình vẫn luôn là đang giả ngu.

Có lẽ là bởi vì mới vừa chia tay , mặc dù nên buông xuống đều đã buông xuống , nhưng có một số việc , vẫn còn cần thời gian hòa hoãn , cái này hòa hoãn thời gian cũng không cần bao lâu , có lẽ đến lúc đó. . . Đến lúc đó rồi nói sau!

Tiểu Y lộ ra một cái không hiểu mỉm cười , sau đó biến mất không thấy gì nữa , có một số việc , nàng hiện tại cũng không phương tiện nói với Lâm Vũ được quá rõ , trừ phi Lâm Vũ chủ động hỏi tới.

Lâm Vũ một người ngồi ở trên ghế sa lon , bắt đầu suy tính sau này mình đường làm như thế nào đi , có đạo gia truyền thừa hệ thống , cũng ý nghĩa có nhất phi trùng thiên tư bản , thế nhưng , chính là bởi vì can hệ trọng đại , cho nên cần phải kỹ càng thêm cân nhắc , để tránh về sau đi đường quanh co.

Cũng không lâu lắm , Diệp Tầm Lan liền bung hai mâm thức ăn ra phòng bếp , đối với Lâm Vũ hô: "Tiểu Vũ , nhanh lên một chút rửa tay ăn cơm."

Lâm Vũ nghe vậy đứng dậy , đến phòng vệ sinh giặt sạch cái tay.

Lần nữa trở lại phòng khách lúc , ba món ăn một món canh đã lên bàn , Lâm Vũ không nhịn được đứng lên đi ngửi một cái , tán dương: "Lan tỷ , nguyên lai người kỹ thuật nấu nướng tốt như vậy , về sau nếu là người nào cưới người , sẽ phải hưởng phúc."

"Người nghèo!" Diệp Tầm Lan sắc mặt trở nên hồng , một đôi mỹ lệ mắt to nhưng là đã biến thành trắng khuyết.

Ăn xong cơm tối , hai người liền từ trong nhà đi ra , ở bên ngoài tản bộ , lúc này màn đêm đã hạ xuống , mới vừa lên đèn , bên đường người đến người đi , còn rất nhiều hàng rong tại bên đường bày sạp , hết sức náo nhiệt.

Hai người ngay tại mỗi cái trong gian hàng mờ mịt không căn cứ đi loanh quanh , phi thường thích ý , có lúc nhìn đến một ít nữ hài đồ trang sức , Diệp Tầm Lan sẽ mua một hai.

Một điểm này thật ra khiến Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn.

Lấy Diệp Tầm Lan gia thế , lại thích ở nơi này sạp ven đường lên mua đồ , có thể thấy nàng là một cái tiết kiệm cô nương tốt , bao gồm trước tại nhà nàng , cũng nhìn thấu một điểm này.

"Tiểu Vũ , giúp ta đeo lên." Diệp Tầm Lan cầm lấy một cái mới vừa mua được con bướm hình kẹp tóc , đưa tới Lâm Vũ trước mặt.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , nhận lấy kẹp tóc , tiến lên trước , giúp nàng dùng tay trên tóc: "Ừ, rất đẹp."

Đây là lời thật tâm , những thứ này trong gian hàng đồ vật , tuy nhiên không là gì đó quý giá xa xỉ phẩm , nhưng chế tác đều rất không tệ , cái này kẹp tóc , đeo vào Diệp Tầm Lan trên tóc , xác thực rất đẹp.

Diệp Tầm Lan lần nữa kéo Lâm Vũ cánh tay , mặt mang thích ý vẻ , chuẩn bị rồi đến những gian hàng khác nhìn lên nhìn.

Lâm Vũ chính là lấy điện thoại di động ra nhìn một chút thời gian , đối với Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ , ta trước đưa người trở về đi , trễ nữa phòng ngủ liền phải đóng cửa , ta muốn nhanh lên một chút trở về trường học , người cũng sớm nghỉ ngơi một chút."

"Không cho đi!" Diệp Tầm Lan lập tức ôm thật chặt cánh tay hắn , "Người hôm nay ngay tại trong nhà của ta ở lại , kia đều không cho đi , người nhưng là đáp ứng ta , hôm nay cần phải theo ta!"

Nhìn Diệp Tầm Lan dáng vẻ , Lâm Vũ thật sự không đành lòng cự tuyệt , do dự một hồi , liền gật đầu đáp ứng: "Ta đây về trước trường học cầm một hồi tắm rửa quần áo."

"Không cần , hôm nay mua những thứ kia đều là cho người." Diệp Tầm Lan lắc đầu nói.

"Người không phải nói cho Tiểu Đào từ mua sao?" Lâm Vũ kinh ngạc nói , nhưng rất nhanh thì phản ứng lại.

Thất sách.

Diệp Tầm Lan trước muốn Lâm Vũ thử y phục thời điểm , Lâm Vũ cũng đã đoán được nàng ý đồ , không muốn đi thử , Diệp Tầm Lan lại nói nàng là cho Diệp Thao mua , còn nói Lâm Vũ cùng Diệp Thao vóc người không sai biệt lắm , này mới khiến Lâm Vũ đáp ứng hỗ trợ mặc thử , có thể Diệp Thao vẫn còn Yên kinh đi học. . . Như vậy sơ lược mượn cớ , hẳn là đã sớm phát hiện mới đúng!

"Người kẻ ngu này , ta chẳng phải nói người sẽ đáp ứng không ? Đó là tỷ tỷ tặng cho người lễ vật , người cũng không thể không muốn." Diệp Tầm Lan chu cái miệng nhỏ , thấp giọng nói.

"Nhưng là đây cũng quá đắt." Lâm Vũ còn chưa quá nguyện ý tiếp nhận.

Mới vừa vẫn còn nói nàng rất tiết kiệm , lại quên nàng hôm nay mua cho mình quần áo bỏ ra một hai ngàn , phải biết , toàn thân mình trên dưới , cộng lại cũng không đạt tới ba vị số.

"Được rồi , mua cũng mua rồi , người cũng không thể để cho ta lui về chứ ?" Diệp Tầm Lan liếc hắn một cái , "Chúng ta bây giờ liền về nhà. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Người cái này ngốc tử

"Nhanh chọn một bộ quần áo đi tắm, khăn lông bàn chải đánh răng những thứ kia, đều đặt ở rửa mặt trên đài không có khai phong, mau đi đi." Hai người vừa tới gia, Diệp Tầm Lan liền bắt đầu thúc giục.

"Ồ." Lâm Vũ ở trên ghế sa lon tùy ý chọn rồi bộ quần áo, xoay người đi vào phòng tắm.

Diệp Tầm Lan thấy cửa phòng tắm đóng lại sau đó, lập tức lộ ra một cái giao hoạt nụ cười, cầm lên Lâm Vũ đặt ở trên bàn trà bộ kia cũ nát được không thể cũ nát đi nữa điện thoại di động, dĩ nhiên không phải nhìn hấn gì đó riêng tư, mà là trực tiếp tắt máy, lấy ra hấn điện thoại di động kẹt.

Tiếp lấy lại lấy ra hôm nay đi dạo phố lúc mua được bộ kia điện thoại di động mới cùng một cái cất tạp khí, đưa điện thoại di động kẹt cất tốt sau chứa ở điện thoại di động mới lên, cũng đem Lâm Vũ bộ kia điện thoại di động tôi cho giấu đi.

Làm Lâm Vũ tắm xong đi ra, hướng về phía Diệp Tầm Lan lắc đầu cười một tiếng: "Lan tỷ, người là càng ngày càng nghịch ngợm."

"Người là làm sao biết?" Diệp Tầm Lan ngoài ý muốn hỏi.

Không nghĩ đến Lâm Vũ vậy mà phát hiện, chỉ là không hiểu hấn rốt cuộc là như thế phát hiện?

Lâm Vũ cầm lên trên bàn trà điện thoại di động mới, hướng về phía Diệp Tầm Lan lung lay, đạo: "Người cho rằng là người điểm nhỏ này tâm tư giấu giếm được ta?"

Trước tại lúc tắm rửa, Lâm Vũ liền nghe được điện thoại di động của mình tắt máy tiếng chuông, sau đó không lâu lại nghe được một cái tiếng chuông, lại không phải mình nguyên lai bộ kia điện thoại di động, chỉ cần thoáng một đoán, cũng biết nha đầu này đến cùng đang làm gì, thậm chí ngay cả nàng đem bộ kia điện thoại di động cũ giấu ở nơi nào đều biết!

Bất quá việc đã đến nước này, Lâm Vũ cũng lười lại đi so đo, nếu không, nha đầu này thật có khả năng tại chỗ khóc cho mình nhìn.

"Người thông minh, ta đi tắm."

Lâm Vũ nhìn nàng hơi lộ ra vui sướng bóng lưng, không khỏi khẽ mỉm cười, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon, để cho tiểu Y điều tra hỏi đoán vật phẩm danh sách.

Hiện tại đã mở ra mấy hạng, tạm thời cũng không có cái khác hạng muốn mở ra, chẳng bằng nhìn một chút có hay không thích hợp vật kiện có thể hỏi đoán.

"Ngân châm, ta có gia gia lưu lại âm dương châm, dùng đã quen, không cần phải hỏi đoán, hơn nữa nhỏ như vậy truyền thừa điểm, coi như xài hết, hỏi đoán đi ra ngân châm cũng so với âm dương châm kém quá nhiều." Lâm Vũ trực tiếp đem ngân châm loại bỏ xuống.

Sau đó tìm hỏi lâu, cũng không có tìm được thích hợp vật kiện.

Y học điển tịch, thích hợp bản thân, bốn trăm truyền thừa điểm hỏi đoán nửa bốn đều đủ sặc, loại bỏ!

"Chủ nhân, có một kiện đồ vật người khả năng hiện tại dùng đến." Tiểu Y đột nhiên nói.

"Là cái gì?"

"Dạ, chính là cái này, đủ người sử dụng một đoạn thời gian rất dài, về sau nếu như yêu cầu cao cấp hơn, chờ tích góp truyền thừa điểm lại tới hỏi đoán cũng không muộn."

Trước mắt trên màn sáng mặt biểu hiện vật kiện, lại là một cái phong cách cổ xưa vỏ rùa cùng ba miếng đồng tiền! Yêu cầu truyền thừa điểm cũng không nhiều, một trăm điểm mà thôi.

Lâm Vũ vừa nhìn thích bộ này xem bói công cụ, lập tức không do dự: "Liền hỏi đoán cái này, bất quá bây giờ không muốn lấy ra, đặt ở không gian truyền thừa là được."

Không gian truyền thừa, còn có một cái trữ vật chức năng, liền cùng trung chiếc nhẫn trữ vật không sai biệt lắm, hơn nữa không gian còn không nhỏ,

có chừng chu vi khoảng ba dặm, bên trong đủ loại chức năng kiến trúc đều rất đầy đủ hết, giống như phòng luyện đan, truyền thừa điện, kho hàng chôn một chút, hồi đoái đi ra đồ vật, trực tiếp đặt ở trong kho hàng là được, trên thực tế đồ vật giống vậy có thể thu vào không gian truyền thừa bên trong.

"Tiểu Y, ta nhớ được không gian truyền thừa trung còn có trường học chức năng, cái kia là thế nào tính truyền thừa điểm?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến chuyện này.

Đạo gia nhiều như vậy truyền thừa, hoàn toàn có thể tại trên thực tế học tập tăng lên, giống như Lâm Vũ y thuật chính là tại trên thực tế học tập, thế nhưng, có rất nhiều truyền thừa tại trên thực tế đều đã thất truyền hoặc là tàn khuyết không đầy đủ, cũng rất khó tìm trao đổi người, nếu như muốn nhanh chóng tăng lên, lại truyền thừa điểm có dư dưới tình huống, tại không gian truyền thừa trung học tập, cũng vẫn có thể coi như là một cái lựa chọn rất tốt.

"Người học tập nội dung bất đồng, an bài lão sư cũng bất đồng, loại trừ đan pháp này hạng nhất ở ngoài, các lão sư khác giống vậy chia làm sáu cái cấp bậc, người có thể tự do lựa chọn, nhưng không thể lựa chọn so với chính mình cấp bậc thấp lão sư, nếu người xem bói là Trung cấp, muốn học tập xem bói, cũng chỉ có thể lựa chọn Trung cấp đến tông sư cấp lão sư, đương nhiên, bất đồng đẳng cấp lão sư, muốn tiêu hao truyền thừa điểm cũng không giống nhau, trường học hiệu suất cũng không giống nhau."

Lâm Vũ để cho tiểu Y mở ra trường học trang bìa, nơi này nội dung ngược lại tương đối ít, loại trừ đan pháp, cái khác vô luận vậy một hạng, cùng một cái cấp bậc giáo sư, tiêu hao truyền thừa điểm đều là giống nhau, chỗ bất đồng chính là trường học nội dung mà thôi, trừ lần đó ra còn có một cái hạn chế, chính là một khi tiêu hao, ít nhất là lấy một giờ tới tính toán, dù là chỉ học tập mấy phút, cũng phải thanh toán một giờ cần truyền thừa điểm.

Nói trắng ra là chính là thấp nhất tiêu phí.

Cái này tiêu hao cũng ở đây Lâm Vũ trong phạm vi chịu đựng, coi như là mời tông sư, một giờ cũng chỉ phải tiêu hao ba trăm truyền thừa điểm mà thôi, về phần cấp học đồ lão sư, chỉ cần mười cái truyền thừa điểm là được.

Đan pháp cùng cái khác mười mấy hạng bất đồng, là án cảnh giới tu luyện dễ tính, đạo gia tu luyện công pháp, cảnh giới chia làm luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, Luyện Thần Phần Hư cùng với Luyện Hư Hợp Đạo bốn cái đại cảnh giới, mỗi một cảnh giới lớn lại có cửu trọng cảnh giới nhỏ, những lão sư này cấp bậc đối với ứng bốn cái đại cảnh giới, không có lại phân biệt cảnh giới nhỏ rồi.

"Ngược lại là có thể mời một cái đan pháp lão sư dạy ta tu luyện, như vậy cũng không cần chính ta mò mò lấy." Lâm Vũ trong lòng kế hoạch.

Đương nhiên, đan pháp lão sư cũng so với cái khác Hạng lão sư quý, một cái luyện tinh hóa khí kỳ lão sư, một giờ liền muốn tiêu hao một trăm truyền thừa điểm, án tiểu Y giải thích, chính là tu luyện mới là đạo gia truyền thừa trung căn bản, đặc biệt là đến cuối cùng, cái khác một ít tiểu hạng, rất nhiều đều đối với đan pháp cảnh giới có chút yêu cầu.

Nếu như tu vi không đủ, có chút nhỏ hạng căn bản không đạt tới tông sư cấp, thậm chí còn có một ít hạng liền cao cấp đều không đạt tới!

"Tiểu Vũ, người đang suy nghĩ gì đấy? Nhập thần như thế?" Đả tẩm xong Diệp Tầm Lan, mặc đồ ngủ ngồi vào Lâm Vũ bên người, vươn ngọc thủ ôm cánh tay hắn, gối bả vai hắn, hai người hiện tại đáng vẻ, thấy thế nào đều như là một đôi tình nhân.

Lâm Vũ lập tức kết thúc cùng tiểu Y trao đổi, mở hai mắt ra nhìn mới vừa đi tẩm Diệp Tầm Lan, cưỡng ép đè xuống nội tâm kiêu diễm, đạo: "Lan tỷ, sớm một chút đi nghỉ ngơi đi."

"Hiện tại mới mười điểm đây, nghỉ ngơi gì đó? Theo ta trò chuyện!" Diệp Tầm Lan bắt đầu đối với hắn làm nũng.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Được."

Hai người có câu không có một câu mà trò chuyện, cho đến nửa đêm, Diệp Tầm Lan thật sự chịu không nổi, liền nằm ở Lâm Vũ trên bả vai ngủ thiếp đi, Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là đưa nàng chặn ngang ôm lấy đi vào nàng khuê phòng, rón rén đưa nàng đặt lên giường sau, giúp nàng đắp kín chăn, thuận tiện quan sát một chút nàng khuê phòng.

Bố trí giống vậy đơn giản, cùng trong tưởng tượng cô gái khuê phòng có rất lớn xuất nhập, hơn nữa Diệp Tầm Lan tựa hồ rất thích màu trắng, bên trong cả gian phòng, loại trừ rèm cửa sổ là màu đỏ nhạt ở ngoài, giường, tủ quần áo, bàn trang điểm chờ một chút đều là màu trắng, nhìn qua có loại không nhiễm một hạt bụi cảm giác.

Lần nữa cúi đầu nhìn nàng an tường đáng ngủ, Lâm Vũ càng là không tránh khỏi một trận miệng đắng lưỡi khô, không khỏi không thừa nhận, cô nương này mị lực thực sự quá lớn!

Về sau gạt mình một cái tỉnh hồn lại, giúp nàng đem rèm cửa sổ kéo lên, rón rén mà đi ra khỏi phòng.

Lâm Vũ chân trước mới vừa đi, mới vừa giúp nàng đóng cửa phòng lại, nằm ở trên giường Diệp Tầm Lan liền mở hai mắt ra, thầm nghĩ: "Người cái này ngốc tử. . ."

Chương 10: Diệt gia trưởng bối

Thành phố Đông Hoa , Lư gia.

"Người muốn là không ở nổi , có thể lập tức rút!"

Lư Tử Hiên cùng Tần Mặc hai người đứng trong phòng khách , nhìn căn phòng nghiêng lợi Lư Tử Hiên , cùng với Tần Mặc nước mắt lưng tròng đáng vẻ , cũng biết hai người bọn họ là gây gỗ.

Từ lúc ngày hôm qua Lư Tử Hiên ngay trước Tần Mặc mặt theo đuổi cái khác nữ hài tử , lại phát hiện cô bé kia lại là Lâm Vũ hiện tại bạn gái , vốn cũng không cam tâm Tần Mặc , cũng không nhìn được nữa bạo phát ra.

Ngày hôm qua ở bên ngoài mù chuyển rồi nửa ngày Tần Mặc , cuối cùng vẫn là quyết định cùng Lư Tử Hiên nói rõ ràng , có thể trở lại Lư gia sau đó , phát hiện trong nhà có trường bối tại , thì nhìn lấy không có bộc phát ra , cho tới hôm nay buổi sáng , trường bối đều đã ra ngoài , uất ức nín một đêm hai người , cuối cùng bắt đầu đại náo.

"Lư Tử Hiên , ta ném xuống hết thầy đi theo người , người tại sao có thể như vậy đối với ta ?" Tần Mặc khóc quát mắng.

Nàng và Lâm Vũ lui tới một năm , liền hôn miệng cũng chưa từng có , nhưng là đi theo Lư Tử Hiên sau đó , ngày thứ ba , liền bị hấn hoa ngôn xảo ngữ dụ lên giường , có thể nói , Tần Mặc đã đem hết thầy đều cho Lư Tử Hiên! Tuy nói đây là nàng ái mộ hư vinh gây nên , nhưng sau đó suy nghĩ một chút , chỉ cần Lư Tử Hiên đối với nàng tốt cũng không có cái gì ghê gớm.

Nhưng mà , Lư Tử Hiên ngày hôm qua hành động , để cho nàng cảm giác mình chẳng qua là Lư Tử Hiên trên tay đồ chơi , đối phương muốn chơi liền chơi đùa , muốn ném tùy thời sẽ vứt bỏ.

"Giống như vậy ? Ta đối với người đã không có cảm giác , hiện tại chính thức hướng người nói lên chia tay , người còn muốn ý ở chỗ này không đi sao?" Lư Tử Hiên liếc Tần Mặc liếc mắt , không chút lưu tình nói.

"Nhưng là người lúc đó theo đuổi ta thời điểm , là thế nào nói ?" Tần Mặc còn muốn làm vùng vẫy gãy chết.

Nàng lần đầu tiên cho người đàn ông trước mắt này , cứ việc hiện tại đã biết đối phương là đồ cận bã , nhưng ở nàng đáy lòng , vẫn là hy vọng đối phương có khả năng quay đầu.

Nhưng là , Lư Tử Hiên há lại sẽ để cho nàng như nguyện ?

"Người thật đúng là lấy chính mình là tâm thức ăn ? Nói thật cho người biết , đương thời ta theo đuổi người , chỉ là vì cho Lâm Vũ đẹp mắt mà thôi , ta sinh ra ở y học thế gia , nhưng ở trong trường học , chuyện gì đều bị hấn đè ép một đầu , ta chính là muốn nhìn một chút , hấn một cái từ nông thôn tới tiểu tử nghèo , dựa vào cái gì đấu với ta ?"

Tần Mặc chảy nước mắt , hướng về phía Lư Tử Hiên không ngừng lắc đầu.

"Còn nữa , đừng cho là ta không biết người quảng Lâm Vũ đi theo ta là vì gì đó , còn không phải là vì ta tiền ? Các người như vậy nữ nhân , ta thấy hơn nhiều , cũng chơi nhiều rồi!" Lư Tử Hiên cười lạnh nói.

"Người . . Người vô sỉ!" Lại cũng không ở nổi Tần Mặc , chỉ hấn mũi bỏ lại những lời này , xoay người tông cửa xông ra.

"Lâm Vũ , ta tuyệt đối cùng người không xong!" Lư Tử Hiên đứng trong phòng khách , nắm chặt quả đấm trên hai tay , gân xanh từng cái mà gồ lên.

Thật giống như Lâm Vũ cùng hấn có thù giết cha bình thường.

Tiếp đó , Lư Tử Hiên phát ra cười lạnh một tiếng , lấy điện thoại di động ra , theo danh bạ trung tìm tới một số điện thoại , gọi tới . .

Đi ở người đến người đi trên đường chính , Tần Mặc tầm mắt không có bất kỳ tiêu điểm , phảng phất chỉ là một mắt đi linh hồn thân xác , chẳng biết tại sao , Tần Mặc đột nhiên nghĩ tới cùng Lâm Vũ chung một chỗ từng ly từng tí.

Trước Lâm Vũ mặc dù nhất cùng nhị bạch , cũng không có năng lực mua cái gì xa xỉ vật cho nàng , thậm chí ngay cả theo nàng thời gian đều rất ít , nhưng nàng biết rõ , Lâm Vũ đã hết sạch hấn khả năng tối đa nhất , cho nên hai người chung một chỗ trải qua rất vui vẻ.

Chỉ là như vậy thời gian , đã một đi không trở lại.

...

Mà nói phân hai đầu, Lâm Vũ tại bên trong tiểu khu kết thúc xong tập thể dục sáng sớm trở lại, thấy Diệp Tầm Lan đã có giường, đang ở trong phòng bếp chuẩn bị hai người bữa ăn sáng.

"Trở về á!" Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ đi vào phòng bếp, khẽ mỉm cười, chào hỏi: "Đi nhanh rửa mặt, mì sợi xong ngay đây, sau một hồi, ba mẹ ta sẽ tới, hôm nay dẫn người đi một cái địa phương."

"Diệp thúc thúc cùng thím muốn đi qua? Dẫn ta đi chỗ nào?" Lâm Vũ nghi ngờ nói.

"Đừng hỏi, chờ bọn họ đi tới, tự nhiên sẽ cùng người nói, tóm lại là một chuyện tốt." Diệp Tầm Lan không trả lời, mà là cười đem hán đẩy tới phòng vệ sinh.

Đình đồng!

Đúng như dự đoán, làm hai người ăn điểm tâm xong, mới vừa thu thập xong bàn ăn, tiếng chuông cửa liền vang lên.

Lâm Vũ đứng dậy mở cửa, thấy ngoài cửa tới một nam một nữ hai người trung niên, nam tướng mạo bình thường, cả người trên dưới lại lộ ra một cỗ khí tức uy nghiêm, nữ mặc dù đã hơn 40 tuổi, nhưng bởi vì được bảo dưỡng tốt theo bề ngoài nhìn qua, thấy thế nào đều chỉ có hơn ba mươi tuổi.

Hai người này, chính là Diệp Tầm Lan cha mẹ: Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung, thời gian qua đi tám năm không thấy, bọn họ cũng không có bao lớn biến hóa.

"Diệp thúc thúc, thím, mau vào đi." Lâm Vũ lễ phép kêu một tiếng, tiếp lấy một cái nghiêng người đem hai người để cho vào phòng.

Một đám người ngồi vào phòng khách trên ghế sofa, Diệp Tầm Lan cho mấy người rót rồi trà, sau đó ngồi ở Lâm Vũ bên cạnh.

"Ai, thoáng một cái tám năm trôi qua, ta là đến bây giờ mới biết lão gia tử cũng đi, cái này ngược lại cũng phù hợp lão gia tử tính tình, không nghĩ phiền toái người khác." Diệp Thanh Nguyên uống một hớp trà, than thở, "Hơn nữa Tiểu Vũ cũng dài cao như vậy rồi, cùng phụ thân người quả thực giống nhau như đúc!"

"Diệp thúc thúc, ngài nhận biết cha ta?" Lâm Vũ lập tức bắt được vấn đề mấu chốt.

Ngay từ lúc quê hương thời điểm, liền không chỉ một lần nghe hàng xóm nói qua, gia gia là tại cha mẹ mình ly thể sau, mới mang theo còn không có dứt sữa mình tới Sơn Thủy Thôn, theo lẽ thường mà nói, hẳn là đến Sơn Thủy Thôn sau đó mới nhận biết Diệp Thanh Nguyên cả nhà bọn họ.

Nhưng là bây giờ, nghe Diệp Thanh Nguyên hiện tại khẩu khí, song phương hẳn là đã sớm nhận thức.

"Lão gia tử trước khi đi, không có đối người nói sao?" Diệp Thanh Nguyên không hiểu nhìn Lâm Vũ.

Lâm Vũ lắc đầu: "Gia gia lúc đi, loại trừ một ít giao phó sau đó, cũng không nói gì, nha, hẳn còn để lại một quả tin, nhưng phải chờ ta sau khi tốt nghiệp đại học tài năng huy đi."

"Lão gia tử an bài như vậy, nhất định là có hán đạo lý, vậy có chút ít chuyện ta bây giờ liền không nói chuyện với người nữa, lão gia tử trong thư nhất định sẽ nhắc lên, Tiểu Vũ, có một chút người nhất định phải nhớ, ngàn vạn lần không nên ở bên ngoài nói người là âm dương châm truyền nhân, ít nhất hiện tại không thể nói, nếu không sẽ đưa tới đại phiền toái!" Tô Dung trịnh trọng giao phó Lâm Vũ.

Lâm Vũ khẽ nhủ mảy, chuyện này, gia gia trước khi lâm chung cũng giao phó cho, Tô Dung hôm nay lại lần nữa giao phó, chẳng lẽ mình thân thể không đơn giản?

Âm dương châm, là Lâm Vũ gia truyền thuật châm cứu tên, danh như ý nghĩa, một châm hoàn dương, một châm chết, sinh tử ngay tại một châm ở giữa, tại chính mình lúc còn tấm bé, gia gia truyền thụ võ học cùng y thuật thời điểm, tự lại ba giao phó cho không phải người Lâm gia không thể truyền thụ, đồng thời còn có khác một câu trả lời thỏa đáng, chính là không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, tuyệt đối không thể đối với người khác nói ra âm dương châm ba chữ kia.

Một dãy chuyện nói liền lên, coi như gia gia tin còn không có hủy đi, những người khác không biết lấy tự nhủ, Lâm Vũ cũng có thể đoán được một ít dấu vết.

Gia gia mình, tại lúc trước khả năng rất nổi danh, mà cha mẹ mình, cũng rất có thể không phải là bởi vì ngoài ý muốn mà chết, coi như là bởi vì ngoài ý muốn, cũng có thể là người làm, năm đó phụ mẫu đều mất thời điểm, mình mới ba tháng đại, gia gia là vì bảo vệ mình, mới chạy trốn tới Sơn Thủy Thôn, từ đây liền cư ở nơi đó.

Chỉ có như vậy, tài năng giải thích thông, nếu không tại sao bọn họ sẽ liên tục giao phó mình bây giờ không thể nói ra âm dương châm chuyện?

"Diệp thúc thúc, thím, ta còn có một chuyện không biết." Lâm Vũ đối với Diệp Thanh Nguyên vợ chồng nói. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thứ công việc

Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung đồng thời gật đầu, tỏ ý Lâm Vũ nói tiếp.

"Các người còn không có nói, là tại sao biết phụ mẫu ta." Lâm Vũ đạo.

"Ha ha." Diệp Thanh Nguyên cười ha ha, "Thật ra thì, hai nhà chúng ta là thế giao, phải nói nhà người cùng Lan nhi nhà ông ngoại là thế giao, đương thời lão gia tử cũng là bởi vì Lan nhi ông ngoại chỉ điểm, đến Sơn Thủy Thôn tìm được chúng ta, cũng ở nơi đó định cư, người phụ thân lúc sinh tiền, cùng chúng ta từng có mấy lần duyên."

Lâm Vũ bừng tỉnh gật đầu, nguyên lai là như vậy.

Cứ như vậy, sở hữu giải thích đều nói xuôi được.

Bất quá, Lâm Vũ còn có một cái vấn đề: "Diệp thúc thúc, thím, trừ bọn người ra ở ngoài, tại thành phố Đông Hoa, còn có bao nhiêu biết đến thân phận ta?"

Cụ thể lại có bao nhiêu người biết rõ mình thân phận, Lâm Vũ không biết, nhưng có thể nhất định là, tại thành phố Đông Hoa loại trừ từ trên xuống dưới nhà họ Diệp ở ngoài, ít nhất còn có một người biết rõ!

"Loại trừ nhà chúng ta ở ngoài, ta biết, cũng chỉ có bệnh viện nhân dân thành phố Lưu viện trưởng." Diệp Thanh Nguyên trả lời, xác nhận Lâm Vũ trong lòng suy đoán.

Trước một mực ở nghi ngờ, tại sao bệnh viện nhân dân viện trưởng Lưu Uyên, lại đột nhiên tự mình gọi điện thoại mời chính mình đi bệnh viện nhân dân đi làm? Coi như mình ở trường học thành tích tốt, cũng không khả năng nhận được loại nhân vật này coi trọng, duy nhất giải thích, chính là Lưu Uyên biết mình thân phận.

Nhưng là, hẳn lại vừa là như thế nào biết được?

Tô Dung ngược lại nhìn thấu Lâm Vũ trong lòng nghi ngờ, đạo: "Tiểu Vũ, người còn nhớ hay không, tại một năm trước, người tại trạm xe hơi phụ cận cứu một cái bất tỉnh ngã ở ven đường lão nhân?"

Lâm Vũ hơi ngẩn ra: "Chẳng lẽ là vị lão gia gia kia nói? Có thể vị lão gia gia kia làm sao có thể nhận ra thân phận ta?"

Khi đó mới vừa được nghỉ hè, Lâm Vũ muốn ngồi xe về nhà một chuyến, nhưng là mới vừa xuống xe buýt còn không có vào trạm xe, lại đột nhiên thấy có một vị lão nhân té xỉu xuống đất.

Từ học y thói quen, Lâm Vũ không chút do dự nào liền xông tới, không để ý người đi đường phản đối cùng lời đàm tiếu, là lão nhân sau khi bắt mạch, trực tiếp theo đi Lý Trung lấy ra gia gia truyền cho chính mình châm hộp, một phen cứu bên dưới, cuối cùng để cho lão nhân tỉnh lại.

Tại lão nhân tỉnh lại sau đó, Lâm Vũ liền thu châm rồi đi, đi vào trạm xe hơi, liền tên họ đều không có để lại.

Đối phương hẳn không biết rõ Lâm Vũ thân phận mới đúng.

"Nói như thế nào đây, trên đời sự tình, thường thường tự là như này khéo léo." Nói chuyện không phải Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung, mà là ngồi ở một bên Diệp Tầm Lan, "Người cứu người kia, chính là ta ông ngoại, hẳn đương thời gặp đến người sau đó, còn tưởng rằng là đến âm phủ gặp được ba của người đây, qua một hồi lâu mới biết rõ mình còn sống, gặp lại rồi người châm hộp, liền xác nhận thân phận người."

Vừa nói, Diệp Tầm Lan còn nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn: "Đây cũng là ta tức giận nhất địa phương, nếu không phải ta ngày hôm qua trong lúc vô tình nghe được bọn họ nói chuyện, ta sợ rằng đến bây giờ đều còn không biết người ngay tại đông hoa đại học!"

Ba người khác không hẹn mà cùng lắc đầu cười một tiếng.

Diệp Tầm Lan ông ngoại làm như vậy, cũng là vì bảo vệ Lâm Vũ an toàn, cũng không có gì không ổn.

Đồng thời Lâm Vũ cũng biết, nguyên lai Diệp Tầm Lan là như vậy tìm tới chính mình.

"chờ một chút , ta còn có một cái vấn đề , Lưu viện trưởng rốt cuộc là làm sao biết thân phận ta ?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ tới cái nghi vấn này.

Trước còn tưởng rằng là Diệp Tầm Lan ông ngoại nói cho Lưu Uyên , nhưng bọn họ liền Diệp Tầm Lan đều giấu diếm lấy , hoàn toàn không có lý do gì nói cho một ngoại nhân.

"Cho nên nói sự tình rất khéo , đương thời người cứu Lan nhi nàng ông ngoại thời điểm , Lưu lão vừa vặn đi ngang qua , gặp được người châm hộp." Tô Dung giải thích , "Bất quá để cho ta ngoài ý muốn là , Lưu lão động tác vậy mà nhanh như vậy , tại người trước khi tốt nghiệp sẽ để cho người đi hẳn nơi đó làm việc , có thể cuối cùng vẫn người định không bằng trời định , thua ở cháu mình trên tay."

Lâm Vũ mặt già đỏ lên , bọn họ thậm chí ngay cả chuyện này đều biết.

Vậy mình và Tần Mặc chuyện , bọn họ cũng không giống vậy rõ ràng ? Hoặc có lẽ là , một năm qua , chính mình nhất cử nhất động , đều rơi vào Diệp Thanh Nguyên vợ chồng trong mắt , mặc dù biết đối phương là quan tâm chính mình , có thể luôn cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Được rồi , chúng ta nói chính sự , Tiểu Vũ , đây là người hợp đồng , nếu như người nguyện ý tới nhà của ta Vân Sơn Y Viện đi làm , liền có thể trực tiếp ký , nếu như không nguyện ý , ta cũng không miễn cưỡng , hết thảy từ người tự quyết định." Diệp Thanh Nguyên theo trong túi công văn xuất ra ba bản hợp đồng , đưa tới Lâm Vũ trước mặt.

"Diệp thúc thúc , Vân Sơn Y Viện là các ngài ?" Lâm Vũ hơi hơi kinh ngạc nhìn Diệp Thanh Nguyên.

Vân Sơn Y Viện là một nhà bệnh viện tư nhân , kích thước mặc dù không có bệnh viện nhân dân thành phố lớn như vậy , nhưng ở thành phố Đông Hoa cũng là nhất lưu bệnh viện , trước Lâm Vũ còn đang suy nghĩ , nếu bệnh viện nhân dân thành phố không đi được , đi Vân Sơn Y Viện thử một chút cũng là một cái lựa chọn tốt.

Có thể thiên toán vạn toán , Lâm Vũ từ đầu đến cuối không có tính tới , Vân Sơn Y Viện vậy mà họ Diệp!

"Tiểu Vũ , người sẽ tới đây bên trong đi làm đi , ta bây giờ cũng ở đây Vân Sơn Y Viện bộ tài vụ đi làm , về sau đi làm cũng có một bạn." Diệp Tầm Lan mặt đầy mong đợi nhìn Lâm Vũ.

Sớm đã có ý định này Lâm Vũ , cũng không có kiểu cách nữa , mở ra hợp đồng đọc lên đến , này ba bản hợp đồng nội dung đều là giống nhau , phía trên điều khoản cùng mình trước tại trên mạng tra được lao động thuê mướn khác biệt không lớn , không có vấn đề gì.

Thế nhưng có một chút để cho Lâm Vũ kinh ngạc.

"Diệp thúc thúc , ngài cái này tiền lương có phải hay không viết nhiều hơn ?" Lâm Vũ không dám xác định hỏi.

Lương tháng hai chục ngàn , cái này còn chỉ là lương căn bản , Lâm Vũ rất hoài nghi in hợp đồng người là không phải nhiều đánh một số không , nhưng là không đúng , này viết rõ ràng viết Nhị vạn nguyên chính.

Nếu không phải là đem tiền lương hàng năm hai chữ viết thành lương tháng .

Y theo mấy năm gần đây số liệu thống kê , mới vừa bước ra cửa trường sinh viên , tuyệt đại đa số người tiền lương đều chỉ có một hai ngàn , tốt một chút cũng liền 2000~3000 , 3000 trở lên không nói không có , nhưng tuyệt đối là phượng mao lân giác!

Hai chục ngàn nguyên một tháng , đối với một cái hai mươi tuổi người tuổi trẻ mà nói , đây tuyệt đối là không dám tưởng tượng lương cao.

Diệp Thanh Nguyên cười một tiếng , đạo: "Không có viết sai , đây là người có được , hơn nữa y thuật của người đặt ở nơi này , ta còn sợ người chê ít đây!"

Lâm Vũ nhất thời không nói gì.

Chê ít ? Tại trong đại học , loại trừ học phí ở ngoài , chính mình một năm bao gồm ăn cơm chi tiêu cũng liền năm , sáu ngàn mà thôi , hiện tại ngược lại tốt , một tháng tiền lương , bù đắp được chính mình ba bốn năm chi tiêu hàng ngày , ai dám đi chê ít ?

"Tiểu Vũ , người không biết âm dương châm ba chữ kia phân lượng tại giới y học nặng bao nhiêu , người coi như âm dương châm truyền nhân , chỉ cần sáng lên thân phận , không có bệnh viện nào dám cự tuyệt người , đây vẫn chỉ là tạm thời tiền lương , về sau ta vì không cho người bị nhà khác lương cao bệnh viện đào đi , còn muốn tùy thời vì người tăng lương." Diệp Thanh Nguyên trêu ghẹo nói.

Lâm Vũ yên lặng.

"Tiểu Vũ , người liền ký đi , dù sao nhà ta bệnh viện cũng phải nhận người , mà người lại gấp tìm việc làm." Diệp Tầm Lan tiếp tục khuyên Lâm Vũ.

Lâm Vũ quay đầu nhìn nhìn Diệp Tầm Lan , thấy Diệp Tầm Lan đối với chính mình gật đầu , lại nhìn một chút Diệp Thanh Nguyên vợ chồng , đối phương giống vậy hướng mình gật đầu , cân nhắc liên tục sau , Lâm Vũ cũng không có do dự nữa , nhận lấy Diệp Thanh Nguyên đưa qua bút , ở nơi này ba bản hợp đồng trang cuối lên ký vào chính mình đại danh.

Người phần thứ nhất công tác chính thức , như vậy xác định. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hiểu lầm lớn

Vốn là Diệp Thanh Nguyên hôm nay liền muốn mang theo Lâm Vũ đi bệnh viện báo cáo , có thể Lâm Vũ chẳng có cái gì cả chuẩn bị , hơn nữa Diệp Thanh Nguyên cũng phải hướng bệnh viện bên kia làm một chút ít an bài , mấy người thương lượng một phen sau , Lâm Vũ quyết định ngày mai lại bắt đầu đi làm , hôm nay trước hết sửa sang một chút những chuyện khác.

Diệp Thanh Nguyên vợ chồng cáo từ sau khi rời đi , mới vừa cho xe chạy , Diệp Thanh Nguyên liền đối với người ghế kế bên tài xế Tô Dung nói: "Như thế , coi trọng hần ?"

Tô Dung trắng trợn phụ liếc mắt: "Diệp Thanh Nguyên , đừng nói cho ta người không động tâm!"

Diệp Thanh Nguyên cười một tiếng , đạo: "Ta xác thực động tâm , chỉ nhìn hần trẻ tuổi , nhưng trên người không có chút nào những người trẻ tuổi khác cái loại này nói năng tùy tiện , hơn nữa còn có bản lĩnh thật sự , nếu như hần có thể cùng Lan nhi tiến tới với nhau , ta là mười ngàn cái đồng ý."

"Ta cũng giống vậy." Tô Dung gật đầu một cái , "Bất quá , người tại sao không đem sự kiện kia nói cho hần biết ?"

Diệp Thanh Nguyên nhưng là lắc đầu: "Tiểu Vũ gần đây gặp phải sự tình , người cũng biết , sự kiện kia , ta hôm nay có đến vài lần phải nói xuất khẩu , cuối cùng vẫn là nhịn được , huống chi , Tiểu Vũ nói lão gia tử tại trước khi lâm chung cho hần một phong thư , nói không chừng trong thư thì có sự kiện kia , lão gia tử khiến hần sau khi tốt nghiệp lại hủy đi , nhất định là có lão nhân gia ông ta đạo lý."

Bọn họ hôm nay tới , thứ nhất là muốn gặp cổ nhân một chút sau đó , thật ra thì còn có một cái quan trọng hơn mục tiêu , chính là bọn họ hai vợ chồng nói sự kiện kia , đương nhiên , cho Lâm Vũ an bài làm việc , cũng là một cái trọng yếu mục tiêu.

"Được rồi , theo ta quan sát , sự kiện kia chúng ta hoàn toàn không cần thiết bận tâm , hơn nữa. . ." Diệp Thanh Nguyên ngược lại nhìn thoáng được.

"Ta đi , không nghe được." Lâm Vũ buồn bực trầm nghĩ.

Diệp Thanh Nguyên vợ chồng như thế cũng không nghĩ tới , giữa bọn họ nói chuyện , bị vẫn chưa đi xa Lâm Vũ trong lúc vô tình nghe được , mà Lâm Vũ hiện tại cũng buồn bực , bọn họ nói sự kiện kia khẳng định không phải một chuyện nhỏ , nhưng là nghe được một nửa , cũng bởi vì xe đã đi xa , lại cũng không nghe được.

"Chủ nhân , người ngày hôm qua không phải đổi một bộ xem bói công cụ sao? Nếu không người tìm một cơ hội bói lên một quẻ ? Nói không chừng liền có thể biết rõ bọn họ nói là chuyện gì rồi." Tiểu Y cho Lâm Vũ nói lên một cái đề nghị.

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , đúng vậy! Minh tại sao sẽ không nghĩ tới chứ ?

Mặc dù gia gia lưu lại lá thư này lên , rất có thể cũng đem chuyện này viết lên rồi , thế nhưng sớm một chút biết rõ một ít dấu vết , cũng chưa chắc không là một chuyện tốt.

"Chờ ta theo trường học trở lại , liền bói lên một quẻ!" Lâm Vũ lúc này làm ra quyết định.

Đưa đi Diệp Thanh Nguyên vợ chồng , Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan đi ra tiểu khu , không có đón xe , mà là lựa chọn đi bộ hướng đồng hoa đại học phương hướng đi tới.

Nếu quyết định ở nơi này chuyện thứ nhất chính là muốn đi trường học đem hành lý cho dời tới , trừ lần đó ra còn có một chút đồ dùng thường ngày phải đi mua sắm.

Lâm Vũ mang theo Diệp Tâm Lan vừa tới nhà trọ , Triệu Minh vĩ thấy Lâm Vũ đi vào , liền trực tiếp chạy tới đập bả vai hần trên chộc: "Lão tam , nghe người đồng học nói , người bị một người đẹp lừa chạy rồi , ta còn tưởng rằng người không về được đây! Đến , cùng huynh đệ nói một chút , người là như thế cura được cô gái đẹp kia."

Hoàn toàn không có chú ý tới Lâm Vũ cái này dở khóc dở cười đáng vẻ.

Lâm Triệu Minh vĩ thấy Lâm Vũ sau lưng đi tới Diệp Tâm Lan sau đó , nhất thời giống như ăn một cái con ruồi , phía sau mà nói lại cũng không nói ra miệng.

Ngay sau đó nhân châu xoay động , hướng về phía Diệp Tầm Lan lại vừa là nói xin lỗi lại vừa là khen ngợi: "Ày. . . Cái này , Tam tẩu , giữa huynh đệ chúng ta hay nói giỡn mở đã quen , hy vọng người không nên phiền lòng , Tam tẩu , người thật xinh đẹp."

Diệp Tầm Lan hé miệng mà cười: "Các người khỏe , ta gọi là Diệp Tầm Lan."

Cũng không có lên tiếng giải thích hai người quan hệ , coi như giải thích bọn họ cũng sẽ không tin tưởng , bởi vì này loại chuyện căn bản là không giải thích được.

Lúc này Hứa Phong cùng Trương Huy cũng xông tới , lẫn nhau giới thiệu sơ lược một phen sau , ba người đồng thời cho Lâm Vũ một người nam nhân đều hiểu ánh mắt , để cho Lâm Vũ buồn rầu cực kỳ.

"Cái kia , ta đã tại Vân Sơn Y Viện tìm tới công tác , bắt đầu ngày mai đi làm , hôm nay ta liền muốn dọn ra ngoài." Lâm Vũ mang theo Diệp Tầm Lan đi tới chính mình mép giường ngồi xuống , liền bắt đầu nói với mọi người nổi lên chính sự.

"Nhanh như vậy ?" Ba người trầm miệng một lời nói.

Lâm Vũ theo bản năng gật đầu một cái.

Có thể lập ngựa liền phản ứng lại , lại bị ba tên này cho mang vào rồi , cùng nhau sinh sống bốn năm , Lâm Vũ còn có thể không biết mấy người bọn hắn trong lòng đang suy nghĩ gì ? Bọn họ nói nhanh như vậy , căn bản liền không phải mình tìm việc làm chuyện , mà là. . . Ho khan một cái!

"Được rồi , lão tam tìm được làm việc , tính thế nào cũng là một món thật đáng mừng chuyện , bất quá lão tam , người có phải hay không muốn bày tỏ một chút ?" Trương Huy đối với Lâm Vũ đạo.

"Trường học phòng ăn có được hay không ?" Lâm Vũ liếc hắn một cái.

"Không được!" Ba tên này đều nhip mà lắc đầu cự tuyệt.

"Trường học đối diện phẩm tương cư , lại sa hoa địa phương ta có thể không chịu trách nhiệm nổi." Lâm Vũ vuốt hai tay , một bộ các người yêu có đi hay không đáng về.

Đây đã là chính mình cực hạn , đi lại sa hoa địa phương , cũng không phải là không thể , bất quá chỉ có hai cái lựa chọn thứ nhất chính là cơm nước xong sẽ giúp bận rộn giặt rửa mấy ngàn cái cái mâm cái thứ 2 chính là trực tiếp ăn cơm chùa.

"Đi!" Hứa Phong mấy người bọn hắn dứt lời , liền rồi rít cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại cho mỗi người bạn gái , cũng thừa dịp Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan sửa sang lại hành lý thời điểm , lặng lẽ rời đi phòng ngủ.

Lâm Vũ tại Diệp Tầm Lan dưới sự hỗ trợ sửa sang lại chính mình hành lý , thật ra thì cũng không có gì hay sửa sang lại , liền mấy bộ quần áo cùng một ít thư tịch mà thôi , trừ lần đó ra chính là một ít thân nhân di vật , tỷ như gia gia trước khi lâm chung lưu lại lá thư này , nông thôn nhà ở chung quy không có người ở , hơn nữa cũ nát không chịu nổi , Lâm Vũ cũng là vạn bất đắc dĩ mới tùy thân mang theo.

"Tiểu Vũ , nguyên lai những thứ này người toàn giữ lại a." Diệp Tầm Lan giúp Lâm Vũ sửa sang lại thư tịch thời điểm , đột nhiên theo trong một quyển sách rơi ra một tấm hình.

Đây là một trương rất cũ hình ảnh , lại bảo tồn được thập phần hoàn hảo , hình ảnh bối cảnh chính là Lâm Vũ quê nhà , trước cửa đứng đầy một cô bé cùng một đứa bé trai , ước chừng mười hai mười ba tuổi đáng về.

Diệp Tầm Lan nhớ kỹ tấm hình này , bởi vì nàng cũng giống vậy giữ lại tấm hình này , hình ảnh là tại nàng trước khi rời đi chiếu , phía trên người không là người khác , chính là tám năm trước Diệp Tầm Lan cùng Lâm Vũ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ta đây vài năm phần lớn thời gian đều tại bên ngoài , những thứ này đặt ở trong nhà cũng không an toàn , cho nên vẫn mang theo bên người."

Thấy hành lý sửa sang lại được không sai biệt lắm , Diệp Tầm Lan sẽ cầm tấm hình này ngồi ở Lâm Vũ mép giường , cười trừu nói: "Người xem một chút trong hình người đáng về , thật là ngu."

Lâm Vũ: ". . ."

Tự tại lúc này , Hứa Phong ba người bọn hắn đều mang bạn gái mình đi vào nhà trọ , không khỏi không thừa nhận , chính hắn một trong tức xá mấy người , lẫn lộn đều coi như không tệ , có chút trong tức xá , bốn người bốn cái độc thân , mà Lâm Vũ bọn họ bốn lẻ bốn trong tức xá , bao gồm Lâm Vũ đều ở trong trường học kết bạn gái.

Đương nhiên , Lâm Vũ chuyện đều là quá khứ chuyện , mặc dù bây giờ tất cả mọi người đều cho là Diệp Tầm Lan là hắn bạn gái , thế nhưng đều là bọn họ hiểu lầm.

Nhưng mà , ngay tại Lâm Vũ đem Diệp Tầm Lan giới thiệu cho ba nữ tử sau đó , Hứa Phong bạn gái kỷ uyển đột nhiên nói: "Lâm Vũ , bạn gái người không phải Tần Mặc sao? Như thế đột nhiên. . ."

Ách , trong tức xá nhất thời lặng ngắt như tờ , tựa hồ bỏ quên một chuyện , hiểu lầm kia , hơi lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Gặp gỡ theo dõi

Kỷ Uyển cùng Tần Mặc ở tại cùng gian túc xá , hơn nữa hai người quan hệ rất không tồi , đương thời Lâm Vũ cùng Tần Mặc có thể tiến tới với nhau , cũng là bởi vì Kỷ Uyển ở trong đó đưa đến không thể thiếu tác dụng , hôm nay đột nhiên thấy Lâm Vũ bạn gái do người khác , cũng khó trách nàng sẽ có câu hỏi như thế.

"Tiểu Uyển , Tần Mặc đã cùng lão tam chia tay , chẳng lẽ nàng không có cùng người nói ?" Hứa Phong ngược lại hỏi.

Kỷ Uyển nghe vậy , như có điều suy nghĩ: "Không trách nàng hôm nay sống chết không muốn đến , hơn nữa mấy ngày nay cũng có chút không bình thường , ta còn tưởng rằng các người gây gỗ."

Những người khác trực tiếp không nói gì.

Bởi vì Diệp Tầm Lan tại chỗ , sau đó tất cả mọi người ngầm hiểu lẫn nhau mà không có đề cập chuyện này , Lâm Vũ chào hỏi một tiếng , liền xách thu thập xong hành lý , mang theo đại gia hướng ra ngoài trường đi tới.

"Lâm Vũ." Mới ra nhà trọ , liền gặp được trưởng lớp Giang Trạch đi tới.

"Trưởng lớp , thế nào ?" Lâm Vũ hỏi.

"Đúng như vậy , ngày hôm qua người sau khi rời đi , chúng ta tại lớp học thương nghị xong , nửa tháng sau đi đông giao Đông Sơn Thủy Khố chơi một ngày , bất quá đều là tự trả tiền , cho nên đều muốn ra mỗi người tiền quà , cũng không nhiều , mỗi người một trăm đồng , nếu như muốn mang một bằng hữu mà nói , liền muốn nhiều hơn một phần."

Giang Trạch không đề cập tới , Lâm Vũ thiếu chút nữa đem chuyện này quên , cũng không trách cho hắn , hai ngày này chuyện phát sinh , quả thật có chút nhiều , quên mất một ít không quan trọng sự tình cũng bình thường.

Đông Sơn Thủy Khố , tại thành phố Đông Hoa chung quanh địa điểm du lịch trung cũng có không nhũ danh khí , nghe nói nơi đó non xanh nước biếc , là một du ngoạn địa phương tốt , nếu là lúc trước , Lâm Vũ còn phải suy tính một chút , nhưng bây giờ đã có làm việc , hơn nữa hôm nay còn tìm Diệp Tầm Lan mượn hai ngàn khối lấy đối phó tháng này sinh hoạt , ra một tiền quà ngược lại không có gì.

Dù sao mình bình thường cực ít tham gia hoạt động tập thể , hiện tại cũng muốn tốt nghiệp , cũng là đại gia ở trong trường học một lần cuối cùng hoạt động tập thể , về tình về lý đều muốn tham gia một hồi

"Tiểu Vũ , nếu không ta cùng đi với người ?" Diệp Tầm Lan đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ cũng không có kiểu cách , trực tiếp từ trong túi xuất ra hai trăm nguyên giao cho Giang Trạch: "Trưởng lớp , chỗ này của ta hai chỗ."

Giang Trạch từ trong túi xuất ra một cái bỏ túi quyền sở , ghi nhớ Lâm Vũ tiền quà sau đó , lần nữa đối với Lâm Vũ đạo: "Ta còn muốn đi thông báo những bạn học khác , sẽ không quấy rầy người , đến lúc đó sẽ điện thoại thông báo đại gia."

Tiếp lấy liền xoay người rời đi.

Một nhóm người đi tới trường học đối diện phẩm trưng cư , cũng muốn rời một gian phòng riêng.

Mới vừa ngồi xuống , thì có một cái phục vụ viên trẻ tuổi đi tới , hỏi "Xin hỏi mấy vị ăn chút gì ?"

Lâm Vũ trực tiếp đem đĩa quả bóng cho những người khác , đang ngồi người trên căn bản cũng không quá kén ăn , trực tiếp từ Vu Phong điểm mấy món ăn , lại muốn một ít rượu bia cùng thức uống , phục vụ viên cứ vui vẻ ha ha mà đi ra ngoài.

Rượu bia cùng thức uống rất nhanh liền lên tới , Vu Phong ba người bọn hắn đều tự mở ra một chai bia , mấy cô gái ngược lại cũng lên thức uống , về phần Lâm Vũ , vẫn luôn là không uống rượu , hơn nữa cũng không có uống đồ uống thói quen , trực tiếp uống trà.

Rượu bia cùng thức uống rất nhanh đi lên , đại gia chạm qua ly , bầu không khí cũng từ từ nhiệt liệt lên.

"Thời gian trôi qua thật đúng là nhanh, các người còn nhớ hay không, năm đó chúng ta vào bốn lẻ bốn nhà trọ thời điểm , lý tưởng mình là cái gì không ?" Vu Phong uống một ngụm rượu , nói với mọi người đạo.

Một câu nói , đưa tới mấy cô gái hứng thú.

"Thật ra thì mấy người chúng ta lý tưởng , lão đại đứng đầu tục khí , nói cái gì về sau sẽ thừa kế gia sản , này bốn năm đại học có lên hay không đều một cái dạng quái gì , lão đại , người năm đó là nói như thế?" Trương Huy trêu ghẹo.

"Hắc hắc , đúng là cái bộ dáng này." Vu Phong cười hắc hắc nói.

Nhà trọ trong bốn anh em , Vu Phong gia cảnh tốt nhất , gia đại nghiệp đại , lại vừa là con một , thừa kế gia sản cũng là rất bình thường chuyện , bất quá nói đi nói lại thì , này tựa hồ cũng không phải là cái gì lý tưởng.

"Về phần ta lý tưởng mà , là làm một tên đứng đầu hacker , mặc dù còn có một đoạn đường rất dài phải đi , nhưng ta tin tưởng , sớm muộn có một ngày sẽ thực hiện , hơn nữa , tôn đình cũng sẽ giống như ta , hướng cái phương hướng này cố gắng." Trương Huy đẩy một cái trên sống mũi mắt kính.

Đại gia vào lúc này mới nhớ tới , Trương Huy bạn gái tôn đình , đồng dạng là học máy tính , bởi vì sùng bái Trương Huy kỹ thuật , hai người thường xuyên qua lại , cuối cùng cùng đi tới , ngược lại thật xứng đôi.

"A Vĩ , người lý tưởng là gì đó ?" Triệu Minh Vĩ bạn gái Trương Hiểu Linh đột nhiên hỏi.

"Cái này. . ." Triệu Minh Vĩ rất ngượng ngùng gãi đầu một cái , "Ta là theo nông thôn đến , lý tưởng không có bọn họ vĩ đại như vậy , sau khi tốt nghiệp rất có thể sẽ về nhà nhận thừa kế ruộng làm giống thực , hơn nữa ta học cũng là phương diện này chuyên nghiệp."

"Như vậy cũng được a." Trương Hiểu Linh đạo , "Ta cũng vậy theo nông thôn đến , không quá vui về thành thị huyện nào."

Nha!

Mọi người có chút hăng hái mà nhìn hai người , thật ra thì lấy Lâm Vũ phỏng chừng , tại bọn họ này tam đôi ở trong , cuối cùng chân chính có thể thành người nhà , cơ hội lớn nhất ngược lại là Triệu Minh Vĩ cùng Trương Hiểu Linh này một đôi.

"Tiểu Vũ , người lý tưởng là gì đó ?" Diệp Tầm Lan đột nhiên hỏi.

Lâm Vũ còn chưa có trả lời , Vu Phong liền giành lấy câu chuyện: "Đệ muội a , chúng ta bốn người trung , nếu như nói ta lý tưởng đứng đầu tục , kia lão tam lý tưởng chính là cao thượng nhất , hần năm đó nói , hần về sau phải làm một tên chăm sóc người bị thương thầy thuốc , đi trợ giúp những thứ kia bệnh khó chữa người."

Diệp Tầm Lan nhìn Lâm Vũ liếc mắt , chỉ thấy trên mặt hần vẫn treo nhàn nhạt mỉm cười , thật ra thì lấy hần tính tình , sẽ có như vậy lý tưởng , là không thể bình thường hơn được chuyện.

Lâm Vũ gia gia , tại khi còn sống chính là một người như vậy , rất được các hương thân kính yêu , tại hần trăm năm sau , mặc dù không có thân thích gì , Diệp Tầm Lan cũng không có thấy tận mắt đến , nhưng có thể đoán được , tang lễ khẳng định tổ chức được thập phần long trọng.

Mà bây giờ , hần lý tưởng , đem tại Vân Sơn Y Viện bắt đầu đạp bước đầu tiên.

Lâm Vũ cuối cùng làm ra tổng kết lên tiếng: "Mọi người đều có chí khác nhau , bất kể mọi người lý tưởng là gì đó , chỉ cần không phải lừa gạt loại hình , có lý tưởng đều là một chuyện tốt , hướng lý tưởng mình cố gắng , này thật ra thì cũng là một loại vui vẻ!"

Mọi người đồng loạt gật đầu , Lâm Vũ có một câu nói làm cho rất đúng , chính là mọi người đều có chí khác nhau! Hiện tại tất cả mọi người tới gần tốt nghiệp , có vài người sẽ vì lấy lý tưởng mình mà cố gắng , cũng tương tự sẽ có những người này sẽ bởi vì thực tế mà thay đổi , nhưng đây đều là mọi người lựa chọn , những người khác cũng không thể nói cái gì.

Một bữa cơm ăn xong , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan liền trực tiếp tại quán ăn cửa cùng những người khác nói lời từ biệt , chặn một chiếc taxi , sau khi về đến nhà , Lâm Vũ mới vừa để hành lý xuống , liền bị Diệp Tầm Lan quấn theo nâng đi đi.

Vốn là muốn nghiên cứu một chút truyền thừa hệ thống Lâm Vũ , tại Diệp Tầm Lan làm nũng bên dưới , không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp , lần nữa theo nâng đi xuống lầu.

Hai người cũng không có cái gì mục đích , cũng không biết chơi đùa cái gì tốt , không thể làm gì khác hơn là ở phụ cận đây tìm một vườn hoa , Diệp Tầm Lan kéo cánh tay hần , sóng vai đi ở bóng cây trên đường nhỏ , vừa nhìn phong cảnh , một bên thiên nam địa bắc mà lẫn nhau cười nói.

Ừ?

Lâm Vũ trong lúc bất chợt dừng bước , cấp bách nhíu mày.

"Thế nào ?" Diệp Tâm Lan cũng đi theo ngừng lại , không hiểu nhìn lấy hắn.

Nếu như Diệp Tâm Lan cẩn thận chú ý , sẽ phát hiện Lâm Vũ lỗ tai đang động , giống như võ hiệp phim truyền hình trung những thứ kia nội công thâm hậu cao thủ võ lâm bình thường.

Lâm Vũ cũng không có trực tiếp trả lời nàng mà nói , mà là xoay người , hướng về phía trống trải không có tung tích con người rừng cây , khẽ cười nói: "Các ngươi cùng lâu như vậy không mệt mỏi sao ? Đi ra đi . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Cao thủ tỷ thí

"Nguyên lai ngươi đã phát hiện." Theo mấy viên phía sau cây , đi ra năm sáu cái người mặc hắc y , vừa nhìn cũng biết là lai giả bất thiện người.

Dẫn đầu cái kia mặt chữ quốc , nhìn qua có hơn ba mươi tuổi , thân cao đại khái tại chừng một thước tám , cùng Lâm Vũ không sai biệt lắm , bất quá trên người hai người khí chất hoàn toàn bất đồng , một cái dũng mãnh , một cái nhỏ nhắn yếu ớt.

Năm người khác tuổi tác đều tại 20 đến ba mươi tuổi ở giữa , hơn nữa , Lâm Vũ liếc mắt là có thể nhìn ra , những người này đều là người có luyện võ , công phu rất không tầm thường , đây cũng không phải là bình thường xã hội côn đồ!

"Ta biết hai ngày này nhất định sẽ có người tìm tới ta , chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy mà thôi , nói đi , các ngươi tìm ta mục tiêu là cái gì ?" Lâm Vũ kéo Diệp Tâm Lan tay , đưa nàng bảo hộ ở sau lưng , đối với những người này lạnh nhạt nói.

Mặt chữ quốc chậm rãi đi tới rồi Lâm Vũ 2m địa phương , năm người khác , phân năm cái góc độ đem ba người vây ở trong đó.

"Lâm Vũ , chúng ta là chịu người nhờ vả , muốn cho ngươi nằm bệnh viện mấy tháng , đắc tội." Mặt chữ quốc nhìn chăm chăm Lâm Vũ khuôn mặt , không nhanh không chậm đạo.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , trong ánh mắt nhưng là lộ ra lạnh lùng: "Không nghĩ đến Lưu Tử Hiền tên phế vật kia , còn có thể mời tới các ngươi bậc này cao thủ , đây cũng là để cho ta cảm giác có chút ngoài ý muốn , các ngươi phải thế nào đối phó ta không có quan hệ , bất quá ta có một cái điều kiện."

"Mời nói." Mặt chữ quốc nhìn về phía Lâm Vũ trong ánh mắt , vậy mà mang theo nhiều chút tán thưởng.

"Bất kể kết quả như thế nào , các ngươi không thể đối với nàng thế nào , nếu không , Lâm mỗ chính là cái chết , cũng sẽ không cho các ngươi tốt hơn!" Lâm Vũ trong thanh âm lộ ra một tia giá rét.

"Yên tâm , chúng ta chỉ là lấy tiền tài người , trừ tai họa cho người , lần này nhằm vào là ngươi , người vô tội , tuyệt đối sẽ không động một sợi lông." Mặt chữ quốc cũng là tên hán tử , không chút suy nghĩ đáp ứng Lâm Vũ yêu cầu , "Các ngươi nghe rõ ràng , lần này , là ta cùng Lâm Vũ đơn đả độc đấu , bất kể ai thắng ai bại , các ngươi tuyệt đối không thể nhúng tay , cũng không có thể đối với vị cô nương này động thủ!"

"Phải!" Năm người khác đồng thanh kêu.

Căn bản không có phân nửa miễn cưỡng.

Lâm Vũ âm thầm gật đầu , những người này , cùng bình thường xã hội đen rõ ràng bất đồng , ít nhất không có bởi vì Diệp Tâm Lan sắc đẹp mà chọn lựa một ít không phải thủ đoạn đáng hoàng.

Đã như vậy , vậy liền chiến!

"Lan tỷ , ngươi lui ra." Lâm Vũ nói với Diệp Tâm Lan đạo.

"Tiểu Vũ , ta . . Ta sợ!"

Từ nơi này những người này vừa xuất hiện bắt đầu , Diệp Tâm Lan liền bị sợ đến mặt không chút máu , đến bây giờ vẫn như thế.

"Yên tâm đi , bọn họ là đi đối phó ta , bất kể kết quả như thế nào , ngươi đều không có việc gì." Lâm Vũ nhẹ giọng khuyên giải an ủi lấy nàng.

"Kìa. . . Người cẩn thận một chút."

Diệp Tâm Lan cũng phát hiện những người này , cùng cái khác đáng về lưu manh còn đồ bất đồng , lần nữa giao phó Lâm Vũ cẩn thận sau đó , liền thối lui ra khỏi năm người kia vòng vây , mà năm người kia , đối với cái này làm như không thấy.

Lâm Vũ cùng mặt chữ quốc nhìn nhau mà đứng.

Mặt chữ quốc bày ra một bộ quyền pháp thức mở đầu , Lâm Vũ liếc mắt cũng đã nhìn ra , cái này mặt chữ quốc dùng là Bát Cực Quyền , ngay sau đó , Lâm Vũ cũng đi theo bày ra Bát quái chương thức mở đầu.

"Tiểu Vũ , người cẩn thận một chút." Diệp Tâm Lan cũng không hề rời đi , mà là đứng ở cách đó không xa , hai tay để ở trước ngực , không ngừng là Lâm Vũ cầu nguyện.

10 giây loại sau.

"Xin mời!" "Xin mời!"

Hai người đồng thời một tiếng trầm rống , lời còn chưa dứt xuống , liền dưới chân đạp một cái , không hẹn mà cùng xông về đối phương , thân ảnh chỗ đi qua , mang theo kinh phong để cho bên cạnh một ít thảo đều cong đi xuống.

Mặt chữ quốc xuất ra một quyền , thẳng đến Lâm Vũ mặt.

Nhưng Lâm Vũ lại đột nhiên một cái nghiêng người , tránh thoát này đây áp lực đạo một quyền , ngay sau đó tại mặt chữ quốc cù thể chưa hết , lực mới chưa sinh một sát na này , đột nhiên đánh ra một chương , hướng mặt chữ quốc lồng ngực tàn nhẫn vỗ tới.

Mặt chữ quốc trong lòng cả kinh , nhưng đã tới không kịp suy tư , theo bản năng đem hai tay khoanh ở trước ngực vừa đỡ.

Ầm!

Quyền chương giao kích thanh âm , truyền tới trong tai mọi người , hai người đồng thời bị đẩy lui hết mấy bước mới hoàn toàn tan mất lực đạo.

Này tình thế bất buộc một đòn lại bị đối phương cản lại , để cho Lâm Vũ cũng có chút kinh ngạc , sắc mặt không khỏi ngưng trọng một ít , mặc dù chỉ là một hiệp giao phong , nhưng song phương đối với thực lực đối phương đều có một cái đại khái hiểu.

Hai người có thể nói là tám lạng nửa cân.

"Lại tới!"

Hai người lại lần nữa đồng thời xông về đối phương.

Lâm Vũ tay trái khiến cho cái hư chiêu , thành công mê muội đối phương sau đó , hữu chương lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai đánh úp về phía đối phương cằm , mà mặt chữ quốc phản ứng cũng khá nhanh , đang kinh ngạc đồng thời , lập tức đem đầu ngửa về sau một cái , cũng thuận thế lui lại mấy bước , thoát khỏi Lâm Vũ phạm vi công kích.

Về sau lần nữa triển đấu chung một chỗ.

Mặt chữ quốc Bát Cực Quyền , động tác cương kinh , chất phác không màu mè , từ xưa thì có vẫn có Thái Cực an thiên hạ , võ có bát cực định càn khôn ý kiến , Bát Cực Quyền nổi tiếng ở cương mãnh bạo liệt quyền phong , cùng với nó gần người dựa vào vậy gọi thức.

Mà Lâm Vũ Bát quái chương , chính là một loại phong cách khác , nước chảy mây trôi , bằng mọi cách.

Phốc! Phốc! Phốc!

Tiếng quyền cước chạm nhau thanh âm , không ngừng chấn động màng nhĩ mọi người , chung quanh đây loại trừ hai người tiếng đánh nhau ở ngoài , lặng ngắt như tờ , mọi người vây xem đều không chớp mắt nhìn chăm chăm trong lúc đánh nhau hai người , liền ánh mắt đều không nỡ bỏ nháy mắt một hồi , e sợ cho sai lầm nửa chi tiết.

Cao thủ! Đây mới thực sự là cao thủ so chiêu!

Vốn là vây quanh hai người năm người kia , hiện tại cũng tụ đến cùng một chỗ , hơn nữa còn lui được thật xa , rất sợ sơ ý một chút bị vạ lây người vô tội , phải biết đối phương nhưng là có thể cùng tự mình lão đại đánh ngang tay cao thủ , hơn nữa nhìn đi tới song phương đều toàn lực đánh ra , chính mình nếu là không cẩn thận trung một quyền , tuyệt đối muốn nằm rất tốt mấy ngày khả năng sống sống tự lo liệu!

"Rất lợi hại , người trẻ tuổi này rốt cuộc là lai lịch gì ? Vậy mà có thể cùng lão đại đánh ngang tay!" Một người quần áo đen thấp giọng hỏi dò bên người đồng bạn.

Những người khác trực tiếp lắc đầu , một người khác cũng không tránh khỏi bắt đầu cảm thán: "Nếu như không là hôm nay tận mắt nhìn thấy , ta căn bản không biết thành phố Đông Hoa , còn có còn trẻ như vậy một vị Bát quái chương cao thủ!"

"Vẫn còn may không phải là chúng ta cùng hấn chống lại , nếu không mà nói , chúng ta nắm cái hiện tại tất cả nằm xuống đất không thể động."

Những lời này , nói ra những người khác tiếng lòng , bốn người khác không hện mà cùng gật đầu.

"Tiểu Vũ vô công , vậy mà lợi hại như vậy!" Diệp Tâm Lan cũng cảm thấy vạn phần ngoài ý muốn.

Không nghĩ đến thời gian qua đi tám năm không thấy , Lâm Vũ vậy mà trở nên lợi hại như vậy , không trách hấn một mực nói không sợ Lưu Tử Hiền trả thù , lấy hấn hiện tại vô lực , còn thật không có bao nhiêu sợ hãi!

Hai người đã qua gần trăm chiêu , vẫn người này cũng không thể làm gì được người kia , Lâm Vũ thấy đánh tiếp nữa cũng không có ý nghĩa gì , liền không có lại nương tay , xuất chiêu tốc độ ít nhất so với trước kia còn nhanh hơn hai thành , cường độ cũng so với trước kia lớn hơn hai thành.

"Người này , mới vừa rồi còn giấu giếm thực lực!" Mặt chữ quốc lại cũng bảo trì không được ổn định.

Còn như vậy đánh xuống , hấn chẳng mấy chốc sẽ thua ở Lâm Vũ trên tay , trong bụng quát to một tiếng , đem Bát Cực Quyền phát huy đến cực hạn , cuối cùng miễn cưỡng có khả năng đối phó Lâm Vũ đã kích , nhưng cũng chỉ là đối phó mà thôi , chỉ có sức lực chống đỡ , không còn sức đánh trả chút nào.

"Hãy A...!"

Đã biết đối phương cực hạn Lâm Vũ , bắt lại đối phương một cái chỗ trống , liền không lưu tay nữa , theo một tiếng trầm rỗng tiếng hạ xuống , song chiêu sử xuất mười phần lực , hướng đối phương phần bụng đột nhiên đánh tới.

Một chiêu này , đã nhanh đến mức cực hạn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tiềm Long Bang

"Ta thua rồi." Mặt chữ quốc tại Lâm Vũ xuất chiêu trong chớp mắt ấy , cũng biết một chiêu này chính mình căn bản không tiếp nổi.

Ầm!

Một chiêu này , không trở ngại chút nào vỗ vào mặt chữ quốc phần bụng , trực tiếp đem mặt chữ quốc đánh bay ra gần xa mười mét , mặt chữ quốc té lộn trên đất , phốc mà một tiếng , phun ra một ngụm máu tươi , tựa hồ thu được không nhẹ nội thương.

"Hô!" Lâm Vũ dài ra một ngụm trọc khí , "Ngươi thua."

"Thua ? Lão đại quả nhiên thua ?" Năm người khác trở mắt nhìn nhau , bọn họ đi theo mặt chữ quốc đến mấy năm , cho tới bây giờ không có thấy tự mình lão đại bị bại , hôm nay vậy mà sẽ thua ở một cái hai mươi tuổi người tuổi trẻ trên tay!

"Tiểu Vũ!" Diệp Tâm Lan chạy tới , trực tiếp nhào vào Lâm Vũ trong ngực , nhẹ giọng khóc thút thít.

Lâm Vũ ôm cái ôn hương nhuyễn ngọc tại ngực , đầu tiên là sững sờ , về sau đưa tay ra vỗ nhẹ nhẹ một cái trong ngực người lưng , an ủi: "Lan tỷ , không sao."

"Tiểu Vũ , chúng ta đi mau." Diệp Tâm Lan đột nhiên nghĩ đến gì đó , tránh thoát Lâm Vũ ôm ấp , lên tiếng thúc giục.

Liền trên mặt nước mắt cũng không kịp lau , liền muốn kéo Lâm Vũ chạy.

Mặc dù Lâm Vũ đánh bại mặt chữ quốc , nhưng bọn họ còn có những người khác tại chỗ , coi như trước tồn tại ước định , nhưng ai cũng không dám bảo đảm bọn họ có thể hay không làm khó dễ , nếu như những người này chen nhau lên , Lâm Vũ vừa không có ba đầu sáu tay đi đối phó.

Nhưng là này kéo một cái , căn bản là kéo không nhúc nhích.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Yên tâm đi , ta hôm nay coi như là thua , cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì."

Dứt lời, ngay tại Diệp Tâm Lan nghi ngờ ánh mắt không giải thích được trung, kéo nàng ngọc thủ, đi tới mặt chữ quốc trước mặt, cười híp mắt nhìn ngồi dưới đất mặt chữ quốc.

"Anh hùng tha mạng." Mặt chữ quốc vậy mà mở miệng cầu xin tha thứ, "Ta trên có cao tuổi mẹ già, dưới có gào khóc đòi ăn trẻ nít, lần này là có mắt không trông, đắc tội anh hùng, mong rằng anh hùng mở một mặt lưới."

Này tình huống gì?

Kinh ngạc không phải Lâm Vũ, cũng không phải Diệp Tâm Lan, mà là mặt chữ quốc mấy cái tiểu đệ, lấy tự mình lão đại tính tình, cho dù chết cũng không khả năng nói ra lời như vậy, nhưng hôm nay tất cả mọi người nghe thật sự rõ ràng, đây rốt cuộc là đang hát vậy một ra?

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Ngươi có cao tuổi mẹ già không già, nhưng nếu như ta nhớ không lầm mà nói, con gái của ngươi thật giống như đều đã tám tuổi rồi, ở đâu gào khóc đòi ăn nói một chút? Chẳng lẽ... Ta biết rồi, ngươi tại bên ngoài có con tư sinh?"

Giống như phát hiện tân đại lục bình thường.

"Chửi thề một tiếng! Tiểu tử ngươi mới có con tư sinh!" Mặt chữ quốc tại chỗ từ dưới đất nhảy cồm lên, chỉ Lâm Vũ mũi mắng to, "Ta nói tiểu tử ngươi hạ thủ sẽ không nhẹ một tí? Ta tiền thuốc thang ngươi tới phụ trách!"

"Thả ngươi tâm đi, ta hạ thủ rất có phân tặc, chỉ là cho ngươi ỏi hai cục máu mà thôi." Lâm Vũ trừng lên mí mắt, "Muốn ta phụ trách ngươi tiền thuốc thang? Cũng không phải là không thể, bất quá ngươi đem nhà ta Lan tỷ dọa sợ, ta là không phải cũng có thể tìm ngươi muốn phải tiền tổn thất tinh thần?"

Vừa nói, liền nâng lên một cái tay khác, ngón cái cùng trung, ngón trỏ chà xát.

"Tiểu Vũ, các ngươi quen biết?" Diệp Tâm Lan kinh ngạc nhìn hai người.

Trước tỷ võ, hai người mỗi một chiêu mỗi một thức đều không có chút nào lưu tình, tựa như cùng kẻ thù sống còn bình thường kết quả đến cuối cùng, hai người vậy mà nhận biết, hơn nữa nghe hai người nói chuyện khẩu khí, quan hệ tựa hồ rất không bình thường.

Lâm Vũ cùng mặt chữ quốc nhìn nhau, đồng thời cười ha ha.

"Lan tỷ, vị này là Tiềm Long Bang bang chủ, Lý Hồng Thạc." Lâm Vũ giới thiệu, "Lư Tử Hiên khiến hần tới tìm ta không phải, có thể nói là cả người cả của đều không còn."

"Nguyên lai là Tiềm Long Bang!" Diệp Tâm Lan lại lần nữa kinh ngạc.

Đối với Tiềm Long Bang, nàng cũng có chút nghe thấy, mặc dù Tiềm Long Bang là xã hội đen, thế nhưng thuộc về cái loại này trộm cũng có đạo xã hội đen, tại thành phố Đông Hoa, rất được một phương dân chúng ủng hộ, chỉ là không nghĩ tới hôm nay gặp được trong truyền thuyết Tiềm Long Bang lão đại.

Hơn nữa, này Tiềm Long Bang lão đại, cùng Lâm Vũ quan hệ vậy mà sẽ tốt như thế.

"Đệ muội a, mới vừa đem ngươi hù dọa, là ca ca không đúng, ca ca ở chỗ này cho ngươi bồi cái không phải, ta hôm nay tới, vốn là tìm tiểu tử này luận bàn, không nghĩ tới tiểu tử này tiền bộ thần tốc, nếu như không là hần hạ thủ lưu tình, ta khả năng trong vòng mười chiêu liền muốn thua." Lý Hồng Thạc mặt đây đánh bại nói.

Hần và Lâm Vũ một lần cuối cùng luận bàn, hay là ở hai tháng trước, khi đó, Lâm Vũ còn chỉ có thể miễn cưỡng cùng hần đánh ngang tay, nhưng là hai tháng không thấy, đối phương tu vi võ công vậy mà sẽ có tiến bộ lớn như vậy.

Đây cũng là Lý Hồng Thạc thất sách địa phương.

Diệp Tâm Lan đến bây giờ, vẫn thân ở trong mây mù, nàng mê muội không phải Lâm Vũ nhận biết Tiềm Long Bang đương gia, mà là không hiểu, Lâm Vũ rốt cuộc là như thế làm quen đến thứ đại nhân vật này?

Lý Hồng Thạc biết rõ loại chuyện này, trong lúc nhất thời cũng không nói rõ ràng, vì vậy mang theo đại gia tìm một chỗ ngồi xuống, cũng phân phó một tên tiểu đệ đi mua chút ít thức uống tới.

"Thật ra thì, tiểu tử này là ta ân nhân, đã từng đã cứu ta một mạng, sau đó vừa cứu nữ nhi của ta một mạng." Lý Hồng Thạc bắt đầu nói đến cùng Lâm Vũ quen biết trải qua...

Kia còn là hai năm trước chuyện, đương thời Tiềm Long Bang mới vừa phát triển, đang không ngừng tóm thu lấy những bang phái khác địa bàn, tại một lần tóm thu trong quá trình, Lý Hồng Thạc gặp phải đối thủ ám toán, mặc dù cuối cùng trốn thoát, nhưng bởi vì thương thế quá nặng, choáng váng ngã ở ven đường.

Cũng có thể là Lý Hồng Thạc mệnh không có đến tuyệt lộ, tại hần ngất đi không lâu, Lâm Vũ vừa vắn đi ngang qua, thấy ven đường có một người ngã trong vũng máu, từ thầy thuốc thói quen, đương nhiên sẽ không ngồi nhìn bất kể, kết quả là không cần nói nhiều, Lâm Vũ đem hần theo Quỷ Môn

quan kéo trở lại dương gian.

Hai người chính là như vậy quen biết.

"Lão đại , chẳng lẽ Lâm huynh đệ chính là người bình thường nói cái kia thần y ? Liên bệnh tim bẩm sinh cũng có thể chữa khỏi vị thần y kia ?" Lý Hồng Thạc một tên tiểu đệ , không dám tin nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Lý Hồng Thạc gật gật đầu.

Nữ nhi của hắn chính là được bệnh tim bẩm sinh , lấy y học hiện đại tài nghệ , như vậy bệnh coi như là làm giải phẫu , thành công tỷ lệ cũng tiêu , có thể nói là bệnh bất trị , sau đó Lâm Vũ nghe được Lý Hồng Thạc nói đến chuyện này , liền chủ động vì hắn con gái chẩn đoán một phen.

Sau đó , Lâm Vũ chỉ dùng mấy lần châm cứu , còn có một bộ toa thuốc , khiến hắn con gái liền phục hai tháng sau đó , kia bệnh tim bẩm sinh vậy mà như kỳ tích mà được rồi!

Diệp Tầm Lan một đôi đôi mắt sáng tia sáng kỳ dị liên tục mà nhìn bên người Lâm Vũ , chỉ thấy trên mặt hắn giống như bình thường giống nhau duy trì nhàn nhạt mỉm cười , phảng phất chỉ là làm một món nhỏ nhặt không đáng kể chuyện nhỏ.

"Chúng ta một nhà , thiếu Lâm huynh đệ hai cái tính mạng , người nói ta làm sao có thể vì tiền tài đi đổi phó hắn ?" Lý Hồng Thạc thờ dài nói , "Còn nữa, các người sau khi trở về , nhất định phải thông báo trong bang tất cả mọi người , nếu như mời chúng ta đổi phó Lâm huynh đệ , tiền có thể thu , nhưng tuyệt đối không thể động thủ! Nếu không đừng trách ta không để ý ngày xưa phân tình! Nếu như Lâm huynh đệ cần giúp đỡ , trong bang người tuyệt đối không thể từ chối , rõ ràng ?"

Mấy cái tiểu đệ đệ rồi rít lên tiếng bảo đảm nhất định sẽ làm được , cũng rồi rít đối với Lâm Vũ lấy lòng , hay nói giỡn , đây chính là một vị thần y , liền bệnh bất trị đều có thể bắt vào tay thần y! Người sống một đời , ai dám bảo đảm chính mình không có ba bệnh hai đau ? Cùng một vị thần y giao hảo , tóm lại không phải một chuyện xấu.

Lâm Vũ chỉ là mỉm cười từng cái ứng phó , ngược lại đột nhiên nghĩ đến một vấn đề: "Lý đại ca , ta hiện tại còn có một nghi vấn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thiên cơ không thể tiết lộ

"Lâm huynh đệ cứ nói đừng ngại." Lý Hồng Thạc tỏ ý Lâm Vũ nói tiếp.

"Tiềm Long Bang không biết làm cái loại này thấy lợi quên nghĩa chuyện , một điểm này Lưu Từ Hiên không có thể không biết , nhưng hắn tại sao còn muốn tìm tới người ?" Lâm Vũ hơi nhíu mày này kiếm nói.

Tiềm Long Bang mặc dù là một cái gần hai năm mới nhô ra xã hội đen đội , nhưng cơ hồ không có gì đó mặt trái tin tức , Lý Hồng Thạc định ra bang quy điều thứ nhất chính là phạm là Tiềm Long Bang thành viên , tuyệt đối không thể làm thấy lợi quên nghĩa sự tình , ngược lại còn nhiều hơn là dân chúng làm việc tốt , đây cũng là Tiềm Long Bang tại sao chịu một phương dân chúng ủng hộ nguyên nhân căn bản.

Lưu Từ Hiên nếu như cũng biết một điểm này , hắn không khả năng tìm tới Lý Hồng Thạc mới đúng.

"Một điểm này cũng không có gì kỳ quái , bởi vì hắn không biết từ nơi này nhận được tình báo , biết rõ người từ nhỏ luyện võ , hơn nữa võ công còn rất lợi hại , bình thường côn đồ , căn bản không phải đối thủ của người , cuối cùng ôm thù một chút tâm tính tìm tới chúng ta , ta vừa mới bắt đầu là nghĩ bắt hắn cho ôn ào ra ngoài , nhưng vừa nghe đến hắn phải đổi phó người là người , liền thuận thế đón lấy , thuận tiện cho hắn một bài học." Lý Hồng Thạc ha ha cười nói.

Lâm Vũ gật gật đầu , sự tình nguyên lai là cái bộ dáng này.

Chỉ bất quá , nếu như Lưu Từ Hiên được đến cái này giáo huấn nguyên ý thu tay lại , về sau cũng liền đại lộ chi thiên đều đi một bên , nhưng là lấy những thế gia này công tử tính tình , Lưu Từ Hiên nguyên ý bỏ qua tỷ lệ cũng không lớn , đây cũng là để cho Lâm Vũ lo âu địa phương.

Lần này hắn để cho Tiềm Long Bang đi đổi phó chính mình , đối với chính mình mà nói có chỗ tốt cũng có chỗ xấu , chỗ tốt chính là để cho Lưu Từ Hiên biết rõ mình không phải dễ đổi phó như vậy , chỗ xấu giống vậy cũng ở nơi đây , lần kế , nói không chừng sẽ mời lợi hại hơn người đến đổi phó chính mình.

Từ lúc tu luyện « luyện khí cửu chương » sau đó, Lâm Vũ biết rõ cái thế giới này nước, so với người bình thường trong tưởng tượng còn muốn sâu rất nhiều, núi cao còn có núi cao hơn, người giỏi có người giỏi hơn, chỉ là có chút sự tình, người bình thường cả đời cũng tiếp xúc không tới mà thôi.

Huống chi, thân phận của mình bại lộ cũng là sớm muộn chuyện, thân phận một khi bại lộ, cũng ý nghĩa cửu gia vô cùng có khả năng tìm tới cửa.

"Chuyện phiền toái thật là càng ngày càng nhiều!" Lâm Vũ bất đắc dĩ thầm nghĩ.

Thế nhưng thân phận không bại lộ lại không được, bởi vì cửu gia coi như không tìm chính mình, mình cũng sẽ tìm tới cửa, nhưng vấn đề là chính mình căn bản không biết rõ cửu gia là thần thánh phương nào, tra đều không có chỗ đi thăm dò, duy nhất phương thức chính là dẫn xà xuất động.

Kể sách hiện thời, cũng chỉ có làm hết sức kéo dài thời gian, thân phận trễ một ngày bại lộ, tu vi liền tiến một phần, ứng phó cũng nhiều một phần nắm chặt.

"Lý đại ca, nếu chuyện này đã kết, chúng ta đi về trước." Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ, hướng Lý Hồng Thạc đưa ra cáo từ.

"Người bây giờ liền đi, không bằng ăn chung cái cơm?" Lý Hồng Thạc lập tức lên tiếng giữ lại.

"Không được, ta bắt đầu ngày mai đi làm, còn có một ít chuyện phải chuẩn bị." Lâm Vũ giải thích, "Ăn cơm mà nói lần tới đi, có nhu cầu có thể tới Vân Sơn Y Viện tìm ta. . ."

...

"Chủ nhân, chúc mừng người, người bởi vì mới vừa chiến đấu, quyền thuật đạt tới cao cấp, hệ thống cấp cho một ngàn truyền thừa điểm khen thưởng, người bây giờ có được truyền thừa điểm là một ngàn ba." Mới vừa về đến nhà, Lâm Vũ nhận được tiêu Y truyền tới tin tức tốt.

"Trong dự liệu." Lâm Vũ biểu hiện, so với tiêu Y trong tưởng tượng còn muốn bình thản.

Trước tại cùng Lý Hồng Thạc trong chiến đấu, vốn là lực lượng tương đương trạng thái, nhưng mà ngay tại cuối cùng một chiêu kia phát ra thời điểm, Lâm Vũ cũng cảm giác được chính mình Bát quái chương đột phá, đạt tới cao cấp, hoàn toàn là trong dự liệu chuyện.

Truyền thừa chút chuyện, tạm thời bị Lâm Vũ bỏ qua một bên, Lâm Vũ hiện tại còn có một việc phải làm, trực tiếp tại trong hành lý xuất ra một cái quyển sổ cùng một cây viết, còn có ngày hôm qua đổi được cái kia vỏ rùa cùng ba miếng đồng tiền.

Hắn hiện tại nên vì Lâm Thanh Nguyên cùng Tô Dung trong miệng sự kiện kia bói lên một quẻ, xem có thể hay không tại quái tượng ở bên trong lấy được một ít nhắc nhở.

"Tiêu Vũ, người muốn xem bói? Muốn hỏi gì chuyện?" Diệp Tầm Lan nhất thời cũng hứng thú.

Lâm Vũ từ nhỏ liền bắt đầu nghiên cứu « kinh dịch », chuyện này nàng cũng biết, hơn nữa Lâm Vũ gia gia, xem bói hỏi chuyện tỷ số chính xác cực cao, Lâm Vũ được đến lão nhân gia ông ta truyền thừa, chắc sẽ không kém đi nơi nào.

"Một món liên quan tới ta thân thể chuyện."

Lâm Vũ vừa nói, liền đi phòng vệ sinh giặt sạch cái tay, trở lại phòng khách cầm lên vỏ rùa cùng đồng tiền, tại Diệp Tầm Lan nhìn soi mói, nhắm hai mắt lại, loại bỏ nghĩ bậy, trong lòng suy nghĩ lần này cần bói hỏi chuyện.

Diệp Tầm Lan ngồi ở một bên chống giữ cằm, có chút háng hái mà nhìn Lâm Vũ.

Không tới nửa phút, Lâm Vũ mở mắt ra, đem đồng tiền đặt ở vỏ rùa trung, bắt đầu lay động, đồng tiền đụng chạm vỏ rùa, phát ra từng trận loảng xoảng lang lang tiếng vang.

Về sau, Lâm Vũ dừng lại, đem đồng tiền rơi tại trên bàn, cầm bút lên, viết xuống một con số, ngay tại Diệp Tầm Lan cho là hoàn thành thời điểm, lại phát hiện Lâm Vũ lần nữa đem đồng tiền bỏ vào vỏ rùa, tiếp tục lắc lắc.

"Như thế nào cùng trên ti vi có chút không giống?" Diệp Tầm Lan tại trong lòng nghi ngờ mà thì thầm, cũng không có lên tiếng quấy rầy Lâm Vũ, dù sao chờ hắn bói xong hỏi lại cũng không muộn.

Cứ như vậy Lâm Vũ tổng cộng lặp lại sáu lần, tại trên quyển sổ viết xuống sáu cái con số sau đó mới dừng lại, nhưng mà, làm Lâm Vũ nhìn này sáu cái con số, trong đầu tìm tới đối ứng quái tượng, phân giải sau đó, mà lấy hắn tâm tính, cũng không tránh khỏi ánh mắt trừng so với ngu đại!

"Điều này sao có thể!" Lâm Vũ nhìn một chút chính mình bói đi ra quẻ, lại nhìn một chút Diệp Tầm Lan, mặt đầy không thể tin được thần sắc.

Bởi vì này xem bói kết quả, thực sự quá nằm mơ giữa ban ngày!

"Ha ha ha, chủ nhân, chết cười ta!" Tiêu Y không chút do dự cười lên ha hả, "Tại xã hội hiện đại, lại còn sẽ có như vậy chuyện! Ha ha, chủ nhân, lần này nhìn người như thế đối mặt Lan tỷ tỷ. . . Ha ha. . ."

"Người có thể không thể im miệng?" Lâm Vũ ở đây lòng uống nằng một câu.

Mình mới là người trong cuộc, đã buồn rầu không giúp đỡ chứ? Tiểu nha đầu này quả nhiên còn ở bên cạnh cười trên nỗi đau của người khác!

"Không thể!"

"Ta..."

Ở một bên Diệp Tầm Lan, đã hoàn toàn bị hấn cử động làm cho không rõ vì sao: "Tiểu Vũ, thế nào? Có phải hay không thật không tốt?"

"Không phải, này quái tượng rất tốt! Ừ, rất tốt!" Lâm Vũ trọng trọng gật đầu, còn nặng hơn thân hai lần rất tốt.

Gia gia trước khi lâm chung kia quẻ trong thơ, đến cùng ẩn giấu giấu bao nhiêu bí mật? Thậm chí ngay cả chuyện lớn như vậy đều không tự nói với mình, làm cho mình lộn một cái như vậy vòng lớn, hơn nữa, lão nhân gia ông ta cũng không sợ chính mình sợ ý một chút đem thư cho làm mất?

Nếu như không là đáp ứng lão nhân gia ông ta, Lâm Vũ dám cam đoan, mình bây giờ tuyệt đối sẽ đem kia quẻ tin phá hủy!

Mà nói đi nói lại thì, lần này xem bói, được đến kết quả mặc dù có chút thiên phương dạ đàm, nhưng nếu như lần này bói đúng, tuyệt đối là một chuyện tốt, hơn nữa còn là một món thiên đại chuyện tốt!

Lâm Vũ cũng dám bảo đảm, gia gia lưu lại lá thư này trung, 99% nhắc tới chuyện này.

"Người hỏi rốt cuộc là chuyện gì, được đến kết quả là gì đó? Tiểu Vũ người có thể không thể chớ bán cái nút?" Diệp Tầm Lan đã gấp đến độ không được, cầm lấy Lâm Vũ cánh tay dùng sức lắc lắc.

"Hắc hắc!" Lâm Vũ cười hắc hắc, quay đầu nhìn Diệp Tầm Lan: "Thiên cơ không thể tiết lộ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Vân Sơn Y Viện

"Lan tỷ, cầu người đừng nóng giận có được hay không? Sự kiện kia, ta bây giờ thật không có thể nói!"

Từ lúc ngày hôm qua xem bói sự tình sau đó, Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ sống chết không chịu nói xem bói kết quả, liền bắt đầu đùa bỡn tiểu tính tình không để ý tới hấn, vốn là Lâm Vũ còn tưởng rằng nằng chỉ là đùa giỡn một chút tiểu tính tình, một lát nữa là tốt rồi, nhưng là cho tới hôm nay buổi sáng, hai người đều nhanh đến Vân Sơn Y Viện rồi, nằng vẫn là cái bộ dáng này.

Bất đắc dĩ, Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là không ngừng dụ dỗ.

"Hừ!" Diệp Tầm Lan chu cái miệng nhỏ, quay mặt qua chỗ khác.

"Cái này, Lan tỷ, ta bảo đảm, tại nửa tháng sau, nhất định đúng sự thật mà nói cho người biết." Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là phục rồi mềm mại.

Tại ngày hôm qua, Diệp Tầm Lan sinh khí sau đó, Lâm Vũ càng là hận không được đem chính mình tay chặt.

Không việc gì bói loại này quẻ làm gì?

Vốn là loại chuyện này, thật không tốt nói cho Diệp Tầm Lan, nhưng là lấy nằng bộ dáng bây giờ, nếu như mình kiên trì nữa, chỉ sợ về sau một đoạn thời gian rất dài đều không thấy được nằng sắc mặt tốt rồi, huống chi sự kiện kia còn cùng nằng có liên quan!

Nên đối mặt, sớm muộn vẫn là phải đối mặt.

"Tại sao hiện tại không thể nói cho ta biết? Nhất định phải chờ nửa tháng?" Diệp Tầm Lan đối với Lâm Vũ cử động thật là không hiểu.

Nói sớm cùng muộn nói có phân biệt sao?

"Thật ra thì cũng không cần nửa tháng , chỉ có mười hai mươi ba ngày là được , người cũng biết , ông nội của ta để lại cho một phong thư cho ta , nếu như ta ngày hôm qua bói đi ra kết quả là chính xác , lão nhân gia ông ta trong thư khẳng định cũng sẽ nhắc lên chuyện này , ta chỉ có hoàn toàn xác nhận sự kiện kia độ chuẩn xác sau đó , tài năng nói cho người biết." Lâm Vũ giải thích.

Diệp Tầm Lan nhất thời lộ ra một cái mê người nụ cười: "Này còn tạm được , đi thôi!"

Kéo Lâm Vũ cánh tay đi vào Vân Sơn Y Viện.

"Được rồi , ta bị nha đầu này đùa bỡn." Lâm Vũ nhìn trở mặt còn nhanh hơn lật sách Diệp Tầm Lan , bắt đắc dĩ cười khổ.

"Chủ nhân , ta cũng đã sớm nói , Lan tỷ tỷ sẽ không thật giận người , người chính là không tin , vốn là tối ngày hôm qua liền có thể bắt đầu tu luyện « luyện khí cửu chương » , hiện tại ngược lại tốt , lại chậm trễ." Tiêu Y buồn bực nói.

Lâm Vũ lần nữa bắt đắc dĩ lắc đầu , hôm qua chính là bị Diệp Tầm Lan làm cho tâm thần không yên , kết quả tu luyện kế hoạch cũng liền gác lại.

Bất quá cũng không có bao nhiêu quan hệ , nếu sự tình đều đã giải quyết , Lưu Từ Hiên bên kia có Tiềm Long Bang nhìn chăm chăm , tạm thời sẽ không có gì đó động tác , chính mình cuối cùng có thể một lòng tu luyện.

Diệp Tầm Lan mang theo Lâm Vũ đi tới viện trưởng phòng làm việc trước , cùng hắn nói một tiếng sau đó , liền rời đi.

Lâm Vũ gõ viện trưởng phòng làm việc môn , ở trong phòng làm việc thấy một cái ước chừng hơn sáu mươi tuổi lão nhân , chính là Vân Sơn Y Viện viện trưởng Trương Viễn Sơn , trừ lần đó ra còn có một cái thanh tú mỹ nữ , hai người tựa hồ là đang chờ người nào.

"Trưởng viện trưởng ngài khỏe chứ , ta gọi là Lâm Vũ , hôm nay tới báo cáo." Lâm Vũ tự giới thiệu mình.

Trương Viễn Sơn thấy Lâm Vũ , hài lòng gật đầu , đạo: "Nguyên lai người chính là lâm thầy thuốc , so với ta trong tưởng tượng còn muốn trẻ tuổi , lâm thầy thuốc mau mời ngồi."

Người tuổi trẻ bây giờ , nguyện ý học Trung y cũng không nhiều , có bản lĩnh thật sự càng ít hơn , Trương Viễn Sơn ngày hôm qua nghe được Diệp Thanh Nguyên an bài , vừa mới bắt đầu còn có chút không tin , mà bây giờ thấy Lâm Vũ bản thân , vậy mà không tự chủ được tin mấy phần.

Lâm Vũ theo lời ngồi xuống.

"Lâm thầy thuốc , vị này là người trợ thủ Dương Tuyết." Trương Viễn Sơn đầu tiên là đơn giản giới thiệu một chút bên cạnh mỹ nữ , liền lập tức nói đến chính sự , "Lâm thầy thuốc , chúng ta trung y khoa một vị y sĩ trưởng bởi vì có chút đột phát tình trạng , đi tương đối gấp , tại ba ngày trước liền từ chức rồi đi , cho nên bệnh viện hiện tại cần một vị Trung y , không bằng người tạm thời tiếp nhận hắn vị trí ?"

"Có thể." Lâm Vũ gật đầu nói.

Trương Viễn Sơn hơi lộ ra ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ , y sĩ trưởng không thể so với bình thường thầy thuốc , dưới bình thường tình huống , ít nhất cũng phải đến mấy năm kinh nghiệm làm việc , mới có năng lực ngồi lên cái vị trí kia , người trẻ tuổi này ngược lại tốt , không có phân nửa miễn cưỡng liền trực tiếp đáp ứng.

Là hậu sinh khả úy đây? Hay là hắn y thuật thật rất lợi hại ?

Trương Viễn Sơn ngược lại hy vọng là người sau , nếu không Diệp chủ tịch cũng sẽ không đối với hắn sùng bái đầy đủ.

Nếu để cho Trương Viễn Sơn biết rõ Lâm Vũ chính là âm dương châm truyền nhân , hơn nữa còn chiếm được chân truyền , sợ rằng còn có thể an bài một cái càng cao địa vị cho hắn!

Ở một bên không nói gì Dương Tuyết , theo Lâm Vũ vào cửa một khác kia trở đi , liền có chút hăng hái mà đánh giá hắn , cảm giác cái này đồng nghiệp mới , tựa hồ thật có ý tứ.

Trương Viễn Sơn đầu tiên là đại thể dò một ít chuyện , liền để cho Lâm Vũ trực tiếp thượng cương: "Lâm thầy thuốc , bởi vì sự tình tương đối gấp , cho nên ta hy vọng lâm thầy thuốc có thể mau chóng thượng cương , nếu như ở trong công tác có vấn đề gì , có thể hỏi ý kiến Dương Tuyết , nàng làm trợ thủ đã có hai năm , kinh nghiệm coi như phong phú."

Dưới bình thường tình huống , mới đưa tới thầy thuốc , đặc biệt là không có kinh nghiệm làm việc thầy thuốc , đều phải tiến hành cương vị trước huấn luyện , nhưng bây giờ Trương Viễn Sơn cũng không kịp làm những công việc này , hiện tại bệnh viện khuyết thiếu Trung y , rất nhiều bệnh nhân đều bắt đầu rất có hơi từ , bây giờ có thể tính một vài thủ tục trước hết trực tiếp tiết kiệm , trước trấn an được bệnh nhân lại nói.

Hơn nữa Trung y cũng khó chiêu , Trương Viễn Sơn chỉ hy vọng Lâm Vũ thật có thể đảm nhiệm công việc này , đỡ cho bệnh viện rồi đến nơi đi nhận người.

"Không thành vấn đề , viện trưởng , nếu như không có chuyện gì khác , ta đây sẽ đi ngay bây giờ Trung y khoa." Lâm Vũ cũng không có lại hàn huyên , trực tiếp đứng lên đối với Trương Viễn Sơn nói lên cáo từ.

"Như thế tốt lắm , tiểu Dương , người mang theo lâm thầy thuốc đi phòng." Trương Viễn Sơn đối với Dương Tuyết an bài đạo.

"Được, viện trưởng gặp lại. . ."

Lâm Dương Tuyết mang theo Lâm Vũ đi tới phòng , phát hiện bên ngoài đã có mười mấy cái bệnh nhân tại xếp hàng chờ đợi , Lâm Vũ cũng không hàm hồ nữa , thẳng vào phòng , chỉ là đại thể quan sát một chút nơi này hoàn cảnh , làm cho người ta cảm giác chính là sạch sẽ , chỉnh tề , chưng bày cũng tương đối đơn giản , hai cái bàn làm việc bày đặt một ít trắc huyết áp loại hình công cụ , bên cạnh còn có một máy máy vi tính , bên kia là một trương giường bệnh , trên tường dán mấy tờ đơn , như bảng đo thị lực loại hình.

Lâm Vũ chỉ là thoáng quen thuộc một hồi , liền đối với Dương Tuyết đạo: "Tuyết tỷ , có thể bắt đầu."

"Nhanh như vậy ?" Dương Tuyết có chút không dám tin tưởng , này đi vào còn không có mấy phút đây!

Tại Lâm Vũ sau khi gạt đầu , Dương Tuyết vẫn là y theo Lâm Vũ phân phó , kêu cửa bên ngoài bệnh nhân đi vào.

"Còn trẻ như vậy Trung y ?"

Thứ nhất đi vào , là một đôi chừng ba mươi tuổi vợ chồng , nhìn hấn trang phục , gia cảnh cũng không tệ , nhìn dáng dấp bệnh nhân có thể là người nam kia , có thể hai người nhìn đến Lâm Vũ sau đó , trong lòng nhất thời lên rấm thúi.

Nếu đúng như là dùng khoa thất , bọn họ chắc chắn sẽ không có gì đó hoài nghi , nhưng nơi này là Trung y khoa , một cái hai mươi tuổi tiểu tử xem mạch , đều khiến người có một loại không tin cảm giác , chẳng lẽ vì này trẻ tuổi trung y là trong truyền thuyết mặt con nít ?

"Mời ngồi." Lâm Vũ mặc dù đoán được bọn họ ý tưởng , nhưng cũng lười so đo nhiều như vậy , trực tiếp bắt chuyện bệnh nhân ngồi xuống , "Xin hỏi người khó chịu chỗ nào ?"

"Chuyện này. . ." Người đàn ông trung niên này sau khi ngồi xuống , trong đầu nghĩ tới đều đã tới , trước nhìn kỹ hắng nói.

Nhưng khi Lâm Vũ hỏi tới hấn khó chịu chỗ nào thời điểm , hấn nhất thời mặt già đỏ lên , trở nên thập phần nhẫn nại , ấp úng nói: "Thầy thuốc , ta. . . Ta. . ."

Nửa ngày cũng không nói ra một câu hoàn chỉnh mà nói. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nhà người thân thích tới

Lâm Vũ âm thầm lắc đầu , chẳng lẽ những người này cũng không biết bệnh không tránh y đạo lý sao? Trên người bệnh tại thầy thuốc trước mặt cũng không dám nói , vậy còn muốn giữ lại đối với người nào giảng ?

"Đưa tay ra." Lâm Vũ thấy hấn không muốn nói , không thể làm gì khác hơn là quyết định đích thân chẩn đoán.

Trung niên nam nhân đưa tay ra , đặt ở Lâm Vũ trước mặt trên bàn trên nệm êm.

Lâm Lâm Vũ vì hấn đem xong mạch , sắc mặt trở nên có chút khác thường , nhưng vẫn là nó thật đạo: "Nếu như ta chẩn đoán không có sai , người nên tại một năm trước bắt đầu , vợ chồng phương diện kia chuyện liền bắt đầu có chút lực bất tòng tâm , có thể khi đó người không có kịp thời nhìn thầy thuốc , đặc biệt là tại trong nửa năm này , người dùng qua không ít phương diện kia dược vật , đưa đến thân thể tiêu hao càng ngày càng lớn , hơn nữa , ta có thể rất khẳng định nói cho người biết , người bây giờ đã không thể rời bỏ loại kia dược vật rồi , một khi rời đi , liền. . ."

Nói khó nghe một chút , người này hiện tại chính là một súng "dóm", hơn nữa đã đèn cây được không thể lại đèn cây , thật sự nếu không chữa trị , chỉ sợ không cần quá nhiều lâu , hấn rất có thể từ đây hoàn toàn mất phương diện kia năng lực.

"Thầy thuốc , có thể trị không ?" Trung niên nam nhân nào dám hoài nghi Lâm Vũ y thuật , vội vàng hỏi.

Hấn chỉ là vì chính mình đem một cái mạch , vậy mà nói không kém chút nào!

"Nếu như người lúc đó kịp thời nhìn thầy thuốc , chỉ cần mấy thang thuốc điều chỉnh một hồi liền không thành vấn đề , hiện tại ngược lại cũng có thể trị , chỉ là phải làm phiền rất nhiều , bởi vì loại kia dược vật có rất lớn tác dụng phụ , một điểm này ta không nói người nên cũng biết." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Trung niên nam nhân gật đầu một cái, một loại kia được vật xác thực có thể tạm thời tính mà giải quyết hẩn vấn đề, có thể sau chuyện này mang đến tác dụng phụ, hẩn cũng thấu hiểu rất rõ.

"Như vậy đi, ta trước mở thang thuốc, ngươi trước đi được phòng lấy thuốc tới nữa, Tuyết tỷ, nên làm như thế nào?"

Loại này bệnh viện lớn thủ tục chính là nhiều, Lâm Vũ vừa mới đến, hoàn toàn không biết nên như thế nào hạ thủ, không thể làm gì khác hơn là đem vấn đề giao cho Dương Tuyết.

"Đề cho ta đi!" Dương Tuyết nhận lấy bệnh nhân đưa tới cuốn hồ sơ bệnh lý, hỏi thăm tên họ, tuổi tác loại này tin tức cơ bản, điền xong sau đó lần nữa giao cho Lâm Vũ, "Ở trên mặt này viết lên ngày tháng, chứng bệnh, sau đó viết lên muốn mở cái gì được, cùng một ít chú ý sự hạng lại ký xuống tên người là được rồi."

Lâm Vũ gật đầu nhận lấy, dựa theo nàng giao phó đem những nội dung kia viết lên, trả lại cho rồi bệnh nhân, lần nữa giao phó hẩn lấy thuốc sau đó mới tới, bởi vì chính mình còn muốn nói cho hẩn biết làm sao phục dùng, cùng với uống thuốc trong lúc muốn chú ý sự hạng, mặc dù những thứ này đều viết tại cuốn hồ sơ bệnh lý lên, nhưng vẫn là chót miệng giao phó một hồi cho thỏa đáng.

Đây đối với vợ chồng trung niên đối với Lâm Vũ nói tiếng cảm ơn, liền rời đi.

"Vị kế tiếp." Dương Tuyết hướng về phía phòng bên ngoài hô. . .

. . .

Một mực gần tới trưa, Lâm Vũ thấy không có bệnh nhân tới sau, mới đuổi người một cái, này trị bệnh cứu người tuy nhiên không là một món dễ dàng chuyện, hơn nữa lui tới nhiều người như vậy, xác thực thật mệt mỏi, nhưng là khiến hẩn rất phong phú.

Ngược lại đột nhiên nghĩ đến một chuyện: "Tiểu Y, ta bây giờ có bao nhiêu truyền thừa điểm?"

"Chủ nhân ngươi nghĩ hơn nhiều, muốn thu được truyền thừa điểm, ngươi cần phải đem bệnh nhân chữa khỏi sau đó mới được, bệnh nhân nào có nhanh như vậy tốt? Đương nhiên, nếu như bệnh nhân không có y theo ngươi phân phó, vấn đề không ở ngươi, đến lúc đó vẫn là có thể thu được truyền thừa điểm, bất quá truyền thừa điểm ít hơn một ít." Tiểu Y đạo.

"Được rồi, vậy cứ như thế." Lâm Vũ đối với cái này cũng không thể gọi là.

Chung quy không đem bệnh nhân chữa khỏi, nhiệm vụ này không coi là hoàn thành, không cho truyền thừa điểm cũng là chuyện đương nhiên chuyện, mà nếu như bệnh nhân bất tuân lời dặn của bác sĩ, coi như không chữa khỏi hệ thống cũng như thường cho truyền thừa điểm, một điểm này ngược lại tương đối nhân tính hóa.

"Lâm thầy thuốc, không nghĩ đến y thuật của ngươi, so với trước kia rồi đi tôn thầy thuốc còn lợi hại hơn, nếu như không là ta xem qua ngươi tài liệu, tuyệt đối sẽ không tin tưởng ngươi chỉ có hai mươi mốt tuổi!" Dương Tuyết nhìn về phía Lâm Vũ trong ánh mắt, mang theo vài tia sùng bái.

Không trách phía trên ngươi, sẽ đối với hẩn sùng bái đầy đủ, nguyên lai ngươi ta là có bản lĩnh thật sự!

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Quá khen."

Chính mình nhưng là tại tám tuổi thời điểm, liền bắt đầu học y, cao trung liền bắt đầu thay thế gia gia làm người chữa bệnh, so với kia sinh ra ở không phải Trung Y Thế Gia, đến đại học mới tiếp xúc Trung y người, khởi bước phải sớm rất nhiều, người ta mới vừa tiếp xúc Trung y, liền huyết vị đều đầu óc mơ hồ thời điểm, chính mình cũng đã có hai năm hành nghề chữa bệnh kinh nghiệm, cứ việc trị cũng chỉ là một ít bệnh nhẹ tiêu đau, thể nhưng cũng là kinh nghiệm!

"Tuyết tỷ, nếu không buổi trưa ăn chung cái cơm?" Lâm Vũ nhìn còn mấy phút nữa liền muốn tan việc, vì vậy đối với Dương Tuyết đề nghị.

"Ngươi không cảm thấy như vậy ước cô gái ăn cơm, rất quê mùa sao?" Dương Tuyết nghịch ngợm đối với hẩn nháy mắt.

Lâm Vũ nhất thời cứng họng, chính mình vừa tới Vân Sơn Y Viện, cái gì cũng không rõ ràng, tại gần đoạn thời gian không tránh được phải làm phiền nàng, mới có thể mời nàng ăn cơm, nha đầu này muốn đi đâu?

"Tiểu Vũ, làm việc còn thói quen chứ?" Diệp Tâm Lan lúc này đi vào, không để ý chút nào Dương Tuyết tại chỗ, hào phóng cùng Lâm Vũ chen chúc ở trên một cái ghế.

Dương Tuyết trực tiếp sững sờ.

Trước mắt vị này, nhưng là Vân Sơn y đệ nhất mỹ nữ, vẫn là ông chủ sau màn thiên kim, theo đuổi người nàng không đếm xuể, không nghĩ đến nàng vậy mà có bạn trai, bất quá nói đi nói lại thì, hai người bọn họ tựa hồ thật xứng đôi.

Ít nhất tại tướng mạo cùng thân cao phía trên rất xứng đôi.

"Cũng còn khá, chỉ là có chút sự tình chưa quen thuộc, may mà Tuyết tỷ hỗ trợ." Lâm Vũ mỉm cười nói.

"Dương Tuyết tỷ, nhà ta Tiểu Vũ cho ngươi thêm không ít phiền toái chứ ?" Diệp Tầm Lan cho Dương Tuyết đưa qua một cái cảm kích thần sắc.

"Không có, không có." Dương Tuyết thụ sùng nhược kinh mà khoát tay lia lịa, "Đây là ta hấn làm, hơn nữa lâm thầy thuốc y thuật rất lợi hại, có thể làm hấn trợ thủ, là ta vinh hạnh, về sau đi theo hấn, ta còn có thể học được không ít thứ đây."

Dương Tuyết tuổi tác so với Lâm Vũ không lớn hơn bao nhiêu, năm nay 23 tuổi, năm trước sau khi tốt nghiệp sẽ đến này chỗ bệnh viện, ở trường học học giỏi giống như là y tá loại chuyên nghiệp, mặc dù chuyên nghiệp không hợp khẩu vị, nhưng cũng không có bao lớn quan hệ, hơn nữa hai người tuổi tác xấp xỉ, giữa hai bên dễ dàng trao đổi hơn.

"Không bằng như vậy, buổi trưa ta mời khách, ba người chúng ta liền đi ra bên ngoài ăn, về sau nhà ta Tiểu Vũ liền muốn nhiều hơn làm phiền ngươi chiều cổ." Diệp Tầm Lan đề nghị.

Lâm Vũ kéo ra khóe miệng, như thể lời này càng nghe càng cảm thấy kỳ quái đây?

"Ta hay là không đi, tại bệnh viện phòng ăn ăn chút là được." Dương Tuyết cũng không muốn làm bọn họ kỳ đà cản mũi, trực tiếp lắc đầu từ chối.

"Được rồi, bệnh viện phòng ăn thức ăn không có một chút vị, hơn nữa hiếm có cơ hội này, ngươi cũng đừng từ chối nữa rồi." Diệp Tầm Lan đứng dậy kéo Dương Tuyết liền hướng bên ngoài đi, vẫn không quên thúc giục Lâm Vũ: "Tiểu Vũ ngươi còn lo lắng cái gì, đi a!"

"Cái này." Lâm Vũ nhăn nhó mà nhìn hai người, cuối cùng đưa mắt rơi vào Dương Tuyết trên người: "Tuyết tỷ, ngươi. . . Nhà ngươi thân thích tới."

"Nhà ta thân thích ?" Dương Tuyết không hiểu Lâm Vũ ý tứ, nhưng rất nhanh thì phản ứng lại, vội vàng cúi đầu vừa nhìn, một trương mặt đẹp trong nháy mắt trở nên đỏ bừng: "Ta về trước một hồi nhà trọ, một hồi tại cửa bệnh viện thấy."

Vừa nói liền đỏ mặt, bước nhanh chạy ra phòng.

Diệp Tầm Lan cũng sắc mặt trở nên hồng, mặt đầy khác thường mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ, để cho Lâm Vũ chỉ cảm giác mình đứng cũng không được, ngồi cũng không xong. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Phương pháp thổ nạp

Đêm đó, bận rộn một ngày Lâm Vũ, chính nằm ở trên giường, trong đầu cùng tiểu Y trò chuyện với nhau.

"Chủ nhân, ngươi bây giờ có 1300 truyền thừa điểm, ta đề nghị ngươi tạm thời không nên mở ra cái khác, bởi vì hiện tại mở ra cũng không có ích gì, ta đề nghị là ngươi trước hỏi đôi một ít y học điển tịch, sau đó mời một đan pháp lão sư dạy ngươi bắt đầu tu luyện." Đây là tiểu Y cho Lâm Vũ đề nghị.

Lâm Vũ cũng cảm thấy rất có đạo lý, đan pháp tu luyện đây là cần phải, vừa mới bắt đầu gì đó cũng không hiểu, nhất định phải mời một lão sư.

Về phần phương diện y học, một ngàn này nhiều truyền thừa điểm, căn bản hỏi đôi không tới tốt y học điển tịch, lấy mình bây giờ y học tài nghệ, hỏi đôi những thứ kia sơ cấp, căn bản là đang lãng phí.

"Chủ nhân, nơi này có một bộ cấp đại sư «Huyền Hoàng y điển», dưới mắt chính thích hợp ngươi." Tiểu Y đưa tay chỉ một cái, tại Lâm Vũ xuất hiện trước mặt một cái màn sáng.

"Ta cũng muốn a, nhưng là bộ này «Huyền Hoàng y điển», tổng cộng muốn 9000 truyền thừa điểm, chẳng lẽ truyền thừa điểm giống thế tín dụng giống nhau có thể tiêu hao hay sao?" Lâm Vũ bất đắc dĩ nói.

Tiểu Y đề cử đồ vật, chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào, nhưng là phải có năng lực này đi hỏi đôi mới được!

"Chủ nhân, ngươi nghiêm túc nhìn một chút hấn giới thiệu." Tiểu Y nhắc nhở.

"Giới thiệu ?" Lâm Vũ hơi ngẩn ra, ngay sau đó liền tâm niệm vừa động, mở ra «Huyền Hoàng y điển» giới thiệu.

Cái này giới thiệu cũng liền chừng một trăm chữ mà thôi, nội dung đại thể chính là chỗ này bộ điển tịch, là một vị tên là Huyền Thanh tử tiền bối sở soạn

viết , tại cấp đại sư y học trong điển tịch , cũng coi là đứng đầu trong danh sách một bộ , tổng cộng chia làm mười tám sách , châm cứu , phương thuốc , lĩnh trị cùng xoa bóp đều bao hàm ở trong đó , nội dung tương đương toàn diện.

Nhưng cũng không có nói tới liên quan tới hồi đoái chuyện.

"chờ một chút , mười tám sách!" Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , "Tiểu Y , ngươi là nói , này « Huyền Hoàng y điển » , có thể tập hồi đoái ?"

"Chính là." Tiểu Y cười gật đầu nói , "Tại cấp đại sư y học trong điển tịch , này « Huyền Hoàng y điển » coi như là đã trên trung đẳng , nhưng có một cái chỗ tốt , chính là hần tập nhiều nhất , hơn nữa trước hai sách đều là một ít lý luận , phía sau mười sáu sách đều là một ít chứng bệnh phương pháp trị liệu , chính thích hợp chủ nhân tình huống bây giờ."

"Này hóa ra tốt giúp ta hồi đoái trước hai sách." Lâm Vũ không chút do dự nào , lập tức phân phó tiểu Y đổi trước hai sách.

Dưới mắt chính mình y thuật vừa vận đạt tới bình cảnh , gia truyền sách thuốc , lấy tiểu Y đánh giá cũng chỉ có cao cấp , đặt ở xã hội hiện đại , đã là một bộ hiếm có sách thuốc rồi , nhưng để ở đạo gia truyền thừa trong hệ thống , chỉ có thể nói là trung đẳng , thậm chí còn là trung đẳng thiên hạ.

Chung quy cấp bậc càng cao , phía trên này đồ vật lại càng thâm ảo.

Nếu như muốn tăng lên y thuật , hoặc là phải đi trên thực tế tìm cao cấp hơn , nhưng cái này trên căn bản không có khả năng , còn có một cái đường tắt chính là giống như gia gia giống nhau , hành nghề chữa bệnh vài chục năm , dựa vào kinh nghiệm đi tích lũy đột phá.

Nhưng này cũng không phải Lâm Vũ lựa chọn hàng đầu , càng biện pháp nhanh chóng , dĩ nhiên chính là ở chỗ này đổi.

Chờ lĩnh hội xong trước hai sách nội dung , châm cứu hoặc phương thuốc nói không chừng liền có thể đạt đến đến Đại sư cấp , mặc dù là cấp đại sư trung đứng đầu đội sổ , nhưng dù sao cũng là cấp đại sư , phải biết đạt đến đến Đại sư cấp sau , sẽ có 3000 truyền thừa điểm khen thưởng.

"Hồi đoái thành công , điển tịch cất giữ tại không gian truyền thừa bên trong thư phòng , chủ nhân hiện tại muốn bắt đầu mời tu luyện lão sư sao?"

"Mời một cái luyện tinh hóa khí kỳ lão sư đi." Lâm Vũ làm ra an bài.

"Được , bất quá ta còn có một cái đề nghị , chính là chủ nhân nghe lão sư truyền thụ thời điểm , tốt nhất là bản thể tiến vào không gian truyền thừa bên trong , như vậy hiệu suất học tập cao hơn." Tiểu Y lần nữa nói lên một cái đề nghị.

"Còn có thể bản thể tiến vào ?" Lâm Vũ kinh ngạc hỏi.

Lúc trước tiến vào không gian truyền thừa , đều là ý thức tiến vào , hơn nữa sau khi tiến vào , trên thực tế chính mình sẽ thuộc về một chủng loại giống như trạng thái hôn mê , bản thể tiến vào , hôm nay còn lần đầu tiên nghe nói qua.

"Vốn là không thể , chỉ có một loại trong đó truyền thừa đạt tới cao cấp sau đó , chức năng này mới có thể mở ra , lúc trước chủ nhân , khi lấy được truyền thừa hệ thống thời điểm , đạt tới Trung cấp hạng nhất cũng không có , cho nên ta trong lúc nhất thời không nghĩ lên." Tiểu Y giải thích.

"Không việc gì." Lâm Vũ đối với cái này không để ý chút nào , lấy điện thoại di động ra nhìn một chút thời gian , hiện tại mới mười điểm nhiều , suy nghĩ một chút , vẫn là quyết định quá nửa đêm , chờ Diệp Tâm Lan ngủ say sau đó mới đi vào.

Vận nhất chính mình tiến vào không gian truyền thừa sau đó , Diệp Tâm Lan có chuyện gì muốn tìm chính mình , tiểu Y ngược lại là có thể nhắc nhở chính mình , nhưng vấn đề là học tập một khi bắt đầu , nếu như nửa đường rồi đi mà nói , liên ý nghĩa sớm kết thúc , truyền thừa điểm cũng liền lãng phí.

Vì vậy , Lâm Vũ xuất ra mới vừa hồi đoái « Huyền Hoàng y điển sách thứ nhất , nằm ở trên giường đọc lên đến , rất nhanh thì trong chân nội dung hấp dẫn , không tránh khỏi khen ngợi đạo gia y thuật chỗ thần kỳ.

P phía trên này lý luận , có một ít cũng coi là quen biết , chỉ là càng cao thâm hơn mà thôi , nhưng có một ít , chính mình lúc trước căn bản là chưa bao giờ nghe!

...

Cứ như vậy quên ăn quên ngủ nhìn hai giờ , tại tiểu Y nhắc nhở bên dưới , Lâm Vũ không nỡ mà đem y điển thu hồi không gian truyền thừa , sau đó biến mất ở bên trong phòng.

Sau một khắc , Lâm Vũ tự xuất hiện tại truyền thừa trong điện , một gian được đặt tên là truyền đạo các trong kiến trúc , trước mặt đứng đầy một cái nhìn qua tuổi tác không khác mình là mấy , mặc một thân đạo bào màu xanh da trời , đẹp đẽ được hù chết người cũng không cần đến mạng người tuổi trẻ.

Gặp qua lão sư." Lâm Vũ hướng về phía người trước mặt ôm quyền hành lễ.

"Không cần đa lễ , vi sư tên là Phong Cơ Từ." Phong Cơ Từ hướng về phía Lâm Vũ khoát tay một cái , "Tại tiếp theo trong vòng một giờ , để cho vi sư truyền thụ cho ngươi đạo gia đan pháp thuật tu luyện , thời gian có hạn , hiện tại liền bắt đầu , ngươi nắm giữ cao cấp y thuật , đối với thân thể con người kinh lạc hệ thống khẳng định hết sức quen thuộc , vi sư liền trực tiếp theo phương pháp thổ nạp nói đến. . ."

Lâm Vũ tập trung ý chí , cùng Phong Cơ Tử nhìn nhau ngồi xếp bằng , bắt đầu chính mình được đến truyền thừa hệ thống tới nay lần đầu tiên nghe giảng

Phương pháp thổ nạp , là đạo gia đan thuật tu luyện cơ sở , đạo gia phương pháp tu luyện , đều là thổ nạp thiên địa linh khí , hoặc là hấp thu đan dược trung linh lực tu luyện , có phân biệt chỉ là phương pháp thổ nạp cấp bậc bất đồng mà thôi.

Giống như « luyện khí cửu chương » loại hình công pháp cơ bản , phía trên chỗ ghi lại phương pháp thổ nạp đồng dạng là cấp thấp nhất , bất quá Phong Cơ Tử lại dạy cho Lâm Vũ một cái khác cao cấp hơn phương pháp thổ nạp , dùng Phong Cơ Tử mà nói , tính lần đầu tiên tới nghe giảng phúc lợi.

"Vô luận đẳng cấp gì phương pháp thổ nạp , tại lúc ban đầu đều dựa vào hô hấp tới cảm ứng thiên địa linh khí , cũng chính là cái gọi là khí cảm , làm tìm tới khí cảm sau đó , trừ tiếng thở ra , còn muốn dùng đến quanh thân huyết khiếu tới hấp thu thiên địa linh khí , tại kinh lạc trung dựa theo công pháp chỉ định đường đi vận chuyển , cuối cùng chuyển hóa làm chân khí , tồn trữ ở bên trong đan điền , chờ yêu cầu lúc sử dụng sau , thông qua nữa chỉ định phương pháp đem chân khí theo bên trong đan điền điều tra , vận chuyển đến yêu cầu sử dụng địa phương."

Phong Cơ Tử kiên nhẫn giảng tới đây , liền tạm thời ngừng lại , để cho Lâm Vũ trước tiêu hóa một phen lại nói.

Lâm Vũ thụ giáo gật đầu , kết hợp Phong Cơ Tử mà nói , sau đó liền nghĩ đến một cái vấn đề: "Lão sư , có phải hay không phương pháp thổ nạp cấp bậc càng cao , sử dụng đến huyết khiếu số lượng cũng càng nhiều ? Hấp thu thiên địa linh khí hiệu suất thì cũng càng cao ?"

Phong Cơ Tử nghe nói như vậy , trong mắt không tránh khỏi né qua một tia tán thưởng . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tu luyện không năm tháng

"Phương pháp thổ nạp cấp bậc bất đồng , sử dụng đến huyết khiếu số lượng cũng bất đồng , như « luyện khí cửu chương » lên ghi lại phương pháp thổ nạp , dùng đến chỉ có tám cái huyết khiếu , làm sư đưa tặng , có thể dùng đến mười sáu cái huyết khiếu , hiệu suất cần phải tăng lên gần một bội phần. Người bình thường cho là , phương pháp thổ nạp dĩ nhiên là càng cao càng tốt , nhưng sự thật cũng không phải là như thế , người cũng đã biết tại sao ?" Phong Cơ Tử giới thiệu sau đó , lại bắt đầu ngược lại hỏi Lâm Vũ.

Hắn cũng là nhìn đến Lâm Vũ ngộ tính rất cao , mới sẽ làm như vậy , có vài thứ , cũng không phải là nói được càng cận kề càng tốt , mà là muốn đường thành học sinh độc lập suy nghĩ thói quen , như vậy mới càng thêm vững chắc , một cái chân chính lão sư , là mở ra học sinh trí tuệ , mà không phải máy móc mà truyền thụ kiến thức.

Lâm Vũ nhưng là nghe như vậy mà một cái.

Thân thể con người mười hai kinh chính cộng thêm kỳ kinh bát mạch lên huyết khiếu , tạm thời không phân lớn nhỏ , tổng cộng ba trăm sáu mươi lăm cái , nếu như có một bộ đỉnh cấp phương pháp thổ nạp , đem này ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu toàn bộ dùng đến , tu luyện hiệu suất dĩ nhiên là cao nhất , là cá nhân đều biết rõ làm sao lựa chọn , có thể Phong Cơ Tử lại nói sự thật cũng không phải là như thế , này ngược lại có chút khó hiểu.

Đại khái qua vài chục phút , Lâm Vũ mới lòng ra chân mày , đối với Phong Cơ Tử đạo: "Lão sư , đệ tử ngược lại có hai cái suy đoán , cũng không biết đoán được có đúng hay không."

"Cứ nói đừng ngại."

Lâm Vũ thoáng chỉnh sửa một chút ngôn ngữ , đạo: Thứ một cái khả năng là bởi vì thăng bằng quan hệ , đệ tử phỏng đoán , bất đồng công pháp , đem linh khí chuyển hóa thành chân khí hiệu suất cũng bất đồng , giả thiết hiện tại có một bộ đứng đầu phương pháp thổ nạp , đem ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu đều dùng đến , hấp thu thiên địa linh khí tốc độ rất nhanh , nhưng công pháp nhưng là sơ cấp , chuyển hóa thành chân khí hiệu suất rất chậm , nếu như vậy hấp thu đi xuống , kinh mạch rất dễ dàng bị căng nứt."

Phong Cơ Tử kinh ngạc nhìn Lâm Vũ , hắn căn bản tự không có dự định Lâm Vũ có thể trả lời đi ra , nhưng bây giờ , Lâm Vũ vậy mà nói không kém chút nào!

"Cái thứ 2 đây?"

Cái thứ 2 mà , cũng không phải là mỗi người đều có ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu , cho nên một ít cao cấp phương pháp thổ nạp , đối với những người này mà nói , chính là rỗng tuếch." Lâm Vũ đạo.

Có vài người bởi vì Tiên Thiên hoặc là hậu thiên nguyên nhân, thiếu gãy tay chân hiện tượng lại không phải là không có, nếu người này gãy một cái tay trái, mà phương pháp thổ nạp vừa vận dùng đến trên tay trái huyết khiếu, vậy người này tu luyện thế nào? Phong Cơ Tử trước nhưng là nói qua, bắt kỳ một bộ phương pháp thổ nạp, đều phải đem dùng đến huyết khiếu toàn bộ dùng đến, thiếu một thứ cũng không được.

"Người năng lực lĩnh ngộ, thật rất cao, so với vì sư lợi hại hơn." Phong Cơ Tử không chút nào keo kiệt mà khích lệ nói, "Tiếp xuống tôi vì sư sẽ dạy người như thế thông qua hô hấp cảm ứng thiên địa linh khí, truyền thừa hệ thống đã sửa đổi qua thân thể người, tin tưởng người lập tức có thể tìm được khí cảm..."

Lâm Vũ hai ngày này mặc dù không có tu luyện, nhưng là tìm hiểu một hồi « luyện khí cửu chương tầng thứ nhất lên khẩu quyết tâm pháp, Phong Cơ Tử chỉ là đem Lâm Vũ một ít chỗ thiếu sót cấp cho bổ sung, trước đây sau cũng liền hao tổn nửa giờ.

Sau đó sẽ để cho Lâm Vũ thử nghiệm tu luyện một phen.

Quả nhiên không ra Phong Cơ Tử đoán, Lâm Vũ chỉ tốn phí đi nửa giờ, ở nơi này lần tan lớp thời gian sắp đến thời điểm tìm được khí cảm, đương nhiên đây cũng là bởi vì không gian truyền thừa bên trong linh khí chất lượng so với trên thực tế cao hơn rất nhiều, dễ dàng hơn cảm ứng được duyên cớ, nếu không, coi như Lâm Vũ thiên tài đi nữa, cũng không khả năng nhanh như vậy tìm tới khí cảm.

Nhưng dù là như thế, Phong Cơ Tử vẫn bị đa kích, cũng không có thời gian lại đi kinh ngạc, bởi vì vừa vận thời gian đến, Phong Cơ Tử tại chỗ biến mất, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện, hiện trường chỉ còn lại Lâm Vũ một người ngồi xếp bằng ngồi ở chỗ này tu luyện.

Từng tia linh khí, thông qua lỗ mũi hô hấp tiến vào cơ thể, Lâm Vũ án « luyện khí cửu chương » lên chỗ ghi lại pháp môn, đem những linh khí này dẫn dắt vào kinh lạc trung, cũng y theo lấy « luyện khí cửu chương » phía trên chỉ định đường đi vận chuyển, cuối cùng chuyển hóa thành một tia khó mà nhận ra chân khí, chìm vào đến Lâm Vũ bên trong đan điền.

Tiếp lấy lại vừa là lặp lại trước quá trình, bên trong đan điền chân khí lại lớn hơn một tia.

Sau đó Lâm Vũ không có tiếp tục tu luyện nữa, mở hai mắt ra, phát hiện Phong Cơ Tử đã không thấy bóng dáng, vì vậy lên tiếng gọi tiểu Y: "Tiểu Y, tan lớp thời gian đến?"

"Người đều đã tu luyện hai canh giờ rồi, Lan tỷ tỷ đều đã rời giường, người nói thời gian có hay không đến?" Tiểu Y trực tiếp cho hắn một cái liếc mắt.

Gi đó?!

Trời đã sáng rồi?!

Lúc này mới đem công pháp vận chuyển hai cái chu thiên, quả nhiên hao tổn năm giờ, mới tu luyện ra như vậy một tia không thể tra xem kỹ chân khí, quả nhiên ấn chứng một câu cách ngôn: Tu luyện không năm tháng.

"Chủ nhân, người đem Bát quái chương đánh một lần thử một chút." Tiểu Y không để ý đến Lâm Vũ kinh ngạc, mà là khiến hắn diễn luyện một hồi Bát quái chương, "Không muốn vận chuyển chân khí, nhìn một chút có cái gì bất đồng."

Lâm Vũ không nghi ngờ gì, nghĩ thầm đi ra ngoài tập thể dục sáng sớm cũng không kịp rồi, vì vậy liền ở tại chỗ bày ra Bát quái chương thức mở đầu, có thể vừa mới bày ra, liền cảm giác mình lực đạo so với lúc trước lớn hơn một tia, chẳng lẽ... Đây chính là tu luyện chân khí hiệu quả?

Hoặc là ảo giác?

Theo Bát quái chương diễn luyện, Lâm Vũ cuối cùng xác định mình không phải là ảo giác, chính mình cường độ cùng tốc độ đều so với lúc trước mau hơn một chút, cũng chính là 1% trái phải, sau đó điều tra một nửa chân khí đến hữu chương lên, lần nữa đánh ra một chương.

Lần này cảm giác càng thêm rõ ràng, một chương này uy lực, không sai biệt lắm tăng lên nửa thành!

Nếu như đem chân khí toàn bộ điều dụng, vậy chẳng phải là muốn gia tăng một thành?

"Chủ nhân, không phải tính như vậy, cụ thể là chuyện gì xảy ra, người về sau chính mình lãnh hội được đến, hoặc là lần nữa giờ học hỏi lão sư đều có thể, người bây giờ mau đi ra đi, Lan tỷ tỷ muốn tới gọi người rồi." Tiểu Y mà nói, cắt đứt Lâm Vũ trầm tư, "Đúng rồi, người bây giờ đã đạt đến luyện tinh hóa đệ nhất trọng, hệ thống cho một trăm truyền thừa điểm khen thưởng, chủ nhân hiện tại truyền thừa điểm vẫn là ba trăm."

Vừa nói liền đem Lâm Vũ đưa ra không gian truyền thừa.

Lâm Vũ còn không có lấy lại tinh thần, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó liền phát hiện mình nằm ở trên giường, nhất thời lại truyền tới tiếng gõ cửa: "Tiểu Vũ, người dậy rồi chưa?"

"Tới!" Lâm Vũ lập tức thức dậy, mang giày xong mở cửa.

"Người như thế hôm nay đột nhiên ngủ dậy giấc sâu tới?" Diệp Tầm Lan không hiểu nhìn Lâm Vũ.

Tại nàng trong nhận thức, Lâm Vũ từ điển trung cho tới bây giờ không có lười cái chữ này tồn tại, nhưng hôm nay quả nhiên ngủ đến hiện tại mới dậy,

điều này hiển nhiên có chút không bình thường.

"Há, ngày hôm qua học tập quá muộn, quên thời gian." Lâm Vũ tùy tiện mượn cớ cho lấy lệ tới.

Cũng không tính là mượn cớ, ngày hôm qua xác thực học tập rất khuya.

"Người thẳng rồi, bữa ăn sáng đã làm xong, đi nhanh đánh răng rửa mặt... Ừ?" Diệp Tầm Lan nói được nửa câu, tựa hồ phát hiện gì đó, không chớp mắt theo dõi hần khuôn mặt.

Lâm Vũ bị sợ hết hồn, vội vàng kiểm tra một chút chính mình, cũng không có phát hiện gì đó không ổn a!

"Lan tỷ, ta trên mặt có lạ?"

Diệp Tầm Lan nhất thời lấy lại tinh thần, theo bản năng đạo: "Không có hoa, chẳng qua là ta cảm thấy người hôm nay thật giống như cùng ngày hôm qua có chút biến hóa."

"Nơi nào thay đổi?" Lâm Vũ hơi kinh hãi, cho là nàng nhìn thấu sơ hở.

Diệp Tầm Lan lắc đầu: "Phát hiện người cả người khí chất đều có biến hóa, nhưng cụ thể là biến hóa gì, ta cũng không nói lên được, hiện tại nhìn kỹ một chút, tựa hồ lại không có gì thay đổi."

"Nói cách khác, ta trở nên đẹp trai rồi hả?" Lâm Vũ sờ chính mình cảm, rất không khiêm tốn nói.

"Cho ta đi đánh răng rửa mặt!"

"Tuân lệnh..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Công pháp huyền diệu

Sau đó thời gian, Lâm Vũ lần nữa trải qua phong phú lên, ban ngày đi làm kiếm lấy truyền thừa điểm, ăn xong cơm tối đầu tiên là phụng bồi Diệp Tầm Lan tại phụ cận đi một chút, sau khi trở về ngay tại trong phòng đọc sách, quá nửa đêm dĩ nhiên là đi không gian truyền thừa nội tu luyện.

Hơn nữa Lâm Vũ cũng phát hiện, không gian truyền thừa bên trong linh khí chất lượng, ít nhất là ngoại giới gấp ba, nói cách khác ở bên trong tu luyện một giờ, có thể bù đắp được bên ngoài hai đến ba giờ thời gian.

Chớ nhìn hần mỗi ngày chỉ tu luyện hơn năm giờ, kì thực tồn tại hơn nửa ngày tu luyện hiệu suất.

Ngày thứ hai, Lâm Vũ liền bắt đầu dùng huyết khiếu hấp thu thiên địa linh khí, mặc dù một vòng tiêu hao thời gian vẫn là giống nhau, nhưng một chu thiên chỗ tu luyện được chân khí, về số lượng là chỉ dựa vào hô hấp tu luyện mười mấy lần!

"Tiểu Y, người là nói tu luyện hiệu suất sở dĩ có cao như vậy, là bởi vì đã đã thông toàn thân huyết khiếu duyên có?" Lần này, Lâm Vũ tiến vào không gian truyền thừa sau đó, cũng không có lập tức tu luyện, mà là hỏi ý kiến lấy tiểu Y một vài vấn đề.

Nàng sẽ không chỉ đạo Lâm Vũ tu luyện, nếu không Lâm Vũ cũng không cần tiêu phí truyền thừa điểm tới giờ học, nhưng một ít đã tồn tại hiện tượng, hoặc là một ít cơ bản vấn đề, nàng vẫn sẽ kiên nhẫn giải đáp.

"Không phải đã thông, mà là khai thông." Tiểu Y cải chính nói, "Nội gia quyền cường thân kiện thể cùng ngăn địch vẫn chỉ là thứ yếu, chủ yếu nhất công hiệu, chính là khai thông người kinh lạc."

"Khai thông cùng đã thông khác nhau ở chỗ nào?" Lâm Vũ hỏi.

"Nói như thế, đã thông chính là mười phần mười khai thông, mà khai thông, khả năng chỉ là đã thông 4-5 thành, hoặc là 6-7 thành, chủ nhân hiện tại hần là đã thông tứ thành trái phải." Tiểu Y giải thích, "Nhưng coi như không có hoàn toàn đã thông, tu luyện hiệu suất cũng phải so với chưa từng luyện nội gia quyền người cao hơn gấp mấy lần, nếu như chủ nhân người không có luyện qua Bát quái chương, công pháp vận chuyển một vòng, có thể phải chậm hơn một nửa."

Lâm Vũ cuối cùng biết, nếu như đem kinh lạc tỷ dụ thành một cái dòng sông mà nói, kia linh khí cùng chân khí chính là dòng sông trung nước, huyết khiếu dĩ nhiên chính là dòng sông trung đá ngầm hoặc là cái khác trở ngại, dùng nước chảy trở nên chậm chạp, hiệu suất liền muốn thấp rất nhiều, mà đã thông một cái huyết khiếu, tựa như cùng đem cái này trở ngại cho thanh trừ, đoạn này nước chảy tự nhiên so với những địa phương khác nhanh.

Lấy tiểu Y giải thích tới lý giải, Lâm Vũ hiện tại chính là đem trong kinh lạc mỗi một chỗ trở ngại cũng biết loại trừ tứ thành, chẳng những tu luyện hiệu suất tăng cao, chủ yếu nhất là về sau muốn đánh thông một cái huyết khiếu, tuyệt đối so với người khác dễ dàng hơn rất nhiều.

"Còn có một cái vấn đề, ta nhớ được mấy ngày trước lần đầu tiên lúc thời điểm tu luyện, vận chuyển tự thân một nửa chân khí, đem một chương kia uy lực tăng lên nửa thành, cứ như vậy tính toán đi xuống mà nói, nếu như ngày đó ta đem toàn bộ chân khí hao hết, hẳn là gia tăng một thành, có thể người nói không phải như vậy tính, đây cũng là tại sao?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Chủ nhân người thử lại một hồi nhìn một chút, mặc dù « luyện khí cửu chương » loại này công pháp cơ bản, đối với chân khí hồi phục là tất cả đạo gia tu luyện công pháp trung chậm nhất, vốn lấy chủ nhân tư chất, cũng chậm không đi nơi nào." Tiểu Y không trả lời thẳng, mà là để cho Lâm Vũ chính mình thử một lần.

Từ lúc Lâm Vũ bắt đầu tu luyện sau, liền ngày đó dùng một hồi chân khí, sau đó lại cũng không có tiêu hao qua, bởi vì luyện tinh hóa khí kỳ, công pháp không thể tự động vận chuyển, chỉ có thể tự ngồi tĩnh tọa dựa theo trên công pháp pháp môn hồi phục chân khí, mặc dù so sánh lại tu luyện chân khí phải nhanh hơn rất nhiều lần, nhưng là phải tiêu hao thời gian.

Hiện tại tiểu Y nói như vậy, cũng chỉ đành thử một lần.

Lâm Vũ đem chân khí trong đan điền đưa tới, vận chuyển tới hữu chương lên, đắm chìm tâm thần cẩn thận cảm thụ vận chuyển chân khí, sau đó xuất ra một chương, quả nhiên phát hiện chỗ kỳ lạ!

"Tiểu Y, đây là chuyện gì xảy ra?" Lâm Vũ không chớp mắt nhìn chăm chăm tiểu Y.

Ngay mới vừa rồi xuất ra một chương kia thời điểm, thiên địa linh khí vậy mà cùng bàn tay mình lên chân khí giúp đỡ lẫn nhau, nhanh chóng thông qua trên tay huyết khiếu tiến vào trong kinh lạc, cũng cùng chân khí bản thân dung hợp với nhau, hơn nữa số lượng so với tự thân tiêu hao chân khí còn nhiều hơn, nói cách khác, một chương này gia tăng uy lực, công thần lớn nhất không phải chân khí bản thân, mà là ngoại giới thiên địa linh khí!

Tiểu Y cười híp mắt nhìn Lâm Vũ, đạo: "Đây chính là đạo gia công pháp chỗ thần diệu, lấy chân khí bản thân, dẫn động trong thiên địa linh khí, thân thể người mạnh hơn đi nữa, bên trong đan điền chân khí nhiều đi nữa, cũng không khả năng cùng thiên địa tự nhiên sánh vai, hơn nữa đây cũng là đã thông huyết khiếu cái thứ 2 chỗ tốt, chủ nhân người bây giờ chỉ đã thông tứ thành, nếu đúng như là đem huyết khiếu toàn bộ đã thông, đem có thể dùng một thành công lực điều dụng chín thành sức mạnh đất trời."

"Lợi hại như vậy?" Lâm Vũ sững sốt một chút.

Nếu quả thật là bộ đáng kia, coi như... Không đúng!

Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một cái vấn đề: "Kinh lạc cùng huyết khiếu sức chứa là có giới hạn, này hình như có thể tiết kiệm một ít chân khí mà thôi."

"Chủ nhân!" Tiểu Y cho hắn hai cái bạch nhãn, "An người tâm đi, lấy người luyện tinh hóa kỳ như vậy điểm công lực, coi như duy nhất đem bên trong đan điền chân khí hao hết, cũng không cần lo lắng kinh mạch sẽ bị căng nứt, đương nhiên, về sau người chân khí hơn nhiều, cũng không khả năng duy nhất toàn bộ điều dụng đi ra, những chuyện này người đến lúc đó tự nhiên liền hiểu, ta chỉ có thể nói tới chỗ này, càng thâm ảo vấn đề, người đi hỏi lão sư người."

"Há, ta đây tu luyện đi rồi." Lâm Vũ nhún vai một cái, bắt đầu mới một ngày tu luyện.

Từ lúc tu luyện sau đó, Lâm Vũ liền ngủ đều không cần, coi như là một môi đi nữa lại vậy, chỉ cần tu luyện một vòng, lại có thể tiếp tục nhảy nhót lên.

...

Ven vẹn thời gian bảy tám ngày, Lâm Vũ tại Vân Sơn Y Viện danh tiếng từ từ truyền ra, bất kể đối nội hay là đối với bên ngoài đều có, đối ngoại, tự nhiên là rất nhiều người biết rõ Vân Sơn Y Viện tới một người tuổi còn trẻ Trung y, hơn nữa y thuật rất lợi hại.

Một ít nữ tính đặc biệt là nữ nhân trẻ tuổi, có chút ốm đau ở khác khoa thất, đối mặt phái nam thầy thuốc kiểm tra thời điểm, luôn có một ít lúng túng địa phương, tuy nói bệnh không tránh y, nhưng chung quy trai gái khác nhau.

Có thể đến Trung y khoa sau đó liền hoàn toàn bất động, cái gì cũng không yêu cầu kiểm tra, chỉ cần để cho Lâm Vũ một cái mạch, liền tình huống gì đều biết, cái này cũng đưa đến treo Trung y khoa nữ tính càng ngày càng nhiều, thậm chí rất nhiều đợi già cô gái trẻ tuổi, thấy Lâm Vũ còn trẻ như vậy đẹp trai, càng là thường xuyên ngắm ngắm cấu kết.

Rất nhiều lúc, Lâm Vũ lúc nào cũng có thể trong lúc vô tình tại chính mình áo choàng dài trắng trong túi móc ra một tờ giấy, trên đó viết phương thức liên lạc, Dương Tuyết cùng Diệp Tầm Lan đối với cái này càng là không ít trêu ghẹo qua hắn, chọc cho hắn khóc cũng không phải, cười cũng không được.

Đương nhiên nói đi nói lại thì, Lâm Vũ làm việc mặc dù càng ngày càng bận rộn, nhưng chỗ tốt cũng là rõ ràng, truyền thừa điểm cũng từ từ nhiều hơn,

cái này cũng cho Lâm Vũ không nhỏ động lực.

Về phần đối nội, dĩ nhiên là bởi vì Diệp Tầm Lan quan hệ, hai người mỗi ngày cùng nhau ngồi xe buýt tới làm, cùng nhau ngồi xe buýt tan việc, sau khi về nhà cùng nhau nấu cơm, tại trong mắt người khác giống như một đôi bình thường vợ chồng son bình thường hơn nữa tại bệnh viện, Diệp Tầm Lan bởi vì làm việc rất dễ dàng, bình thường không có chuyện gì liên hướng Lâm Vũ nơi này chạy, có lúc ngồi xuống chính là nửa ngày. . . Cái này cũng có thể dùng Lâm Vũ thành Vân Sơn Y Viện sở hữu trẻ tuổi phái nam thầy thuốc, cùng với những thứ kia theo đuổi Diệp Tầm Lan con em nhà giàu công địch.

Từ từ, có vài người liền bắt đầu nhắm vào Lâm Vũ, những ngày gần đây, Lâm Vũ ở bên ngoài đã đuổi mảy dấy trong xã hội côn đồ, hơn nữa Tiềm Long Bang uy hiếp, những người đó cũng không dám lại hành động thiếu suy nghĩ.

Nếu vô không được, sẽ có người muốn tới vấn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bệnh bất trị

Làm sao tới vấn? Đương nhiên chính là nghĩ biện pháp đập Lâm Vũ báng hiệu rồi.

Này không, hôm nay thì có một vị bệnh viện đồng nghiệp, đỡ một vị hơn 70 tuổi lão bà bà đi tới Lâm Vũ phòng: "Lâm thầy thuốc, đây là ta nãi nãi, loại bệnh viêm khớp mãn tính biết bao năm, hiện tại cơ hồ cũng không cách nào tự chủ hành tẩu, lâm thầy thuốc y thuật của người lợi hại như vậy, không biết có biện pháp nào hay không hóa giải?"

Lâm Vũ nghe một chút biết rõ hần là tới đập báng hiệu, nếu như không có nhớ lầm mà nói, vị thầy thuốc này thật giống như kêu chu minh, còn là một hải quy phái, đáng đập cũng thật anh tuấn, tại Vân Sơn Y Viện có thể nói là rất nhiều tuổi trẻ y tá ngưỡng mộ trong lòng đối tượng, có thể chu minh đối với những thứ kia nữ hải cho tới bây giờ không có nhìn thẳng nhìn qua, theo vào bệnh viện ngày thứ nhất lên, thì nhìn trúng rồi Diệp Tầm Lan, nhưng mà theo đuổi suốt một năm, đều không có tiến triển chút nào.

Hiện tại đột nhiên để cho Lâm Vũ nhanh chân đến trước, khiến hần một phen cố gắng trôi theo dòng nước, như thế nào cam tâm? Nhưng lại ngại vì Diệp Tầm Lan thân phận, hần không dám đối với Lâm Vũ thế nào, nếu không vạn nhất chọc Diệp Tầm Lan sinh khí, hần làm việc ở đây cũng hết mức.

Cho nên chu minh nghĩ tới nghĩ lui, liền nghĩ đến như vậy một cái biện pháp tới đả kích Lâm Vũ, nhưng là hần quên một điểm, loại này ốm đau, đặc biệt là trước mắt lão nhân này đã thuộc về thời kỳ cuối, bất kể là Trung y vẫn là Tây y, trước mắt cũng không có cách nào trị tận gốc, có thể nói đây đã là bệnh bất trị.

Đương nhiên, đây chẳng qua là đang cái khác thầy thuốc trong mắt là như vậy, Lâm Vũ tồn tại đạo gia truyền thừa, hần có thể sẽ không tin tưởng những truyền thừa khác trung không có trị tận gốc phương pháp, nhưng còn có một cái tiền đề, chính là mình có đầy đủ truyền thừa điểm tới hồi đoái.

Đến bây giờ, Lâm Vũ cuối cùng biết truyền thừa điểm có bao nhiêu khó khăn thu được, đi làm ở chỗ này đã một tuần, chỉ thu được hơn hai trăm truyền thừa điểm, đương nhiên, có chút ốm đau không có nhanh như vậy tốt hơn nữa Trung y chữa bệnh, tại đại đa số dưới tình huống thấy hiệu quả liền so với Tây y chậm, truyền thừa có một chút sổ sách còn cần một cái chênh lệch thời gian.

"Chu nãi nãi, ngài ngồi xuống trước, để cho ta trước là ngài số một hồi mạch." Lâm Vũ chào hỏi lão nhân ngồi xuống, để cho nàng đưa tay ra cánh tay, bắt đầu bắt mạch.

Lặng lẽ truyền vào một đạo như tơ bình thường chân khí, chân khí tại lão phụ nhân trong kinh lạc rong ruổi, Lâm Vũ rất nhanh thì đối với lão phụ nhân trong thân thể tình huống liếc qua thấy ngay.

Luyện tinh hóa khí kỳ, chân khí không thể bên ngoài, nhưng có một loại tình huống ngoại lệ, chính là nếu như cùng đối phương có tứ chi tiếp xúc, là có thể đem chân khí thông qua trên người đối phương một cái huyết vị đưa vào đối phương trong cơ thể, nếu như đối phương không hiểu tu luyện, chân khí cũng sẽ không ở đối phương trong cơ thể dừng lại, chỉ cần Lâm Vũ dùng lại truyền vào, đối phương chân khí trong cơ thể cũng sẽ tiêu tan.

Trở lại chuyện chính, tại bắt mạch trong quá trình, Lâm Vũ phát hiện lão phụ nhân nơi khớp xương có một loại u tối chất lỏng loại vật chất, loại này chất lỏng có một loại tính ăn mòn, đem xương cốt ăn mòn, để cho khớp xương vận vẹo.

Đồng thời cũng không tránh khỏi trong lòng thầm khen, « Huyền Hoàng y điển » lên chỗ ghi lại chân khí bắt mạch phương pháp, quả nhiên rất tiện dụng, so với hiện đại những thứ kia tinh vi dụng cụ khoa học cũng không kém bao nhiêu, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

"Tiểu Y , ngươi có đề nghị gì ?" Lâm Vũ gọi tiểu Y.

Lấy mình bây giờ y thuật , hóa giải một chút như vậy ốm đau ngược lại không có bao nhiêu vấn đề , có thể lão phụ nhân thống khổ đáng về , khiến hắn không kim lòng được nhớ lại đã qua đời gia gia , không khỏi lòng trắc ẩn , hy vọng trong hệ thống có gốc trị chi pháp , mình cũng có năng lực hồi đoái.

"Chủ nhân , loại bệnh này đối với ngươi đẳng cấp bây giờ mà nói , đúng là bệnh bất trị , nhưng đối với đạo gia truyền thừa mà nói , căn bản cũng không phải là một vấn đề khó khăn , nếu như ngươi muốn trị tốt nàng , chỉ cần hồi đoái « Huyền Hoàng y điển thứ ba sách , phía trên thì có tương ứng trị tận gốc chi pháp , chỉ là tên bệnh chữ không giống nhau mà thôi."

"« Huyền Hoàng y điển »? Đây không phải là ta bây giờ đọc sách thuốc sao? Cho ta hồi đoái! Thuận tiện đem phía trên phương pháp trị liệu báo cáo ta!" Lâm Vũ cũng không có tâm tư đi truy cứu tên bệnh chữ , chỉ cần có thể trị là tốt rồi.

Thật may khoảng thời gian này kiểm lời hơn hai trăm truyền thừa điểm , vừa vận thỏa mãn hồi đoái yêu cầu , nếu không hôm nay còn thật không có biện pháp.

"Hồi đoái thành công , chủ nhân còn dư lại 36 truyền thừa điểm , xin chủ nhân hiện tại ghi nhớ toa thuốc cùng châm cứu phương pháp. . ." Tiểu Y giúp Lâm Vũ hồi đoái sau khi thành công , liền trực tiếp bắt đầu trên báo toa thuốc cùng phương pháp trị liệu.

"Lâm thầy thuốc , không có cách nào sao?" Chu minh thấy Lâm Vũ cau mày ngồi ở trên ghế , hồi lâu không nói gì , không khỏi có chút dắc ý nói.

Tại chu minh xem ra , nếu như Lâm Vũ liền loại bệnh này đau cũng có thể giải quyết , vậy mình thua cũng không oan.

"Ta muốn đến biện pháp , Tuyệt tỷ , đem cuốn hồ sơ bệnh lý cho ta." Lâm Vũ nhận lấy cuốn hồ sơ bệnh lý , bá bá bá mà viết xuống mấy chục loại được liệu , thậm chí còn đem được liệu phân lượng bỏ thêm năm phần mười.

Đây không phải là Lâm Vũ muốn bọn họ lãng phí tiền , mà là hiện đại một ít trung thảo dược , phần lớn đều là nhân tạo trồng trọt , được liệu đánh rất lớn chiết khấu , cái này cũng tạo thành rất nhiều kinh nghiệm chưa đủ Trung y một cái bệnh nặng không trị hết , bệnh nhẹ tốt chậm tình trạng , từ từ , Trung y cũng liền càng ngày càng thể nhỏ , rất nhiều người xem bệnh đều lựa chọn Tây y.

Bởi vì bệnh nặng nếu như không có đủ phân lượng dược liệu , trên căn bản không có khả năng chữa trị , mà bệnh nhẹ chính là bởi vì thân thể con người bản thân sức đề kháng , cho dù dược liệu thiếu chút nữa , cũng dễ dàng khỏi hẳn , chỉ bất quá phải chậm hơn một ít mà thôi.

"Lâm thầy thuốc , ngươi thật có biện pháp ?" Lấy lại tinh thần chu minh , ánh mắt sáng quắc mà nhìn Lâm Vũ.

Hắn bởi vì Diệp Tâm Lan chuyện , cùng Lâm Vũ không hợp nhau , nhưng không có nghĩa là hắn bất hiểu , nhìn Lâm Vũ trong lòng có dự tính đáng về , tựa hồ có niềm tin rất lớn có thể hóa giải lão nhân gia thống khổ.

"Có biện pháp , Chu thầy thuốc , làm phiền ngươi đi bắt một hồi dược , nha , thuận tiện đi đóng tiền , ta muốn vì ngươi nãi nãi tiến hành một hồi châm cứu." Lâm Vũ lần nữa mở ra một trương châm cứu tờ đơn , tính cả cuốn hồ sơ bệnh lý cùng nhau giao cho chu minh.

"Được , ta sẽ đi ngay bây giờ , nãi nãi , ngươi trước ở chỗ này nghỉ ngơi một chút." Chu minh nhận lấy tờ đơn , giao phó lão phụ nhân một tiếng sau , liền lập tức chạy ra phòng.

"Thật may cái này chu minh còn chưa tới không có thuốc nào cứu được mức độ." Lâm Vũ ám đạo. . .

Sợ là sợ chu minh giống như rất nhiều con bất hiếu giống nhau , vì mình bản thân tư lợi , coi trọng bởi sinh mạng là trò đùa , mà không phải thật tâm đi cầu y , như vậy chuyện , không nói không có , tin tưởng rất nhiều bệnh viện đều gặp được , hơn nữa gặp phải số lần còn không ít.

"Chu nãi nãi , ngài liền ngồi ở chỗ này nghỉ ngơi một chút , chờ Chu thầy thuốc bắt hảo dược sau khi trở về , ta lại tới giúp ngươi châm cứu." Lâm Vũ đỡ lão phụ nhân ngồi vào bên cạnh trên ghế , cũng cho nàng rót một chén trà.

"Lâm thầy thuốc , cảm ơn , ta mấy năm này lớn nhỏ bệnh viện đều đi qua , đủ loại phương thuốc cổ truyền cũng ăn không ít , cũng đều không có tác dụng gì , nhà ta chu minh cũng là bởi vì ta mới lựa chọn học y , nhưng hắn hiện tại cũng không có bất kỳ biện pháp nào , ta bây giờ cũng không ôm hy vọng gì , chỉ hy vọng lâm thầy thuốc thật có biện pháp giúp ta hóa giải một chút , nếu như không có biện pháp , cũng không có quan hệ." Lão phụ nhân chậm rãi nói.

Không biết tại sao , nàng theo nhìn đến người trước mắt một khắc kia trở đi , tựa đánh đáy lòng thích đứa bé này , luôn cảm giác hắn là chân chính xuất phát từ nội tâm mà quan tâm bệnh nhân , như bây giờ thầy thuốc , cũng không thấy nhiều rồi.

Cái này có lẽ cũng là Lâm Vũ nhân cách nị lực chỗ ở , luôn có thể để cho người bên cạnh không kim lòng được đối với hắn sinh ra một loại tín nhiệm. . .

Chương 23: Dương Tuyết khiếp sợ

"Ngài yên tâm đi, chỉ cần là bệnh, liền nhất định sẽ có biện pháp giải quyết." Lâm Vũ kiên nhẫn khuyên lon, "Chu nãi nãi, ta còn muốn tiếp đãi những bệnh nhân khác, tạm thời không theo ngài, ngài trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi một chút."

"Không việc gì, làm thầy thuốc người trước bận rộn." Chu nãi nãi hòa ái mà cười nói.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, trong đầu nghĩ nếu như có thể trị hết cái bệnh này, hai ba trăm truyền thừa điểm hẳn là không thiếu được. Quay đầu nhìn đến vẫn còn đang ngẩn ra Dương Tuyết, cười đi tới trước người của nàng, đưa ra một cái tay, tại trước mắt nàng lung lay.

"A!" Dương Tuyết bị sợ hết hồn, cũng còn khá cuối cùng hồi hồn, "Há, vị kếp tiếp!"

Hồi hồn là hồi hồn rồi, nhưng Dương Tuyết trong lòng rung động cũng không có giảm bớt phân nửa, vốn là cho là, Lâm Vũ y thuật mặc dù lợi hại, nhưng tối đa cũng liền cùng hành nghề chữa bệnh nhiều năm lão Trung y tương đương, thật không nghĩ đến chính mình còn đánh giá thấp hẳn, coi như hành nghề chữa bệnh lại lâu lão Trung y, cho dù là đương đại Trung y đại gia, đối với này chủng loại bệnh viêm khớp mãn tính, cũng chỉ có thúc thủ vô sách chứ?

"Như vậy bệnh hẳn đều có nắm chắc chữa khỏi, kia một loại khác bệnh đây?" Dương Tuyết đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Rất nhanh, chu minh liền trở về Lâm Vũ phòng, Lâm Vũ nhận lấy hẳn hốt thuốc, đối với mỗi loại được đều cẩn thận kiểm tra một chút được liệu, cuối cùng phát hiện cũng đủ khéo léo, thêm năm phần mười phân lượng, tại về được hiệu vừa vặn cùng yêu cầu phân lượng nhất trí, cái này cũng tiết kiệm Lâm Vũ không ít phiền toái.

"Chu thầy thuốc, ta trước là Chu nãi nãi châm cứu, người chiếu cái này phân lượng lại đi bắt sáu bức, nhớ, nhất định phải tại trong bệnh viện bắt, hơn nữa bắt tốt sau nhất định nhớ kỹ cầm cho ta nhìn xem một chút."

Lâm Vũ lần nữa tại cuốn hồ sơ bệnh lý tăng thêm một câu nói, ký xuống tên mình sau, lần nữa đề cho chu minh đi lấy thuốc.

"Tại sao nhất định phải ở chỗ này bắt?" Chu minh thuận miệng hỏi một câu.

Không phải hẳn muốn đi địa phương khác, chỉ là có chút nghi ngờ Lâm Vũ tại sao liền như vậy sự tình đều muốn giao phó.

"Bởi vì Chu nãi nãi bệnh tương đối đặc thù, hơn nữa nàng đã cao tuổi, được liệu dùng đều muốn rất tinh xảo, mà trung thảo được bởi vì sinh trưởng, trồng trọt hoàn cảnh bất đồng, được liệu cũng sẽ tồn tại nhất định khác biệt, ta muốn một điểm này người nên rõ ràng." Lâm Vũ giải thích.

Nếu như phân lượng thiếu, cộng thêm người lớn tuổi thể chất không bằng người tuổi trẻ, căn bản không đạt tới hiệu quả dự trừ.

Nhưng nếu như phân lượng quá nhiều, rất dễ dàng cho nàng thân thể mang đến gánh vác, mặc dù không đến nỗi có cái gì hậu di chứng, nhưng rất dễ dàng ảnh hưởng hiệu quả trị liệu, dùng một câu thông tục mà nói giãng, chính là qua càng không kịp, đương nhiên, nếu như chu minh nãi nãi trẻ lại mười tuổi, được hơi nặng không hề có một chút nào quan hệ.

"Ta biết rồi." Chu minh trịnh trọng gật đầu, lại xoay người chạy ra ngoài.

Chu minh sau khi đi ra ngoài, Lâm Vũ liền bắt đầu an bài làm việc: "Chu nãi nãi, ngài trước nằm dài trên giường đi, Tuyết tỷ, giúp Chu nãi nãi cuộn lên ống quần đến đầu gối bên trên."

Chính hẳn cũng xuất ra ngân châm bắt đầu khử độc, bộ này ngân châm cũng không phải là gia gia lưu lại một bộ kia, mà là bệnh viện phân phối cho Lâm Vũ, nhưng nếu như có thể lựa chọn mà nói, Lâm Vũ vẫn là hy vọng dùng nhà mình truyền một bộ kia ngân châm, chung quy dùng nhiều năm như vậy dùng đã quen, nhưng nơi này là bệnh viện, không phải tư nhân phòng khám bệnh, bệnh viện có bệnh viện quy định, bất kỳ thầy thuốc đều không có thể chính mình mang chữa bệnh dụng cụ ở chỗ này làm cho người ta xem bệnh.

Nếu không vậy còn không lộn xộn? Vạn nhất xảy ra chuyện người nào chịu trách nhiệm?

Lâm Vũ đem ngân châm tiêu tan thật là độc, Dương Tuyết bên này cũng chuẩn bị xong rồi, Lâm Vũ đi tới trước giường bệnh, nhìn nàng đã nghiêm trọng biến hình khớp xương, liền không tránh khỏi một trận lòng chua xót, mà Dương Tuyết đã sớm một bên lạng lẽ lau nước mắt.

"Tuyết tỷ, ta lúc ghim kim không thể bị quấy rầy, làm phiền người giúp ta đem khám bệnh cửa phòng đóng lại." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo.

Dương Tuyết gật gật đầu, xoay người mới vừa đem khóa cửa lên, Lâm Vũ hai tay đều cầm một quả châm dài, tại cùng thời khắc đó đâm vào người mắc bệnh hai bên trên đầu gối bên ngoài đầu gối mất trên huyết, sau đó lại lần nữa xuất ra hai quả châm dài, đâm vào bên trong đầu gối mất huyết.

Toàn bộ quá trình dứt khoát, không chút nào dồng dãi.

Dương Tuyết thấy vậy , nhất thời trợn to hai mắt , trong ánh mắt có chỉ là khiếp sợ và không thể tin được , ở nơi này phòng trước cái kia Trung y , tự cấp bệnh nhân chữa bệnh thời điểm , lần nào ghim kim không phải cẩn thận từng li từng tí , liên tục nhắm ngay lại ghim ?

Nhưng là Lâm Vũ ngược lại tốt , tìm huyết vị cơ hồ không cần thời gian , vấn đề là , hắn lại còn có thể làm nhiều việc cùng lúc!

Đây là Lâm Vũ tới Vân Sơn Y Viện sau đó lần đầu tiên đối với bệnh nhân dùng châm cứu , lại cho Dương Tuyết một cái kinh hỉ , hắn là khiếp sợ!

Tuyết đại đa số người , tay trái tay phải lực đạo đều không giống nhau , nghĩ tại châm cứu lên làm nhiều việc cùng lúc điều kiện thứ nhất chính là tay trái tay phải cường độ muốn tương đương đến gần , này vốn là là một kiện rất khó chuyện , trọng yếu nhất là còn muốn một lòng lưỡng dụng , đem châm cứu độ khó tăng cao không chỉ gấp ba lần!

Lâm Vũ không để ý đến nàng kinh ngạc , lần nữa cầm lên mấy cây đoản châm , đâm vào mấy cái khác huyết vị.

Hai đầu gối ngân châm đã ghim xong , tiếp theo chính là mắt cá khớp xương lên , Lâm Vũ động tác đồng dạng là làm liền một mạch.

Trong chốc lát , hơn ba mươi cây ngân châm toàn bộ ghim xong , Lâm Vũ lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm: "Chu nãi nãi , ngài trước nghỉ ngơi một chút , không nên lộn xộn , ta một hồi lại tới giúp ngài thu châm , nếu như có gì đó không thoải mái , nhất định phải kịp thời nói cho ta biết , biết không ?"

Chu nãi nãi gật gật đầu.

"Tuyết tỷ , tạm thời đừng mở cửa , ta trước nghỉ ngơi một chút , người nhớ kỹ cách mỗi ba phút liền hỏi thăm một chút Chu nãi nãi cảm giác , như có dị dạng lập tức báo cho ta , còn nữa , nửa giờ sau nhắc nhở ta thu châm." Lâm Vũ dứt lời , liền dựa vào ghế , nhắm mắt dưỡng thần.

"Chủ nhân , người như vậy ghim kim , trong vòng một ngày không trị được mấy cái bệnh nhân." Tiểu Y nhắc nhở.

Đừng xem Lâm Vũ mới vừa rồi động tác rất tiêu sái , lại hết sức tiêu hao tâm thần , xem hắn hiện tại đáng vẻ sẽ biết.

"Ta đây cũng là không có cách nào , người cũng không phải không biết , chỉ có như vậy , tỷ lệ thành công tài năng cao hơn , đây là ta tại Vân Sơn y lần đầu tiên dùng châm cứu chữa bệnh , dù là nhiều một phần tỷ lệ thành công , ta cũng phải toàn lực ứng phó." Lâm Vũ kiên định nói.

Nếu như lần này chữa hết một cái mắc vài chục năm loại bệnh viêm khớp mãn tính bệnh nhân , về sau chính mình danh tiếng liền hoàn toàn đánh ra , bệnh nhân có nghi nan tạp chứng gì , cũng sẽ cân nhắc đến chính mình , cứ như vậy , thu hoạch truyền thừa điểm cũng nhiều.

"Điều này cũng đúng , chủ nhân người trước nghỉ ngơi đi." Tiểu Y Minh trắng Lâm Vũ ý tưởng sau , cũng không có lại tới quấy rầy hắn.

Lâm Vũ nghỉ ngơi vẫn chưa tới mười phút.

"Lâm thầy thuốc , ta cảm giác ghim người châm địa phương rất nóng , cũng có chút ngứa." Chu nãi nãi đột nhiên hô.

"Ồ?" Lâm Vũ nhất thời tinh thần tỉnh táo , mặt lộ vẻ vui mừng , "Hữu hiệu rồi! Chu nãi nãi , đây là hiện tượng tốt , ngài ngàn vạn lần không nên lấy tay đi bắt ngứa , nhẫn nại một hồi sẽ khỏe."

Cũng còn khá , chính mình cố gắng không có uống phí.

Loại bệnh này , vốn là vượt qua năng lực mình phạm vi , nếu không phải là bởi vì « Huyền Hoàng y điển » trên có chữa trị loại bệnh này cận kề phương pháp , lần này thật đúng là chỉ có thể thất bại tan tác mà quay trở về rồi , bất quá , cho dù có phương pháp , cũng đem chính mình mệt đến ngất ngư.

So với trước kia chữa trị Lý Hồng Thạc con gái bệnh tim còn mệt mỏi hơn lên rất nhiều bội phần.

"Ta nói người tên tiểu tử thú này tại sao ngu xuẩn như vậy ? Nãi nãi người bệnh bao nhiêu bệnh viện lớn xem qua đều không trị hết , người cảm thấy một cái so với người còn thầy thuốc trẻ tuổi có thể trị hết ?" Ngoài cửa tới một đạo đàn bà trung niên chửi đồng bình thường thanh âm.

"Mẹ , đều đã tới đây , thử một chút cũng không được sao ? Nói không chừng lâm thầy thuốc có thể trị hết đây?"

"Đây là chu minh thanh âm!" Lâm Vũ lập tức đứng dậy , đi tới đem phòng cửa mở ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Lòng người không chân thật

Lâm Vũ mở cửa sau, ở ngoài cửa gặp được chu minh cùng một đôi vợ chồng trung niên xảy ra tranh chấp, kết hợp trước nghe được đối thoại, hơn nữa chu minh cùng nam nhân trung niên kia 6-7 thành tương tự ngũ quan, đoán cũng biết đây là chu minh cha mẹ.

Vợ chồng bọn họ đều mặt mang vẻ giận mà nhìn chu minh.

"Các người trước đi vào đi, bắt quá bệnh nhân cần nghỉ ngơi, không thể lớn tiếng ồn ào náo động!" Lâm Vũ đem ba người đưa vào rồi môn.

Đến cùng chuyện gì xảy ra, Lâm Vũ hỏi liên tục đều không cần hỏi, đại khái cũng có thể suy đoán được, đơn giản chính là chu minh không có đi qua cha mẹ đồng ý, tự mình mang theo cao tuổi nãi nãi đi tới Vân Sơn Y Viện, coi hẳn cha mẹ nghe được phụ trách chữa trị thầy thuốc chỉ là một chứng hai mươi tiểu tử lúc, liền cũng không ngồi yên được nữa, rồi rút bỏ lại trên tay chuyện chạy tới nơi này.

Sau đó tự xuất hiện rồi trước một màn kia.

"Thầy thuốc, chúng ta là thân nhân bệnh nhân, người không có đi qua chúng ta đồng ý, liền tự tiện chữa trị, xảy ra trạng huống gì người phụ trách nói sao? Vội vàng giúp ta đem châm cho nhỏ!" Chu minh mẫu thân nhìn đến trên giường bệnh tình huống sau, nhất thời lại mắng lên.

Thanh âm ngược lại so với ở ngoài cửa nhỏ rất nhiều.

"Các người muốn ta thu châm có thể, bắt quá ta thanh minh trước, thời gian còn chưa tới, nếu như bây giờ thu châm, xảy ra vấn đề gì ta cũng mặc kệ!" Lâm Vũ ngạo khí cũng lên tới.

Chính mình bất kể hiềm khích lúc trước chữa bệnh, lòng tốt lại bị coi thành lòng lang dạ thú!

Đương nhiên, sớm thu châm không thể nào biết xảy ra vấn đề gì, chỉ là lần này châm cứu chữa trị liền hoàn toàn uổng phí, Lâm Vũ nói như vậy, chỉ là muốn giết một giết vị này bác gái ngạo khí mà thôi.

Phòng bên ngoài, đã vây quanh không ít người, thậm chí còn có người thông báo viện trưởng.

"Các người tất cả chờ ồn ào, là ta đồng ý làm thầy thuốc cho ta chữa bệnh, xảy ra vấn đề không liên quan chuyện hân." Nằm ở trên giường bệnh Chu nãi nãi cũng lên tiếng.

Lâm Vũ ngược lại phát hiện một cái vấn đề, chu minh gia đình, tựa hồ rất có vấn đề, phụ thân hẳn mặc dù không có nói chuyện, nhưng theo mẹ hẳn ngữ khí cùng trong thần thái, không khó đoán ra bọn họ cũng không phải thật tâm vì lão nhân, ngược lại là không hy vọng lão nhân tốt.

Lần này có chút phiền phức rồi.

Lâm Vũ ở trong tối mắng bọn hân uổng làm người đồng thời, trong lòng cũng bắt đầu lo lắng, nếu để cho Chu nãi nãi mang theo được trở về, nếu là bọn họ len lén tại trong được gian lận, đến lúc đó mình coi như có ba trăm tám mươi miệng cũng nói không rõ!

Tình cảnh nhất thời giằng co đi xuống, ai cũng không có mở miệng nói chuyện nữa.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trương Viễn Sơn thanh âm phá vỡ trầm tĩnh.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, quả nhiên thấy Trương Viễn Sơn đẩy ra đám người đi vào phòng, tại Lâm Vũ cùng chu minh mẫu thân bên nào cũng cho là mình đứng dưới tình huống, duyệt vô số người Trương Viễn Sơn, nhất thời liền hiểu chu minh cha mẹ ý tưởng, đồng thời cũng kinh ngạc Lâm Vũ y thuật, như vậy bệnh vậy mà cũng có nắm chặt chữa khỏi!

"Lâm thầy thuốc, người khai trương nằm viện đơn, an bài bệnh nhân nằm viện, để tùy thời quan sát, lát nữa ta ký tên, lần này bệnh nhân tiền nằm bệnh viện toàn miễn!" Trương Viễn Sơn suy tư rồi sau một hồi, liền làm ra an bài.

Nếu như Lâm Vũ thật có thể đem một vị loại bệnh viêm khớp mãn tính người bệnh thời kỳ cuối chữa trị, vậy đối với Vân Sơn Y Viện danh tiếng, tuyệt đối là trăm điều lợi mà không một điều hại!

"Quả nhiên gừng càng già càng cay!" Lâm Vũ âm thầm cười nói, lập tức liền khai ra nằm viện đơn.

Bên trong bệnh viện khắp nơi đều là theo dõi, như vậy, coi như chu minh cha mẹ muốn động tay chân gì, cũng không khả năng rồi, trừ phi bọn họ sẽ ăn thân.

"Lâm thầy thuốc, thu châm thời gian đến." Lâm Vũ đem nằm viện đơn mở tốt sau đó, Dương Tuyết lập tức nhắc nhở.

Lâm Vũ gật đầu, đi tới trước giường bệnh, đem Chu nãi nãi trên chân ngân châm từng cái rút ra sau, đã nói đạo: "Chu nãi nãi, ngài đi xuống đi một chút thử một chút."

Chu nãi nãi nghe được Lâm Vũ mà nói, theo buồng bệnh ngồi dậy đến, tại Dương Tuyết giúp nàng đem ống quần buông xuống đi sau đó, liền gầy cũng không mặc, trực tiếp chân không đứng lên, tại đại gia nhìn soi mói, dè dặt đi hai bước.

Chu mình kinh hãi , chu mình cha mẹ cũng kinh hãi , bất quá chu mình là cao hứng khiếp sợ , cha mẹ của hắn nhưng là hoàn toàn ngược lại , lần này Lâm Vũ cũng hoàn toàn xác nhận , hai người bọn họ một cái thân làm con , cả người là con dâu , vậy mà vì mình lợi ích , cầm lão nhân khỏe mạnh làm trò đùa!

Thế phong nhặt hạ , lòng người không chân thật a!

"Ta , ta không muốn người đỡ , thần y a!" Chu nãi nãi vạn phần kinh ngạc vui mừng nhìn Lâm Vũ , "Lâm thầy thuốc , người thật là thần y a!"

"Chu nãi nãi , đừng kích động!" Lâm Vũ liền vội vàng tiến lên đỡ nàng , "Ngài mấy ngày nay ngay tại buồng bệnh ở lại , ta sẽ tùy thời căn cứ ngài triệu chứng tới điều chỉnh phương án trị liệu , tin tưởng ngài rất nhanh thì có thể bình phục."

Chu mình cha mẹ âm độc ánh mắt , Lâm Vũ hoàn toàn coi như không nhìn thấy , chỉ là tại nội tâm phát ra cười lạnh một tiếng: Các người không hy vọng lão nhân tốt ta hết lần này tới lần khác muốn trị tốt nàng , xem các người rốt cuộc muốn chơi đùa cái gì đó yêu thiêu thân!

"Được , tốt , ta tất cả đều nghe lâm thầy thuốc." Chu nãi nãi kích động đến gật đầu liên tục.

Hành hạ chính mình vài chục năm ốm đau , hôm nay cuối cùng vào giờ khắc này có khỏi hẳn hy vọng , để cho nàng làm sao không sẽ kích động ?

Lúc này , chu mình cha mẹ giao phó chu mình chiếu cố thật tốt lão nhân , bất quá dù là ai nhìn đến đều cảm thấy đối trá , chỉ là dấn dò chu mình mấy câu , liền rời đi bệnh viện , chuyện này đến đây mới tổ cáo một cái đoạn.

Cho đến bọn họ thân ảnh biến mất sau , Lâm Vũ mới đuổi người một cái: "Tuyệt tỷ."

"Ừ?"

"Mở cửa , tiếp khách . . . Ừ , Tuyệt tỷ người đá ta xong rồi gì đó ?"

Ha ha ha . . .

"Tiểu tử thú này , đều có bạn gái , còn dám tới đùa bỡn ta ngoại tôn nữ , nhìn lão phu không tìm một cơ hội thu thập người!" Sau khi cười xong , Trương Viễn Sơn trong lòng thâm mắng lên.

Nguyên lai , Dương Tuyết là Trương Viễn Sơn ngoại tôn nữ , trước cái kia y sĩ trưởng nghi việc sau , hắn vốn muốn đem Dương Tuyết điều chỉnh đến những địa phương khác , có thể sau đó nghe Diệp Thanh Nguyên nói đến Lâm Vũ thân phận , liền thuận thế để cho Dương Tuyết ở đây làm năm vùng , dĩ nhiên không phải vì đối phó Lâm Vũ , mà là có một cái khác mục tiêu.

"Lâm thầy thuốc , ta . . . Ta . . ." Chu mình đi tới Lâm Vũ trước mặt , áp ứng nửa ngày cũng không nói ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Lâm Vũ cười vỗ vai hắn một cái: "Trước mang theo Chu nãi nãi đi làm nhập viện thủ tục , Chu nãi nãi bởi vì tuổi tác đã cao , ta bây giờ chỉ có thể đối với nàng bàn chân tiến hành châm cứu , lần kế là tay , cho nên châm cứu muốn chia rất nhiều lần , nằm viện cũng dễ dàng một chút . . . Có chuyện gì , làm xong chính sự lại nói."

Hai người lại không có thâm cừ đại hận gì , chu mình thích Diệp Tầm Lan bản thân này không có sai , làm như vậy mặc dù có thiếu quang minh chính đại , nhưng đối với Lâm Vũ mà nói cũng có không nhỏ chỗ tốt , tin tưởng hôm nay sự tình truyền sau khi đi ra ngoài , sau này mình kiếm lấy truyền thừa điểm hiệu suất cao hơn.

Ít nhất chu mình không có giống Lưu Tử Hiền như vậy chọn lựa thủ đoạn cực đoan , hơn nữa còn rất hiểu thuận , hiểu thuận nhân phẩm tính bình thường sẽ không kém đi nơi nào , không cần phải huyền não quá căng.

"Cám ơn." Chu mình chân thành mà cảm kích nói , "Ta đây đi trước giúp ta nãi nãi làm nằm viện thủ tục , có thời gian lại mời người ăn cơm."

Lâm Vũ cười một tiếng: "Rồi nói sau."

Tại chu mình sau khi rời khỏi , Trương Viễn Sơn cũng đi theo cáo từ rời đi , thấy sự tình đã bụi bặm lắng xuống Lâm Vũ , để cho Dương Tuyết tiếp tục mở cửa tiếp khách . . . Tiếp đãi phía sau bệnh nhân.

Làm Lâm Vũ xoay người , chuẩn bị trở về chỗ mình ngồi lúc , đột nhiên bị người từ phía sau che lại cặp mắt.

Sau đó truyền đến một đạo cổ ý giả bộ rất thanh âm trầm thấp: "Đoán một chút ta là ai ?"

Lâm Vũ thiếu chút nữa bật cười , đã sớm từ trên người nàng về này nhận nhặt con gái hương biết thân phận nàng , hơi mỉm cười nói: "Lan tỷ , ta thật không đoán ra người rốt cuộc là người nào . . ."

Chương 25: Gia gia tin

Đêm đó, không gian truyền thừa bên trong.

"Chửi thề một tiếng !"

Lâm Vũ vẫn luôn không dễ dàng nổi giận, nhưng lần này vẫn là không nhịn được vắng tục, tại sao phải vắng ? Cũng là bởi vì tu luyện mười ngày, cuối cùng đem đan điền cho súc mẫn, tối nay Lâm Vũ cứ dựa theo lấy « luyện khí cửu chương » lên pháp môn bắt đầu trùng huyết.

Luyện tinh hóa khí kỳ, phải làm việc loại trừ hấp thu linh khí chuyển hóa làm chân khí ở ngoài, cũng chỉ một chuyện: Trùng huyết, chỉ có đem ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu toàn bộ đã thông, tài năng đột phá đến cảnh giới lớn tiếp theo, vốn là cho là không có vấn đề gì Lâm Vũ, hiện tại phát hiện bên trong đan điền chân khí tiêu hao xong sau đó, chỉ xõng mở hai cái huyết khiếu, không vắng mới là lạ.

Ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu, lỗ lớn khiếu tổng cộng hai trăm năm mươi bảy cái, đại huyết một trăm lẻ tám cái, nhưng hai loại huyết khiếu cần chân khí số lượng không sai biệt lắm, như vậy một phen tính được, muốn đem sở hữu huyết khiếu toàn bộ đã thông, phải cần suốt năm sáu năm mới được!

Tiểu Y còn nói chính mình tư chất cao, tu luyện cả ngày có thể chống đỡ lên những người khác ba ngày, hơn nữa sở hữu huyết khiếu đều đã đã thông một bộ phận, nếu không một lần đem đan điền súc mẫn, cũng chỉ có thể giải khai một cái huyết khiếu, nói như vậy, nếu như đổi thành một cái tư chất bình thường, cũng không có luyện qua nội gia quyền người, chẳng phải là muốn ba mươi mấy năm ?

"Chủ nhân, thật ra thì người có thể khai thông thực nhị, luyện chế một ít đan dược sau đó, tu luyện hiệu suất đem có thể lần nữa tăng lên." Tiểu Y đề nghị.

Lâm Vũ cố nặn ra vẻ tươi cười: "Người không phải nói trên địa cầu rất nhiều linh dược đều đã tuyệt chủng ? Ta lấy gì đó đi luyện đan ?"

Đan dược có thể đề cao gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần tu luyện hiệu suất, ai không đồ con mắt ? Nhưng là tài liệu luyện đan là ngành thương! Ngược lại là có thể đi không gian truyền thừa bên trong hồi đoái, có thể truyền thừa điểm lại thành ngành thương, nói không chừng mình coi như táng gia bại sản, liền nửa cây linh dược đều hồi đoái không được.

"Được rồi, ta cho người biết một tin tức." Tiểu Y bay đến Lâm Vũ trên bả vai, lắc hai chân, "Chỉ cần có tùy ý hạng nhất đạt tới đại sư, liền có thể hồi đoái Linh Dược Viên, hơn nữa không gian truyền thừa bên trong sở hữu linh dược mẫm mông đều có thể hồi đoái được, người hoàn toàn có thể tự trồng, mặc dù không có trực tiếp hồi đoái như vậy phương tiện, nhưng là có thể rất tiết kiệm nhiều truyền thừa điểm, hơn nữa, chủ nhân y thuật, nhiều nhất một năm nửa năm liền có thể đến Đại sư cấp."

"Còn có chuyện tốt ?" Lâm Vũ kinh ngạc nói.

"Đó là!" Tiểu Y cao ngạo hát cảm lên, "Nếu không không gian truyền thừa lên giữ nhiều như vậy đất trống làm gì ?"

Lâm Vũ gật đầu một cái, kể sách hiện thời, cũng chỉ có như vậy, sau đó để cho tiểu Y đem chính mình đưa ra không gian truyền thừa, phát hiện bên ngoài đã bắt đầu trời sáng, vì vậy trực tiếp ra cửa, tại bên trong tiểu khu tập thể dục sáng sớm một phen sau đó lần nữa về đến nhà.

Lúc này, Diệp Tầm Lan đã thức dậy.

Mới vừa làm xong bữa ăn sáng Diệp Tầm Lan, thấy Lâm Vũ đi vào, không giống như ngày thường trực tiếp bắt chuyện Lâm Vũ ăn cơm, mà là nhắc lên một chuyện khác: "Tiểu Vũ, tính toán thời gian, người ngày hôm qua cũng đã tốt nghiệp, sự kiện kia nên nói cho ta biết chứ ?"

Lâm Vũ sững sờ, thật đúng là, nếu như nàng không đề cập tới, chính mình hầu như đều quên mất không còn chút nào.

"Người chờ một chút, ta trước tiên đem gia gia tin lấy ra." Lâm Vũ lập tức chạy đến căn phòng, theo trong rương hành lý lấy ra gia gia hai năm trước để lại cho mình tin.

"Hy vọng này trong thư nội dung có thể giải đáp ta nội tâm nghi vấn." Lâm Vũ nhìn chăm chăm trên tay tin, thầm nghĩ như thế.

Tại chỗ đem tin mở ra, lúc này Diệp Tầm Lan cũng đi tới, nhưng khi hai người nhìn đến trong thư nội dung, không hẹn mà cùng ngóc ngay tại chỗ, trở mắt nhìn nhau.

Đây coi là gì đó tin ?

Chính phong thư là dùng bút lông viết , phía trên có chừng bốn trăm tới chữ , nhưng vô luận là hoành đọc , đứng thẳng đọc , vẫn là nghiêng đọc , như thế cũng đọc không thông , nếu như không là xác nhận đây là gia gia bút tích , Lâm Vũ thậm chí sẽ hoài nghi phong thư này là không phải là bị người cho đánh tráo rồi.

"Tiểu Vũ , Lâm gia gia chẳng lẽ không có nói cho người biết trong này quy luật sao?" Diệp Tầm Lan hỏi.

Lâm Vũ lắc đầu , phong thư này , nhất định là một phần mật văn , gia gia làm như vậy , dĩ nhiên là vì không để cho trong thư nội dung rơi vào tay người khác , nếu là mật văn , chỉ cần tìm được trong đó quy luật , liền có thể phân giải đưa ra trung nội dung , nhưng là Lâm Vũ vô luận như thế nào nhớ lại lão nhân gia ông ta trước khi lâm chung mà nói , đều không có tìm được nửa điểm đầu mối.

Diệp Tầm Lan trong lúc nhất thời cũng không có chủ ý , hai người lần nữa cẩn thận nhìn chăm chăm trong thư chữ viết , hy vọng có thể ở trên mặt này tìm tới một tia đầu mối.

Ngay tại hai người đầu đầu muốn hôn mê thời điểm , Diệp Tầm Lan tựa hồ đột nhiên phát hiện gì đó , chỉ trong thư một cái địa phương , đạo: "Tiểu Vũ , người xem một chút , cái này vũ chữ bên cạnh có dịch chữ , là ý gì ?"

Lâm Vũ nhìn kỹ một chút , quả nhiên , tại bên phải nhất kia một cột trung gian , một cái vũ chữ bên cạnh có một cái cực nhỏ chữ nhỏ dễ , hơn nữa còn là triện thể , không nhìn kỹ mà nói , còn tưởng rằng là lão nhân gia ông ta viết thư thời điểm , không cẩn thận nhỏ xuống mực!

"Dễ , chẳng lẽ nói là « chu dịch »?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

Nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác phải đem cái này dịch chữ viết lên vũ chữ bên cạnh ?

Chờ chút!

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , bình thường viết thư , tại đứng đầu mở đầu đều là viết người nhận thư gọi , gia gia một mực kêu chính mình Vũ nhi , kia vũ chữ , khẳng định chữ thứ nhất , mà vũ chữ bên cạnh dịch chữ , chính là đầu mối , làm cho mình tại « kinh dịch » phía trên tìm đầu mối.

Tiếp lấy Lâm Vũ liền từ bên phải đứng đầu chữ thứ nhất bắt đầu đi xuống số , phát hiện cái kia vũ chữ xếp thứ mười một.

"Mười một , chẳng lẽ là « kinh dịch đệ thập nhất quẻ đệ thập nhất quẻ là thái quẻ ." Lâm Vũ lúng ta lúng túng nói , sau đó lại đọc thái quẻ quái từ: "Thái , tiểu hướng đại đến , cát hanh. Con voi là: Thiên địa giao , thái , sau lấy cắt xén thành đạo của đất trời , phụ tướng thiên địa chi thích hợp , lấy tá hữu dân; lời nói trong quẻ bói là. . . Nhưng này tựa hồ không thể cung cấp đầu mối gì."

Hơn nữa , nếu như án quái từ tới suy đoán mà nói , phía trên này nhiều như vậy chữ , cũng không thể một chữ đối ứng một cái quẻ chứ ? Nếu quả thật là như vậy , trời mới biết phong thư này muốn đọc được không biết năm tháng nào!

Bên cạnh Diệp Tầm Lan hoàn toàn là đầu óc mơ hồ , lại không dám lên tiếng , rất sợ cắt đứt hân ý nghĩ.

"Chẳng lẽ không phải căn cứ quẻ tự tới ? Đây mười một theo như lời là đúng ?" Lâm Vũ chỉ cảm giác mình đầu đầu muốn nổ.

Bất đắc dĩ , Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là đem tin giả bộ trả lời phong , đối với Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ , chúng ta ăn trước bữa ăn sáng đi , ta lại suy nghĩ một chút trong này còn có cái gì quy luật!"

Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ xác thực không nghĩ tới biện pháp , cũng chỉ đành đi theo tạm thời buông tha , nàng tin tưởng lấy Lâm Vũ thông minh tài trí , rất nhanh thì có thể căn cứ này một đầu manh mối tìm tới trong đó quy luật , dù sao cũng không gấp này nhất thời nửa khắc.

Đột nhiên. . .

Vừa tới phòng khách Lâm Vũ , lại lần nữa dừng bước , không chớp mắt nhìn chăm chăm phong thư lên cái kia Phục Hi bát quái đồ , tựa hồ tìm ra một đầu mối khác , chỉ thấy hân lại bắt đầu đếm , một mực đếm tới tám chín mười chữ thời điểm mới dừng lại.

"Lan tỷ , ta tựa hồ biết! Cái này mười một không phải quẻ tự , mà là hai cái một! Ha ha , ta rốt cuộc biết như thế phân giải rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Phân giải chi pháp

"Tin kia lên nội dung là gì đó ?" Diệp Tầm Lan lộ ra so với Lâm Vũ còn tích cực hơn.

"Ta bây giờ chỉ là tìm được trong đó quy luật , muốn đem những văn tự này một lần nữa xếp hàng , không có hai đến ba giờ thời gian là không có khả năng." Lâm Vũ lắc đầu một cái , "Lan tỷ , chúng ta đi trước đi làm , đợi buổi tối trở lại lại phân giải."

Thời gian hai năm cũng chờ , hiện tại cũng không gấp này nhất thời , dù sao nội trong hôm nay liền có thể đem phong thư này phân giải đi ra.

"Không được!" Diệp Tầm Lan trực tiếp cự tuyệt , "Người lúc đó đã đáp ứng ta , chờ sau khi người tốt nghiệp , liền nói cho ta biết sự kiện kia , ta nhưng là suốt đợi mười ngày , người không thể kéo dài được nữa."

"Vậy làm sao bây giờ ? Ba ngày sau chúng ta thì đi Đông Sơn Thủy Khố , bệnh viện bên kia liền giả đều mời được rồi , chẳng lẽ tạm thời đổi một hồi , hôm nay chúng ta ở nơi này đọc thư , ba ngày sau không đi Đông Sơn Thủy Khố rồi hả?" Lâm Vũ buồn bực nói.

Nếu như không đi , kia trước tiền quà , há chẳng phải là bạch ra ? Chính mình nhưng là cái người nghèo , thật vất vả mới miễn cưỡng xa xỉ một lần.

Diệp Tầm Lan nghịch ngợm cười một tiếng , trực tiếp đoạt lấy Lâm Vũ trên tay phong thư , đạo: "Chúng ta đem phong thư này mang tới bệnh viện , dù sao ta đi làm cũng không có chuyện gì , hôm nay phải đi người phòng tới từ đi phân giải , người đem phương pháp dạy cho ta là được."

"Được rồi." Lâm Vũ gật đầu nói.

Thật ra thì chính hắn cũng rất sốt ruột cắt mà muốn biết , ngày đó xem bói đến cùng có đúng hay không.

Hai người ăn sáng xong , Diệp Tầm Lan bởi vì nóng lòng , lần này cũng không có ngồi xe buýt , mà là trực tiếp ở dưới lầu chặn một chiếc taxi , không tới hai mươi phút đã đến Vân Sơn Y Viện , rồi đi làm không sai biệt lắm còn có nửa giờ.

Diệp Tầm Lan liền nâng phòng làm việc của mình cũng không có đi , trực tiếp đi theo Lâm Vũ đi tới hán phòng.

Mới vừa vào cửa , liền không kịp chờ đợi hỏi tới Lâm Vũ phân giải phương pháp: "Tiểu Vũ , nhanh lên một chút nói cho ta biết trong đó quy luật ?"

Nhìn so với chính mình còn gấp Diệp Tầm Lan , Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , theo trên tay nâng cầm lại phong thư , đạo: "Thật ra thì vẫn là căn cứ « kinh dịch » trung quẻ tự đến , bất quá phương thức có chút không giống nhau , người xem này Phục Hi bát quái , tám cái quái tượng theo thứ tự là: Thiên, địa, lôi, phong, thủy, hỏa, sơn, trạch. . ."

Lâm Vũ vừa nói , một bên tại phong thư lên bát quái đồ lên , đem từng cái quẻ tên tiêu biểu rồi đi ra , cũng tiêu xuất đối ứng con số: "Thiên vi nhất, trạch vi nhị, hỏa vi tam, lôi vi tứ, phong vi ngũ, thủy vi lục, sơn vi thất, địa vi bát , mà kinh dịch sáu mươi bốn quẻ , thật ra thì chính là trong bát quái hai cái quái tượng hợp lại , cũng xưng là tung quẻ cùng xuống quẻ."

"Sau đó thì sao ?"

"Tại « kinh dịch » thượng đẳng một quẻ là quẻ càn , tung quẻ cùng xuống quẻ đều là thiên , cho nên hai cái đều là một , như vậy hợp lại , quẻ càn đại biểu con số chính là mười một." Lâm Vũ tiếp tục nói , "Phân giải phương pháp , chính là ở trong thư tìm đệ nhất mười một chữ , nhớ , là từ trên xuống dưới , từ phải đến trái , liền cùng cổ đại thư tịch giống nhau , biết chưa ?"

Diệp Tầm Lan gật đầu liên tục , tỏ ý Lâm Vũ nói tiếp.

"Sau đó thì nhìn « kinh dịch » thượng đẳng hai quẻ , quẻ Khôn , tung quẻ cùng xuống quẻ đều là mà , cho nên là tám mươi tám , chúng ta liền thứ tám mươi tám chữ là cái gì , người xem thứ tám mươi tám chữ , chính là mà chữ , sau đó sẽ nhìn « kinh dịch » thượng đẳng ba quẻ thứ ba quẻ là thôn quẻ , cũng gọi thủy lôi thôn , tung quẻ là nước cũng chính là sáu , xuống quẻ là lôi cũng chính là bốn , cứ như vậy tìm thứ sáu mươi bốn chữ , là một cái thấy chữ thứ tư quẻ là sơn thủy gặp. . ."

"Nguyên lai là như vậy , nhưng là ta không biết phía sau là cái gì quẻ đây , thế nào giúp người tìm ?" Diệp Tầm Lan lần nữa nghĩ tới một cái vấn đề.

Cũng không thể tìm một cái chữ sau đó , liền hỏi Lâm Vũ tiếp theo quẻ là cái gì sao ? Vậy hôm nay hắn cũng không cần làm cho người ta chán bệnh rồi.

"Quẻ tự mà nói người lấy điện thoại di động tra là được , nhưng ngàn vạn lần nhớ thứ tự đừng làm loạn , nhất định phải một quẻ tiếp lấy một quẻ đến , nếu không thì đã trắng xe cát." Lâm Vũ liên tục giao phó đạo.

"Yên tâm , xem ta đi , ta đi trước sao chép một phần." Diệp Tầm Lan dứt lời , sẽ cầm tin đi ra phòng.

Mấy phút sau đó lần nữa trở lại , đem bản chính giao cho Lâm Vũ sau đó , an vị đến bên cạnh bắt đầu dựa theo Lâm Vũ dạy cho hắn phương pháp phân giải trong thư nội dung.

Lâm Vũ có chút hăng hái mà đi tới bên cạnh nàng , phát hiện nha đầu này còn rất thông minh , dùng trước điện thoại di động tra ra một quẻ , đem cái này quẻ tên cùng quẻ tự viết trên một tờ giấy trắng , sau đó sẽ so sánh Lâm Vũ viết tại phong thư lên nội dung , ghi nhớ này một quẻ sở đối ứng con số , tiếp lấy ngay tại mặt văn trung tìm ra tương ứng chữ vòng lên , sao tại trên một tờ giấy khác , cũng tại sao chép đi ra chữ phía dưới viết một cái con số nhỏ , chính là trước mặt này một quẻ thứ tự.

Sau đó lại lấy điện thoại di động ra , tra một quẻ là cái gì. . . Cứ như vậy cũng sẽ không lộn xộn.

"Vũ nhi , thấy chữ như mặt. . . Thật thần kỳ a!" Diệp Tầm Lan trước sau tìm ra sáu cái chữ , đọc một lần , không nhận được phát ra một tiếng khen ngợi.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng , xem ra chính mình không có đoán sai , phong thư này quy luật ở nơi này , duy nhất chưa đủ địa phương chính là không có dấu chấm câu , thậm chí khả năng còn có một chút trọng âm chữ , bất quá cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn , chỉ cần có thể bình thường là được.

"Lan tỷ , ngươi tìm không có một người những người khác địa phương , trong thư này nội dung khẳng định thật không đơn giản , ta không nghĩ khiến người khác nhìn đến." Lâm Vũ trịnh trọng nói.

Diệp Tầm Lan cũng rõ ràng , Lâm Vũ gia gia dùng phương thức như vậy viết thư , khẳng định hao tổn không ít tinh lực , nếu như chỉ là một ít không trọng yếu nội dung , lão nhân gia ông ta căn bản không có nhất định muốn làm như thế.

"Ta đây đi hội nghị phòng , chờ buổi trưa thời điểm , nếu như ta chưa có trở về nơi này , ta nhớ được tới phòng họp tìm ta."

"Được. . ."

Tại Diệp Tầm Lan chân trước mới vừa đi , Dương Tuyết chân sau liền đi vào phòng , hai người lên tiếng chào hỏi sau , Lâm Vũ đem thư sự tình cường ép đề xuống , bắt đầu một ngày làm việc.

Trong thời gian này , Diệp Tầm Lan ngược lại phát cái tin tức tới , chính là hỏi Lâm Vũ tìm xong sáu mươi bốn chữ sau đó , có phải hay không lại phải thứ nhất quẻ bắt đầu tìm , Lâm Vũ trả lời hơi thờ ơ đề cho nàng đem sở hữu tìm ra chữ hoa xuống , đem mật văn một lần nữa xếp hàng , lại đệ nhất quẻ bắt đầu tìm thứ nhìn một chút , nếu như đọc được thông chính là , đọc không thông liền lại nghĩ biện pháp.

Sau đó Diệp Tầm Lan liền lại cũng không có trả lời , hiển nhiên cái phương pháp này là chính xác , nếu không lấy nàng tính tình , đã sớm chạy tới.

Ngược lại Dương Tuyết , luôn cảm giác Lâm Vũ hôm nay trạng thái có chút không bình thường , còn tưởng rằng Lâm Vũ gặp chuyện gì , nhiều lần muốn mở miệng , nhưng đều nhận được.

Thăng tới giữa trưa , Lâm Vũ sau khi tan việc , ngay cả chào hỏi cũng không có đánh , liền trực tiếp đi vào phòng họp.

"Lan tỷ , thế nào ?" Lâm Vũ phát hiện Diệp Tầm Lan ánh mắt đỏ bừng đỏ bừng , tin sự tình lập tức bị vớt qua một bên , đi lên phía trước quan tâm hỏi.

Nhưng nhìn nàng dáng vẻ , tựa hồ không giống như là bị ủy khuất gì , ngược lại càng giống như là gặp gì đó chuyện bất bình , bởi vì đồng tình mà đưa đến.

Diệp Tầm Lan nghe được Lâm Vũ thanh âm , lặng lẽ dùng ống tay áo lau đi nước mắt , ngẩng đầu nhìn hắn: "Tiểu Vũ , ta bây giờ mới biết , nguyên lai người thân thể bị thâm như vậy." Vừa nói sẽ cảm đã phân giải đi ra nội dung đưa tới.

Lâm Vũ nhận lấy , đầu tiên là đại thể quan sát một phen , không nghĩ đến Diệp Tầm Lan không sai biệt lắm phân giải ra ba trăm chữ , xem ra nàng hiệu suất vẫn đủ cao.

Nhưng mà , làm Lâm Vũ đọc được trong thư nội dung lúc , sắc mặt càng ngày càng lạnh , đến cuối cùng , càng là giống như tháng chạp hàn băng , từ trong hàm răng nặn ra một câu nói: "Đám này cầm thú! Ta xin thề tuyệt sẽ không bỏ qua cho đám các người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Sự kiện kia

Những thứ này đã phân giải đi ra nội dung , chính là năm đó đã phát sinh chuyện.

Lâm Thanh Sơn , cũng chính là Lâm Vũ gia gia , năm đó bằng vào một tay xuất thần nhập hóa y thuật , còn có cao thượng y đức , trở thành toàn bộ giới y học Thái Sơn Bắc Đẩu , vài chục năm hành nghề chữa bệnh , không biết cứu bao nhiêu người tính mạng , đương nhiên trong này cũng không thiếu được có uy tín danh dự nhân vật.

Bao nhiêu người bị Lâm Thanh Sơn theo Quỷ Môn quan cho kéo trở lại.

Nhưng mà , mọi việc có chính nhất định có phản , Lâm Thanh Sơn cử động lần này cũng khó tránh khỏi đắc tội một ít bệnh nhân đối thủ hoặc là cừu gia ,

từ từ , Lâm Thanh Sơn liền bị những người này để mất tới , một hồi lại một trăng âm mưu cuốn tới , lúc mới bắt đầu sau , Lâm Thanh Sơn còn có thể cùng đối phương chào hỏi.

Nhưng là càng về sau , cũng chính là Lâm Vũ sinh ra không lâu thời điểm , một hồi âm mưu triển khai , Lâm Vũ cha mẹ xảy ra một tai nạn xe cộ , song song rồi đi nhân thế , trận này ngoài ý muốn , ở những người khác xem ra là ngoài ý muốn , thế nhưng người sáng suốt đều biết , đây không phải là ngoài ý muốn , mà là nhân tạo!

Lâm Thanh Sơn đang đau lòng muốn chết đồng thời , chỉ đành phải ôm mối ba tháng đại Lâm Vũ , tại Diệp Tầm Lan ông ngoại Tô Quốc Cường dưới sự chỉ điểm , trốn chạy thành phố Đông Hoa , cũng tìm được Diệp Thanh Nguyên vợ chồng , từ đây tại thành phố Đông Hoa liền lại cũng không có hấn tin tức.

Này trong thơ , còn nói tới cừu gia thân phận , nhưng là một cái để cho Lâm Vũ có năm mơ cũng chẳng ngờ người . .

"Tiểu Vũ , ngươi nhất định không thể bỏ qua bọn họ!" Diệp Tầm Lan quát lạnh.

"Lan tỷ , ngươi yên tâm , ta sớm muộn có một ngày , muốn cho bọn họ trả giá thật lớn!" Lâm Vũ thanh âm mặc dù bình thản , lại lộ ra sát cơ , một lúc lâu mới tỉnh lại: "Lan tỷ , chúng ta đi trước ăn cơm , còn lại nội dung , chờ sau khi về nhà lại tới phân giải."

"Ồ." Diệp Tầm Lan ngược lại đem sự kiện kia quên đi.

Hoặc là lầm tưởng những nội dung này , chính là Lâm Vũ trước nói sự kiện kia .

Lâm Vũ nhưng là biết rõ , sự kiện kia ở nơi này còn lại chừng một trăm chữ ở trong , chỉ bất quá trong thư cho đã không ngờ , Diệp Tầm Lan hiện tại tâm tình hết sức kích động , hơn nữa sự kiện kia đối với nàng mà nói , cũng không phải là một chuyện nhỏ , hiện tại xác thực không phải phân giải đi ra thời cơ.

Ăn cơm trưa , Diệp Tầm Lan trực tiếp tại Lâm Vũ trong phòng khám ngồi một buổi chiều , trong đó loại trừ đi nhà cầu ở ngoài , dĩ nhiên không hề rời đi nửa bước , mà Lâm Vũ cũng lộ ra lòng có chút không yên , để cho Dương Tuyết cảm thấy vạn phần không hiểu.

Nàng và Lâm Vũ cũng tiếp xúc qua một đoạn thời gian rồi , tại trong ấn tượng , Lâm Vũ chính là gặp phải trời sập xuống đại sự , cũng sẽ lạnh nhạt đi đối mặt , phảng phất trên thế giới liền không có chuyện gì có thể ảnh hưởng đến hấn tâm tình , người như vậy , đặt ở cổ đại , tuyệt đối là một đời ẩn thế cao nhân!

Có thể hết lần này tới lần khác chính là một người như vậy , hôm nay vậy mà sẽ thất thố , hơn nữa nhìn bọn họ đáng vẻ , tựa hồ cũng không phải là bởi vì gây gỗ.

"Lâm thầy thuốc , Tiểu Lan , các ngươi hôm nay là thế nào ?" Dương Tuyết vẫn là không nhận được hỏi ra tiếng.

"Không việc gì." Hai người trăm miệng một lời nói.

Điều này làm cho Dương Tuyết càng thêm khẳng định , Lâm Vũ tuyệt đối gặp phải chuyện gì , hơn nữa không phải chuyện nhỏ , cũng không phải là chuyện tốt.

"Tuyệt tỷ , ngươi đừng hỏi , đây đều là trong nhà của ta một ít chuyện riêng , chính ta sẽ xử lý tốt." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Dương Tuyết bán tín bán nghi gật đầu một cái.

Thật vất vả kể đến tan việc , Diệp Tầm Lan nói lên hai người đi bên ngoài ăn cơm , Lâm Vũ biết rõ nàng không có tâm tư nấu cơm , giống như mình cũng không có cái kia tâm tư , liền đáp ứng rồi , bất quá bữa cơm này , ăn một cách lạ kỳ yên lặng.

. . .

Về đến nhà , Lâm Vũ thấy đi qua chính mình dọc theo đường đi khuyên giải , cuối cùng đem tâm tình bình phục lại tới Diệp Tầm Lan , tại thở phào nhẹ nhõm đồng thời , do dự trong chốc lát , liền nói lần nữa: "Lan tỷ , chúng ta tiếp tục phân giải phong thơ , ta ít nhất có chín mươi phần trăm chắc chắn , chuyện tình kế tiếp , là một chuyện tốt."

"Thật sao? Nếu như sự tình xấu hơn làm sao bây giờ?" Diệp Tầm Lan rõ ràng có chút không tin.

Nàng là bị hôm nay sự tình dọa cho sợ , không nghĩ đến trên thế giới còn có như vậy phát điên người.

"Yên tâm đi , nếu như ta đoán không sai , ngày đó ta xem bói nội dung , ngay tại trong thơ cuối cùng trong nội dung , ngươi có hứng thú hay không nhìn một chút ?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ồ?" Diệp Tầm Lan bị gọi lên hứng thú , "Chúng ta đẩy nhanh lên một chút phân giải đi."

Không chút nào chú ý tới , Lâm Vũ nụ cười hơi khác thường.

Hai người an vị ở trên ghế sa lon , lần này là từ Lâm Vũ tới phân giải , hấn phân giải tốc độ so với Diệp Tầm Lan mau hơn , chép xong lên một chữ , hầu

như đều không nên đi muốn , cũng biết cái kế tiếp chữ thứ tự là cái gì.

Nhưng mà , theo phân giải tiến hành , Diệp Tầm Lan sắc mặt càng ngày càng đỏ , làm Lâm Vũ phân giải xong cuối cùng trân trọng hai chữ , nâng một trương mặt đẹp đỏ đường như muốn nhỏ máu.

Cuối cùng này một bộ phận nội dung , xác thực là một chuyện tốt , hơn nữa còn là một món chuyện vui.

Lâm Vũ lúc này cũng hoàn toàn xác nhận , ngày hôm đó chính mình xem bói bói đúng.

Phía trên nội dung , nói chính là Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đã định xong thông gia từ bé , đây cũng là đương thời tiểu Y tại sao phải cười hắc nguyên nhân , xã hội hiện đại , thông gia từ bé đúng là một món tương đối chuyện hoang đường , có thể hết lần này tới lần khác liền phát sinh ở trên người hai người!

Hơn nữa trong thơ còn nói , quyết định thông gia từ bé hôn thú ngay tại Diệp Thanh Nguyên trên người.

"Lan tỷ , ngươi làm sao vậy ?" Lâm Vũ thấy Diệp Tầm Lan không chớp mắt nhìn mình chăm chăm , có chút lúng túng hỏi.

Diệp Tầm Lan không nói gì , một đôi mắt to vẫn nhìn chăm chăm Lâm Vũ khuôn mặt không thả.

Lâm Vũ ở trước mặt giờ giờ lên tay.

Có thể nàng vẫn là không động không trung , tiếp tục nhìn chăm chăm trước mắt nam nhân.

"Cô nương này chẳng lẽ choáng váng ?" Lâm Vũ buồn bực lẩm bẩm lên.

"Ngươi mới choáng váng! Ngươi tại hơn mười ngày trước sẽ biết , tại sao không nói cho ta ? Tại sao nhất định phải kéo tới hiện tại ? Ô ô . . ." Vừa nói vừa nói , Diệp Tầm Lan càng không để ý hết thấy nhào tới Lâm Vũ trong ngực , mắt tiếng khóc rống.

Một bên khóc rống , còn vừa thỉnh thoảng còn đưa ra tay nhỏ tại Lâm Vũ trên ngực vỗ một cái.

Lâm Vũ do dự một chút sau đó , đưa hai tay ra ôm lấy nàng thon thả.

Diệp Tầm Lan vẫn còn khóc tí ti: "Ngươi có biết hay không ta mấy năm này có bao nhiêu nhớ ngươi ? Ta vốn là cho là , theo thời gian đưa đẩy , có thể đem ngươi quên , có thể sau đó mới phát hiện , ta căn bản không làm được. . . Ô ô . . . Ngươi đưa cho ta dây chuyền , ta một mực đeo ở trên người , ngươi chẳng lẽ tự nhìn không ra đạo ngã tâm sao? Ô ô ô . . ."

Lâm Vũ há miệng , đầu có thiên ngôn vạn ngữ , cũng không biết kể từ đâu , tới hôm nay hắn mới biết , nguyên lai trong ngực người , đối với chính mình lại là như thế si tâm một mảnh , coi như phân biệt lâu như vậy , cũng cho tới bây giờ không có biến hóa qua , nhưng là chính mình đây? Nói thật , mặc dù sẽ thỉnh thoảng nhớ tới nàng , nhưng vậy đều không phải là tình yêu nam nữ , nếu không tại trong đại học cũng sẽ không giao bạn gái.

Chờ Diệp Tầm Lan khóc thút thút thoáng dừng lại , Lâm Vũ mới khẽ gọi một tiếng: "Lan tỷ. . ."

"Ta bây giờ chỉ muốn hỏi ngươi một câu nói , ngươi tại hơn mười ngày trước cũng đã thông qua xem bói biết chuyện này , cũng suy tính hơn mười ngày , ta bây giờ chỉ cần ngươi một cái đáp án , ngươi chỉ cần trả lời tốt còn chưa tốt ." Diệp Tầm Lan ngẩng đầu lên , một đôi mỹ lệ mắt to , chớp động trong suốt nước mắt . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Cuộn cuộn sóng ngầm

Lâm Vũ không khỏi không thừa nhận , lúc này Diệp Tầm Lan tồn tại mị lực kinh người , nhưng cũng làm người hết sức đau lòng , không có người đàn ông nào biết đánh đáy lòng nguyện ý thấy nàng hiện tại cái bộ dáng này.

"Lan tỷ , ta có một cái điều kiện." Hồi lâu , Lâm Vũ mới mở miệng lần nữa , lạnh nhạt nói.

"Điều kiện gì ?" Diệp Tầm Lan lẳng tiếng hỏi.

Trong lòng cũng hạ quyết tâm, chỉ cần trước mắt nam nhân đáp ứng hai người chuyện, bất kể hắn nói lên là điều kiện gì, mình cũng sẽ đáp ứng.

Lâm Vũ đưa tay ra, giúp nàng lau lấy trên mặt chưa khô nước mắt, đạo: "Chúng ta hôn thú, cần phải giao cho ta bảo quản."

"À? Người cái này tiểu bại hoại, xấu lắm, xấu lắm!" Diệp Tầm Lan lần nữa co đến Lâm Vũ trong ngực, nâng lên phần quyền nện cho hắn vài cái, hờn dỗi một trận sau đó, lần nữa chảy ra nước mắt, bất quá lần này nước mắt, cùng trước kia hoàn toàn bất đồng.

Lần này, là hạnh phúc nước mắt.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng ôm nàng thon thả, thật ra thì chính mình ngay từ lúc mấy ngày trước liền làm ra lựa chọn, cũng rõ ràng trong ngực người tâm, nếu không, nay trời cũng sẽ không tự mình dạy nàng đi phân giải trong thơ nội dung.

Đột nhiên. . .

Lâm Vũ điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, phá vỡ phần này ảm áp và bình tĩnh bầu không khí, ngược lại Diệp Tầm Lan hoàn toàn coi như không có nghe được, vẫn rúc lại Lâm Vũ trong ngực, tựa như cùng một cái lười biếng con mèo nhỏ.

"Lúc này có ai gọi điện thoại tới?" Lâm Vũ cầm điện thoại di động lên, một nhìn số điện thoại gọi đến, phát hiện lại là Lý Hồng Thạc đánh tới.

"Lý đại ca, thế nào?" Lâm Vũ không do dự liền đem điện thoại tiếp thông.

"Lâm huynh đệ, thiên long Internet, nhanh tới." Lý Hồng Thạc chỉ là đơn giản như vậy mà nói một câu, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nghe được trong điện thoại ục ục tiếng, không khỏi nhìn nhau, đều thấy được trong mắt đối phương nghi ngờ cùng không hiểu, đặc biệt là Lâm Vũ, lấy hắn đối với Lý Hồng Thạc hiểu, nếu như không là đặc biệt lớn chuyện, đối phương trực tiếp liền ở trong điện thoại nói, muốn tận mặt nói, 99% là chuyện đại sự, liền Tiềm Long Bang đều không giải quyết được chuyện.

Hơn nữa, chuyện này rất có thể cùng mình có liên quan.

"Lan tỷ, ta đi ra ngoài một chút." Lâm Vũ vẻ mặt nghiêm túc mà cất điện thoại di động, nhẹ giọng đối với Diệp Tầm Lan đạo.

Đến Văn Sơn Y Viện sau đó, khó được qua một đoạn ngày yên tĩnh, thậm chí ngay cả Lưu Từ Hiên cũng không có nhúc nhích làm, mặc dù rất nhiều chuyện không có nói rõ, nhưng Lâm Vũ hết sức rõ ràng, hết thấy các thứ này không thiếu được Tiềm Long Bang công lao, mà Lý Hồng Thạc nhưng chưa bao giờ có giành công, thậm chí ngay cả nửa chữ đều không nhắc tới.

"Ta cùng đi với người." Diệp Tầm Lan cũng đoán được một điểm này, quyết định cùng Lâm Vũ cùng nhau chung nhau đối mặt, ta đi trước thay quần áo. "

Tiếp lấy liền thừa dịp Lâm Vũ không chú ý, hai gò má ửng hồng mà dùng chính mình cặp kia thật mỏng non mềm môi anh đào, tại trên môi hắn điểm một cái, ngay sau đó liền tránh ra khỏi Lâm Vũ ôm ấp, bước nhanh hướng chính mình phòng ngủ chạy đi.

"Ta đi! Ta bị trâu già gặm cỏ non rồi!"

Mới vừa chạy đến cửa phòng ngủ chuẩn bị mở môn Diệp Tầm Lan, nghe nói như vậy, thiếu chút nữa một đầu đụng vào cửa phòng, quay đầu cúi gập trọn mắt nhìn Lâm Vũ liếc mắt, sau đó vọt vào phòng ngủ. . .

. . .

Thiên long Internet, là thành phố Đông Hoa nổi danh Internet một trong, đồng dạng cũng là Tiềm Long Bang sản nghiệp, lúc này màn đêm buông xuống không lâu, chính là trong quán Internet làm ăn thời điểm tốt nhất, hơn ba trăm máy vi tính ngồi không hư ghế, hơn nửa phần lớn đều là mười tám đến hai mươi mốt hai mươi hai tuổi ở giữa nam nữ trẻ tuổi.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan xuống xe taxi, mới vừa vào cửa, trước đài cô thu ngân liền lễ phép đối với hai người nói: "Hoan nghênh hai vị khách nhân đến chơi, rất xin lỗi, hiện tại đã không có không chỗ ngồi rồi, hai vị nếu như không để ý mà nói, mời chờ một chút."

"Há, chúng ta không phải đi lên vông, ta gọi là Lâm Vũ, chịu Lý đại ca chỗ mời mà tới." Lâm Vũ đạo.

"Nguyên lai là Lâm công tử, lão bản nói, nếu như Lâm công tử tới, trực tiếp đi lầu ba phòng làm việc tìm hắn chính là." Cô thu ngân hiển nhiên đã sớm nhận được Lý Hồng Thạc giao phó, thậm chí ngay cả Lâm Vũ thân phận cũng không có thẩm tra, trực tiếp để cho hai người đi lầu ba tìm Lý Hồng Thạc.

Tại thành phố Đông Hoa, còn không có cái nào dám giả mạo Lý Hồng Thạc bằng hữu.

"Cám ơn." Lâm Vũ đối với nàng nói tiếng cảm ơn, liền mang theo Diệp Tầm Lan lên lầu ba.

Tại một gian phòng làm việc bên trong tìm được Lý Hồng Thạc, cùng lúc đó, còn có một vị mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp từ, sắc đẹp mặc dù không cùng Lâm Vũ bên người Diệp Tầm Lan, nhưng cũng là không kém bao nhiêu, Nguyệt Mi mắt phượng, mũi đẹp môi đỏ, đường cong là lướt đủ để cho bất kỳ sinh lý bình thường miệng nam nhân nước ngầm nuốt.

Chủ yếu nhất là ánh mắt của nàng , từ đầu đến cuối tồn tại một loại duệ Trí Quang mang , làm người vừa nhìn đi tới , cũng biết thân phận nàng không đơn giản.

"Lâm huynh đệ , đệ muội , để ta giới thiệu một chút , vị này là biểu muội ta Liễu Thi Ngưng ." Lý Hồng Thạc thấy hai người đi vào , lập tức liền kéo Lâm Vũ lẫn nhau giới thiệu , "Thơ ngưng , vị này chính là ta thường thường hướng người nhắc tới Lâm Vũ , bên cạnh vị mỹ nữ này , là hân bạn gái Diệp Tầm Lan."

"Liễu cô nương , hạnh ngộ."

"Hạnh ngộ. . ."

"Được rồi , đều là người mình , các người cũng đừng khách sáo , Lâm huynh đệ , lần này gọi người tới , là có một kiện đại sự muốn cùng người thương lượng ." Lý Hồng Thạc chào hỏi chúng nhân ngồi xuống sau đó , đối với Liễu Thi Ngưng nháy mắt.

Liễu Thi Ngưng gật gật đầu , theo bên người một cái túi bên trong xuất ra mấy tờ in giấy , phía trên in một ít hình ảnh cùng chữ viết , đưa tới Lâm Vũ trước mặt , tỏ ý chính hân nhìn một chút.

Lâm Vũ nghi ngờ nhận lấy , bắt đầu thoát nhìn , những người khác không nói gì , kiên nhẫn chờ Lâm Vũ nhìn xong. Nhưng mà , coi hân nhìn đến phía trên này nội dung bên trong , chân mày không khỏi khóa chặt. . . Lần này phiền toái thật lớn!

"Liễu cô nương , thứ cho ta mạo muội , những tài liệu này là từ nơi nào được đến ?" Lâm Vũ đem tài liệu giao cho Diệp Tầm Lan sau đó , ngẩng đầu nhìn Liễu Thi Ngưng.

Loại này tài liệu , tuyệt đối không phải người bình thường có thể thu được!

Liễu Thi Ngưng thấy Lâm Vũ trực tiếp đem tài liệu cho Diệp Tầm Lan , một đôi mắt phương trung né qua vẻ kinh dị , lập tức lại khôi phục bình thường: "Ta là một tên hacker , tại trước đây không lâu nhận được biểu ca nhờ vả , giúp người theo dõi Lưu Từ Hiến động tĩnh , bởi vì thời gian quan hệ , ta cùng ta đồng đội tạm thời chỉ có thể thu tập đến nhiều như vậy , hơn nữa đối phương là một cái võ lâm thế gia , rất ít khi dùng điện thoại di động cùng mạng lưới , coi như là dùng , cũng gom không được bao nhiêu tình báo."

Lâm Vũ cau mày nhẹ nhàng gật đầu , làm một tên hacker , thu thập được những tin tình báo này khẳng định không phải việc khó.

Hơn nữa theo trong tài liệu nhìn , đối phương hân là một cái lãnh đời gia tộc , hơn nữa còn là một cái võ lâm thế gia , mặc dù tại trong thế tục có sản nghiệp , nhưng tựa hồ không có quá nhiều dây dưa , cho nên không có thu thập được bao nhiêu liên quan tới võ thuật phương diện tình báo.

Hơn nữa , lấy Lâm Vũ phong chừng , đối phương hân là một cái Cổ Vũ Thế Gia , nói cách khác , gia tộc của bọn họ người , tu luyện người bình thường căn bản tiếp xúc không tới nội công.

"Lâm huynh đệ , đối phương tựa hồ rất lợi hại , thế nhưng chỉ cần người có yêu cầu , cho ta một câu nói , chúng ta Tiềm Long Bang trên dưới tuyệt không nói hai lời!" Lý Hồng Thạc trịnh trọng nói.

"Cám ơn." Lâm Vũ hướng về phía hân gật đầu một cái.

Không phải vạn bất đắc dĩ tình huống , Lâm Vũ vẫn không muốn đem Tiềm Long Bang kéo xuống nước , một khi Tiềm Long Bang gặp phải chuyện này nước đục , có hậu quả gì không , Lâm Vũ bây giờ căn bản không có cách nào dự trừ.

Ngược lại có một người , có lẽ giúp được đến chính mình: "Liễu cô nương , ta muốn làm phiền người một chuyện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Kiềm điểm

"Ta biết , người là để cho ta giúp người tiếp tục nhìn chăm chăm đối phương động tĩnh chứ ?" Liễu Thi Ngưng lập tức liền đoán được Lâm Vũ ý tưởng.

Lâm Vũ gật đầu một cái , Lưu Từ Hiến nếu có thể liên lạc với đối phương , nhất định là cùng đối phương trong gia tộc một vị đệ tử trẻ tuổi quan hệ không tệ , hơn nữa trên thế giới này vừa không có thiên lý truyền âm năng lực , cho dù có , bọn họ cũng sẽ không , muốn liên lạc , hoặc là chính là mặt

đôi mắt nói , hoặc là chính là dùng điện thoại hoặc mạng lưới , chỉ cần dùng đến điện thoại cùng mạng lưới , liền khẳng định chạy không khỏi Liễu Thi Ngưng tai mắt.

Đương nhiên , nếu như bọn họ dùng nguyên thủy nhất phương thức viết thư , Lâm Vũ cũng chỉ có nhận tài , nhưng đây cơ hồ là không có khả năng chuyện.

"Đây là hán một , thứ hai chính là ta có một cái bạn cùng phòng cũng là hacker , danh hiệu kêu cái gì tiểu Hôi chó sói , không biết người có nghe hay không qua ?" Lâm Vũ trong đầu nghĩ chính mình hẳn không có nhớ lầm , đương thời nghe được Trương Huy cái này danh hiệu thời điểm , trong tức xá ba người khác không ít giễu cợt hân.

"Tiểu Hôi chó sói ? !" Liễu Thi Ngưng rõ ràng sững sờ , "Hán chính là ta đồng đội một trong , lần này tình báo , chủ yếu chính là hán gom!"

Gi đó ? !

Lâm Vũ mày kiếm giường lên , lập tức lại khôi phục bình thường , trong lòng lại đã bắt đầu thăm mắng.

Nếu như Liễu Thi Ngưng nói đều là nói thật , như vậy việc của mình , Trương Huy tên kia đã rõ như lòng bàn tay , chủ yếu nhất là , cái kia im lìm sáng chói , lại đem chính mình giấu điểm đến sít sao , liền nửa chữ cũng không có thổ lộ qua!

Lần sau gặp được hân , nhất định phải đề hỏi cho rõ ràng . .

. . .

Theo thiên long Internet sau khi trở lại , hai người liền trực tiếp ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách.

"Tiểu Vũ , người định làm như thế nào ?" Diệp Tầm Lan gói Lâm Vũ bả vai , hỏi nhỏ.

Phản tình báo này , thật sự tới quá mức đột nhiên , căn bản tựu không có làm cho người ta chuẩn bị tâm tư , trong tình báo nói Lưu Tử Hiên đã cùng đối phương hẹn xong , ba ngày sau sẽ đối với Lâm Vũ chọn lựa hành động , cũng thật may hôm nay gặp Liễu Thi Ngưng , không đúng , hẳn là thật may tồn tại một cái ở sau lưng lặng lẽ trợ giúp Lâm Vũ bạn cùng phòng , cũng không đến nỗi làm cho mình không hề chuẩn bị.

"Ba ngày sau , chính là chúng ta đi Đông Sơn Thủy Khố ngày ấy , cái này Lưu Tử Hiên còn rất biết chọn thời gian , vậy mà nghĩ tại ta buông lỏng nhất thời điểm , trực tiếp cấp cho nặng nề một đòn." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Nếu như không biết rõ chuyện này , có lẽ thật đúng là sẽ để cho Lưu Tử Hiên được như ý , Lưu Tử Hiên hiện tại mời người , nhưng là một cái Cổ Vũ Thế Gia đệ tử , đối phương khẳng định từ nhỏ đã tu luyện nội công , chính hân một mới tu luyện rồi mấy ngày tay mơ , hoàn toàn không thể cùng chi như nhau.

Nhưng nếu đã tới , vậy thì phải nghĩ biện pháp đi đối mặt , trốn tránh từ đầu đến cuối không phải biện pháp.

"Tiểu Y , người có biện pháp gì hay không ?" Lâm Vũ bắt đầu dĩ , không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ tiểu Y.

"Chủ nhân , rất nhiều chuyện cần phải dựa vào người chính mình , nếu như người có chuyện gì điều hỏi ta , rất dễ dàng đối với ta sinh ra lệ thuộc vào." Tiểu Y đạo , "Bất quá ta ngược lại có một cái đề nghị , chờ Lan tỷ tỷ ngủ sau đó mới nói."

"Cũng tốt." Lâm Vũ đáp lại.

Tiểu Y nói không sai , thật ra thì Lâm Vũ mình cũng ý thức được , cho nên bây giờ trừ phi là đúng phải không giải quyết được nghi vấn , mới có thể thỉnh giáo tiểu Y , mà rất nhiều lúc , tiểu Y cũng sẽ không trực tiếp cho ra câu trả lời , chỉ là nói lên một ít đề nghị , để cho Lâm Vũ chính mình tuyển chọn hoặc là suy nghĩ.

Mục tiêu chính là không muốn để cho Lâm Vũ đối với nàng sinh ra lệ thuộc vào.

"Tiểu Vũ , ba ngày sau Lưu Tử Hiên khẳng định sẽ tìm cơ hội động thủ , nếu không ba chúng ta ngày sau không đi ?" Diệp Tầm Lan đề nghị.

Đông Sơn Thủy Khố mặc dù giao thông coi như phương tiện , nhưng chung quy thuộc về một cái vùng núi , ba mặt toàn núi , như vậy vùng hoang dã , thật là dễ dàng xảy ra bất trắc , hơn nữa Lưu Tử Hiên kế hoạch lâu như vậy , khẳng định đã sớm đem hết thấy đều an bài thỏa đáng , hiện tại chỉ chờ Lâm Vũ cắn câu.

Vạn nhất Lâm Vũ thật có chuyện bất trắc , Diệp Tầm Lan thật không biết mình nên làm cái gì.

"Không!" Lâm Vũ nhưng là trực tiếp lắc đầu , "Chính bởi vì như vậy , chúng ta mới chịu đi , đừng quên , ta cũng vậy luyện võ , coi như đánh không ăn đối phương , tự vệ cũng không thành vấn đề."

Cùng nó đi trốn tránh , còn không bằng tương kế tựu kế.

"Ừ , ta tin tưởng người có thể xử lý được!" Diệp Tầm Lan ôm Lâm Vũ eo , tâm hồ nhẹ nhàng bắt đầu hỗn loạn.

Chỉ chốc lát sau , lại gánh lên thật mỏng khỏe môi , cười một cái tự giễu , trước chủ động đi đông hoa đại học tìm Lâm Vũ , thứ nhất là đã sớm đối với hần phương tâm ám hứa , thứ hai là nàng biết rõ Lâm Vũ mấy năm nay trải qua không được , muốn đi giúp hần một chút , mà bây giờ mới phát hiện , nguyên lai mình trong ấn tượng cái kia Tiểu Vũ , đã sớm trưởng thành , cho dù không có giúp mình , hần cũng có thể sống rất tốt.

Ngược lại , bởi vì chính mình nguyên nhân , ngược lại khiến hần không thể không đối mặt một ít nguy hiểm , hần lại cho tới bây giờ không có than phiền hơn nửa câu , cho dù là trong lòng than phiền cũng chưa từng có.

Lâm Vũ đem Diệp Tầm Lan ôm vào trong ngực , trong hơi thở luôn có một cổ nhàn nhạt con gái hương , không kim lòng được cúi đầu xuống , nhìn trong ngực Diệp Tầm Lan kia non mềm môi anh đào , tuyết ngọc bình thường nhắn nhụy da thịt , trong lòng bỗng nhiên hiện ra một cổ rung động.

Tầm này gần trong gang tấc mỹ nhân khuôn mặt , đặc biệt là cặp kia thật mỏng môi anh đào , tựa hồ tồn tại vô tận sức hấp dẫn , đem Lâm Vũ hấp dẫn.

Hai người đôi môi càng rời càng gần , Diệp Tầm Lan tựa hồ đã biết Lâm Vũ phải làm gì , lại không có đẩy hần ra , mà là nhắm hai mắt lại , hơi cuộn lòng mi thật dài đang khe khẽ run rẩy , hai gò má ửng hồng , thẹn thùng không chịu nổi.

Bốn môi giáp nhau , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đồng thời bị giống như bị chạm điện , trong đầu trống rỗng , ngay sau đó , Lâm Vũ dùng đầu lưỡi mình , có chút vụng về kiểu mở ra nàng hàm răng , đi sâu vào Diệp Tầm Lan trong miệng.

Hai người đều lần đầu tiên thử , động tác rất ngây ngô , nhưng loại chuyện này là loài người bản năng , rất nhanh thì quen thuộc luyện , Diệp Tầm Lan chỉ cảm giác mình hơi thở càng ngày càng nặng , càng ngày càng nhanh , cả người lực lượng tựa hồ bị từng điểm dành thời gian , đến cuối cùng , cả người giống như bãi bùn nát , nhuyễn đảo tại Lâm Vũ trên người.

Hồi lâu , môi rời ra.

Diệp Tầm Lan vẫn nằm ở Lâm Vũ trong ngực , hơi hơi thở dốc , trên mặt đỏ mặt còn không có thối lui.

Nhìn nàng thẹn thùng vô hạn đáng vẻ , Lâm Vũ chỉ cảm thấy bên trong đan điền chảy ra một dòng nước nóng , theo kinh lạc lan tràn đến toàn thân , thật muốn lập tức nhào tới , đưa nàng giải quyết tại chỗ. . . Đương nhiên , cái ý niệm này chỉ là ở trong đầu vòng vo một chút , như thế nào đi nữa cảm thú , cũng không khả năng trả hành động.

Ít nhất hiện tại sẽ không trả hành động.

"Tiểu Vũ , bắt đầu từ hôm nay , ta chính là thê tử ngươi rồi , ngươi về sau nhất định phải đối đãi ta thật tốt." Diệp Tầm Lan khẽ nói như oanh nói.

"Không , ngươi tại hơn 20 năm trước , cũng đã là vợ ta!" Lâm Vũ trịnh trọng cái chính nói.

Cứ việc chuyện này hai người đến hôm nay mới biết , Lâm Vũ trước kia cũng chỉ là có một ít suy đoán , nhưng bất kể nói thế nào , hôn ước tại hơn 20 năm trước cũng đã định ra , hơn nữa hai người hiện tại cũng đã tại trong lòng đem đối phương trở thành chính mình một nửa kia , đời này chung một chỗ , đã là án ván đã đóng thuyền chuyện.

"Đúng a! Ta tại hơn 20 năm trước chính là ngươi thê tử , ngươi ngược lại tốt , vậy mà công lấy sau lưng ta đi tìm những nữ nhân khác , chuyện này ngươi giải thích thế nào ?" Diệp Tầm Lan liếc hần một cái.

Nàng nói những nữ nhân khác , dĩ nhiên là Lâm Vũ bạn gái trước Tần Mặc.

Lâm Vũ mặt già đỏ lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tiểu Y đề nghị

Đình đông!

Chính làm Lâm Vũ không biết rõ làm sao đáp lời thời điểm , tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên , nhu tình mật ý trong hai người phảng phất theo trong mộng thức tỉnh , nhanh như tia chớp mà tách ra , nhìn một chút thời gian , đều đã đến nửa đêm , còn có thể có người nào tới ?

"Chẳng lẽ là ba mẹ ta tới ?" Diệp Tầm Lan suy đoán người tới thân phận.

"Rất có thể." Lâm Vũ gật đầu.

Liên vội vàng đứng lên mở cửa, Diệp Tầm Lan suy đoán quả nhiên không có sai, người tới chính là Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung hai người.

"Diệp thúc thúc, thím, các người như thế trẻ như vậy tới, là có chuyện gì không?" Lâm Vũ đem hai người để cho sau khi vào cửa, không khỏi mở miệng hỏi.

Hiện tại chính là thời buổi rối loạn, tuy nói họa không kịp người nhà, nhưng Lưu Từ Hiến đến cùng sẽ sẽ không đối phó Diệp Thanh Nguyên bọn họ, Lâm Vũ trong lòng còn thật không có một cái đáy, nhưng nếu như Lưu Từ Hiến thực có can đảm bởi vì chính mình chuyển đối phó bọn chúng, mình tuyệt đối sẽ không bỏ qua hẳn!

"Hai người các người còn chưa ngủ?" Diệp Thanh Nguyên ngược lại hỏi.

"Bởi vì có chút việc, cho nên chậm trễ một chút thời gian." Lâm Vũ lập lời giải thích.

Nhìn dáng dấp, bọn họ cũng không có gặp phải chuyện gì, cho nên Lâm Vũ cũng liền đem Lưu Từ Hiến sự tình giấu giếm lên, để tránh để cho bọn họ vì chính mình lo lắng, bất quá, mình và Diệp Tầm Lan hôn thú sự kiện kia, đến cùng nên làm sao mở miệng mới tốt?

"Ồ." Diệp Thanh Nguyên cũng không có hoài nghi, "Tiểu Vũ, ta và người thím là cho các người mang đồ tới, ngày mai còn có việc, liền đi trước rồi, phần này đồ vật, người nhất định phải nghiêm túc nhìn một chút."

Vừa nói, Diệp Thanh Nguyên liền từ trong túi công văn móc ra một phong thư nhét vào Lâm Vũ trên tay, bất đồng Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan mở miệng, liền cùng Tô Dung cùng nhau bước nhanh rời đi, trước khi rời đi, còn không quên cho hai người một cái giáo hoạt nụ cười.

Đội hai người lấy lại tinh thần, đã không thấy Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung thân ảnh.

"Chẳng lẽ là..." Lâm Vũ nhìn chằm chằm trên tay phong thư, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, lập tức đem phong thư cho mở ra.

Quả nhiên là hai người hôn thú, phía trên nội dung là viết tay, tờ giấy nhìn qua cũng giống là hơn 20 năm trước đồ vật, nội dung đại thể chính là gia trưởng hai bên là Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan quyết định hôn ước, mặt trên còn có Lâm Vũ phụ thân cùng với Diệp Thanh Nguyên chữ ký.

Nhìn lại phía trên ngày tháng, lại là Lâm Vũ trăng tròn ngày đó định ra.

"Tiểu Vũ, hôn thú đã lấy được rồi, y theo trước ước định, chúng ta hôn thú từ người tới bảo quản." Diệp Tầm Lan rúc vào Lâm Vũ bên cạnh, hạnh phúc nói, "Bất quá ta phải tùy thời kiểm tra, người cũng không thể vứt bỏ."

Hừ!

Lâm Vũ làm một cái chó có lên tiếng thủ thế, tại Diệp Tầm Lan kinh ngạc ánh mắt không giải thích được trung, Lâm Vũ xoay người lại đến trước đại môn, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai nhất chuyển, kéo một cái, cả người về phía sau nhảy một cái, toàn bộ quá trình làm liền một mạch, ngay sau đó thì có hai người té lăn trên đất, đồng thời phát ra hai tiếng ai yêu thanh âm.

"Cha, mẹ, các người đây là..." Diệp Tầm Lan một trương mặt đẹp lần nữa trở nên đỏ bừng.

Nàng đã không nhớ chính mình hôm nay đỏ mặt qua bao nhiêu lần rồi.

Té xuống đất, chính là Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung hai người, trước sau từ dưới đất bò dậy, rất ngượng ngùng nhìn hai người.

"Cái này... Tiểu Vũ, nguyên lai lão gia từ trong thư đã nhắc lên chuyện này, chúng ta cũng không cần phải nói nhiều, đúng rồi, mới vừa rồi gì đó cũng không nghe được, các người tiếp tục, tiếp tục..." Diệp Thanh Nguyên cười ha ha, đẩy một cái bên cạnh Tô Dung, hai người lần nữa đi ra ngoài, cũng thuận tay đóng cửa lại.

Chính làm Diệp Tầm Lan muốn đùa bốn tiểu tính tình thời điểm, Lâm Vũ lần nữa làm một cái chó có lên tiếng thủ thế.

Về sau nhắm hai mắt lại, lỗ tai giật giật, xác nhận hai người xác thực đã rời đi, mới mở hai mắt ra, đối với Diệp Tầm Lan đạo: "Diệp thúc thúc cùng thím đã đi rồi, Lan tỷ người sớm một chút đi nghỉ ngơi đi."

"Há, ta trước đi tắm." Diệp Tầm Lan thật vất vả đem trên mặt đỏ mặt thối lui, lại không nhìn được bắt đầu nghịch ngợm đối với Lâm Vũ trừng mắt nhìn: "Tiểu Vũ, có muốn đi chung hay không giặt rửa?"

Lâm Vũ sững sờ, này độ tiến triển, tựa hồ có hơi nhanh!

Này ngốc dạng chọc cho Diệp Tầm Lan khi khi cười một tiếng: "Đứa ngốc! Trêu chọc người!"

"..."

...

Lâm Lâm Vũ tắm xong đi ra , Diệp Tầm Lan đã trở về phòng ngủ , Lâm Vũ nhìn phòng nàng mỉm cười một tiếng , sau đó tắt đèn , cũng trở về gian phòng của mình , nửa nằm ở trên giường , suy nghĩ chính mình thân thể cùng với khoảng thời gian này đã phát sinh chuyện.

Vận mệnh tựa hồ thật rất thích hay nói giỡn , những thứ không nói , liền lấy mình và Diệp Tầm Lan ở giữa chuyện mà nói , hai người đều xoay chuyển một vòng tròn lớn , cũng thật may lại trở về nguyên lai quỹ đạo , nếu không , đoạn này nhân duyên , khả năng liền hoàn toàn bỏ lỡ.

"Chủ nhân , bây giờ không phải là muốn nhĩ nữ tình trường thời điểm ." Tiểu Y hiện ra hư ảnh , đem Lâm Vũ suy nghĩ kéo trở lại , "Vẫn là phải nghĩ thể nào đối mặt chuyện kế tiếp tương đối khá."

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Tiểu Y , ngươi trước nói đề nghị rốt cuộc là gì đó ?"

Chuyện này không thể coi thường , hơn nữa mình bây giờ đã coi như là có gia thất người , làm một nam nhân , thì nhất định phải toàn bộ cố gắng lớn nhất bảo đảm người bên cạnh an toàn!

"Chủ nhân , hiện tại cũng không ai biết đối phương rốt cuộc muốn như thế đối phó ngươi , cho nên ta đề nghị ngươi hồi đoái cái này ." Tiểu Y đưa tay chỉ một cái , tại Lâm Vũ trước mặt xuất hiện lần nữa một cái bán trong suốt màn sáng.

Trên màn sáng hiện lên hai món vật phẩm , có thể Lâm Vũ như thế cũng không hiểu tiểu Y dụng ý: "Một thanh kiếm ? Còn có ba cây phi đao ? Tiểu Y ngươi đây là ý gì ?"

Chính mình cho tới bây giờ không có luyện qua kiếm thuật cùng ám khí , nếu như về sau có cơ hội , ngược lại là có thể đi luyện , nhưng bây giờ thời gian chỉ có ba ngày , muốn đem kiếm thuật cùng ám khí tu luyện tới cùng Bát quái chương tương đương cảnh giới , coi như là đạo gia thủy tổ chuyên thể , cũng khó làm đến một điểm này chứ ?

"Chủ nhân ngươi gặp qua trung , hai cái thể lực phái môn hạ đệ tử sân tỷ võ cảnh sao?" Tiểu Y ngược lại hỏi.

Gặp qua a , thế nào ?" Lâm Vũ càng ngày càng mơ hồ.

Tiểu Y cười híp mắt nhìn Lâm Vũ: "Chủ nhân kia ngươi nói một chút , cái này so với võ song phương , đúng là đem ngạo mạn hồng hồng đại nhân vật cử đi đi , hay là trước phái tiểu lâu la đi dò thám đối phương đây ?"

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , đầu óc nhất thời hoạt lạc.

Giống như Lưu Tử Hiền tìm tới cái kia Yên kinh Vệ gia , gia tộc của bọn họ trên dưới đề tu luyện nội công tâm pháp , chắc chắn sẽ không đem những thứ kia chỉ luyện võ công không luyện nội công người coi ra gì , tự mình ở trong mắt đối phương cũng chưa có tu luyện qua nội công , bởi vì chuyện này loại trừ Lâm Vũ mình và tiểu Y ở ngoài , lại cũng không người nào biết , liền Diệp Tầm Lan đều bị chẳng hay biết gì!

Nếu như đối phương ngay từ đầu liền phái cao thủ đến , đây chẳng phải là giết gà dùng đao mổ trâu ?

"Nhưng là cái này cùng ta tu luyện kiếm thuật cùng ám khí không có quan hệ gì chứ ?" Lâm Vũ vẫn không thể lý giải tiểu Y dụng ý.

Đối phương trước phái tiểu lâu la tới , đuổi tiểu rất có thể đưa tới đại , này trong đó có một cái chênh lệch thời gian , chính mình phải làm , chính là tận lực kéo lớn thời gian này kém , đem thực lực của chính mình tăng lên , nếu như vậy , còn không bằng dành thời gian luyện Bát quái chương , nếu như một lần nữa tu luyện kiếm thuật cùng ám khí , đây chẳng phải là lãng phí thời gian sao?

Đề nghị này , tựa hồ cũng quá hoang đường một điểm.

"Chủ nhân , ngươi bình thường không phải rất thông minh sao ? Như thế ? Trải qua nhĩ nữ tình trường sự tình , bị tình yêu làm đầu óc choáng váng , suy nghĩ đều biến hóa choáng váng ?" Tiểu Y không chút lưu tình đã kích đạo...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thần binh lợi khí

Lâm Vũ không có trả lời , chỉ là thần sắc bình thần nhìn tiểu Y , nàng đề nghị này nhìn như hoang đường , nhưng nàng an bài như vậy , nhất định là có nàng nói lý , bất kể nói thế nào , tiểu Y luôn không khả năng hại chính mình.

"Chủ nhân, có một loại bèn nhảy năng lực phản ứng, dùng lời hiện đại mà nói chính là cái gọi là động tĩnh thị lực, loại năng lực này, luyện võ người cơ hồ đều có, chỉ là trình độ không giống nhau mà thôi, một điểm này người có thể lý giải chứ?" Tiểu Y đạo.

Lâm Vũ gật đầu, liên quan tới động tĩnh thị lực sự tình, người bình thường đều không biết quá xa lạ.

"Nhưng mà, xã hội hiện đại dù sao không phải là cổ đại, chủ nhân vị trí hoa hạ, mặc dù đối với khẩu súng loại này sự vật quan chế rất nghiêm, nhưng vẫn còn có chút người tự mình ẩn tàng, đặc biệt là cái loại này thế lực lớn, căn bản không thiếu được loại này vũ khí nóng." Tiểu Y tiếp tục khuyên bảo, "Chủ nhân người suy nghĩ một chút, nếu như đối phương dùng vũ lực không chế trụ được người, có khả năng hay không dùng loại thủ đoạn này đây?"

"Ta tựa hồ biết." Lâm Vũ chợt nói, "Người muốn ta làm như vậy mục tiêu, chính là đối mặt loại này ám tiễn khó phòng tình huống, tuy nói người luyện võ tồn tại không tệ năng lực phản ứng, đối với nguy hiểm năng lực cảm nhận cũng so với người khác lợi hại, nhưng ai cũng không dám bảo đảm mỗi một lần cũng có thể tránh thoát đồ chơi kia, mà nếu như có binh khí như một thanh kiếm ở trên tay, cũng tu luyện kiếm thuật, không những có thể dùng để ngăn địch, hơn nữa rất có thể tại vào tình huống nào đó, hoàn toàn không muốn cảm thân thể đi gánh, về phần ám khí, có phải là vì phản kích, đúng không?"

Chính diện chiến đấu, Lâm Vũ còn không yêu cầu lo lắng quá mức, coi như là thua cũng không đến nỗi bỏ mạng, chung quy giết người là muốn đền mạng, chỉ cần không ở hoang tàn vắng vẻ địa phương đi chiến đấu là được! Chân chính làm người lo lắng, ngược lại là đối phương có thể hay không ở sau lưng dùng âm đao, nếu như không có đủ thủ đoạn đi ứng đối, chỉ sợ thấy rồi Diêm vương gia, đều không biết mình rốt cuộc là chết như thế nào.

"Chính là như vậy, xem ra chủ nhân còn không có bị tình yêu làm mờ đầu óc." Tiểu Y lần nữa trêu ghẹo, "Chủ nhân người về sau sớm muộn cũng phải tu luyện binh khí chi đạo, nếu không thực lực bản thân căn bản không phát huy ra được, về phần tại sao, người đến lúc đó liền hiểu."

Giải quyết xong nghi vấn Lâm Vũ, lần nữa đưa mắt đầu đến trên màn sáng thanh kiếm kia phía trên, kiếm tạo hình tương đối bình thường, dạng thức liền cùng lúc trước tại binh khí tiệm đi làm lúc sở chứng kiến hán kiếm không sai biệt lắm, bất quá Lâm Vũ liền thích loại này phong cách cổ xưa tạo hình, chỉ là giá cả cũng không rẻ, yêu cầu hai trăm truyền thừa điểm.

"Tiểu Y, ta truyền thừa điểm như thế nhiều hơn nhiều như vậy?" Lâm Vũ nhìn đến chính mình truyền thừa điểm lên mặt hiện lên hơn 830, trong lúc nhất thời có chút sững sờ.

Tại mấy ngày trước, bởi vì đối « Huyền Hoàng y điển » thứ ba sách, đã không có còn lại mấy cái truyền thừa điểm, mấy ngày nay bởi vì tu luyện không có đi chú ý truyền thừa chút chuyện, hơn nữa chu minh nãi nãi cũng không khả năng tốt nhanh như vậy, không có khả năng có nhiều như vậy truyền thừa điểm mới đúng!

"Chủ nhân người khả năng mình cũng không nhớ, hơn mười ngày qua này trị bao nhiêu bệnh nhân, Trung y thấy hiệu quả tại dưới bình thường tình huống liền tương đối chậm, nhưng bình thường ốm đau, chậm nữa cũng chậm không đi nơi nào, mấy ngày nay có không ít bệnh nhân khỏi rồi, có nhiều gần trăm, thiếu cũng có bốn năm điểm, tách đi ra nhìn là rất ít, nhưng tính gộp lại liền có nhiều như vậy rồi."

"Nguyên lai là như vậy, xem ra cái này truyền thừa điểm, cũng không như trong tưởng tượng khó khăn như vậy kiếm." Lâm Vũ cười một tiếng, có thể lại nghĩ đến một vấn đề, "Nhưng là, nếu như hỏi đối ra thanh kiếm này cùng này ba thanh phi đao, tổng cộng phải tiêu hao ba trăm truyền thừa điểm, còn lại năm trăm truyền thừa điểm, tựa hồ cũng hỏi đối không ra tu luyện bí kíp."

Được đến truyền thừa hệ thống lâu như vậy, Lâm Vũ cũng phát hiện một chuyện, chính là sở hữu hỏi đối vật phẩm trung, loại trừ một ít kinh thế hãi tục thần binh lợi khí ở ngoài, điển tịch là đất tiên nhất, một bộ cấp đại sư điển tịch còn kém không cần nhiều tám ngàn đến mười ngàn truyền thừa điểm, về phần tông sư cấp, tiện nghi nhất cũng phải ba chục ngàn, quý càng là mấy trăm ngàn thậm chí mấy triệu!

Những thứ này đều rời Lâm Vũ khá xa, thế nhưng, hiện tại coi như hỏi đối một bộ Trung cấp kiếm thuật, truyền thừa điểm tựa hồ cũng không đủ.

Bí kíp võ công không giống cái khác điển tịch giống nhau muốn từ cấp học đồ bắt đầu từng bậc từng bậc mà đi hỏi đối, liền lấy kiếm thuật mà nói, coi như cho một bộ cao cấp kiếm thuật bí tịch, giống vậy có thể đi tu luyện, chỉ là kiếm thuật cấp bậc muốn từng bước một tăng lên đi lên mà thôi, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đem kiếm thuật cơ sở cho đánh tốt.

Cái khác điển tịch, đại đa số đều không thể làm như vậy, liền lấy « Huyền Hoàng y điển » mà nói, nếu như không có tiến hành theo chất lượng mà học tập trung y, coi như đem « Huyền Hoàng y điển » mười tám sách toàn bộ bắt vào tay cũng xem không hiểu! Mà đánh kiếm thuật hay cơ sở điển tịch, Lâm Vũ mới sẽ không ngốc đến lãng phí truyền thừa điểm hỏi đối một quyển cấp học đồ kiếm thuật, chỉ cần vào internet tìm là được.

Chính mình Bát quái chương cùng y thuật, không như thường là tại hệ thống ở ngoài học tập?

"chờ một chút! Vào internet tìm! Ta hiểu được!" Lâm Vũ nhất thời biết tiểu Y dụng ý.

Trên mạng chẳng những có trụ cột nhất kiếm thuật giáo trình, còn có một chút cái khác cấp bậc kiếm thuật, cứ việc tại trên Internet võ thuật giáo trình, đều chỉ có thể dạy một ít da lông, không có khả năng sẽ thật sự bản lĩnh xuất chúng triển lãm cho tất cả mọi người, nhưng đối với Lâm Vũ mà nói chỉ cần học được những thứ này da lông là đủ rồi, muốn tăng lên, hoàn toàn có thể tại trong hệ thống mời lão sư, căn bản không cần hỏi đối bí kíp!

"Tiểu Y, nếu không chính ta ở bên ngoài mua binh khí tu luyện?" Lâm Vũ tiếp tục nói.

Truyền thừa điểm có thể so với tiền khó khăn kiếm hơn nhiều, có thể tiết kiệm một điểm là một điểm.

"Cái này cũng không phải là không thể, nhưng ta còn là đề nghị chủ nhân hồi đoái đi ra, thanh kiếm này tuy nhiên không là gì đó thần binh, nhưng cũng là một món hiếm có vũ khí sắc bén, so với những binh khí kia tiệm bán ra binh khí không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần... Liền nói như thế, thanh kiếm này hoàn toàn phù hợp chém sắt như chém bùn, thổi lông đứt ngay này tám chữ! Ngón cái thô cốt sắt, ở nơi này thanh kiếm trước mặt, liền cùng củ cái không sai biệt lắm!"

Lợi hại như vậy? !

Lâm Vũ tròn to hai mắt, trong đầu chỉ còn lại tám chữ: Chém sắt như chém bùn, thổi lông đứt ngay!

Như vậy... Tiện nghi? !

Đây là lâm cái thứ 2 nghi vấn, thanh kiếm này, hai trăm truyền thừa điểm có thể hồi đoái đi ra?

"Hai trăm truyền thừa điểm? Chủ nhân người nghĩ cũng đừng nghĩ! Thanh kiếm này giá gốc hai chục ngàn truyền thừa điểm, phi đao giả gốc mười ngàn truyền thừa điểm! Đơn giản mà nói, chính là chủ lần đầu tiên hồi đoái binh khí thời điểm, chỉ cần 1% giá cả, hạn độ cao nhất là ba chục ngàn truyền thừa điểm, đây cũng là hệ thống vì để cho người có năng lực tự vệ mới làm như vậy, chủ nhân nếu như người muốn đổi đừng cũng được, nhưng chỉ giới hạn binh khí."

"Đừng đổi rồi, liền thanh kiếm này cùng này ba cây phi đao!" Lâm Vũ lúc này quyết định hồi đoái.

Tại hoa hạ, tuyệt đại đa số nam nhân, lúc còn trẻ đều có một cái mộng võ hiệp, rất nhiều người đều không chỉ một lần mơ mộng qua chính mình có một ngày có thể vượt nóc băng tường, hành hiệp trượng nghĩa, khoái ý ân cừ, phi hoa hái lá đều có thể lấy thủ cấp người... Hiện tại đột nhiên đụng phải một món đồ như vậy thần binh lợi khí, vậy còn do dự cái rắm!

"Đã hồi đoái thành công, liền cất giữ tại không gian truyền thừa trong kho hàng, chủ nhân người tùy thời có thể lấy, nhưng ta đề nghị người tốt nhất không nên hiện tại lấy ra, hơn nữa... Tốt nhất vội vàng nằm xuống nhắm mắt lại, hôm nay cũng không cần đi không gian truyền thừa nội tu luyện." Tiểu Y lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, sau đó trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Có ý gì?

Lâm Vũ bị nàng mà nói làm cho đầu óc mơ hồ, ngay sau đó liền phát hiện động tĩnh gì, vội vàng y theo tiểu Y phân phó, nằm xuống kéo qua chăn đắp trên người, nhắm hai mắt lại..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Cùng giường chung gối

Ngay tại Lâm Vũ nhắm mắt lúc trước một khắc, cửa phòng rắc rắc một tiếng bị người mở ra, ngay sau đó liền truyền đến bé không thể nghe tiếng bước chân, Lâm Vũ đoán cũng không muốn đoán, cũng biết là Diệp Tầm Lan tiến vào, không khỏi bắt đầu tim đập rộn lên.

"Tiểu Vũ, Tiểu Vũ." Diệp Tầm Lan không có mở đèn, mà là mặc đồ ngủ rón rén đi tới Lâm Vũ mép giường, hạ thấp giọng kêu hai tiếng.

Lâm Vũ tiếp tục giả vờ ngủ.

Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ không có trả lời, một cách tự nhiên cho là hắn ngủ thiếp đi, do dự một chút, liền chui vào Lâm Vũ chăn, nằm ở bên cạnh hắn, một trái tim đoàng đoàng đoàng mà nhảy, tốc độ tim đập liền Lâm Vũ đều là nàng cảm thấy lo lắng.

Đang chuẩn bị mở miệng Lâm Vũ, đột nhiên chơi đùa tâm cùng nhau, nói mê mà kêu hai tiếng: "Lan tỷ, Lan tỷ..."

Vừa nói liền nghiêng người sang, đem người bên cạnh mà ôm vào trong ngực, trong ngực kia thân thể mềm mại rõ ràng run lên, hiển nhiên là bị chính mình dọa sợ.

Lâm Diệp Tầm Lan phát hiện Lâm Vũ chỉ là kêu hai tiếng liền lại cũng không có động tĩnh, mới thả từng cái khẩu khí, thấp giọng nói: "Nguyên lai là đang nói mơ, còn nằm mơ thấy ta? Thật muốn biết hắn nằm mơ thấy chuyện gì."

"Lan tỷ, ta có thể cho tới bây giờ không có nói mơ thói quen." Lâm Vũ lúc này mới mở hai mắt ra, ngậm cười mà nhìn Diệp Tầm Lan.

"A!" Diệp Tầm Lan phát ra thét một tiếng kinh hãi, nâng lên phần quyền dùng sức nện cho hấn vài cái, "Bại hoại, người cái này tiểu bại hoại, mới vừa rồi làm ta sợ muốn chết, ta mới vừa rồi lên đi nhà cầu, thuận tiện ghé thăm người một chút, được rồi, ta muốn trở về phòng."

Như vậy biệt đầu mượn cớ, đừng nói Lâm Vũ sẽ không tin tưởng, ngay cả Diệp Tầm Lan chính mình, sợ rằng đều mười ngàn cái không tin.

Mới vừa giùng giàng ngồi dậy Diệp Tầm Lan, lại đột nhiên bị Lâm Vũ kéo ngọc thủ, kéo một cái, lần nữa ngã xuống trong lòng ngực của hấn, bốn mắt nhìn nhau, nhưng không có lên tiếng.

Diệp Tầm Lan bị hấn tránh đến cả người không được tự nhiên, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là lời nói thật: "Được rồi, thật ra thì ta một người không ngủ được, nghĩ... Muốn tới cùng người ngủ chung, nhưng người không cho phép táy máy tay chân! Ôm ta ngủ là được!"

"Đi ngủ sớm một chút đi."

Lâm Vũ so với ai khác cũng muốn táy máy tay chân, nhưng hiện giờ không phải lúc, dù sao đều là sớm mượn chuyện, cũng không gấp này nhất thời, huống chi, hai người mới vừa xác định quan hệ yêu thương, nếu như bây giờ thật muốn rồi nằng, nằng nhất định sẽ đồng ý, nhưng Lâm Vũ trong lòng mình cũng sẽ có một loại tội ác cảm giác.

"Nhưng ta vẫn là không ngủ được." Diệp Tầm Lan nói lằm bằm.

"Nhắm mắt lại, gì đó cũng không cần muốn, một hồi liền ngủ mất rồi." Lâm Vũ giống như dỗ tiểu hài tử giống nhau dụ dỗ nằng, "Nhanh lên một chút nhắm lại, nếu không ta điểm người huyết ngủ rồi, nghe lời."

"Ừm." Diệp Tầm Lan khéo léo đáp một tiếng, đem đầu dán tại Lâm Vũ trên ngực, đưa ra một cái cánh tay ôm Lâm Vũ eo, thuận theo nhắm hai mắt lại, an tĩnh lại.

Diệp Tầm Lan là an tĩnh lại, có thể Lâm Vũ làm thế nào cũng không an tĩnh được, thân thể cảm xúc lấy nằng thân thể mềm mại, cùng với vẻ này như lan hoa bình thường con gái hương, để cho Lâm Vũ không khỏi một trận miệng đắng lưỡi khô, chỉ cảm giác mình huynh đệ tùy thời có thể trưởng bạo.

Cũng may mắn Lâm Vũ đối với nhập định tu luyện đã vừa tìm thấy đường, tập trung ý chí, một lát sau, liền tiến vào trạng thái nhập định, bắt đầu như thường ngày bình thường bắt đầu tu luyện chân khí.

Diệp Tầm Lan vậy mà thật không có lại mở hai mắt ra, rất nhanh thì bắt đầu mơ mơ màng màng, chỉ là trong tiềm thức luôn có một loại cảm giác, cảm thấy tại Lâm Vũ bên người rất thoải mái.

Đây là bởi vì giờ phút này Lâm Vũ đang tu luyện, bốn phía linh khí đều hội tụ ở bên cạnh hấn, khiến hấn chung quanh tràn ngập một cỗ thiên nhiên khí tức, mặc dù rất nhạt, lại đối với Diệp Tầm Lan tạo thành không nhỏ ảnh hưởng.

Cứ như vậy, Diệp Tầm Lan theo bản năng hướng Lâm Vũ bên kia nhích lại gần, đắm chìm trong này cỗ thiên nhiên bình thường trong hơi thở, rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

...

Bởi vì hai người đều ngủ rất trẻ, Lâm Vũ chỉ là đem công pháp vận chuyển một vòng, liền đình chỉ tu luyện. Mở hai mắt ra, phát hiện bên ngoài còn muốn một đoạn thời gian tài năng trời sáng, lại nhìn thấy chính mình trên cánh tay tằm kia an tường ngủ khuôn mặt, nhất thời lộ ra một cái hạnh phúc mỉm cười, không nhận được tại trên trán nằng nhẹ nhàng hôn một cái.

Tốt cảm giác ấm áp, tựa hồ theo gia gia đi sau đó, thẳng đến hôm nay mới lần nữa thể nghiệm đến.

Muốn đem cánh tay rút ra, thức dậy đi làm bữa ăn sáng, lại phát hiện Diệp Tầm Lan chân mày tựa hồ nhíu một hồi, suy nghĩ nằng đêm qua ngủ quá muộn, Lâm Vũ không muốn quấy rầy đến nằng, cứ như vậy nằm ở trên giường, lặng lẽ phụng bồi nằng.

Không bao lâu, trong ngực người ưm một tiếng, cũng đi theo tĩnh lại.

"Lan tỷ, có phải hay không ta đánh thức người?" Lâm Vũ nhẹ giọng nói.

Diệp Tầm Lan mở mắt ra thấy Lâm Vũ, hạnh phúc mà cười một tiếng: "Không phải thì sao, ta cuối cùng cảm giác ngủ rất lâu, ồ? Trời còn chưa sáng sao?"

Vội vàng cầm lên Lâm Vũ thả trên tủ đầu giường sạc điện điện thoại di động vừa nhìn, phát hiện mình vậy mà chỉ ngủ ba giờ, chân chính ngủ thời gian cũng liền hơn hai giờ, nhưng vấn đề là chính mình quả nhiên không có một chút buồn ngủ, liền cùng bình thường ngủ tám, chín tiếng giống nhau!

Chẳng lẽ chính mình ngủ hai mươi mấy tiếng? Có thể vừa nhìn ngày tháng lại không đúng.

Diệp Tầm Lan nhớ tới Lâm Vũ tối hôm qua nói chuyện, tựa hồ đoán được gì đó: "Tiểu Vũ, người có phải hay không thật điểm ta huyết ngủ rồi hả? Ta cho tới bây giờ cũng chưa có qua tốt như vậy giấc ngủ chất lượng."

Lâm Vũ bật cười, coi như thật điểm huyết ngủ, cũng không khả năng đạt tới cái này sao tốt hiệu quả, nằng mặc dù có thể có tốt như vậy tinh thần, nhất định là bởi vì đêm qua chính mình lúc thời điểm tu luyện, nằng ở bên cạnh cũng đi theo hấp thu một ít linh khí.

Phải biết , chính mình bắt đầu tu luyện sau đó , đã mười ngày không có ngủ qua thấy rồi , cũng sẽ không có gì đó tác dụng phụ.

Lâm Vũ hoàn toàn không biết trả lời như thế nào Diệp Tầm Lan , chủ yếu nhất là không nghĩ tại trước mặt nàng nói láo , có thể tu luyện sự tình lại không thể nói với nàng , ít nhất hiện tại không thể! Không phải Lâm Vũ không tin nàng , mà là thời cơ còn chưa tới.

Hơn nữa , nàng là vợ mình , hơn nữa tại truyền thừa trong hệ thống hồi đoái đi ra công pháp không có gì hạn chế , muốn truyền cho người đó liền truyền cho người nào , sớm muộn có một ngày , chính mình sẽ muốn đem nội công tâm pháp truyền thụ cho nàng.

"Không nghĩ đến điểm huyết ngũ còn có tốt như vậy nơi , Tiểu Vũ , ta hôm nay mới phát hiện , ngươi lại còn có loại này bản lãnh." Diệp Tầm Lan ngược lại chính mình trả lời , hơi hơi kinh ngạc mà nhìn Lâm Vũ.

"Ta luyện võ đi rồi , nếu không ngươi ngủ một hồi nữa ?" Lâm Vũ thở phào nhẹ nhõm , không nghĩ tại cái đề tài này lên dây dưa , chuẩn bị thức dậy.

Nếu như lại để cho Diệp Tầm Lan trong vấn đề này dây dưa tiếp , chỉ sợ lập tức phải lộ tẩy.

"chờ một chút , ta cùng đi với ngươi." Diệp Tầm Lan lập tức kêu hấn lại , "Từ lúc ngươi dời đến nơi này sau đó , ta loại trừ lần trước thấy ngươi cùng Lý Đại ca tỷ võ ở ngoài , còn chưa từng thấy qua ngươi luyện võ đây..."

Mới vừa thức dậy mở đèn Lâm Vũ , đột nhiên ngừng lại , quay đầu nhìn chằm chằm Diệp Tầm Lan , nhưng không có lên tiếng , tựa hồ đột nhiên nghĩ tới chuyện gì , hoặc như là đang suy nghĩ cái gì vấn đề gì.

Diệp Tầm Lan bị hấn nhìn chằm chằm cả người không được tự nhiên , nhẹ giọng nói: "Tiểu Vũ , ngươi nhìn như vậy ta làm gì đó ?"

"Lan tỷ , nếu không ngươi bắt đầu từ hôm nay , cũng theo ta cùng nhau luyện võ ?" Lâm Vũ hạ quyết tâm..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Mỹ nữ đạo sư

"Thật ra thì ta cũng muốn học đây, không cần thật lợi hại , chỉ cần có thể cường thân kiện thể là tốt rồi , nhưng là , ngươi không phải nói Lâm gia gia giao phó cho ngươi không thể truyền thụ không phải người Lâm gia sao?" Diệp Tầm Lan nửa nằm ở trên giường , ôm gối buồn bực nhìn Lâm Vũ.

Từ lúc thấy Lâm Vũ cùng Lý Hồng Thạc tỷ võ sau đó , trong nội tâm nàng một mực liền có ý nghĩ này , một lần kia hoàn hảo là đụng phải Lý Hồng Thạc , nếu như đụng phải dùng xã hội đen , cũng có Lý Hồng Thạc lợi hại như vậy mà nói , Lâm Vũ căn bản cũng không có thể phân tâm chiếu cố nàng!

Nếu như mình cũng có thể học chút võ công , dù là không phải đối phương đối thủ , ít nhất chạy trốn thành công tỷ lệ cao hơn rất nhiều.

"Gia gia là như vậy giao phó cho không sai!" Lâm Vũ gật đầu nói.

Bất kể là gia truyền y thuật vẫn là võ thuật , không phải người Lâm gia không thể truyền thụ , đây là gia gia khi còn sống liên tục giao phó cho , Lâm Vũ cũng một mực tuân theo lão nhân gia ông ta giao phó , tại tiểu học bắt đầu thăng đến cao trung , có rất nhiều đồng học quán Lâm Vũ muốn học võ , nhưng hấn câu trả lời mãi mãi cũng chỉ có hai chữ: Không được.

Thăng đến đại học , Lâm Vũ đổi một cái hoàn cảnh mới liền trong nháy mắt khiêm tốn đi xuống , trong túc xá mấy cái bạn cùng phòng , cũng liền Hứa Phong một lần trong lúc vô tình thấy Lâm Vũ luyện võ , hai người khác căn bản cũng không biết... Lão Nhị Trương Huy hẳn là đã sớm biết rồi , chỉ là vẫn luôn không nói chữ nào mà thôi.

"Vậy ngươi còn đem võ công dạy cho ta ? Nếu là Lâm gia gia dưới tuổi vàng biết , chắc chắn sẽ không an tâm!" Diệp Tầm Lan cũng không muốn Lâm Vũ vì nàng mà rơi cái bất hiếu tội danh.

"Ngươi không chính là chúng ta người Lâm gia sao?" Lâm Vũ ngược lại hỏi.

Diệp Tầm Lan đầu tiên là sững sờ một chút!

Rất nhanh thì phản ứng lại , đúng vậy , hai người đều có hôn ước , mình đã là người Lâm gia , đi theo Lâm Vũ học võ căn bản không có vi phạm lão gia tử giao phó , hơn nữa nàng bình thường ở nhà luyện yoga , học võ cũng không thành vấn đề.

"Ta đây bắt đầu từ hôm nay theo ngời học tập Bát quái chương." Diệp Tầm Lan giang hai cánh tay, khóe mắt ngậm cười, "Ôm ta lên."

Lâm Vũ cười một tiếng, trở lại mép giường, đem nàng chặn ngang ôm lấy, đi ra phòng ngủ.

...

Theo Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan quan hệ xác định, hai người cảm tình cũng ngày càng nóng lên, mặc dù không có bước ra một bước cuối cùng, nhưng là chỉ kém một bước cuối cùng, buổi tối ngủ ở cùng nhau, buổi sáng liền cùng đi tập thể dục sáng sớm, thuận tiện để cho Lâm Vũ dạy nàng võ công, sau đó ăn điểm tâm xong cùng đi đi làm.

Cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua mặc dù bình thản, cũng rất phong phú.

Mà để cho Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn là, Diệp Tầm Lan võ học thiên phú rất không tồi, có lẽ là quanh năm luyện yoga quan hệ, thân thể tính dẻo dai tương đối tốt, ngộ tính cũng thật cao, đã dạy chiêu thức hầu như không cần lần thứ hai.

Cùng lúc đó, Liễu Thi Ngưng cũng thỉnh thoảng phát tới tin tức, nội dung đều là Lư Từ Hiên động tĩnh, chỉ là Lư Từ Hiên mời tới người, thân phận có chút thần bí, chỉ tra được một ít tương đối tài liệu đơn giản, những tài liệu này loại trừ biết rõ đối phương kêu Vệ Anh Hồng, là Lư Từ Hiên bằng hữu ở ngoài, cái khác nội dung, đối với Lâm Vũ căn bản tựa không có dùng.

Nhưng Lâm Vũ cũng biết Liễu Thi Ngưng các nàng đã tận lực, dù sao đối phương là một cái cổ xưa lánh đời gia tộc, có chút tin tức trọng yếu dựa vào khoa học kỹ thuật hiện đại không tra được cũng bình thường.

Thời gian, cứ như vậy qua ba ngày.

Hơn bảy giờ sáng, đông hoa đại học.

"Tiểu Vũ, ngời nhất định phải mang theo thanh kiếm này sao?" Diệp Tầm Lan giúp Lâm Vũ cầm lấy một cái thật dài miếng vải đen bao, bên trong có hai cây cần câu, chung quy đi Đồng Sơn Thủy Khố bên kia, câu cá là ắt không thể thiếu một trong hoạt động.

Nhưng chủ yếu nhất, vẫn là Lâm Vũ thanh kiếm kia, kia đem theo không gian truyền thừa trung hời đỏi đi ra kiếm, tại hai ngày trước Lâm Vũ luyện kiếm thời điểm, Diệp Tầm Lan còn hỏi qua thanh kiếm này lai lịch, Lâm Vũ chỉ là muốn học tập một ít kiếm thuật, kiếm là mua được, cũng đúng là mua được, bất quá không phải dùng tiền mua mà thôi.

"Lan tỷ, ngời cũng biết chúng ta hôm nay sẽ gặp phải chuyện, cho dù ta không dùng được, ngời cũng có thể cầm lấy phòng thân." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Nếu như không là không gian truyền thừa không thể bại lộ, đâu còn dùng phiền toái như vậy?

Diệp Tầm Lan nghĩ cũng phải, liền gật đầu, cùng Lâm Vũ cùng đi vào một gian đa phương tiện phòng học, cũng là trước hẹn trước tốt chỗ tập hợp phương, bên trong đã ngồi suốt mấy chục người.

"Người còn rất nhiều." Lâm Vũ âm thầm thì thầm.

Lớp học tổng cộng chỉ có bốn mươi người, nhất định là có người bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt không thể tới, nhưng nơi này nhìn qua không ít hơn năm mươi người, bởi vì rất nhiều người đều giống như Lâm Vũ giống nhau mang theo bạn gái mình, cô gái chính là mang theo bạn trai hoặc khuê mật.

"Lâm Vũ, người đều đến đông đủ, tất cả mọi người đợi hai người các người." Giang Trạch thấy Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đi vào, lập tức theo trên bục giảng chạy tới chào.

"Ta thật giống như không có trễ chứ?" Lâm Vũ đạo.

Giang Trạch đã sớm tại trong tin tức nói bảy giờ rưỡi tập hợp, hiện tại còn mấy phút nữa thời gian.

"Không có không có." Giang Trạch khoát tay lia lịa, "Người và chị dâu trước tìm một chỗ ngồi xuống, đạo sư lập tức tới ngay, nàng còn muốn an bài một ít công việc."

Lâm Vũ gật đầu một cái, mang theo Diệp Tầm Lan tùy tiện tìm hai cái lân cận chỗ trống ngồi xuống, vừa cùng Diệp Tầm Lan nhỏ tiếng trò chuyện, một bên quét một vòng bốn phía, phát hiện người còn rất đủ, bốn mươi người không sai biệt lắm tới ba mươi lăm ba mươi sáu cái, hơn nửa phần lớn đều mang theo bằng hữu, ngay cả Tần Mặc cũng tới, bất quá nàng là một thân một mình, hiển nhiên đã cùng Lư Từ Hiên chia tay.

Cái này cũng bình thường, đều gặp loại chuyện đó, không phân mới là lạ!

"Đại gia mời an tĩnh một chút." Một đạo thanh thúy giọng nữ thông qua trên bục giảng micro truyền khắp toàn bộ phòng học, có thể dùng huyền ảo phòng học đều an tĩnh lại.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan cũng đình chỉ trò chuyện, nhìn về trên bục giảng.

"Tiểu Vũ, nguyên lai đạo sư người xinh đẹp như vậy a." Diệp Tầm Lan thấy trên bục giảng người, không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, trên bục giảng đang đứng một cái tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi nữ tử, sắc đẹp mặc dù không nói nghiêng nước nghiêng thành, nhưng tuyệt đối là ngăm đậm chọn một! Hôm nay nàng người mặc màu tím áo đầm, một đoạn ** tự áo đầm nơi dưới vạt áo lộ ra, tràn đầy vô tận cảm dỗ!

Nhớ rõ, tại bốn năm trước, nàng mới vừa tiếp nhận lớp này thời điểm, vẫn là một cái chừng hai mươi, mới vừa tốt nghiệp tiểu cô nương, bốn năm qua đi, đã không có thiếu nữ cái loại này ngây ngô, phảng phất một đoá đã chín muồi hoa hồng... Bất kể là năm đó còn là hiện tại, rất nhiều nam đồng học thấy nàng, chó sói tính ánh mắt cũng chưa có giảm lãnh đạm qua, thậm chí rất nhiều nam sinh đều trực tiếp đưa nàng chính là đối tượng thầm mến.

Đây chính là Lâm Vũ bọn họ tiểu đội đạo sư, Lục Mộng Tâm

"Các vị đồng học, lần này là lớp chúng ta bốn năm qua một lần cuối cùng hoạt động tập thể, qua hôm nay, đại gia liền có thể mỗi người một ngả rồi..." Lục Mộng Tâm đầu tiên là nói một tràng không có dinh dưỡng cũng rất kích động mà nói, cuối cùng mới nói nổi lên chính sự, "Đại gia đến Đồng Sơn Thủy Khố bên kia sau, nghe một chút phải nghe ta cùng trưởng lớp an bài, ngàn vạn lần chớ chạy loạn, xuống nước bơi lội cũng phải làm tốt biện pháp an toàn, nam đồng học nhất định phải bảo vệ tốt nữ đồng học, biết không?"

"Biết rồi!" Mọi người trăm miệng một lời mà trả lời.

Lục Mộng Tâm hướng về phía đại gia gật đầu một cái: "Đại gia trước tiên ở nơi này ngồi một chút, xe buýt lập tức tới ngay, Giang Trạch, Lâm Vũ, Vương Dương, làm phiền các người ba cái đi theo ta một hồi, ta có chuyện muốn giao phó các người."

Lâm Vũ hơi ngần ra, đạo sư kêu Giang Trạch đi có thể lý giải, chung quy hắn là trưởng lớp, kêu Vương Dương đi giống vậy có thể lý giải, Vương Dương gia thật giống như liền rời Đồng Sơn Thủy Khố không xa, nhưng là, nàng kêu tự mình đi tới sẽ có gì đó an bài..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Hối đoái mỗi câu

Nghi ngờ về nghi ngờ, tại Lục Mộng Tâm sau khi rời khỏi, Lâm Vũ nói với Diệp Tầm Lan rồi một tiếng, cũng đi theo rồi đi đa phương tiện phòng học, đi tới bên cạnh một gian phòng làm việc bên trong, trước nghe một chút đạo sư có cái gì an bài lại nói.

"Vương Dương đồng học, nhà người ngu ở bên kia, cực kỳ có kinh nghiệm, nhớ kỹ phối hợp tốt Giang Trạch làm việc, có cái gì chú ý sự hạng, nhất định phải ở trên xe giao phó rõ ràng, biết không?" Lục Mộng Tâm an bài hai người khác, cuối cùng mới nhìn Lâm Vũ, "Lâm Vũ đồng học, đến lúc đó mong rằng người chú ý nhiều hơn một ít."

"Đạo sư, ta nghe không hiểu." Lâm Vũ đạo.

"Chớ giả bộ, người bây giờ đã là Văn Sơn Y Viện y sĩ trưởng, hơn nữa ta tình cờ nghe người ta nói qua, y thuật của người rất cao, đương nhiên đây chỉ là hần một, trọng yếu nhất là người võ công rất lợi hại, cho nên đến lúc đó nếu như có tình huống gì, còn cần người hỗ trợ." Lục Mộng Tâm trực tiếp bóc Lâm Vũ gốc gác.

Giang Trạch cùng Vương Dương đều có chút không dám tin tưởng đánh giá Lâm Vũ, người này thấy thế nào đều là một cái tay trái gà không chặt thư sinh, đạo sư vậy mà nói hần võ công rất lợi hại, chuyện này là sao nữa? Ngay cả Lâm Vũ cũng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, nàng rốt cuộc là làm sao biết?

Chẳng lẽ nhìn coi qua. . . Ho khan một cái, trong lúc vô tình xem qua mình luyện võ?

"Lần này là lớp chúng ta một lần cuối cùng hoạt động, ta không nghĩ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vốn là ta tìm các người nhà trọ Hứa Phong, muốn mời hần tới, kết quả hần bởi vì có chuyện từ chối, cũng hướng ta đề cử người, mà lại nói các người đã từng giao thủ, võ công của người không thấp hơn hần." Lục Mộng Tâm nhàn nhạt nói.

Nguyên lai là bị chính mình bạn cùng phòng cho ra bán, Lâm Vũ sờ lỗ mũi một cái: "Đạo sư, cứ như vậy đi, ta sẽ chú ý nhiều hơn."

Nàng coi như không nói mình cũng sẽ chú ý, Lưu Tử Hiên còn chờ đợi mình đây, khiến người ngoài ý là, đến bây giờ không thấy Lưu Tử Hiên bóng dáng, hoàn toàn không biết đối phương đang làm cái gì máy bay, chẳng lẽ là ở trước mắt mà chờ đợi mình? Hoặc có lẽ là, hần mời người, liền giả dạng làm một cái đồng học bạn trai lẫn trong đám người?

Cái này cũng không phải là không thể chuyển.

Lâm Vũ mang theo đầy đủ đồ nghỉ ngơi, đi theo mọi người lên rồi xe buýt, sự tình cũng tương đối đúng dịp, tất cả mọi người cộng thêm Lục Mộng Tâm tổng cộng năm mươi hai người, này chiếc xe buýt là năm mươi bốn tòa, vừa vặn thích hợp.

Đông Sơn Thủy Khố, ngay tại thành phố Đông Hoa đông giao đông hoa dưới núi, đương nhiên cái này đông hoa núi cùng hoa hạ khắp nơi tên là đông hoa gió núi cảnh khu chỉ là đựng tên mà thôi.

Đông hoa núi rồi nội thành đại khái tám chín mươi cây số, cũng là xã hội hiện đại hiếm có nguyên sinh trạng thái núi rừng một trong, mấy năm này chính phủ cũng ủng hộ mạnh mẽ đông hoa núi du lịch hạng mục, có thể dùng đông hoa núi tại toàn bộ thành phố Đông Hoa cùng chung quanh huyện thị đều tiếng tăm lừng lẫy, Đông Sơn Thủy Khố, cũng được rất nhiều người tránh nắng du ngoạn lựa chọn một trong.

Tám chín mươi cây số, không tính là xa cũng không tính gần, đông hoa đại học lại thuộc về thành phố Đông Hoa phía đông, không cần đi qua nội thành, trên căn bản không cần lo lắng kẹt xe vấn đề, hơn nữa con đường cũng là mấy năm gần đây sửa xong, nhiều nhất hai giờ liền có thể đến.

Vương Dương đang ở trước mặt nói đi đông hoa núi một ít chú ý sự hạng, tất cả mọi người lắng nghe, chỉ có Lâm Vũ, nhìn một chút vừa lên xe liền gọi chính mình bả vai ngủ Diệp Tầm Lan, lại từ từ thân trong túi đeo lưng xuất ra « Huyền Hoàng y điển » bắt đầu đọc sách, Vương Dương thanh âm, đối với hắn không có bất kỳ ảnh hưởng.

Dự trừ giống nhau, xuất phát thời điểm là buổi sáng tám điểm, làm một đám người đi tới Đông Sơn Thủy Khố thời điểm, không sai biệt lắm đúng lúc là mười điểm.

"Lan tỷ, Lan tỷ!" Lâm Vũ nhẹ nhàng đem Diệp Tầm Lan lay tỉnh, "Chúng ta đã đến, xuống xe đi."

Ừm!

Diệp Tầm Lan sâu kín tỉnh lại, vuốt mông lưng đôi mắt còn díp lại buồn ngủ: "Tiểu Vũ, đã đến à?"

"Đúng vậy, chúng ta xuống xe đi, một hồi nhìn khắp nơi một chút." Lâm Vũ nhẹ giọng nói.

"Ừm."

Hai người cùng nhau đi theo đại gia xuống xe.

Đông hoa sơn hải rút chỉ có hơn một ngàn mét, bất quá trên đỉnh núi thường xuyên bao phủ sương mù, hơn nữa trong núi có nhiều rắn độc mãnh thú, có lúc thậm chí còn có thể ở dưới núi thấy, bất quá đại gia lần này cũng không lên núi, mà là ở dưới núi thủy khố bên cạnh du ngoạn, hơn nữa mấy năm này mở mang, chung quanh mở ra một ít nhà nông vui vẻ, vấn đề an toàn trên căn bản không cần lo lắng quá mức.

Lâm Vũ bọn họ lớp học, phần lớn người đều là tại trong thành phố lớn lên, trong lúc nhất thời không khỏi hưng phấn không thôi, có vài người trực tiếp lấy điện thoại đi động ra chụp này chụp cái kia ngược lại có mấy cái tại nông thôn lớn lên đồng học, đối với cái này hứng thú cũng không cao.

"Chủ nhân, có muốn hay không hỏi đôi điểm mỗi câu?" Tiểu Y thanh âm đột nhiên vang lên.

"Mỗi câu? Không gian truyền thừa bên trong còn có vật này?" Đang chuẩn bị đi đào con giun câu cá Lâm Vũ, đột nhiên ngừng lại.

"Tại sao không có? Chủ nhân người vấn đề này có thể hỏi đến thật có tài nghệ." Tiểu Y đem Lâm Vũ mà nói học được cái mười phần mười, "Đừng quên, rất nhiều đạo gia người, đều thích ẩn cư tĩnh tu, hoặc là đến cảnh giới nhất định sau liền bắt đầu ẩn cư, người suy nghĩ một chút, tại loại này núi rừng bờ nước, câu cá tự nhiên thành giết thời gian lựa chọn hàng đầu, không gian truyền thừa bên trong mỗi câu, tại trên thực tế tìm cũng không tìm tới, nếu như đối, hôm nay người muốn là không câu được mấy cái cá lớn, ta đem truyền thừa điểm trả lại cho người!"

"Cần bao nhiêu truyền thừa điểm?"

"Một truyền thừa điểm có thể hỏi đôi một trăm viên." Tiểu Y đạo.

". . ."

Lâm Vũ trực tiếp đổi một trăm viên, để cho tiểu Y trực tiếp thả vào chính mình ba lô bên trong, phần chính ở chỗ này câu cá lại không muốn tiền, câu được bao nhiêu đều là mình.

Hỏi đôi tốt mỗi câu, Lâm Vũ lại mang Diệp Tầm Lan đi vào một gian mỗi nhà vui vẻ, mượn một cái đánh cá dùng lưới, loại này vồng, ở nông thôn ngư dân trong nhà thấp phần thường gặp, tựa hồ cũng không có cái gì văn bản tên, trên đầu mỗi tên liền kéo dài đem vồng lưới.

Loại này vồng chính là dùng một cây dài mấy mét cây trúc, vĩ đoạn có một cái đường kính đại khái nửa thước, dùng cây trúc tết thành vòng, cũng đem lưới cá cùng cây trúc cố định tại vòng lên, dùng loại này dài đem vồng lưới, rất nhiều lúc đánh cá căn bản không muốn xuống nước, hoặc là câu được cá lớn thời điểm, cũng không cần thiết đem cá kéo đến bên bờ, trực tiếp một vồng đi xuống liền vét lên tới.

Làm Lâm Vũ khiêng dài đem vồng lưới đi tới thủy khố bên cạnh, đã bắt đầu câu cá đồng học, thấy hắn bày ra lớn như vậy trận thế, thẳng nhìn đến

sùng sốt một chút.

"Lâm Vũ, ta biết ngươi là tại nông thôn lớn lên, tài câu cá khẳng định không tệ, nhưng ngươi cũng không cần bày lớn như vậy trần thế chứ? Chẳng lẽ ngươi còn dự định câu mấy cái cá lớn?" Ở bên cạnh Lục Mộng Tâm không tránh khỏi trêu ghẹo nói.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Đạo sư, buổi trưa hôm nay cá, có thể sẽ bị ta một người bao."

Hôm nay có thể câu được bao nhiêu, Lâm Vũ trong lòng còn thật không có một cái đáy, nhưng tuyệt đối sẽ không thiếu đi nơi nào, bởi vì hần tài câu cá không những không tệ, ngược lại tương đương lợi hại, lúc trước ở nông thôn thời điểm, đây chính là miễn phí cải thiện cơm nước chủ yếu đường tắt một trong.

Ở chỗ này câu được cá, có thể cảm đến phụ cận nhà nông vui vẻ đi nấu nướng, cho điểm gia công phí là được, thế nhưng nơi này nhà nông vui vẻ đều là xuống sông uống nước, nhà nhà không bao giờ thiếu chính là loại cá, nếu như câu được số lượng nhiều, người ta cũng sẽ không thu, hoặc là phóng sinh, hoặc là mang về.

Thật ra thì chính mình thịt nướng cũng là một cái lựa chọn tốt, thế nhưng nơi này có quy định, là không thể nổi lửa.

"Một mình ngươi bao? Nơi này chính là có hơn năm mươi người, coi như một người ăn ba bốn hai, ngươi cũng phải câu được 20 cân mới được, ngươi kỹ thuật có lợi hại như vậy?" Lục Mộng Tâm căn bản không thể tin được.

Lâm Vũ khoe miệng hơi hơi móc một cái, nếu như không có hồi đoái đi ra mỗi câu, mình coi như kỹ thuật lợi hại hơn nữa, cũng không dám nói lời như vậy, bắt quả bây giờ, vậy thì mỗi mắt mong chờ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Câu cá cao thủ

Lâm Vũ đem cần câu sửa sang lại sau đó, mở ra chính mình ba lô, thấy bên trong có một cái nhiều hơn tới toàn vẹn màu trắng bình sứ, lớn nhỏ liền cùng uống nước giấy ăn không sai biệt lắm, đây chính là tiểu Y giúp mình hồi đoái đi ra mỗi câu, ngay sau đó đem bình sứ lấy ra, đem ba lô giao cho Diệp Tầm Lan.

Mở ra bình sứ, thấy bên trong đều là một ít to bằng đậu tương màu trắng hạt, Lâm Vũ xuất ra một viên, nhẹ nhàng nhéo một cái, phát hiện còn rất mềm mại, hơn nữa vô sắc vô vị.

"Đạo sư, cái này dài đem vòng lưới liền giao cho ngươi tới bảo quản, nếu như có động tĩnh gì, ta gọi ngươi vớt thời điểm, nhất định phải kịp thời vớt." Lâm Vũ đem một viên mỗi câu treo trên lưới câu, cũng đem dài đem vòng lưới giao cho Lục Mộng Tâm, sau đó trực tiếp bỏ rơi cần câu, cũng kiên nhẫn chờ đợi cá đi lên câu.

Lâm Vũ cử động lần này hấp dẫn không ít người chú ý, có rất nhiều đồng học rồi rít vây lại, khi thấy hần trang bị sau, đều đối với hần trước mà nói cảm thấy thập phần hoài nghi, nhìn một chút người ta cần câu, hất một cái chính là mười mấy 20m, mỗi câu cũng là đặc chế, dễ dàng hơn câu được khu nước sâu cá lớn, nhìn thêm chút nữa Lâm Vũ này chế giễu trang bị, nếu là có người tin tưởng đó mới là chuyện lạ.

Bất quá tất cả mọi người không hề rời đi, muốn nhìn một chút Lâm Vũ đến cùng kết thúc như thế nào, thậm chí còn có người lấy điện thoại di động ra, đem cái trần thế này cho vỗ tới.

"Chỉ hy vọng Lan tỷ hỗ trợ mua cần câu chịu đựng được." Lâm Vũ ám đạo.

Một phút trôi qua, tại không xa nơi đã có người câu được cá, bắt quả sức nặng thật sự không dám tăng bốc, tiểu tam bốn lượng, đại cũng liền sáu bảy hai mà thôi, nhưng câu được chung quy câu được, Lâm Vũ nơi này nhưng vẫn là một chút động tĩnh cũng không có.

Hai phút, vẫn là an tĩnh.

Ba phút. . . Năm phút. . . Liền ở những người khác không sống được, chuẩn bị rời đi thời gian, Diệp Tầm Lan đột nhiên hô: "Tới, có động tĩnh!"

Nàng mà nói, đem tất cả mọi người sự chú ý đều hấp thu được lơ là lên, bất quá bọn hần phần lớn đều là trong thành lớn lên, căn bản không có thể căn cứ lơ là động tĩnh phán đoán cá lớn nhỏ.

"Ít nhất cũng có mười lăm cân!" Lâm Vũ khoe miệng hơi không để lại dấu vết cắn câu, trong tay cắn câu, dùng sức hướng lên kéo một cái.

Rào!

"A!"

"Thật là lớn cá!"

Một đám người đồng loạt kêu lên, chỉ thấy một cái vượt qua dài nửa thước cá trắng cỏ bị kéo đến rồi mất nước, bởi vì hình thể khá lớn, lực lượng cũng đủ, giây giữa càng là kịch liệt, đem Lâm Vũ cắn câu kéo không thể lại cong, lập tức có bề gãy nguy hiểm.

"Vót!" Lâm Vũ vội vàng hô.

Lục Mộng Tâm phản ứng cũng khá nhanh, hạ thủ cũng đủ chuẩn, một vòng đi xuống, trực tiếp đem cá trắng cỏ vớt tại trong lưới, tựu tại lúc này, chỉ nghe ba mà một tiếng, cắn câu ứng tiếng mà đứt, Lâm Vũ thấy Lục Mộng Tâm suất chút nữa thì bị cá lớn lôi xuống nước, cắn bản không lo nổi cắn câu chuyện, trực tiếp đem trên tay nửa đoạn cắn câu ném một cái, đoạt lấy Lục Mộng Tâm trên tay dài đem vòng lưới, mới miễn đi nâng rơi xuống nước nguy hiểm.

Loại trừ Lâm Vũ đồng học ở ngoài, Đông Sơn Thủy Khố cũng không thiếu du khách đều chạy tới nhìn, thấy Lâm Vũ đem cá lớn kéo lên, vẫn còn ở nơi này nhảy một cái nhảy một cái, đều bắt đầu nghị luận sôi nổi.

"Thật là lớn một con cá!"

"Con cá này, ít nhất cũng có dài tám mươi cen-ti-mét chứ?"

"Ta xem cỏ, này Đông Sơn Thủy Khố, đã nhiều năm không thấy lớn như vậy cá, chính là không biết nặng bao nhiêu."

"Chỉ sợ sẽ có 20 cân, chỉ tiếc là cá trắng cỏ, nếu đúng như là cá trắng đen, cần phải nặng hơn nhiều." Ngược lại có người trong nghề liếc mắt liền đánh giá ra đầu này cá trắng cỏ sức nặng.

Cá trắng cỏ hình thể tương đối cao gầy, trọng lượng cơ thể cũng không lớn, đừng xem hấn đủ dài, sức nặng có thể đạt tới 20 cân liền hướng đình.

Qua một đoạn thời gian thật lâu, cá trắng cỏ lớn mới chậm rãi mà dừng lại giữa giây, Lâm Vũ than thầm thật may mượn tới dài đem vòng lưới quá lớn, chất lượng cũng đầy đủ, hơn nữa chính mình phản ứng khá nhanh, nếu không mà nói, chỉ sợ con cá này đã sớm theo vòng nơi miệng chui ra, bỏ trốn.

Cùng lúc đó, Lâm Vũ cũng không khỏi buồn bực nhìn Diệp Tầm Lan: "Lan tỷ, người mua cắn câu, chất lượng không qua quan a."

"Ta, ta làm sao biết người có thể câu được lớn như vậy cá?" Diệp Tầm Lan khuôn mặt đỏ lên, nhỏ giọng thì thầm.

Lâm Vũ cười một tiếng, thật ra thì hấn tại tới trước, cũng không có ý định này, đều là bởi vì tiểu Y lời mới có linh cảm, làm cá lớn mắc câu một khắc kia trở đi, Lâm Vũ liền đã biết cắn câu cắn bản không gánh nổi, kêu Lục Mộng Tâm đi vớt, cũng là vì đánh cược một lần, thật may thanh này đánh cược đúng.

"Lâm Vũ, dùng ta cắn câu đi, bằng người kỹ thuật, coi như câu được năm mươi cân cá lớn, ta đây cắn câu cũng chịu đựng được!" Giang Trạch chạy tới, trực tiếp đưa hấn một cây biến câu đưa tới Lâm Vũ trên tay.

Lâm Vũ nhận lấy, đặt ở trên tay cân nhắc, vô luận là cắn câu, giây câu vẫn là lưỡi câu, chất lượng muốn so với chính mình trước cái kia cắn câu tốt hơn không chỉ gấp mười lần, đương nhiên, giá cả khẳng định cũng tiện nghi không đi nơi nào, dù sao mình là sẽ không rảnh rồi không có chuyện làm mua mắc như vậy cắn câu.

Sáu cái lưỡi câu, Lâm Vũ tại trong đó một cái phía trên lần nữa giả trang tốt mỗi câu, đối với đại gia hô: "Đại gia lui ra điếm, ta lại câu một cái lớn hơn, hôm nay com nước, cá là không buồn vấn đề."

Dù sao đã khiêm tốn không xuống, không bằng cao hơn nữa điều một điếm.

Ồ ào!

Cắn câu hất một cái, trực tiếp quăng ra năm mươi, sáu mươi mét xa.

Lần này, vậy xem người càng nhiều, tất cả mọi người muốn nhìn một chút, Lâm Vũ trong miệng nói lớn hơn cá đến cùng sẽ có bao lớn.

Không đầy ba phút, nhất thời lại có người quát lên: "Mắc câu, nhìn động tĩnh này, hấn là lại vừa là một đầu cá trắng cỏ, so với trước kia cái kia lớn hơn nhiều hơn!"

Hiển nhiên người nói chuyện này, cũng là một vị câu cá hành gia, nếu không cắn bản không có thể nói được chính xác như vậy.

"Đặt cho ta!" Lâm Vũ đem cắn câu kéo một cái.

Sau một khắc , một đầu to lớn cá trắm cỏ xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người , giữa bọt nước càng là bắn ra rất cao , Lâm Vũ tại khen ngợi này tốt trang bị chất lượng chính là không giống nhau đồng thời , cũng không quên điều động cần câu , bắt đầu cùng cá trắm cỏ lớn đánh tới trường kỳ kháng chiến.

"Tiểu tử này là một cao thủ a!" Có vài người nhìn đến Lâm Vũ động tác , cũng biết hẳn tuyệt đối là một câu cá hành gia.

Nhìn một người câu cá tài nghệ thế nào , cũng không phải là nhìn hẳn có thể câu được bao lớn cá , này chung quy tồn tại rất lớn thành phần vận khí , muốn xem , một là nhìn hẳn có thể câu được bao nhiêu , thứ hai là nhìn đối phương tại cá lớn mắc câu sau như thế xử lý , đừng xem Lâm Vũ trên tay cần câu chất lượng tốt , nhưng nếu như không xử lý tốt , như thường sẽ có bị bẻ gãy nguy hiểm.

Cá lớn mắc câu sau đó , câu cá tâm tình người ta hưng phấn là khẳng định , nhưng lúc này , thường thường càng phải chìm được quyết tâm , cùng cá lớn bỏ đi hao chiến , cho tới khi cá lớn lực lượng tiêu hao hầu như không còn , chính là thắng lợi lúc.

"Tiểu Vũ thật có thể câu được lớn hơn cá!" Diệp Tâm Lan hai tay giữ tại trước ngực , trong mắt tỏa ra từng luồng ánh sao.

Trong lúc bất chợt phát hiện , chính mình thật giống như càng ngày càng xem không hiểu chính mình vị hôn phu , Lâm Vũ cho nàng cảm giác , loại trừ càng ngày càng thần bí , vẫn là càng ngày càng thần bí!

Suốt gần nửa giờ , cá trắm cỏ lớn lực lượng cuối cùng hao tổn không sai biệt lắm , Lâm Vũ lúc này mới bắt đầu đưa nó hướng bên bờ kéo , kéo xuống sự tình ngược lại không có gì , một cái đồng học lấy ra một cái lưới lớn túi , đem cá trắm cỏ lớn bao phủ sau đó , trực tiếp ném ở trên bờ.

Trước ngừng thờ mọi người , lúc này mới dám mở miệng nói chuyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Non ngư ăn cỏ già

Người chung quanh chỗ nghị luận nội dung , đơn giản chính là chỗ này con cá nặng bao nhiêu loại hình đề tài , đầu này cá trắm cỏ lớn , chiều dài vượt qua một thước , trong vòng người đi đường phòng chừng , ít nhất cũng có ba mươi cân , cộng thêm trước cái kia , tổng cộng là năm mươi cân , chỉ nhiều chứ không ít!

Người khác muốn câu được năm mươi cân cá , chỉ sợ ở chỗ này ngồi lên hai ba ngày cũng không nhất định có thể đủ câu được , có thể người trẻ tuổi này , từ đầu đến cuối liền hơn nửa canh giờ công phu , thật đúng là ấn chứng câu nói kia: Người so với người , tức chết người!

Đang lúc mọi người nghị luận sôi nổi thời khắc , một cái hơn ba mươi tuổi tóc húi cua trung niên nam nhân đi tới Lâm Vũ trước mặt , đạo: "Tiểu tử , có thể hay không thương lượng với người một chuyện ?"

"Chuyện gì ?" Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

99% cùng này hai cái cá trắm cỏ lớn có liên quan.

"Đúng như vậy , ta là phụ cận đây một gian nhà nông vui vẻ lão bản , tiểu tử ngươi có thể không thể đem đầu này dài hơn một thước cá chuyển nhượng cho ta ? Đề báo đáp lại , ngươi và ngươi bằng hữu trưa hôm nay cơm toàn bộ không tính tiền , nếu như không đến chỗ của ta ăn cơm cũng không quan hệ , chúng ta thương lượng cái giá tiền." Tóc húi cua nói.

"Chúng ta nhưng là có hơn năm mươi người , ngươi xác định toàn bộ không tính tiền ?"

Ở chỗ này tiêu phí cũng không thấp , hơn năm mươi người , ít nhất cũng phải bốn năm bản , một bản tiêu phí như thế cũng sẽ không thấp hơn bốn trăm , vẫn là cấp bậc thấp nhất cái loại này , một đám người cũng không nói dùng xa hoa nhất lần , một bản tiêu phí cộng thêm rượu , sáu bảy trăm tổng yếu chứ ? Năm bản thì phải yêu cầu ba , bốn ngàn!

Đối phương vậy mà nói toàn bộ không tính tiền , đầu này cá trắm cỏ lớn đáng cái giá này ?

"Xác định , 3000 nguyên bên trong toàn bộ không tính tiền , nếu như vượt qua 3000 nguyên , chỉ cần thanh toán vượt qua bộ phận là được." Tóc húi cua nặng nề gật đầu nói.

Nói cách khác , hẳn phải tốn 3000 nguyên mua con cá này.

Thật ra thì chân chính tính được , nếu như dứt bỏ lợi nhuận không nói , đơn tính chỉ phí mà nói , cái này tóc hủi của thật ra thì không thua thiệt được 3000 , thế nhưng đem con cá lớn này đặt ở trong tiệm , kia nhưng là một cái bằng hiệu chữ vàng , tới thăm quan du khách khẳng định không thiếu được , du khách đi tới trong tiệm , tự nhiên có thể kéo theo buôn bán trong tiệm , nói cho cùng , hấn coi như hoa 3000 nguyên tiền mặt mua con cá này , đó cũng là kiếm lợi lớn.

Thế nhưng con cá này có thể dưỡng bao lâu , cũng không biết được , Lâm Vũ chưa từng nuôi cá.

"Thành giao!" Lâm Vũ ngược lại cũng dứt khoát , coi như là chính mình mời khách.

Thấy mình làm ra động tĩnh đã quá đủ đại , Lâm Vũ liền đem cần câu trả lại cho Giang Trạch , thu thập đồ đạc xong , mang theo Diệp Tâm Lan tìm một chỗ bóng cây , trải lên một tấm vải , hai người liền tựa sát nhau mà ngồi ở chỗ này ngắm phong cảnh , cùng nhà nông vui vẻ bên kia chuyện , giao cho Giang Trạch cùng Lục Mộng Tâm bọn họ xử lý là được.

Chính mình liền bởi Lan tỷ xem phong cảnh một chút.

"Chủ nhân , bây giờ biết cái này mỗi câu lợi hại chứ ? Chỗ này của ta còn có lợi hại hơn , có muốn hay không lại hỏi đòi một điểm ?" Tiểu Y thanh âm vào lúc này lại vang lên tại Lâm Vũ trong đầu.

Lâm Vũ khẽ mắt giật một cái: "Còn hỏi đòi lợi hại hơn ? Người muốn ta đi câu kinh ngư đúng không ? Ta là không phải còn muốn hỏi đòi một cây cần câu , tài năng bảo đảm không bị kinh ngư cho làm gãy ?"

Coi như cần câu làm không ngừng , là người câu cá vẫn là cá câu người còn rất khó nói.

"Hi hi." Tiểu Y hi hi cười nói , "Lấy chủ nhân người thực lực bây giờ , đúng là kinh ngư câu người , hơn nữa còn là lôi kéo người tại hải lý khắp nơi du ngoạn , bất quá về sau , chờ người thực lực tăng lên sau đó , liền khó nói chắc rồi."

Lâm Vũ: ". . ."

Ngược lại tại tiểu Y trong miệng được đến một cái tin tức , chính là nếu như tiếp tục tu luyện đi xuống , về sau thực lực sẽ đạt tới một cái dạng gì độ cao , bây giờ căn bản khó mà dự liệu được.

"Tiểu Vũ , làm sao người biết nhất định sẽ có cá lớn mắc câu ?" Diệp Tâm Lan thanh âm , cắt đứt Lâm Vũ cùng tiểu Y trao đổi.

Nếu như Lâm Vũ câu cá trước không có nói muốn câu được cá lớn , năng còn có thể cho là Lâm Vũ vận khí tốt , có thể Lâm Vũ tại hạ câu trước hết lần này tới lần khác nói rồi , nước này trong kho cá còn hết lần này tới lần khác hoàn toàn nghe hấn mà nói giống nhau , cái này cũng không phải do năng không nghĩ hoặc.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , chỉ đặt ở bên cạnh ba lô , giải thích: "Thật ra thì vấn đề ngay tại mỗi câu lên , ta loại này mỗi câu là đặc chế , cá nhỏ đối với cái này sẽ làm như không thấy , thế nhưng một khi có cá lớn tới , giống như một cái sắp đói bụng bất tỉnh người thấy một bàn sơn trên hải vị bình thường hơn nữa loại cá này mỗi đối với càng lớn cá sức hấp dẫn lại càng lớn."

Truyền thừa hệ thống lên tự là như này nói.

"Nguyên lai là như vậy." Diệp Tâm Lan cuối cùng ý nghĩ rõ ràng , "Bất quá , người vậy mà có thể phối trí ra loại cá này mỗi , thật là lợi hại!"

Lâm Vũ lần nữa cười một tiếng , không có đi giải thích , loại sự tình này cũng không giải thích được , trừ phi bộc lộ ra truyền thừa hệ thống.

"Ta cảm giác được đây chính là một bẫy rập , Lâm Vũ , ta ở bên kia bận tít tít , người ngược lại tốt , còn có tâm tình ở chỗ này nói chuyện yêu đương." Ngay tại hai người nhỏ tiếng vừa nói chuyện sau , đạo sư Lục Mộng Tâm đi tới , lớn mật hào phóng ngồi ở Diệp Tâm Lan bên cạnh , không để ý chút nào làm cái này kỳ đã cần mũi.

Trong miệng còn đang không ngừng mà oán giận Lâm Vũ.

"Đạo sư người cũng chớ giả bộ , nhà nông vui vẻ bên kia nói được như thế nào đây?" Lâm Vũ trực tiếp hỏi nổi lên chính sự.

"Chính là án 3000 khối tiêu chuẩn đến , đặt trước năm bàn , mỗi bàn cộng thêm rượu thức uống tổng cộng sáu trăm khối , bất quá cái này tiền người thu , chung quy đây là người có được." Lục Mộng Tâm trực tiếp xuất ra một xấp tiền đưa cho Lâm Vũ.

"Không cần , lúc này tự làm ta mời khách." Lâm Vũ cũng không có đưa tay đón.

Đi ra du ngoạn mà , liền đồ cái vui vẻ , nếu như tại tiền phía trên còn tính được rõ ràng như thế , đó cũng không có du ngoạn mùi vị.

"Nhưng là nếu như người không nhận , lần này đại gia góp tiền tiền liền không xài hết rồi."

Lâm Vũ vẫn là không có đi đón: "Vậy thì tồn , coi như lần kế đồng học tự hội kinh phí."

Lục Mộng Tâm tầm mắt vượt qua Diệp Tâm Lan , nhìn Lâm Vũ gò má , không khỏi cảm giác có chút ngoài ý muốn , Lâm Vũ gia cảnh , coi như đạo sư

của hắn , Lục Mộng Tâm vẫn tương đối rõ ràng , bình thường hận không được một khối tiền coi như hai khối tiền tới hoa Lâm Vũ , như thế hôm nay đột nhiên thì phải hào phóng như vậy?

Về sau nghĩ đến Lâm Vũ hiện tại đã có một rất tốt làm việc , cũng liền bình thường trở lại , chẳng những có một phần rất tốt làm việc , còn có một cái nghiêng nước nghiêng thành bạn gái , có thể nói là thời gian cực khổ đã qua.

Sự thật cũng xác thực như thế , lúc trước Lâm Vũ , nhất cùng nhị bạch , hoạt động tập thể ra một tiền quà đều muốn khê cần răng , nhưng lúc này đã không giống ngày xưa , hiện tại Lâm Vũ , đã có một phần tiền lương rất cao làm việc , nên phóng khoáng thời điểm vẫn phải là phóng khoáng , hơn nữa ở trong trường học , khả năng cũng liền phóng khoáng như vậy một lần.

Nếu người trong cuộc đều như vậy nói , Lục Mộng Tâm cũng không chối từ nữa , đem này mấy ngàn đồng tiền thu hồi , sau đó lại lần nữa đối với Lâm Vũ mở miệng nói: "Lâm Vũ , ta có thể không hỏi ngươi cái vấn đề ? Ngươi tại sao kêu bạn gái ngươi kêu Lan tỷ ? Chẳng lẽ các ngươi là tỷ đệ luyện ?"

Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt: "Đạo sư , ngươi vấn đề này thật là có tài nghệ , không thể so với ta đại ta làm sao sẽ kêu tỷ ? Còn nữa, gì đó tỷ đệ luyện , cái này hình dung quá tục , lại không thể đối một văn nhả một điểm ?"

"Kia phải hình dung như thế nào mới càng văn nhả ?"

"Phải nói , ta là non ngư ấu ăn cỏ già!" Lâm Vũ rất nghiêm túc nói.

Phốc!

Lục Mộng Tâm trong miệng thức uống trực tiếp phun ra ngoài , bắt chước ngày thứ nhất nhận biết Lâm Vũ giống như , lúc trước có thể cho tới bây giờ không có nghe hắn lái qua gì đó đùa giỡn , mà Diệp Tâm Lan , đã sớm nằm ở Lâm Vũ trên người , hai vai đang không ngừng run rẩy.

Non ngư ấu ăn cỏ già , lời như vậy hắn vậy mà cũng nói ra được. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Anh hùng cứu mỹ nhân

Bởi vì Lâm Vũ rùm lên động tĩnh thật lớn , lại vừa là Lâm Vũ mời khách , kết quả đại gia đang dùng cơm thời điểm , mỗi một người đều lộ ra thật hưng phấn , không ngừng hướng Lâm Vũ tới mời rượu , đương nhiên , Lâm Vũ vẫn là giống như thường ngày , lấy trà thay rượu từng cái đáp lại.

Tại cao hứng đồng thời , Lâm Vũ trong lòng cũng không khỏi nổi lên nghi ngờ: "Lư Từ Hiến như thế đến bây giờ đều không có bất cứ động tĩnh gì ?"

Hiện tại , duy nhất có thể khẳng định , chính là Lư Từ Hiến đã sớm ở chỗ này chờ đợi mình , bởi vì vừa đến Đông Sơn Thủy Khố sau đó , Lâm Vũ liền luôn cảm giác có vài đôi ánh mắt ở trong bóng tối nhìn mình chăm chăm , có thể như thế cũng không tìm được nơi phát ra , thẳng đến vào gian này nhà nông vui vẻ , loại cảm giác đó mới tạm thời biến mất , hiển nhiên đối phương chưa cùng đi vào.

"Lâm Vũ , mới vừa lấy ra đến Lư Từ Hiến tình báo , bọn họ sẽ ở bốn giờ chiều trái phải động thủ , nếu như có mấy tên côn đồ các kè bộ dáng người đến khiêu khích , nhất định phải nhớ kỹ đề cao cảnh giác."

Đây là Liễu Thi Ngưng phát tới tin nhắn ngắn.

"Đa tạ." Lâm Vũ đơn giản hồi phục hai chữ , liền đem điện thoại di động thu hồi.

Bốn giờ chiều , đúng lúc là không sai biệt lắm muốn lên đường trở về thời gian , bọn họ sẽ chọn vào lúc đó động thủ , cũng có thể lý giải.

Bây giờ còn có hai đến ba giờ thời gian , ngược lại không cần cố gắng.

Vừa ăn xong cơm , Giang Trạch liền lập tức tìm được Lâm Vũ , đạo: "Lâm Vũ , nếu không chúng ta đi bơi lội ?"

Lâm Vũ nhìn một chút trên tường đồng hồ treo tường , không lời nói: "Bây giờ là hơn một giờ chiều , lúc này ngươi đi trò chơi , không phôi xuống ngươi một lớp da mới là lạ!"

Bên ngoài phòng bơi lội không thể so với bể bơi trong nhà , đặc biệt là buổi trưa thời điểm , mặt trời đứng đầu cay , tia cực tím cũng rất mạnh , lúc này

nếu là tại dưới ánh mặt trời ngâm dưới nước , đối với thân thể căn bản không có chỗ tốt , ngược lại còn có chỗ hại , cũng thua thiệt Giang Trạch học được vài năm y , liền điểm này thường thức cũng không biết!

Đương nhiên , nếu như bọn họ gắng phải xuống nước , Lâm Vũ cũng lười đi khuyên , nhưng biện pháp an toàn nhất định phải làm tốt đương nhiên một điểm này Lục Mộng Tâm cùng Giang Trạch đã an bài xong , hoàn toàn không cần Lâm Vũ đi bận tâm , lại nói tất cả mọi người đã không phải là tiểu hải tử.

"Vậy lúc nào thì đi ?" Giang Trạch hỏi.

Có chút thường thức , bọn họ xác thực không biết , tại hiện đại bởi vì hoàn cảnh vấn đề , thích hợp lộ thiên bơi lội địa phương càng ngày càng ít , nguyên ý lộ thiên bơi lội người cũng càng ngày càng ít , rất nhiều người đều là lựa chọn đi hồ bơi , không biết những thứ này cũng bình thường.

"Ba giờ rưỡi chiều trái phải đi , bắt quá ta đề nghị không muốn du quá lâu." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Lộ thiên bơi lội , chân chính thích hợp thời gian hẳn là bốn giờ chiều về sau , bắt quá khi đó tất cả mọi người muốn lên đường trở về , cho nên không thể làm gì khác hơn là lùi lại mà cầu việc khác , đem thời gian đi phía trước đẩy một điểm.

"Vậy cũng tốt."

Hiện tại chính là thời gian hoạt động tự do , tất cả mọi người tự ba tự năm mà đều tự tìm địa phương , đánh bài đánh bài , chụp hình chụp hình , cũng có tìm một chỗ râm địa phương nói chuyện yêu đương , giống như Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan , đánh nhau bài loại hình sự tình căn bản không có hứng thú , liền ngồi ở chỗ này xem phong cảnh một chút , bàn luận cuộc sống , thuận tiện chụp mấy tờ tình nhân chiếu.

Cho đến hơn ba giờ chiều , có vài người liền thuê bơi lội vòng bắt đầu xuống nước , Lâm Vũ bởi vì tồn tại Lục Mộng Tâm giao phó , lúc này cũng không khỏi không đề cao cảnh giác , mặc dù sẽ không có nguy hiểm gì , nhưng vẫn là chú ý nhiều hơn cho thỏa đáng.

Tàn nhẫn vô tình , vạn nhất xảy ra chuyện , Lục Mộng Tâm cũng đảm đương không nổi , đông hoa đại học cũng đảm đương không nổi.

"Tiểu Vũ , ngươi tại sao không đi bơi lội ?" Diệp Tầm Lan không hiểu hỏi.

"Không có gì , không quá muốn đi ." Lâm Vũ một tay ôm nàng thon dài ngọc eo , nhàn nhạt nói , "Ta ở nơi này cùng ngươi."

Đang bồi Diệp Tầm Lan đồng thời , vẫn không quên thời khắc chú ý thủy khố trung tình trạng.

Lục Mộng Tâm liền an tĩnh ngồi ở rồi Lâm Vũ ba mét ở ngoài trên một tảng đá xanh , nghe được Lâm Vũ mà nói , không khỏi ghé mắt tới , một đôi trong mắt sáng vậy mà toát ra một vệt hâm mộ thần sắc.

Lâm Vũ tựa hồ cũng cảm thấy , nghiêng đầu qua cùng Lục Mộng Tâm bốn mắt nhìn nhau: "Đạo sư , ta biết ta dung mạo rất tuần tú đi một tí , nhưng ngươi cũng biết ta đã có bạn gái , ngươi nhìn như vậy ta , rất dễ dàng để cho nàng hiểu lầm , nếu là sau khi trở về , nàng không để cho ta lên giường nên làm cái gì . . . Ai yêu! !"

Còn muốn nói tiếp Lâm Vũ , đột nhiên phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết: "Lan tỷ , ngươi nắm ta làm gì đó ?"

Thật ra thì nào có khoa trương như vậy ? Diệp Tầm Lan chỉ là dùng ngón tay cái cùng ngón trỏ nắm được bên hông hấn một khối thịt mềm , nhẹ nhàng xoay chuyển chín mươi độ mà thôi , nhưng nhìn Lâm Vũ hiện tại đáng vẻ , không biết , còn tưởng rằng Diệp Tầm Lan xoay chuyển suốt ba trăm sáu mươi độ!

"Ngươi chính là thiếu bầm!" Diệp Tầm Lan đỏ mặt trừng mắt liếc hấn một cái , trực tiếp chạy ra.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , cất bước đuổi theo , đương nhiên là cố ý để cho nàng , từ đó cố ý giảm bớt tốc độ , trong miệng vậy mà còn không ngừng mà lại kêu: "Lan tỷ , chờ ta một chút!"

Diệp Tầm Lan không khỏi lần nữa bước nhanh hơn.

Khi khi!

Lục Mộng Tâm nhìn hai người đáng vẻ , trực tiếp cười ra tiếng , dạy hấn bốn năm , hôm nay mới phát hiện tên tiểu tử này còn thật có ý tứ , có lẽ là bởi vì hấn chịu đựng qua nhân sinh thống khổ nhất thời kỳ , hiện tại đã đem tâm tính buông ra duyên có.

"Nhé , mỹ nữ , một người ngồi ở chỗ này nhiều buồn chán a , nếu không theo mấy ca bàn luận cuộc sống ?" Tự tại lúc này , có ba bốn người đi tới Lục Mộng Tâm trước mặt , ánh mắt tùy ý đánh giá nàng.

Mấy người này tuổi tác , nhìn qua đều là tại hai mươi lăm hai mươi sáu trái phải , kia màu sắc rực rỡ tóc , đáng vẻ lưu manh lời nói , hơn nữa còn cầm lấy một cây nửa cổ tay thô , ước chừng dài một thước côn gỗ. . . Vừa nhìn cũng biết là cái loại này bắt học vô thuật côn đồ.

Lục Mộng Tâm nghe vậy , trong bụng máy động , ánh mắt kinh hãi mà nhìn mấy người kia: "Các ngươi. . . Các ngươi muốn làm gì ?"

"Phải làm gì ?" Trong đó một cái nhuộm tóc đỏ , trên lỗ mũi mang bông tai côn đồ , đem trên tay côn gỗ đòn trên vai , cười hắc hắc nói: "Mấy ca chỉ là

nhìn nữ nữ người tựa hồ có hơi tịch mịch , muốn chơi với người chơi game mà thôi, yên tâm , mấy ca sẽ không đối với người như vậy , hắc hắc hắc. . ."

"Hắc hắc. . ." Mấy người khác cũng đi theo cười thầm.

Vốn là còn chút ít học sinh tại phụ cận , có thể vừa thấy được trận thế này , đều rỏ rít chạy xa , Lục Mộng Tâm nhìn trận thế này , nước mắt tại trong hốc mắt thẳng đánh chuyển , nếu như các bạn học có thể đồng tâm nhất trí , bọn họ lợi hại hơn nữa cũng chỉ có bốn người , căn bản không khả năng đối phó nhiều người vậy công như vậy.

Nhưng là , bốn năm thầy trò phân tình , nhưng bây giờ trở nên cái gì cũng không phải , Lục Mộng Tâm trong lòng muốn , hôm nay nhất định là khó thoát tại kiếp rồi.

Tự tại lúc này , Lục Mộng Tâm ngọc thủ đột nhiên bị người dắt , hướng bên cạnh kéo một cái , nàng đang muốn phản kháng , lại phát hiện kéo người mình là Lâm Vũ , liền lập tức đình chỉ giãy giụa , giống như chỉ chịu rồi sợ con mèo nhỏ giống nhau núp ở Lâm Vũ sau lưng.

"Thừa dịp ta còn không có nổi giận trước , mấy người các người , tốt nhất cắt xa chừng nào tốt chừng này!" Lâm Vũ nhàn nhạt quét mấy người này liếc mắt , "Nếu không , tự gánh lấy hậu quả!"

"Tiểu tử , người có phải hay không chán sống rồi hả? Nhìn người tay trái gà không chặt đáng về còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân ? Mấy ca hôm nay tâm tình tốt , đem hai cô nàng này lưu lại , cắt nhanh lên , trước mà nói , lão tử tự làm không nghe được!" Thanh niên tóc đỏ đưa tay ra lên côn gỗ , chỉ Diệp Tầm Lan cùng Lục Mộng Tâm , ánh mắt lộ ra chó sói tính ánh mắt.

Diệp Tầm Lan sắc đẹp vẫn còn Lục Mộng Tâm bên trên , bọn họ có thể không có lý do gì bỏ qua cho.

Hô!

Lâm Vũ đột nhiên di chuyển , tại thanh niên tóc đỏ còn chưa phản ứng kịp thời khắc , một cái sống bàn tay chém vào trên cổ tay hắn , thanh niên tóc đỏ bị đau , nhẹ buông tay , trên tay côn gỗ rơi xuống , Lâm Vũ trực tiếp đem côn gỗ nắm trong tay , thuận thế một cái càn quét. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chính chủ xuất hiện

Ba!

Trường côn trực tiếp quét tóc đỏ còn đồ trên mặt , chỉ nghe đối phương phát ra một đạo như giết heo kêu thảm thiết , hướng bên cạnh lao đảo mà thôi lui ra bảy tám bước , trong miệng phun ra mấy viên hàm răng cùng máu tươi bay trên không trung , cuối cùng quy người xuống đất , rất thức thời mà hôn mê bất tỉnh.

Cô!

Thấy như vậy một màn , tất cả mọi người đều tròn to hai mắt , toàn bộ hiện trường ngậm nước nuốt tiếng nổi lên bốn phía , tầm mắt tại Lâm Vũ cùng đã bất tỉnh tóc đỏ còn đồ ở giữa không ngừng quanh quẩn.

Có rất nhiều người cũng không có thấy rõ trước chuyện gì xảy ra , chỉ biết mới bắt đầu là mấy cái này còn đồ trên đầu cô bé kia , sau đó người trẻ tuổi này lại mang một cái cang cô gái xinh đẹp tới , để cho những người này lần nữa nổi lên lòng bất chính , tiếp theo chính là thấy hoa mắt , tóc đỏ còn đồ thì trở thành bộ dáng này.

Cái này mới nhìn qua hào hoa phong nhã thiếu niên , lại có lợi hại như vậy!

"Phương pháp cứng rắn , cùng tiến lên!" Ba người khác lẫn nhau dùng ánh mắt trao đổi một hồi , liền phân ba cái góc độ hướng Lâm Vũ công tới.

Hô! Hô! Hô!

Lâm Vũ nhanh như tia chớp mà xuất ra ba côn , chỉ nghe được ba tiếng rắc rắc thanh âm , sau đó ba người này quay ngược lại ra mấy mét , té xuống đất , mỗi người bụm lấy chính mình bị thương vị trí lẫn lộn trên mặt đất , tiếng kêu thảm thiết không ngừng chấn động người chung quanh màng nhĩ.

"Ta đã cho các người cơ hội , chỉ là các người quá không biết điều!" Lâm Vũ thanh âm , trước sau như một bình thản.

Đem trên tay côn gỗ ném một cái , xoay người lại đến Lục Mộng Tâm cùng Diệp Tầm Lan trước người , nhìn vẫn còn đang ngẩn ra Lục Mộng Tâm , đạo: "Đạo sư , ngươi không sao chứ ?"

"A!" Lục Mộng Tâm lúc này vẫn còn sững sờ , nghe được Lâm Vũ thanh âm mới lấy lại tinh thần , khoát tay lia lịa nói: "Không việc gì , không việc gì , hôm nay nếu không phải ngươi , ta sợ rằng dữ nhiều lành ít , người kia thế nào , ngươi sẽ không phải là . ."

Lục Mộng Tâm chỉ trước bất tỉnh cái kia tóc đỏ côn đồ , rất sợ Lâm Vũ hạ thủ quá nặng bắt hấn cho đánh chết , giết người , nhưng là phải đền mạng.

"Yên tâm , ta hạ thủ có chừng mực , người kia qua không được bao lâu sẽ tỉnh lại , bất quá , bốn người bọn họ có thể phải tại trong bệnh viện nằm một đoạn thời gian." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Lại không có thâm cừu đại hận gì , làm sao có thể lấy đổi phương tính mạng ? Cho dù có không chết không thôi thâm cừu đại hận , cũng không khả năng ở nơi này dưới con mắt mọi người lấy đổi phương tính mạng , huống chi những người này chẳng qua chỉ là tiểu lâu la mà thôi , về phần chân chính chính chủ mà . .

Lâm Vũ ngừng đầu nhìn một cái phương hướng , đối với Diệp Tầm Lan đưa tay ra: "Chính chủ cuối cùng ra sân , Lan tỷ , thanh kiếm cho ta!"

Diệp Tầm Lan lập tức mở ra một mực cầm ở trên tay cái kia túi đen , từ bên trong xuất ra một cái phong cách cổ xưa trường kiếm , đưa tới Lâm Vũ trên tay.

"Trong này không ngừng giả bộ cần cầu , ngay cả Lâm Vũ bình khí cũng trốn ở chỗ này!" Có vài người nhất thời biết , không trách Diệp Tầm Lan một mực cầm lấy cái này chứa cần cầu túi đen , ngay cả ăn cơm cũng mang theo bên người , nguyên lai bên trong có khác cần khôn!

Lúc này , từ trong đám người đi ra một cái chừng hai mươi , tướng mạo anh tuấn người tuổi trẻ , cầm trên tay một cái sắc bén hẹp dài loan đao , tại rồi Lâm Vũ năm sáu thước địa phương dừng lại , hai người nhìn nhau mà đứng.

Bốn phía người , đều rớt lui ra , e sợ cho vạ lây người vô tội.

"Ta dưới đao , không có vô danh chi quỷ , nói lên tên họ ngươi." Người tuổi trẻ nhìn Lâm Vũ , cười lạnh nói.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Vệ Anh Hồng , ngươi đừng giả bộ , thật ra thì mấy người tới này gây chuyện chẳng qua là một cái nguy trang mà thôi , các ngươi chân chính mục tiêu là ta , hơn nữa ngươi trở về nói cho ngươi biết người thuê , về sau ra ngoài cũng phải cẩn thận một chút."

"Xem ra ngươi biết sự tình , so với ta trong tưởng tượng còn nhiều hơn." Vệ Anh Hồng sắc mặt và thanh âm đều đã bắt đầu phát lạnh , "Không có cách nào ta cũng vậy chịu người nhờ vả , phải dạy cho ngươi một bài học , thuận tiện cho ngươi tại trong bệnh viện nằm mấy tháng , bất quá , tại đưa ngươi vào bệnh viện trước , ta có thể không hỏi ngươi mấy vấn đề ?"

Lâm Vũ gật đầu một cái.

"Mới vừa rồi ngươi mặc dù cầm lấy một cây côn gỗ , nhưng ta còn là có thể nhìn ra , ngươi dùng là Bát quái chương chiêu thức , hơn nữa ngươi cũng họ Lâm , lại vừa là học y , ta muốn hỏi là , âm dương châm Lâm Thanh Sơn là gì của ngươi ?" Vệ Anh Hồng hỏi.

Nghe nói như vậy , Lâm Vũ con ngươi hơi hơi co rụt lại.

Đối phương vậy mà đoán được thân phận của mình , bất quá ngược lại suy nghĩ một chút , lấy đối phương trong gia tộc thực lực , muốn tra ra những tin tình báo này cũng không phải là một chuyện khó , chỉ cần phái người đi quê hương mình vừa hỏi sẽ biết , gia gia ân cư sau đó , vừa không có đổi tên đổi tính.

Nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt , Lâm Vũ cũng sẽ không giấu giếm: "Lâm Thanh Sơn là ta gia gia."

"Ngươi quả nhiên là âm dương châm truyền nhân , không trách tuổi còn trẻ thì có lợi hại như vậy y thuật , Lâm Vũ , không bằng chúng ta tỷ võ thêm một cái tiền thưởng ?"

"Gì đó tiền thưởng ?" Lâm Vũ mí mắt vừa nhấc.

"Ta như thắng , ngươi về sau không thể trả thù bằng hữu của ta , trừ phi là hấn lần nữa chủ động trêu chọc ngươi , nếu ngươi thắng , ta cho ngươi cung cấp một cái ngươi rất muốn tình báo , liên quan tới ngươi đã qua đời cha mẹ tình báo , như thế nào ?"

Lâm Vũ nghe nhũn mảy một cái , cái này đã không thể phòng ngừa , coi như là Vệ Anh Hồng thắng , chỉ cần Diệp Tầm Lan không rời đi chính mình , lấy Lưu Từ Hiền tính tình , về sau còn biết được dẫn đến , có thể nói Vệ Anh Hồng được đến tiền thưởng đã thùng rỗng kêu to , nếu như chính mình thắng , còn có thể được một phần rất tình báo trọng yếu . . Nói riêng về tiền thưởng này mà nói , thật giống như tính thế nào mình cũng sẽ không ăn thiệt.

Thật dễ cho người có chút nhớ nhưng không thông.

"Thành giao!" Nếu không nghĩ ra , Lâm Vũ cũng lười còn muốn , trực tiếp đáp ứng Vệ Anh Hồng tiền thưởng , nói không chừng còn có thể tìm một chút đối phương trong hồ lô đến cùng đang bán cái gì đó.

"Vậy liền bắt đầu đi!"

Đồng Sơn Thủy Khố dề đập lên, đã bu đầy người, rất nhiều người thậm chí lấy ra điện thoại di động, chuẩn bị đem lần này tỷ võ quay chụp đi xuống, nói không chừng tới nay tại một ít video trên website liền có thể gặp được. Ngay cả rất nhiều đang ở bơi lội du khách, đều đã rớt rít lên bờ, tất cả mọi người tầm mắt, đều ngừng ở lại Lâm Vũ cùng Vệ Anh Hồng trên người.

Hiện trường mặc dù nhiều người, lại có vẻ rất an tĩnh.

Tiếp tục an tĩnh. . .

Một trận gió nhẹ thổi qua. . .

"Lâm Vũ, ăn ta nhất đao!" Theo tiếng rống giận hạ xuống, Vệ Anh Hồng nhanh chóng xông về Lâm Vũ, loan đao trong tay vạch qua một đường vòng cung, mang theo sắc bén tiếng gió hú, hướng Lâm Vũ ngay đầu chính là một cái mạnh mẽ phách!

Lâm Vũ vẫn là mặt đầy bình tĩnh, không chớp mắt nhìn chằm chằm Vệ Anh Hồng trên tay loan đao, một đao này nếu là bổ trúng, mình coi như không chết cũng phải trọng thương.

Ngay tại loan đao buong xuống trong chớp mắt ấy, Lâm Vũ trong lúc bắt chợt di chuyển, tiến lên một bước, trở tay nắm chuôi kiếm tay đột nhiên run lên, thương mà một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ, tại ánh mặt trời chiếu xuống, trường kiếm vạch qua một đạo ưu mỹ đường vòng cung, tiến lên đón đối phương loan đao.

Cheng!

Một tiếng binh khí giao kích thanh âm vang lên, Vệ Anh Hồng trên tay loan đao ứng tiếng mà đứt.

Vệ Anh Hồng con người co rút lại, trên tay hấn chuôi này loan đao tuy nhiên không là thần binh lợi khí gì, nhưng là không phải trong cửa hàng cái loại này mặt hàng có thể so với! Nhưng mà, hấn là thiên toán vạn toán, cuối cùng không có tính tới Lâm Vũ lại có một cái chém sắt như chém bùn thần binh, vừa đối mặt, Lâm Vũ tựa như cùng tước cái trắng giống nhau đem hấn binh khí chẻ thành hai khúc!

Trường kiếm tước đoạn loan đao, thế công không giảm mà đánh thẳng Vệ Anh Hồng mặt, Vệ Anh Hồng chỉ đành phải đem đầu ngửa về sau một cái, khó khăn lắm tránh thoát một kiếm này.

"Ngay tại lúc này!" Lâm Vũ chờ chính là giờ khắc này, lập tức một cái xoay người, nhắc chân hướng về phía Vệ Anh Hồng chính là một cái đá bên hông. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hình ý đối với bát quái

Ầm!

Vệ Anh Hồng bởi vì cữ thể chưa hết, lực mới chưa sinh, căn bản là không tránh khỏi Lâm Vũ đã kích, gắng gượng chịu rồi này hơi nghiêng đá, cả người bay ngược ra năm sáu thước, cũng trên không trung phun ra một ngụm máu tươi, thế nhưng té xuống đất sau rất nhanh lại bò dậy, hiển nhiên nhận được thương cũng không nặng.

Lâm Vũ cũng không có thừa dịp Vệ Anh Hồng bị thương ngã xuống đất mà lần nữa phát động công kích, chỉ là thần sắc lạnh nhạt đứng tại chỗ, thu kiếm trở vào bao, cũng đem kiếm ném cho Diệp Tầm Lan.

"Ta bắt cần rồi." Vệ Anh Hồng lau mép một cái lên lưu lại vết máu, "Người căn bản cũng sẽ không kiếm thuật, người làm như vậy, là ý vào một cái chém sắt như chém bùn bảo kiếm loại trừ ta ưu thế, lại lấy người dài, công ta ngắn."

"Đúng là như vậy." Lâm Vũ khước miệng hơi hơi móc một cái.

Mặc dù Liễu Thi Ngưng không chiếm được Vệ Anh Hồng căn cứ tình báo, nhưng là không phải không thu hoạch được gì, đi qua nàng cố gắng, cuối cùng tại một chỗ theo dõi tìm được Vệ Anh Hồng luyện võ lúc tình hình, cũng đem phần này video phát cho Lâm Vũ, Lâm Vũ chính là ở nơi này phần trong video phát hiện, Vệ Anh Hồng đao thuật rất lợi hại, mà công phu quyền cước nhưng chỉ là bình thường.

Hôm nay thấy Vệ Anh Hồng , phát hiện đối phương có lấy luyện tinh hóa đệ nhị trọng hậu kỳ tu vi , chính mình cũng chỉ có luyện tinh hóa đệ nhất trọng sơ kỳ , so với đối phương không ngừng thấp một cái cấp bậc , liền muốn ra cái biện pháp này.

Nếu đối phương tu vi cao hơn chính mình , như vậy thì phải dựa vào võ công chiêu thức để thủ thắng , binh khí chỉ đạo vốn cũng không phải là Lâm Vũ am hiểu , vậy cũng chỉ có công phu quyền cước rồi.

Vệ Anh Hồng cũng là thông minh quá sẽ bị thông minh hại , hấn công phu quyền cước tuy nhiên không là Lâm Vũ đối thủ , nhưng là sẽ không chênh lệch quá lớn , tu vi cũng so với Lâm Vũ cao , nếu như ngay từ đầu liền trực tiếp dùng công phu quyền cước tới tỷ thí , nói không chừng còn có lục thành phần thắng , nhưng là bây giờ bị Lâm Vũ vừa đối mặt đánh bị nội thương , thắng lợi cây cân nghiêng về phương hướng , hiện tại đã nghiêng về Lâm Vũ.

"Lâm Vũ , ngươi mới vừa rồi nếu như đối với ta thừa thắng xông lên , ta bây giờ đã thua , nhưng ngươi không có làm như vậy , ta mời ngươi là tên hán tử!" Vệ Anh Hồng trầm giọng nói , "Nếu như vậy , chúng ta liền nhìn vào thực lực!"

Vừa nói , liền bày ra Hình Ý Quyền thức mở đầu.

"Cầu cũng không được!" Lâm Vũ ý chí chiến đấu cũng lên tới , bày ra Bát quái chưởng thức mở đầu.

Bốn phía người , đến bây giờ mới tính lấy lại tinh thần , thấy hai người đáng vẻ , đều không hẹn mà cùng mà ngừng thở , bọn họ mới vừa rồi qua một chiêu kia không có thấy rõ ràng , tiếp theo trò hay , cũng không thể như vậy bỏ lỡ.

"Tiểu Lan , ngươi cảm thấy Lâm Vũ có thể thắng sao ?" Lục Mộng Tâm không nhịn được mở miệng hỏi dò bên người Diệp Tầm Lan.

Diệp Tầm Lan lắc đầu một cái: "Ta không biết, coi như có thể thắng , cũng sẽ không dễ dàng."

Trên mặt vẻ lo lắng hiển lộ không bỏ sót , nàng biết rõ , Lâm Vũ chỉ có gặp phải chân chính vấn đề khó khăn , thậm chí là vượt qua hấn phạm vi năng lực ở ngoài vấn đề khó khăn , mới có thể hiển lộ ra như vậy khí thế , nếu không mà nói , chỉ cần hấn có thể giải quyết , coi như trời sập xuống cũng không ảnh hưởng tới hấn tâm tình.

Giữa sân.

"Chuẩn bị xong ?" Vệ Anh Hồng hỏi.

Lâm Vũ gật đầu: "Được rồi!"

Hô!

Vệ Anh Hồng trực tiếp thi triển hình ý Thập Nhị hình trung Ứng hình , cả người tựa hồ hóa thành một cái cứng cỏi hùng ung , lấy hùng ung vỗ mỗi thế hời há mà xông về Lâm Vũ , khiến người ta cảm thấy Lâm Vũ chính là hùng ung trong mắt một con thỏ , lúc nào cũng có thể bị hùng ung vỗ mỗi.

Lâm Vũ nhưng là dưới chân động một cái , thân hình giống như du long , hành tẩu như Tật Phong , lấy chỉ trong gang tấc tránh khỏi Vệ Anh Hồng đã kích , lại thuận thế một chưởng đánh ra , Vệ Anh Hồng lập tức trở về quyền ngăn cản.

Phốc!

Quyền chưởng giao kích , tựa hồ có một cỗ cuồng đại kinh khí , lấy hai người làm trung tâm khắp nơi khuếch tán , hai người đồng thời bị đẩy lui ba bước mới đứng vững.

"Lợi hại , người này Hình Ý Quyền lực công kích quả nhiên cường hãn." Lâm Vũ chỉ cảm giác mình hữu chưởng hơi tê tê.

Đương nhiên , Vệ Anh Hồng cũng không khá hơn bao nhiêu , trong lòng kinh hãi chính là lớn hơn , Lâm Vũ tu vi rõ ràng so với hấn thấp nhiều như vậy , nhưng ở chính diện giao phong trung không rơi xuống hạ phong , Vệ Anh Hồng suy đoán , đối phương khẳng định tu luyện rất lợi hại nội công tâm pháp , nhưng mà Lâm gia cũng không có gia truyền nội công tâm pháp , có thể thấy đây là Lâm Vũ là cơ duyên xảo hợp được đến.

Hình Ý Quyền cùng Bát quái chưởng , đều thuộc về nội gia quyền hệ thống , bất đồng là Hình Ý Quyền là lấy kim , mộc , thủy , hỏa , thổ ngũ hành làm trụ cột , mà Bát quái chưởng chính là âm hợp Phục Hi bát quái , nhưng bất kể ngũ hành vẫn là bát quái , chung quy đều là nội gia quyền , nội gia quyền bản thân thì có khai thông công hiệu , Vệ Anh Hồng tu luyện nhiều năm như vậy , quanh thân huyết khí đương nhiên cũng sơ thông rất nhiều , khai thông trình độ mặc dù không có Lâm Vũ lớn như vậy , nhưng hấn tu vi so với Lâm Vũ cao.

Này một tăng giảm một chút ở giữa , hai người chênh lệch thật ra thì cũng không lớn.

Hô! Hô!

Chỉ thấy hai đạo kinh phong né qua , Lâm Vũ cùng Vệ Anh Hồng đều lấy tốc độ nhanh nhất xông về đối phương.

Ầm!

Một cái nhanh như tia chớp càn quét , Lâm Vũ đuôi phải tàn nhẫn đá vào Vệ Anh Hồng trên chân.

"Hồng hét!" Lâm Vũ sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy một cổ kinh khủng cương mãnh kinh khí trực tiếp theo Vệ Anh Hồng trên chân truyền tới, chẳng những tùy tiện ngăn cản hấn đà kích, to lớn lực phản chấn càng làm cho Lâm Vũ suýt nữa đứng không vững.

"Hãy A...!"

Vệ Anh Hồng một cái giọng cao phách chân, giống như đại khảm đao giống nhau chém thẳng vào mà xuống, lòng bàn chân cùng bắp chân chung quanh quả nhiên mang theo khiến người ta run sợ phong áp! Hiện nhiên Vệ Anh Hồng một chiêu này đã sử dụng chân khí, Lâm Vũ muốn điều dụng chân khí chống cự đã không còn kịp rồi, lập tức mượn lực đao phản chấn vừa lui, lăn khỏi chỗ, ngay sau đó hai tay chống đất, cả người giống như một con chim nhỏ phóng lên cao, trên không trung một cái lộn ngược ra sau bỏ trốn mà đi.

Àm!

Một trận tiếng âm âm vang lên, bụi đất tung bay, chờ bụi khói tản đi, mọi người phát hiện, Vệ Anh Hồng mới vừa rồi kia một chân, vậy mà trên mặt đất đập ra một cái hố, tuy nhiên không là rất lớn, nhưng nơi này dưới đất là cái loại này cứng rắn thổ địa, có thể thấy một cước này uy lực bao lớn.

"Nguy hiểm thật! Hấn vậy mà dẫn đầu sử dụng chân khí, thiếu chút nữa đem ta đánh trở tay không kịp." Lâm Vũ ánh mắt đông lại một cái, nhìn chăm chú đối diện Vệ Anh Hồng, "Cũng còn khá ta phản ứng coi như nhanh, nếu không mới vừa rồi một dưới đùi đến, ta liền hoàn toàn chơi xong."

"Rất lợi hại!" Bốn phía người nhìn hai người tỷ thí, trong lòng toát ra cùng một cái ý nghĩ, nguyên lai trên thế giới này, thật có cao thủ võ lâm tồn tại!

"Lâm Vũ mới vừa rồi hai tay chống một cái liền nhảy ra gần cao hai mét, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết khinh công?"

"Ta xem hấn là, còn có đối phương một cước kia, khẳng định dùng trong truyền thuyết nội lực, nếu không tại sao có thể có lớn như vậy uy lực?"

"Kia Lâm Vũ có thể hay không nội lực?"

"Nhất định sẽ, nếu không hấn làm sao có thể tay nhảy đến cao hơn hai mét? Theo ta thấy, Lâm Vũ thân pháp so với đối phương lợi hại, mà đối thủ của hấn, chính là lấy lực lượng sở trường, hai người phong cách không giống nhau, ai thắng ai thua thật đúng là khó mà nói, dùng trong trò chơi ý kiến, chính là một cái bên nhảy cao, một cái lực công kích cường." Một cái võ hiệp mê sáng quắc có từ mà bình luận hai người đặc điểm.

Bất quá cũng dễ cho hấn nói đúng.

Tại bọn họ nói chuyện này mất một lúc, đánh nhau hai người, hiện tại đã triển đấu chung một chỗ, người tới ta đi, đánh phi thường cao hứng, Lâm Vũ cũng biết rõ mình không thể cùng đối phương cứng đối cứng, kẻ sách hiện thời, chỉ có ý vào so với đối phương lợi hại hơn tốc độ cùng thân pháp cùng với du đấu. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Thắng hiểm

Phốc! Phốc! Phốc!

Mặc dù Lâm Vũ không có nghiên cứu qua Hình Ý Quyền, nhưng ít ra có thể xác nhận một điểm, Du Thân Bát Quái chương ở thân pháp lên, không thua ở bất luận một loại nào quyền pháp, Vệ gia khả năng cũng có một chút tu luyện thân pháp pháp môn, nhưng đó dù sao cũng là hai bộ võ học, tuyệt đối không thể nào biết giống như Bát quái chương như vậy, thân pháp cùng chương pháp phù hợp được thiên y vô phòng.

"Người này càng ngày càng khó quán." Vệ Anh Hồng càng đánh càng kinh ngạc.

Thân pháp vốn cũng không phải là hấn am hiểu, Lâm Vũ làm như vậy, là muốn bắt đầu đánh du kích chiến, hơn nữa còn là vừa đánh vừa tìm ra đối thủ nhược điểm, trong lúc nhất thời, song phương hiện ra lực lượng tương đương tư thế.

"Ừ?" Lâm Vũ đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

Cuối cùng phát hiện Vệ Anh Hồng một cái nhược điểm, chính là hấn Hình Ý Quyền, có một cái cương mãnh chiêu thức sử dụng ra sau đó, sẽ xuất hiện trong một cái chớp mắt khe hở, hiện nhiên hấn một chiêu này dùng còn không quen, cùng phần sau chiêu thức liên tục không đứng lên, chính mình chỉ cần lẩn nữa khiến hấn sử dụng ra một chiêu này, liền có thể bắt lại trong chớp mắt ấy khe hở, trực tiếp cấp cho đối phương nặng nề một đòn!

Phốc! Phốc! Phốc!

Lâm Vũ cùng Vệ Anh Hồng tỷ thí còn đang tiến hành, tiếng quyền cước chạm nhau thanh âm, không ngừng truyền vào người chung quanh trong tai, vây xem người, đã sớm không có người nào đi đánh giá hai người người nào bói ưu thế, đều không chớp mắt nhìn chăm chăm trong chiến đấu Lâm Vũ cùng Vệ Anh Hồng.

Hai người lần nữa qua mười mấy chiêu, Lâm Vũ chân khí lập tức phải hao hết thời điểm. .

"Đứng ngay tại lúc này!"

Cuối cùng ở nơi này một khắc cuối cùng chớp được đôi phương nhược điểm, Lâm Vũ không có do dự nữa, đã sớm vận chuyển tới hữu chương lên chân khí, vào giờ khắc này trực tiếp bùng nổ, một chương này mang theo cực kỳ cường hân kinh phong, trực tiếp đánh trúng Vệ Anh Hồng lồng ngực!

Ầm!

Vệ Anh Hồng trực tiếp bị đánh ra hơn mười thước, thật may tại mấu chốt nhất trong chớp mắt ấy, thân hình nhất chuyển, có thể dùng Lâm Vũ một chương kia hơi lệch hướng trái tim bộ vị, nếu không, hẳn hôm nay nhất định phải vào bệnh viện, ít nhất cũng phải nghỉ ngơi hơn mấy tháng tài năng lần nữa nhảy nhót lên.

Nhưng dù là như thế, nằm trên đất Vệ Anh Hồng cũng cảm giác mình khí huyết quay cuồng một hồi.

Phốc!

Vệ Anh Hồng phun ra một ngụm máu tươi, đã không có sức tái chiến, thương thế này, tại mười ngày nửa tháng bên trong, là đừng nghĩ sẽ cùng người khác tỷ võ.

Mà Lâm Vũ cũng không khá hơn chút nào, khoe miệng giống vậy tràn ra một tia huyết dịch, mặc dù không có gì đáng ngại, nhưng vẫn là phải nghỉ ngơi hai ba ngày tài năng khôi phục, bên trong đan điền chân khí, đã chỉ còn lại như vậy nhỏ bé không thể nhận ra một tia, nếu như mới vừa rồi một chương kia không thể kiến công, chỉ sợ sa sút chính là mình.

"Tiểu Vũ, ngươi không sao chứ? Bị thương có nặng hay không?" Diệp Tầm Lan lo lắng chạy tới, lấy ra một tờ khăn giấy giúp hắn lau đi theo bên phải nơi khoe miệng chảy ra vết máu.

Sau đó đỡ Lâm Vũ cánh tay, nước mắt tại nàng trong hốc mắt lớn tròn, phảng phất tùy thời có thể rơi xuống.

"Ta không việc gì, nghỉ ngơi hai ngày là tốt rồi." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

"Ngươi thật không có chuyện?" Diệp Tầm Lan vẫn còn có chút không tin, hiện tại Lâm Vũ, sắc mặt tái nhợt hơi dọa người, ít nhất nhìn qua thật rất có chuyện.

Cảm nhận được giai nhân quan tâm, Lâm Vũ vui mừng cười một tiếng, đưa tay kéo nàng ngọc thủ: "Lan tỷ, ta chỉ là có chút tiêu hao quá độ mà thôi, không bị thương tích gì, ta là thầy thuốc, có sao không chính ta rất rõ."

"Ta đây dìu ngươi đi trên xe nghỉ ngơi." Diệp Tầm Lan cũng không có nghĩ quá nhiều, trực tiếp kéo Lâm Vũ lên xe nghỉ ngơi.

Này kéo một cái lại phát hiện kéo không nhúc nhích, quay đầu nhìn lại Lâm Vũ, chỉ thấy Lâm Vũ đưa mắt nhìn về Vệ Anh Hồng phương hướng, lúc này, Vệ Anh Hồng tại hai người thủ hạ đỡ xuống đến Lâm Vũ trước mặt.

"Lần này, là ta thắng không anh hùng, tiền thưởng sự tình, đến đây thì thôi." Lâm Vũ nhìn Vệ Anh Hồng, nếu như trước ý vào trên tay kiếm đem đối phương đã thương, sa sút sẽ là chính mình.

"Ho khan một cái. . Ta thua rồi ta thua rồi, ho khan một cái. . Ta sẽ tuân thủ hứa hẹn, ngươi muốn tình báo ta ngày mai phát đến ngươi trên điện thoại, còn có. . Ngươi thanh kiếm này nhưng là giá trị liên thành, tại cũng không đủ thực lực trước, vẫn là bớt lấy đi ra thì tốt hơn." Vệ Anh Hồng một bên ho khan vừa nói.

Lâm Vũ yên lặng gật đầu, mang ngọc có tội sự tình, từ cổ chỉ kim cho tới bây giờ không có khuyết thiếu qua, hôm nay nếu như không là Vệ Anh Hồng muốn tìm chính mình phiền toái, đánh chết mình cũng sẽ không đem thanh kiếm này ngay trước mọi người lấy ra.

Lúc này, đại gia mới nhớ tới Diệp Tầm Lan trên tay kia thanh kiếm, trong mắt rất nhiều người đều lộ ra tham lam, đây chính là một cái chém sắt như chém bùn thần binh lợi khí, không có người sẽ không động tâm, nhưng lại không có nửa người dám đi lên cướp, hay nói giỡn, bọn họ cũng không có võ công, nếu như bị thanh kiếm này nhẹ nhàng một tước, thì phải trực tiếp đi gặp Diêm Vương!

Trong đám người, ngược lại có một người từ đầu chí cuối đều tại lặng lẽ nhìn Lâm Vũ, trong lòng ngũ vị tạp trần, trên mặt tất cả đều là vẻ phức tạp.

Người này, chính là Tần Mặc.

Lâm Vũ biết võ công chuyện, lui tới với hắn rồi một năm Tần Mặc không có thể không biết, thế nhưng nàng như thế cũng không nghĩ tới, Lâm Vũ võ

công vậy mà lợi hại như vậy, còn có hấn kia đem giá trị liên thành kiếm. . . Tần Mặc phát hiện, chính mình thật bỏ lỡ.

Thế nhưng có vài người có một số việc, bỏ lỡ, liền hoàn toàn bỏ lỡ, đây đều là mọi người tự lựa chọn, oán bất chấp mọi thứ người.

Vệ Anh Hồng đã tại hai người thủ hạ nâng đỡ rồi đi, bao gồm trước mấy cái côn đồ, cũng bị người khiêng đi, trưởng lớp Giang Trạch chợt chạy tới, nhìn nọt mà nhìn Lâm Vũ, đạo: "Lâm Vũ, ta có thể không thể thương lượng với ngươi một chuyện?"

"Muốn cùng ta học võ?" Lâm Vũ mang xuống mí mắt, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ tới tên này đang đánh ý định quý quái gì.

"Ân ân, ngươi có thể dạy ta không?" Giang Trạch gật đầu liên tục, mặt đầy khao khát thần sắc.

"Có thể, bất quá ta muốn ngươi bây giờ làm một chuyện, nếu như làm xong, ta liền dạy võ công cho ngươi."

"Không thành vấn đề! Quán ở trên người của ta, chỉ cần ngươi nguyện ý giáo, coi như là lên núi đao xuống chảo dầu ta đều không để ý!" Giang Trạch vỗ ngực bảo đảm.

"Kia ngược lại không đến nỗi." Lâm Vũ cười một tiếng, "Ta muốn ngươi làm việc, chính là ở nơi này đề đập lên đứng trung bình tấn hai giờ, trung gian không thể nghỉ ngơi!"

Giang Trạch nhất thời biến thành mặt nhăn nhó: "Ta còn là lựa chọn lên núi đao xuống chảo dầu. . ."

Đứng trung bình tấn bốn giờ, trung gian vẫn không thể nghỉ ngơi, cái này cùng muốn hấn mạng già không kém bao nhiêu!

"Được rồi, Giang Trạch, ngươi gọi tất cả mọi người tập hợp, thuận tiện kiểm lại một chút số người, chúng ta phải đi về." Lục Mộng Tâm đi tới cắt đứt hai người mà nói, sau đó lại nhìn Lâm Vũ, "Lâm Vũ, ngươi thật không có chuyện?"

"Đạo sư ngươi chỉ cần hôn ta một cái, ta bảo đảm lập tức thì không có sao." Lâm Vũ rất rầm thối mà khẽ cười nói.

Lục Mộng Tâm mặt non nót một đỏ, câu giận trừng mắt liếc hấn một cái, này đến lúc nào rồi rồi, hấn còn có tâm tình hay nói giỡn, Diệp Tầm Lan lại muốn đưa tay đi nắm Lâm Vũ, nhưng nghĩ tới hấn còn bị thương trên người, đưa đến một nửa tay lại rút trở về.

"Tiểu Lan, ngươi trước đỡ Lâm Vũ lên xe nghỉ ngơi, những chuyện khác hấn tạm thời không cần lo." Lục Mộng Tâm trực tiếp đem Lâm Vũ đẩy ra, đỡ cho hấn ý vào chính mình bị thương trên người, những người khác sẽ không đem hấn thế nào, nên cái gì mà nói đều dám nói ra.

Hiện tại Lâm Vũ xác thực cần nghỉ ngơi, trước khoe miệng của hấn chảy máu đáng về, tại chỗ người cũng đều nhìn đến rõ ràng, hấn trên miệng mặc dù luôn nói không việc gì, nhưng Lục Mộng Tâm có thể sẽ không như thế muốn, những người khác giống vậy sẽ không như thế nghĩ.

Đều học máu, còn có thể không có chuyện gì sao?

Diệp Tầm Lan gật gật đầu, đỡ Lâm Vũ đến trên xe đồ ngồi xuống, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Tiểu Vũ, ngươi trước ngủ một hồi đi, đến chỗ rồi ta sẽ gọi ngươi."

"Ừm." Lâm Vũ hai tay ôm nàng thon thả, dựa lưng vào ghế ngồi nhắm hai mắt lại, bắt đầu từ lúc tu luyện tới nay lần đầu tiên chân chính trên ý nghĩa ngủ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Động phòng cũng không có vấn đề gì

Trở lại trường học, Lâm Vũ mới bị Diệp Tầm Lan đánh thức, cùng Lục Mộng Tâm cùng các bạn học nói lời từ biệt sau đó, cũng không có quá nhiều mà lưu lại, trực tiếp lên một chiếc xe taxi trở lại gia.

"Ngươi trước ở trên ghế sa lon ngồi hội ta đi giúp ngươi cầm quần áo, ngươi tắm trước lại đi nghỉ ngơi, cơm tối được rồi ta lại tới gọi ngươi." Mới vừa vào gia môn, Diệp Tầm Lan bắt đầu làm ra an bài, thanh âm rất nhẹ, lại lộ ra không nghĩ ngờ gì nữa.

"Ồ." Lâm Vũ gật gật đầu.

Làm tắm xong đi ra , Diệp Tầm Lan đã bắt đầu tại trong phòng bếp làm việc , Lâm Vũ suy nghĩ một chút , vẫn là không có đi quấy rầy nàng , mà là trở lại gian phòng của mình , suy nghĩ phía sau sự tình làm như thế nào đi ứng đối.

Lưu Từ Hiên chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ , bất quá chuyện này tạm thời không cần lo lắng , cổ võ người tu hành đều là rất cao ngạo , đặc biệt là tu vi cao cổ võ người tu hành , trong thế tục tiền tài căn bản đã động bọn họ không được , cho nên hẳn coi như có kế hoạch gì , nhất thời nửa khắc cũng sẽ không có hành động.

Trừ phi Vệ Anh Hồng chưa từ bỏ ý định , sau khi trở về mời trong gia tộc lợi hại hơn đệ tử , nhưng suy nghĩ một chút Vệ Anh Hồng đáng vẻ , hẳn là sẽ không làm như vậy.

Lâm Vũ hiện tại phải gánh vác tâm , ngược lại là một chuyện khác , chính là mình thân phận , đã không giấu được rồi , hôm nay tại Đông Sơn Thủy Khố sự tình một khi truyền đi , hơn nữa chính mình có một cái chêm sắt như chêm bùn bảo kiếm , tin tưởng rất nhiều người sẽ đi tra chính mình lai lịch , cửu gia rất nhanh cũng sẽ tìm tới cửa.

"Chủ nhân , ta bình thường cảm thấy , người có thời điểm muốn chuyện suy nghĩ nhiều quá , như vậy mặt rất dễ già , người suy nghĩ một chút « kinh dịch » lên Càn thứ ba hào hào từ , liền sẽ rõ ràng." Tiểu Y không tránh khỏi khuyên giải nói.

"Cửu ba , quân tử chung nhật khô khô , tịch dịch như mãnh liệt , không có lỗi gì." Lâm Vũ lúng ta lúng túng mà thì thào , về sau ánh mắt kiên định gật đầu một cái , "Ta hiểu được , nên tới từ đầu đến cuối sẽ đến , ta muốn được nhiều đi nữa cũng vô dụng , hiện tại phải làm chính là đề cao cảnh giác , đồng thời còn phải nhanh lên một chút đề cao thực lực , lúc này mới trước mắt nhiệm vụ thiết yếu."

Nhưng là tăng thực lực lên , như thế nào một sớm một chiều công ?

"Chủ nhân , ta đề nghị người hãy mau đem « luyện khí cửu chương » truyền cho Lan tỷ tỷ , không gian truyền thừa sự tình ngược lại là có thể trước giấu điếm lấy , còn không phải lúc." Tiểu Y đạo.

"Ta cũng có ý nghĩ này , chỉ là người cũng biết , Lan tỷ khoảng thời gian này cơ hồ là cùng ta như hình với bóng , không gian truyền thừa nếu như không nói cho nàng biết , ta cũng không thể vào không gian truyền thừa tu luyện , tu luyện hiệu suất liền muốn thấp rất nhiều." Lâm Vũ bây giờ là bên trái cũng làm khó , bên phải cũng làm khó.

"Chủ nhân , người xem một chút cái này." Tiểu Y làm ra một cái màn sáng xuất hiện ở Lâm Vũ trước mắt.

Cấp một tụ linh phù , có thể hội tụ thiên địa linh khí đến chu vi trong vòng một trượng , kéo dài ba canh giờ.

Chỉ đơn giản như vậy giới thiệu , Lâm Vũ nhưng là thấy rõ rồi , đạo: "Tiểu Y , người là nói cái này gì đó tụ linh phù sử dụng sau đó , tại trong vòng ba canh giờ , ta trong vòng chu vi một trượng linh khí liền cùng không gian truyền thừa không sai biệt lắm?"

"Nghĩ hay quá nhỉ!" Tiểu Y trực tiếp trừng mắt liếc hắn một cái , "Không gian truyền thừa là đẳng cấp gì ? Loại này sơ cấp tụ linh phù có thể hội tụ bao nhiêu linh khí ? Trong lúc này chênh lệch nhiều cái trăm lẻ tám ngàn dặm!"

"Kia vẫn là không có tại không gian truyền thừa nội tu luyện hiệu suất cao a." Lâm Vũ buồn bực nói.

"Chủ nhân , người hôm nay bị người đánh choáng váng?"

"Nói điểm chính!"

"Nói như thế , chủ nhân người thuật thổ nạp chỉ là sơ cấp , hơn nữa người tu vi cũng đặt ở nơi này , hấp thu linh khí hiệu suất căn bản nhanh không đi nơi nào , ngoại giới linh khí số lượng hội tụ tốc độ , không đạt tới người lớn nhất hấp thu hiệu suất , thế nhưng , bất kể là tụ linh phù vẫn là không gian truyền thừa , linh khí số lượng cùng hội tụ tốc độ đều vượt qua người hấp thu tốc độ rất nhiều lần , nói như vậy người biết ?"

Tiểu Y đều nói được rõ ràng như vậy , còn có cái gì không hiểu ? Nói một cách đơn giản chính là cùng linh khí số lượng cùng với chính mình hấp thu linh khí hiệu suất có liên quan , chính mình hấp thu linh khí hiệu suất chỉ có cao như vậy , tụ linh phù cùng không gian truyền thừa mặc dù chênh lệch lớn như vậy , nhưng đều vượt qua chính mình hấp thu linh khí hiệu suất quá nhiều , đối với chính mình mà nói căn bản không có gì sai biệt.

Tự giống với trên tay có một cái ly , nếu như mỗi một lần chỉ cho nửa chén nước , hơn nữa cần phải gắp xong sau đó mới cho nửa chén , kia mỗi lần đều chỉ có thể nửa chén nửa chén mà đi giả bộ , nhưng nếu như trước mặt có một cái tri đàm , liền có thể một ly một ly đi giả bộ , nếu như có một cái hồ , đồng dạng cũng là một ly một ly đi giả bộ.

"Loại này tụ linh phù , coi như người và Lan tỷ tỷ cùng nhau sử dụng , trong tương lai một đoạn thời gian rất dài đều không yêu cầu đổi cái khác , trừ phi ngày nào người và Lan tỷ tỷ tu luyện hiệu suất vượt qua tụ linh phù hội tụ linh khí hiệu suất , bất quá bằng vào ta phỏng chừng , này ít nhất cũng phải đến mấy năm , hơn nữa loại này tụ linh phù sơ cấp được không thể lại sơ cấp , chỉ cần năm mươi truyền thừa điểm liền có thể hồi đổi một trượng."

Lâm Vũ tra xét mình một chút truyền thừa điểm , có hơn sáu trăm , chính mình mỗi ngày thời gian tu luyện cũng liền hơn hai canh giờ đến ba canh giờ , coi như khoảng thời gian này không kiếm truyền thừa điểm , cũng đủ hơn mười ngày tu luyện , đối với chính mình mà nói cũng không có bao nhiêu áp lực.

"Chờ ta thương lành , liền bắt đầu dùng loại này tụ linh phù tu luyện , thừa dịp mấy ngày nay , bắt đầu giáo Lan tỷ tu luyện." Lâm Vũ làm ra an bài.

Tiểu Y thấy Lâm Vũ đã quyết định , không nói gì thêm , trực tiếp biến mất ở bên trong phòng.

Rảnh rồi buồn chán Lâm Vũ , thấy mình không có việc gì làm , liền từ không gian truyền thừa trung xuất ra « Huyền Hoàng y điển » , nửa nằm mà trên giường đọc lên đến , trước nghe tiểu Y nói , chỉ cần hạng nhất đạt đến đến Đại sư cấp , liền có thể hồi đoái Linh Dược Viên cùng linh dược mằm mống , trừ lần đó ra còn có một chút những chức năng khác , mình bây giờ gần gũi nhất cấp đại sư chính là châm cứu cùng phương thuốc rồi , cần phải mau chóng tăng lên.

"Tiểu Vũ , nhanh lên một chút đem chén này cháo gà uống ." Chính làm Lâm Vũ nhìn mê mẩn , Diệp Tầm Lan bung một chén nóng hổi cháo gà đi tới , "Người đều bị thương còn không nghỉ ngơi cho khỏe , ngày mai nhìn lại không được sao ?"

Nói xong liền đem cháo gà đặt ở trên bàn sách , đoạt lấy Lâm Vũ trên tay sách , ném trên tủ đầu giường.

"Lan tỷ , thật ra thì ta thật không có chuyện , dù sao rảnh rồi cũng không trò chuyện , không bằng nhìn một chút sách ." Lâm Vũ bắt đầu dĩ nói.

Cô nương này tựa hồ cũng quá mức chuyện bé xé ra to rồi.

"Ta bất kể!" Diệp Tầm Lan hoàn toàn coi như không có nghe lọt , "Người bây giờ cần phải đem cháo gà uống , uống sau đó cần phải ngủ! Bệnh viện bên kia ta đã giúp người xin nghỉ ba ngày , có chuyện gì , chờ người thương hoàn toàn được rồi lại nói!"

"Không phải đâu Lan tỷ , ta chỉ cần nghỉ ngơi một đêm liền không thành vấn đề , người giúp ta xin nghỉ ba ngày ?" Lâm Vũ ghen hờn nhìn trần trối nhìn Diệp Tầm Lan.

Ba ngày không đi làm , cái này cần tổn thất bao nhiêu truyền thừa điểm ? Nàng đây cũng tính là lòng tốt làm chuyện xấu , nhưng là ba ngày nghỉ này thật không có thể mời , nếu là ở bình thường , thiếu nhìn mấy cái bệnh nhân tổn thất một ít truyền thừa điểm ngược lại chuyện nhỏ , chủ yếu nhất là , chu minh nãi nãi tùy thời muốn quan sát tình huống , đây chính là quan hệ đến sau này mình truyền thừa điểm tới nguyên hiệu suất.

"Ngốc , trêu chọc người!" Diệp Tầm Lan khước miệng ngậm cười nói , "Trong bệnh viện y khoa bây giờ căn bản không thể rời bỏ người , bắt quả người ngày mai đi làm thật không có vấn đề sao? Không bằng ở nhà nghỉ ngơi nửa một ngày ?"

Lâm Vũ thông thả tự đắc đuổi người một cái , mô phỏng nhiều năm trước nào đó bộ phim trung rất kinh điển một câu lời kịch: "Coi như tôi nay cùng người động phòng cũng không có vấn đề gì. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Có ta ở đây đừng sợ

Diệp Tầm Lan trên mặt lập tức hiện đầy ánh nắng đỏ rực , nội tâm một trận ngượng ngùng , lại không dám nói gì nữa , nếu không Lâm Vũ một khi mở ra đùa giỡn , đó là cái gì mà nói cũng dám nói , trời mới biết phía sau hẳn còn có thể nói ra gì đó làm người mặt đỏ tới mang tai mà nói.

"Lan tỷ , Diệp thúc thúc cùng thím ngày đó đem hôn thú giao cho chúng ta sau , thật giống như liền cũng không có xuất hiện nữa rồi , người nói bọn họ sẽ không đồng ý chúng ta chuyện ?" Lâm Vũ uống Diệp Tầm Lan chuẩn bị ái tâm cháo gà , đột nhiên nghĩ tới chuyện này.

Cũng không biết bọn họ đối với chuyện này rốt cuộc là một cái dạng gì thái độ , lấy Lâm Vũ phong chừng , nhất định là đồng ý , nhưng coi như là đồng ý , ít nhất cũng phải đơn một cái trạng thái mới thỏa đáng chứ ? Bất kể nói thế nào , bọn họ cũng là Diệp Tầm Lan cha mẹ , đối với chính mình liền có lòng tin như vậy ?

"Bọn họ khẳng định đồng ý chúng ta chuyện , hơn nữa hết thầy giao cho chúng ta làm chủ , mới sẽ làm như vậy , còn nữa , người mới vừa rồi gọi bọn hẳn gì đó ?" Diệp Tầm Lan đi tới trước bàn đọc sách , ngồi ở Lâm Vũ bên người sâu kín nói.

"Há , hẳn là cha ta mẫu thân , là ta sai lầm rồi , lão bà , đến , hôn một cái ." Lâm Vũ thừa dịp nàng không chú ý , trực tiếp tại nàng trắng nõn trên mặt hôn một cái.

"Ô kia! Người xem một chút người , làm cho trên mặt ta tất cả đều là dầu!" Diệp Tầm Lan nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn , một bên cầm lên trên bàn khăn giấy lau qua bị Lâm Vũ hôn qua địa phương , một bên không ngừng oán trách , "Thật là khó giặt rửa. . . A a. . ."

P phía sau mà nói lại cũng không nói ra được , bởi vì thời điểm Lâm Vũ lần nữa uống một hớp , lại không có nuốt vào , nhanh chóng miệng đối miệng đút cho Diệp Tầm Lan , đợi nàng kịp phản ứng , một cái cháo gà đã xuống bụng.

"Lan tỷ, lần này ngươi không ngừng đầy mặt bóng loáng, còn miệng đầy dầu mỡ rồi." Lâm Vũ lòng ra miệng, trêu ghẹo nói.

"Ngươi mới miệng đầy dầu mỡ đây!" Diệp Tầm Lan lau đi miệng, trực tiếp cho hắn một cái liếc mắt, "Được rồi, nhanh lên một chút đi ăn cơm, không còn ăn liền muốn lạnh!"

...

"Ngươi nói gì đó? Lâm Vũ đem ngươi đánh bại? Hắn làm sao có thể lợi hại như vậy?" Lưu Tử Hiên cầm điện thoại di động, mặt đầy không tin nói với Vệ Anh Hồng đạo.

Hai người trước kế hoạch, vào hôm nay xuất thủ đối phó Lâm Vũ, Lưu Tử Hiên nhưng là mong đợi suốt một ngày, cho tới bây giờ, Vệ Anh Hồng mới gọi điện thoại về, vốn là cho là Lâm Vũ đã vào bệnh viện, không nghĩ đến vào bệnh viện ngược lại là Vệ Anh Hồng!

Lưu Tử Hiên nằm mơ cũng không nghĩ tới, nguyên lai Lâm Vũ võ công có lợi hại như vậy, liền tu luyện qua nội công Vệ Anh Hồng đều thua vào tay hắn.

"Cái này có gì không có khả năng? Ta bây giờ đang ở nằm bệnh viện." Vệ Anh Hồng lạnh nhạt nói, trong lòng giống vậy có chút không cam lòng.

Hôm nay tỷ võ để cho Vệ Anh Hồng xác định một chuyện, chính là Lâm Vũ mặc dù tu luyện nội công tâm pháp, nhưng đối với chân khí sử dụng rất không thuần thục, có thể thấy đối phương ngày tháng tu luyện cũng không dài, thế nhưng Vệ Anh Hồng mặc dù chỉ là Vệ gia một cái dòng thứ đệ tử, khỏi bước nhưng so với Lâm Vũ sớm rất nhiều, hôm nay lại thua, này to lớn tương phản, khiến hắn như thế nào cam tâm?

Đương nhiên, chỉ bàn về sức chiến đấu mà thôi, Vệ Anh Hồng so với Lâm Vũ cao hơn, mặc dù Lâm Vũ có chút thắng không anh hùng, nhưng thua chính là thua, không có lý do gì dễ tìm, Lâm Vũ có thể gài bẫy hắn, cũng là Lâm Vũ bản sự, nếu như hôm nay là sinh tử quyết đấu, Vệ Anh Hồng cũng không phải là vào bệnh viện đơn giản như vậy!

Coi như không chết, cũng phải bị phế bỏ đan điền!

"Lưu Tử Hiên, ta khuyên ngươi về sau tốt nhất không nên lại dẫn đến Lâm Vũ, ta xem ra Lâm Vũ không phải thích gây chuyện người, nhưng giới nhện đến đâu người cũng sẽ có lúc bộc phát sau, hơn nữa người như vậy, tính khí một khi bùng nổ thường thường không thể thu thập, nếu như ngươi lập đi lập lại nhiều lần mà đi dẫn đến hắn, đến lúc đó có hậu quả gì không, cũng đừng trách ta trước đó không có nhắc nhở ngươi." Vệ Anh Hồng tiếp tục nói, "Ta coi ngươi là bạn mới có thể như vậy khuyên ngươi, về phần ngươi có nghe hay không, chính là ngươi chuyện."

Lưu Tử Hiên cầm lấy điện thoại yên lặng, để cho hắn buông tha đối phó Lâm Vũ, này tựa hồ khả năng không nhiều, nhưng hắn chính mình lại không có có bản lĩnh gì, chỉ có thể mượn tay người khác, Vệ Anh Hồng là hắn hiện nay đang có thể mời tới mạnh nhất rồi, có thể vẫn không phải Lâm Vũ đối thủ, loại trừ Vệ Anh Hồng cùng Vệ gia trưởng bối, Lưu Tử Hiên thật sự không biết còn có người nào có thể đối phó Lâm Vũ.

Hơn nữa, Vệ gia trưởng bối căn bản cũng không phải là Lưu Tử Hiên có thể mời tới.

"Ta đến đây là hết lời, chính ngươi lo lắng đi."

Vệ Anh Hồng nói xong câu đó trực tiếp cúp điện thoại, nửa nằm tại trên giường bệnh nhìn trần nhà, thầm nghĩ: "Âm dương châm truyền nhân đã xuất hiện, yên lặng hai mươi mấy năm sóng gió lại muốn đứng lên, hơn nữa cái này truyền nhân còn có khác một phen gặp được, Lâm Vũ, nhìn ngươi hôm nay đáng vẻ, hắn là đã biết rồi cừu gia là ai, chỉ là không tìm được mà thôi, ta bây giờ liền giúp ngươi một cái, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi biết như thế đi đối mặt với ngươi cừu gia. . . Sự tình tựa hồ trở nên càng ngày càng thú vị."

Lưu Tử Hiên tại Vệ Anh Hồng cúp điện thoại sau đó, sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm, ngay cả ngủ ở bên cạnh hắn một cái cô gái đẹp tới trêu đùa, cũng không để được bất kỳ hứng thú gì, hắn là cái quần là áo lụa, nhưng cũng không đại biểu hắn gốc, Vệ Anh Hồng mặc dù không có nói rõ, nhưng thái độ đã rất rõ ràng, Vệ Anh Hồng về sau cũng sẽ không bao giờ giúp hắn đối phó Lâm Vũ.

So sánh với Vệ Anh Hồng thần thần bí bí, còn có Lưu Tử Hiên không cam lòng, hiện tại Lâm Vũ ngược lại thật nhàn nhã, Diệp Tầm Lan chuyện gì đều không chuẩn khiến hắn đi làm, mới vừa cơm nước xong, hắn liền bị Diệp Tầm Lan kéo đến trong căn phòng nghỉ ngơi.

"Lan tỷ, đừng lo lắng nữa." Lâm Vũ theo Diệp Tầm Lan sau lưng, hai tay vượt qua nàng cổ ôm nàng, tại bên tai nàng nhẹ giọng an ủi, "Bất kể xảy ra chuyện gì, đều có ta tại."

Diệp Tầm Lan trầm mặc một hồi mới mở miệng: "Ta không có cách nào không lo lắng, lần này ngươi mặc dù thắng, nhưng thắng được cũng không dễ dàng, nếu là về sau bọn họ lại phái lợi hại hơn người tới, chúng ta đây nên làm cái gì? Tiểu Vũ, nếu không chúng ta đi ẩn cư, cách xa những thứ này tranh đấu?"

Nhớ tới hôm nay sự tình, Diệp Tầm Lan đến bây giờ cũng không khỏi sợ, nếu như Lâm Vũ không có thanh kiếm kia, cùng với chu đao kế hoạch, hôm nay liền dữ nhiều lành ít.

Lâm Vũ hai tay hơi hơi dùng sức, đưa nàng ôm vào trong ngực: "Lan tỷ, ta không thể rời đi, ít nhất hiện tại không thể rời đi!"

Hiện tại, Lâm Vũ truyền thừa điểm thu được, loại trừ truyền thừa hạng thấp cấp ở ngoài, cũng chỉ có bệnh viện công tác, thế nhưng thắng cấp khen thưởng chỉ có một lần, bệnh viện làm việc nhưng có thể mỗi ngày đều thu được truyền thừa điểm, thậm chí có thể nói đây là Lâm Vũ trước mắt truyền thừa điểm duy nhất lại nguyên.

Một khi rời đi, chẳng lẽ phải đi làm cái thần côn, giúp người xem bói tới kiếm lấy truyền thừa điểm? Không có truyền thừa điểm tới nguyên, sau này mình sẽ càng thêm nửa bước khó đi.

Huống chi, Lâm Vũ là thực sự thích thầy thuốc công việc này.

"Chúng ta đây nên làm cái gì? Tiểu Vũ, ta thật tốt sợ." Diệp Tầm Lan xoay người, rúc lại trong lòng ngực của hắn, "Nếu như ngày nào ngươi có gì ngoài ý muốn, ta... Ta thật không biết mình nên làm cái gì."

"Có ta ở đây, đừng sợ!" Lâm Vũ đưa ra một cái tay, giúp nàng sửa lại một chút trên trán tóc rối, đạo: "Lan tỷ, ngươi nghĩ tu luyện đan pháp sao? Cũng chính là chúng ta thường thường tại trên ti vi nghe được nội công..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Kỳ tích sinh ra

Đạo gia đan pháp, cùng những thứ kia trong tiểu thuyết võ hiệp nội công vẫn có khác nhau rất lớn, bao gồm cùng Vệ gia tu luyện công pháp đều khác biệt rất lớn, bất quá giai đoạn hiện tại cũng không có gì tốt phân biệt, hoàn toàn có thể coi như là cùng một loại.

"Nguyên lai ngươi thật sẽ nội công." Diệp Tầm Lan ngược lại không có cảm thấy ngoài ý muốn.

Hôm nay thấy được Lâm Vũ võ lực sau đó, trong nội tâm nàng đã sớm đoán được một điểm này, chẳng những là Diệp Tầm Lan, đương thời tại chỗ, tin tưởng rất nhiều người đều đoán được.

"Ừ." Lâm Vũ gật đầu một cái, "Lan tỷ ngươi muốn là cũng muốn tu luyện mà nói, ta dạy cho ngươi."

"Ta muốn tu luyện." Diệp Tầm Lan trọng trọng gật đầu.

Nàng không phải là vì tranh cường hão thắng, mà là vì có lớn hơn sức tự vệ, không muốn để cho Lâm Vũ gặp phải chuyện gì còn muốn phân tâm chiếu cố nàng, có thể đi một lòng đối phó địch nhân.

"Được, ta đây bắt đầu từ ngày mai, liền bắt đầu dạy ngươi thân thể con người kinh lạc phương diện này nội dung, chờ ngươi quen thuộc những thứ này sau đó, lại bắt đầu truyền thụ cho ngươi khẩu quyết tâm pháp." Lâm Vũ nhất thời làm ra an bài.

Muốn tu luyện, trước hết quen thuộc nhân thể huyết khí cùng kinh lạc, giương ép tu luyện rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, nhưng mà đó cũng không phải một sớm một chiều chuyện, chỉ riêng ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khí, chỉ là ghi nhớ tên liền ít nhất phải tiêu phí tốt mấy ngày, Lâm Vũ từ tiểu học là Trung y, đối với mấy cái này tự nhiên rất quen thuộc, có thể Diệp Tầm Lan ở phương diện này nhưng là một cái mười phần mười tay mơ, dưới mắt cũng chỉ có thể từng bước một tới.

"Ừ, ta bắt đầu từ ngày mai hãy cùng ngươi học, chờ ta về sau tu luyện ra nội lực, ngươi muốn là còn dám khi dễ ta, ta liền... Hừ hừ!" Diệp Tầm Lan cặp mắt khép hờ, hừ hừ cười nói, "Không cho phép ngươi đổi ý, nhất định phải dạy ta!"

"Nói như vậy, ta là phải thừa dịp lấy hiện tại khi dễ đủ rồi hả?" Lâm Vũ một cái xoay mình, đem nàng đè ở dưới người.

"A!" Diệp Tầm Lan kêu lên một tiếng, đưa hai tay ra liền muốn đẩy hắn ra, làm thế nào cũng không làm được gì, không thể làm gì khác hơn là cầu khẩn nói: "Tiểu Vũ... Ngươi trước đi xuống, ngươi bây giờ trong người còn bị thương đây, nếu không chờ ngươi thương được rồi lại..."

"Lan tỷ, ta đều nói qua nhiều lần lần rồi, ta không việc gì."

Diệp Tầm Lan nhìn Lâm Vũ đáng vẻ, biết rõ hôm nay hai người liền muốn bước ra một bước cuối cùng, trở thành chân chính vợ chồng, đã sớm định đem hết thầy đều cho hắn Diệp Tầm Lan, không có tiếp tục giãy giụa, đỏ mặt nhắm mắt lại, trái tim run lấy bầy, ngượng ngùng không chịu nổi.

"Lan tỷ, ngươi thật đẹp." Lâm Vũ tiến tới bên tai nàng êm ái nói.

Diệp Tầm Lan chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp đều bị hoàn toàn hạnh phúc cho lấp đầy, Lâm Vũ trong miệng thở ra hơi nóng càng làm cho nàng kia trong suốt vành tai đỏ lên, ngay sau đó Lâm Vũ liền hôn lên nàng kia non mềm cái miệng nhỏ nhắn, Diệp Tầm Lan không kim lòng được đưa ra cánh tay ngọc ôm hắn cổ, vòng tình ôm hôn.

Hồi lâu , môi rời ra.

Lâm Vũ nhìn vẫn còn nhắm hai mắt Diệp Tầm Lan , khẽ mỉm cười , đạo: "Lan tỷ , sớm chút ngủ đi."

Vừa nói ngay tại nàng thân thể mềm mại leo lên lên , nằm ở bên cạnh , cười híp mắt nhìn nàng.

"A! Ngươi . . Ngươi tên bại hoại này , xấu lắm! Xấu lắm . ." Diệp Tầm Lan trên mặt không sai biệt lắm muốn toát ra khỏi trắng , một bên hờn dỗi một bên nắm lên quả đấm nhỏ , dùng sức hướng Lâm Vũ trên người bắt chuyện.

"Phu nhân , ngươi tha cho ta đi , đừng đánh , vì phu còn bị thương trên người đây!" Lâm Vũ liền thanh cầu xin tha thứ.

Diệp Tầm Lan lại không chút nào dừng lại ý tứ: "Ngươi không phải mới vừa nói ngươi đã không sao ?"

"Ta . ."

Lâm Vũ hận không được tát mình hai cái bạt tai , không việc gì trêu đùa nàng làm gì ? Lần này ngược lại tốt , tự chuốc lấy đau khổ.

Hơn mười phút sau , Diệp Tầm Lan đánh cũng đánh mệt mỏi , trực tiếp hừ rồi một tiếng , nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn nghiêng người sang đi , đưa lưng về phía Lâm Vũ không muốn để ý đến hắn , Lâm Vũ cười một tiếng , biết rõ nàng không có khả năng thật sinh khí , chỉ là đang đùa tiểu tính tình mà thôi , vì vậy đưa hai tay ra theo phía sau nàng ôm lấy nàng.

"Tiểu Vũ , ngươi đáp ứng ta , sau này bất kể xảy ra chuyện gì , ngươi đều không nên cô phụ ta , được không ?" Diệp Tầm Lan sâu kín nói.

Theo thời gian đưa đẩy , Diệp Tầm Lan ngoài mặt mặc dù không có biểu lộ ra , nhưng trong lòng lại là càng ngày càng lo lắng , cứ việc Lâm Vũ vẫn đối với nàng rất tốt , hơn nữa trong lòng cũng chỉ có nàng một cái , thế nhưng có một chút không thể bỏ qua , chính là Lâm Vũ càng ngày càng chiều cô gái thích , bất kể là lúc trước tại bệnh viện , vẫn là hôm nay tại trước mặt bạn học , Diệp Tầm Lan đều có thể nhìn ra một điểm này.

Nhưng nói đi nói lại thì , có bản lĩnh nam nhân cái nào không nhận nữ nhân thích ? Hơn nữa Lâm Vũ hữu sinh đắc một trương chiêu nữ hài thích khuôn mặt , bản thân này là một chuyện tốt , nhưng đối với Diệp Tầm Lan mà nói , có chút bận tâm cũng bình thường.

"Lan tỷ , ta sẽ không làm cái gì bảo đảm , cũng sẽ không giống những người khác giống nhau xin thề , nhưng ta có thể bảo đảm là , chỉ cần ngươi ở bên cạnh ta một ngày , ngươi chính là ta bảo bối , có vui vẻ , ta sẽ cùng ngươi cùng nhau cao hứng , có khó khăn , ta sẽ ngăn ở ngươi trước mặt , ta sẽ sủng ngươi , nhưng không có khả năng vô hạn độ làm hư ngươi . . Còn nữa , tương lai sẽ xảy ra chuyện gì , ai cũng dự liệu không tới , nếu như có một ngày bởi vì ngoài ý muốn , ta đột nhiên . ."

"Chớ nói , Tiểu Vũ , chớ nói được không . . Ô ô . . Ta không cho phép ngươi hơn nữa , chớ nói . ." Diệp Tầm Lan xoay người ôm thật chặt Lâm Vũ , rúc lại trong lòng ngực của hắn mắt tiếng khóc rống.

...

Một đêm đi qua , cứ việc vẫn là không có bước ra một bước cuối cùng , nhưng Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan cảm tình càng sâu trước , hai người cùng nhau tập thể dục sáng sớm , cùng nhau luyện võ , sau khi trở lại liền cùng nhau tại trong phòng bếp làm điểm tâm , ăn điểm tâm xong liền cùng nhau ngồi xe buýt đi làm . . Dính được ngay cả Lâm Vũ kia đem chém sắt như chém bùn bảo kiếm đều phách không ra.

Đi qua cùng Vệ Anh Hồng tỷ võ sự tình sau , thời gian tựa hồ lại khôi phục bình tĩnh.

Lâm Vũ ngày thứ hai nhận được Vệ Anh Hồng phát tới tin nhắn ngắn , phía trên viết chính là Lâm Vũ cừu gia hiện nay đang trên mặt đất chỉ , trừ lần đó ra liền lại cũng không có viết cái gì , bất quá đây đối với Lâm Vũ mà nói đã đủ rồi , tại chỗ liền đem cái tin này truyền đi cho Liễu Thi Ngưng , cũng nhờ cậy nàng hỗ trợ nhìn chăm chăm đối phương nhất cử nhất động.

Trừ lần đó ra , thể lực khác cũng không có động tĩnh gì , chỉ là yên lặng đến có chút không bình thường , phảng phất phần này bình tĩnh chẳng mấy chốc sẽ đánh vỡ , mà một khi đánh vỡ , chính là gió táp mưa rào tới lúc.

Hết thấy các thứ này , Lâm Vũ cũng không có đi suy nghĩ nhiều , mỗi ngày chính là đi làm , tan việc , theo lão bà , tu luyện . . Thời gian cứ như vậy ngày lại một ngày mà trải qua , bình thản , ấm áp , cũng hạnh phúc.

Nửa tháng sau.

"Chu nãi nãi , chúc mừng ngài đã khỏi hẳn , hôm nay liền có thể xuất viện." Lâm Vũ thu hồi xem mạch tay , hướng về phía chu minh nãi nãi chúc mừng đạo.

Thật ra thì đây hoàn toàn là uống công vô ích , bởi vì tối ngày hôm qua đột nhiên nhận được hơn 280 truyền thừa điểm , đoán cũng biết là Chu nãi nãi bệnh đã được rồi.

"Lâm thầy thuốc a , thật ra thì ta đã sớm được rồi , có thể lâm thầy thuốc ngươi hết lần này tới lần khác muốn ta ở nữa mấy ngày viện." Chu nãi nãi mặc dù có chút oán trách , nhưng trên mặt vui sướng như thế cũng không che giấu được.

Toàn bộ Vân Sơn Y Viện thầy thuốc , lần này có thể nói là chứng kiến một cái kỳ tích sinh ra , một cái loại bệnh viêm khớp mãn tính thời kỳ cuối , giới y

học công nhận bệnh bất trị một trong , một cái không sai biệt lắm muốn lên xe lăn người mắc bệnh , ngay tại Lâm Vũ mấy cây ngân châm cùng mấy uống thuốc bên dưới , người mắc bệnh ngày thứ ba liền có thể xuống giường độc lập hành tẩu ngày thứ bảy liền có thể một mình xuống lầu tản bộ , cho tới hôm nay , cái này bệnh bất trị cuối cùng bị Lâm Vũ hoàn toàn chữa trị.

"Lâm thầy thuốc , đây là ta rảnh rồi buồn chán làm một món lễ vật , mặc dù không đáng giá một đồng , nhưng ta còn là hy vọng người có thể nhận lấy." Chu nãi nãi theo chu mình trên tay nhận lấy một cái bức họa , hai tay đưa tới Lâm Vũ trước mặt . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Khách tới ngoài ý muốn

Lâm Vũ hai tay nhận lấy , cũng làm trước mặt mọi người đem bức họa triển khai , nguyên lai đây là một tấm thư pháp tác phẩm , trên đó viết đức nghệ song hình bốn chữ , bên cạnh còn có hai dựng thẳng hàng chữ nhỏ , bên phải một nhóm viết nội dung là tặng cho Lâm Vũ , bên trái kia dựng lên đi chính là Chu nãi nãi ký tên.

"Chu nãi nãi , nguyên lai ngài Âu giai có sâu như vậy công lực!" Lâm Vũ không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Chính hấn khi còn bé cũng luyện qua thư pháp , luyện tập khai thư đồng dạng là Âu giai , chỉ là sau đó bởi vì sinh hoạt bức bách , từ từ mà lạnh nhạt , chữ mặc dù viết thật xinh đẹp , nhưng không gọi được là thư pháp.

Mà Chu nãi nãi bức chữ này , lấy Lâm Vũ nửa người trong nghề ánh mắt đến xem , tuyệt đối gọi là đại gia phong phạm!

"Ta trước kia là dạy học pháp , sau đó bởi vì bệnh , từ từ mà không cầm được bút , may mắn gặp lâm thầy thuốc người , về sau ta lại có thể làm ta thích chuyện." Chu nãi nãi hòa ái mà cười nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái , đầu tiên nhìn thấy Chu nãi nãi thời điểm , đã cảm thấy hấn là một kiến thức phân tử , bây giờ nhìn lại , chính mình suy đoán quả nhiên không có sai , một tay chữ có thể viết lên công lực như vậy , đọc sách khẳng định cũng sẽ không thiếu đi nơi nào.

"Chu nãi nãi , cảm ơn ngài lễ vật , ta sẽ vĩnh viễn cất giấu vật quý giá." Lâm Vũ đem tác phẩm này cuộn lên , mỉm cười đối với Chu nãi nãi nói.

Người ta như thế tự tay viết đồ vật , so cái gì cờ thưởng có ý nghĩa nhiều.

"Lâm thầy thuốc , ta trước dẫn ta nãi nãi về nhà , sẽ không quấy rầy người công tác , lần tới có thời gian lại mời người ăn cơm." Chu Minh Đạo.

"Không việc gì , đi thôi." Lâm Vũ gật gật đầu.

Đưa bọn họ hai ông cháu đưa ra phòng , Lâm Vũ xoay người , thấy Dương Tuyết chính không chớp mắt nhìn mình chăm chăm , lắc đầu cười một tiếng , cầm lên trên bàn ly nước , đến mấy nước uống trước nhận một ly nước đang chuẩn bị uống thời điểm , phát hiện Dương Tuyết ánh mắt còn rơi ở trên người mình , từ đầu chí cuối liền không hề rời đi qua.

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ ho khan hai tiếng , "Tuyệt tỷ , ta biết ta dung mạo rất tuần tú rồi chút ít , nhưng . ."

"Người có phải hay không lại muốn nói , nhưng người đã là có vợ người , ta nhìn như vậy người , rất dễ dàng cho người mê từ hiểu lầm ?" Dương Tuyết trực tiếp cho hấn hai cái long não , nghiêng đầu sang chỗ khác: "Vị kế tiếp!"

". . ."

. . .

"Rót cuộc đã tới sao?"

Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan tan việc về đến nhà , phát hiện dưới lầu đứng ba người , tựa hồ đang đợi mình , ba người này , vừa nhìn chính là luyện võ hành gia , trong đó một cái là hơn 40 tuổi trung niên nam nhân , một là nhìn qua so với Lâm Vũ đại hai ba tuổi người tuổi trẻ , trừ lần đó ra còn có một cái mặt mũi mạo mỹ hồng y nữ tử.

Ba người này , là Lâm Vũ muốn đi gặp nhất người , đồng thời cũng là đứng đầu không muốn gặp lại người.

Theo Liễu Thi Ngưng phát tới hình ảnh , đặc biệt là người nam từ trẻ tuổi kia cùng mình có hai ba phần tương tự ngũ quan , cũng đã xác định bọn họ thân phận , ba người này chính là Lâm Vũ đại bá , anh họ cùng Đường tỷ.

"Các người tới nơi này làm gì ?" Lâm Vũ ngữ khí có chút lạnh giá.

Tại hán trên mặt , cũng tìm không được nữa bình thường vẻ này mỉm cười.

Diệp Tâm Lan cũng ý thức được Lâm Vũ thần thái biến hóa , lặng lẽ trốn Lâm Vũ sau lưng , trong lòng không khỏi có chút hiếu kỳ ba người này đến cùng là thân phận gì , làm sao sẽ cùng Lâm Vũ có vài phần giống nhau ? Nhưng có thể nhất định là , những người này khẳng định không phải người tốt , đặc biệt là cái kia hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi người tuổi trẻ , theo nhìn đến Diệp Tâm Lan một khắc kia trở đi , trên mặt liền viết đầy muốn chiếm làm của riêng.

"Lâm Vũ , chúng ta lần này tới , là nghĩ mua người thanh kiếm kia , người ra cái giá." Lâm Vũ đại bá Lâm Cảnh Hoán mở miệng nói.

"Không bán!" Lâm Vũ như đinh chém sắt cự tuyệt.

Muốn mua chính mình kiếm , làm hán xuân thu đại mộng đi! Loại này rõ ràng khiêng đá đầu đập chân mình chuyện , mình coi như lại ngu xuẩn cũng không khả năng đi làm!

Lâm Cảnh Hoán bị Lâm Vũ thái độ giận đến sắc mặt bạc màu , còn không có đáp lời , Lâm Vũ anh họ Lâm Vân Phi liền nhảy ra chỉ hán mũi máng: "Lâm Vũ , người đây là thái độ gì , nói thể nào cha ta cũng là người thân đại bá , người chính là như vậy đối đãi trưởng bối ? Chúng ta Lâm gia tại sao có thể có loại người như người đưa trẻ chẳng ra gì ?"

"Đưa trẻ chẳng ra gì ? Ha ha ha. . . Đưa trẻ chẳng ra gì ?" Lâm Vũ cười ha ha , ngay sau đó ánh mắt run lên: "Cũng không biết ai mới là đưa trẻ chẳng ra gì , nguyên lai các người còn biết rõ mình họ Lâm! Nhưng ta và các người không có tiếng nói chung , Lan tỷ , chúng ta đi!"

Lâm Vũ dứt lời , kéo Diệp Tâm Lan tay liền chuẩn bị lên lầu.

"Lâm Vũ , lời này của người là ý gì ? Nói cho ta rõ!" Lâm Vân Phi trực tiếp ngăn cản hán , thế muốn Lâm Vũ cho một cái giải thích.

Lâm Vũ lắc đầu một cái , cười lạnh nói: "Tốt lắm , ta hôm nay liền cho các người nói một chút , gia gia nằm ở trên giường thời điểm , các người tới nhìn hơn nửa mắt không có ? Chuyện này ta cũng không so đo , nhưng là hai năm trước , gia gia qua đời thời điểm , các người tới đưa ma không có ? Người nói cho ta a! Các người đây là uống làm người! Uống làm người tôn!"

Lâm Cảnh Hoán ba người bọn hán á khẩu không trả lời được , lại cũng không nói ra lời , chuyện này , bọn họ xác thực làm quá lỗ , không đúng. này nào chỉ là quá mức ? Nhất định chính là phát điên!

"Kia là bởi vì chúng ta không biết hán ở đâu!" Lâm Vân Phi vẫn còn ngụy biện.

"Đừng cho ta tìm loại này ba tuổi trẻ nít cũng không tin mượn cớ , ta Lâm Vũ không ngốc!" Lâm Vũ liếc hán một cái , "Nếu như ta nhớ không lầm , gia gia tại sắp lúc đi , ta trong điện thoại rõ ràng nói cho các người địa chỉ!"

"Lâm Vũ , người cũng không nên ở chỗ này giả bộ thanh cao gì rồi , năm đó lão đầu tử đem y thuật truyền cho nhà các người , chúng ta không lấy được gì cả , nếu như đổi thành người , người cam tâm sao?"

"Coi ta ngốc đúng không , gia gia năm đó tại sao không đem y thuật truyền cho các người , các người cho là hán sẽ không nói cho ta nguyên nhân ?" Lâm Vũ đối với như vậy mượn cớ , hoàn toàn là khịt mũi coi thường.

Võ học gia truyền , Lâm Vũ gia gia hai nhà đều truyền , mà y thuật chỉ truyền cho Lâm Vũ phụ thân , làm như vậy đối với người khác thoát nhìn là rất thiên vị , nhưng mà , chỉ có người trong cuộc mới biết , trong này tồn tại không nhỏ nội tình.

Gia gia tại để lại cho Lâm Vũ trong thư đã viết rất rõ , năm đó Lâm Cảnh Hoán vì tiền , muốn đem gia truyền y thuật bán cho những người khác , lại không nghĩ rằng trong lúc vô tình bị lão gia tử phát hiện , mới làm như thế , này không trách người khác , muốn trách cũng chỉ có thể quai Lâm Cảnh Hoán lòng quá tham.

"Năm đó sự tình , đều đã qua , ta cũng lười cùng người lại kéo." Lâm Vân Phi thấy mình không nói lại Lâm Vũ , không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác , "Muoi triệu , mua người thanh kiếm kia , người hôm nay bán cũng phải bán , không bán cũng phải bán!"

"Không bán , các người có bản lĩnh tới cướp trắng trợn!" Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

"Ba chục triệu!"

"Không bán!"

"Vậy người rút cuộc muốn bao nhiêu ?"

Ba chục triệu , người bình thường mấy đời đều không kiếm được nhiều như vậy , đúng là một món của cải lớn phú , thế nhưng , nếu như Lâm Vũ dễ dàng như vậy bị kim tiền đã động , vậy hán cũng không phải Lâm Vũ rồi! Huống chi , thanh kiếm kia , ba chục triệu mua hán vỏ kiếm đều là vấn đề , bọn họ

thật coi mình là nghèo đến điên rồi ?

Chính là đem thanh kiếm kia cho nấu chảy rồi , cũng sẽ không bán bọn họ!

"Chủ nhân , ta có một ý kiến , vừa có thể lấy cho ngươi kéo dài thời gian , cũng có thể cho ngươi đẩy bọn họ đi , thậm chí càng dễ cho bọn họ tiền mất tật mang." Tiểu Y đột nhiên đối với Lâm Vũ đạo , "Chúng ta chỉ cần như vậy như vậy. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hóa không ra cừu hận

Lâm tiểu Y đem kế hoạch sau khi nói ra , Lâm Vũ khòe miệng đã hơi không để lại dấu vết trên đất cát , nguyên lai còn có tốt như vậy chuyện , không làm bạch không làm , coi như là trước thu một điểm lợi tức , chờ sau này thực lực của chính mình cao , sẽ từ từ tới thu thập bọn họ!

"50 triệu , nếu như các ngươi nguyện ý ra , ta liền đem thanh kiếm kia bán cho các ngươi , trừ lần đó ra , ta còn muốn thêm một cái điều kiện." Lâm Vũ khẽ cười nói.

"Điều kiện gì ?" Lâm Cảnh Hoán ba người bọn họ nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng , trăm miệng một lời hỏi.

"Ngươi!" Lâm Vũ đưa tay chỉ Đường tử Lâm Tư Ngữ , "Cho ta làm tiểu thiếp , theo tới hôm nay liền bắt đầu hầu hạ."

"Lâm Vũ , ngươi vô si!" Lâm Tư Ngữ lập tức cự tuyệt , "Cái điều kiện này tuyệt đối không được!"

"Ta chính là vô liêm sỉ như vậy , ngươi nghĩ như thế ?" Lâm Vũ không có vấn đề nhún nhún vai , "Các ngươi nếu là đáp ứng , ta liền có thể thanh kiếm bán cho các ngươi , nếu như không đáp ứng , hoặc là sẽ tới trộm , hoặc là sẽ tới cướp trắng trợn , đương nhiên điều kiện tiên quyết là các ngươi muốn đuổi ở những người khác trước trộm được hoặc là cướp được."

Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ trở mặt nhìn nhau , Lâm Vũ thanh kiếm kia , đã là một cái công khai bí mật , không biết có bao nhiêu người đang ngó chừng hân , nếu như kéo dài nữa , chỉ sợ thật đúng là sẽ giống như Lâm Vũ nói như vậy , bị người khác nhanh chân đến trước rồi.

Diệp Tầm Lan mặt mang vẻ kinh dị mà nhìn Lâm Vũ bóng lưng , nàng biết rõ Lâm Vũ mục tiêu tuyệt đối không phải coi trọng cô gái này sắc đẹp , mà là tồn tại kế hoạch khác , như vậy làm , là vì để cho Lâm Tư Ngữ cùng hân ngây ngô độc ngây ngô một hồi , sau đó sẽ thi triển chân chính kế hoạch.

Sự thật xác thực như thế , Lâm Vũ hiện tại có thể còn đồng tử thân , hơn nữa còn định đem chính mình đồng tử thân cho Diệp Tầm Lan , làm sao có thể nhét vào khác trên người một nữ nhân ?

Nguyên nhân chính là tiểu Y trước cung cấp một ít tình báo , khiến hân tại chỗ nghĩ ra cái chủ ý này.

"Được , chúng ta đáp ứng!" Lâm Cảnh Hoán vậy mà rất dứt khoát đáp ứng.

"Ba , không được!" Lâm Tư Ngữ cũng sắp khóc.

"Không được cũng phải đi , tới hôm nay ngươi liền ở lại chỗ này , sáng mai chúng ta tới nữa." Lâm Cảnh Hoán vừa nói , liền mang theo Lâm Vân Phi rời đi , tùy ý Lâm Tư Ngữ gọi thế nào kêu , liền không hề quay đầu lại.

Thật là ác độc phụ thân , vì một thanh bảo kiếm , như thế này mà dứt khoát đưa con gái vào miệng cọp!

"Lâm Vũ , ngươi nếu dám đụng đến ta , ta coi như là thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!" Lâm Tư nhìn Lâm Vũ , cắn răng nghiến lợi nói.

Lâm Vũ nhìn cũng không có nhìn nàng liếc mắt , kéo Diệp Tầm Lan tay vào lầu , căn bản không sợ Lâm Tư Ngữ sẽ không theo tới , sẽ cùng tới dĩ nhiên là chuyện tốt , nếu như không theo tới , còn muốn kế hoạch khác chính là

Lâm Tư Ngữ đứng tại chỗ do dự hồi lâu , trong đầu nghĩ hôm nay là khó thoát tại kiếp rồi , nếu như không đáp ứng Lâm Vũ , ngày mai sau khi trở về tuyệt đối sẽ không có cuộc sống tốt! Cuối cùng khẽ cắn hàm răng , cũng đi theo vào lầu , đi tới Lâm Vũ cửa nhà , gõ môn.

"Tư ngữ muội muội , Tiểu Vũ đi tắm , ngươi trước ngồi biết." Mở cửa là Diệp Tầm Lan , thấy Lâm Tư Ngữ đi vào , liền chào hỏi nàng trong phòng khách ngồi xuống , cũng cho nàng rót một chén trà , "Ta đang ở nấu cơm , sẽ không bồi ngươi , ngươi xem ti vi trước."

"Lâm Vũ đều làm như vậy , người chẳng lẽ không có chút nào để ý ?" Lâm Tư Ngữ không dám tin tưởng nhìn Diệp Tầm Lan.

Vốn là cho là , nàng về đến nhà sau đó nhất định sẽ cùng Lâm Vũ ồn ào , thật không nghĩ đến đánh rắm không có , này không phải do Lâm Tư Ngữ nghi ngờ vạn phần.

Diệp Tầm Lan chỉ là cười một tiếng , cũng không nói lời nào , trực tiếp đi vào phòng bếp lần nữa nhanh lên , mới vừa rồi trong thang máy , Lâm Vũ cũng đã nói với nàng ra hấn kế hoạch , cứ việc chỉ nói ra một bộ phận , không có để cho nàng hoàn toàn rõ ràng , nhưng một ít tin tức cơ bản vẫn là biết.

Cái này Lâm Tư Ngữ , cũng là một khổ mệnh hài tử.

Lâm Vũ tắm xong đi tới phòng khách , thấy Lâm Tư Ngữ chính ngồi ở chỗ này , vì vậy đi tới trước người của nàng , cúi người , đưa tay chống giữ ghế sa lon , cười híp mắt nhìn nàng.

Lâm Tư Ngữ cả kinh , theo bản năng muốn né tránh , có thể Lâm Vũ không có để cho nàng như nguyện , đưa ra một cái tay khác chống đỡ ở trên ghế sa lon , đưa nàng ngăn ở trung gian , lần nữa cúi người , hai người khuôn mặt xa cách không tới hai cm , song phương cũng có thể nghe thấy được trên người đối phương khí tức.

Lâm Vũ phát hiện , chính hấn một Đường tỷ đáng đẹp thật rất đẹp , da trắng nõn nà , cổ như cổ ngỗng , răng như ngà voi , trán cao mày ngài . . Mặc dù trong mắt tràn đầy cừu hận , nhưng chút nào không che giấu được nàng kia ôn nhuận như hơi nước chất.

"Người muốn đến cứ đến!" Lâm Tư Ngữ đóng chặt lên cặp mắt , "Coi như người có thể được đến ta người , cũng không chiếm được ta tâm!"

"Ta tốt Đường tỷ , người là thật khờ hay là già ngốc ?" Lâm Vũ cười một tiếng , ngay sau đó đứng dậy ngồi ở bên cạnh nàng: "Người chẳng lẽ liền không có hoài nghi qua chính mình thân thể ? Hoặc có lẽ là người đã biết rồi , nhưng vẫn nhẫn nhịn bị ?"

"Người có ý gì ?"

Lâm Vũ không nói gì , nắm lên tay nàng , không để ý nàng giãy giụa , trực tiếp đưa nàng tay áo xoay chuyển đi tới , chỉ thấy trên tay nàng đều là một ít màu xanh hoặc là màu đỏ dấu vết , có chút niên đại đã lâu đời , có chút chính là mới vừa cộng vào không lâu , hiển nhiên nàng ở nhà bình thường nhận được đánh đập.

"Đường tỷ , người chẳng lẽ vẫn không rõ ?" Lâm Vũ than thở , "Người căn bản không phải Lâm Cảnh Hoán ruột thịt , cho nên hấn mới có thể đối người như vậy , đơn giản mà nói chính là Lâm Cảnh Hoán trên đầu đã xanh biếc hai mươi mấy năm , nếu như ta tình báo không có sai , người và Lâm Vân Phi cũng không phải cùng một cái mẫu thân , Lâm Vân Phi là Lâm Cảnh Hoán ở bên ngoài trâu hoa ghẹo nguyệt sinh ra được , nói cách khác người và hấn không phải huynh muội , đúng không ?"

Nàng và Lâm Cảnh Hoán cùng với Lâm Vân Phi đều không có bất kỳ liên hệ máu mủ , nếu như Lâm Vũ đoán không lầm , tại Lâm Tư Ngữ mẫu thân sau khi qua đời , Lâm Cảnh Hoán đem sở hữu con giận đều trút lên trên người nàng , đưa đến trên người nàng khắp nơi đều là xanh tím một khối , ngược lại có một việc để cho Lâm Vũ ngoài ý muốn , chính là lấy Lâm Tư Ngữ sắc đẹp , tại dạng này cuộc sống gia đình rồi nhiều năm như vậy , lại còn có thể bảo trì thân con gái.

Còn có một chút , chính là nàng trên người thương , căn bản cũng không phải là Bát quái chường lưu lại , chẳng lẽ này có ẩn tình khác ?

"Người là làm sao biết ?" Lâm Tư Ngữ đành chỉ giãy giụa , nước mắt lưng tròng nhìn Lâm Vũ.

"Ta là làm sao biết ? Đường tỷ , ta nói thiệt cho người biết , phụ mẫu ta chính là Lâm Cảnh Hoán cho hại chết!" Lâm Vũ lạnh lùng nói , "Ta đã theo dõi hấn thật lâu , còn có chính là người mẫu thân , cũng là Lâm Cảnh Hoán cho hại chết , chúng ta tồn tại chung nhau cừu nhân , trước ta ở dưới lầu nói như vậy , chỉ là vì che giấu tai mắt người mà thôi!"

Trước đây không lâu , Lâm Vũ nhìn đến gia gia lưu lại tin tức , tại chỗ như bị sét đánh , hấn là nằm mơ cũng không nghĩ tới , hại chết cha mẹ mình , vậy mà sẽ là chính mình thân đại bá! Cũng biết gia gia tại sao phải giao phó chính mình , nhất định phải hoàn thành học nghiệp sau đó mới hủy đi tin , hấn là không muốn để cho chính mình bởi vì cừu hận mà ảnh hưởng học nghiệp.

Tại biết rõ sự tình ngọn nguồn sau đó , Lâm Vũ lại gặp phải Liễu Thi Ngưng , cũng nhờ cậy liễu thơ nghi căn cứ Vệ Anh Hồng cung cấp tình báo , dùng hacker thủ đoạn nhìn chằm chằm Lâm Cảnh Hoán , Lâm Tư Ngữ thân thể , chính là Liễu Thi Ngưng tại bọn họ cha con một lần trong điện thoại nói , chặn lấy ra!

"Oa . . ." Lâm Tư Ngữ cũng không nhịn được nữa , nhào tới Lâm Vũ trong ngực mất tiếng khóc rống , "Lâm Vũ , ta đã sớm muốn báo thù rồi , nhưng là hấn một mực để phòng ta , không cho ta cơ hội hạ thủ , người nói ta nên làm cái gì ? Ta đến cùng nên làm cái gì . . ."

Chương 46: Song tu công pháp

Lâm Vũ đưa tay vỗ nhẹ nhẹ một cái Lâm Tư Ngữ lưng, nhẹ giọng nói: "Đường tỷ, người tin tưởng ta sao?"

"Ta tin, người nói gì đó ta đều tin, chỗ đó, ta không bao giờ nữa muốn đi trở về, để cho ta đi theo người, cùng đi báo thù, được không?" Lâm Tư Ngữ ngẩng đầu nhìn Lâm Vũ, liền trên mặt nước mắt cũng không có đi lau.

Lâm Cảnh Hoán đã đối với nàng đề cao cảnh giác, nàng căn bản không tìm được cơ hội hạ thủ, kể sách hiện thời, cũng chỉ có cùng Lâm Vũ liên hợp lại, này mới có cơ hội đại thù được báo!

Đương nhiên, coi như nàng không cùng Lâm Vũ liên hiệp, Lâm Vũ giống vậy sẽ tìm cơ hội đi báo thù!

Bởi vì gia truyền y thuật chuyên, không tiếc giết hại tay chân, nếu là năm đó Lâm Vũ cũng bị hại chết, kia ngược lại thì thôi, nhưng Lâm Vũ hiện tại sống cho thật tốt, lại biết sự tình ngọn nguồn, khẩu khí này nếu là phải nhịn xuống, đó chính là uống làm người!

"Đường tỷ, muốn báo thù tùy thời đều có thể, bất quá không nên gấp, ta không những muốn báo thù, còn muốn làm cho bọn họ vĩnh viễn không ngày vron mình, cứ như vậy để cho Lâm Cảnh Hoán chết, cũng không tránh khỏi quá tiện nghi hân." Lâm Vũ thanh âm, giống như phát ra từ địa ngục tối ác ma.

"Ừm." Lâm Tư Ngữ trọng trọng gật đầu, "Bắt đầu từ hôm nay, ta đổi thành mẫu thân của ta họ, kêu Mục Tư Ngữ, còn nữa, ta căn bản không phải người Đường tỷ, người về sau cũng đừng gọi ta Đường tỷ rồi, chúng ta tuổi tác không lớn bao nhiêu, người kêu ta một tiếng tư ngữ là được."

"Được, về sau ta gọi người tư ngữ." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Sắp ăn cơm, người trước đi rửa mặt, phòng vệ sinh liền từ phòng bếp đi vào."

Lâm Tư Ngữ, hẳn là Mục Tư Ngữ lúc này mới chú ý tới, hai người đáng vẻ thực sự quá mập mờ, lập tức giã giụa đứng lên, đỏ mặt cũng như chạy trốn mà chạy vào phòng vệ sinh.

...

Ăn cơm, Diệp Tầm Lan liền kéo Mục Tư Ngữ nói chuyện phiếm đi rồi, trực tiếp đem Lâm Vũ gạt sang một bên.

"Tiểu Y, tư ngữ trên người những thứ kia vết động, có biện pháp nào hay không giải quyết?" Lâm Vũ rảnh rỗi buồn chán, trở về phòng, trong lòng kêu lên tiểu Y.

Nữ hài đều là thích chung diện, đặc biệt là Mục Tư Ngữ như vậy mỹ nữ, nàng mặc dù rất đẹp, vóc người cũng tốt thế nhưng trên người những vết thương kia, ngay cả Lâm Vũ nhìn đến đều có chút nhìn thấy giạt mình, chớ nói chi là một cái thích chung diện cô gái, có thể giúp nàng giải quyết những vết thương này vết, cũng coi là một cái công lớn.

Lâm Vũ cũng sẽ không là cá nhân cũng sẽ để cho đối phương đi theo chính mình, nhất định phải có đầy đủ trung thành mới được, nếu không nếu như ngày nào bị người ở sau lưng thọc nhất đao, kia hối hận cũng không kịp rồi, nếu như không là tiểu Y trước nói Mục Tư Ngữ tin được, chính mình căn bản liền sẽ không như thế làm.

"« Huyền Hoàng y điển thứ ba sách thì có giải quyết loại này vết động biện pháp, bất quá chủ nhân người muốn mở ra thực nhị kia một hạng mới được, bởi vì này liên quan đến chế thuốc." Tiểu Y đạo.

"Vậy thì mở ra." Lâm Vũ không do dự, dù sao sớm muộn cũng phải mở ra, "Tặng điển tịch chờ ta buổi tối tới tiếp thu."

"Chủ nhân người nghĩ hơn nhiều, chỉ có công pháp điển tịch mới có thể trực tiếp khắc ở đầu óc người bên trong, cái khác điển tịch đều là lấy thư tịch hình thức đặt ở không gian truyền thừa trong Tầng Thư các, chủ nhân muốn thời điểm tùy thời có thể cảm."

"Người như thế không nói sớm?" Lâm Vũ buồn bực nói.

Lâm hại chính mình lãng phí về mặt.

"Ta cho là người biết, hồi đoái « Huyền Hoàng y điển » thời điểm không phải là thật thể thư tịch sao?" Tiểu Y lộ ra một cái rất vô tội đáng về.

Lâm Vũ trực tiếp cứng họng, tiểu nha đầu này tuyệt đối là cố ý, chính mình trí nhớ nàng đều biết được rõ ràng, tự mình biết cái gì đó, không biết gì đó, nàng làm sao có thể không rõ ràng?

"Đúng rồi, mở ra thực nhị sau, còn có một cái sơ cấp chế thuốc lô đỉnh tặng, hiện tại đã đặt ở trong kho hàng rồi."

Lâm Vũ gật đầu một cái, đây cũng tính là một niềm vui ngoài ý muốn, có lúc cảm thấy, cái này truyền thừa hệ thống còn rất nhân tính hóa.

"Chủ nhân, còn có một việc, chính là Lan tỷ tỷ tại hôm qua đã tìm tới khí cảm, hiện tại có một cái phương pháp, có thể để cho người và Lan tỷ tỷ tu luyện hiệu suất tăng lên gấp mấy lần, chủ nhân có hứng thú hay không?" Tiểu Y lần nữa ném ra một cái kinh hi cho Lâm Vũ.

"Người nói không phải là song tu chứ?" Lâm Vũ tại chỗ liền nghĩ tới chỗ này.

Hai người tu luyện hiệu suất đều đề cao, hơn nữa còn là một nam một nữ, chỉ cần xem qua một ít tiểu thuyết người đều biết tiểu Y nói phải cái quỷ gì.

"Chính là song tu!" Tiểu Y mà nói xác nhận Lâm Vũ suy đoán.

"Vậy coi như, qua một thời gian ngắn lại nói." Lâm Vũ lắc đầu một cái.

"Chủ nhân, người lại muốn hơn nhiều." Tiểu Y bạch nhãn trực phiến, "Người cho rằng là song tu chính là cái loại này chuyện nam nữ? Sai hoàn toàn! Phải biết Lan tỷ tỷ tư chất cũng không có người cao như vậy, nàng đem công pháp vận chuyển một vòng ước chừng phải tiêu phí gần ba canh giờ, người cho rằng người bây giờ có thể kéo dài lâu như vậy? Coi như người có thể kéo dài lâu như vậy, Lan tỷ tỷ chịu được sao?"

Lâm Vũ một cái lão huyết không có phun ra ngoài, chiếu tiểu Y nói như vậy, mình quả thật là nghĩ hơn nhiều, như vậy... Song tu rốt cuộc là như thế song tu?

"Chủ nhân người qua « kinh dịch », rất rõ ràng âm dương hòa vào nhau đạo lý, về phần song tu mà..."

Theo tiểu Y giải thích, Lâm Vũ ngược lại cũng cũng biết cái gọi là song tu rốt cuộc là gì đó, chuyện nam nữ thật ra thì cũng là song tu một loại, chẳng qua chỉ là thuộc về cấp thấp nhất song tu, hơn nữa còn kèm theo không tinh khiết thành phần ở bên trong, tại sơ cấp tăng lên công lực xác thực rất nhanh, nhưng đến cuối cùng, một ít hậu di chứng cũng rất dễ dàng hiển lộ ra.

Tiểu Y muốn Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan tiến hành song tu, nhưng thật ra là Âm Dương hai khí song tu, nữ tử tu luyện được chân khí thuộc âm, phái nam tu luyện được chân khí thuần dương, nếu như tách ra tu luyện, ngược lại cũng không có cái gì vấn đề, bất quá cô dương khó khăn dài, cô âm khó khăn sinh, hiệu suất không có âm dương hòa vào nhau cao như vậy.

Loại này Âm Dương hai khí song tu, có một cái cục hạn tính, chính là nam nữ song phương cần phải tu luyện cùng một loại công pháp, ít nhất cũng phải khác biệt không lớn công pháp, Diệp Tầm Lan tu luyện đồng dạng là « luyện khí cửu chương », cái này ngược lại không có vấn đề, phương pháp cũng tương đối đơn giản, chính là tu luyện trước, trước đem một bộ phận chân khí độ đến đối phương trong cơ thể, lại giống như thường ngày bình thường tu luyện là được.

"Tiểu Y, ta còn có một cái vấn đề, chính là tu luyện song phương, khẳng định tu vi cao có thấp có, không có khả năng hoàn toàn tương tự, nếu như đem chân khí độ đến đối phương trong cơ thể, hoặc là tiếp thu đối phương chân khí, sẽ không tạo thành âm dương không thăng bằng sao?" Lâm Vũ hỏi.

"Chủ nhân người trước nghe ta nói xong, chẳng lẽ một cá nhân tu luyện, âm dương sẽ thăng bằng?" Tiểu Y đạo, "Thuần Dương cùng Thuần Âm trạng thái, thật ra thì chỉ là một trong lý tưởng trạng thái, ít nhất hiện tại người còn tiếp xúc không tới, hơn nữa, âm dương hoàn toàn thăng bằng, giống vậy chỉ là một trong lý tưởng trạng thái, chủ nhân người sẽ nhìn một chút Phục Hi bát quái, cái nào quẻ có thể Âm Dương Bình Hành?"

Lâm Vũ gật đầu, Phục Hi bát quái, mỗi một quẻ đều là ba hào, mỗi một hào không phải âm chính là dương, cho nên căn bản không đạt tới Âm Dương Bình Hành, về phần Thuần Dương quẻ cân cùng Thuần Âm quẻ Khôn, thường thường đều là đặt chung một chỗ nhìn, vì vậy Thuần Dương cùng Thuần Âm chỉ là một loại trong lý tưởng trạng thái, cái này cũng không khó lý giải.

Nói tới chỗ này, không khỏi lại có một cái vấn đề rồi, tại sáu mươi bốn quẻ trung, từng cái quẻ đều có lục hào, không phải có thể đạt tới Âm Dương Bình Hành trạng thái?

Thực ra không phải vậy, cái này song tu đạo lý, liền cùng sáu mươi bốn quẻ tồn tại thiên ti vạn lữ liên lạc...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Xem ta không bấy chết các người

Sáu mươi bốn quẻ trung bất kỳ một quẻ, đều là theo Phục Hi trong bát quái lấy ra hai cái quẻ tổ hợp mà thành, như vậy thì có 88 - 64 loại bất đồng tổ hợp, từ đó tạo thành sáu mươi bốn quẻ, nói một cách đơn giản, sáu mươi bốn quẻ tại trên bản chất vẫn là bát quái.

Mà cái này song tu nguyên lý chính là như vậy , giả thiết Lâm Vũ chân khí là Phục Hi trong bát quái quẻ cần , như vậy Diệp Tầm Lan chân khí chính là quẻ Khôn , sau đó hai người mỗi người chia ra một ít chân khí , liền có thể coi như mỗi người đều có hai cái quẻ , đem trong đó một cái quẻ thả vào đối phương trong cơ thể , sẽ cùng đối phương quẻ tổ hợp , cứ như vậy , liền tạo thành sáu mươi bốn quẻ trong một cái quẻ.

Theo ba hào biến thành lục hào , mượn cái này quẻ tu luyện , hiệu suất khẳng định nếu so với trước kia cao rất nhiều.

"Chủ nhân , ta không thể không bội phục người thông minh tài trí!" Tiểu Y khó được không có đã kích Lâm Vũ , "Mặc dù có chút vơ đũa cả nắm , nhưng trên nguyên tắc chính là như thế , bất quá có một chút người muốn chú ý , chủ nhân người thông minh như vậy , có thể hay không đoán được ta muốn nói gì ?"

"Đại thể đoán được , liền lấy Phục Hi bát quái mà nói , loại trừ quẻ cần cùng quẻ Khôn , âm hào thiếu mới là âm quẻ , bởi vì một cái âm hào phải dẫn hai cái dương hào , âm hào năng lượng khẳng định đầy đủ hơn , cũng có thể nói vật lấy hiếm là quý , ngược lại dương quẻ cũng giống như vậy , dương hào thiếu mới là dương quẻ , nếu như án cái nguyên lý này đi song tu , ta bại bởi Lan tỷ chân khí , cần phải nhiều hơn trong cơ thể năng lượng lưu lại chân khí , năng lượng thua ta chân khí , cũng cần phải nhiều hơn trong cơ thể ta lưu lại chân khí , có phải như vậy hay không ?"

"Chính là như vậy." Tiểu Y gật đầu nói , "Bởi vì người tu vi so với Lan tỷ tỷ cao , cho nên tại song tu trước bại bởi Lan tỷ tỷ chân khí càng nhiều , như vậy Lan tỷ tỷ tu luyện hiệu suất tăng lên càng nhiều , mà người tu luyện hiệu suất tăng lên thiếu bất quá người bản thân tư chất cao hơn năng , cho nên tổng thể mà nói , người tu luyện vẫn sẽ nhanh hơn năng , chỉ là không biết giống như trước giống nhau có gấp đôi nhiều."

"Nguyên lý ta ngược lại thật ra biết." Lâm Vũ đuổi người một cái , "Vấn đề là ta không biết cụ thể nên làm như thế nào."

Cũng không thể dựa vào chính mình từ từ đi mày mò chứ ?

"Cái này người yên tâm , dạ!" Tiểu Y trực tiếp điều tra một cái màn sáng , phía trên biểu hiện là một quyển sách: « âm dương phương pháp song tu » .

Hơn nữa loại này bí kíp còn không quý , liền một ngàn truyền thừa điểm mà thôi , đối với hiện tại tồn tại gần 3000 truyền thừa điểm Lâm Vũ mà nói , cũng không phải là cái gì quá nặng gánh nặng , không do dự liền hối đoái đi ra , đương nhiên cũng không khả năng tối nay liền bắt đầu song tu , trước hết tìm chút thời giờ nghiên cứu một chút mới được.

"Tiểu Vũ , ta hỏi người một chuyện." Diệp Tầm Lan đi vào phòng , nửa nằm tại Lâm Vũ bên người nhẹ giọng nói.

"Tư ngữ chuyện ?" Lâm Vũ đem « âm dương phương pháp song tu » đóng lại , nghiêng đầu nhìn Diệp Tầm Lan , "Là không phải là bởi vì trên người nàng vết thương ?"

Diệp Tầm Lan gật đầu một cái , trên mặt tất cả đều là vẻ đồng tình: "Ta mới vừa nhìn một chút , trên người nàng vết thương thật rất đáng sợ , y thuật của người lợi hại như vậy , có thể hay không giúp nàng tiêu trừ những vết thương này vết ?"

"Ta đã tìm được phương pháp , bằng vào ta hiện tại y thuật vẫn không thể giải quyết , nhưng là không bao lâu , bằng vào ta phỏng chừng , cũng có thể tại này trong vòng nửa tháng có thể giúp nàng phôi tốt được." Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Vậy thì tốt." Diệp Tầm Lan thở phào nhẹ nhõm , "Về sau tư ngữ liền ở ta gian phòng kia , nếu không người đem « luyện khí cửu chương » cũng truyền thụ cho nàng , đợi nàng thực lực đề cao sau đó , cũng có thể giúp được người."

"Rồi nói sau , chúng ta trước tu luyện." Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

Nếu đúng như là khác hiện tại truyền cho Mục Tư Ngữ không có quan hệ , thế nhưng « luyện khí cửu chương » thực sự quá đặc thù , mặc dù tiểu Y nói Mục Tư Ngữ tin được , nhưng đề cho an toàn , hay là trước quan sát một đoạn thời gian cho thỏa đáng , dù sao cũng không gấp ở này nhất thời.

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng , ba người ở bên ngoài kết thúc tập thể dục sáng sớm sau , ngay tại dưới lầu gặp được Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi , không cần phải nói , tuyệt đối là vì thanh kiếm kia tới , mà đề cho Lâm Vũ ngoài ý muốn là , bọn họ vậy mà đối với Mục Tư Ngữ làm như không thấy!

Coi như không có liên hệ máu mủ , nhưng nói thế nào cũng ở đây cùng nhau sinh sống nhiều năm như vậy , không có thân tình đều đào tạo được thân tình tới , đương nhiên , lấy bọn họ mấy năm nay đối với Mục Tư Ngữ thái độ , chỉ sẽ đề cho cừu hận sâu hơn , không thể có thể bồi dưỡng được thân tình.

"Lâm Vũ , tiền chúng ta đã chuẩn bị xong , người nói như thế giao dịch ?" Lâm Vân Phi thấy Lâm Vũ , liền lập tức hỏi tới giao dịch chuyện.

Làm hai người nhìn đến Lâm Vũ trên tay kiếm , trong mắt nhất thời lộ ra thần sắc tham lam , nếu như không là thanh kiếm này quá mức lợi hại , bọn họ rất có thể trực tiếp tiến lên tranh đoạt!

Lâm Vũ liếc hần một cái , "Kiếm ngay tại trên tay ta , tiền đâu ?"

"Nhiều tiền mặt như vậy căn bản mang không được , người có thể cung cấp người trương mục ngân hàng cho ta , ta lập tức gọi người chuyển cho người , người hoàn toàn có thể nhận được tiền sau đó mới đem bảo kiếm cho chúng ta." Lâm Cảnh Hoán đạo , "Tốt nhất là kiến hành , bởi vì suy sụp được mà nói , nhất định phải chờ ngân hàng đi làm người tài năng nhận được."

Lâm Vũ hơi hơi ngạc nhiên, không nghĩ đến cả nhà bọn họ còn rất có tiền, đây chính là 50 triệu, không phải 5000 khối, bọn họ vậy mà có thể trong một đêm góp đủ! Coi như là giá trị con người mấy ức phủ hào, cũng không khả năng trong một đêm góp đủ nhiều tiền mặt như vậy chứ?

Nhưng mà, Lâm Vũ cũng không biết, Lâm Cảnh Hoán vì bảo kiếm chuyện, đã sớm đem sở hữu sản nghiệp thế chân cho ngân hàng, còn tìm bằng hữu mượn không ít, mới góp đủ này 50 triệu, chuẩn bị cầm đến bảo kiếm sau đó, lại lấy một cái gấp mấy chục lần thậm chí cao hơn giá cả bán đi.

Tính toán mưu đồ ngược lại đánh thật vang, hoặc là đem Lâm Vũ coi thành kẻ ngu.

"Đây là ta thế lương, các người đánh tới tám thế này lên là được." Lâm Vũ theo trong bao tiền lấy ra một tờ kiến hành kẹp đưa cho Lâm Vân Phi, "Bắt quá có một việc, chính là vì chứng minh lần giao dịch này chân thực tính, ta phải chụp cái video, nếu là ngày nào có người tìm ta, ta cũng có chứng cứ nói bảo kiếm không ở trên tay ta, cái này không có vấn đề chứ?"

"Cái này không thành vấn đề." Lâm Cảnh Hoán tại chỗ đáp ứng, "Người muốn như thế thử?"

"Rất đơn giản." Lâm Vũ đối với Mục Tư Ngữ nháy mắt, Mục Tư Ngữ hội ý, đi tới một chỗ trong góc tường xuất ra một cây ước chừng hai li thước rộng, gần một thước chiều dài cốt sắt, đi tới Lâm Vũ trước người.

Lâm Vũ nhận lấy, mang theo đại gia đi tới trên một miếng đất trống, Diệp Tầm Lan tại Lâm Vũ tỏ ý xuống, lấy điện thoại di động ra bắt đầu làm phim.

Đây đều là Lâm Vũ đã sớm an bài xong, cứ việc Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ hoàn toàn không hiểu Lâm Vũ rốt cuộc muốn làm gì, nhưng vẫn là y theo lấy Lâm Vũ phân phó đang làm, có vấn đề gì, chờ sau chuyện này tới hồi cũng không muộn.

"Các người kiểm tra một chút này căn cốt sắt, có phải hay không một cây bình thường cốt sắt." Lâm Vũ hướng về phía Lâm Cảnh Hoán cha con giờ cầm lên.

Lâm Vân Phi nhận lấy Lâm Vũ đưa qua cốt sắt, đầu tiên là dùng sức bẻ rồi vài cái, sau đó vừa hướng một tảng đá dùng sức vừa gõ, liền gập đầu nói: "Cốt sắt không thành vấn đề, căn bản không khả năng dùng đao kiếm bình thường chém gãy hẳn."

"Nếu không thành vấn đề là được, chờ tiền vào tài khoản sau, ta sẽ đem kiểm cho các người, các người cần phải tự mình ngay trước video thí nghiệm một chút." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Dám đến muốn ta bảo kiếm, xem ta lúc này không bấy chết các người. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đến cùng làm sao làm được

Đại khái qua vài chục phút, Lâm Vũ điện thoại di động liền vang lên tin nhắn ngắn thanh âm nhắc nhở, mở ra vừa nhìn, quả nhiên là ngân hàng phát tới tin nhắn ngắn, nhắc nhở chính mình tài khoản bên trong thu vào 50 triệu, nhìn chuỗi này không, Lâm Vũ không khỏi có một loại không chân thật cảm giác.

Năm cái truyền thừa điểm, chính là trị hai cái cảm mạo chuyện, như vậy một tiêu hao, dĩ nhiên cũng làm có thể thu vào 50 triệu, cuộc mua bán này tính thế nào đều đáng giá!

"Được rồi, tiền đã đến sổ sách, bảo kiếm cho các người." Lâm Vũ trực tiếp đem trên tay kiếm ném cho Lâm Cảnh Hoán, "Các người trước thử một chút, nghiệm chứng bảo kiếm chân thực tính, như vậy đối với song phương đều có chỗ tốt."

Lâm Cảnh Hoán không nghi ngờ gì, nhận lấy bảo kiếm, rút kiếm ra khỏi vỏ, cùng Lâm Vân Phi đồng thời sử dụng ra mười phần lực đạo một cái đối với chém.

Cheng!

Cốt sắt ứng tiếng mà đứt, hai người tách ra, Lâm Vân Phi lập tức kiểm tra một chút trên tay cốt sắt, chỉ thấy đoạn nơi xuất hiện một cái bằng phẳng lỗ hổng.

"Hảo kiếm!" Lâm Cảnh Hoán đánh giá trên tay bảo kiếm, không có một chút dấu vết, không khỏi khen ngợi, "Quả thật chém sắt như chém bùn!"

"Người mới tốt tiện!" Lâm Vũ trong lòng thầm mắng một câu , mở miệng nói: "Các người đã xác định bảo kiếm không có vấn đề , chúng ta đây đi trở về."

Dứt lời , thừa dịp Lâm Cảnh Hoán cha con vẫn còn đang ngẩn ra thời điểm , lập tức mang theo Mục Tư Ngữ cùng Diệp Tầm Lan xoay người lầu , ở lại chỗ này nữa , nếu như bọn họ đột nhiên làm khó dễ , cầm thanh kiếm kia đi đối phó chính mình , chính mình có thể không phải là đối thủ.

Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi lấy lại tinh thần , đã không thấy Lâm Vũ cùng hai nữ thân ảnh.

"Ba , không bằng chúng ta . ." Lâm Vân Phi làm một cái cắt cổ động tác.

"Đừng nóng , nếu như mới vừa cầm đến bảo kiếm liền đối phó Lâm Vũ , kẻ ngu cũng nhìn ra được là chúng ta hạ thủ." Lâm Cảnh Hoán lắc đầu nói , "Vân phi , người vội vàng an bài xe , chúng ta về trước Yên kinh , đem thanh kiếm này đầu giá sau đó mới trở về thành phố Đông Hoa , mang đến trăm thảo trừ căn!"

Theo thành phố Đông Hoa đến Yên kinh , nhanh nhất vẫn là máy bay , nhưng này thanh kiếm trên căn bản không được máy bay , ngay cả gửi vận chuyển đều không thể , Lâm Cảnh Hoán lựa chọn taxi trở về , cũng là chuyện không có biện pháp , như vậy , cũng đúng lúc cho Lâm Vũ kế hoạch được như ý cơ hội.

"Tiểu Vũ , người bây giờ có thể nói." Mới vừa vào gia môn , Diệp Tầm Lan liền kéo Lâm Vũ , muốn hấn cho một câu trả lời thỏa đáng.

Kia đem chém sắt như chém bùn bảo kiếm , Diệp Tầm Lan lại không lần đầu tiên thấy , cũng không ngăn cản mò qua một lần , kẻ ngu đều biết không ngừng 50 triệu , có thể Lâm Vũ cứ như vậy bán cho cừu nhân giết cha , vẫn là cùng trực tiếp tặng không sai biệt lắm , coi như bị lừa đá hơn người , cũng không khả năng làm loại sự tình này! Nhưng vấn đề là , nhìn Lâm Vũ hiện tại đáng về , hấn căn bản không có lấy trở về bảo kiếm dự định.

Mục Tư Ngữ giống vậy vạn phần không hiểu nhìn Lâm Vũ , căn bản không biết rõ hấn đang hát vậy một ra.

Lâm Vũ khước miệng hơi hơi móc một cái: "Lan tỷ , tư ngữ , thật ra thì thanh kiếm kia. . . Là hàng giả."

"Không có khả năng!" Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ trăm miệng một lời nói.

Cái kia bị kiếm chặt đứt cốt sắt , hai người bọn họ đều kiểm tra qua , đúng là một cây thật sự cốt sắt , cũng quả thật bị bảo kiếm cho cắt đứt , tại sao có thể là hàng giả ?

"Nói như thế , thanh kiếm kia cũng không hoàn toàn đúng hàng giả , thế nhưng , tiếp qua hai đến ba giờ thời gian sẽ bắt đầu rỉ sét , hơn nữa rỉ sét tốc độ cực nhanh , coi như bọn họ ngồi máy bay , chờ bọn hấn đến Yên kinh thời điểm , kiếm đã thành một khối đồng nát sắt vụn , chờ đến ngày mai lúc này , coi như ném tới phế phẩm trạm , đều không người thu." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Đây chính là ngày hôm qua tiểu Y đưa đề nghị , Lâm Vũ bỏ ra năm cái truyền thừa điểm , đổi một cái cùng hàng thật giống nhau như đúc bảo kiếm , bắt quá chỉ có thể ở hai giờ bên trong cùng hàng thật giống nhau , qua hai giờ , sẽ bắt đầu ăn mòn , ăn mòn tốc độ cực nhanh , trong vòng một ngày thì sẽ hoàn toàn biến thành một nhóm vụn sắt.

Lâm Vũ là tại hôm nay bắt đầu tập thể dục sáng sớm thời điểm hỏi đoái đi ra , đến bây giờ đã qua hơn một tiếng , trừ phi Lâm Cảnh Hoán cầm đến kiếm sau đó , tại trong vòng hai tiếng rưỡi qua tay bán đi , nhưng đây cơ hồ là không có khả năng chuyện.

Liễu Thi Ngưng tại đêm qua đã nghe lén đến Lâm Cảnh Hoán tại liên lạc Yên kinh khách hàng , thành phố Đông Hoa rồi Yên kinh nhưng là có hơn một ngàn cây số , coi như có thể mang theo lên phi cơ , cũng phải hai đến ba giờ thời gian mới có thể đến.

"Lâm Vũ , người một chiêu này làm thật là tuyệt!" Mục Tư Ngữ lắng vừa nói đạo , "Người muốn quay video , cũng để cho bọn họ tự mình kiểm nghiệm , cũng chính miệng thừa nhận , chính là vì đoạn bọn họ đường lui đúng không?"

Lâm Vũ cười gật đầu một cái , Liễu Thi Ngưng tại tối hôm qua còn cung cấp một cái tin tức , chính là Lâm Cảnh Hoán ở nơi này ít ngày đã đem sở hữu sản nghiệp thế chân cho ngân hàng , đổi 40 triệu vay tiền , hơn nữa còn là sáu tháng tiền vay ngắn hạn , cũng rút sạch công ty sở hữu vốn lưu động , chính là chuẩn bị tới ép mua buộc bán , cầm đến bảo kiếm sau đó mau chóng đầu giá xuống , liền cái gì cũng có.

Nhưng là bị Lâm Vũ như vậy một cái hố , liền cái gì cũng không có.

Nếu như không có thể đuổi kịp lúc đem vốn lưu động bỏ vào , công ty căn bản chuyển bất động , chuyển bất động cũng chỉ có lỗ vốn , ngân hàng chẳng mấy chốc sẽ thúc giục trả vay tiền , Lâm Cảnh Hoán coi như có bản lĩnh ngất trời , cũng không thể cứu vãn , nhiều năm kinh doanh tại trong một đêm trôi theo dòng nước , thậm chí càng công xuống kếp xù nợ bên ngoài.

"Bất quá , kia đem hàng giả người rút cuộc là làm sao làm đi ra ?" Mục Tư Ngữ hỏi lần nữa.

Cũng hỏi ra Diệp Tầm Lan tiếng lòng , hai nữ đồng loạt nhìn về phía Lâm Vũ.

"Làm sao làm đi ra , các người hiện tại đừng hỏi , hỏi ta cũng sẽ không nói." Lâm Vũ lắc đầu nói , "Chờ sau này thời cơ đã đến , ta tự nhiên nói cho các người biết , hôm nay làm trễ nãi một ít thời gian , cũng đừng ở nhà nấu cơm , đi bên ngoài ăn điểm tâm , tư ngữ , người hôm nay theo chúng ta đi bệnh viện , ta lo lắng Lâm Cảnh Hoán phát hiện kiếm là giả sau đó , tuyệt đối sẽ lập tức trở về tới tìm ta , người ở nhà một mình bên trong rất không an toàn."

Mục Tư Ngữ suy nghĩ một chút cũng đúng, liền gật đầu đáp ứng.

Trừ lần đó ra, ba người còn muốn thương lượng một chút khắc phục hậu quả ra sao, Lâm Vũ trên tay chứng có xác thật, Lâm Cảnh Hoán cho dù có 100 tấm miệng cũng không nói rõ ràng, có thể vạn nhất đem hấn ép, hấn xuất thủ đối phó Diệp Tầm Lan người nhà cũng dùng cái này tới uy hiếp Lâm Vũ, phiền toái có thể to lắm.

Khi làm việc trên đường, Lâm Vũ đều có tại vắt hết óc suy nghĩ ứng đối biện pháp chuyển thứ nhất nhất định là để cho Diệp Thao cố mau trở lại, sau đó nghĩ đến biện pháp ngược lại thật nhiều, nếu như để cho Diệp Tầm Lan thân nhân xứng hợp vệ loại này biện pháp đều nghĩ qua, có thể từ đầu đến cuối cũng không nghĩ đến một cái sách lược vẹn toàn.

Bất đắc dĩ, Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là thừa dịp rời đi làm còn có chút thời gian, gọi đến Liễu Thi Ngưng điện thoại: "Thơ ngưng, Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ chẳng mấy chốc sẽ trở lại tìm ta, ngươi có thể giúp ta nhìn chăm chú vào bọn họ sao?"

"Giúp ngươi nhìn chăm chú vào hấn ngược lại không khó khăn." Điện thoại một đầu khác Liễu Thi Ngưng đáp lại, "Nhưng ta có một chuyện không biết, ngươi như thế khẳng định như vậy bọn họ nhất định sẽ trở lại tìm ngươi?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Nếu, ta là nói nếu ngươi táng gia bại sản, tiêu phí mấy triệu mua một cái giá trị liên thành bảo kiếm, kết quả cầm sau khi trở về, phát hiện thanh kiếm kia là một kiện hàng giả, ngươi biết không trước tiên trở về tìm người bán?"

"Hàng giả? Ngươi là làm sao làm được?" Liễu Thi Ngưng kinh ngạc nói. .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Tự các người muốn chết

Diệp Tầm Lan sáng sớm hôm nay chụp tới cái kia video, Liễu Thi Ngưng hiện tại cũng nhận được, theo trong video bất luận nhìn thế nào, Lâm Vũ đều đưa thanh kiếm kia bán cho Lâm Cảnh Hoán, hơn nữa còn là Lâm Cảnh Hoán tự mình kiểm nghiệm, thật đúng là không thể lại thật, như thế đột nhiên lại biến thành hàng giả rồi hả?

"Ngươi tự làm ta nắm giữ một loại đặc thù công nghệ, có thể mang hàng giả làm cùng hàng thật giống nhau như đúc, nhưng hàng giả chỉ có thể bảo trì ba, bốn tiếng, nói một cách đơn giản, bọn họ chính là hoa 50 triệu, thuê ta thanh kiếm kia hơn hai giờ." Lâm Vũ khẽ cười nói.

"Nguyên lai là như vậy, ngươi ngón này làm có thể tuyệt tình rồi." Liễu Thi Ngưng bưng tỉnh, "Bất quá, ngươi tại sao đem trọng yếu như vậy sự tình nói cho ta biết? Không sợ ta tiết lộ ra ngoài?"

"Thật ra thì, ta cùng với hấn lo lắng ngươi có hay không đem tin tức tiết lộ ra ngoài, còn không bằng đi lo lắng những người khác." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Đây là nói thật, Lâm Vũ cảm giác Liễu Thi Ngưng như vậy việc nghĩa chẳng từ nan giúp mình, phía sau luôn có chính mình không biết nguyên nhân, hơn nữa nàng vẫn luôn không có phân nửa miễn cưỡng qua, tựa hồ là xuất phát từ chân tâm thật ý!

Loại trừ Liễu Thi Ngưng ở ngoài, cũng liền Mục Tư Ngữ cùng Diệp Tầm Lan biết rõ chuyện này, Lâm Vũ cũng không lo lắng các nàng sẽ chủ động tiết lộ, mà là sợ trong lúc vô tình tiết lộ.

Có thể Liễu Thi Ngưng, vô tình tiết lộ đều không cần lo lắng, nàng nhưng là một cái hacker, tại phương diện giữ bí mật, tuyệt đối là hành gia trung hành gia!

"Thơ ngưng, ngươi bây giờ hấn là nói cho ta biết, tại sao một mực giúp ta như vậy?" Lâm Vũ suy nghĩ một chút, hay là đem cái nghi vấn này cho hỏi lên, bất kể Liễu Thi Ngưng sẽ không có trả lời.

"Chuyện này nói rất dài dòng, thật ra thì, ta và ngươi là cùng năm cùng ngày cùng tháng, vẫn là cùng một cái bệnh viện sinh ra, chỉ là so với ngươi muộn hai giờ mà thôi." Liễu Thi Ngưng rừ rừ mà giải thích, "Ta lúc sinh ra đời sau, mẹ ta bởi vì xuất hiện một ít tình trạng, trạng huống cụ thể ta cũng không quá rõ ràng, đại khái chính là hai mẹ con đều khó giữ được, phía bệnh viện không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ gia gia của ngươi, gia gia của ngươi sau khi nghe được, trực tiếp buông xuống mới vừa sinh ra ngươi, vọt vào phòng sinh, phía sau chuyện ngươi hấn biết."

Lâm Vũ khẽ gật đầu, phía sau chuyện, đơn giản chính là mình gia gia, đem mẹ con các nàng hai người đều bảo vệ.

"Cho đến nhà ngươi xảy ra chuyện không lâu sau, ta cha mẹ mới biết đương thời cứu mẹ con chúng ta người, chính là đại danh鼎鼎 âm dương

châm Lâm Thanh Sơn, có thể sau đó cũng tìm không được nữa các người, thật ra thì sự tình cũng đúng dịp, năm đó gia gia của người đã cứu chúng ta mẹ con, hai mươi năm sau, người vừa cứu biểu ca ta bọn họ phụ nữ, nói cách khác, chúng ta một nhà thiếu nhà các người bốn cái nhân mạng, người bây giờ có khó khăn, ta có thể đến giúp người, người nói ta có thể khoanh tay đứng nhìn sao?" Liễu Thi Ngưng nói tới chỗ này, liền ngừng lại.

Lâm Vũ cười khanh khách.

Hai người cùng tuổi cùng ngày cùng tháng, vẫn còn cùng một cái địa điểm sinh ra, giữa trường bồi tồn tại rất sâu gặp nhau, sau đó lại bởi vì một ít nguyên nhân tách ra, hơn hai mươi năm sau, ban đầu kia hai cái trẻ nít đã trưởng thành rồi, lại bởi vì một ít chuyện có không cạ gặp nhau. . . Nói như vậy đi xuống, đều có thể viết một quyển sách!

"Nếu như người có thời gian, có thể tới nhà ta ngồi một chút, ba mẹ ta cũng muốn gặp người một chút. . . Không nói, ta muốn bắt đầu truy đuổi tung tích Lâm Cảnh Hoán động tĩnh." Liễu Thi Ngưng cúp điện thoại, bắt đầu y theo Lâm Vũ yêu cầu, nhìn chăm chăm lâm cảnh kêu cha con bọn họ trước mắt động tĩnh.

Có Liễu Thi Ngưng nhìn chăm chăm, Lâm Vũ trái tim cũng thả lại chỗ cũ, mặc dù không có thể trực tiếp bảo đảm Diệp Tầm Lan người nhà an toàn, nhưng bọn hắn một khi có động tĩnh, liền chạy bắt quả Liễu Thi Ngưng ánh mắt, mọi chuyện trước đối phương một bước, so với mọi gì đó họ đều dựa vào phổ nhiều lắm.

...

Nhưng mà, sự tình vậy mà hoàn toàn ngoài Lâm Vũ dự liệu.

Lâm Cảnh Hoán cha con tại dọc theo đường đi cũng không có đem bảo kiểm lấy ra nhìn, mãi cho đến Yên kinh, liền chạy thẳng tới nhà bọn họ chỗ kinh doanh một quán rượu.

Lúc này, phòng khách quán rượu cùng bên ngoài đều đã bu đầy người, phóng viên, các giới danh nhân đều rớt rít đến đây, đều muốn nhìn một lần kia đem trong truyền thuyết chém sắt như chém bùn thần binh lợi khí.

Nguyên lai, Lâm Cảnh Hoán ở trên đường cũng đã an bài xong buổi đấu giá, một ít phóng viên nhận được tin tức, tựa như cùng con ruồi người thấy thối thịt bình thường thậm chí còn không thấy Lâm Cảnh Hoán bản thân, đủ loại báo cáo đều đã truyền lưu tại trên Internet, thậm chí Lâm Vũ trên điện thoại di động đều nhận được liên quan tới chuyện này tin tức.

Nội dung đại thể chính là ba ngày sau, tại Yên kinh Mỗ gia quán rượu sẽ có một tràng buổi đấu giá, tại buổi đấu giá trước khi bắt đầu, thanh bảo kiểm kia sẽ đặt tại trong tủ điểm triển lãm ba ngày, cũng từ Lâm Cảnh Hoán tự mình biểu diễn thanh thần kiểm kia uy lực.

Lâm Lâm Vũ trên điện thoại di động nhìn đến này một bản tin, thiếu chút nữa trực tiếp cười ra tiếng, Lâm Cảnh Hoán lại còn nói thanh kiểm kia là Lâm gia tổ truyền xuống, này cũng gì đó cùng gì đó? Đến lúc đó nhìn hẳn kết thúc như thế nào!

"Ta là thật muốn tại chỗ nhìn một chút, Lâm Cảnh Hoán ngay trước mặt tất cả mọi người đánh chính mình khuôn mặt sau đó, sẽ là một bộ hình dáng gì." Mới vừa tan việc cơm nước xong Lâm Vũ, hướng về phía TV khẽ cười nói, "Ồ trên đường quả nhiên không có đem bảo kiểm ra xem một chút, đây là người chính mình muốn chết, nhưng không trách được người khác!"

"Được rồi, tại trên ti vi nhìn không cũng giống như vậy sao?" Diệp Tầm Lan bưng ba chén trà, chia ra cho rồi Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ một ly, mình cũng cầm một ly, ngồi vào Lâm Vũ bên cạnh xem trên ti vi báo cáo.

"Lâm Vũ, người nói bọn họ về sau sẽ tới hay không tìm chúng ta phiền toái?" Mục Tư Ngữ lo lắng nói.

"Tới tìm chúng ta phiền toái là khẳng định, bất quá sau chuyện này, hẳn cho dù có Phản Thân Thuật cũng không giúp được, căn bản không phân thân ra được, muốn tìm chúng ta phiền toái, chỉ có hai con đường con đường số một, chính là chờ nhà bọn hắn phá sản, cha con bọn họ không còn gì cả sau đó, chắc chắn sẽ không tùy tiện bỏ qua cho chúng ta, tới đệ nhị mà, chính là mời sát thủ loại hình người đến đối phó chúng ta." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Nếu như điểm thứ nhất, ngược lại cũng không cần lo lắng, Lâm Vũ muốn lo lắng liền điểm thứ hai.

Nhưng bất kể như thế nào, tồn tại Liễu Thi Ngưng ở sau lưng hỗ trợ, muốn ứng phó cũng không phải một món quá khó khăn chuyện, huống chi còn có tiểu Y tại, mặc dù tiểu Y rất ít cung cấp loại này tình báo cho mình, nhưng nếu như đến sống chết trước mắt, năng khẳng định cũng sẽ không ngồi nhìn bất kể.

Đương nhiên, tiểu Y vẹn vẹn sẽ ở Lâm Vũ sống chết trước mắt hỗ trợ, những người khác, cho dù là Diệp Tầm Lan, năng cũng sẽ không quản.

"Tiểu Vũ, tự chúng ta ngược lại không cần lo lắng quá mức, nhưng là bọn họ nếu như phải đối phó ba mẹ bọn họ, chúng ta nên làm cái gì?" Diệp Tầm Lan lo lắng nói.

"Yên tâm đi, ta có biện pháp đối phó." Lâm Vũ ôm lấy nàng thon thả, trực tiếp đem nàng ôm đến trên đùi mình ngồi xuống, "Bọn họ vô luận như thế nào đến, ta cũng sẽ để cho bọn họ cứng lấy tới, nằm ngang trở về!"

"Ừ, ta tin tưởng người có thể xử lý tốt bất quá người có thể không thể thả xuống ta, tư ngữ vẫn còn ở nơi này đây!" Diệp Tầm Lan đỏ mặt nhỏ tiếng gắt giọng.

Bình thường ở nhà chỉ nàng cùng Lâm Vũ hai người, vô luận biểu hiện như thế thân mật đều không có quan hệ, dù sao những người khác lại không thấy được, có thể bây giờ trong nhà nhiều hơn một cái Mục Tư Ngữ, Diệp Tầm Lan khuôn mặt vẫn là một cái hoàng hoa đại khuê nữ, ngay trước Mục Tư Ngữ mặt, để cho nàng như thế nào coi mở?

Mục Tư Ngữ làm bộ như tại nghiêm túc xem TV, bắt quá khỏe mắt liếc qua, thỉnh thoảng liếc về phía Lâm Vũ bên này. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Vụn sắt như bùn

Bất kể Diệp Tầm Lan nói thế nào, Lâm Vũ từ đầu đến cuối không có đem nàng để xuống, Diệp Tầm Lan không thể làm gì được hắn, không thể làm gì khác hơn là bên ngồi ở trên đùi hắn, nghiêm túc nhìn chăm chăm mấy truyền hình, bắt quá tâm tư lại không có tại trên ti vi, đương nhiên, Lâm Vũ đang suy nghĩ những chuyện khác, tâm tư giống vậy không có ở trên TV.

Ba người trung, chỉ có Mục Tư Ngữ một người biết rõ sự tình độ tiến triển thế nào.

"Bắt đầu." Mục Tư Ngữ thanh âm, cắt đứt hai người suy nghĩ.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan lại cũng không lo nổi muốn những chuyện khác, hai người đều đem sự chú ý đặt ở trên ti vi, chỉ thấy Lâm Cảnh Hoán đã làm ra rút kiếm động tác, tại hắn trước mặt cách đó không xa, đỡ một thanh phổ thông bằng sắt kiếm, rõ ràng là lần này thử kiếm dùng.

"Các vị khán giả, cảnh hoán tập đoàn đồng sự trưởng Lâm Cảnh Hoán tiên sinh hiện tại đã bắt đầu thử kiếm. . ." Phóng viên báo cáo, ba người cũng không có tâm tư nghe, sở hữu sự chú ý đều đặt ở Lâm Cảnh Hoán trên tay kia một thanh kiếm phía trên.

Cheng!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, phóng viên thanh âm đều phấn khởi, nhưng mà sau một khắc. . . Toàn bộ bên trong đại sảnh nhất thời lặng ngắt như tờ, ngay cả phóng viên nói đến một nửa mà nói, cũng đột nhiên ngừng lại, tựa hồ TV đột nhiên ra trở ngại bình thường.

Một cái bị ăn mòn được không thể lại ăn mòn kiếm, xuất hiện ở trong mắt mọi người, phảng phất nhẹ nhàng vừa đụng liền muốn tan vỡ giống như, cảm lấy kiếm Lâm Cảnh Hoán, càng là mặt đầy không dám tin nhìn trên tay kiếm, thanh kiếm này theo hắn tại Lâm Vũ cầm trên tay đến sau đó, đến bây giờ căn bản không hề rời đi qua tay hắn, căn bản không khả năng tồn tại đánh tráo có khả năng, nhưng vì cái gì hiện tại. . .

"Không được! Ta bị Lâm Vũ lừa bôn!" Lâm Cảnh Hoán nhất thời liền kịp phản ứng.

Lâm Cảnh Hoán trước cũng cảm giác sự tình thuận lợi được có chút không bình thường, chỉ là kiếm đã bắt vào tay, hơn nữa hắn tự mình kiếm nghiệm qua không chút nào vấn đề, cho nên cũng không có nghĩ quá nhiều, nhưng bây giờ nhớ lại, Lâm Vũ có thể sáng khoái như vậy đáp ứng, hiển nhiên đã sớm tại trên thanh kiếm này động tay động chân!

Cứ việc Lâm Cảnh Hoán không biết Lâm Vũ là thế nào làm được, thế nhưng loại trừ Lâm Vũ, tuyệt đối không thể là những người khác!

"Lâm Cảnh Hoán tiên sinh, ta là nào đó một cái đài phóng viên, xin hỏi ngài có thể hay không giải thích một chút đây là vì cái gì?" Một cái phóng viên lập tức bắt đầu đặt câu hỏi.

Có người dẫn đầu, cái khác phóng viên cũng rới rít bắt đầu đối với Lâm Cảnh Hoán đặt câu hỏi: "Lâm chủ tịch, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết kia đem chém sắt như chém bùn thần kiếm?"

"Lâm Cảnh Hoán tiên sinh. . ."

"Lâm tiên sinh. . ."

Hiện trường đã biến thành hỗn loạn, đặc biệt là những ký giả kia, tựa hồ đột nhiên đào được gì đó mạnh mẽ liệu, đều rới rít tiến lên vây quanh Lâm Cảnh Hoán, đủ loại vấn đề không ngừng tại miệng các nàng bên trong nhô ra, làm cho Lâm Cảnh Hoán hận không được trực tiếp thoát đi hiện trường.

Nhưng là coi như hắn muốn chạy trốn, những người khác sẽ để cho hắn như nguyện sao?

Rất nhiều thế lực đặc biệt là cổ võ thế lực, đều đã chuẩn bị đủ tài chính tới đầu giá thanh kiếm này, nếu như Lâm Cảnh Hoán không thể cho bọn họ một

câu trả lời thỏa đáng, chỉ sợ sau này hấn cuộc sống một khắc cũng không chiếm được an bình.

Trước rất nhiều người thấy qua Lâm Vũ cùng Vệ Anh Hồng tỷ võ video, nhưng cực ít có người tin tưởng Lâm Vũ trên tay kiếm thật có lợi hại như vậy, thậm chí còn có người cho là video là giả, cho đến Lâm Cảnh Hoán lặp đi lặp lại nhiều lần mà chứng thực, rất nhiều người mới bắt đầu hối hận tại sao không sớm một chút tìm tới Lâm Vũ.

Nhưng mà sự tình khúc khuỷu, Lâm Cảnh Hoán thả ra tin tức, nói bảo kiếm đã bị hấn bắt vào tay, ba ngày sau sẽ công khai đấu giá, rất nhiều thế lực tâm tư lẫn nửa hoạt lạc, rồi rít tập trung tài chính, thậm chí có chút ít thế lực biết rõ Lâm gia không có nội công tâm pháp sau đó, trực tiếp xuất ra tự mình nội công tâm pháp tham dự đấu giá.

Này thật ra thì cũng là Lâm Cảnh Hoán trong đó một cái mục tiêu, từ lúc hấn năm đó hại chết Lâm Vũ cha mẹ, liền mang theo cả nhà già trẻ đi tới Yên kinh, từ từ liên tiếp xúc được một ít cổ võ thế lực, những thế lực này cho hấn chấn động mạnh nhất lắc lư, đơn giản chính là nội công tâm pháp, có thể những thế lực kia đem nội công tâm pháp đem so với chính mình tài sản tính mạng còn nặng hơn, Lâm Cảnh Hoán nghĩ hết đủ loại biện pháp, nhưng là từ đầu đến cuối không chiếm được bán bộ nội công tâm pháp.

Cho đến trước đây không lâu, trong lúc vô tình tại trong máy vi tính nhìn đến một đoạn tỷ võ video, Lâm Cảnh Hoán tại chỗ liền nhận ra trong video người kia, chính là mình cháu trai, video chân thực tính hấn cũng hoài nghi tới, nhưng vẫn là quyết định đánh cược một lần, nếu như thanh kiếm kia là thực sự, chỉ cần mình bắt vào tay, liền có thể hướng những thế lực kia đổi lấy nội công tâm pháp, thậm chí còn có thể được nhất bút ketch xù tài chính, có thể nói là nhất cử có nhiều!

Nhưng mà, Lâm Cảnh Hoán cuối cùng còn đánh giá thấp Lâm Vũ thủ đoạn, đây coi là gì đó chém sắt như chém bùn? Nhất định chính là vụn sắt như bùn!

Đài truyền hình bên kia phản ứng cũng khá nhanh, ngay tại Lâm Vũ muốn nhìn một chút Lâm Cảnh Hoán kết thúc như thế nào thời điểm, trên ti vi lại bắt đầu truyền bá nổi lên quảng cáo!

Trong phòng khách ba người trở mắt nhìn nhau, không nghĩ đến đài truyền hình còn có một chiêu này, phỏng chừng hôm nay sở hữu thương thức cái tiết mục này người, hiện tại cũng mặt đầy mộng bức mà ngồi ở trước máy truyền hình, trước đây sau tương phản, tựa hồ cũng quá lớn hơi có chút, lớn đến làm người hoàn toàn không phản ứng kịp.

"Được rồi, Lâm Cảnh Hoán bây giờ căn bản không thu nổi tràng, tiết mục còn có thể hay không truyền bá trở lại cũng không biết, chúng ta tạm một cái ngủ đi." Lâm Vũ đứng lên đối với hai người nói.

Không cần phải vì Lâm Cảnh Hoán loại người như vậy tiếp tục thức đêm, chính mình muốn dành thời gian đi tu luyện, lấy đối phó đối phương tiếp theo trả thù, Lâm Cảnh Hoán đến cùng nên kết thúc như thế nào, đợi ngày mai nhìn lại tin tức chính là.

Diệp Tầm Lan đang chuẩn bị đi theo Lâm Vũ trở về phòng thời điểm, bỗng nhiên thấy Mục Tư Ngữ còn ngồi ở trên ghế sa lon không nhúc nhích, liền lên tiếng khuyên nhủ: "Tur ngữ, ngươi cũng đi ngủ sớm một chút đi."

"Lan tỷ tỷ, Lâm Vũ, các người đi ngủ đi, ta phải ở chỗ này nhìn một chút sự tình đến cùng sẽ như thế phát triển." Mục Tư Ngữ cũng không có đứng dậy, một đôi mắt to trung lóe lên trong suốt nước mắt.

"Chuyện này. . ."

"Lan tỷ, tùy theo nàng đi thôi." Lâm Vũ nhẹ giọng nói.

Mục Tư Ngữ mấy năm nay tại sao tới đây, Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan căn bản không dám tưởng tượng, nội tâm của nàng cừ hận cũng không so với Lâm Vũ thấp, ngược lại còn muốn so với Lâm Vũ sâu hơn! Bởi vì Lâm Vũ cha mẹ lúc rời đi, hấn mới ba tháng đại, có thể nói sự kiện kia hấn căn bản không có đích thân trải qua, nhưng Mục Tư Ngữ lại bất đồng, nàng sự tình đều là thật sự đích thân trải qua!

Mục Tư Ngữ mẫu thân, năm đó là bởi vì theo Lâm Cảnh Hoán đi ra ngoài xã giao, kết quả vài người đều uống say như chết, sau đó liền xảy ra một ít chuyện không tốt, theo nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói cũng không tính là bên ngoài... Cùng bất trung, Lâm Cảnh Hoán bao gồm Mục Tư Ngữ mẫu thân đương thời cũng không biết chuyện này, cho đến Mục Tư Ngữ sinh ra, bệnh viện báo cáo vừa ra tới, phát hiện Mục Tư Ngữ loại máu cùng hai người đều không khớp, Lâm Cảnh Hoán tại chỗ liền làm thân tử giám định.

Cầm đến kết quả sau đó, Lâm Cảnh Hoán ngoài mặt mặc dù không động thanh sắc, trong tối lại đã bắt đầu bày ra, cho đến Mục Tư Ngữ tại mười tuổi năm ấy, nẫu thân nàng bởi vì một lần tai nạn xe cộ bỏ mình, đương thời Mục Tư Ngữ mặc dù thương tâm muốn chết, nhưng cũng không có nghĩ quá nhiều, chung quy mỗi một bởi vì tai nạn xe cộ từ vong người không phải số ít.

Có thể giấy không gói được lửa, Lâm Cảnh Hoán tại một lần cùng Lâm Vân Phi nói chuyện trung nói tới chuyện này, ngẫu nhiên bị Mục Tư Ngữ cho nghe được, nàng khi đó mới biết rõ mình mẫu thân không phải là bởi vì ngoài ý muốn, mà là Lâm Cảnh Hoán một tay bày ra.

Qua nhiều năm như vậy, nàng một mực không tìm được như thế trả thù Lâm Cảnh Hoán, có thể cũng không tìm tới bất cứ cơ hội nào, hiện tại gặp phải Lâm Vũ, trong lòng cái kia ác khí cuối cùng ra hơn phân nửa, mà đổi thành bên ngoài gần một nửa, cũng bất quá là sớm muộn chuyện.

"Tur ngữ, ngươi cũng đừng nẫu quá muộn." Diệp Tầm Lan thấy Mục Tư Ngữ kiên trì, cũng không có lại đi khuyên nàng, trực tiếp đi theo Lâm Vũ trở về phòng. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Cảnh sát tìm tới cửa

Sáng sớm hôm sau.

Lâm Vũ thu công mở hai mắt ra, thấy Diệp Tầm Lan còn muốn một đoạn thời gian tài năng kết thúc tu luyện, liền không có quấy rầy nàng, nhẹ nhàng rút tay ra khỏi tay, mới vừa thức dậy mở cửa, liền ôm cái ôn hương nhuyễn ngọc tại ngực.

"Tur ngủ, thế nào?" Lâm Vũ nhìn trong ngực Mục Tư Ngủ, thấp giọng nói.

Nhớ tới Diệp Tầm Lan còn ở trong phòng tu luyện, vì vậy lại nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại, để tránh hai người nói chuyện quấy rầy đến nàng.

"Người chẳng lẽ một đêm không ngủ?" Lâm Vũ nhìn nàng có chút biến thành màu đen vành mắt, không khỏi có chút đau lòng: "Nha đầu, người sao phải khổ vậy chứ? Vì như vậy người đi thức đêm, đáng giá sao?"

"Ta không ngủ được." Mục Tư Ngủ lắc đầu một cái, "Tôi ngày hôm qua Lâm Cảnh Hoán đã hoàn toàn không thu nổi tràng, cuối cùng liền đem sở hữu trách nhiệm đều đẩy lên trên người của người, nói người cầm lấy hàng nhái dỏm mông hân, còn nói muốn thông qua luật pháp đường tắt tìm người, người sau đó phải làm gì?"

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Cái gì cũng không yêu cầu làm, đừng quên, trên tay chúng ta còn có một đoạn video."

"Nguyên lai người chụp đoạn video kia, còn có như vậy một cái mục tiêu." Mục Tư Ngủ chợt nói, lần nữa rúc vào Lâm Vũ trong ngực.

Lâm Vũ trực tiếp đưa nàng chặn ngang ôm lấy, hướng nàng phòng ngủ đi tới.

"A!" Mục Tư Ngủ kinh hô, "Lâm Vũ, ta... Ta còn không có chuẩn bị xong, hơn nữa, trên người của ta rất khó nhìn."

Lâm Vũ không có trả lời, trực tiếp đem Mục Tư Ngủ ôm vào phòng ngủ, đưa nàng đặt lên giường, cũng kéo qua chăn đắp ở trên người nàng, đạo: "Người hôm nay ngay tại trong nhà nghỉ ngơi, kia cũng không cho đi, Lâm Cảnh Hoán bên kia sự tình cũng không cần quan tâm, hết thảy có ta ở đây, biết không?"

Mục Tư Ngủ theo bản năng gật đầu một cái, đưa mắt nhìn Lâm Vũ rời đi phòng ngủ, cho đến Lâm Vũ đóng cửa lại sau đó mới phản ứng được, nguyên lai mình là hiểu lầm Lâm Vũ rồi, trong lòng không có từ đầu tới mà bốc lên một trận thất lạc, đồng thời... Còn có một tiếng thở dài, trên người những vết thương kia, thủy chung là nàng một cái tâm bệnh.

...

"Tôi còn rất nhanh." Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan kết thúc tập thể dục sáng sớm trở lại, tại cửa nhà liền gặp được rồi đang chuẩn bị nhấn chuông cửa cảnh sát.

Một người tuổi còn trẻ cảnh sát thấy Lâm Vũ trở lại, liền lập tức lên tiếng hỏi: "Người là Lâm Vũ?"

"Ừ."

"Người bây giờ dính lư một món buôn bán lường gạt án, làm phiền người theo chúng ta đi một chuyến." Người cảnh sát này giờ giờ lên trên tay giấy chứng nhận, đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Cảnh Hoán tại Lâm Vũ trên tay mua thanh kiếm kia chuyện, hiện tại cơ hồ cả nước đều biết, Lâm Cảnh Hoán trên tay kia thanh kiếm là hàng nhái dỏm sự tình, giống vậy bị nhân dân cả nước biết, hơn nữa lần này giao dịch số lượng thật sự quá lớn, cảnh sát có cao như vậy hiệu suất, cũng là trong dự liệu chuyện.

"Không thành vấn đề." Lâm Vũ trực tiếp gật đầu đáp ứng, quay đầu nhìn Diệp Tầm Lan lo âu thần sắc, an ủi: "Lan tỷ, yên tâm đi, không có việc gì."

"Ừ, vậy người về sớm một chút." Diệp Tầm Lan nghĩ đến Lâm Vũ trên tay còn có một đoạn video, bằng chứng như núi dưới tình huống, cảnh sát sẽ không đối với hân thế nào.

Lâm Vũ lần nữa an ủi Diệp Tầm Lan mấy câu, liền theo hai cảnh sát rời đi, Diệp Tầm Lan đứng ở ngoài cửa, nhìn Lâm Vũ rời đi phương hướng do dự hồi lâu, cuối cùng lấy điện thoại di động ra, bấm một cú điện thoại.

Ngược lại ngồi ở trên xe cảnh sát Lâm Vũ, không khẩn trương chút nào thần sắc, mà là tò mò đánh giá này trong xe cảnh sát bộ, đây chính là xe cảnh sát, người bình thường có thể không ngồi tới, bất quá trong này, thật giống như cũng liền cùng bình thường xe không sai biệt lắm.

Tại xe cảnh sát một đường ô ô ô trong tiếng kêu, Lâm Vũ đi tới cục công an, y theo quy định đưa điện thoại di động ví tiền giao cho chuyên gia bảo quản sau đó, liền theo hai cảnh sát đi tới một gian phòng thẩm vấn, liền cùng trong ti vi phòng thẩm vấn không sai biệt lắm, ngồi đối diện một nam một nữ hai cảnh sát, hiển nhiên sớm liền ở chỗ này chờ Lâm Vũ đến.

Người nam kia cảnh sát trực tiếp bị Lâm Vũ cho không nhìn, ngược lại cái này nữ cảnh sát, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt cang là ác liệt, Lâm Vũ thấy nàng ý nghĩ đầu tiên chính là: Mang hoa hồng gai, cũng tại trước ngực nàng giấy hành nghề nhìn lên đến nàng tên: Trương Hiểu Nhã.

"Ngồi." Trương Hiểu Nhã hướng đối diện nàng vị trí giờ cảm lên.

Lâm Vũ theo lời ngồi xuống, chờ đợi tra hỏi bắt đầu.

"Tên họ?"

"Lâm Vũ!"

"Giới tính?"

". . ."

"Lâm Vũ, người ngày hôm qua là lấy 50 triệu giá cả bán một thanh kiếm cho Lâm Cảnh Hoán?" Trương Hiểu Nhã hỏi xong một ít tin tức cơ bản, liền bắt đầu thiết lập rồi chính sự.

"Không sai, là hán ngày hôm trước chạng vạng tối tìm tới ta, sau đó nói chuyện hồi lâu, cuối cùng xác định lấy cái giá tiền này bán cho hán, cũng tại sáng sớm hôm qua ngay mặt giao dịch." Lâm Vũ ngữ khí bình thản đem sự tình đại khái nói một lần.

Trương Hiểu Nhã thấy Lâm Vũ thần thái, không khỏi cảm giác có chút ngoài ý muốn, người bình thường nếu là vào cục cảnh sát, đặc biệt là tiếp nhận tra hỏi thời điểm, trong lòng ít nhiều gì sẽ có một ít khẩn trương, có thể người trẻ tuổi trước mắt kia, giống như là tới thăm quan giống nhau, căn bản không khẩn trương chút nào cảm giác.

Ngoài ý muốn về ngoài ý muốn, Trương Hiểu Nhã tra hỏi làm việc còn phải tiếp tục: "Nhưng là tối hôm qua, Lâm Cảnh Hoán trở lại Yên kinh sau đó, phát hiện người bán cho hán thanh kiếm kia là hàng nhái dỏm, chuyện này người giải thích như thế nào?"

"Giải thích? Sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ, người xác định là muốn ta để giải thích?" Lâm Vũ nghĩa chính từ nghiêm nói, "Lâm Cảnh Hoán hoa 50 triệu mua ta tổ truyền xuống thần kiếm, vốn là ta là không muốn bán, nhưng ta chính là một cái bình dân bách tính, sợ hán sau chuyện này báo thù mới miễn cưỡng đáp ứng bán cho hán, kết quả ngược lại tốt, hán ở trên đường thanh kiếm cho đánh tráo, muốn giải thích cũng là hán để giải thích, các người xác định không có tìm sai người?"

Giải thích? Giải thích cái rắm!

Trương Hiểu Nhã nhìn Lâm Vũ tức giận đáng vẽ, không khỏi hơi kinh hãi ngạc: "Luật pháp là chú trọng chứng cứ, người nói người đem hàng thật bán cho Lâm Cảnh Hoán, có thể có tương ứng chứng minh?"

Chờ chính là người những lời này!

Lâm Vũ khóe miệng hơi hơi thượng câu: "Muốn chứng cứ, ta đương nhiên có, sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ, ta điện thoại bên trong có một đoạn video, chính là giao dịch lúc cảnh tượng, hiện tại điện thoại di động đã bị các người tịch thu, các người muốn chứng cứ, tự cầm ta điện thoại đi xem chính là."

Sáng sớm hôm qua chụp cái video này, không phải là vì đối phó hiện tại cục diện? Ngược lại không nghĩ đến đoạn video kia nhanh như vậy liền phát hủy được tác dụng rồi.

Nói xong còn không nhịn được nhỏ giọng thăm thì một câu: "Cũng còn khá nhiều hơn một cái tâm nhãn, nếu không ta nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch."

Thanh âm tuy nhỏ, lại bị Trương Hiểu Nhã nghe thật sự rõ ràng, lúc này Trương Hiểu Nhã đối với Lâm Vũ mà nói có chín thành tin tưởng, nhưng để cho an toàn, hay là đối với bên người nam cảnh sát nháy mắt, nam cảnh sát đứng dậy đi ra phòng thẩm vấn, mấy phút sau, sẽ cầm Lâm Vũ điện thoại di động lần nữa đi tới, cũng đưa điện thoại di động cho Trương Hiểu Nhã.

"Mỹ nữ tỷ tỷ, phía trên có một ít ta riêng tư, người cũng không thể tùy ý lật xem, coi như người là cảnh sát, cũng không thể tùy ý lật xem người ta riêng tư." Lâm Vũ rất vô tội nói.

Chính trên điện thoại di động tìm đoạn video kia Trương Hiểu Nhã nghe được câu này, thiếu chút nữa đưa điện thoại di động tại chỗ đập, có thể đột nhiên nghĩ đến trong này còn có chứng cứ, không thể làm gì khác hơn là gắng gượng nhịn được, nếu quả thật đưa điện thoại di động đập, Lâm Vũ hoàn

toàn có thể lấy hủy hoại chứng cứ lý do đem năng kiện ra tòa án!

Sâu hít thở mấy cái khí , hướng về phía Lâm Vũ mất phương hướng một cái , mở ra Lâm Vũ theo như lời đoạn video kia. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Trêu đùa mỹ nữ sĩ quan cảnh sát

"Lâm Vũ , video đã chứng minh người đem hàng thật bán cho Lâm Cảnh Hoán." Trương Hiểu Nhã sau khi xem xong , trực tiếp đưa điện thoại di động trả lại cho Lâm Vũ.

"Vây thì tốt , nếu như không có chuyện gì khác , ta liền đi trước rồi." Lâm Vũ nhận lấy điện thoại di động , trực tiếp đứng dậy hướng phòng tắm vẫn bên ngoài đi , còn chưa đi ra hai bộ , lại đột nhiên nghĩ đến gì đó , quay đầu lại đối với Trương Hiểu Nhã cười một tiếng: "Sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ , lần này làm phiền các người , nếu như phương tiện mà nói , có thể hay không cho số điện thoại ? Lần sau có cơ hội mời người ăn cơm , thuận tiện trò chuyện một chút nhân sinh."

Trương Hiểu Nhã hô hấp cứng lại , mới vừa đề xuống hỏa khí lần nữa mọc lên , trêu đùa cảnh sát , người này còn là một cái không sợ trời đất nhân vật.

"Đứng lại cho ta!"

"Sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ , người không muốn để lại số điện thoại nói thẳng là được , cần gì phải nổi giận như vậy ?" Lâm Vũ còn muốn tiếp tục phun đi xuống , có thể thấy Trương Hiểu Nhã mức độ tức giận sau đó , sợ đến rụt cổ một cái: "Cái này , sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ , ta còn muốn đi làm , liền đi trước rồi , nếu như muốn gọi đến mà nói , tùy thời gọi điện thoại cho ta. . ."

Vừa nói liền bước nhanh hơn hướng phía ngoài chạy đi , ở lại chỗ này nữa , chỉ sợ ở ăn đạn.

"Không được!" Trương Hiểu Nhã trực tiếp kêu hấn lại , "Người cất giấu quân chế đao cụ , dựa theo luật pháp , phải đem quân chế đao cụ tịch thu , bắt quả người đã bán đi , tịch thu sự tình rồi coi như xong , nhưng loại trừ tịch thu ở ngoài , còn muốn xử là năm ngày trời xuống tạm giữ , năm trăm nguyên trở xuống tiền phạt."

Hừ! Căn bản cô nương đầu , tiểu tử người còn non một chút!

"Ta. . ."

Lâm Vũ hận không được tát mình hai cái bạt tai , không việc gì trêu đùa nàng làm gì ? Lần này ngược lại tốt , cảm đến trên tay nàng rồi. . . Nhìn lại Trương Hiểu Nhã bộ kia tiểu nhân đắc chí bộ dáng , càng muốn xông tới đánh nàng một trận , coi như nàng là một phụ nữ cũng giống như vậy!

Trương Hiểu Nhã , thật đúng là lãng phí một cái điểm đậm tên.

Quân chế đao cụ , rất nhiều người đều có cất giấu , đám cảnh sát này không đi tìm những người khác , lại hết lần này tới lần khác tìm tới chính mình!

"Được rồi." Lâm Vũ trực tiếp ngồi về đến trước chỗ ngồi , "Tiền phạt liền tiền phạt , muốn tạm giữ ta cũng nhận , bắt quá có một việc ta ước chừng phải thanh minh trước , ta là một cái thầy thuốc , nếu như ta bệnh nhân xuất hiện trạng huống gì , có thể ngàn vạn đừng để cho bọn họ tới tìm ta phiền toái , bởi vì ta cũng là thân bất do kỷ , hoặc là các người nhớ kỹ báo cho ta bệnh nhân , để cho bọn họ muốn xem bệnh sẽ tới sờ câu lưu."

"Người!"

"Gì đó người a ta ? Ta nói là sự thật!" Lâm Vũ liếc Trương Hiểu Nhã liếc mắt , "Tỷ tỷ , ta gọi người một tiếng tỷ tỷ được không ? Tại bây giờ xã hội , y nào hiện tượng khủng bố đến mức nào , các người làm cảnh sát , dù sao cũng hơn ta đây cái mới vừa đi ra cửa trường người rõ ràng hơn chứ ?"

Hai người cãi vã đầu lửa nóng , cái kia trẻ tuổi nam cảnh sát lại mặt đầy mồ hôi đứng tại chỗ , làm người nhìn đến thẳng lắc đầu , về phần vì chút chuyện như vậy ngạc nhiên ? Nhỏ như vậy định lực. . . Thật không biết hấn là như thế lên làm cảnh sát.

Trương Hiểu Nhã chỉ ngoài cửa , từ trong hàm răng nặn ra mấy chữ: "Người cút cho ta!"

Nếu là lại để cho Lâm Vũ ở lại đây , nàng thật sợ mình không nhận được mức độ tức giận phục dịch.

"Cút thì cút, bắt quá còn có một việc." Lâm Vũ lần nữa đứng dậy, nghiêm trang nhìn Trương Hiểu Nhã: "Sĩ quan cảnh sát tỷ tỷ, ta xem người sắc mặt có chút tái nhợt, gần đây có phải hay không có chút hoa mắt choáng váng đầu, mệt mỏi vô lực, sợ hãi trong lòng hụt hơi?"

Trương Hiểu Nhã kinh ngạc gật đầu, kêu Lâm Vũ tới trước, cảnh sát cũng góp nhặt một ít Lâm Vũ tài liệu, Trương Hiểu Nhã tự nhiên biết rõ hẳn là một tên thầy thuốc, hơn nữa tại Văn Sơn Y Viện còn có rất tốt tiếng đồn, không nghĩ đến hắn y thuật lại có lợi hại như vậy, chỉ là vừa nhìn liền đem nàng triệu chứng nói không kém chút nào.

"Yên tâm, không phải là cái gì nghiêm trọng bệnh, người những bệnh trạng này là huyết khí chưa đủ biểu hiện, hơn nữa, gần đây hai ba tháng lượng có phải hay không thiếu rất nhiều. . . Cái này, ta đi trước, nhớ kỹ ăn nhiều một chút ích khí bổ huyết thực vật, điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi thời gian. . ."

Lâm Vũ thấy nàng lại phải bắt đầu móc súng, nào còn dám ở lại chỗ này, lời còn chưa nói hết liền trực tiếp lách người.

Trương Hiểu Nhã đặt mộng ngồi xuống ghế, nhìn Lâm Vũ rồi đi phương hướng, hồi lâu, không tránh khỏi khi khi cười một tiếng: Tiểu tử này, có chút ý tứ.

Về phần cái kia chất phác nam cảnh, không đề cập tới cũng được. . .

"Tiểu Vũ, người không sao chứ?" Lâm Vũ lãnh về đồ mình, Diệp Tầm Lan liền chạy tới.

Cùng với đồng hành, còn có Diệp Thanh Nguyên vợ chồng, bọn họ một buổi sáng sớm nhận được Diệp Tầm Lan điện thoại, nghe được Lâm Vũ bị cảnh sát mang đi, nơi nào còn ngồi ở? Liền đi tìm tâm cũng không có ăn, liền lập tức lái xe đi tới nơi này, cho tới bây giờ tận mắt nhìn đến Lâm Vũ bình an vô sự, mới yên lòng.

"Ta có thể có chuyện gì?" Lâm Vũ cười sờ một cái đầu nàng, "Bắt quá chúng ta hãy nhanh lên một chút đi thôi, nếu không có thể phải ăn đạn."

"Thế nào? Người chẳng lẽ phạm vào chuyện gì?" Diệp Tầm Lan không hiểu hỏi.

"Ho khan một cái, không có chuyện gì, chính là mới vừa rồi phòng thẩm vấn đùa giỡn một cái nữ cảnh sát, thừa dịp nàng bây giờ còn chưa có đuổi theo ra đến, chúng ta chạy mau!" Lâm Vũ vừa nói vừa kéo Diệp Tầm Lan ra bên ngoài chạy.

Diệp Tầm Lan thiếu chút nữa một đầu ngã quỵ, những người khác thiếu chút nữa không có lo lắng chết, nhưng này gia hỏa ngược lại tốt, hóa ra hắn là đặc biệt tới đùa đùa mỹ nữ, vấn đề là người này đến cùng nào loạn bao lớn? Quả nhiên âm ỉ đến muốn ăn đạn mức độ!

. . .

Ở trên xe, Diệp Thanh Nguyên kính chiếu hậu nhìn chính ngồi ở hàng sau Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan: "Tiểu Vũ, đến cùng đã xảy ra chuyện gì, vậy mà để cho cảnh sát tìm tới người?"

Trước hỏi Diệp Tầm Lan, có thể Diệp Tầm Lan chỉ nói là không có đi qua Lâm Vũ đồng ý, không thể đem sự tình nói ra, hiện tại thấy Lâm Vũ, lại không nhịn được hỏi lên.

"Diệp thúc thúc. . ."

"Ừ? Người kêu ta gì đó?"

"Ho khan một cái, ba, là như vậy, ngài hẳn biết, ta có một cái chém sát như chém bùn thần kiếm, Lâm Cảnh Hoán sau khi biết được, sẽ tới tìm được ta chuẩn bị ép mua buộc bán, mà ta đây, liền tương kế tựu kế. . ." Lâm Vũ nói tóm tắt mà đem sự tình đại khái nói một lần.

Cứ việc có chút nói không rõ ràng, hay là để cho Diệp Thanh Nguyên vợ chồng nghe rõ.

"Nguyên lai Lâm Cảnh Hoán chính là người cừu nhân giết cha, một điểm này ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, bắt quá bây giờ suy nghĩ một chút, nhưng cũng nói được, không trách lão gia tử đương thời chạy trốn thời điểm, Lâm Cảnh Hoán sẽ chẳng quan tâm, những người khác nơi nào sẽ biết rõ, lão gia tử muốn tránh người, vậy mà sẽ là hắn con trai ruột!" Diệp Thanh Nguyên lắc đầu than nhẹ.

"Thật là tên khốn kiếp, người như vậy, lão Thiên như thế không thu hắn?" Tô Dung cắn răng nghiêng lợi mắng lên.

"Lão Thiên không thu không có quan hệ, chỉ cần ta sẽ thu hắn là được." Lâm Vũ cười lạnh nói, "Cha, mẹ, Lâm Cảnh Hoán bây giờ còn sẽ không bỏ qua, nếu như hắn đi đối phó ta, ta tự có biện pháp đối phó, ta bây giờ lo lắng là hắn có thể hay không đối với các người hạ thủ."

Đây là trước mắt Lâm Vũ lo lắng duy nhất chuyện, thật ra thì Diệp Thanh Nguyên vợ chồng còn không dùng như thế lo lắng, muốn...nhất lo lắng chính là Diệp Thao.

"Người để cho Lan nhi gọi hắn trở lại, thì ra là vì vậy chứ?" Tô Dung đạo, "Hắn tối ngày hôm qua nửa đêm mới đến gia, bây giờ còn tại trong nhà nghỉ ngơi, Tiểu Vũ người yên tâm, chúng ta sẽ không để cho hắn trong khoảng thời gian này chạy khắp nơi."

Lâm Vũ gật gật đầu, kể sách hiện thời, cũng chỉ có như vậy, hơn nữa hiện tại tài chính đã tới tay, khác một cái kế hoạch lập tức sẽ khai triển. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Bắt đầu chế thuốc

Ba ngày sau.

Liên quan tới bảo kiểm sự tình, từ lúc cảnh sát ngày thứ hai theo Lâm Vũ cầm trên tay đến video, cũng công bố sau đó, sự tình liền bắt đầu từ từ lắng xuống, đương nhiên cũng chỉ là tại bình dân bách tính trung bắt đầu lắng xuống, một ít người ở vị trí cao nhân vật cùng thế lực, đều rồi rít đem mũi dùi chỉ hướng Lâm Cảnh Hoán, cướp trắng trợn, ngấm đoạt, thậm chí ăn trộm đều có.

Hơn nữa Lâm Cảnh Hoán tài chính xuất hiện đứt đoạn, một đồng lớn chuyện đề hấn căn bản không phân thân ra được, coi như hấn muốn thoát thân, cũng phải thế lực khác đồng ý mới được!

Đối phó Lâm Vũ sự tình liền tạm thời gác lại đi xuống, cũng vì Lâm Vũ tranh thủ không ít thời gian, thời gian lại tạm thời hồi phục bình tĩnh, nhưng là chỉ là tạm thời mà thôi.

"Tiểu Vũ, người mua nhiều như vậy được làm gì?" Lúc tan việc, Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ mang theo một cái túi, trong túi chứa không ít dược liệu, không khỏi kỳ quái hỏi dò.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Những thứ này đều là một ít lưu thông máu hóa úc loại hình dược liệu."

"Nguyên lai người là phải giúp tư ngữ tiêu trừ những thứ kia vết động." Diệp Tầm Lan nhất thời biết Lâm Vũ phải làm gì.

Lâm Vũ chỉ gặp qua Mục Tư Ngữ trên cánh tay những thứ kia vết động, có thể Diệp Tầm Lan lại thấy qua trên người nàng những thứ kia, khắp nơi đều là xanh tím một khối, thật rất đáng sợ, rất khó tưởng tượng, một cái như vậy cô gái xinh đẹp, trên người vậy mà sẽ là cái đáng về kia, thậm chí ngay cả quần tay ngắn cũng không dám xuyên, Diệp Tầm Lan đề tay lên ngực tự hỏi, nếu như mình là Mục Tư Ngữ, chỉ sợ liền từ bỏ ý định đều có!

Tại Mục Tư Ngữ trong miệng biết được, trên người nàng những vết thương này, cũng không phải là Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ trực tiếp tạo thành, Mục Tư Ngữ chưa bao giờ để cho bọn họ đụng chính mình, thậm chí lấy cái chết bức bách! Nhưng những vết thương này cũng cùng bọn họ thoát không khỏi liên quan, nguyên nhân chính là Lâm Vân Phi tại thời cấp ba nộp một người bạn gái, đối phương xuất thân từ võ lâm thế gia, Mục Tư Ngữ trên người những vết thương này, cũng là bởi vì bị buộc theo Lâm Vân Phi kia người bạn gái luyện võ kết quả.

Cho đến nửa năm trước, Lâm Vân Phi cùng đối phương chia tay, như vậy ác mộng mới tuyên bố kết thúc.

Những tin tức này, đều là Lâm Vũ nhìn ra Mục Tư Ngữ trên người vết thương căn bản không phải từ Bát quái chưởng, mà là một bộ tương đối quyền pháp cương mãnh tạo thành sau đó, tại trong miệng nàng hỏi dò đi ra.

"Đi thôi, ta tới hôm nay liền bắt đầu chế thuốc." Lâm Vũ kéo Diệp Tầm Lan tay đi về phía trạm xe buýt.

"Người nói, tư ngữ nếu như biết rõ người làm những thứ này, có thể hay không nhào tới người trong ngực khóc lên?" Diệp Tầm Lan hơi mỉm cười nói.

"Người chẳng lẽ sẽ không ghen?"

"Nếu như ta nói ta sẽ không đây?"

". . ."

. . .

Hai người về đến nhà, Lâm Vũ ngoài ý muốn phát hiện mở cửa không phải Mục Tư Ngữ, mà là một cái nhỏ hơn mình một hai tuổi, tướng mạo anh tuấn, thân cao không khác mình là mấy người tuổi trẻ.

"Tiểu Đào từ?" Lâm Vũ có chút không xác định hỏi.

Thời gian qua đi tám năm không thấy, mặc dù hấn đầu lông mày trung còn có một chút năm đó đáng vẻ, nhưng Lâm Vũ hay là không dám hoàn toàn xác định.

"Vũ ca, đã lâu không gặp, có thể ta nhớ đến chết rồi!" Diệp Thao trực tiếp cho Lâm Vũ một cái gấu ôm, "Không nghĩ tới lần này nhìn thấy người, người quả nhiên thành tỷ phụ của ta, Vũ ca, tỷ, chúng ta đều đứng đứng ở ngoài cửa rồi, nhanh vào nói chuyện."

Lâm Vũ cười một tiếng , hiện tại Diệp Thao , về tính cách vẫn là cùng năm đó giống nhau , không có gì biến hóa quá lớn.

Diệp Thao kéo Lâm Vũ ở trên ghế sa lon sau khi ngồi xuống , liền lập tức hỏi dò: "Vũ ca , trong phòng bếp cái kia xinh đẹp tỷ tỷ là ai à? Hỏi nàng một ngày , nàng cũng không nguyện ý nói nàng thân phận."

Hắn trở lại đã ba ngày , vốn là đã sớm nghĩ đến thấy Lâm Vũ , kết quả cha mẹ không để cho hắn chạy khắp nơi , cũng chưa nói cho hắn biết nguyên nhân , cho tới hôm nay buổi sáng , hắn nói với Diệp Thanh Nguyên muốn tới Lâm Vũ tới nơi này chơi đùa , Diệp Thanh Nguyên lúc này mới đáp ứng hắn đi ra , kết quả thứ nhất, thấy là Mục Tư Ngữ , tại trong miệng nàng biết được Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan vừa ra cửa không lâu , sau đó ở nơi này ngồi cả ngày.

"Nàng kêu Mục Tư Ngữ , thân phận mà, là ta biểu tỷ , bởi vì trong nhà một ít nguyên nhân , trước mắt liền tạm thời ở nơi này." Lâm Vũ thuận miệng cho Mục Tư Ngữ an bài một cái thân phận.

Diệp Thao nhìn quanh bốn phía một cái , thấy Diệp Tầm Lan cũng đi phòng bếp hỗ trợ , liền thần thần bí bí mà đối với Lâm Vũ đạo: "Vũ ca , ta có thể không thể thương lượng với người một chuyện ?"

"Chuyện gì ?"

"Người có thể không thể giúp ta hỏi một chút người biểu tỷ nàng hiện tại có không có có bạn trai ?" Diệp Thao nhấn nhá nói.

Gi đó ? !

Lâm Vũ hơi sững sờ , coi như là kẻ ngu cũng có thể rõ ràng Diệp Thao tâm tư , người này quả nhiên đối với Mục Tư Ngữ vừa thấy đã yêu! Không trách hắn có thể ở lại đây cả ngày. . . Suy nghĩ một chút cũng rất tốt cười , chẳng lẽ hiện tại lưu hành tỷ đệ luyện rồi hả? Minh và Diệp Tầm Lan chính là như vậy , hiện tại đến phiên Diệp Thao , vẫn là như vậy.

"Theo ta được biết , nàng còn không có có bạn trai , nhưng đến cùng có hay không , còn muốn hỏi qua mới biết , như vậy đi , ta tìm một cơ hội giúp người hỏi một chút , thế nhưng các người có thể thành hay không , ta sẽ không nhúng vào." Lâm Vũ mỉm cười nói.

"Cám ơn , cám ơn Vũ ca. . ." Diệp Thao hưng phấn nói.

"Chớ vội cám ơn ta." Lâm Vũ ngắt lời hắn , "Ta chỉ giúp người hỏi , những chuyện khác hết thảy bất kể , như thế đuổi theo là người chuyện , có thể nàng là một cái người cơ khổ , nếu như các người có thể thành , ta tự nhiên cũng vui vẻ vì các người , nhưng người nhất định phải đối đãi nàng thật tốt , nếu để cho ta biết nàng bị ức khuất , ta bảo đảm tuyệt không quất chết người! Nếu như các người không thể thành , cũng không thể miễn cưỡng , rõ ràng ?"

Diệp Thao không biết Mục Tư Ngữ thân thế , Lâm Vũ có thể cũng rõ ràng là gì , nàng mấy năm nay chịu khổ còn chưa đủ sao ? Nếu như nàng tìm bạn trai còn muốn chịu ức khuất , bất kể nàng bạn trai là ai , coi như là Thiên vương lão tử con tư sinh , Lâm Vũ cũng sẽ không tùy tiện bỏ qua cho!

"Vũ ca người yên tâm! Nếu như nàng hiện tại không có có bạn trai , ta sẽ dùng thủ đoạn hoàng đế đuổi theo nàng , bất kể được hay không được , ta tuyệt sẽ không có phân nửa miễn cưỡng!" Diệp Thao vỗ ngực bảo đảm.

Lâm Vũ gật đầu cười , Mục Tư Ngữ nếu quả thật có thể tìm được một cái tốt nơi quy tụ , cũng coi là chuyện vui một việc.

Ăn cơm , Lâm Vũ cùng mấy người nói một tiếng , liền chạy tới trong căn phòng bắt đầu chế thuốc , sớm ngày đem Mục Tư Ngữ trên người giải quyết vấn đề , cũng tốt sớm một chút giải quyết xong một chuyện.

Hiện nay , trên thị trường mặc dù cũng có loại này dược vật , nhưng những dược vật kia đối với trong thời gian ngắn vết động hữu hiệu , nhưng mà Mục Tư Ngữ trên người những thứ kia vết động , Lâm Vũ vừa nhìn cũng biết là hai, ba năm trước thậm chí sáu, bảy năm trước đều có , lấy trước mắt chữa bệnh tiêu chuẩn , căn bản không có khôi phục khả năng , coi như là giải phẫu thẩm mỹ , cũng không khả năng từ đầu tới cuối hoàn toàn đi chính.

Lâm Vũ phối tốt những thuốc này , nếu như trực tiếp sử dụng , giống vậy không đạt tới hiệu quả dự trù , cho nên nhất định phải luyện thành lại thêm công một phen mới được.

Theo không gian truyền thừa trung xuất ra hệ thống mấy ngày trước tặng cái kia thanh đồng dược đỉnh , dược đỉnh cũng không lớn , lớn nhất đường kính ước chừng bốn mươi năm mươi phân công , đáng vẻ liền cùng phim truyền hình trung bình thường thấy lò luyện đan không sai biệt lắm.

Lâm Vũ đem dược liệu lấy ra , từng loại mà bày ra tốt sau đó lấy ra một bọc tiêu phí năm mươi truyền thừa điểm hỏi đoạt đi ra thuốc bột , loại thứ này sơ kỳ luyện chế dược cao một loại không thể thiếu tài liệu phụ trợ , bởi vì Lâm Vũ hiện tại năng lực còn chưa đủ , cần phải mượn loại này mạng theo sên sệt tính thuốc bột , mới có thể đem nấu chảy hảo dược dịch ngưng tụ thuốc pha chế sẵn mở.

Về phân hóa hầu phương diện vấn đề , Lâm Vũ hiện tại cũng giải quyết , trực tiếp dùng trong nhà một cái rượu cồn lò , vì để ngừa vạn nhất , Lâm Vũ còn mua đủ trạng thái cô định rượu cồn.

Mọi việc đã sẵn sàng , Lâm Vũ điểm đốt rượu cồn lò , bắt đầu cho dược đỉnh làm nóng , cũng dựa theo « Huyền Hoàng y điển » lên ghi lại đem dược liệu án thứ tự bỏ vào bên trong dược đỉnh theo thứ tự dung luyện , rượu cồn nhiệt độ của lò độ cũng đang không ngừng điều chỉnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Thời gian cực khổ đã qua

Bên trong phòng khách, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ, còn có Diệp Thao đều ngồi ở trên ghế sofa, có câu không có một câu mà trò chuyện.

"Chị Vũ ca đến cùng có chuyện gì phải làm?" Diệp Thao có chút không hiểu hỏi.

Diệp Tầm Lan nhìn một chút căn phòng, lại nhìn một chút Mục Tư Ngữ, cuối cùng đối với Diệp Thao đạo: "Hắn bây giờ đang ở nghiên cứu một cái toa thuốc, này y được phương diện sự tình ta cũng không hiểu, ta chỉ biết cái toa thuốc này hắn muốn tương đối gấp, cái khác cũng không biết, chờ hắn chuẩn bị xong người lại đi hỏi hắn."

Cũng không có đem Mục Tư Ngữ tình huống nói ra, chung quy chuyện này đối với một cô gái mà nói, đây là làm người rất đau đớn.

Mục Tư Ngữ tính tình mặc dù có chút lãnh đạm, nhưng bất kể nói thế nào, nàng cũng là một cô gái, tuyệt đại đa số cô gái đối với chính mình bề ngoài đều là rất đề ý, mặc dù nàng dung mạo được bảo dưỡng rất tốt, thể nhưng thân thể lại đã trở lên. . . Nói dừ tốn kinh khủng cũng không quá đáng, Diệp Tầm Lan thì không dám lấy Diệp Thao mặt đi bóc nàng vết sẹo.

Mà thân là người trong cuộc Mục Tư Ngữ, hoàn toàn không có chú ý tới Diệp Tầm Lan khác thường, vẫn một lòng xem tivi.

"Vốn là ta còn muốn mời Vũ ca đi ra ngoài chơi, xem ra hôm nay là không có vai diễn." Diệp Thao buồn bực nói.

"Cũng bao lớn rồi chỉ biết chơi!" Diệp Tầm Lan trợn mắt nhìn đề đề liếc mắt, "Học một ít người Vũ ca, vô luận lúc nào đều không hề từ bỏ học tập cùng nghiên cứu, hắn cũng liền lớn hơn người một tuổi mà thôi, người lại xem các người một chút có bao nhiêu chênh lệch?"

"Chị, người cái này còn chưa xuất giá đây, lại giúp Vũ ca, nếu là về sau xuất giá rồi, có phải hay không liền lại cũng không có ta người em trai này rồi." Diệp Thao lộ ra một nụ cười khổ.

"Người muốn là có người Vũ ca một nửa tiền đồ, ta cùng ba mẹ liền thiêu cao hương. . ."

Hai chị em một mực hàn huyên tới đêm khuya, thấy Lâm Vũ còn chưa ra, Diệp Thao không thể làm gì khác hơn là lưu luyến không rời rời đi, Diệp Tầm Lan sợ quấy rầy đến Lâm Vũ, không thể làm gì khác hơn là cùng Mục Tư Ngữ cùng ngủ.

Hai người nằm ở cùng trên một cái giường tán gẫu, trò chuyện nội dung, phần lớn đều cùng Lâm Vũ có liên quan, về phần cụ thể trò chuyện là cái gì, cũng không biết được, thẳng đến quá nửa đêm, hai người thật sự không chịu đựng được mới lần lượt thiếp đi.

Cùng lúc đó, Lâm Vũ được cao sắp hoàn thành.

Luyện đan vốn chính là một loại tinh lực cùng thể lực đồng thời tiêu hao làm việc, chế thuốc mặc dù vẫn không thể coi như là luyện đan, nhưng là thuộc về luyện đan hệ thống, từ cổ chí kim, nổi danh Luyện Đan Sư có thể đếm được trên đầu ngón tay, rất nhiều người căn bản không làm được, Lâm Vũ hôm nay lần đầu tiên chế thuốc, cũng không khỏi có chút luống cuống tay chân, cũng còn khá, cho tới bây giờ không có xảy ra bất trắc gì, cứ việc có chút tỳ vết, cũng không có ảnh hưởng đến cuối cùng được liệu.

Bên trong được đỉnh được liệu đi qua luyện chế, đã tan chảy thành một nhóm tinh thuần thuốc nước, cũng dần dần dung hợp lại, lúc này Lâm Vũ đã cái trán đầy hãn, dè dặt khống chế bên trong được đỉnh nhiệt độ, đây cũng là mấu chốt nhất một bước, nếu như dung hợp thành công, đủ loại được liệu hỗ trợ lẫn nhau, có thể phát huy ra lớn hơn công hiệu, chuyện tình kế tiếp cũng không có bất cứ vấn đề gì, nhưng nếu như dung hợp không thành công, cho dù cuối cùng thu hoạch được cao, cũng không có một chút tác dụng nào, chỉ có thể chờ đợi lần sau lại luyện.

Tại Lâm Vũ dè dặt dưới sự khống chế, dung hợp thuốc nước nhan sắc từ bắt đầu màu đen, từ từ trở thành nhạt màu xanh đen, cho đến cuối cùng biến thành màu xanh nhạt, Lâm Vũ lập tức hốt lên một nắm thuốc bột rơi tại thuốc nước trung, chờ thuốc bột hòa tan sau đó, cầm lên một cây chiếc đũa khuấy đều, cũng tắt đi rượu cồn lò.

Cho đến lúc này, Lâm Vũ mới thở phào nhẹ nhõm, phát hiện mình cả người trên dưới đã toát ra mồ hôi, không khỏi than thở: "Này chế thuốc còn thật không phải là người làm việc."

Đương nhiên, nghe bên trong được đỉnh tản mát ra mùi thuốc, trong này cảm giác thành tựu tự nhiên cũng không cần nói cũng biết.

Sau đó liền không có chuyện gì, chờ những thuốc này dịch tự nhiên làm lạnh sau đó, sẽ biến thành một loại giống như quả đông lạnh giống nhau được cao, sau đó liền có thể trực tiếp sử dụng.

Lâm Vũ nhìn xuống thời gian , phát hiện đều đã ba giờ sáng , Diệp Tầm Lan không ở căn phòng , hiển nhiên là cùng Mục Tư Ngữ ngủ chung , vì vậy đem chứa thuốc nước được đỉnh thu vào không gian truyền thừa , thoáng chỉnh sửa một chút bản đọc sách sau , liền tắm , nằm ở trên giường bắt đầu tu luyện.

...

Mục Tư Ngữ tỉnh dậy , thấy Diệp Tầm Lan chính gối chính mình cánh tay , một cánh tay cùng một chân đều dựng ở trên người mình , trên gương mặt tươi cười khó được lộ ra vẻ tươi cười , nàng rất có thể trong giấc mộng , theo bản năng đem mình làm Lâm Vũ rồi.

Bất quá Mục Tư Ngữ luôn có một loại cảm giác , cùng Diệp Tầm Lan ngủ ở cùng nhau , thật giống như ngủ thập phần an ổn , giấc ngủ chất lượng càng là trước đó chưa từng có tốt.

Nàng không biết là , đây là bởi vì Diệp Tầm Lan tại tu luyện duyên có.

Mục Tư Ngữ nhẹ nhàng rút tay ra cánh tay , sau khi rời giường thấy Lâm Vũ mới vừa từ phòng vệ sinh đi ra , liền đánh tới bắt chuyện: "Lâm Vũ , người mỗi ngày đều thật sớm."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Thói quen , đây là cho người."

Vừa nói liền đem trên tay một cái hình chữ nhật hộp gỗ đưa tới.

"Trong này là cái gì ?" Mục Tư Ngữ sau khi nhận lấy , cũng không có lập tức mở ra.

"Ta ngày hôm qua luyện chế được cao." Lâm Vũ nhận lấy nước , quay đầu nhìn Mục Tư Ngữ , lạnh nhạt nói: "Người mỗi ngày sau khi tắm xong lại thoa lên người , qua ba giờ lại cọ rửa một hồi , không ra bảy ngày , trên người của người những thứ kia gần trong vòng hai năm tạo thành vết động liền có thể tiêu tan , lúc trước tạo thành cũng sẽ bắt đầu giảm lãnh đạm , bằng vào ta phỏng chừng , nhiều nhất một tháng , sở hữu vết động đều có thể hoàn toàn tiêu tan không thấy."

"Người là nói , có thể hoàn toàn tiêu tan ?" Mục Tư Ngữ trợn to đôi mắt đẹp , không dám tin tưởng nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Nàng trước đi qua rất nhiều bệnh viện , kết quả không có một nhà bệnh viện có cái này nắm chắc , gần đây ngược lại là có thể xử lý , nhưng coi như xử lý , cũng có khả năng so với chung quanh da thịt nhan sắc ít , cũng có khả năng sâu , tựa như cùng Chó đốm giống nhau , cùng nó như vậy còn không bằng không xử lý , tóm lại chính là không làm được hoàn toàn tiêu tan , mà những niên đại đó lâu đời , những thứ kia bệnh viện căn bản lực lượng không đủ.

Không nghĩ đến Lâm Vũ vậy mà có năng lực này giải quyết! Hân y thuật , rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại ?

"Đúng là hoàn toàn tiêu tan." Lâm Vũ rất xác định gật đầu nói , "Chỉ là bởi vì thời gian có hạn , ta đem qua luyện ra điểm này được cao , tối đa chỉ có thể duy trì người bảy ngày liền dùng , chờ thêm mấy ngày ta sẽ giúp người luyện một ít."

Quả nhiên không ra Diệp Tầm Lan đoán , Mục Tư Ngữ nghe được Lâm Vũ rất khẳng định sau khi trả lời , cặp mắt một đỏ , nhào tới Lâm Vũ trong ngực nhẹ giọng khóc thút thít.

Lâm Vũ đầu tiên là thoáng sững sờ , về sau do dự một chút , đưa tay ra vuốt ve nàng ngang eo nhu thuận tóc đen: "Tư ngữ , nếu như người muốn khóc , liền thống thống khoái khoái khóc một hồi , bất quá từ nay về sau , cũng chỉ có thể thật vui vẻ mà sống được , đi qua sự tình đều đã qua , không có đi qua sự tình sớm muộn cũng sẽ đi qua."

Không có đi qua sự tình , dĩ nhiên là Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ chuyện.

"Ô ô , Lâm Vũ , ô ô . ." Mục Tư Ngữ ôm thật chặt Lâm Vũ eo , rúc lại trong lòng ngực của hắn lớn tiếng khóc , Lâm Vũ vỗ nhẹ nhàng đánh nàng phần lưng , trong đầu nghĩ Mục Tư Ngữ rất nhanh cũng sẽ thời gian cực khổ đã qua.

Hai người thân thể tồn tại tương tự kinh người , không khỏi sẽ có một loại đồng bệnh tương liên cảm giác.

Khóc hơn mười phút , Mục Tư Ngữ ánh mắt đều khóc đỏ , mới đành chỉ khóc tí tê , lại vẫn không muốn lỏng ra Lâm Vũ.

"Ho khan một cái!"

Hai tiếng ho khan , cắt đứt trong trầm tư hai người , Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ nhanh như tia chớp mà tách ra , theo tiếng kêu nhìn lại , chỉ thấy Diệp Tầm Lan đứng ở cửa phòng , cười nhẹ nhàng mà nhìn hai người.

"Lan tỷ tỷ , ta. . . Ta. . ." Mục Tư Ngữ bắt đầu nói năng lộn xộn mà giải thích , "Ta cùng Lâm Vũ không có gì , chúng ta chỉ là. . . Chỉ là. . ."

Chương 55: Còn nhỏ Hải Đông Thanh

Mục Tư Ngự áp úng nửa ngày, cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh mà nói, cuối cùng chỉ đành phải đỏ mặt cúi đầu xuống, trong lòng không khỏi dâng lên một tia áy náy, nếu như bởi vì chính mình chuyện, để cho Diệp Tầm Lan hiểu lầm Lâm Vũ, ảnh hưởng bọn họ cảm tình, chính mình tội lỗi có thể to lắm.

"Tư ngự, thật ra thì Tiểu Vũ giúp ngươi chế thuốc sự tình, ta đã sớm biết rồi." Diệp Tầm Lan tiến lên kéo Mục Tư Ngự tay, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói, "Coi như một cô gái, ta có thể rõ ràng những thuốc này mớ đối với ngươi ý nghĩa bao lớn, ngươi tâm tình kích động cũng là bình thường."

"Lan tỷ tỷ, ngươi không tức giận?" Mục Tư Ngự kinh ngạc vui mừng nhìn Diệp Tầm Lan.

"Ta làm sao có thể sinh khí?" Diệp Tầm Lan cười một tiếng, "Được rồi, ta đi trước đánh răng rửa mặt, chúng ta muốn bắt đầu tập thể dục sáng sớm."

Cũng có lẽ là bởi vì giải quyết một cái vấn đề lớn, buổi sáng đang chạy bộ thời điểm, Mục Tư Ngự rõ ràng vui mừng nhanh rất nhiều, mặc dù vẫn là một cái rất xấu hổ tính tình, nhưng so với mấy ngày trước tốt hơn nhiều, ngược lại Lâm Vũ, một mực ở suy nghĩ ngày hôm qua Diệp Thao nhờ cậy việc của mình, trong lúc nhất thời còn thật không biết làm như thế nào hỏi ra lời.

Cuối cùng, đang chạy đến một nửa chặng đường lúc, Lâm Vũ mới quyết định mở miệng, đi thẳng vào vấn đề: "Tư ngự, ngươi có bạn trai sao?"

"Ừ?" Mục Tư Ngự lấy làm kinh hãi, thật bất ngờ Lâm Vũ sẽ hỏi cái vấn đề này, "Không có, ngươi tại sao hỏi như vậy?"

Diệp Tầm Lan tại ăn tiểu điểm đồng thời, cũng có chút hăng hái mà nhìn Lâm Vũ, không biết Lâm Vũ tại sao đột nhiên hỏi loại vấn đề này, nhưng có thể nhất định là, Lâm Vũ tuyệt không phải đối với Mục Tư Ngự có ý đồ gì, có thể là bởi vì đừng nguyên nhân.

"Không có gì." Lâm Vũ khẽ mỉm cười, "Chính là có một cái soái ca ngày hôm qua nói coi trọng ngươi, để cho ta giúp hắn hỏi một chút ngươi."

Diệp Tầm Lan sững sờ, ngày hôm qua một người để cho Lâm Vũ hỗ trợ hỏi, loại trừ Diệp Thao còn có thể là ai? Bất quá Diệp Thao cũng là một kẻ ngu, chẳng lẽ không nhìn ra cô nương này đối với Lâm Vũ có lòng? Nhưng nói đi nói lại thì, Diệp Tầm Lan cũng không khả năng đem Lâm Vũ nhường ra một nửa, ít nhất hiện tại không có khả năng, nhưng coi như Diệp Tầm Lan nguyện ý, Lâm Vũ sẽ sẽ không tiếp nhận cũng là một vấn đề!

"Ồ." Không biết tại sao, nghe Lâm Vũ nói phải giúp người khác hỏi, Mục Tư Ngự liền cảm thấy trong lòng một trận không thoải mái, thật giống như hoàn toàn mong đợi vào giờ khắc này hoàn toàn rơi vào khoảng không.

"Thế nào?" Lâm Vũ thấy hắn cúi đầu không nói, còn tưởng rằng nàng lại nhớ ra cái gì đó chuyện thương tâm.

"Không việc gì." Mục Tư Ngự lắc đầu một cái, "Ta không có có bạn trai, bất quá ta cùng hắn không có khả năng, bởi vì ta đã có thích người."

"Ồ." Lâm Vũ chỉ là đáp một tiếng liền không nói gì thêm.

Không ngừng trải qua một đoạn cảm tình Lâm Vũ, tại cảm tình phương diện đã không phải là một cái tiểu bạch, tự nhiên có thể nghe ra Mục Tư Ngự ý tại ngôn ngoại, chỉ là loại chuyện này, lại không thể đi nói rõ, không thể làm gì khác hơn là lần nữa giả ngốc giả bộ ngu.

Đương nhiên, Lâm Vũ trong lòng còn không nhận được là Diệp Thao mặc niệm một trận, này còn chưa có bắt đầu đây, liền kết thúc.

Sau đó ba người đều rất ăn ý không có đề cập cái đề tài này, đến mục đích sau bắt đầu luyện võ, Lâm Vũ đầu tiên là luyện quyền, sau đó là luyện kiếm, bất quá bây giờ thanh kiếm này, đã không phải là hời hoải đi ra kia một cái, mà là Lâm Vũ đi binh khí tiệm tùy tiện mua được một cái, dù sao chỉ là tu luyện kiếm thuật mà thôi, cũng không phải là đối trận giết địch, lấy cái gì dạng kiếm đều không khác mấy.

Hời hoải đi ra thanh kiếm kia, không phải vạn bất đắc dĩ tình huống, đã không thể tùy tiện lấy ra.

"Lâm Vũ, ngươi luyện gia truyền Bát quái chương không được sao? Tại sao còn muốn luyện kiếm? Là bởi vì ngươi thanh kiếm kia sao?" Lâm ba người luyện xong võ, Mục Tư Ngự có chút không hiểu hỏi.

Lâm Vũ hiện tại căn bản cũng sẽ không kiếm thuật, trước mắt chỉ là luyện đâm, chém, vung những thứ này cơ bản chiêu thức, duy nhất giải thích chính là Lâm Vũ tình cờ lấy được thanh kiếm kia, mới bắt đầu tu luyện kiếm thuật.

"Thật ra thì cũng không hoàn toàn là bởi vì thanh kiếm kia." Lâm Vũ lắc đầu một cái, "Nguyên nhân cụ thể hiện tại cũng nói không rõ lắm. . ."

"Tiểu Vũ, ngươi mau đến xem nhìn, nơi này có một chú chim nhỏ, thật giống như bị thương." Diệp Tầm Lan tiếng kêu cắt đứt hai người nói chuyện, cũng vì Lâm Vũ giải vây.

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngừ nhìn nhau, xít tới, quả nhiên thấy trên đất có một con bị thương chim nhỏ.

"Cái này điều, thật giống như. . . Tại nam phương tựa hồ không có loại chim này, chẳng lẽ chỉ là lớn lên giống mà thôi?" Lâm Vũ nhú mày một cái, đây là một cái màu trắng lông chim trung mang theo điểm đen chim nhỏ, hình thể so với trưởng thành Yến Tử hơi lớn hơn, xem bộ dáng là bị thương không bay nổi, lông chim lên còn dính một ít vết máu.

Lâm Vũ nghĩ tới cái này điều tên, có thể không dám xác định, bởi vì này loại điều tại nam phương cơ bản không thấy được.

"Chủ nhân, người không có nhìn lầm, đây là một cái còn nhỏ Hải Đông Thanh, hơn nữa huyết thống còn rất thuần khiết!" Tiểu Y mà nói, hoàn toàn xác nhận Lâm Vũ suy đoán.

"Quả nhiên là Hải Đông Thanh, nhưng là tại hạ nam phương không có Hải Đông Thanh chứ? Vậy nó là từ đâu tới?" Lâm Vũ ở đấy lòng đối với tiểu Y đạo.

"Người quản nó từ đâu tới đây? Có thể là vườn thú chạy đến cũng khó nói, chủ nhân, Hải Đông Thanh nhưng là Ung trung chi vương, người cũng không thể dễ dàng như vậy bỏ qua, đem nó thu làm người con thứ nhất linh thú." Tiểu Y hơi lộ ra hưng phấn nói.

"Thu làm linh thú? Nhưng là ta không biết nên làm gì." Lâm Vũ bắt đầu dè dặt.

Linh thú, Lâm Vũ bây giờ còn chưa có tại không gian truyền thừa bên trong thấy qua phương diện này tin tức, nhưng ở trong tiểu thuyết lại thấy qua không ít, trong đầu nghĩ hẳn là liền cùng những thứ kia trong tiểu thuyết chỗ miêu tả linh thú không sai biệt lắm, thu phục linh thú, đơn giản chính là hai bước bước đầu tiên chính là đánh bại đối phương, cái này Hải Đông Thanh bị thương, có thể tiết kiệm đi bước này, bước thứ hai mới là mấu chốt nhất, chính là khế ước, không có khế ước căn bản không có thể xưng là linh thú.

Nhưng vấn đề là Lâm Vũ căn bản không biết rõ làm sao đi khế ước.

"Chủ nhân, lấy người hiện tại năng lực, là khế ước không được, nhưng loại khế ước này phù triện có thể giúp được người." Tiểu Y vừa dứt lời, Lâm Vũ trước mắt tựa xuất hiện một cái màn sáng, trên màn sáng mặt biểu hiện là một trương phù triện, liền cùng tự linh phù không sai biệt lắm.

Khế ước phù, có thể khế ước trừ nhân loại ở ngoài bất cứ sinh vật nào, nhưng nếu như bị khế ước sinh vật tu vi so với chủ nhân cao hơn ba giờ cảnh giới, sắp có khả năng tránh thoát khế ước, tu vi chênh lệch càng lớn, tránh thoát tỷ lệ càng cao.

Sử dụng yêu cầu: Đối phương không có phản kháng như hôn mê, tự nguyện dưới trạng thái mới có thể thành công khế ước.

Hỏi đáp yêu cầu: Một ngàn truyền thừa điểm.

Lâm Vũ nhìn xong tám phù triện này sau khi giới thiệu, lập tức lựa chọn hỏi đáp, nếu như có như vậy một cái linh thú, tại thích hợp thời điểm, còn có thể giúp chính mình bận rộn.

"Chủ nhân, tại khế ước thời điểm, sẽ trống rỗng xuất hiện khế ước minh văn, này minh văn nhưng là bất luận kẻ nào đều có thể nhìn đến, cho nên người chính là đều không có người bên cạnh thời điểm lại thi triển, dù sao thi triển khế ước liền mấy giây chuyện mà thôi, người bây giờ trước tiên đem hãn mang về." Tiểu Y giao phó đạo.

Đang chuẩn bị xuất ra khế ước phù Lâm Vũ, nghe nói như vậy không thể làm gì khác hơn là gắng gượng bỏ ý niệm này đi, chờ tìm một cơ hội lại tới khế ước chính là, dù sao cái này linh thú, chính mình thu định, nói không chừng về sau thì phải dựa vào nó tới bảo vệ mình người nhà.

"Tiểu Vũ, Tiểu Vũ!"

"À?" Lâm Vũ lấy lại tinh thần nhìn Diệp Tầm Lan, "Thế nào?"

Diệp Tầm Lan đã đem tiểu Hải Đông Thanh ôm vào trong ngực, hướng về phía Lâm Vũ nói: "Người mới vừa rồi còn đứng đó làm gì đây? Ta là hỏi người có biện pháp nào hay không chữa khỏi hãn?"

"Ta là thầy thuốc, cũng không phải là bác sĩ thú y." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Bất quá điểm này ngoại thương ngược lại không có vấn đề, chúng ta trước tiên đem hãn mang về nhà đơn giản băng bó một chút, sau đó ta lại mang lấy hãn đi bệnh viện xứng ít thuốc. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Tuyệt chứng

"Ha ha. . . Chủ nhân, người trâu chọc chết ta rồi, người con thứ nhất linh thú, lại là tại trong nhà xí thu phục, ha ha. . . Trâu chọc chết ta rồi!"

Lâm Vũ buồn bực kéo ra khoe miệng, ở nhà bởi vì Diệp Tầm Lan ái tâm tràn lan, căn bản không tìm được cơ hội, chạy đến bệnh viện sau lại khắp nơi đều là theo dõi, không có biện pháp mới lựa chọn phòng vệ sinh, hơn nữa, không phải là khế ước một cái linh thú sao? Chẳng lẽ ở nơi nào khế ước còn muốn xem trước một hồi phong thủy?

"Được rồi, tiểu Y, ta lại làm như thế nào đem « luyện khí cứu chương » truyền thụ cho hắn?" Lâm Vũ hỏi tới chính sự.

Linh thú nếu như không có tu luyện công pháp, loại trừ đối với chủ nhân trung thành ở ngoài, liền cùng cái khác đồng loại đã thú không sai biệt lắm, hơn nữa hồi đoái khế ước phù thời điểm, khế ước phù giới thiệu lên cũng nói linh thú là có thể tu luyện, nếu không làm sao có thể cao hơn chủ nhân ba giờ cảnh giới?

Nhưng vấn đề là, Lâm Vũ căn bản không biết Ứng loại ngôn ngữ, cũng không thể giáo cái này điều biết chữ chứ?

"« luyện khí cứu chương » là loài người tu luyện công pháp, chủ nhân cũng đừng nghĩ khiến nó tu luyện, bất đồng thú vật bởi vì thân thể cấu tạo chênh lệch quá lớn, cho nên công pháp chủng loại so với nhân loại nhiều hơn. Đương nhiên, một điểm này chủ nhân không cần lo lắng, bởi vì chủ nhân này lần đầu tiên khế ước linh thú, hệ thống đã tặng cho một bộ loài chim công pháp cơ bản, nhưng người cũng biết, hệ thống truyền thụ công pháp thời điểm, sẽ để cho tiếp thu phương hồn mê một đoạn thời gian, cho nên người còn muốn chọn cái thời gian, khiến nó tiếp thu công pháp."

"Cái này không có quan hệ, hiện tại sẽ để cho hắn tiếp thu đi." Lâm Vũ thờ ơ nói.

Tặng công pháp ngược lại một niềm vui ngoài ý muốn, cùng lúc đó, Lâm Vũ cũng phát hiện một cái quy luật, cái quy luật này liền lần đầu tiên phía trên, rất nhiều chuyện lần đầu tiên thời điểm, hệ thống đều sẽ có bất đồng phúc lợi, giống như chỉ lần đầu tiên học tập, lão sư liền tặng cho một bộ so với « luyện khí cứu chương » lên cao cấp hơn phương pháp thổ nạp, còn có liền lần đầu tiên hồi đoái binh khí thời điểm, vậy mà chỉ cần 1% truyền thừa điểm, cứ việc có giá gốc ba chục ngàn truyền thừa điểm hạn chế, nhưng như thế cũng kiếm lợi lớn.

Lần này lần đầu tiên khế ước linh thú, hệ thống giống vậy tặng cho phúc lợi.

"Chủ nhân, người có phát hiện hay không một chuyện?" Tiểu Y đột nhiên nói.

"Chuyện gì?"

"Chủ nhân tên người là một cái vũ chữ, khế ước con thứ nhất linh thú đồng dạng là một cái Ứng, chẳng lẽ người không cho là đây là một loại duyên phận sao?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, này dường như cũng có thể coi như là một loại duyên phận.

Trở lại phòng, Lâm Vũ nhận được Diệp Tầm Lan dùng tin nhắn phát tới tin tức: "Tiểu Vũ, tiểu Thanh thương thế nào?"

Tiểu Thanh chính là chỗ này chỉ Hải Đông Thanh tên, Diệp Tầm Lan cũng là vì lười biếng, trực tiếp cho nó lấy danh tự này, hơn nữa cái này Hải Đông Thanh là thư, gọi nó tiểu Thanh tựa hồ cũng rất thích hợp.

"Không việc gì, phỏng chừng hai ba ngày là có thể khỏe." Lâm Vũ trả lời đạo.

"Há, vậy thì tốt, Tiểu Vũ, về sau chúng ta nuôi hắn có được hay không?"

Lâm Vũ nhìn cái tin này, nhất thời dở khóc dở cười: "Lan tỷ, đây là người nay lần thứ ba nói những lời này, ta trước không phải đã nói rồi sao? Không thành vấn đề, về sau chúng ta nuôi hắn." Sau cùng còn tặng thêm một nụ cười khổ về mặt.

Một cái khác gian phòng làm việc trung, Diệp Tầm Lan chu cái miệng nhỏ cho Lâm Vũ trả lời hơi thờ: "Còn không phải là bởi vì ta rất ưa thích tiểu Thanh rồi hả? Hơn nữa tên người là một cái vũ chữ, người không cảm thấy gặp phải tiểu Thanh là một loại duyên phận sao?"

"Ta. . ."

Lâm Vũ lúc này là hoàn toàn hết ý kiến, trước tiểu Y tựa là như này nói, hiện tại Diệp Tầm Lan vẫn là nói như vậy, chẳng lẽ gặp phải tiểu Thanh, thật đúng là từ nơi sâu xa chỗ đã định trước duyên phận?

Nếu như lần sau lại có người ta nói những lời này, liền cũng sẽ không bao giờ cảm thấy kỳ quái rồi.

. . .

"Lâm thầy thuốc, đây là người sủng vật sao?" Dương Tuyết đi vào phòng, thấy Lâm Vũ ôm một cái bị thương chim nhỏ, không khỏi tò mò hỏi tới.

Lấy năng đối với Lâm Vũ hiểu, Lâm Vũ cũng sẽ không dưỡng sủng vật mới đúng.

"Nó là ta sáng sớm hôm nay tập thể dục sáng sớm lúc gấp phải , ta xem hấn bị thương , liền ôm trở về gia , thuận tiện dẫn nó đến trong bệnh viện xướng ít thuốc , khả năng này là một loại duyên phận đi , về sau ta liền nuôi hấn , hơn nữa Lan tỷ cũng thật thích hấn ." Lâm Vũ nửa thật nửa giả nói.

Ừ?

Lâm Vũ lúc này , mới chú ý tới Dương Tuyết là đỡ một ông già đi vào , lão nhân này vóc dáng rất cao , hấn là tại 1m85 , lại mặt mũi đôi gày , thỉnh thoảng vẫn còn ho khan , phảng phất trong cổ họng tạp thứ gì giống nhau , không cần đoán cũng biết hấn trên người có bệnh gì , lấy Lâm Vũ ánh mắt đến xem , hấn bệnh còn không nhẹ , thậm chí đã bệnh thời kỳ chót.

"Tuyết tỷ , vị này là ?" Lâm Vũ hỏi.

"Đây là ta ông ngoại , kêu Trương Nhất Tuyền , mấy năm nay thân thể một mực thật không tốt , đi bệnh viện trị cũng không được hiệu quả gì , ta trước gặp đến người liên loại bệnh viêm khớp mãn tính loại này bệnh bất trị , đều có thể bắt vào tay , cho nên đem hấn mang tới cho người nhìn một chút , người yên tâm , ta đã phủ lên người sô ." Dương Tuyết theo cầm trên tay ra một cái lấy số đơn đưa cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ nhận lấy lấy số đơn , nhìn liền cũng không có nhìn , chào hỏi: "Trương gia gia , làm phiền ngài ngồi xuống trước , để cho ta đem một hồi mạch."

"Ho khan một cái , làm thầy thuốc , đã làm phiền người ." Trương Nhất Tuyền ho khan mấy tiếng , tại Dương Tuyết nâng đỡ ngồi vào Lâm Vũ trước mặt , cũng đưa tay ra , để cho Lâm Vũ bắt đầu vì hấn xem mạch.

Làm Lâm Vũ khám bệnh xong mạch , nhưng là nhúu chặt mày , sớm biết Trương Nhất Tuyền bệnh không nhẹ , lại không nghĩ rằng sẽ có nghiêm trọng như vậy!

"Ba tháng ?" Lâm Vũ hỏi ra ba chữ kia.

Trương Nhất Tuyền nghe được ba chữ kia , nhất thời mặt mang vẻ kinh hãi mà nhìn Lâm Vũ , thờ dài nói: "Lâm thầy thuốc , trước tiểu Tuyết nói người y thuật rất lợi hại , hiện tại ta cuối cùng tin , vô luận đi đâu một nhà bệnh viện , đều nói ta chỉ có ba tháng có thể sống rồi , bệnh này , sợ là không trị hết rồi."

"Ông ngoại! Gì đó không trị hết rồi hả?" Dương Tuyết nũng nịu một tiếng , sau đó nhìn Lâm Vũ , "Lâm thầy thuốc , y thuật của người lợi hại như vậy , có nắm chắc không ?"

Lâm Vũ nhúu mày một cái: "Ung thư phổi thời kỳ cuối , Tuyết tỷ người cũng quá đề mắt ta , bất quá. . . Để cho ta trước hết nghĩ nghĩ."

Nếu như nói loại bệnh viêm khớp mãn tính là bệnh bất trị , như vậy một loại ung thư chính là chân chính tuyệt chứng , đặc biệt là Trương Nhất Tuyền đến thời kỳ cuối , lấy hiện tại y học tài nghệ , muốn chữa trị , căn bản là một món không có khả năng chuyển!

Lâm Vũ nhắm hai mắt lại , ở trong đầu bắt đầu tìm kiếm loại này triệu chứng , bệnh ung thư , tại cổ đại cũng xưng là Lao chứng , ung thư phổi , dùng y học hiện đại lên mà nói giảng , chính là vi trùng lao xâm phạm thân thể con người sau đó đưa tới lây , thuộc về một loại mãn tính bệnh truyền nhiễm , vốn là theo sinh hoạt tài nghệ đề cao , loại này bệnh lao phổi đã được đến không chế , nhưng năm gần đây theo ô nhiễm môi trường lại kéo nhau trở lại , rất nhiều người bị hại nặng nề.

Trương Nhất Tuyền chính là một cái trong số đó.

Lâm Vũ có thể biết , cũng chính là những thứ này mà thôi , căn bản không biết rõ hấn chữa trị chi pháp , không thể làm gì khác hơn là lần nữa hỏi dò tiểu Y: "Tiểu Y , có đề nghị gì ?"

"« Huyền Hoàng y điển quyển thứ tám , chính là đặc biệt nhằm vào bệnh lao , phía trên có chữa trị đủ loại bệnh lao phương pháp , ho lao giống vậy bao hàm ở trong đó , bất quá có hai điểm chủ nhân người muốn rõ ràng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Lâm Cảnh Hoán kế hoạch

Cùng tiểu Y trao đổi nửa ngày , Lâm Vũ vẫn là quyết định bác một cái , này chung quy cũng là một cái mạng , bất quá Trương Nhất Tuyền bệnh tình quá mức đặc thù , hay là trước đem sự tình nói rõ ràng cho thỏa đáng , đỡ cho đến lúc đó làm cho tất cả mọi người không vui.

Lâm Lâm Vũ mở hai mắt ra , Dương Tuyết liền lập tức hỏi "Lâm thầy thuốc , có biện pháp không ?"

Lâm Vũ quét mắt hai người liếc mắt , yên lặng hồi lâu , gật gật đầu: "Có thể trị , bất quá có hai vấn đề."

"Thật có thể trị ?" Dương Tuyết kinh hi dị thường , Trương Nhất Tuyền cũng trợn to hai mắt.

Đây chính là ung thư phổi thời kỳ cuối , không phải là cái gì Phong Hàn cảm mạo , một cái chừng hai mươi thầy thuốc , vậy mà nói ra có thể trị hai chữ , nếu như không là biết rõ Lâm Vũ y thuật rất lợi hại , đổi thành bất cứ người nào , cũng sẽ cho là hấn là tên lường gạt.

"chờ một chút , lâm thầy thuốc , người mới vừa nói có hai vấn đề , là hai vấn đề gì ?" Trương Nhất Tuyền kinh hi đi qua , đột nhiên nghĩ đến Lâm Vũ trước mà nói.

Vấn đề thứ nhất , là được liệu vấn đề , có mấy vị được liệu trân quý , coi như chạy toàn bộ thành phố Đông Hoa bệnh viện cùng được liệu thị trường , cũng không nhất định tìm được , giá tiền cũng không rẻ , hơn nữa các người muốn tại trong vòng nửa tháng tìm đủ , bởi vì Trương gia gia bệnh không thể kéo dài được nữa , nếu không , các người liền chuẩn bị hậu sự đi! Đây vẫn đề thứ nhất , tới vấn đề thứ hai , mới là đứng đầu vấn đề nghiêm trọng."

Nói tới chỗ này , Lâm Vũ uống một hớp trà , tiếp tục nói: "Nếu như Trương gia gia trẻ lại hai mươi tuổi , không , dù là trẻ lại mười tuổi , ta cũng có tám chín mươi phần trăm chắc chắn , nhưng là bây giờ , ngài chung quy tuổi tác đã cao , hơn nữa. . . Đã là thời kỳ cuối trung thời kỳ cuối."

Trương Nhất Tuyền cau mày , cùng Dương Tuyết dùng ánh mắt trao đổi một hồi , ngay sau đó ánh mắt kiên định hỏi "Lâm thầy thuốc , người bây giờ có bao nhiêu phần trăm chắc chắn ?"

Lâm Vũ khẽ thở dài một hơi: "Nhiều nhất hai thành."

"Lâm thầy thuốc , hai thành có phải hay không quá thấp ?" Dương Tuyết kinh ngạc nói.

Hai thành nắm chặt , trên căn bản đã xử từ hình.

"Ta là một cái thầy thuốc , đối với bất kỳ chứng bệnh chỉ có thể nói thật , Trương gia gia bệnh , ta xác thực chỉ có hai thành nắm chặt , chung quy ta tuổi tác và kinh nghiệm đặt ở nơi này , nếu như tiếp qua cái ba năm năm năm , có lẽ nắm chặt lớn hơn , nhưng là Trương gia gia liền ba tháng cũng không chờ , làm sao tới ba năm năm năm ?" Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Mà nói đã đến nước này , nếu như không nguyện ý trị , ta cũng không miễn cưỡng , nếu như nguyện ý trị , ta còn có một việc phải nói rõ ràng , chính là nếu như vạn nhất không trị hết , Trương gia gia người nhà tới tìm ta phiền toái , ta có thể không chống đỡ được , cho nên các người hay là trở về trước cùng người nhà thương lượng một chút , được liệu cùng phân lượng ta trước tiên có thể viết cho các người , trị cùng bất trị , từ các người quyết định."

Lâm Vũ cầm lên trên bàn giấy và bút , đem yêu cầu được liệu viết xuống , cũng giao cho Trương Nhất Tuyền.

Trương Nhất Tuyền thu cất Lâm Vũ viết tờ đơn , đối với Lâm Vũ cảm tạ một tiếng sau , Dương Tuyết liền đỡ hấn đi ra phòng , Lâm Vũ dựa lưng vào cái ghế , lần nữa phát ra khẽ than thở một tiếng , sinh mạng , có lúc thật rất yếu đuối , lúc trước vẫn không cảm giác được , cho đến tại Vân Sơn Y Viện đi làm , loại cảm giác này càng là càng ngày càng tăng.

Thế nhưng , gặp phải loại chuyện này , chẳng những bệnh nhân khó mà lựa chọn , coi như thầy thuốc giống vậy khó mà lựa chọn , nhưng nếu như Trương Nhất Tuyền nguyện ý tới trị , Lâm Vũ tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó , nếu như không nguyện ý tới trị , loại sự tình này thật đúng là miễn cưỡng không được , nếu là chữa hết ngược lại thì thôi , cũng không thiếu truyền thừa điểm có thể kiếm lấy , thậm chí còn có thể đánh ra chính mình danh tiếng , nếu như không trị hết , không những truyền thừa điểm không có kiếm , còn muốn rước lấy một đồng lớn phiền toái.

Đây cũng là số mạng a! Là nhận mệnh còn là tin mệnh , thì nhìn mọi người chọn lựa thế nào.

. . .

Yên kinh , Lâm gia biệt thự.

Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi hai người ngồi ở trong phòng khách , toàn bộ bên trong phòng khách khói mù lượn lờ , phòng khách trên bàn trà trong cái gạt tàn thuốc , tất cả đều là rút được một nửa cũng đã dập tắt tàn thuốc , nhìn lại Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi cha con , mặt đầy tro tàn mà ngồi ở trên ghế sa lon , tựa hồ chết mẹ ruột bình thường.

"Ba , chúng ta nên làm gì bây giờ ?" Lâm Vân Phi hít một hơi khói , nói với Lâm Cảnh Hoán đạo , "Cái kia Lâm Vũ , chẳng lẽ liền dễ dàng như vậy bỏ qua cho hấn ?"

Lâm Cảnh Hoán lắc đầu một cái , từ lúc ba ngày trước theo Lâm Vũ trên tay mua được thanh thần kiếm kia , hai cha con một lần cho là thăng quan tiến chức nhanh chóng thời điểm đến , không những có thể kiếm một món tiền lớn , còn có thể được trong truyền thuyết nội công tâm pháp , nhưng là kỳ vọng càng lớn thời điểm , thường thường thất vọng cũng càng lớn , theo thiên đường đột nhiên rơi xuống địa ngục , cũng không gì hơn cái này rồi.

Tài chính không có , công ty đã chuyển bất động , rất nhiều biết rõ hoặc là đoán được nội tình cao tăng đều rút lui rồi , hơn nữa trước rùm lên chuyện , vay tiền cùng nhận người đều là đại vấn đề , ngân hàng bên kia cũng chậm chậm bắt đầu làm áp lực , đây vẫn chỉ là thứ yếu , chủ yếu nhất là cảnh sát đem giao dịch video thả ra , chứng minh Lâm Vũ thuần khiết sau đó , rất nhiều thế lực đều tại nhìn chăm chăm Lâm Cảnh Hoán , chỉ cần cha con bọn họ có một chút gió thổi cỏ lay , sẽ rơi vào trong mắt rất nhiều người.

Hiện tại Lâm Cảnh Hoán , dùng bốn bề thọ địch để hình dung lại không quá thích hợp.

"Lâm Vũ chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho! Ta nhất định phải để cho hắn sống không bằng chết!" Lâm Cảnh Hoán trong mắt toát ra hai đạo cừ hận ánh sáng , "Nhưng bây giờ chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ , công ty là kinh doanh không nổi nữa , như vậy , những người đó nhìn chăm chăm là ta , người tồi hôm nay mang theo hai ta thẻ căn cước đi tìm cái tiệm du lịch , chúng ta đi mẹ người nơi đó."

"Đi nàng ở đâu? Nàng sẽ đáp ứng người đi không ?" Lâm Văn Phi ngạc nhiên hỏi.

Thật ra thì cái này còn liên quan đến một món chuyện cũ , năm đó Lâm Cảnh Hoán cũng là tuổi trẻ khinh cuồng , phá hủy một cô nương thuần khiết , kết quả cô nương kia lại đột nhiên mang bầu Lâm Văn Phi , Lâm Cảnh Hoán mặc dù có chút phát điên , nhưng chung quy hồ dữ không ăn thịt con , liền lừa gạt đối phương đem Lâm Văn Phi sinh đi xuống , có thể sinh ra sau đó , hắn ngày thứ ba liền ôm Lâm Văn Phi , hoàn toàn biến mất tại trong mắt đối phương.

Sau đó lại cưới một cái khác thê tử , chính là Mộc Tư Ngữ mẫu thân , nhưng là không nghĩ đến , thê tử sinh ra con gái , vậy mà không phải hán Lâm Cảnh Hoán loại!

Thật đúng là nhân quả tuần hoàn báo ứng.

Thăng đến Lâm Văn Phi mười tuổi năm ấy , Lâm Văn Phi mẫu thân tìm được Lâm Cảnh Hoán , mà để cho Lâm Cảnh Hoán ngoài ý muốn là , đối phương mặc dù không có kết hôn , cũng đã là nước Mỹ một nhà đưa ra thị trường công ty lão bản , so với Lâm Cảnh Hoán gia sản không biết to được bao nhiêu bội phần!

Sau đó cũng không biết hai người bọn họ đơn độc đã nói những gì , nữ nhân kia ngày thứ ba trở về nước Mỹ , đến nay một mực cùng Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Văn Phi duy trì liên lạc , tình cờ trở về nước cũng sẽ tới xem một chút Lâm Văn Phi. . . Tóm lại chính là một mực duy trì loại này để cho người bên cạnh xem không hiểu quan hệ.

Có người nói bọn họ đã về lại ở tốt có người nói nàng là bởi vì nhi tử quan hệ mới duy trì liên lạc , cũng có người nói nước Mỹ bên kia công ty hiện tại đã là Lâm Văn Phi , dù sao đủ loại phiên bản lời đồn đãi đều có.

"Ai!" Lâm Cảnh Hoán nặng nề thở dài một cái , "Nếu như còn có khác lựa chọn , ta thật không muốn phiền toái nàng , nhưng bây giờ , cũng chỉ có mẹ của người mới có thể giúp đến ta , hy vọng nàng sẽ xem ở người phân tình đi lên trợ giúp ta , chỉ cần có nàng trợ giúp , ta tuyệt đối có thể tại trong vòng ba năm lần nữa đông sơn tái khởi!"

"Ba , ta sẽ khuyên ta mẹ!" Lâm Văn Phi trọng trọng gật đầu , "Nói thế nào nàng cũng là mẹ ruột ta , không có khả năng đối với ta ngồi nhìn bất kể , hơn nữa , chúng ta còn có thể mời nàng đến giúp đỡ đối phó Lâm Vũ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Huyền ti xem mạch

Thành phố Đông Hoa , Văn Sơn Y Viện.

"Chủ nhân." Mới vừa đưa đi vị cuối cùng bệnh nhân Lâm Vũ , đột nhiên ở trong đầu nghe được một đạo bé gái bình thường thanh âm.

Ừ?

Lâm Vũ hơi hơi kinh ngạc , đây không phải là tiểu Y thanh âm! Thật ra thì Lâm Vũ đương thời cũng không nguyện ý để cho nàng xưng hô như vậy , nhưng nàng một mực kiên trì , Lâm Vũ không cưỡng được , cũng chỉ đành để tùy , nhưng là loại trừ tiểu Y còn có ai sẽ xưng hô mình như vậy ?

Chẳng lẽ. . . Lâm Vũ nhìn trên bàn đã tỉnh lại tiểu Thanh , thử ở trong ý thức thì thầm: "Tiểu Thanh ? Là người sao ?"

"Chủ nhân , là ta." Tiểu Thanh rất nhân tính hóa gật đầu , "Ta cùng chủ nhân đã có khế ước , có thể thông qua ý thức trao đổi , bất kể xa cách bao xa đều có thể."

Chuyện này , Lâm Vũ cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn , bởi vì tại hồi đoái khế ước phù sau đó , liền hỏi thăm tiểu Y phương diện này chuyện , ngược lại một chuyện khác lại để cho Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn , chính là tiểu Thanh thấy thế nào đều là một cái sinh ra không lâu Hải Đông Thanh ,

lại có không thua gì nhân loại mười mấy tuổi trẻ nít trí tuệ , đây cũng là hiếm thấy.

"Chủ nhân , người đừng quên rồi , hệ thống truyền thụ công pháp cho tiểu Thanh." Lần này là tiểu Y thanh âm , "Truyền thụ công pháp , tổng yếu để cho đối phương đọc được đi , cho nên hệ thống thuận tiện giúp tiểu Thanh mở ra linh trí , bất quá chủ nhân yên tâm , không có bất kỳ tác dụng phụ."

Nghe lời này , Lâm Vũ trái tim mới thả trở về chỗ cũ , thật ra thì bất kể là những sinh vật khác vẫn là nhân loại , quá sớm mở ra linh trí , thật ra thì cũng không thấy là một chuyện tốt , theo y học lên thông tục nói , chính là đại não không có phát dục hoàn toàn , nếu như chứa đồ vật quá nhiều cũng rất dễ dàng đối với phát dục tạo thành ảnh hưởng xấu , nếu tiểu Thanh Linh trí là hệ thống mở ra , hệ thống nhất định sẽ đem một vài không tốt nhân tố cho thanh trừ hết , ngược lại không cần lo lắng.

"Tiểu Thanh , người cũng không cần giống như tiểu Y giống nhau gọi ta chủ nhân , nghe thật không được tự nhiên." Lâm Vũ đối với tiểu Thanh ý thức truyền âm nói.

Tiểu Thanh chung quy chỉ có mười mấy tuổi thậm chí còn không tới mười tuổi linh trí , rất dễ dụ , chỉ thấy nàng con người chuyển động , sau đó ở trong ý thức hô: "Ba!"

Phốc!

Lâm Vũ một ngụm trà phun ra ngoài , thậm chí còn đem ngồi đối diện hắc Dương Tuyết phun ra một thân , Dương Tuyết đầu tiên là sợ hết hồn , tiếp lấy sẽ dùng kỳ quái ánh mắt nhìn Lâm Vũ , mới vừa rồi cũng không có người nói chuyện , Lâm Vũ thật giống như cũng không hề dùng điện thoại di động cùng những người khác nói chuyện phiếm , tại sao sẽ đột nhiên thất thố như vậy?

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ lúng túng ho hai tiếng , "Cái này , Tuyết tỷ , ngưng ngưng , mới vừa không cần thận bị sặc."

"Há , không việc gì." Dương Tuyết lắc đầu một cái , cầm lên giẻ lau đem cái bàn lau sạch , trong lòng còn bỏ thêm một câu: Bị sặc ? Người lừa gạt quý đi thôi! Đây là bị sặc phản ứng sao?

"Tiểu Thanh , kêu ca ca!" Lâm Vũ hướng về phía tiểu Thanh cái chính nói.

"Ba!"

"Ca ca!"

"Ca ca không phải tuổi tác không kém nhiều mới kêu sao? Người lớn hơn ta rồi nhiều như vậy , cho nên ta muốn gọi người ba!"

"Ta. . ."

"Khanh khách. . . Chủ nhân , ai cho người kêu tiểu Thanh đổi lời nói ? Hiện tại đổi xảy ra vấn đề chứ ?" Tiểu Y lại bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác , "Bất quá nói đi nói lại thì , người nhận lấy nữ nhi này lại chưa ra hình dáng gì , ta xem cứ như vậy đi , khanh khách. . ."

Lâm Vũ lần nữa thử hai lần , thấy tiểu Thanh sống chết không chịu đổi lời nói , không có biện pháp không thể làm gì khác hơn là nhận nữ nhi này , coi như là thu cái con gái nuôi rồi , có thể tưởng tượng thông về nghĩ thông suốt , Lâm Vũ trên mặt biểu tình buồn bực lại không có giảm bớt phân nửa , đã biết còn chưa có kết hôn mà , quả nhiên thì có hài tử.

"Tiểu Vũ , chúng ta đi ăn cơm." Diệp Tầm Lan đi vào , đầu tiên là cùng Lâm Vũ lên tiếng chào hỏi , thấy trên bàn tiểu Thanh sau đó , trực tiếp đem nàng nắm trong bàn tay: "Tiểu Thanh , người không việc gì thật là quá tốt."

"Chiêm chiếp!"

Tiểu Thanh kêu hai tiếng , tiếp lấy liền nhảy đến Diệp Tầm Lan trên bả vai , thân mật cọ xát mặt nàng , chọc cho Diệp Tầm Lan khanh khách không ngừng cười.

"Ba , đây là ta mẹ mẹ chứ ? Ta nhớ được buổi sáng là nàng dẫn ta trở lại." Tiểu Thanh ở trong ý thức đối với Lâm Vũ truyền âm nói.

Lâm Vũ rút ra rút ra khóe miệng: "Nàng là mẹ người."

Chỉ là không biết , nếu như Diệp Tầm Lan có thể nghe được tiểu Thanh gọi nàng mẫu thân , sẽ là một bộ phản ứng gì ? Phỏng chừng so với chính mình không khá hơn bao nhiêu , thậm chí càng thêm thất thố.

. . .

Ăn cơm , sắp đi làm thời điểm , Diệp Tầm Lan tại Lâm Vũ trong miệng biết được tiểu Thanh hôm nay không muốn đổi được , liền ôm tiểu Thanh đi nàng phòng làm việc , Lâm Vũ cũng vui vẻ thanh nhàn , lần nữa trở lại phòng.

"Cảnh sát phá án , làm phiền các người nhường một chút!"

Chính chuẩn bị bắt đầu tiếp đãi bệnh nhân Lâm Vũ , nghe nói như vậy đột nhiên dừng tay lại lên động tác , cái thanh âm này , không phải Trương Hiểu Nhã sao? Làm sao thụ lý án lâm được bệnh viện tới ? Chẳng lẽ là bệnh viện thầy thuốc nào phạm sự ? Hay là cái nào bệnh nhân phạm sự ?

Ngay sau đó , người mặc cảnh phục Trương Hiểu Nhã , trực tiếp đẩy cửa đi vào Lâm Vũ phòng , Dương Tuyết trực tiếp bị sợ hết hồn , mới vừa cái này nữ cảnh sát nhưng là nói muốn làm án , chẳng lẽ là mình hoặc Lâm Vũ phạm sự ?

"Hiểu Nhã tỷ , chuyện ta không phải đã kết ? Người lần này không phải là tới tìm ta chứ ?" Lâm Vũ lảng vừa nói đạo.

"Ta không phải tới phá án ." Trương Hiểu Nhã trực tiếp lắc đầu , theo ngoài cửa kéo vào một cái mười hai mười ba tới tuổi thằng bé trai , "Người giúp hẩn nhìn một chút."

Lâm Vũ quan sát cái này thằng bé trai liếc mắt , chỉ thấy trong mắt tràn đầy kinh khủng , nhút nhát núp ở Trương Hiểu Nhã sau lưng , thật giống như nhìn đến bất luận kẻ nào đều giống như thấy quỷ giống nhau.

"Hiểu Nhã tỷ , người cái này có phải hay không tại lạm dụng chức quyền ?" Lâm Vũ trêu ghẹo nói.

"Đừng nói nhảm , ta rất bận." Trương Hiểu Nhã trừng mắt liếc hẩn một cái , kéo thằng bé trai ngồi vào Lâm Vũ trước mặt , "Đây là đệ đệ ta Trương Bác Hoa , hẩn tại sáu năm trước nã bộ bị qua đòn nghiêm trọng , sau đó mặc dù cấp cứu kịp thời , nhưng từ đây thì trở thành cái bộ dáng này , trừ ta ra , thấy bất luận kẻ nào đều sợ vô cùng , bao gồm nhìn thấy ta cha mẹ đều là giống nhau. Mấy năm nay , chúng ta gì đó bệnh viện đều đi qua , bao gồm bác sĩ tâm lý đều xem qua không ít , nhưng chính là không có tác dụng , người có thể không thể giúp nhìn một chút ?"

Lâm Vũ gật đầu một cái , đem đại khái bệnh trạng viết tại cuốn hồ sơ bệnh lý lên sau , đối với Trương Hiểu Nhã đạo: "Khiến hẩn đưa tay ra."

Vừa dứt lời , thằng bé trai từ trực tiếp co đến Trương Hiểu Nhã trong ngực , chặt chẽ ôm không dám buông tay , Trương Hiểu Nhã bắt đắ dĩ cho Lâm Vũ một cái hẩn cứ như vậy , ta cũng không biện pháp ánh mắt.

Lâm Vũ chân mày càng nhíu càng sâu , nhìn dáng dấp đứa bé trai này bệnh cũng không nhẹ , nhưng mà vấn đề lớn nhất là liên thầy thuốc cho hẩn đem cái mạch cũng không được , chứ nói chỉ là làm cái khác kiểm tra.

"Lâm Vũ , nếu không ta đi khai điểm thuốc ngủ cho hẩn ăn vào , người sẽ giúp hẩn kiểm tra ?" Trương Hiểu Nhã nhẹ giọng nói , lúc trước tại cái khác bệnh viện cũng là cái dạng này làm

"Không cần phải ." Lâm Vũ trực tiếp mở ra ngăn kéo , xuất ra một cây giấy đỏ đưa cho Trương Hiểu Nhã: "Giúp hẩn hệ nơi cổ tay , một đầu khác cho ta là được , ta trước vì hẩn xem mạch một chút."

Trương Hiểu Nhã đầu tiên là không hiểu , ngay sau đó liền hiểu Lâm Vũ phải làm gì , không khỏi tròn to hai mắt , không dám tin nhìn Lâm Vũ: "Người còn có bản lĩnh này ?"

Ngay cả Dương Tuyết , cũng đi theo kinh ngạc , loại bản lĩnh này , không phải chỉ có trong ti vi mới có sao?

"Không phải là một huyền ti xem mạch ? Có cái gì tốt ngạc nhiên ?" Lâm Vũ tức giận nói , "Muốn xem bệnh cũng nhanh chút , phía sau nhưng còn có một đồng lớn bệnh nhân tại xếp hàng . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Âm Dương Nhãn

Huyền ti xem mạch , tại cổ đại bình thường là xuất hiện ở bên trong hoàng cung , dân gian cực ít có loại hiện tượng này , cổ đại trong cung ngự y làm phi tử cùng đám công chúa bọn họ xem bệnh thời điểm , không thể có bất kỳ trên thân thể tiếp xúc , dù là khám bệnh cái mạch tiếp xúc cũng không được!

Vì vậy chỉ có thể dùng sợi tơ một đầu cố định tại bệnh nhân mạch lên , ngự y bắt được sợi tơ một đầu khác , thông qua sợi tơ truyền dẫn tới chân động tin tức tới chữa trị bệnh tình , đo đó được xưng là "Huyền ti xem mạch".

Đến hiện đại , dân tình càng ngày càng cởi mở , loại này xem mạch phương pháp không sai biệt lắm muốn thất truyền , có lẽ chỉ có cổ xưa Trung Y Thế Gia mới có , hơn nữa rất ít người sẽ đi dùng , đặc biệt là tu luyện chân khí thầy thuốc , thì càng sẽ không sử dụng loại phương pháp này rồi.

Bởi vì nếu đúng như là bình thường xem mạch , có thể thông qua chân khí kiểm tra bệnh nhân trong cơ thể tình huống , thế nhưng lấy Lâm Vũ bây giờ còn chưa có đạt tới chân khí bên ngoài cảnh giới , căn bản không có thể thông qua sợi tơ tới truyền dẫn chân khí , nhưng mà hiện đại , có thể tu luyện tới chân khí bên ngoài người , cực ít!

Đây cũng là đưa đến huyền ti xem mạch kế cận thất truyền một trong những nguyên nhân.

"Người lợi hại!" Trương Hiểu Nhã chẳng biết tại sao, nhất thời trong lòng đối với Lâm Vũ có mười phần lòng tin, vội vàng y theo Lâm Vũ phân phó, đem hồng tuyến cột vào thẳng bé trai trên cổ tay, một đầu khác cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ đem hồng tuyến kéo thẳng, để ở trên bàn bắt đầu chẩn đoán, có thể vấn đề tới, vô luận như thế nào khám bệnh, thẳng bé trai thân thể đều rất khỏe mạnh, loại bệnh này hiển nhiên là trong lòng hoặc là những nguyên nhân khác tạo thành.

Lần này liền có chút phiền phức rồi.

Nếu đúng như là những bệnh nhân khác, trực tiếp dùng chân khí điều tra một phen có lẽ là có thể tra ra nguyên nhân bệnh, thế nhưng dưới mắt, loại trừ để cho thẳng bé trai ngủ tới xem mạch ở ngoài, tựa hồ không có khác biện pháp.

Lâm Vũ nhưng không nghĩ tùy tiện mở thuốc ngủ, không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ tiểu Y: "Tiểu Y, giúp ta một việc."

"Ta có thể giúp người truyền dẫn chân khí, bất quá phải tiêu hao mười cái truyền thừa điểm." Tiểu Y lập tức có đáp lại.

"Không thành vấn đề."

Tại tiểu Y dưới sự giúp đỡ, Lâm Vũ thuận lợi đem chân khí truyền dẫn đến thẳng bé trai trong cơ thể, điều tra một phen hậu quả nhưng phát hiện nguyên nhân chỗ ở, năm đó thẳng bé trai nào bộ nhận được đòn nghiêm trọng, không những không phải một chuyện xấu, ngược lại còn là một chuyện tốt, chỉ là bởi vì thẳng bé trai tuổi tác quá nhỏ, tâm lý sức chịu đựng kém mới đưa đến hiện tại trạng thái.

"Hiểu Nhã tỷ, đệ đệ của người trước kia là không phải bình thường nói hấn thấy quý loại này mà nói?" Lâm Vũ hỏi.

"Làm sao người biết?" Trương Hiểu Nhã kinh ngạc nói.

Người này, còn giống như thật có như vậy mấy phần bản sự!

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, bởi vì thẳng bé trai nào bộ kinh mạch, tuyệt đại đa số đều bị đả thông, đặc biệt là mắt kinh mạch, càng là toàn bộ đả thông! Đả thông những kinh mạch này có ích lợi gì? Thấy được công hiệu đề cao thị lực, về phần một phần khác công hiệu, đó là có thể nhìn đến người bình thường không nhìn thấy đồ vật.

Cũng chính là tục xưng Âm Dương Nhân.

"Như vậy đi, ta lát nữa thừa dịp hấn không chú ý, điểm hấn huyết ngủ khiến hấn ngủ, sau đó vì hấn làm một hồi châm cứu." Lâm Vũ cầm bút lên mở ra một trương châm cứu tờ đơn, để cho Trương Hiểu Nhã đi trước đóng tiền.

"Dùng thuốc ngủ không phải dễ dàng hơn sao?" Trương Hiểu Nhã không hiểu hỏi.

"Chị, người ngốc a! Thừa thiệt người chính là làm cảnh sát!" Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt, "Đệ đệ của người hiện tại mới mười ba tuổi, thuốc ngủ mặc dù phương tiện, nhưng tác dụng phụ người cũng biết, hơn nữa đối với đại não có nhất định kích thích, có khác phương pháp liên tận lực không nên dùng loại thuốc này."

Nếu như Lâm Vũ muốn mở thuốc ngủ mà nói, tại xem mạch trước liền mở ra, đâu còn muốn phiền toái như vậy? Còn lãng phí mười cái truyền thừa điểm!

Tại Lâm Vũ tiếp đãi hai cái bệnh nhân sau đó, Trương Hiểu Nhã mang theo thẳng bé trai trở lại, đem trên tay đóng tiền tờ đơn cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ nhận lấy tờ đơn, đối với Trương Hiểu Nhã nháy mắt, Trương Hiểu Nhã hội ý, để cho thẳng bé trai đưa lưng về phía Lâm Vũ, đạo: "Bác Hoa, tỷ tỷ kể cho người câu chuyện có được hay không?"

Thẳng bé trai Trương Bác Hoa gật đầu một cái.

Thừa dịp Trương Bác Hoa tại nghiêm túc nghe cổ sự thời điểm, Lâm Vũ hai tay phân biệt xuất ra một cây ngân châm, nhanh chóng đâm vào Trương Bác Hoa hai lỗ tai sau ngủ yên trên huyết, Trương Bác Hoa đầu tiên là sợ hết hồn, xoay người mặt lộ hoảng sợ nhìn Lâm Vũ, ngay sau đó mí mắt liền bắt đầu đánh nhau, chỉ qua hơn mười giây liền gục xuống bàn ngủ thiếp đi.

"Lâm Vũ, ta lúc trước nghe những người khác nói người y thuật rất lợi hại, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền!" Trương Hiểu Nhã không chút nào keo kiệt mà tán dương lên.

"Được rồi, trước chớ khen ta." Lâm Vũ đem Trương Bác Hoa ngủ yên trên huyết ngân châm rút ra, "Hấn chỉ có thể ngủ nửa giờ, thời gian có hạn, người vội vàng đem hấn ôm đến trên giường bệnh đi, ta lập tức bắt đầu châm cứu."

...

Trương Hiểu Nhã nhìn trên giường bệnh đệ đệ, còn có hấn cặp mắt chung quanh hơn mười cây ngân châm, không khỏi nuốt nước miếng một cái,

hướng về phía ngời ở trên ghế nghỉ ngơi Lâm Vũ đạo: "Lâm Vũ , người thật giống như còn không có nói ta đệ đệ đến cùng là bệnh gì."

"Hiệu Nhã tỷ , người nghe qua Âm Dương Nhân sao?" Lâm Vũ ngược lại hỏi.

"Chẳng lẽ trên thế giới còn có Âm Dương Nhân tồn tại ?" Trương Hiệu Nhã làm một tên cảnh sát , chuyện gì đều chú trọng bằng cơ cụ thể , vốn là đối với loại sự tình này căn bản không tin tưởng , nhưng trước Lâm Vũ vì nàng đệ đệ khám bệnh qua mạch sau đó hỏi cái kia câu , không để cho nàng được không tin.

Nếu không Lâm Vũ làm sao biết em trai nàng bình thường nói thấy quý?

"Nếu không đây?" Đúng như dự đoán , Lâm Vũ ngược lại hỏi.

"Nhưng là loại vật này , căn bản không khoa học." Trương Hiệu Nhã vẫn còn có chút không thể tin được.

"Hiệu Nhã tỷ , người là chị ruột ta có được hay không ?" Lâm Vũ bắt đầu đi lắt léo , nhàn nhạt nói: "Khoa học không thể chứng minh đồ vật , liền nhất định không tồn tại sao? Khác không nói , liền lấy chúng ta trung y mà nói , Trung y châm cứu ghim chính là kinh lạc , thể nhưng , coi như người đem giải phẫu thân thể con người , dùng bội số lại lớn kính hiển vi , cũng không tìm được kinh lạc tồn tại , nhưng Trung y liền hết lần này tới lần khác có thể thông qua kinh lạc chữa khỏi bệnh , người có thể dùng khoa học giải thích sao?"

"Chuyện này. . ."

"Nhớ kỹ một điểm , trên cái thế giới này đã có thấy được sờ được bộ phận , như vậy thì sẽ có không nhìn thấy cũng không sờ được bộ phận , có lúc ngược lại là kia không nhìn thấy bộ phận chiếm cứ tác dụng chủ đạo." Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

Trương Hiệu Nhã cái hiểu cái không gật đầu.

"Được rồi , những chuyện này chúng ta tạm thời không khiến luận , trước tiên nói một chút về đệ đệ của người bệnh , cái bệnh này muốn trị lên không khó , ta bây giờ giúp hần phong bế Âm Dương Nhân , khiến hần về sau lại cũng không nhìn thấy những thứ đó , nhưng dựa vào ta một lực lượng cá nhân không trị hết hần , bởi vì hần Âm Dương Nhân tại hần tâm trí không thành thực thời điểm liền mở ra , cho nên mang đến cho hần một ít cái khác tâm lý ảnh hưởng , như hần thấy những người khác liền sợ hãi loại này tình trạng , cũng chính là chúng ta thường nói bệnh biến chứng , cái này thì phải dựa vào các người đi lái chậm chậm đạo." Lâm Vũ chậm tiếng giao phó đạo.

Trương Hiệu Nhã lần này biết , Âm Dương Nhân chính là căn bản nhất nguyên nhân bệnh , Lâm Vũ hiện tại chính là đưa cái này bệnh căn cho trừ , mà cái này bệnh căn mang đến một ít trong lòng vận vẹo , Lâm Vũ không có cách nào , cái khác thầy thuốc giống vậy không có cách nào , chỉ có thể dựa vào người nhà đi lái chậm chậm đạo , chờ Trương Bác Hoa không sợ những người khác thời điểm , có thể thích hợp nhìn một chút bác sĩ tâm lý.

"Đúng rồi , Hiệu Nhã tỷ , đối với đệ đệ của người cái bệnh này , ta còn có một cái thiên đại tin tức tốt nói cho người biết. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Thần hồ hiểm thấy kỹ năng

"Thiên đại tin tức tốt ?" Trương Hiệu Nhã rõ ràng sưng sò , tại đệ đệ mình trên người liền chưa từng nghe qua tin tức tốt.

Lâm Vũ người này lại tại hát vậy một ra ?

"Đúng là thiên đại tin tức tốt." Lâm Vũ rất xác định hồi đáp , "Đệ đệ của người nào bộ kinh mạch đã bị đả thông , chỉ cần hần chương ngại tâm lý bị tiêu diệt , về sau học tập một ngày liền có thể chống đỡ lên bạn cùng lứa tuổi mười ngày thậm chí mấy chục thiên , nói một cách đơn giản hần sau này sẽ là một cái thiên tài trong thiên tài , coi như mấy năm này không có đi học , cũng không bao lâu liền có thể vượt qua bạn cùng lứa tuổi."

"Thiệt giả ?"

"Nói nhảm , đương nhiên là thật!" Lâm Vũ đối với Trương Hiệu Nhã thái độ cảm thấy rất khó chịu , "Đả thông kinh lạc , nhưng là bao nhiêu người tha thiết ước mơ trạng thái , ngay cả ta , hiện tại cũng chỉ đem kinh lạc khai thông đến tứ thành không tới , rồi hoàn toàn đả thông còn rất sớm."

"Ta nghe không hiểu lắm." Trương Hiệu Nhã lắc đầu một cái.

"Được rồi, chuyện này nếu nói, giảng đến tối hôm nay đều nói không xong, người muốn có hứng thú chờ ta có thời gian sẽ từ từ cùng người giảng, một hồi ta còn muốn giúp người đệ đệ thu châm, làm trễ nải thời gian có thể không là chuyện tốt." Lâm Vũ khoát tay một cái, nhắm hai mắt bắt đầu súc dưỡng tinh thần, châm cứu nhưng là rất tiêu hao tinh lực, đặc biệt giống như là loại này kỳ lạ chứng bệnh.

Thật ra thì kinh lạc sự tình, nhắc tới cũng thật dễ hiểu, chính là kinh lạc cũng là thân thể con người một bộ phận, thân thể con người có tự mình tu bổ chức năng, kinh lạc giống như vậy, chỉ là kinh lạc tự mình tu bổ muốn chậm rất nhiều mà thôi, mỗi người, trời sinh đem kinh lạc liền sơ thông một bộ phận, có vài người chỉ khai thông một thành, có vài người chỉ khai thông nửa thành, dù sao cũng thông, tựa giống với một con sông, nếu như hoàn toàn không thông vậy thì không gọi dòng sông rồi, kinh lạc cũng giống như vậy, nếu như hoàn toàn bế tắc, vậy người này cũng sống không được.

Lấy Trung Y Lý Luận mà nói, rất nhiều chứng bệnh đưa đến nào đó bộ phận kinh lạc tắc nghẽn hoặc là không thông suốt, kinh lạc tự mình tu bổ năng lực không cân nổi tắc nghẽn hiệu suất, từ đó làm cho bệnh tình càng ngày càng nặng, châm cứu phương thức trị liệu chính là đem bộ phận này kinh lạc thêm chút khai thông, sau đó sẽ dựa vào được vật tới chữa trị, cho nên Trung y thấy hiệu quả bình thường đều tương đối chậm, thể nhưng có thể trị tận gốc.

Tây y nhưng là hoàn toàn ngược lại, ai tốt ai xấu tạm đừng không nói, coi như là mỗi người mỗi vẻ.

Nếu kinh lạc giống như một con sông, vẫn là thân thể con người chỗ căn bản một trong, như vậy rất nhiều người liền muốn con sông này nước chảy càng thêm trót lọt, vì vậy thời cổ thì có đại trí tuệ người, sáng lập đủ loại phương pháp, giống như tu luyện nội công, nội gia quyền, đây đều là khai thông kinh lạc phương pháp một trong, nhưng lại tồn tại khác nhau rất lớn.

Nếu luyện nội gia quyền đi khai thông, chính là toàn thân kinh lạc cùng đi khai thông, hoặc là phần lớn kinh lạc cùng nhau thông, làm như vậy chỗ tốt chính là toàn diện, mà chỗ xấu cũng có, nếu như luyện nội gia quyền ba ngày đánh cá hai ngày phơi văng, đối với khai thông kinh lạc căn bản không có bất kỳ hiệu quả, khả năng hôm nay sơ thông một ít, ngày mai không luyện, kinh lạc lại bởi vì tự mình phục hồi như cũ chức năng trả lại như cũ, cho nên liền muốn một mực luyện tiếp, cho đến kinh lạc hoàn toàn đã thông.

Kinh lạc một khi hoàn toàn đã thông, về sau liền vẫn luôn là đã thông trạng thái, đồng thời còn có một chút đặc thù công hiệu, từ đây kinh lạc cũng sẽ không bởi vì không luyện nội gia quyền lại bắt đầu tắc nghẽn, trừ phi nhân tạo mà cho kinh lạc thêm một ít trở ngại.

Giống như trước mắt Trương Bác Hoa, Lâm Vũ chính là đưa hấn mắt kinh lạc thêm điểm tắc nghẽn, loại trừ cái này đặc thù công hiệu, đương nhiên, Âm Dương Nhân mở ra phương thức có nhiều loại, đã thông kinh mạch mở ra Âm Dương Nhân chỉ là một loại trong đó phương pháp.

Loại trừ trong tu luyện gia quyền, còn có một loại khai thông kinh lạc phương pháp, chính là tu luyện chân khí, cùng nội gia quyền toàn diện bất đồng, chân khí đã thông kinh lạc, chú trọng là chia để trị, làm liền một mạch, cũng chính là cái khác vị trí kinh lạc tạm thời bất kể, trước đem đoạn này kinh mạch hoàn toàn đã thông đến mười phần, sau đó sẽ đem mục tiêu chuyển tới xuống một cái địa phương.

Hai loại phương pháp, coi như là có sở trường riêng, hơn nữa còn là hỗ trợ lẫn nhau quan hệ.

"Lâm thầy thuốc, thời gian đến." Dương Tuyết thanh âm cắt đứt Lâm Vũ trầm tư.

"Được." Lâm Vũ mở hai mắt ra, đứng dậy đi tới giường bệnh bên cạnh, bắt đầu giúp Trương Bác Hoa thu châm.

Làm Lâm Vũ rút ra một cây ngân châm cuối cùng, Trương Bác Hoa không có qua hai phút liền tỉnh, mà Trương Hiểu Nhã lần này thật chứng kiến một cái kỳ tích sinh ra, Trương Bác Hoa sau khi tỉnh lại, đầu tiên là nhìn chung quanh, ánh mắt lộ ra rồi về nghi hoặc, nhìn đến Lâm Vũ, trong mắt mặc dù còn có một chút sợ hãi, so với trước phai nhạt rất nhiều.

"Tỷ tỷ. . ." Trương Bác Hoa nhìn đến Trương Hiểu Nhã lúc, vậy mà lên tiếng.

Trương Hiểu Nhã cặp mắt một đỏ, một cái tiến lên đem Trương Bác Hoa ôm vào trong ngực, kích động đến rơi nước mắt: "Bác Hoa, người gọi ta tỷ tỷ rồi hả? Thật gọi ta tỷ tỷ rồi, người đã hơn nửa năm không có gọi như vậy qua ta. . ."

"Hô!" Lâm Vũ lúc này mới thở dài một cái, cũng còn khá chính mình âm châm thủ pháp thấy hiệu quả rồi.

Bình thường chữa bệnh, đều là dùng dương châm thủ pháp, phần lớn chứng bệnh đều là lấy khai thông kinh lạc làm chủ, mà âm châm nhưng là hoàn toàn ngược lại, đem kinh lạc tắc nghẽn một ít, cũng không phải nói âm châm nhất định là hại người thủ đoạn, dùng đúng chỗ, giống vậy có thể cứu người, trước mắt chính là một cái rất tốt tiền lệ!

Nhưng dù sao cũng là tắc nghẽn kinh lạc, dùng nhất định phải vạn phần cẩn thận, nếu không rất dễ dàng gây thành đại họa!

Đây cũng là Lâm Vũ từ lúc sinh ra tới nay lần thứ ba sử dụng âm châm, trước mặt hai lần còn có một lần thất bại qua, thật may đương thời gia gia tại chỗ, không sau đó quả đem không thể lường được.

"Hiểu Nhã tỷ, người đừng kích động. . ." Lâm Vũ nhìn khóc giống như khóc sụt sướt bình thường Trương Hiểu Nhã, không khỏi mở miệng khuyên nhủ.

"Lâm Vũ, cảm ơn, cảm ơn người." Trương Hiểu Nhã lặng lẽ lau nước mắt, quay đầu hướng Lâm Vũ chân thành mà cảm kích nói.

Những năm gần đây, đi rồi bao nhiêu bệnh viện, nhìn bao nhiêu thầy thuốc, Trương Hiểu Nhã căn bản là không nhớ rõ, cho đến mấy ngày trước bởi vì một vụ án, thu tập được Lâm Vũ tài liệu, biết được hấn là một cái thầy thuốc, hơn nữa y thuật rất lợi hại, liền ôm ngựa chết thành ngựa sống tâm tính

tìm được Lâm Vũ.

Không nghĩ đến Lâm Vũ mấy chằm đi xuống , vậy mà có thể thu đến tốt như vậy hiệu quả!

Dùng thần hồ hiếm thấy kỹ năng bốn chữ này để hình dung Lâm Vũ y thuật , lại không quá thích hợp.

Trương Hiểu Nhã càng ngày càng cảm thấy , người trẻ tuổi này thật sự quá thần bí.

"Cám ơn cái gì." Lâm Vũ cười lắc đầu một cái , đem Trương Bác Hoa cuốn hồ sơ bệnh lý đưa cho Trương Hiểu Nhã , "Ta là thầy thuốc , những chuyện này đều là ta hẩn làm , toa thuốc liền viết ở nơi này cuốn hồ sơ bệnh lý lên , nhớ kỹ kịp thời sắc thuốc cho người đệ đệ uống , ta tin tưởng không bao lâu , hẩn liền có thể khôi phục bình thường , ta còn muốn tiếp đãi những bệnh nhân khác , sẽ không bồi người."

Trương Hiểu Nhã kích động nhận lấy cuốn hồ sơ bệnh lý , lần nữa đối với Lâm Vũ nói tiếng cám ơn , liền mang theo Trương Bác Hoa rời đi.

Lâm Vũ đem hai người đưa ra phòng , lại trở lại chỗ mình ngồi , nhìn trần nhà , mỉm cười nói: "Ta là càng ngày càng thích thầy thuốc công việc này rồi."

Mặc dù lúc trước cũng thích làm thầy thuốc , nhưng tuyệt đối không có hiện tại loại này hoàn toàn xuất phát từ nội tâm thích , thậm chí vừa tới Vân Sơn Y Viện thời điểm , Lâm Vũ bình thường theo bản năng đem làm thầy thuốc cùng kiểm lấy truyền thừa điểm hoa lên ngang bằng , thế nhưng tùy thời thời gian đưa đẩy , càng ngày càng nhiều bệnh nhân tại chính mình chữa trị xuống khôi phục , loại cảm giác đó , cái loại này cảm giác thành tựu , thật không có cách nào đi hình dung!

Theo tới , chính là Lâm Vũ tâm tính cũng xảy ra một ít biến hóa vi diệu , lấy Lâm Vũ hiện tại tâm tính , coi như làm thầy thuốc không kiếm được nửa truyền thừa điểm , cũng không chút nào gây trở ngại hẩn đối với công việc này yêu thích.

Dương Tuyết nghe nói như vậy , không khỏi khẽ mỉm cười , ngay sau đó hướng về phía cửa hô: "Vị kế tiếp. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Không ngờ tình báo

Sáng sớm.

Lâm Vũ đem công pháp vận chuyển hai chu thiên sau đó , đem Diệp Tầm Lan trước thua đến trong cơ thể mình chân khí vận chuyển trở về , thấy Diệp Tầm Lan vẫn còn ôm chính mình tu luyện , liền không có quấy rầy nàng , cũng không giống như ngày thường dẫn đầu thức dậy.

Từ lúc tiếp xúc song tu sau đó , Lâm Vũ cũng từ từ mò thấy đi một tí song tu chỗ tốt , cùng với nó trung hạn chế , chỗ tốt chính là chẳng những tự mình tu luyện hiệu suất tăng cao , hơn nữa đặt ở đối phương chân khí trong cơ thể , đối phương thu công thua lúc trở về , nếu so với trước kia thua quá đi lớn mạnh hai , ba phần mười.

Đơn giản mà nói , chính là nếu tại tu luyện trước Lâm Vũ truyền vào số lượng là mười chân khí cho Diệp Tầm Lan , chờ Diệp Tầm Lan tu luyện hai chu thiên lại truyền lúc trở về , chân khí số lượng là có thể đạt tới mười hai đến thập tam ở giữa.

Đương nhiên , cái này cũng là cùng đối phương tu luyện hiệu suất cùng thời gian tu luyện có liên quan , nếu Diệp Tầm Lan đem công pháp vận chuyển ba bốn cái chu thiên , đưa về chân khí đem càng nhiều , có thể nói đây chính là một cục diện hai phe đều có lợi.

Đương nhiên hạn chế cũng ở nơi đây , chính là tại kết thúc luyện công sau đó , cần phải tại ba mươi hơi thở cũng chính là đại khái trong vòng một phút đem chân khí trả lại cho đối phương , nếu không thì dễ dàng tạo thành chân khí bản thân không tinh khiết , tại về sau dẫn lại phát một ít hậu di chứng.

Trừ lần đó ra còn có một cái tiểu hạn chế , chính là trước đó muốn hẹn định xong theo bộ vị gì vận chuyển trở về , nếu không đối phương lúc thời điểm tu luyện , không có dấu hiệu nào tại nào đó nơi trong kinh mạch nhiều hơn một cổ chân khí , sắp có khả năng tạo thành khí tức hỗn loạn.

Nếu như trước đó ước định cẩn thận , đối phương có rồi chuẩn bị tâm tư , cũng có thể kịp thời xử lý.

Bởi vì Lâm Vũ tu luyện hiệu suất so với Diệp Tầm Lan cao , song tu sau đó , tu luyện ba cái chu thiên đều không yêu cầu ba canh giờ , mà Diệp Tầm Lan trong vòng ba canh giờ chỉ có thể tu luyện hai cái chu thiên , còn muốn so với Lâm Vũ sau thu công , cho nên Lâm Vũ ước định chính là theo Diệp Tầm Lan cổ tay phải nơi đem chân khí đưa trở về , như vậy thì sẽ không quấy rầy đến nàng , về phần Diệp Tầm Lan mà . .

"Úm!"

Diệp Tầm Lan lúc này đã hồi tỉnh lại, thấy Lâm Vũ, lộ ra một cái mê người nụ cười, ngay sau đó liền trực tiếp dùng chính nàng môi anh đào ngăn chặn Lâm Vũ miệng, đem Lâm Vũ trước ở lại nàng chân khí trong cơ thể đưa qua, sau đó hai người liền tiến hành một cái dài đến hơn mười phút nụ hôn nóng bỏng, cho đến Diệp Tầm Lan bị hôn cả người vô lực mới tách ra.

"Tiểu Vũ, ôm ta thức dậy." Diệp Tầm Lan nằm ở Lâm Vũ trên người, làm nũng nói.

"Được!"

Lâm Vũ dẫn đầu thức dậy, trực tiếp đem Diệp Tầm Lan chặn ngang ôm lấy, đi ra phòng ngủ, đi tới phòng vệ sinh mới thả đi xuống, sau đó hai người liền bắt đầu đánh răng rửa mặt, thậm chí có thời điểm còn không nhìn được nhỏ nhỏ đùa giỡn một phen, sau đó liền cùng nhau trở về phòng thay quần áo, chờ Mục Tư Ngừ sau khi rời giường cùng đi tập thể dục sáng sớm.

Tuy nói hai người còn không có bước ra một bước cuối cùng, nhưng rất nhiều lúc đều đã buông ra, tỷ như Diệp Tầm Lan thay quần áo thời điểm, căn bản cũng sẽ không cấm kỵ Lâm Vũ ánh mắt, nhưng này cũng khổ Lâm Vũ, muốn dời đi tầm mắt, căn bản là không làm được, không dời đi, huynh đệ mình lại chịu tội, nếu như tiếp tục như vậy nữa, Lâm Vũ phỏng chừng không bao lâu sẽ đưa nàng cho chính pháp.

"Tiểu Vũ, tiểu Thanh đi" Diệp Tầm Lan nhìn trên bàn công rỗng tuếch một cái hộp đựng giày, trên mặt tất cả đều là không thôi thần sắc, sâu kín nói: "Người nói nàng còn có thể sẽ không trở về?"

Lâm Vũ cười một tiếng, cái này hộp đựng giày chính là Diệp Tầm Lan làm cho tiểu Thanh trụ sở, tiểu Thanh muốn bay đi tùy thời đều có thể, đương nhiên, tiểu Thanh căn bản không khả năng bay đi, mà là đi qua hai ba ngày tĩnh dưỡng, trên người thương đều đã khỏi hẳn, tại tối hôm qua kêu tiểu Y đem nàng thu vào không gian truyền thừa bên trong, tu luyện đi rồi.

"Tiểu Thanh là một cái Hải Đông Thanh, Ưng trung chi vương, bầu trời mới là nàng võ đài, nàng đi lần này, khả năng cũng sẽ không trở lại nữa rồi." Lâm Vũ ôm Diệp Tầm Lan eo, không nhìn được lên tiếng trêu chọc một chút nàng.

"Nhưng là, ta không nỡ bỏ nàng đây." Diệp Tầm Lan dựa vào Lâm Vũ bả vai, trong giọng nói tất cả đều là u oán.

Nhìn Diệp Tầm Lan đáng vẻ, Lâm Vũ cố nén cười, đạo: "Thật ra thì ta có biện pháp để cho tiểu Thanh trở lại, người tin không tin?"

"Thật, vậy người nhanh nghĩ biện pháp!" Diệp Tầm Lan nhất thời tinh thần tỉnh táo, mặt đầy khao khát mà nhìn Lâm Vũ.

"Hôn ta một hồi, ta sẽ nói cho người biết."

"Người tên bại hoại này!" Diệp Tầm Lan hôn dỗi một tiếng, động tác lại không có đình chỉ, một đôi cánh tay ngọc ôm Lâm Vũ cổ, nhón chân lên, dùng nàng cặp kia non mềm môi anh đào hôn lên Lâm Vũ miệng.

Lần nữa nụ hôn nóng bỏng thêm vài phần chung, hai người mới tách ra: "Người bây giờ có thể nói cho ta biết như thế để cho tiểu Thanh trở lại?"

"Hắc hắc, thật ra thì không cần chúng ta nghĩ biện pháp, tiểu Thanh chính mình sẽ trở về." Lâm Vũ cười hắc hắc nói, "Người đừng quên rồi, tiểu Thanh mấy ngày nay có nhiều dính người, người bởi vì nàng sẽ cam lòng rời đi?"

Ách...

Diệp Tầm Lan trực tiếp sùng sốt, đúng vậy, Lâm Vũ nói không có chút nào sai, tiểu Thanh tại dưỡng thương thời điểm, cơ hồ là cả ngày lẫn đêm đều dính nàng, căn bản không thể nào biết chịu rồi đi, lần này rất có thể là ra ngoài hoạt động một chút gân cốt, nói không chừng một hồi trở về.

"Hừ! Người tên bại hoại này, bại hoại!"

Diệp Tầm Lan nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt sau, biết rõ mình lại bị Lâm Vũ chọc cho rồi, thẹn thùng nắm lên quả đấm nhỏ, không ngừng hướng về thân thể hấn bắt chuyện...

...

Đúng như dự đoán, làm ba người ở bên ngoài luyện võ thời điểm, tiểu Thanh vừa vặn kết thúc tu luyện, liền Lâm Vũ cũng không có thông báo, trực tiếp để cho tiểu Y đem nàng đưa ra không gian truyền thừa, ở trên trời xoay quanh một vòng, cuối cùng rơi vào Diệp Tầm Lan trên bả vai, Diệp Tầm Lan trên mặt đến lúc này mới nhiều mây chuyển tỉnh, không ngừng trêu chọc tiểu Thanh.

Những chuyện này Lâm Vũ ngược lại không có chú ý, bởi vì hắn mới vừa rồi nhận được một cái Liễu Thi Ngưng phát tới tin nhắn ngắn, đang ở chờ Liễu Thi Ngưng trả lời điện thoại: "Thi ngưng, người nói là thật? Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Văn Phi muốn xuất ngoại?"

Liễu Thi Ngưng phát tới tin tức, chính là Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Văn Phi cha con bọn họ đột nhiên tìm một cái tiệm du lịch, hơn nữa tổ một cái đi nước Mỹ đoàn, ba ngày sau sẽ lên đường.

"Là thực sự, bằng vào ta phỏng chừng, bọn họ lần này xuất ngoại, là vì tránh đầu sóng ngọn gió, có thể phải rất lâu mới có thể trở lại." Liễu Thi Ngưng đạo.

"Được, ta biết rồi." Lâm Vũ dứt lời, liền cúp điện thoại.

"Lâm Vũ, bọn họ muốn là thật xuất ngoại sau đó tụt lại cũng không trở lại, chúng ta đây há lại không phải là không có biện pháp báo thù?" Mục Tư Ngữ êm ái trong giọng nói, mang theo nhiều chút không cam lòng, "Coi như là muốn báo thù, về sau còn muốn chạy ra ngoại quốc đi, thậm chí bọn họ có thể chỉ là tại nước Mỹ đánh chuyển, lại chạy đến một khác địa phương đi rồi."

Lâm Vũ yên lặng.

Đây cũng là hấn lo lắng nhất địa phương, Liễu Thi Ngưng có biện pháp căn cứ mạng lưới định vị đến vị trí bọn hắn, thế nhưng một khi bọn họ đến nước ngoài, đem điện thoại di động cùng với số điện thoại di động toàn bộ hoán đổi, kia Liễu Thi Ngưng coi như có bản lĩnh ngất trời, muốn tìm được bọn họ, cũng như mò kim đáy biển bình thường.

Chẳng lẽ muốn làm cho mình ở nơi này trong vòng 3 ngày đi Yên kinh tìm bọn hắn?

Điều này hiển nhiên cũng không thực tế, hiện tại Lâm Cảnh Hoán, nhưng là không biết bị bao nhiêu con mắt nhìn chăm chăm, mình bây giờ đi tìm hắn dễ gây sự, căn bản chạy không khỏi thế lực khác ánh mắt.

"chờ một chút, biện pháp kia có lẽ có thể!" Lâm Vũ đột nhiên hai mắt tỏa sáng, "Lan tỷ, tư ngữ, chúng ta nhanh lên một chút về nhà. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Người nhà

Vừa tới gia, Lâm Vũ thẳng vào căn phòng, về sau xuất ra một cái vỏ rùa cùng ba miếng đồng tiền trở lại phòng khách, trực tiếp ngồi ở trên ghế sa lon bắt đầu xem bói, hấn chính là muốn thông qua quái tượng nhìn một chút, Lâm Cảnh Hoán hai cha con bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?

Mấy phút sau, quái tượng đi ra, Lâm Vũ nhìn cái này quái tượng, mới thờ phào nhẹ nhõm.

"Nguyên lai các ngươi là ra ngoại quốc chuẩn bị đồng sơn tái khởi, sau đó sẽ trở lại tìm ta phiền toái." Lâm Vũ cười lạnh nói, "Chỉ cần các ngươi hoàn toàn chạy trốn, ta Lâm Vũ có thể đối phó các ngươi một lần, liền tuyệt đối có thể đối phó ngươi lần thứ hai!"

"Ngươi đây cũng nhìn ra được?" Mục Tư Ngữ không dám tin nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Nàng trước còn tưởng rằng Lâm Vũ là nghĩ tới điều gì ứng đối biện pháp, không nghĩ đến Lâm Vũ gấp như vậy chạy về, là muốn tiến hành xem bói!

Nhưng vấn đề là, loại vật này, có thể tin sao?

"Cái này có gì không nhìn ra?" Lâm Vũ khẽ cười nói, "Bọn họ lần này ra ngoại quốc, là nhờ cậy một vị thân hữu, cụ thể là gì đó thân hữu ta cũng không biết, bọn họ muốn chuẩn bị mượn vị kia thân hữu trợ giúp đồng sơn tái khởi, sau đó sẽ trở về tới tìm chúng ta."

Mục Tư Ngữ vẫn là chưa tin, bởi vì này đồ vật, quá không khoa học rồi!

"Tư ngữ, ngươi là không biết Tiểu Vũ xem bói năng lực thật lợi hại, nếu như ngươi lúc trước gặp qua hấn xem bói, cũng sẽ không lại hoài nghi." Diệp Tầm Lan một bên trên chọc tiểu Thanh, vừa hướng Mục Tư Ngữ đạo, "Liền trước đây không lâu, hấn không biết rút gió gì, đột nhiên bói một quẻ, xem bói ra ta cùng hấn đặt trước thông gia từ bé, còn chặt chẽ giấu diếm lấy ta, cho tới sau này ta phá hủy gia gia của hấn lưu lại tin, mới biết chuyện này."

"Lợi hại như vậy!" Mục Tư Ngữ lúc này mới tin mấy phần, "Lâm Vũ, không bằng ngươi cho ta bói một quẻ? Giúp ta hỏi một chút nhân duyên?"

"Ngươi gần đây có kết hôn hoặc là tìm bạn trai dự định sao?"

Mục Tư Ngữ lắc đầu.

"Vậy cũng đừng tới bói, xem bói là hỏi chuyện, không phải đoán mệnh." Lâm Vũ buồn bực nói.

"Có phân biệt sao?"

"Đương nhiên là có phân biệt , cụ thể khác nhau ở chỗ nào , chính ngưởi đến trên Internet đi thăm dò đi." Lâm Vũ đem vỏ rùa cùng đồng tiền thu hồi , bỏ lại những lời này trực tiếp đi trở về phòng.

Bao nhiêu người , đều đem xem bói cùng đoán mệnh làm cho lẫn lộn , ngây ngốc không phân rõ , xem bói cùng đoán mệnh mặc dù có một ít điểm giống nhau , đều là suy tính lúc trước phát sinh qua hơn nửa chính mình không rõ ràng chuyện , giống như đương thời Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nhân duyên , hoặc là dự đoán tương lai khả năng phát sinh biến hóa , giống như lần này xem bói.

Nhưng xem bói cùng đoán mệnh tại trên bản chất vẫn có khác nhau rất lớn , nếu không đạo gia truyền thừa bên trong cũng sẽ không có một cái đại hạn mệnh cùng một cái đại hạn bói .

Cụ thể là gì đó phân biệt , nhất thời nửa khắc thật đúng là không nói rõ ràng.

Trở lại chuyện chính , nếu Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi chuẩn bị xuất ngoại , nhất thời nửa khắc cũng sẽ không trở về , vậy mình khoảng thời gian này là an toàn , cũng cuối cùng có thể an tâm đi tu luyện , hiện tại duy nhất phải cảnh giác , chính là Lưu Tử Hiên.

Bất quá cũng không gì đó muốn cảnh giác , đối với hiện tại Lâm Vũ mà nói , Lưu Tử Hiên chính là một cái vai hề , coi như nhảy nhót được lại vui mừng , cũng liền hình dáng kia.

"Nói đến Lưu Tử Hiên , tên kia đã một đoạn thời gian thật lâu không có động tĩnh , cũng không biết hắn đến cùng đang làm những gì." Lâm Vũ trầm nghĩ.

Lâm Vũ không biết là , Lưu Tử Hiên lấy được Tiềm Long Bang cảnh cáo , Vệ Anh Hồng lại trở về Yến kinh , căn bản tự không có người giúp hắn , hiện tại hắn căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ , nếu không trời mới biết Tiềm Long Bang sẽ như thế đối phó hắn.

Chuông điện thoại di động vang lên.

Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra vừa nhìn , ám đạo chính mình thiếu chút nữa lại quên mất một chuyện , hơn nữa người này cũng bảo trì bình thân , vậy mà qua chừng mấy ngày mới gọi điện thoại tới.

Vì vậy đi trở về căn phòng , tiếp thông cú điện thoại này: "Tiểu Đào tử , như thế hôm nay có rảnh rồi gọi điện thoại tới ?"

Điện thoại chính là Diệp Thao đi tìm đến , đoán cũng biết hắn là tới hỏi mấy ngày trước nhờ cậy việc của mình.

"Ai , Vũ ca ngưởi đừng nói , ta cùng mấy cái đồng học đi dạo chơi , ở trong núi hạ trại rồi ba ngày , chỗ đó rắm tín hiệu cũng không có." Diệp Thao đầu tiên là oán trách một trận , cuối cùng mới nói nổi lên chính sự: "Vũ ca , ta nhờ ngưởi sự tình làm được thế nào ?"

Lâm Vũ sờ mũi , ngượng ngùng hướng về phía nói điện thoại đạo: "Tu ngữ đã có thích ngưởi , còn để cho ta cho ngưởi biết , các ngưởi. . . Là không có khả năng."

"Nàng thật là nói như vậy sao?" Diệp Thao trong giọng nói mang theo như đưa đám , để cho Lâm Vũ cảm giác nghe được một tia tan nát cõi lòng thanh âm , "chờ một chút , ngưởi và nàng nói rồi ta. . . Chuyện này. . . Ta. . . Ta như thế đối mặt nàng a!"

"Đúng vậy , ta nói! Chẳng lẽ không được sao ?"

"Được, đi!"

"Đúng rồi , qua một thời gian ngắn , ta sẽ cùng chị của ngưởi trở về một chuyến nông thôn , ngưởi đi không đi ?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ tới chuyện này.

Hắn sớm đã có cái kế hoạch này rồi , bây giờ trên tay có 50 triệu tài chính , liền suy nghĩ đem nông thôn nhà ở một lần nữa đắp một hồi , hơn nữa mảnh đất kia vẫn còn lớn , suốt có bảy tám mẫu , phía sau là núi , phía trước là sông , hoàn cảnh cũng thật tốt , đắp cái mô hình nhỏ trang viên vừa vặn thích hợp.

Hiện tại Lâm Cảnh Hoán lại phải rồi đi , lại cũng không có chuyện gì khác triền thân , vừa vặn thừa cơ hội này đem một ít chuyện xử lý.

"Đương nhiên đi! Ta đều tốt nhiều năm chưa có trở về qua Sơn Thủy Thôn , vừa vặn thừa cơ hội này trở về nhìn một chút." Diệp Thao nhất thời hứng thú , "Bất quá Vũ ca , ta hơn ba mươi thiên liền đi học , ngưởi dự định lúc nào trở về ?"

Lâm Vũ thoáng tính toán , mới phát hiện sau khi tốt nghiệp mới hơn hai mươi ngày , nhưng là khoảng thời gian này phát sinh chuyện , giống như qua hơn hai mươi năm giống như.

"Như vậy đi , thời gian liền định tại trước khi vào học mười ngày , cũng chính là ngày 20 tháng 8 , chúng ta ở bên kia chơi đùa mấy ngày trở lại." Lâm Vũ an bài đạo.

Mặc dù có kế hoạch , nhưng vẫn có một ít công tác chuẩn bị phải làm chuyện thứ nhất chính là mời phương diện này nhân tài thiết kế ra hoạch định bản vẽ , thoát nhìn đơn giản , kì thực là chuyện vụn vặt một đồng lớn , ít nhất phải đối phương thực địa khảo sát một phen , tài năng thiết kế ra tương ứng bản vẽ , bản vẽ sau khi ra ngoài , liền muốn bắt đầu mời đội xây cất.

Cúp điện thoại , Lâm Vũ theo trong ngăn kéo xuất ra một quyển sách , lần nữa trở lại phòng khách , lúc này , Diệp Tâm Lan các nàng đã đem bữa ăn sáng cho làm xong.

"Tur ngữ , đây là ta cùng Lan tỷ tu luyện công pháp « luyện khí cửu chương », người trước lĩnh hội một Chương 1; nếu như có không hiểu nhớ kỹ tới hỏi ta." Lâm Vũ đem sách nhỏ đưa tới Mục Tư Ngữ trên tay.

"Chẳng lẽ đây là nội công tâm pháp ?" Mục Tư Ngữ kinh ngạc nói.

Luyện khí cửu chương , nghe tên cũng rất giống như nội công tâm pháp.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "So với cái kia cổ võ thể lực nội công tâm pháp còn cao cấp hơn."

Mục Tư Ngữ lại lần nữa kinh ngạc , Lâm Cảnh Hoán muốn nội công tâm pháp , mấy chục năm qua biện pháp gì đều nghĩ qua , kết quả đến cuối cùng Trúc Lam mức nước, công dã tràng , chỉ sợ hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ , Lâm Vũ trên tay cũng giống vậy có nội công tâm pháp , thậm chí so với cái kia nội công tâm pháp còn cao cấp hơn!

"Lâm Vũ , này quá quý trọng , ta. . . Ta không thể nhận." Mục Tư Ngữ đem sách nhỏ trả lại cho Lâm Vũ.

Nói không muốn , là tuyệt đối không có khả năng , thể nhưng , vô công bất thụ lộc.

"Tur ngữ , người cứ cầm đi." Diệp Tâm Lan cũng đi theo khuyên nhủ , "Bất quá tu luyện nội công tâm pháp , trước phải quen thuộc nhân thể kinh lạc cùng huyết khí, nếu như người có cái gì không hiểu , cũng có thể để cho Tiểu Vũ dạy người , đừng quên , người cũng là nhà chúng ta người."

Nghe được người nhà hai chữ , Mục Tư Ngữ cầm lấy nội công tâm pháp , lần nữa chảy ra hai hàng thanh lệ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Trương Nhất Tuyền quyết định

"Ồ? Các người nhanh như vậy tìm đủ được liệu ?" Trong phòng khám , Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn nhìn Trương Nhất Tuyền cùng Dương Tuyết.

Trương Nhất Tuyền nhưng là ung thư phổi thời kỳ cuối , những được liệu này tương đương khó tìm , Lâm Vũ cho là bọn họ tại trong vòng nửa tháng tìm tới một nửa lượng liên thiêu cao hương , không muốn lúc này mới qua bảy ngày thời gian , bọn họ vậy mà toàn bộ tìm đủ rồi , phân lượng vẫn còn so sánh Lâm Vũ cho toa thuốc còn nhiều hơn ra 1-2 thành , phẩm chất cũng vượt qua Lâm Vũ dự trù.

Nhà bọn họ , tựa hồ thật không đơn giản đây!

"Các người thật quyết định được rồi ? Chuyện ta trước cũng đã có nói , ta chỉ có hai thành nắm chặt." Lâm Vũ sắc mặt nghiêm túc nói.

Mấy ngày nay Dương Tuyết căn bản không có nói ra chuyện này , chính mình còn cho là bọn họ đã bỏ đi trị liệu , không nghĩ tới hôm nay đột nhiên lại đi tới nơi này , Lâm Vũ nhất thời cảm giác mình trách nhiệm không phải bình thường đại!

Nếu bọn họ đi tới nơi này , tự nhiên đã cùng người nhà thương lượng xong , tuy nói không trị hết cũng không có cái gì , nhưng từ đầu đến cuối vẫn là cảm giác có chút gây khó dễ.

Hai thành nắm chặt mặc dù chỉ là Lâm Vũ phỏng đoán cẩn thận , chân chính có thể coi là lên , hẳn là tại khoảng ba phần mười , cũng mặc kệ là hai thành vẫn là ba thành , đều rất thấp , thậm chí thấp đến mức dọa người.

"Lâm thầy thuốc , ta đã quyết định , cho người tới trị , trị thật tốt là ta may mắn , không trị hết là ta mệnh." Trương Nhất Tuyền thái độ ngược lại rất thản nhiên.

"Tốt lắm , ta bây giờ liền bắt đầu an bài." Lâm Vũ thấy Trương Nhất Tuyền đã bất cứ giá nào , mình cũng không cần thiết từ chối nữa , thứ nhất, tìm một chỗ hoàn cảnh tốt địa phương , có chính mình nhà ở tốt hơn , không có nhà tử tìm một chỗ quán trọ , hơn nữa muốn ở ba tháng trở lên."

"Không thể ở viện sao?" Trương Nhất Tuyền không hiểu hỏi.

Lâm Vũ liền đi làm ở chỗ này , nằm viện há chẳng phải là càng thêm phương tiện ? Có trạng huống gì cũng tốt kịp thời xử lý.

"Không thể." Lâm Vũ lắc đầu nói, "Mặc dù bệnh viện giường ngủ phí liền hai ba chục nguyên một ngày, nhưng bệnh viện hoàn cảnh căn bản không thích hợp lão gia ngài bệnh, ở nơi này, bệnh tình chỉ càng ngày sẽ càng hỏng bét, nếu như muốn thuận lợi một chút, ngược lại là có thể đi ta bây giờ ở tiểu khu thuê một chỗ nhà ở."

Trương Nhất Tuyền cùng Dương Tuyết không hện mà cùng gật đầu, đây cũng là một cái không tệ biện pháp, Lâm Vũ nói cũng có đạo lý, bệnh viện hoàn cảnh căn bản không thích hợp Trương Nhất Tuyền dưỡng bệnh.

"Còn có một chút, chính là tìm một cái cẩn thận điểm người, tốt nhất là hộ công loại hình cô gái, người nhà ngài tốt hơn, có tình huống gì cũng có thể kịp thời mà báo cho ta." Lâm Vũ tiếp tục an bài đạo.

Trương Nhất Tuyền gật đầu một cái: "Không thành vấn đề, chúng ta cũng coi là y học thế gia, thể hệ thanh niên trung có không ít nữ bé con học y tá loại hình chuyên nghiệp."

"Như vậy tốt nhất." Lâm Vũ cười một tiếng, đột nhiên phát hiện một chuyện, "Trương gia gia, ta cảm giác được ngài và viện trưởng có chút giống, hơn nữa đều họ Trương, chẳng lẽ các người là?"

"Viện trưởng cùng ta ngoại công là anh em ruột, cũng chính là ta đường ông ngoại, lần này vì chữa trị ông ngoại ta bệnh, trong nhà của ta trưởng bối đều nhanh muốn ồn ào lật, có đồng ý cũng có bất đồng ý, sau đó là bởi vì ta đường ông ngoại ra mặt, mới để cho bọn họ đình chỉ tranh chấp." Dương Tuyết giải thích.

"Thì ra là như vậy." Lâm Vũ gật đầu một cái, "Nếu như vậy, Trương gia gia bệnh không thể kéo dài nữa, hôm nay các người phải đi tìm chỗ ở địa phương, ngày mai sẽ bắt đầu chữa trị, còn nữa, cái bệnh này không có nửa năm tốt không được, các người ước chừng phải làm chuẩn bị cẩn thận."

"Lâm thầy thuốc, ta xem bệnh viện này phụ cận hoàn cảnh tựa hồ cũng thật tốt, không bằng ta ở chỗ này thuê một bộ nhà ở?" Trương Nhất Tuyền đột nhiên nói.

Nếu như ở ở phụ cận đây, cũng liền cùng nằm viện không sai biệt lắm, hoàn cảnh so với bệnh viện muốn tốt rất nhiều, nếu như có vấn đề gì, Lâm Vũ liền ở phụ cận đây đi làm, tùy thời có thể xử lý, hơn nữa bên cạnh có một nhà bệnh viện, muốn chế thuốc gì đó đều so với địa phương khác muốn rất thuận tiện nhiều.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Một điểm này ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, kia cứ định như vậy, đúng rồi, ta có một người bạn liền ở ở phụ cận đây, trong nhà hẳn mặc dù so sánh lại so với nghèo, nhưng làm người rất không tồi, nếu như các người ở tại trong nhà hẳn, hẳn cũng sẽ xem ở ta mặt mũi phối hợp một hồi, nếu như Trương gia gia có cái này nguyện ý, không bằng chờ đến buổi trưa ta mang ngài đi qua."

"Vậy cứ như vậy đi." Trương Nhất Tuyền không chút suy nghĩ đáp ứng.

Trong đầu nghĩ Lâm Vũ bằng hữu, làm người chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào.

...

Thăng tới giữa trưa, Lâm Vũ liền kêu lên Diệp Tầm Lan, mang theo Trương Nhất Tuyền cùng Dương Tuyết hướng người bạn kia trong nhà đi tới.

Thật ra thì, Lâm Vũ người bạn này, là một cái quả phụ, ba mươi sáu ba mươi bảy tuổi, có cái trung học đệ nhất cấp mới vừa tốt nghiệp con gái, trọng phụ đã chết sáu bảy năm, con gái lại có thật nghiêm trọng ho suyễn, vì nuôi gia đình sống qua ngày, cung ứng con gái được vật cùng đi học chi phí, này quả phụ liền đem trọng phụ lưu lại một căn phòng đổi thành tư nhân quán trọ, đương nhiên, cũng không phải là cái loại này làm không đứng đắn buôn bán quán trọ, chủ yếu là tiếp đãi phương xa tới bệnh nhân, có chút bệnh nhân bởi vì kinh tế nguyên nhân, mà lựa chọn loại này tiện nghi địa phương.

Này quả phụ làm người cũng thật tốt, quán trọ sạch sẽ trình độ không thể so với bình thường khách sạn kém, thậm chí đem căn phòng quét dọn được so với những quán rượu kia còn muốn sạch sẽ, hơn nữa giá cả cũng không quý, vì vậy rất nhiều khách nhân ở qua sau đó, lần sau khi đi tới sau bình thường cũng sẽ lựa chọn nhà nàng, có một ít người quen cũng sẽ hỗ trợ kéo điểm khách nhân tới, cứ như vậy hai đi, các nàng thời gian mới dần dần tốt.

Về phần Lâm Vũ là thế nào cùng nàng nhận biết, dĩ nhiên là bởi vì nàng con gái ho suyễn, loại bệnh này cơ hồ không có trị tận gốc khả năng, chỉ có thể dựa vào lâu dài được vật duy trì, cho đến trước đây không lâu, nàng đột nhiên nghe tự mình quán trọ một vị khách nhân nói Văn Sơn Y Viện tới một vị rất lợi hại Trung y, vị khách nhân kia chính là tìm vị này Trung y xem bệnh.

Khách nhân trong miệng Trung y, dĩ nhiên chính là Lâm Vũ, nàng nghe được khách nhân nói chuyện sau, liền tìm một thời gian mang theo con gái đi tới Văn Sơn Y Viện, cứ như vậy hơn mười ngày đi qua, con gái nàng ho suyễn đã được đến rồi không chế, mặc bệnh tân số cũng so với lúc trước nhỏ rất nhiều.

Nhưng nếu như muốn trị tận gốc, còn phải yêu cầu thời gian mấy tháng.

"Nguyên lai người nói bằng hữu là vị này a!" Dương Tuyết đối với kia mẹ con cũng có chút ấn tượng, "Ông ngoại, đối với mẹ con kia làm người thật rất không tồi, ở nơi đó so với quán rượu không kém bao nhiêu, cũng còn có thể chiều ứng lẫn nhau, ngài muốn sắc thuốc gì đó, so với tại trong tửu điểm dễ dàng hơn, nhà nàng xác thực thật khó khăn, chúng ta như vậy cũng coi như giúp đỡ các nàng."

"Hơn nữa nhà nàng con gái còn rất hiểu chuyện." Diệp Tầm Lan đối với nàng gia cái kia nhu thuận con gái cũng có khá sâu ấn tượng.

"Ha ha." Trương gia gia cười ha ha , "Như vậy tựa hồ thật tốt."

Đang khi nói chuyện , hai người đã tới quán trọ trước , thật ra thì chính là một cái nhà hai tầng nhà ở , bất quá niên đại tương đối lâu đời , nhìn qua cũng tương đối cũ , cũng không phải đặc biệt cũ cái loại này , tại loại này khu vực , chỉ là đất đai đều đáng giá không ít tiền , nếu như không là gặp Lâm Vũ , kia quả phụ còn định đem nhà ở bán cho con gái xem bệnh.

"Lâm thầy thuốc , Dương thầy thuốc , Diệp cô nương , các người hôm nay như thế có rảnh rồi tới ?" Bà chủ đang ở dưới lầu cùng con gái ăn cơm , thấy Lâm Vũ bọn họ đến , lập tức buông chén đũa xuống tiến lên đón , cuối cùng nhìn đến Trương Nhất Tuyền , không khỏi dò hỏi: "Xin hỏi vị này là ?"

...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Cho người cướp

"Bà chủ , vị này là Trương gia gia , ta một vị bệnh nhân , bởi vì tình huống có chút đặc thù , cho nên phải ở chỗ này ở một thời gian ngắn , ta trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra những địa phương khác , liền giới thiệu qua tới." Lâm Vũ giới thiệu.

"Há, mau mời vào , trước xem một chút căn phòng." Bà chủ thấy có khách đến , liền cơm cũng không lo nổi ăn , trực tiếp lĩnh lấy đại gia vào cửa.

Cũng không có để ý Trương Nhất Tuyền bệnh , chung quy nơi này tiếp đãi phần lớn đều là bệnh nhân , chỉ cần khử độc vệ sinh loại hình sự tình làm xong , cũng không có cái gì quan hệ quá lớn , thậm chí có khả năng so sánh khắp khiêng gần quán rượu còn muốn sạch sẽ!

Chỉ là vẻ ngoài kém hơn rất nhiều thôi.

Này quán trọ nhỏ gần đây tựa như không có người ở , lầu trên lầu dưới tám gian phòng phần lớn đều trống không , Lâm Vũ phụng bồi Trương Nhất Tuyền nhìn hai gian ra vào tương đối dễ dàng căn phòng sau đó , hỏi "Trương gia gia , ngài cảm thấy thế nào ?"

"Cũng không tệ lắm." Trương Nhất Tuyền gật đầu một cái , ho khan mấy tiếng , đối với lão bản nương nói: "Bà chủ , tiền phòng tính thế nào ?"

"Một ngày sáu mươi , bất quá ngài là lâm thầy thuốc giới thiệu qua đến , thu ngài năm mươi được."

"Ta muốn hai gian , một ngày chính là một trăm , một tháng chính là 3000 , ba tháng chính là 9000 , như vậy đi , bà chủ , ta muốn hai gian , có thể phải ở ba tháng , tiền phòng trước hết trả mười ngàn , chờ ba tháng sau đó mới để tính , nhiều lui thiếu bổ , người xem coi thế nào ?" Trương Nhất Tuyền đạo.

"Ba tháng ?" Bà chủ đầu tiên là cả kinh , ngay sau đó gật đầu liên tục , "Được, không thành vấn đề , căn phòng đều là đã thu thập xong , ngài là hiện tại ở lại vẫn là ?"

Như vậy khách hàng có thể cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp , tồn tại lão nhân này ở lại , ba tháng này coi như không nhận một cuộc làm ăn , cũng so với bình thường tốt hơn nhiều! Hiện tại loại này quán trọ nhỏ , làm ăn càng ngày càng khó làm , có lúc chừng mấy ngày đều không tới được một vị khách nhân , đột nhiên tới một vị khách nhân muốn hai gian phòng , còn muốn ở ba tháng , tại bà chủ trong mắt , đã là tài thần gia cấp bậc nhân vật!

"Hôm nay liền ở lại." Trương Nhất Tuyền gật đầu nói , "Một hồi tôn nữ của ta tới sau , lại đem tiền phòng thanh toán. . ."

Sau đó mấy người liền ở phụ cận đây tìm một quán ăn ăn bữa cơm , bởi vì Trương Nhất Tuyền cháu gái vẫn chưa đến , cho nên Dương Tuyết liền ở lại trong khách sạn , dù sao hiện tại cũng không phải giờ làm việc , về phần Lâm Vũ , ăn cơm liền đưa ra cáo từ , phụng bồi Diệp Tâm Lan đi dạo phố.

"Tiểu Vũ , ta phát hiện tu luyện nội công sau đó , coi như là mặt trời như vậy phơi , cũng không cảm thấy nhiệt , nguyên lai trong lúc này lực còn có tốt như vậy nơi!" Diệp Tâm Lan kéo Lâm Vũ cánh tay , không khỏi thờ dài nói.

Hiện tại nhưng là chính diện trọng hạ , một năm ở trong đứng đầu nóng bức thời điểm , có thể Diệp Tâm Lan chẳng những không có cảm thấy nhiệt , ngược lại cảm thấy một tia mát mẻ , loại cảm giác này , theo tu vi ngày càng tinh tiến càng ngày càng rõ ràng , bây giờ trong nhà coi như không ra mấy điều hòa không khí đắp chăn cũng không cảm thấy nhiệt!

Nếu như tiếp tục như vậy nữa , há chẳng phải là tại mùa đông mặc lấy mùa hè quần cũng sẽ không cảm thấy lạnh ?

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Thật ra thì còn không chỉ chừng này , người có phát hiện hay không , người gần đây trí nhớ cùng trạng thái tinh thần đều đã khá nhiều ? Hơn nữa , nếu như tư ngữ đã sớm tu luyện nội công tâm pháp , trên người nàng cũng sẽ không biến thành cái bộ dáng này , đương nhiên , nàng hiện tại tu luyện cũng không muộn , coi như không có ta chế thuốc , nàng rất nhanh cũng sẽ tốt , bất quá phải chậm hơn một ít thôi."

"Nhắc lên tư ngữ ta ngược lại thiếu chút nữa đã quên rồi một chuyện , Tiểu Vũ , người dự định như thế đối với nàng ?" Diệp Tầm Lan hỏi.

"Giống như thế đối với nàng ?" Lâm Vũ trong lòng âm thầm kêu tệ hại , nhưng ngoài mặt vẫn là tại giả ngốc giả bộ ngu.

"Giả bộ , người tiếp tục giả vờ! Ta xem người có thể giả bộ tới khi nào!" Diệp Tầm Lan liếc hẩn một cái , "Tốt xấu người cũng nói qua không chỉ một tràng yêu đương , ta cũng không tin người xem không ra tư ngữ tâm tư!"

Lâm Vũ yên lặng , Mục Tư Ngữ tâm tư , chính mình đã sớm nhìn ra , nhưng là. . . Minh đã có bên người vị này , trong lòng lại cũng không chứa nổi những cô gái khác , cho nên cho tới nay đều tại giả ngốc giả bộ ngu.

Bởi vì loại trừ giả ngốc giả bộ ngu , Lâm Vũ cũng tìm không được nữa những biện pháp khác.

"Ai! Thật ra thì tư ngữ là cô nương tốt , người bản sự càng ngày càng lớn , hơn nữa đối với người bên cạnh đều rất tốt , nàng thích người cũng bình thường." Diệp Tầm Lan than thở , "Tiểu Vũ , thật ra thì có lúc ta cũng thật mâu thuẫn , bình thường đang nghĩ , là nên cho người tiếp nhận nàng đây , vẫn là giống như người coi như không biết."

Hiện tại cũng không phải là cổ đại xã hội , nếu là ở cổ đại , nam nhân tam thê tứ thiếp là bình thường được không thể lại bình thường chuyện , mặc dù bây giờ rất nhiều có quyền thế người cũng có thể làm được tam thê tứ thiếp , thế nhưng đều là không ra hồn , hơn nữa , không có cô bé nào đánh đấm lòng nguyện ý cùng cái khác nữ hài chia sẻ cùng một người nam nhân.

Diệp Tầm Lan cũng là tâm địa thiện lương , không đành lòng nhìn đến Mục Tư Ngữ thương tâm , mới có thể mâu thuẫn như vậy , nếu như đổi thành những cô gái khác , thấy bạn trai đối xử như thế không có một người bất kỳ liên hệ máu mủ nữ hài , đã sớm bắt đầu cãi lộn rồi , nhưng Diệp Tầm Lan lại cũng không nói gì , liền phản nử không vui cũng không có , thậm chí tại một ít chuyện lên , còn chủ động khuyên Lâm Vũ đi giúp Mục Tư Ngữ!

Giống như « luyện khí cửu chương » , cũng là bởi vì nàng khuyên can , hơn nữa tiểu Y đề nghị , Lâm Vũ mới nguyện ý truyền thụ cho Mục Tư Ngữ.

"Lan tỷ , chúng ta hiện tại loại trừ bảo trì hiện trạng , cũng không có biện pháp khác , chuyện này cứ như vậy đi , nói không chừng ngày nào tư ngữ tìm tới chính mình nơi quy tụ đây?" Lâm Vũ ngược lại nhìn thoáng được.

Diệp Tầm Lan sâu kín thở dài , đạo: "Cũng chỉ có thể như vậy."

Trong lòng nhưng là đang suy nghĩ: Đây có thể sao? Một cô gái chân chính thích một người thời điểm , thật là khó khăn thay lòng.

Đương nhiên Lâm Vũ sẽ không cho là như thế , Diệp Tầm Lan cũng biết Tần Mặc đối với hẩn thương rất lớn , mặc dù hẩn ngoài mặt không có gì , nhưng đáy lòng thương những người khác là không thấy được , cho nên cũng không có suy nghĩ đi sửa chữa Lâm Vũ quan niệm.

Vốn là trên đời này chuyện , có theo thông lệ thì có ngoại lệ , có lẽ mình chính là cái kia ngoại lệ cũng khó nói.

"Tiểu Vũ , ta hỏi lại người một cái vấn đề." Diệp Tầm Lan tiếp tục nói.

"Hỏi đi."

Diệp Tầm Lan do dự một chút , vẫn hỏi đi ra: "Nếu như , ta là nói nếu như người không có gặp phải ta , mà là trước gặp tư ngữ , nàng lại hướng người biểu lộ cõi lòng , người biết tiếp nhận nàng sao?"

Loại vấn đề này , thật ra thì rất khó trả lời , nhưng Lâm Vũ nhưng là trả lời rất nhanh: "Có rất lớn có thể sẽ tiếp nhận , nhưng tuyệt đối sẽ không dễ dàng đi tiếp thu , bao gồm người lúc đó cũng giống như vậy , ta bởi vì bói một quẻ , còn bỏ ra hơn mười ngày điều chỉnh tâm tính , người cũng biết ta trước trải qua. . ."

"Đánh cướp! Đòi tiền vẫn là phải mệnh ?" Rất chuyên nghiệp thanh âm cắt đứt hai người nói chuyện.

Nhưng là lại cực kỳ không chuyên nghiệp tạo hình , để cho hai người hoàn toàn dở khóc dở cười , người đánh cướp tự đánh cướp , thế nhưng này thân hành trang , mười người tuyệt đối có chín người không tin người là đánh cướp , còn lại kia một cái không phải người mù chính là người ngu!

Lâm Vũ sờ chính mình cằm , lộ ra một cái rất khó khăn thần tình , dùng thương lượng giọng: "Vị tỷ tỷ này , chúng ta là người nghèo , không có tiền , nếu không. . . Dứt khoát ta chịu thiệt một chút , cho người cướp "sắc"? Sau đó người lại bỏ qua cho chúng ta. . ."

Chương 65: Gặp nhau lần nữa

Người vừa tới không phải là người khác , chính là Trương Hiểu Nhã , đồng hành còn có em trai nàng Trương Bác Hoa , nhìn Trương Bác Hoa đáng vẻ tựa hồ khôi phục cũng không tệ lắm , khó trách nàng sẽ có tâm tình đùa kiểu này , người mặc cảnh phục tới đánh cướp , này tuyệt đối không phải người bình thường có thể gặp phải.

"Đi, đó là ta thua thiệt!" Trương Hiểu Nhã đôi mắt đẹp trừng trừng một cái , "Tháng sau đây , chọn cái cuối tuần tới nhà của ta ăn cơm!"

"Hiểu Nhã tỷ , ngươi muốn hẹn ta ăn cơm xong toàn không thành vấn đề , nhưng ngươi có thể hay không chọn cái thích hợp thời cơ ? Bạn gái của ta vẫn còn bên cạnh đây. . . Ách. . ." Lâm Vũ nhìn Trương Hiểu Nhã lại có mớ súng xung động , sợ đến rớt cổ một cái , "Được rồi , ta nhất định đúng hạn đến , bất quá chỉ hạn cơm tối , ta cũng không giống như các ngươi giống nhau có cuối tuần."

"Này còn tạm được." Trương Hiểu Nhã đành chỉ mớ súng động tác , "Vị này là bạn gái ngươi ?"

"Ừ, để ta giới thiệu một chút , đây là bạn gái của ta Diệp Tầm Lan." Lâm Vũ vội vàng giới thiệu , "Lan tỷ , vị này là Trương cảnh quan , bên cạnh nàng vị này tiểu soái ca chính là nàng đệ đệ Trương Bác Hoa."

"Các ngươi khỏe." Diệp Tầm Lan hướng về phía hai người lễ phép gật đầu.

Đột nhiên nghĩ tới , Lâm Vũ trước đây không lâu ở cục cảnh sát nói đùa giỡn một cái nữ cảnh sát , xem ra chính là trước mắt vị này rồi.

"Ngươi tốt." Trương Hiểu Nhã cũng hướng Diệp Tầm Lan nói một tiếng , tiếp lấy lại không nhịn được thầm nói: "Đầu năm nay , thật là trắng thức ăn cũng để cho heo nhú."

"Hiểu Nhã tỷ , lời này của ngươi là ý gì ?" Lâm Vũ nhất thời Vương Bá khí cuồng phún , "Ta Lâm Vũ tuy nhiên không là bề ngoài so với Phan An , nhưng dầu gì cũng đáng vẻ đường đường , ngươi vậy mà nói ta là heo! Được rồi , ta là heo chính là heo , có tin ta hay không ngày nào đem ngươi cũng cho cùng! Ai ai , ngươi đừng động một chút là mớ súng được không ? Nếu là đem ta đánh chết , nhìn ngươi đệ đệ tìm ai khám lại đi! Nếu là hấn tình trạng tái phát , ta xem ngươi tìm thầy thuốc nào!"

Theo ta đâu ? Ngươi cô nàng này còn non một chút!

"Ngươi. . . Hừ!" Trương Hiểu Nhã tức giận vô cùng , phình ngực không ngừng lên xuống.

Đột nhiên phát hiện , cùng Lâm Vũ cãi vã là một cái cục không sáng suốt lựa chọn , bởi vì mỗi lần đều là lấy nàng chính mình thất bại mà kết thúc.

Diệp Tầm Lan ở một bên hé miệng cười trộm , hiện tại cuối cùng biết Trương Hiểu Nhã tại sao phải mời Lâm Vũ ăn cơm , nguyên lai là đệ đệ hấn bị bệnh , nhìn dáng dấp còn bệnh cũng không nhẹ , sau đó bị Lâm Vũ chữa lành , bất quá hai người này , thấy thế nào đều như là một đôi oan gia , vừa thấy mặt đã cãi vã đấu không ngừng.

"Được rồi , ngươi chừng nào thì đi làm ?" Trương Hiểu Nhã không thể làm gì khác hơn là nói đến chính sự.

"Rất nhanh , chúng ta hiện tại đi bệnh viện. . ."

Làm mấy người trở về đến bệnh viện , không sai biệt lắm đã đến giờ làm việc , Diệp Tầm Lan cùng Lâm Vũ nói một tiếng trở về phòng làm việc đi rồi , Lâm Vũ mang theo Trương Hiểu Nhã cùng Trương Bác Hoa trở lại phòng , thấy Dương Tuyết vẫn chưa về , cũng không có để ý , trực tiếp để cho Trương Bác Hoa đưa tay ra cánh tay , lần này Trương Bác Hoa không có giống lần trước như vậy bài xích , mặc dù còn có chút nhút nhát , nhưng vẫn là khéo léo đưa tay ra cánh tay.

Lâm Vũ vì hấn chẩn đoán một phen sau , lần nữa mở ra một trương châm cứu tờ đơn cho Trương Hiểu Nhã: "Hiểu Nhã tỷ , Bác Hoa khôi phục không tệ , bất quá để cho an toàn , ta đề nghị làm tiếp hai lần châm cứu , lần này ngay hôm nay , lần sau tại bảy ngày sau đó."

"Được , ta bây giờ đi đóng tiền." Trương Hiểu Nhã gật đầu nhận lấy tờ đơn , mang theo Trương Bác Hoa rồi đi phòng.

Lúc này Dương Tuyết đi vào , trên mặt tất cả đều là bi phẫn vẻ , tựa hồ gặp gì đó chuyện không tốt.

"Tuyết tỷ , ngươi đây là thất tình vẫn là thất thân ?" Lâm Vũ nghiêm trang hỏi.

"Được rồi , ta không tâm tình nói đùa với ngươi." Dương Tuyết đặt mông ngồi vào trên ghế , buồn bực nói: "Ngươi là không biết, biểu muội ta tới nói câu nói đầu tiên là: Các ngươi này phá quán trọ ngay cả một mạng lưới cũng không có , điều này khiến người ta làm sao sống ? Lâm thầy thuốc , ngươi nói này khí không tức người ? Nàng là tới chiếu cố người hay là đi lên võng ?"

Lâm Vũ cặp mắt khép hờ , âm thầm lắc đầu , thật ra thì loại hiện tượng này cũng không khó hiểu , hiện tại hơn nửa tuổi còn trẻ , ít đi mạng lưới giống như

ít đi hơn nữa cái mạng giống như , thế nhưng làm một y tá , vẫn là một cái phải chịu cố bệnh nặng lão nhân y tá , như vậy thái độ , như thế cũng không nói được , huống chi phải chịu cố người hay là nằng ruột thịt gia gia.

"Tất cả gia gia là xử lý như thế nào ?" Lâm Vũ hỏi.

Bất kể đối phương làm đúng hay là sai , Trương Nhất Tuyền bệnh cũng không thể lại kéo , tổng yếu có một cái biện pháp xử lý mới được , cũng không thể để cho lão nhân gia ông ta chính mình phụ trách chính mình ăn uống cuộc sống thường ngày chứ ?

"Sau đó ông ngoại ta kêu mẹ ta , mẹ ta lúc còn trẻ cũng là làm y tá."

"Này không được sao ? Ta nhớ người cũng là di truyền mẹ người gien." Lâm Vũ hơi hơi nói , "Thật ra thì , bất kỳ địa phương nào , có tận trung cương vị , cũng sẽ có bỏ rơi nhiệm vụ , người khác làm gì đó là người khác tự lựa chọn , là đúng hay sai tạm thời không nói , nhưng người cần gì phải vì loại chuyện này đi sinh khí ?"

Dương Tuyết bị Lâm Vũ như vậy một phen khuyên giải , tâm tình cũng thoải mái rất nhiều: "Lâm thầy thuốc , ta phát hiện người không đi làm nhà triết học , thực sự quá khuất tài , có lúc ta cuối cùng cảm giác người tuổi tác phải thêm gấp đôi mới thích hợp."

"Giống nhà triết học , ta lại làm không được." Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , "Chỉ là từ nhỏ đã đọc một ít « kinh dịch » cùng « Đạo Đức Kinh » loại hình điển tịch , nhìn sự tình thái độ có chút không giống mà thôi , được rồi , chúng ta bắt đầu đi làm , lát nữa ta mở tờ đơn cho người , người giúp Trương gia đi lấy thuốc , chờ chút tiểu đội sau ta đi vì hấn châm cứu."

Dương Tuyết gật đầu một cái , lập tức tiến vào trạng thái làm việc , chào hỏi bệnh nhân đi vào.

Nhưng mà vị thứ nhất đi vào bệnh nhân , là hai cái mỹ nữ , hơn nữa còn là một đôi chị em gái , khi này đối với chị em gái nhìn Lâm Vũ sau đó , không khỏi sững sờ , đồng thời Lâm Vũ cũng cảm giác có chút ngoài ý muốn , âm đạo khoảng thời gian này như thế người quen tất cả đều chà xát chất thành ?

Người tới , rõ ràng là Tần Mặc , còn có tỷ tỷ của nàng Tần Sương.

"Lâm Vũ ? Thế nào lại là người ?" Tần Mặc lẳng vừa nói đạo.

Tần Sương cũng có chút không dám tin tưởng , gần đây tất cả mọi người nói Vân Sơn Y Viện tới một vị y thuật rất lợi hại trẻ tuổi Trung y , hôm nay cũng là bởi vì nguyên nhân này đi tới nơi này , lại không nghĩ rằng đại gia trong miệng nói lâm thầy thuốc , vậy mà sẽ là nàng một mực xem thường Lâm Vũ!

Nàng cho tới nay cũng rất phản đối Lâm Vũ cùng Tần Mặc chung một chỗ , thậm chí không chỉ một lần đơn độc tìm Lâm Vũ nói qua , nguyên nhân rất đơn giản , cũng là bởi vì Lâm Vũ nhất cùng nhị bạch , thậm chí Lâm Vũ còn không chỉ một lần cảm giác , mình cùng Tần Mặc chia tay , rất có thể là Tần Sương từ đó cản trở.

"Há , ta sau khi tốt nghiệp liền đi làm ở chỗ này , thế nào ? Khó chịu chỗ nào ?" Lâm Vũ trực tiếp hỏi nổi lên chính sự.

Lúc trước sự tình đều đã qua , hiện tại hai người cũng đã chia tay , đi tới nơi này , chính là thầy thuốc cùng bệnh nhân quan hệ , nếu đối phương đi cầu y , coi như một cái bình thường bệnh nhân nhìn chính là.

Trước những thứ kia vướng mắc , tạm thời để ở một bên.

Tần Sương do dự trong chốc lát , cuối cùng vẫn là ngồi vào Lâm Vũ trước mặt , đạo: "Mấy ngày gần đây cảm giác cả người không thoải mái , thêm ăn cũng không tiện , nhưng cụ thể là cảm giác gì lại không nói ra được , không biết là nguyên nhân gì."

Lâm Vũ gật đầu: "Đưa tay ra."

Nhưng là , khám bệnh qua mạch sau đó , Lâm Vũ ngoài mặt mặc dù bất động thanh sắc , nội tâm nhưng là không biết phải hình dung như thế nào , nhưng vẫn là nói thật: "Người này không phải là cái gì bệnh , mà là hỉ mạch , chúc mừng người phải làm mẹ!"

"Giống đó ? ! Cái này không thể nào!" Hai tỷ muội trăm miệng một lời nói , mặt đầy không tưởng tượng nổi thần sắc. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đại tướng quân Chương Hàm

Nếu như Lâm Vũ nhớ không lầm mà nói , Tần Sương hẳn là còn chưa có kết hôn , đôi bạn trai còn rất chuyên cần , hôm nay quả nhiên khám bệnh ra hi mạch! Thật ra thì , Lâm Vũ hiện tại muốn hỏi nhất Tần Sương vấn đề , chính là nàng đến cùng có thể xác định hay không cha đứa bé là ai ?

"Cái này không thể nào!" Tần Mặc dẫn đầu kịp phản ứng , "Lâm Vũ , tỷ tỷ của ta còn chưa có kết hôn đây, người có phải hay không khám bệnh sai lầm rồi?"

"Chuyện này còn muốn hỏi ta chẳng?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Tần Sương , ta hỏi người , người nghĩ lễ có phải hay không đã muộn bảy tám ngày ? Như hay là không tin , cũng đơn giản , đi tiệm thuốc hoa hai ba đồng tiền mua một trường nghiệm mang thai giấy , cũng biết ta là không phải khám bệnh sai lầm rồi."

"Ta thật mang thai?" Tần Sương lần nữa xác nhận nói.

Lâm Vũ gật đầu.

Tần Sương cần đôi môi đều bắt đầu bạc màu , thật ra thì Lâm Vũ suy đoán rất chính xác , nàng thật không có thể hoàn toàn xác nhận hài tử cha ruột: "Kia. . . Lâm Vũ , người. . . Người mở cho ta một bộ thuốc phá thai sao?"

"Dừng lại!" Lâm Vũ lập tức quát nàng , "Loại này bị sét đánh chuyện , các người yêu tìm ai tìm ai đi , nhưng ngàn vạn lần chớ tới tìm ta!"

Hiện tại nữ nhân a!

Lâm Vũ trong lòng thẳng lác đầu , đây không phải là đồ vật khác , mà là một cái sống sờ sờ nhân mạng! Hồ dữ cũng không ăn thịt con đây, huống chi là một người , làm một mẫu thân , chính mình hài tử làm sao có thể nói không cần là không cần ?

Chẳng lẽ hiện tại có vài người , đều chưa từng học qua mạng người quan trọng bốn chữ này như thế đọc ?

Tần Sương yên lặng hồi lâu , thấy Lâm Vũ không hề bị lay động , liền đứng dậy cùng Tần Mặc cùng rời đi rồi phòng , hài tử sự tình các nàng đến cùng sẽ xử lý như thế nào , đã không phải là Lâm Vũ phải đi quan tâm chuyện , ngược lại Tần Mặc trước khi rời đi , thật sâu mà nhìn Lâm Vũ liếc mắt , không biết trong nội tâm nàng đến cùng đang suy nghĩ gì.

"Lâm thầy thuốc , hai người kia , là người bằng hữu?" Dương Tuyết nghi ngờ hỏi.

Luôn cảm giác Lâm Vũ cùng các nàng hai tỷ muội quan hệ không bình thường.

"Cô muội muội kia , là ta bạn gái trước , sau đó phân." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , cái này không có gì thật là mất mặt.

Dương Tuyết nhìn Lâm Vũ liếc mắt , không nói gì thêm . .

. . .

Buổi chiều sau khi tan việc , Lâm Vũ để cho Dương Tuyết mang theo Trương Nhất Tuyền được đi trước sắc , chính mình lại cùng Diệp Tầm Lan trở về nhà , lấy ra âm dương châm châm hộp cùng một ít khứu độc dùng cái gì , liền cơm cũng không có ăn , lần nữa cùng Diệp Tầm Lan cùng nhau trở lại Vân Sơn Y Viện , bất quá lần này cũng không phải là đi bệnh viện , mà là đi Trương Nhất Tuyền nơi đó.

Thành thị giao thông , đặc biệt là loại này lúc tan việc đoạn , đặc biệt ngăn làm hai người chạy tới bệnh viện thời điểm , trời đã tối rồi.

"Tiểu Vũ , người tại sao phải cầm âm dương châm ? Dùng bệnh viện ngân châm không được sao ?" Diệp Tầm Lan thật là không hiểu.

Này tới tới lui lui liền xài gần hai giờ , giày vò để yên ? Thật ra thì , Lâm Vũ cũng không muốn giày vò , chỉ là trong lúc nhất thời quên đem âm dương châm thu vào không gian truyền thừa bên trong , mới về nhà chạy một chuyến.

"Lan tỷ , người cũng biết Trương gia gia bệnh tình không bình thường , nhiều một phần nắm chặt đều là mấu chốt , ta phải dùng trạng thái tốt nhất đi chữa trị." Lâm Vũ trịnh trọng nói , "Âm dương châm ta dùng càng thêm thuần thực , hơn nữa so với bệnh viện ngân châm tốt hơn , cũng có thể để cho ta nhiều như vậy một chút chắc chắn."

Đạo lý này , tựa giống với cao thủ võ lâm dụng binh khí giống nhau , một cái đi theo ở bên người nhiều năm binh khí , khẳng định dùng đứng đầu thuần thực , nếu như đột nhiên đổi một cái binh khí , ít nhiều gì sẽ có ảnh hưởng một ít phát huy , nói không chừng cũng bởi vì như vậy một tia ảnh hưởng , liền ảnh hưởng một hồi quyết đấu thắng bại.

Ngân châm cũng giống như vậy , nếu như một bộ không thuần thực ngân châm , có thể để cho thầy thuốc phát huy ra mười phần trạng thái , như vậy một bộ sử dụng nhiều năm ngân châm , là có thể để cho thầy thuốc phát huy ra mười hai thành thậm chí cao hơn trạng thái! Huống chi bộ này đi theo ở bên người nhiều năm ngân châm , cấp bậc vẫn còn so sánh một bộ khác ngân châm cao.

"Nguyên lai là như vậy." Diệp Tầm Lan gật gật đầu.

Đi tới quán trọ , Lâm Vũ nhìn đến Trương Nhất Tuyền cùng Dương Tuyết bên người thêm một người , cũng không phải Dương Tuyết mẫu thân , bởi vì trước mặt là một cái chừng mười tám tuổi cô gái xinh đẹp , thân cao đại khái 1m65 , tương đối gầy nhỏ , diện mạo đẹp đẽ , nhìn đến cái cô nương này , Lâm Vũ suy đoán , nàng hẳn không phải là buổi trưa Dương Tuyết nói người kia.

Bởi vì nàng trên người cái loại này ôn hòa khí chất , rất thích hợp làm chiếu cố người , căn bản không giống như cái loại này vừa vào cửa liền than phiền không có mạng lưới người.

"Trương gia gia , thuốc uống qua chưa? Cảm giác thế nào ?" Lâm Vũ mỉm cười cùng Trương Nhất Tuyền lên tiếng chào.

"Ho khan một cái . . Mới vừa ăn vào không tới mười phút , vẫn là cái dáng vẻ kia , tựa hồ không có hiệu quả gì." Trương Nhất Tuyền ho khan nói.

"Lão gia ngài cũng đừng ưu tâm, thuốc bắc nào có nhanh như vậy thấy hiệu quả ? Ngài trước đem áo cởi xuống , ta là ngài làm một châm cứu chữa trị." Lâm Vũ vừa nói thì để xuống châm hộp , mở ra lấy ra một hàng ngân châm.

Những người khác chìm ở hô hấp không nói gì , ngược lại cô gái kia tò mò nhìn Lâm Vũ , trong đầu nghĩ có còn trẻ như vậy Trung y sao?

Lâm Vũ không để ý đến những người khác , đem hai mươi mấy cây dài ngắn không đồng nhất ngân châm ngâm mình ở khừ độc trong nước thuốc , cũng đem một bọc từ bệnh viện mang ra ngoài vải thưa khai phong , mấy phút sau , Lâm Vũ đem ngân châm xuất ra bọc tại vải thưa trung , chờ vải thưa hấp thu khừ độc nước thuốc sau liền xoay người đi tới Trương Nhất Tuyền trước mặt , bắt đầu châm cứu.

Âm dương châm cùng với những cái khác thuật châm cứu bất đồng , chú trọng chính là ba chữ: Nhanh, tàn nhẫn , chuẩn , cho nên rất nghiên cứu thầy thuốc công lực , Lâm Vũ châm cứu thủ pháp , càng làm cho đại gia hoa cả mắt , nếu không phải hiểu rõ tình hình , rất có thể sẽ cho là Lâm Vũ đang dùng châm ngược đãi người!

Dương Tuyết đã từng gặp qua Lâm Vũ châm cứu , căn bản không có cảm thấy kinh ngạc , Diệp Tầm Lan liền càng không cần phải nói , ngược lại thân là người trong cuộc Trương Nhất Tuyền , còn có cô bé kia , căn bản liền không thể tin được , châm cứu còn có thể chơi được như vậy có nghệ thuật ?

Hai mươi mấy cây ngân châm , không tới một phút liền ghim xong, đây cũng là âm dương châm một cái chỗ kỳ lạ: Càng nặng bệnh , lại càng muốn làm liền một mạch!

Đương nhiên , muốn tiêu hao tinh lực cũng không nhỏ , rốt cuộc có bao nhiêu tiêu hao , nhìn một chút Lâm Vũ trên trán mồ hôi hạt sẽ biết.

"Được rồi , Trương gia gia ngài trước nghỉ ngơi một chút , một lúc lâu sau ta lại thu châm." Lâm Vũ thở một hơi , "Ta cũng trước nghỉ ngơi một chút , thời gian đến nhớ kỹ nhắc nhở ta."

Vừa nói liền ngồi một bên bắt đầu nghỉ ngơi , nhìn dáng dấp giống như là mới vừa chạy xong một hồi Marathon giống nhau , Diệp Tầm Lan đã móc ra khăn giấy , nhẹ nhàng giúp Lâm Vũ lau qua hán trên trán mồ hôi hạt , không để ý chút nào còn có những người khác ở một bên.

"Lâm thầy thuốc , có phải hay không về sau mỗi ngày đều muốn ghim kim ?" Cô bé kia lên tiếng dò hỏi , thanh âm nghe rất ôn hòa , khiến người ta cảm thấy thật thoải mái , có thể nói nàng chính là một cái trời sinh y tá.

"Này ngược lại không đến nỗi." Lâm Vũ mở hai mắt ra , nhìn cô bé hơi mỉm cười nói , "Đừng nói Trương gia gia thân thể không chịu nổi mỗi ngày ghim kim , ngay cả ta cũng không chịu nổi mức tiêu hao này , nếu như có thể lựa chọn mà nói , ta tình nguyện đối với những bệnh nhân khác châm cứu mười lần , cũng không nguyện ý như vậy châm cứu một lần."

Cô bé cái hiểu cái không gật đầu , xem ra hán cái loại này đẹp trai hù chết người cũng không cần đến mạng thuật châm cứu , cũng cần tiêu hao đại lượng tinh lực.

"Đứng rồi , còn không biết cô nương phương danh ?" Lâm Vũ lúc này mới nhớ tới còn không biết nàng tên.

"Ta nói người có thể nói hay không đừng như vậy vẫn suu suu ?" Cô bé nghịch ngợm nháy mắt , "Tại mùa hè này bên trong , liền do ta tới phục dịch ông nội của ta cuộc sống thường ngày , ta gọi là Trương Hàn."

"Đại tướng quân Chương Hàm ?" Lâm Vũ lắng tiếng nói . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Tâm tính trọng yếu nhất

"Lâm thầy thuốc người cũng nói như vậy ta , rất nhiều người nghe được tên ta đều nói như vậy!" Trương Hàn cau một cái mũi ngọc , "Ta gọi là Trương

Hàn , cung dài trương , giả rét hàn! Không phải cái kia cuối Tần danh tướng Chương Hàm!"

Những người khác không khỏi tức cười , nói cho cùng , nha đầu này từ đầu đến cuối vẫn là một cái tiểu cô nương.

"Được được được , ta biết rồi , người gọi Trương Hàn , là một tiểu cô nương Trương Hàn , không phải cái kia gì đó cuối Tần danh tướng Chương Hàm " Lâm Vũ nói thẳng được những người khác chóng mặt , thế nhưng lời kể tiếp , thiếu chút nữa để cho đại gia một đầu ngã quỵ: "Còn có cơm ăn sao? Ta cùng Lan tỷ đến bây giờ còn không được ăn cơm chiều , thật rất đói!"

"Tiểu Tuyết , người đến phụ cận trong nhà hàng đi mua một ít thức ăn." Trương Nhất Tuyền cười phân phó nói.

Dương Tuyết che miệng gật gật đầu , sau đó xoay người chạy ra ngoài , bất quá tất cả mọi người có thể thấy nàng bả vai đang không ngừng run rẩy.

Lâm Vũ thấy tâm tình tốt rất nhiều Trương Nhất Tuyền , trong đầu nghĩ chính mình trước chỗ mở cửa gần không có uống phí , chữa bệnh mà , thầy thuốc cùng y thuật thật là trọng yếu , nhưng bệnh nhân tâm tính giống vậy thập phần trọng yếu.

Có rất nhiều lúc , hai cái bệnh nhân , cùng một loại bệnh , cùng một cái thầy thuốc , mở cùng một loại dược , trong đó một cái bệnh nhân được rồi , khác một bệnh nhân không có khỏi sắc , loại chuyện này nhìn như rất không có khả năng , nhưng có rất nhiều thầy thuốc hết lần này tới lần khác gặp được không ít!

Cuối cùng , này thật ra thì chính là một cái bệnh nhân vấn đề tâm tính , ôm lạc quan tâm tình chữa bệnh dưỡng bệnh , cùng ôm tro tàn bình thường tâm tình chữa bệnh , hiệu quả là hoàn toàn bất đồng.

Nói đi nói lại thì , Trương Nhất Tuyền lựa chọn để cho Trương Hàn tới chiếu cố hẳn , cũng coi là chọn đúng người , có tiểu cô nương này tại , cũng sẽ không khuyết thiếu hoan nhạc , có một cái hảo tâm tính , bệnh cũng liền được rồi một nửa.

Đang khi nói chuyện , Dương Tuyết liền xách hai người phần thức ăn đi vào , Lâm Vũ không nói hai lời liền tiếp đến , cùng Diệp Tầm Lan ngồi ở bên cạnh ăn , thật ra thì Diệp Tầm Lan cũng đói bụng lật , chỉ là biểu hiện không có Lâm Vũ rõ ràng như vậy mà thôi.

Phải biết người luyện võ , lượng ăn bình thường đều tương đối lớn , coi như là Diệp Tầm Lan , lượng ăn cũng so với bình thường nữ hài lớn hơn nhiều lắm.

"Cho ăn , không có người giành với người." Trương Hàn thấy Lâm Vũ lang thôn hồ yết đáng vẽ , không khỏi liếc mắt , "Người chẳng lẽ là quý chết đói đầu thai ?"

"Làm sao người biết ?" Lâm Vũ ngoài ý muốn mà nhìn Trương Hàn.

Trương Hàn: ". . ."

Dương Tuyết vào lúc này cũng không nhịn được nữa , theo trong miệng bộc phát ra như chuông bạc tiếng cười , ngay cả Trương Nhất Tuyền , cũng là vui tươi hơn hờ mà nhìn đại gia , phảng phất căn bản quên mất mình là tại chữa bệnh.

Đây cũng là Lâm Vũ muốn hiệu quả.

Cơm nước xong , nhìn rồi thu chấm còn có một canh giờ , Lâm Vũ liền đối với Trương Nhất Tuyền đạo: "Trương gia gia , ngài sẽ chơi cờ vậy sao?"

Trương Nhất Tuyền hơi nghi hoặc một chút Lâm Vũ như thế đột nhiên hỏi cái vấn đề này , nhưng vẫn là gật đầu trả lời: "Có biết một, hai."

"Kia thừa dịp bây giờ còn có thời gian , nếu không hai ta tới một bàn ?" Lâm Vũ đề nghị , "Ta nhớ được bà chủ trong nhà có một bộ cờ vậy , ta bây giờ đi mượn qua tới ? Xuống tới thu chấm thời gian là được."

Lâm Vũ lúc này cũng không phải là hay nói giỡn , mà là thật ngứa nghề rồi , hiện tại sau đó cờ tướng người , cơ hồ tùy ý có thể tìm được , nhưng là chơi cờ vậy muốn tìm một bạn đánh cờ , nói thật thật rất khó.

Trước ở trường học thời điểm , Lâm Vũ mượn dùng Hứa Phong bọn họ máy vi tính tại trên mạng xuống mấy lần , kết quả đây , cũng không biết là Lâm Vũ vận khí không được , hay là thật có chuyện lạ , một hồi cờ , đối phương không phải nửa đường chạy chính là mắng Lâm Vũ mở cái gì treo , dù sao thì là bình thường đụng phải cờ phẩm kém , cuối cùng càng là làm hại Lâm Vũ lập được thế độc: Về sau nếu là lại tại trên mạng chơi cờ vậy , liền trực tiếp chặt tay!

"Có thể!" Trương Nhất Tuyền cũng hứng thú , "Bất quá ta không thể động , chỉ có thể nói đem kỳ tử đặt ở vị trí nào , từ người tới đại lao."

"Không thành vấn đề , ta sẽ đi ngay bây giờ mượn." Lâm Vũ dứt lời liền xoay người đi ra khỏi phòng.

Ba nữ tử ngây tại chỗ trở mắt nhìn nhau , trong mắt chảy ra rồi cùng một câu nói: Hẳn là đến cho nhân trị bệnh sao?

Để cho ba nữ tử càng thêm sững sờ là , Lâm Vũ vậy mà thật mượn tới rồi một bộ cờ vậy , trực tiếp đem một giường lớn đầu quỹ dời ra ngoài , một giá một trẻ này , vẫn thật là như vậy bắt đầu , đặc biệt là Trương Nhất Tuyền trong miệng thỉnh thoảng toát ra một câu đồng năm nam mười hai , tây cửu nam mười loại này mà nói , càng làm cho các nàng giống như thân ở trong mây mù , hoàn toàn tìm không ra bắc.

Cứ như vậy , hai người cò xuống tới nửa đường , tại Dương Tuyết dưới sự nhắc nhở không thể không dừng lại , Lâm Vũ liền bàn cò cũng không có thu , trực tiếp bắt đầu thu châm.

Một cây ngân châm cuối cùng rút sau khi đi ra , Lâm Vũ hỏi lần nữa: "Trương gia gia , ngài hiện tại thoáng cảm giác một hồi , nhìn xem có hiệu quả hay không ?"

Còn mang theo khăn trương nhìn Trương Nhất Tuyền , thật ra thì lần này chữa trị là mấu chốt , nếu như chữa trị có thể có khởi sắc , chỉ cần hơi có chút khởi sắc , kia chính là một cái điềm tốt! Sau đó chữa trị cũng có thể tiến hành thuận lợi , có thể nếu như không có phân nửa khởi sắc , kia Trương Nhất Tuyền liền. . . Không thể cứu vãn rồi.

Trương Nhất Tuyền thở sâu ít mấy hơi , cảm thụ một lúc sau , gật đầu nói: "Lâm thầy thuốc , ta cảm giác đã khá nhiều."

Nghe trong lúc này khí so với trước kia đủ rất nhiều lời , Lâm Vũ tinh thần rung một cái , thật có hiệu quả!

Vì vậy kéo qua Trương Nhất Tuyền tay , lần nữa vì hắn xem một lần mạch: "Trương gia gia , ngài mạch so với trước kia tốt hơn một ít , về sau chữa trị có thể tiến hành thuận lợi đi xuống , nhưng phải nhớ kỹ , trong ba tháng này , nhất định phải chú ý đúng hạn làm việc và nghỉ ngơi , ăn uống lấy thanh đạm làm chủ , hơn nữa trong ba tháng này không muốn sinh cái khác bệnh , cho dù là một cái cảm mạo , cũng có thể để cho thật nhiều ngày chữa trị hoàn toàn uống phí."

Những dược liệu kia , có mấy vị thuốc cực kỳ trân quý , mặc dù Trương Nhất Tuyền không có nói , Lâm Vũ cũng không có tại thị trường lên từng thấy , nhưng có thể khẳng định , trước muốn bọn họ gom những dược liệu này , nhìn như phân lượng tương đối ít , giá cả nhưng là tuyệt đối đạt tới bảy chữ số , hơn nữa còn là đại bảy vị!

Mặc dù Trương Nhất Tuyền gia đại nghiệp đại , có thể ở ngân ngụi này trong vòng bảy ngày thu thập đủ , thế nhưng mấy triệu từ đầu đến cuối không phải một số lượng nhỏ , nếu như bởi vì một cái cảm mạo , thật nhiều ngày chữa trị hoàn toàn uống phí , lãng phí tiền tài còn chỉ là một phương diện , chủ yếu nhất là Trương Nhất Tuyền không thể chậm trễ nữa một chút thời gian rồi.

Như đề lẽ nữa , trừ phi là Đại La Kim tiên hạ phạm , nếu không , nói không xuôi tai mà nói , còn không bằng trực tiếp chuẩn bị hậu sự tới thật sự.

Lâm Vũ giao phó xong , quay đầu hướng Trương Hàn đạo: "Trương Hàn , khoảng thời gian này liền làm phiền người chú ý nhiều hơn rồi , Trương gia gia bất kể là ăn cơm , uống thuốc vẫn là nghỉ ngơi , đều nhất định phải đúng hạn , người đem điện thoại ta lưu lại , một khi phát hiện có vấn đề gì , nhất định phải lập tức gọi điện thoại cho ta , biết không ?"

Nghe nói như vậy , Trương Hàn cũng cảm giác chính mình trách nhiệm bao lớn , vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

"Được rồi , cũng không cần khẩn trương như vậy , giao trái tim trạng thái phóng khoáng , bệnh cũng càng dễ dàng tốt người mỗi ngày phụng bồi gia gia của người , nói một chút trò cười , hoặc là cái khác chuyện lý thú đều có thể , đối với hắn như vậy khôi phục rất có ích lợi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Lúc này , tất cả mọi người đều bình tĩnh đại ngộ , nguyên lai Lâm Vũ trước mở những thứ kia đùa giỡn , cũng là vì chữa bệnh , bây giờ suy nghĩ một chút , trước hắn nói tới , cũng rất có đạo lý. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Gặp lại xung đột

Lâm Lâm Vũ mang theo Diệp Tầm Lan rời đi quán trọ , đã đến mười giờ tối , hai người cũng không gấp chạy trở về , mà là thừa dịp thời gian này ở trên đường từ từ lắc lư , nhắc tới , Lâm Vũ khi lấy được truyền thừa hệ thống sau đó , rất ít sẽ vào lúc này ra ngoài , trừ phi là tồn tại đặc biệt chuyện.

"Tiểu Vũ , nếu không chúng ta đi ăn chút thịt nướng ?" Diệp Tầm Lan đột nhiên đề nghị đạo.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: " Được."

Thịt nướng ăn nhiều cũng không tốt , Lâm Vũ thân là một cái thầy thuốc , bình thường cơ bản không đi đụng những thứ này , bất quá tình cờ đi ăn ăn một lần cũng không có quan hệ gì , bao gồm lúc trước ở trường học thời điểm , hắn cũng sẽ tình cờ cùng Hứa Phong bọn họ ra ngoài ném thử.

" Ừ , ta gọi điện thoại kêu tư ngữ đi ra." Diệp Tầm Lan trực tiếp lấy điện thoại di động ra , gọi đến Mục Tư Ngữ điện thoại.

Tại mùa hè đến buổi tối, thành phố Đông Hoa trong phố lớn ngõ nhỏ, quán nướng vỉa hè cùng cửa hàng cơ hồ là tùy ý có thể thấy, hai người căn bản không cần làm sao tìm được, trực tiếp liền ở phụ cận đây chọn một nhà quán đồ nướng, hỏi thăm một chút biết được không có phòng riêng, tự tiện tìm một chỗ ngồi cạnh cửa sổ.

"Xin hỏi hai vị yêu cầu ăn chút gì?" Phục vụ viên cầm lấy một trương menu đi tới trước mặt hai người, lễ phép hỏi.

Lâm Vũ nhận lấy menu, tiện tay điểm một ít có đặc sắc thịt nướng sau đó sẽ trả cho phục vụ viên: "Tới trước những thứ này đi, nếu như không đủ mà nói chúng ta lại thêm, nha, các người có thể chậm hơn điểm, bởi vì chúng ta còn có một cái bằng hữu không tới."

"Được, xin chờ một chút." Phục vụ viên lần nữa chào hỏi một tiếng, liền lui xuống.

Lúc này, Diệp Tâm Lan lôi kéo Lâm Vũ vạt áo, nhẹ giọng nói: "Tiểu Vũ, ta ngồi ở chỗ này luôn cảm giác là lạ, nếu không chúng ta chuyển sang nơi khác?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, tại vừa vào tiệm bắt đầu, Diệp Tâm Lan cũng đã hấp dẫn rất nhiều phái nam ánh mắt, tại chỗ tuyệt đại đa số phái nam đều bị nàng xinh đẹp khiếp sợ, đặc biệt là tại tu luyện sau đó, sắc đẹp so với trước kia càng sâu một nước, băng thanh ngọc khiết, tinh khiết như Tuyết Liên, nhưng lại mang theo một cỗ như tiểu muội nhà bên bình thường khí chất, làm người không sinh ra được khoảng cách cảm giác.

"Lan tỷ, chúng ta điểm đều đều, cứ như vậy đi." Lâm Vũ cười lắc đầu một cái, "Người làm những người đó không tồn tại là được, bọn họ xem bọn hấn, chúng ta ăn chúng ta."

Diệp Tâm Lan gật đầu, mặc dù có chút khản trương, nhưng nghĩ tới Lâm Vũ ở bên người, cũng an lòng. Có được mạo hiểm dĩ nhiên là một chuyện tốt, phẩm là chuyện có tốt phải có xấu, Diệp Tâm Lan mấy năm nay, nếu như không là ở người nhà đi cùng, nàng một người căn bản không dám ở buổi tối ra ngoài, thậm chí lúc trước tại thời đại học, mấy cái nam sinh vì tranh nàng, thiếu chút nữa tiến hành sinh tử quyết đấu, kia trường cảnh, bây giờ suy nghĩ một chút đều cảm thấy có chút sợ hãi.

Hơn nữa, Diệp Tâm Lan hiện tại so với người bình thường mà nói, cũng coi là một cao thủ, nếu đánh thật, người bình thường còn chưa nhất định là nàng đối thủ.

"Lan tỷ, ta ngược lại thật ra có một cái vấn đề, lúc trước một mình người ở nơi đó, sẽ không cảm thấy sợ hãi sao?" Lâm Vũ mỉm cười nói.

"Không cảm thấy, ba mẹ ta bởi vì làm việc không có phương tiện, chuẩn bị để cho ta đi theo đám bọn hấn cùng nhau dọn ra ngoài, vừa vặn một ngày trước buổi tối ông ngoại ta tại, ta trong lúc vô tình nghe được cha ta cùng ta ông ngoại nói chuyện sáng ngày thứ hai sau khi rời khỏi, ta phải đi đồng hoa đại học tìm người, nói cách khác, ta căn bản không có một thân một mình ở nơi đó qua." Diệp Tâm Lan hơi mỉm cười nói, khiêu khích rồi chung quanh từng trận nuốt nước miếng thanh âm.

"Nguyên lai là như vậy." Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu.

Ồn ào!

Trong phòng khách lại truyền tới một trận huyền ảo, Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan dừng lại trò chuyện, giương mắt nhìn lại, chỉ thấy ngoài cửa đi tới một vị sắc đẹp cùng Diệp Tâm Lan tương đương hồng y mỹ nữ, một vị mỹ nữ vừa vào cửa ngay tại nhìn chung quanh, tựa hồ là đang tìm cái gì người, bốn phía những ánh mắt kia đối với nàng mà nói, phảng phất sẽ không tồn tại.

"Tur ngữ, nơi này!" Diệp Tâm Lan đối người tới phát phát tay.

Mục Tư Ngữ nhìn Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan, tự nhiên cười nói, đi tới hai người đối diện ngồi xuống: "Ta không tới trễ chứ?"

"Không có, thức ăn còn chưa lên đây." Lâm Vũ cười một tiếng, quay đầu tiếng hô phục vụ viên bắt đầu mang thức ăn lên.

Tại ba người nhỏ tiếng trong lúc nói chuyện với nhau, Lâm Vũ điểm những thứ kia thịt nướng rất nhanh được bưng lên đến, ba người liền ngồi ở chỗ này vừa tán gẫu vừa ăn thịt nướng cùng thức uống, đối với bốn phía ánh mắt vẫn làm như không thấy.

"Tur ngữ, người ăn nhiều một chút." Diệp Tâm Lan cầm lấy mấy cây nướng chuối thả vào Mục Tư Ngữ trước mặt, "Người mỗi ngày ở nhà không ra khỏi cửa thật ra thì thật không tốt, tình cờ cũng đi ra đi một chút, giải sầu một chút cũng không tệ a."

Mục Tư Ngữ mỉm cười gật đầu một cái, đừng xem nàng từ nhỏ luyện võ, nhưng là một cái vô cùng an tĩnh tính tình, thậm chí so với Lâm Vũ còn muốn an tĩnh, nếu như không là ở tại cùng một cái dưới mái hiên, rất dễ dàng làm người không chú ý nàng tồn tại, đương nhiên, có lẽ là nàng mấy năm nay sinh hoạt nuôi thành thói quen.

Cho tới sau này Lâm Vũ bắt đầu giúp nàng giải quyết trên người những vết thương kia vấn đề, nàng tính tình mới so với lúc trước thoáng sáng sủa, nhưng là chỉ giới hạn ở tại Lâm Vũ Diệp Tâm Lan trước mặt.

"Tur ngữ, Lan tỷ nói không tệ." Lâm Vũ cũng tiếp lời đầu, cho Mục Tư Ngữ rót ly thức uống, "Nhiều hơn tới đi một chút, hoạt động một chút, đối với người khô phục cũng có chỗ tốt, không việc gì thời điểm có thể đi tiểu khu đi một chút, tới bệnh viện tìm ta cùng Lan tỷ đều có thể."

Quả nhiên, vẫn là Lâm Vũ nắm trung tâm mạch sống, nghe nói như vậy, Mục Tư Ngữ gật đầu liên tục: "Àn àn, ta sẽ."

Vẫn là câu nói kia , bất cứ lúc nào , vô luận chỗ nào , luôn sẽ có một ít không có mắt người , nói khó nghe một chút , chính là bị sắc mê tâm khiêu người , này không , ngay tại ba người vừa nói vừa cười ăn thịt nướng thời điểm , có mấy cái đáng về lưu manh côn đồ vây lại.

Giống như lần trước tại Đông Sơn Thủy Khố như vậy , cũng không đúng , Đông Sơn Thủy Khố lần đó , là Vệ Anh Hồng trước đó dự mưu tốt cùng lần này tình huống vẫn còn có chút bất đồng.

"Tiểu tử , đem hai người mỹ nữ này lưu lại , ngươi có thể lăn!" Một cái hút thuốc côn đồ , cười lạnh nói với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ ngẩng đầu nhìn chăm chăm tên côn đồ này , nhíu mày một cái: "Ta khuyên ngươi chớ ở trước mặt ta hút thuốc , nhà ta Lan tỷ không chịu nổi mùi thuốc lá."

"Tiểu tử , ngươi biết ta là ai không ? Lại dám nói với ta như vậy mà nói! Nói cho ngươi biết , này nhất khối địa bàn chính là chúng ta , nếu như thức thời mà nói , ta khuyên ngươi tốt nhất mau rời đi , nếu không ngươi hôm nay liền muốn nằm ngang đi ra. . ."

"Ngươi đây là muốn người nào nằm ngang đi ra ?" Tên côn đồ này lời còn chưa nói hết , phát hiện có người ở sau lưng đứng ở chính mình bả vai.

Bị sắc mê tâm khiêu hấn đang muốn nổi giận , nhưng đột nhiên truyền tới thanh âm , trực tiếp khiến hấn héo , người đến là một vị hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi , trung khí mười phần thanh niên , nhìn thần thái , thân phận cũng không đơn giản.

"Nguyên lai là Lục ca , đã lâu không gặp." Tên côn đồ này thái độ đột nhiên tới một 180° chuyển bước ngoặt lớn , một mực cung kính đối với người tới nói , "Lục ca , là như vậy , tiểu tử này đắc tội mấy người chúng ta , mấy người chúng ta hôm nay đang muốn lấy lại danh dự."

Trong lòng cũng không ngừng mà ở trong tối buồn bực: Như thế vị gia này cũng tới ?

"Thật sao?" Vị này kêu Lục ca người quét mắt nhìn hấn một cái.

Tiếp lấy sẽ đến Lâm Vũ trước mặt , tìm một chỗ ngồi xuống , cười híp mắt nhìn Lâm Vũ: "Nghe nói ngươi đắc tội bọn họ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tử thần Satan

"Như thế ? Nghĩ đến đánh một trận ? Muốn đánh nhau cũng được , bất quá trước chờ ta ăn xong." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , thuận tay cầm lên trên bàn không có một người dùng động tới giấy ăn , cho vị này Lục ca rót một chén trà.

"Lâm thiếu ngươi hãy tha cho ta đi! Ta đây vỗ về mềo quào cùng Lâm thiếu đánh nhau ? Ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa!" Lục ca lộ ra một nụ cười khổ , "Nếu là Lâm thiếu ngươi đem ta đánh cái bán thân bất toại , ta mẹ già do ai tới chiếu cố ?"

"Được rồi!" Lâm Vũ tức giận cắt đứt hấn , "Ngươi như thế nào cùng Lý đại ca cùng phở tính tình ?"

Người này cũng coi là Lâm Vũ một cái người quen , bất quá không phải rất quen , chính là lần trước Lý Hồng Thạc tìm Lâm Vũ tỷ võ thời điểm , Lý Hồng Thạc kia năm cái tiểu đệ một người trong đó , tên thật giống như kêu lục quân , là một cái hào sảng nam giới , Lâm Vũ đối với hấn ấn tượng cũng không tệ.

"Lục ca , các ngươi. . . Các ngươi quen biết ?"

Trước kia côn đồ nghe được hai người nói chuyện , nhất thời đã sợ đến sắc mặt tái nhợt , trong đầu nghĩ lần này là đá trúng thiết bản rồi!

Đắc tội ai không tốt ? Hết lần này tới lần khác đắc tội vị gia này bằng hữu , sớm biết hôm nay lúc ra cửa sau xem trước một hồi hoàng lịch.

"Vị này Lâm thiếu không là bằng hữu ta , là chúng ta Tiềm Long Bang huynh đệ sinh tử!" Lục quân quay đầu quét tên côn đồ này liếc mắt , "Tiểu tử này , mấy ngày không thấy , ngươi ngược lại dài bản lĩnh! Lâm thiếu nữ nhân ngươi cũng dám chằm chằm , có phải hay không ngại chính mình mệnh quá dài ?"

Tên côn đồ này sợ đến vong hồn toát ra , mồ hôi lạnh không ngừng tại trên trán rỉ ra , trước mấy người bọn hấn nhìn đến người trẻ tuổi này hào hoa phong nhã , nhất định là một cái tay trái gà không chặt thư sinh , cũng không khỏi đối với hấn bên người hai cái mỹ nữ nổi lên lòng bất chính , lại không nghĩ rằng đối phương lại có lai lịch lớn như vậy!

Nếu không , coi như mượn hần một trăm cái lá gan , hần cũng không dám tiến lên gây phiền toái!

"Ta lại cảnh cáo ngươi một lần , nhà ta Lan tỷ không chịu nổi mùi thuốc lá , chớ ở trước mặt ta hút thuốc , nếu không ta trực tiếp đưa ngươi vào nằm bệnh viện mấy ngày!" Lâm Vũ từ tốn nói.

Lúc này Diệp Tầm Lan , chính cầm lấy một trương khăn giấy nhẹ nhàng che mũi , mặc dù nàng cho tới bây giờ không có đề cập tới , nhưng Lâm Vũ vẫn có thể nhìn ra , Diệp Tầm Lan xác thực đối với mùi thuốc lá hơi quá miễn cưỡng , ở nhà thời điểm , Diệp Thanh Nguyên muốn hút thuốc cũng sẽ không đem lấy nàng mặt , mà là đi rất xa , hút xong trở lại.

Phải phải tên côn đồ này liên thanh ứng thị , vội vàng đem trên tay khói cho bấm đến , còn nịnh nọt vẫy đưa tay ra phẩy phẩy , giúp Lâm Vũ đem mùi thuốc lá cho xua tan.

"Được rồi , mau rút cho ta! Đừng ở chỗ này xấu hổ mất mặt!" Lục quân khẽ quát.

Phải Lục ca , hôm nay Lục ca cùng Lâm thiếu tiêu phí , toàn bộ tính tại tiểu đệ trên đầu , mong rằng Lâm thiếu đại nhân có đại lượng , tha thứ tiểu đệ có mắt không trông "

"Rút đi." Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

Mấy tên côn đồ các kẻ nhất thời như đối mặt đại xá , chật vật mà chạy , nếu là chính mình ở lâu một hồi , Lâm Vũ đột nhiên đổi ý , bọn họ đem hối hận cũng không kịp!

Mấy người sau khi rời đi , Lâm Vũ mới đuổi người một cái: "Thật lâu không có đánh qua chống , vốn là cho là hôm nay có thể hoạt động một chút gân cốt , kết quả làm nửa ngày là tại lãng phí về mặt , Lục đại ca , ngươi bây giờ có thể nói."

Lâm Vũ lại không phải người ngu , đã sớm nhìn ra lục quân mặc dù theo nhìn bề ngoài là đang giúp mình giải vây , trên thực tế nhưng là giúp mấy cái côn đồ , nếu không lấy Lâm Vũ tính tình , đụng phải dám đối với Diệp Tầm Lan động oai tâm người , trực tiếp đưa bọn họ vào bệnh viện , đầu còn sẽ nói nhảm nhiều như vậy ?

"Quả nhiên chuyện gì đều không gạt được Lâm huynh đệ , không nói gạt ngươi , cái kia quy tôn tử mặc dù chẳng ra gì , nhưng ta lúc trước thiếu hần một cái nhân tình , hôm nay liền thừa cơ hội này đem cái nhân tình kia cho còn lên , chẳng mấy chốc sẽ đưa bọn họ thu nạp và tổ chức vào Tiềm Long Bang nghiêm ngặt quản giáo , hôm nay quấy rầy Lâm huynh đệ cùng hai vị đệ muội hứng thú , lần sau có thời gian mời Lâm huynh đệ ăn bữa cơm lại tới bồi tội." Lục quân đạo.

Mục Tư Ngữ nghe được hần nói hai vị đệ muội , nhất thời mặt đỏ sặc sỡ , thấp kém vuốt tay không dám nhìn những người khác , Diệp Tầm Lan ở một bên hé miệng cười trộm

Lâm Vũ kéo ra khoe miệng , người này thật đúng là sẽ đá xà tùy cơn lên.

Bất quá đối phương đều đã đem nói tới đây cái trình độ , mình cũng không tốt lại đi so đo: "Được rồi , cũng không phải cái gì quá không được chuyện , đừng quên ta còn muốn cợ ngươi một bữa cơm"

"Yên tâm , tuyệt đối không quên được , Lâm huynh đệ , ta còn có chuyện , sẽ không quấy rầy ngươi và hai vị đệ muội chuyện tốt." Lục quân mà nói để cho Diệp Tầm Lan cũng nháo cái mặt đỏ ửng , Lâm Vũ cũng không tránh khỏi mặt già đỏ lên.

Vốn là một cái rất tốt bụng tình đột nhiên bị người quấy rối , coi như là người khác trả tiền , nhưng Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ cũng không có cái tâm tình này , vội vã sau khi ăn xong , ba người liền ngồi taxi trở về nhà , tiếp tục một đêm tu luyện.

...

Địa cầu ở ngoài mặt nhìn là ở vào hòa bình kỳ , có thể ở trong bóng tối lại cất giấu rất nhiều không muốn người biết bí mật , tỷ như hoa hạ có cỏ vô gia , những quốc gia khác cũng có một chút người mang kỳ năng dị thuật cao nhân chờ một chút , không ít ẩn nấp thế lực cùng cường giả , dưới bình thường tình huống là sẽ không xuất hiện trước mặt thế nhân , người bình thường căn bản là tiếp xúc không tới.

Tại Thái bình dương bờ bên kia nước Mỹ , thì có một cái làm người nghe tin đã sợ mất mật tổ chức sát thủ , được đặt tên là Satan , biết cái tổ chức này , cũng chỉ có trên địa cầu nhất lưu thế lực hoặc cường giả.

Nghe nói , tổ chức sát thủ này thập phần thần bí , không có ai biết hần trụ sở chính ở nơi nào , sở dĩ nổi danh , là bởi vì Satan tổ chức một khi tiếp nhiệm vụ , đều là đều không ngoại lệ mà toàn bộ hoàn thành.

Satan tổ chức có thể nói là danh xưng với thực tử thần , thế nhưng thu lệ phí cũng cực cao , coi như giết không có một người bất kỳ bối cảnh gì người bình thường , cũng phải hơn trăm triệu tiền hoa hạ , giết có bối cảnh hoặc là cường giả , thu lệ phí càng là đất vô cùng!

Bất quá cũng là tiền nào đồ nấy , sát thủ bình thường tổ chức , nếu như ám sát thất bại , nhiều nhất lại tiến hành một hai lần ám sát , nếu như thất bại nữa , liền trực tiếp buông tha , liền tiền cũng sẽ không trả lại cho người thuê , thế nhưng Satan tổ chức nhưng là bất đồng , một khi ám sát thất bại , sẽ liên tục không ngừng mà phái ra sát thủ , cho đến giết chết mục tiêu là ngăn cản.

Cho dù tổn thất lại lớn , làm mua bán lỗ vốn cũng giống như vậy , bởi vì đây chính là bọn họ uy tín.

Trên địa cầu cao tầng thế lực ở giữa thậm chí còn lưu hành lấy một câu nói: Muốn giết người, tìm Satan chuẩn không sai, điều kiện tiên quyết là người xuất nổi tiền.

Mà ngay hôm nay, Satan tổ chức người phụ trách lại bị một cái người thuê liên lạc với, người này chính là vừa tới nước Mỹ không lâu Lâm Vân Phi.

Mục tiêu ám sát, dĩ nhiên là Lâm Vũ.

Lâm Cảnh Hoán hai cha con bọn họ đi theo đoàn du lịch đến nước Mỹ sau đó, liền lập tức thoát khỏi đoàn du lịch, đầu phục Lâm Vân Phi mẫu thân, thế nhưng, đối phương mặc dù đón nhận hẳn, chỉ là bởi vì xem ở Lâm Vân Phi mặt mũi, hiện tại Lâm Cảnh Hoán đã đến nước Mỹ gần một tháng, năng từ đầu đến cuối không có nói với hẳn nửa câu.

Vô luận Lâm Cảnh Hoán là nói xin lỗi cũng tốt, lấy lòng cũng được, năng từ đầu đến cuối đều là nhân nhạ quét mắt nhìn hẳn một cái, sau đó đứng dậy rời đi.

Đương nhiên, những thứ này hoàn toàn đều là Lâm Cảnh Hoán nắm đó tự làm tự chịu, không trách bất luận kẻ nào.

Bị bức phải không có cách nào Lâm Cảnh Hoán, không thể làm gì khác hơn là khiến con trai ra mặt, có thể Lâm Vân Phi tựa hồ đối với hẳn người phụ thân này cũng lãnh đạm, trực tiếp để cho mẫu thân ra mặt mời tổ chức sát thủ đi đối phó Lâm Vũ.

"Mục tiêu lại là một cái hoa hạ cổ võ giả, mặc dù tu vi không cao, nhưng tổ chức chúng ta nhưng thật lâu không có nhận lấy như vậy nhiệm vụ." Một gian tối tăm bên trong căn phòng, một cái người nước Mỹ trong miệng phát ra một đạo tiếng cười âm lãnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Toàn bộ mở ra

Satan tổ chức mạng lưới tình báo, cực kỳ mạnh mẽ, ngay tại Lâm Vân Phi liên lạc với bọn họ sau đó, đến bây giờ mới tiêu phí hai giờ, liền đem Lâm Vũ lai lịch điều tra rõ ràng.

"Hai tỉ tiền hoa hạ." Satan tổ chức điều tra sau đó, lần nữa có liên lạc Lâm Vân Phi, trực tiếp liền báo ra một cái giá.

Giết một cái cổ võ giả, lệ phí lên võ đài này, cơ bản có thể dùng giá trên trời để hình dung, thậm chí rất nhiều nổi danh phú hào đều không ra nổi, nếu không phải Lâm Vũ tu vi còn thấp, cái giá tiền này phỏng chừng còn phải bay lên mấy chục thậm chí mấy trăm lần! Nhưng coi như như thế, Lâm Vân Phi mẫu thân ra hai tỉ tiền hoa hạ cũng không khỏi muốn thương cân động cốt, nhưng năng vẫn không do dự mà theo Thụy Sĩ trung một cái trương mục ẩn danh trung, đem tiền chuyển tới Satan tổ chức tài khoản chỉ định.

Đơn này làm ăn, cứ như vậy thành giao.

Bất kể là tại Lâm Vân Phi mẹ con bọn họ vẫn là Satan tổ chức đến xem, chuyện này đều vô cùng bí mật, hơn nữa giống như Satan như vậy tổ chức sát thủ, bình thường tại mạng lưới tiếp nhận nhiệm vụ, tuyệt đối tồn tại kỹ thuật cao siêu hacker kiểm định, hẳn an toàn tính thậm chí so với rất nhiều ngân hàng còn lợi hại hơn!

Nhưng vẫn là không có lừa gạt được Liễu Thi Ngưng mấy người các nàng.

"Lâm đại ca, có một phần tài liệu phát đến ngươi trong hòm thư, ngươi tốt nhất vội vàng nhìn một chút, này liên quan đến ngươi xuất thân tính mạng." Liễu Thi Ngưng tin nhắn ngắn, để cho Lâm Vũ không thể coi thường.

Khi mở ra hòm thư, đem tài liệu Download đi xuống sau đó, Lâm Vũ càng đọc xuống, sắc mặt trở nên càng ngày càng âm lãnh.

Phần tài liệu này, phần lớn là liên quan tới Satan tổ chức giới thiệu, trừ lần đó ra chính là Lâm Vân Phi tìm được cái tổ chức này, cũng bỏ tiền mua chính mình đầu người.

"Satan tại tây phương trong thần thoại chính là tử thần, cái tổ chức này dám lấy danh tự này, xem ra còn có mấy phần bản sự, hiện tại tiếp nhận nhiệm vụ này, tin tưởng không bao lâu sẽ tới hoa hạ." Lâm Vũ lầm bầm lầm bầm, "Bất quá nếu muốn tới, vậy thì tới đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút những thứ kia nước ngoài kỳ năng dị sĩ rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!"

Lấy Lâm Vũ hiện tại bản sự, tìm một cái thích hợp đối thủ cũng không phải là một chuyện dễ dàng chuyện, hiện tại có người đưa đối thủ đến cửa, cũng đúng lúc thừa cơ hội này để rèn luyện mình một chút!

Lúc này, Liễu Thi Ngưng lần nữa gọi điện thoại tới: "Lâm đại ca, mới vừa rồi ta lại tìm đến một phần đối với người có lợi tình báo, chính là tổ chức sát thủ này rất có nguyên tắc, sẽ không lấy mục tiêu thân hữu tới uy hiếp, cũng sẽ không đối với mục tiêu ám sát thân hữu hạ thủ, một khi tiếp nhiệm vụ, sẽ trực tiếp tìm mục tiêu, coi như là độ khó lại lớn cũng sẽ không phá lệ, cho nên Lan tỷ tỷ cùng nàng người nhà là an toàn."

Lâm Vũ gật đầu, đây đối với tự mình tiến tới nói ngược lại một cái tin tốt, bởi vì chính mình một mực lo lắng liền là chuyện này, Lâm Văn Phi tìm tới Satan, cũng coi là vì chính mình tiết kiệm không ít nỗi lo về sau.

Nếu như bọn họ tìm tới đừng tổ chức sát thủ, đối phương sẽ đối Diệp Tầm Lan các nàng hạ thủ, Lâm Vũ thật đúng là không dám hứa chắc mình có thể hay không bảo vệ các nàng chu toàn! Phải biết sát thủ cùng binh thường cao thủ không giống nhau, bọn họ có thể tiến hành ám sát thời điểm, liền tuyệt đối sẽ không cùng người chính diện chiến đấu, mà là trực tiếp ở trong bóng tối mà đợi nhất kích tất sát thời cơ!

Vạn nhất chính mình một cái sơ sót, đối phương bắt lại chỗ trống đối với Diệp Tầm Lan các nàng hạ thủ, chính mình chỉ sợ hối hận cũng không kịp.

Sau đó Lâm Vũ đem những tài liệu này toàn bộ thủ tiêu, dựa vào ở trên ghế sa lon nhìn trần nhà, kì thực là đang suy nghĩ lấy đối sách.

"Tiểu Y, ta bây giờ có bao nhiêu truyền thừa điểm?" Lâm Vũ hô lên tiểu Y.

Tiểu Y trực tiếp xuất hiện tại Lâm Vũ trước mặt: "Chủ nhân người nhưng là thật lâu không có chú ý truyền thừa chút chuyện rồi, hiện tại mà, có 15632 truyền thừa điểm."

Lâm Vũ gật đầu một cái, cái này ngược lại không có không ngờ, loại trừ lần trước hồi đoái khế ước phù ở ngoài, đến bây giờ đã không sai biệt lắm qua một tháng, theo chính mình danh tiếng càng ngày càng cao, mỗi ngày lấy được truyền thừa điểm cũng càng ngày càng nhiều, vừa mới bắt đầu là hai ba trăm, đến phía sau bốn năm trăm, hiện tại mỗi ngày đều đã vượt qua năm trăm rồi, một tháng qua, có hơn 15,000 truyền thừa điểm cũng không phải là cái gì đáng giá kinh hi chuyện.

"Giúp ta mở ra truyền thừa hạng danh sách." Lâm Vũ tiếp tục phân phó nói.

"Tuân lệnh!" Tiểu Y trực tiếp theo lời hành sự.

Đã khai mở những thứ kia hạng mục trung, loại trừ thực nhị chỉ có sơ cấp, cái khác đều đã đạt tới cao cấp, bao gồm xem bói cũng ở đây ba ngày trước thăng cấp, Lâm Vũ ở đáy lòng tính toán một chút, núi phía dưới còn có phục mỗi cùng phù chú không có mở ra, y phía dưới giống vậy có xoa bóp cùng linh trị hai cái tiểu hạng, mệnh phía dưới không có tiểu hạng, nhưng đại hạng cũng không có mở ra, tướng đại hạng cùng bốn cái tiểu hạng giống vậy không có mở ra, về phần bói, phía dưới còn kém kỹ môn, Thái Ất cùng lục nhâm ba giờ hạng.

Như vậy một phen kế toán, nếu như toàn bộ mở ra, núi còn muốn sáu trăm, y giống vậy còn muốn sáu trăm, mệnh muốn một ngàn, tướng yêu cầu nhiều nhất, tổng cộng là 2200, bói yêu cầu chín trăm, tổng cộng cộng lại chính là 5300 truyền thừa điểm.

"Chủ nhân, người tính sai lầm rồi, là muốn 5600, mà không phải 5300." Tiểu Y cải chính nói.

"Không đúng sao? Ta số học mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng đây là coi là rõ ràng." Lâm Vũ không hiểu nói.

Tính thế nào đều chỉ yêu cầu 5300 truyền thừa điểm, trừ lần đó ra cũng không có cái khác tiểu hạng rồi.

"Như vậy đi, ta đưa cái này danh sách biến hóa một hồi, chủ nhân liền hiểu." Tiểu Y đưa tay chỉ một cái, Lâm Vũ trước mắt trên màn sáng danh sách liền phát sinh biến hóa.

"Tiểu Y, ta muốn mắng chửi người." Lâm Vũ nhìn cái này mới danh sách, nhất thời có một loại chửi mẹ xung động, mặc dù trong lúc này chỉ thua kém ba trăm truyền thừa điểm, mình bây giờ truyền thừa điểm cũng nhiều, nhưng truyền thừa điểm kiếm lấy lên cũng không dễ dàng, ba trăm truyền thừa điểm, nhưng là phải trị hơn một trăm cái cảm mạo mới có thể thu được!

Phát sinh biến hóa gì? Thật ra thì cũng không có bao nhiêu biến hóa, chính là mệnh cái này đại hạng phía dưới, nhiều hơn một cái tiểu hạng, tên cũng tương tự kêu mệnh, nói cách khác mệnh này hạng nhất coi như không có tiểu hạng, cũng ít nhất phải chống đỡ một cái tiểu hạng truyền thừa điểm, nhất định chính là bá vương điều khoản!

"Chủ nhân, đây là hệ thống thiết lập, ta cũng không có cách nào." Tiểu Y bất đắc dĩ vuốt tay nhỏ.

"Được rồi." Lâm Vũ đã không có tính khí, "Giúp ta toàn bộ mở ra!"

"Phải!" Tiểu Y lộ ra so với Lâm Vũ còn tích cực, trực tiếp giúp Lâm Vũ đem sở hữu hạng đều mở ra, sau đó sẽ đối với Lâm Vũ đạo: "Chủ nhân, người xoa bóp là sơ cấp, khen thưởng một trăm truyền thừa điểm, cái khác đều là học nghề, không có truyền thừa điểm khen thưởng, bây giờ còn có 10132 cái truyền thừa điểm, bởi vì chủ nhân đã đem đạo gia truyền thừa toàn bộ mở ra, hệ thống khen thưởng mười ngàn truyền thừa điểm, hiện tại truyền thừa điểm là hai chục ngàn không. . ."

"Còn có chỗ tốt này?" Lâm Vũ rõ ràng sửng sốt một chút.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên thời điểm, thường thường làm người có một loại không chân thật cảm giác, lại cũng không lo nổi nhiều chụp kia ba trăm truyền thừa chút chuyện rồi, thật ra thì Lâm Vũ đã sớm đoán được, đem sở hữu hạng sau khi mở ra nhất định sẽ có khen thưởng, nhưng không nghĩ đến khen thưởng sẽ có lớn như vậy!

Đây tuyệt đối là chính mình được đến truyền thừa hệ thống tới nay, được đến khen thưởng nhiều nhất một lần, hơn nữa so với lúc trước nhiều hơn rất nhiều!

Sớm biết như vậy, tại nửa tháng trước trực tiếp toàn bộ mở ra há chẳng phải là tốt hơn?

"Chủ nhân người trước nghe ta nói xong." Tiểu Y không để ý đến Lâm Vũ cảm khái, "Tặng điển tịch đều đặt ở trong Tàng Thư các, trừ lần đó ra, còn có một chút những phần thưởng khác. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Kinh hi

Lâm Vũ ngồi nghiêm chỉnh, cưỡng ép đè xuống nội tâm hưng phấn, mặc dù sở hữu truyền thừa hạng đều đã mở ra, nhưng đều là một ít cấp học đồ, đối với chính mình hiện giai đoạn căn bản không có dùng, muốn tăng lên cũng phải tiêu phí không ít thời gian, nhưng hiện giai đoạn một ít khen thưởng, nói không chừng đối với chính mình sẽ có trọng dụng!

"Thật ra thì, đạo gia năm thuật không có khả năng bao gồm sở hữu đạo gia truyền thừa, chủ nhân người mở ra sở hữu hạng sau đó, có thể hỏi đòi một ít cái khác điển tịch, nhưng những thứ đó cũng chỉ có thể dựa vào chủ nhân chính mình đi nghiên cứu, hệ thống không có nói cung cấp phương diện này lão sư." Tiểu Y tiếp tục nói, "Cụ thể có cái nào, hệ thống đã tặng cho một quyển sổ tay, chủ nhân chính mình đi lật xem là được."

Lâm Vũ gật đầu một cái, một điểm này ngược lại là có thể lý giải, đạo gia năm thuật có thể nói là năm thuật mười bảy hạng cơ bản nhất truyền thừa, mà này mười bảy hạng truyền thừa, khả năng diễn sinh ra cái khác một ít học thuật, có chút là một hạng diễn sinh ra đến, có chút chính là mấy hạng kết hợp lại chỗ sinh ra, nhưng cơ bản nhất, vẫn là này năm thuật mười bảy hạng.

"Được rồi, nên nói ta đều đã nói xong, lần kế lại mở ra một ít chức năng, cũng chỉ có thể chờ chủ nhân một hạng đạt đến đến Đại sư cấp sau đó mới mở ra." Tiểu Y nói xong cũng trực tiếp biến mất ở Lâm Vũ trong tầm mắt.

Lâm Vũ vẫn ngồi ở chỗ này suy nghĩ, lúc trước hạng nhất hạng nhất mà mở ra không cảm thấy có cái gì, nhưng bây giờ duy nhất mở ra nhiều như vậy, hơn nữa mỗi một hạng đều phải tốn phí không ít tinh lực đi học tập, điều này làm cho Lâm Vũ không khỏi có một loại lão hổ kéo quy không chỗ miệng đến cảm giác.

Bất kể như thế nào, một hợp lý kế hoạch học tập vẫn là trọng yếu, những thứ không nói, tự mình ở này trong vòng 3 ngày liền có thể đã thông nhâm mạch lên sở hữu huyết khiếu, dưới mắt cũng chỉ có thể trước đột phá đến luyện tinh hóa đệ nhị trọng lại nói.

Chẳng được bao lâu, thì có một đôi tay nhỏ che lại Lâm Vũ ánh mắt.

Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ, chuẩn bị đem đôi tay này lấy xuống thời điểm, chợt nghe Diệp Tầm Lan khẽ kêu tiếng: "Không được nhúc nhích! Một hồi ta lại lỏng ra, cho người một cái ngạc nhiên."

"Gi đó kinh hi?" Lâm Vũ không hiểu nói.

Hôm nay tựa hồ không phải là cái gì ngày lễ, cũng không phải người nào sinh nhật, giống vậy không phải là cái gì có ý nghĩa thời gian, có thể có gì đó kinh hi?

"Đều nói là vui mừng, nói ra vậy còn gọi kinh hi sao? Chờ đi." Diệp Tầm Lan sống chết không muốn nói, Lâm Vũ hoàn toàn không biết nàng đang làm cái gì máy bay.

Vẫn chưa tới một phút, Diệp Tầm Lan liền buông lỏng tay ra: "Có thể, xem một chút đi."

Lâm Vũ nhìn đến đứng ở trước người mình Mục Tư Ngữ, không khỏi hơi hơi ngần ngại, cuối cùng biết Diệp Tầm Lan theo như lời kinh hi rốt cuộc là gì đó, lúc này Mục Tư Ngữ, chính mặc lấy một đôi màu tím nhạt áo đầm, một đôi như đoá hoa sen ngó sen bình thường cánh tay ngọc cùng một đoạn trắng như tuyết thon dài chân ngọc phơi bày bên ngoài, trên chân cặp kia màu tím dệp xăn-đan càng là đưa nàng chân ngọc nổi bật lên càng thêm trắng như tuyết, càng thêm trắng tấp mê người, tản ra vô tận cảm dỗ.

Đây tuyệt đối là tự lần đầu tiên nhìn đến Mục Tư Ngữ mặc váy , không đúng, phải nói đây là Mục Tư Ngữ những thứ này lần đầu tiên mặc quần!

"Hi hi." Diệp Tầm Lan hi hi cười một tiếng , "Tư ngữ , ta liền nói Tiểu Vũ sẽ nhìn đến ngươi , ngươi không ngừng tin!"

Mục Tư Ngữ mặt non nót một đỏ , cúi đầu xuống nắm làn váy , thấp giọng nói: "Ta. . . Ta còn lần đầu tiên mặc quần , cảm giác có chút không được tự nhiên. . . Lâm Vũ , ngươi. . . Đừng cười ta."

"Ta làm sao có thể sẽ cười nhạo ngươi?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Tư ngữ , ngươi mặc quần thật rất đẹp, nếu là như vậy đi ra ngoài , tuyệt đối có thể để cho một mảng lớn nam nhân đứng vào trên cột giây điện."

Mục Tư Ngữ ngượng ngùng cười một tiếng , đạo: "Lâm Vũ , đây đều là ngươi công lao , nếu như không là ngươi , ta khả năng đời này cũng xuyên không được quần."

"Được rồi , chúng ta là người nhà , không muốn khách sáo như thế khách tới bộ đi." Diệp Tầm Lan đạo , "Diệp Thao chẳng mấy chốc sẽ tới đón chúng ta , chúng ta đi trước thu thập một chút."

Hôm nay chính là xuất phát đi Sơn Thủy Thôn thời gian , Lâm Vũ đã hướng bệnh viện xin nghỉ ba ngày , vốn là ba ngày thời gian còn có chút cấp bách , bởi vì ở trên đường liền muốn tiêu phí nửa ngày , thế nhưng Trương Nhất Tuyền nơi đó hiện tại cần phải mỗi qua ba ngày làm một lần châm cứu , can hệ trọng đại , Lâm Vũ cũng không khỏi không rút ngắn hành trình.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Ta đồ vật đều đã thu thập xong , bất quá có một việc muốn giao phó các ngươi một hồi , khoảng thời gian này tốt nhất không nên đơn độc chạy khắp nơi."

"Thế nào?" Hai nữ không hẹn mà cùng nhìn Lâm Vũ.

"Có người để mắt tới ta , mặc dù đã xác định đối phương sẽ không đối với các ngươi thế nào , nhưng vẫn là phải lấy phòng ngừa vạn nhất , cho nên mọi việc vẫn là phải đề tâm nhiều , biết không?" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Hừ!" Diệp Tầm Lan đột nhiên trở nên rất không cao hứng , vênh cái miệng nhỏ nhắn khẽ hừ một tiếng: "Tiểu Vũ ngươi tại sao có thể như vậy? Mỗi lần có nguy hiểm , ngươi đều là một người khiêng?"

Lâm Vũ lắc đầu một cái , kéo qua Diệp Tầm Lan ngọc thủ , để cho nàng bên ngồi ở trên đùi mình , cũng không nói lời nào , chỉ là im lặng an ủi , Diệp Tầm Lan rúc lại trong lòng ngực của hắn , thật ra thì nàng cũng biết rõ mình không giúp được gì , ngược lại Mục Tư Ngữ có thể giúp hắn không ít , vì vậy cũng âm thầm quyết định , về sau muốn càng thêm cố gắng tu luyện , thật sớm ngày đến giúp Lâm Vũ.

Mục Tư Ngữ thấy hai người cái bộ dáng này , đỏ mặt lạng lẽ đi ra.

"Tiểu Vũ , ngươi muốn đáp ứng ta , nhất định không nên xảy ra chuyện." Yên lặng hồi lâu , Diệp Tầm Lan mới ôn nhu nói.

Nếu như Lâm Vũ vạn nhất có chuyện bất trắc , nàng còn thật không biết mình có thể không có thể sống được , người đàn ông này , vẫn luôn đang yên lặng mà bảo vệ nàng , nhưng xưa nay không giành công , mặc dù hắn không có nói , nhưng Diệp Tầm Lan biết rất rõ.

Diệp Tầm Lan thân thể không tệ , vừa có tuyệt đẹp dung mạo , đánh hắn chủ ý người lại càng không thiếu , nếu đúng như là người theo đuổi còn dễ nói , nhưng có vài người căn bản sẽ không suy nghĩ sử dụng thủ đoạn đảng hoàng , có thể từ lúc Lâm Vũ xuất hiện sau đó , nàng thời gian muốn so với lúc trước an bình rất nhiều , công lao là ai , liền đoán cũng không muốn đoán.

"Yên tâm đi , ta không có việc gì , đừng quên , ta còn muốn cưới ngươi xuất giá , ngươi còn phải cho ta sinh một đồng lớn hài tử , để cho ta ôm đều ôm không tới. . ."

"Tiểu bại hoại! Không có nghiêm chỉnh!" Diệp Tầm Lan đưa ra tay nhỏ cho hắn một hồi , "Sinh một đồng lớn hài tử , ngươi đem người ta là heo à?"

"Nhà ta Lan tỷ làm sao có thể sẽ là heo? Ai nói? Ta bảo đảm không đánh chết hắn!" Lâm Vũ cố làm kinh ngạc nói , "Coi như là heo , đó cũng là trên thế giới xinh đẹp nhất heo! Ta nói đúng không? . . . Ủ! Lan tỷ , ngươi không phải heo , ngươi là loài chó. . . Đừng cắn , đau a!"

Diệp Tầm Lan chính mình cái miệng nhỏ nhắn kẹp chặt Lâm Vũ bả vai , nàng biết rõ mình lực đạo , người này mười phần mười là giả bộ đến , trong cơn tức giận , ngoài miệng lần nữa dùng sức , trong phòng khách lần nữa truyền ra từng trận kêu trời trách đất tiếng kêu thảm thiết.

"Nhìn ngươi về sau còn dám nói ta là heo , Hừ!" Diệp Tầm Lan lỏng ra cắn lấy Lâm Vũ trên bả vai cái miệng nhỏ nhắn , gắt giọng.

Lâm Vũ về mặt thành thật nhìn Diệp Tầm Lan , gật đầu nói: "Lan tỷ , ta sai lầm rồi , ta về sau không bao giờ nữa nói ngươi là heo , bởi vì heo thì sẽ không cắn người!"

"Ta. . . Hừ!" Diệp Tầm Lan tránh ra Lâm Vũ ôm ấp , cầm lên trên ghế sa lon một cái ôm gối , dùng sức đập về phía Lâm Vũ sau đó , giận dữ đi vào phòng ngủ , lại phanh mà một tiếng đóng cửa lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Gần hương tình cắt

Một gian khác trong phòng ngủ Mục Tư Ngữ, thật chặt che chính mình miệng, không để cho mình bật cười.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan hai người, chỉ cần một ngày không đùa giỡn sẽ rảnh rỗi đến phát điên, hơn nữa mỗi một lần đùa giỡn, đều là Diệp Tầm Lan bị tức đi, thậm chí thiếu chút nữa khí khóc, mà Lâm Vũ quả nhiên cũng sẽ không đi ồn ào!

Lâm Vũ không đi ồn ào ngược lại thì thôi, Diệp Tầm Lan vậy mà không qua năm phút lại sẽ cùng Lâm Vũ dính vào nhau, điều này cũng có thể liên tưởng chứng kia đôi câu cách ngôn: Không phải oan gia không gặp gỡ, đầu giường gây gổ cuối giường hòa.

Thả tại bọn họ hai cái trên người, lại không quá thích hợp.

Bất quá nói đi nói lại thì, coi như một người bạn gái, Diệp Tầm Lan không thể nghi ngờ là đứng đầu hợp cách, mặc dù bình thường sẽ náo chút ít tính tình, nhưng không phải là thật sinh khí, nếu không hai người cũng sẽ không như thế nhanh lại dính vào nhau, thật ra thì hai người như vậy, còn có thể vì cuộc sống gia tăng không ít thú vui.

Hơn nữa nàng đối với Lâm Vũ cảm tình rất thật, một điểm này coi như là kẻ ngu đều có thể nhìn đi ra! Nàng không giống bình thường nữ hài như vậy, vì một ít việc vặt vãnh chuyện nhỏ đại phát Lôi Đình, thậm chí càng đánh lên mấy ngày chiến tranh lạnh, cũng không giống rất nhiều nữ hài như vậy chỉ biết tìm lấy bạn trai quan ái, chính mình lại một điểm bỏ ra cũng không có.

Quả nhiên không ra Mục Tư Ngữ đoán, mới không đầy ba phút, lại truyền tới Diệp Tầm Lan thanh âm: "Tiểu Vũ, ngươi nói tiểu Thanh sau khi trở lại không thấy được chúng ta, có thể hay không cưỡng cưỡng à?"

Đối với tiểu Thanh tốt nhất, không phải thân là chủ nhân Lâm Vũ, ngược lại là Diệp Tầm Lan.

Có lúc Diệp Tầm Lan một hai ngày đều không thấy được tiểu Thanh thân ảnh, liền một cách tự nhiên làm tưởng tiểu Thanh bay đến nơi nào đi chơi, chỉ là nàng cũng không biết, tiểu Thanh loại trừ đi ra ngoài kiếm ăn ở ngoài, tuyệt phần lớn thời gian đều là tại không gian truyền thừa nội tu luyện, hiện tại tu vi mặc dù không bằng Lâm Vũ, nhưng so với Diệp Tầm Lan chỉ cao chứ không thấp hơn.

"Yên tâm đi, coi như xa cách lại xa, tiểu Thanh cũng có thể tìm tới chúng ta." Lâm Vũ khuyên giải nói.

Hắn và tiểu Thanh ở giữa có khế ước, lại xa cũng có thể cảm ứng được đối phương vị trí, căn bản không cần lo lắng tiểu Thanh không tìm được chính mình.

"Cũng đúng nha, tiểu Thanh thông minh như vậy, nhất định có thể căn cứ chúng ta mùi đi tìm tới." Diệp Tầm Lan bưng tỉnh gật đầu.

"Được rồi." Lâm Vũ cũng không có đi sửa chữa nàng hiểu lầm, trực tiếp nhắc lên trong phòng khách hai cái rương hành lý, đạo: "Tiểu Đào từ đã đến dưới lầu, chúng ta đi xuống đi, tư ngữ, lên đường."

Mục Tư Ngữ chính ở bên trong phòng tủ quần áo trước hi tư tư soi vào gương, thỉnh thoảng còn tìm kiếm cánh tay mình, nhìn đã hoàn toàn biến mất út thanh, lộ ra một cái không hiểu nụ cười, làm một hơn hai mươi tuổi cô gái xinh đẹp mà nói, hôm nay có phản ứng như vậy, cũng dễ hiểu.

Đột nhiên nghe được Lâm Vũ tiếng kêu, Mục Tư Ngữ giật mình một cái phản ứng lại, đáp lại: "Tới."

Diệp Thao ở dưới lầu, đột nhiên thấy đi qua chú tâm ăn mặc qua Mục Tư Ngữ, trong mắt nhất thời toát ra từng luồng ánh sao, nhưng rất nhanh lại âm đạm xuống, hắn lần đầu tiên nhìn thấy Mục Tư Ngữ thời điểm, liền đối với cô gái này có hảo cảm, nhưng là Mục Tư Ngữ trong lòng nhưng là do người khác, Diệp Thao tại tinh thần chán nản đồng thời, cũng chỉ được bắt đắc dĩ buông tha.

"Vũ ca, nơi này." Diệp Thao thu thập xong tâm tình sau, hướng về phía Lâm Vũ hô.

Lâm Vũ theo tiếng kêu nhìn lại, thấy Diệp Thao đang đứng tại một chiếc xe thương vụ bên cạnh, hướng chính mình vẫy tay, trừ lần đó ra còn có một cái hơn ba mươi tuổi, bắt tu biên phúc trung niên nam nhân đứng ở Diệp Thao bên cạnh, người này Lâm Vũ cũng nhận biết, tên gọi Trần Văn, là một nhà công ty xây cất nhà thiết kế.

Đại khái nửa tháng trước, Lâm Vũ tại Lý Hồng Thạc giới thiệu một chút, tìm được Trần Văn, đem thổ địa diện tích, cùng với một ít nhu cầu đều nói một lần, Trần Văn vốn là nghiệp giới một vị rất có nhà về kiểu nổi tiếng, nếu là ở bình thường, đối với loại này tiểu đơn đặt hàng căn bản không có hứng thú, nhưng mà Lâm Vũ là Lý Hồng Thạc giới thiệu qua đến, cho nên liền đem cái này tờ đơn đón lấy, cũng tại chỗ tại trong máy vi tính mở ra bản đồ vẽ

tin, để cho Lâm Vũ về ra xác định phạm vi sau đó, biểu thị sẽ hãy mau đem bản vẽ sơ bộ thiết kế xong.

Cho đến bây giờ trước, Lâm Vũ liền nhận được Trần Văn điện thoại, biết được bản vẽ đã thiết kế xong, bắt quá còn muốn thực địa khảo sát một chút, làm một chút ít điều chỉnh, vì vậy liền hẹn xong hôm nay cùng đi Sơn Thủy Thôn.

"Trần đại ca, đã lâu không gặp." Lâm Vũ hướng về phía Trần Văn chào hỏi, "Lần này làm phiền người rồi."

"Được rồi, lời khách sáo ta cũng không thích nghe." Trần Văn cười khoát tay một cái, "Lâm huynh đệ, người trước nhìn ta một chút bản vẽ sơ bộ đi, nếu như có nơi nào không hài lòng, có thể tại ta thực địa khảo sát sau đó cùng nhau nói ra, ta cũng tốt cùng nhau điều chỉnh."

Nói xong liền đem trên tay cầm chắc bản vẽ đưa tới Lâm Vũ trên tay.

Lâm Vũ nhận lấy cũng không có trực tiếp mở ra: "Trần đại ca, ở chỗ này cũng không tiện lắm, không bằng chúng ta đã đến mục đích sau đó vừa nhìn vừa nói?"

"Cũng được." Trần Văn gật đầu một cái, "Vậy chúng ta xuất phát?"

"Xuất phát. . ."

Để cho Lâm Vũ không nghĩ đến là, vậy mà không có lại mời tài xế, lái xe không phải Trần Văn, ngược lại là Diệp Thao!

Bắt quá suy nghĩ một chút cũng bình thường, lấy Diệp Thao gia thế, khẳng định rất sớm đã tiếp xúc được xe, tại cái tuổi này lấy được bằng lái, cũng không phải cái gì quá không được chuyện, thật ra thì Lâm Vũ cũng sẽ lái xe, năm thứ hai đại học năm ấy tại khí tu xưởng đánh một năm công, từ từ cũng liền quen thuộc rồi, chẳng qua chỉ là hoang dã con đường xuất thân, cũng không có bằng lái.

Sơn Thủy Thôn rồi thành phố Đông Hoa cũng không xa, cũng sẽ không đến hai trăm dặm, loại trừ trong thôn kia chừng mười cây số đường núi ở ngoài, cái khác đường xá đều hết sức thông suốt, đoàn người không có ở trên đường lưu lại, đến Sơn Thủy Thôn thời điểm, đã không sai biệt lắm 11:30, thế nhưng cuối cùng một đoạn kia bùn cùng cục đá lát thành gập ghềnh đường núi, thật to chậm lại xe tốc độ.

Đại gia bắt đầu dọc theo đường đi là vừa nói vừa cười, sau đó từ từ mà bắt đầu buồn chán, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ càng là một trái một phải gối Lâm Vũ bả vai ngủ thiếp đi, thẳng đem Diệp Thao cùng Trần Văn hâm mộ không được, này hai cô bé, cũng đều là ngàn dặm mới tìm được một thậm chí mấy trăm ngàn dặm chọn một mỹ nữ, có thể có một cái, đã là đã tu luyện mấy đời phúc phận rồi!

Có thể Lâm Vũ ngược lại tốt, loại này cấp bậc mỹ nữ lại còn có thể trái ôm phải ấp, hai nữ nhân này còn sẽ không lẫn nhau ghen, cao, thật sự là cao!

Lúc này Diệp Thao cũng biết, nguyên lai Mục Tư Ngừ trong lòng người, không là người khác, đúng là mình tỷ phụ Lâm Vũ, trọng yếu nhất là tự mình tỷ tỷ vậy mà không có nửa điểm không tình nguyện!

Lâm Vũ là không biết rõ bọn họ ý tưởng, nếu như biết rõ, cũng chỉ sẽ dừng dừng một tiếng, này cũng gì đó cùng gì đó?

Ngược lại ngoài cửa sổ cảnh sắc, để cho Lâm Vũ có một loại gần hương tình cắt, tựa như cách một đời cảm giác.

"Lâm huynh đệ, có một việc, ta không biết có nên nói hay không." Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị lên Trần Văn nhìn này hoàn cảnh chung quanh, nói với Lâm Vũ đạo.

"Trần đại ca cứ nói đừng ngại." Lâm Vũ gật đầu một cái.

"Đầu tiên không khỏi không thừa nhận, nơi này phong cảnh rất không tồi, môi trường sinh thái so với trong thành càng là tốt ra trăm lẻ tám ngàn dặm, Lâm huynh đệ sẽ chọn nơi này, nói rõ người cũng là một vị không màng danh lợi người, thế nhưng. . ." Trần Văn đột nhiên lời nói xoay chuyển, "Ở chỗ này xây nhà, còn có một cái đại vấn đề phải giải quyết."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Ta biết vấn đề gì. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Quê hương mùi vị

"Trần đại ca người nói là đường xá vấn đề đúng không?" Lâm Vũ ở chỗ này sinh sống nhiều năm như vậy, tự nhiên so với Trần Văn càng rõ ràng hơn có vấn đề gì.

Son Thủy Thôn, chỉ là một không có danh tiếng gì tiểu sơn thôn, thôn như tên, có sơn có thủy, trên núi dưới núi tùy ý có thể thấy trăm năm cổ thụ, cùng với trong thôn rõ ràng thấy đầy dòng sông cái ao, không một không ở khắc họa lấy một phe này cảnh đẹp, là hoa hạ hiếm có nguyên sinh trạng thái thôn trang một trong.

Người trong thôn số cũng không nhiều, cũng có chừng một trăm gia đình, đều là biết điều nông dân, tuy nghèo, nhưng dân tình nhưng là tương đương chất phác.

Như vậy hoàn cảnh, xác thực không thể kén chọn, nhưng đường xá khối này ngành thương, cũng là không tranh sự thật.

Nếu như chỉ dựa vào trong thôn các hương thân, muốn sửa xong cái này chừng mười cây số đường núi, chỉ sợ sớm đã có lòng này chuyện, nhưng lòng có hơn lại lực chưa đủ.

Cho nên chuyện này, vẫn gác lại đi xuống, cũng được toàn thôn trên dưới một cái tâm bệnh.

"Chính là đường xá vấn đề, như vậy đường xá, chỉ sợ một ít tài liệu cũng chờ không tiến vào, coi như có thể vận đi vào, chi phí cũng cao." Trần Văn đạo.

"Trần đại ca, người xem không bằng như vậy, ta trước tiên đem con đường này sửa xong một hồi, nhà ở sự tình ngược lại không gấp." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một ý kiến.

Dù sao chính mình trước tại Lâm Cảnh Hoán trên tay lấy được 50 triệu, hơn nữa những tiền kia theo nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, đều là của bất nghĩa, nếu không phải chính làm chỉ tài, vậy thì lấy chính đáng phương thức tốn ra, cũng coi là là thôn dân làm một điểm cống hiến.

"Nếu như Lâm huynh đệ có ý nghĩ này, cái này hoàn toàn có thể." Trần Văn gật đầu nói, "Nếu như Lâm huynh đệ có hứng thú, có thể tìm công ty chúng ta, công ty chúng ta cũng tiếp nhận một ít đường cầu loại công trình."

"Ha ha, đó là đương nhiên, ta là người lười, không nghĩ đến nơi chạy nữa." Lâm Vũ ha ha cười nói.

Có một nhà có sẵn công ty xây cất ở chỗ này, vẫn là Lý Hồng Thạc tiến cử, nhất định là đồng hành nghiệp trung đứng đầu trong danh sách công ty xây cất, cần gì phải rồi đến nơi đi tìm?

Lâm Vũ về đến nhà lúc đã đến mười hai giờ trưa nhiều, mang theo đại gia sau khi xuống xe nhìn một tòa này nhà cũ, Lâm Vũ lòng không khỏi lần nữa tỉnh thiết, nhà này nhà cũ chính là gia gia trước khi lâm chung để lại cho Lâm Vũ, nhà cũ vẫn còn lớn, cũng chính bởi vì đại, mới để cho Lâm Vũ cảm giác trong nhà không có nhân khí gì.

Rất lạnh, thật rất lạnh.

"Lâm Vũ, đây chính là người từ nhỏ đến lớn sinh hoạt địa phương?" Mục Tư Ngữ có chút không dám tin hỏi.

Trước mắt một tòa này nhà cũ, thả vào 20 năm trước đều lộ vẻ già, bây giờ nhìn lại, phảng phất lớn một chút phong liễn muốn đem thổi ngã! Chỉ bằng vào một điểm này, là có thể đoán được Lâm Vũ mấy năm nay qua là ngày gì, đương nhiên cũng có thể nghĩ đến Lâm Cảnh Hoán rốt cuộc có bao nhiêu phát triển, thật tốt một cái gia đình, cũng bởi vì hấn bản thân sắc bén, biến thành cái bộ dáng này.

"Đúng vậy, nơi này chính là nhà ta, trước kia là vậy, bây giờ là vậy, về sau đồng dạng là." Lâm Vũ mỉm cười nói.

Về sau trong nhà có lẽ sẽ không giống như trước nữa lạnh như vậy rồi.

"Tiểu Vũ, người trở lại? Lúc nào đến?" Sau lưng đột nhiên truyền tới một giọng nói, đem Lâm Vũ theo trong suy nghĩ kéo trở về.

Lâm Vũ quay đầu, nhìn đến ven đường vườn rau xanh bên trong có cái bốn mươi mấy tuổi đàn bà trung niên, cười nói: "Thanh di, đã lâu không gặp, ta vừa tới."

Người trung niên này đàn bà cũng họ Lâm, tên liền kêu Lâm Thanh, là Lâm Vũ hàng xóm, phu gia họ Chu, là Sơn Thủy Thôn thôn trưởng, nhà nàng còn có hai đứa con trai, con trai lớn Chu Minh cùng Lâm Vũ là cùng một năm, so với Lâm Vũ gần hai tháng, con trai nhỏ Chu Văn so với Lâm Vũ nhỏ hai tuổi, ở giữa quan hệ đều rất không tệ.

"Thanh di." Diệp Tầm Lan cùng Diệp Thao đồng thời hô.

"Các người là...?" Lâm Thanh nhíu mày một cái, luôn cảm thấy này hai người trẻ tuổi rất quen thuộc, rất nhanh thì phản ứng lại: "Các người là Tiểu Lan cùng tiểu thao?"

"Đúng vậy, Thanh di, nhiều năm như vậy không thấy, ngài vẫn là cùng năm đó giống nhau trẻ tuổi xinh đẹp." Diệp Thao trực tiếp vuốt đuôi nịnh bợ.

"Được rồi, người cái miệng này liền cùng người khi còn bé giống nhau!" Lâm Thanh cười tròng mắt liếc hẩn một cái, "Các người dọc theo đường đi còn chưa có ăn cơm chứ? Vội vàng tới nhà của ta, ta một hồi xào vài món thức ăn, hơn nữa nhà ta vị kia vẫn còn làm bữa Tiểu Vũ đây."

"Không cần , này quá phiền toái." Lâm Vũ liền vội vàng khoát tay nói.

"Ngươi đưa nhỏ này , cùng đi còn khách khí làm gì , ngươi vừa trở về , trong nhà khẳng định không có bất kỳ nguyên liệu nấu ăn , cứ quyết định như vậy , ngươi để hành lý xuống sau nhất định phải tới a!" Lâm Thanh nói xong cũng không đợi Lâm Vũ từ chối , hái xong thức ăn xoay người về nhà nấu cơm đi rồi.

Đây chính là Sơn Thủy Thôn thôn dân , rất chất phác.

Lâm Vũ cùng những người khác nhìn nhau cười một tiếng , sau đó xoay người đi vào gia môn , những người khác đi vào theo.

Trong nhà không có chuyện gì để nói , dù sao thì là cũ nát , ngược lại có một chỗ nổi bật địa phương , chính là trong phòng khách chính bày biện ba cái bài vị , theo thứ tự là Lâm Vũ cha mẹ cùng gia gia.

Cất kỹ hành lý , Lâm Vũ đi tới trước bài vị , xuất ra lông gà cây chổi thoáng thanh lý một chút tro bụi , về sau đứng lẳng lẳng , nhìn này ba tấm bài vị , Lâm Vũ sẽ có một loại thân nhân còn ở bên cạnh hẳn cảm giác , không khỏi thấp giọng lẩm bẩm nói: "Cha, mẹ , gia gia , ta đã trở về. . ."

Những người khác lựa chọn yên lặng , để cho Lâm Vũ an tĩnh phụng bồi thân nhân nói chuyện , ngược lại Trần Văn , trực tiếp chạy đến bên ngoài , xuất ra bản vẽ bắt đầu so sánh , còn lấy ra bút không ngừng tại trên bản vẽ viết viết vẽ một chút , đánh dấu yêu cầu điều chỉnh một vài chỗ.

Thậm chí thỉnh thoảng còn lấy điện thoại di động ra đem nơi nào đó vẽ xuống tới.

Thoáng sửa sang lại một phen , Lâm Vũ liền mang theo đại gia đi rồi Lâm Thanh trong nhà , mấy cái nóng hổi thức ăn đã bày trên bàn , đều là một ít chuyện nhà thức ăn , kia nói thêm quen thuộc mùi thơm , chính phiêu tán tại cái phòng khách này bên trong.

"Tiểu Vũ , nhanh lên một chút mang người bằng hữu tới ngồi , hai chúng ta hôm nay thật tốt uống một ly." Lâm Thanh trọng phụ Chu Văn Khang thấy Lâm Vũ đi vào , vội vàng đứng dậy chào hỏi đại gia ngồi xuống , "Này thâm sơn cùng cốc , tạm thời mua thức ăn cũng không phương tiện , nếu như có tiếp đó không được chu đáo , mong rằng các vị thứ lỗi."

"Không việc gì , Khang Thúc ngại quá khách khí." Lâm Vũ chào hỏi đại gia ngồi xuống , nhìn vẻ mặt tươi cười Chu Văn Khang vợ chồng , trong lòng một mảnh ấm áp.

"Đưa nhỏ ngồi , các người đều ngồi nửa ngày xe , mệt không , ăn cơm nhanh một chút." Vừa nói , Lâm Thanh liền kẹp một miếng thịt thả vào Lâm Vũ trong chén.

"Cảm ơn Thanh đi." Lâm Vũ vui vẻ tiếp nhận , xóc lên khối này thịt bỏ vào trong miệng , một trận nhai kỹ sau , Lâm Vũ mới có hơi không thôi nuốt xuống , tán dương: "Vẫn là Thanh đi làm đồ ăn đồ ăn ngon."

Bị Lâm Vũ khen ngợi , Lâm Thanh lần nữa vẻ mặt tươi cười: "Vậy người tự nhiên ăn chút , còn có Tiểu Lan các người , cũng đều ăn nhiều một chút , ở nhà còn khách khí làm gì?"

Trong nhà ? Đúng là trong nhà , từ nhỏ đến lớn , Chu Văn Khang vợ chồng một mực đem Lâm Vũ coi như con đẻ , đối với hắn quan tâm cũng chưa có gián đoạn qua , cho dù là bọn họ con ruột cũng bị lặc tại một bên , còn bình thường động một chút là như vậy khiển trách: Có bản lĩnh đi học học các người Vũ ca!

"Tiểu Vũ , Tiểu Lan cùng tiểu thảo ta ngược lại thật ra còn quen thuộc , không biết vị tiên sinh này cùng vị cô nương này xưng hô như thế nào?" Chu Văn Khang lúc này mới nhớ tới , còn không biết Trần Văn cùng Mục Tư Ngữ tên.

"Ai , thất lễ." Lâm Vũ có chút ngượng ngùng nói , "Lan tỷ cùng Tiểu Đào từ ta cũng không cần giới thiệu , vị này là ta. . . Biều tỷ , Mục Tư Ngữ , về phần này một vị , là thành phố Đông Hoa một nhà công ty xây cất nhà thiết kế , Trần Văn tiên sinh , ta lần này cùng hắn cùng nhau tới , là có chuyện muốn cùng Khang Thúc thương lượng một chút. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Khách không mời mà đến

Lâm Vũ nói ra lần này trở lại mục tiêu , Chu Văn Khang không khỏi kinh ngạc theo dõi hắn: "Tiểu Vũ , ngươi là nói định đem trong thôn đi thông

bên ngoài đường trải lên xi măng ? Đó cũng không phải là một cái tiểu công trình , không có mấy triệu căn bản không bắt được tới!"

Lâm Vũ lật phần com, nuốt xuống sau tiếp tục nói: "Khang Thúc , tiền vấn đề ngài không muốn cân nhắc , ta muốn cùng ngài thương lượng là , người ta tới nơi này sửa đường sau , hy vọng thôn lên các hương thân nhiều hơn phối hợp một chút , có cần gì có thể giúp một tay tận lực giúp một tay , này chúng quy quan hệ đến thôn chúng ta trung tất cả mọi người."

"Tiểu Vũ , người là nói tiền từ một mình người ra ?" Chu Văn Khang vẫn còn có chút không thể tin được.

Lâm Vũ là một cái thầy thuốc , chuyện này không giả , y thuật rất lợi hại , chuyện này giống vậy không giả , thế nhưng kiếm mấy triệu không phải kiếm mấy trăm khối , coi như Lâm Vũ tiền lương cao hơn nữa , cũng không khả năng tại nhanh như vậy kiếm được nhiều như vậy chứ ?

Thế nhưng , lấy Chu Văn Khang đối với Lâm Vũ hiểu , biết rõ Lâm Vũ coi như nghèo đi nữa , cũng sẽ không làm một ít thiệt người lợi mình chuyện , nếu không tại phát đạt sau đó , cũng sẽ không ra tiền cho thôn lên sửa đường.

Lúc này mới Chu Văn Khang nghi ngờ nhất địa phương.

Lâm Vũ gật đầu: "Khang Thúc , đúng là từ ta một người ra , bất quá ta còn có những chuyện khác phải làm , chỉ để ý bỏ tiền , hiện trường cùng các hương thân một khối này , còn muốn làm phiền ngài nhiều hơn giám đốc."

"Tiểu Vũ." Chu Văn Khang ánh mắt ướt át , vỗ một cái Lâm Vũ bả vai , "Ta thay sở hữu thôn dân cảm ơn người , đến , hai chúng ta uống một cái , người uống trà là được , tất cả mọi người tới."

Trong thôn cùng với phụ cận thôn trang bởi vì giao thông nguyên nhân , rất nhiều chuyện đều không phương tiện , khác không nói , nhìn cái bệnh cũng thành vấn đề , mấy năm trước còn khá một chút , có Lâm Vũ bọn họ hai ông cháu đang ngồi khám bệnh , thế nhưng mấy năm này , bọn họ hai ông cháu lão đi , tiểu lại tại vùng khác cầu học , có cái bệnh gì đau , còn phải chạy đến bên ngoài mười km trấn trên đi , chờ chạy đến nơi đó , đừng nói chữa bệnh , không đem bệnh nhân một chết cũng là không tệ rồi.

Đây là vắn vắn trong đó một cái vấn đề , những vấn đề khác càng là không đếm xuể , một khi đem đường sửa xong , khác không nói , ít nhất đi ra ngoài cùng về nhà muốn phương tiện rất nhiều , Lâm Vũ cử động lần này tính thế nào cũng là đại công đức một việc.

Ăn com , Lâm Vũ liền đem Trần Văn ở lại Chu Văn Khang gia , để cho bọn họ thương lượng sửa đường một ít chuyện , mình thì là mang theo Diệp Tâm Lan chị em cùng Mục Tư Ngữ trở lại gia , bắt đầu sửa sang lại giường.

Cũng còn khá trước có dự kiến trước , tại thành phố Đông Hoa thời điểm mua một ít trên giường đồ dùng , nếu không tới ngủ cũng thành vấn đề , phải biết tại loại này vùng núi , cho dù là nóng nhất mùa hè , đến buổi tối cũng mát mẻ , không đắp chăn rất dễ dàng cảm mạo.

"Tiểu Vũ , xem ra Thanh di đối với người thật rất tốt , bình thường tới giúp người quét dọn." Tại sửa sang lại giường thời điểm , Diệp Tâm Lan hơi mỉm cười nói.

Lâm Vũ cười một tiếng: "Đúng vậy , cũng khó cho nàng."

Loại chuyện này căn bản cũng không ngoài ý muốn , chính mình mỗi lần đi ra ngoài , ít nhất cũng phải một cái học kỳ sau đó mới có thể trở về , sau khi trở về trong nhà lại không có bụi bậm gì , hiển nhiên là lâu dài quét dọn kết quả , nếu không , mấy tháng không quét dọn , coi như dán kín khá hơn nữa nhà ở đều không tránh được sẽ có một lớp bụi , chớ nói chỉ là loại này cũ kỹ phá nhà ở.

"Tiểu Vũ người biết không , thật ra thì ta theo mới vừa tới đây một khác kia trở đi , sẽ thích nơi này , về sau nếu như có cơ hội , thật muốn tới nơi này định cư." Diệp Tâm Lan trên mặt lộ ra một tia hướng tới thân sắc.

"Yên tâm đi , người đã là chúng ta Lâm gia con dâu , chờ nơi này phòng mới đầy kín sau đó , chính là chúng ta phòng mới , chỉ sợ người đến lúc đó ở chán ngán muốn đi cũng không đi được." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Diệp Tâm Lan cau một cái mũi ngọc: "Đẹp đến người!"

"A! ! !" Một tiếng kinh thiên động địa tiếng hét chói tai , đem hai người giật nảy mình.

Là tư ngữ!

Mới vừa rồi tiếng rít gào kia , rõ ràng cho thấy Mục Tư Ngữ phát ra ngoài.

Không phải ở trong phòng , mà là ở bên ngoài!

Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan nhìn nhau , ngay sau đó liền không hẹn mà cùng chạy ra căn phòng , chạy ra ngoài đi qua , cùng lúc đó Diệp Thao cũng bị sợ hết hồn , vội vàng ngừng tay lên chuyện chạy ra.

"Là các người , các người tới làm gì ?" Mục Tư Ngữ trong thanh âm mang theo run rẩy , giống như gặp gì đó kẻ địch đáng sợ giống nhau.

Mấy người đi vào trong sân , chỉ thấy Mục Tư Ngữ mặt mang vẻ hoảng sợ mà nhìn trước mắt bốn người , bốn người này , nhìn quần áo ăn mặc cũng biết bọn họ không giàu thì sang!

Một vị trong đó là một cái hơn 40 tuổi trung niên nam nhân, đồng thời còn có một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi, được bảo dưỡng rất tốt trung niên phụ nhân, còn có một cái tuổi gần thất tuần lão già, lấy Lâm Vũ ánh mắt đến xem, lão nhân này trên người tình trạng, tựa hồ cũng không đơn giản.

Cái cuối cùng, là một vị hai mươi tuổi tuổi xuân nữ tử, Mục Tư Ngữ trước câu nói kia, tựa hồ chính là nói với nàng.

"Quả nhiên đề tu luyện nội công tâm pháp, loại trừ cô bé này ở ngoài, mấy người khác tu vi, ta vậy mà toàn bộ không cảm ứng được!" Lâm Vũ trầm nghĩ, "Nhưng là, tư ngữ tại sao biết bọn họ?"

Chẳng lẽ giữa các nàng từng có xung đột?

Thậm chí, có thể là...

"Lâm Tư Ngữ, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ cũng ở đây tìm lâm thầy thuốc cầu y?" Cô bé này hơi lộ ra kinh ngạc nhìn Mục Tư Ngữ, hiển nhiên giữa các nàng nhận biết, chỉ là không biết nàng đã đổi tên mà thôi, "Ngươi chẳng lẽ không biết nhà ngươi đã xảy ra chuyện?"

"Lại xảy ra chuyện trước, ta đã cùng bọn họ thoát khỏi quan hệ, nơi đó đã không phải nhà ta, hơn nữa ta bây giờ kêu Mục Tư Ngữ." Mục Tư Ngữ thanh âm trước sau như một êm ái, lại vẫn có chút run rẩy, "Ngươi... Ngươi qua đây rốt cuộc muốn làm gì?"

"Yên tâm, ta không phải tới tìm ngươi luận bàn, nơi này là lâm thầy thuốc trong nhà chứ?" Nữ hài phát ra một tiếng mang theo khinh miệt cười khẽ, "Ta từng nói, là Vân Sơn Y Viện Trung y khoa vị kia lâm thầy thuốc, nghe nói hần y thuật rất lợi hại, chúng ta là đi cầu y."

Mục Tư Ngữ trầm mặc xuống, cúi đầu xuống không nói gì, nàng vốn chính là cái loại này không thiện lời nói người, hơn nữa trước mắt cô gái này, vẫn là nàng ác mộng, đột nhiên đổi mặt tình huống như vậy, thì càng thêm thúc thủ vô sách.

"Nếu như Vân Sơn Y Viện Trung y khoa không có vị thứ hai họ Lâm thầy thuốc, như lời ngươi nói chính là ta." Lâm Vũ đi tới Mục Tư Ngữ bên người, cầm lấy cổ tay nàng, đưa nàng bảo hộ ở phía sau mình, sắc mặt lạnh nhạt nhìn tới mấy người: "Bất quá lão gia tử này trên người tình trạng, xin thứ cho ta lực lượng không đủ."

Mục Tư Ngữ đột nhiên bị người kéo tay, đầu tiên là một trận kinh ngạc, nghe tới Lâm Vũ thanh âm sau, trong nháy mắt liền yên tĩnh lại, ngay cả nội tâm trước kinh hãi, cũng vào giờ khắc này trong nháy mắt tan thành mây khói.

Trong lòng hần, chỉ cần có người đàn ông này tại, cho dù là trời sập xuống, cũng không phải là một chuyện.

Lâm Vũ ngược lại đoán được bốn người này ở trong, một người trong đó thân phận, lần nữa quét mọi người liếc mắt, đạo: "Ta đã rất lâu chưa có về nhà, hần xá cũng không có cái gì tốt chiêu đãi, các vị, xin trở về đi."

Dứt lời, liền kéo Mục Tư Ngữ hướng trong nhà đi.

"Lâm thầy thuốc, xin dừng bước!" Lão già kia đột nhiên lên tiếng, gọi lại Lâm Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Sư hoặc dư thi

"Người tu hành, muốn mau chóng tăng cao tu vi cùng đột phá, đây là nhân chi thường tình." Lâm Vũ bước chân thoáng một hồi, đầu cũng không có trở về, "Có thể hết lần này tới lần khác cũng có chút người, thuộc về bình cảnh lúc, không ở trên người mình tìm nguyên nhân ngược lại thì thôi, lại còn muốn đi một ít đường tắt, xảy ra vấn đề mới hối hận không kịp."

Tới bốn người trong bụng run lên.

Cái này Vân Sơn Y Viện lâm thầy thuốc, tu vi mặc dù không cao, y thuật nhưng là danh bất hư truyền, chỉ là nhìn một cái, là có thể đem người mắc bệnh triệu chứng nói như thế rõ ràng, đây cũng không phải là bình thường Trung y có thể làm được!

"Hấp thu củ cây đá vàng loại hình dược vật, quả thật có giúp cho tu vi tăng lên, nhưng loại này đồ vật có thể ăn lung tung sao? Còn ngươi nữa, nếu như ta suy đoán không tệ, ngươi cũng ăn trộm qua gia gia của ngươi tu luyện dùng dược vật, dưới mắt tu vi chẳng những không có bất kỳ tiến triển, ngược lại hiện ra lui về phía sau khuynh hướng, đúng không?"

Nói tới chỗ này , Lâm Vũ khẽ lắc đầu , đây đều là tiêu phí truyền thừa điểm để cho tiểu Y điều tra đi ra kết quả.

Đạo gia truyền thừa trung , có phức tạp này hạng nhất , y theo tiểu Y miêu tả , cho dù phức tạp đạt tới tông sư cấp người , cũng không dám tùy tiện đi hấp thu một ít cỏ cây đá vàng trung tinh hoa , những thứ này mặc dù hàm chứa to lớn linh lực , nhưng dù sao không phải là thuần túy thiên địa linh khí , từ đầu đến cuối xen lẫn một ít những vật khác.

Nếu không có đủ nắm chặt , liền tùy tiện hấp thu , hậu quả mà , trước mắt thì có một cái sống sờ sờ thí dụ!

"Người . . . Người làm sao thấy được ?" Nữ hài run giọng nói.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Mặc dù ta tu vi không cao , nhưng người đừng quên , ta còn là một vị thầy thuốc."

Chuyện này , đương nhiên không có khả năng nói thật.

"Lâm thầy thuốc , thật không có bất kỳ biện pháp nào ?" Lão giả chưa từ bỏ ý định hỏi.

Cháu gái ăn vụng những dược vật kia chuyện , hắn đã sớm rõ ràng , mặc dù biết những cỏ này gỗ đá vàng vô cùng quý trọng , thế nhưng hắn quá mức sùng ái cháu gái này , vì vậy đối với chuyện này liền chọn lựa mở một con mắt nhắm một con mắt thái độ , lại không nghĩ rằng , làm như vậy ngược lại là hại cháu gái của mình!

Nhưng là bây giờ , muốn hồi hận , tựa hồ cũng đã không còn kịp rồi.

Xảy ra vấn đề sau , lão giả này cũng tìm không ít cỏ vô giới cao nhân , cũng tìm không ít danh y , đều không có ngoại lệ chút nào mà đối với chuyện này thức thủ vô sách , trước đây không lâu , hắn đang cùng bằng hữu một lần nói chuyện trung , trong lúc vô tình nghe bằng hữu nói đến Vân Sơn Y Viện có một vị thầy thuốc , y thuật rất cao , ngay cả ung thư phổi thời kỳ cuối tuyệt chứng người mắc bệnh cũng có nắm chặt chữa trị!

Nguyên bản lòng như tro nguội hẳn , lại cháy lên một tia hy vọng , lập tức phân phó gia tộc ngành tình báo gom liên quan tới Lâm Vũ tình báo.

Lâm Vũ sự tình cũng không phải là cái gì cơ mật , gia tộc ngành tình báo đem tình báo sửa sang lại sau đó , lão giả này liền lập tức lên đường đi thành phố Đông Hoa , kết quả tại Vân Sơn Y Viện biết được Lâm Vũ đã xin nghỉ , vì vậy lại ngựa không ngừng vó câu đi tới Sơn Thủy Thôn.

Tiếp lấy tự xuất hiện rồi trước một màn kia.

Nhưng là , Lâm Vũ y thuật mặc dù lợi hại , liếc mắt là có thể nhìn ra bọn họ trên người vấn đề , khả năng nhìn ra vấn đề là một chuyện , có thể hay không giải quyết , lại là một chuyện khác!

"Các người . . . Mời cao minh khác đi." Lâm Vũ dứt lời , liền lần nữa cất bước , mang theo người nhà mình đi vào trong phòng.

Từ đầu đến cuối , cũng không có trở về một hồi đầu.

Đi vào trong nhà , mấy người đều không nói gì , chỉ là trầm mặc ngồi trong phòng khách.

Cho đến xác nhận mấy vị này khách không mời mà đến rồi đi , Lâm Vũ mới nghiêng đầu nhìn chằm chằm Mục Tư Ngữ , đôi môi khẽ nhếch , đạo: "Tư ngữ , là nàng , đúng không ?"

Mục Tư Ngữ yên lặng hồi lâu , mới mím môi nhẹ nhàng gật đầu.

"Nguyên lai là nàng!" Diệp Tầm Lan lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nhìn Lâm Vũ thần thái , không hề giống không có bất kỳ biện pháp nào giúp bọn hắn giải quyết trong tu luyện vấn đề , càng giống như là có biện pháp cũng không nguyện đi giải quyết , trước Diệp Tầm Lan còn rất nghi ngờ hắn tại sao không muốn xuất thủ trợ giúp , hiện tại cuối cùng biết!

Ý niệm tới đây , Diệp Tầm Lan nâng lên mắt sáng như sao nhìn Lâm Vũ: "Tiểu Vũ , người có phải hay không có biện pháp giải quyết bọn họ vấn đề , chỉ là không muốn xuất thủ ?"

"Không sai." Lâm Vũ gật đầu một cái , "Ta có biện pháp , nhưng ta sẽ không đi giúp bọn hắn giải quyết!"

"Bởi vì nàng ?"

"Bởi vì nàng! Càng trọng yếu là bởi vì tư ngữ." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

"Người làm rất đúng!" Diệp Tầm Lan trịnh trọng gật đầu nói.

"Vũ ca , tỷ , các người đến cùng đang nói cái gì ? Ta như thế một chữ đều nghe không hiểu ?" Diệp Thao nghi ngờ không hiểu nhìn mọi người.

Giữa bọn họ này không đầu không đuôi đối thoại , quả thật làm cho người vạn phần khó hiểu , bao gồm ở ngoài cửa những lời đó , Diệp Thao giống vậy nghe không hiểu nửa chữ!

"Tiểu Đào từ , người đừng hỏi , chờ đến thời cơ thích hợp , ta tự nhiên sẽ nói cho người biết." Lâm Vũ phản phó nói.

Đột nhiên nghĩ tới , chính mình theo tới ngày hôm qua bắt đầu , liền luôn cảm giác có chút tâm thần không yên , nhưng lại không tìm được bất cứ manh mối nào , vì vậy bói liền một quẻ , kết quả bói ra một sự quẻ , sự quái tượng chính là hưng sư động chúng , thông tục điểm chính là muốn đánh giấc ý tứ , chủ yếu nhất vẫn là chiếm được sáu ba hào!

Sáu ba , sư hoặc dư thi , hưng.

Cái này quái tượng vừa ra tới , Lâm Vũ còn tưởng rằng lần này về thôn bên trong làm xây dựng cần phải gặp phải đại lượng thôn dân ngăn trở , thậm chí còn có khả năng động võ , mà bây giờ nhìn lại , xây dựng sự tình rất thuận lợi , này một quẻ sở đối ứng chuyện , võ cũng có khả năng cùng Mục Tư Ngữ chuyện có liên quan!

Mấy người bọn họ trong miệng cái kia nàng , chính là mới vừa rồi ở ngoài cửa cô gái kia , Lâm Vân Phi bạn gái trước , Mục Tư Ngữ trên người những thứ kia vết động , chính là nàng tạo thành!

Đối mặt người như vậy , Lâm Vũ sẽ nguyện ý xuất thủ tương trợ ?

Đừng nói quái tượng lên giảng sư hoặc dư thi , cho dù là giảng sư nhất định dư thi , cũng không khả năng xuất thủ!

"Lâm Vũ , Tư Đồ gia tộc rất lợi hại , cũng không phải dễ gạt như vậy , ta muốn bọn họ đã đoán được người có biện pháp giải quyết , nếu như người không muốn xuất thủ , ta sợ . . Ta sợ bọn họ sẽ không bỏ qua." Mục Tư Ngữ mặt mang lo âu nói.

Yên kinh từng cái cổ võ thế lực , Mục Tư Ngữ trên căn bản đều có biết một , hai , cái này Tư Đồ gia tộc , ở đó chút ít cổ võ trong thế lực , thực lực cũng là đứng đầu trong danh sách , nếu như Lâm Vũ không muốn xuất thủ chữa trị , bọn họ đem rất có thể chọn lựa một ít không thủ đoạn đảng hoàng đến bức hấn đi vào khuôn khổ.

Mục Tư Ngữ không hy vọng Lâm Vũ vì nàng chuyện , đi đắc tội một cái thực lực hùng hậu cổ võ thế lực , từ đó lâm vào trong đầu sồi lửa bỏng.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng , đạo: "Ta ít nhất có chín mươi phần trăm chắc chắn , đối phương sẽ không từ bỏ ý đồ , cũng không cần lo lắng quá mức , chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến là được."

Mọi việc có cái nên làm , liền có việc không nên làm , nếu như đối phương không đem lúc trước sổ sách thanh toán một phen , chính mình tuyệt sẽ không xuất thủ , coi như đối phương muốn chọn lựa một ít không phải thủ đoạn đảng hoàng , cũng giống như vậy!

Ghê gớm ngay tại Diệp Tầm Lan các nàng trước mặt bại lộ không gian truyền thừa!

Thấy Mục Tư Ngữ còn muốn há mồm , Lâm Vũ mỉm cười khoát tay nói: "Đừng lo lắng , chúng ta lại đi sửa sang lại căn phòng."

Nói xong , liền đứng dậy mang theo Diệp Tầm Lan trở về phòng , tiếp tục sửa sang lại gian phòng của mình , mới vừa rồi chuyện , với hấn mà nói phảng phất chỉ là một tiểu nhạc đệm mà thôi.

Diệp Tầm Lan nhiều lần muốn mở miệng , tuy nhiên cũng gắng gượng ngừng lại.

Bên kia , Tư Đồ gia tộc bốn người sau khi rời khỏi , ngay tại trên xe bắt đầu bàn luận liên quan tới Lâm Vũ chuyện . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Diệp Tầm Lan mâu thuẫn

"Yên nhiên , đến cùng là chuyện gì xảy ra ? Người và cái kia kêu Mục Tư Ngữ nữ bé con , có phải hay không từng có mâu thuẫn gì ?"

Nói chuyện là lão giả kia , tên là Tư Đồ chán , Tư Đồ gia tộc trọng yếu một trong người chủ sự , coi như thế lực lớn trung nắm nhân vật thực quyền , cái nào không phải tinh khôn không thể lại khôn khéo ?

Tư Đồ chán đã sớm đoán được , Lâm Vũ không phải là không có biện pháp giải quyết hấn và cháu gái Tư Đồ Yên Nhiên trong tu luyện chuyện , mà là không muốn xuất thủ tương trợ , vừa mới bắt đầu , Tư Đồ chán còn tưởng rằng là chữa trị đại giới quá lớn , hoặc là những nguyên nhân khác , có thể vừa

mới rời đi , cũng cảm giác sự tình nơi nào có gì không đúng.

Suy tư gần nửa một hồi , cuối cùng tìm được sự tình căn nguyên.

Căn nguyên , ngay tại cháu gái của mình trên người!

"Gia gia , ta . . Ta . . " Tur Đồ Yên Nhiên ấp úng đạo , "Cái kia Mục Tư Ngữ , nguyên danh kêu Lâm Tư Ngữ , là ta trước bạn trai Lâm Vân Phi muội muội , lúc trước Lâm Vân Phi bình thường buộc nàng theo ta luyện võ , trên người nàng có rất nhiều ứ thương , chính là ta tạo thành , bất quá những thứ kia ứ thương hiện tại đã bị dọn dẹp , ta muốn rất có thể là Lâm Vũ giúp nàng dọn dẹp."

Thật ra thì , Tur Đồ Yên Nhiên còn có một cái nguyên nhân trọng yếu nhất không có nói.

Chính là nàng trong lúc vô tình tại Lâm Vân Phi trong miệng biết được , Mục Tư Ngữ cũng không phải là Lâm Vân Phi thân muội muội , cùng Lâm Cảnh Hoán cũng không có bất kỳ liên hệ máu mủ sau đó , lại bởi vì ghen tị Mục Tư Ngữ sắc đẹp , vì vậy liền thừa dịp luyện võ thời điểm , hạ thủ xuống nặng.

Mục Tư Ngữ trước cũng không có tu luyện qua nội công tâm pháp , võ công cũng liền bình thường thôi , tại sao có thể là xuất từ võ lâm thế gia Tur Đồ Yên Nhiên đối thủ ?

Theo Tur Đồ Yên Nhiên luyện võ hậu quả , đại gia đã sớm biết rồi.

"Trên người nàng trước ứ thương nặng bao nhiêu ?" Tur Đồ chấn hỏi.

"Cái này. . . Rất nghiêm trọng , cả người trên dưới loại trừ khuôn mặt ở ngoài , những địa phương khác tất cả đều là xanh tím một khối , cơ hồ không có một khối địa phương tốt." Tur Đồ Yên Nhiên thấp giọng trả lời.

"Nghiêm trọng như thế? !" Tur Đồ chấn sững sờ , trực tiếp mở miệng chửi mắng lên: "Luận bàn mà thôi , người nha đầu này làm sao có thể xuống nặng như vậy tay ? Mới vừa rồi người cũng có thể nhìn ra , Lâm Vũ cùng nàng quan hệ rất không bình thường , lúc này chúng ta thật là xong rồi!"

Tur Đồ chấn rất sùng cháu gái này , có lúc coi như cháu gái chọc gì đó họa , hắn Tur Đồ chấn cũng sẽ nghĩ biện pháp hỗ trợ giải quyết , nhưng là , Tur Đồ chấn như thế cũng không nghĩ tới , cháu gái vậy mà đắc tội Lâm Vũ người bên cạnh!

Lần này Tur Đồ chấn có thể bày bất bình , thậm chí hắn còn cần nhờ giúp đỡ Lâm Vũ.

Trước mắt như vậy , Lâm Vũ nếu là nguyện ý xuất thủ mới là lạ!

Đừng nói Lâm Vũ , đổi thành bất cứ người nào , nếu như biết rõ sự tình ngọn nguồn , cũng sẽ không nói Lâm Vũ đã làm sai điều gì!

Này một đôi vợ chồng trung niên giống vậy mang theo trách cứ thần sắc nhìn Tur Đồ Yên Nhiên , lấy bọn hắn điều tra ra được tình báo , phân tích đến , Lâm Vũ vô cùng có khả năng chết cũng sẽ không xuất thủ.

Tur Đồ Yên Nhiên xấu hổ cúi đầu , còn không nhận được biện giải cho mình: "Mục Tư Ngữ lúc trước lại không có cùng Lâm Vũ xen lẫn cùng nhau , còn nữa , Lâm Vũ cùng Lâm Cảnh Hoán ở giữa ân oán , đã là một cái mọi người đều biết bí mật , Mục Tư Ngữ coi như không phải Lâm Cảnh Hoán ruột thịt , nhưng tính thế nào cũng là Lâm Cảnh Hoán con gái chứ ? Lâm Vũ làm sao sẽ cùng cừu nhân giết cha con gái xen lẫn cùng nhau ? Các người không cảm thấy một điểm này kỳ quái sao?"

Đang muốn mở miệng lần nữa mấy người khác , nghe nói như vậy , không hện mà cùng trầm mặc xuống.

Tur Đồ Yên Nhiên nói cũng có đạo lý , Lâm Cảnh Hoán hại chết Lâm Vũ cha mẹ chuyện này , bởi vì thanh thần kiếm kia , tại Yên kinh một ít thế lực lớn trung đã là một cái công khai bí mật , Lâm Vũ làm sao có thể sẽ cùng Lâm Cảnh Hoán con gái xen lẫn cùng nhau ?

Điều này thực làm người ta rất khó hiểu!

"Ba." Lái xe nam nhân trung niên kia , cũng chính là Tur Đồ Yên Nhiên phụ thân Tur Đồ vĩnh đột nhiên mở miệng , đối với Tur Đồ chấn đạo: "Chuyện này , gia tộc tình báo thế lực cũng không có thu thập được , ta ngược lại thật ra nghe được một ít liên quan tới Mục Tư Ngữ tin đồn , chỉ là niên đại xa xưa , đã không chiếm được chứng thực , cũng không biết là thật hay giả."

"Tin tức gì ?" Mấy người khác trầm miệng một lời hỏi.

"Chuyện này nói rất dài dòng , chờ chúng ta an định lại lại nói . . "

. . .

Mà nói phân hai đầu , tại Lâm Vũ trong nhà , mấy người đều tại mỗi người sửa sang lại gian phòng của mình cùng giường , đồng thời cũng ở đây mỗi người suy nghĩ chính mình tâm sự.

Bỗng dưng . .

"A! ! !"

Mục Tư Ngừ trong căn phòng, đột nhiên lại truyền tới một tiếng kinh thiên động địa thét chói tai, đem hai người lần nữa giật mình, rồi rít xồng về Mục Tư Ngừ căn phòng.

"Lâm Vũ, có con chuột, có con chuột!" Mục Tư Ngừ thấy Lâm Vũ tới, lập tức phi thân nhào tới trên người hắn, tứ chi thật chặt siết chặt lấy, giữ lấy hắn, trong miệng không ngừng sợ hãi kêu.

"Hô, làm ta sợ giật mình." Lâm Vũ tại thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, vỗ nhẹ đánh Mục Tư Ngừ lưng: "Tư ngừ, đừng sợ, con chuột lại không cắn người."

Mới vừa rồi kia một tiếng thét chói tai, đủ để đem trong căn phòng sở hữu con chuột đều hù dọa chạy không thấy tăm hơi, bất quá cô gái mà, vẫn là một mực sống ở trong thành cô gái, sợ con chuột cũng là rất bình thường chuyện, xem ra tối nay muốn cho Diệp Tầm Lan cùng nàng ngủ chung mới được.

Nếu không nàng nửa đêm nhìn đến con chuột, tiếng kêu sợ hãi không phải đem những người khác hù dọa xuống nửa cái mạng không thể!

"Nhưng là, nhưng là, cái kia con chuột thật là lớn, ta thật rất sợ." Mục Tư Ngừ vẫn là thật chặt siết chặt lấy, giữ lấy Lâm Vũ, không chịu đi xuống.

Diệp Tầm Lan lặng lẽ kéo một hồi Diệp Thao vạt áo, Diệp Thao gật đầu, hai chị em liền thừa dịp hai người không chú ý đi ra khỏi phòng.

"Chị, người thật không để ý sao?" Đi tới phòng khách, Diệp Thao không tránh khỏi hỏi.

Hiện tại coi như là kẻ ngu cũng có thể nhìn ra Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngừ quan hệ không bình thường, tối thiểu Mục Tư Ngừ đối với Lâm Vũ tâm tư rất không bình thường, mà Diệp Tầm Lan cho tối nay cũng không có biểu lộ qua bất kỳ miễn cưỡng, hoặc là giấu ở đáy lòng không có biểu lộ ra.

"Nếu như nói không có chút nào để ý, đừng nói người, ngay cả chính ta cũng không tin." Diệp Tầm Lan chỉ cảm giác mình trong lòng có chút phát đỏ, "Thế nhưng người Vũ ca bản sự, hoàn toàn không phải người có thể tưởng tượng, hắn đã định trước sẽ chiều rất nhiều nữ hài thích, ta trong lòng bây giờ cũng mâu thuẫn."

"Vũ ca bản sự không phải ta có thể tưởng tượng?" Diệp Thao những lời khác nghe rõ, trừ cái này một câu.

Lâm Vũ không phải là một thầy thuốc sao? Dù là hắn là một vị Hoa Đà như vậy thần y, cũng không phải là không thể tưởng tượng, chẳng lẽ Lâm Vũ trên người còn không có ai biết bản sự?

Diệp Tầm Lan nhìn đệ đệ liếc mắt, do dự một chút, đạo: "Chuyện này, ta xem người là ta em trai ruột, muốn cho người giúp ta quyết định mới có thể nói với người, người muốn hướng ta bảo đảm, không có đi qua ta và người Vũ ca đồng ý, tuyệt đối không thể nói cho bất luận kẻ nào, coi như là ba mẹ cũng chỉ có thể giấu diếm lấy! Nếu không chọc tới người Vũ ca mất hứng, ta chơi được không được kém"

Nếu như không là biết rõ Lâm Vũ ranh giới cuối cùng, Diệp Tầm Lan thậm chí tại Diệp Thao trước mặt cũng không dám nói, thật ra thì Diệp Tầm Lan còn có thể nhìn ra, Lâm Vũ đã có ý hướng này đem nội công tâm pháp truyền cho Diệp Thao, chỉ là thời cơ còn chưa tới mà thôi, hơn nữa Mục Tư Ngừ đối với Lâm Vũ càng lún càng sâu, tâm địa thiện lương nàng thật sự không đành lòng nhìn Mục Tư Ngừ bị thương, mới có thể để cho Diệp Thao giúp nàng ra một chủ ý.

"Chị, ta bảo đảm không hướng về bất kỳ ai nói!" Diệp Thao vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

Diệp Tầm Lan gật đầu một cái: "Đưa tay ra."

Diệp Thao theo lời đưa tay ra.

Diệp Tầm Lan cũng đưa ra ngón tay ngọc khoắc lên trên cổ tay hắn, sau đó truyền vào một đạo chân khí, Diệp Thao nhất thời kinh ngạc phát hiện, trong cơ thể mình lại có một cỗ khí lưu tại khắp nơi tán loạn!

Nhất thời trọn to mắt nhìn đằng trước lấy tự mình tỷ tỷ: "Chị, đây chẳng lẽ là. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hai cái lựa chọn

"Người đoán không tệ, đây chính là trong truyền thuyết chân khí, người Vũ ca sẽ cái loại này chỉ có trên ti vi mới có nội công, ta nội công, cũng là hần giáo." Diệp Tầm Lan thu tay về, lạnh nhạt nói, "Tiểu thảo, người nói ta nên xử lý như thế nào?"

Diệp Thao trong lòng khiếp sợ vẫn chưa có hoàn toàn thối lui, nội công tâm pháp, đây chính là tồn tại ở trong truyền thuyết đồ vật, không muốn trên thế giới này thật tồn tại nội công tâm pháp!

Nhưng mà, Diệp Tầm Lan vẫn đề, hần còn thật không biết trả lời như thế nào, chẳng những là hần, đụng phải loại sự tình này, phỏng chừng rất nhiều người cũng không biết trả lời thế nào.

Yên lặng hồi lâu, Diệp Thao mới mở miệng lần nữa: "Chị, ta không bằng đứng ở một người nam nhân góc độ đã nói nói ta ý tưởng, có lẽ đối với người sẽ có chút ít trợ giúp."

Diệp Tầm Lan gật đầu một cái, nàng mục tiêu chính là cái này, loại sự tình này, nàng không có khả năng đi hỏi nam nhân khác, có thể hỏi cũng chính là mình người em trai ruột này rồi.

Diệp Thao tìm cái ghế ngồi xuống, đối với mình gia tỷ tỷ đạo: "Chị, thật ra thì làm một nam nhân, trong lòng cũng đã có tam thê tứ thiếp hoang tưởng, ta muốn Vũ ca cũng giống như vậy! Nhưng Vũ ca cùng những người khác bất đồng, nếu đúng như là những người khác, có hai cái như vậy mỹ nữ đầu hoài tổng bảo, 99% sẽ bắt cả hai tay, bao gồm ta cũng có loại khả năng này, nhưng Vũ ca không có, người biết đây là vì cái gì sao?"

Diệp Tầm Lan đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu, có thể là nghĩ đến một cái đáp án, nhưng lại không dám xác định.

"Đó là bởi vì người, người cũng biết Vũ ca là rất trọng tình cảm người, không muốn để cho người nhận được bất kỳ ủy khuất gì, nếu như ta đoán không sai, hần hiện tại đã biết rồi Mục tỷ tỷ tâm tư, nhưng một mực ở giả ngốc giả bộ ngu, tỷ, ta nói đúng không?"

"Đúng!"

"Kia vấn đề lại trở về nguyên điểm, nếu Vũ ca có lớn như vậy bản sự, ta đề nghị là: Ngăn không bằng khai thông." Diệp Thao tiếp tục nói, "Người cũng biết, một mình người trời không được hần, vậy tại sao không cùng Mục tỷ tỷ đồng tâm hiệp lực trời hần? Đạo lý này, tựa giống với trời một con chim, một sợi dây trời không nhọc rất có thể để cho đôi phương cho bay, cùng nó cố chấp dùng một sợi dây, vậy không bằng lấy thêm một sợi dây tới trời, dĩ nhiên là có thể trời từ, đương nhiên, này hai cây sợi dây cũng phải đồng tâm hiệp lực mới được! Bất quá đây chỉ là ta đề nghị mà thôi, đến cùng lựa chọn thế nào, vẫn là ở trên thân thể người."

Diệp Thao nói xong, liền đứng dậy rời đi, lưu lại Diệp Tầm Lan một người ngồi ở trong phòng khách như có điều suy nghĩ.

Coi như một cô gái, muốn cùng những cô gái khác chia sẻ cùng một người nam nhân, tại xã hội hiện đại, phỏng chừng không có cái nào nữ hài biết đánh đấm lòng nguyện ý, nhưng Diệp Thao mà nói cũng có đạo lý, càng có bản lĩnh người, thì càng khó bằng một lực lượng cá nhân trời chặt, tìm một cái cùng chung chí hướng người đến đồng tâm hiệp lực, nói không chừng liền thật cho trời từ.

"Tiểu Vũ, người nói ta đến cùng nên lựa chọn thế nào?" Diệp Tầm Lan ngẩng đầu nhìn xà ngang, trong đôi mắt đẹp lóe lên trong suốt hoa mắt.

Mà đối thành một bên, Mục Tư Ngừ tại Lâm Vũ dưới sự trấn an cuối cùng bình tĩnh lại, nhưng khi nhìn hai người đáng vẻ, một trương mặt non nớt thiếu đến muốn toát ra khói trắng, hai người đáng vẻ quá mức mập mờ ngược lại thứ yếu, Mục Tư Ngừ quên chính mình hôm nay mặc là quần, như vậy đáng vẻ, để cho nàng bắp đùi đều lộ ra một mảng lớn, còn kém một chút xiu liền hoàn toàn ra ánh sáng.

Vội vàng buông xuống quần tại Lâm Vũ trên người hai chân, mặc cỡ núp ở trong lòng ngực của hần không dám ra tới.

Lâm Vũ ngược lại không có chú ý tới Mục Tư Ngừ bối rối, mà là ở trong lòng không ngừng thiên nhân giao chiến, bởi vì Diệp Thao cùng Diệp Tầm Lan mới vừa rồi nói chuyện, hần một chữ không rơi xuống đất nghe được.

Nếu như đối thành cái khác một người nam nhân, kẻ ngu cũng sẽ biết phải làm sao, có thể vẫn là câu nói kia, mọi việc có theo thông lệ, sẽ có ngoại lệ, Lâm Vũ hết lần này tới lần khác chính là cái kia ngoại lệ, hần chính là bởi vì không nghĩ Diệp Tầm Lan chịu ủy khuất, cho nên mới một mực giả ngốc giả bộ ngu, thật ra thì nếu như sớm một chút hướng Mục Tư Ngừ nói rõ ràng, liền chẳng có chuyện gì rồi, có thể hết lần này tới lần khác lại bởi vì Mục Tư Ngừ thân thể, hơn nữa nàng mới vừa tỉnh lại, Lâm Vũ không muốn nhìn thấy nàng thương tâm, sau đó khẽ kéo lại kéo, lại bỏ quên một chuyện.

Có một số việc, kéo dài càng lâu, tổn thương lại càng sâu.

Thậm chí Lâm Vũ hiện tại rất dễ dàng tưởng tượng đến, trong lòng có hai thanh âm, một cái nói: Nếu như người tiếp nhận tư ngừ, đúng người Lan tỷ sao? Một cái khác chính là nói: Nếu như người không chấp nhận, không phụ lòng tư ngừ sao?

Vô luận như thế nào lựa chọn, đều ít nhất sẽ có một người bị thương.

"Chủ nhân, ta cảm giác được người có cần thiết cùng hai vị tỷ tỷ cùng nhau, ba người trực tiếp nói một chút." Tiểu Y đề nghị, "Nếu như người kéo dài nữa, chỉ sợ thật muốn xảy ra vấn đề, hơn nữa còn là đại vấn đề!"

"Kế sách hiện thời, cũng chỉ có như vậy." Lâm Vũ gật gật đầu.

Nghĩ thông suốt Lâm Vũ, nhìn còn rúc tại trong lòng ngực của mình Mục Tư Ngừ, nhẹ giọng nói: "Tư ngừ, không sao, chúng ta đi ra ngoài trước đi."

"Ừm." Mục Tư Ngừ vuốt thanh âm vậy đáp một tiếng.

Làm hai người xoay người, kinh ngạc phát hiện Diệp Tầm Lan đứng tại nơi cửa phòng, chảy hai hàng thanh lệ, không chớp mắt nhìn chăm chăm hai người.

"Lan tỷ, thế nào?" Lâm Vũ bị sợ hết hồn, vội vàng vọt tới, đem Diệp Tầm Lan ôm vào trong ngực, vội vàng hỏi.

"Lan tỷ tỷ, thật xin lỗi, ta mới vừa là quá sợ, cho nên mới... Mới... Ta cam đoan với ngươi, giữa chúng ta chẳng có cái gì cả, về sau cũng sẽ không bao giờ như vậy...". Mục Tư Ngừ cho là Diệp Tầm Lan nhìn đến hai người đáng vẻ, thương tâm ghen, vội vàng chạy tới ý vị mà xin lỗi.

Diệp Tầm Lan không nói gì, mà là tránh ra khỏi Lâm Vũ ôm ấp, tại hai người nhìn chăm chú trung, xoay người đem cửa phòng cho cài then, sau đó một cái tay kéo Lâm Vũ, một cái tay khác kéo Mục Tư Ngừ, ba người đi tới mép giường ngồi xuống.

"Tiểu Vũ, ta hỏi ngươi, ngươi có hay không cưới ta? Ta muốn nghe ngươi chính miệng trả lời." Diệp Tầm Lan ngồi xuống, liền lập tức mở miệng nói với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ trực tiếp gật đầu: "Lan tỷ, nếu như không là ngươi chủ động rời đi, ta sẽ cưới ngươi."

"Tốt lắm, ta tin tưởng ngươi, hiện tại, ta muốn xác hai điều kiện, ngươi có thể làm được sao?" Diệp Tầm Lan tiếp tục nói.

Lâm Vũ lần này trầm mặc gần nửa hội mới trả lời nàng vấn đề: "Chỉ cần là ta đủ khả năng, hơn nữa không phải thiệt người lợi mình loại hình sự tình, ta nhất định làm được!"

Trong lòng cũng không ngừng mà đang suy đoán Diệp Tầm Lan đến cùng muốn làm gì? Tại sao sẽ đột nhiên hỏi nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái vấn đề?

"Ta đây trước điều kiện thứ nhất." Diệp Tầm Lan nhìn chăm chăm Lâm Vũ ánh mắt, điều kiện thứ nhất là một lựa chọn, ta cùng tư ngừ hai người, ngươi muốn sao hai cái đều cưới, hoặc là... Hai cái đều không cưới! Chỉ có thể hai chọn một, ngươi lựa chọn chứ? Ngươi làm ra lựa chọn sau, ta lại điều kiện thứ hai."

Gi đó?!

Lâm Vũ rõ ràng sững sờ, hai cái đều cưới? Hoặc là hai cái đều không cưới? Còn chỉ có thể hai chọn một, chuyện này... Chuyện này... Đây cũng quá... Lâm Vũ hoàn toàn không biết nên lấy cái gì từ để hình dung!

Vốn là hẳn là dự định ba người cùng nhau nói, nói trong lòng mình chỉ có Diệp Tầm Lan một cái, để cho Mục Tư Ngừ đau dài không bằng đau ngắn, lại không nghĩ rằng Diệp Tầm Lan dẫn đầu đem chính mình một quân!

Mục Tư Ngừ càng là ngốc ngay tại chỗ, hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch mà nhìn chăm chăm Diệp Tầm Lan gò má, nàng biết rõ mình đối với Lâm Vũ tâm tư, làm thế nào cũng không nghĩ ra, Diệp Tầm Lan vậy mà sẽ nói lên điều kiện như vậy tới uy hiếp Lâm Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Lựa chọn

Trong căn phòng ba người giống như bị hóa đá, Diệp Tầm Lan nhìn chăm chăm Lâm Vũ, Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngừ đều nhìn chăm chăm Diệp Tầm Lan, ba người đều bảo trì Diệp Tầm Lan mới vừa nói xong lúc động tác, cũng không nhúc nhích, phảng phất ba tòa pho tượng để ở chỗ này.

Yên lặng hồi lâu, Lâm Vũ dẫn đầu phá vỡ yên lặng: "Lan tỷ, loại chuyện này, cũng không thể loạn hay nói giỡn!"

"Ngươi xem ta giống như đùa giỡn hay sao?" Diệp Tầm Lan kích động sắc giọng, "Ta lần nữa nhắc lại một lần, ta không phải hay nói giỡn, mà là rất nghiêm túc, hơn nữa ta bây giờ phải nghe theo đến ngươi lựa chọn, nếu như ngươi kéo dài nữa, sẽ hại tư ngừ ngươi biết không?"

"Chuyện này..." Lâm Vũ hoàn toàn không biết nên nói thế nào đi xuống.

Đây tuyệt đối lần đầu tiên thấy Diệp Tầm Lan thất thố như vậy, này không lại là nàng tiểu tính tình, mà là chân chính thất thố!

"Đều chó nói, Lan tỷ tỷ, ngươi đừng miễn cưỡng Lâm Vũ rồi, ta lại không thích hắn!" Mục Tư Ngừ đột nhiên lớn tiếng khê kêu đạo, nhìn hai người liếc

mắt , hai tròng mắt một đỏ , xoay người chạy ra căn phòng.

Trong suốt nước mắt bởi vì nàng chạy băng băng trên không trung chiếu xuống , ra căn phòng , chạy mau đến đại môn thời điểm , đột nhiên dưới chân sảy một chút té lộn mào một cái , lại lần nữa quật cường bò dậy , một quả một treo mà chạy tới ngoài cửa lớn.

Son Thủy Thôn cảnh sắc , bởi vì nước mắt duyên cớ , ở trong mắt nàng đã mờ nhạt không rõ.

"Tiểu Vũ , ngươi có thể nghe ra nàng câu nói kia là phản , có đi hay không đuổi theo , quyền lựa chọn tại ngươi." Diệp Tầm Lan đưa ra thon thon tay ngọc , chỉ ngoài cửa , "Ta lui thêm bước nữa , bất kể ngươi đi không đuổi theo nàng , ta đều có thể coi như hôm nay chuyện gì cũng chưa có phát sinh qua , ngươi vẫn là vị hôn phu ta , ta còn là ngươi vị hôn thê , ngươi lựa chọn đi!"

Lâm Vũ trong lòng thiên nhân giao chiến , nhìn chăm chăm Diệp Tầm Lan ánh mắt , tại Diệp Tầm Lan đối với chính mình sau khi gạt đầu , liền lập tức đứng dậy chạy ra ngoài.

Diệp Tầm Lan trên mặt lộ ra một cái không hiểu nụ cười: "Ngươi cái này gốc tử , không phải buộc ta dùng loại phương pháp này ngươi mới chịu ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ!"

Ngoài cửa lớn nơi nào đó dưới bóng cây , Mục Tư Ngữ chính đứng ở nơi đó , hai tay chính bưng lấy chính mình khuôn mặt , thỉnh thoảng run rẩy một hồi bả vai , nói rõ nàng đang ở im lặng khóc tí tê.

Tình cảnh này , để cho Lâm Vũ nhìn đến trong lòng không tránh khỏi đau xót , đi tới Mục Tư Ngữ sau lưng , khẽ gọi một tiếng: "Tư ngữ..."

Lại lại cũng không có nói tiếp.

Mục Tư Ngữ len lén lau một cái nước mắt , xoay người , cặp mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm Lâm Vũ: "Ngươi tới làm gì?"

Nghe được Mục Tư Ngữ như vậy ngữ khí , Lâm Vũ cũng biết nàng đã bắt đầu khép kín chính nàng nội tâm , nếu như mình không còn tỏ thái độ , như vậy nàng chẳng mấy chốc sẽ đem chính mình nội tâm cho phong bế , lấy Lâm Vũ đối với nàng hiểu , một khi như vậy sự thật phát sinh , nàng đem vô cùng có khả năng..

Cả đời không lấy chồng!

Đã làm ra lựa chọn Lâm Vũ , không nói hai lời liền trực tiếp đem Mục Tư Ngữ ôm vào trong ngực.

"Lâm Vũ , ngươi làm gì ? Mau buông ta ra!" Mục Tư Ngữ dùng sức giãy giụa , nắm lên quả đấm nhỏ không ngừng hướng về thân thể hấn bắt chuyện , trong miệng không ngừng hô: "Buông ta ra! Không còn buông ra , ta liền... A a..."

Lâm Vũ bỗng dưng dùng chính mình đôi môi ngăn chặn Mục Tư Ngữ miệng , để cho nàng phía sau mà nói lại cũng không nói ra được , Mục Tư Ngữ một đôi quả đấm ngừng ở giữa không trung , trong chốc lát , liền vô lực rũ xuống , bao bọc Lâm Vũ cổ , mặc cho Lâm Vũ kiều mảo chính mình hàm răng , thậm chí còn lạng quạng chủ động đưa tới chính mình cái lưỡi thơm tho.

Hồi lâu , môi rời ra.

Một đạo trong suốt đường nước liền tiếp hai người khoe miệng.

"Tư ngữ , làm vợ ta có được hay không?" Lâm Vũ nhìn chăm chăm Mục Tư Ngữ ánh mắt , nghiêm túc nói , "Cùng Lan tỷ cùng nhau."

"Ừm." Mục Tư Ngữ ừ nhẹ một tiếng , co đến Lâm Vũ trong ngực , chảy nước mắt mỉm cười hạnh phúc.

Tại nào đó gian phòng trước cửa sổ , cặp mắt chính nhìn chăm chăm hai người , bất quá đôi mắt này chủ nhân cũng không phải là Diệp Tầm Lan , bởi vì Diệp Tầm Lan tại Lâm Vũ chạy đến trong chớp mắt ấy , liền đã biết rồi Lâm Vũ quyết định , căn bản không có cần thiết nhìn lên.

Núp trong bóng tối nhìn lên người , là Diệp Thao.

"Chửi thề một tiếng !" Diệp Thao thấp giọng văng tục , "Tỷ của ta một mực nói , ta chỉ cần có Vũ ca một nửa bản sự , nàng liền thiêu cao hương , bây giờ nhìn lại , tỷ của ta đây là không muốn đá kích ta à , trong nơi này yêu cầu hấn một nửa bản sự ? Chỉ cần có hấn một thành bản sự , ta liền thiêu cao hương! Vũ ca a Vũ ca , ta bội phục ngươi! Đầu rạp xuống đất!"

Dưới bóng cây.

Hai người ôm hồi lâu , Lâm Vũ nghĩ tới đây là tại bên ngoài phòng , vạn nhất bị người nhìn đến liền xấu hổ , vì vậy đối với Mục Tư Ngữ nhẹ giọng nói: "Tư ngữ , chúng ta trở về đi , Lan tỷ còn đang chờ chúng ta đây."

"Ừm." Mục Tư Ngữ ngượng ngùng gạt đầu , ngay sau đó liền người đẹp nhú một cái.

Lâm Vũ vội vàng cúi đầu xuống vừa nhìn , phát hiện nàng Chính Quang lấy một cái chân , hơn nữa trên người nàng cũng dính không ít tro bụi , vừa nhìn cũng biết cô nương này mới vừa chạy thời điểm ngã xuống.

"Đau không?" Lâm Vũ đau lòng hỏi.

"Ừ, rất đau." Mục Tư Ngữ thấp giọng nói, nàng mới vừa rồi chạy lúc sau đã đau chân, không đau mới là lạ.

Lâm Vũ nghe vậy, không nói hai lời liền đem nàng chặn ngang ôm lấy, xoay người lại đến căn phòng, Diệp Tầm Lan vẫn ngồi ở bên trên giường, thấy Lâm Vũ ôm Mục Tư Ngữ đi vào, nhất thời lộ ra một cái hội tâm nụ cười, nhưng không có lên tiếng, chỉ là khước miệng ngậm cười mà nhìn Lâm Vũ đem Mục Tư Ngữ đặt ở bên trên giường, sau đó ngồi xổm người xuống giúp nàng cởi xuống khác một chiếc giày, bắt đầu giúp nàng vuốt mắt cá chân.

"Chủ nhân, người bị tình yêu hướng choáng váng?" Tiểu Y không chút lưu tình đã kích lên, "Chân khí a, dùng chân khí phối hợp xoa bóp hiệu quả tuyệt đối tốt hơn rất nhiều lần! Người chẳng lẽ không muốn tư ngữ tỷ tỷ nhanh lên một chút tốt?"

Lâm Vũ nghe nói như vậy, cũng không khỏi thầm mắng mình thật đầu óc mê muội, vội vàng vận chuyển chân khí tiếp tục giúp nàng xoa bóp, cứ như vậy qua chừng mười phút đồng hồ, Mục Tư Ngữ nói mắt cá chân sưng đỏ đã biến mất rồi, đồng thời còn được đến tiểu Y nhắc nhở, chính mình xoa bóp này hạng nhất lên tới Trung cấp, hiển nhiên mở ra thời điểm liền đã đến sơ cấp đỉnh phong.

Thăng cấp nhắc nhở Lâm Vũ hoàn toàn không có đi để ý tới, mà là đứng dậy ngồi vào Mục Tư Ngữ bên cạnh, đạo: "Tư ngữ, còn đau không?"

Mục Tư Ngữ cười lắc đầu một cái.

"Tư ngữ, chúng ta sau này sẽ là chân chính tỷ muội." Diệp Tầm Lan kéo Mục Tư Ngữ tay, cao hứng nói.

"Lan tỷ tỷ, cảm ơn người." Mục Tư Ngữ ngượng ngùng đạo.

Trong nội tâm nàng rất rõ, sự tình có thể phát triển đến một bước này, đều là Diệp Tầm Lan công lao, nếu như hôm nay không bức Lâm Vũ Lâm Vũ một cái, Lâm Vũ là chắc chắn sẽ không tiếp nhận nàng.

"Được rồi, chúng ta là chị em gái, khách khí gì đó?" Diệp Tầm Lan nói xong ngang Lâm Vũ liếc mắt, "Chính là tiện nghi cái này hoa tâm gia hòa, về sau tỷ muội chúng ta hai người ước chừng phải xem chừng hần, đừng để cho hần ở bên ngoài rồi đến nơi trên hoa ghẹo nguyệt!"

Lâm Vũ cứng họng, ta hoa tâm? Ta khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt? Trời đất chứng giám! Nếu không phải Lan tỷ người buộc ta làm như vậy lựa chọn, ta về phần như vậy làm sao?

Đương nhiên, những lời này cũng chỉ là tại trong lòng nghĩ nghĩ, thật đúng là không thể nói ra được.

"Được rồi, Tiểu Vũ người đừng được tiện nghi còn ra về!" Diệp Tầm Lan nhìn thấu tâm tư khác, nhất thời mất phương hướng một cái, "Mới vừa chỉ điều kiện thứ nhất, người đã làm ra lựa chọn, như vậy hiện tại ta muốn điều kiện thứ hai..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Tinh không

Lâm Vũ hiện tại ý tưởng, chính là chỉ muốn tìm một khối đầu hũ trực tiếp đụng chết! Mới vừa điều kiện thứ nhất, liền chơi đùa ba người đều chết đi sống lại, hiện tại mới nhớ tới còn điều kiện thứ hai, này còn muốn hay không người sống rồi hả?

Diệp Tầm Lan thấy hần buồn rầu đáng về, không khỏi khi khi cười một tiếng, đạo: "Yên tâm điều kiện thứ hai đối với người mà nói không khó."

"Ồ." Lâm Vũ gật đầu một cái, "Lan tỷ, điều kiện thứ hai là cái gì?"

Dù sao đã không đếm xỉa đến!

Mục Tư Ngữ cũng đi theo hứng thú, có chút hăng hái mà nhìn Diệp Tầm Lan điều kiện thứ nhất xác thực đem mọi người đều chơi đùa quá sức, như điều kiện thứ hai vẫn là như vậy, Lâm Vũ thật rất có thể đập đầu tự tử một cái tại trên tường!

Điều kiện thứ hai mà" Diệp Tầm Lan đôi mắt đẹp khép hờ nhìn nhìn hai người, điều kiện thứ hai chính là: Ta muốn làm lớn!"

Lâm Vũ: "..."

Mục Tư Ngừ: "..."

Đây không phải là nói nhảm sao?

"Được rồi, cái điều kiện này, người đáp ứng cũng phải đáp ứng, không đáp ứng, cũng phải đáp ứng." Diệp Tầm Lan trực tiếp đứng dậy, "Ta đi trước nấu cơm."

"Lan tỷ tỷ, ta cùng đi với người." Mục Tư Ngừ lập tức nói, vừa muốn đứng dậy, lại phát hiện mình chính chân trần, không thể làm gì khác hơn là dừng lại, dùng nhờ giúp đỡ ánh mắt nhìn Lâm Vũ, để cho Lâm Vũ giúp nàng lấy thêm một đôi giày tới.

Nhưng mà, Diệp Tầm Lan trực tiếp đem nàng đè lại, mỉm cười nói: "Người bị thương trên người, ở nơi này nghỉ ngơi, để cho cái này gác từ ở chỗ này cùng người."

Diệp Tầm Lan dứt lời, liền xoay người rời đi phòng ngủ, trong nhà không có hơi ga, vẫn luôn dùng than tổ ong, Lâm Vũ lâu như vậy chưa có trở về, bếp bên trong hỏa đã sớm tắt, bất quá điều này cũng không có gì quan hệ, cũng không cần củi đốt nấu cơm, ngay từ lúc thành phố Đông Hoa thời điểm Lâm Vũ liền nghĩ tới điểm này, cũng mua mấy cái điện từ lò (microwave oven) cùng rượu còn lò, còn có một chút trạng thái cố định rượu còn, coi như là không có điện cũng không sợ ăn sống.

Bên trong căn phòng, chỉ còn lại Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngừ hai người, Lâm Vũ một tay ôm nhẹ lấy nàng thon thả, Mục Tư Ngừ chính là gối Lâm Vũ bả vai, lộ ra rất an tĩnh, cũng hạnh phúc.

"Tiểu Vũ, ta về sau cũng có thể kêu như vậy người sao?" Mục Tư Ngừ hỏi nhỏ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Người so với ta bảy, tám tháng, đương nhiên có thể, Lan tỷ cũng không phải là một mực kêu như vậy ta?"

Nói xong lời này, Lâm Vũ ngược lại phát hiện một cái rất hiện tượng kỳ quái, dường như mình không phải là một cái gì đó ngự tỷ không, như thể hiện tại hai người bạn gái đều lớn hơn mình? Được rồi, ngự tỷ không liền ngự tỷ không, này tựa hồ cũng không phải là cái gì mất thể diện chuyện.

"Được, về sau ta cứ như vậy gọi người." Mục Tư Ngừ hơi mỉm cười nói, "Tiểu Vũ, người có thể không thể đem điện thoại di động của người cho ta?"

"Người muốn ta điện thoại làm gì?" Lâm Vũ không hiểu, nhưng vẫn là thuận theo đưa điện thoại di động đưa tới trên tay nàng.

Mục Tư Ngừ nhận lấy điện thoại di động không nói gì, mà là trực tiếp tại Lâm Vũ nhìn soi mói thao tác, đầu tiên là mở ra danh bạ, tìm tới một cái tên là Lan tỷ người liên lạc, cũng đem tên đổi thành rồi đại lão bà, sau đó vừa tìm được một cái tên là tư ngừ người liên lạc, tên mà, dĩ nhiên là đổi thành rồi vợ bé.

Nhưng mà sự tình vẫn chưa hết, Mục Tư Ngừ lần nữa mở ra Lâm Vũ tin nhắn, đem hai người chú thích lần nữa sửa đổi sau đó, mới đưa tay cơ trả lại cho Lâm Vũ: "Được rồi, ta trước ngủ một lát."

Lâm Vũ nhận lấy điện thoại di động, dở khóc dở cười, thời gian qua xấu hổ, điếm đạm Mục Tư Ngừ, quả nhiên cũng sẽ có nghịch ngợm như vậy một nữ! Có thể chính mình danh bạ người trong mấy quyển tới cũng rất ít, muốn tìm lên hết sức dễ dàng, hiện tại ngược lại tốt, về sau nếu là bạn nào lật điện thoại di động của mình chơi đùa, nhìn đến tin nhắn cùng danh bạ đoán chừng buồn bực chết, những thứ này hết lần này tới lần khác vẫn không thể đổi lại đến, nếu không mình ngày tháng sau đó thì có chịu rồi.

Thu cất điện thoại di động đang muốn nói chuyện lần nữa Lâm Vũ, lại phát hiện Mục Tư Ngừ chính hai tay ôm chính mình eo, giống như chỉ tiểu mèo lười bình thường gối chính mình bả vai ngủ thiếp đi, liền không có lên tiếng quấy rầy nàng.

...

Mục Tư Ngừ một mực ngủ đến lúc ăn cơm chiều sau mới tỉnh lại, một đám người ăn cơm sau đó, Trần Văn cùng Diệp Thao liền đưa ra cáo từ, Trần Văn là bởi vì sự tình đã làm xong, thiết kế đồ chỉ có muốn điều chỉnh địa phương cũng phải trở về lại điều chỉnh, mà Diệp Thao chính là không muốn ở chỗ này làm kỳ đà cản mũi, liền thuận thế nói lên cùng Trần Văn cùng nhau trở về, hơn nữa Trần Văn cũng không có lái xe tới, vì vậy hai người liền ăn nhip với nhau, tại Lâm Vũ kéo Lưu Thanh trung lái xe rời đi.

"Lan tỷ, tư ngừ, chúng ta đi trong sân ngồi một chút đi?" Lâm Vũ đưa đi hai người, liền đề nghị.

Hai nữ đồng thời gật đầu, Diệp Tầm Lan tại mười ba tuổi rời đi nông thôn, mà Mục Tư Ngừ lại một mực sống ở thành thị, nông thôn cũng không có cái gì hoạt động giải trí, Lâm Vũ trong nhà càng là liền mạng lưới cùng máy truyền hình cũng không có, hơn nữa mới vừa đến giống như một cái thế giới khác sơn thôn, chính là mới lạ thời điểm, liền nghe theo Lâm Vũ ý kiến.

"Thật xinh đẹp! Tiểu Vũ, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều như vậy sao!" Mục Tư Ngừ vừa ra khỏi cửa, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, không tránh khỏi kinh ngạc nói, "Ta còn tưởng rằng như vậy tình không, chỉ tại trong tivi mới có đây."

Lâm Vũ dọn ra vài cái ghế, ba người xếp hàng ngồi xuống, ngược nhìn tình không.

"Thật ra thì tại chừng mười năm trước, có thể nhìn đến sao càng nhiều, ta còn rõ ràng nhớ kỹ, khi đó, bầu trời là một tầng chồng lên một tầng sao, nhưng bây giờ bởi vì hoàn cảnh vấn đề, so với lúc trước thiếu rất nhiều." Diệp Tầm Lan hơi hơi nói.

"Tiểu Vũ , ta cuối cùng tính biết rõ ngươi tại sao không thích thành thị sinh hoạt , thật ra thì ta cũng muốn tới nơi này định cư." Mục Tư Ngữ thở dài nói.

Nhẹ nhàng khoan khoái gió đêm, Điền Dã bên trong truyền tới ếch ộp , không chỗ nào không có mặt tiếng côn trùng kêu , cộng thêm khắp trời đầy sao bầu trời đêm , càng làm cho Mục Tư Ngữ cảm giác mình thật giống như đi tới một cái khác tính cầu.

"Tại trong thành phố lại ở lại một đoạn thời gian , ta sẽ về tới đây định cư lại , thuận tiện vẫn còn ở nơi này mở một gian phòng khám bệnh , cũng tiết kiệm các hương thân sinh cái bệnh liên thầy thuốc còn không thấy , chính mình trước hết mệt mỏi gần chết." Lâm Vũ tại hoạch định sau này mình đường , "Tư ngữ , ngươi cũng là chúng ta người Lâm gia , về sau giống vậy sẽ định ở lại đây."

"Ừ, ta về sau ở nơi này phụng bồi ngươi , cùng nhau tu luyện." Mục Tư Ngữ ước mơ đạo , "Còn có Lan tỷ tỷ , cũng giống vậy."

Ba người đồng thời im lặng cười một tiếng , nhìn vô biên tinh không.

"Tiểu Vũ , ngươi có biết hay không kia viên là sao Ngưu lang cùng sao Chức nữ ?" Diệp Tầm Lan mở miệng hỏi.

Mục Tư Ngữ cũng mặt đầy khao khát mà nhìn Lâm Vũ , Ngưu lang cùng Chức nữ cố sự , khi còn bé không biết nghe qua bao nhiêu lần , nhưng có rất ít người bao gồm tại nông thôn lớn lên Diệp Tầm Lan , đều chỉ biết Ngưu lang sao Chức nữ các nơi thiên hà một bên , nhưng phương vị cụ thể tại kia ? Nàng cũng là ngờ ngợ ngắc ngắc , hy vọng Lâm Vũ có khả năng hỗ trợ tìm ra.

Lâm Vũ cười một tiếng , ngẩng đầu lên ngưng tụ thị lực , trong chớp lát , liền dựa vào một viên Bạch Lượng sao đạo: "Dạ , cái kia màu trắng tinh mang chính là trong truyền thuyết thiên hà , thiên hà bên này viên kia chính là sao Chức nữ , các ngươi nhìn nàng bên cạnh có bốn viên sao tạo thành một cái hình thoi , tương truyền đây chính là Chức nữ dùng để dệt vải túi , đối diện nàng viên kia chính là sao Ngưu lang , bên cạnh hắn có hai khóa tương đối tối sao , nghe nói chính là Ngưu lang hai đứa con trai..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Vào núi du ngoạn

Ba người liền ngồi ở trong sân uống trà , ăn trái cây bánh ngọt , thưởng thức xã này thôn mới có mỹ lệ cảnh đêm , cũng cảm giác mình tâm vào lúc này lạ thường yên tĩnh lại , phảng phất mọi phiền não , đều bị này bầu trời đêm vô tận cho mang đi.

"Túu túu! Túu túu! !"

Này thanh âm quen thuộc để cho Diệp Tầm Lan tinh thần rung một cái , vội vàng ngẩng đầu tìm , khi nhìn thấy dưới ánh trăng kia một đạo thân ảnh quen thuộc lúc , lập tức mừng rỡ hô: "Tiểu Thanh , nơi này!"

Tiểu Thanh trực tiếp xoay quanh mà xuống , rơi vào Diệp Tầm Lan trên bả vai , thân mật cọ xát mặt nàng.

"Tiểu Thanh , ngươi thật đi theo , mấy ngày nay ngươi đều chạy đến đâu bên trong đi chơi?" Diệp Tầm Lan vừa dùng tay vuốt chốc tiểu Thanh , vừa có chút u oán nói.

Lâm Vũ cười một tiếng , tiểu Thanh một mực đi theo đại gia bên người , bất quá trừ mình ra , những người khác không biết mà thôi , không gian truyền thừa có thể thu vào Lâm Vũ chung quanh trong phạm vi mười trượng vật phẩm , đồng thời lấy ra vật phẩm cũng có thể đặt ở trong phương viên mười trượng , mà tiểu Thanh cũng là Ưng tiểu quý đại , mỗi lần kêu tiểu Y đưa nàng đi ra , đều là tại Lâm Vũ trên đỉnh đầu mười trượng không trung.

Mười trượng nhưng là hơn ba mươi mét , không sai biệt lắm tầng mười lầu cao , Diệp Tầm Lan căn bản không nhìn ra gì đó.

"Ba , đây là nơi nào , ta cảm giác linh khí so với ngươi lúc trước chỗ ở địa phương tốt hơn rất nhiều." Tiểu Thanh vừa hướng Diệp Tầm Lan làm nũng , vừa dùng ý thức truyền âm hỏi dò Lâm Vũ.

"Há, đây là nhà ta hương." Lâm Vũ truyền âm đáp lại , "Qua một đoạn thời gian , ngắn thì một năm nửa năm , nhiều thì ba năm năm năm , ta sẽ về tới đây định cư."

Nông thôn ô nhiễm môi trường như thế cũng không có trong thành phố nghiêm trọng , linh khí chất lượng tốt cũng là bình thường chuyện , ngay cả tại cổ đại , rất nhiều tu sĩ cũng sẽ lựa chọn núi tốt nước tốt địa phương ẩn cư tĩnh tu , này nhất định là có đạo lý trong đó!

"Vậy thì quá tốt!" Tiểu Thanh mừng rỡ đạo , "Loại địa phương này mới là chúng ta Hải Đông Thanh thiên đường mà , chủ nhân trước ở chỗ đó , muốn bắt

con thỏ hoang cũng không tìm tới địa phương."

"Người ? Bắt thỏ hoang ?" Lâm Vũ không nói nhìn tiểu Thanh hình thể , không biết là thỏ hoang tóm nằng vẫn là nằng bắt thỏ hoang.

"Ta là nói chờ ta sau khi lớn lên!"

"Là ta chưa nói..."

"Tiểu Vũ , nếu không chúng ta ngày mai vào núi đi chơi ?" Diệp Tầm Lan đột nhiên đề nghị dạo , "Nếu như ta nhớ không lầm , mùa này trên núi nhưng là có rất nhiều hoang dại trái cây , nếu không chúng ta đi hái một ít trở lại ?"

Lâm Vũ suy nghĩ một chút cũng đồng ý , hiện tại chính là rất nhiều trái cây thành thực mùa , phụ cận đây trong rừng núi tuyết đối không thiếu được , hơn nữa , ở chỗ này còn muốn ngày ngủ hơn một ngày thời gian , cũng không có cái gì hoạt động an bài , mỗi ngày ở nhà không phải là một chuyện.

"Tư ngừ , theo người thì sao ?" Lâm Vũ quay đầu hỏi ý lấy Mục Tư Ngừ ý kiến.

"Ta cũng muốn đi , lớn như vậy , ta còn chưa từng đi trong núi đây." Mục Tư Ngừ dạo.

"Cũng tốt , chúng ta ngày mai ăn xong điểm tâm liền vào núi , đi trong núi chơi một ngày." Lâm Vũ tại chỗ làm ra an bài.

Đi trong núi sâu du ngoạn , dùng để thư giãn bình thường tích lũy xuống áp lực , thân mật tiếp xúc thiên nhiên , đây không thể nghi ngờ là một món rất thú vị , cũng có tính khiêu chiến chuyện , nhưng trên thực tế , muốn làm chân chính cách xa xã hội hiện đại , đi sâu vào núi rừng , đối với người bình thường mà nói , cũng không phải một cái tiểu khảo nghiệm.

Thật may Lâm Vũ mấy người bạn hân không có hạ trại dự định , chỉ là đi chơi một ngày mà thôi , yêu cầu chuẩn bị đồ vật cũng không nhiều , nhưng nên chú ý sự tình vẫn là phải chú ý.

Lâm Vũ bắt đầu đối với hai nữ giao phó chú ý sự hạng , bắt quá hai người này đều là tân thủ , trong lúc nhất thời cũng không nhớ được nhiều như vậy , cuối cùng Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là dùng tương đối ngưng trọng ngữ khí đối với hai nữ dạo : "Các người chỉ cần nhớ kỹ một điểm , sau khi vào núi nhất định phải nghe ta chỉ huy , ngàn vạn lần chớ chạy loạn , nếu không sẽ rất nguy hiểm!"

"Không phải là vào một núi sao? Điều này có thể nguy hiểm cỡ nào ?" Diệp Tầm Lan không nhịn được bắt đầu càu nhàu.

Lâm Vũ trình trọng nhìn Diệp Tầm Lan liếc mắt , dạo : "Lan tỷ , người khi còn bé cũng sinh hoạt tại nông thôn , hẳn rất rõ ràng một điểm , chúng ta vào núi , lớn nhất nguy hiểm không phải mãnh thú , mà là những thứ kia tâm thường rắn độc cùng con sâu nhỏ , không nên xem thường bọn họ , có chút sâu trùng cùng rắn độc độc tính là rất lớn , nếu như bị cắn trúng không kịp thời xử lý mà nói , hậu quả đem không thể lường được , biết chưa ?"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ gật đầu liên tục , đối với xà trùng loại này sinh vật , đừng nói là nữ nhân , coi như là nam nhân , cũng sẽ sinh ra bản năng sợ.

Cũng còn khá Lâm Vũ lúc trước ở nhà thời điểm , bình thường lên núi hái thuốc , đối với mảnh này trong núi tình huống hết sức quen thuộc , có hẳn mang theo , hơn nữa cũng sẽ không đi quá xa , chỉ cần chú ý một điểm sẽ không có vấn đề gì.

"Vậy thì quyết định như vậy , ngày mai chúng ta phải đi Ngọa Long Sơn , theo phía đông lên núi , hôm nay chúng ta liền sớm một chút đi nghỉ ngơi đi." Lâm Vũ đứng dậy đối với hai nữ nói.

Ngọa Long Sơn , không sai biệt lắm đem Sơn Thủy Thôn bốn bề vây lại , chỉ để lại một cái cửa ra , Ngọa Long Sơn cũng không cao lớn , độ cao so với mặt biển bảy , tám trăm mét mà thôi , nhưng trong núi môi trường sinh thái cũng rất không tệ , Lâm Vũ lúc trước hái thuốc thời điểm , còn bình thường sẽ leo đến đỉnh núi nhìn một chút ngoài núi phong cảnh , đương nhiên , cái này Ngọa Long Sơn cùng Gia Cát Lượng không có bất cứ quan hệ nào , chỉ là dụng tên mà thôi.

Trừ lần đó ra , Lâm Vũ vừa vặn cũng phải vào Ngọa Long Sơn làm một chuyện.

Làm ba người đem trong sân nhỏ đồ vật thu thập xong , đang chuẩn bị phải đi lúc ngủ sau , Lâm Vũ đột nhiên nhận được Liễu Thi Ngưng điện thoại.

Vì vậy cùng Diệp Tầm Lan nói một tiếng , lần nữa trở lại trong sân , nhận nghe điện thoại : "Thi ngưng , thế nào ?"

"Lâm đại ca , người chú ý một điểm , Satan tổ chức ba ngày sau sẽ phái sát thủ tới , thật giống như gì đó ngân bài sát thủ , đẳng cấp này bởi vì tài liệu chưa đủ ta tạm thời cũng không biết đối phương thật lợi hại , nếu như người tại thành phố Đông Hoa gặp phải một cái người da đen Châu Phi mà nói , nhất định phải đề cao cảnh giác , bao gồm Lan tỷ tỷ các nằng cũng giống vậy." Liễu thơ nghi trình trọng giao phó Lâm Vũ.

"Rốt cuộc phải đã tới sao ?" Lâm Vũ lạnh nhạt dạo , "Thi ngưng , người có thể truy lùng đến tên sát thủ kia động tĩnh sao?"

"Trước mắt không có vấn đề , sợ là sợ hân ám sát người thời điểm , bất kỳ dụng cụ truyền tin đều không mang , như vậy ta liền không có cách nào." Liễu Thi Ngưng dạo.

"Như vậy vậy là đủ rồi , nhờ người hỗ trợ tiếp tục truy tung , tốt nhất đưa hẳn lúc nào đến thành phố Đông Hoa , ở nhà nào quán rượu vào ở tin tức kịp thời phát cho ta."

"Yên tâm đi, người không nói những thứ này ta cũng sẽ phát cho người..."

Cúp điện thoại sau đó, Lâm Vũ thần sắc lần nữa ngưng trọng, khẽ ngẩng đầu, đèn nhánh tỏa sáng con người nhìn về vô biên tĩnh không, hồi lâu, thở ra một hơi dài, trong lòng mất mạo hiểm từng tia sát ý, ngay sau đó lại khôi phục bình thường, xoay người đi vào phòng.

Trở về phòng, Lâm Vũ phát hiện một món ngoài ý liệu đồng thời lại vừa là trong dự liệu chuyện, chuyện này chính là Mục Tư Ngữ cũng bên trong gian phòng của mình, đang đo nghiêm mật cúi đầu ngồi ở mép giường.

"Tiểu Vũ, có thể hay không thương lượng với người một chuyện?" Diệp Tâm Lan nói với Lâm Vũ đạo.

"Chuyện gì?"

Diệp Tâm Lan nhìn một chút Lâm Vũ, lại nhìn một chút Mục Tư Ngữ, cuối cùng lại đem ánh mắt dừng lại ở Lâm Vũ trên người, mặt mang ngưng ngung, khẽ cắn môi anh đào, đạo: "Tiểu Vũ, người... Người tối nay muốn chúng ta có được hay không..."

Chương 101: Vượt qua tông sư

Rạng sáng, Lâm Vũ tu luyện một vòng liên tục tiếp thu công, đem Diệp Tâm Lan chân khí trả đi qua sau đó, liền kêu lên tiểu Y, để cho nàng đề cử một cái kiếm thuật lão sư, sau đó dùng ý thức tiến vào, bản thân liên tục tiếp choáng váng ngã xuống giường.

Lâm Vũ ý thức xuất hiện ở truyền đạo các trung, trước mặt đứng đây không còn là một người trẻ tuổi, mà là một vị hạc phát đồng nhan lão giả, vị lão giả này liếc mắt nhìn qua rất bình thường nhìn lần thứ hai nhìn qua cũng cảm giác hần bất phạm, nhìn lại đi tới, sẽ phát hiện, cả người hần cũng như cùng một cây tức thì lợi kiếm ra khỏi vỏ, phảng phất tùy thời có thể ra khỏi vỏ uống máu!

"Cao thủ!" Lâm Vũ trong lòng thờ dài nói, lúc này hướng về phía lão giả liền ôm quyền: "Học sinh Lâm Vũ gặp qua lão sư."

"Không nên đa lễ, vì sư Tâm Kiếm, tiếp theo một giờ dạy người bát quái sáu mươi bốn kiếm phương pháp tu luyện, thời gian có hạn, hiện tại liền bắt đầu." Tâm Kiếm so với lần trước cái kia Phong Cơ Tử còn muốn dứt khoát, trực tiếp chạy vào chính đề.

"Theo truyền thừa hệ thống trong tin tức biết được, người từ nhỏ tu luyện Bát quái chương, võ thuật cơ sở vững chắc, vì vậy tu luyện kiếm thuật so với không có luyện võ qua người nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa người ngộ tính thật cao, như vậy vì sư hỏi người, kiếm thuật quá trình tu luyện là cái gì?" Tâm Kiếm trực tiếp hỏi.

Lần này có thể bị hỏi đến rồi.

Lâm Vũ cau mày, mình mới tu luyện hai tháng không tới kiếm thuật, hơn nữa mỗi ngày luyện đều là một ít cơ bản nhất đâm, chém, vung loại hình cơ bản chiêu thức, căn bản chưa hề nghĩ tới kiếm thuật có cái nào quá trình tu luyện, nhưng nhìn Tâm Kiếm đáng vẻ, chính mình nếu là không cho một cái đáp án, tựa hồ sau đó sẽ không nói tiếp, cho dù nói tiếp, hiệu suất cũng sẽ rất thấp.

"Không bằng rập theo một quyền trong tiểu thuyết?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một cái phương pháp, "Quyền nào trong tiểu thuyết võ hiệp có lợi hại kiếm thuật? Đúng rồi! Tiểu Ngạo Giang Hồ!"

Lâm Vũ lập tức trở về nhớ lại « Tiểu Ngạo Giang Hồ » trung, Lệnh Hồ Xung tại Tư Quá Nhai luyện Kiếm Tinh hình, Phong Thanh Dương kêu Lệnh Hồ Xung trước học tập Ngũ nhạc các phái kiếm thuật, thông hiểu đạo lý sau đó, lại để cho Lệnh Hồ Xung đem những chiêu thức kia quên mất không còn một mống, lấy đạt tới vô chiêu cảnh.

Đại thể quá trình chính là như vậy.

"Lão sư, tu luyện kiếm thuật quá trình, có phải hay không một cái bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp, sau đó lại từ phức tạp về đơn giản quá trình?" Lâm Vũ nói thẳng ra chính mình câu trả lời.

Dù sao chính mình cũng không nghĩ ra cái khác câu trả lời, sai lầm rồi đã sai lầm rồi.

"Không tệ nhé!" Tâm Kiếm vuốt râu cười một tiếng, "Đúng là như vậy, bắt quá trong đó còn có một cái phân biệt thứ nhất đơn giản, là tiểu đơn giản, cũng chính là mới vừa tu luyện kiếm thuật thời điểm, đều là theo cơ bản nhất chiêu thức luyện lên, đem kiếm thuật cơ sở đánh tốt lại học tập phức tạp kiếm thuật, nhưng vô luận biết bao phức tạp kiếm thuật, đều là đâm, vung, quét, phách, chém, điểm, nứt, cái, chọn, đoạn, treo, vắn, đẩy này thập tam loại cơ bản chiêu thức phát triển cùng kéo dài, đây chính là bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp."

"Bát quái sáu mươi bốn kiếm, chính là một bộ phức tạp đến mức tận cùng kiếm thuật, người cũng không cần giống như người mới vừa muốn cái kia gì đó Lệnh Hồ Xung như vậy lại tìm cái khác kiếm thuật tu luyện."

Lâm Vũ mặt già đỏ lên, không nghĩ đến chính mình suy đoán đều bị lão đầu này biết.

"Làm người đem bát quái sáu mươi bốn kiếm luyện đến cực hạn, liền muốn bắt đầu từ phức tạp về đơn giản, mà này một cái đơn giản, chính là đại đơn giản, cũng không phải là đơn giản trở về cơ bản mười ba thức, coi như là trở về này mười ba thức, một khi sử xuất ra, tuyệt đối muốn so với người bây giờ trình độ lợi hại vô số lần, tỷ như một cái đâm, liền có thể bao hàm mấy chục loại thậm chí mấy trăm loại biến hóa, thậm chí tu luyện tới cực hạn

, có thể đơn giản một kiếm liên bao gồm thiên biến vạn hóa."

Lâm Vũ vì đó kinh ngạc, đơn giản ra một kiếm, là có thể bao hàm thiên biến vạn hóa, đó là cái gì dạng cảnh giới?

"Như vậy cảnh giới cách ngươi còn sớm, ngươi tạm thời chỉ muốn hiểu một chút chính là, bây giờ làm sư muốn nói với ngươi nói bát quái sáu mươi bốn kiếm một cái khác chỗ đặc thù, ngươi từ nhỏ đọc « kinh dịch », hẳn là rõ ràng thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh bát quái, bát quái sinh sáu mươi bốn quẻ đạo lý."

"Đến sáu mươi bốn quẻ, cơ hồ liên bao hàm sở hữu biến hóa quy luật, đây chính là bát quái sáu mươi bốn kiếm một cái khác chỗ kỳ lạ, hẳn chính là một bộ từ phức tạp về đơn giản kiếm thuật!"

Từ phức tạp về đơn giản!

Lâm Vũ tròn to cặp mắt nhìn Tâm Kiếm, chẳng lẽ là theo nắm giữ sáu mươi bốn kiếm sở hữu quy luật sau, lại biến thành tám thức, sau đó biến thành bốn thức, hai thức, cuối cùng biến thành nhất thức?

Thậm chí... Có thể biến thành linh thức?

Tiểu Y cho mình đề cử kiếm thuật, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại? Cái này chẳng qua chỉ là cấp đại sư kiếm thuật, nếu đúng như là tông sư cấp, thật là thật lợi hại? Lâm Vũ đã hoàn toàn không dám tưởng tượng tiếp, này đạo gia truyền thừa hệ thống, mỗi một lần cũng có thể mang đến cho mình kinh hi, thậm chí mang đến rung động!

Tâm Kiếm hoàn toàn không để ý đến Lâm Vũ ý tưởng, tiếp tục giảng giải: "Đọc qua « kinh dịch » đều biết, từng cái quẻ đều là một cái tiểu vũ trụ, bát quái sáu mươi bốn kiếm, mỗi một thức chính là một bộ kiếm thuật, một điểm này ngươi nên rõ ràng?"

Lâm Vũ gật đầu tỏ ý biết, tiếp tục nghe giảng.

Từ từ cũng biết bát quái sáu mươi bốn kiếm phương pháp tu luyện, theo Tâm Kiếm trong miệng biết được, bát quái sáu mươi bốn kiếm khó thì khó tại liên bao hàm sáu mươi bốn sáo kiếm thuật, quá trình tu luyện, chính là trước đem mỗi một thức sáu loại biến hóa nắm giữ, sau đó đem sáu loại biến hóa hợp lại làm một, tạo thành hoàn chỉnh nhất thức, này chính là một cái giản tiện từ phức tạp về đơn giản quá trình.

Làm sáu mươi bốn thức toàn bộ tu luyện hoàn chỉnh, đem lần nữa diễn biến, cũng chính là trước nói biến thành tám thức, bốn thức, cuối cùng thậm chí là... Linh thức!

Trong này độ khó, nếu như không có đủ ngộ tính, căn bản không tu luyện được bộ kiếm thuật này, Tâm Kiếm giảng, bộ kiếm thuật này theo cấp bậc đi lên giảng, hẳn là thuộc về tông sư cấp, thậm chí vượt qua tông sư cấp!

Thế nhưng tu luyện độ khó so với rất nhiều tông sư cấp kiếm thuật cao hơn gấp mấy lần, cuối cùng hệ thống mới phán định là cấp đại sư, sau đó bị Lâm Vũ cho đời đi ra.

"Ta đi." Lâm Vũ trong lòng thầm mắng, "Tu luyện độ khó đều lớn như vậy, như vậy sáng tạo bộ kiếm thuật này tiền bối, trí tuệ cao bao nhiêu?"

Dù sao Lâm Vũ chỉ có thể đối với sáng tạo bộ kiếm thuật này tiền bối tiến hành ngưỡng mộ.

"Đại thể quá trình vì sư đã cùng ngươi nói cũng khá rồi, bây giờ làm sư liền vì ngươi diễn luyện một hồi cần khôn hai thức, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, thì nhìn ngươi ngộ tính, nói thật, vì sư cũng chỉ tu luyện cần khôn hai thức, hơn nữa còn không có đem bên trong sáu loại biến hóa hợp lại làm một, nếu không không phải chỉ là một cái Trung cấp lão sư." Tâm Kiếm tự giễu cười một tiếng.

"Cần khôn hai thức không phải có bảy loại biến hóa sao?" Lâm Vũ không hiểu.

Loại thứ bảy biến hóa, thật ra thì chính là tiền lục loại biến hóa tổng hợp, chỉ có thể dựa vào chính ngươi đi ngộ." Tâm Kiếm giải đáp nói, "Quẻ cần là Thuần Dương quẻ, kiếm thuật phong cách chính là tráng kiện, nhìn kỹ."

Hừ!

Tâm Kiếm trên tay trống rỗng xuất hiện một cái kiếm gỗ, tại chỗ bắt đầu diễn luyện, để cho Lâm Vũ nhìn dĩ nhiên hoa cả mắt, lúc này mới phát hiện, nguyên lai bộ này kiếm thuật chẳng những rất lợi hại, ngay cả về ngoài cũng phải hù dọa một mảng lớn!

"Đây là Cần thức mừng chín, Tiềm Long vật dụng! Vật dụng cũng không phải là không cần... " Tâm Kiếm một bên diễn luyện, một bên là Lâm Vũ giảng giải, "Cửu hai, Kiềm Long Tại Điền, thấy lợi đại nhân... Cửu ba, quân tử chung nhật khô khô, tịch dịch như mãnh liệt... "

"Hơn chín, Kháng long hữu hối!" Tâm Kiếm diễn luyện xong một thức sau cùng, mới dừng lại hỏi Lâm Vũ: "Ngươi mới vừa rồi xem hiểu bao nhiêu?"

Lâm Vũ đầu tiên là gật đầu, ngay sau đó lại lắc đầu liên tục, đây là người có thể tu luyện kiếm thuật sao? Xác định không phải chỉ có thần mới có thể tu luyện... "

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Người chết như xuyên

Hôm sau , sáng sớm.

Trời còn mờ tối , gà trống liền truyền đến gáy thanh âm , từ từ , một ít dậy sớm chim cũng bắt đầu vui sướng kêu , có một ít làm nhỏ mưa bán thôn dân cũng vào lúc này bắt đầu đi ra ngoài , chuẩn bị ở trước khi trời sáng chạy tới hôm nay trên chợ đi... Những thứ này tại trong thành phố nhưng là nhìn không tới , cũng nghe không tới.

Bên trong phòng ngủ.

Lâm Vũ thu công , theo tay mìn trung bò dậy , nhìn vẫn đang say ngủ trung Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ , lại suy nghĩ một chút đêm qua điên cuồng , trên mặt không khỏi lộ ra một cái hạnh phúc nụ cười.

Nhớ tới đêm qua , Diệp Tầm Lan nói lên sự kiện kia sau đó , Lâm Vũ cũng không phải là Liễu Hạ Huệ chuyển thế , căn bản không tìm được bất kỳ lý do gì tới cự tuyệt! Thử nghĩ , người ta cô gái đều nói đến loại trình độ đó rồi , làm một nam nhân Lâm Vũ có thể cự tuyệt sao?

Tóm lại , nên chuyện phát sinh , thuận lý thành chương xảy ra , không nên chuyện phát sinh , cũng tương tự thuận lý thành chương xảy ra!

Kết quả cuối cùng cũng không cần nói , nhìn mặt mang thỏa mãn , sắc mặt đỏ thắm hai nữ , Lâm Vũ không tránh khỏi lại có chút không khống chế nổi , khó trách trong sách thường nói chích tiện uyên ương bất tiện tiên đây! Đây chuyện nam nữ , vậy mà sẽ có tốt như vậy cảm giác!

Lâm Vũ mặc quần áo vào đi ra phòng ngủ , sau khi rửa mặt tự ra cửa mở ra bắt đầu chạy bộ , luyện võ.

Khi mặt trời thăng được rất cao , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ mới không sai biệt lắm đồng thời tỉnh lại , hai người lẫn nhau mỉm cười nói rồi tiếng chào buổi sáng , sau đó liền lần lượt thức dậy , nhìn đến màu trắng trên giường những thứ kia vết máu loang lổ , có nhiều chỗ đã không phân rõ cái nào là Diệp Tầm Lan , cái nào là Mục Tư Ngữ rồi , hai nữ lẫn nữa nhìn nhau cười một tiếng , từ Diệp Tầm Lan đem ga trải giường cho thu hồi , chuẩn bị vĩnh viễn cất giấu vật quý giá.

Làm Lâm Vũ luyện xong võ , thấy hai nữ đang ở trong phòng bếp chuẩn bị bữa ăn sáng , liền đi tới , mỗi tay ôm cái , trước sau tại Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ trên mặt hôn một cái: "Hai vị lão bà , chào buổi sáng!"

"Còn sớm a!" Diệp Tầm Lan cau gợn tròng mắt liếc hẩn một cái , "Đều tại ngươi , tối hôm qua giày vò trẻ như vậy , làm hại cùng tư ngữ luyện công xong thời điểm mặt trời đều rất cao rồi."

"Tiểu Vũ , ngươi đi nhanh rửa mặt , bữa ăn sáng xong ngay đây." Mục Tư Ngữ đạo.

"Ừm." Lâm Vũ gật đầu một cái , đang chuẩn bị đi rửa mặt thời điểm lại ngừng lại , "Lan tỷ , tư ngữ , nếu không hôm nay chúng ta chớ vào núi ?"

Hai nữ tối hôm qua mới vừa phá thân thể , chỉ có thể làm cho các nàng thích hợp làm chút ít vận động , leo núi loại chuyện này cũng không thua kém vận động dữ dội , Lâm Vũ cũng không muốn làm cho các nàng lúc này vào núi.

"Ngươi một cái đứa ngốc! Chúng ta nhưng là tu luyện ngươi truyền thụ nội công , chút thương thể này đau , đem công pháp vận chuyển một vòng liền có thể tốt 99% , vội vàng cho ta đi rửa mặt , ăn điểm tâm xong chúng ta tự xuất phát." Diệp Tầm Lan thúc giục.

Lâm Vũ ngược lại đem chuyện này quên , lẫn nữa tại hai người trên mặt phân biệt hôn một cái , xoay người rửa mặt đi rồi.

...

Ăn điểm tâm xong , ba người đổi xong quần áo giày , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ càng là giống trông khoa chiêng tìm được rất nhiều túi ny lon , một bộ chuẩn bị vào núi đại thể mua sắm bộ đáng , nhìn đến Lâm Vũ có chút dờ khóc dờ cười.

Ngược lại Lâm Vũ , xuất ra một cái giỏ trúc , đem một ít nhang đèn tiền giấy cùng với một ít trái cây bỏ vào giỏ trúc bên trong , hai nữ thấy vậy , nhất thời biết Lâm Vũ muốn đi làm cái gì , nguyên lai hẩn là thừa dịp hôm nay vào núi đi tế bái gia gia của hẩn.

Mấy năm gần đây , Lâm Vũ một mực ở bên ngoài , loại trừ hết năm sẽ trở về tế bái một hồi ở ngoài , ngay cả thanh minh đều chưa có trở về qua , dưới mắt ở nhà , vừa vận thừa cơ hội này đi tế bái một hồi

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ một trái một phải kéo Lâm Vũ cánh tay , trước khi đến tế bái trên đường , Diệp Tầm Lan không nhìn được tò mò hỏi "Tiểu Vũ , nếu như gia gia biết rõ người mang theo hai vợ đi xem lão nhân gia ông ta , người cảm thấy hắn sẽ có phản ứng gì ?"

"Còn có thể có phản ứng gì ?" Lâm Vũ mỉm cười nói , "Nếu như hắn thật có thể biết , nhất định sẽ giận đến theo trong quan tài nhảy ra , đem ta treo ngược lên một trận đánh dữ dội , sau đó sẽ nằm lại trong quan tài."

Khi khi!

Mục Tư Ngữ trực tiếp cười ra tiếng , đến lúc nào rồi rồi , hắn vẫn còn có tâm tình hay nói giỡn , nhưng mà , nếu như Diệp Tầm Lan giả thiết là thực sự , loại chuyện này thật có khả năng phát sinh.

Lâm Vũ gia gia liền chôn ở Ngọa Long Sơn lên , rồi Lâm Vũ gia cũng không xa , hơn nữa cùng bọn họ lần này vào núi cũng thuận đường , làm Lâm Vũ đi tới gia gia trước mộ phần , phát hiện mình mặc dù rất lâu không có tới , nhưng trước mộ phần cỏ dại cũng không phải là rất nhiều , điều này cũng không có gì thật kỳ quái , cũng không lần đầu tiên gặp được.

Những cỏ dại này , là có chút các hương thân tới bên này tế bái thân nhân thời điểm , thuận tiện giúp bọn rộn dọn dẹp.

Lâm Vũ thoáng thanh lý một chút , liền đem chuẩn bị xong trái cây cùng bánh ngọt chờ tế phẩm bày ra tại trước mộ phần , đốt lên nhang đèn cùng tiền giấy bắt đầu tế bái lên , quỳ xuống trước mộ phần bái tam bái , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ thấy vậy , cũng quỳ theo tại trước mộ phần bái tam bái , chung quy các nàng hiện tại đã là Lâm gia con dâu , trước mắt mai táng , cũng là các nàng trưởng bối.

Quỳ lạy đi qua , Lâm Vũ đứng tại trước mộ bia , bắt đầu dùng chỉ có chính mình mới có thể nghe được thanh âm , nhẹ nhàng nói ra khoảng thời gian này sự tình.

"Gia gia , Vũ nhi đến xem ngài , ngài ở bên kia trải qua có khỏe không ? Gia gia , ngài biết không ? Ngài cho ta cái viên này ngọc bội , bên trong thậm chí có cô xưa thần bí đạo gia truyền thừa , Vũ nhi đã được đến rồi cơ duyên vô cùng to lớn , đợi ngày sau tu luyện thành công , sắp có cơ hội vấn đỉnh đỉnh phong..."

"Còn nữa , Vũ nhi đã hoàn thành ngài trong đó một cái ước nguyện , chính là cùng Lan tỷ chạy tới cùng nhau , bắt quá , loại trừ Lan tỷ ở ngoài , còn có một cái nữ hài cùng ngài tôn nhi tiến tới với nhau , nếu như ngài trên trời có linh , nhất định sẽ mừng ta hoa tâm đúng không ? Ha ha... Nhưng này cũng không có quan hệ , bởi vì các nàng đều là ta mệnh trung chủ định thê tử , ta nhất định sẽ thật tốt đối các nàng , hơn nữa các nàng ngay tại ngài trước mộ phần , ngài có thể nhìn đến sao?"

Đừng xem Lâm Vũ bình thường cả ngày một bộ phong khinh vân đạm , trời sập cũng không sợ hãi đáng vẻ , thật ra thì tại sâu trong nội tâm , hắn cũng là một cái cảm tình phong phú người , chỉ bất quá thể sự vô thường , một ít không nên phát sinh chuyện thay đổi hắn , cũng thay đổi hắn sinh hoạt quỹ tích cùng nội tâm của hắn.

Lâm Vũ một mực ở muốn , nếu như không là đạo gia truyền thừa hệ thống , sợ rằng chính mình sẽ một mực không có tiếng tăm gì mà sống được , cười một cái không phải rất đẹp chỉ cầu hiền lành thế tử qua hết nửa đời sau , đây chính là người bình thường chỗ truy cầu sinh sống , nơi nào sẽ giống bây giờ ? Tồn tại tư bản có thể đi tìm tòi sinh mạng cực hạn , cùng với kia không biết thần bí.

"Gia gia , Lâm Cảnh Hoán bên kia đã được đến rồi không nhỏ báo ứng , nhưng sự tình vẫn chưa hết , bất quá ngài yên tâm , hắn tuyệt đối nhảy nhót không được vài năm , ta sẽ tuân theo ngài ước nguyện lưu tính mạng hắn , nhưng tuyệt đối sẽ làm cho hắn hối hận tại sao còn sống..."

Vừa nói vừa nói , Lâm Vũ hốc mắt bắt đầu ướt át , ánh mắt cũng bắt đầu tan rã ra , lúc này Lâm Vũ , chỉ cảm giác mình phảng phất trở lại bảy tám tuổi thời điểm , mỗi ngày ôm gia gia bắp đùi , cùng gia gia vừa nói trong trường học phát sinh một ít chuyện lý thú , mà gia gia chính là mặt đầy hòa ái nụ cười , thân thiết vuốt ve tiểu Lâm vũ đầu.

Hồi tưởng lại này từng bức họa , Lâm Vũ nước mắt không ngừng được chảy xuống , đang mơ hồ trong tầm mắt , thật giống như gia gia đang ở trước người từ ái mà nhìn mình...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Ngọa Long Sơn lên

"Tiểu Vũ , quả nhiên khóc." Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều không khỏi kinh ngạc vạn phần.

Diệp Tầm Lan ngược lại vẫn tốt một chút, Lâm Vũ gia gia lưu lại lá thư này, phần lớn nội dung đều là nàng phân giải đi ra, nàng biết rõ Lâm Vũ nội tâm có nhiều khổ, chỉ là vẫn không có biểu lộ ra mà thôi. Nhưng Mục Tư Ngữ lại bất đồng, trong lòng hắn, nàng nam nhân là một cái trời sập xuống cũng sẽ mặt không đổi sắc người, nhưng mà chính là như vậy một người, vậy mà sẽ ở một vị trường bồi trước mộ phần chảy nước mắt!

Chẳng được bao lâu, hai cô bé đều bắt đầu phụng bồi Lâm Vũ tại trước mộ phần chảy nước mắt.

Lâm Vũ kể xong, lau mặt vào mắt lệ, quay đầu lại thấy đến hai nữ đều chảy xuống hai hàng thanh lệ, khẽ mỉm cười, đạo: "Được rồi, ta đều không khóc, các ngươi còn khóc gì đó? Chúng ta thu thập một chút liền vào núi đi."

"Ừm."

Ba người đem trước mộ phần thu thập xong, Lâm Vũ trực tiếp đem giỏ trúc để ở chỗ này, chuẩn bị chờ lúc trở về lại tới cầm, mấy người chỉ là mang theo một cái ba lô vào núi, đương nhiên, cũng không thiếu được Lâm Vũ trên tay kia thanh kiếm, hiện tại thanh kiếm này tạm thời không thể xuất hiện ở trong mắt những người khác, nhưng ở ở nơi này thâm sơn cùng cốc, hoàn toàn tách biệt với thế gian trong tiểu sơn thôn, vẫn là không có bất cứ vấn đề gì.

Ngoại Long Sơn lấy nước quả, bầy đến đầu tháng chín là nhiều nhất, Lâm Vũ mấy người bọn hắn tới cũng chính là thời điểm, tại lúc trước, rất nhiều thôn dân đều tại Ngoại Long Sơn lên trồng không ít cây ăn quả, đủ loại đều có, chỉ là sau đó, vào núi người càng ngày càng ít, những thứ này cây ăn quả cũng không có đánh lại lý, cây nhưng là vẫn còn, hàng năm còn có thể kết không ít trái cây.

Theo càng bò càng cao, trên núi cây ăn quả càng ngày càng nhiều, Mục Tư Ngữ không tránh khỏi thở dài nói: "Tiểu Vũ, trên núi này rất nhiều trái cây a!"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Các hương thân lúc trước vườn trái cây là hoang phế, nhưng cây ăn quả vẫn còn, đặc biệt là lúc này, chính là rất nhiều trái cây thành thực mùa, giống như quả mận, quả lê, bồ đào, đều là tại mùa này thành thực, bất quá những trái cây này đều là cái loại này gìn giữ không lâu trái cây, nếu như qua một đoạn thời gian nữa đến, sẽ có rất nhiều hạt dẻ, đúng rồi, Lan tỷ, tư ngữ, các ngươi muốn ăn cái gì, ta mang bọn ngươi đi hái."

"A..." Hai nữ nghĩ một hồi, không có có chủ ý gì hay, trực tiếp để cho Lâm Vũ chính mình an bài.

Tại Lâm Vũ dưới sự hướng dẫn, ba người một đường đi một đường cười, chèo đèo lội suối, dùng hơn một tiếng, leo đến trên một ngọn núi, con đường đi tới này, Lâm Vũ phát hiện nơi này môi trường sinh thái bảo vệ tốt vô cùng, thậm chí thấy được trong rừng núi một ít qua lại tiểu động vật, đây cũng là để cho Lâm Vũ thật là vui mừng phương.

Quẹo cua, ba người đi tới một mảnh trông bỏ đảo địa phương, cây mây phía trên treo từng chuỗi màu đỏ thẫm, đã chín muồi bồ đào, làm người nhìn qua đều quả muốn nuốt nước miếng.

"Muốn ăn không?" Lâm Vũ quay đầu, tự tiểu phi tiểu nhìn Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ, "Đây chính là nguyên sinh trạng thái, so với trong thành bán những thứ kia tốt hơn nhiều."

Hai nữ theo bản năng gật đầu một cái, không ngừng nuốt nước miếng, này nhưng là chân chính thực phẩm thiên nhiên, trong thành cơ hồ không mua được!

Hiện tại rất nhiều nhà vườn, vì kiếm nhiều tiền, cấp nước quả đánh đủ loại dược vật, có chút dược vật để cho trái cây vẻ ngoài tốt hơn, mà có chút dược vật chính là thúc hoặc là kéo dài thời kỳ thành thực, thật ra thì làm như vậy phi thường không được!

Lâm Vũ vẫn cảm thấy, thiên nhiên để cho loại vật này lớn lên ở loại này khí hậu trong hoàn cảnh, cũng tại mùa này thành thực, nhất định là có thiên nhiên đạo lý, nếu là người công trường đi thay đổi, hợp lý thay đổi ngược lại không có gì, nhưng liền một ít căn bản cái gì cũng thay đổi, chính là vi phạm đại quy luật tự nhiên.

Từ từ đưa đến hiện tại bình thường có người nói cái này không dám ăn, cái kia không thể ăn.

Lâm Vũ cười theo trong túi đeo lưng xuất ra mấy cái túi ny lon: "Chúng ta đi hái một ít."

"Được." Hai nữ nhất thời tới hứng thú, nhận lấy túi ny lon bắt đầu chọn lựa một ít vẻ ngoài tốt hái xuống, cũng dè dặt bỏ vào trong túi ny lon.

Chẳng được bao lâu, mấy cái túi ny lon liền chứa đầy, ba người liền ở phụ cận đây tìm một mảnh sạch sẽ bãi cỏ, Lâm Vũ theo trong túi đeo lưng xuất ra một khối mùi thuyền bồ trái trên mặt đất, sau đó mấy người an vị tại mùi thuyền bao lên bắt đầu hưởng thụ chính mình thành quả lao động, mặc dù nơi này không có nước, nhưng bồ đào lại không ăn da, bóc lấy ăn cũng không có quan hệ gì.

"Tiểu Vũ, từ nơi này nhìn tiếp, Sơn Thủy Thôn giống như một cái thế ngoại đảo viên bình thường ta đều có chút không nghĩ trở về thành phố Đông Hoa rồi." Diệp Tầm Lan một bên bóc lấy bồ đào, một bên sâu kín nói.

"Chờ ta đem trong nhà ở đây kín, sẽ bắt đầu bắt tay dời tới định cư chuyện." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Bất quá khi đó, ta cũng sẽ không đi nhà người bệnh viện đi làm."

"Một điểm này thật ra thì Cha ta đã sớm nói với ta, hắn nói người chỉ hướng không ở Vân Sơn Y Viện, đã sớm có dự định, người có thể lưu một ngày là một ngày." Diệp Tầm Lan đem bóc tốt bồ đào đưa tới Lâm Vũ bên mép.

Lâm Vũ cái miệng , nha đầu này vậy mà trực tiếp rụt trở về , đem bỏ đào ném vào nàng trong miệng mình , mà Lâm Vũ cũng có biện pháp , lập tức tiến tới bốn môi giáp nhau , lại đem bỏ đào theo trong miệng nàng cho trực tiếp hút tới , cũng một cái nuốt xuống.

"Ừ, đồ ăn ngon!"

"Người chính là cái tiểu bại hoại!" Diệp Tâm Lan hờn dỗi mà vươn ngọc thủ chụp hấn một hồi

"Tiểu Vũ , cho." Lúc này Mục Tư Ngữ cũng cầm lấy một viên bóc tốt bỏ đào đưa tới Lâm Vũ bên mép.

Lâm Vũ còn không có há mồm , Diệp Tâm Lan đột nhiên đưa tay đoạt đi , hướng nàng trong miệng mình ném một cái , sau đó lập tức nghiêng đầu sang chỗ khác , lần này không có lại để cho Lâm Vũ được như ý. Ba người cứ như vậy ở chỗ này cãi nhau âm ỉ , có lúc vì một viên bỏ đào còn muốn tranh rất tốt một hồi , trong rừng càng là không ngừng truyền ra bọn họ hoan thanh tiếu ngữ.

Mãi cho đến buổi trưa , đùa giỡn mới ngừng lại.

"Tiểu Vũ , ta có chút đói." Diệp Tâm Lan nằm ở Lâm Vũ trên bả vai , uể oải hừ nói.

Nàng thật ra thì cũng không phải thật đói bụng , mà là theo sáng sớm hôm nay cho tới bây giờ cũng không có ngừng , hơi mệt chút mà thôi , mặc dù thể chất nàng coi như tốt , cứ việc cũng có một điểm tu vi , luyện võ cũng có một đoạn thời gian , nhưng dù sao cũng là một nữ hài , tu luyện cùng luyện võ ngày tháng cũng còn rất ngắn.

Mục Tư Ngữ trạng thái nhưng so với nàng tốt hơn rất nhiều , nàng tính tình cũng so với Diệp Tâm Lan rất an tĩnh nhiều, hiện tại chính an tĩnh ngồi ở Lâm Vũ bên người , nhìn chung quanh đây phong cảnh.

Lâm Vũ vỗ một cái Diệp Tâm Lan lưng: "Ăn nhiều như vậy còn ăn không đủ no ?"

"Nhưng là bỏ đào lại không thể coi như ăn cơm." Diệp Tâm Lan nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn , "Tiểu Vũ , ta nhớ được cách nơi này không xa có một chỗ thác nước , không bằng chúng ta đi nơi đó câu cá , buổi trưa chúng ta ở nơi này ăn cá nướng ?"

Lâm Vũ thoáng hồi tưởng một lần , quả thật có một chỗ thác nước! Hơn nữa liên cách nơi này không xa , dưới thác nước mặt có một cái đầm nước , trong đầm nước nước rất mát lạnh , tại lúc trước thời điểm , đến mỗi mùa hè , trong thôn hài tử đều sẽ tới nơi này bơi lội , chỉ là những năm gần đây , lại đây người càng ngày càng ít , bao gồm Lâm Vũ , đều có hai ba năm chưa từng đi thác nước bên kia.

"Người vừa nói như thế , ta đột nhiên nghĩ đi bơi lội." Lâm Vũ cười nói , "Đi , chúng ta thu dọn đồ đạc đi xem một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Trong rừng thịt nướng

Sau mười mấy phút , ba người liền đi tới thác nước phía dưới , cái thác nước này còn rất đồ sộ , suốt có sáu bảy tầng lầu cao , Lâm Vũ vừa liếc nhìn thác nước phía dưới đầm nước , thậm chí so với lúc trước còn muốn rõ ràng , cùng chung quanh núi sắc kết hợp với nhau , hoàn toàn gọi là non xanh nước biếc.

"Ta tới câu cá , các người nếu như muốn bơi lội mà nói , liền trực tiếp đi xuống đi , dù sao nơi này không người đến." Lâm Vũ vừa nói , liền từ trong túi đeo lưng lấy ra một cây cần câu , đang muốn chứa cá câu cùng phao lúc , đột nhiên nghĩ đến lần trước Đông Sơn Thủy Khố chuyện , không thể làm gì khác hơn là ngừng lại.

Này cần câu chính là lần trước mua kia hai cây cần câu , còn thừa lại một cây , nơi này đã có đến mấy năm không có người nào tới , trong đầm nước nhất định sẽ tồn tại cá lớn , nếu như một lần nữa cá lớn mắc câu , chỉ sợ này cần câu lại phải giao phó ở đây.

Vì vậy , Lâm Vũ đứng dậy nhìn chung quanh , khi thấy bên cạnh một chỗ rừng trúc , nhất thời hai mắt tỏa sáng , cầm lấy kiếm liền đi tới , những cây trúc này nhỏ , thể nhưng rất thẳng , rất dài , tính bền dẻo tương đối khá , khi còn bé làm cần câu , loại trúc này tuyệt đối là lựa chọn hàng đầu trung lựa chọn hàng đầu!

Tiện tay chọn một cây thích hợp , trường kiếm một tát , một đạo kiếm quang né qua , cây trúc hét lên rồi ngã gục , Lâm Vũ lại dùng kiếm đem trên gậy trúc chi tiết chém đứt , cầm ở trên tay thử một chút , so với trước kia cái kia cần câu chất lượng tốt rất nhiều , chỉ bất quá đối với người bình thường mà

nói, mang theo không có cái loại này mua được cần câu phương tiện mà thôi.

"Lan tỷ tỷ, nếu không chúng ta đi xuống cọ rửa một hồi?" Mục Tư Ngữ đề nghị.

Đi lâu như vậy, hai cô bé đều ra một thân đồ mồ hôi, mồ hôi làm sau đó luôn cảm giác trên người chút ít không thoải mái, hiện tại vừa vận dụng phải một cái đầm nước trong veo, không bằng trực tiếp đi xuống cọ rửa một hồi, Lâm Vũ nói hết rồi, dù sao nơi này không người đến, phải bị nhìn cũng là bị Lâm Vũ một người nhìn, không có gì tốt cảm kỵ.

"Đừng nóng." Diệp Tầm Lan cười lắc đầu một cái, "Chúng ta trước tiên đem mui thuyền bỏ bày xong, đem mới vừa rồi hái tới bỏ đảo giặt rửa một ít, sau đó mới tìm một ít củi lửa, ăn xong cá nướng bữa tiệc lớn lại đi giặt rửa cũng không muộn."

Mục Tư Ngữ hoàn toàn không rõ vì sao, nhưng vẫn là y theo Diệp Tầm Lan đề nghị, bắt đầu chia công hợp tác, nước rửa quả nước rửa quả, nhặt củi lửa nhặt củi lửa, mà lúc này đây, Lâm Vũ đã ngồi ở bên đầm nước lên bắt đầu câu cá, dùng mỗi câu vẫn là ban đầu hối đoái đi ra kia một loại.

Lúc đó tại Đông Sơn Thủy Khố thời điểm, Lâm Vũ tổng cộng đổi một trăm viên, ngày hôm đó mới dùng hai hạt, bây giờ còn còn lại chín mươi tám viên, hôm nay này một viên cũng có thể câu được một con cá lớn.

Không tới ba phút.

Rào!

Trong đầm nước động tĩnh để cho Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đồng thời dừng động tác lại, nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái đại cá trắng đen nổi lên mặt nước.

"Lớn như vậy cá, này ít nhất có hơn mười cân đi!" Mục Tư Ngữ lăng vừa nói đạo.

"Tư ngữ, nếu là người lúc đó có thể sớm một chút biết hẩn, liền sẽ không giặt mình như thế." Diệp Tầm Lan hơi mỉm cười nói, "Một lần kia chúng ta tại Đông Sơn Thủy Khố, hẩn câu hai cái cá người đoán tổng cộng có bao nhiêu cân?"

" Bao nhiêu?"

"Cũng không nhiều, một cái 20 cân trái phải, một cái khác cái vượt qua ba mươi cân, cái này chừng mười cân cá trắng đen, với hẩn mà nói căn bản không phải cá lớn gì."

"Lợi hại như vậy?!" Mục Tư Ngữ đôi mắt đẹp sáng lên nhìn đang cùng đại cá trắng đen đánh du kích chiến Lâm Vũ.

Nam nhân mình, trên người rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?

"Tiểu tử, còn dám theo ta đấu!" Lâm Vũ nhìn đại cá trắng đen cường độ nhỏ xuống, không khỏi khẽ cười nói, "Loại này cần câu, cũng không phải là người có thể tránh đoạn, đặt cho ta!"

Lâm Vũ nắm lấy cơ hội, đem cần câu dùng sức kéo một cái, đem đại cá trắng đen theo trên mặt nước kéo, trên không trung vạch qua một đạo đường vòng cung, ngã tại Lâm Vũ sau lưng xa mấy mét trên cỏ, còn đang không ngừng mà gãy giữa bính đáp, lộ ra sức sống mười phần.

Đây cũng là câu cá kỹ xảo trung một loại, nếu như cần câu tính bền dẻo đủ, chỉ cần nắm bắt thời cơ thật tốt, có thể trực tiếp lên câu, hoàn toàn không muốn lại để cho cá trong nước bên trong đánh du kích chiến, đương nhiên, loại kỹ xảo này nắm giữ độ khó cũng tương đối lớn, nếu như nắm bắt thời cơ không được, gãy câu rất có thể bị bể gãy, hoặc là bị con cá tránh thoát lưới câu chạy trốn.

"Hai vị phu nhân, con cá này có đủ hay không chúng ta buổi trưa hôm nay ăn? Nếu như không đủ, vì phu lại đi câu một cái lớn hơn." Lâm Vũ rất rầm thoỉ mà hướng về phía hai nữ nói.

"Người đem người ta là heo a!" Diệp Tầm Lan tức giận nói, "Đầu này đại cá trắng đen, ít nhất có mười hai mươi ba cân, coi như loại trừ nội tạng những thứ đó, ba người chúng ta người một cái cũng có thể ăn đến ba cân, người lại đi câu cũng được, ta cùng tư ngữ không ăn hết, một mình người toàn bộ ăn hết!"

"Vây cũng tốt, ta bây giờ bắt đầu giải phẫu!" Lâm Vũ nhún vai một cái.

Đem cần câu ném một cái, cầm lên đặt ở bên cạnh trên cỏ kiếm, bắt đầu cho đại cá trắng đen đánh lăn, giải phẫu, làm liền một mạch, sau đó sẽ chém mấy cây cây trúc, chẻ thành mấy khúc bảy tám chục phân trúc xiên, đem giải phẫu xong thịt cá xâu, Diệp Tầm Lan đã theo trong túi đeo lưng lấy ra gia vị, ba người liền đốt lửa ở chỗ này cá nướng.

Từ từ, cá nướng mùi thơm đã phân tán bốn phía.

"Tiểu Vũ, ta đã nướng xong, người thử một chút." Mục Tư Ngữ cầm lấy một chuỗi đã nướng chín thịt cá đặt ở bên mép thoỉ thoỉ hơi nóng, sau đó đưa tới Lâm Vũ bên mép.

Lâm Vũ cái miệng liền cắn một cái, gât đầu tán dương: "Ừ, nhà ta tư ngữ kỹ thuật nấu nướng càng ngày càng tốt rồi."

"Người nha , vẫn là như vậy miệng lưỡi trơn tru , ta kỹ thuật nấu nướng so với Lan tỷ tỷ có thể kém hơn nhiều." Mục Tư Ngữ tuy là nói như vậy , nhưng một đôi mắt lệ mắt to đã biến thành trắng khuyết.

Bất quá nói đi nói lại thì , hai người bọn họ kỹ thuật nấu nướng hẳn là sà sà với nhau , thật muốn giữ lời , Diệp Tầm Lan hẳn là muốn cao hơn một bậc , nhưng mà , ba người bọn họ ở giữa , kỹ thuật nấu nướng tốt nhất , ngược lại là cực ít xuống bếp Lâm Vũ , chỉ là Lâm Vũ tại gặp phải Diệp Tầm Lan sau đó , liền lại cũng không có xuống trù , cũng không phải là hắn có đại nam tử chủ nghĩa , mà là hắn thật sự quá bận rộn.

"Tiểu Vũ , người nói ba người chúng ta nếu như một mực như vậy sống được , kia thì tốt biết bao!" Diệp Tầm Lan ăn cá nướng , lộ ra một cái hương tới thần sắc.

Mục Tư Ngữ cũng giống như vậy.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Sớm muộn sẽ có một ngày như vậy."

Hơn nữa thời gian này còn sẽ không quá dài , bởi vì chính mình có đạo gia truyền thừa hệ thống , chỉ bằng vào một điểm này , liền đủ rồi.

Vui sướng thời gian lúc nào cũng trôi qua rất nhanh , một cái ít nhất thập tam cân đại cá trắng đen , vậy mà tại trong lúc vô tình , toàn bộ vào ba người cái bụng , mà ba người quả nhiên không có cảm giác bị chống giữ.

Ăn uống no đủ , Diệp Tầm Lan cùng mục Tư Vũ đi tới bên đầm nước cởi quần áo xuống , chỉ mặc đồ lót dưới quần lót rồi nước , tia không tị hiềm chút nào Lâm Vũ ánh mắt , Lâm Vũ vốn còn muốn đi xuống giặt rửa cái uyên ương dục , nhưng suy nghĩ một chút vẫn là nhịn được , đứng ở bên cạnh giúp các nàng che.

Tuy nói người ở đây hi hữu tới , nhưng cũng không đại biểu hoàn toàn không có người đến , vạn nhất hôm nay có người tới gặp các nàng đang tắm , chính mình há chẳng phải là thua thiệt lớn ?

Coi như không có người đến , trong núi này dã thú cũng không ít , chó sói , heo rừng cùng con báo đều có , hơn nữa rất nhiều người trong vòng mấy năm này gặp qua , nếu như bây giờ đột nhiên tới một đầu dã thú hung mãnh , đem các nàng hù dọa ra một cái nguy hiểm , vậy mình tội lỗi có thể to lắm .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Trong thôn yên hội

"Ta nói Lan tỷ , tư ngữ , ta đều nhanh xách không được." Lâm Vũ nhìn tràn đầy phản khởi hai người , buồn bực nói , "Hơn nữa hiện tại cũng đã hơn bốn giờ chiều , nếu không chúng ta về sớm một chút ?"

Lúc này Lâm Vũ trên tay , bao lớn bao nhỏ nâng lên không ít , bên trong đều là một ít quả lê , bò đào , quả mận loại này thường thấy nhất trái cây , ba lô cũng đã nhét đầy , thật ra thì , Lâm Vũ đã sớm bắt đầu cảm không xong , có thể thật sự không nghĩ quét các nàng hứng thú , không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ ném một ít tại không gian truyền thừa bên trong , dù sao các nàng cũng không phát hiện được.

"Lan tỷ tỷ , chúng ta hay là trở về đi thôi , ta ngày hôm qua nghe Tiểu Vũ nói , buổi tối ở trong núi thật là nguy hiểm." Mục Tư Ngữ dừng lại động tác trên tay , đối với Diệp Tầm Lan đạo.

Diệp Tầm Lan nghĩ cũng phải , liền gật đầu nói: "Cũng tốt , chúng ta lần sau mang mấy cái lớn một chút túi tới."

Lâm Vũ nghe thiếu chút nữa một đầu ngã quy , loại nước này quả thả mấy ngày liền muốn hỏng rồi , làm nhiều như vậy các người ăn xong sao? Coi như mua nữa mấy cái tủ lạnh cũng giả bộ không được bao nhiêu!

Bất quá nói đi nói lại thì , Lâm Vũ phát hiện Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ chơi một ngày , trong đó còn không có như thế ngừng nghỉ , nhưng hai người trên mặt cũng không có một tia cảm thấy mệt mỏi thần sắc , cái này ngược lại là một chuyện tốt , nếu không đổi thành cái khác nữ hài , chỉ sợ hôm nay công lao đều uống phí , nên ném đồ vật muốn hết vứt bỏ , sau đó tự mình cống một cái , ôm một cái xuống núi.

Hai nữ cũng không có chú ý tới , Lâm Vũ tại chuẩn bị xuống núi thời điểm , quay đầu hướng một cái hướng khác nhìn một cái , khoe miệng lộ ra một tia không hiểu nụ cười , tựa hồ phát hiện gì đó , ngay sau đó lại khôi phục bình thường , tựa hồ chẳng phát hiện bất cứ thứ gì , hết thấy như thường.

"Về sau có cơ hội nhất định phải lại tới tìm một chút!" Lâm Vũ thầm nghĩ. . .

Về đến nhà lúc đã là hai giờ sau đó , thật ứng với câu nói kia: Lên núi dễ dàng xuống núi khó khăn , cho nên lúc trở về gian so với trước thời gian nhiều hơn rất nhiều , bất quá ba người về đến nhà sau , phát hiện Chu Văn Khang cùng Lâm Thanh hai người tại cửa nhà mình lo lắng chờ , tựa hồ chuyện gì xảy ra.

"Khang Thúc , Thanh di , thế nào ?" Lâm Vũ tiến lên hỏi.

"Tiểu Vũ , Tiểu Lan , Mục cô nương , ta tìm khắp các ngươi một ngày , nguyên lai các ngươi vào núi , đi nhanh thu thập một chút , đi với ta thôn ủy hội." Chu Văn Khang trực tiếp thúc giục.

"Khang Thúc , đến cùng thế nào ? Ngươi có thể hay không trước tiên đem chuyện nói rõ ràng ?" Lâm Vũ hoàn toàn bị làm bối rối.

"Thôn ủy hội vốn là buổi trưa bãi yến tịch , kết quả không tìm được ngươi , điện thoại di động lại không gọi được , ta liền đoán các ngươi là vào núi đi chơi , cho nên đẩy đến buổi tối , nhanh lên một chút đi , tất cả mọi người nóng lòng chờ." Chu Văn Khang đạo.

Mục Tư Ngừ hoàn toàn nghe không hiểu ý những lời này , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan ngược lại nhớ lại nơi này phong tục , chính là phạm là có cái gì như nhiều năm trước nhóm lớn làm trống trọt như vậy đại sự , các hương thân sẽ tại thôn ủy hội bãi yến tịch , hơn nữa người dẫn đầu cần phải trình diện , lần này trong thôn sửa đường đồng dạng là một kiện đại sự , mà người dẫn đầu này chính là Lâm Vũ.

"Ngài không nói ta đều đem chuyện này quên , Khang Thúc , Thanh di , các ngươi chờ một chút , chúng ta lập tức sẽ tới." Lâm Vũ vừa nói , liền mang theo hai nữ đi nhanh vào phòng.

Nếu như Lâm Vũ không đi , vậy mọi người liền chỉ có thể nhìn thức ăn trên bàn , giữa hai bên giương mắt nhìn.

Ba người lấy tốc độ nhanh nhất đổi xong quần áo , hai cô bé còn lớn hơn thể chỉnh sửa một chút nghi dung , mới đi theo Lâm Vũ lần nữa đi ra khỏi nhà , đi theo Chu Văn Khang cùng Lâm Thanh đi rồi thôn ủy hội.

Thôn ủy hội bên ngoài đại bình bên trong , đã dọn lên hơn mười bàn , cái này phong tục còn có một cái quy định bất thành văn , chính là loại trừ người dẫn đầu ở ngoài , những nhà khác bên trong đều chỉ tới một người , chung quy có một số việc tới quá đột ngột , trong lúc nhất thời cũng chuẩn bị không được nhiều như vậy thức ăn.

Đương nhiên , cái này quy định bất thành văn hiện đang từ từ cũng có thay đổi , có vài gia đình bên trong tới hai ba cái , hoặc là mang theo trẻ nít , những người khác cũng sẽ không nói cái gì , dù sao thì là đồ náo nhiệt , ăn cơm ngược lại thành thứ yếu.

Thức ăn hầu như đều đã dâng đủ , thậm chí rất nhiều thức ăn đều đã nguội , đại gia thấy Lâm Vũ tới , đều ríu rít mà chào hỏi.

"Tiểu Vũ , ngươi cuối cùng tới , đại gia cũng đều nóng lòng chờ."

"Tiểu Vũ , may mắn có ngươi , nếu không thôn chúng ta trong kia con đường , ta còn không biết mình có thể hay không còn sống nhìn đến hán sửa xong." Đây là một vị lớn tuổi lão giả.

"Ồ , đây không phải là Diệp gia kia khuê nữ sao? Vài năm không thấy , đều trở mã mê người như vậy , chúng ta lúc trước cũng không ít cười qua nàng và Tiểu Vũ có vợ chồng tương , không muốn trả lại thật tiến tới với nhau." Một vị bác gái trong đôi mắt đã nổi lên rồi bát quái lửa.

"Tiểu Vũ bên cạnh một cô bé khác cùng hán là quan hệ như thế nào ?" Bên cạnh nàng một vị khác bác gái nghi ngờ nói.

"Ngươi đây còn muốn hỏi ta ? Ngươi xem một chút chẳng phải sẽ biết , khẳng định cũng là Tiểu Vũ bạn gái."

"Ngươi không phải mới vừa nói Diệp gia khuê nữ cùng Tiểu Vũ tiến tới với nhau , như thế hiện tại lại thay đổi quẻ ?"

"Tiểu Vũ như vậy có bản lĩnh , cưới hai cái có cái gì không được sao. . ."

"Giống như cũng là. . ."

Các hương thân nhiệt tình chào mời , một câu tiếp lấy một câu , thậm chí một câu tiếp lấy mấy câu , trong lúc này dĩ nhiên không có không có chút nào khoảng cách , để cho Lâm Vũ cái miệng cơ hội cũng không có , không thể làm gì khác hơn là hướng về phía bọn họ từng cái gật đầu mỉm cười đáp lại.

Chỉ là các hương thân có mấy lời , thật sự là quá khảo nghiệm ba người độ dày da mặt rồi , Lâm Vũ còn khá một chút , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ , sớm biến thành lác đà điệu.

Tại nông thôn , đặc biệt là tại loại này hoàn toàn tách biệt với thế gian sơn thôn , cho dù mọi người đều biết bây giờ là một chồng một vợ xã hội , cũng đều tuân theo rồi cái này chế độ , nhưng có chút cũ quan niệm vẫn di lưu lại , coi như Lâm Vũ lớn mật hào phóng cưới hai cái , mặc dù có người lại nói , nhưng càng nhiều người vẫn là có thể tiếp nhận , đây chính là trong thành phố căn bản không thấy được hiện tượng.

Lâm Vũ đem dây pháo dọn xong , coi như thôn trưởng Chu Văn Khang bắt đầu nói chuyện , ngược lại bởi vì thời gian quan hệ , không có lại giống như bình thường giống nhau thao thao bất tuyệt , đơn giản nói một hồi liền kết thúc , một trận dây pháo trỗi lên sau đó , liền ý nghĩa tiệc rượu chính thức bắt đầu.

"Các hương thân, tất cả mọi người đứng dậy, cho chúng ta đại công thần kính một ly!" Chu Văn Khang dẫn đầu đứng lên, xé ra giọng oang oang hướng về phía đại gia hô.

Tất cả mọi người không hẹn mà cùng đứng lên, bùng lên trên bàn rượu hoặc là thức uống, hoặc là trà.

"Cạn!" Mọi người đủ hô, tiếng kêu rung trời.

Đã làm ly, đại gia theo thứ tự ngồi xuống, có vài người bắt đầu đứng dậy, bùng ly rượu hoặc là ly trà đi tới Lâm Vũ trước mặt, thỉnh thoảng nói vài lời tăng bốc mà nói, Lâm Vũ từ chối không được, đồng dạng là lấy trà thay rượu mà đáp lại, tiệc rượu cứ như vậy từ từ sinh động.

"Tiểu Vũ, có một cái vấn đề, ta không biết có nên hỏi hay không?" Chu Văn Khang uống một hớp trà, quay đầu hướng Lâm Vũ đạo.

"Khang Thúc mời ngài nói."

Chu Văn Khang quét một vòng Lâm Vũ bên người Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ, đạo: "Hai cái này khuê nữ, cùng người đến cùng là quan hệ như thế nào?"

Hắn đã sớm nhìn ra Lâm Vũ cùng hai nữ quan hệ không bình thường, có thể làm được thôn trưởng, Chu Văn Khang trình độ văn hóa khẳng định so với rất nhiều hương thân cao, mặc dù như vậy quan niệm, tại loại này hoàn toàn tách biệt với thế gian trong tiểu sơn thôn, còn có người nguyện ý tiếp nhận, nhưng có thể tiếp nhận là một chuyện, theo luật pháp cấp độ đi lên giảng lại vừa là một chuyện khác, Lâm Vũ không có khả năng dẫn lên hai tấm giấy hôn thú, nếu không thì là phạm tội.

Đương nhiên, tại xã hội hiện đại, dù là không có giấy hôn thú ở chung cũng là không thể bình thường hơn được chuyện, nhưng chung quy là vô danh không phận, đơn giản mà nói, Lâm Vũ cuối cùng chỉ có thể cho một cái tên người phân. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Mục Tư Ngữ học y

Vô danh không phận, tại phương diện pháp luật tạm thời không đề cập tới, nhưng ở đạo đức lên, nhưng thủy chung có mất thể thống.

Trừ lần đó ra, còn có một cái vấn đề, ngay tại lúc này khả năng có rất nhiều người có thể tiếp nhận, nhưng qua vài năm sau đây? Nếu như Lâm Vũ ẩn tàng năm, ngược lại cũng không có cái gì quan hệ, bởi vì xã hội hiện đại, ở bên ngoài rất nhiều có tiền có bản lĩnh nam nhân, đồng thời nắm giữ mấy người nữ nhân khả năng chỉ có người trong cuộc mới biết!

Nhưng là, ẩn tàng năm tựa hồ cũng không quá ổn thỏa, vấn đề vẫn là ở danh phận kia phía trên, trong thành phán định có hay không danh phận, chỉ nhìn có hay không tầm kia tại dân chính cục lĩnh đỏ vốn, mà nông thôn phán định, chính là nhìn hai người này có hay không bái đường, như vậy, tựa hồ lâm vào một cái chết tuần hoàn.

Lâm Vũ rõ ràng Chu Văn Khang ý tứ, cũng không có nghĩ nhiều, trực tiếp trả lời: "Khang Thúc, ta biết ngài muốn hỏi gì, ta nói thật cùng ngài nói đi, Lan tỷ cùng tư ngữ đều là vợ ta, chúng ta Lâm gia nàng dâu, về phần danh phận chuyện, ngài liền không cần quan tâm."

Chuyện này, ba người ngay từ lúc tối hôm qua cũng đã thương lượng xong, chờ Lâm Vũ tuổi tác vừa đến, liền cùng Diệp Tầm Lan đi lĩnh chứng, về phần Mục Tư Ngữ, Lâm Vũ chỉ có thể nói tiếng xin lỗi, mà Mục Tư Ngữ cũng không có phần nữa không tình nguyện, nếu như Lâm Vũ ngược lại cùng nàng lĩnh chứng, chuyện này ngược lại không bình thường.

"Nếu người có thể xử lý tốt ta cũng không cần phải nói nhiều." Chu Văn Khang gật đầu nói, "Thật ra thì ta cũng vậy vợ vẫn bận tâm, chỉ cần người về sau thật tốt đối các nàng, các nàng cũng cam tâm tình nguyện đi theo người, những người khác nói thế nào thuận theo người khác đi."

"Lão Chu người vốn chính là vợ vẫn bận tâm!" Lâm Thanh trợn mắt nhìn trượng phu liếc mắt, "Người xem một chút này hai khuê nữ, một cái so với một cái xinh đẹp, nếu như đổi thành người có Tiểu Vũ như vậy bản sự, muốn người bỏ qua trong đó một cái, người biết bỏ được sao?"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ hai người trên mặt, đã sớm bắt đầu bốc khói trắng, Lâm Vũ cũng cảm thấy hết sức khó xử.

"Cái này. . . Hắc hắc. . ." Chu Văn Khang cười mĩa hai tiếng, vội vàng nói sang chuyện khác: "Đến, Tiểu Vũ, hai chúng ta uống trà."

Vui vẻ hòa thuận mà ăn xong rồi tiệc rượu, các hương thân đều rời rít hướng Lâm Vũ cáo từ rồi đi, thậm chí trước khi rời đi còn không nhận được trên

chọc Lâm Vũ cùng hai nữ mấy câu , làm cho Lâm Vũ cùng hai nữ hận không được tìm cái kẻ đất đồng thời , cũng chỉ đành gắng gượng.

Thật vất vả đưa đi các hương thân , Lâm Vũ trực tiếp một tay kéo Diệp Tầm Lan , một tay kéo Mục Tư Ngữ , cũng như chạy trốn mà chạy trở về gia.

Vừa tới gia ngồi xuống , Mục Tư Ngữ trên mặt liền mang theo tí ti nghi ngờ hỏi Lâm Vũ: "Tiểu Vũ , ta hôm nay mới phát hiện , người ở nơi này danh vọng thật giống như rất cao đây."

Vừa mới bắt đầu , Mục Tư Ngữ còn tưởng rằng bởi vì Lâm Vũ bỏ tiền sửa đường chuyện , mới để cho đại gia đối với Lâm Vũ có như vậy thái độ , nhưng sau đó , thật trọng nàng liền cảm giác có chút không giống , bởi vì các hương thân như vậy thái độ , căn bản không giống như là nhất thời nửa khác làm được , mà là quanh năm tích lũy kết quả.

Đây cũng là Mục Tư Ngữ nghi ngờ nhất địa phương.

"Tur ngữ , gia gia tại khi còn sống chính là một cái thầy thuốc , một điểm này người so với ta còn rõ ràng , nhưng người chỉ biết hẩn một , cũng không biết thứ hai." Diệp Tầm Lan mỉm cười nói , "Lấy gia gia y thuật , vẫn còn sinh hoạt được như vậy khó khăn , người chẳng lẽ không có thể đoán được nguyên nhân ở trong ?"

Mục Tư Ngữ suy tư trong chốc lát , liền bừng tỉnh đại ngộ , nàng lúc trước cũng coi là người Lâm gia , gia gia y thuật thật lợi hại nàng xác thực so với Diệp Tầm Lan còn rõ ràng , tồn tại lợi hại như vậy y thuật , không nói đại phú đại quý , nhưng gia đình bậc trung vẫn là không tránh được!

Bởi vì bất kỳ địa phương nào , đều không biết khuyết thiếu bệnh nhân , nhìn một chút hiện tại bệnh viện sẽ biết.

Có thể hết lần này tới lần khác Lâm Vũ trong nhà hư như vậy cũ , sinh hoạt cũng thành vấn đề , chỉ cần thoáng suy nghĩ một chút , cũng biết gia gia y đức cao thượng đến mức nào.

Lâm Vũ có lẽ cũng là di truyền gia gia tác phong , chăm sóc người bị thương , thu lệ phí lại cùng miễn phí không kém bao nhiêu , thậm chí rất nhiều lúc trực tiếp miễn phí , lúc này mới từ từ đưa đến hẩn tại Sơn Thủy Thôn cùng với phụ cận mấy cái thôn trang danh vọng.

"Tiểu Vũ , người về sau thật sẽ trở về nơi này mở phòng khám bệnh sao?" Mục Tư Ngữ tiếp tục hỏi.

"Nếu như tại ta sau khi trở về nơi này còn không có phòng khám bệnh , ta sẽ mở một gian." Lâm Vũ gật đầu một cái , "Người tại sao đột nhiên hỏi như vậy ?"

Mục Tư Ngữ rõ ràng do dự một chút , thấp giọng nói: "Ta. . . Ta muốn cùng người học y có thể không ?"

"Nha đầu ngọc , người nghĩ học y đương nhiên là chuyện tốt , cái này có gì không được ?" Lâm Vũ cười sờ một cái mặt nàng.

Lấy Mục Tư Ngữ tính tình , muốn học y căn bản không khó hiểu , trước đang dạy nàng nhận thức thể kinh lạc thời điểm , nàng về này nghiêm túc thái độ liền đã nói rõ hết thảy , thậm chí nàng vốn chính là muốn học y , có thể là bởi vì trong nhà một ít nguyên nhân , tại trong đại học mới lựa chọn đường chuyên nghiệp.

Ngược lại Diệp Tầm Lan , đối với y thuật hoàn toàn không có hứng thú , đương nhiên , nàng hiện tại trừ tu luyện ra , thật giống như đối với chuyện khác cũng không quá cảm thấy hứng thú.

"Nhưng là , hiện tại lại học có thể hay không quá muộn ?"

"Tur ngữ , chỉ cần người nguyện ý học , 70 - 80 cũng không tính là muộn , người bây giờ mới bao lớn ?" Lâm Vũ cười lắc đầu nói , "Hơn nữa , bao nhiêu người đến đại học mới bắt đầu học y , người cũng bắt quá so với cái kia người chậm ba bốn năm mà thôi , đây coi là gì đó muộn ?"

Nha đầu này , cái gì cũng tốt , chính là có thời điểm quá không có tự tin , thậm chí có thể nói là tự ti! Nhưng điều này cũng tại không được nàng , sinh hoạt tại như vậy hoàn cảnh hơn hai mươi năm , không đường thành loại này tự ti tâm tính mới là lạ!

"Ân ân , ta đây bắt đầu ngày mai , liền theo người học y." Mục Tư Ngữ cười ngọt ngào đạo , "Về sau ta liền theo người cùng nhau chữa bệnh."

"Không thành vấn đề , ta ngày mai sẽ bắt đầu dạy người , bắt quá bây giờ mà . ." Lâm Vũ hai cánh tay bao quát , đem hai người ôm vào trong ngực , cười đều nói: "Hai vị phụ nhân , mau tới chăm sóc vị phụ tẩm mình."

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tại Lâm Vũ ngực nhìn nhau , trên mặt tất cả đều là ngượng ngùng , cả người một trận như nhũn ra , từ lúc đêm qua cùng nhau hầu hạ qua Lâm Vũ sau đó , hôm nay mặc dù đều không nhắc tới cùng chuyện này , nhưng có lúc không tránh khỏi nghĩ đến đêm qua kiều điểm , liền không nhìn được gò má bay song hà , da mặt nóng bỏng , nghĩ đến lại lập tức phải đối mặt cái loại này tình cảnh , thậm chí càng cùng nhau tẩm kiều uyên ương , hai nữ trên mặt đều nhanh nhỏ máu.

Lâm Vũ cũng mặc kệ các nàng đang suy nghĩ gì , cười hắc hắc mà đem hai người mang vào phòng tắm . .

Đêm khuya , mây tan mưa dừng.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ một trái một phải gối Lâm Vũ trên cánh tay , thở hổn hển.

"Tiểu Vũ, thật may ta cho ngươi đem tư ngữ thu vào túi, nếu không ta một người, thật sẽ không chịu nổi." Diệp Tâm Lan uể oải hừ nói, nàng chỉ cảm giác mình cả người xương cốt đều bị rút đi giống nhau, thậm chí so với chạy một hồi Marathon còn mệt mỏi hơn!

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Không nói cái này, ta bây giờ ngược lại phát hiện một cái vấn đề, chính là song tu chỉ có thể là một nam một nữ, Lan tỷ, ta lúc trước vẫn là cùng ngươi song tu, nhưng bây giờ. . . Cái này các ngươi thấy thế nào?"

"Các ngươi đã song tu qua? Nhưng là không đúng, Lan tỷ tỷ không phải hôm qua mới. . ." Mục Tư Ngữ kinh ngạc nói.

Nàng lúc trước cho là Diệp Tâm Lan đã cùng Lâm Vũ bước ra một bước cuối cùng, thế nhưng tối ngày hôm qua chuyện không lừa được người, tâm kia mang theo vết máu ga trải giường còn thu ở nơi đó đây!

Có thể Lâm Vũ trước nói song tu, đến cùng vậy là cái gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Lưu Tử Hiên cùng Diệp Thao

"Tư ngữ, ngươi tư tưởng cũng không thuần khiết rồi nha!" Lâm Vũ cười hắc hắc nói, "Thật ra thì song tu chia làm rất nhiều loại, ta nói song tu, là chỉ nam nữ song phương Âm Dương hai khí hòa vào nhau. . ."

Lâm Vũ kiên nhẫn đem song tu nói một lần, Mục Tư Ngữ cuối cùng nghe rõ.

Vấn đề là song tu này còn có một cái hạn chế, cái này hạn chế trước Lâm Vũ cũng nói, chính là chỉ có thể là một nam một nữ, nếu không nếu như Lâm Vũ đón nhận hai người bọn họ chân khí tu luyện, hẳn mình ngược lại là không có vấn đề gì, thế nhưng trả lại chân khí thời điểm, căn bản không phân rõ cái nào là Diệp Tâm Lan, cái nào là Mục Tư Ngữ, như vậy sớm muộn sẽ hại các nàng.

Mặc dù Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ chân khí cũng là âm, tu luyện cũng là cùng một bộ công pháp, hấp thu đồng dạng là thiên địa linh khí, nhưng bất đồng người, tu luyện được chân khí nhất định là có chỗ bất đồng, đơn giản mà nói, tựa giống với là thạch mặc cùng kim cương ở giữa liên lạc cùng khác biệt, đương nhiên khác biệt cũng không có thạch mặc cùng kim cương ở giữa lớn như vậy.

Thạch mặc cùng kim cương rất tốt phân biệt, nhưng chân khí ở giữa thật là khó khăn phân biệt, nếu thật muốn phân biệt, cũng không phải là không thể, vốn lấy Lâm Vũ hiện tại cảnh giới còn rất sớm!

Trước mắt có thể phân biệt ra âm tính cùng dương tính đã rất tốt.

"Tiểu Vũ ngươi cũng là muốn hơn nhiều, chuyện này còn không đơn giản? Ta cùng tư ngữ một người một đêm, thay phiên cùng ngươi song tu là được." Diệp Tâm Lan ngược lại nhìn thoáng được.

"Nếu không, ngươi và Lan tỷ tỷ song tu, ta bản thân một người tu luyện là được." Mục Tư Ngữ cũng nói lên một cái đề nghị.

"Không được!" Diệp Tâm Lan trực tiếp cự tuyệt, đưa ra một cánh tay ngọc vượt qua Lâm Vũ lồng ngực, cùng Mục Tư Ngữ tay chộp vào cùng nhau, đạo: "Tư ngữ, ta là Tiểu Vũ thể tử, ngươi đồng dạng cũng là, nếu như án ngươi mà nói đi làm, liên đới với ngươi quá không công bình, Tiểu Vũ hiện tại cần tăng thực lực lên, nhưng chúng ta cố gắng thế nào cũng không cần nổi hẳn, chẳng bằng tỷ muội chúng ta hai người đồng bộ tăng lên, về sau coi như gặp phải chuyện gì, hai người chúng ta cũng có thể tề tâm hợp lực đi ứng đối, ngươi nói sao?"

Cực kì thông minh Mục Tư Ngữ, ngược lại rất nhanh nghĩ thông suốt đạo lý trong đó, nếu hiện tại có hai người, hai người kia thực lực bản thân đều là mười, nếu như phối hợp tốt tuyệt đối có thể phát huy ra lớn hơn 20 thực lực, ngược lại giảng, nếu một thực lực cá nhân là mười lăm, một cái khác chính là năm, mặc dù cộng lại vẫn là 20, nhưng phát huy được thực lực nhưng phải ít hơn 20!

Bởi vì gặp phải nguy hiểm lúc, thực lực cao cái kia còn muốn phân tâm chiếu cố thực lực thấp cái kia.

Đương nhiên, nếu như hai người thực lực không kém nhiều dưới tình huống, còn muốn một cái gánh nổi đại cục người dẫn đầu, mà cái này người, dĩ nhiên chính là Lâm Vũ rồi.

"Vậy cũng tốt." Mục Tư Ngữ gật đầu, êm ái nói, "Tiểu Vũ, về sau ta cùng Lan tỷ tỷ liền thay phiên cùng ngươi song tu, liền quyết định như vậy."

Vừa nói liền điều chỉnh một cái thoải mái đáng vẻ, gối Lâm Vũ bả vai, nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nhìn nhau cười một tiếng , toàn bộ đều không nói cái gì trung.

Ngay sau đó liền lẫn nhau truyền vào chân khí cho đối phương , đồng thời tiến vào trạng thái tu luyện. . .

. . .

So sánh cùng nông thôn an bình , cách xa ở thành phố Đông Hoa ban đêm , nhưng là đèn rực rỡ lóe lên , phi thường náo nhiệt , đặc biệt là những thứ kia thích sinh hoạt ban đêm mọi người , trạng thái tinh thần thậm chí so với ban ngày còn tốt hơn!

Thành phố Đông Hoa nơi nào đó quầy rượu , Diệp Thao đang ở bụng một ly rượu , một cái tay khác ôm một người đẹp , ở chỗ này nhân nhả uống rượu , mà hẳn đối diện ngồi người lại là Lưu Tử Hiên , Lưu Tử Hiên so với Diệp Thao lợi hại hơn , trực tiếp môi tay ôm cái.

Hai người đang uống rượu , tựa hồ tại mật mưu lấy chuyện gì , hơn nữa sắc mặt đều đã thấy đỏ.

"Diệp Thao huynh đệ , ngươi nói ta đến cùng điểm nào so ra kém cái kia Lâm Vũ ? Tại sao tỷ tỷ ngươi hết lần này tới lần khác thích hắn , cho tới bây giờ không có nhìn thẳng nhìn qua ta ?" Uống được trong lúc mơ mơ màng màng , Lưu Tử Hiên máy hát , đã tại rượu còn dưới sự kích thích từ từ mở ra.

Lưu Tử Hiên rất không cam tâm , đương thời thấy Diệp Tầm Lan cùng Lâm Vũ đi chung với nhau , liền vẫn muốn trả thù Lâm Vũ , thậm chí còn mời Tiềm Long Bang , bỏ ra mấy trăm ngàn đại giới , muốn để cho Lâm Vũ đến trong bệnh viện nằm mấy tháng.

Tiềm Long Bang quả nhiên cũng đáp ứng chuyện này!

Nhưng ngay khi Lưu Tử Hiên làm một động tác đẹp thời điểm , đột nhiên nhận được Lý Hồng Thạc điện thoại , nói Lâm Vũ võ công quá cao , hành động thất bại , cũng cảnh cáo Lưu Tử Hiên về sau không muốn lại dẫn đến Lâm Vũ , Lưu Tử Hiên kế hoạch không có đạt tới , tiền cũng không có lui về , nhưng hẳn hết lần này tới lần khác còn không dám đi tìm Tiềm Long Bang lý luận.

"Lưu thiếu có một chút người không khỏi không thừa nhận , Lâm Vũ xác thực dài hơn người được soái , thể nhưng đầu năm nay , đáng đáp đẹp trai lại không thể coi như ăn cơm! Tỷ của ta lựa chọn hắn , cũng là đã chọn sai người!" Diệp Thao cũng đi theo lộ ra bi phẫn tiếc hận thần sắc , "Nhưng là Lưu thiếu Lâm Vũ võ công lợi hại như vậy , người có biện pháp nào hay không đối phó hắn ?"

Ở chỗ này cũng có thể nói lại bi phẫn , dù không cam lòng đến đâu , vậy cũng chẳng qua chỉ là lý luận suông mà thôi , không có thực chất hành động , đối với Lâm Vũ có thể không có bất kỳ ảnh hưởng , nếu muốn hành động , Lưu Tử Hiên nhất định là có nhất định kế hoạch , thậm chí đã sớm kế hoạch được rồi , chỉ chờ hành động cơ hội.

"Ta đương nhiên có , tại Vệ Anh Hồng sau khi thất bại , ta lại liên lạc với một vị so với Vệ Anh Hồng lợi hại hơn cao thủ , hẳn qua một đoạn thời gian sẽ tới thành phố Đông Hoa , lần này , ta cũng sẽ không khiến hắn nằm mấy tháng đơn giản như vậy!" Lưu Tử Hiên trong mắt nhỏ lộ ra âm độc ánh mắt.

Cả người giống như một cái có bời kịch độc rắn độc.

"Lưu thiếu giết người nhưng là phải đền mạng!" Diệp Thao lẳng vẻ nói đạo.

"Cắt , giết chết hắn , kia không khỏi lợi cho hắn quá rồi , nói cho người biết đi , ta đây một lần , muốn cho hắn không làm được nam nhân! Khiến hắn ném thù một chút cái gì gọi là sống không bằng chết!" Lưu Tử Hiên cũng là bị rượu còn mê say thần kinh , đem chính mình kế hoạch một năm một mười nói cho Diệp Thao , "Còn nữa , mặc dù bây giờ không có thực chất chứng cứ , cũng không biết là như thế lừa gạt tất cả mọi người , nhưng ta dám khẳng định , kia đem chém sát như chém bùn thân kiếm vẫn tại hắn trên tay , đến lúc đó ta người cũng phải , kiếm cũng phải!"

Kế hoạch này , không thể bảo là không độc , không nói trước coi trọng Lâm Vũ thanh kiếm kia , để cho đối phương hoàn toàn không làm được nam nhân , đây tuyệt đối so với giết đối phương còn ác hơn!

Diệp Thao cũng bị sợ hết hồn , nhưng vẫn là cố làm trấn định nói: "Lưu thiếu ta ủng hộ người , người mới là tỷ của ta tốt nhất nơi quy tụ , không nói cái này , đến , uống rượu!"

"Uống rượu!"

Hai người một mực uống được quá nửa đêm , Lưu Tử Hiên đã không biết uống bao nhiêu , trực tiếp ngã ở trên bàn khò khò ngủ say.

"Lưu thiếu Lưu thiếu!" Diệp Thao nhẹ nhàng kêu hai tiếng.

Lại đưa tay đẩy một cái hắn , thấy hắn không có phản ứng , ánh mắt nhất thời khôi phục lại sự trong sáng , vừa nhìn cũng biết hắn mới vừa rồi là giả bộ tới.

Về sau Diệp Thao đối với Lưu Tử Hiên bên người hai cái mỹ nữ nháy mắt , hai mỹ nữ hội ý , đỡ Lưu Tử Hiên rời đi quầy rượu , hướng phụ cận một quán rượu đi tới.

Diệp Thao tính tiền đi ra quầy rượu , nhìn trên đường cảnh đêm , không nhịn được nở câu: " Mẹ kiếp , Vũ ca người giúp ta ghim mấy chân sau đó , quả nhiên thật có thể để cho ta ngàn chén không say , uống rượu giống như uống nước sôi giống nhau! Ai , đáng tiếc chỉ có thể bảo trì ba ngày , nếu là một mực như vậy , về sau xem ai uống qua ta. . . "

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Trở về thành phố Đông Hoa

Sáng ngày thứ hai.

Lâm Vũ chính trong phòng khách giáo Mục Tư Ngữ liên quan tới song tu sự tình, Diệp Tầm Lan chính là ở một bên an tĩnh đọc sách, cũng không lâu lắm, Diệp Thao liền đi vào, chuẩn bị tiếp Lâm Vũ bọn họ trở về thành phố Đông Hoa.

"Vũ ca, ta cảm giác được đây chính là một bẫy rập, ta ở bên ngoài hôn thiên hạt địa khắp nơi bôn ba, người quả nhiên ở chỗ này phát điên mà nhàn nhả." Diệp Thao vừa vào cửa liền trực tiếp oán trách.

"Chớ giả bộ." Lâm Vũ đứng dậy, nhàn nhạt quét mắt nhìn hấn một cái, "Người cái kế hoạch kia tiến hành như thế nào đây?"

Nguyên lai, Diệp Thao tại ngày trước chuẩn bị rời đi thời gian, đầu tiên là lén lút tìm được Lâm Vũ, nói phải giúp Lâm Vũ gom một ít Lư Từ Hiến động tĩnh, nhưng loại này thế gia công tử ở giữa, từ cục là không thiếu được, liền hỏi Lâm Vũ có cái gì không được có thể để cho hấn không uống say.

Lâm Vũ sau khi nghe xong, trực tiếp giúp hấn ghim mấy châm, sau đó nói cho hấn biết trong vòng 3 ngày uống nhiều đi nữa rượu cũng sẽ không say, đầu tiên Diệp Thao còn không nguyện ý tin tưởng, cho đến tối ngày hôm qua, cùng Lư Từ Hiến tại quẩy rượu ngốc quá sau đó, không tin cũng phải tin rồi!

"Hắc hắc." Diệp Thao phát ra một trận làm người ta phát run cười âm hiểm, sau đó theo tùy thân trong túi xách xuất ra một máy mấy con ngựa máy quay phim đưa tới Lâm Vũ trên tay: "Vũ ca người tự mình xem một chút đi, người này nguyên lai là một súng "dòm", liền năm phút đều không kiên trì được, ha ha. . . Vũ ca người từ từ xem, ta tới trước nơi vòng vo một chút."

Vừa nói liền trực tiếp chạy ra.

Lâm Vũ nghi ngờ mở ra máy quay phim, tìm tới bên trong đã quay chụp tốt một đoạn video, phát ra sau đó, sắc mặt bắt đầu trở nên đặc sắc.

Diệp Thao tên kia, ngoài miệng nói phải đi gom Lư Từ Hiến động tĩnh, kết quả đây, lại là đi chụp màn ảnh nhỏ rồi!

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nghe được máy quay phim bên trong truyền tới thanh âm, đầu tiên là bị sợ hết hồn, ngay sau đó liền sắc mặt đỏ bừng chạy vào phòng, lưu lại Lâm Vũ một người nóng nhiệt mà thường thức.

"Người này thật đúng là chỉ có thể kiên trì năm phút, nhưng hấn lại dám chơi đùa song phi! Xong chuyện sau đó lại còn uống thuốc đi tiếp tục!" Lâm Vũ lắc đầu một cái, video không có nhìn xong không giữ quy tắc lên máy quay phim, "Bất quá tồn tại cái video này nơi tay, Lư Từ Hiến không đến ngược lại thì thôi, nếu như muốn tới, không ngại đưa cho hấn cũng thường thức thường thức."

Thậm chí còn có thể cho người khác thường thức thường thức.

"Tiểu Đào từ, vào đi." Lâm Vũ hướng về phía ngoài cửa kêu một tiếng.

Diệp Thao đi tới trực tiếp ngồi vào Lâm Vũ bên cạnh, đạo: "Vũ ca, như thế nào đây?"

"Hai cái này nữ người là từ nơi nào tìm tới? Nhìn qua thật giống như tuổi tác không lớn, chẳng lẽ là?"

"Hắc hắc, không sai, chính là ta tìm tới tiểu thư, còn cố ý tìm hai cái tuổi tác tương đối nhỏ, tướng mạo vóc người đều thật tốt, lại cho các nàng một điểm tiền, làm cho các nàng giả mạo bạn học ta, lấy Lư Từ Hiến sắc tâm, không có thể sẽ không ngồi trong lòng mà vẫn không loạn! Có một chút ta ngược lại thật ra ngoài ý muốn, người này thậm chí ngay cả biện pháp an toàn đều không làm, nếu là được cái gì đó bệnh, coi như có chơi!" Diệp Thao cười hắc hắc nói.

Lâm Vũ: ". . ."

"Được rồi, vật này người tới bảo quản." Lâm Vũ đem máy quay phim trả lại cho Diệp Thao, hướng về phía cửa phòng hô: "Lan tỷ, tư ngữ, chúng ta phải lên đường."

Chuyện này đối với Lâm Vũ mà nói, tại vì sau có lẽ có thể biến thành đại nhạc đệm, nhưng không phải hiện tại, bên này sự tình đã làm được không sai biệt lắm, thành phố Đông Hoa bên kia có thể còn có một cái bệnh nhân đang đợi mình trở về chữa trị.

"Tới." Hai nữ đồng thời đáp một tiếng, tiếp lấy liền đi ra khỏi phòng.

Khi đi tới sau cũng chẳng có bao nhiêu hành lý, đều là một ít quần áo tắm thay đổi cùng đồ dùng hàng ngày mà thôi, nhưng mà trở về thời điểm, nhưng là bao lớn bao nhỏ, đại đa số đều là các hương thân đưa một ít đặc sản địa phương, tuy nhiên không là vật quý trọng, nhưng dù sao cũng là người ta tâm ý.

Hơn nữa những thứ này đặc sản địa phương, ở bên ngoài mua cũng mua không được, coi như có thể mua được, cũng không mua được chính tông!

Mấy người tại Chu Văn Khang vợ chồng đưa tiễn xuống lên xe, rồi đi Sơn Thủy Thôn, đến thành phố Đông Hoa thời điểm, đã là hơn bốn giờ chiều.

Diệp Thao đem Lâm Vũ ba người bọn họ đưa đến gia liên trực tiếp rời đi, ba người về đến nhà sau, Diệp Tầm Lan trực tiếp đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, đạo: "Cuối cùng đến nhà, bất quá ta thật không muốn trở lại."

Lâm Vũ tại Diệp Tầm Lan ngồi xuống bên người, một tay ôm nàng thon thả: "Đừng cảm khái, các người hai ngày này cũng thật mệt mỏi, hôm nay tự ra đi ăn, ăn xong đi Trương gia gia nơi đó."

Hai nữ hôm nay cũng thật sự không muốn làm cơm, liền đồng ý Lâm Vũ đề nghị, ba người tắm sau đó cùng đi ra môn, tại phụ cận tìm quán ăn tùy tiện ăn một chút, liền trực tiếp kêu một chiếc xe taxi đi rồi Văn Sơn Y Viện bên kia.

"Lâm đại ca, người tới rồi." Trương Hàn đang bồi Trương Nhất Tuyền, còn có bà chủ mẹ con các nàng cùng nhau nói chuyện phiếm, thấy Lâm Vũ đi vào, liền lập tức đứng dậy bắt chuyện, "Vị tỷ tỷ này là?"

"Bạn gái của ta, Mục Tư Ngừ." Lâm Vũ không chút suy nghĩ liền đem Mục Tư Ngừ giới thiệu cho đại gia.

Mục Tư Ngừ trong lòng một trận ngượng ngùng, cùng mọi người lên tiếng chào, tiếp lấy liền xấu hổ mà núp ở Lâm Vũ sau lưng, loại trừ ngượng ngùng ở ngoài càng nhiều nhưng là ngọt ngào, nàng đã làm được rồi không muốn danh phận dự định, nhưng làm một như hoa như ngọc nữ hài, lại có ai không hy vọng mình có thể danh chính ngôn thuận? Lâm Vũ mặc dù chỉ là một cái đơn giản giới thiệu, nhưng đã để cho nàng cảm giác mình sở hữu bỏ ra, cũng đáng giá.

"Nhưng là, bạn gái người không phải Lan tỷ tỷ sao? Lan tỷ tỷ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra à?" Trương Hàn kéo Diệp Tầm Lan tay, không tránh khỏi hỏi.

Diệp Tầm Lan đối với nàng lộ ra một cái thân thiết mỉm cười, đạo: "Ta cùng tư ngừ đều là Tiểu Vũ bạn gái, biết chứ?"

"Giống đó?!" Trương Hàn tròn to cặp mắt, chỉ cảm thấy suy nghĩ hoàn toàn không chuyển qua tới.

Ngay cả bà chủ mẹ con các nàng, cũng tròn to hai mắt, tầm mắt không ngừng tại Lâm Vũ ba người bọn họ trên người quanh quẩn, hai cái đều là Lâm Vũ bạn gái? Cũng được, Lâm Vũ có bản lĩnh, nguyện ý giao hai người bạn gái cũng không có vấn đề gì!

Nhưng hẳn còn có thể như vậy quang minh chính đại mang ra ngoài! Vấn đề là này hai cô bé vậy mà không ghen!

Chỉ có Trương Nhất Tuyền không có cảm thấy quá mức ngoài ý muốn, thấy Mục Tư Ngừ một khắc kia trở đi, duyệt vô số người Trương Nhất Tuyền liếc mắt là có thể nhìn ra cô bé này cùng Lâm Vũ quan hệ không bình thường.

Chân chính có bản sự người, thì sẽ không bị những thứ kia thế tục quy tắc trói buộc, Lâm Vũ chính là chỗ này một người trong đó.

Nữ nhân ở giữa đề tài nhiều, đại gia sau khi kinh ngạc, liền ngồi chung một chỗ nói chuyện phiếm.

Lâm Vũ hoàn toàn không để ý đến các nàng đang nói những chuyện gì, mà là cùng Trương Nhất Tuyền đi vào phòng khách, hỏi tới bệnh tình: "Trương gia gia, mấy ngày nay có cái gì không tình huống?"

"Cũng còn khá, không có chuyện gì." Trương Nhất Tuyền mỉm cười nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Vậy thì tốt, nhìn ngài khí sắc còn khôi phục không tệ, nếu như dựa theo tiến độ này đi xuống, nhiều nhất tiếp qua chừng bốn mươi thiên, liền có thể vượt qua giai đoạn nguy hiểm, khi đó bắt đầu chính là một ít tương đối ôn hòa trị liệu."

Hiện tại chữa trị, bất kể là thầy thuốc hay là bệnh nhân, tiêu hao đều thật lớn, thế nhưng không có cách nào Trương Nhất Tuyền thân thể nếu như không xuống mấy được tề thuốc mạnh, căn bản là tốt không được.

"Vậy thì tốt." Trương Nhất Tuyền vui mừng cười nói, "Lâm thầy thuốc, cái kia kêu Mục Tư Ngừ nữ bé con. . ."

Chương 88: Đùa giỡn mở lớn

"Ai!"

Lâm Vũ than nhẹ một tiếng, "Đây coi như là ta trâu ra nợ tình, cũng còn khá Lan tỷ không ngại, nếu không ta thiếu chút nữa hại nàng. . ."

Tiếp lấy liền đem mình và Mục Tư Ngừ ở giữa sự tình, đại thể mà nói một phen, đương nhiên, nên giảng tự nhiên nói, không nên giảng, giống như tu luyện công pháp cùng Lâm Cảnh Hoán chuyện, một chữ cũng không có giảng.

Dù là nói không rõ ràng, cũng để cho Trương Nhất Tuyền đại khái nghe rõ.

"Cũng là một cái khổ mệnh hài tử a." Trương Nhất Tuyền thở dài nói, "Ta còn tưởng rằng ngươi là ở bên ngoài làm loạn, không nghĩ đến là các nàng đều đối với ngươi động chân tình, bất quá cũng đúng, ngươi còn trẻ như vậy, tồn tại một tay xuất thần nhập hóa y thuật, hựu sinh đắc một bộ tốt bề ngoài, những thứ kia nữ hài nếu là không thích mới lạ, nếu Diệp nha đầu sẽ không để ý, ngươi về sau có thể phải thật tốt đối các nàng, đừng cô phụ các nàng đối với ngươi tình."

Lâm Vũ trọng trọng gật đầu, đạo: "Ta bây giờ đứng đầu thật xin lỗi chính là Lan tỷ rồi, nếu như Lan tỷ thái độ thay đổi một ít, dù là theo ta ồn ào, ta ngược lại còn có thể tốt hơn điểm, có thể hết lần này tới lần khác nàng chính là một bộ vô dục vô cầu đáng vẽ, thậm chí còn ngược lại buộc ta hoặc là hai cái đều cười, hoặc là hai cái đều không cười, để cho ta áp lực rất lớn."

Mỗi khi nhớ tới hai ngày trước chuyện, Lâm Vũ chỉ cảm giác mình phiền muộn hơn chết, thiên toán vạn toán, có thể chung quy người định không bằng trời định, Diệp Tâm Lan trực tiếp xuất ra một chiêu này, đem tất cả mọi người đều cho làm bối rối.

"Đó là bởi vì Diệp nha đầu đối với ngươi động chân tình, mới sẽ làm như vậy, ta tin tưởng ngươi có thể rõ ràng." Trương Nhất Tuyền uống một hớp trà, đối với Lâm Vũ đạo.

"Ta rõ ràng." Lâm Vũ lần nữa gật đầu, "Không nói cái này, Trương gia gia, làm phiền ngài cởi quần áo, ta bắt đầu là ngài châm cứu."

Làm liền một mạch đem hai mươi mấy cây ngân châm đâm xuống, Lâm Vũ thấy mấy cô gái không có đi vào, liền ngồi ở bên cạnh nghỉ ngơi, cho đến hai giờ trôi qua, Lâm Vũ thu châm sau đó, Trương Hàn mới mang theo Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngừ đi vào.

"Đại sắc lang, hỏi ngươi cái vấn đề." Trương Hàn hô.

Trong miệng nàng đại sắc lang, dĩ nhiên là chỉ Lâm Vũ, tại chỗ các vị, loại trừ Lâm Vũ lại cũng không có người thứ hai xứng với cái danh hiệu này, bất quá Lâm Vũ hoàn toàn coi như không có nghe được, tiếp tục ngồi ở trên ghế nhìn trần nhà.

Những người khác che miệng cười trộm, Trương Hàn lại bị giận đến gương mặt một đỏ: "Gọi ngươi đấy!"

"Gọi ta?" Lâm Vũ thu hồi ánh mắt nhìn nàng, cười hắc hắc nói: "Ta lớn hơn ngươi ba tuổi, tính thế nào ngươi nên gọi ta một tiếng đại ca mới đúng, đương nhiên, không gọi cũng không có quan hệ, gọi người một tiếng thần y, cũng rất tốt."

"Ngươi. . . Đại sắc lang!" Trương Hàn giận đến ngực một đánh một đánh, càng là hận không được đem trên tay thức uống trực tiếp tạt vào Lâm Vũ trên mặt: "Ta. . . Hỏi ngươi chút chuyện."

Lâm Vũ thấy nàng vẫn còn kêu, lập tức đứng lên, sắc mặt mà nhìn nàng, chậm rãi đi tới trước mặt nàng, Trương Hàn bị Lâm Vũ cử động làm cho sợ hết hồn, hoảng sợ nhìn lấy hấn, Lâm Vũ tiến lên một bước, nàng liền lùi về phía sau một bước, cho đến dấn ở trên vách tường mới dừng lại.

Đang muốn chạy đi, Lâm Vũ lại một tay chống giữ vách tường ngăn cản nàng, cúi đầu xuống tiến tới trước mặt nàng, bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc.

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?" Trương Hàn nơi nào thấy qua loại này trận thế? Hoàn toàn bị Lâm Vũ động tác làm cho sợ choáng váng.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, không khỏi không thừa nhận cô nương này đáng đáp còn rất mỹ, mặc dù không bằng Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngừ, nhưng so với chính mình bạn gái trước Tần Mặc phải đẹp rất nhiều, thả ở trong trường học như thế cũng là hoa khôi của trường cấp bậc, vẫn là bài danh phía trên cái loại này.

"Ta muốn làm gì?" Lâm Vũ lần nữa lộ ra một cái chỉ cần để cho cô gái vừa nhìn cũng cảm giác rất không ổn nụ cười, "Ta không phải đại sắc lang sao? Ngươi nói ta muốn làm gì?"

Trương Hàn lúc này cũng kịp phản ứng, trong đầu nghĩ Lâm Vũ không có khả năng ngay trước nhiều người như vậy mặt làm như vậy chuyện, sợ hãi nhất thời tiêu tan.

Bất quá nhìn Lâm Vũ cái bộ dáng này, nàng cũng cảm giác rất khó chịu, vì vậy trương kế tự kể, cố làm hoảng sợ nói: "Người. . . Người đừng làm vậy, ta còn nhỏ, nếu không. . . Người đợi thêm hai năm?"

Lâm Vũ khoe miệng hơi hơi móc một cái, tiểu nha đầu, muốn cùng ta đấu, đợi thêm vài chục năm đi, xem ta!

Ngay sau đó đứng thẳng eo, xoay người rồi đi, vẫn không quên lắc đầu cười khê: "Được rồi, mặc dù ta là đại sắc lang, nhưng còn chưa tới bụng đói ăn quàng mức độ, đối với người loại này phát dục không được đầy đủ tiểu cô nương không có hứng thú."

"Bụng đói ăn quàng?!" Trương Hàn trực tiếp phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu lên, lập tức xông lại kéo lại Lâm Vũ cánh tay: "Lâm Vũ, người nói cho ta rõ! Cái gì gọi là bụng đói ăn quàng? Còn nữa, ta nơi nào phát dục không hoàn toàn?"

Nói xong cổ ý ưỡn lên bộ ngực.

Khi khi!

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ cũng không nhịn được nữa cười ra tiếng, Trương Nhất Tuyền mặc dù không có bật cười, nhưng đáp ở trên người hấn chấn lại đang không ngừng run rẩy.

"Tiểu cô nương, ta đều nói đối với người không có hứng thú, hơn nữa trong nhà của ta đã có hai vị thê tử, người còn kéo ta làm gì đó?" Lâm Vũ rất vô tội nói, lập tức lại lộ ra một cái bưng bình đại ngộ thần sắc, vỗ đầu một cái, "Há, ta biết rồi, người có phải hay không cũng muốn cho ta vợ kế, làm người thứ tư? Bất quá chuyện này ta không thể làm chủ, người và người Lan tỷ tỷ đi thương lượng, nha, hấn gọi đại tỷ."

Ha ha ha. . . Trương Nhất Tuyền cũng không nhịn được nữa, nằm ở trên giường cười ha ha, Diệp Tầm Lan các nàng càng là nhánh hoa run rẩy, nước mắt đều bật cười.

"Oa. . ." Trương Hàn trực tiếp nhào tới Diệp Tầm Lan trong ngực, một cái nước mũi một cái lệ mà nói với nổi lên ác hình, "Lan tỷ tỷ, ô ô. . . Lâm đại ca khi dễ ta, người ước chừng phải báo thù cho ta a, ô ô. . ."

Diệp Tầm Lan cười vỗ một cái Trương Hàn bả vai: "Thật ra thì người Lâm đại ca không có nói sai a, nếu không người làm ba chúng ta muội?"

"Oa. . . Lan tỷ tỷ người cũng khi dễ ta, oa oa. . ."

Ngay sau đó liền trực tiếp xoay người chạy ra ngoài.

Những người khác trở mắt nhìn nhau.

Đùa giỡn mở lớn, nha đầu này vậy mà nói khóc liền khóc, lần này nên kết thúc như thế nào?

"Yên tâm đi, ta cháu gái này ta vẫn biết, không có một hồi sẽ khỏe." Trương Nhất Tuyền mà nói, mới để cho mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Lâm Vũ sau đó liền hướng Trương Nhất Tuyền đưa ra cáo từ, mang theo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ mau rồi đi chỗ thị phi này.

"Tiểu Vũ, người cũng thực sự là." Diệp Tầm Lan có chút oán trách nói, "Về sau không thể tùy tiện mở như vậy nói giỡn, nếu là ngày nào không thu nổi tròng, nhìn người làm sao bây giờ?"

Lâm Vũ gật gật đầu, suy nghĩ mới vừa rồi sự tình, hiện tại cũng còn có chút sợ, Diệp Tầm Lan nói không sai, nếu là ngày nào thật không thu nổi tròng, chính mình thật chẳng lẽ thu người thứ tư? Về sau muốn ngăn lần không thể đối với cô gái mở như vậy đùa giỡn. . . Bất quá, hấn đến cùng có thể kiên trì lúc nào, cũng không biết được.

"Chúng ta bây giờ đi về đi." Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ, đối với hai người nói.

"Hiện tại mới hơn tám giờ đây, nếu không chúng ta đi đi dạo một chút?" Diệp Tầm Lan đề nghị.

Lâm Vũ nhưng là một phản trạng thái thường mà lắc đầu: "Lần sau cùng các người đi ra đi dạo, ta hôm nay nhất định phải trở về nghiên cứu một ít gì đó."

Mới vừa rồi tại làm xong châm sau đó, tiểu Y đột nhiên nói cho Lâm Vũ một cái thiên đại tin tức tốt, trong lúc nhất thời có chút hưng phấn, cũng đưa đến tại cùng Trương Hàn hay nói giỡn thời điểm không có đoán đo tốt chừng mực. . .

Chương 89: Thu về hệ thống

Về đến nhà , Lâm Vũ thẳng vào căn phòng , Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều rất tự giác không có đi quấy rầy , mà là ngồi ở trong phòng khách xem TV , nhỏ tiếng vừa nói lặng lẽ nói.

Bên trong căn phòng.

Lâm Vũ nửa nằm ở trên giường , trong lòng trực tiếp kêu lên tiểu Y: "Tiểu Y , người nói thu về hệ thống rốt cuộc là gì đó ?"

Ngay tại trước là Trương Nhất Tuyền làm xong châm sau đó , tiểu Y liền nói cho Lâm Vũ , hần châm cứu lên tới cấp đại sư , hệ thống lại nhiều một chút chức năng , trong đó một cái chính là đã sớm nói Linh Dược Viên , cái này Lâm Vũ mặc dù một mực mong đợi , nhưng sớm đã có chuẩn bị tâm tư , cũng không coi vào đâu kinh hi , cái khác một ít chức năng cũng tương tự không hề cho Lâm Vũ kinh hi.

Khiến hần chân chính kinh hi thu về hệ thống , trước tại quán trọ thời điểm hỏi một ít , lại không có cận kề hỏi dò , cho nên mới gấp như vậy về nhà.

"Chủ nhân , người suy nghĩ một chút , truyền thừa trong hệ thống có thể hỏi đoán ra nhiều như vậy vật phẩm , những vật phẩm này là nơi nào tới ?" Tiểu Y trực tiếp xuất hiện tại Lâm Vũ trên bả vai , ngược lại hỏi.

"Người là nói ?" Lâm Vũ tựa hồ biết.

"Đây chính là truyền thừa hệ thống lịch đại chủ nhân gom , chỉ cần tùy ý hạng nhất đạt đến đến Đại sư cấp , hoặc đan pháp đạt tới luyện khí hóa thần , thu về hệ thống liền có thể mở ra , trên thực tế vật phẩm , hệ thống sẽ dành cho đánh giá , cũng lấy hỏi đoán tám phần mười giá cả thu về , nếu chủ nhân bây giờ được một gốc linh dược , gốc cây này linh dược tại trong hệ thống yêu cầu năm trăm truyền thừa điểm tài năng hỏi đoán đi ra , như vậy chủ nhân người bán cho hệ thống mà nói , liền có thể thu được bốn trăm truyền thừa." Tiểu Y giải thích.

Lâm Vũ lúc này hoàn toàn biết , nói trắng ra là chính là hệ thống cũng phải nhập hàng mới được , nếu không lấy ở đâu nhiều đồ như vậy hỏi đoán ?

Còn có chính là có chút ít hạng , căn bản không có thu được truyền thừa điểm đường tắt , giống như đan pháp , quyền thuật những thứ này , thu được truyền thừa điểm đường tắt cũng chỉ có thăng cấp khen thưởng , mà cái này thu về chức năng , thì có thể làm cho sở hữu hạng đều có thu được truyền thừa điểm đường tắt , như thực nhị này hạng nhất , có thể hướng hệ thống bán ra linh dược hoặc là đan dược , ngay cả đan pháp cũng có thể gom tu luyện công pháp thậm chí sáng tạo công pháp bán ra cho hệ thống!

Mặc dù rất khó , nhưng chung quy có đường tắt kiếm lấy truyền thừa điểm.

Cho dù là trước hỏi đoán đi ra vật phẩm , nếu như sau này không cần phải nữa dùng đến , cũng có thể để cho hệ thống thu về.

"Chính là như vậy , theo trên lý thuyết mà nói , chủ nhân hiện tại bất kỳ hạng nào cũng có thu được truyền thừa điểm đường tắt , tiếp theo ta cho chủ nhân một cái đề nghị , một cái hiện giai đoạn phát triển đề nghị." Tiểu Y đạo.

"Vốn là ta là nhớ người trước làm hết sức một lòng thả ở phương diện tu luyện , vốn lấy chủ nhân tình huống bây giờ , một ngày cũng liền tu luyện ba canh giờ , như vậy còn lại thời gian , ta đề nghị người học tập cái khác , tốt nhất tại không ảnh hưởng tình huống tu luyện xuống , mau chóng đem sở hữu hạng đều ít nhất tăng lên tới cao cấp , đừng hỏi ta tại sao , ta cũng vậy căn cứ chủ nhân tình huống bây giờ nói ra đề nghị , chủ nhân vật hải không tiếp nhận , chính là chủ nhân chuyện."

Tiểu Y nói xong , liền trực tiếp rời đi , lưu lại Lâm Vũ một người ở bên trong phòng trầm tư.

Vốn là Lâm Vũ là dự định trước đem hạng nhất tăng lên tới tông sư , bất quá muốn tăng lên tới tông sư , muốn tiêu phí thời gian và tinh lực , đem so với học nghề đến Đại sư cấp cộng lại tiêu hao đều nhiều hơn rất nhiều!

Tiểu Y đột nhiên đề nghị như vậy , khẳng định có thể so châm cứu tăng lên tới tông sư còn muốn sớm hơn đạt tới , hơn nữa tiểu Y muốn mình làm như vậy , nhất định là có năng đạo lý.

Đơn giản mà nói , chính là đem sở hữu hạng đều tăng lên tới cao cấp , lấy được đến khen thưởng , đem so với một hạng tăng lên tới tông sư lớn hơn nhiều lắm.

"Đã như vậy , vậy thì án tiểu Y đề nghị đi làm , trước tiên đem y phía dưới xoa bóp cùng linh trị tăng lên." Lâm Vũ sau khi nghĩ thông suốt , liền lập ra hiện giai đoạn kế hoạch học tập.

Xoa bóp cùng linh trị hai hạng , « Huyền Hoàng y điển » đệ nhị sách trung thì có , nhưng phía trên này đồ vật quá mức thâm ảo , chính mình căn cơ lại quá mỏng , căn bản linh ngộ không được , cần phải hỏi đoán một ít sơ cấp , Trung cấp điển tịch quá độ mới được.

Nếu không, giống như một cái tiểu học sinh đột nhiên cảm đến một quyển vi tích phân, liền nhìn cũng không hiểu, chớ đừng nói học tập.

Lâm Vũ điều ra hồi đoái trang bìa.

Linh Dược Viên, vẫn là Lâm Vũ tha thiết ước mơ mở ra, có Linh Dược Viên, liền có thể hồi đoái linh dược mầm mống, có linh dược mầm mống, liền có thể tại Linh Dược Viên trung trồng ra linh dược, có linh dược, dĩ nhiên là có thể luyện đan, có đan dược, tu luyện hiệu suất tuyệt đối có hơn mười bội phần thậm chí gấp mấy chục lần đề cao!

Hiện tại lại có thu về chức năng, coi như trồng trọt đi ra linh dược chính mình không nên dùng, cũng có thể đổi lấy một ít truyền thừa điểm.

Cấp một linh thổ, có thể trồng trọt tam cấp hoặc trở xuống linh dược, gia tốc linh dược tốc độ sinh trưởng gấp đôi, ít nhất hồi đoái số lượng: Chu vi một trượng, tiêu hao truyền thừa điểm Mười ngàn.

"Quý a! Đây là hệ thống phúc lợi, quả nhiên cũng phải tiêu hao mười ngàn, về sau hồi đoái một trượng nhưng phải một triệu! Đây vẫn chỉ là cấp một linh thổ. . . Đây là khái niệm gì?" Lâm Vũ lẩm bẩm nói.

Ngay sau đó kiểm tra một hồi chính mình truyền thừa điểm, cộng thêm mới vừa rồi thăng cấp khen thưởng mười ngàn, tổng cộng là hơn 31,000, đại thể tính toán một chút sau đó, liền trực tiếp hồi đoái ra chu vi một trượng linh thổ, cũng điều tra không gian truyền thừa trong nước đồ, lựa chọn một chỗ chu vi một trượng thổ địa, đem linh thổ hình dáng điều chỉnh đến cùng chỗ kia địa hình cơ bản nhất trí, cuối cùng lần nữa xác nhận.

Rất nhanh, kia một chỗ hoàn cảnh liền phát sinh biến hóa, Lâm Vũ trước ở nơi đó gieo xuống một ít cỏ cây toàn bộ biến mất, biến thành một khối hạt hoàng sắc thổ địa, cùng ngoại giới bình thường đất đai bất đồng, vừa nhìn đi tới cũng biết loại này thổ địa ẩn chứa hoạt tính mười phần, vô cùng thích hợp trồng trọt.

Linh Dược Viên như vậy tạo thành! Mặc dù đây là cấp thấp nhất Linh Dược Viên.

Tiếp lấy Lâm Vũ lại mở ra linh dược mầm mống hồi đoái trang bìa, đổi đã sớm hướng tiểu Y hỏi ý kiến tốt linh dược mầm mống, thật ra thì cũng liền năm sáu loại thường thấy nhất cấp một linh dược, có chút là hai ba năm thành thực, có chút chính là một hai chục năm.

Chừng năm mươi hạt giống, giống vậy bởi vì hệ thống phúc lợi, cũng liền hao tổn mười ngàn truyền thừa điểm, nếu không căn bản hồi đoái không dậy nổi! Đương nhiên, chờ sau này linh dược thành thực, thu hoạch được truyền thừa điểm, tương. . . Lâm Vũ cũng không dám tính toán đi xuống!

Trở lại chuyện chính, gieo giống ngược lại thập phần phương tiện, chỉ cần Lâm Vũ tâm niệm vừa động, là được.

Nhìn mình còn dư lại hơn mười ngàn truyền thừa điểm, Lâm Vũ lại tại tiểu Y theo đề nghị, tiêu phí sáu ngàn truyền thừa điểm đổi một ít xoa bóp cùng linh trị phương diện điển tịch, còn có một chút ban đầu Trung cấp sách thuốc, cuối cùng truyền thừa điểm còn lại 5000 ra mặt, liền tồn để phòng bất cứ tình huống nào.

Lâm Vũ nhìn đến thời gian còn sớm, liền đi ra khỏi phòng.

"Tiểu Vũ, mau tới ăn trái cây." Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ đi ra, lập tức chào hỏi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Cám ơn."

Đi tới hai nữ trung gian ngồi xuống, mỗi tay ôm cái, há mồm nhận lấy Diệp Tầm Lan dùng tăm xĩa răng gian xảo tới một khối nhỏ dưa hấu, sau đó trực tiếp miệng đối miệng đút cho Mục Tư Ngừ, chọc cho Mục Tư Ngừ sắc mặt một trận đỏ bừng.

"Tư ngừ, ta mới vừa sửa sang lại một ít sơ cấp sách thuốc, ngươi mấy ngày nay ở nhà có thời gian liền có thể nhìn một chút, nếu như có không hiểu, có thể tới hỏi ta." Lâm Vũ đút hết dưa hấu, liền nói với Mục Tư Ngừ nổi lên chính sự.

Mục Tư Ngừ đem dưa hấu nuốt xuống, đối với Lâm Vũ gật gật đầu: "Ừ, ta ở nhà cũng không có chuyện gì, theo ngày mai sẽ bắt đầu học tập, về sau liền có thể cùng ngươi cùng nhau khám bệnh."

"Tư ngừ đi theo ngươi học y, lấy nàng thông minh, lập tức sẽ có thể giúp đến ngươi." Diệp Tầm Lan sâu kín nói, "Tiểu Vũ, không bằng ngươi cũng dạy ta ít đồ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Lão bà tới đưa cơm

"Được a, người nghĩ học gì đó ?" Lâm Vũ mỉm cười nói.

"A." Diệp Tầm Lan hỏi quyết cái miệng nhỏ nhắn, con người chuyển động, tiếp lấy tới một ý kiến: "Người không phải biết bói quẻ sao? Không bằng người dạy ta xem bói ?"

"Được, không thành vấn đề." Lâm Vũ gật đầu cười.

Diệp Tầm Lan sẽ có ý nghĩ này, cũng không có ra ngoài Lâm Vũ dự liệu, nàng vốn chính là một cái rất có linh tính nữ hài, đương nhiên, Mục Tư Ngữ cũng tương tự rất có linh tính, chỉ là hai người linh tính không giống nhau.

Nếu như nói Mục Tư Ngữ tựa như cùng một cái đầm rõ ràng an tĩnh nước, kia Diệp Tầm Lan tựa như cùng trong thiên nhiên rộng lớn tinh linh, nàng thích xem bói loại hình sự tình, cũng sẽ không để cho Lâm Vũ cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu.

"Tiểu Vũ, ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện." Diệp Tầm Lan hi hi cười nói, "Nếu ngày nào chúng ta trên thiên kiều bầy hai cái quán, tư ngữ trong gian hàng liền viết chữa khỏi trăm bệnh, ta trong gian hàng liền viết xu cát tị hung, sau đó người cứ ngồi tại chính giữa chủ trì đại cuộc, tràng diện này, suy nghĩ một chút đều rất thú vị, Tiểu Vũ, tư ngữ, nếu không ngày nào chúng ta thử một chút ?"

Lâm Vũ: ". . ."

Mục Tư Ngữ: ". . ."

Nha đầu này, nói thật giống như cùng thật giống nhau!

Bất quá nói đi nói lại thì, nếu ngày nào thật sa sút, này tựa hồ cũng vẫn có thể coi như là một cái mưu sinh phương pháp tốt, có thể thử một chút.

"Được rồi, hai vị phu nhân, chuẩn bị hầu hạ đi." Lâm Vũ thấy sự tình đã xử lý không sai biệt lắm, liền mang theo hai nữ đi vào phòng ngủ.

Ngay sau đó, cả phòng xuân quang, chưa đủ là ngoại nhân nói vậy. . .

Sáng ngày thứ hai, Lâm Vũ nhận được Liễu Thi Ngưng phát tới tin tức, tin tức đã nói Satan tổ chức tên sát thủ kia, sẽ ở tám giờ tối hôm nay trái phải đi tới thành phố Đông Hoa, cũng sẽ ở đông hoa khách sạn vào ở, thậm chí ngay cả số phòng đều đã rõ ràng, có thể thấy Liễu Thi Ngưng đối với chuyện này có bao nhiêu để ý.

Tồn tại cận kề như vậy tin tức, Lâm Vũ cũng tốt sớm đi tìm một chút đối phương đấy!

Đương nhiên, có chuyện gì cũng chờ tối hôm nay lại nói, Lâm Vũ hồi phục một câu cảm ơn sau đó, liền đem điện thoại di động thu hồi, tiếp tục tiếp đãi tới cầu y bệnh nhân.

Lúc này đã gần tới trưa, một cái tuổi tròn đôi mươi nữ hài đi vào bệnh viện phòng khách, lập tức liền trở thành mọi người tiêu điểm, nữ hài trên tay xách một cái phình túi ny lon, công lấy sau lưng một cái màu trắng balo lệch vai, người mặc màu tím nhạt áo đầm, lộ ra như dương chi bạch ngọc giống như hai khúc bắp chân, tinh xảo trên gò má tồn tại nhân nhạt ngượng ngùng.

Bên trong đại sảnh rất nhiều nam nhân vừa thấy được nàng, liền cảm giác mình phải bị nàng kia ôn nhu đến mức tận cùng khí chất cho hòa tan, tầm mắt lại cũng không thể rời bỏ.

Nữ hài không để ý đến những người khác ánh mắt, nhẹ nhàng bước liên tục lên lầu hai, đi tới Trung y khoa phòng trước cửa, nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào.

Lâm Vũ nhìn đến đi vào nữ hài, không khỏi có chút ngoài ý muốn hỏi "Tư ngữ, người tại sao cũng tới ?"

Cô gái này, rõ ràng là Mục Tư Ngữ.

"Không có gì, ta mang đến một ít thức ăn, người mau thừa dịp ăn nóng đi." Mục Tư Ngữ đi tới Lâm Vũ trước người, mang trên mặt ôn nhu hạnh phúc nụ cười, đem trên tay túi ny lon đặt lên bàn mở ra, lộ ra một cái giữ ấm hộp đựng thức ăn.

"Khô cực người." Lâm Vũ đem com hộp từng cái mở ra, phát hiện bên trong tất cả đều là chính mình thích ăn thức ăn, nhất thời lộ ra một tia hạnh phúc nụ cười.

Dứt lời, liền đi ra phòng đi phòng vệ sinh giặt sạch cái tay, sau khi trở lại không nói hai lời liền bắt đầu hưởng thụ lên.

"Lâm thầy thuốc, người biểu tỷ đối với người thật là tốt." Dương Tuyết nghe thức ăn mùi thơm, không khỏi hâm mộ nói.

Nàng và Mục Tư Ngữ có duyên gặp qua một lần, đương thời Lâm Vũ bán bảo kiếm cho Lâm Cảnh Hoán thời điểm, lo lắng Lâm Cảnh Hoán phát hiện kiếm là giả trở về tìm phiền toái cho mình thôi, không dám để cho Mục Tư Ngữ một người ở nhà, vì vậy liền mang theo nàng cùng đi đi làm, khi đó, vẫn là lấy Lâm Vũ biểu tỷ thân phận giới thiệu cho Dương Tuyết nhận biết.

Dương Tuyết nhưng không biết , hai người bọn họ quan hệ đã phát sinh biến hóa , hơn nữa còn là biến hóa rất lớn.

Mục Tư Ngữ ngưng ngưng cười một tiếng , đối với Dương Tuyết đạo: "Tuyết tỷ tỷ , nếu không ngại cũng ăn chung , thức ăn còn rất nhiều đây."

"Không được." Dương Tuyết lắc đầu một cái , "Ta buổi trưa phải đi một hồi ông ngoại ta nơi đó , các người từ từ ăn đi , ta đi trước."

Vừa nói liền đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Lúc này , Diệp Tâm Lan đi vào , đang chuẩn bị kêu Lâm Vũ cùng đi ăn cơm , lại đột nhiên nhìn đến trong phòng khám cảnh tượng , lại đem mà nói cho nuốt trở vào , rón rén chạy đến Mục Tư Ngữ sau lưng , bỗng dưng ôm lấy nàng thon thả: "Được a , tư ngữ , ngại chỉ cho chồng ngại mang thức ăn đến , quả nhiên không có ta phần , ta thật đau lòng."

"Lan tỷ tỷ , cũng có ngại." Mục Tư Ngữ sắc mặt trở nên hồng nói.

Cô nương này từ lúc theo Lâm Vũ , đặc biệt là trở lại thành phố Đông Hoa sau đó , nguyên bản là an tĩnh hướng nội nàng , vậy mà trở nên càng ngày càng xấu hổ!

Điều này cũng đúng một món thật . . Rất có chuyện lý thú.

"Hi hi , ta cũng biết nhà ta tư ngữ tốt nhất , đến , hôn một cái." Diệp Tâm Lan trực tiếp tại Mục Tư Ngữ ngực trên gò má hôn một cái , tiếp lấy liền hoành ngồi ở Lâm Vũ trên đùi , đoạt lấy Lâm Vũ trên tay chiếc đĩa , lột hai cái , đạo: "Ừ , đồ ăn ngon , tư ngữ tay nghề có tiến bộ , này mang theo ái tâm thức ăn , mùi vị chính là không giống nhau!"

Mục Tư Ngữ trên mặt đỏ ửng lần nữa càng sâu.

"chờ một chút!" Vẫn chưa ra khỏi phòng Dương Tuyết , tựa hồ đột nhiên phát hiện chuyện gì , "Lâm thầy thuốc , ba người các người đến cùng là quan hệ như thế nào ?"

Mới vừa rời Diệp Tâm Lan vào cửa liền nói với Mục Tư Ngữ chồng ngại , chẳng lẽ Mục Tư Ngữ là Lâm Vũ bạn gái ? Nhưng là Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan quan hệ , toàn bộ Vân Sơn Y Viện đều biết , hơn nữa hai người bọn họ vẫn luôn là thân mật chặt chẽ , coi như cảm Lâm Vũ thanh thần kiếm kia đều phách không ra!

Nhưng hôm nay , đột nhiên phát hiện Lâm Vũ bạn gái do người khác!

Chẳng lẽ . . Trong này còn có cái gì ẩn tình ?

Chính làm Lâm Vũ chuẩn bị lúc nói chuyện , Diệp Tâm Lan lại giành trước trả lời: "Hai người chúng ta đều là Tiểu Vũ thê tử , thế nào ?"

"Gì đó ? !" Dương Tuyết tròn to đôi mắt đẹp nhìn ba người , "Tư ngữ không phải lâm thầy thuốc biểu tỷ sao? Như thế hiện tại . ."

Phía sau mà nói , Dương Tuyết căn bản cũng không biết nên nói như thế nào đi xuống.

"Nàng là Tiểu Vũ biểu tỷ không sai , nhưng cái này cùng nàng làm Tiểu Vũ thê tử lại không xung đột , giữa bọn họ vừa không có liên hệ máu mủ , hai người chúng ta cùng nhau gả cho Tiểu Vũ , này có vấn đề gì không ?" Diệp Tâm Lan hơi mỉm cười nói.

"Không có . . Không thành vấn đề." Dương Tuyết theo bản năng nói , "Ta xem trước ông ngoại ta đi rồi , các người từ từ ăn."

Trước khi rời đi , vẫn không quên dùng giàu có thâm ý ánh mắt nhìn Lâm Vũ liếc mắt , chỉ cảm giác mình tam quan , đã bị Lâm Vũ ba người bọn họ hoàn toàn lật đổ.

Không để ý tới Dương Tuyết nghĩ như thế nào , ba người hoàn toàn đem phòng coi thành nhà mình , ngại kẹp cho ta thức ăn , ta dứt ngại ăn cơm , trong này ngọt ngào , người ngoài hoàn toàn chỉ có hâm mộ phần.

"Đúng rồi , cái kia Satan tổ chức đã bắt đầu hành động , hôm nay muốn ta muốn ra ngoài thăm dò một chút , các người ở nhà tận lực không nên đi ra ngoài , biết không ?" Ăn cơm , Lâm Vũ liền đối với hai nữ giao phó chính sự.

Satan tổ chức sát thủ đã qua đến , chính mình phải thừa dịp lấy đối phương không có hành động thời điểm , đi dò thám đối phương đấy!

Y theo Liễu Thi Ngưng cung cấp tình báo , đối phương là một cái tay súng bắn tỉa loại hình sát thủ , căn bản không khả năng ngồi máy bay cây súng giới mang tới , duy nhất khả năng , chính là Satan tổ chức tại thành phố Đông Hoa hoặc là phụ cận có một cái cứ điểm

Nhưng là bây giờ vấn đề , chính là Liễu Thi Ngưng căn bản không tra được cứ điểm kia tại kia , cần phải thừa cơ hội này đi tìm một chút . .

Chương 91: Sát thủ Grey

Buổi tối tám giờ rưỡi, thành phố Đông Hoa sân bay.

Một chiếc chuyến bay quốc tế hạ xuống, chẳng được bao lâu, một vị da thịt ngăm đen người ngoại quốc chậm rãi đi tới lối ra, chặn một chiếc taxi liền lái về phía thành phố Đông Hoa khu, mà người nước ngoài này, tổng làm cho người ta một loại cảm giác đặc biệt, liếc mắt nhìn qua, cũng cảm giác hấn ánh mắt, tựa hồ so với hùng ung còn muốn sắc bén!

Grey, Satan trong tổ chức ngân bài sát thủ, tại ngân bài sát thủ trung cũng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại!

Lần này muốn ám sát là một cái cổ võ giả, bình thường sát thủ căn bản là không có tư cách nhận nhiệm vụ này, ít nhất cũng phải ngân bài hoặc trở lên sát thủ mới có tư cách này.

Làm Satan tổ chức đem nhiệm vụ này công bố sau đó thứ nhất lĩnh nhiệm vụ này, chính là Grey, tuy nói hấn tại ngân bài sát thủ trung xếp hạng không cao lắm, thậm chí còn là trung đẳng thiên hạ, thế nhưng chỉ là bởi vì xuất đạo thời gian tương đối ngắn mà thôi, không tới thời gian một năm thăng cấp đến ngân bài sát thủ, này đủ nói rõ thực lực của hấn.

Trọng yếu nhất là, Grey theo xuất đạo đến nay, ám sát tỷ lệ thành công là mười phần!

Không thất bại!

Tại Satan ngân bài sát thủ trung, loại trừ Grey ở ngoài, cũng chỉ có xếp hạng thứ ba sát thủ nắm giữ cái này không phá kim thân, hơn nữa Grey tấn thăng tốc độ, rất nhiều người cho là, chỉ cần cho hấn thêm thời gian mấy năm, ngân bài giết đệ nhất ngai vàng chẳng mấy chốc sẽ rơi vào trên tay hấn.

Đương nhiên, những thứ này đều là nói sau, cũng phải hấn có cơ hội này mới được, bất kỳ một cái nào sát thủ tại tiếp nhiệm vụ ám sát sau đó, cũng không dám mười phần mười địa bảo chứng mình còn có thể thấy ngày mai mặt trời, coi như tại ám sát trước có được lấy niềm tin cực lớn, thế nhưng trên cái thế giới này không xác định nhân tố, thật sự quá nhiều.

"Đây chính là hoa hạ thành phố Đông Hoa?" Grey nhìn bên ngoài cảnh đường phố, dùng những người khác hoàn toàn nghe không hiểu ngôn ngữ, bỏ bô tháp giọng nói.

Hoa hạ, nhưng thật ra là Satan sở hữu sát thủ đánh đay lòng không muốn tới địa phương, bởi vì đất nước thực sự quá thần bí, hoa hạ võ giả năng lực tạm thời không nói, chủ yếu nhất là cái này thần bí đông phương đất nước, còn cất giấu một ít không muốn người biết thế lực, so với cổ võ giả còn phải mạnh mẽ hơn nhiều bội phần!

Satan tổ chức đã không biết có bao nhiêu sát thủ thua ở hoa hạ không có trở về nữa, đương nhiên, những thứ kia thua ở hoa hạ sát thủ, vĩnh viễn cũng không trở về.

Làm Grey đi tới thành phố Đông Hoa khu, cũng không có lập tức đi thi hành nhiệm vụ, giống như ám sát loại này cổ võ cường giả nhiệm vụ, trong tổ chức cho là ba tháng, hơn nữa một khi có người nhận nhiệm vụ, những sát thủ khác coi như muốn nhận nhiệm vụ này cũng không có cách nào, trừ phi trước mặt tên sát thủ kia đã từ vong hoặc là tình huống đặc biệt.

Vì vậy, Grey cũng không vội, với hấn mà nói thời gian còn rất đầy đủ, đồng thời cũng phải làm một lần chuẩn bị mới được.

Nhưng là Grey không có chú ý tới, ở trên đỉnh đầu hấn không, tồn tại một cái còn nhỏ Hải Đông Thanh, đang cùng hấn hiện tại ngồi xe bay đi rồi thành phố Đông Hoa, chờ Grey đến đông hoa khách sạn sau đó, cái này Hải Đông Thanh nhưng là bay thẳng đến đông hoa khách sạn đối diện một quán trọ nhỏ, theo một gian cửa sổ nhỏ bay vào.

"Làm rất tốt." Lâm Vũ đối với tiểu Thanh truyền âm nói.

"Ba, ta cuối cùng cảm giác cái kia hắc quỷ lực lượng so với ngươi còn mạnh hơn nhiều, rõ ràng không có tu luyện qua nội công, lại có thể luyện được mạnh mẽ như vậy thể chất, cũng thật lợi hại, nếu đúng như là tay không, ba ngươi không nhất định là đối thủ của hấn." Tiểu Thanh đem được đến tin tức nói cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, truyền âm nói: "Hấn thể xác mạnh hơn đi nữa, có thể chống đỡ ta thanh kiếm kia sao?"

Tây phương dân tộc không có đông phương dân tộc nội công, bởi vì huyết thống nguyên nhân, bọn họ cũng không tu luyện được nội công, thế nhưng có vừa mất thì có vừa được, bọn họ thể chất phổ biến muốn so với người đông phương cường hấn rất nhiều, nếu như Lâm Vũ hiện tại có luyện tinh hóa đệ tam trọng trở lên tu vi, có lẽ có thể mang đối phương đánh ngã, nhưng bây giờ nhưng là không được.

"Điều này cũng đúng." Tiểu Thanh rất nhân tính hóa gật đầu, "Ba người sau này chuẩn bị làm gì?"

"Tiếp theo mà, tạm thời không nên gấp, xem trước xem có thể hay không dò được đối phương cứ điểm, sau đó sẽ động thủ." Lâm Vũ đạo.

Hắn đã kêu tiểu Y mở ra một cái tương tự với quét xem chức năng, chu vi một dặm bên trong có bất kỳ gió thổi cỏ lay cũng không chạy khỏi tiểu Y quét xem, đương nhiên cái này cũng phải tiêu hao truyền thừa điểm, một khắc đồng hồ tiêu hao ba trăm truyền thừa điểm.

Lâm Vũ hiện tại chỉ hy vọng giao hàng có thể đến nhanh một chút, vì để bản thân tiết kiệm được một ít truyền thừa điểm.

Sự thật chứng minh, Lâm Vũ vận khí coi như không tệ, không tới sau hai mươi phút, tiểu Y tự ra tiếng nhắc nhở: "Chủ nhân, mấy người kia trên tay xách rương hành lý, bên trong thì có một cái mô hình nhỏ súng bắn tia, mặc dù cái đầu tương đối nhỏ, nhưng theo ta thấy đến, uy lực không thể khinh thường, so với bình thường đại hình súng bắn tia cũng không kém bao nhiêu, có thể là đặc chế."

Phía sau mà nói Lâm Vũ không thể nào nghe, trực tiếp để cho tiểu Y đình chỉ quét xem, nhìn chăm chăm nòng chỉ ba người kia.

"Đây ba cái lại là hoa hạ người, lúc này thú vị." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Ba người đi vào quán rượu, ở bên trong phát sinh gì đó Lâm Vũ cũng không có hứng thú đi hỏi thăm, hơn mười phút sau, lại xuất hiện ở cửa chính quán rượu miệng, lên một chiếc màu đen xe sau rồi đi đồng hoa khách sạn.

"Tiểu Thanh, đuổi theo cho ta đi tới, người mấy ngày nay nhiệm vụ, chính là nhìn chăm chăm bọn hắn, đừng để cho bọn họ rời đi người tầm mắt, cho đến dò thăm bọn họ cứ điểm vị trí, chờ ta giải quyết người da đen kia cùng người hội họp." Lâm Vũ lập tức phân phó nói.

"Ba người yên tâm đi, ta nhất định sẽ nhìn chăm chú vào bọn họ không thả!" Tiểu Thanh đáp lại sau đó, liền trực tiếp theo cửa sổ bay ra ngoài.

Trong căn phòng cũng chỉ còn lại Lâm Vũ một người.

"Chủ nhân, nhìn người da đen này đáng vẽ, tối nay hẳn là lại ở chỗ này nghỉ ngơi, tiếp theo người nên làm cái gì?" Tiểu Y truyền thanh hỏi thăm Lâm Vũ.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng, đạo: "Ta bây giờ phải làm, chính là về nhà ôm lão bà ngủ, sau đó tới cái xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, ngày mai lại tới đối phó cái này ngu dân tổ chức phải tới sát thủ."

"Là Satan, không phải ngu dân!" Tiểu Y cải chính nói.

"Có phân biệt sao?" Lâm Vũ cười một tiếng, xoay người đi ra quán trọ, lên một chiếc xe taxi.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều ngồi ở trong phòng khách nghiêm túc đọc sách, Diệp Tầm Lan ôm một quyển liên quan tới kinh dịch loại hình điển tịch, mà Mục Tư Ngữ chính là đang đọc một quyển y học loại hình điển tịch, từ lúc tối ngày hôm qua hai người quyết định học tập mỗi người lĩnh vực sau, từ hôm nay đã sớm bắt đầu ở nghiêm túc học tập, lấy tranh thủ sớm ngày đến giúp Lâm Vũ.

Đang ở nghiêm túc đọc sách hai nữ, đột nhiên nghe được tiếng cửa mở, ngẩng đầu thấy đến lúc đó Lâm Vũ, trong mắt không hẹn mà cùng lộ ra vẻ vui sướng, đồng thời đem sách buông xuống, một trái một phải, kẻ trước người sau đi tới Lâm Vũ trong ngực.

Lâm Vũ phân biệt hôn hai người một cái: "Hai vị phu nhân, vị phu sau khi rời khỏi, các người có nhớ hay không vị phu?"

"Đừng làm rộn, nói chính sự." Diệp Tầm Lan vỗ nhẹ nhẹ hắn một hồi, trực tiếp hỏi nổi lên chính sự: "Tiểu Vũ, sự tình thế nào?"

Mục Tư Ngữ giống vậy mặt mang vẻ hỏi thăm.

"Lan tỷ, người ngày mai bình thường đi làm, thuận tiện đến bệnh viện giúp ta xin phép nghỉ một ngày." Lâm Vũ giao phó xong Diệp Tầm Lan, lại nói với Mục Tư Ngữ đạo: " Tư ngữ, người sáng sớm ngày mai cùng đi với ta dạo chơi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Giết cùng bị giết

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Vũ ăn sáng xong, giao phó Diệp Tâm Lan một phen sau, liền cầm lên trước cái kia giả bộ cần câu bao, mang theo Mục Tư Ngự ra cửa, trong túi xách giả bộ một cây cần câu, nhưng đây không phải là trọng yếu nhất.

Trọng yếu nhất, vẫn là cùng cần câu đặt chung một chỗ thanh kiếm kia, hôm nay kế hoạch, có thể không thiếu được thanh kiếm kia.

Hai người tại bên ngoài tiểu khu, trực tiếp kêu một chiếc xe taxi hướng đông hoa núi phương hướng đi tới, đây là Lâm Vũ ngày hôm qua cùng Diệp Tâm Lan các nàng thương lượng xong địa điểm, dù sao địa điểm phục kích cũng không thể nào tốt chọn, vì vậy liền trực tiếp lựa chọn đương thời cùng Vệ Anh Hồng tỷ thí địa phương.

Đông hoa gió núi quang rất không tồi, là một ra du lựa chọn tốt, làm như vậy cũng sẽ không khiến Grey đem lòng sinh nghi.

Hai người tại Đông Sơn Thủy Khố xuống xe, hai người tựa như cùng một đôi bình thường bạn bè trai gái giống nhau ở chỗ này du ngoạn, tại thủy khố đề cập lên sóng vai đi lại, thỉnh thoảng còn dừng lại chụp mấy tờ tình nhân chiếu.

Đại khái qua một giờ, Lâm Vũ liền đối với Mục Tư Ngự đạo: "Tư ngự, nếu không chúng ta đến núi đi lên xem một chút?"

Đương nhiên những lời này là nói cho Grey nghe, nơi này du khách nhiều, Grey không lại ở chỗ này hạ thủ, giống như mình không có khả năng ở chỗ này hạ thủ.

"Được." Mục Tư Ngự kéo Lâm Vũ cánh tay, khẽ gật gật đầu.

Hai người cứ như vậy thuận lý thành chương leo lên đông hoa núi, tại tiểu Y quét xem bên dưới, phát hiện Grey đi theo phía sau mình, hơn nữa khoảng cách còn không xa, liền một trăm hai trăm mét mà thôi.

"Tiểu Vũ, thật ra thì ta cảm giác được Sơn Thủy Thôn bên kia hoàn cảnh so với cái này bên trong còn tốt hơn, nếu như khai phát, hẳn sẽ so với đông hoa núi càng thích hợp xuất du." Mục Tư Ngự đánh giá bốn phía này phong cảnh, đối với Lâm Vũ đạo.

"Đúng vậy." Lâm Vũ gật gật đầu, "Chỉ là Sơn Thủy Thôn bên kia vị trí quá lệch, giao thông cũng không tiện, chờ đem con đường kia sau khi sửa xong, du ngoạn người hẳn sẽ từ từ nhiều lên."

Hai người cứ như vậy có câu không có một câu mà trò chuyện, dù là ai nhìn qua, cũng sẽ cho là đây là một đôi tình lữ tới du sơn ngoạn thủy, không có ai biết là, bọn họ là có ý tìm một ít lời đề tới trò chuyện, là chính là không để cho Grey theo sát, hơn nữa chọn vẫn là một cái có rất ít người bước đi.

Đại khái qua một giờ, hai người leo đến giữa sườn núi, chuyển qua một cái chín mươi độ cua lớn sau, giữa hai bên hai mắt nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng gật đầu, lập tức tăng tốc độ vọt tới trước, cũng rất nhanh đi vào rồi một cái ngã ba.

Grey đi tới chỗ cua quẹo, lại phát hiện không thấy Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngự thân ảnh, thậm chí một tiếng tạ đặc biệt, cũng đi theo tăng nhanh tốc độ!

Lại không nhìn thấy cái kia tầm thường ngã ba.

Coi hẳn chạy tới, hai người liền từ trên ngã ba đi ra, lặng lẽ đi theo.

Truy lùng cùng bị truy lùng thân phận như vậy đổi chỗ.

Đường núi tương đối gấp ghe, dưới bình thường tình huống, căn bản không thể nào thấy được 20m ở ngoài đường xá, Grey đại khái theo đuôi gần hai dặm, nhanh lên đỉnh núi thời điểm hay là tìm không tới Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngự thân ảnh, mới phát hiện sự tình có cái gì không đúng, suy tư trong chốc lát, đột nhiên nghĩ tới Lâm Vũ biến mất địa phương có một cái tiểu ngã ba, phỏng đoán hai người khẳng định đi con đường kia.

Vì vậy lại liền vội vàng xoay người trở về chạy, nhưng là... Mới vừa xoay người liền dừng bước, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Ta biết người nghe hiểu được tiếng người, cũng không cần điều gì cùng người nói." Lâm Vũ cặp mắt khép hờ mà nhìn Grey, "Grey, ngu dân tổ chức ngân bài sát thủ, đến nay mới thôi, xuất thủ còn chưa bao giờ rơi vào khoảng không qua."

"Tạ đặc biệt! Là Satan, không phải ngu dân!" Grey giờ lên súng bắn tia nhắm ngay Lâm Vũ, "Người nếu phát hiện ta, cũng biết ta xuất thủ chưa bao giờ rơi vào khoảng không, tự nhiên còn dám như vậy xuất hiện ở trước mặt ta, chẳng lẽ tốc độ người có thể mau hơn đạn?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, chính mình tốc độ đương nhiên không có khả năng mau hơn đạn, hơn nữa khoảng cách gần như vậy, muốn tránh thoát đạn súng bắn tia cũng không khả năng, nhưng là mình có đạo gia truyền thừa hệ thống, ở bên trong hoa một ngàn truyền thừa điểm đối hai tám phòng ngự phù, đã vừa mới cùng Mục Tư Ngự cùng nhau bóp võ, có thể nói hiện tại Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngự, tại trong vòng một khắc đồng hồ hoàn toàn chính là đao thương bất nhập.

Đương nhiên, này phòng ngự phù mặc dù có thể kéo dài một khắc đồng hồ, thế nhưng còn có một cái sức bền thuộc tính, nếu như Grey nổ hai phát súng, coi như không tới một khắc đồng hồ, phòng ngự phù công hiệu cũng sẽ tiêu tan.

Nhưng cái này đã đủ rồi, Lâm Vũ nhiều nhất cho hắn nã một phát súng cơ hội.

"Nói các người là ngu dân tổ chức người còn chưa tin!" Lâm Vũ nhún vai một cái, "Người quên, chúng ta là hai người tới, hiện tại chỉ có ta một người

tại trước mặt người. . ."

"Gi đó ? !" Grey cả kinh , lúc này mới phát hiện cái vấn đề này , lập tức giữ lại chót.

Àm!

Một tiếng điếc tai nhức óc súng vang lên , Lâm Vũ trực tiếp bị đạn bắn trúng ngực , mặc dù có phòng ngự phù bảo vệ , nhưng to lớn xung lực vẫn làm cho hắn té bay ra ngoài , cho đến đụng vào một cây đại thụ mới dừng lại.

Ngay sau đó , cả người vừa giống như người không có sao bình thường đứng lên , sắc mặt bình thản nhìn Grey.

Grey quả thực không thể tin được chính mình ánh mắt , đối phương lại có mạnh như vậy lực phòng ngự , loại súng bắn tia này uy lực tại toàn bộ súng bắn tia trung tuy nhiên không là cao cấp nhất , nhưng tuyệt đối đứng đầu trong danh sách , coi như không đứng đầu trong danh sách , cho dù là kém đi nửa súng bắn tia , tại khoảng cách gần như vậy chịu đựng một thương , một cái trong suốt lỗ thủng tuyệt đối không thiếu được!

Nhưng là Lâm Vũ lại không hề tổn hại!

Không cam lòng Grey , muốn lần nữa phát súng thứ hai , nhưng mà , súng bắn tia uy lực mặc dù đại , nhưng mỗi một thương cũng phải có năm sáu giây cách nhau thời gian , nhưng Lâm Vũ sẽ cho hắn này năm sáu giây sao?

Hiển nhiên là không có khả năng!

Hưu!

Một đạo kiếm quang xuất hiện , Grey bị sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng , vội vàng cầm lên súng bắn tia liền chặn , nhưng mà. . . Vẫn là chậm một bước , kiếm quang không trở ngại chút nào xẹt qua hắn cổ.

Im hơi lặng tiếng.

Grey phảng phất bị thi triển Định Thân Thuật , cũng không nhúc nhích mà đứng tại chỗ , ba giây đi qua , một viên ngăm đen đầu lặn xuống , tiếp theo chính là thân thể té xuống , tại hắn sau lưng cách đó không xa , xuất hiện Mục Tư Ngữ thân ảnh.

Cái này Satan tổ chức ngôi sao của ngày mai , còn không có thăng lên , ngay tại hoa hạ cái này thân bí đất nước , hoàn toàn chết đi.

Mục Tư Ngữ quay đầu lại , sau đó loảng xoảng lang một tiếng , trường kiếm và vỏ kiếm đều rơi trên mặt đất , xoay người chạy đến một gốc cây xuống , cúi người xuống , oa mà một tiếng , đem hôm nay bữa ăn sáng toàn bộ cho phun ra ngoài.

Này giết người thật đúng là không phải người bình thường có thể chịu đựng , cần phải có một cái thích ứng quá trình.

Bởi vì lần đầu tiên giết người , Lâm Vũ trong dạ dày cũng là quay cuồng một hồi , sắc mặt tái nhợt , lại bị hắn cưỡng ép đè xuống , đi tới Mục Tư Ngữ bên người , nhẹ nhàng đánh phía trước nàng lưng , lại từ trong túi xuất ra một bọc khăn giấy , móc ra mấy tờ đưa tới trước mặt nàng.

Người này còn không phải mình tự tay giết , cũng đã có khó chịu như vậy , hơn nữa chính mình vẫn là một người nam nhân! Có thể thấy coi như một cô gái Mục Tư Ngữ , lại lần đầu tiên giết người , trong lòng khó chịu căn bản không phải Lâm Vũ có thể tưởng tượng!

"Cám ơn." Mục Tư Ngữ nhận lấy khăn giấy , xoa xoa chính mình khóe miệng , xoay người co đến Lâm Vũ trong ngực: "Tiểu Vũ , ta không việc gì rồi."

Lâm Vũ khẽ gật đầu , kéo tay nàng , hai người cùng đi đến Grey bên thi thể. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Tài sản kếch xù

"Tiểu Vũ , chúng ta nên làm gì bây giờ ?" Mục Tư Ngữ chưa tỉnh hồn hỏi.

Lâm Vũ nhìn chung quanh , lại nhìn một chút đã đầu một nơi thân một nẻo Grey , hiện tại cũng chỉ có đem Grey ném tới bên cạnh trong bụi cỏ , dù sao nơi này cũng không có cái gì người đến , nói không chừng ở những người khác phát hiện trước , Grey cũng đã bị dã thú cho tha đi.

Coi như bị những người khác phát hiện, vậy khẳng định cũng là vài ngày sau chuyện.

"Chủ nhân, nếu không ngại tiêu phí hai trăm triệu thừa điểm, để cho ta đối với hân tiến hành một hồi sưu hồn?" Tiểu Y đột nhiên đề nghị dạo.

"Sưu hồn là cái gì?" Lâm lần đầu tiên nghe nói cái từ này.

"Người đều có linh hồn, hơn nữa sau khi chết, linh hồn tại một thời ba khắc sẽ không rời thân thể, nếu như thừa dịp lúc này sưu hồn, liền có thể được hân khi còn sống sở hữu trí nhớ." Tiểu Y giải thích, "Chủ nhân ngại đừng quên rồi, hân khi còn sống là một sát thủ, sát thủ bình thường đều là rất giàu có, ngại chẳng lẽ liền không muốn biết hân trương mục ngân hàng? Dù sao người chết lại không muốn tiêu tiền!"

"Vậy còn chờ gì? Lục soát!" Lâm Vũ trực tiếp đồng ý.

Tiểu Y nói không sai, sát thủ tài sản mặc dù có chút không ra hồn, nhưng tuyệt đối so với rất nhiều phú hào còn muốn phú hào! Tài sản vẫn chỉ là thứ yếu, trọng yếu nhất, là Satan tình báo a! Tốt như vậy tình báo đường tắt, làm sao có thể lãng phí?

Mấy giây sau.

"Được rồi, sưu hồn thành công, hân tại ngân hàng Thụy Sĩ có mấy cái trương mục ẩn danh, còn có một chút cái khác tình báo, chờ sau khi trở về ta cùng nhau cho ngại, chủ nhân ngại bây giờ vội vàng đem thi thể xử lý một chút." Tiểu Y sưu hồn sau đó, lần nữa thúc giục.

Lâm Vũ gật đầu một cái, trực tiếp nắm lên Grey một cái chân, dùng sức ném một bên, ném ra xa mấy chục mét, rơi xuống so với người còn cao trong bụi cỏ, sau đó đem đầu hân đá ra gần trăm mét xa, như vậy thu công.

Mặt đất vết máu đã lười lại xử lý, về phần cây súng bắn tia kia, thừa dịp Mục Tư Ngữ không dám nhìn thời điểm, đã sớm thu vào hệ thống bên trong không gian, chuẩn bị có thời gian lại tới nghiên cứu một phen.

Lâm Vũ đem chính mình kiểm nhật lên, thu kiểm trở vào bao, lần nữa cắt vào cái kia giả bộ cần câu túi đen trung.

Thấy hết thảy đều đã xử lý xong, Lâm Vũ lần nữa kéo Mục Tư Ngữ tay, đạo: "Tư ngữ, chúng ta trở về."

Mục Tư Ngữ yên lặng gật đầu, cùng Lâm Vũ cùng nhau hướng dưới núi đi tới.

Làm hai người tới Đông Sơn Thủy Khố thời điểm, lại phát hiện một cái vấn đề, chính là cái này địa phương không có xe taxi, trở về cũng thành vấn đề!

Lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị gọi điện thoại kêu Diệp Thao tới đón Lâm Vũ, lại đột nhiên thấy cách đó không xa có một chiếc tiệm du lịch xe dừng lại, trên xe xuống một cái hướng dẫn du lịch, tiếp lấy thì có du khách cùng đi theo.

Thấy vậy, Lâm Vũ lập tức thay đổi chủ ý, đưa điện thoại di động thu hồi, mang theo Mục Tư Ngữ, đi tới một cái thanh tú mỹ nữ hướng dẫn du lịch trước người, đạo: "Hướng dẫn du lịch tỷ tỷ ngại tốt, chúng ta là tới du lịch, bằng hữu đưa chúng ta tới sau bởi vì có chuyện rồi đi, không biết các ngại đoàn còn có không có chỗ trống? Chúng ta muốn trở về thời điểm dựng một xe tiện lợi, xin ngại yên tâm, ta sẽ cho tiền xe tiền, hoặc cho cái thành đoàn phí đều có thể."

Người mỹ nữ này hướng dẫn du lịch đầu tiên là hơi hơi kinh ngạc, nghe tới Lâm Vũ mục tiêu sau đó, liền lập tức gật đầu nói: "Chỗ trống ngược lại có, chúng ta cái đoàn này là ba ngày du đoàn, hôm nay ngay tại Đông Sơn Thủy Khố du ngoạn, bốn giờ chiều trái phải trở về thành phố Đông Hoa, như vậy đi, các ngại cho cái đơn độc tới Đông Sơn Thủy Khố thành đoàn phí, một người một trăm năm mươi nguyên, bao một hồi bữa trưa, tiền sinh ngại thấy thế nào?"

Hiển nhiên, cái này hướng dẫn du lịch cũng không lần đầu tiên gặp phải như vậy chuyện.

"Không thành vấn đề." Lâm Vũ trực tiếp xuất ra ví tiền, móc ba trăm nguyên đưa cho hướng dẫn du lịch.

Cái này tiền, đoán cũng biết là hướng dẫn du lịch chính mình nhét vào miệng túi, căn bản sẽ không báo cáo công ty, Lâm Vũ cũng lười so đo nhiều như vậy, dù sao đã tại bệnh viện xin nghỉ, hiếm có cơ hội này, mang theo Mục Tư Ngữ ở chỗ này du ngoạn một phen, cũng là một lựa chọn tốt.

Hướng dẫn du lịch nhận lấy tiền, lại lấy ra một cây viết cùng một cái quyển sổ, đối với Lâm Vũ đạo: "Tiên sinh mời lưu lại số điện thoại, nếu như tập hợp thời điểm không tìm được ngại, cũng phương tiện chúng ta điện thoại liên lạc."

Lâm Vũ gật gật đầu, đem điện thoại di động của mình dãy số báo cáo rồi hướng dẫn du lịch, cũng không có cùng đoàn đi, mà là cùng hướng dẫn du lịch nói một lần sau, liền mang theo Mục Tư Ngữ tại thủy khố đề đập lên khắp nơi du lãm.

Thuận tiện cho Diệp Tầm Lan phát cái tin nhắn, đầu tiên là nói cho nàng biết sự tình đã xử lý, cũng đem chính mình chuẩn bị cùng Mục Tư Ngữ ở chỗ này chơi một ngày kế hoạch nói cho nàng, đỡ cho để cho nàng lo lắng.

Diệp Tầm Lan ngược lại không có nói gì, chỉ là gọi bọn hân chơi được vui vẻ lên chút.

Sau đó Lâm Vũ lại đem tiểu Y cho mình mấy cái trương mục ẩn danh, toàn bộ phát cho Liễu Thi Ngưng, để cho nàng hỗ trợ tra một chút.

An bài xong chuyện tình , hai người ngay tại thủy khố đề đập lên , mờ mịt không căn cứ chậm rãi bước đi lại.

Không có qua mười phút , Lâm Vũ liền tiếp lấy Liễu Thi Ngưng điện thoại: "Lâm đại ca , người mấy cái này tài khoản là nơi nào tới ?"

"Ồ đó một ngu dân sát thủ trên người được đến , thế nào ?" Lâm Vũ mang theo Mục Tư Ngữ đi tới một cái không người địa phương , đáp lại.

"Không trách trong này cộng lại có gần mười tám ức mễ kim , Lâm đại ca , không bằng người cũng ở đây ngân hàng Thụy Sĩ mở không ký tên tài khoản ? Nếu như đối phương có thân hữu , khả năng qua không được bao lâu sẽ đem tiền cho chuyển đi ." Liễu Thi Ngưng đề nghị.

Lâm Vũ cười một tiếng: "Loại sự tình này ta hoàn toàn một chữ cũng không biết , liền làm phiền người , đúng rồi , người cũng đi mở một cái , từ nơi này chút tiền bên trong phân ra tứ thành chuyển tới người tài khoản xuống."

"Đây là người được đến , ta không thể nhận!" Liễu Thi Ngưng trực tiếp cự tuyệt.

Đây chính là gần mười tám ức mễ kim , nếu là đổi thành tiền hoa hạ , suốt có hơn một trăm hai mươi ức , phân ra tứ thành , Liễu Thi Ngưng cũng có thể được gần năm tỉ , không phải một số lượng nhỏ!

"Được rồi , lần này các người giúp ta đây sao nhiều , đây là các người có được , hơn nữa các người tổ chức vận doanh cũng phải kinh phí chứ ? Cụ thể làm sao an bài , liền do các người chính mình đi thương lượng , liền quyết định như vậy." Lâm Vũ vừa nói liền cúp điện thoại.

Thành phố Đông Hoa một nơi văn phòng bên trong , Liễu Thi Ngưng nghe trong điện thoại âm thanh bận , không khỏi có chút sững sờ.

"Đại tỷ , thế nào ?" Một đôi nam nữ trẻ tuổi đi vào nàng phòng làm việc , muốn tìm Liễu Thi Ngưng đàm luận , lại phát hiện Liễu Thi Ngưng thần sắc có chút không bình thường , không khỏi quan tâm hỏi thăm.

Người nam này , chính là Lâm Vũ cùng phòng bốn năm bạn cùng phòng Trương Huy , cô gái kia , dĩ nhiên chính là hắc bạn gái tôn đình.

Liễu Thi Ngưng thu hồi suy nghĩ , ngẩng đầu nhìn Trương Huy cùng tôn đình , đạo: "Lâm đại ca mới vừa rồi cho bốn mươi tám ức tiền hoa hạ cho chúng ta , tôn đình , đi gọi tất cả thành viên tới họp."

"Bốn mươi tám ức ? !" Trương Huy trực tiếp kêu lên sợ hãi , "Lão tam có nhiều tiền như vậy ? Còn nữa , đại tỷ , người. . . Người xác định không có đem vạn nói thành là ức? Hoặc là đem đảo tiền nói thành tiền hoa hạ ?"

Án tuổi tác mà nói , Trương Huy so với Liễu Thi Ngưng còn lớn hơn mấy tháng , sở dĩ gọi nàng đại tỷ , là bởi vì Liễu Thi Ngưng là cái tổ chức này người lãnh đạo , hơn nữa còn là kỹ thuật lợi hại nhất , vì vậy những người khác gọi nàng là "Đại tỷ" .

"Ta không có nói sai , là bốn mươi tám ức tiền hoa hạ." Liễu Thi Ngưng từ tốn nói , "Lâm đại ca gần đây gặp phải chuyện , người so với ta còn rõ ràng , số tiền này , là Lâm đại ca tại giải quyết tên sát thủ kia sau đó , tại tên sát thủ kia tương mục ẩn danh ở bên trong lấy được , phân cho ta tứ thành , ta mới vừa rồi đang nghĩ , không bằng liền phân phối như vậy đi xuống. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Lại đi câu cá

Liễu Thi Ngưng đoàn đội , mặc dù là một cái hacker đội , đối ngoại nhưng là một nhà Internet Security công ty , bình thường cũng có nguồn kinh tế , nhưng đều là tiếp nhận một ít công ty Internet Security , thu vào mặc dù không thấp , thế nhưng trong đoàn đội dụng cụ cũng phải tiêu hao không ít tiền , hơn nữa trong đoàn đội đội viên cũng phải phát tiền lương.

Phen này tính được , ngược lại cũng miễn cưỡng có khả năng duy trì đoàn đội công ty vận chuyển , nhưng muốn đề cao một ít ngành kiện (hardware) lên thiết bị , cũng không phải là một sớm một chiều có thể giải quyết chuyện , dưới mắt Lâm Vũ cho nàng gần năm mươi ức , chính để giải quyết cái vấn đề này.

Liễu thơ nghĩ thấy đồng đội mình đều đã đến đông đủ , đầu tiên là đem sự tình đại thể nói một lần , sau đó mới nói với mọi người đạo: "Ta cái công ty này , bắt đầu từ hôm nay chính là Lâm đại ca , có hôm nay tốt như vậy tình trạng , phần lớn là Lâm đại ca công lao , ta bây giờ phân phối một chút cổ quyền , ta lấy 15% cổ phần , mỗi người các người cầm 5% , còn lại cổ phần tất cả đều là Lâm đại ca , mọi người có ý kiến gì hay không ?"

"Ta không có ý kiến." Trương thứ nhất tỏ thái độ.

"Ta cũng đồng ý."

"Đồng ý. . ."

Mọi người rồi rít lên tiếng biểu thị đồng ý, bọn họ cái đoàn này đội cộng thêm Liễu Thi Ngưng tổng cộng bảy người, Liễu Thi Ngưng cầm 15%, sáu người khác tổng cộng cầm 30%, còn lại 55% tất cả đều là Lâm Vũ, nói cách khác, cái công ty này bắt đầu từ hôm nay liền muốn họ Lâm.

Hay là ở Lâm Vũ không biết chuyện dưới tình huống.

"Về phần kia bốn mươi tám cái ức làm sao an bài, liền do ta giúp Lâm đại ca làm chủ, cầm bảy cái ức trung bình phân cho chúng ta bảy người coi như tiền thưởng, còn lại bốn mươi một ức, liền coi như công ty vận chuyển tài chính, Trương Huy, người lập tức đem sở hữu tài chính dời đi, tôn đình, mua sắm dụng cụ sự tình liền từ người tới phụ trách, những người khác vẫn cùng thường ngày nhìn chăm chăm Satan tổ chức." Liễu Thi Ngưng đều đầu vào đẩy an bài tất cả mọi người làm việc.

Những người khác rồi rít biểu thị không thành vấn đề, trên mặt nhưng là lộ ra hưng phấn thần sắc.

Cái kia Satan tổ chức, mới phải một sát thủ tới, liền cho trong đoàn đội tăng lên mấy chục ức, hơn nữa mỗi người đều lấy được rồi người bình thường cả đời không kiếm được tiền! Tuy nói bọn họ là đứng đầu hacker, có chút ngân hàng hệ thống phòng vệ đối với bọn họ mà nói căn bản không phải vấn đề, nhưng bọn họ hẳn không có khả năng làm như vậy, chung quy đó là phải bị chém đầu!

Mà bây giờ khoản tiền này, nhưng là bọn họ trợ giúp Lâm Vũ sở được đến thù lao, ý nghĩa hoàn toàn bất đồng, y theo được đến tình báo đến xem, đối phương tuyệt đối còn có thể lại phải sát thủ tới, đến lúc đó nói không chừng có thể kiếm một món tiền lớn!

"Đại tỷ, chúng ta lúc nào có thể gặp thấy ông chủ chúng ta?" Một cái tướng mạo thanh tú, mang theo thật dày mắt kính nữ hài nói với Liễu Thi Ngưng đạo.

Nhắc lên Lâm Vũ, Liễu Thi Ngưng yên lặng trên mặt khó được lộ ra vẻ tươi cười: "Chuyện này ta tới an bài, các người trước giúp Lâm đại ca nhìn chăm chú vào Satan tổ chức."

"Ừ. . ."

...

Hoàn toàn không biết mình đột nhiên có một công ty, thù hạ còn có mấy vị kỹ thuật đứng đầu nhân tài Lâm Vũ, đang cùng Mục Tư Ngữ tay trong tay tại Đông Sơn Thủy Khố bên này thành thoi mà mù lặc.

"Tiểu Vũ, không bằng chúng ta đi câu cá?" Mục Tư Ngữ đề nghị.

"Cái này. . ." Lâm Vũ rõ ràng do dự một chút, nhưng vẫn không muốn quét Mục Tư Ngữ hứng thú, "Được, bắt quá này căn cần câu căn bản không được, đi, chúng ta đi mướn một cây."

Dứt lời liền kéo Mục Tư Ngữ hướng đương thời nhà kia nhà nông vui vẻ đi tới.

"Lão bản, làm ăn khá khẩm a." Lâm Vũ vừa vào cửa, liền đối chính luồng cuồng tay chân lão bản lên tiếng chào.

"Lâm huynh đệ, là người!" Lão bản liếc mắt một cái liền nhận ra Lâm Vũ, vội vàng thả tay xuống lên chuyện, nhiệt tình gọi: "Lâm huynh đệ là tới dùng cơm sao? Bắt quá bây giờ du khách rất nhiều, có thể phải phiền tới tiểu huynh đệ chờ thêm một chút."

Từ lần trước cái kia cá trắm cỏ lớn hướng phòng khách hồ cá trung ngăn lại, rất nhiều du khách cũng muốn tới xem một chút, hơn nữa nhà này nhà nông vui vẻ thức ăn làm cũng không tệ, bắt tri bắt giác liền kéo theo làm ăn, lúc này mới không tới hai tháng, trước sau chiều mấy vị phục vụ viên, đều vẫn còn có chút không giúp được.

"Ăn cơm ngược lại không gấp, ta cùng bạn gái tới du ngoạn, đột nhiên nghĩ câu cá, nhưng ta cần câu chất lượng gây khó dễ, nghĩ đến hỏi một chút lão bản có hay không khá một chút cần câu, nếu như có, ta muốn mướn một hồi!" Lâm Vũ mỉm cười nói.

Lão bản thấy Lâm Vũ lần này mang tới nữ hài không phải lần trước cái kia, cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, chung quy người tuổi trẻ bây giờ, đối bạn gái sự tình thật sự quá thường gặp, hơn nữa trước mắt cô gái này, so với lần trước cái kia lại không kém được chỗ nào.

Cái này ngược lại cũng tiết kiệm đi rồi Lâm Vũ giải thích phiền toái.

Bắt quá nghe một chút Lâm Vũ chuẩn bị câu cá, lão bản nhất thời liền tinh thần táo: "Lâm huynh đệ, cần câu hoàn toàn không thành vấn đề, ta bây giờ liền kêu người giúp người cầm, tiền mướn gì đó cũng đừng nói chuyện, nhưng ta muốn cùng Lâm huynh đệ thương lượng một chuyện, hắc hắc. . ."

"Rõ ràng, nếu như câu được cá lớn, nhất định bán được nơi này." Lâm Vũ cười gật đầu nói, "Nếu là lão bản đối với ta kỹ thuật có lòng tin, có thể phải một người đi theo ta đi qua, cũng tiết kiệm ta tới chạy trở về."

Không sợ câu không tới, sợ nước này trong kho không có nhiều như vậy cá lớn cho mình câu.

Người lão bản này cũng thật thật sự , trực tiếp kêu một mười lăm mười sáu tuổi thằng bé trai giúp Lâm Vũ lấy ra một cây cần câu , một cái dãi đem văng lưới , cùng với một cái lưới cá , cũng gọi hắn đi theo Lâm Vũ cùng đi câu cá , Lâm Vũ câu được cá liền do hắn tới vận chuyển.

"Đại ca , người chính là lần trước cái kia câu cá cao thủ chứ ? Ta nghe cha ta nói người họ Lâm." Thằng bé trai hoàn toàn chính là một cái tựa như quen , "Ta gọi người Lâm đại ca rồi , Lâm đại ca , chị dâu , ta gọi là Vương Lượng , các người gọi ta Tiểu Lượng từ là được."

"Nguyên lai người là nơi này ông chủ nhà." Lâm Vũ trêu ghẹo nói , "Tiểu Lượng từ , đi thôi , đến lúc đó người cũng đừng kêu mệt."

"Hay nói giỡn , ta làm sao sẽ kêu mệt ? Lâm đại ca người câu bao nhiêu , ta tuyệt đối có thể chờ về bao nhiêu!"

Lâm Vũ cười một tiếng , không nói gì thêm , chính hắn một giỏ bộ cần câu túi trên có một cái chứa cá mỗi túi tiền , ngược lại cũng tiết kiệm Lâm Vũ giải thích mỗi câu vấn đề , trực tiếp tại không gian truyền thừa trung lấy ra mười mấy viên đặt ở này túi tiền trung , liền mọi việc đã sẵn sàng rồi.

Đang khi nói chuyện , ba người đi tới Đông Sơn Thủy Khố Điều Ngự Đài lên , Vương Lượng tiểu tử này còn rất quý tinh , chủ động giúp Lâm Vũ đem cần câu toàn bộ giỏ trang tốt.

Lâm Vũ nhận lấy cần câu , nắp lên mỗi câu , hất một cái câu , sau đó liền một tay ôm Mục Tư Ngừ eo , vừa nói lặng lẽ nói , thành thạo mà chờ con cá mắc câu.

Ồ ?

Hôm nay cá như thế không ăn mỗi rồi hả?

Đợi mười phút , Lâm Vũ phát hiện còn không có động tĩnh , không khỏi hơi nghi hoặc một chút rồi , nếu như không là đối với mỗi câu rất có lòng tin , hắn hiện tại khẳng định lên câu nhìn một chút mỗi câu còn ở đó hay không , lúc này tình huống , như lấy kinh nghiệm để phán đoán , không ăn mỗi cũng không phải là không có cá , mà là nhất định là có một con cá lớn tới , đem cái khác cá đuổi chạy!

Đúng như dự đoán . .

Phao đột nhiên trầm xuống , chìm đến dưới nước không thấy bóng dáng , Lâm Vũ lại cũng không có do dự , trực tiếp lên câu , lại gặp tương đối lớn trở lực!

"Ta XXX , con cá này , chỉ sợ ít không được bốn mươi cân!" Lâm Vũ hơi hơi lặng tiếng nói , "Tiểu Lượng từ , nhà người cần câu có thể qua quan sao?"

Vương Lượng vẫn còn đang ngẩn ra không có trả lời , đột nhiên nghe được rào một tiếng , một cái khổng lồ cá trắng lộ ra mặt nước , sở hữu thấy tình cảnh này du khách , đều rời rít buồm xuống du ngoạn tâm tư , vây sang đây xem đang cùng cá lớn bỏ đi háo chiến Lâm Vũ.

Rào! Rào. . .

Tiêu hao chiến vẫn còn tiếp tục , tất cả mọi người đều nín thở , không dám lên tiếng.

"Tiểu Lượng từ , cần câu muốn gãy , người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Khổng lồ cá trắng cỡ

Ba!

Lâm Vũ lời còn chưa nói hết , cần câu liền ứng tiếng mà đứt.

Ngay tại Lâm Vũ ám đạo đáng tiếc thời điểm , Vương Lượng ngược lại tay mất lạnh lẽ , thấy Lâm Vũ đã đem cá kéo đến rồi bên bờ hai ba thước nơi , lập tức đem dãi đem văng lưới hất một cái , còn quả nhiên bị hắn chó ngáp phải ruồi mà bỏ rơi trong đó rồi!

Nhưng mà , trái tim còn không có thả lại chỗ cũ , lại nói tới.

"Lâm đại ca , kéo không được , giúp ta. . ."

Lâm Vũ lập tức đoạt lấy dài đem văng lưới , mà Vương Lượng nhưng bởi vì thói quen. . .

Ừm!

Cả người trực tiếp rơi vào trong đập chứa nước , cũng còn khá hần từ nhỏ tại bờ nước lớn lên , thủy tính tương đối khá , nếu không thì , Lâm Vũ liền muốn bỏ qua con cá này xuống nước cứu người.

"Tiểu tử , còn theo ta đâu! Đặt cho ta!" Lâm Vũ trực tiếp đem dài đem văng lưới hướng bên bờ hất một cái , đem khổng lồ cá trắm cỏ vung ra trên bờ cát.

Lâm Vũ căn bản tựu không có tâm tình đi quản chuyện khác , vọt thẳng đi tới , nắm lên quả đấm , hướng về phía kia to lớn đầu cá đánh hai quyền , mới để cho đầu này khổng lồ cá trắm cỏ từ từ an tĩnh lại.

Tận đến giờ phút này , tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm , rồi rít bắt đầu nghị luận: "Con cá này , ít nhất có một người cao đi!"

"Ta xem ít nhất có 1m6 đến 1m7."

"Chính là không biết nặng bao nhiêu."

"Tuyệt đối không thiếu được năm mươi cân , thậm chí sáu mươi bảy mươi cân đều có , không có xưng qua cũng không ai biết. . ."

Những người khác rồi rít gật đầu , lớn như vậy cá , tại bình thường sợ rằng chỉ có hải lý tài năng thấy!

Lâm Vũ không để ý đến những người khác đang nói gì , đến trong đập chứa nước giặt sạch cái tay , đi tới Mục Tư Ngữ trước người , chỉ thấy nàng bởi vì quá mức kích động , đến bây giờ gương mặt còn đỏ bừng , để cho Lâm Vũ nhìn đến liền không nhận được muốn lên đi cắn một cái.

"Tư ngữ , chúng ta hiện tại đem cá đưa tới cho." Lâm Vũ dứt lời , liền xoay người xoa lấy văng lưới hướng Vương Lượng trong nhà đi tới.

"Đừng kéo , Lâm huynh đệ , đừng kéo!" Nhà nông vui vẻ Vương lão bản thanh âm truyền tới , tiếp lấy liền đẩy ra đám người chạy đến Lâm Vũ trước mặt , thở hồng hộc nói: "Lâm huynh đệ , chớ đem cá lôi hồng rồi , ta gọi là rồi người tới , cùng nhau nhắc trở về được."

"Không thành vấn đề." Lâm Vũ thờ ơ nhún nhún vai.

Không muốn chính mình kéo , còn có thể tiết kiệm chính mình không ít chuyện.

Rất nhanh thì có ba bốn đại hán nổi lên tới , tại Vương lão bản dưới sự chỉ huy đem khổng lồ cá trắm cỏ cho nâng lên , hướng nhà hán nhà nông vui vẻ đi tới , Lâm Vũ thấy đã không có chính mình chuyện gì , liền dắt Mục Tư Ngữ tay đi theo.

"Lâm huynh đệ , con cá này , ta ra 5000 khối hướng người mua , như thế nào đây?" Vương lão bản nói với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ đang chuẩn bị đáp ứng , bên bờ lên đột nhiên có người hô lên: "Tiểu huynh đệ , ta ra 5000 năm , bán cho ta!"

"Ta ra sáu ngàn!"

"Bảy ngàn. . ."

Một đám có tiền du khách rồi rít ra được rồi giá cả , rất nhanh giá cả liền vượt qua tám ngàn , thậm chí còn đang không ngừng mà cao , nửa phút không tới , vậy mà vượt qua mười ngàn!

Lần này Vương lão bản nóng nảy , hán có thể không ra nổi cái giá tiền này , nếu như Lâm Vũ không bán cho hán , hán liền hoàn toàn cùng con cá này lỡ mất dịp may , hơn nữa còn không thể nói gì đó , chung quy người trả giá cao được , cá là Lâm Vũ câu lên đến , nghĩ thế nào bán là Lâm Vũ chuyện.

"Đại gia mời yên lặng một chút!" Lâm Vũ hướng về phía bốn phía đám người kêu một tiếng.

Đội mọi người im lặng đi xuống , mới lần nữa mở miệng nói: "Con cá này , là ta dùng Vương đại ca trong nhà cần câu câu lên đến , cho nên có hán một phần , hơn nữa ta đã đáp ứng bán cho hán , xin mời đại gia không muốn xảy ra giới."

Mọi người đều lộ ra tiếc hận thần sắc.

Nếu là lúc trước Lâm Vũ , nhất định sẽ lựa chọn người trả giá cao được , ghê gớm đem cần câu tiền thưởng cho Vương lão bản , đối phương cũng không thể nói cái gì , nhưng là bây giờ , mấy ngàn mười ngàn đối với Lâm Vũ mà nói đều chẳng qua là một nhóm số mà thôi , dù sao thì đồ cái vui vẻ , huống chi trước còn đáp ứng đối phương.

Sau đó , Lâm Vũ quay đầu đối với Vương lão bản đạo: "Vương lão bản , liền theo trước giá cả , đúng rồi , kia cần câu bao nhiêu tiền ? Từ bên trong này trừ đi là được."

"Lâm huynh đệ lời này của ngươi thì không đúng, như vậy đi, ta ra sáu ngàn, lại thêm một cây cần câu, mua ngươi con cá kia." Vương lão bản cũng không phải cái loại này không biết chuyện người, trực tiếp bỏ thêm một ngàn, cần câu chuyện liền xách cũng không cần nâng lên.

Lâm Vũ gật gù: "Có thể, còn muốn thêm một cái, chính là chúng ta buổi trưa muốn tới Vương lão ca nơi này ăn cơm chùa rồi."

Mục Tư Ngữ thiếu chút nữa bị thức uống cho sặc, không nói liếc nam nhân bên người liếc mắt, đến quán ăn ăn cơm chùa cũng liền thôi, có thể nào có ăn cơm chùa còn trước đối với quán ăn lão bản nói?

"Ngươi yên tâm, ngươi coi như không nghĩ ăn cơm chùa, lão ca ta còn không chịu! Ha ha ha. . ."

Cứ như vậy, tại Vương lão bản nhiệt tình chiêu đãi xuống, Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ ăn bỗng nhiên phong phú cơm chùa, sau đó lại hỏi Mục Tư Ngữ buổi chiều muốn đi nơi nào chơi, Mục Tư Ngữ nhưng là nói muốn nghỉ ngơi một chút, Vương lão bản sau khi nghe, liền lập tức kêu Vương Lượng đem hai người dẫn tới phòng khách.

Đông Sơn Thủy Khố rồi nội thành khá xa, rất nhiều du khách chơi được tương đối trẻ không nghĩ trở về, liền lại ở chỗ này chỗ ở, từ từ, nơi này nhà nông vui vẻ đều cung cấp chỗ ở, mặc dù căn phòng không nhiều, mỗi một nhà liền mấy gian phòng khách mà thôi, nhưng ít nhiều gì có thể gia tăng một điểm nguồn kinh tế.

Lần này chẳng những muốn ăn cơm chùa, còn muốn ở bá vương túc rồi.

Hai người tại trong phòng khách tắm xong, ngủ ở trên giường, Mục Tư Ngữ giống như một con mèo nhỏ giống nhau rúc lại Lâm Vũ trong ngực, rất nhanh thì ngủ thiếp đi, ngay sau đó, Lâm Vũ mí mắt cũng bắt đầu đánh nhau.

Có lẽ là khoảng thời gian này thần kinh nứt được thật chặt, hiện tại giải quyết một chuyện, thần kinh một thả, cảm giác mệt mỏi thấy cũng đi theo lên, trong chớp lát, đã nghe lấy Mục Tư Ngữ trên người con gái hương, đã ngủ. . .

Hai người một mực ngủ đến bốn giờ chiều, đồng thời bị Lâm Vũ chuông điện thoại di động đánh thức.

Lâm Vũ cầm điện thoại di động lên vừa nhìn, là một cái điện thoại xa lạ, tâm nghĩ chắc là cái kia hướng dẫn du lịch, vì vậy lập tức kết nối: "Ngươi tốt."

"Lâm tiên sinh, chúng ta chuẩn bị trở về." Điện thoại quả nhiên là hướng dẫn du lịch đánh tới, "Xin hỏi ngài bây giờ đang ở đâu?"

"Xin lỗi, ngủ quên, mời chờ một chút, chúng ta lập tức đến."

Lâm Vũ cúp điện thoại, cùng Mục Tư Ngữ đồng thời thức dậy, đơn giản rửa mặt sau đó, cầm lên chính mình mang đến cần câu cùng bảo kiếm liền đi ra rồi phòng khách.

Tại phòng ăn tìm tới Vương lão bản: "Vương lão ca, chúng ta bây giờ muốn cùng đoàn du lịch trở về, cảm ơn ngươi hôm nay thịnh tình khoản đãi."

"Cảm ơn cái gì, nhắc tới ta còn phải cảm ơn Lâm huynh đệ đây." Vương lão bản lắc đầu một cái, đạo: "Các ngươi đã hiện tại phải đi, ta cũng sẽ không lưu ngươi, lần sau nhớ kỹ tới nữa chơi đùa, nha, nhà ta Tiểu Lượng từ đi theo bằng hữu đến trong núi đi chơi, không kịp trở lại đưa ngươi, mong rằng Lâm huynh đệ bỏ qua cho."

"Không việc gì." Lâm Vũ khoát tay một cái, "Đoàn du lịch những người khác đang chờ chúng ta, chúng ta đây liền đi trước rồi, Vương lão ca gặp lại."

"Gặp lại, lên đường xuôi gió. . ."

Lâm Vũ mang theo Mục Tư Ngữ đi ra nhà nông vui vẻ, tìm tới đoàn du lịch xe buýt, đi tới hướng dẫn du lịch trước mặt đang muốn lúc mở miệng sau, lại phát hiện hướng dẫn du lịch chính ánh mắt sáng quắc mà nhìn mình chăm chăm khuôn mặt.

Loại này cùng nữ sắc lang có chút tương tự ánh mắt, thiếu chút nữa đem Lâm Vũ làm cho sợ hết hồn.

"Cái này, hướng dẫn du lịch tỷ tỷ, chính là ta. . ."

"A!" Hướng dẫn du lịch tiểu thư phát ra thét một tiếng kinh hãi, đem tất cả mọi người sự chú ý đều hấp dẫn tới, ngay sau đó, liền nghe được nàng kích động thanh âm "Lâm tiên sinh, nguyên lai ngươi chính là cái kia câu cá cao thủ. . ."

Chương 96: Thanh Ảnh mạng lưới công ty

Nàng thanh âm không nhỏ , để cho bốn phía người đều nghe rõ rõ ràng , bởi vì Lâm Vũ là tại nơi này tạm thời thành đoàn , hơn nữa giao tiền xong sau đó liền trực tiếp tự mình du ngoạn , cho nên rất nhiều người cũng không nhận ra hắn.

Bây giờ bị hướng dẫn du lịch vừa nói như thế , đại gia mới phát hiện trước mắt vị này , thật đúng là sáng hôm nay huyền não nhốn nháo cái kia câu cá cao thủ!

"Cái này , vận khí tốt mà thôi." Lâm Vũ khiêm tốn nói.

"Thật là ngươi a!" Hướng dẫn du lịch tiểu thư vẫn kinh ngạc không thôi , "Lâm tiên sinh , ta nghe nói ngươi lần trước ở chỗ này cũng câu hai cái cá lớn , có phải hay không có cái gì bí quyết à?"

Đây là bọn hắn sau đó mới nghe nói , nơi này có chút ít nhà nông vui vẻ lão bản đều biết Lâm Vũ , rất nhiều lão bản sau chuyện này đều tại hồi hận tại sao chính mình không tinh mắt một điểm , nếu như mình sớm một chút tìm tới Lâm Vũ , chính mình trong nhà hàng thì có một cái lớn hơn cá tới coi như bảng hiệu!

Phải biết Vương lão bản khoảng thời gian này làm ăn , đã sớm đề cho bọn họ ghen tị được nổi điên.

Hơn nữa , hôm nay có vài người đã sớm nhận ra Lâm Vũ , nhưng đều cho rằng Lâm Vũ lần trước là vận khí tốt , cho nên cũng không đến tìm hắn nói câu cá chuyện , kết quả lại để cho Vương lão bản cho nhanh chân đến trước rồi!

Cứ như vậy một truyền mười , mười truyền một trăm , rất nhiều du khách đều đã xác nhận cái kia câu cá người tuổi trẻ là một cao thủ , nếu đúng như là một lần có thể nói vận khí tốt , có thể liên tiếp câu được cá lớn , đây là vận khí sao?

Có như vậy vận khí , còn không bằng đi mua vé số tới thật sự!

"Không có gì bí quyết , liền là vận khí tốt mà thôi." Lâm Vũ nhàn nhạt nói rồi một câu , sau đó kéo Mục Tư Ngữ lên xe buýt.

Cũng không thể nói mỗi câu là mình tiêu phí truyền thừa điểm , theo hệ thống bên trong hỏi đoán đi ra đi ? Trừ phi suy nghĩ có vấn đề!

"Ta biết hắn là ai!" Đột nhiên có một người trung niên nam nhân vỗ đầu một cái , "Hắn là Vân Sơn Y Viện lâm thầy thuốc , ta thậm chí ngay cả ta đại ân nhân cũng chưa nhận ra được!"

Sau đó không để ý tới những người khác kinh ngạc ánh mắt , trực tiếp chạy lên rồi xe , đi tới Lâm Vũ trước mặt , đạo: "Lâm thầy thuốc , đã lâu không gặp!"

Ừ?

Lâm Vũ mày kiếm hơi nhíu mà nhìn người đàn ông trung niên này , là khá quen , hắn là chính mình chữa trị qua bệnh nhân , nhưng là mình bây giờ một ngày tiếp đãi bệnh nhân ít nhất có mấy chục thậm chí trên trăm vị , không có khả năng mỗi một người đều nhớ , có vài người coi như gặp phải cũng nhớ không nổi tới.

Nhưng trước mắt người đàn ông trung niên này , tựa hồ còn có chút ấn tượng.

"Nguyên lai là ngươi , hiện tại thân thể thế nào ?" Lâm Vũ cuối cùng nhớ lại người này là ai.

Người này , chính là mình tại Vân Sơn Y Viện đi làm , tiếp đãi vị thứ nhất bệnh nhân , chính là cái kia thiếu chút nữa không làm được nam nhân người bệnh nhân kia , không trách sẽ có chút ít ấn tượng.

Bây giờ nhìn hắn khí sắc , hiển nhiên đã là bình phục.

Hành khách lục tục lên xe , trong đám người có một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân tới Lâm Vũ trước mặt , đối với Lâm Vũ gật gật đầu , Lâm Vũ giống vậy nhận ra được , đây chính là đương thời theo người đàn ông này xem bệnh nữ nhân kia , cũng là người này thể tử.

"Đã hoàn toàn được rồi." Trung niên nam nhân hưng phấn nói , "Nếu không phải lâm thầy thuốc ngươi xuất thủ , khả năng ta cùng vợ ta đã ly dị , liền tái giá cũng thành vấn đề , lâm thầy thuốc có thể nói là đã cứu ta nửa đời sau."

"Không việc gì , ta chỉ là toàn bộ thầy thuốc chức trách mà thôi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Ngươi có thể hoàn toàn khôi phục , ta cũng liền an tâm , nhớ kỹ về sau có vấn đề gì , nhất định phải nhớ kỹ kịp thời nhìn thầy thuốc."

Vợ chồng hai người tại đi qua bên kia vị trí ngồi xuống , nam nhân móc ra một tấm danh thiếp đưa cho Lâm Vũ: "Lâm thầy thuốc , đây là ta danh thiếp , mặc dù ta không phải đại nhân vật gì , nhưng nếu như lâm thầy thuốc về sau có nhu cầu , cứ việc gọi điện thoại cho ta."

Lâm Vũ nhận lấy danh thiếp vừa nhìn , ngược lại có chút ngoài ý muốn , người này tên là Trịnh Hoàn Vĩ , một nhà xuyên quốc gia xí nghiệp Tổng giám đốc , nhà này xí nghiệp tại thành phố Đông Hoa thậm chí toàn bộ Kinh Nam tỉnh đều tiếng tăm lừng lẫy!

Hiện tại ngược lại có chút rõ ràng cái này Trịnh Hoành Vĩ thân thể vì sao lại biến thành như vậy, hần nhìn qua tối đa cũng liền ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, cái tuổi này lên làm một cái xuyên quốc gia xí nghiệp Tổng giám đốc, bản sự là một cái phương diện, chủ yếu nhất là còn có cái khác một ít nhân tố, tối thiểu xã giao tuyệt đối tiêu không đi nơi nào, không đem thân thể phá đổ mới là lạ.

Bất quá nói đi nói lại thì, lấy hần tài sản, sẽ cùng theo đoàn tới nơi này du lịch, hiển nhiên hiện tại đã đại triệt đại ngộ, bắt đầu biết hưởng thụ sinh sống.

"Nguyên lai là Trịnh giám đốc, hạnh ngộ, nếu như về sau có nhu cầu, ta khả năng không tránh được muốn làm phiền Trịnh giám đốc." Lâm Vũ đem danh thiếp thu cất, hướng về phía Trịnh Hoành Vĩ gật đầu nói.

"Lâm thầy thuốc quá khách khí. . ."

Dọc theo đường đi, Lâm Vũ liền cùng Trịnh Hoành Vĩ trò chuyện, rất nhanh thì đến thành phố Đông Hoa, mà Lâm Vũ vận khí cũng xem là tốt, chiếc này du lịch xe buýt đi qua Vân Sơn Y Viện, Lâm Vũ ở trên xe liền cho Diệp Tầm Lan phát cái tin tức, để cho nàng sau khi tan việc tại bệnh viện phòng khách chờ một lát, mình và Mục Tư Ngữ sẽ đi đón nàng cùng nhau tan việc.

Xuống xe, tại bệnh viện phòng khách nhận được Diệp Tầm Lan, Lâm Vũ lại kêu một chiếc xe taxi, cũng không phải là về nhà, mà là đi một địa phương khác.

"Tiểu Vũ, người đi nơi đó làm gì?" Ở trên xe taxi, Diệp Tầm Lan nghi ngờ hỏi.

"Là thi ngưng gọi ta đi, có thể là có chuyện gì tìm ta thương lượng." Lâm Vũ giải thích.

Mới vừa rồi tại đoàn du lịch trên xe bus, Liễu Thi Ngưng đột nhiên phát tới tin nhắn ngắn, để cho Lâm Vũ đến thành phố Đông Hoa phải đi nàng nơi đó một chuyến, nói phải có chuyện thương lượng, Lâm Vũ phỏng đoán nàng là không phải có khó khăn gì muốn tự mình giải quyết, hơn nữa khoảng thời gian này nàng xác thực giúp mình không ít bận rộn, cho nên vừa về tới thành phố Đông Hoa liền lập tức lên đường.

"Nguyên lai là như vậy." Diệp Tầm Lan chợt nói, "Chúng ta đây nhanh lên một chút đi đi, nếu như không là thi ngưng, người sự tình còn thật không có thuận lợi như vậy."

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đồng thời gật đầu, sự thật xác thực như thế, nếu như không có Liễu Thi Ngưng, đừng nói sự tình không có thuận lợi như vậy, thậm chí có khả năng trực tiếp đem mạng nhỏ ném xuống.

Đang khi nói chuyện, xe taxi tại thị khu một chỗ phồn hoa phố buôn bán dừng lại, Lâm Vũ đã trả tiền xe, mang theo hai nữ đi vào một nhà văn phòng, đi thang máy đi tới lầu hai mươi tám, ra thang máy nhìn đến Thanh Ảnh mạng lưới công ty bảng hiệu sau, mới hiểu được đây là Liễu Thi Ngưng công ty.

Bởi vì Liễu Thi Ngưng tại trên Internet danh hiệu, chính là Thanh Ảnh.

"Lão tam, đệ muội!" Mới vừa vào cửa, Lâm Vũ liền gặp liễu sáng chói, "Lão tam, người có thể tính tới. . . Ách, lão tam, vị này là?"

Trương Huy chỉ cảm giác mình đại não có chút không đủ dùng, tại sao? Bởi vì Diệp Tầm Lan cùng một cô bé khác chính một trái một phải kéo Lâm Vũ cánh tay, hơn nữa cô gái này sắc đẹp cũng không thua kém Diệp Tầm Lan, vấn đề là hai nữ nhân vậy mà không một chút nào ghen!

"Há, đây cũng là bạn gái của ta, Mục Tư Ngữ." Lâm Vũ giới thiệu, "Tư ngữ, đây là ta tại trong đại học bạn cùng phòng Trương Huy, người cũng có thể gọi hần Dục Đức huynh."

Tại thành phố Đông Hoa phương ngôn trung, sáng chói cùng bay là cùng một cái phát âm, mới vừa lúc lên đại học sau, Lâm Vũ còn suốt kêu hần hai năm Dục Đức huynh, chỉ là sau đó bởi vì Lâm Vũ có khó khăn tìm hần vay tiền, hần nói lên điều kiện thứ nhất chính là Lâm Vũ về sau không cho phép lại như vậy gọi hần, Lâm Vũ bắt đắc dĩ chỉ đành phải đồng ý, từ từ cũng không có lại như vậy kêu.

"Người tốt." Mục Tư Ngữ hướng về phía Trương Huy gật đầu nói.

"Há, hai vị đệ muội được!" Trương Huy kịp phản ứng, tại bội phục Lâm Vũ đồng thời, cũng không quên nói chính sự: "Đại tỷ đang trong phòng làm việc chờ các người, ta bây giờ liền mang bọn người đi tìm nàng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Linh dịch diệu dụng

"Thì ngưng , người đây là tại trêu chọc ta ?"

Liễu Thi Ngưng bên trong phòng làm việc , Lâm Vũ cầm trên tay một phần văn kiện , có chút không dám tin tưởng nhìn chằm chằm Liễu Thi Ngưng , phần văn kiện này , chính là một phần cổ quyền hiệp nghị , chính mình quả nhiên chiếm năm phần mười năm cổ quyền , nói cách khác , Liễu Thi Ngưng đem một lòng kinh doanh công ty , cứ như vậy chấp tay để cho mình!

"Người cảm thấy ta là trêu chọc người sao ?" Liễu Thi Ngưng tron trẻo lạnh lùng vang lên nhìn Lâm Vũ liếc mắt , "Người cung cấp tài chính , chẳng lẽ không muốn bắt điểm cổ phần ?"

"Này rõ ràng là đem người tân tân khô khô kinh doanh công ty đòi họ Lâm , người xác định đây chỉ là một điểm cổ phần ?"

"Người biết người cung cấp bao nhiêu tiền , đó là bốn mươi tám ức , không phải bốn mươi tám vạn!" Liễu Thi Ngưng nhàn nhạt nói , "Bốn mươi tám cái ức , đủ người kéo mấy chục như vậy đoàn đội , ta chỉ cho người 55% cổ phần , còn sợ người chê ít , hai vị bà chủ , làm phiền các người giúp ta khuyên hần một chút , sau lưng của hần có như vậy một đoàn đội , đối với hần có bao nhiêu chỗ tốt , các người so với ta rõ ràng hơn."

Liễu Thi Ngưng hiển nhiên đã sớm ngờ tới Lâm Vũ sẽ có cái phản ứng này , vừa vặn thừa dịp Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ đều tại , làm cho các nàng tới khuyên khuyên Lâm Vũ , đương nhiên , làm Liễu Thi Ngưng biết rõ Mục Tư Ngừ cũng là Lâm Vũ bạn gái lúc , cũng không tránh được một trận kinh ngạc.

"Tiểu Vũ , ta xem người không bằng đáp ứng ? Người cung cấp tài chính , thì ngưng các nàng cung cấp kỹ thuật , đối với các người song phương đều có chỗ tốt." Diệp Tầm Lan khuyên nhủ.

"Đúng vậy Tiểu Vũ , như vậy một đoàn đội , đối với người trợ giúp bao lớn , người so với ta cùng Lan tỷ tỷ còn muốn rõ ràng ." Mục Tư Ngừ cũng đi theo ở một bên khuyên giải.

Lâm Vũ nhìn một chút Liễu Thi Ngưng , lại nhìn một chút Diệp Tầm Lan , cuối cùng nhìn một chút Mục Tư Ngừ , thấy tam nữ trước sau đối với chính mình gật đầu , đồng thời nghĩ thầm trên tay mình nếu như có như vậy một đoàn đội , rất nhiều lúc xác thực phải tiết kiệm mất không ít phiền toái , mấy ngày nay trải qua đã sớm nói rõ hết thấy.

Vì vậy không có do dự nữa , trực tiếp cầm bút lên , ở nơi này phần cổ quyền hiệp nghị lên ký xuống chính mình đại danh.

"Tất cả vào đi." Liễu Thi Ngưng cầm lấy Lâm Vũ ký xong cổ quyền hiệp nghị , hướng về phía ngoài cửa kêu một tiếng.

Liễu sáng chói bọn họ sáu người nối đuôi mà vào.

"Ông chủ khỏe , hai vị bà chủ tốt." Sáu người này tựa hồ chịu qua huấn luyện bình thường đi thẳng tới Lâm Vũ mấy người bọn hần trước mặt đồng thanh hô.

"Được rồi , không có nhiều quy củ như vậy." Lâm Vũ cười khoát tay một cái , "Phương diện này sự tình , ta đừng nói là một khiêu , liền nửa khiêu đều không thông , về sau thì ngưng vẫn là nơi này người phụ trách , công ty vận doanh , toàn bộ từ nàng tới phụ trách , mong rằng đại gia nhiều hơn phối hợp."

Được rồi , Lâm Vũ mình cũng cảm giác muốn ỏi , loại này phía chính phủ mà nói , vẫn luôn không phải mình am hiểu.

Phải lão bản!" Sáu người lần nữa đồng thanh kêu.

"Đại gia về sau cũng đừng gọi ta lão bản , trực tiếp gọi ta Lâm Vũ là được." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "So với ta nhỏ hơn cũng có thể gọi ta một tiếng đại ca , lớn hơn ta gọi ta tiểu Lâm hoặc Tiểu Vũ đều được , bất quá ngàn vạn lần chớ gọi ta Tiểu Lâm từ."

Ha ha ha. . .

Tất cả mọi người cười lớn , đột nhiên phát hiện người lão bản này , so với trong tưởng tượng còn muốn hiền lành , đương nhiên cũng nên như vậy hiền lành , nếu không làm sao sẽ liền mất cũng không nháy mắt liền lấy ra mấy chục ức , trực tiếp giải quyết công ty phát triển chủ yếu khó khăn ?

"Tất cả mọi người còn chưa có ăn cơm chứ ?" Lâm Vũ thấy bây giờ sắc trời đã chập , liền nói với mọi người đạo , "Hôm nay liền do ta tới mời khách , các người thương lượng một chút đi nơi nào ăn , thứ nhất là cảm tạ đại gia khoảng thời gian này đối với ta trợ giúp , thứ hai là coi như chúng ta quen biết duyên phận rồi."

"Lão tam , đi đâu đều có thể ?" Trương Huy hỏi.

"Thành phố Đông Hoa bên trong , đi đâu đều có thể!" Lâm Vũ rất xác định gật đầu nói.

"Chúng ta kia đều không đi , ở nơi này , bất quá muốn hai vị bà chủ tự mình xuống bếp!" Trương Huy vừa nói liền đối với đại gia hô: "Đồng ý nhắc tay!"

Tất cả mọi người , bao gồm Liễu Thi Ngưng ở bên trong , đều đều nhip mà giơ tay lên , có vài người thậm chí còn giơ hai tay lên , nếu như bọn họ là ngồi ở trên ghế mà nói , Lâm Vũ phỏng chừng , có vài người có thể ngay cả hai chân đều muốn giơ lên.

Diệp Tầm Lan hé miệng cười một tiếng , đạo: "Phụ cận đây có mua thức ăn địa phương sao?"

"Đệ muội , này không dùng người phí tâm , mua thức ăn chuyện liền giao cho chúng ta , các người chỉ cần phụ trách nấu cơm là được." Trương Huy vừa nói , liền lập tức đối với người khác nháy mắt.

Những người khác hội ý , đều rối rít tìm đủ loại mượn cớ , nhanh chóng rời đi phòng làm việc , mua thức ăn mua thức ăn , bận rộn dùng đi bận rộn khác ngay cả liễu thơ nghi , cũng tìm một cái cớ rời đi , lưu lại Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan hai người bọn họ cái ở trong này tương mạo dò xét.

"Lan tỷ , lát nữa các người làm đồ ăn thời điểm thêm điểm cái này." Lâm Vũ theo trong túi đeo lưng xuất ra một cái dung lượng lớn khay 20 ml bình sứ nhỏ đưa cho Diệp Tâm Lan , "Không muốn khiến người khác phát hiện , mỗi một món ăn thêm một giọt là được , còn lại nhớ kỹ chính mình thu cất , vật này nhưng là có tiền cũng không mua được!"

"Đây là cái gì à?" Diệp Tâm Lan nhận lấy bình sứ nhỏ , không hiểu hỏi.

Đương nhiên nàng cũng biết , trong này khẳng định không phải là cái gì hại người đồ vật , bởi vì Lâm Vũ tuyệt đối không có khả năng làm ra loại này vong ân phụ nghĩa , qua sông rút cầu chuyện , trong cái chai này tuyệt đối là đồ tốt , thậm chí ăn hết đối với thân thể con người sẽ có rất lớn chỗ ích lợi!

"Trong này là Linh dịch , cũng chính là thể lỏng linh khí , cho nên không thể thả quá nhiều , linh khí tác dụng người cũng rất rõ ràng , bọn họ nhóm người này hacker , mỗi ngày ngồi trước máy vi tính , thân thể ít nhiều gì đều có một vài vấn đề , coi như là ta cho bọn họ ăn bảo đáp đi , nhưng ngàn vạn lần nhớ không thể thả quá nhiều , nếu không bọn họ sẽ không nhận được." Lâm Vũ giao phó đạo.

Loại này Linh dịch cũng không tiện nghi , như vậy một chai nhỏ , Lâm Vũ suốt hao tổn năm trăm truyền thừa điểm , bình thường đều không nỡ bỏ dùng , lần này cũng là vì cảm tạ bọn họ mới cần rặng hồi đoái đi ra , thứ nhất là vì báo đáp một hồi bọn họ , thứ hai là nghĩ suốt bọn họ.

Bởi vì tiểu Y đã nói qua , loại này Linh dịch nếu như thêm một chút đến trong thức ăn , cho dù là lại kỹ thuật lại đầu bếp bình thường , cũng có thể nấu nướng ra so với sơn trân hải vị còn thức ăn ngon!

Đám người kia , để cho ta lão bà cho các người nấu cơm , ta ngược lại muốn xem , các người ăn xong bữa ăn này sau đó , về sau ăn đồ vật khác còn có ăn hay không được xuống ?

Mục Tư Ngữ cùng Diệp Tâm Lan sau khi nghe xong , nhất thời hai mắt tỏa sáng , không hẹn mà cùng gật đầu.

Diệp Tâm Lan liền tranh thủ bình sứ thu cất: "Vật này người là từ nơi nào được đến ?"

Linh khí tác dụng , nàng rất rõ , nhưng không có tu luyện qua người bình thường không có khả năng chủ động hấp thu linh khí , loại này thể lỏng linh khí , nhưng là bất luận kẻ nào đều có thể hấp thu , chỉ phải chịu được cường đại như vậy năng lượng , làm uống trà cũng không có vấn đề gì!

Lâm Vũ lần này cử động , xác thực có thể giải quyết thân thể bọn họ lên rất nhiều không dễ thấy tật xấu , so với đan dược gì diệu dược đều tác dụng! Đồng thời các nàng cũng biết , loại vật này tuyệt đối vô cùng khó được , thật không biết Lâm Vũ đến cùng là từ nơi nào lấy được , cho nên mới sẽ có câu hỏi như thế.

"Cái này các người tạm thời cũng đừng hỏi , đến lúc đó ta sẽ nói cho các người biết." Lâm Vũ lần nữa sử xuất kéo tự quyết , "Hon nữa ta có thể làm đến cũng không nhiều , tới nay chúng ta sẽ dùng cái này thử tu luyện một chút , nếu như hiệu suất tốt ta lại nghĩ biện pháp làm một ít . . "

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Quỷ chết đói đầu thai

"Lão tam , đồ vật toàn mua về rồi , người xem một chút những thứ này có đủ hay không , không đủ mà nói chúng ta lại đi mua." Trương Huy cùng Tôn Đình đi vào phòng làm việc , trên tay cầm là xách bao lớn bao nhỏ nguyên liệu nấu ăn hỏi Lâm Vũ.

Lâm Vũ nhận lấy vừa nhìn , phát hiện đám người kia bình thường căn bản cũng không nấu cơm , ở nơi này là mười người phân lượng ? Cho hai mươi người ăn đều ngại nhiều!

Còn đi mua , ngại chính mình chống đỡ không chết sao?

"Có một nửa là đủ rồi , dẫn chúng ta đi phòng bếp."

"Đi theo ta." Tôn Đình đạo.

Ngay sau đó liền mang theo Lâm Vũ ba người bọn hắn đi vào phòng bếp , nơi này nôi chén gạo chậu cùng đủ loại phối liệu đều thật đủ , cũng tiết kiệm thiếu này thiếu kia lại đi mua , bất quá vừa nhìn chính là không có động tới , ít nhất cũng có mấy cái nguyệt không có động tới , cũng xác nhận đám người kia bình thường căn bản không nấu cơm , phòng chừng vẫn luôn là kêu thức ăn ngoài.

"Lan tỷ , tư ngữ , ta đi ra ngoài trước hỏi bọn hắn một ít liên quan tới công ty chuyện , nơi này liền làm phiền các người." Lâm Vũ đem nguyên liệu nấu ăn buông xuống , đối với hai nữ đạo.

"Được rồi , mau đi ra đi , nhưng có một chút người nhớ kỹ giao phó những người khác , chính là chúng ta làm tốt cơm trước , ai cũng không cho phép vào phòng bếp , nếu không tới nay hẳn liền kêu thức ăn ngoài!" Diệp Tâm Lan vừa nói , liền cười đem Lâm Vũ cùng Tôn Đình đẩy ra phòng bếp.

Lâm Vũ đi tới một gian tương đối lớn phòng làm việc , cũng không coi là quá lớn , nhìn nơi này chung bày , là đại gia bình thường làm vui sướng hợp địa phương , ba cái nam sinh đang ở một bàn chơi đánh bài , hai nữ sinh đang ở chơi đùa đại phú ông trò chơi , chỉ có Liễu Thi Ngưng một người ngồi ở bên cạnh uống trà.

Đại gia thấy Lâm Vũ cùng Tôn Đình đi vào , đều rối rít ngừng tay lên chuyện , cùng Lâm Vũ chào hỏi , Lâm Vũ dè dặt tay , đạo: "Thức ăn còn muốn một đoạn thời gian tài năng tốt các người trước từ từ chơi đùa , ta cùng thi ngưng nói chút chuyện."

Mọi người lần nữa ngồi xuống , Tôn Đình cũng cùng kia hai nữ sinh chơi với nhau đại phú ông trò chơi đi rồi , Lâm Vũ đi tới Liễu Thi Ngưng ngồi xuống bên người: "Thi ngưng , ta đến bây giờ còn có một nghi vấn , chính là các người đều là một đám hacker , bình thường nguồn kinh tế ở nơi nào ? Đương nhiên ta không phải là không tin tưởng các người , chính là muốn hỏi một chút công ty bình thường chủ yếu làm một ít gì nghiệp vụ."

Liễu Thi Ngưng cho Lâm Vũ rót một chén trà , bắt đầu giới thiệu: "Người xem tên công ty sẽ biết , đều là một ít Internet Security bảo vệ nghiệp vụ , giống như một ít xí nghiệp trang web cùng trên mạng thương thành chính là giao cho chúng ta bảo vệ , cái này thu vào cũng không thấp , bình thường một năm đại khái có thể thu vào một trăm tám mươi vạn đến hai triệu."

"Sự tình cũng tương đối đơn giản , trực tiếp dùng tự chúng ta khai phát ra tới an toàn nhuận kiện nắp lên đi , lại đứng giờ đổi mới là được , mặc dù thu vào thật cao , nhưng chúng ta thiết bị cũng thật đắt , hơn nữa nghiên cứu chi phí cũng không nhỏ , một năm đi xuống , phân biệt không nhiều ba chừng mười vạn thuần lợi nhuận."

Lâm Vũ gật đầu một cái , những thứ này hẳn cũng không hiểu , nhưng có mấy cái số liệu nghe vẫn là hiểu , chính là thu vào đại khái tại hai triệu trái phải , chi phí muốn hơn một triệu , cuối cùng có thể còn lại ba chừng mười vạn thuần lợi nhuận , cái này lợi nhuận thật ra thì cũng không tính cao , cũng liền một thành năm trái phải , so với rất nhiều ngành nghề đến , coi như là rất thấp.

"Thật ra thì chủ yếu là mấy con ngựa một khối này đổi mới quá nhanh , cạnh tranh cũng tương đối kịch liệt , chúng ta có kỹ thuật cũng phải có tương ứng dụng cụ mới được , nếu không thì dễ dàng bị đồng hành chen xuống , có chút mua được dụng cụ , đương thời dùng rất tốt , nhưng không dùng được một năm cũng có chút theo không kịp , mua phối trí tốt cũng không có cái kia tài chính , người cung cấp tài chính , nhưng thật ra là giải quyết chúng ta lớn nhất vấn đề khó khăn."

"Phải biết dụng cụ đổi mới dễ dàng , số liệu dời lên là cái vấn đề lớn , thiếu đổi một lần dụng cụ , loại này chi phí cần phải giảm rất nhiều." Liễu Thi Ngưng nói tới chỗ này , dừng lại một chút tới.

Lâm Vũ ngược lại nghe hiểu , thật ra thì rất nhiều ngành nghề đều là ngoài nghề không biết , mới có thể cho là cái nghề này lợi nhuận cao , đương nhiên cũng có lợi nhuận rất cao ngành nghề , giống như bệnh viện chính là như thế , bất quá bệnh viện lợi nhuận cũng không có người nào khác trong trường tượng cao như vậy , chủ yếu là một ít chữa bệnh dụng cụ quá đắt , đặc biệt là một ít nhập khẩu dụng cụ , càng là đắt vô cùng.

Có lẽ mua thời điểm không thấy được đắt bao nhiêu , thế nhưng duy trì chi phí thật sự quá cao.

Nghe Diệp Tâm Lan nói qua , Vân Sơn Y Viện có một ít nhập khẩu dụng cụ , nếu như khi có chuyện sau , quốc nội không người nào có thể giải quyết , hoặc là giải quyết được không hoàn toàn , rất nhiều lúc cần phải mời nước ngoài những chuyên gia kia , mà những chuyên gia kia là từ lên phí cơ một khắc kia bắt đầu coi như tiền , nằng là làm tài vụ , rất rõ một điểm này.

Mấy con ngựa mạng lưới một khối này , dụng cụ tốc độ đổi mới càng là mau vượt quá bình thường , khác không nói , liền lấy điện thoại di động mà nói , mua một bộ một hai ngàn điện thoại di động , đương thời dùng rất tốt , nhưng không qua một năm , thậm chí không qua nửa năm liền bắt đầu trở nên rất kẹt , hoặc là xuất hiện đủ loại vấn đề , nhưng nếu như mua một bộ ba , bốn ngàn , có lẽ trong vòng hai , ba năm còn có thể sử dụng bình thường , chính là cái đạo lý này.

Sau đó Lâm Vũ lại hỏi Liễu Thi Ngưng một ít những vấn đề khác , Liễu Thi Ngưng đều làm kiên nhẫn giải đáp , Lâm Vũ làm một người ngoài nghề , hoàn toàn không hiểu bên trong sáo lộ , cũng không có cái gì đề nghị , sau này sự tình để cho nàng mình làm quyết định là được.

"Gì đó thơm như vậy ?" Liễu Thi Ngưng đột nhiên nhún nhún mũi ngọc.

Những người khác cũng phát hiện.

"Là phòng bếp!" "Bà chủ!" "Tam tẩu. . ."

Có mấy cô gái càng là không kèm chế được , trực tiếp đứng dậy liền muốn hướng phòng bếp hướng , ngay cả mấy cái nam sinh cũng không nhịn được

muốn vào phòng bếp nhìn một chút.

"Ngừng!" Lâm Vũ lập tức kêu bọn hắn lại, hơi mỉm cười nói: "Các người muốn vào phòng bếp ta bắt kẻ, bắt quá hai vị bà chủ nhưng là nói, nếu như tại các nàng ra trước phòng bếp, có ai đi vào trong phòng bếp, hôm nay liền chuẩn bị kêu thức ăn ngoài, các người chó nhìn ta, nhìn ta cũng vô dụng, đây là các người lão bản nướng nói."

Một đám người trực tiếp dừng lại, nhìn nhau, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn mèo mà ngồi xuống, nam sinh đã không có tâm tình đánh bài, nữ sinh cũng không có tâm tình chơi trò chơi nữa, ngay cả Liễu Thi Ngưng, giống vậy không có đàm luận tâm tư.

Tất cả mọi người đều tội nghiệp mà nhìn phòng bếp.

Lâm Vũ nhìn đại gia đáng vẻ, buồn cười lại không dám cười, không thể làm gì khác hơn là kim nén.

Cô!

Có người bắt đầu nuốt nước miếng.

Cô. . .

Đây là cái bụng tiếng kháng nghị thanh âm.

Bao gồm Lâm Vũ ở bên trong, cũng cảm giác mình cái bụng là thực sự đói, đặc biệt là Lâm Vũ, mặc dù đã sớm nghe tiểu Y nói qua, đã có chuẩn bị tâm tư, nhưng không nghĩ đến sẽ có thom như vậy, gì đó son trên hải vị, cùng những thức ăn này so ra, kém tuyệt đối không chỉ trăm lẻ tám ngàn dặm!

Tại Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ một trận bận rộn xuống, tám món ăn một món canh cuối cùng lên bàn.

Mọi người bởi vì có Lâm Vũ cảnh cáo, không dám lên trước.

Ngược lại Trương Huy, nuốt nước miếng một cái, hít sâu một hơi, đạo: "Thật là thom a!"

Diệp Tầm Lan dọn xong chén đĩa, đối với đại gia cười một tiếng, đạo: "Đại gia còn ngồi lấy làm gì? Mau tới ăn a, lạnh liền ăn không ngon."

Ồ ào!

Mọi người như ong vỡ tổ mà xông lên, tốc độ này, ngay cả Lâm Vũ đều cảm thấy xấu hổ, những người này ở đây bình thường không phải là không vận động sao? Như thế tốc độ này so với trăm mét vận động viên cũng không kém bao nhiêu?

Coi như là quý chết đói đầu thai, cũng không có lợi hại như vậy chứ?

Tất cả mọi người đều vạn phần ngoài ý muốn, sớm nghe nói về đến mùi thơm liền đoán được thức ăn sẽ rất đồ ăn ngon, làm thế nào cũng không nghĩ đến hai nữ kỹ thuật nấu nướng tốt như vậy, thức ăn ăn vào trong miệng, so với rất nhiều tiệm cơm lớn đầu bếp làm còn tốt hơn ăn!

Lâm Vũ nhìn đại gia lóe ăn, cười một tiếng, đạo: "Các người lão bản nướng làm thức ăn còn hợp khẩu vị chứ?"

...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Satan tình báo

Mọi người trong miệng đều là thức ăn, a a gật đầu liên tục, đưa ra một ngón cái, Trương Huy đem trong miệng thức ăn nuốt xuống, đạo: "Lão tam, ta ghen tị người, hai vị chị dâu kỹ thuật nấu nướng tuyệt đối không lời nói, ta đều nhanh đem đầu lưỡi đều nuốt mất!"

Mọi người gật đầu liên tục biểu thị đồng ý Trương Huy quan điểm, trên tay cùng trong miệng tốc độ lại không có giảm bớt phân nửa, sợ mình chậm một chút, sẽ bị người khác cho đoạt trước.

Một com tập thể, tám món ăn một món canh, nếu như tại bình thường, mười người này ăn khẳng định cũng không thiếu còn thừa lại, nhưng là hôm nay

, vậy mà toàn bộ vào mọi người trong bụng , ăn ngược lại ăn thật thoải mái , bắt quả sau khi ăn xong mà, mỗi một người đều ngồi ở chỗ đó ai yêu huyền thiên , không nghĩ đoán đều biết bọn họ đây là ăn no căng bụng.

"Xong rồi xong rồi , mấy ngày nay giảm cân thời gian uống phí." Tôn Đình oán trách , những nữ sinh khác cũng không khá hơn bao nhiêu.

Liễu Thi Ngưng càng là thiếu chút nữa đem đầu đi vào nòng trong lòng ngực của mình , đồ mặt không dám nói lời nào , đây là nòng có trí nhớ lấy lần đầu tiên như vậy không có ký chút nào hình tượng , hơn nữa còn là tại Lâm Vũ trước mặt , cảm giác mình thật sự quá mất mặt.

"A , chết no ta." Trương Huy sờ bụng mình , uể oải ngâm , "Lão tam , có thể hay không thương lượng với người sự kiện ? Người xem . ."

Những người khác cũng hướng Lâm Vũ đầu đi khát vọng ánh mắt.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Muốn cho các người lão bản nướng cho các người nấu cơm?"

Mọi người đồng thời gật đầu.

Lâm Vũ cặp mắt khép hờ , tiếp lấy liền như đinh chém sắt nói: "Đừng nói ngay cả cửa , liền cửa sổ cũng không có! Các nòng là vợ của ta , không phải nấu cơm a đi! Các người muốn ăn , gọi các người lão bà hoặc là lão công đi làm!"

"Lão tam , a không , Tam ca , người là anh ta , người là ta anh ruột được không ? Tự làm huynh đệ van cầu người , không cần nhiều thiếu chỉ cần một tuần hai bữa là được." Trương Huy lập tức khẩn cầu lên.

"Không được! Một tháng hai bữa!" Lâm Vũ đạo.

"Không , nửa tháng hai bữa!"

"Không , nửa năm hai bữa!"

"Không! Một năm hai bữa!"

"Thành giao!" Lâm Vũ trực tiếp đánh nhịp.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngự trực tiếp che miệng cúi đầu cười trộm , Trương Huy giống như trong cổ họng kẹt rồi một cái xương cá , ối lại phun không ra , nuốt lại không nuốt trôi , kẹt ở nơi đó lại thập phần khó chịu , về phần những người khác , trực tiếp bị hóa đá ngay tại chỗ.

Mười giây đồng hồ sau . .

"Trương Dực Đức! Lão tử làm thịt người!" Mấy cái nam sinh trực tiếp hướng Trương Huy phát động vây công.

Ngay sau đó liền truyền đến Trương Huy tiếng kêu thảm thiết , Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , nhớ tới mới vừa rồi giống như quỷ chết đói đầu thai giống nhau vài người , trong lòng âm thầm tự trách mình tiện tay , không việc gì thêm gì đó Linh dịch ?

Bắt quả nói đi nói lại thì , cái đoàn này đội , tựa hồ còn rất khá.

"Đừng làm rộn." Liễu Thi Ngưng kêu bọn hấn lại , "Các người cũng sẽ không muốn dùng biện pháp khác?"

Mọi người không hèn mà cùng dừng lại , rồi rít nghi ngờ không hiểu nhìn Liễu Thi Ngưng , tự mình lão bản đã đem Trương Huy dẫn tới , một tháng hai bữa trực tiếp trở nên một năm hai bữa , chẳng lẽ còn có biện pháp khác để cho lão bản đáp ứng ? Hoặc có lẽ là , đại tỷ có thể có biện pháp khác ?

Liễu Thi Ngưng khoe miệng ngâm cười nhìn Lâm Vũ liếc mắt , ngay sau đó vừa nhìn về phía đại gia: "Về sau chúng ta phải hướng lão bản báo cáo công việc , các người cũng biết lão bản là một ngoài nghề , không quá thói quen dụng mạng lưới , biết rõ nên làm như thế nào?"

"Ồn ào! Đại tỷ , ta yêu người chết được." Tôn Đình trực tiếp ôm lấy Liễu Thi Ngưng , hung hãn tại trên mặt nòng hôn một cái: "Đại gia nghe rõ ràng ? Về sau chúng ta liền đến lão bản trong nhà đi báo cáo công việc , nhất định phải nhớ kỹ lựa chọn lúc ăn cơm sau đi!"

"Rõ ràng!" Mọi người trăm miệng một lời nói.

"Cái kia , các người muốn làm như thế cũng không thành vấn đề." Lâm Vũ sờ lỗ mũi một cái , "Bắt quả đầu tiên thanh minh , ba người chúng ta mỗi ngày buổi trưa tại bệnh viện ăn , chỉ có buổi tối mới về nhà ăn cơm , còn nữa , mỗi ngày chỉ nhiều làm một người thức ăn , nói cách khác các người mỗi ngày chỉ có thể tới một người , nếu không mọi người cùng nhau bị đói! Cuối cùng , muốn tới người , tự mình ở trên đường mua xong thức ăn , Lan tỷ , tư ngừ , chúng ta đi!"

Dứt lời , Lâm Vũ liền mang theo hai nữ mau rời đi , nếu như còn ở lại chỗ này , trời mới biết đám người kia có thể nghĩ ra cái dạng gì biện pháp. . .

...

Nước Mỹ , Satan tổ chức trụ sở chính.

Lúc này nước Mỹ, đã là rạng sáng, Satan tổ chức người phụ trách Harriman, chính ôm một người vóc dáng nóng bỏng cô gái tóc vàng ngủ, hưởng thụ Ôn Nhu Hương, nhưng mà, hân diện thoại riêng đột nhiên vang lên, đưa hân từ trong mộng bừng tỉnh.

"Nói." Harriman nhận nghe điện thoại, chỉ nói một chữ này.

Bởi vì thời điểm tới quá rầy hân, khẳng định xảy ra không nhỏ sự tình.

"Harriman tiên sinh, Grey đã chết." Thủ hạ thanh âm theo trong điện thoại truyền tới, "Chết ở cái kia hoa hạ lâm trên tay."

Không thể không bội phục Satan tổ chức tình báo năng lực, đến bây giờ Grey chết vẫn chưa tới mười hai giờ, hơn nữa còn là chết ở hoa hạ một chỗ hoang tàn vắng vẻ trong rừng núi, đối phương vậy mà có thể nhanh như vậy có được tình báo, có lẽ bọn họ có một ít thủ đoạn đặc biệt cũng khó nói.

Harriman trong lòng một cái lộp bộp, sớm đoán được sẽ có không tốt sự tình, không nghĩ đến sự tình hoàn toàn ngoài hân dự đoán!

Grey là ai? Satan nòng cốt bồi dưỡng đối tượng, vốn là hân muốn nhận nhiệm vụ này thời điểm, Harriman cũng không quá đồng ý, bởi vì hoa hạ quá mức thần bí, nhưng sau đó suy nghĩ một chút, thông qua chuyện này để rèn luyện rèn luyện Grey cũng không tệ.

Nhưng là không nghĩ đến là, Satan tổ chức còn đánh giá thấp cái này Lâm Vũ, đối phương lại có thể đem Grey cho giết chết.

Trong tổ chức lớn nhất tiềm lực sát thủ, Satan tổ chức hao tổn không ít tình lực bồi dưỡng, trọng yếu nhất là, Satan tổ chức lần này tổn thất một cái tương lai là bài chủ chốt sát thủ, tổ chức thực lực lại ít đi một phần.

"Hoa hạ lâm, quả nhiên sẽ có lợi hại như vậy." Harriman lâm bảm, "Hoa hạ Kinh Nam chi nhánh hiện tại có động tĩnh gì?"

"Harriman tiên sinh, hoa hạ Kinh Nam chi nhánh chỉ là chúng ta vòng ngoài trong vòng ngoài, bên trong đồng bài sát thủ đều không có mấy người, bọn họ tìm tới Grey thì thể sau chờ về chi nhánh, hiện tại không dám hành động thiếu suy nghĩ." Thủ hạ cung kính hồi đáp.

"Ta hỏi không phải cái này, lâm có phát hiện hay không cái kia chi nhánh?" Harriman lo lắng chính là cái này.

Mặc dù hoa hạ Kinh Nam chi nhánh chỉ là vòng ngoài trong vòng ngoài, tại ám sát trung không được tác dụng gì, nhưng gom tình báo năng lực cũng không tệ lắm, nếu như bị Lâm Vũ biết rõ, lấy Lâm Vũ có thể giết chết Grey năng lực, rất có thể trực tiếp đem Kinh Nam chi nhánh tận diệt, dùng Satan tổ chức lại khuyết thiếu một cái tình báo nơi phát ra.

"Theo tình báo biểu hiện, lâm đang giết chết Grey sau đó, liền mang theo hân bạn gái tại phụ cận du ngoạn, trở lại thành phố Đông Hoa lại đi rồi một nhà mạng lưới công ty, lấy thuộc hạ phân tích, hân cũng không có phát hiện Kinh Nam phân bộ sở tại."

"Ừ. . ." Harriman trầm ngâm một hồi, lần nữa phân phó nói: "Người đem nhiệm vụ này lĩnh điều kiện đổi một hồi, có thể để cho ba người đồng thời lĩnh."

Harriman đây cũng là chuyện không có biện pháp, nếu như không đem nhiệm vụ này lĩnh điều kiện sửa đổi, Grey chết, cho dù có người nhận, cũng rất có thể bước vào Grey gót chân, hiện tại để cho ba người đồng thời lĩnh, nhận lấy nhiệm vụ sát thủ, cũng sẽ bởi vì Grey chết mà lựa chọn hợp tác, lấy hợp lực giết chết Lâm Vũ.

Sát thủ không sợ chết, nhưng không có nghĩa là bọn họ sẽ đi chịu chết, chỉ có như vậy, tài năng bảo đảm nhiệm vụ an toàn tính.

Khi nhiệm vụ sửa đổi sau đó, rất nhanh lại có ba cái ngân bài sát thủ lĩnh, sự tình quả nhiên như Harriman đoán, này ba cái nhận lấy nhiệm vụ sát thủ, rất nhanh thì hẹn xong chạm mặt thời gian và địa điểm. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Bát quái sáu mươi bốn kiếm

Lâm Vũ mang theo Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ sau khi về nhà, thời gian lại bắt đầu bình thân trở lại, bất quá trong lòng hân hết sức rõ ràng, cái này bình thân, chẳng qua là ngán ngủ, Isaac sáng tổ chức uy tín, tuyệt sẽ không bởi vì một lần ám sát thất bại, tổn thất một viên ngôi sao của ngày mai mà buông tha.

Phía sau tới giết đi tay, chỉ sợ sẽ càng thêm khó có thể đối phó.

Thậm chí , có thể không chỉ một sát thủ tới.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đi tắm , Lâm Vũ một người ngồi ở trên ghế sa lon trầm tư: "Đến cùng nên ứng đối như thế nào ?"

Tự có một cái đứng đầu hacker đoàn đội , chuyện gì đều có thể biết trước tất cả , có thể chiếm được rất lớn ưu thế , nhưng nếu như đối phương thực lực vô cùng cường đại , cho dù có ưu thế này , mình cũng khó có thể ứng phó , đơn giản mà nói , chính là tại thực lực tuyệt đối trước mặt , nhiều đi nữa âm mưu quỷ kế cũng là phí công.

"Ba , ta tìm tới bọn họ đại bản doanh rồi!" Tiểu Thanh truyền âm , để cho Lâm Vũ tinh thần chấn động.

Thiếu chút nữa đem chuyện này quên được không còn một mống!

Đối phương đi tới thành phố Đông Hoa , trên người khẳng định không thể mang một ít súng ống , muốn súng ống , thì nhất định phải ở bên này tiếp tế , nếu như đem bên này chi nhánh một tổ bùng , đứt rồi đối phương tiếp tế , tuy nhiên không đến nỗi để cho Satan tổ chức buông tha ám sát , nhưng tuyệt đối có thể trì hoãn thời gian nhất định!

Mình bây giờ thiếu nhất , chính là thời gian!

Tu luyện tại tới nay cũng có thể đột phá đến luyện tinh hóa đệ nhị trọng , có thể tăng lên một ít thực lực , nhưng kiếm thuật hai tháng qua này , mới vừa đánh tốt cơ sở , liền một bộ kiếm thuật cũng không có học được , chỉ cần lại cho chính mình thời gian một tháng , thực lực sẽ lên một tầng nữa , đối phương lại phái Grey như vậy sát thủ tới , coi như trực tiếp đối mặt , nói không chừng cũng không cần lo lắng!

"Tiểu Thanh , người trước trở lại , chờ thi ngưng các năng có tình báo rồi sau đó , lại đi thăm dò một chút." Lâm Vũ phân phó nói.

"Được. . ."

Hôm nay Grey vừa mới chết , đối phương nhất định sẽ đề cao cảnh giác , hiện tại xác thực không phải đi dò xét thời cơ tốt , cụ thể là lúc nào cơ , chỉ có thể chờ đợi Liễu Thi Ngưng tình báo tới , chỉ cần tình báo vừa đến , liền có thể bắt đầu kế hoạch động thủ.

"Tiểu Y , giúp ta đề cử một bộ kiếm thuật." Lâm Vũ trực tiếp kêu lên tiểu Y.

"Chủ nhân , bộ kiếm thuật này là thích hợp nhất người." Tiểu Y xuất hiện thân ảnh , đưa tay chỉ một cái , một cái màn sáng xuất hiện ở Lâm Vũ trước mắt.

Lâm Vũ vừa nhìn tên , cũng đã quyết định lựa chọn bộ kiếm thuật này , bất quá để cho an toàn , vẫn là mở ra bộ kiếm thuật này giới thiệu.

Bát quái sáu mươi bốn kiếm , cấp đại sư kiếm thuật , người soạn viết không biết , căn cứ chu dịch sáu mươi bốn quẻ diễn biến mà thành , này sáu kiếm thuật bao la vạn tượng , là đứng đầu phức tạp kiếm thuật một trong , tổng cộng 88 - 64 thức , trừ cần khôn thức hai năm giữ bảy loại biến hóa ở ngoài , mỗi thức sáu loại biến hóa , toàn bộ kiếm thuật tổng cộng mười sách , hỏi đòi yêu cầu: Ba chục ngàn truyền thừa điểm.

Lâm Vũ nhìn một chút chính mình truyền thừa điểm , hỏi đòi một quyền vừa vạn thích hợp , lúc này không do dự: "Đòi sách thứ nhất!"

Thật vất vả kiếm lấy truyền thừa điểm , lúc này bị bỏ ra hết sạch , bất quá cũng còn khá , gần đoạn thời gian không cần phải nữa tiêu hao gì đó truyền thừa điểm , hơn nữa mỗi ngày còn có mấy trăm truyền thừa điểm vào sổ , gần đây hai ngày ít một chút , là bởi vì gần đây mỗi bốn ngày giả , bình thường bệnh , hai ba ngày sẽ tốt.

Mà tự mình ở hai ba ngày trước cũng không có đi làm , hai ngày này sở được đến truyền thừa điểm , đều là lúc trước chữa trị một ít tốt chậm một chút bệnh.

Xem ra sau này có thể không xin nghỉ liền tận lực không cần mời giả.

"Hỏi đòi thành công , bí kíp cất giữ tại trong Tàng Thư các , bất quá có một việc muốn cùng chủ nhân nói một chút , thật ra thì bất kể là kiếm thuật , đao thuật , vẫn là quyền thuật , đều thuộc về quyền thuật này hạng nhất , thật ra thì này hạng nhất chính xác tên hẳn là võ thuật ." Tiểu Y đạo.

"Mà hệ thống biểu hiện cấp bậc , là chủ nhân cao nhất phương diện đó , tỷ như chủ nhân hiện tại kiếm thuật là sơ cấp , Bát quái chương chính là cao cấp , cho nên hệ thống chỉ biểu hiện cao cấp , nếu như ngày nào kiếm thuật đạt tới cấp đại sư , Bát quái chương thì không có tăng , hệ thống sẽ biểu hiện kiếm thuật cấp bậc."

"Ta biết rồi." Lâm Vũ gật gù đầu.

Một điểm này cũng không khó lý giải , trong bụng quyết định , bắt đầu từ ngày mai liền tu luyện bát quái sáu mươi bốn kiếm.

Bộ kiếm thuật này tổng cộng 88 - 64 thức , mỗi một thức sở đối ứng chính là một cái quẻ , mà mỗi thức sáu loại biến hóa đối ứng chắc là sáu cái hào , về phần cần khôn thức hai , bởi vì quẻ cần Thuần Dương , quẻ Khôn Thuần Âm , loại trừ sáu cái hào ở ngoài , quẻ cần còn có một cái dùng cửu , quẻ Khôn có một cái dùng sáu , vì vậy này hai thức vẫn tồn tại loại thứ bảy biến hóa.

Hơn nữa , chu dịch trung cần khôn hai quẻ lại xưng là cha mẹ quẻ , quẻ cần vi phụ , quẻ Khôn là mẫu , cái khác sáu mươi hai quẻ , đều là cần khôn âm

đương hòa vào nhau diễn sinh , nói một cách đơn giản , cái khác sáu mươi hai quẻ chính là quẻ cần hai quẻ con cái , học tập chu dịch , chỉ cần đem cần khôn hai quẻ hiểu thấu đáo rồi , cái khác sáu mươi hai quẻ đều suy luận.

Bộ kiếm thuật này căn cứ chu dịch sáu mươi bốn quẻ diễn biến tới , phòng chừng cũng là cùng một cái đạo lý.

Lấy Lâm Vũ phòng chừng , cần khôn thức hai hần là khó khăn nhất , nhưng chỉ cần đem cần khôn thức hai làm thông , cái khác sáu mươi hai thức dĩ nhiên chính là nước chảy thành sông , bộ kiếm thuật này mặc dù chia làm mười sách thứ nhất đều là 3000 truyền thừa điểm , nhưng Lâm Vũ nhưng là biết rõ , trọng yếu nhất nội dung , khẳng định sách thứ nhất!

Bởi vì cần khôn hai quẻ liên đệ nhất quẻ đệ nhị quẻ.

"Chủ nhân , bộ kiếm thuật này cùng cái khác kiếm thuật có chút bất đồng , ta đề nghị ngươi tại tu luyện trước mời một lão sư tới dạy dỗ một hồi , mời một Trung cấp lão sư là được." Tiểu Y lần nữa đề nghị , "Cụ thể có cái gì bất đồng , ngươi tại giờ học sau đó liền sẽ rõ ràng."

"Cũng được." Lâm Vũ gật đầu nói.

Hôm nay là đến phiên cùng Diệp Tầm Lan song tu , chỉ cần cùng nàng nói một tiếng , chính mình thiếu tu luyện một vòng , còn lại hơn một canh giờ liền có thể mời một lão sư , dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa giờ học là được.

"Tiểu Vũ , đang suy nghĩ gì đấy ? Nhập thần như thế?" Diệp Tầm Lan đã tắm xong , mặc đồ ngủ ngồi ở Lâm Vũ bên người.

Mục Tư Ngữ giống vậy ngồi ở Lâm Vũ bên kia.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , một tay ôm một cái thon thả , đạo: "Ta đang nghĩ , lúc nào cho các ngươi cho ta sinh đứa bé."

"Không có nghiêm chỉnh!" Diệp Tầm Lan cau gợn chup hần một hồi , "Nói đến chuyện này , ta ngược lại thật ra có một cái vấn đề , chính là chúng ta gần đây cũng không có làm gì biện pháp , ngươi chẳng lẽ đã có làm cha chuẩn bị ?"

"Nha đầu ngọc , ta bây giờ đang là thời buổi rối loạn , căn bản không phải muốn hài tử thời kỳ cao nhất." Lâm Vũ cười mắng , "Đừng quên , chúng ta tu luyện người cảnh giới thứ nhất chính là luyện tinh hóa khí , đơn giản mà nói , chính là ta cái kia tỉ lệ sống sót đến gần vô hạn bằng không , các ngươi thụ thai tỷ lệ cũng đến gần vô hạn bằng không , trừ phi chúng ta song phương đồng thời dừng lại tu luyện một đoạn thời gian , nếu không căn bản không phải cân nhắc đời kế tiếp vấn đề."

Cái vấn đề này Lâm Vũ đã sớm cân nhắc qua , sau đó hỏi tiểu Y , lấy được câu trả lời.

"Há , nguyên lai là như vậy." Diệp Tầm Lan bưng tỉnh gật đầu.

"Chờ ta muốn hài tử thời điểm , các ngươi không muốn cũng phải nguyện ý , nhưng không phải hiện tại." Lâm Vũ cười hắc hắc nói , "Được rồi , vì phụ hiện tại đi tắm , hai người các ngươi ngoan ngoãn tại phòng ngủ chờ ta. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Vượt qua tông sư

Rạng sáng , Lâm Vũ tu luyện một vòng liền trực tiếp thu công , đem Diệp Tầm Lan chân khí trả đi qua sau đó , liền kêu lên tiểu Y , để cho nàng đi cử một cái kiếm thuật lão sư , sau đó dùng ý thức tiến vào , bản thân liền trực tiếp choáng váng ngã xuống giường.

Lâm Vũ ý thức xuất hiện ở truyền đạo các trung , trước mặt đứng đây không còn là một người trẻ tuổi , mà là một vị hạc phát đồng nhan lão giả , vị lão giả này liếc mắt nhìn qua rất bình thường nhìn lần thứ hai nhìn qua cũng cảm giác hần bất phàm , nhìn lại đi tới , sẽ phát hiện , cả người hần cũng như cùng một cây tức thì lợi kiếm ra khỏi vỏ , phảng phất tùy thời có thể ra khỏi vỏ uống máu!

"Cao thủ!" Lâm Vũ trong lòng thở dài nói , lúc này hướng về phía lão giả liền ôm quyền: "Học sinh Lâm Vũ gặp qua lão sư."

"Không nên đa lễ , vì sư Tâm Kiếm , tiếp theo một giờ dạy ngươi bát quái sáu mươi bốn kiếm phương pháp tu luyện , thời gian có hạn , hiện tại liền bắt đầu." Tâm Kiếm so với lần trước cái kia Phong Cơ Tử còn muốn dứt khoát , trực tiếp chạy vào chính đề.

"Theo truyền thừa hệ thống trong tin tức biết được , ngươi từ nhỏ tu luyện Bát quái chương , võ thuật cơ sở vững chắc , vì vậy tu luyện kiếm thuật so với

không có luyện võ qua người nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa người ngộ tính thật cao, như vậy vì sư hỏi người, kiếm thuật quá trình tu luyện là cái gì?"
Tâm Kiếm trực tiếp hỏi.

Lần này có thể bị hỏi đến rồi.

Lâm Vũ cau mày, mình mới tu luyện hai tháng không tới kiếm thuật, hơn nữa mỗi ngày luyện đều là một ít cơ bản nhất đâm, chém, vung loại hình cơ bản chiêu thức, căn bản chưa hề nghĩ tới kiếm thuật có cái nào quá trình tu luyện, nhưng nhìn Tâm Kiếm đáng vẻ, chính mình nếu là không cho một cái đáp án, tựa hồ sau đó sẽ không nói tiếp, cho dù nói tiếp, hiệu suất cũng sẽ rất thấp.

"Không bằng rập theo một quyển trong tiểu thuyết?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một cái phương pháp, "Quyển nào trong tiểu thuyết võ hiệp có lợi hại kiếm thuật? Đúng rồi! Tiểu Ngạo Giang Hồ!"

Lâm Vũ lập tức trở về nhớ lại « Tiểu Ngạo Giang Hồ » trung, Lệnh Hồ Xung tại Tư Quá Nhai luyện Kiếm Tinh hình, Phong Thanh Dương kêu Lệnh Hồ Xung trước học tập Ngũ nhạc các phái kiếm thuật, thông hiểu đạo lý sau đó, lại để cho Lệnh Hồ Xung đem những chiêu thức kia quên mất không còn một mống, lấy đạt tới vô chiêu cảnh.

Đại thể quá trình chính là như vậy.

"Lão sư, tu luyện kiếm thuật quá trình, có phải hay không một cái bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp, sau đó lại từ phức tạp về đơn giản quá trình?"
Lâm Vũ nói thẳng ra chính mình câu trả lời.

Dù sao chính mình cũng không nghĩ ra cái khác câu trả lời, sai lầm rồi đã sai lầm rồi.

"Không tệ nhé!" Tâm Kiếm vuốt râu cười một tiếng, "Đúng là như vậy, bắt quá trong đó còn có một cái phân biệt thứ nhất đơn giản, là tiểu đơn giản, cũng chính là mới vừa tu luyện kiếm thuật thời điểm, đều là theo cơ bản nhất chiêu thức luyện lên, đem kiếm thuật cơ sở đánh tốt lại học tập phức tạp kiếm thuật, nhưng vô luận biết bao phức tạp kiếm thuật, đều là đâm, vung, quét, phách, chém, điểm, nứt, cái, chọn, đoạn, treo, vụn, đẩy này thập tam loại cơ bản chiêu thức phát triển cùng kéo dài, đây chính là bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp."

"Bát quái sáu mươi bốn kiếm, chính là một bộ phức tạp đến mức tận cùng kiếm thuật, người cũng không cần giống như người mới vừa muốn cái kia gì đó Lệnh Hồ Xung như vậy lại tìm cái khác kiếm thuật tu luyện."

Lâm Vũ mặt già đỏ lên, không nghĩ đến chính mình suy đoán đều bị lão đầu này biết.

"Làm người đem bát quái sáu mươi bốn kiếm luyện đến cực hạn, liền muốn bắt đầu từ phức tạp về đơn giản, mà này một cái đơn giản, chính là đại đơn giản, cũng không phải là đơn giản trở về cơ bản mười ba thức, coi như là trở về này mười ba thức, một khi sử xuất ra, tuyệt đối muốn so với người bây giờ trình độ lợi hại vô số lần, tỷ như một cái đâm, liền có thể bao hàm mấy chục loại thậm chí mấy trăm loại biến hóa, thậm chí tu luyện tới cực hạn, có thể đơn giản một kiếm liền bao gồm thiên biến vạn hóa."

Lâm Vũ vì đó kinh ngạc, đơn giản ra một kiếm, là có thể bao hàm thiên biến vạn hóa, đó là cái gì dạng cảnh giới?

"Như vậy cảnh giới cách người còn sớm, người tạm thời chỉ muốn hiểu một chút chính là, bây giờ làm sư muốn nói với người nói bát quái sáu mươi bốn kiếm một cái khác chỗ đặc thù, người từ nhỏ đọc « kinh dịch », hẳn là rõ ràng thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh bát quái, bát quái sinh sáu mươi bốn quẻ đạo lý."

"Đến sáu mươi bốn quẻ, cơ hồ liền bao hàm sở hữu biến hóa quy luật, đây chính là bát quái sáu mươi bốn kiếm một cái khác chỗ kỳ lạ, hẳn chính là một bộ từ phức tạp về đơn giản kiếm thuật!"

Từ phức tạp về đơn giản!

Lâm Vũ trợn to cặp mắt nhìn Tâm Kiếm, chẳng lẽ là theo nắm giữ sáu mươi bốn kiếm sở hữu quy luật sau, lại biến thành tám thức, sau đó biến thành bốn thức, hai thức, cuối cùng biến thành nhất thức?

Thậm chí... Có thể biến thành linh thức?

Tiểu Y cho mình đề cử kiếm thuật, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại? Cái này chẳng qua chỉ là cấp đại sư kiếm thuật, nếu đúng như là tông sư cấp, thật là thật lợi hại? Lâm Vũ đã hoàn toàn không dám tưởng tượng tiếp, này đạo gia truyền thừa hệ thống, mỗi một lần cũng có thể mang đến cho mình kinh hi, thậm chí mang đến rung động!

Tâm Kiếm hoàn toàn không để ý đến Lâm Vũ ý tưởng, tiếp tục giảng giải: "Đọc qua « kinh dịch » đều biết, từng cái quẻ đều là một cái tiểu vũ trụ, bát quái sáu mươi bốn kiếm, mỗi một thức chính là một bộ kiếm thuật, một điểm này người nên rõ ràng?"

Lâm Vũ gật đầu tỏ ý biết, tiếp tục nghe giảng.

Từ từ cũng biết bát quái sáu mươi bốn kiếm phương pháp tu luyện, theo Tâm Kiếm trong miệng biết được, bát quái sáu mươi bốn kiếm khó thì khó tại hẳn bao hàm sáu mươi bốn sáo kiếm thuật, quá trình tu luyện, chính là trước đem mỗi một thức sáu loại biến hóa nắm giữ, sau đó đem sáu loại biến hóa hợp lại làm một, tạo thành hoàn chỉnh nhất thức, này chính là một cái giản tiện từ phức tạp về đơn giản quá trình.

Làm sáu mươi bốn thức toàn bộ tu luyện hoàn chỉnh, đem lần nữa diễn biến, cũng chính là trước nói biến thành tám thức, bốn thức, cuối cùng thậm chí

là. . . Linh thức!

Trong này độ khó , nếu như không có đủ ngộ tính , căn bản không tu luyện được bộ kiếm thuật này , Tâm Kiếm giảng , bộ kiếm thuật này theo cấp bậc đi lên giảng , hẳn là thuộc về tông sư cấp , thậm chí vượt qua tông sư cấp!

Thế nhưng tu luyện độ khó so với rất nhiều tông sư cấp kiếm thuật cao hơn gấp mấy lần , cuối cùng hệ thống mới phán định là cấp đại sư , sau đó bị Lâm Vũ cho đổi đi ra.

"Ta đi." Lâm Vũ trong lòng thầm mắng , "Tu luyện độ khó đều lớn như vậy , như vậy sáng tạo bộ kiếm thuật này tiền bối , trí tuệ cao bao nhiêu?"

Dù sao Lâm Vũ chỉ có thể đối với sáng tạo bộ kiếm thuật này tiền bối tiến hành ngáng mắt.

"Đại thể quá trình vì sư đã cùng người nói cũng khá rồi , bây giờ làm sư liền vì người diễn luyện một hồi cần khôn hai thức , có thể lĩnh ngộ bao nhiêu , thì nhìn người ngộ tính , nói thật , vì sư cũng chỉ tu luyện cần khôn hai thức , hơn nữa còn không có đem bên trong sáu loại biến hóa hợp lại làm một , nếu không không phải chỉ là một cái Trung cấp lão sư." Tâm Kiếm tự giễu cười một tiếng.

"Cần khôn hai thức không phải có bảy loại biến hóa sao?" Lâm Vũ không hiểu.

Loại thứ bảy biến hóa , thật ra thì chính là tiền lục loại biến hóa tổng hợp , chỉ có thể dựa vào chính người đi ngộ." Tâm Kiếm giải đáp nói , "Quê cần là Thuần Dương quê , kiếm thuật phong cách chính là tráng kiện , nhìn kỹ."

Hừ!

Tâm Kiếm trên tay trống rỗng xuất hiện một cái kiếm gỗ , tại chỗ bắt đầu diễn luyện , để cho Lâm Vũ nhìn dĩ nhiên hoa cả mắt , lúc này mới phát hiện , nguyên lai bộ này kiếm thuật chẳng những rất lợi hại , ngay cả vẻ ngoài cũng phải hù dọa một mạng lớn!

"Đây là Cần thức mừng chín , Tiềm Long vật dụng! Vật dụng cũng không phải là không cần. . ." Tâm Kiếm một bên diễn luyện , một bên là Lâm Vũ giảng giải , "Cửu hai , Kiến Long Tại Điền , thấy lợi đại nhân. . . Cửu ba , quân tử chung nhật khô khô , tịch dịch như mãnh liệt. . ."

"Hơn chín , Kháng long hữu hối!" Tâm Kiếm diễn luyện xong một thức sau cùng , mới dừng lại hỏi Lâm Vũ: "Người mới vừa rồi xem hiểu bao nhiêu?"

Lâm Vũ đầu tiên là gật đầu , ngay sau đó lại lắc đầu liên tục , đây là người có thể tu luyện kiếm thuật sao? Xác định không phải chỉ có thần mới có thể tu luyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Ấn chứng với nhau

Bất quá kết hợp đối với « kinh dịch » lĩnh ngộ , Lâm Vũ ít nhiều gì vẫn là xem hiểu một ít , nhưng vẫn là có phần lớn địa phương nhìn đến nửa hiểu nửa không , hoàn toàn thân ở trong mây mù , tìm không ra bắc.

"Ha ha , người có thể xem hiểu hai thành , ngộ tính đã là cấp độ yêu nghiệt rồi , vì sư tu luyện bộ kiếm thuật này thời điểm , liền nửa thành đều xem không hiểu." Tâm Kiếm ha ha cười nói , cũng không sợ mất thể diện , có cái gì liền trực tiếp nói cái gì.

Lâm Vũ chính là trực tiếp nhắm mắt lại , bắt đầu tiêu hóa mới vừa rồi thu hoạch , không thể không nói , lần này thu hoạch tương đối lớn , mặc dù chỉ nhìn biết quê cần một thức này hai thành trái phải , thế nhưng lần này giờ học đã hoàn toàn đáng giá , bao gồm lúc trước luyện kiếm một ít nghi vấn , hiện tại quả nhiên cũng có thể giải quyết dễ dàng!

Thời gian qua hơn nửa canh giờ , ngay tại giờ học chỉ còn lại một thời gian uống cạn chun trà thời điểm , Lâm Vũ mới đình chỉ tiêu hóa , cặp mắt sáng lên mà nhìn Tâm Kiếm: "Lão sư , làm phiền ngài tái diễn luyện một hồi Khôn thức!"

"Được." Tâm Kiếm trực tiếp đáp ứng , bắt đầu ở tại chỗ diễn luyện lên quê Khôn kia nhất thức.

Lần này , Lâm Vũ ngược lại có thể thấy rõ càng nhiều , nếu như nói Cần thức là Độc Cô Cửu Kiếm như vậy cương mãnh , lấy công làm thủ kiếm thuật , như vậy Khôn thức , tựa như cùng Thái Cực Kiếm như vậy nhu thuận , lấy thủ thay công kiếm thuật , hoàn toàn là hai loại bất đồng phong cách!

Lâm Vũ phỏng chừng , lần này chính mình ít nhất xem hiểu ba thành.

Lâm Tâm Kiếm diễn luyện xong lên sáu , Long Chiến Vu Dã , hấn huyết Huyền Hoàng sau đó , còn chưa kịp cùng Lâm Vũ chào hỏi , liền trực tiếp biến mất ở truyền đạo các trung , xuống một khắc Lâm Vũ ý thức cũng bị đưa ra truyền đạo các , hiển nhiên thời gian đi học vừa vặn.

Lâm Vũ nhìn còn trong tu luyện hai nữ , khẽ mỉm cười , tiếp lấy liền nằm ở trên giường nhắm lại cặp mắt , đem Khôn thức lĩnh ngộ bắt đầu tiêu hóa.

Không biết qua bao lâu , Lâm Vũ phát hiện mình đôi môi bị một đôi non mềm đôi môi cho lấp kín , sau đó thì có một đạo chân khí thua quá đến , vội vàng dừng lại lĩnh hội , đem chân khí độ vào đến đan điền sau đó , sẽ cùng Diệp Tâm Lan tới một cái thâm tình hôn thật lâu , hôn nàng cả người vô lực mới dừng lại.

Diệp Tâm Lan thấy Mục Tư Ngữ còn đang tu luyện , cũng không có lập tức thức dậy , mà là theo từ trên đầu giường cầm một quyển sách lên , gối Lâm Vũ bả vai nhìn.

Ông , ông , ông . .

Lâm Vũ đặt ở trên đầu giường sách điện thoại di động phát ra chấn động , Diệp Tâm Lan cầm lấy trước đọc một lần , tiếp lấy liền đưa tới Lâm Vũ trước mặt , Lâm Vũ vừa nhìn , ám đạo thiếu chút nữa đem chuyện này quên được không còn một mộng!

Tin tức là Trương Hiểu Nhã phát tới , bởi vì Trương Hiểu Nhã cha mẹ ở ngoại địa đi công tác , cuối tháng này mới có thể trở lại , cho nên vào tháng trước , nàng liền hẹn chính hấn một cuối tháng đi nhà nàng ăn cơm.

Hiện tại tháng này cũng không còn lại mấy ngày , nàng hôm nay gửi tin nhắn tới , hấn là cha mẹ của nàng trở lại.

Diệp Tâm Lan sợ quấy rầy đến Mục Tư Ngữ , hướng về phía Lâm Vũ há miệng , không có phát ra bất kỳ thanh âm gì , bất quá Lâm Vũ vẫn có thể đọc lên câu này thần ngữ: "Tiểu Vũ , người đi không đi ?"

"Chúng ta cùng nhau." Lâm Vũ cũng dùng môi tiếng nói đáp lại.

"Được."

. . .

Tiểu khu phụ cận vườn hoa , Lâm Vũ luyện xong Bát quái chương , liền lấy ra chính mình kiếm , bắt đầu luyện lên bát quái sáu mươi bốn kiếm thức thứ nhất: Càn thức.

Nhưng là. . . Tâm Kiếm lão sư đùa bỡn lên là đẹp trai không thể đẹp trai đi nữa , mà chính mình đùa bỡn lên , mới biết soái cũng phải cần có đại giới.

Cứng rắn!

Đây là cho Lâm Vũ cảm giác đầu tiên.

Càn thức tổng cộng có sáu chiêu , Tâm Kiếm lão sư luyện là giống như nước chảy mây trôi , có thể mình luyện lên , rất nhiều nơi căn bản liền không đứng lên.

Nhưng nếu như Tâm Kiếm bây giờ biết Lâm Vũ nội tâm ý tưởng , tuyệt đối có trực tiếp rút kiếm bỏ Lâm Vũ xung động , Lâm Vũ mới cảm đến bát quái sáu mươi bốn kiếm bao lâu ? Hơn nữa chỉ nhìn mình luyện qua một lần , là có thể làm được tựa như , này đủ để cho rất nhiều thiên tài võ học xấu hổ đến nhảy lầu!

Đương nhiên Lâm Vũ cũng rõ ràng , luyện võ cũng không phải là một sớm một chiều chuyện , mình luyện Bát quái chương , lúc mới bắt đầu sau thậm chí so với bây giờ còn không bằng.

Huru! Huru! Huru!

Một lần đi qua , Lâm Vũ luyện nửa lần thứ hai , mặc dù vẫn còn có chút cứng rắn , nhưng này một lần so với trước kia muốn tốt rất nhiều , nếu như lần thứ nhất liền động tác võ thuật đẹp cũng không đáng xưng là , như vậy lần thứ hai miễn cưỡng sao nói là động tác võ thuật đẹp rồi , ít nhất tại một ít chiêu thức liên tiếp cùng kỹ xảo phát lực lên nắm giữ , lần thứ nhất tốt hơn rất nhiều.

Về ngoài mặc dù không có biến hóa , nhưng uy lực lại tăng lên rất nhiều.

"Mùng chín , Tiềm Long vật dụng." Lâm Vũ luyện lần thứ hai , liền ngừng lại , trong miệng Niệm Niệm có từ , "Một chiêu này khẳng định rất lợi hại , nếu không cũng không thể xưng là long , một chiêu này vấn đề lớn nhất chính là như thế đi lặn , làm thế nào đến vật dụng , vật dụng cũng không phải là không cần , mà là không dễ dàng sử dụng , ẩn nấp đi xuống , chờ đợi thích hợp thời cơ lại sử dụng. . ."

Nói tóm lại , vật dụng , chính là đứng ở không cần trên lập trường tới dùng.

"Cửu hai , Kiến Long Tại Điền , lợi thấy đại nhân. . . Hơn chín , Kháng long hữu hồi. . . Dùng cửu , thấy quần long vô thủ , cát. . ."

"Tiểu Vũ , người đang làm gì đấy ? Luyện kiếm luyện thật tốt , như thế đọc lên « kinh dịch » tới ?" Diệp Tâm Lan đi tới bên cạnh hấn , không lời nói.

Tự mình nam nhân cho tới bây giờ thì không phải là một cái hội không tập trung người, hôm nay như thế đột nhiên biến thành cái bộ dáng này?

"Ồ." Lâm Vũ lấy lại tinh thần, "Ta bây giờ luyện bộ kiếm thuật này, chính là căn cứ sáu mươi bốn quẻ diễn biến tới, mỗi một chiều mỗi một thức đều đối ứng một cái quẻ, ta mới vừa là tại tu luyện quẻ càn sở đối ứng một thức này, chỉ là có chút địa phương còn không quá rõ."

Chính mình xem bói chỉ có cao cấp, mặc dù kinh dịch loại trừ bói ở ngoài, còn có tượng, số, lý, xem bói thật ra thì chính là đối tượng, số, lý thực tế vận dụng một trong, xem bói năng lực, cũng có thể mặt bên phản ánh ra bản thân đối với « kinh dịch » lĩnh ngộ trình độ.

Nhưng là bộ kiếm thuật này, vô luận là độ khó vẫn là thực tế cấp bậc lên, đều xa xa vượt qua tông sư cấp, tu luyện quả thật có không ít độ khó.

Nhưng vô luận có bao nhiêu khó khăn, Lâm Vũ cũng quyết định tu luyện tiếp, thứ nhất là đã hỏi đoái đi ra, hơn nữa còn không tiện nghi, đây vẫn chỉ là thứ yếu, chủ yếu nhất là Lâm Vũ luôn có một loại cảm giác, bộ kiếm thuật này, cùng mình rất hữu duyên, hoặc có lẽ là cùng mình có rất cao độ phù hợp.

Có lẽ là từ nhỏ tu luyện Bát quái chương duyên cớ, đối với kinh dịch bát quái tồn tại tương đương cơ sở.

"Còn có thần kỳ như vậy kiếm thuật?" Diệp Tầm Lan kinh ngạc nói, "Ta cũng bắt đầu học tập « kinh dịch » rồi, nếu không người cũng dạy một chút ta?"

"Lan tỷ, người là không biết bộ kiếm thuật này có bao nhiêu khó khăn, người bây giờ phỏng chừng liền càn khôn hai quẻ cũng không có thâm thông, còn muốn học tập bộ này. . . Chờ một chút, có lẽ có thể được!" Lâm Vũ nói được nửa câu liền dừng lại, "Lan tỷ, người thật muốn học?"

"Người không phải nói không được sao?" Diệp Tầm Lan lần nữa cảm thấy nghi ngờ.

Chính mình học tập « kinh dịch » mới mấy ngày, ngay cả chủ yếu nhất càn khôn hai quẻ đều chưa có hoàn toàn làm rõ ràng, chớ nói chi là cái khác sáu mươi hai quẻ rồi, bộ kiếm thuật này tạm thời nghĩ cũng không nên đi muốn, Lâm Vũ trước kia cũng nói như vậy, hiện tại tại sao lại đổi lời nói?

"Ta có một cái ý nghĩ, có lẽ tu luyện bộ kiếm thuật này, có thể để cho người đem bộ kiếm thuật này cùng « kinh dịch » ấn chứng với nhau, để cho người kiếm thuật ôn hoà học có khả năng đồng bộ đề cao!" Lâm Vũ hơi hơi nói.

Trừ lần đó ra, thật ra thì còn có một cái càng nguyên nhân trọng yếu. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Đẹp để tình yêu

Nguyên nhân này, đồng dạng là một cái ấn chứng với nhau vấn đề, nhưng không còn là kiếm thuật cùng « kinh dịch » ấn chứng với nhau, mà là giữa hai người ấn chứng với nhau!

Câu thường nói người trong cuộc mơ hồ, người đứng xem sáng suốt, nếu như hai người cùng là tu luyện, tới ấn chứng với nhau kiếm thuật, dù sao cũng hơn một người xa rồi thực tế muốn tốt rất nhiều!

"Vậy cũng tốt, ta với người học tập, bắt quá ta luyện Bát quái chương đều không luyện giỏi đây, cũng không biết luyện kiếm có thể luyện đến thế nào." Diệp Tầm Lan sâu kín nói.

"Yên tâm, từ từ đi là được, luyện võ vốn cũng không phải là một sớm một chiều chuyện."

"Chủ nhân, trừ lần đó ra, còn có một cái vấn đề người tại gần đoạn thời gian phải giải quyết." Tiểu Y thanh âm lại tại Lâm Vũ trong đầu vang lên, "Người luyện võ, nội lực, quyền cước, binh khí, thân pháp, này cũng không thể thiếu, nhưng còn có một chút giống vậy không thể thiếu, chính là khinh công."

"Khinh công?" Lâm Vũ hơi sửng sốt.

Mình ngược lại là chưa hề nghĩ tới cái vấn đề này, thân pháp cùng khinh công, nhìn như có chút liên lạc, nhưng vẫn có khác nhau rất lớn, thân pháp chính là tại trong gần người chiến đấu dựa vào di động vị trí, cùng với đối với tứ chi khống chế, để đạt tới né tránh hoặc là xuất kỳ bất ý đã kích hiệu quả, mà khinh công, trong chiến đấu có lúc cũng dùng đến, nhưng chủ yếu nhất tác dụng chính là tăng cường thân thể con người cực hạn, như nhảy

cao năng lực , tốc độ chạy trốn chờ một chút

Đơn giản mà nói , thân pháp chính là tăng lên bốn nhảy , khinh công chính là tăng lên một ít hạng cực đại nhất , trong lúc này coi như là một cái hỗ trợ lẫn nhau tác dụng.

Lâm Vũ vẫn không có nghĩ tới khinh công tồn tại , tựa như cùng lúc trước chưa hề nghĩ tới nội công chân khí tồn tại giống nhau , cũng coi là bị tư duy theo quán tính nói gạt , nếu trên thế giới này đã có nội công chân khí , như vậy có khinh công cũng không kì lạ.

"Chủ nhân , người nghĩ không sai , thậm chí có rất nhiều khinh công bí kíp đều bao hàm có thân pháp , thân pháp bí kíp giống vậy bao hàm có khinh công , cho nên liền đưa đến có rất nhiều người không phân rõ , có một bộ trong tiểu thuyết thân pháp người nên tương đối quen thuộc , chính là « Lăng Ba Vi Bộ » , bao hàm khinh công cùng thân pháp đều rất lợi hại."

Lâm Vũ khẽ gật đầu.

"Nội lực người có rồi , quyền cước người có Bát quái chưởng tạm thời cũng không cần đổi , binh khí cái này hiện tại lại có bát quái sáu mươi bốn kiếm , về phần thân pháp , vô luận là Bát quái chưởng vẫn là bát quái sáu mươi bốn kiếm , đều bao hàm có thân pháp , đặc biệt là bát quái sáu mươi bốn kiếm , trong này thân pháp là đứng đầu nhất , như vậy người bây giờ chỉ cần lựa chọn một bộ khinh công là được." Tiểu Y đề nghị.

"Người có đề nghị gì ?" Lâm Vũ hỏi.

"Có một bộ khinh công , người rất quen thuộc , đồng dạng là đứng đầu khinh công , gọi là « Thê Vân Tung » , bát quái bộ này khinh công yêu cầu mười ngàn truyền thừa điểm , người bây giờ còn hồi đoái không đến , hiện giai đoạn chính là trọn nhanh kiếm lấy đến những truyền thừa khác điểm"

"Được rồi." Lâm Vũ nhún vai một cái.

Trước đây không lâu còn nói truyền thừa điểm không khó thu được , xác thực cũng không khó khăn thu được , thế nhưng kiếm tiền dễ dàng dư tiền khó khăn , kiếm được càng ngày càng nhiều , tiêu phí cũng đi theo càng ngày càng lớn.

Hiện giai đoạn cũng không có biện pháp khác , chỉ có thể càng thêm cố gắng đi kiếm lấy truyền thừa điểm , Mục Tư Ngữ đối với y thuật có hứng thú , nói không chừng ngày nào sẽ bắt đầu học luyện đan , đến lúc đó còn có thể luyện chế một ít đan dược bán cho hệ thống , đến giúp đỡ nuôi gia đình sống qua ngày , nhưng bất kể là luyện đan còn là dùng , những thứ này đều không phải là một sớm một chiều chuyện.

"Bất kể , vốn là tới ngày hôm qua muốn đột phá , kết quả bởi vì kiếm thuật chuyện không thể chậm trễ đi xuống , tới hôm nay cần phải đột phá , những chuyện khác , từ từ đi nói. . ."

Trước mắt kiếm lấy truyền thừa điểm một người duy nhất tốt đường tắt , chính là bệnh viện làm việc , theo Lâm Vũ danh tiếng càng ngày càng lớn , tới cầu y bệnh nhân cũng càng ngày càng nhiều , mặc dù kiếm lấy truyền thừa điểm càng ngày càng nhiều , nhưng làm việc cũng càng ngày càng mệt mỏi.

Vân Sơn Y Viện đối với cái này , cũng không ngại không trong hạn chế y khoa mỗi ngày lấy số số lượng , nếu không thế nào cũng phải đem Lâm Vũ một chết không thể.

Trong phòng khám

"Lâm thầy thuốc , ta van cầu người đừng xin nghỉ thêm rồi , người trước xin nghỉ ba ngày , có chút bệnh nhân đợi ba ngày , ngược lại cũng không nói gì , có thể người mới tới lớp một ngày , lại xin nghỉ một ngày , ngày hôm qua có chút bệnh nhân hận không được trực tiếp đem nơi này đập , cũng làm ta sợ đến gần chết." Dương Tuyết bắt đầu nhìn Lâm Vũ , trong giọng nói tất cả đều là oán.

Ngày hôm qua nếu không phải cảnh sát kịp thời tới xử lý , sợ rằng căn bản không có thể thu tràng.

"Ngày cái gì bệnh nhân ? Có năng lực đem nơi này đập phá , nói rõ hẳn bệnh cũng không nặng." Lâm Vũ nhún mày nói.

"Trong thiên hạ đều nói thầy thuốc lòng cha mẹ , thầy thuốc chính là người mắc bệnh cha mẹ , thế nhưng có rất ít người nghĩ tới câu nói này sâu hơn một tầng hàm nghĩa , nếu như nói thầy thuốc là người mắc bệnh cha mẹ , người mắc bệnh kia chính là thầy thuốc con cái rồi , cha mẹ phải có từ tâm , con cái cũng phải có hiếu tâm ! Lúc này mới thầy thuốc lòng cha mẹ những lời này hàm nghĩa chân chính , một tay vỗ không lên tiếng , nếu như một vị mà tìm lấy , sớm muộn phải trả giá thật lớn."

Nếu như bệnh rất nặng , tâm tình kích động nhưng cũng nói được , nhưng đối phương có năng lực đem nơi này cho đập vỡ , đây là một cái bệnh thời kỳ chột người sao ?

"Được rồi , ta đều sắp bị người cho lộn quanh hôn mê." Dương Tuyết trợn trắng mắt , "Tan việc , hôm nay người vợ bé thật giống như không có đưa cơm cho người."

Còn cố ý đem vợ bé ba chữ kia tăng thêm ngữ khí , rất sợ Lâm Vũ nghe không hiểu giống như.

Nhưng mà , lão Thiên tựa hồ cũng không có giúp Dương Tuyết , Lâm Vũ còn chưa có trả lời , phòng môn liền bị đẩy ra , vào người tới chính là Mục Tư Ngữ , trên tay vẫn mang theo một cái phình túi ny lon , trên mặt mang theo ngượng ngùng đi tới Lâm Vũ trước mặt , đem túi ny lon đặt lên bàn.

"Là ta chưa nói." Dương Tuyết lẩm bẩm.

"Tiểu Vũ , đi nhanh rửa tay , nhân lúc nóng ăn ." Mục Tư Ngữ đem hộp đựng thức ăn từng cái mở ra , bày trên bàn.

"Thơm như vậy ?" Đang muốn rời đi Dương Tuyết , đột nhiên dừng bước , nhún nhún mũi ngọc , không chớp mắt nhìn chăm chăm thức ăn trên bàn.

Đây cũng quá thơm! Cùng ngày xưa hoàn toàn bất đồng!

Lâm Vũ cười một tiếng , bình kia Linh dịch vốn là dự định tu luyện dùng , kết quả bị Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tịch thu , coi là trong thức ăn phối liệu , cũng không phải đối với tu luyện xong toàn không có hiệu quả , chỉ là hiệu suất phải chậm hơn rất nhiều mà thôi.

Đối với cái này Lâm Vũ sẽ không để ý , năm trăm truyền thừa điểm , mặc dù không thiếu nhưng là chẳng qua chỉ là Lâm Vũ hiện tại một ngày , thậm chí còn không tới một ngày thu hoạch , có nhu cầu mà nói , lại hồi đoái một ít Linh dịch chính là.

Không để ý đến đang ở nuốt nước miếng Dương Tuyết , Lâm Vũ dắt Mục Tư Ngữ ngọc thủ , nhẹ nhàng kéo một cái , đem kéo đến trên đùi mình bên ngồi lấy.

Sau đó cầm đũa lên , kẹp một khối thịt gà đưa tới miệng nàng một bên: "Tư ngữ , ngươi nấu cơm cũng cực khổ , nhanh lên một chút ăn đi."

"Ngươi trước đi rửa tay a."

"Ta đã vừa mới tắm rồi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , tiếp tục cùng Mục Tư Ngữ đẹp đề tình yêu.

Nhưng là Mục Tư Ngữ da mặt quá non nớt , nàng chưa bao giờ dám ở những người khác trước mặt cùng Lâm Vũ biểu hiện quá mức thân mật , muốn tránh ra , lại phát hiện Lâm Vũ cánh tay khác chính ôm chính mình eo.

Phản eo vốn chính là nàng bộ vị mẫn cảm nhất một trong , cứ như vậy bị Lâm Vũ nhẹ nhàng vừa kéo , nhất thời đã cảm thấy một trận vô lực , càng gãy dựa lại càng vô lực.

Bất đắc dĩ , Mục Tư Ngữ không thể làm gì khác hơn là dừng lại giây giụa , đỏ mặt muối tiếng nói: "Tiểu Vũ , ngươi buông ta ra trước được không ? Tuyết tỷ vẫn còn ở nơi này đây. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Trương Hiểu Nhã gia

Dương Tuyết cả kinh , vội vàng phản ứng lại , ngay cả chào hỏi cũng không có đánh liền trực tiếp chạy ra phòng , thuận tiện còn giúp bận rộn đem phòng môn đóng lại.

"Hiện tại không có những người khác , ăn nhanh đi." Lâm Vũ đem thịt gà đưa đến Mục Tư Ngữ bên mép.

"Ừm." Mục Tư Ngữ ngượng ngùng đáp một tiếng , mở ra môi đỏ nhận lấy Lâm Vũ kẹp tới thức ăn , ăn nồng nhiệt.

Sau đó hai người ngươi một cái ta một cái mà lẫn nhau đút đối phương.

"Được a !" Phòng cửa bị đẩy ra , Diệp Tầm Lan hai tay chống nạnh mà đứng ở cửa , tức giận mà nhìn hai người: "Các ngươi lại tại cổng lấy sau lưng ta vụng trộm , hiện tại cuối cùng bị ta bắt được , nói , các ngươi nên giải thích thế nào ?"

"Còn có thể giải thích thế nào ? Lần sau ta cổng lấy sau lưng tư ngữ cùng ngươi vụng trộm , không phải huê nhau ?" Lâm Vũ không chút suy nghĩ hỏi đáp.

"ừ!" Diệp Tầm Lan cố làm suy nghĩ gật đầu , "Này còn tạm được!"

Khi khi!

Mục Tư Ngữ trực tiếp núp ở Lâm Vũ trong ngực cười trộm , hai người bọn họ , thật đúng là trời sinh một đôi , cái dạng gì đùa giỡn cũng dám mở , cái dạng gì mà nói đều nói được , lời này nếu như bị người khác nghe được , phỏng chừng 99% nghe không hiểu bọn họ đang nói gì.

"Đứng rồi, bình kia Linh dịch còn dư lại bao nhiêu?" Lâm Vũ vừa ăn cơm, một bên hỏi Mục Tư Ngữ.

"Còn không có bao nhiêu, ít nhất còn dư lại chín thành rưỡi trở lên đi, thế nào?" Mục Tư Ngữ không hiểu hỏi.

"Đúng như vậy, Trương gia gia mặc dù vẫn chưa có hoàn toàn vượt qua giai đoạn nguy hiểm, nhưng bệnh tình trên căn bản đã ổn định, ta muốn tại hân trong được thêm một chút Linh dịch, khiến hân sớm ngày khôi phục, cũng khá lại một việc chuyện." Lâm Vũ giải thích.

Bản thân sự tình càng ngày càng nhiều, Satan tổ chức sẽ để cho chính mình bận rộn bề đầu sút trán, trừ lần đó ra còn có một cái đã lâu không gặp bóng dáng Lưu Tử Hiên, trời mới biết hân ở sau lưng đưa bốn cái dạng gì động tác nhỏ, chủ yếu nhất là còn có một cái Lâm Cảnh Hoán. . . Nếu như không là bởi vì truyền thừa chút chuyện còn không vút được công việc này, Lâm Vũ thậm chí hoài nghi mình sẽ có từ chức xung động.

Hiện tại cũng chỉ có thể làm hết sức đi chào hỏi, có một ít chuyện, có thể xử lý xuống nhanh xử lý hết, để tránh đem dài lăm mòng, thiếu một phần ràng buộc, cũng có thể đem càng nhiều tinh lực đặt ở những chuyện khác phía trên.

Diệp Tầm Lan ngược lại nhìn thấu Lâm Vũ ý tưởng, gật đầu nói: "Người trước mắt cần phải đem phần lớn tinh lực đều đặt ở đối phó Satan trong hành động, sớm ngày giải quyết xong Trương gia gia chuyện, đối với người cũng không thiếu chỗ tốt."

"Ai!" Lâm Vũ ôm Mục Tư Ngữ dựa lưng vào cái ghế, "Lan tỷ, tư ngữ, cho các người đi theo ta một cái rất có thể không thấy được ngày mai mặt trời người, các người. . . A. . ."

Lâm Vũ vẫn chưa nói hết, liền bị Mục Tư Ngữ lấy tay bịt miệng.

"Không cho người nói như vậy không may mắn mà nói!" Mục Tư Ngữ cau giận nói, "Bất kể người tình cảnh như thế nào, đòi ta, chỉ thuộc về một mình người, trước kia là vậy, bây giờ là vậy, về sau cũng phải!"

"Đúng vậy, Tiểu Vũ, ta cùng tư ngữ giống nhau, đời này chỉ thuộc về một mình người, bất kể người tình cảnh là tốt vẫn là chật vật, chúng ta đều sẽ không rời đi người." Diệp Tầm Lan tiến lên kéo Lâm Vũ tay, nhẹ giọng khuyên giải an ủi, "Người bây giờ gặp phải sự tình, chúng ta không có năng lực giúp người, là chúng ta không có bản sự, nhưng người yên tâm, ta cùng tư ngữ nhất định sẽ cố gắng tu luyện, coi như không thể giúp được người, cũng sẽ không kéo người chân sau!"

Lâm Vũ yên lặng hồi lâu, gật gật đầu, lòng ra một cái tay, ôm lấy Diệp Tầm Lan thon dài ngọc eo, ba người ở nơi này nho nhỏ trong phòng khám, im lặng lẫn nhau phụng bồi đối phương.

Thẳng đến hai giờ chiều, Mục Tư Ngữ đem hộp cơm thu hồi, cũng không hề rời đi, giống như ngày hôm trước cho Lâm Vũ đưa cơm như vậy, buổi chiều liền lại ở chỗ này phụng bồi Lâm Vũ, ngồi ở một bên an tĩnh nhìn Lâm Vũ cho nàng sách thuốc, thuận tiện nhìn một chút Lâm Vũ giúp thế nào người chẩn bệnh chữa bệnh.

Thẳng đến chạng vạng tối, nàng sẽ sớm một giờ về nhà nấu cơm, chờ Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan về nhà ăn chung.

Bất quá hôm nay tình huống có chút đặc thù, bởi vì hôm nay muốn cùng đi Trương Hiểu Nhã trong nhà chùa cơm.

...

Đình đông!

"Lâm Vũ, các người đã tới a!" Trương Hiểu Nhã mặc lấy một cái khăn choàng làm bếp mở cửa, nhìn đến tới ba người, mỉm cười bắt chuyện, "Đều đi vào ngồi đi."

"Cái này, chúng ta là đến tìm Hiểu Nhã tỷ, xin hỏi là tỷ tỷ của nàng vẫn là muội muội nàng?" Lâm Vũ sờ một cái sống mũi.

Trước mắt người mỹ nữ này, nhìn mặc đồ này, thấy thế nào đều là một vị hiền thê lương mẫu, nếu như không nhìn tướng mạo mà nói, thật đúng là không dám đưa nàng cùng cái kia hấp tấp, sầm rền gió cuốn nữ cảnh sát nhìn thành là cùng một người.

Coi như nhìn tướng mạo, cũng rất có thể sẽ cho rằng đây là Trương Hiểu Nhã sinh đôi tỷ muội.

Trương Hiểu Nhã tròn mắt nhìn, sợ đến Lâm Vũ liên tục rút cổ một cái, đạo: "Hiểu Nhã tỷ, cái này, ngược ngược, ta còn thực sự thiếu chút nữa không nhận ra được, người cái bộ dáng này, so với mặc cảnh phục xinh đẹp hơn."

"Vội vàng đi vào cho ta!" Trương Hiểu Nhã quát lên.

Phải dạ!" Lâm Vũ vội vàng mang theo hai nữ vào phòng, trong miệng còn đang lẩm bẩm: "Như thế đổi bộ quần áo cùng đổi người giống như?"

"Ta nói người không ba hoa sẽ chết à?" Trương Hiểu Nhã khẽ kêu đạo.

Lâm Vũ rất nghiêm túc nhìn Trương Hiểu Nhã, gần nửa một hồi, tại trong miệng văng ra một chữ: "Sẽ!"

Trương Hiểu Nhã không dám tái đầu miệng hạ đi, vội vàng dời đi đề tài, nhìn Mục Tư Ngữ hỏi "Lâm Vũ, vị muội muội này là gì của người?"

"Vợ ta!" Lâm Vũ trực tiếp trả lời.

"Vậy vị này đây?" Trương Hiểu Nhã lần nữa nhìn Diệp Tâm Lan.

"Vợ ta!"

"Người... Người đây là tội song hôn!" Trương Hiểu Nhã bệnh nghề nghiệp thoáng cái liền phạm vào, chỉ Lâm Vũ tức giận mắng: "Ta nhưng là cảnh sát, người lại dám ngay trước mặt ta phạm tội, coi như người đã cứu ta đệ đệ, ta cũng phải đem người công, theo luật tra hỏi!"

"Vậy người khảo đi!" Lâm Vũ trực tiếp đưa ra hai tay, cười híp mắt nhìn chằm chằm Trương Hiểu Nhã: "Lão tử ngay cả kết hôn chứng cũng còn không có lĩnh, ta ngược lại muốn nhìn một chút, người lấy cái gì tội định ta tội?"

Nữ nhân này, vừa mới cho nàng hai phần nhan sắc, nàng ngược lại tốt, trực tiếp mở ra rồi nhiễm phòng!

Chưa lập gia đình ở chung không tính là phạm tội chứ? Lão tử giao hai người bạn gái cũng không tính phạm tội chứ? Hiện tại ngược lại muốn nhìn một chút, Trương Hiểu Nhã lấy cái gì tội định chính mình tội!

"Ta nói, các người có thể hay không đừng vừa thấy mặt đã cãi vã?" Diệp Tâm Lan đã hoàn toàn không có tính khí, "Tiểu Vũ, chúng ta là làm khách, không phải tới cãi vã."

Hơn nữa hai người cãi vã còn đấu cùng thật giống nhau, thật là làm cho người không hiểu nổi.

"Được rồi được rồi, ta không có hứng thú cùng người kéo." Trương Hiểu Nhã trực tiếp khoát tay một cái, "Ta còn tại phòng bếp nấu cơm, muốn uống trà tự mình tiến tới, ly ngay tại máy nước uống phía dưới, ba mẹ ta một hồi sẽ tới, nha, đệ đệ của ta liền ở trong phòng, nếu như người có thời gian mà nói, làm phiền người giúp ta khuyên bảo một hồi hần."

Dĩ nhiên không có cho Lâm Vũ đáp lời cơ hội, trực tiếp chạy vào phòng bếp.

Lâm Vũ nhìn về phòng bếp phương hướng, khóe miệng đã hơi không để lại dấu vết mà cắn câu.

Cô nương này, có chút ý tứ!

Diệp Tâm Lan trực tiếp bấm Lâm Vũ một hồi, ngay sau đó xoay người lại đến máy nước uống trước, cầm ly lên ngã mấy ly trà, ba người mới vừa ở trên ghế sa lon ngồi xuống, còn chưa kịp quan sát nơi này trang sức, Trương Bác Hoa từ trong phòng đi ra, đi thẳng tới trên bàn trà chơi đùa nổi lên tích mộc, hoàn toàn làm ba người là không khí.

Lâm Vũ cùng hai nữ trở mắt nhìn nhau, xem ra này Trương Bác Hoa khôi phục tình trạng, cũng không quá lý tưởng.

Khi nhìn thấy Trương Bác Hoa trên tay tích mộc, Lâm Vũ lại đột nhiên nghĩ đến một ý kiến, có lẽ có thể khuyên bảo một phen... .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Sơ thí linh tri

"Bác Hoa, tới, ta có vấn đề muốn hỏi người." Lâm Vũ hướng về phía Trương Bác Hoa vẫy vẫy tay.

Trương Bác Hoa ngẩng đầu lên, thấy người trước mắt này, chính là làm cho mình không thấy được những thứ kia kỳ quái đồ vật người, ngược lại cũng không có bao nhiêu kháng cự.

Đi tới Lâm Vũ trước mặt, đạo: "Đại ca ca, chuyện gì?"

Thấy Trương Bác Hoa nguyện ý nói chuyện, Lâm Vũ nhất thời vui mừng trong bụng, kéo qua tay hần: "Cùng ta nói một chút, nhà người còn có những người nào?"

Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngự nhìn nhau, đồng thời thấy được trong mắt đối phương nghi ngờ: Lâm Vũ đây rốt cuộc là phải làm gì? Về sau hai người lại không hẹn mà cùng lắc đầu, hoàn toàn xem không hiểu, hiện tại Lâm Vũ, hoàn toàn không giống như là một cái thầy thuốc, ngược lại càng giống như một cái lão sư, một cái giáo vườn trẻ lão sư.

"Còn có ba ba, mẹ mẹ, tỷ tỷ." Trương Bác Hoa đạo.

"Vậy ta hỏi ngươi, nhà ngươi, đúng là có ba mẹ, hay là trước có ngươi?" Lâm Vũ tiếp tục nói.

"Đương nhiên là trước có ba mẹ, sau đó mới có ta."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, thuận tay cầm lên mấy khối tích mộc, đối với Trương Bác Hoa đạo: "Nếu một khối này là ngươi ba, một khối này là ngươi mẫu thân, một khối này là ngươi, như vậy ngươi là nhỏ nhất, cho nên đặt ở phía dưới."

Vừa nói, Lâm Vũ liền đem một khối trong đó tích mộc đặt ở trên bàn trà, nói lần nữa: "Ba ba mẹ mẹ của ngươi, liền tại ngươi mặt trên, là như vậy thả."

Lâm Vũ dè dặt đem mặt khác hai khối tích mộc, song song đặt ở trước kia một khối phía trên, ba khối tích mộc mở thành một cái hình tam giác ngược, bất quá phía trên hai khối tích mộc cũng không vững vàng, tựa như lúc nào cũng muốn rớt xuống bình thường.

"Ngươi bây giờ nhìn một chút, ba ba mẹ mẹ của ngươi trọng tâm ổn không yên? Nha, ngay tại lúc này đứng ổn không yên?" Lâm Vũ tiếp tục hỏi Trương Bác Hoa.

Trương Bác Hoa lắc đầu.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ, tựa hồ có hơi rõ ràng Lâm Vũ phải làm gì, đồng thời cũng không khỏi không bội phục Lâm Vũ, vậy mà loại này biện pháp cũng có thể nghĩ ra được.

"Hiện tại ngươi cũng thấy đấy, ba ba mẹ mẹ của ngươi trọng tâm cũng không ổn, nói cách khác bọn họ rất bất an tâm, bởi vì bọn họ là đang vì ngươi lo lắng, nếu như ngươi muốn cho ngươi mẫu thân an tâm, ngươi tự cần phải trở nên mạnh mẽ."

Lâm Vũ cầm lên một khối đại tích mộc, đem trước kia một khối cho thay hoán đổi, lần nữa đem mặt khác hai khối tích mộc thả vào đại tích mộc lên: "Như vậy, ngươi trở nên cường đại, ba ba mẹ mẹ của ngươi là có thể hoàn toàn an tâm, ngươi xem đúng hay không? Ta biết ngươi là thông minh hài tử, biết rõ ta ý tứ."

Lâm Vũ lời mặc dù tương đối bình thản, lại không có ai biết, hắn hiện tại sử dụng một ít linh trị năng lực, lúc nói chuyện còn vận chuyển chân khí, khiến cho lời nói có một loại đánh thẳng linh hồn hiệu quả.

Hiện tại Lâm Vũ linh trị năng lực chưa đủ, đối với tâm trí thành thực đại nhân, có lẽ không hiệu quả gì, nhưng đối với Trương Bác Hoa nhỏ như vậy đứa bé, lẽ ra có thể đưa đến một ít tác dụng.

Đúng như dự đoán, Trương Bác Hoa ánh mắt lộ ra rồi suy tư thần sắc, Lâm Vũ cũng không nói gì thêm, cái này thằng bé trai nào bộ kinh mạch tuyệt đại đa số bị đã thông, thông minh tài trí so với bạn cùng lứa tuổi cao hơn chân trời đi rồi, nếu như hắn bây giờ còn không thể rõ ràng, vậy mình cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Suy tư một hồi lâu sau, Trương Bác Hoa lần nữa nhìn Lâm Vũ: "Đại ca ca, ta muốn như thế nào tài năng trở nên cường đại?"

Hồ!

Lâm Vũ thở ra một hơi dài, cuối cùng đạt tới hiệu quả dự trù, đạo: "Muốn thành cường đại, không phải một ngày hay hai ngày liền có thể làm được, mà là muốn cực kỳ lâu, ngươi muốn làm, chính là từng điểm từng điểm thành cường đại, giống như ba mẹ sau khi về nhà, ngươi cho bọn hắn châm trà, ba mẹ ở nhà lúc, ngươi liền theo bọn họ trò chuyện, hoặc là giúp mẫu thân làm vệ sinh, đã nói lên ngươi càng ngày càng hiểu chuyện, đây chính là cường đại một loại."

"Nói như này tích mộc giống nhau, ngươi cường đại một điểm, ba ba mẹ mẹ của ngươi thì càng ổn một ít, nha, đối với ngươi tỷ tỷ cũng giống như vậy, ngươi hiểu chưa?"

"Đại ca ca, ta hiểu được!" Trương Bác Hoa nặng nề gật đầu, trong mắt đã bắt đầu khôi phục hào quang.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, mặc dù Trương Bác Hoa chỉ số thông minh rất cao, nhưng chung quy bởi vì này chút ít tuổi tác, không có gì lịch duyệt, nói cách khác có chỉ số thông minh nhưng lại không có trí khôn gì, chính mình chỉ có thể nói đến như vậy trình độ, sau đó sự tình, thì nhìn hắn như thế đi làm.

Trẻ nít cái bộ dáng này, cha mẹ cũng sẽ thúc thủ vô sách, nhưng chỉ cần một phe có chút cái thiện, bên kia có lẽ cũng giống như vậy.

Đình đồng!

Tiếng chuông cửa vang lên lần nữa, hắn là Trương Bác Hoa cha mẹ trở lại, Trương Hiểu Nhã đang chạy ra phòng bếp muốn mở cửa, lại phát hiện một đạo thân ảnh gầy nhỏ theo bên cạnh mình lướt qua, nhất thời sợ hết hồn.

Ngay sau đó Trương Bác Hoa liền mở cửa ra.

"Ba ba, mụ mụ , các người đã về rồi." Trương Bác Hoa hướng ngoài cửa một đôi vợ chồng trung niên hồ.

Ngay sau đó liền một tay kéo một cái đi vào gia môn , tại đại môn bên cạnh lấy ra giấy , đạo: "Ba ba, mụ mụ , đổi giấy ngồi trước một hồi , ta đi cấp các người châm trà."

Ách!

Tất cả mọi người , bao gồm Lâm Vũ ở bên trong đều hóa đá ngay tại chỗ , này năng lực tiếp nhận , tựa hồ cũng quá nhanh một điểm!

Lâm Vũ không biết Trương Bác Hoa bình thường ở nhà là trạng huống gì , nhưng Trương Hiểu Nhã cùng nàng cha mẹ có thể cũng rõ ràng là gì , đừng nói sẽ có nhiệt tình như vậy , thậm chí mấy ngày đều kêu im lặng ba mẹ , hôm nay như thế. . . Giống như biến thành người khác giống như ?

Lâm Vũ ngược lại tâm cảnh rất giỏi , dẫn đầu lấy lại tinh thần nhìn Trương Hiểu Nhã , trong đầu nghĩ những chuyện này bình thường Trương Hiểu Nhã cũng ở đây làm , Trương Bác Hoa một mực nhìn ở trong mắt , hôm nay bị như vậy một phen khuyên bảo , hơn nữa hẳn năng lực lĩnh ngộ rất cao , hiện học hiện bán ngược lại cũng không phải việc khó.

Trên thực tế , Lâm Vũ suy đoán trên căn bản đã chính xác.

"Lâm Vũ , người mới vừa đối với ta đệ đệ đến cùng nói cái gì ?" Trương Hiểu Nhã lệ nóng doanh tròng mà nhìn Lâm Vũ.

Nàng ở nhà khuyên bảo lâu như vậy , mặc dù có chút hiệu quả , nhưng hiệu quả quá nhỏ.

Vậy mà hôm nay , Lâm Vũ vừa qua đến , cái này còn không có ngồi hơn nửa canh giờ , vậy mà so với nàng đã qua một tháng cố gắng thành quả còn muốn lớn hơn trăm lẻ tám ngàn dặm!

Lâm Vũ cười một tiếng , cùng Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ đồng thời đứng dậy , đạo: "Có một số việc , chỉ cần tìm được phương pháp chính xác , tuyệt đối có thể làm ít công to , thậm chí chuyện nửa công gấp trăm lần , ta là một cái thầy thuốc , ít nhiều gì biết một ít bệnh nhân tâm lý , chỉ như vậy mà thôi."

Trương Bác Hoa cũng không phải là không muốn cải thiện , mà là không tìm được thích hợp phương pháp , Trương Hiểu Nhã không biết Trương Bác Hoa trong lòng nghĩ là cái gì , cho nên hiệu quả quá nhỏ , Lâm Vũ lại là tìm được điểm vào , thoáng cái liền đem trong lòng của hắn đóng lại cánh cửa kia mở ra , đạo lý chính là đơn giản như vậy.

Đương nhiên , cũng cùng khoảng thời gian này nhìn một ít liên quan tới lĩnh trị thư tịch có chút ít quan hệ , nay lần đầu tiên thử , căn bản tự không có nghĩ đến sẽ nhận được tốt như vậy hiệu quả.

Sau đó đi tới Trương Hiểu Nhã cha mẹ trước người , ba người đồng thanh nói: "Bá phụ bá mẫu tốt."

Cái này mặt đầy chính khí mặt chữ quốc trung niên nam nhân , Lâm Vũ ngược lại nhận ra , cục trưởng cục công an thành phố: Trương văn hưng , lúc trước tại trên tivi không chỉ một lần gặp qua hắn.

Không trách Trương Hiểu Nhã biết làm cảnh sát , nguyên lai là gia tộc di truyền , về phần người trung niên này đàn bà , giữa hai lông mày cùng Trương Hiểu Nhã ngược lại có bốn năm phần giống nhau , hơn nữa vừa nhìn chính là cái loại này hiền thê lương mẫu loại hình , Trương Hiểu Nhã hôm nay cái bộ dáng này , xem ra là di truyền mẫu thân.

"Há, các người khỏe." Trương Hiểu Nhã cha mẹ nhất thời lấy lại tinh thần , trương văn hưng nắm Lâm Vũ tay , kích động nói: "Người chính là lâm thầy thuốc chứ ? Quả nhiên nhất biểu nhân tài , lần này nhà chúng ta có thể may mà người , đều chớ đứng , mau vào đi ngồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Đáng thương đáng hận

Trên bàn cơm , Trương Bác Hoa biểu hiện , quả thực để cho Lâm Vũ lấy làm kinh hãi , đang dùng cơm trước , hắn tự lấy một cái thầy thuốc thân phận , hỏi thăm một hồi Trương Văn Hưng vợ chồng , biết được Trương Bác Hoa khoảng thời gian này ở nhà biểu hiện , so với bất kỳ phạm có bệnh tự kỷ hải tử đều nghiêm trọng.

Nhưng bây giờ tới một 180° bước ngoặt lớn , mà nói cũng nhiều hơn , thậm chí còn chủ động giúp cha mẹ xới cơm gấp thức ăn , Trương Bác Hoa mẫu

thân đã không biết bao nhiêu lần xuống bàn , trốn phòng vệ sinh lau nước mắt đi rồi.

Lâm Vũ đang thán phục đồng thời , cũng than thầm đã biết một lần , nhất định là chó ngáp phải ruồi tìm đúng rồi phương pháp.

"Tiểu Lâm , nhà ta Hiểu Nhã một mực nói ngươi là vị thần y , đầu tiên ta còn có chút không tin , nhưng bây giờ ta không tin cũng phải tin rồi." Trương Vân Hưng cho Lâm Vũ rót ly trà , thờ dài nói , "Nhà ta Bác Hoa bệnh , không biết đi rồi bao nhiêu gia bệnh viện , quốc nội nước ngoài bệnh viện đều đi qua , có thể không có một người có biện pháp giải quyết , sớm biết chúng ta thành phố Đông Hoa có như vậy một vị thần y , chúng ta cũng không cần thiết hành hạ như thế."

"Trương cục trưởng . . ."

"Kêu cục trưởng gì ? Đây là tại trong nhà , kêu bá phụ!"

"Bá phụ , ngài quá khách khí , ta y thuật cũng liền hình dáng kia đi , chỉ là vừa vận nắm giữ loại bệnh này phương pháp trị liệu mà thôi." Lâm Vũ mỉm cười nói.

Đây là sự thật , Lâm Vũ có thể không có tự đại đến cho là mình hiện tại y thuật có thể vô địch thiên hạ , so với cái kia Trung Tây y đại gia còn có chênh lệch không nhỏ , có thể trị hết như vậy bệnh , chủ yếu nhất công lao vẫn là đạo gia truyền thừa hệ thống.

"Tiểu Lâm ngươi liền chớ khiêm nhường , bất kể như thế nào , nhà ta Bác Hoa bệnh là ngươi chữa khỏi , ngươi trị đã khá nhiều chuyên gia đều không trị hết bệnh , tồn tại bản lĩnh thật sự!"

Lâm Vũ hoàn toàn không biết nên như thế trả lời lại.

"Ba , ngươi cũng đừng khen nữa hử , ngươi xem một chút hử cái đuôi đều muốn trời cao." Trương Hiểu Nhã trực tiếp một cái liếc mắt , "Y thuật thật là lợi hại , nhưng tán gái bản sự so với y thuật có thể lợi hại hơn."

"Ha ha ha! Đúng vậy, đúng vậy!" Trương Vân Hưng ha ha cười nói.

Xã hội hiện đại , bất cá hai tay nếu như không có mấy phần bản lĩnh thật sự , nhưng là phải lật thuyền , thậm chí hai cái thuyền cùng nhau lật , làm sao giống như Lâm Vũ như vậy vững vàng ?

"Thật sao? Hiểu Nhã tỷ , có tin hay không ngày nào ta đem ngươi cũng cho ngâm ? Cho ngươi cho ta vợ kè!" Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt , "Hiểu Nhã tỷ dung mạo ngươi còn qua được , cho ta vợ kè , cũng không tính bôi nhọ rồi ta một đời thanh danh , ta có thể suy tính một chút."

"Lâm Vũ!" Trương Hiểu Nhã cố nén đem com chén đập tới xung động , "Ta muốn cho ngươi vợ kè ? Đừng nói môn , liền cửa sổ cũng không có!"

"Há, vậy thì tốt." Lâm Vũ thở phào nhẹ nhõm , "Nếu không thì , nếu như ta ngày nào không hái ngươi bằng hiệu , mười phần mười phải bị ngươi dùng đạn chấm sóc." Dứt lời , còn vỗ ngực một cái , làm ra một cái rất sợ hãi vẻ mặt.

"Ngươi . . . Đi chết đi!" Trương Hiểu Nhã đã hoàn toàn nổi tung , trực tiếp đem chén com vừa để xuống , giận dùng dùng xuống bàn , vẫn không quên vừa đi vừa quay đầu trừng Lâm Vũ mấy lần.

Ha ha ha. . .

Ăn com , Lâm Vũ tại Trương gia ngồi trong chốc lát sau , liền đưa ra cáo từ , mang theo Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ ở bên ngoài vòng vo một vòng , về nhà lúc sau đã mười giờ tối , mà lúc này đây , Liễu Thi Ngưng lại gọi điện thoại tới.

"Thi ngưng , thế nào ?"

"Nếu như máy bay không muộn điểm , bọn họ sẽ ở bảy ngày sau chừng mười giờ sáng đi tới thành phố Đông Hoa , tổng cộng ba người." Trong điện thoại vang lên Liễu Thi Ngưng mang theo thanh âm trong trẻo lạnh lùng , "Y theo tình báo phân tích , ba người bọn họ bất kỳ một cái nào cũng không sánh nổi Grey , nhưng là không kém nhiều lắm , nếu như ba người cùng nhau đối phó ngươi , tuyệt đối so với Grey khó dây dưa rất nhiều."

Lâm Vũ suy nghĩ một chút , đạo: "Làm hết sức gom một ít ba người bọn họ tình báo , bao gồm phương thức chiến đấu , am hiểu các loại vũ khí chò , càng cận kề càng tốt."

"Đã gom được rồi , một hồi phát đến ngươi trong hòm thư , bao gồm Satan tổ chức tại hoa hạ sở hữu chi nhánh vị trí . . ."

Cúp điện thoại , Lâm Vũ đi tới dương thai biên thượng , thổi mát mẻ gió đêm , nhìn thành phố Đông Hoa cảnh đêm , mi tâm lại đã sớm nhủ thành một cái xuyên chữ , đây lòng đang không ngừng suy nghĩ đối sách , từng cái phương án nhô ra , lại một lần nữa lần bị phủ định.

"Bảy ngày sau , ba người . . ." Lâm Vũ lúng ta lúng túng thì thầm.

Lần này ba người , ngược lại cũng không khó đối phó , nhưng lần kế đây? Bảy người ? Mười người ? Thậm chí nhiều hơn ? Satan tổ chức một khi đón nhận ủy thác , sẽ giống như thuốc cao bôi trên da chó giống nhau nhìn chăm chăm ám sát đối tượng , không hoàn thành nhiệm vụ này tuyệt sẽ không bỏ qua!

Trừ phi , cho bọn hắn một cái đả kích trầm trọng , có lẽ còn có thể để cho bọn họ biết khó mà lui.

"Đả kích trầm trọng ?" Lâm Vũ tựa hồ nghĩ tới điều gì , lập tức xoay người vọt vào bên trong phòng , "Lan tỷ , mượn người máy vì tính dùng một chút."

Đang ở phòng khách xem TV Diệp Tâm Lan lấy lại tinh thần , vội vàng chạy đến căn phòng xuất ra một máy màu đỏ laptop.

Lâm Vũ mặc dù bình thường không dính những thứ này , nhưng trong đại học đều có máy vì tính giờ học , một ít cơ bản thao tác vẫn sẽ , đem quyền sở hữu ra , ghi danh đến Thanh Ảnh mạng lưới công ty trang web , sau đó tải nhập một cái người sử dụng tên cùng một cái mật mã , đây là Liễu Thi Ngưng mở cho hắn một cái nội bộ hòm thư.

Thu cái trong rương có rất nhiều bưu kiện , có chút là một ít báo biểu hợp đồng loại hình , Lâm Vũ không có tâm tư nhìn , còn có một ít là không quá trọng yếu tình báo , đều là Liễu Thi Ngưng để ở chỗ này để phòng Lâm Vũ bất cứ tình huống nào , mà một ít tình báo trọng yếu , đều nặng đánh dấu ra.

Mới nhất một phần bưu kiện , chính là Liễu Thi Ngưng mới vừa nói kia một phần tình báo.

Lâm Vũ đem phụ tùng Download đi xuống , bên trong là một phần văn bản cùng một trương tờ đơn , văn bản phía trên biểu hiện chính là chỗ này một lần ba cái sát thủ cận kề tình báo , bao gồm hình ảnh , tuổi tác đều rõ ràng.

Bất quá lần này , Lâm Vũ chỉ là đại khái xem một hồi , lần nữa mở ra cái kia tờ đơn , lúc này mới hắn lần này mục tiêu: Satan tổ chức tại hoa hạ sở hữu chi nhánh tin tức cận kề.

"Nhiều như vậy chi nhánh ?" Lâm Vũ lạnh tiếng nói.

Cái này Satan tổ chức thực lực không tệ a , tại hoa hạ cơ hồ từng cái tỉnh đều có chi nhánh , cứ việc những thứ này chi nhánh đều là một ít trạm tiếp liệu , nhưng chính là bởi vì là trạm tiếp liệu , Lâm Vũ mới có thể tìm những chỗ này hạ thủ , chỉ cần đứt rồi đối phương trang bị tiếp tế , đối phương coi như đi tới hoa hạ , cũng như một cái bị nhổ răng rắn độc.

Hoa hạ đối với những trang bị này quản chế , có thể không phải bình thường nghiêm khắc.

Bọn họ tại hoa hạ thành lập loại này chi nhánh , tuyệt đối hao tổn tương đối lớn tinh lực , tài lực cùng nhân lực , diệt đi bất kỳ một cái nào , đều tuyệt đối muốn cho bọn họ nhức nhối!

Càng khiến người ta đáng hận là , những thứ này chi nhánh danh sách trung , nhìn tên , ít nhất có tám phần mười trở lên là hoa hạ người! Lúc này mới Lâm Vũ tức giận nhất địa phương , thân là hoa hạ người , lại giúp đám kia người ngoại quốc tới giết hoa hạ con dân , thực sự là. . .

Đáng thương!

Thật đáng tiếc!

Cũng có thể hận!

"Satan , lần này ta muốn cho người biến thành chân chính ngu dân!" Lâm Vũ mất lộ ra tinh quang , lạnh giọng nói.

"Nhưng là Tiểu Vũ , những chỗ này rải rác tại hoa hạ các nơi , người coi như muốn diệt đi bọn họ , cũng phải tiêu phí không ít tinh lực cùng thời gian , chẳng lẽ người dự định từ đi thầy thuốc làm việc ?" Diệp Tâm Lan nghi ngờ nói , "Ta cùng tư ngữ cũng không có năng lực này."

"Yên tâm!" Lâm Vũ khòe miệng hơi hơi thượng câu , "Có một số việc , căn bản không cần ta đi động thủ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Thuận lợi đột phá

"Vậy người định làm gì ?" Mục Tư Ngữ nhất thời cũng hứng thú.

Hai nữ cũng muốn nghe một chút Lâm Vũ đến cùng có cái gì diệu kế cầm nang , các nàng đi theo Lâm Vũ , cũng không phải một ngày hay hai ngày chuyện , thấy Lâm Vũ lộ ra như vậy thần tình , cũng biết hắn khẳng định đối với chuyện này trong lòng có dự tính!

Nếu không, Lâm Vũ căn bản không khả năng toát ra như vậy thần tình.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng, đạo: "Các ngươi thật muốn biết?"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đồng thời gật đầu.

"Bằng ta một người, coi như bản sự lại lớn, chạy này mấy chục chi nhánh, chỉ là đi đường cũng phải mệt chết, nếu ta một lực lượng cá nhân không được, vậy thì mượn tay người khác rồi." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Hơn nữa, ta trước mắt có hai cái ý tưởng, vừa vặn hỏi ý một hỏi các ngươi ý kiến."

Hai nữ lần nữa gật đầu, chờ Lâm Vũ nói tiếp.

Lâm Vũ trực tiếp bùng lên Diệp Tầm Lan ly trà, uống một hớp, đạo: "Lan tỷ, ngươi tại trong máy làm nước cũng bỏ thêm Linh dịch?"

Mùi này, quả thực so với trà nổi tiếng gì đều tốt uống, cứ việc Lâm Vũ không có uống qua trà nổi tiếng gì, nhưng có thể bảo đảm, lại quý giá trà, cùng trên tay một ly này trà so ra, liền cùng nước tiểu ngựa không sai biệt lắm!

"Mới vừa thêm, không nói cái này, nói chính sự!" Diệp Tầm Lan thúc giục.

"Tốt lắm, ta bây giờ bắt đầu nói ta hai cái phương án." Lâm Vũ lần nữa uống một hớp trà, đối với hai nữ đạo: Phương án thứ nhất, chính là Satan mặc dù là mạnh nhất trên thế giới đại tổ chức sát thủ, nhưng tuyệt không phải trên thế giới duy nhất tổ chức sát thủ, có chút thực lực khả năng không bằng Satan, nhưng chênh lệch cũng không phải là đặc biệt lớn tổ chức sát thủ, khẳng định đã sớm muốn đem Satan đạp đi cũng chiếm lấy."

"Nếu như những tổ chức này tại hạ hạ cũng có chi nhánh, ta đây liền có thể đem này một phần tình báo bán cho cái tổ chức này, mượn tay người khác tới xuống những thứ này chi nhánh."

Hai nữ đồng thời hai mắt tỏa sáng, việc này mượn đao giết người cờ, quả thực xuống được hay!

"Tới loại phương án thứ hai, chính là mình tổ chức một đội ngũ, trước từ ta xuất thủ đem Kinh Nam chi nhánh tiêu diệt, được đến bên trong chứa chuẩn bị mở rộng đội ngũ thực lực, sau đó sẽ để cho ta chính mình đội ngũ từng cái đi đem những phân bộ khác thu thập hết! Các ngươi nói một chút, ta nên lựa chọn cái nào cho thỏa đáng?"

Lâm Vũ phương án thứ hai, để cho hai nữ trầm mặc lại, hai cái này phương án có tốt xấu, xác thực rất khó lựa chọn.

Phương án thứ nhất, không thể nghi ngờ là bảo đảm nhất, thế nhưng thu vào liền nhỏ, vấn đề là muốn bán cho người nào? Nếu như một cái tổ chức nào đó đem Satan giam ở dưới chân, cũng bảo đảm không cho phép Lâm Vũ cừu nhân tại về sau có thể hay không mời cái tổ chức này tới giết hắn, đến lúc đó chính là khiêng đá đầu đập chân mình.

Phương án thứ hai, thu vào không thể nghi ngờ là lớn nhất, thế nhưng trong đó mạo hiểm cũng lớn, không nói trước xây dựng một đội ngũ có bao nhiêu khó khăn, liền nói diệt đi những thứ này chi nhánh, nhất định sẽ tạo thành nhân viên tổn thất, thậm chí... Rất có thể bởi vì một lần thất bại mà toàn quân bị diệt.

"Tiểu Vũ, nếu như chọn phương án thứ hai, ngươi có không có thích hợp đội ngũ hoặc là thí sinh?" Diệp Tầm Lan cũng không có lập tức giúp Lâm Vũ lựa chọn, mà là hỏi ra đội ngũ vấn đề.

"Nếu như chọn phương án thứ hai, nhân viên hoàn toàn không thành vấn đề." Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Ta đây liền đề nghị ngươi chọn phương án thứ hai, nếu như đội ngũ không thành vấn đề mà nói, lại bằng vào thi ngưng các năng kỹ thuật, đủ để thế như chẻ tre." Diệp Tầm Lan đề nghị.

"Tur ngữ, ngươi đây?" Lâm Vũ quay đầu nhìn Mục Tư Ngữ.

"Ta cũng đồng ý Lan tỷ đề nghị, về sau nếu như ngươi thủ hạ có một nhóm người, cho dù có sát thủ muốn giết ngươi, cũng phải liên tục ước lượng." Mục Tư Ngữ đạo, "Theo lâu dài góc độ đến xem, ngươi cũng hẳn chọn phương án thứ hai."

Lâm Vũ gật gật đầu, đạo: "Ta cũng thiên về chọn phương án thứ hai, hai vị phụ nhân ý tưởng ngược lại cùng ta nhất trí, vậy hôm nay liền hàn huyên tới này, chuẩn bị hầu hạ đi, hắc hắc..."

"..."

...

Đêm đó, Lâm Vũ cũng không có cùng Diệp Tầm Lan hoặc là Mục Tư Ngữ song tu, bởi vì tối nay chính là đột phá thời cơ.

Bên trong đan điền đã chứa đầy chân khí, hiện tại nhâm mạch lên đã chỉ còn lại Liêm tuyến, nhận dịch hai cái huyết khiếu không có đã thông, chỉ cần đem hai cái huyết này khiếu đã thông, cũng ý nghĩa Lâm Vũ đột phá luyện tinh hóa đệ nhất trọng, thực lực đem lại vào một tầng.

Nhâm mạch, tổng mặc cho một thân chi âm kinh, lại xưng là âm mạch chi hải, « luyện khí cửu chương » phương thức tu luyện có một chút tương đối kỳ quái, chính là luyện tinh hóa khí hai tầng đầu, nam nhân tu luyện đệ nhất trọng là đã thông nhâm mạch đệ nhị trọng chính là đã thông đốc mạch, nữ nhân

tu luyện thứ tự thì vừa vận ngược lại, ngược lại trước muốn đánh thông được xung dương mạch chi hải đốc mạch, sau đó sẽ đã thông nhâm mạch.

Cái này có lẽ cũng là một loại âm dương điều hòa nguyên nhân, Lâm Vũ cũng không có qua bao sâu cứu, chờ sau này lại lên giờ dạy học sau hỏi lão sư chính là.

"Bắt đầu đột phá." Lâm Vũ lần nữa kiểm tra một chút chân khí bản thân, hít thở sâu một hơi, nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện.

Bên trong đan điền chân khí bị dẫn dắt đi ra, tại nhâm mạch trung hướng thượng du đi, vận hành đến Liêm tuyền dưới huyết mặt huyết thiên đột sau đó mới vừa dừng lại, theo thời gian đưa đẩy, huyết thiên đột trung chân khí càng giữ càng nhiều, Lâm Vũ tập trung ý chí, dựa theo « luyện khí cửu chương » lên pháp môn, đem huyết thiên đột chân khí không ngừng áp súc, đè thêm co rút.

Cho đến bên trong đan điền gần một nửa chân khí đều bị áp súc tại thiên đột huyết, Lâm Vũ liền thừa thế xông lên, đem huyết thiên đột chỗ chất chứa chân khí, lấy chẻ tre thế xông về Liêm tuyền huyết!

Ầm!

Trong cơ thể tựa hồ phát ra một tiếng nổ ầm, đây là nơi nào đó huyết khiếu bị đã thông hiện tượng.

Liêm tuyền huyết, trùng huyết thành công!

Lại một lần nữa trước quá trình, Lâm Vũ trong đan điền lưu lại không tới nửa thành chân khí, đem còn lại chân khí vận chuyển đến mới vừa đã thông Liêm tuyền trong huyết, áp súc sau đó liền trực tiếp đánh phía nhận dịch huyết, kết quả không có chút nào ngoài ý muốn, nhâm mạch lên cuối cùng một chỗ huyết khiếu giống vậy được thuận lợi đã thông.

"Đột phá thành công!" Lâm Vũ mở hai mắt ra, hít thở sâu một hơi, thoải mái tựa hồ cả người đều muốn run rẩy.

Quá trình nhìn như đơn giản, kì thực cũng không dễ, đầu tiên là trong thời gian này không thể bị quấy rầy, nếu không không những không thể thuận lợi đột phá, áp súc sau chân khí cũng có khả năng bởi vì mất khống chế từ đó tổn thương kinh mạch, yêu cầu một đoạn thời gian rất dài tài năng khôi phục, thứ yếu chính là thời gian cũng rất dài, đừng xem chỉ có hai cái huyết khiếu, trên thực tế hao tổn gần hai giờ!

Khô khan, là tu luyện đại danh từ, nhưng Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng đều rất hưởng thụ quá trình này.

Bởi vì tu vi mỗi ngưng tụ một phần, không những có thể để cho thực lực của chính mình mạnh hơn một phần, đối với tự thân khống chế giống vậy tiến hơn một bước, đây là một loại rất cảm giác kỳ quái, thân thể vốn chính là chính mình, có thể là rất nhiều người đối với tự thân khống chế nhưng vẫn dừng lại ở một cái cấp thấp nhất tầng thứ.

Nếu không có một người tu luyện qua người, muốn sử dụng năm phần lực đạo, rất có thể sử dụng ra sáu phần hoặc là bốn phần, thậm chí kém càng nhiều.

Mặc dù luyện võ cũng có thể gia tăng đối với thân thể khống chế, nhưng vẫn là không có tu luyện nội công tâm pháp như vậy hữu hiệu.

Lâm Vũ có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tu vi mỗi cao thâm một phần, đối với mình thân thể năng lực khống chế thì càng vào một phần, bây giờ muốn sử dụng năm phần lực đạo, mặc dù không khả năng đạt tới mười phần mười tinh chuẩn, nhưng tuyệt so với trước kia sử dụng ra sáu phần hoặc là bốn phần phải mạnh hơn rất nhiều lần!

"Satan mấy tên sát thủ kia, hiện tại ta ngược lại thật ra hi vọng nhìn các ngươi có thể mau lại đây, cũng tốt để cho ta thử một chút sau khi đột phá thực lực đến cùng thế nào!" Lâm Vũ trong mắt bắt đầu toát ra nồng đậm chiến ý. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 108: Hiện tại người a

Tại tối hôm qua, cũng đã thiết lập sẵn đối phó Satan tổ chức kế hoạch, những chuyện khác thì dễ làm rất nhiều, chỉ là bây giờ không phải là diệt đi cái kia chi nhánh thời cơ, nếu như bây giờ diệt đi, đối phương rất nhanh thì có thể thu đến tình báo, mấy tên sát thủ kia chẳng mấy chốc sẽ làm ra điều chỉnh, căn bản không ảnh hưởng được bọn họ độ tiến triển.

Muốn động thủ, cũng chỉ có chờ bọn hắn lên phi cơ sau đó mới động thủ.

Một khi bọn họ máy bay hạ cánh , Kinh Nam tỉnh tiếp tế không có , thì nhất định phải tạm thời ra ngoài tỉnh chỉ nhánh tiến hành trang bị tiếp tế , như vậy thì được trễ nãi rất nhiều thời gian , Lâm Vũ chính là muốn thừa dịp thời cơ này , tại bọn họ sức chiến đấu yếu nhất thời điểm , cấp cho một kích trí mạng

Hiện tại Lâm Vũ , vẫn giống như một người không có chuyện gì giống nhau mỗi ngày đi làm , tan việc , trừ lần đó ra chính là tu luyện , cùng với học tập một ít xoa bóp cùng lĩnh trị loại hình kiến thức.

Mỗi ngày còn có lão bà đưa cơm , thời gian trải qua thật là thanh thoi.

"Ừ ? Ta nói các ngươi tại sao lại tới ? Ta trước không phải đã nói , cái loại này bị sét đánh sự tình đừng đến tìm ta!" Lâm Vũ nhìn trước mắt này một đôi chị em gái , lạnh giọng nói.

Này một đôi chị em gái , rõ ràng là Tần Surong cùng Tần Mặc hai người.

Lần trước các nàng tới , bị Lâm Vũ chẩn đoán được hi mạch , Tần Surong tại chỗ muốn Lâm Vũ mở một bộ thuốc phá thai , lại bị Lâm Vũ cho trực tiếp mắng đi , lúc này mới qua bao lâu , các nàng rốt cuộc lại tới.

"Lâm Vũ , lần này ta là tới mời ngươi mở thuốc dưỡng thai." Tần Surong lên tiếng giải thích.

"Ồ? Nghĩ thông suốt ?" Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn nhìn Tần Surong.

"Nghĩ thông suốt." Tần Surong gật đầu một cái , "Này dù sao cũng là ta xương thịt , coi như cha đứa bé không nhận , ta cũng sẽ một thân một mình đem con nuôi dưỡng lớn lên."

Nói xong lấy tay vuốt ve bụng mình , mặc dù bây giờ còn không có chút nào nhô lên , nhưng Lâm Vũ nhìn ra được , đây là nàng thói quen động tác , một cái chuẩn mẫu thân có thể làm ra như vậy thói quen , hiển nhiên là thật muốn thông.

"Đưa tay ra." Lâm Vũ đối với Tần Surong đạo.

Tần Surong theo lời đưa tay ra , để cho Lâm Vũ vì chính mình xem mạch.

Khám bệnh qua mạch sau đó , Lâm Vũ nói lần nữa: "Thuốc dưỡng thai cũng không phải dưới tình huống nào cũng có thể dùng , hần còn có một cái tên , kêu giữ thai được , là một loại bảo vệ thai nhi phòng ngừa phụ nữ có thai sinh non được vật , ngươi tình huống bây giờ bình thường , hoàn toàn không cần thiết dùng thuốc dưỡng thai , trở về nghỉ ngơi cho khỏe chính là."

"Nhưng là ta cuối cùng ta cảm giác động thai khí , Lâm Vũ , ngươi giúp ta một chút được không ? Van ngươi!" Tần Surong lo lắng nói.

Đến bây giờ , nàng còn tưởng rằng Lâm Vũ là vì lúc trước sự tình đang nháo tâm tình , không chịu mở thuốc dưỡng thai cho nàng , có thể nàng tựa hồ cũng quên mất một chuyện , chính là thuốc dưỡng thai loại vật này , cơ hồ tại cái gì bệnh viện , được phòng thậm chí rất nhiều tư nhân chỗ khám bệnh đều có mua , mặc dù trong này có chút khác biệt , nhưng tổng thể sẽ không kém quá nhiều.

Vấn đề là thuốc dưỡng thai cũng không phải là cái gì phụ nữ có thai cũng có thể dùng.

"Nếu như ta không có đoán sai , ngươi và cha đứa bé hoặc là gia nhân ở trước đây không lâu nào qua không được tự nhiên , còn huyền não thật lớn , có phải thế không ?" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Tần Surong đầu tiên là một trận kinh ngạc , về sau gật đầu một cái , bởi vì cha đứa bé không muốn muốn đứa bé này , hai người liền vì thế đại não loạn một trận , đối phương thậm chí còn uy hiếp nàng , nếu như Tần Surong muốn sinh cũng được , nhưng hần tuyệt sẽ không nhận đứa bé này.

Tần Mặc càng là kinh ngạc vạn phần nhìn Lâm Vũ , loại sự tình này , cũng có thể theo xem mạch lên khám bệnh đi ra ?

"Hiện tại những người đó a!" Lâm Vũ không khỏi thẳng lắc đầu. . .

"Tần Surong , ngươi là bởi vì đoạn thời gian trước mới vừa có bầu , lại bởi vì hài tử sự tình tự quá mức kích động , cho nên mới có một loại tương tự với động thai khí phản ứng , nhưng thực tế cũng không phải là như thế , trở về thật tốt điều dưỡng một đoạn thời gian liền có thể bình thường." Lâm Vũ kiên nhẫn khuyên , "Nhớ kỹ một điểm , là thuốc có 3 phần độc , được là không thể tùy tiện ăn."

Hiện tại có rất nhiều tình huống như vậy , đến khám bệnh người bình thường sẽ không là thầy thuốc , trên thân thể có chút tình trạng liền lộ ra buồn lo vô có , Lâm Vũ tại Vân Sơn Y Viện xem mạch tới nay , gặp được không ít người như vậy đến khám bệnh , trước mắt Tần Surong chính là một cái sống sờ sờ tiền lệ , nếu như đụng phải một cái phụ trách thầy thuốc , bình thường giao phó mấy câu là được.

Đây là bệnh nhân một phương , thầy thuốc một phương giống vậy có trách nhiệm , có lẽ là một ít thầy thuốc y thuật không qua quan , có lẽ là một ít thầy thuốc vì kiếm tiền chuyện gì cũng dám làm , vốn là một cái thật tốt người , chỉ là hơi có chút tình trạng , chỉ cần thoáng điều dưỡng một hồi liền vấn đề gì cũng sẽ không có , mà có chút thầy thuốc hết lần này tới lần khác muốn mở một ít được , kết quả ngược lại tốt , không thành vấn đề ngược lại ăn xảy ra vấn đề.

Loại chuyện này , cũng không hiếm thấy.

"Người nói là thật sao?" Tần Suong lần nữa xác nhận nói.

"Thật." Lâm Vũ gật đầu, "Về phần thời gian mang thai phương diện dinh dưỡng, các người hẳn là cũng rất rõ ràng, ta cũng không cần phải nói nhiều, còn có một chút giống vậy không thể xem nhẹ, chính là tâm tính, phụ nữ có thai buông lỏng tinh thần đi dưỡng thai, đối với thai nhi chỗ tốt không thua gì cái khác bất kỳ phương diện nào."

"Buông lỏng tinh thần?"

"Ta liền nói như thế, tự người có thể thử nghĩ một hồi, nếu hiện tại có hai cái phụ nữ có thai, những phương diện khác đều không khác mấy, nhưng trong đó một cái phụ nữ có thai mỗi ngày mặt mày ủ rũ, thậm chí một bộ tất cả mọi người đều thiếu năng năm triệu đáng về, động một chút là nổi giận, mà đối thành một cái phụ nữ có thai mỗi ngày có thể bảo trì tương đối khá tâm tính, người nói cái nào đối với thai nhi phát dục có chỗ tốt?" Lâm Vũ dùng hết khả năng thông tục ngôn ngữ nói với Tần Suong đạo.

"Ta hiểu được." Tần Suong gật gật đầu, "Lâm Vũ, cảm ơn người."

Lâm Vũ cười một tiếng: "Không cần khách khí, trở về thật tốt dưỡng thai, bảo trì buông lỏng tinh thần, liền không có vấn đề gì."

Đưa đi Tần gia hai tỷ muội, Lâm Vũ dựa lưng vào ghế ngồi từ, lần nữa thờ dài nói: "Hiện tại người a. . ."

"Người tại sao lại bắt đầu than thở rồi hả?" Dương Tuyết không nói hỏi.

Những lời này, ngay tại mấy phút đồng hồ này bên trong, đã nghe Lâm Vũ nói hai lần, chẳng lẽ trong này còn có cái gì ẩn tình hay sao?

"Tỷ tỷ giáo huấn đã sống sờ sờ mà xuất hiện ở trước mắt, làm muội muội vẫn không biết hỏi cái, người nói này cũng gì đó cùng gì đó?" Lâm Vũ lắc đầu nói.

Vẫn là câu nói kia, có theo thông lệ thì có ngoại lệ, nếu như đừng phải chuyện tốt, rất nhiều người đều hy vọng mình là cái kia theo thông lệ, nhưng nếu như đừng phải chuyện xấu, rất nhiều người chỉ hy vọng mình là cái kia ngoại lệ, nói trắng ra là chính là may mắn tâm lý đang quấy phá, cho là mình cùng những người khác không giống nhau, chờ sự tình đến không thể văn hồi mức độ, muốn hỏi hận liền đã muộn.

"Ta nhớ được nàng là người bạn gái trước, người có phải hay không đối với nàng còn có tình xưa?" Dương Tuyết nghịch ngợm nháy mắt.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng: "Người cảm thấy có thể sao? Nhanh lên một chút mở cửa ra cho ta tiếp khách!"

"Lập tức tan việc còn tiếp gì đó khách? Phi phi phi! Gì đó tiếp khách, là tiếp đãi bệnh nhân!" Dương Tuyết tròn trắng mắt một cái, "Đúng rồi, người vợ bé hôm nay tại sao không có đưa cơm tới?"

Mỗi ngày lúc này, Mục Tư Ngữ cũng sẽ đứng lúc tới, hôm nay lại không thấy thân ảnh.

"Kẹt xe, muốn muộn một điểm tới."

"Ta hỏi lại người một cái vấn đề." Dương Tuyết tiếp tục nói, "Người tại sao dám khẳng định như vậy, người bạn gái trước không có hỏi cái chi tâm?"

"Chị, người có thể không thể đừng bát quái như vậy?" Lâm Vũ không nói lắc đầu, "Bất quá người nghĩ biết rõ, ta có thể nói cho người biết, ta có thể biết bấm độn, người tin không?"

Đây đúng là Lâm Vũ nhìn Tần Mặc tướng mạo đang nhìn đi ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Xem bói hỏi nhân duyên

Đạo gia năm thuật trung tướng, liền chia làm người tướng, gia tướng, mộ tướng cùng số tử vi, thật ra thì những thứ này đều cùng « kinh dịch » tồn tại thiên ti vạn lĩ liên lạc, thậm chí có thể nói đều là do « kinh dịch » phát triển kéo vuron ra, cho nên Lâm Vũ học dễ dàng hơn, rất nhanh thì tăng lên tới sơ cấp.

Mặc dù chỉ là sơ cấp, nhưng nhìn vừa nhìn cơ bản người tướng vẫn là cũng không có vấn đề lớn lao gì.

Sở dĩ sẽ nói như vậy, chính là Lâm Vũ mới vừa rời đại thể nhìn một chút Tàn Mặc tướng mạo, sở được đến kết luận, đương nhiên, loại này không có đi qua người trong cuộc đồng ý liền tự tiện xem tướng tình huống, là không thể thu được bất kỳ truyền thừa điểm.

"Người còn có thể cái này?" Dương Tuyết rõ ràng không tin.

Nàng không phải là không tin tưởng về phương diện này chuyện, bởi vì nàng có một người bạn sẽ bài Tarot xem bói, Dương Tuyết tại lúc lên đại học sau, có lúc cũng sẽ tìm nàng người bạn kia xem bói một hồi, có lúc còn rất chính xác.

Dương Tuyết hiện tại không thể tin được là, Lâm Vũ vậy mà cũng sẽ phương diện này đồ vật!

"Ta từ nhỏ đọc « kinh dịch », biết cái này chút ít có gì đáng kinh ngạc?" Lâm Vũ nhún vai một cái.

Dương Tuyết ngược lại nghĩ tới, Lâm Vũ lúc trước đã từng nói hần bình thường thích đọc « kinh dịch » loại hình điển tịch, biết bói quẻ xem tướng cũng không có gì quá kỳ quái.

"Dù sao hiện tại không có chuyện gì, nếu không người cho ta xem bói một hồi?" Dương Tuyết nhất thời hứng thú.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Không thành vấn đề, người muốn hỏi gì chuyện?"

"Ta muốn hỏi hỏi nhân duyên phương diện, nhưng cũng không có cái gì vấn đề cụ thể, người giúp ta đại thể xem một chút đi." Dương Tuyết khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ nói.

"Há, nguyên lai Tuyết tỷ người là muốn tìm nhà chồng rồi." Lâm Vũ trêu ghẹo nói, "Ta bây giờ không có mang xem bói công cụ, trên người của người có tiền xu sao?"

Cổ nhân xem bói dùng thi thảo, bắt quá thi thảo tựa hồ tương đối khó tìm, thậm chí có không có loại cỏ này cũng còn chờ nghiên cứu, dù sao hiện đại trên căn bản không tìm được, sau đó thời kỳ chiến quốc lại có người phát minh dùng tiền tệ xem bói, cũng ngay tại lúc này thường thấy nhất kim tiền quẻ, không có đồng tiền cũng không có quan hệ, dùng tiền xu thay thế cũng giống vậy.

"Không có đây." Dương Tuyết lắc đầu nói.

"Như vậy đi, ta thì đơn giản mà vì người tính một quẻ, người tùy tâm cung cấp ba cái con số cho ta." Lâm Vũ đạo.

Đến hiện đại, xem bói phương thức càng là nhiều mặt, phương pháp cũng không toàn bộ giống nhau, bởi vì « kinh dịch » vốn chính là rất nhạy sống, xem bói trọng yếu nhất vẫn là phải thành tâm, lấy cái gì dạng phương thức xem bói ngược lại thành thứ yếu.

"Được." Dương Tuyết gật gật đầu, thuận miệng cung cấp ba chữ số.

Lâm Vũ cảm đến này ba cái con số, một phen diễn toán sau đó, không khỏi ngẩng đầu lên, cau mày nhìn chăm chăm Dương Tuyết ánh mắt, chính mình thật lâu cũng không có vì người khác xem bói qua, không muốn hôm nay có linh cảm là Dương Tuyết bói lên một quẻ, vậy mà sẽ có như vậy quái tượng!

"Thế nào?" Dương Tuyết bị hần tránh đến rất không dễ chịu, thấp giọng nói: "Có phải hay không kết quả thật không tốt?"

"Tuyết tỷ, ta hỏi người, người gần đây có phải hay không nói chuyện bạn trai? Hoặc là cùng đối tượng hẹn hò có từng bước phát triển ý đồ?" Lâm Vũ thần thái vô cùng nghiêm túc hỏi.

Dương Tuyết cả kinh, hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch mà nhìn Lâm Vũ: "Người, người là làm sao biết?"

"Ta làm sao biết? Đương nhiên là quái tượng nói cho ta biết!" Lâm Vũ xác nhận đã biết một quẻ đã bói chuẩn, "Tuyết tỷ, ta đề nghị người không nên cùng hần phát triển tiếp, đương nhiên đây chỉ là ta đề nghị mà thôi, người có nguyện ý hay không nghe, chính là người chuyện."

"Thế nào, người có thể không thể nói cho ta biết nguyên nhân?" Dương Tuyết lo lắng hỏi.

Mấy ngày trước, trong nhà xác thực cho nàng an bài một hồi ra mắt, vốn là nàng là không muốn đi, có thể không cưỡng được mẫu thân nhõng nhẽo đòi hỏi, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng đi một hồi, kết quả hai người gặp mặt trò chuyện sau đó, giữa hai bên ấn tượng cũng không tệ lắm, Dương Tuyết cũng có tiến một bước lui tới ý tưởng.

"Ai." Lâm Vũ than nhẹ một tiếng, "Tuyết tỷ, ta sau đó nói chuyện có thể có chút không xuôi tai, nhưng ta chỉ có thể căn cứ quái tượng nói thật, người coi như một cái tham khảo, nếu như người không tin ta mà nói, chuyện này ta cũng không miễn cưỡng."

"Ta tin, người nói!" Dương Tuyết gật đầu nói.

Trong lòng có một loại rất dục cảm không tốt.

"Ta nói thiệt cho người biết đi, người nam kia hành động không quá thận trọng, cũng không phải nói hần lúc trước giao qua bao nhiêu bạn gái chuyện, mà là..." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Nói như thế nào đây, chính là nếu như các người về sau chung một chỗ, hần ngày nào gặp phải một kẻ có tiền nữ

nhân , rất có thể một cước đem người cho. . . Đả."

Nói trắng ra là , chính là thấy tiền hoặc là cái khác lợi ích , nên cái gì thể thống cũng không cần.

Dương Tuyết đặt mông ngồi ở trên ghế , yên lặng hồi lâu , mới mở miệng nói: "Lâm thầy thuốc , người này một quẻ rất chính xác , ta quen biết hắn đã có một tuần , ta một người bạn cùng ta nói qua , hắn là cái loại này thấy tiền sáng mắt người , nhưng bởi vì ta một mực cảm giác hắn cũng không tệ lắm , cho nên không có nghe lọt , hiện tại người bói một quẻ lại nói như vậy , ta. . . Lâm thầy thuốc , người nói ta nên làm cái gì ?"

Nàng trước cũng không nói gì , chỉ nói là hỏi một chút nhân duyên , thậm chí ngay cả đối phương họ không có gì cả đối với Lâm Vũ giảng , hiển nhiên đối phương tình huống Lâm Vũ là không biết gì cả.

Cứ như vậy bói một quẻ , vậy mà cùng mình người bạn kia nói độc nhất vô nhị. . . Dương Tuyết lần này , không tin cũng phải tin.

"Người nên làm cái gì không nên hỏi ta , mà là nên hỏi chính người , quái tượng chỉ là đem kết quả nói cho người biết , cụ thể lựa chọn thế nào , thì nhìn người." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Ta biết rồi , lâm thầy thuốc , cảm ơn người." Dương Tuyết đứng dậy , đối với Lâm Vũ nói tiếng cảm ơn , tiếp lấy cũng có chút thất hồn lạc phách rồi đi phòng.

Lâm Vũ nhìn Dương Tuyết rồi đi phương hướng , trong lòng lần nữa than nhẹ một tiếng , lắc đầu bất đắc dĩ , hiện tại hắn rất có thể hiểu được Dương Tuyết tâm tư.

Bởi vì chính mình chính là một cái lại đây người , đã từng cùng vì chính mình bói một quẻ , cùng cái kết quả này gần như giống nhau , nhưng khi đó nhìn Tần Mặc đối với chính mình không rời không bỏ thái độ , còn cho là mình xem bói đi ra kết quả sai lầm rồi , kết quả. . . Chỉ làm thành sau đó cục diện.

"Chủ nhân , người mới vừa làm người bói một quẻ , thu được ba trăm truyền thừa điểm." Tiểu Y nhắc nhở.

"Gi đó ? !" Lâm Vũ cả kinh , "Nhỏ như vậy công phu , ba trăm truyền thừa điểm ? Không phải ba mươi ?"

Chính mình liều mạng làm việc bỏ ra nửa tháng mới chữa khỏi chu minh nãi nãi , kết quả cũng liền thu được không tới ba trăm truyền thừa điểm , hiện tại ngược lại tốt , chỉ là là Dương Tuyết bói một quẻ , cũng liền mấy phút chuyện , vậy mà bù đắp được chữa trị một cái nghi nan tạp chứng!

"Chủ nhân người bây giờ thuật bói toán là cao cấp , thu được ba trăm truyền thừa điểm có cái gì kỳ quái ?" Tiểu Y đạo , "Xem bói thu được truyền thừa điểm cũng chữa bệnh thu được truyền thừa điểm phương thức kế toán bất đồng , xem bói chỉ cần bói đúng , liền có thể thu được truyền thừa điểm , học nghề mỗi bói chuẩn một quẻ có thể thu được mười cái truyền thừa điểm , sơ cấp năm mươi , Trung cấp một trăm , cao cấp ba trăm , cấp đại sư một ngàn , tông sư 5000 , bao gồm về sau xem tướng gì đó , đều là căn cứ cái này mà tính truyền thừa điểm , biết ?"

Lâm Vũ khẽ gật đầu , đây chính là căn cứ cấp bậc để tính , mình bây giờ xem bói là cao cấp , như vậy làm cho người ta tính một quẻ , bất kể là chuyện gì , đều là thu được ba trăm truyền thừa điểm , nhưng có một cái tiền đề , chính là kết quả có thể chính xác.

Đương nhiên , cũng không phải nói xem bói nhất định so với hành nghề chữa bệnh kiếm lấy truyền thừa điểm nhanh hơn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Không ngờ

Theo nhìn bề ngoài , hành nghề chữa bệnh kiếm lấy truyền thừa điểm so với xem bói chậm , thế nhưng hành nghề chữa bệnh không cần thiết chờ một bệnh nhân khôi phục sau đó mới trị liệu xong một bệnh nhân , liền lấy Chu nãi nãi trước bệnh mà nói , coi như một ngày tới mười mấy cái thậm chí mấy chục Chu nãi nãi như vậy loại bệnh viêm khớp mãn tính người bệnh thời kỳ cuối , Lâm Vũ như thường tiếp được , hoàn toàn có thể để cho các nàng cùng nhau điều dưỡng khôi phục.

Thế nhưng xem bói lại bất đồng , cần phải là khách nhân hiểu xong này một quẻ sau đó , tài năng tiếp đãi một vị khách nhân.

Đơn giản mà nói , chính là chữa bệnh thu được truyền thừa điểm , là có thể đồng thời thu được , có lúc trong vòng một phút thì có nhiều bệnh nhân khôi phục , thế nhưng xem bói lại không được , cần phải từng cái từng cái đến , bất quá xem bói truyền thừa điểm rất cố định , chỉ cần đẳng cấp không thay đổi , lấy được truyền thừa điểm cũng chưa có trôi lơ lửng , giống như hiện tại , Lâm Vũ mỗi tính một quẻ , chỉ cần chính xác , đều là thu được ba trăm truyền thừa điểm.

Trong này có cũng coi là có ưu liệt , chung quy ngành nghề bất đồng , mỗi một đi có mỗi một đi phương thức , cũng chính là cái gọi là Thuật nghiệp có chuyên về một phía.

"Về sau ta có thời gian , là không phải có thể làm người xem bói tới kiếm lấy một ít truyền thừa điểm đây?" Lâm Vũ trầm nghĩ như thế , "Đương thời Lan tỷ nói tại thiên trên cầu bày cái quán , chuyện này tựa hồ có thể được , một ngày chỉ cần bói lên mười cái quẻ , thì có 3000 truyền thừa điểm có thể vào sổ rồi . . "

Đối với Lâm Vũ nội tâm méo mó , tiểu Y đã bạch nhãn trực phiến!

"Tiểu Vũ , xin lỗi , ta tới chậm ." Mục Tư Ngữ đẩy ra phòng môn , mặt mang vẻ áy náy đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ , nhìn đồng hồ , mỉm cười nói : "Cũng liền mười phút mà thôi , không tính là muộn , Lan tỷ cũng còn không có đi xuống đây."

"Ai nói ta không có đi xuống ?" Diệp Tầm Lan ứng tiếng mà vào , "Tur ngữ , ngươi cũng đừng quá sùng Tiểu Vũ rồi , một ngày nào đó sẽ đem hấn cho làm hư!"

"Lan tỷ tỷ ." Mục Tư Ngữ mặt đầy ngượng ngùng , thấp giọng nói : "Tiểu Vũ nào có dễ dàng như vậy làm hư ? Hơn nữa ta chỉ là cho các người đưa cơm mà thôi , không có gì , dù sao ta ở nhà một mình bên trong cũng thật buồn chán."

Trước mắt sinh hoạt , đối với nàng mà nói , thật ra thì thật cố gắng tốt.

"Tur ngữ , ngươi thật đáng yêu ." Diệp Tầm Lan nghịch ngợm nhéo một cái Mục Tư Ngữ tằm kia đã trở lên đỏ bừng mặt non nớt , "Tại ta cùng Tiểu Vũ trước mặt làm sao vẫn như vậy xấu hổ ?"

Mục Tư Ngữ liền bên tai đều đỏ lên.

"Lan tỷ , chúng ta ăn cơm nhanh một chút , ăn xong đi Trương gia gia nơi kia nhìn một chút ." Lâm Vũ lên tiếng giúp Mục Tư Ngữ giải vây.

Từ lần trước châm cứu sau đó , Trương Nhất Tuyền hai ngày này trong được đều bổ thêm một điểm Linh dịch , nhưng có thể thu đến bao lớn hiệu quả , Lâm Vũ trong lòng còn không có một cái đáy , bất quá ít nhiều có một ít hiệu quả mới đúng.

Hôm nay đúng lúc là đi giúp Trương Nhất Tuyền châm cứu thời gian , Lâm Vũ muốn thừa dịp buổi trưa đi trước nhìn một chút hiệu quả , nếu như có hiệu quả , như vậy châm cứu kế hoạch cũng phải đi theo điều chỉnh.

Ăn cơm , ba người liền đi tới quán trọ , Dương Tuyết cùng Trương Hàn đang bồi Trương Nhất Tuyền ăn cơm , thấy Lâm Vũ ba người bọn hắn đi vào , Trương Nhất Tuyền không khỏi có chút ngoài ý muốn : "Lâm thầy thuốc , hôm nay hiện tại liền muốn tiến hành châm cứu sao? Nhưng là ta còn không có uống được."

Lâm Vũ đương thời nhưng là dặn dò rất rõ , cần phải tại châm cứu trước một giờ đem được uống , nếu không châm cứu hiệu quả sẽ yếu bớt , bình thường Lâm Vũ đều là buổi chiều sau khi tan việc tới châm cứu , hôm nay đột nhiên điều chỉnh thời gian , Trương Nhất Tuyền hiện tại nhưng là liền được cũng còn không có sắc!

"Không phải ." Lâm Vũ lắc đầu một cái , "Ta hai ngày trước. . . Điều chỉnh một hồi toa thuốc , Trương gia gia ngài hiện tại cảm giác thế nào ?"

"Ta nói như thế hai ngày này uống thuốc sau đó cảm giác rất tốt , nguyên lai là lâm thầy thuốc điều chỉnh toa thuốc!" Trương Nhất Tuyền chột nói , "Lâm thầy thuốc , người này mới điều chỉnh toa thuốc so với lúc trước khỏe không hơn nhiều , ta mới ăn hai ngày , cảm giác so với làm ba lần châm cứu hiệu quả còn tốt hơn!"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : "Vậy các người ăn cơm trước , cơm nước xong ta lại chẩn đoán một hồi , nhìn một chút có còn hay không muốn điều chỉnh , nói thật , cái toa thuốc này thuốc bắc dân , ta cũng lần đầu tiên sử dụng."

"Nguyên lai người là coi ta là thành chuột trắng nhỏ rồi ." Trương Nhất Tuyền không tránh khỏi một trận cười mắng , "Bất quá thành quả rất không tồi!"

Lâm Vũ cười gật đầu một cái , mình quả thật có coi hắn là thành chuột trắng nhỏ hiềm nghi , cũng không có giải thích gì đó.

Cùng ba người nói một tiếng , để cho Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ phụng bồi Dương Tuyết còn có Trương Hàn nói chuyện phiếm , chính mình một người tìm bà chủ mẹ con các nàng đi rồi , nơi này loại trừ Trương Nhất Tuyền ở ngoài , có thể còn có một cái bệnh nhân.

Tiếp qua hai ngày liền muốn tựu trường , con gái nàng nội trú , cần phải căn cứ bệnh tình giao phó một hồi mẹ con các nàng.

Ngược lại Trương Hàn , hướng về phía Lâm Vũ bóng lưng há mệnh , cuối cùng vẫn không có gọi ra.

Lần trước Lâm Vũ mở ra đùa giỡn sau đó , nàng khóc chạy ra ngoài , sau đó Lâm Vũ cũng không dám nữa khi nàng mặt hay nói giỡn , mỗi lần đều là nghiêm trang nói chính sự , sau khi nói xong liền trực tiếp rời đi , như vậy làm cho nàng rất không thói quen , lại muốn trở lại lấy trước kia cãi nhau âm ỉ thời gian. . .

Người có lúc , hết lần này tới lần khác chính là mâu thuẫn như vậy , này không có gì khoa học căn cứ , nhưng lại là không tranh sự thật.

Lâm Vũ tại quán trọ hậu viện tìm đến lão bản mẹ mẹ con các nàng , mở miệng hô: "Bà chủ , tiểu lộ."

"Lâm thầy thuốc." "Lâm đại ca." Hai mẹ con thấy là Lâm Vũ , lập tức đứng dậy bắt chuyện.

"Tiểu lộ , đưa tay cho ta." Lâm Vũ nói thẳng nổi lên chính sự.

"Ồ." Trầm lộ biết rõ Lâm Vũ muốn kiểm tra nàng bệnh tình , không có chút gì do dự mà đưa tay ra.

Lâm Vũ chẩn đoán một phen sau , liền vui mừng gật đầu: " Ủ , khôi phục cũng không tệ lắm! Tiểu lộ , ngươi lập tức phải tự trường , thế nhưng nhớ kỹ mỗi cuối tuần đến chỗ của ta khám lại một hồi , nếu như ở trường học thời điểm có cái gì đột phát tình huống , cũng nhất định phải kịp thời báo cho ta , biết không ?"

"Ân ân , Lâm đại ca ngươi yên tâm , ta nhất định nghe ngươi mà nói." Trầm lộ ngọt ngào gật đầu nói.

"Lâm thầy thuốc , cảm ơn ngươi." Bà chủ chân thành mà cảm kích Lâm Vũ , là Lâm Vũ cho con gái nàng khôi phục cơ hội.

Như loại này Tiên Thiên tính ho suyễn , trước mắt căn bản không có thích hợp dược vật có thể trị tận gốc , tối đa cũng liền hóa giải một chút , Lâm Vũ lại nói có thể chữa trị , vừa mới bắt đầu bà chủ còn có chút không tin , thế nhưng hai tháng này đi xuống , con gái ho suyễn rõ ràng đã khá nhiều!

Đặc biệt là trầm lộ hiện tại tình trạng , thậm chí so với dùng những thứ kia đất dọa người hóa giải dược vật còn tốt hơn , mẹ con các nàng lúc này mới hoàn toàn tin tưởng , Lâm Vũ thật có năng lực chữa khỏi trầm lộ ho suyễn!

Như vậy cũng có thể thấy được Lâm Vũ y thuật cao bao nhiêu.

Còn có chính là , hiện tại ở tại tự mình quán trọ cái kia Trương Nhất Tuyền , mới vừa vào ở thời điểm , vừa nhìn cũng biết là mắc phải tuyệt chứng , nếu như không là Lâm Vũ mang tới , như vậy khách nhân như tại bình thường , bà chủ thu cũng không muốn thu , vạn nhất chết ở nhà mình quán trọ làm sao bây giờ ?

Nhưng mà , liền như vậy hơn một tháng qua , vậy mà như kỳ tích mà đã khá nhiều!

Đây chính là nàng tận mắt nhìn thấy.

"Đây là thầy thuốc thiên chức , cảm ơn cái gì ?" Lâm Vũ cười một tiếng , "Ta còn muốn đi xem một hồi Trương gia gia bệnh tình , tiểu lộ , có thời gian tới chơi đùa."

"Được, Lâm đại ca gặp lại."

"Lâm thầy thuốc đi thông thả. . ."

Vừa nói liền xoay người rồi đi hậu viện , đi tới Trương Nhất Tuyền phòng ngủ , có thể kết quả chẩn đoán , lại để cho Lâm Vũ kinh ngạc vạn phần , thậm chí còn hoài nghi mình chẩn đoán được sai lầm rồi.

Liên tục xác nhận sau , mới biết lần này , là thực sự hoàn toàn ngoài chính mình dự liệu. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Satan chi nhánh

Vèn vèn hai bộ dược , mỗi một thang thuốc bỏ thêm một giọt Linh dịch , Trương Nhất Tuyền sau khi ăn vào , hai ngày hiệu quả vậy mà bù đắp được đi qua nửa tháng chữa trị! Nếu như án cứ tính toán như thế đi , vốn là hần còn muốn gần hai tháng tài năng vượt qua giai đoạn nguy hiểm , hiện tại chỉ cần một tuần liền không sai biệt lắm!

"Lâm thầy thuốc , thế nào ?" Trương Nhất Tuyền thấy Lâm Vũ dáng vẻ có chút không bình thường , không khỏi lo lắng hỏi.

Lâm Vũ suy nghĩ một chút , vẫn là quyết định nói thật: "Hiệu quả so với ta trong tưởng tượng còn tốt hơn , Trương gia gia , nếu như không ra ngoài dự liệu mà nói , ngại tại một tuần sau liền có thể vượt qua giai đoạn nguy hiểm , tiếp theo chính là bảo thủ trị liệu. Bất quá này trong vòng một tuần ngàn vạn

phải chú ý, liền Phong Hàn cảm mạo cũng không muốn có!"

Trương Nhất Tuyền trình trọng gật đầu.

"Tiểu hàn, dưới mắt là thời khắc mấu chốt, tốt nhất không nên thay đổi người." Lâm Vũ đi tới Trương Hàn trước mặt, lần nữa giao phó lên, "Người lập tức cũng phải đi học, nhưng ta khuyên người tốt nhất hướng học giáo trước hết mời cái giả, dù sao cũng liền tự trường mấy ngày đó mà thôi, sẽ không có ảnh hưởng gì, chờ Trương gia vượt qua giai đoạn nguy hiểm, liền có thể thay đổi người tới chiếu cố."

Đổi người sau, mới tới người khẳng định có một số việc chưa quen thuộc, Trương Nhất Tuyền cũng sẽ có chút ít không có thói quen, hiện tại nhưng là mấu chốt nhất mấy ngày, muốn ngăn cản không thể ra chuyện rắc rối gì!

"Lâm đại ca người yên tâm đi, ta nhất định sẽ chiếu cố tốt gia gia." Trương Hàn bảo đảm nói.

Lâm Vũ đứng lên, cười sờ một cái Trương Hàn đầu, đạo: "Về sau nếu là người nào cười người, coi như thật có phúc! Cái này, ta còn có chuyện, đi trước..."

Dứt lời, liền thừa dịp Trương Hàn vẫn còn đang ngẩn ra thời điểm, mang theo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ bước nhanh chạy ra.

Vừa ra khỏi cửa liền nghe phía sau truyền tới Trương Hàn tiếng hờn dỗi thanh âm: "Lâm đại ca, người lại chê cười ta, Hừ!"

Ha ha ha...

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nhìn nhau lắc đầu cười khổ, người này cũng thật là, mấy ngày trước còn nói cũng sẽ không bao giờ tùy tiện cùng Trương Hàn hay nói giỡn, lúc này mới qua vài ngày nữa? Trờ què vậy mà còn nhanh hơn lật sách!

...

Thành phố Đông Hoa phía tây nơi nào đó, có một tòa ít ai lui tới núi hoang, không có tên, cũng không phải là cái gì địa điểm du lịch, phụ cận cơ hồ cũng không có ai gia, tóm lại bất luận nhìn thế nào, cũng chỉ là một tòa phổ thông không thể phổ thông đi nữa núi mà thôi, thế nhưng cực ít có người biết, một cái khiếp sợ toàn thế giới tổ chức sát thủ, trong đó một cái chi nhánh ở nơi này.

Đêm không trăng, phong cao.

Không có người chú ý tới, một vị người mặc y phục dạ hành, cả người trên dưới chỉ có cặp mắt, lỗ mũi cùng hai tay lộ ở bên ngoài người, đang núp ở Satan bên ngoài phân bộ mặt cách đó không xa một gốc cây lên, nhìn chăm chú cách đó không xa cái mới nhìn qua kia rất bình thường sơn động.

"Ba, trong này nhất định là có không ít vũ khí, người thật không cần ta đi vào hỗ trợ?" Lâm Vũ đột nhiên nhận được tiểu Thanh truyền âm.

Đi qua khoảng thời gian này tu luyện, hơn nữa thời gian tu luyện đầy đủ, tiểu Thanh hiện tại tu vi so với Diệp Tầm Lan các nàng cao hơn, hơn nữa nàng là một cái Ưng trung thần, cứ việc vẫn còn ấu sinh kỳ, nhưng đã có thể trở thành Lâm Vũ hiếm có người giúp.

Nhưng mà lần này, Lâm Vũ nhưng là lắc đầu: "Chờ mấy tên sát thủ kia tới sau đó, ta còn phải người hỗ trợ, hiện tại không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, người có thể không bại lộ cũng không cần bại lộ! Tối nay chiến đấu, liền giao cho ta!"

Chiến đấu sẽ không quá dễ dàng, nhưng coi như không còn dễ dàng, Lâm Vũ cũng không có bất kỳ đường lui!

"Ta vốn không muốn giết người, nhưng đây là các người buộc ta, ngày mai buổi sáng thì có ba cái sát thủ tới thành phố Đông Hoa, nếu như không đem các người trang bị tiếp tế dứt rồi, đầu rơi xuống đất, chính là ta Lâm Vũ rồi!" Lâm Vũ ánh mắt đông lại một cái, theo trên cây nhảy xuống.

Tại trong bụi cỏ bò lổm ngổm tiến tới.

Tại cách sơn động còn có hơn 10m nơi, Lâm Vũ ngừng lại.

"Hai cái thủ vệ, trên tay đều cầm súng máy hạng nhẹ, bắt quá tính cảnh giác cũng không cao." Lâm Vũ khẽ cau mày, âm thầm thì thầm.

Hai cái này thủ vệ nhìn qua thực lực cũng không tệ lắm, thế nhưng, khả năng bởi vì nơi này đã rất lâu không có người ngoài đã tới, an nhàn được quá lâu, đưa đến bọn họ tính cảnh giác đều không cao, tại trọng yếu như vậy địa phương đứng cái cương vị, lại còn có tâm tình tán gẫu!

Bắt quả cái này cũng cho Lâm Vũ cơ hội.

"Ai, người nói lão đại bọn họ hôm nay chộp tới nữ nhân kia, hiện tại có hay không bị lão đại ăn?" Một người thủ vệ đối với đồng bạn mình thấp giọng nói.

"Ta phỏng chừng còn không có." Khác một người thủ vệ lắc đầu một cái, "Lão đại tính khí người cũng không phải không biết? Mỗi một lần chộp tới nữ nhân, tổng trước muốn cho đối phương tâm lý hoàn toàn tan vỡ, sau đó sẽ làm lên giương." "

"Điều này cũng đúng, bắt quả nữ nhân kia, đáng đáp thật đúng là xinh đẹp, bằng vào ta kinh nghiệm đến xem, đối phương khẳng định vẫn là cái nguyên trang!"

"Không phải nguyên trang , lão đại sẽ để mất ?"

"Điều này cũng đúng , chờ chúng ta đứng xong mấy ngày nay cương vị , cũng đi một chuyến thành phố Đông Hoa , trước mắt chính là trường học tự trường thời gian , nhất định là có rất nhiều mới tới nữ sinh viên , hắc hắc..."

Núp ở trong bụi cỏ Lâm Vũ , nghe nói như vậy , ánh mắt nhất thời run lên.

Đám người kia , quả thực so với cảm thú còn cảm thú , ý vào tự thân có thực lực , làm sát thủ nếu như làm cái trừ bạo an dân sát thủ , kia ngược lại thì thôi , ít nhất vẫn tính là trộm cũng có đạo , nhưng bọn họ thậm chí ngay cả loại sự tình này đều làm được!

Không trách mấy năm này bình thường có báo cáo , nói thành phố Đông Hoa bình thường nữ hài mất tích. Lâm Vũ trước vẫn một mực ở muốn , nào có nhiều người như vậy mất tích ? Nhất định là truyền thông quảng bá , nhưng hiện tại xem ra , những thứ kia đều là sự thật!

"Lão Thiên không thu các nguoi , hôm nay ta Lâm Vũ thay lão Thiên đem các nguoi thu!" Lâm Vũ trong mắt đã lộ ra sát cơ!

Mấy phút sau...

Cơ hội tốt , ngay tại lúc này!

Thừa dịp hai người vẫn còn nói chuyện phiếm , Lâm Vũ dưới chân đạp một cái , một cái đi nhanh xông tới , thương mà một tiếng , trường kiếm ra khỏi vỏ.

Huu!

Một đạo chói mắt kiếm quang phá vỡ hắc ám bầu trời đêm , tựa như cùng vô biên trong đêm tối vạch qua chân trời sao rơi.

Kiếm quang đi qua , trong đó một cái thủ vệ bụm lấy cổ mình té xuống.

"Không được!" Khác một người thủ vệ trong bụng máy động , toát ra mồ hôi lạnh.

Bưng lên trên tay súng máy liền muốn đề xuống chột , nhưng mà , ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc...

Huu!

Kiếm quang lần nữa né qua , cái này thủ vệ liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra , liền bước vào đồng bạn gót chân.

Lâm Vũ thu kiếm trở vào bao , ánh mắt nghiêm nghị mà quét mắt hai người này liếc mắt , về sau tâm niệm vừa động , đưa bọn họ súng máy thu vào không gian truyền thừa , sau đó tại bọn họ trên người tìm tòi một phen , tại trong đó một cái thủ vệ trên cổ gỡ xuống một quả treo ở trước ngực hắc chia khóa , sau đó đứng dậy chậm rãi đi vào sơn động.

Đại khái bồi đen đi ba mươi mét , xoay chuyển hai cái cong sau đó , Lâm Vũ thấy có một đạo tối tăm quang , cùng với một đạo kim loại đại môn , nơi này quang chính là đại môn trên đỉnh ngọn đèn kia phát ra ngoài , mặc dù rất tối tăm , nhưng cũng đủ để cho người thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh.

Đi tới trước đại môn , Lâm Vũ thoáng quan sát một chút , phát hiện đây chỉ là một gian bình thường đại môn mà thôi , thật là bình thường người ta đại môn giống nhau , cũng không có gì mật mã vân tay loại hình khóa.

"Mười chín người , thập tam nam , sáu nữ , trong đó có một cái nữ là bị Chop tới , vậy thì còn có mười tám tên địch!" Lâm Vũ đem tai phải dán tại trên cửa , căn cứ bên trong tiếng nói chuyện , tiếng bước chân cùng động tĩnh khác , đại thể đoán chừng tình huống bên trong.

Tiếp lấy liền lấy ra ở bên ngoài thủ vệ trên người lục soát tới chìa khóa , ám đạo: "Hy vọng là cái này chìa khóa , có thể để cho ta quang minh chính đại sát tiến đi , nếu không thì muốn mượn dùng một ít thủ đoạn khác rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 112: Diêm Vương lấy mạng

Sự thật chứng minh Lâm Vũ vận khí cũng không tệ lắm, quả nhiên chính là cánh cửa này chia khóa!

Rắc rắc!

Lâm Vũ nhẹ nhàng đẩy cửa ra, rón rén đi vào, đây là một cái đại khái chu vi 20 trượng phòng khách, tại đèn chân không soi bên dưới giống như ban ngày, bên trong bày đầy đủ loại súng ống, người không biết chuyện, còn tưởng rằng đi tới cái nào bí mật căn cứ quân sự.

Mà đúng lúc này, đột nhiên nghe được có người hướng Lâm Vũ chào hỏi: "Người không ở bên ngoài đứng gác, tại sao trở lại? Chờ một chút! Người là ai..."

Hừu!

Kiểm quang vạch qua, người này trực tiếp hét lên rồi ngã gục, ném vào Satan ôm ấp!

Loại trừ cái kia bị trói ở ngoài, còn dư lại mười bảy cái!

"Có địch tấn công!"

"Chép mau gia hỏa..."

Tại chỗ người đầu đã phát hiện Lâm Vũ, nhất thời loạn thành hỗn loạn, rồi rít gằn đây nhát lên gia hỏa.

Hừu! Hừu!

Hai đạo bạch quang theo Lâm Vũ trên tay phát ra, hối hả đánh úp về phía cách hán gần đây hai nữ nhân, hai nữ nhân này đồng thời cả kinh, đang chuẩn bị né tránh, cũng đã không còn kịp rồi.

Phốc! Phốc!

Hai thanh phi đao làm hầu mà qua.

"Còn lại mười lăm người!" Lâm Vũ trong lòng thì thầm.

Àm! Âm! Phanh...

Tiếng súng đã vang lên, mà Lâm Vũ liền né tránh động tác cũng không có làm được, chỉ là nhàn nhạt nhìn bốn phía, làm tất cả mọi người đều cho là trước mắt người quần áo đen này phải bị đánh cho thành cái rở trong chớp mắt ấy, đối phương vậy mà như kỳ tích biến mất.

Đạn bắn vào trên xi măng, tràn ra từng đạo tia lửa.

"Người đâu?"

"Người đi kia rồi hả?"

Tất cả mọi người trở mắt nhìn nhau, nếu như không là có hai cỗ thi thể đồng bạn đặt ở nơi này, chỉ sợ tất cả mọi người đều cho là mới vừa rồi chỉ là ảo giác! Nhưng là một cái sống sờ sờ người, ở nơi này dưới con mắt mọi người biến mất, phảng phất liền cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện!

Không gian truyền thừa bên trong, Lâm Vũ thờ dài một cái, cười lạnh nói: "Lúc này xem các người như thế phòng ta!"

Ngay sau đó tâm niệm vừa động, trước mắt xuất hiện một cái màn sáng, trên màn sáng biểu hiện chính là bên ngoài cảnh tượng, bên ngoài đang có mười bốn người, ghim súng chỉ hướng chính mình trước biến mất địa phương, theo bề ngoài nhìn lên, có mười hai người là hoa hạ người, ít nhất cũng là người đông phương khuôn mặt, có hai người, một nam một nữ là người tây phương.

Mặc dù những người này chỉ là đồng bài sát thủ thậm chí là nhân viên vòng ngoài, nhưng chỉ cần có thể đi vào Satan tổ chức biên chế, cũng không thể là cái gì hạng xoàng.

"Cái này chính là bọn hán lão đại sao?" Lâm Vũ nhìn cái kia tây phương khuôn mặt nam nhân, cùng với cái khác người đối với hán thái độ, rất nhanh thì có thể đoán được thân phận của hán.

"Chủ nhân, bọn họ đám người này thật là ngu, phải biết người có thể xuất hiện ở trong vòng mười trượng tùy ý trong phạm vi." Tiểu Y ngồi ở Lâm Vũ trên bả vai, cười hi hi nói.

"Đây cũng là." Lâm Vũ cười một tiếng, "Đúng rồi, nếu như ta tiến vào không gian truyền thừa sau, ta khối ngọc bội kia có thể hay không hiện ra?"

Lâm Vũ đột nhiên nghĩ tới vấn đề này, không gian truyền thừa ngay tại gia truyền khối ngọc bội kia bên trong, nếu như mình bản thể tiến vào ngọc bội, ngọc bội không phải lộ ra rồi? Đương nhiên, Lâm Vũ biết rõ ngọc bội không có khả năng hiển lộ ở trong mắt những người khác, nhưng cụ thể là như thế nào từ, mình cũng là đầu óc mơ hồ.

"Ngọc bội sẽ biểu hiện , nhưng sẽ không lấy ngọc bội hình thức hiển lộ , làm chủ nhân tiến vào không gian truyền thừa trong chớp mắt ấy , ngọc bội sẽ hóa thành một viên không chút nào thu hút tro bụi , cơ hồ không có người có thể phát hiện." Tiểu Y giải thích.

Lâm Vũ gật gù đầu , nhìn đang từ từ xông tới vài người , lần nữa thần bí cười một tiếng: "Quả nhiên là chịu qua huấn luyện sát thủ , gặp phải quý dị như vậy chuyện , vậy mà cũng không có một người sợ hãi , bất quá lúc này , xem các người chết như thế nào!"

Tâm niệm vừa động , thân ảnh xuất hiện lần nữa tại trên người hai người , hai đạo kiếm quang chợt lóe , lần nữa mang đi hai cá nhân sinh mệnh.

Ngay sau đó lại tại chỗ biến mất.

Àm! Âm! Âm!

Phản ứng nhanh người mở ra mấy thương , nhưng vẫn là để trống rỗng.

Lần này , những sát thủ kia lại cũng bảo trì không được ổn định , hoảng sợ hô: "Quý , có quý a!"

"Quý a!"

Àm! Âm! Âm! ...

Có một ít lá gan hơi nhỏ , lập tức hướng bốn phương tám hướng thả thương , bất quá kết quả là không cần nói nhiều , chỉ thấy được nơi đều bắn lửa cháy hoa , lại không có nhận được muốn kết quả.

Toàn bộ bên trong đại sảnh bầu không khí , lộ ra thập phần quý dị , có lúc thương tiếng điếc tai nhức óc , nhưng chẳng được bao lâu , đều không hẹn mà cùng dừng lại nổ súng.

Bất quá tất cả mọi người đều có một cái chung nhau đặc điểm , chính là trên trán mạo hiểm lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh , bao gồm người dẫn đầu kia cũng giống như vậy!

Hôm nay sự tình , thực sự quá quý dị!

"Ồ?" Không gian truyền thừa bên trong Lâm Vũ không khỏi có chút kinh ngạc , "Đúng phải như vậy chuyện , vậy mà không có một người nguyện ý chạy trốn , dám sát thủ này tâm lý tư chất , tựa hồ so với bình thường người mạnh hơn nhiều!"

Ngay sau đó lại nghĩ tới một ý kiến , đối với tiểu Y đạo: "Tiểu Y , có thể hay không để cho ta nói chuyện cho người khác nghe được ?"

"Có thể , mười cái truyền thừa điểm , đại khái kéo dài một phút , đối phương chỉ có thể cảm thấy thanh âm là bốn phương tám hướng truyền tới , không tìm được người vị trí cụ thể , đương nhiên , còn có thể biến âm." Tiểu Y tựa hồ biết Lâm Vũ ý tưởng , cả người muốn hóa thành cánh dài Tiểu Ác Ma rồi.

"Giúp ta mở ra một phút , thanh âm trở nên âm trầm một điểm." Lâm Vũ cười hắc hắc nói.

Tại tiểu Y hỗ trợ sau khi mở ra , liền xé ra giọng: "Satan , Bốn vương chính là Diêm Vương , hoa hạ là Bốn vương địa bàn , người lại dám cho người thủ hạ tới Bốn vương địa bàn thu người hồn phách , đây là tại vượt quyền! Hiện tại cho Bốn vương chạy trở về người mình địa bàn đi , nếu không , dưới tay người tới bao nhiêu liền lưu lại bao nhiêu!"

Tiểu Y đã sớm ôm cái bụng lăn lộn trên mặt đất: "Chủ nhân , ha ha... Người trêu chọc chết ta rồi... Ha ha..."

Lâm Vũ hoàn toàn không để ý đến tiểu Y phản ứng , mà là nhìn những người khác phản ứng , lần này , cuối cùng có người động dung , những người này phần lớn đều là người đông phương , Diêm Vương tại hoa hạ địa vị , tựa như cùng tây phương Satan giống nhau , hưởng chỉ bọn họ làm sát thủ , ít nhiều gì sẽ tin một ít quỷ thần nói đến.

Tựa như cùng Satan , chính là bên trong tổ chức trong lòng tất cả mọi người thần , tất cả mọi người đều cho là mình chính là Satan ở nhân gian bình , địa vị tựa như cùng đông phương trong thần thoại quý sai!

"Diêm Vương , là Diêm Vương tới lấy mạng rồi!"

"Đại gia chạy mau..."

Nơi này là hoa hạ , đột nhiên xuất hiện một cái Diêm Vương đi tới chi nhánh trung , còn mắt Satan đoạt địa bàn , hơn nữa sự tình thực sự quá quý dị , những người này không nói mỗi người đều biết tin tưởng , nhưng ít ra cũng có một nửa người thả tin là có , không thể không tin.

"Chạy a!" Lập tức đã có người chạy ra bên ngoài.

Có người dẫn đầu , những người khác đi theo ra bên ngoài chạy , trước cách xa đất thị phi này lại nói!

Àm!

Dẫn đầu xông vào trước mặt người kia , trực tiếp bị người dẫn đầu cho một súng bắn bẻ đầu , ngã xuống trong vũng máu.

Những người khác chuẩn bị chạy trốn người , chỉ đành phải rớt rít dừng bước , quay đầu nghĩ thoáng thương người , lại là cái phân bộ này trung người chủ sự! Lúc này , mọi người coi như lại kinh khủng , cũng không dám chạy , mà là hoảng sợ ôm ở một đoàn , sợ mình là Diêm Vương mục tiêu kế tiếp.

"Tạ đặc biệt! Không cho chạy!" Dẫn đầu người quát to , "Trên thế giới không có khả năng có Diêm Vương , người này nhất định là có một ít năng lực đặc thù..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Cứu người quen

Người dẫn đầu hiểu biết muốn so với những người này nhiều hơn , tại Satan trong tổ chức , đứng đầu sát thủ đều có một ít năng lực đặc thù , cũng chính là công năng đặc dị , mà hôm nay cái này đột nhiên xuất hiện Diêm Vương , nói không chừng chính là nắm giữ ẩn thân loại này dị năng , mới để cho đại gia hoàn toàn thuộc về trạng thái bị động.

Lâm Vũ nhìn người dẫn đầu này , ánh mắt run lên: "Vốn là muốn cho ngươi cuối cùng chết , bất quá bây giờ , ngươi cần phải so với dưới tay ngươi chết trước!"

Lần nữa tâm niệm vừa động , xuất hiện ở người dẫn đầu sau lưng , trường kiếm vung lên , người dẫn đầu cổ so với cái trắng còn muốn yếu ớt , liền kêu thảm thiết cũng không có phát ra ngoài , liền đầu một nơi thân một neo.

Lâm Vũ lần nữa biến mất!

"Lão đại chết , đại gia chạy a!"

"Chạy mau!"

Lâm Vũ cười lạnh một tiếng: "Muốn chạy , hỏi trước một chút trên tay ta kiếm!"

Hồ!

Thân ảnh lại lần nữa xuất hiện , xuất thủ không chút lưu tình mang đi hai người sinh mạng , sau đó lại lần nữa biến mất , tiếp lấy lại xuất hiện lần nữa... Cứ như vậy , Satan tổ chức hoa hạ Kinh Nam chi nhánh , bắt đầu từ hôm nay hoàn toàn trở thành lịch sử!

Liền nữa người cũng không có chạy đi.

Lâm Vũ cảm kiếm mắt lạnh quét một vòng nơi này ngổn ngang thi thể , hiện tại mới có tâm tình đánh giá cái đại sảnh này , nơi này có không ít vũ khí , súng lục , súng trường tự động , súng máy hạng nhẹ , súng bắn tia , thậm chí còn có đủ loại đạn dược... Nhìn Lâm Vũ hoa mắt không ngớt , rất nhanh lại khôi phục bình thường.

Ngẩng đầu nhìn bên trong phòng một xó xinh , giờ tay lên lên kiếm , trên mặt đất trước mắt chín cái chữ to: "Phạm ta hoa hạ người , mặc dù xa tất giết!"

Thu kiếm vào vỏ.

Huru! Huru! Huru!

Mấy vệt sáng trắng theo Lâm Vũ trong tay bắn về phía phòng khách mấy chỗ xó xinh , phi đao đem nơi này mấy thu hình toàn bộ phá hư , ngay sau đó liền cảm điện thoại di động lên , bấm một số điện thoại: "Tìm thi ngưng muốn cụ thể địa chỉ , nhanh tới."

Nói xong cũng không đợi đối phương đáp lại , trực tiếp đem điện thoại giấu , xoay người đi vào bên cạnh một gian bên trong phòng ngủ , bởi vì nơi này trừ mình ra , còn có một cái người sống.

Đây là một gian bình thường căn phòng , trên bàn tùy ý ném bày đặt một ít tạp chí , nhìn tạp chí bìa những thứ kia quần áo bại lộ nữ tính , đoán cũng biết trong này là một ít gì nội dung.

Giữa phòng tồn tại một trương giường lớn , trên giường có một cái hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi cô gái đẹp , hai tay bị trói đến phía sau , trong miệng

còn bỏ vào một cái vại bỏ , một đôi đôi mắt sáng chính hoảng sợ nhìn Lâm Vũ , chỉ có thể a a a mà phát ra âm thanh.

"Vây mà sẽ là nàng!" Lâm Vũ thấy cái này bị trói nữ tử , trong bụng kinh ngạc nói.

Sự tình cũng quá đúng dịp chứ ?

Người đàn bà này , không là người khác , đúng là mình đạo sư , Lục Mộ Dung Tâm!

Lâm Vũ lập tức tiến lên , đem Lục Mộ Dung Tâm trong miệng vại bỏ lấy ra , ngay sau đó liền bắt đầu vì nàng mở trói.

"Người là ai ? Là tới cứu ta sao?" Lục Mộ Dung Tâm chỉ cảm thấy người trước mắt có chút quen thuộc , nhưng đối phương che mặt , căn bản không nhìn ra.

"Đừng hỏi ta là ai." Lâm Vũ dè dặt âm điệu nói , "Ta là tới giết đi người , cứu người chẳng qua chỉ là thuận tay làm , người đi nhanh lên đi!"

"Còn nữa, ngàn vạn lần chớ báo động , tự làm người cho ta hồi báo!"

Nữ nhân này nếu là ra ngoài báo động , tự mình ở đám người thời điểm cảnh sát đột nhiên đến cửa , phiền toái có thể to lắm.

Lục Mộ Dung Tâm theo bản năng gật đầu một cái , đạo: "Có thể hay không nói cho ta biết thân phận người ? Người đừng hiểu lầm , ta chỉ là cảm giác người có chút quen mắt , hơn nữa ta cũng muốn biết ta ân nhân cứu mạng rốt cuộc là người nào."

"Đừng hỏi nhiều như vậy!" Lâm Vũ quát lạnh , "Ta nói hết rồi ta không phải tới cứu người , người đi nhanh lên!"

"Nhưng là... A! Người bị thương!" Lục Mộ Dung Tâm kinh hô.

Lâm Vũ nghiêng đầu qua vừa nhìn , chính mình trên cánh tay trái quần áo bị rách ra một vết thương , máu tươi đang ở dạt dào chảy xuống , đây là giết cuối cùng vài người thời điểm , đột nhiên có người nổ súng , hơn nữa còn là súng máy! Chính mình cuối cùng chậm một bước , bị đạn đánh trúng , cũng không có hoàn toàn trúng đạn , chính là bị đạn phá vỡ da mà thôi.

"Được rồi , ta không việc gì." Lâm Vũ kéo nàng liền hướng bên ngoài đi.

"Ai u!" Lục Mộ Dung Tâm đầu gối trái khê cong.

"Thế nào." Lâm Vũ dừng bước lại , xoay người quan tâm vấn đạo "Có phải hay không nơi nào bị thương ?"

Lục Mộ Dung Tâm đột nhiên đưa tay ra , bắt lại Lâm Vũ khăn che mặt , dùng sức kéo một cái , cuối cùng thấy được ân nhân mặt mũi thực , nhưng mà , làm Lục Mộ Dung Tâm nhìn gương mặt này , cầm lấy khăn che mặt tay trực tiếp dừng lại ở giữa không trung , cả người trực tiếp hóa đá ngay tại chỗ.

"Lâm... Lâm Vũ , như thế... Sẽ là người ?" Lục Mộ Dung Tâm run rẩy đôi môi , đứt quãng nói.

Lâm Vũ cũng sửng sốt , cũng trách chính mình , bởi vì nàng là mình đạo sư , cho nên mới không có phòng bị , hơn nữa mới vừa giết nhiều người như vậy , tâm tình ít nhiều gì nhận được một ít ảnh hưởng , kết quả bị loại này mảnh khốc nhỏ đùa bỡn.

Phải biết đây chính là lần đầu tiên tự tay giết người! Lần trước cái kia kêu cái gì Grey sát thủ , là bị Mục Tư Ngừ giết chết!

Lâm Vũ hôm nay ngược lại lần đầu tiên phát hiện , nguyên lai mình đạo sư cũng là một quỷ tính nghịch , nhất thời trên mặt run lên , kéo nàng ngồi ở mép giường , lại đem nàng phản qua lưng một cái , để cho nằm ở trên đùi mình.

"Lâm Vũ , người muốn làm gì ? Người..."

Ba!

Lâm Vũ một cái tát vỗ vào Lục Mộ Dung Tâm vành cao trên trán.

"A!" Lục Mộ Dung Tâm một tiếng kêu đau , "Lâm Vũ , người..."

Ba!

Lần nữa một cái tát hạ xuống.

Làm cho mình học sinh đánh cái môn , Lục Mộ Dung Tâm mặc cỡ liền từ bỏ ý định đều có , khuôn mặt đỏ bừng lên đỏ bừng , trong mắt tụ đầy nước mắt , chỉ lát nữa là phải khóc lớn đi ra: "Lâm Vũ , ta sai lầm rồi , van cầu người đừng đánh , rất đau a! Oa..."

"Ai cho người thừa dịp ta đối với người không có phòng bị tới dắt ta khăn che mặt ?" Lâm Vũ mắt hổ trừng một cái , trên tay lại vừa là ba mà một cái tát hạ xuống.

"A!" Lục Mộ Dung Tâm lại phát ra một tiếng kêu đau , "Lâm Vũ , đừng đánh , coi như ta không kéo , ta cũng biết thân phận người , người thanh kiếm này ta

thấy tận mắt đây!"

Ách!

Nghe nói như vậy , Lâm Vũ chỉ đành phải dừng lại động tác trên tay , trong đầu nghĩ thất sách , cũng không tính thất sách , bởi vì chính mình trước căn bản không biết rõ nơi này bị giam là người nào , cho nên không có suy nghĩ nhiều như vậy , trực tiếp mang theo kiếm đi vào cứu người , kết quả mới phát hiện bị trói người lại là chính mình đạo sư.

Lúc đó tại Đông Sơn Thủy Khố cùng Vệ Anh Hồng tỷ võ lúc , nàng cũng ở tại chỗ , thấy tận mắt thanh kiếm này lợi hại , nói không chừng , nàng tại thấy chính mình đi vào một khắc kia , liền đoán được thân phận của mình.

Cúi đầu nhìn Lục Mộng Tâm cái này ta thấy mà yêu đáng vẻ , Lâm Vũ không khỏi trong bụng mềm nhũn: "Đạo sư , đau không ?"

Nhưng mà , nàng cái miệng còn rất có co dãn.

"Rất đau!" Lục Mộng Tâm chu cái miệng nhỏ , u oán nói.

Lâm Vũ nhất thời lộ ra một cái cười đều: "Nếu không ? Ta giúp ngươi xoa xoa ?"

"Ừm." Lục Mộng Tâm theo bản năng gật đầu một cái , nhất thời lại phản ứng lại , lập tức giùng giảng đứng lên: "Lâm Vũ , ngươi bị thương , nhanh đi bệnh viện!"

"Ta mình chính là cái thầy thuốc , ta võ công ngươi cũng không phải không biết , chút thương thế này nhằm nhò gì!" Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt , "Những người này đều là sát thủ , nơi này nhất định là có vài thứ loại hình đồ vật , ngươi vội vàng giúp ta tìm điểm tới , ta trước băng bó một chút là được."

"Được ! Ta đây phải đi tìm!"

Dứt lời , Lục Mộng Tâm lập tức ở trong phòng tìm , rất nhanh thì tại trong ngăn kéo tìm được một cái hòm thuốc , đi tới Lâm Vũ trước mặt , thấy Lâm Vũ vẫn ngồi ở trên giường thờ ơ không động lòng , liền lập tức thúc giục: "Lâm Vũ , ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì ? Cởi quần áo..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Danh hiệu Diêm La

Lâm Vũ sợ đến hướng bên cạnh co rụt lại , hoảng sợ nhìn Lục Mộng Tâm: "Đạo sư , ta bán nghệ không bán thân , hơn nữa ta đã có bạn gái , đánh chết ta cũng không thể làm có lỗi với các nàng chuyện!"

Thần tình trên mặt , là muốn nhiều kiên định thì có nhiều kiên định , phải nhiều vô tội thì có nhiều vô tội , phải nhiều thành khẩn thì có nhiều thành khẩn.. Nếu như có những người khác tại chỗ , không biết , thật đúng là sẽ cho rằng Lục Mộng Tâm sẽ đối hấn làm một ít không tốt lắm chuyện.

Lục Mộng Tâm mắc cỡ quá muốn tìm cái kẻ đất cho chui vào , nhưng vẫn là không có quên Lâm Vũ trên người thương , quát mắng: "Ngươi cởi cho ta quần áo! Biết điều ngồi xong đừng động!"

Lại không có chú ý tới , Lâm Vũ lại nói hấn bạn gái thời điểm , nói một cái các nàng .

"Ồ!" Lâm Vũ rụt cổ một cái , bất đắc dĩ mà đem áo cho cởi xuống.

"Người này vóc người nguyên lai tốt như vậy..." Lục Mộng Tâm cặp mắt sáng lên đánh giá Lâm Vũ phơi bày trên người , "Phi phi phi! Ta đang suy nghĩ gì a ?"

Ngay sau đó lung lay đầu , đem một ít ngón ngang ý tưởng quên đi , ngồi vào Lâm Vũ bên trái , xuất ra một chai nước thuốc cùng một cuộn vải thưa , chuẩn bị vì hấn băng bó vết thương , nhưng là , mới vừa chuẩn bị cho hấn bên trên thuốc thời điểm , lại phát hiện mình cổ tay bị hấn bắt lại.

Nhất thời không hiểu nhìn Lâm Vũ , không biết hấn rốt cuộc muốn làm gì.

"Trên người của ta có hiệu quả tốt hơn được , không cần những thứ này." Lâm Vũ xuất ra một cái giả bộ mắt nước thuốc chai đưa tới , "Tối đa chỉ có thể tích hai giọt đến ta vết thương , sau đó dùng vải thưa băng bó một chút , ngày mai không sai biệt lắm liền có thể được rồi."

Trong này giả bộ , chính là Linh dịch , so với những được vật này hiệu quả tốt hơn ra vô số lần.

"Ồ." Lục Mộng Tâm trực tiếp đáp một tiếng.

Nàng biết rõ Lâm Vũ y thuật lợi hại , có một ít đặc hiệu được cũng không phải là cái gì khó hiểu chuyện.

Vì vậy nhận lấy mất nước thuốc bình , dè dặt nhỏ hai giọt tại hán trên vết thương , tiếp lấy liền cầm lên vải thưa , bắt đầu nghiêm túc vì hán băng bó vết thương , thỉnh thoảng còn dùng khốe mắt liếc qua liếc một cái hán gò má , chỉ thấy hán giống như một người không có chuyện gì giống nhau ngồi ở chỗ này , nhìn ánh mắt dường như đang suy nghĩ chuyện gì.

"Đạo sư , hôm nay sự tình , ngàn vạn lần chớ nói ra ngoài." Lâm Vũ nhẹ giọng nói , "Nếu không hậu quả sẽ như thế nào , ta nhớ ngươi cũng rất rõ ràng."

Lục Mộng Tâm lấy lại tinh thần , khẽ gật đầu , do dự một chút , đạo: "Ngươi , bình thường giết người sao?"

"Ta nói ta đây lần đầu tiên giết người , ngươi tin không ?" Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Có một cái nước ngoài tổ chức sát thủ , tên là Satan , có người ủy thác cái tổ chức này lấy tính mạng của ta , nơi này , chính là bọn hán tại hoa hạ chi nhánh một trong , hôm nay tới nơi này , cũng là bởi vì sát thủ lập tức sẽ đến , ta muốn chặt đứt bọn họ trang bị tiếp tế , nếu không , ta có thể không thể sau khi thấy được thiên mặt trời , còn có đội thương thảo."

"Nguyên lai là như vậy." Lục Mộng Tâm gật đầu nói , "May mắn ngươi hôm nay tới , nếu không thì , ta chỉ sợ cũng.. Đúng rồi , bên ngoài những thứ kia sủng ông.."

"Đừng hỏi , ta tự có phương thức xử lý , bọn họ hán là còn muốn một hai giờ mới có thể đến , bất quá bên ngoài tất cả đều là người chết , chờ bọn hán xử lý sau đó ngươi lại đi ra." Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Ta trước cho Lan tỷ các nàng phát một tin tức."

Dứt lời , Lâm Vũ liền móc ra điện thoại di động , dùng tin nhắn đem đại thể tình huống phát cho Diệp Tầm Lan , bao gồm Lục Mộng Tâm sự tình cũng không có giấu giếm.

Ở chỗ này chờ Lâm Vũ trở về Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ , đột nhiên nghe được điện thoại di động reo , vội vàng móc ra vừa nhìn , biết rõ Lâm Vũ sự tình rất thuận lợi sau đó , hai nữ mới đưa tâm thả lại chỗ cũ , cũng lập tức trả lời , để cho Lâm Vũ hết thấy cẩn thận , nàng và Mục Tư Ngữ trước hết ngủ.

"Đạo sư , ta trước nghỉ ngơi một chút , nếu như bên ngoài có người đến , nhất định nhớ kỹ gọi ta." Lâm Vũ đưa điện thoại di động thu hồi , liền nằm dài trên giường nhắm hai mắt lại.

"Ngươi trước ngủ một lát đi , ta ở chỗ này trông coi." Lục Mộng Tâm nhẹ giọng nói...

...

Tiền Long Bang Lý Hồng Thạc , ngay tại tối nay lúc chuẩn bị ngủ sau , đột nhiên nhận được Lâm Vũ gọi điện thoại tới , nhưng mà Lâm Vũ ở trong điện thoại chỉ nói một câu không đầu không đuôi mà nói , liền trực tiếp cúp , Lý Hồng Thạc sững sờ hồi lâu , cuối cùng vẫn dựa theo Lâm Vũ phân phó , gọi đến Liễu Thi Ngưng điện thoại.

Liễu Thi Ngưng nghe được Lý Hồng Thạc hỏi như vậy , liền biết Lâm Vũ đã đem sự tình giải quyết , lập tức đem địa chỉ phát cho Lý Hồng Thạc , cùng giao phó Lý Hồng Thạc nhất định phải tập trung trong bang chủ lực mau chóng đi qua , nếu không mà nói , sau chuyện này muốn khóc cũng không tìm tới chỗ ngồi.

Lý Hồng Thạc hoàn toàn là đầu óc mơ hồ , nghe Liễu Thi Ngưng khải khí , Tiền Long Bang nhất định có thể được đến lợi ích khổng lồ.

Vì vậy gọi điện thoại gọi mình trong bang người chủ sự , tại trong vòng nửa canh giờ liền điều động phần lớn chủ lực , xuất phát đi rồi thành phố Đông Hoa tây giao.

Một đám người đi tới dưới núi , thấy đường núi gập ghềnh , ra xe hoàn toàn không thể đi tới , chỉ đành phải đi bộ lên núi , không tới nửa giờ , liền tìm được Lâm Vũ vị trí chỉ.

Đi vào sơn động , tất cả mọi người đều bị cảnh tượng trước mắt cho sợ ngây người.

"Lão đại , đây là chuyện gì xảy ra ?" Lục quân tròn to mắt nhìn đằng trước lấy nơi này sủng ông đạn được , không khỏi đầu óc một trận ngẩn ra.

Tại chỗ phần lớn đều là quân nhân giải ngũ , nhìn đến như vậy cảnh tượng , không đầu ngăn ra đó mới là chuyện lạ , hiện tại cũng không phải là tại trại lính , muốn sờ thương đều chỉ có thể lén lút lút lút , hơn nữa phần lớn đều là một ít súng lục , súng trường tự động loại hình sủng ông , so với nơi này sủng ông , tuyệt đối kém ra chân trời!

Đặc biệt là trên đất chín cái chữ to , càng làm cho người nhìn đến nhiệt huyết sôi trào!

Lý Hồng Thạc phản ứng , so với người khác cũng không khá hơn bao nhiêu: "Không biết , nhưng chuyện này khẳng định cùng Lâm huynh đệ có liên quan

, đứng rồi, Lâm huynh đệ người đâu?"

Mọi người cả kinh, vội vàng tại những thi thể này trung tâm, lại không có phát hiện Lâm Vũ thi thể, chính làm Lý Hồng Thạc gọi người lại đi lục soát thời điểm, bên cạnh có một cánh cửa đột nhiên mở ra, ở bên trong đi ra một cái mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp từ.

Tiêm Long Bang người không biết người đàn bà này đến cùng là địch hay bạn, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lục Mộng Tâm nhìn này hoàn cảnh chung quanh, đặc biệt là nhìn đến những thi thể này lúc, không tránh khỏi một trận buồn ói, nhưng vẫn là cưỡng ép đè xuống, hướng mọi người nói: "Xin hỏi các người là Lâm Vũ bằng hữu sao?"

Lý Hồng Thạc cùng những người khác đồng thời gật đầu.

"Lâm Vũ bị thương, tựa ở bên trong này nghỉ ngơi, nếu không các người chờ một chút, tạm thời không nên quấy rầy hắn..."

"Người cái này nữ nhân ngọc, ta gọi người không nên ra ngoài! Người chết rất đẹp mắt sao?" Lục Mộng Tâm mà nói vẫn chưa hết, liền bị sau lưng một giọng nói cắt đứt.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, thấy Lâm Vũ chính cầm lấy kiếm từ trong phòng đi ra, đều hưng phấn vây lại, sự tình đến loại trình độ này, nếu như còn không biết Lâm Vũ phải làm gì, bọn họ cũng không xứng đi ra lẫn lộn!

"Lâm huynh đệ, người thương thế nào?" Lý Hồng Thạc quan tâm hỏi.

Đồng thời cũng âm thầm bội phục Lâm Vũ, này chết đi hai mươi người, vừa nhìn đi tới liền biết không phải là hạng xoàng, huống chi còn có nhiều như vậy vũ khí nóng, Lâm Vũ vậy mà một người một kiếm, đem nơi này toàn bộ cho diệt đi!

"Không việc gì, chỉ là lau rách một chút da." Lâm Vũ mang theo đại gia tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, đạo: "Phía dưới ta bắt đầu nói chính sự, chuyện này coi như là ta nhờ các người, đương nhiên ta cũng sẽ không khiến các người thua thiệt, chỗ tốt mà, các người hiện tại đã thấy."

"Cái này hành động, ta lấy một cái danh hiệu, gọi là Diêm La ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Diêm La hành động

"Lâm huynh đệ, có chuyện gì xin nói thẳng, chỉ cần chúng ta Tiêm Long Bang làm được, tuyệt không hai lời!" Lý Hồng Thạc vỗ ngực bảo đảm.

"Đúng, Lâm huynh đệ, chỉ cần người nói, chúng ta tuyệt không hai lời." Lục quân cũng đi theo phụ họa.

"Lâm huynh đệ, còn có ta!"

"Chúng ta cũng giống vậy..."

Lâm Vũ đè ép xuống hai tay tỏ ý mọi người im lặng đi xuống, sau đó tiếp tục nói: "Nơi này súng đạn, toàn bộ về Tiêm Long Bang sở hữu, chỉ cần cái này Diêm La hành động thuận lợi, Tiêm Long Bang đem có thể được số lượng so với cái này bên trong nhiều gấp mấy chục lần súng đạn, mà ta điều kiện chỉ có một cái, chính là các người về sau, không cho phép dùng những trang bị này làm thương thiên hại lý chuyện, nếu không, những người này chính là các người tấm gương!"

Vừa nói, Lâm Vũ đưa tay chỉ kia mười mấy bộ thi thể.

"Ta Lâm Vũ có thể cho các người những thứ này, giống vậy có năng lực thu hồi lại!"

"Đừng quên, nơi này chính là một mình ta một kiếm đánh xuống!"

Lâm Vũ ánh mắt bình thản quét nhìn mọi người.

Lục Mộng Tâm nhìn đang ở phát hiệu lệnh Lâm Vũ, một trái tim không khỏi run lấy bầy, cái này chính mình dạy bốn năm học sinh, phảng phất nay lần đầu tiên nhận biết!

Lâm Vũ bình thường ở trường học , mặc dù sinh hoạt rất gian khổ , nhưng tính tình vẫn luôn rất hiền lành , nhưng là hôm nay mới phát hiện , nguyên lai tại hân hiền lành tính tình xuống , còn có một viên quả quyết tâm.

"Lâm huynh đệ , chuyện này không cần ngươi lo lắng , nếu như ngày nào ta phát hiện thủ hạ ta dùng những thứ này làm thương thiên hại lý chuyện , ta Lý Hồng thứ nhất không buông tha hân!" Lý Hồng Thạc lớn tiếng quát , "Nếu là ta làm ra thương thiên hại lý chuyện , Lâm huynh đệ ngươi tùy thời đem ta tính mạng lấy đi!"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Ta tin tưởng Lý đại ca , nếu như vậy , ta đây liền đem sự tình đại thể nói một hồi."

Tiếp lấy Lâm Vũ liền đem Satan tổ chức , cùng với có người muốn mời Satan tổ chức lấy tánh mạng mình , còn có Satan tổ chức tại hoa hạ chi nhánh sự tình đại thể nói một lần , cũng kêu Lý Hồng Thạc đi tìm Liễu Thi Ngưng cầm phương diện này tình báo.

Lý Hồng Thạc lúc này cuối cùng biết , nếu như Lâm Vũ cái này Diêm La hành động thuận lợi , xác thực có thể để cho Tiềm Long Bang được đến một nhóm bình thường nghĩ cũng không dám nghĩ trang bị.

Đương nhiên , nhóm này súng ống về sau sẽ không nữa dùng để sát hại vô tội , mà là muốn dùng tới trừ bạo an dân!

Lý Hồng Thạc sau khi nghe xong , liền lập tức an bài nổi lên chính sự: "Lục quân , ngươi bây giờ lập tức sắp xếp người mở một chiếc xe vận tải tới , còn nữa , theo chúng ta bang phái kia gian trạm xăng dầu bên trong điều mấy trăm kg xăng tới , nhất định phải đem nơi này dọn dẹp sạch sẽ , đừng khiến người khác tìm tới liên quan tới Lâm huynh đệ bất kỳ kỳ đầu mối nào!"

"Hôm nay chuyện , nhất định phải cho ta bảo mật!"

"Phải!" Lục quân gật đầu kêu , lập tức lấy điện thoại di động ra bắt đầu an bài nhân thủ.

Lâm Vũ nhìn xuống thời gian , phát hiện đều đã đến ba giờ rưỡi sáng , liền đối với Lý Hồng Thạc đạo: "Lý đại ca , nơi này liền giao cho các ngươi , ta bây giờ phải đi về , làm phiền ngươi an bài một chiếc xe."

Chui dứt chuyện , sẽ để cho Lý Hồng Thạc sắp xếp người xử lý là được , chính mình nhưng là còn có cái khác một nhóm chuyện phải đi xử lý , khác không nói , trước mắt liền có một người còn chờ đợi mình đi trấn an.

Lâm Vũ tin tưởng lấy Tiềm Long Bang thực lực , hoàn toàn có thể xử lý được nơi này hết thảy , mình cũng không cần thiết đi quản , chủ yếu nhất là không muốn để ý tới...

Lâm Vũ về đến nhà , đã đến rạng sáng năm giờ , sắc trời đều đã tờ mờ sáng lên.

Suốt đêm cứ như vậy đi qua.

Đưa mắt nhìn Tiềm Long Bang người sau khi rời khỏi , liền dẫn Lục Mộng Tâm lên lầu vào nhà: "Đạo sư , ngươi hôm nay ở nơi này nghỉ ngơi một chút , ta đi giúp ngươi cầm mới khăn lông cùng bàn chải đánh răng , ngươi trước đi tắm , phòng tắm ở bên kia."

Vừa nói liền hướng phòng tắm chỉ chỉ.

Có chuyện gì , chờ nghỉ ngơi tốt sau đó mới nói.

Lục Mộng Tâm gật gật đầu , nàng đến bây giờ cũng còn chưa tỉnh hồn , cảm thấy bây giờ đi nơi nào cũng không an toàn , chỉ có tại người đàn ông này bên người , trong lòng mới có một loại không hiểu cảm giác an toàn.

Lâm Lục Mộng Tâm tắm xong , Lâm Vũ liền để cho nàng đi Diệp Tầm Lan trước căn phòng đi nghỉ ngơi , mình cũng đi trong phòng tắm tắm , trở lại gian phòng của mình sau , thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ vẫn chưa có tỉnh lại , hiển nhiên là ngày hôm qua rất khuya mới bắt đầu tu luyện , đến bây giờ còn không có thu công.

Lâm Vũ vì không ảnh hưởng các nàng , rón rén đi tới mép giường nằm xuống , suy nghĩ về sau sự tình.

Satan tổ chức sát thủ , hân sẽ tại sáng sớm ngày mai đến , coi như chặt đứt bọn họ trang bị tiếp tế , nhưng bọn hân tại hoa hạ trạm tiếp liệu cũng không phải là này một cái , cần phải tại bọn họ cầm đến trang bị tiếp tế trước giải quyết , nếu không lần này mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi diệt đi bọn họ Kinh Nam chi nhánh , liền không có ý nghĩa gì.

Cũng không tính hoàn toàn không có ý nghĩa , ít nhất để cho Tiềm Long Bang lấy được một nhóm trang bị , để cho thực lực bọn hân tăng lên không chỉ một cấp bậc.

"Hiện tại cũng chỉ có thể nhìn thi ngưng bên kia." Lâm Vũ thở dài một cái.

Đối với mấy vi tính mạng lưới chuyện , chính mình hoàn toàn là một chữ cũng không biết , nhìn chằm chằm đối phương động tĩnh sự tình , chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Liễu Thi Ngưng trên người , nếu không thì , chính mình tựa như cùng một cái con ruồi không đầu bình thường hoàn toàn thuộc về bị động.

Đồng thời, Diêm La hành động cũng cần phải mau chóng khai triển, còn có chính là Diêm La hành động mang đến thu hoạch, không có khả năng toàn bộ về Tiềm Long Bang, được nghĩ một cái biện pháp cùng quốc gia liên lạc với, những cái kia trang bị cũng không phải là một chuyện nhỏ!

Có thể liên lạc với quốc gia sau đó, Tiềm Long Bang khả năng cũng sẽ gặp phải một chút phiền toái, trong lúc này như thế nào đạt tới một cái thắng bằng? Phải nghĩ một cái sách lược vẹn toàn mới được.

Nên tới từ đầu đến cuối muốn tới, nên đối mặt từ đầu đến cuối phải đối mặt, bây giờ muốn quá nhiều cũng không có tác dụng gì, cùng nó như vậy, còn không bằng đi tăng lên thực lực của chính mình!

"Từ từ suy nghĩ biện pháp đi!" Lâm Vũ dứt bỏ suy nghĩ hỗn loạn, theo không gian truyền thừa xuất ra một quyển điển tịch bắt đầu đọc.

Thắng đến buổi sáng bảy giờ.

Diệp Tầm Lan dần dần thu công tĩnh lại, thấy Lâm Vũ chính nửa nằm tại bên cạnh mình đọc sách, đang muốn hỏi hắn tới ngày hôm qua tình huống cụ thể, nhưng đột nhiên nhìn đến trên cánh tay hắn quần vải thưa, nhất thời sợ hết hồn, run giọng nói: "Tiểu Vũ, ngươi bị thương? Có nặng lắm không?"

"Tiểu Vũ, ngươi thương thế nào?" Mục Tư Ngữ cũng ở đây cùng thời khắc đó tĩnh lại, nhìn Lâm Vũ thương, hốc mắt đã bắt đầu ướt át.

"Yên tâm đi, bị thương ngoài da mà thôi, không hề có một chút vấn đề!" Lâm Vũ đem trên tay sách khép lại, đối với hai nữ cười một tiếng.

"Ngươi thật không có chuyện?" Hai nữ vẫn mặt đầy thần sắc lo lắng.

"Đương nhiên không việc gì!" Lâm Vũ rất xác định hồi đáp, "Đừng quên ta là thầy thuốc, có sao không ta biết rất rõ!"

Xác thực không có chuyện gì, tồn tại Linh dịch trợ giúp, chút thương thế này nhiều nhất ba ngày, liền thương sẹo đều không biết lưu lại, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ hai người cũng là quan tâm sẽ bị loạn.

"Không việc gì là tốt rồi." Diệp Tầm Lan lúc này mới thở phào một cái, chợt nhớ tới một chuyện khác, đạo, "Tiểu Vũ, đạo sư ngươi không có việc gì chứ? Ngươi đem nàng cứu ra sau, là thế nào an trí nàng?"

Sự tình cũng hết lần này tới lần khác có trùng hợp như vậy, Lâm Vũ vì mình sự tình đi diệt đi Satan tổ chức một cái hang ổ, lại chó ngáp phải ruồi mà cứu ra một cô gái, càng thêm đúng dịp là, cô gái này lại là đạo sư của hắn!

Nếu như không là đích thân trải qua, ai cũng không dám tin tưởng trên thế giới sẽ có chuyện trùng hợp như vậy.

"Nàng không có chuyện gì, hiện tại đang ở nhà chúng ta đây, trước hết để cho nàng ở chỗ này nghỉ ngơi một ngày, nghỉ ngơi tốt sau đó ta rồi đưa nàng trở về trường học." Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Vậy thì tốt, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta đi nấu cơm, bữa ăn sáng được rồi sẽ gọi ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Ba cái sát thủ

Thành phố Đông Hoa sân bay.

Một chiếc chuyến bay quốc tế mới vừa hạ xuống, cũng không lâu lắm, thì có ba người theo lối ra đi ra, trong đó hai người là tây phương khuôn mặt, một vị khác thì là một vóc người cao gầy cô gái xinh đẹp, tướng mạo cũng cùng đông phương nữ tử độc nhất vô nhị.

Cùng những người khác bực lớn tiểu Bao Bất Đồng, ba người này đều là thân vô trường vật, không hề giống là từ nước ngoài bay tới du lịch hoặc là đi công tác.

Bất quá, ba người này đều là mặt lộ lãnh sắc.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Một người da đen hỏi bên người đồng bạn.

Ngay mới vừa rồi xuống máy bay không lâu sau, còn chưa đi tới xuất khẩu, trụ sở chính bên kia phát tới tin tức, nói Kinh Nam chi nhánh đã bị tiêu diệt

, để cho bọn họ trước tìm những phân bộ khác tiếp tế trang bị , cũng chú trọng điều tra một hồi chuyện này là không phải là cùng Lâm Vũ có liên quan.

"Còn có thể làm sao ? Dù sao ta không cần trang bị tiếp tế , các người trước tìm Kinh Bắc chi nhánh hoặc là những phân bộ khác , vội vàng đem trang bị làm tới , ta đi trước điều tra một hồi Lâm Động trạng thái." Bên cạnh một cái người da trắng hoàn toàn là một bộ không có vấn đề về mặt.

"Bây giờ cũng chỉ có như vậy , bất quá Dürer , người ngàn vạn lần không thể hành động đơn độc , cái kia lắm , nhưng là liên Grey cũng có thể giết chết cao thủ." Người da đen trình trọng giao phó đạo.

"Yên tâm , ta mặc dù cùng Grey có chút không cùng , nhưng ta thừa nhận , ta không phải Grey đối thủ , chúng ta lần này , cần phải đem nhiệm vụ cho hoàn thành..."

Chỉ có cô gái kia mặt như băng sương , nhàn nhạt nhìn hai người liếc mắt , không nói gì.

Rốt cuộc là người nào diệt đi Satan tổ chức chi nhánh , không có ai biết , ngay tại Lâm Vũ tấn công cái kia chi nhánh lúc , trụ sở chính bên kia đã nhận được tin tức , nhưng là ba cái sát thủ đã xuất phát , tại vạn dặm trên bầu trời điện thoại di động cũng không có tín hiệu , cho dù có thể liên lạc với ba người này , cũng là chuyện vô bổ , cũng không thể bởi vì chuyện này để cho máy bay trực tiếp phản hàng chứ ?

Huống chi , chi nhánh bị diệt đi sự tình , cũng cần phái vài người đi điều tra một hồi , vì vậy , Satan trụ sở chính liền thuận tiện đem nhiệm vụ này cũng giao cho bọn hắn ba người.

Sau đó ba người lên một chiếc xe taxi , đương nhiên , bọn họ cũng không có chú ý tới , trên đỉnh đầu có một con Hải Đông Thanh tại lần quần...

"Cuối cùng đã tới sao ?" Đang ở đi làm Lâm Vũ , nhận được tiểu Thanh truyền tới tin tức , khoe miệng không khỏi hơi hơi thượng câu , "Cái kia không có thương người da đen đột kích thủ , không đáng để lo , cái kia nữ nhân già mặc dù có chút phiền toái , nhưng cũng không có vấn đề lớn gì , bất quá phải thừa dịp của bọn hắn tại cảm đến tiếp tế trước , duy nhất phải cẩn thận ngược lại là cái kia cương thi!"

"Chủ nhân , đây chẳng phải là cương thi , là Dracula!" Tiểu Y cái chính nói , "Mặc dù giữa bọn họ có một chút chung nhau đặc thù , nhưng cương thi đã không thể coi như là một loại sinh vật , Dracula vẫn là sống sờ sờ , nếu là đụng phải lợi hại cương thi , người lấy hiện tại năng lực , coi như cộng thêm thanh kiếm kia , phá vỡ cũng thành vấn đề!"

Lâm Vũ kéo ra khoe miệng , thanh kiếm kia nhưng là mình bây giờ lớn nhất cựa vào , cũng cho tới bây giờ không có làm cho mình thất vọng qua , hiện tại tiểu Y vậy mà nói còn có không thể phá phòng tình huống!

Trên thế giới này nước , rốt cuộc sâu bao nhiêu ?

"Bất quá chủ nhân người yên tâm , lợi hại như vậy cương thi , trên địa cầu có hay không còn chưa biết , Dracula tốc độ cùng lực công kích mặc dù cường đại , nhưng lực phòng ngự phải yếu hơn rất nhiều , người mới có thể đơn độc đối phó , huống chi đối phương còn chưa phải là một cái lợi hại Dracula , coi như không có một người tu luyện qua phạm nhân , mang theo người thanh kiếm kia cũng có thể đối phó hắn , đương nhiên , điều kiện tiên quyết là có thể đuổi theo đối phương tốc độ , người muốn phòng ngừa chính là đối phương chạy trốn."

Lâm Vũ yên lặng gật đầu , tiểu Y nói cũng có đạo lý , coi như lấy mình bây giờ tu vi còn không phát huy ra thanh kiếm kia toàn bộ uy lực , nhưng không thể bị chính mình phá vỡ đồ vật , thật đúng là rất ít , đương nhiên , loại trừ những thần kia bí không biết tồn tại.

Tại lúc trước , Lâm Vũ thật không quá tin tưởng trên thế giới thật là có cương thi cùng Dracula loại này giống loài , nhưng được đến đạo gia truyền thừa hệ thống sau đó , liền đã biết , trên thế giới này có rất nhiều thần bí đồ vật , là tuyệt đại đa số người không biết , tựa như cùng cương thi cùng Dracula , lúc trước cũng chỉ có tại trên ti vi thấy qua , lần này nhưng phải tự mình đi đối mặt.

"Chủ nhân , người bây giờ có kế hoạch gì không ?" Tiểu Y hỏi.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng: "Ta có kế hoạch gì người cũng không phải không biết ? Tạm thời còn không có kế hoạch cụ thể , trước nhìn đối phương một cái động tĩnh lại nói , hơn nữa hiện tại có một cái vấn đề lớn nhất."

"Ta biết rồi , cái vấn đề này người xác thực phải giải quyết."

Cái vấn đề này , chính là nhìn tình huống bây giờ , đối phương tiếp tế trước khi đến nơi , bọn họ sẽ không hành động thiếu suy nghĩ , nhưng nếu như trong thành đánh nhau , không ra một thời ba khắc liền tuyệt đối sẽ bị cảnh sát biết rõ , được mời đến cục cảnh sát sau đó , ai đúng ai sai tạm đừng không nói , chủ yếu nhất là thanh kiếm kia , loại trừ bên người vài người ở ngoài , những người khác nhất trí cho rằng tại Lâm Cảnh Hoán trên tay.

Một khi xuất hiện lần nữa , chỉ sợ lại phải đưa tới không cần thiết phiền toái.

Muốn đối phó bọn chúng , thì nhất định phải đem đối phương dẫn tới bên ngoài thành , còn muốn là hoang vu người ở địa phương.

"Nên muốn cái biện pháp gì dẫn bọn họ ra khỏi thành ?" Lâm Vũ cau mày trầm nghĩ.

...

Lục Mộng Tâm một mực ngủ đến buổi trưa mới tỉnh lại , đột nhiên nghe thấy được một cỗ thức ăn mùi thơm , nhất thời hoàn toàn không có buồn ngủ , thức dậy mặc quần áo , tò mò đi vào mùi thơm nơi phát ra chỗ , trong đầu nghĩ cơm này thức ăn có thơm như vậy , khẳng định ăn thật ngon.

Đang ở phòng bếp bận rộn Mục Tư Ngữ, thấy Lục Mộ Dung Tâm đi vào, đối với nàng khẽ mỉm cười, êm ái nói: "Lục lão sư, người đã tỉnh."

"Lâm Vũ đi đâu?" Lục Mộ Dung Tâm hỏi.

"Hắn và Lan tỷ tỷ đều đi làm, ta bây giờ đang chuẩn bị cho bọn hắn đưa cơm." Mục nghĩ nhẹ giọng giải thích, tiếp lấy vụn ngọc thủ chỉ chỉ đã làm tốt thêm vài bữa thức ăn: "Những thứ này là để lại cho người, ta buổi trưa liền không ở trong nhà ăn."

"Cám ơn." Lục Mộ Dung Tâm gật đầu nói, nhưng luôn cảm giác cô gái này cùng Lâm Vũ quan hệ có chút không bình thường, không khỏi mặt mang vẻ kinh dị mà nhìn Mục Tư Ngữ: "Muội muội, người tên là gì? Người là Lâm Vũ..."

Phía sau mà nói, nàng thật sự không nói ra miệng.

Mục Tư Ngữ mặt mang ngượng ngùng: "Ta gọi là Mục Tư Ngữ, là Tiểu Vũ bạn gái."

"Người và Tiểu Lan đều là?" Lục Mộ Dung Tâm không xác định hỏi.

Có thể quang minh chính đại giao hai người bạn gái, còn có thể để cho hai cô bé không ghen, nếu là ở người bình thường trong mắt, kia cơ hồ không có khả năng, thế nhưng, vừa nghĩ tới Lâm Vũ bản sự, này ngược lại cũng không phải một món đặc biệt khó hiểu chuyện, ngược lại để cho Lục Mộ Dung Tâm cảm thấy có chút chuyện đương nhiên.

Bởi vì chính mình người học sinh này, là càng ngày càng thần bí.

Mục Tư Ngữ ngượng ngùng gật đầu, đem hộp đựng thức ăn cất vào một cái túi ny lon, đối với Lục Mộ Dung Tâm nói một tiếng sau đó liền đi ra cửa.

Lưu lại Lục Mộ Dung Tâm một người đứng tại chỗ, như có điều suy nghĩ.

Nhưng rất nhanh lại bị thức ăn mùi thơm hấp dẫn, cầm một đôi đũa lên nhẹ nếm thử một miếng, nhất thời trọn to đôi mắt đẹp, mặt đầy không dám tin thần sắc.

Những thức ăn này thấy thế nào đều là một ít chuyện nhà thức ăn, vậy mà sẽ tốt như thế ăn!

"Kia người xấu, thật đúng là diễm phúc không cạn, lộc ăn cũng không ít." Lục Mộ Dung Tâm lắc đầu cười một tiếng, lần nữa nhìn một cái những thức ăn này, nuốt nước miếng một cái, chạy mau vào phòng vệ sinh...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Há miệng chờ sung rụng

Đêm khuya mười một giờ, trăng non như câu, gió đêm nhẹ phẩy.

Tại Kinh Nam tỉnh một cái trên xa lộ, một chiếc tương mạo xấu xí tiểu xe hàng đang nhanh chóng mà chạy, làm tài xế nhìn đến đồng hoa cột mốc đường, liền đem xe chạy xuống xa lộ.

Chẳng được bao lâu, liền tiến vào một cái không có bóng người đoạn đường.

Ven đường trong bụi cỏ, có mấy người chính không nhúc nhích nằm ở chỗ này, đến bây giờ, đã nằm không sai biệt lắm hai giờ.

"Lâm huynh đệ, bọn họ thật lại ở chỗ này giao hàng?" Lý Hồng Thạc thấy đối phương còn không có đến, không khỏi hơi không kiên nhẫn hỏi nằm ở bên người Lâm Vũ.

Lâm Vũ ánh mắt, vẫn không chớp mắt nhìn chăm chăm trên đường: "Đây là thi ngưng lấy được tình báo, người không tin ta, không thành vấn đề, nhưng người phải tin tưởng người cái kia biểu muội chứ?"

Ngay hôm nay Lâm Vũ suy tính như thế đem đối phương đưa tới thành thời điểm, Liễu Thi Ngưng đột nhiên phát tới một cái tình báo, nói phải đối phương hẹn xong ở chỗ này giao hàng, có thể dùng Lâm Vũ vấn đề giải quyết dễ dàng!

Cần nhắc một phen sau đó , Lâm Vũ liền lập tức có liên lạc Lý Hồng Thạc , cũng khiến hắn mang theo mấy cái hảo thủ tới nơi này há miệng chờ sung rụng.

"Ta không phải là không tin tưởng các ngươi , ta là buồn rầu đối phương làm sao tới được chậm như vậy ? Chúng ta nhưng là ở chỗ này chờ ăn hai giờ con muỗi!" Lý Hồng Thạc buồn bực nói.

Cho muỗi cắn cũng không phải là một món thú vị chuyện!

Lâm Vũ khoe miệng đã hơi hơi câu khời , lỗ tai giật giật , ngay sau đó hạ thấp giọng đối với Lý Hồng Thạc đạo: "Tới , Lý đại ca , để cho tay súng bắn tỉa chuẩn bị , theo kế hoạch hành động , chỉ cần giết chết đối phương cái kia đột kích thủ cùng người giao hàng là được , lại kiểm chế người Ninja kia , Dracula giao cho ta."

Nhấn giả nghề nghiệp này , bản thân liền là thích khách , chẳng những bén nhạy xuất chúng , năng lực cảm nhận cũng so với bình thường thích khách cao hơn , tay súng bắn tỉa có thể không thể giết chết đối phương , còn khó nói!

Về phần Dracula loại này dị chủng sinh vật , thực sự quá thần bí , hơn nữa Tiểu Y cũng đã nói , Dracula tốc độ thậm chí so với nhện giả còn lợi hại hơn , đối với nguy hiểm năng lực cảm nhận cũng rất mạnh , giống vậy không thích hợp ám sát , duy nhất phải giết , chính là bọn hắn cái kia đột kích thủ.

Nếu để cho cái kia đột kích thủ được đến súng ống , sẽ trở thành đối phương hòa lực lớn nhất , phía bên mình liền thuộc về tuyệt đối hoàn cảnh xấu , đây cũng không phải là Lâm Vũ hy vọng thấy.

Về phần kia hai cái giao hàng , Lâm Vũ không biết đối phương có năng lực gì , vì thận trọng lý do , cũng chỉ có giết chết.

"Rõ ràng!" Lý Hồng Thạc gật gật đầu , ngay sau đó đem Lâm Vũ giao phó phân phó đi xuống.

Mấy người khác nghe được con muỗi đã cắn câu , đều rối rít mà lên tinh thần , không chớp mắt nhìn chăm chăm phía trước.

Không có qua hai phút , thì có ba người xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người một khối tiểu trên đất trống , rõ ràng là Satan tổ chức lần này phái tới ba cái sát thủ , dùng tiếng Anh tại trò chuyện với nhau , bất quá những người khác hoàn toàn không biết đối phương đang nói gì , ngược lại Lâm Vũ có thể nghe hiểu đại khái.

Người da đen kia đột kích thủ kêu cái gì Niko , Dracula tên thật giống như kêu Dür , cô gái kia tên ngược lại thật là dễ nghe , kêu Anh Tuyết , cùng Liễu Thi Ngưng cung cấp tình báo hoàn toàn nhất trí.

Ba người trong lúc nói chuyện với nhau cho , đại khái chính là giao hàng thể nào còn không có đến loại này không hề dinh dưỡng mà nói.

Àm!

Một đạo súng vang lên phá vỡ chung quanh yên lặng , ngay sau đó cái kia Niko mi tâm tụ xuất hiện một cái lỗ máu , đã chết đến mức không thể chết thêm!

"Bát dật!" Nữ nhện giả Anh Tuyết con ngươi đột nhiên rụt lại , lập tức hướng bên cạnh nhào lên ngược lại.

Àm!

Lần nữa một lần súng vang lên , đánh vào nàng nguyên lai đứng vị trí.

Mặc dù đã nhận được dự trữ hiệu quả , nhưng Lâm Vũ bọn họ mai phục vị trí cũng đi theo bại lộ , Dracula Niko mắng to một tiếng tạ đặc biệt sau đó , liền trực tiếp xông tới , đường đi không có quy luật chút nào , tốc độ nhanh liền tay súng bắn tỉa đều không cách nào phong tỏa!

Nhưng mà , Dür mới không đi ra mấy bước , liền gặp được một người tuổi còn trẻ đông phương nam tử , cầm lấy một thanh kiếm đứng ở trước mặt mình , bình thần mà nhìn mình.

"Lâm!" Dür thoáng cái liền nhận ra trước mắt vị này , đúng là mình lần này muốn mục tiêu ám sát.

Lâm Vũ ngay cả lời cũng không có đáp , trở tay nắm chuôi kiếm , chậm rãi đem trường kiếm rút ra , mũi kiếm nhắm thẳng vào Dür.

Hai người liền đứng ở chỗ này không nhúc nhích.

Người Ninja kia đã bị tay súng bắn tỉa cùng những người khác kìm chế , mặc dù còn không làm gì được nàng , nhưng đối phương cũng không có cách nào tham dự Lâm Vũ cùng Dracula chiến đấu giữa hai người.

"Chủ nhân , ta đã đối với chết tên sát thủ kia suu hồn rồi!" Tiểu Y đột nhiên đối với Lâm Vũ đạo.

"Làm rất tốt!"

Lâm Vũ vẫn nhìn chăm chú trước mắt năm mét ở ngoài Dür , đối phương rõ ràng chỉ là một mới vừa đạt tới Tử tước Dracula , cho dù là tay không , lấy mình bây giờ tu vi ứng phó cũng sẽ không quá khó khăn , có thể chẳng biết tại sao , Lâm Vũ đáy lòng luôn có một loại cảm giác , muốn giết chết

người trước mắt này, cũng không phải là dễ dàng như vậy!

"Chủ nhân, Dracula không có linh hồn, dù là còn dư lại một giọt máu, đều có thể trọng sinh, lấy người bây giờ tu vi, muốn giết chết hắn, đứng đầu gần tiện biện pháp chính là đem đối phương ném vào trong hỏa hoạn đốt thành tro bụi!" Tiểu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ âm thầm gật đầu, nếu không có linh hồn, cũng liền ý nghĩa không thể đối với hắn sư hồn.

Đã như vậy, vậy thì chiến!

Nói phải nói nhiều, trên thực tế cũng liền hai ba giây thời gian, bởi vì ý thức truyền âm thật ra thì chỉ cần trong nháy mắt liền có thể hoàn thành.

Lần nữa một trận gió nhẹ thổi qua, nhẹ phẩy Lâm Vũ hơi dài tóc.

Đột nhiên...

Hô! Hô!

Hai người đồng thời di chuyển, Dữir trong miệng đã lộ ra hai khóa sắc bén răng nanh, nhảy lên gần cao ba mét, hai tay cầm thành chộp, móng tay đột nhiên trở nên dài hơn một tấc, tựa như cùng mười chuôi sắc bén chùy thủ, hướng phía dưới Lâm Vũ lấy nhanh như chớp thể bắt đi!

Lâm Vũ bộ pháp huyền diệu, lấy chỉ trong gang tấc tránh thoát Dữir móng vuốt, ngay sau đó trở tay chính là hướng nghiêng phía trên một kiếm, một đạo chói mắt kiếm quang vạch qua Dữir lồng ngực.

Cần thức, cửu bốn, hoặc nhảy tại uyên, không có lỗi gì!

Xuy... !

Giống như thứ gì xẹt qua một tấm vải, va chạm chỗ phát ra thanh âm, hai người một cái thác thân sau đó, Dữir trước ngực y phục bị phá vỡ rách một đường thật dài, thế nhưng... Bản thân hắn lại không bị thương chút nào mà đứng ở nơi đó.

Hai người đồng thời xoay người, Lâm Vũ không khỏi con ngươi co rụt lại, đây tuyệt đối là chính mình được đến thanh kiếm này tới nay lần đầu tiên không có kiến công!

"Chủ nhân, tên kia đồ lót có thể chống đỡ thanh kiếm này, tuyệt đối là một món bảo vật, người nhất định phải đoạt lại!" Tiểu Y gấp giọng thúc giục,

Lâm Vũ gật đầu một cái, một điểm này tiểu Y không nói mình cũng biết rõ, phải biết trên tay thanh kiếm này, vốn có giá trị là hai chục ngàn truyền thừa điểm, Dữir cái này nội giáp phòng chừng cũng không kém bao nhiêu, thậm chí có khả năng vượt qua thanh kiếm này!

"Còn có!" Tiểu Y tiếp tục nói, "Ta mới vừa giúp người hoa truyền thừa điểm quét một hồi, cái này nội giáp có thể loại trừ cổ trở lên, đầu gối trở xuống, khớp khuỷu tay ở ngoài, những địa phương khác cũng có thể bảo vệ được, thế nhưng đối phương là Dracula, loại trừ cổ trở lên vị trí ở ngoài, những địa phương khác cho hắn không tạo được bao nhiêu tổn thương, nhưng ta phòng chừng hắn cũng biết, nhất định sẽ bảo vệ tốt đầu."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, nếu chính mình kiếm không có hiệu quả, như vậy thì... Thu kiếm vào vỏ, thuận tay đem trường kiếm ném qua một bên, bày ra Bát quái chưởng thức mở đầu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tru diệt Dracula

"Hoa hạ lâm, ta thừa nhận người rất lợi hại, nếu như không là ta có Thần Khí hộ thân, mới vừa rồi cũng đã bị người trọng thương." Dữir dùng cứng rắn tiếng Hoa nói, "Thế nhưng người không cần người bình khí, tay không là đánh không lại ta."

"Thật sao?" Lâm Vũ khẽ cười nói, "Đánh hay không qua được người, thử sẽ biết!"

Dứt lời, Lâm Vũ cùng Dữir đồng thời dưới chân đạp một cái, lần nữa xông về đối phương.

Dữir móng nhọn, giống như tử thần lưỡi liềm bình thường ở trong trời đêm tản ra đoạt mệnh bình thường ánh sáng màu đỏ nhạt, phảng phất bị tia sáng

này vừa đụng, liền muốn rơi vào từ thần ô áp , nhưng còn kém như vậy nhẹ vừa đụng , có thể dùng Lâm Vũ bằng vào huyền diệu thân pháp cùng chưởng pháp cùng đối phương du đấu.

Hồ!

Đoạt mệnh bình thường móng nhọn hạ xuống , Lâm Vũ trực tiếp một chưởng nhờ hướng cổ tay đối phương , một chưởng khác trực tiếp đánh vào Dữr trên ngực.

Phốc!

Tại chân khí dưới tác dụng , Dữr chỉ cảm thấy bị nhanh chóng phi hành đá lớn đánh trúng , phun ra một ngụm máu tươi , cả người quay ngược lại ra hơn mười thước , phanh mà một tiếng ngã xuống đất.

Ngay sau đó liền lập tức bò dậy , mặc dù cảm giác khí huyết quay cuồng một hồi , lại không có gì đáng ngại.

"Dracula thể xác thật là quá cường hãn , ta đây một chưởng vậy mà không có đưa hãn cho chấn thương! Ngược lại chấn động ta bàn tay phản tề đại!" Lâm Vũ tay trái nắm cổ tay phải , không ngừng hoạt động.

Hiện tại mình không thể chân khí bên ngoài, đối phương lại có bảo giáp hộ thể , vốn là muốn trực tiếp dụng quyền chân tới chấn thương đối phương , nhưng vừa vận một chưởng kia , trực tiếp tiêu hao ba thành chân khí , đã đạt đến Lâm Vũ duy nhất có thể điều dụng cực hạn , lại chỉ có thể để cho đối phương bị chút bị thương nhẹ.

Trận chiến này , tựa hồ không dễ dàng.

"Đáng ghét , lớn như vậy mùa hè , người này mặc lấy ống tay áo quần dài không sợ nhiệt sao?" Lâm Vũ âm thầm buồn bực nói , "Không có cách nào chỉ có thể lại tìm cơ hội rồi."

"Hoa hạ lâm , ngươi biết chúng ta tâm đầu huyết trọng yếu bao nhiêu ? Ngươi đã thành công chọc giận ta!" Dữr đem khước miệng huyết nuốt trở về trong bụng , lần nữa xông về Lâm Vũ.

Tốc độ so với trước kia còn nhanh hơn hai thành!

Lần này , đối phương hiển nhiên đã toàn lực đánh ra.

Lâm Vũ ánh mắt đông lại một cái , lần nữa tránh thoát đối phương một trào này sau đó , đã sớm súc thể tốt tay trái một cái hướng chéo lên , đánh về phía đối phương cằm.

Rắc rắc!

Tiếng xương gãy vang lên , để cho Lâm Vũ ngoài ý muốn là , đối phương tốc độ nhanh hơn sau , sự linh hoạt nhưng là thấp xuống , vậy mà gắng gượng bị một chưởng này , cả người bay hướng giữa không trung.

Xương đứt gãy vẫn là chuyện nhỏ , chủ yếu nhất là , Lâm Vũ nhân cơ hội đem chân khí đưa vào đối phương trong cơ thể tùy ý phá hư.

"A!" Dữr hét thảm một tiếng.

Lâm Vũ cũng không biết cho hãn bất cứ cơ hội nào , đột nhiên phóng lên cao , nhảy đến Dữr phía trên , hét lớn một tiếng: "Xem kiếm!"

Trên tay trống rỗng xuất hiện một thanh trường kiếm , Lâm Vũ hai tay nắm ở chuôi kiếm , nhắm ngay Dữr cổ toàn lực chém xuống.

Bất thành linh tinh trạng để cho Dữr con ngươi đột nhiên rụt lại , vậy mà theo bản năng đưa hai tay ra đi chặn Lâm Vũ kiếm , nhưng mà...

Hưu!

Một đạo kiếm quang không trở ngại chút nào vạch qua Dữr hai tay cùng cổ , kiếm quang chỗ đi qua , thân thể của hãn bị cắt ra chính tề vết cắt.

Lâm Vũ rơi xuống đất.

Ngay sau đó sau lưng truyền tới phanh mà một tiếng , Dữr cũng rơi vào phía sau hãn cách đó không xa , đã đầu một nơi thân một nẻo.

"Ngươi có thể Tích Huyết Trọng Sinh thì thế nào ? Ta đem ngươi đốt thành tro bụi , một giọt máu cũng không cho ngươi còn lại , nhìn ngươi như thể trọng sinh ?" Lâm Vũ cười lạnh nói , tiếp lấy liền đưa tay giương lên , một cái vỏ kiếm xuất hiện ở trong bàn tay , thu kiếm trở vào bao.

Nguyên lai Lâm Vũ đem kiếm ném sau khi đi ra ngoài , thừa dịp cùng Dữr đánh nhau thời điểm , để cho tiểu Y thanh kiếm thu hồi không gian truyền thừa , chờ chính là cái cơ hội này.

Ba cái sát thủ , hiện tại chỉ còn lại một cái nữ nhân giả , Lâm Vũ nghe cách đó không xa tiếng súng , cùng với có người ở trong bụi cỏ xuyên toa thanh âm , thì biết rõ giữa bọn họ còn có vận lấy trạng thái , tạm thời không có đi quân , mà là đi tới Dữr bên người , đem bộ kia nội giáp cho lột xuống.

"Trong lúc này giáp..." Lâm Vũ không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Nội giáp là một bộ quần áo cùng một cái quần, liền cùng một món bình thường màu trắng tơ lụa làm thành quần áo không sai biệt lắm, thế nhưng rất nhẹ, đặt ở trên tay tựa như cùng không có gì, hơn nữa còn rất có co giãn, bắt vào tay lên hậu khởi mã thu nhỏ lại một nửa, rất khó tưởng tượng đây là một kiện đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm bảo vật.

"Tiểu Y, nếu đúng như là thu về mà nói, cái này nội giáp trị giá bao nhiêu truyền thừa điểm?"

"Chủ nhân, đây là hiếm có bảo vật, ngươi vậy mà để cho hệ thống thu về? Không lưu cho mình lấy?" Tiểu Y kinh ngạc nói, "Coi như ngươi không cần, cho Lan tỷ tỷ hoặc là tự ngữ tỷ phòng thân cũng rất tốt a! Phải biết nếu như ngươi để cho hệ thống thu về sau, lần kế lại yêu cầu, liền muốn nhiều hơn hai thành truyền thừa điểm!"

"Chửi thề một tiếng!" Lâm Vũ trong lòng làm lộ câu thô tục, "Đây chính là nam nhân khác thiếp thân xuyên qua, ta cũng không muốn xuyên, ngươi để cho ta cho lão bà xuyên? Ta suy nghĩ lại không bị lừa đá qua!"

Về sau nếu như yêu cầu, lại hỏi đoái đừng tự là

"Chủ nhân ngươi mới gốc đây!" Tiểu Y không chút lưu tình phản kích lại, "Ngươi có thể tiêu phí một cái truyền thừa điểm, đem cái này nội giáp vết tích hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ, không rồi cùng mới tinh giống nhau? Hơn nữa, trong hệ thống đừng quần áo phòng cụ, ngươi liền dám cam đoan lúc trước không có người xuyên qua?"

"Ta không ngờ, suy nghĩ rất thanh tỉnh." Lâm Vũ trừng lên mí mắt, "Cái khác phòng cụ đặt ở trong hệ thống bao nhiêu năm? Cộng thêm hệ thống dọn dẹp, có dấu vết gì nên tiêu tan đã sớm tiêu tán, chủ yếu nhất là ta không có thấy tận mắt đến người khác xuyên qua, món này nhưng là ta tự tay theo trên người người khác lột xuống, trong lòng có bóng mờ, bóng mờ ngươi biết không?"

Rất nhiều lúc chính là như vậy, nhắm mắt làm ngơ, Lâm Vũ cũng biết hệ thống có thể mang người khác dùng qua vết tích dọn dẹp một tia không dư thừa, nhưng này dù sao cũng là chính mình tự tay theo trên người những người khác lột xuống, lại vừa là thiếp thân quần áo, trong lòng ít nhiều gì sẽ có một điểm không được tự nhiên.

Nói một cách đơn giản, chính là người tác dụng tâm lý.

"Được rồi, tùy ngươi xử lý như thế nào." Tiểu Y không nói lại Lâm Vũ, không thể làm gì khác hơn là nói đến chính sự: "Cái này nội giáp, giá trị so với ngươi thanh kiếm này cao hơn, hệ thống thu về giá tiền là mười tám ngàn truyền thừa điểm, chủ nhân ngươi bây giờ phải về thu không?"

"Thu về!" Lâm Vũ không chút do dự nào.

Nội giáp sau khi biến mất, Lâm Vũ thuận tiện kiểm tra một hồi chính mình truyền thừa điểm, trước truyền thừa điểm đều biến mất được không sai biệt lắm, mấy ngày nay lại kiếm lấy hơn ba nghìn, cũng tiêu hao một ít, cộng thêm cái này nội giáp, hiện tại cuối cùng vượt qua hai chục ngàn, tại tiếp theo một đoạn thời gian rất dài không cần buồn truyền thừa chút chuyện rồi.

Thu hồi suy nghĩ, Lâm Vũ đưa mắt nhìn về mặt khác phương hướng, đối phương giao hàng xe đã qua đến, bắt quá bởi vì tay súng bắn tỉa đem người giao hàng giết chết, xe đã ngã xuống ven đường.

Sở hữu địch nhân, cũng chỉ còn lại có cái kia nữ nhần giả.

"Sớm một chút giải quyết, về nhà sớm theo lão bà."

Lâm Vũ đang chuẩn bị xông về cái kia nữ nhần giả, lại đột nhiên bị tiểu Y cho gọi lại: "Chủ nhân, ta khuyên ngươi không nên giết rồi nàng, dùng cái này!"

Trước mắt xuất hiện một cái màn sáng, để cho Lâm Vũ gắng gượng dừng bước, mà trên màn sáng biểu hiện vật phẩm, lại để cho hắn hơi hơi kinh ngạc.

"Làm như vậy được không..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Khế ước nô lệ phù

"Tiểu Y, làm như vậy được không?" Lâm Vũ khó khăn hỏi.

Nếu quả thật dựa theo tiểu Y đề nghị đi làm, tuyệt đối so với giết đối phương còn muốn tàn nhẫn!

"Cái này có gì không tốt?" Tiểu Y trực tiếp lật nhiều cái bạch nhãn, "Chủ nhân, ta bây giờ có thể nói cho người biết, người nếu như vậy từ làm, tuyệt đối có thể được lợi ích không nhỏ, so với kia bộ nội giáp mang đến chỗ tốt còn nhiều hơn! Được rồi, ta chỉ là đề nghị mà thôi, có làm hay không vẫn là từ chủ nhân người tự quyết định."

Chỗ tốt?

Lâm Vũ cau mày suy tư hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định dựa theo tiểu Y mà nói đi làm, trước đem nạng để cử đồ vật hối đoái đi ra, cũng làm một chuyện trước ước định thủ thế, để cho Lý Hồng Thạc bọn họ định chỉ khai hỏa.

Bản thân chính là hối hả xông về Anh Tuyết vị trí địa phương.

Anh Tuyết thấy đối phương định chỉ khai hỏa, đầu tiên là vô cùng bất ngờ, tiếp lấy liền cho rằng đối phương đạn đánh xong, vì vậy xoay người chạy, nạng đồng đội Niko đã chết, Dữ mặc dù có thể Tích Huyết Trọng Sinh, nhưng dưới mắt trạng thái, căn bản không có trọng sinh có khả năng.

Lần này nhiệm vụ, đã muốn tuyên cáo thất bại.

Sát thủ không sợ chết, cũng không đại biểu sát thủ sẽ đàn áp mà chịu chết, Anh Tuyết tự biết không phải đối phương đối thủ, cùng nó chết đập, còn không bằng lui xuống trước đi, lần sau lại tìm cơ hội tới ám sát Lâm Vũ.

Nhưng là... Anh Tuyết mới vừa xoay người liền tiến đụng vào một cái người trong ngực, còn chưa kịp kinh khủng, liền bị đối phương một cái sống bàn tay chém vào trên cổ, sau đó liền ngất đi.

"Muốn chạy, nào có dễ dàng như vậy?" Lâm Vũ nhìn trong ngực ngất đi Anh Tuyết, khẽ cười nói, "Làm một nhân giả, chỉ lo đối phó đối thủ mình, làm sao lại không chú ý chú ý mình sau lưng?"

"Chủ nhân người cũng đừng bí ẩn, thừa dịp người bằng hữu tại thu chiến lợi phẩm, người tốt nhất nhanh lên một chút!"

Lâm Vũ cười một tiếng, đem Anh Tuyết đặt nằm dưới đất, xuất ra mới vừa hối đoái đi ra một trương phù trận trực tiếp bóp vỡ, không trung nhất thời trống rỗng xuất hiện một cái bàn tay lớn nhỏ kim sắc minh văn, cùng lần trước cùng tiểu Thanh ký kết khế ước thời điểm không sai biệt lắm, bất đồng chỉ là minh văn dạng thức mà thôi.

Kim sắc minh văn tại Lâm Vũ dưới sự chỉ dẫn, chia ra làm hai, tạo thành một lớn một nhỏ hai cái minh văn, đại minh văn tiến vào Lâm Vũ mi tâm, cùng lúc đó, tiểu minh văn cũng tiến vào Anh Tuyết mi tâm.

Khế ước như vậy thành lập!

Khế ước nô lệ phù, có thể đem bất kỳ có linh hồn sinh vật thu làm nô lệ, cho dù nô lệ tu vi so với chủ nhân cao nhiều đi nữa, cũng không thể tránh thoát khế ước nô lệ, trừ phi chủ nhân từ vong hoặc chủ động giải trừ khế ước.

Hối đoái yêu cầu: Hai ngàn truyền thừa điểm.

Cùng lần trước chủ tử khế ước bất đồng, chủ tử khế ước đối với nhân loại không có hiệu quả, khế ước nô lệ nhưng là đối với bất kỳ có linh hồn sinh vật đều có thể dùng, hơn nữa càng thêm bá đạo, giá cả đắt một chút cũng là chuyện đương nhiên chuyện.

"Tiểu Y, người bây giờ có thể nói cho ta biết, tại sao nhất định phải để cho ta thu đối phương làm nô lệ?" Lâm Vũ hỏi tới chính sự.

"Nguyên nhân mà, thứ nhất là có thể để cho nàng bảo vệ Lan tỷ tỷ các nàng, dù sao về sau người gọi nàng hướng đông, nàng tuyệt đối sẽ không hướng tây, người gọi nàng ngồi lấy, nàng liền tuyệt đối sẽ không nằm, người gọi nàng cúi, nàng tuyệt đối sẽ không xuyên... Ho khan một cái, chủ nhân, đủ thoải mái chứ?" Tiểu Y cười hi hi nói.

Lâm Vũ khóe mắt co quắp, nhưng điều này hiển nhiên không phải nguyên nhân chủ yếu nhất, vì vậy an tĩnh chờ tiểu Y nói tiếp.

"Nguyên nhân trọng yếu nhất mà, chính là nàng tư cách rất cao, đây chính là sáu Âm chi thể! Nếu như người đem « luyện khí cửu chương » truyền cho nàng, sẽ cùng nàng song tu, tu luyện cả ngày tuyệt đối bù đắp được người và Lan tỷ tỷ song tu ba bốn ngày, thậm chí còn không ngừng ba bốn ngày!"

"Nói cách khác nàng là người tuyệt cao song tu đối tượng!" Tiểu Y ngẩng khí lộ ra rất là hưng phấn.

"Như vậy... Thoải mái?"

"Đó cũng không? Ta thậm chí còn có một loại cảm giác, cảm thấy nàng và chủ nhân mới thật sự là một đôi." Tiểu Y trêu ghẹo nói.

Lâm Vũ mặt mang nghi ngờ.

Tiểu Y liền tiếp tục giải thích: "Chủ nhân người phương diện kia năng lực lợi hại như vậy, người khác không biết, ta có thể cũng rõ ràng là gì, Lan tỷ tỷ cùng tư nghĩ tỷ thay nhau ra trận đều không thể cho người tận hứng, là bởi vì người là Cửu Dương thân thể! Hôm nay lại đụng phải một cái sáu Âm chi thể, đây là duyên phận đây? Vẫn là duyên phận đây?"

Lâm Vũ: "..."

Rất nhiều người đều cho rằng, nếu như nói Cửu Dương là cực dương, như vậy Cửu Âm chính là cực âm, đây thật ra là không chính xác, phải nói là không nghiêm cần.

Chỉ cần nghiên cứu qua Long Mã dựa vào đồ, tức Hà Đồ Lạc Thư trung Hà Đồ, cũng biết cửu là dương tận cùng số, sáu, mới là Âm chi cực số!

Bao gồm « chu dịch » lên hào từ, dương hào dùng cửu tới biểu thị, âm hào dùng sáu tới biểu thị, hậu nhân suy đoán thật nhiều, đứng đầu làm người ta tin phục một loại suy đoán, nói đúng là Chu Văn Vương là Phục Hi sáu mươi bốn quẻ viết quái từ cùng hào từ thời điểm, lấy dùng âm dương tận cùng số.

Liên quan tới Long Mã dựa vào đồ cùng « chu dịch » nội dung, nơi này sẽ không quá nhiều mà lảm lòi, nói tóm lại chính là một câu nói: Tiểu Y trong miệng sáu Âm chi thể, cùng bình thường người theo như lời Cửu Âm thân thể, trên thực tế chính là cùng một cái khái niệm, gọi bất đồng thời.

...

Vì bớt chuyện, Lâm Vũ trực tiếp đem Anh Tuyết thu vào không gian truyền thừa, lúc này Lý Hồng Thạc bọn họ cũng thu thập xong chiến lợi phẩm, thấy Lâm Vũ một người trở lại, còn tưởng rằng Lâm Vũ đã đem đối phương giết chết, cũng không có hỏi nhiều, thậm chí ngay cả thi thể cũng không có đi tìm, an bài một ít thủ hạ dọn dẹp hiện trường, liền tự mình đem Lâm Vũ đưa về nhà.

Chiến đấu nhìn như đánh rất lâu, thật ra thì từ đầu đến cuối cũng liền nửa giờ mà thôi, cộng thêm về nhà đường hơn nửa canh giờ đường xe, Lâm Vũ về đến nhà thời điểm cũng chỉ mới vừa đến mười hai giờ khuya.

"Lý đại ca, giải quyết tốt sự tình liền nhờ các người, đặc biệt là cái kia cùng ta chiến đấu người da trắng, nhất định phải thiêu đến liền màu xám đều không thừa." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo.

"Yên tâm, chúng ta sẽ xử lý tốt." Lý Hồng Thạc bảo đảm nói.

Mặc dù không biết Lâm Vũ dọc theo đường đi tại sao liên tục giao phó chuyện này, nhưng hắn cũng không hỏi nhiều, Lâm Vũ làm như vậy, nhất định là có hắn đạo lý, Tiềm Long Bang chỉ cần đề xuất ý hắn nguyện đi thi hành là được.

Lâm Vũ gạt đầu một cái, cùng Lý Hồng Thạc nói lời từ biệt sau đó sẽ mở cửa xuống xe.

Mới vừa vào nhà, thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều ngồi trong phòng khách, trừ lần đó ra còn có một cái Lục Mộng Tâm.

"Đạo sư, người còn không có trở về trường học?"

Lâm Vũ tại lúc tan việc liền giao phó cho Mục Tư Ngữ, để cho nàng đưa Lục Mộng Tâm trở về đông hoa đại học, không nhớ nàng bây giờ còn ở lại đây, hiển nhiên là không muốn trở về trường học, Mục Tư Ngữ cũng không tiện cưỡng nàng, chỉ có thể chờ đợi Lâm Vũ sau khi trở về lại làm quyết định.

"Tiểu Vũ, Lục lão sư tại mang theo các người lần này sau khi tốt nghiệp, liền bị trường học sa thải, lại gặp chuyện lớn như vậy, cũng không dám một mình trở về, người sẽ để cho nàng ở chỗ này ở một thời gian ngắn đi." Diệp Tầm Lan giải thích.

"Bị đuổi việc? Đạo sư, người dẫn chúng ta tiểu đội không phải mang thật tốt sao? Trường học tại sao đem người cho đuổi việc?" Lâm Vũ ngồi vào trên ghế sa lon, nghi ngờ không hiểu nhìn Lục Mộng Tâm.

Nàng này bốn năm mang theo chính mình lớp học, không nói đứng đầu trong danh sách, nhưng tuyệt đối là thượng du tài nghệ, Lục Mộng Tâm này trong bốn năm còn có hai năm bị bầu thành ưu tú giáo sư, trường học bên kia nói thể nào đuổi liền đuổi?

"Ta cũng không biết." Lục Mộng Tâm khẽ gạt đầu một cái, "Ngay tại các người sau khi tốt nghiệp không có mấy ngày, trường học Bộ nhân sự thi cho ta một phong sa thải tin, đến bây giờ còn không có tìm được công tác chính thức, bình thường liền làm một ít gia giáo."

"Hôm qua chính là làm xong gia giáo sau, đang trên đường trở về nhà bị người trói, sau đó liền gặp người."

Lâm Vũ im lặng, chính hắn một đạo sư, cũng coi là họa không đến một lần, đầu tiên là làm việc bị xào, mới không có hai tháng, lại bị người cho trói, nếu như không là chính mình vừa gặp cơ hội mà gặp, hiện tại khả năng đã không ở nhân thế, thậm chí ngay cả danh tiết đều bảo hộ không được.

"Như vậy đi, ta trước đi tắm, đạo sư người trước ngồi hội lát nữa có chuyện muốn hỏi ý người một chút ý kiến." Lâm Vũ vừa nói đứng đứng dậy, cảm lên Diệp Tầm Lan chuẩn bị xong quần áo đi vào phòng tắm...

Chương 120: Nhiệm vụ lần nữa tăng lên

"Đạo sư , người về sau có tính toán gì hay không ?" Lâm Vũ tấm xong đi ra , liền trực tiếp hỏi tới chính sự.

Lục Mộ Dung lắc đầu một cái , khẽ thở dài: "Có lẽ là ta gần đây thời vận không đủ , bây giờ đang là tựu trường thời điểm , rất nhiều trường học tại nửa tháng trước liền bắt đầu chiêu giáo sư , ta cũng đầu rất nhiều phần sơ lược lý lịch , có thể kết quả hoặc là chính là không có hồi âm , hoặc là chính là khảo hạch không thông qua , xem ra ta muốn tìm được làm việc mới được."

Chuyện này , Lục Mộ Dung nhắc tới thật bình thường , nghe cũng rất bình thường , bây giờ tìm làm việc có bao nhiêu khó khăn , rất nhiều người đều biết , có thể Lâm Vũ luôn cảm giác sự tình không có ngoài mặt đơn giản như vậy , loại này lại có khả năng liên quan đến Lục Mộ Dung riêng tư , cũng không tiện hỏi nhiều.

"Đạo sư , ta hỏi người , người nghĩ làm lão sư sao? Hoặc có lẽ là , người thích giáo sư nghề nghiệp này sao?"

"Ta là thật thích nghề nghiệp này , giống như người thích làm thầy thuốc giống nhau , có thể thì có biện pháp gì ?" Lục Mộ Dung lần nữa lắc đầu than nhẹ , "Thật sự nếu không nhanh lên một chút tìm công việc , ta đều nhanh phải nuôi không sống mình."

Lâm Vũ gật đầu một cái , Lục Mộ Dung hiện tại tình trạng , cùng mình lúc trước có chút giống nhau , chính mình một mực rất thích làm thầy thuốc , nhưng ở thời đại học , thực tế giống vậy có rất nhiều bất đắc dĩ , nếu như không đi làm chuyện khác , thì phải chết đói tại đầu đường.

"Đạo sư , ta chuẩn bị tại quê nhà ta đắp một gian trường học , đến lúc đó cũng cần giáo sư , nếu như người không ngại nơi đó quá lệch mà nói , có thể suy tính một chút." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Bất quá bên kia trước phải đem đường xi măng cho sửa xong , trường học xây xong tối thiểu còn muốn tốt thời gian mấy tháng."

Đây là Lâm Vũ theo Sơn Thủy Thôn sau khi trở về một lần nữa kế hoạch chuyện , cũng nhận được trong thôn chống đỡ , trong nhà nhà ở ngược lại không cần gấp , thừa dịp năm nay còn có thời gian mấy tháng , chẳng bằng trước tiên đem trường học cho xây tốt nhưng bất kể là trong nhà xây nhà vẫn là trong thôn xây trường học , đều trước phải đem đường cho sửa xong , hiện tại sửa đường đội xây cất mới vừa vào sân , còn không có động công.

Sửa đường ngược lại rất nhanh , Trần Văn nói nếu như không có gì đó không thể đối kháng nhân tố , chừng mười cây số đường xi măng , nhiều nhất một tháng liền có thể bình thường thông xe , thế nhưng xây trường học lại bất đồng , coi như độ tiến triển mau hơn nữa , cũng phải tốt thời gian mấy tháng , cũng liền không sai biệt lắm đến sang năm.

"Đường đều sửa xong , lại lệch cũng không ngừng đi nơi nào chứ ? Lại là người xây trường học , ta đương nhiên nguyện ý đi!" Lục Mộ Dung gật đầu nói , "Mấy tháng này ta trước hết tìm một chút những chuyện khác làm làm."

"Cái này ngược lại không dùng." Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , "Người bắt đầu từ hôm nay , chính là trường học kia hiệu trưởng , hơn nữa trường học chẳng mấy chốc sẽ động công , đến lúc đó người muốn đến bên kia đi giám đốc xây cất trường học chuyện."

"Khoảng thời gian này trước hết ở tại trong nhà của ta , đối với xây cất trường học chuyện , có đề nghị gì cũng có thể xách cho ta , bao gồm một ít ta không hiểu chuyện , cũng có thể kịp thời nhắc nhở , ta từ hôm nay liền bắt đầu phát tiền cho người , người thấy thế nào ?"

Xây cất trường học không phải xây khác hơn nữa Lâm Vũ là lấy danh nghĩa mình để xây dựng một trường học , cũng chính là trường tư thực , phương diện này rất nhiều thủ tục đều là hiểu biết lơ mơ , Lục Mộ Dung làm vài năm lão sư , ít nhiều gì hẳn sẽ biết rõ một ít , có nàng hỗ trợ , cũng có thể tiết kiệm chính mình một ít chuyện.

"Này , không tốt lắm đâu ?" Lục Mộ Dung có vẻ hơi dưng đưa không ngừng nói.

"Lục lão sư , cái này không có gì không được , Tiểu Vũ ở phương diện này có rất nhiều chuyện không hiểu , chúng ta cũng không giúp được , có thể giúp hẳn cũng chỉ có người." Diệp Tâm Lan lên tiếng khuyên nhủ , ngay sau đó lại đối Lâm Vũ nháy mắt: "Bất quá Tiểu Vũ , người dự định mở bao nhiêu tiền lương cho Lục lão sư... Lục hiệu trưởng à?"

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Trường này ta không có tính toán mưu cầu lợi nhuận , thậm chí càng không ngừng đem tiền tiến đi , coi như là tích chút âm đức rồi , cho nên đạo sư người tiền lương cũng sẽ không quá cao , hiện tại liền định là mười ngàn nguyên một tháng , nếu như không đủ mà nói , ta lại tùy tình hình suy tính một chút."

"Gi đó ? !" Lục Mộ Dung tròn to đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Lâm Vũ , "Chuyện này... Đây cũng quá nhiều hơn chứ ?"

Nàng tại đông hoa đại học làm lão sư , tiền lương cộng thêm tiền thưởng đều chỉ có năm ba ngàn , không nghĩ đến Lâm Vũ đáp một chỗ tiểu học , mời nàng làm hiệu trưởng , mở miệng chính là mười ngàn , còn sợ nàng chê ít!

"Người không chê ít là tốt rồi , vậy cứ quyết định như vậy." Lâm Vũ tại chỗ đánh nhịp , "Há, đúng rồi , trường học diện tích đại khái tại một héc ta trái phải , bản vẽ hai ngày này hẳn là tự ra tới , đến lúc đó ta để cho nhà thiết kế trực tiếp liên lạc người , có cái gì muốn điều chỉnh , người trực tiếp nói với hẳn là được , ta đi ngủ trước."

Dứt lời , Lâm Vũ đứng đứng dậy , mang theo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ trở về phòng , giữ lại Lục Mộng Tâm một người ngồi trong phòng khách , không biết đang suy nghĩ gì.

...

"Người nói gì đó ? !"

Cách xa ở nước Mỹ Satan tổ chức trụ sở chính , Satan tổ chức người chủ sự Harriman nhận được thủ hạ hồi báo sau đó , trong miệng phát ra một tiếng rống to , bên cạnh hẳn cái kia hấp dẫn bí thư càng là sợ đến liên cả phê cũng không có bụng ổn , run rẩy rúc lại một bên.

Nếu như không là còn muốn nghe thủ hạ hồi báo , Harriman dám cam đoan trên tay mình này bàn điện thoại di động , hiện tại đã hoàn toàn bị hỏng.

Trước bị diệt đi một cái chi nhánh , tổn thất nhân viên tạm thời không đề cập tới , tổn thất những cái kia trang bị , cũng đã đủ để cho bọn họ nhức nhối!

Trong tổ chức lần này phải ba cái sát thủ đi qua , tại ám sát Lâm Vũ đồng thời , thuận tiện điều tra một hồi chi nhánh bị diệt đi chuyện có phải hay không cùng Lâm Vũ có liên quan , Harriman vốn đang cho là đối phương lật không nổi bất kỳ sóng gió , lại không nghĩ rằng , ba cái sát thủ mới đến thành phố Đông Hoa ngày thứ nhất , liền hai chết vừa mất tích.

Mất tích cái kia thậm chí như thế cũng không liên lạc được.

"Harriman tiên sinh , đây là chúng ta mới vừa được đến tình báo , thiên chân vạn xác , Dừr cùng Niko đã chết , Anh Tuyết đã mất tích , hoa hạ Kinh Nam chi nhánh bị diệt chuyện , rất có thể cùng cái kia lâm có liên quan , chúng ta tại hiện trường phát hiện một ít đạn , đúng là một ít chúng ta chi nhánh trúng thương giới , Harriman tiên sinh , tiếp theo chúng ta nên làm như thế nào ?" Thủ hạ hoảng sợ mời Harriman quyết định.

Phát sinh như vậy chuyện , cũng chỉ có Harriman mới có quyền làm chủ , chết ba cái sát thủ thì cũng chẳng có gì , đầu năm nay , bất kỳ một cái nào tổ chức sát thủ , một năm đi xuống đều muốn tổn thất một ít sát thủ , vấn đề là theo hiện tại sở được đến tình báo phân tích , chi nhánh rất có thể tự là lần này ám sát đối tượng làm được , đối phương được đến những trang bị này , đủ để xây dựng một nhánh trung mô hình nhỏ lực lượng võ trang!

Lại phải sát thủ đi qua , chỉ sợ sẽ khó lại càng khó hơn.

"Cái kia hoa hạ lâm , liên thật có lớn như vậy bản sự ?" Harriman trong lòng trầm ngâm hồi lâu , mới lần nữa đáp lời: "Đem độ khó của nhiệm vụ tăng lên một cái cấp bậc , lần này nhất định phải đem hẳn thủ cấp mang về!"

"Ừ... Dạ !" Thủ hạ liên thanh ứng thị , "Bất quá... Harriman tiên sinh , nếu như tăng lên một cái cấp bậc , liền tăng lên tới ngân bài đỉnh cấp , người ủy thác cho thủ lao tựa hồ không đủ , chúng ta cho dù giết chết đối phương , cũng phải lỗ vốn a."

"Lỗ vốn có thể thua thiệt bao nhiêu ? Uy tín , uy tín biết không ?" Harriman chợt quát lên , "Đây là chúng ta tổ chức chính mình tình báo năng lực chưa đủ , không thể oán người ủy thác! Nếu đón nhận cái ủy thác này , liền muốn toàn bộ sức mạnh lớn nhất hoàn thành , đi thôi!"

"Phải! Harriman tiên sinh , ta sẽ đi ngay bây giờ làm..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Nhẫn giả Lâm Ánh Tuyết

Sáng sớm , Lâm Vũ kết thúc tu luyện , đem chân khí trả lại cho Mục Tư Ngừ sau đó , sẽ dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa.

Anh Tuyết đi qua này nửa đêm nghỉ ngơi , lúc này cũng tỉnh lại , lại phát hiện mình thuộc về một gian mộc chế trong phòng , nhìn hẳn chung bày , rất giống hoa hạ cổ đại chung bày.

Mà đang ở nàng ngẩn ra thời khắc , trước mắt đột nhiên xuất hiện một cái bán trong suốt bóng người.

"Người là ai ? !" Anh Tuyết đầu tiên là sững sờ, hoảng sợ nhìn Lâm Vũ hư ảnh.

Ngay sau đó thần tình từ từ mà bình tĩnh lại , chiếm lấy là cung kính , quỳ một chân Lâm Vũ trước mặt , đạo: Gặp qua chủ nhân."

"Ồ?" Lâm Vũ cũng đi theo hơi sững sờ.

Đối phương lại nói Hán ngữ , còn nói được tiêu chuẩn như vậy , ngược lại tiết kiệm không ít phiền toái , cái này còn không phải để cho Lâm Vũ kinh ngạc phượng , khiến hẳn kinh ngạc là khế ước nô lệ uy lực , đối phương thành chính mình nô lệ , thậm chí ngay cả một chút giấy giữa cũng không có , thấy chính mình liền biết mình là nàng chủ nhân , này ngược lại có chút hiếm lạ.

"Chủ nhân , này khế ước nô lệ một khi thành công , khế ước lực sẽ thâm vào đối phương sâu trong linh hồn , ở đối phương trong ý thức , liền hình thành một loại bản năng , nói như thế , loại này nô tính tựa như cùng uống nước ăn cơm như vậy , bình thường được không thể lại bình thường." Tiểu Y xuất hiện ở Lâm Vũ trước mặt , giải thích.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Người trước lên , còn nữa , về sau cũng không cần mang theo khăn che mặt rồi."

Lúc này Anh Tuyết vẫn là một thân màu đen nhẵn giả phục , không thấy được mặt mũi , bất quá Lâm Vũ đã tại trong hình xem qua , biết rõ dung mạo của nàng đẹp vô cùng , hơn nữa loại này nhẵn giả phục là tương đối thiếp thân , cũng có thể nhìn ra nàng là lướt hấp dẫn vóc người , không thể so với Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ kém.

"Ừ." Anh Tuyết thuận theo đứng lên , cũng y theo Lâm Vũ phân phó lấy xuống khăn che mặt cùng đầu đội.

Lộ ra một trương nghiêng nước nghiêng thành bình thường khuôn mặt , đây là một trương tiêu chuẩn mặt trái soan , cũng như cùng là tạo vật thần chú tâm kiệt tác , tóc dài kéo vai , thanh lệ thoát tục , loại này dung mạo cùng nàng về này lạnh lùng khí chất nhất định chính là tuyết phối!

Như vậy sắc đẹp , so với Diệp Tâm Lan vậy mà cũng không kém chút nào!

"Người ngược lại đối chiếu phiên nhìn qua xinh đẹp hơn." Lâm Vũ hơi hơi ngần ngại lại khôi phục bình thường , ngay sau đó chơi đùa tâm cùng nhau , thuận tiện muốn thử một chút khế ước nô lệ uy lực: "Đem quần áo cũng còi."

"Ừ." Anh Tuyết vậy mà không chút do dự nào , vờn ngọc thủ bắt đầu hiểu chính mình đại lung.

"Ngừng!" Lâm Vũ lập tức gọi nàng lại.

Này khế ước nô lệ lại có lớn như vậy trói buộc lực ? Chính mình chẳng qua chỉ là tùy tiện nói một chút , nàng vậy mà không có nửa điểm do dự , còn đáp ứng như vậy dứt khoát! Bất quá nói đi nói lại thì , mặc dù nàng cũng có tuyết sắc phong thái , là một nam nhân đều sẽ động tâm , Lâm Vũ cũng không ngoại lệ , nhưng là Lâm Vũ tuyệt đối sẽ không làm đúng không dạy nổi Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ chuyện , nếu không đời này đều không biết tha thứ chính mình.

Thấy Anh Tuyết đình chỉ động tác trên tay , Lâm Vũ mới thở phào nhẹ nhõm , lạnh nhạt đạo: "Căn cứ ta gom tới tình báo , người so với ta còn nhỏ hơn một tuổi , như vậy đi , người về sau tự lấy muội muội ta thân phận đi theo ta , tên mà, Mutō Anh Tuyết , nghe một chút liền lộ tẩy , như vậy đi , người về sau liền kêu Lâm Ánh Tuyết."

Danh tự này tựa hồ còn rất tốt nghe , xứng sao được lên nàng.

Phải chủ... Vũ ca , tạ Vũ ca ban tên cho." Lâm Ánh Tuyết thanh âm trước sau như một yên lặng.

Thậm chí so với Liễu Thi Ngưng còn muốn yên lặng rất nhiều , Liễu Thi Ngưng cho Lâm Vũ cảm giác chính là nửa băng sơn hình mỹ nữ , mà trước mặt vị này , nhưng là một tòa chân chính băng sơn.

"Được rồi , ta lát nữa đưa người ra ngoài , người tại nhà ta ngoài nhà trước đừng có chạy lung tung." Lâm Vũ suy nghĩ một chút , an bài như vậy một cái phương thức để cho Lâm Ánh Tuyết xuất hiện ở Diệp Tâm Lan các nàng trong mắt.

Nếu không , trong nhà đột nhiên xuất hiện một người , không đem các nàng hù dọa ra tốt xấu mới là lạ.

Lâm Vũ dứt lời , liền biến mất ở Lâm Ánh Tuyết trước mắt , mà Lâm Ánh Tuyết cũng không kịp kinh ngạc , chỉ cảm thấy thấy hoa mắt , sau đó tự xuất hiện tại Lâm Vũ gia cửa lớn.

"Chủ nhân... Vũ ca năng lực , thật thần kỳ!" Lâm Ánh Tuyết thầm nghĩ.

Đột nhiên cảm thấy , đi theo một chủ nhân như vậy , tựa hồ cũng không tệ , nói không chừng vẫn là một hồi thiên đại cơ hội.

...

Lâm Vũ mới vừa thối lui ra không gian truyền thừa , mở hai mắt ra , Mục Tư Ngữ vừa vận thu công tĩnh lại , thấy Lâm Vũ chính ngâm cười mà nhìn mình , sắc mặt hơi đỏ lên , ngượng ngùng dâng lên môi thom... Ho khan một cái , đẩy thật ra là đem Lâm Vũ chân khí trả lại cho.

Sau đó mới thật sự là môi thom.

Hồi lâu , môi rời ra.

Mục Tư Ngừ thấy Diệp Tầm Lan cũng tỉnh lại , chính cười nhẹ nhàng mà nhìn hai người , mắc cỡ vội vàng trốn vào trong chăn không dám ra tới.

"Ha ha , Tiểu Vũ , người xem một chút tư ngừ , thật là đáng yêu." Diệp Tầm Lan không nhìn được ha ha cười nói.

Ba người đều tại cùng nhau lâu như vậy , Mục Tư Ngừ đến bây giờ quả nhiên so với một cái khuê nữ nữ hài còn muốn xấu hổ , Diệp Tầm Lan cũng không thiếu vì thế trêu ghẹo qua nàng.

"Được rồi , tư ngừ." Diệp Tầm Lan nhẹ nhàng đưa tay ra , tìm tới Mục Tư Ngừ ngọc thủ , chòng chéo giữ tại cùng nhau , "Chúng ta nhưng là phải cùng Tiểu Vũ sống hết đời , hơn nữa nơi này lại không có người ngoài , người như vậy xấu hổ làm gì ?"

Mục Tư Ngừ trong lòng ảm áp , trong lòng ngượng ngùng lại không có giảm bớt phân nửa: "Lan tỷ tỷ , ta... Ta..."

"Được rồi , Lan tỷ người về sau cũng đừng lại khi dễ tư ngừ." Lâm Vũ lên tiếng giúp Mục Tư Ngừ giải vây , "Người về sau nếu là còn dám khi dễ nàng , ta liền đánh cái mộng người."

"Ta mới là phòng chính đây!" Diệp Tầm Lan không làm , gắt giọng: "Ta khi dễ tư ngừ , người đánh ta cái mộng , vậy nếu như có ai khi dễ người ta ư ?"

"Nếu đúng như là tư ngừ khi dễ người , ta cũng đánh nàng cái mộng , nếu đúng như là người khác khi dễ hai người các người , ta trực tiếp một kiếm đem đôi phurong cho bỏ!" Lâm Vũ nghiêm chính ngôn từ nói.

Khi khi!

Hai nữ đồng thời cười ra tiếng , Diệp Tầm Lan lại hỏi: "Vậy nếu như là người khi dễ ta , hoặc là khi dễ tư ngừ đây?"

"Ta khi dễ ?" Lâm Vũ lộ ra trầm tư thần sắc , hồi lâu , mới nói lần nữa: "Ta khi dễ mà , khi dễ không phải khi dễ ? Đây không có gì lớn."

"Chán ghét , người xấu lắm!" Diệp Tầm Lan trực tiếp tại Lâm Vũ trên ngực đập vài cái.

Ba người đùa giỡn đi qua , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ đột nhiên phát hiện Lâm Vũ lại có muốn xâm phạm các nàng dấu hiệu , sợ hết hồn , không hẹn mà cùng vội vàng thức dậy mặc quần áo , cũng như chạy trốn mà chạy ra phòng ngủ.

Tiếp lấy Lâm Vũ cũng đi theo thức dậy , ba người sau khi rửa mặt , liền bắt đầu cùng đi ra ngoài tập thể dục sáng sớm.

Đang ở ngoài cửa chờ Lâm Ánh Tuyết , thấy cửa phòng mở ra , liền lập tức đi tới ba người trước mặt , cung kính hô: Gặp qua Vũ ca , gặp qua hai vị chị dâu!"

"Tiểu Vũ , nàng là ?" Diệp Tầm Lan không hiểu hỏi.

Mục Tư Ngừ cũng mặt lộ vẻ hỏi thăm , Lâm Vũ là con một , có liên hệ máu mủ cũng chính là Lâm Cảnh Hoán một nhà , có thể Mục Tư Ngừ từ nhỏ tại Lâm Cảnh Hoán trong nhà lớn lên , từ trước tới nay chưa từng gặp qua có một người như vậy , hơn nữa cô gái này đối với hắn gọi... Đây chẳng lẽ là biểu muội hắn ?

"Há , để ta giới thiệu một chút , nàng kêu Lâm Ánh Tuyết." Lâm Vũ đem Lâm Ánh Tuyết giới thiệu cho hai người , "Thân phận mà , nguyên lai là Satan tổ chức sát thủ , chỉ là sau đó..."

"Gi đó ? !"

"Sát thủ!"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ sợ ôm ở cùng nhau...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Phát tài phải thừa dịp sớm

"Được rồi." Lâm Vũ cười đối với Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đạo, "Các ngươi lại không thể nghe ta nói hết lời?"

Hơn nữa, không phải là một sát thủ sao? Về phần này đến đại phản ứng?

Hai nữ lúc này mới chú ý tới, Lâm Ánh Tuyết tựa hồ không có ác ý, lúc này mới hơi yên lòng một chút, chờ Lâm Vũ phía sau mà nói.

"Ánh Tuyết lúc trước tên gọi Anh Tuyết, là Satan tổ chức lần này phải tới giết ta sát thủ, bắt quá về sau nàng không bao giờ nữa là sát thủ, cũng sửa lại tên, về phần tại sao mà..." Lâm Vũ nói tới chỗ này, lộ ra một cái rất không khiêm tốn nụ cười, sờ lên cằm, đạo: "Cuối cùng chính là các ngươi lão công có được quá mức tuần tú, nàng bị ta cảm hóa, về sau thân phận chính là ta muội muội, tên liền kêu Lâm Ánh Tuyết."

"Thật?" Diệp Tầm Lan không để ý đến Lâm Vũ đờm dáng, vẫn còn có chút không dám xác định hỏi.

"Đương nhiên là thật! Các ngươi không tin nàng có thể, nhưng dù sao cũng phải tin tưởng ta chứ?"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nhìn nhau, đồng thời gật gật đầu, sự tình khẳng định không phải Lâm Vũ nói đơn giản như vậy, nói cái gì bởi vì dung mạo rất tuần tú bị hấn cảm hóa, ba tuổi trẻ nít đều sẽ không tin tưởng, trong này nhất định là có gì đó ẩn tình, nhưng hai nữ đều rất thông minh không có hỏi tới, dù sao các nàng nam nhân, trên người đã quá đủ thần bí, thần bí đi nữa không hề có một chút nào cái gì đáng giá kinh ngạc.

Nếu Lâm Vũ dám đem đôi phương mang về nhà, khẳng định đã không có bất kỳ nỗi lo về sau nào.

Hai nữ nghĩ thông suốt sau đó, lên một lượt trước một trái một phải kéo Lâm Ánh Tuyết tay, Diệp Tầm Lan dẫn đầu mỉm cười nói: "Chúng ta về sau tựu gọi ngươi Ánh Tuyết đi, Ánh Tuyết, hoan nghênh ngươi thêm vào nhà chúng ta."

Mục Tư Ngữ cũng mỉm cười gật đầu biểu thị hoan nghênh, rất ăn ý không có nhiều hỏi những chuyện khác.

"Cám ơn hai vị chị dâu." Lâm Ánh Tuyết làm hết sức làm cho mình thanh âm trở nên nhu hòa một chút, đỡ cho hù dọa hai vị chị dâu.

"Ánh Tuyết, tay ngươi như thế lạnh như vậy?" Diệp Tầm Lan đột nhiên phát hiện gì đó, quay đầu bắt mắt nhìn Lâm Vũ: "Tiểu Vũ, ngươi sẽ không để cho nàng chờ rồi một buổi tối chứ? Nàng nhưng là muội muội của ngươi, nếu là cảm lạnh rồi làm sao bây giờ?"

Lâm Vũ khóe miệng gạt một cái, lời này thật đúng là không tốt giải thích thế nào.

"Hai vị chị dâu, các ngươi đừng trách Vũ ca, hơn nữa ta cũng không có chờ một buổi tối, liền nửa giờ mà thôi." Lâm Ánh Tuyết lên tiếng nói, "Đây là ta thể chất nguyên nhân, ta từ nhỏ đã cái bộ dáng này."

Diệp Tầm Lan lúc này mới biết hiểu lầm Lâm Vũ rồi, hướng hấn đầu đi một cái áy náy ánh mắt, Lâm Vũ cười một tiếng, tỏ ý không việc gì, Lâm Ánh Tuyết là sáu Âm chi thể, hơn nữa nàng công pháp tựa hồ cũng là âm Hàn thuộc tính, đưa đến nàng nhiệt độ cơ thể so với bình thường người thấp hơn một ít, hơn nữa này sáng sớm, xác thực rất dễ dàng làm người hiểu lầm nàng chờ rồi một buổi tối.

"Được rồi, chúng ta bây giờ phải đi tập thể dục sáng sớm, Ánh Tuyết ngươi là ở nhà nghỉ ngơi vẫn là theo chúng ta cùng đi?" Lâm Vũ đạo.

"Ta và các ngươi cùng đi..."

...

Từ đây, ba người tập thể dục sáng sớm biến thành bốn người, hơn nữa còn là một người nam nhân cùng ba cái đẹp không thể lại cô gái xinh đẹp, chạy bộ thời điểm, bình thường đưa đến ven đường người đi đường rồi rít ghé mắt, đụng cột gây điện sự tình lúc đó có phát sinh.

Satan tổ chức bên kia cũng không biết có kế hoạch gì, Liễu Thi Ngưng ngược lại truyền tới một cái tin tức, chính là đối phương đem nhiệm vụ cấp bậc tăng cao, bình thường ngân bài sát thủ không có tư cách lĩnh nhiệm vụ này, có tư cách lĩnh, thấp nhất cũng là ngân bài sát thủ trung tinh anh, nhưng bây giờ bởi vì nhân thủ nguyên nhân, còn không có sát thủ lĩnh nhiệm vụ này.

Trừ lần đó ra, cũng có cái gì ngoài ra có dùng tình báo, Lâm Vũ thời gian ngược lại cũng trải qua an bình.

Vân Sơn Y Viện bên cạnh trong quán trọ nhỏ.

Lâm Vũ làm xong châm, giúp Trương Nhất Tuyền xem một hồi mạch sau đó, vui vẻ yên tâm gật đầu: "Trương gia gia, chúc mừng ngài, ngài hiện tại đã vượt qua giai đoạn nguy hiểm, tiếp theo ta mở một cái toa thuốc, ngài chỉ cần đúng hạn uống thuốc là được, chẳng qua nếu như có tình huống đặc biệt phát sinh, nhất định phải kịp thời tới bệnh viện tìm ta, còn nữa, ngài mỗi hơn nửa tháng nhất định phải tới bệnh viện châm cứu một lần, ta cũng phải căn cứ ngài khôi phục tình huống tới điều chỉnh một chút toa thuốc."

Trương Nhất Tuyền khóe miệng bắt đầu ướt át, thần tình kích động nói: "Không dễ dàng, thật không dễ dàng a..."

Quán trọ bà chủ ở một bên cũng từ trong thâm tâm là Trương Nhất Tuyền cảm thấy cao hứng, lão nhân này ở nơi này đã có hơn một tháng, giữa hai bên cũng có một cái so sánh khác sâu sắc, mặc dù đối phương được bệnh nặng, nhưng làm người rất không tồi, hơn nữa nàng cháu gái cùng nữ nhi

mình rất là thân mật , ở giữa quan hệ tựa như cùng thân tỷ muội bình thường.

Hiện tại Trương Nhất Tuyền cuối cùng chịu đựng đến đâu , cuối cùng có một cái kết quả tốt.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Được rồi , ngài cũng đừng kích động , về sau điều dưỡng , ngược lại không cần ở nơi này nữa."

"Chuyện này... Trương lão , ngài chờ một chút , ta trước tính một chút... Hiện tại đem còn lại tiền phòng trả lại cho ngài." Bà chủ vừa nói liền muốn bắt đầu đi là Trương Nhất Tuyền kết toán một hồi

Vốn là hẩn nộp ba tháng tiền phòng , hiện tại liền một nửa thời gian cũng không có ở , nhưng người ta bệnh đều đã gần như khỏi hẳn , về đến nhà có gia nhân ở bên người , khẳng định so với ở nơi này tốt hơn nhiều.

Mặc dù có chút không nở bó , nhưng cũng không có biện pháp , nhiều giao tiền phòng , nên trả lại là được lui.

"Bà chủ , không cần." Trương Nhất Tuyền gọi nàng lại , "Ở chỗ này quấy rầy lâu như vậy , cũng cho các người thêm không ít phiền toái , sổ sách cũng không cần liền như vậy , cứ như vậy đi."

Bà chủ nhưng là lắc đầu , theo tùy thân trong tay nài số ra mấy ngàn đồng tiền , đưa tới Trương Nhất Tuyền trên tay: "Cái này có gì quấy rầy hay không , ngài ở nơi này , chúng ta làm những chuyện này là hẳn là , ngài điểm một hồi số lượng này có đúng hay không ?"

Trương Nhất Tuyền nhận lấy tiền , cũng không có điểm , trực tiếp nhét vào trong túi.

Sau đó đem trầm lộ gọi tới bên người , từ ái cười nói: "Tiểu lộ , thật ra thì ta rất thích người cái này hiểu chuyện nha đầu , muốn nhận người làm làm cháu gái , không biết ý của người như thế nào ? Nếu như người không muốn mà nói , ta sẽ không miễn cưỡng người."

"Chuyện này..."

Trương Nhất Tuyền mà nói để ở tràng người đều trở mắt nhìn nhau , bất thình lình tin tức , để cho tất cả mọi người tại chỗ đều không xoay chuyển được đến , bà chủ càng là kinh ngạc nhìn Trương Nhất Tuyền , đi qua mấy ngày nay tiếp xúc , nàng đã sớm có thể nhìn ra Trương Nhất Tuyền trong nhà không giàu thì sang , hôm nay vậy mà sẽ thu nữ nhi mình làm làm cháu gái!

Này có tính hay không là trầm lộ gặp quý nhân ? Ủ , hẳn là tính!

Ngược lại có một người không có cảm thấy quá mức ngoài ý muốn , người này chính là Lâm Vũ , hơn nữa Lâm Vũ còn đoán được Trương Nhất Tuyền tâm tư.

"Tiểu lộ , người đáp ứng đi , nếu là người đáp ứng , chúng ta sau này sẽ là tỷ muội." Trương Hàn kéo trầm lộ tay , không ngừng khuyến khích.

Trầm lộ nhìn một chút mọi người , cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào Lâm Vũ trên người: "Lâm đại ca , người có thể hay không cho ta một cái đề nghị ?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Chuyện tốt bức này còn muốn hỏi ta chẳng ? Người vội vàng đáp ứng! Trương gia gia nhưng là cái thổ tài chủ , người coi hẩn cháu gái , chờ hẳn ngày nào đuôi sam vênh lên , còn có thể phân đến không ít tài sản , phát tài ước chừng phải thừa dịp còn sớm , nếu là trễ , ngay cả nước đều không được Hây A...!"

Phốc... !

Những người khác không hẹn mà cùng phun ra trà hoặc là thức uống , tiếp lấy trong căn phòng liền tràn đầy tiếng ho khan dữ dội...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Gặp lại Lưu Tử Hiên

"Lâm đại ca! Hay nói giỡn cũng phải chọn một thời điểm có được hay không!" Trương Hàn cau gợn nói , lập tức lại kéo trầm lộ tay: "Tiểu lộ , người đừng nghe Lâm đại ca , tựa làm tỷ tỷ van người , người đáp ứng chứ ?"

Lâm Vũ cũng thu hồi hay nói giỡn tâm tư: "Tiểu lộ , đây là người mệnh trung phúc duyên , ước chừng phải thật tốt nắm chặt."

Đây không phải là thuận miệng nói, mà là nhìn trầm lộ tướng mạo, quả thật có thể gặp phải quý nhân, hơn nữa tại sau này còn sẽ có một hồi tạo hóa, trận kia tạo hóa, nói không chừng liền cùng cái này quý nhân có liên quan, mặc dù quý nhân kia khả năng cùng Trương Nhất Tuyền không liên quan, nhưng này một phần phúc duyên nói thế nào cũng là chuyện tốt.

Trầm lộ thấy Lâm Vũ nói như vậy, suy tư một chút, liền gật đầu đáp ứng, hướng về phía Trương Nhất Tuyền hô: "Ông nuôi."

"Được, tốt, cháu gái ngoan." Trương Nhất Tuyền ngồi dậy, cười ha hả sờ trầm lộ đầu.

Nhìn ra được hắc xác thực rất thích trầm lộ, đương nhiên, giống như trầm lộ biết điều như vậy hiểu chuyện nữ hài, người nào nhìn cũng sẽ thích.

Nhìn Trương Nhất Tuyền hưng phấn đáng vẽ, Lâm Vũ đảo tròn mắt một vòng, cười hắc hắc nói: "Trương gia gia, ngài cũng đừng cố hưng phấn, mới vừa nhận cái cháu gái, tốt xấu cũng phải đối với cháu gái bày tỏ một chút chứ?"

Mọi người lại đem ánh mắt rơi vào Lâm Vũ trên người, trong lòng rồi rít suy đoán người này lại đang suy nghĩ gì ý đồ xấu rồi.

Trương Nhất Tuyền đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó cười ha ha, đạo: "Xem ta cao hứng đều hồ đồ, cháu gái ngoan, ngại chờ một chút."

Vừa nói liền cầm lên bên trên giường bao, từ bên trong móc ra một tấm thẻ ngân hàng, đưa tới Trương Hàn trước mặt: "Cháu gái ngoan, gia gia trong lúc nhất thời cũng không tiện mua lễ vật gì cho ngươi, cũng không biết ngươi thích gì, trong này có chút tiền, mặt mã ba cái sáu ba cái tám, ngươi thích gì liền mua cái gì, tự làm gia gia cho ngươi lễ vật."

Chính làm trầm lộ không biết nên không nên tiếp, tình thế khó xử thời điểm, đột nhiên theo bên cạnh đưa ra một cái tay, đem thẻ ngân hàng giành lấy, Trương Nhất Tuyền đang muốn nổi giận, kết quả nhìn đến đoạt kệt người là Lâm Vũ, chỉ đành phải đem nói đến bên mép mà nói lại nuốt trở lại rồi trong bụng.

Tất cả mọi người không hiểu nhìn Lâm Vũ, hoàn toàn không biết hắn tại bàn thảo gì đó.

"Chắc chắc..."

Lâm Vũ ngón trỏ phải cùng ngón giữa kẹp thẻ ngân hàng lung lay, chặt chặt lắc đầu: "Thẻ tín dụng? Ta nói lão Trương a, tiểu lộ quét qua sau đó còn muốn chính nàng còn lên, ta chỉ muốn hỏi một chút, ngài lễ vật này đưa cùng không có đưa khác nhau ở chỗ nào?"

"Tiểu tử ngươi coi lão phu là người nào rồi hả?" Trương Nhất Tuyền mắt hồ trừng một cái, "Tấm này thẻ tín dụng bằng định ta thẻ ngân hàng, mỗi tháng vừa đến, sẽ tự động còn lên đi! Ta làm sao sẽ để cho tôn nữ của ta chính mình còn?"

"Này còn tạm được." Lâm Vũ gật đầu một cái, ngay sau đó lời nói xoay chuyển: "Hạn mức bao nhiêu?"

Trương Nhất Tuyền trên mặt cứng lại, tùy tiện nói: "Ta bình thường cũng không dùng như thế nào tiền, tấm này thẻ tín dụng hạn mức chỉ có năm chục ngàn, thiếu là ít một chút, nếu như về sau có cơ hội, lại cho ta cháu gái đổi một trương hạn mức đại..."

"Không ít." Lâm Vũ ngắt lời hắn, trực tiếp đem kệt bỏ vào túi bên trong, "Kệt ta nhận lấy, các vị, sau này gặp lại!"

Dứt lời, không để ý tới vẫn còn đang thù người mọi người, kéo Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ tay liền đi ra ngoài.

"Lâm Vũ! Ngươi đứng lại đó cho ta!" Trương Hàn dẫn đầu kịp phản ứng, gấp đến độ không ngừng kêu rồi Lâm Vũ tên: "Đây là ta gia gia cho ta muội muội, ngươi quả nhiên vô sỉ như vậy muốn chiếm làm của mình!"

Lâm Vũ dừng bước lại, quay đầu lại hướng về phía Trương Hàn cười một tiếng: "Chương Hàm Đại tướng quân, mặt tướng có một chuyện bẩm báo!"

"Nói, người, mà nói!" Trương Hàn chỉ cảm giác mình không sai biệt lắm phải biến thân thành Siêu Xayda, gần từng chữ nói.

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ làm ho hai tiếng, "Ta nói Trương Hàn tiểu muội muội, ta cho ngươi gia gia chữa bệnh, hao tổn bao nhiêu tinh lực tạm thời không nói, mỗi một lần châm cứu tiêu hao bao lớn, ngươi nên thấy tận mắt chứ?"

Trương Hàn theo bản năng gật đầu một cái, Lâm Vũ mỗi một lần châm cứu sau, đều hư thoát giống như một hơi thở sinh ra năm bào thai giống như, đây là tất cả mọi người chính mắt thấy, chỉ cần một châm cứu cứ như vậy, những thứ kia không nhìn thấy, còn không biết hắn hao tổn bao nhiêu tinh lực.

Lâm Vũ quý dĩ mà cười một tiếng: "Gia gia của ngươi bệnh hiện tại được rồi hơn phân nửa, không nói toàn bộ là ta công lao, ít nhất có phần lớn công lao là ta, đúng không?"

Trương Hàn lần nữa gật đầu, chỉ là không hiểu Lâm Vũ đến cùng đang làm cái gì máy bay.

"Vậy không phải!" Lâm Vũ cố nén cười, "Từ đầu đến cuối, ta cho tới bây giờ không có nói qua đến khám bệnh tại nhà mắt công, hiện tại bệnh đã được rồi hơn phân nửa, hắc hắc, các ngươi cũng nên trả tiền thuốc men rồi... Lan tỷ, tư ngữ, hôm nay lão công kiểm tiền, chúng ta ăn bữa tiệc lớn đi, ha ha..."

Tiểu nha đầu, xem ta không lượn quanh choáng váng ngươi!

Bất đồng Trương Hàn đáp lại, Lâm Vũ trực tiếp kéo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tay, cũng như chạy trốn mà chạy ra quán trọ, chờ Trương Hàn kịp phản ứng, đã không thấy Lâm Vũ bóng dáng, trong căn phòng bốn người người nhìn ta, ta nhìn người, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào tự xử rồi.

"Ho khan một cái." Trương Nhất Tuyền ngược lại biết Lâm Vũ làm như vậy mục tiêu, "Bà chủ, cháu gái ngoan, có thể hay không làm phiền các người đốt chút nước trà?"

"À? Nha." Bà chủ lấy lại tinh thần, gạt đầu liên tục, "Ngài chờ một chút, chúng ta bây giờ phải đi."

Đẩy ra trăm lạng mẹ con các nàng hai người, Trương Nhất Tuyền nhìn vẫn còn sinh buồn bức Trương Hàn, không khỏi cười ha ha, đạo: "Tiểu hàn, đừng nóng giận, người cho rằng là người Lâm đại ca thật sẽ muốn tấm thẻ kia? Gia gia dám cam đoan, hẳn tuyệt đối sẽ không động, hơn nữa chẳng mấy chốc sẽ trả lại cho tiểu lộ."

Trương Hàn còn chưa hiểu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mà nhìn chằm chằm Trương Nhất Tuyền.

"Ai, người chính là ra đời không lâu a." Trương Nhất Tuyền thở dài nói, "Người suy nghĩ một chút, tiểu lộ mẹ con các nàng tuy nghèo, coi như nhận một môn kết nghĩa, cũng sẽ không dễ dàng tiếp nhận ta trợ giúp, nếu như ta lần nữa đưa tặng, chỉ sẽ để cho mẹ con các nàng khó chịu, người Lâm đại ca cướp đi tấm thẻ kia, sau đó mới thừa dịp tiểu lộ đi chỗ của hắn chữa trị thời điểm, thuận thể đem kẹt cho nàng chính là "

"Người cảm thấy người Lâm đại ca giống như là cái loại này muốn của bất nghĩa người sao?"

Trương Hàn nghe vậy bưng bình đại ngộ, đứng nha, Lâm Vũ thấy thế nào cũng không giống cái loại này đưa tay muốn của bất nghĩa người, lấy hắn kia xuất thân nhập hóa y thuật, muốn phát tài còn không dễ dàng? Chút tiền này có thể vào hắn pháp nhãn mới là lạ!

Nàng cũng là trong lúc nhất thời bị Lâm Vũ giận đầu óc mê muội, mới không có nghĩ tới chỗ này.

Trên thực tế, Trương Nhất Tuyền đoán được không kém chút nào, Lâm Vũ so với hắn hiểu rõ hơn người nghèo, đặc biệt là loại người như vậy nghèo chỉ không nghèo người, nếu để cho trăm lạng tiếp nhận này tấm thẻ ngân hàng, cơ hồ là rất không có khả năng chuyển, cho nên khi trăng liền muốn ra cái biện pháp này.

Thật ra thì đây đối với trăm lạng mà nói, tiền là trường bối cho, cũng không tính của bất nghĩa, chỉ là trong lúc nhất thời không qua trong lòng một cửa ải kia mà thôi.

Nhưng mà, đi qua như vậy chuyển tay một cái, tựa như cùng vòng qua trăm lạng trong lòng cửa ải kia, để cho nàng tiếp thụ càng yên tâm thoải mái một ít, như vậy cũng coi là biến hình mà giúp trăm lạng một cái.

"Thì ra là như vậy."

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nghe được Lâm Vũ kế hoạch sau, cũng không khỏi không bội phục hắn.

"Tiểu Vũ, chúng ta hiện tại đi vòng vòng, hay là trực tiếp về nhà?" Diệp Tầm Lan hỏi.

"chờ một chút!"

Lâm Vũ đột nhiên dừng bước, nhìn về bên đường một chỗ đường hẻm, hai nữ cũng men theo ánh mắt của hắn nhìn lại, cũng không có phát hiện người nào, Diệp Tầm Lan đang chuẩn bị lần nữa hỏi dò Lâm Vũ thời điểm, đường hẻm nơi đi ra hai người, hướng đi tới bên này.

Trong đó một cái, còn là người quen.

Lưu Từ Hiên, hắn cuối cùng không nhận được muốn hiện thân...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Ném chuột sợ vỡ bình

Lưu Từ Hiên ngược lại không đáng để lo, vấn đề là bên cạnh hắn cái này cùng Lâm Vũ tuổi tác không sai biệt lắm, thân hình cao lớn người tuổi trẻ.

Lâm đầu tiên nhìn thấy hấn , trong lòng liền lập tức toát ra một cái ý nghĩ: "Người này thực lực , tuyệt không kém ta!"

Lân này có chút phiền phức rồi!

Lâm Vũ tâm niệm không ngừng đảo , không ngừng suy nghĩ đối sách , nếu như mình đơn độc đối mặt hai người kia , ngược lại cũng không có gì đáng lo lắng , mình có thể kiềm chế người trẻ tuổi này , Lưu Tử Hiên hoàn toàn không đáng để lo , nhưng nếu như bọn họ ở trong bóng tối còn có người , hôm nay coi như nguy hiểm

"Ánh Tuyết , người vội vàng tới , chúng ta gặp phải phiền toái!" Lâm Vũ thông qua khế ước cảm ứng một hồi Lâm Ánh Tuyết , phát hiện đối phương không có ở tu luyện , liền lập tức truyền âm qua.

Sau đó lại liên lạc đến Tiểu Thanh , để cho nàng cũng vội vàng tới , thậm chí ngay cả vị trí cũng không cần nói , có khế ước trong người , song phương đều có thể cảm ứng được đối phương vị trí , so cái gì định vị đều phương tiện.

"Vũ ca , ta lập tức tới!" Lâm Ánh Tuyết lập tức thì có đáp lại.

"Ba , người chờ một chút , ta lập tức đến!" Tiểu Thanh cũng đi theo có đáp lại.

Lâm Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm , vì vậy hướng về phía Lưu Tử Hiên khẽ mỉm cười , lười biếng nói: "Lưu thiếu đã lâu không gặp , vẫn khỏe chứ à?"

Hiện tại phải làm , chính là làm hết sức kéo dài thời gian , để cho Lâm Ánh Tuyết cùng Tiểu Thanh chạy tới , đối phương cho dù có người giúp , mình cũng nhiều một phần phần thắng!

Kéo dài thời gian có thể không làm khó được chính mình , huống chi , trên tay mình còn có kéo dài thời gian lá bài tẩy.

"Lâm Vũ , nói chuyện cũ thì không cần." Lưu Tử Hiên cười lạnh nói , "Đây là ta huynh đệ Đàm Thanh Bình , nghe nói võ công của người rất lợi hại , không phải quán ta dẫn hấn tới gặp gỡ người , muốn nhìn người một chút võ công có phải là thật hay không có theo như đồn đãi lợi hại như vậy."

Lâm Vũ nhú mày một cái , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tử Ngừ ngược lại không có gì thần sắc lo lắng , tại trong lòng các nàng , chỉ cần có Lâm Vũ tại , cũng chưa có không giải quyết được chuyện.

"Nhưng mà , có một việc thật ra khiến ta ngoài ý muốn , chính là người cái này tiểu tử nghèo điểm phúc còn không ít , trái ôm phải ấp , thật đúng là tiện sát người bên cạnh a!"

"Ha ha." Lâm Vũ cười ha ha , "Ta có thể trái ôm phải ấp là bởi vì ta có vốn liếng này , dù sao cũng hơn một ít liền năm phút đều không kiên trì được người mạnh hơn nhiều!"

"Lâm Vũ , người rút cuộc là ý gì ?" Lưu Tử Hiên sắc mặt run lên.

Trong lòng đột nhiên toát ra một loại cảm giác không ổn , làm một nam nhân , loại chuyện này vốn là xấu hổ mở miệng , bây giờ lại bị Lâm Vũ ngay trước mọi người nói ra , này bằng với Lâm Vũ ngay trước mọi người đập hấn một cái vang dội bạt tai!

Mặc dù Lâm Vũ không có chỉ mặt gọi tên , nhưng kẻ ngu cũng có thể đoán ra hấn nói người chính là Lưu Tử Hiên.

Vấn đề là , Lâm Vũ rút cuộc là làm sao biết ?

"Còn có thể có ý gì , Lưu thiếu việc của mình chẳng lẽ mình không biết ?" Lâm Vũ khẽ cười nói , từ trong túi lấy điện thoại di động ra hướng về phía Lưu Tử Hiên lung lay: "Lưu thiếu ta đây trong điện thoại di động có một đoạn video , không biết Lưu thiếu có hứng thú hay không nhìn một chút ?"

Lưu Tử Hiên trên mặt bạch nhất trận , đỏ một trận , cũng còn khá bây giờ là buổi tối , những người khác không nhìn ra.

Nhưng hấn vẫn là chưa tin Lâm Vũ điện thoại di động này bên trong thật có huyền cơ!

Lâm Vũ thấy hấn không tin , cũng không có so đo , trực tiếp một chút mở một đoạn video , đem màn hình điện thoại di động hướng về phía Lưu Tử Hiên , khiến hấn nhìn rõ.

Trong video phát ra , chính là đêm hôm đó Lưu Tử Hiên cùng Diệp Thao sau khi tách ra , tại trong tửu điểm cảnh tượng.

"Lâm Vũ! Người rút cuộc là làm sao làm đến ?" Lưu Tử Hiên trong mắt đã toát ra sát cơ.

Trước còn muốn để cho Lâm Vũ không làm được nam nhân , làm nhìn thấy đoạn này video sau đó , lập tức thay đổi chủ ý , trong đầu nghĩ nhất định phải để cho Lâm Vũ chết không được từ tế!

Ngược lại có một cái hiện tượng rất kỳ quái , Lưu Tử Hiên quả nhiên đến bây giờ không có hoài nghi đến Diệp Thao trên người!

"Ta làm sao làm đến ? Chuyện này Lưu thiếu liền không cần phải để ý đến." Lâm Vũ khẽ cười nói , "Lưu thiếu chỉ cần biết , phần này video bằng hữu

của ta nơi đó còn có một phần , ta đã từng có giao phó nàng , nếu như ta có chuyện bất trắc , phần này video sẽ ngày thứ hai phát hành tại các đại video trên website , ta muốn đến lúc đó , Luru thiếu muốn không nói danh đều khó khăn!"

"Ai! Chỉ là đáng tiếc , ta có khả năng không thấy được."

"Người..." Luru Từ Hiên đưa tay chỉ Lâm Vũ , hai mắt tròn tròn , giận đến càng là đỏ mặt tía tai , làm thế nào cũng tiếp không được đối phương mà nói.

Lâm Vũ nếu có thể chụp tới như vậy video , khẳng định còn có một chút đặc biệt thủ đoạn , Luru Từ Hiên bây giờ là ném chuột sợ vỡ bình , căn bản cũng không dám đi đánh cược!

Nếu như Lâm Vũ nói phải thật , hẳn người bạn kia đem phần này video phát hành tại trên mạng , Luru Từ Hiên không đơn thuần là tại thành phố Đông Hoa nói danh , thậm chí tên hắn sẽ ở toàn bộ hoa hạ đều như sấm bên tai!

Nói danh , thật ra thì cũng không tính một chuyện xấu , nhưng vấn đề là ra loại này tên , đối với một người nam nhân mà nói , tuyệt đối so với giết hắn đi còn khó chịu hơn!

Lâm Vũ thật ra thì cũng là không nghĩ tới , Diệp Thao đương thời vỗ xuống đoạn video này , hôm nay quả nhiên cử đi rồi tác dụng lớn!

"Lâm Vũ , nói ra người điều kiện , muốn như thế nào mới chịu đem đoạn video này cho xóa bỏ ? Ta hôm nay có thể tha cho người một cái mạng!" Luru Từ Hiên suy tư hồi lâu , chỉ đành phải hướng Lâm Vũ thỏa hiệp.

"Điều kiện ? Xóa bỏ ?" Lâm Vũ cố làm khiếp sợ nhìn Luru Từ Hiên , ngay sau đó lời nói xoay chuyển , cười lạnh nói: "Luru thiếu người thật coi người trong thiên hạ đều là kẻ ngu ? Hôm nay mạng theo cao thủ đi đối phó ta , nếu như ta đem video cho xóa bỏ , coi như hôm nay có thể thoát thân , về sau người sẽ không nữa làm người đi đối phó ta ? Nếu như đối thành ta là người , người sẽ tin sao ?"

Lão tử cũng không phải là ba tuổi trẻ nít , nào có dễ dàng như vậy lừa bịp ?

"Được rồi , ta cũng không cùng Luru thiếu người bí mật , muốn đánh muốn giết , Luru thiếu mời làm quyết định , bất quá ta đầu tiên thanh minh , nếu như ngày mai Luru thiếu nói danh , cũng đừng trách ta trước đó không có nhắc nhở." Lâm tâm bình thần thanh âm , nhưng là đem Luru Từ Hiên một quân.

Như vậy , Luru Từ Hiên càng thêm không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đánh cũng không được , không đánh cũng không được , không có cách nào ai bảo hắn có nhược điểm rơi vào Lâm Vũ trên tay đây? Nhưng mà này còn là một cái quan hệ đến hắn tôn nghiêm nhược điểm , nếu là Lâm Vũ đem chuyện này thông xuất khứ , bằng chứng như núi bên dưới , hẳn Luru Từ Hiên về sau cũng không nên đi ra ngoài gặp người.

"Người gọi Lâm Vũ đúng không ?" Lúc này , Luru Từ Hiên bên người cái kia Đàm Thanh Bình tiến lên hai bộ , đối với Lâm Vũ đạo: "Lâm Vũ , đại gia như vậy giằng co nữa cũng không phải là một biện pháp , hơn nữa nơi này cũng không thích hợp đánh nhau , ta ngược lại thật ra có một cái đề nghị , không bằng chúng ta ước định một cái thời gian và địa điểm , quang minh chính đại đánh nhau một trận , nếu như ta thắng , nhiều nhất cho người bị chút thương , cũng sẽ không đối với người như vậy , nhưng người được đem đoạn video này hoàn toàn xóa bỏ , không thể công bố cho mọi người , người xem coi thế nào ?"

"Nếu như ta thắng đây?" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Nếu như người thắng , coi như Luru huynh mời ta đối phó người , ta cũng sẽ không nữa đáp ứng , hơn nữa ta còn sẽ thông báo cho ta những bằng hữu kia , sẽ không đáp ứng Luru huynh mời , người cảm thấy thế nào ?" Đàm Thanh Bình đạo.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Tính như vậy đến , thật giống như ta tương đối thua thiệt chứ , tỷ võ sự tình ta có thể đáp ứng , nhưng nếu như ta thắng , cần phải lại thêm một cái tiền thưởng!"

Nếu là có tiền thưởng tỷ võ , kia thắng một phương bao nhiêu phải lấy được một chút chỗ tốt mới được , nếu như không có chỗ tốt , quý nguyên ý đi làm loại này phí sức không có kết quả tốt chuyện!

Bây giờ đối phương rõ ràng là ném chuột sợ vỡ bình , không dám huyên náo quá căng , nếu như không nhân cơ hội vót điểm chỗ tốt , vậy thì quá có lỗi với chính mình rồi..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Hẹn lại tỷ thí

Đàm Thanh Bình gật đầu một cái: "Lâm huynh mời nói, chỉ cần là hợp lý tiền thưởng, ta có thể cân nhắc đáp ứng."

Lúc này, tiểu Thanh cùng Lâm Ánh Tuyết đã trước sau chạy tới, bởi vì Lâm Vũ phân phó cũng không có trực tiếp hiện thân, mà là núp trong bóng tối, Lâm Ánh Tuyết là một cái nhân giả, che giấu năng lực tự nhiên không cùng nói nhiều.

Về phần tiểu Thanh, liền càng không cần phải nói, trực tiếp quanh quẩn trên không trung, rất khó đưa tới những người khác chú ý.

"Đàm huynh, nếu như ta thắng, ngươi muốn đổi với ta cận kề giảng một chút hiện tại cổ võ thể lực chuyện." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Cổ võ giới rốt cuộc là tình hình gì, Lâm Vũ hiện tại cũng chỉ biết một ít đôi câu vài lời tin tức, vốn là muốn hỏi một chút Vệ Anh Hồng, có thể Vệ Anh Hồng đương thời đã đem Lâm Cảnh Hoán tình báo cho mình, cũng không tiện lại đi truy hỏi những chuyện khác.

Hiện tại thật vất vả lại đụng phải một cái cổ võ giới trung một cái thể lực đệ tử, nói thể nào cũng phải moi ra một điểm hữu dụng tình báo.

"Được, ta đáp ứng." Đàm Thanh Bình ngược lại cũng dứt khoát, tại chỗ liền đáp ứng.

Lâm Vũ mỉm cười gật đầu một cái: "Đàm huynh quả nhiên thật sáng khoái, nếu như vậy, thời gian ta tới định, liền định tại một tháng sau, địa điểm liền do Đàm huynh tới định."

"Một tháng có thể hay không quá dài?" Đàm Thanh Bình nhướn mày một cái, có vẻ hơi không muốn.

Hắn là theo Yên kinh chạy tới, ở gia tộc bên kia còn có một ít chuyện phải xử lý, nếu không phải lúc trước thiếu Lưu gia một cái ân huệ, căn bản cũng sẽ không tới chuyển chuyển này nước đục!

Nhưng bây giờ Lâm Vũ định tháng sau thời hạn, lại để cho hắn ở lại cũng không xong, trở về cũng không phải.

"Ta đây không có cách nào khoảng thời gian này ta còn có một đồng lớn sự tình phải xử lý." Lâm Vũ nhún vai một cái, "Nếu như Đàm huynh không đáp ứng, kia trước mà nói coi như chúng ta không có nói qua, các ngươi nếu muốn động thủ, tốt nhất thừa dịp hiện tại!"

Coi như mình thua ở Đàm Thanh Bình trên tay, cũng sẽ không có tổn thất quá lớn mất, nhiều nhất bị thương nằm mấy ngày mà thôi, cũng không phải là cái gì đại sự, nhưng đối phó với Satan bên kia, không thể không toàn lực ứng phó! Nếu là thua ở đám kia ngu dân trên tay, cũng không phải là nằm mấy ngày chuyện, mà là nằm xuống liền không thể dậy được nữa!

Cái gì nhẹ cái gì nặng, căn bản không cần nói nhiều!

Một hồi lâu sau, Đàm Thanh Bình thấy Lâm Vũ lần nữa kiên trì, cuối cùng cũng chỉ được thỏa hiệp: "Nếu Lâm huynh có chuyện, vậy thì một tháng sau, địa điểm ta còn chưa nghĩ ra, qua một thời gian ngắn lại tới nói cho Lâm huynh."

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Cáo từ!"

"Sau này gặp lại..."

Thân là chính chủ Lưu Tử Hiên, hoàn toàn bị hai người lắc tại một bên, cho đến hắn kịp phản ứng, đã không thấy Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng thân ảnh.

"Đàm huynh, ngươi đây là?"

Đàm Thanh Bình quét Lưu Tử Hiên liếc mắt, lại đem ánh mắt nhìn về Lâm Vũ rồi đi phương hướng, nhàn nhạt nói: "Lưu thiếu người này không đơn giản, chỉ là không thích nhiều chuyện mới không có quá mức cùng ngươi so đo, nhưng ta khuyên ngươi về sau tận lực bớt chọc hắn, giới nhện đền đầu người, cũng sẽ có nổi giận thời điểm!"

Làm Đàm Thanh Bình thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ sau đó, cũng đã rõ ràng Lưu Tử Hiên quý chủ ý, 99% là vì các nàng trong đó một cái, thậm chí là hai người bọn họ!

Nhưng Lưu Tử Hiên cũng không cần suy nghĩ suy nghĩ một chút, Lâm Vũ có thể quang minh chính đại nộp lên hai cái bạc này sắc đẹp bạn gái, làm sao có thể không có một chút bản sự?

"Đàm huynh, chẳng lẽ so với hắn ngươi còn lợi hại hơn?" Lưu Tử Hiên vẫn còn có chút không cam lòng.

Đàm Thanh Bình lắc đầu một cái: "Nếu như nói riêng về tu vi, so với hắn ta thấp một cái cấp bậc, nhưng ta cuối cùng cảm giác chống lại hắn sẽ rất nguy hiểm, hiện tại còn một tháng thời gian, vừa vặn có thể tra một chút hắn đây, bao gồm bên cạnh hắn người."

"Ngươi tu vi cao hơn hắn, chẳng lẽ còn sợ hắn?" Lưu Tử Hiên không hiểu.

"Lưu thiếu a Lưu thiếu ta tin tưởng ngươi cũng chơi qua một ít trò chơi, tu vi tựa giống với trong trò chơi cấp bậc, nhưng cấp bậc có thể hay không hoàn

toàn quyết định thực lực ? Ta phỏng chừng ngươi rất rõ đáp án này..."

...

Một đường không lời, Lâm Vũ mang theo hai nữ cùng Lâm Ánh Tuyết hội hợp sau đó, liền lập tức lên một chiếc xe taxi.

"Tiểu Vũ, ngươi đối lên Đàm Thanh Bình, có mấy phần chắc chắn?" Vừa về đến nhà, Diệp Tầm Lan cũng không khỏi lo lắng hỏi.

Lấy nàng hiểu, có thể đuổi kịp lúc giải quyết chuyện, Lâm Vũ cũng sẽ không đi kéo dài thời gian, nhưng bây giờ cùng cái kia Đàm Thanh Bình tỷ võ, hẳn lại muốn kéo một tháng trước, hiển nhiên đây là một kiện thập phần khó giải quyết chuyện!

"Nếu đúng như là hiện tại chính diện chống lại hắn, tay không chiến đấu, ta tối đa chỉ có bốn mươi phần trăm chắc chắn." Lâm Vũ nói thật đạo, "Bất quá bây giờ còn một tháng thời gian, một tháng sau, có lẽ nắm chắc sẽ cao một chút."

Đàm Thanh Bình tu vi, là luyện tinh hóa đệ tam trọng, hơn nữa khí tức nội liễm, hiển nhiên đột phá đã lâu, Lâm Vũ nhưng là mới vừa đột phá đến tinh khí hóa đệ nhị trọng không lâu, mặc dù tu vi không thể quyết định hết thảy, nhưng dù sao cũng là hết thảy căn bản.

Hơn nữa, Đàm Thanh Bình sinh ra ở võ lâm thế gia, khẳng định từ nhỏ luyện võ, tại võ thuật phương diện thành tựu, cho dù so với chính mình thấp, cũng tuyệt đối thấp không đi nơi nào!

Bốn mươi phần trăm chắc chắn, vẫn là một cái so sánh lạc quan phỏng chừng, lấy phỏng đoán cẩn thận mà nói, tối đa cũng liền khoảng ba phần mười.

"Đúng rồi, đạo sư đây?" Lâm Vũ lúc này mới phát hiện Lục Mộng Tâm không có ở nơi này, liền lên tiếng hỏi.

"Vũ ca, nàng trong nhà có một chút chuyện, ăn xong cơm tối liền đi về nhà." Lâm Ánh Tuyết trả lời.

Lâm Vũ gật gật đầu: "Vừa vặn thừa dịp nàng không ở, ta đem một tháng này sự tình an bài một chút, Ánh Tuyết, ngươi bây giờ tu luyện thế nào?"

Tại hai ngày trước, Lâm Vũ liền đem « luyện khí cửu chương » truyền thụ cho Lâm Ánh Tuyết, nàng trước thì có luyện tinh hóa đệ nhị trọng tu vi, có được lấy kinh nghiệm tu luyện, hoàn toàn không cần Lâm Vũ tay nắm tay mà đi giáo, chỉ cần trực tiếp cải tu là được.

Duy nhất phải chú ý, cũng là bởi vì hai nước văn hóa bối cảnh khác biệt, đối với một ít huyết khí gọi bất đồng mà thôi.

"Mới vừa cải tu thành công, Vũ ca ngươi cho ta công pháp cấp bậc rất cao, ta bây giờ mặc dù chỉ có luyện tinh hóa đệ nhất trọng, thế nhưng thực lực so với lúc trước thấp không được bao nhiêu, bộ công pháp này thật giống như thật thích hợp ta, tu luyện so với lúc trước mau hơn." Lâm Ánh Tuyết khó được một lần nói ra nhiều lời như vậy.

Lâm Vũ vui vẻ yên tâm cười cười: "Ngươi lúc trước công pháp thật ra thì cũng không thích hợp ngươi, hiện tại có cao như vậy hiệu suất, thứ nhất là có thích hợp công pháp, thứ hai là bởi vì ngươi tư chất không thua gì ta, lại có kinh nghiệm tu luyện, mà ta bây giờ muốn an bài sự tình, liền có liên quan với ngươi."

"Vũ ca xin phân phó!" Lâm Ánh Tuyết kiên định gật đầu.

Lâm Vũ nhìn một chút Diệp Tầm Lan, lại nhìn một chút Mục Tư Ngừ.

Hồi lâu, mới lại lần nữa lên tiếng: "Lan tỷ, tư ngừ, tiếp theo ta nói chuyện, có thể sẽ cho các ngươi có chút không thoải mái, nhưng bây giờ ta cũng không có biện pháp khác, bắt đắc dĩ mới ra hạ sách này."

Không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, Lâm Vũ thật đúng là không muốn như vậy làm, nhưng là bây giờ, tỷ võ mặc dù nhìn qua còn một tháng, nhưng đối với tu luyện người mà nói, một tháng không đáng kể chút nào.

Muốn trong vòng một tháng mau chóng tăng thực lực lên, tự cần phải Lâm Ánh Tuyết hỗ trợ!

"Thế nào?" Diệp Tầm Lan hoàn toàn không hiểu Lâm Vũ đang nói cái gì.

Mục Tư Ngừ cũng vạn phần không hiểu nhìn Lâm Vũ, để cho nàng cùng Diệp Tầm Lan không thoải mái? Rốt cuộc là chuyện gì?

"Ài!" Lâm Vũ than nhẹ một tiếng, "Đúng như vậy, Ánh Tuyết tư chất là cực âm thân thể, mà ta chính là cực dương thân thể, cho nên... Nói tương đối tổn thương người mà nói, chính là ta và các ngươi song tu ba ngày, còn không chống đỡ được cùng Ánh Tuyết song tu một ngày..."

Chương 126: Trương Hiểu Nhã rung động

Đương thời dùng khế ước phù đối phó Lâm Ánh Tuyết thời điểm, Lâm Vũ cũng không phải là bởi vì nguyên nhân này, có lẽ có phương diện này nguyên nhân, nhưng chủ yếu nhất vẫn là thấy nàng tư chất rất cao, kinh nghiệm chiến đấu cũng tương đương phong phú, mang theo bên người cũng có một cái đặc lực người giúp.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, người tính cuối cùng vẫn không bằng trời tính, lúc này mới ba ngày thời gian, cũng bởi vì gặp phải Đàm Thanh Bình, không thể không đem chuyện này nói ra.

"Vậy ngươi còn do dự gì đó?" Diệp Tầm Lan trắng Lâm Vũ liếc mắt, ngay sau đó liền kéo Lâm Ánh Tuyết tay, khẩn cầu: "Ánh Tuyết, ngươi thì giúp một chút Tiểu Vũ có được hay không? Coi như ta van ngươi."

"Chị dâu, ngươi yên tâm, chỉ cần ta có thể là đại ca làm được, coi như là để cho ta chết, ta cũng tuyệt đối sẽ làm được." Lâm Ánh Tuyết gật đầu nói.

Diệp Tầm Lan các nàng không biết, Lâm Ánh Tuyết thân phận chân thật chính là Lâm Vũ nô lệ, thậm chí ngay cả sinh tử đều nắm ở Lâm Vũ trong tay, coi như Lâm Vũ hiện tại muốn nàng tự sát, nàng thậm chí ngay cả nguyên do đều không biết hỏi, sẽ không chút do dự đi thi hành, thì càng đừng đừng nói một cái song tu.

Thấy Lâm Ánh Tuyết không chút do dự đáp ứng, Diệp Tầm Lan trái tim cuối cùng thả lại chỗ cũ, quay đầu hướng Lâm Vũ đạo: "Tiểu Vũ, vậy ngươi bây giờ liền đem song tu công pháp truyền cho Ánh Tuyết, đợi nàng lĩnh hội sau đó ngươi liền cùng nàng song tu, tốt nhất tại này trong vòng một tháng, tại tu vi lên đuổi kịp cái kia Đàm Thanh Bình."

Lâm Vũ kéo qua Diệp Tầm Lan, để cho nàng bên ngồi ở trên đùi mình: "Lan tỷ, ngươi thật không để ý sao?"

"Loại sự tình này ta làm sao sẽ để ý?" Diệp Tầm Lan trực tiếp lắc đầu.

Trên mặt không thấy được phân nửa miễn cưỡng.

Sau đó gối Lâm Vũ bả vai, sâu kín nói: "Thật ra thì chuyện này cũng trách ta cùng tư nghĩ không đúng, không giúp được ngươi giúp cái gì, nếu không, ngươi dứt khoát đem bệnh viện bên kia làm việc cũng từ?"

"Được rồi, về sau ngươi không bao giờ nữa hứa nói ngươi không dùng loại hình mà nói, chúng quy các ngươi ngày tháng tu luyện ngắn ngủi." Lâm Vũ nghiêm mặt nói, "Về phần bệnh viện bên kia làm việc, ta bởi vì một ít tạm thời không thể nói nguyên nhân, bây giờ còn không thể sa thải, tối thiểu làm xong năm nay nhìn thêm chút nữa."

Đừng xem hiện tại truyền thừa điểm có hơn hai chục ngàn, thế nhưng không chịu nổi vài cái giày vò liền muốn xài tinh quang, thầy thuốc công việc này, có thể nói là Lâm Vũ trước mắt duy nhất ổn định truyền thừa điểm tới nguyên, một khi đem làm việc sa thải, liền lại được một lần nữa tìm kiếm lấy truyền thừa điểm đường tắt.

Có thể hay không tìm tới, còn khó nói.

Cũng không thể thật giống Diệp Tầm Lan trước nói như vậy, đến trên thiên kiều đi bày sạp coi quẻ chứ?

"Chuyện này cứ quyết định như vậy, hai vị phu nhân, mau tới phục dịch vị phu támmình!" Lâm Vũ trực tiếp đem Diệp Tầm Lan chặn ngang ôm lấy, không để ý nàng phản đối, đi nhanh vào phòng tắm.

Mục Tư Ngừ sắc mặt đỏ bừng nhìn Lâm Ánh Tuyết liếc mắt, thấy hắn không có gì tâm tình chấp chèn, cũng đứng dậy theo đi vào phòng tắm.

...

Lâm Vũ tại một lòng tăng thực lực lên thời điểm, thành phố Đông Hoa cảnh sát nhưng là nổ tung ồ.

Một đám phi pháp võ trang phản tử cứ điểm trong lúc bất chợt không biết bị người nào tiêu diệt, hiện trường đã bị cho một mối lửa, còn để lại tức giận bình thường nhắc nhở tiếng nói, để cho sở hữu cảnh sát đều chấn động theo.

Làm cho này lần dẫn đội người phụ trách, Trương Hiểu Nhã nhìn trên đất chín cái chữ to, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, kiểu chữ âm vang hữu lực, nhìn khoan này họa, không hề giống là nhất bút một họa khắc lên, mà là dùng đao kiếm loại binh khí làm liền một mạch viết xuống.

"Phạm ta họa hạ người, mặc dù xa tất giết!" Trương Hiểu Nhã lộ bộ thỉ thảm, "Viết xuống mấy chữ này người, tuyệt đối là một cao thủ!"

"Trương đội, chúng ta tìm được một máy theo dõi dùng máy vi tính, ngành bàn (hard disk) còn không có bị thiêu hủy." Một người cảnh sát đi tới Trương Hiểu Nhã bên người, đem tin tức này nói cho nàng.

"Người nào mang theo máy vi tính, vội vàng đem nganh bàn (hard disk) nắp lên!" Trương Hiểu Nhã lập tức hạ lệnh.

Rất nhanh, thì có một người cảnh sát đem nganh bàn (hard disk) bỏ vào một cái di động nganh bàn (portable hard disk) trong hộp, cắm ở một máy bọn họ mang đến quyền sở phía trên, nhưng mà, theo màn hình giám sát trung, Trương Hiểu Nhã thấy được làm mình cả đời khó quên hình ảnh.

Theo dõi, toàn bộ trong đại sảnh khắp nơi đều bày đầy đủ loại súng ống, một người quần áo đen, vền vền bằng vào một thanh kiếm, vậy mà có thể tại mưa bom bão đạn bên trong tóe lửa tự nhiên! Không chỉ có như thế, người này lại còn có thể hư không tiêu thất, vô căn cứ lại xuất hiện!

Không tới nửa canh giờ, liền đem mấy người toàn bộ tru diệt.

Dùng trên tay kiếm trên mặt đất lưu lại mấy chữ sau đó, hắc y nhân trên tay phát ra mấy vết sáng trắng, hình ảnh như vậy hoàn toàn biến mất.

Trương Hiểu Nhã cùng tại chỗ cảnh sát trở mắt nhìn nhau, rung động, sợ hãi không ngừng tràn đầy trong bọn họ tâm, loại này hình ảnh, chỉ có tại trong phim ảnh tài năng thấy, lại không nghĩ rằng trên thực tế, thực sự có người có được lấy thần kỳ như vậy bản lãnh!

"Trương đội, chuyện này..." Không người nào dám tin tưởng chính mình ánh mắt.

Có thể làm đến bước này, sợ rằng chỉ có Thần Tiên chứ?

"Truyền mệnh lệnh của ta, chuyện này tuyệt đối không thể truyền ra ngoài!" Trương Hiểu Nhã lập tức truyền đạt một cái chỉ thị.

Chuyện này, thực sự quá không thể tưởng tượng nổi, nếu như truyền ra ngoài, nhất định sẽ đưa tới thị dân khủng hoảng, như vậy trách nhiệm, phỏng chừng bất luận kẻ nào cũng không chịu nổi, tại chỗ cảnh sát đều hiểu đạo lý này, lập tức nghiêm lệnh báo án người cùng sở hữu đã đến hiện trường người cần phải giữ yên lặng.

"Trương đội, thanh kiếm kia!" Trong lúc bất chợt, một người cảnh sát đem hình ảnh tạm ngừng, chỉ hắc y nhân trên tay kia thanh kiếm, "Ta cuối cùng cảm giác đã gặp qua ở nơi nào thanh kiếm này, có thể nhất thời nửa khắc lại không nhớ nổi."

"Thanh kiếm này, là rất quen tất..." Trương Hiểu Nhã nhìn chăm chăm hình ảnh, lẩm bẩm thì thầm, đột nhiên con ngươi co rút lại: "Là hắc! Điều này sao có thể?"

Thanh kiếm này, chính là Lâm Vũ bán cho Lâm Cảnh Hoán kia một cái, tuyệt đối sẽ không sai!

Đương thời Lâm Cảnh Hoán mua một cái giả kiếm, làm hại Lâm Cảnh Hoán trở thành chúng chú mục, sự kiện kia còn huyền ảo rất lớn, cho tới bây giờ mới chậm rãi chìm xuống.

Thế nhưng, chỉ cần đầu óc người bình thường, đều biết là Lâm Vũ giả trò quỷ, nhưng vấn đề là, Lâm Vũ trên tay có chứng cứ chứng minh hắn đem hàng thật bán cho Lâm Cảnh Hoán! Tại bằng chứng như núi dưới tình huống, bất luận kẻ nào đều cảm Lâm Vũ không có cách nào.

Mà bây giờ, trong video người quần áo đen kia mặc dù không có hiển lộ khuôn mặt, nhưng Trương Hiểu Nhã có thể nhìn ra, người này thân hình, cùng Lâm Vũ độc nhất vô nhị.

"Thật chẳng lẽ là hắc làm? Như vậy hắc lấy ở đâu lớn như vậy bản lãnh? Hư không tiêu thất, đây căn bản cũng không phải là nhân loại nên có thủ đoạn!"

Trương Hiểu Nhã hay là không dám tin tưởng, đứng dậy trở về đi, liễu diệt bình thường đôi mi thanh tú đã véo thành một đoàn, nếu như chuyện này thật là Lâm Vũ làm, như vậy hắc lại đem những thứ kia súng ống vận đi nơi nào? Nếu là tìm tới hắc, hắc hoàn toàn có thể bằng vào bán kiếm đoạn video kia đây không còn một mống, trên thế giới lớn lên giống người đều nhiều hơn nhiều, huống chi là thân hình không sai biệt lắm người.

Coi như chớp được hắc, lại phải lấy phương thức gì tới định hắc tội?

Vấn đề là Trương Hiểu Nhã có nguyện ý hay không bắt hắc còn khó nói.

Nếu như không là hắc làm, vậy thì là ai?

"Trương đội, phần này thu hình người tới nhìn một chút." Nhìn chăm chăm thu hình cảnh sát lần nữa hô.

Trương Hiểu Nhã vội vàng ngồi về trước máy vi tính, màn hình giám sát lên phát ra, là một người ngoại quốc trói một cái hoa hạ nữ tử đi vào phòng khách tình hình, mà cái này hoa hạ nữ tử, Trương Hiểu Nhã lúc trước bởi vì thanh kiếm kia điều tra Lâm Vũ thời điểm cũng tiếp xúc qua.

Đây chính là Lâm Vũ đạo sư: Lục Mộng Tâm...

Chương 127: Phản hấn mà đạo

Ba!

Chính làm một đám cảnh sát không chớp mắt nhìn chăm chăm máy vi tính thời điểm , màn ảnh máy vi tính đột nhiên một hắc tất cả mọi người đều vì thế mà kinh ngạc.

Sau đó , cũng chưa có sau đó , máy vi tính lại cũng không biết cơ , mọi người tới không kịp nghĩ chuyện khác , vội vàng đổi một máy máy vi tính nhìn theo dõi , lại phát hiện ngành bàn (hard disk) trung đã rỗng tuếch.

Không lưu lại bất cứ thứ gì.

"Không được, là bệnh độc!" Trương Hiểu Nhã kinh ngạc nói , nghiêng đầu nhìn một người cảnh sát: "Người mới vừa thả theo dõi thời điểm không có ngắt mạng?"

"Trương đội , ta là chuẩn bị đem video truyền tới cục cảnh sát máy chủ lên , thật không nghĩ đến..." Người cảnh sát này hoảng sợ giải thích , "Trương đội , thật xin lỗi , đây là ta thất trách!"

Trương Hiểu Nhã hít sâu mấy cái , cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại: "Chúng ta trước thu đội , trở về lại nghĩ một chút biện pháp , nhìn một chút số liệu có thể khôi phục hay không."

"Ừ." Người cảnh sát này lập tức kêu.

Bất quá , đối phương có thể tại thời gian ngắn như vậy bên trong tấn công vào chính mình máy vi tính , còn đem số liệu hoàn toàn thanh trừ , đã nói rõ đối phương kỹ thuật đã đạt đến đỉnh đầu , nhất định sẽ đem hết thấy đều dọn dẹp sạch sẽ , muốn khôi phục khối này ngành bàn (hard disk) trung số liệu , cơ hồ là không có khả năng.

Cùng lúc đó , Trương Hiểu Nhã đột nhiên nghĩ tới tại ba ngày trước có một hồi ác đấu , chạy tới hiện trường sau đó loại trừ một ít đạn ở ngoài , lại cũng tìm không được nữa bất kỳ đầu mối nào , hôm nay lại gặp chuyện này , Trương Hiểu Nhã trong đầu nghĩ , sự kiện kia chẳng lẽ cũng cùng Lâm Vũ có liên quan?

"Kế sách hiện thời , chỉ có tìm Lâm Vũ cùng đạo sư của hắn nói một chút..."

...

Sáng sớm , mới vừa đón nắng sớm kết thúc xong tập thể dục sáng sớm Lâm Vũ , liền nhận được Liễu Thi Ngưng điện thoại , có thể trong điện thoại nội dung , lại không thể không khiến hắn lần nữa ngưng trọng , không nghĩ đến Lý Hồng Thạc bọn họ không có đem cái mông cho lau sạch , để cho cảnh sát thấy rồi Satan chỉ nhánh theo dõi.

Lần này có thể có chút phiền phức rồi.

"Lâm đại ca , đây là ta sai lầm , biểu ca ta bọn họ không hiểu máy vi tính , không muốn biết trực tiếp thiêu hủy ngành bàn (hard disk) mới được , ta trong lúc nhất thời quên giao phó bọn họ." Liễu Thi Ngưng trực tiếp đem trách nhiệm hướng trên người mình gánh.

"Chuyện này không thể trách người." Lâm Vũ an ủi , "Hơn nữa hiện tại người đã đem khối kia ngành bàn (hard disk) phá hư , cảnh sát trên tay không có chứng cứ , cũng sẽ không làm gì ta."

Nếu sự tình đã phát sinh , Lâm Vũ cũng sẽ không đi truy cứu người nào trách nhiệm , bởi vì loại chuyện này vốn là rất khó nói rõ ràng.

Lại nói hiện tại cũng không phải truy cứu trách nhiệm thời điểm , dưới mắt trọng yếu nhất , chính là nên đối phó thế nào cảnh sát.

"Nhưng nếu như bọn họ tìm tới Lục lão sư đây?" Liễu Thi Ngưng vẫn là có chút không yên lòng.

Nàng tin tưởng nếu như chỉ có Lâm Vũ một người dính líu tới trong đó , lấy Lâm Vũ bản sự tuyệt đối có thể toàn thân trở ra , nhưng này sự kiện còn dính líu tới một người , nếu là Lục Mộng Tâm toàn bộ cung khai , Lâm Vũ coi như chọc tới đại phiền toái.

Cắt giấu súng ống , số lượng còn nhiều như vậy , coi như Liễu Thi Ngưng không hiểu phương diện này luật pháp , cũng biết này tội danh tuyệt sẽ không tiểu đi nơi nào!

"Người có thể không thể tra được , phụ trách lần hành động này là ai?" Lâm Vũ không có trực tiếp trả lời Liễu Thi Ngưng vấn đề , hỏi lần nữa.

"Những cảnh sát khác tên ta không biết, ta chỉ biết người dẫn đầu kêu Trương Hiểu Nhã, cùng người biết." Liễu Thi Ngưng đạo.

"Được, ta biết rồi, chuyện tình kể tiếp giao cho ta..."

Tiếp lấy liền cúp điện thoại, đứng tại chỗ suy nghĩ đối sách, nếu đúng như là Trương Hiểu Nhã phụ trách lần hành động này, chuyện này nói không chừng còn có mấy phần chuyển cơ, nhưng là chỉ là mấy phần chuyển cơ mà thôi.

Chuyện này tính thế nào cũng là một kiện đại sự, nói không chừng... Còn muốn bị giết đầu!

"Tiểu Vũ, thế nào?" Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ thần sắc có chút không bình thường, không khỏi quan tâm hỏi.

"Ài, trăm mặt cuối cùng cũng có một sơ a!" Lâm Vũ thở dài một hơi.

Tiếp lấy liền đem sự tình nói tóm tắt mà nói cho ba người các nàng, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nhất thời sợ đến mặt không chút máu, Lâm Ánh Tuyết cũng mặt lộ lo âu, nàng làm một sát thủ, lúc trước cũng không chỉ một lần tới hoa hạ thi hành qua nhiệm vụ, hoa hạ ở phương diện này tóm đến có nhiều nghiêm, nàng so với bất luận kẻ nào đều biết, nếu như sự tình bại lộ, Lâm Vũ có thể bằng vào sức một mình đối kháng toàn bộ quốc gia?

Hoặc có lẽ là, Lâm Vũ nguyện ý cùng quốc gia đối kháng?

"Tiểu Vũ, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Diệp Tầm Lan kéo Lâm Vũ tay, lo lắng nói, "Nếu không chúng ta chạy?"

"Chạy? Chạy đi nơi đâu?" Lâm Vũ lắc đầu một cái, "Chuyện này ta không thẹn với lương tâm, coi như để cho ta làm lại một lần, ta như thường sẽ làm như vậy! Cảnh sát muốn tới để cho bọn họ tới chính là, nói được bỏ liền nói, không thể đồng ý còn muốn những biện pháp khác."

"Nhưng là..."

"Đừng nhưng là, Lan tỷ, tư ngữ, các người yên tâm đi, ta có biện pháp đối phó!" Lâm Vũ đạo.

"Người vội vàng gọi điện thoại cho Lục lão sư!" Diệp Tầm Lan đột nhiên nghĩ đến chuyện này, "Giao phó nàng không nên đem sự tình nói cho cảnh sát."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Chậm một bước, Lục lão sư tại tối ngày hôm qua cũng đã bị cảnh sát mang đi, phỏng chừng hiện tại tra hỏi đã có kết quả, nhưng ta tin tưởng Lục lão sư phân rõ nặng nhẹ, sẽ không đem chuyện của ta khai ra, coi như nàng khai ra, sự tình cũng còn có chuyển cơ!"

"Được rồi, chúng ta bây giờ về nhà, nói không chừng đạo sư ngay tại trong nhà chờ chúng ta."

Đúng như dự đoán, sự tình như Lâm Vũ đoán độc nhất vô nhị, làm bốn người về đến nhà, liền gặp được rồi Lục Mộng Tâm ở nhà, trừ lần đó ra còn có hai người chính ở trong phòng khách uống trà, chính là Trương Hiểu Nhã cùng nàng phụ thân Trương Văn Hưng.

Nhìn Lục Mộng Tâm thần thái, hẳn không có đem sự tình khai ra.

"Trương cục trưởng, Hiểu Nhã tỷ, các người hôm nay như thế có rảnh rỗi tới?" Lâm Vũ trực tiếp ngồi vào Trương gia phụ nữ trước mặt, hơi mỉm cười nói.

Trương gia phụ nữ nhìn nhau, về sau Trương Văn Hưng nói với Lâm Vũ đạo: "Lâm thầy thuốc, chúng ta lần này đến, là có sự kiện muốn tìm người hiểu một chút, liên quan tới người thanh kiếm kia chuyện."

Quả nhiên, Lục Mộng Tâm cũng không nói gì! Nếu không đối phương không có khả năng hỏi vấn đề như vậy!

Lâm Vũ lạnh nhạt: "Trương cục trưởng cũng không cần vòng vo, ta toàn chiều, người là ta giết, những thứ kia súng ống cũng là ta thu, bắt quá nhóm kia súng ống hướng đi, xin thứ cho ta không thể nói ra được, các người coi như là ta tự mình giấu đi."

"Lâm Vũ người..." Lục Mộng Tâm kinh hô lên.

Nàng còn không có chiêu đây, kết quả ngược lại tốt, Lâm Vũ vừa thấy mặt quả nhiên toàn bộ chiều.

"Tiểu Vũ!" "Tiểu Vũ!" Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ không dám tin nhìn Lâm Vũ.

Lâm Vũ đưa tay tỏ ý các nàng dừng lại, hết thầy giao cho mình tới xử lý.

Khóe miệng đã hơi không để lại dấu vết trên đất câu, muốn chính là cái này hiệu quả!

Dù sao đều đã bại lộ, coi như trên tay đối phương không có bằng cứ cụ thể, cũng có thể xác định sự tình chính là mình làm, cùng nó một vị mà kháng cự, chẳng bằng phương pháp trái ngược.

Cứ như vậy, nói không chừng sự tình thật là có chuyển cơ, coi như không có chuyển cơ, Lâm Vũ cũng lưu lại hậu thủ.

Chờ tam nữ an tĩnh lại, Lâm Vũ lần nữa nhìn Trương Văn Hưng, lạnh nhạt nói: "Được rồi, ta đều đã cung khai, còn có lần trước thanh kiếm kia chuyện, Hiểu Nhã tỷ người cũng biết, đồng dạng là ta giờ trở quý, muốn bắt ta bây giờ đã bắt đi, nhưng ngàn vạn lần không nên làm khó người nhà ta."

"Nếu không , ta bản sự Hiểu Nhã tỷ cũng thấy tận mắt , trên cái thế giới này , sợ rằng không có một gian ngục giam có thể đóng lại ta!"

Trương Vân Hưng phụ nữ nhất thời cứng họng , nhìn nhau liếc mắt , bọn họ hôm nay vốn là nghĩ đến điều tra một hồi , kết quả ngược lại tốt , Lâm Vũ lớn mật hào phóng thừa nhận , thậm chí còn ngược lại đem bọn họ một quân...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Không đội trời chung

Lâm Vũ nói không sai , hắc tòn tại kia một hạng bản lãnh , thật đúng là không có bất kỳ biện pháp nào có thể đóng lại hắc , hơn nữa kia đem chém sát như chém bùn thân kiếm , nếu thật muốn lấy thủ cấp người , có thể chống đỡ người được bao nhiêu ?

"Lâm Vũ , ta muốn tận mắt chứng kiến người một chút kia hạng bản lãnh." Trương Hiểu Nhã đối với Lâm Vũ đạo.

Nàng đã tại theo dõi lên gặp qua người áo đen kia kia giống như ẩn thân cùng thuận di bản lãnh , nếu như Lâm Vũ có thể trực tiếp tại trước mặt nàng thi triển ra , liền có thể hoàn toàn xác nhận , sự kiện kia chính là Lâm Vũ làm.

Lâm Vũ cũng nhìn thấu Trương Hiểu Nhã ý tưởng , khẽ mỉm cười , đứng lên , tâm niệm vừa động tiến vào không gian truyền thừa , cả người biến mất ở trong mắt mọi người , đem tất cả mọi người giật nảy mình.

"A!" Mấy cô gái trực tiếp la hoảng lên , Diệp Tâm Lan lập tức từ trên ghế salon đứng lên , nhìn chung quanh , mặt đầy lo lắng hô lớn: "Tiểu Vũ , người ở đâu ?"

"Ồ chỗ này đây!" Cửa phòng ngủ ứng tiếng mà ra , Lâm Vũ ngậm cười mà từ trong phòng đi tới phòng khách.

Đang ngồi tất cả mọi người ánh mắt đều trọn tròn , nhìn về phía Lâm Vũ trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ kinh ngạc , Lâm Vũ mới vừa rời một ngón kia , sợ rằng chỉ có Thần Tiên hoặc là trong phim ảnh nhân vật mới có thể làm được!

Lâm Vũ kéo Diệp Tâm Lan tay lần nữa ngồi vào trên ghế sa lon , hướng về phía Trương Vân Hưng phụ nữ dừng dừng một tiếng: "Các người cũng nhìn thấy , cái này bản lãnh nói như thế nào đây , là một loại tương tự với Súc Địa Thành Thốn bản lãnh , Trương cục trưởng , Hiểu Nhã tỷ , các người hiện tại hắc là tin tưởng , trên thế giới không có chỗ có thể vây khốn ta."

Trương gia phụ nữ yên lặng , Súc Địa Thành Thốn... Điều này thật sự là quá Vô Lượng Thiên Tôn rồi!

Trên thực tế , trên thế giới nhất định là có một ít đặc thù hoàn cảnh có thể cầm cố lại trừ vật loại này chức năng , nhưng những chuyện kia , căn bản không phải Trương gia phụ nữ có thể tiếp xúc được.

"Ta nghĩ các người cũng rõ ràng , ta có cái này bản lãnh , đem những thứ kia súng ống vô thanh vô tức chở đi , căn bản không muốn mất bao công sức." Lâm Vũ tiếp tục nói chọc cười , vào chỗ chết phun!

Dù sao đem sự tình toàn bộ kiêng đến trên người mình cũng chưa có sai.

Tiền Long Bang hiện tại cũng không phải là bại lộ thời điểm , về sau chính mình còn muốn dùng đến bọn họ , một khi những súng ống này bị mất , Tiền Long Bang thực lực tuyệt đối muốn hạ xuống gấp mấy chục lần , thậm chí Tiền Long Bang trên dưới đều không thoát được cảnh sát khống chế.

Đây cũng không phải là Lâm Vũ nguyện ý thấy kết quả , ít nhất không phải hiện tại nguyện ý đối mặt kết quả.

Trương Vân Hưng trầm mặc hồi lâu , mới mở miệng lần nữa: "Lâm thầy thuốc , người có thể không nói một chút , người tại sao phải giết chết những người đó ?"

Sự tình đã ngoài Trương Vân Hưng dự liệu , đồng thời cũng vượt qua hắc phạm vi năng lực , lấy Trương Vân Hưng đối với Lâm Vũ hiểu , Lâm Vũ không phải một cái lạm sát kẻ vô tội người , trong này nhất định là có nguyên nhân.

"Các người đã phải nghe , ta đây hãy nói một chút , về phần các người có tin hay không , chính là các người chuyện." Lâm Vũ lạnh nhạt đạo , "Cứ điểm kia , là nước ngoài một cái được đặt tên là Satan tổ chức sát thủ chi nhánh , cũng là bọn hắc một cái trang bị trạm tiếp liệu , tại trước đây không lâu , có người mời cái này Satan tổ chức lấy ta trên cổ đầu người , nhưng hoa hạ ở phương diện này hạn chế có nhiều nghiêm , các người so với ta rõ ràng hơn!"

"Cho nên những sát thủ kia tới sau, liền phải đi nơi đó bổ sung trang bị, ta Lâm Vũ mặc dù có như vậy hai phần bản sự, nhưng còn không có đạt tới đao thương bất nhập trình độ, mới có thể dứt rồi đối phương trang bị tiếp tế!" Lâm Vũ nói tới chỗ này, ánh mắt hơi hơi phát rét.

Trương gia phụ nữ lần nữa trầm mặc xuống, Lâm Vũ làm như vậy, về phương diện tình lý hoàn toàn nói được, đối phương đều muốn giết hắn rồi, hắn lại biết rõ đối phương ở nơi nào bổ sung trang bị, đối thành bất cứ người nào, cũng sẽ phản định xuống cái kia chi nhánh, dùng đối phương thành rặng hết răng rắn độc, như vậy liền dễ dàng đối phó hơn nhiều.

"Bắc giao sự tình, cũng là ngươi làm? Ngươi có biết hay không, rốt cuộc là người nào mời sát thủ giết ngươi?" Trương Hiểu Nhã hỏi.

Nàng nói, chính là thu Lâm Ánh Tuyết đêm hôm đó đã phát sinh chuyện.

"Sự kiện kia đồng dạng là ta làm." Lâm Vũ trực tiếp thừa nhận, "Bọn họ ở chỗ này bổ sung không được trang bị, tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp ở khác chi nhánh chờ tới đây, ta được đến tình báo sau, liền mai phục tại bọn họ điểm giao tiếp, sau đó sự tình cũng không cần ta nhiều lời."

Nói tới chỗ này, Lâm Vũ dừng một chút, tiếp tục nói: "Còn nữa, cái kia mua hung người, chính là hại chết phụ mẫu ta cừu nhân, hắn đối phó ta, đương nhiên là vì trả thù trừ căn, sổ nợ này, ta sớm muộn sẽ tìm hắn đi tính một lần!"

Thù giết cha, không đội trời chung!

Dám ngay ở cảnh sát mặt nói lời như vậy, sợ rằng toàn bộ hoa hạ, loại trừ Lâm Vũ ở ngoài, sẽ rất khó tìm cái thứ 2.

"Ngươi cừu nhân giết cha? Là ai? Có chứng cứ không?" Trương Hiểu Nhã bệnh nghề nghiệp lại phạm.

"Chứng cứ? Rất xin lỗi, ta không có! Phụ mẫu ta sự tình, là tại ông nội của ta di thư lên biết, cái khác ta cũng không rõ ràng, được rồi, nên nói ta đã nói xong, các ngươi muốn bắt liên bắt, làm như thế nào định tội liền như thế định tội." Lâm Vũ rất dứt khoát đem sự tình giao cho Trương gia phụ nữ.

"Lâm Vũ, ngươi tại sao không thông qua luật pháp thủ đoạn? Hắn nếu giết chết cha mẹ ngươi, tự nhiên không trốn thoát luật pháp chế tài..." Trương Hiểu Nhã đạo.

"Đừng cho ta kéo những thứ vô dụng này!" Lâm Vũ một tiếng quát nhẹ cắt đứt Trương Hiểu Nhã, "Hiểu Nhã tỷ, ta sẽ gọi ngươi một tiếng chị, phụ mẫu ta đã chết hai mươi mấy năm, ta thành không có cha mẹ hải tử, tại trong trí nhớ căn bản không có cha mẹ một chút ấn tượng! Ông nội của ta khi còn sống chưa hề nghĩ tới thông qua luật pháp thủ đoạn?"

"Có thể kết quả thế nào? Hung thủ đây? Đều đã tiêu ngoài vòng pháp luật hai mươi mấy năm! Đây là hai mươi mấy năm, không phải hai năm!"

"Ha ha, thông qua luật pháp thủ đoạn? Ngươi nói ngươi để cho ta nói như thế nào phục chính mình? Các ngươi từ nhỏ đã có cha đau, có mẹ yêu, nhưng ta đây? Chỉ có thể len lén trốn ở góc phòng nhìn! Các ngươi có biết, mấy năm nay ta là tại sao tới đây?!"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ một trái một phải cầm lấy Lâm Vũ cánh tay, lặng lẽ chảy nước mắt, nếu như Lâm Vũ hôm nay không nói ra, các nàng là thật không biết vũ nội tâm sẽ có đau như vậy.

Nhưng những này đau, hết lần này tới lần khác lại toàn bộ bị hắn giấu ở trong lòng, một người lặng lẽ chịu đựng.

Đồng thời các nàng cũng biết, đây là Lâm Vũ nội tâm rất nặng một cái chấp niệm, coi như người tu hành, chấp niệm đối với tâm cảnh ảnh hưởng, các nàng cũng rất rõ ràng, nếu như Lâm Vũ không đem này đoàn chấp niệm loại bỏ, sớm muộn có một ngày tu vi sẽ không được tiến thêm.

Thậm chí sẽ còn sản sinh ra Tâm Ma.

Trương Văn Hưng bọn họ hai cha con nàng đã bị Lâm Vũ cho trực tiếp trấn áp, Lâm Vũ nói cũng không phải là không có đạo lý, ngược lại đạo lý rất đầy đủ! Đối phương đều giết cha mẹ của hắn, lại tiêu dao tự tại hai mươi mấy năm, khẩu khí này nếu là cũng nuốt được đi, đó chính là uống làm người!

Nhưng là, như vậy sự tình, vẹn vẹn bằng một tờ di thư cũng không thể coi như chứng cứ trực tiếp, lại thời gian qua đi hơn hai mươi năm, coi như đầu mối gì, chỉ sợ đều đã mai danh ẩn tích... Chung quy mà nói liền, là trên căn bản không có cách nào cho đối phương định tội, phỏng chừng Lâm Vũ cùng gia gia của hắn cũng là tuyệt lộ, vạn bất đắc dĩ mới lựa chọn như vậy thủ đoạn.

Nếu luật pháp không có cách nào, vậy thì dựa vào chính mình.

"Vốn là ta còn chỉ muốn trải qua bình bình đạm đạm thời gian, có thể hết lần này tới lần khác có vài người muốn tới tìm ta phiền toái, ta cũng vậy bị buộc!" Lâm Vũ lắc đầu nói, "Được rồi, nói nhiều vô ích, các ngươi hiện tại hoàn toàn có thể đem ta bắt đi!"

"Còn nữa, núp ở phòng vệ sinh vị kia, ngươi rốt cuộc muốn tránh tới khi nào? Ngươi đây là tự tiện xông vào nhà dân, có phải hay không đang chờ ta đi báo quan..."

Chương 129: Hoa hạ long tổ

Trước tại Lâm Vũ vào cửa một khắc kia , Lục Mộng Tâm liền lạng lẽ đối với hắn nháy mắt , tỏ ý phòng vệ sinh có người , sau đó Lâm Vũ cũng nghe đến phòng vệ sinh có một ít nhỏ nhẹ động tĩnh , liền hoàn toàn xác nhận chính mình không có sẽ sai Lục Mộng Tâm ý tứ.

Trong nhà xác thực còn có một người núp trong bóng tối.

"Người là như thế phát hiện ta ?" Một cái nhìn qua chừng ba mươi tuổi mặt chữ quốc từ phòng bếp đi ra , trực tiếp ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon , nhiều hứng thú nhìn Lâm Vũ.

"Ta làm sao biết ? Chuyện này người cũng đừng quản" Lâm Vũ mang xuống mí mắt , "Lôi điện hệ dị năng giả , không tệ."

Đang xác định phòng vệ sinh có người sau đó , Lâm Vũ liền trực tiếp để cho tiểu Y quét xem một cái xuống , được đến kết quả lại để cho hắn có chút kinh ngạc , đối phương lại là trong truyền thuyết dị năng giả , thực lực còn rất mạnh!

Nếu quả thật đánh , Lâm Vũ nếu như chỉ dựa vào thực lực bản thân , chỉ sợ một chiêu sẽ bị đối phương đánh gục.

"Người năng lực xem ra còn không ngừng những thứ kia a." Mặt chữ quốc tán thưởng mà nhìn Lâm Vũ , "Giới thiệu một chút , Thích Chính Minh , long tổ tổ trưởng."

"Hoa hạ thật là có long tổ ?" Lâm Vũ hơi hơi kinh ngạc.

"Có!" Thích Chính Minh gật đầu , từ trong túi xuất ra một quyển giấy chứng nhận đưa tới Lâm Vũ trên tay , "Liên quan tới long tổ chuyện , đại thể liền cùng những sách kia trên viết được không sai biệt lắm , mặc dù có một chút khác biệt , nhưng khác biệt không lớn."

Lâm Vũ nhận lấy giấy chứng nhận , chỉ là đại thể quan sát một phen , liền trả trở về: "Sau đó thì sao ?"

Có Trương Văn Hưng cùng Trương Hiểu Nhã tại , ngược lại không cần hoài nghi giấy chứng nhận thiệt giả.

"Ta lần này là tới Kinh Nam tỉnh thi hành nhiệm vụ , đang chuẩn bị đi về lúc , vừa vận dụng phải Trương cục trưởng đưa người làm sự kiện kia trong báo cáo đi , quốc gia lần nữa ra lệnh để cho ta điều tra chuyện này." Thích Chính Minh rủ rỉ nói.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng: "Giấy chứng nhận rất tốt giống như viết Thích tổ trưởng giết người không phạm pháp , nếu chuyện của ta đã bại lộ , đến cùng xử lý như thế nào , phiền toái cho cái tin chính xác , muốn những thứ kia sủng ông ? Rất xin lỗi , không có! Muốn giết ta ? Giống vậy xin lỗi , ta cũng sẽ không thúc thủ chịu tội!"

Những người khác trở mắt nhìn nhau , hoàn toàn không biết Lâm Vũ hát rớt cuộc là vậy một ra.

"Ha ha ha!" Thích Chính Minh cười ha ha , "Lâm thầy thuốc quả nhiên thẳng thắn thoải mái , người lần này làm chuyện , tạm thời trước không luận phương thức làm việc thỏa đáng không ổn thỏa , nhưng cuối cùng vẫn lập công , quốc gia đã đối với chuyện này làm ra quyết định , ở chỗ này ta trình trọng mời người thêm vào long tổ."

Gi đó ? !

Trương Văn Hưng cùng Trương Hiểu Nhã không dám tin tưởng nhìn chăm chăm Thích Chính Minh cùng Lâm Vũ , bao gồm Diệp Tầm Lan các nàng cũng tròn to hai mắt.

Sự tình chuyển cơ , tựa hồ quá lớn một điểm , lớn đến tất cả mọi người đều không xoay chuyển được!

"Không có hứng thú!" Lâm Vũ rất dứt khoát lắc đầu.

Gi đó ? !

Mới vừa lấy lại tinh thần mọi người , lại độ sững sốt , long tổ , đây chính là hoa hạ long tổ! Thích Chính Minh đột nhiên mời Lâm Vũ thêm vào long tổ , đã để cho đại gia không xoay chuyển được rồi , có thể Lâm Vũ ngược lại tốt , quả nhiên cự tuyệt được so với ai khác cũng làm giòn!

Hắn là không nhận biết long tổ hai chữ đây? Còn chưa biết rõ hai chữ này đại biểu hàm nghĩa ?

"Lâm thầy thuốc , người sẽ không suy nghĩ thêm một chút , hiện tại địa cầu , mặc dù ngoài mặt gió êm sóng lặng , nhưng sau lưng tranh đấu , cho tới bây

giờ liền không có đình chỉ qua , người nếu đã biết lưu lại mấy cái chữ , nói rõ người cũng là yêu nước chí sĩ , quốc gia yêu cầu chính là người như vậy yêu nước người tài dĩ sĩ a." Thích Chính Minh kiên nhẫn khuyên nhủ.

"Thích tổ trưởng , ta thừa nhận tâm lý ta chứa quốc gia , nhưng yêu nước có rất nhiều loại phương thức , lại không ngừng thêm vào long tổ cái này đường tắt , và lại , ta không nghĩ nhận được gì đó trói buộc." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Tự do , trong thiên hạ , vô luận là người nào , vô luận là nhân loại vẫn là những sinh vật khác , đều có hạn cục hạn tính , không có khả năng có chân chính tự do , nhưng có thể đi tranh thủ mức độ lớn nhất tự do.

Lâm Vũ chính là như vậy một loại người.

Chớ nhìn hần xuất thân thấp hèn , tính tình cũng hiền lành , nhưng vượt qua trí tuệ , khiến hần tại trong xương so với bất luận kẻ nào đều kiêu ngạo , đặc biệt là được đến truyền thừa hệ thống sau đó , loại này kiêu ngạo càng là được đến một lần nữa khuếch đại!

Rõ ràng nhất , ngay tại lúc này Lâm Vũ , nói chuyện làm việc càng ngày càng bằng sở thích , tại rất nhiều lúc liên lý từ đều lười phải đi tìm!

"Lâm thầy thuốc , có một việc ta có thể làm chủ , chính là người nếu như nguyện ý thêm vào long tổ , ta có thể tại mức độ lớn nhất lên bảo đảm người tự do , trừ phi là nhất định phải người xuất thủ nhiệm vụ , mới có thể tới nhờ người , nếu không tuyệt sẽ không tới quấy rầy , người xem coi thế nào ?" Thích Chính Minh đạo.

Này nhưng là một cái tương tự với Không Gian Hệ Dị Năng người , long tổ cũng không thể như vậy bỏ qua!

Phải biết toàn bộ long tổ , thậm chí tại trên quốc tế cũng không có nửa Không Gian Hệ Dị Năng người! Thậm chí rất nhiều người cho là , không gian hệ chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết , long tổ nếu là dễ dàng như vậy bỏ qua cho , đó cũng không phải là long tổ rồi!

"Thêm vào long tổ có ích lợi gì ? Phí sức không có kết quả tốt sự tình ta cũng không làm!" Lâm Vũ trừng lên mí mắt , trực tiếp hỏi lên chỗ tốt tới.

Cái khác cũng lười hỏi lại.

Lâm Vũ lại không ngờ , Trương Hiểu Nhã phát hiện theo dõi video , đến bây giờ cũng liền mười mấy giờ , long tổ đột nhiên thì có lớn như vậy động tác , kẻ ngu cũng có thể đoán được long tổ đã sớm trong bóng tối nhìn mình chăm chăm.

Thích Chính Minh nghe sững sờ , chuyện cho tới bây giờ , chẳng những là hần , những người khác giống vậy biết một chuyện , không trách Lâm Vũ hôm nay lại đột nhiên thái độ khác thường , nguyên lai hần đã sớm dự liệu được sự tình phát triển , trực tiếp phản đi hần đạo , lấy lui làm tiền.

Sự thật đúng là như vậy , bởi vì lúc này tình huống , vô lực căn bản là không giải quyết được , tại đặc thù thời khắc xuất kỳ chiêu , dễ dàng hơn nhận được kỳ hiệu!

"Lâm thầy thuốc nếu như đáp ứng , tiền lương phương diện này sự tình đối với lâm thầy thuốc mà nói không coi vào đâu , ta không nói , trừ lần đó ra chính là quốc gia sẽ phái người âm thầm bảo vệ lâm thầy thuốc người nhà , đang bảo vệ đồng thời tuyệt sẽ không quấy rầy đến bọn họ bình thường sinh hoạt , một điểm cuối cùng , chính là trong tổ chức có không ít ngoại giới không có tài nguyên , tin tưởng lâm thầy thuốc đối với mấy cái này có hứng thú."

Lâm Vũ gật đầu một cái , mặt ngoài mặc dù bất động thanh sắc , nhưng trong lòng không khỏi không thừa nhận , bảo vệ người nhà cùng long tổ trung tài nguyên này hai cái chỗ tốt , đã đủ động chính mình.

Đặc biệt là long tổ trung tài nguyên , nhất định là có rất nhiều ở bên ngoài không tìm được , có chút tài nguyên tại trong tổ chức cầm sau khi đi ra , có thể trực tiếp cầm đến không gian truyền thừa trung thu về , dùng để đổi lấy truyền thừa điểm.

"Nếu như ta thêm vào long tổ , sẽ cho ta một cái chức vị gì ?" Lâm Vũ lần nữa hỏi ra một cái rất vấn đề thực tế.

Nếu như chính là một cái bình thường thành viên , khắp nơi chịu phía trên người kìm chế , kia thêm vào cũng không có cái gì ý tứ , còn không bằng tiêu dao tự tại làm một bình dân bách tính.

"Chủ tịch đã lên tiếng , nếu như xác nhận lâm thầy thuốc là một cái Không Gian Hệ Dị Năng người , đem cho một cái Phó tổ trưởng chức vị , trực tiếp chịu chủ tịch cùng ta phân phối , lâm thầy thuốc người xem chức vị này như thế nào ?"

"Thành giao!"

"Được ! Ta bây giờ đại biểu toàn thể tổ viên hoan nghênh lâm thầy thuốc thêm vào!" Thích Chính Minh nắm Lâm Vũ tay , hưng phấn nói , "Bất quá , lâm thầy thuốc người cần phải ngay mặt ta triển lộ một hồi năng lực , như vậy ta tài năng giao nộp , chỗ mạo phạm mong rằng lâm thầy thuốc thứ lỗi."

"Không sao cả!" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Năng lực ta mà , các người coi như là không gian hệ năng lực , trong đó một cái các người đã biết rồi , hiện tại lại làm lấy Thích tổ trưởng mặt phơi bày một ít cũng không sao..."

Lời còn chưa dứt , liền trực tiếp biến mất tại toàn bộ mọi người trước mặt , phía sau mà nói chính là trực tiếp từ trong phòng bếp truyền tới.

Chỉ thấy Lâm Vũ mở ra cửa phòng bếp , vừa đi vừa mỉm cười nói : "Đây chính là trong đó một cái năng lực , về phần ta cái thứ 2 năng lực..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Tặng Linh dịch

Lâm Vũ nói tới chỗ này liền không nói tiếp nữa, đi tới bên ghế sa lon ngồi xuống, cầm lên Mục Tư Ngữ ly trà uống một hớp, có chút hăng hái mà nhìn mọi người.

Cứ việc loại trừ Thích Chính Minh ở ngoài, những người khác đã từng gặp qua một lần, nhưng bây giờ gặp lại, vẫn cảm thấy rung động, thuần di, đây chính là thuần di! Còn sẽ không nhận được bất kỳ trở ngại!

"Cái năng lực này còn có một cái đặc điểm, chính là ta sau khi biến mất, không cần thiết lập tức xuất hiện, tại dị không gian trung ngay ngốc vài chục năm trở ra cũng không có vấn đề, đương nhiên điều kiện tiên quyết là ta có thể sống lâu như thế, sẽ không bị chết đói." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Loại hại như vậy!" Thích Chính Minh lắc đầu vừa nói đạo.

Vận vận là thuần di cũng đã đầy đủ nghịch thiên, có thể Lâm Vũ thuần di lại cùng đại gia trong nhận thức thuần di không giống nhau, có thể ở bên này biến mất, tiếp qua thời gian rất lâu trở ra, cái năng lực này nếu là vận dụng được tốt, tuyệt đối có thể đưa đến trọng dụng!

Một điểm này, Trương Hiểu Nhã ngược lại không cảm thấy kinh ngạc, nàng thấy tận mắt Lâm Vũ giết người video, tại giết người trong quá trình, rất nhiều lúc chính là trực tiếp biến mất, sau đó qua một đoạn thời gian mới xuất hiện, thời gian cách nhau cũng dài ngắn không đồng nhất.

Cũng chính bởi vì Trương Hiểu Nhã từng thấy, Lâm Vũ mới sẽ nói ra, nếu không giống vậy giấu điểm rất chết.

"Lâm thầy thuốc, a không, Lâm tổ trưởng." Thích Chính Minh vội vàng đổi lời nói, "Vậy người một cái khác năng lực là cái gì?"

Một câu nói, để cho đại gia lần nữa đem sở hữu sự chú ý tập trung ở Lâm Vũ trên người.

"Đều nói là không gian hệ cái thứ 2 năng lực mà.." Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đưa tay, trên tay trống rỗng xuất hiện một đem đao vô sĩ, "Đương nhiên là chứa đồ vật, ta có thể ở tại dị không gian trung, đương nhiên có thể thu những vật khác đi vào, Ảnh Tuyết, cây đao này là cho ngươi, hai ngày này rất bận rộn, một mực không nhớ chuyện này."

Vừa nói liền đem đao vô sĩ đưa tới Lâm Ảnh Tuyết trên tay.

Này đem đao vô sĩ, là Lâm Vũ tiêu phí 3000 truyền thừa điểm hồi đãi đi ra, mặc dù không bằng thanh kiếm kia, nhưng cũng là một cái hiếm có đao tốt, thậm chí so với rất nhiều vô lâm thế gia chỗ cất giữ binh khí còn lợi hại hơn.

Cho Lâm Ảnh Tuyết dùng vừa vận thích hợp.

"Vũ ca, cho ta?" Lâm Ảnh Tuyết có chút không xác định hỏi.

"Cho ngươi." Lâm Vũ rất xác định gật đầu, "Ngươi xem một chút thích không, nếu như không thích, ta sẽ cho ngươi đổi một cái."

Lâm Ảnh Tuyết gật đầu, trở tay nắm chặt cán đao.

Cheng!

Loan đao ra khỏi vỏ, tản ra làm người sợ hãi hàn quang, làm người vừa nhìn, cũng biết cây đao này tuyệt đối không phải một món vật phàm! Những người khác đối với binh khí một khối này không hiểu lắm, nhưng Thích Chính Minh lại tiếp xúc qua không ít vũ khí lạnh, liếc mắt là có thể nhìn ra cây đao này lợi hại!

Bực này cấp bậc binh khí, coi như là long tổ trong kho hàng, cũng không có bao nhiêu.

"Đao tốt!" Lâm Ảnh Tuyết đặt ở trên tay khoa tay múa chân hai cái, "Vũ ca, cảm ơn ngươi."

"Không khách khí." Lâm Vũ cười một tiếng, quay đầu nhìn Thích Chính Minh, nói tiếp nổi lên chính sự: "Thích tổ trưởng, ta bây giờ chỗ có không gian hệ năng lực chính là chỗ này chút ít, có lẽ về sau còn có năng lực khác, nhưng không phải hiện tại, về phần võ học phương diện này cũng không cần muốn phổ bày."

Giới đó không gian hệ năng lực ? Đây căn bản cũng không phải là Lâm Vũ bản thân năng lực , về sau có lẽ sẽ có phương diện này năng lực , nhưng tuyệt đối không phải hiện tại!

Hiện tại đơn giản cũng là bởi vì có không gian truyền thừa chỗ thực hiện mà thôi, nhưng Lâm Vũ cũng sẽ không dần dần mà nói ra, dù sao những người này cũng không biết, hơn nữa, trang bị cũng là một loại thực lực, nắm giữ không gian truyền thừa, cũng coi như có một loại không gian loại năng lực, cũng không tính là nói láo.

"Được, tốt, được!" Thích Chính Minh liên tiếp đạo mấy cái chữ tốt, "Lâm tổ trưởng, người chừng nào thì có thời gian đi Yên kinh làm một hồi thủ tục tương quan?"

"Ta lúc nào đều không có thời gian." Lâm Vũ không chút suy nghĩ hồi đáp, "Thủ tục các người giúp ta làm xong, phải đem chứng kiện gì cho ta trực tiếp cho ta chính là, không giúp ta làm, như vậy thêm vào long tổ sự tình rồi coi như xong, ta nhưng là vị thầy thuốc, mỗi ngày một đồng lớn bệnh nhân chờ ta đi vì bọn họ chữa bệnh, rút không ra thời gian."

Trên thực tế, là Lâm Vũ không muốn vì rồi chút chuyện này làm trễ nải kiếm lấy truyền thừa điểm, làm cái thủ tục vừa đến một lần, coi như mau hơn nữa cũng phải tốn hai ba ngày thời gian, kia cũng không phải là ít truyền thừa điểm, về sau có cơ hội có lẽ sẽ đi Yên kinh nhìn một chút, nhưng bây giờ căn bản liên rút không ra thời gian.

Những người khác cứng họng, nếu như đổi thành người khác, đừng phải tốt như vậy một cái cơ hội, hận không được lập tức đặt vé phi cơ đi Yên kinh làm thủ tục, người này ngược lại tốt, trực tiếp muốn Thích Chính Minh hỗ trợ làm thay, thậm chí còn lấy thêm vào long tổ sự tình tới uy hiếp.

Thích Chính Minh hết lần này tới lần khác còn không thể cự tuyệt.

"Nếu Lâm tổ trưởng có chính sự, tay kia tiếp theo liền do ta tới làm thay." Thích Chính Minh ngược lại cũng dứt khoát, trực tiếp đáp ứng đi xuống, "Giấy chứng nhận nhiều nhất một tuần sẽ đưa đến Lâm tổ trưởng trên tay, bất quá Lâm tổ trưởng, ta còn có một cái yêu cầu quá đáng."

"Mời nói." Lâm Vũ gật gật đầu.

"Nhà người trong trà có phải hay không bỏ thêm Linh dịch ? Có thể hay không làm điểm cho ta ?" Thích Chính Minh hỏi.

"Yêu cầu quá đáng ? Người cái này thật đúng là yêu cầu quá đáng!" Lâm Vũ liếc hắt một cái, "Người biết vật này có bao nhiêu khó khăn làm sao? Ta thêm tại trong trà cùng trong thức ăn, là dùng để tu luyện! Muốn Linh dịch ? Liền cửa sổ cũng không có!"

Năm trăm truyền thừa điểm một chai, một chai cũng liền 20 ml trái phải, mình bình thường đều không nỡ bỏ dùng Linh dịch tu luyện, người này ngược lại tốt, chính mình mới vừa thêm vào long tổ, ngay cả tay tiếp theo đều không làm xong, hần quả nhiên chú ý đánh tới Linh dịch đi lên.

"Lâm tổ trưởng, người nghe ta nói xong." Thích Chính Minh lo lắng nói, "Không phải ta muốn, mà là chủ tịch muốn, người cũng biết chủ tịch trăm công nghìn việc, áp lực có thể tưởng tượng được, thân thể đã càng ngày càng tệ, cho nên ta muốn cho người làm điểm linh dịch cho hần dùng, cũng tốt bảo đảm thân thể của hần."

"Nói sớm đi, cầm đi!" Lâm Vũ đưa tay một phen, trên tay xuất hiện một cái bình sứ, ném cho Thích Chính Minh.

Chủ tịch lên đài sau, xác thực làm một ít đi sâu vào lòng dân chuyện, này cũng là mọi người nhìn thấy, có một số việc mặt ngoài nhìn như đơn giản, nhưng ở không muốn người biết phương diện đó, chủ tịch lưng đeo bao nhiêu áp lực, người bình thường căn bản là không tưởng tượng nổi, Lâm Vũ giống vậy không dám tưởng tượng.

Chai này Linh dịch, cũng coi như chính mình thay dân chúng cho hần báo đáp.

"Người cũng biết vật này ẩn chứa năng lượng thật lợi hại, nếu như chủ tịch sử dụng, giống như máy nước uống dùng thùng, nhiều nhất ba giọt là được, nếu là thả hơn nhiều, nếu như bị cường đại linh lực chống đỡ bạo thể mà chết, có thể ngàn vạn lần chớ tới tìm ta phiền toái." Lâm Vũ liên tục giao phó.

Hay nói giỡn, lấy mình bây giờ tu vi, duy nhất tới đa cũng liền dùng chừng mười tích, như cho người bình thường dùng, một giọt đều phải qua làm loãng!

Phải biết càng tốt đồ vật, thì càng một thanh kiếm hai lưỡi.

"Còn nữa, ta cuối cùng nhắc nhở một hồi, đây là ta trên người cuối cùng một chai, các người hiện tại nên để làm chi đi, Lan tỷ, chúng ta đi làm!" Lâm Vũ nói xong, không chờ mọi người đáp lời, trực tiếp kéo Diệp Tâm Lan liền đi ra khỏi nhà.

Đúng là trên người cuối cùng một chai, truyền thừa trong hệ thống ngược lại còn rất nhiều, nhưng đó dù sao cũng là tại trong hệ thống, cũng không phải mình.

"Tiểu Vũ, người còn không có ăn điểm tâm đây." Mục Tư Ngữ hô.

"Trên đường ăn..."

Ở chỗ này nữa bên trong, trời mới biết Thích Chính Minh tên kia lại sẽ tìm lý do gì tới lường gạt, huống chi trên người mình còn đề một món khác đại sự

, không có thời gian lại tại nơi này lãng phí...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Thật sự muốn bị vô lễ

Ở dưới lầu, Lâm Vũ đang chuẩn bị đón xe thời điểm, thấy Thích Chính Minh bọn họ cũng xuống lầu, vì vậy liền lười đánh lại xe, trực tiếp ngồi lấy Trương Văn Hưng ra xe cảnh sát đi làm, Thích Chính Minh bởi vì phải chạy về Yên kinh, cũng không có cùng những người này cùng nhau, hướng đại gia cáo từ sau liền lên một cái khác đài xe.

"Lan tỷ, ta biết ngươi muốn hỏi gì, nhưng có một số việc, ta bây giờ thật không có thể nói, ngươi cũng đừng hỏi được không?"

Lâm Vũ thấy Diệp Tầm Lan ở trên đường, nhiều lần muốn nói lại thôi, nơi nào không thể rõ ràng nàng ý tưởng? Thế nhưng đạo gia truyền thừa hệ thống chuyện, hiện tại chính là một cái bất luận kẻ nào đều không thể nói bí mật!

Bao gồm Lâm Ánh Tuyết, cũng chỉ biết Lâm Vũ có không gian loại năng lực, cũng không biết truyền thừa hệ thống chuyện, bởi vì Lâm Vũ không biết này khế ước nô lệ sẽ có hay không có gì đó hậu di chứng.

"Ta biết ngươi sẽ không ở trước mặt ta nói láo." Diệp Tầm Lan hơi mỉm cười nói, "Thật ra thì ta chỉ là muốn hỏi một chút, ngươi là lúc nào có loại này năng lực đặc thù?"

"Cái này ngược lại là có thể nói, ngay tại ngươi biết ta trước ba ngày." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Ngày hôm đó ta khảo hạch thất bại, lại chia tay, có thể là lão Thiên xem ta đáng thương, để cho ta được đến một phần thần bí truyền thừa, từ từ thì có một ít năng lực đặc thù, ta bây giờ có thể nói, chính là chỗ này chút ít, ngươi tự làm sự phụ ta không để cho ta nói."

Tiểu Y cũng coi như nửa sự phụ, những thứ này đều là nàng giao phó.

Lâm Vũ biết rõ nàng thật ra thì cũng là vì tốt cho mình, không có thực lực nhất định trước, nếu như sớm đem truyền thừa hệ thống phá tan lộ, tuyệt đối là họa không phải phúc!

"Không trách ta cuối cùng cảm thấy ngươi một ngày một dạng đây, nguyên lai là như vậy." Diệp Tầm Lan chợt nói, "Đúng rồi, tiểu Thanh bình thường không thấy bóng dáng, nha, không thấy bóng chim, nhưng bây giờ tồn tại còn cao hơn ta tu vi, ngươi có phải hay không đem « luyện khí cửu chương » truyền cho nàng, sau đó để cho nàng ở tại ngươi cái kia dị không gian trung tu luyện?"

"Nàng xác thực một mực ở ta trong không gian tu luyện, ta cũng truyền thụ nàng một bộ công pháp, bất quá không phải « luyện khí cửu chương », mà là loài chim công pháp, chung quy tiểu Thanh thân thể cấu tạo cùng nhân loại bất đồng, không thể tu luyện nhân loại công pháp." Lâm Vũ giải thích.

"Vậy là ngươi như thế đem công pháp dạy cho một cái Hải Đông Thanh?" Diệp Tầm Lan nhất thời hứng thú.

Công pháp tổng yếu thông qua truyền thụ, có thể tiểu Thanh lại không hiểu nhân loại chữ viết, Lâm Vũ là làm sao làm được một điểm này?

Chẳng lẽ, hẳn còn có thể nói điều gì?

"Lan tỷ, ngươi vấn đề như thế nhiều như vậy?" Lâm Vũ bất đắc dĩ mỉm cười nói, "Ngươi tự làm ta còn có hạng nhất năng lực đặc thù, có thể cùng loài chim câu thông, nếu không ta đối phó Satan tổ chức thời điểm, chuyện gì xảy ra chuyện liệu địch tiên cơ?"

Sự thật cũng xác thực như thế, Lâm Vũ tại cùng tiểu Thanh ký kết khế ước sau đó, có thể nghe hiểu loài chim ngôn ngữ, thật ra thì cũng không tính là nghe hiểu ngôn ngữ, chính là một chủng loại giống như sóng điện não loại hình câu thông, rất là huyền diệu, cũng khó khăn đi hình dung.

"Ngươi bản sự cũng thật nhiều." Diệp Tầm Lan nhỏ giọng thăm thì một câu, liền lại không có nói tiếp.

Cùng loài chim câu thông, này ngược lại cũng không phải chuyện gì ngạc nhiên năng lực, tại trong xã hội hiện đại, có thể làm được cùng loài chim câu thông người mặc dù rất ít, nhưng cũng không phải là đặc biệt hiếm thấy.

...

Thời gian vội vã, rất nhanh thì qua nửa tháng, long tổ giấy chứng nhận ngày thứ ba sẽ đưa đến Lâm Vũ trên tay, Lâm Vũ lấy tới sau đó chỉ là nhìn sang

, liền trực tiếp thu vào không gian truyền thừa bên trong.

Trừ lần đó ra, ngược lại có một cái thật đáng mừng chuyện, chính là cùng Lâm Ánh Tuyết song tu, cũng sử dụng Linh dịch tu luyện sau đó, mới phát hiện tu luyện thật rất thoải mái.

Nếu như chiếu tiến độ này đi xuống, tại cùng Đàm Thanh Bình tỷ võ trước, đã thông đốc mạch, đạt tới luyện tinh hóa đệ tam trọng, căn bản là không có một chút vấn đề.

Trong tu luyện là không có vấn đề, thế nhưng một chuyện khác cũng rất có vấn đề, chuyện này chính là thăng ngục kia trùng tổ chức, hiện tại cũng đã qua nửa tháng, đối phương thậm chí ngay cả một chút động tĩnh cũng không có!

Ngay cả Liễu Thi Ngưng cũng không chiếm được bất kỳ tình báo, không biết đối phương đến cùng đang giữ trò quỷ gì.

Sáng sớm, Lâm Vũ thu công tĩnh lại, cùng lúc đó Lâm Ánh Tuyết cũng đi theo tĩnh lại, giữa hai bên đem chân khí trả lại cho đối phương sau, liền nằm ở trên giường nhỏ tiếng vừa nói chuyện.

"Vũ ca, ngươi khoảng thời gian này vẫn luôn ngủ ở nơi này, hai vị chị dâu sẽ không trách ngươi sao?" Lâm Ánh Tuyết gối Lâm Vũ cánh tay, hỏi nhỏ.

Cứ việc hai người chỉ là tu luyện, cũng không có làm ra gì đó vượt rào động tác, càng không có giống như Diệp Tầm Lan các nàng như vậy, miệng đối miệng đem chân khí truyền cho Lâm Vũ... Nói tóm lại liền chỉ là đơn thuần tu luyện mà thôi.

Nhưng coi như Lâm Vũ thê tử, tro mắt nhìn bản thân trọng phụ mỗi ngày cùng nữ nhân khác ngủ ở cùng nhau, trong lòng sẽ không có ý tưởng?

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, kéo nàng có chút lạnh cả người ngọc thủ, đạo: "Yên tâm đi, ngươi hai vị chị dâu phân rõ sự tình nặng nhẹ, sẽ không nói gì đó, chờ qua khoảng thời gian này, ta nhiều đi nữa tìm chút thời giờ bồi bồi các nàng."

Khoảng thời gian này đến, mỗi ngày buổi tối tại cùng Lâm Ánh Tuyết song tu trước, Lâm Vũ đều muốn hưng hân khi dễ Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ một phen, trực tiếp giết được hai nữ vút mũ khí giới áo giáp, liên tục cầu xin tha thứ mới dám bỏ qua, sau đó mới đi tới Lâm Ánh Tuyết căn phòng, bắt đầu một đêm tu luyện.

Lâm Ánh Tuyết nhẹ nhàng gật đầu: "Chờ ngươi đột phá đến luyện tinh hóa đệ tam trọng, đối phó Đàm Thanh Bình hẳn là liền có thể bắt vào tay."

"Đàm Thanh Bình ngược lại không đáng để lo, hiện tại ta đứng đầu lo âu chính là Satan." Lâm Vũ than thở, "Khoảng thời gian này cũng không biết thế nào, chẳng lẽ đều đối ăn chay rồi hả?"

Khoảng thời gian này, dùng một cái rất thích hợp từ để hình dung, chính là bình tĩnh, quá bình tĩnh rồi, bình tĩnh ngược lại làm cho lòng người không hề an.

Lâm Vũ luôn cảm giác phần này bình tĩnh một khi đánh vỡ, ngay sau đó sẽ có cuồng phong bạo vũ tập kích, hoàn toàn làm người ứng phó không kịp.

"Ta lúc trước tại Satan tổ chức ngục quá, hiện ở loại tình huống này, hẳn là Satan tổ chức có cái gì đại hoạt động, cho nên đem ám sát ngươi sự tình tạm thời gác lại rồi." Lâm Ánh Tuyết đạo.

"Chỉ hy vọng như thế, luôn cảm giác khoảng thời gian này trải qua quá nhàn nhã, xương có chút ngứa ngáy rồi." Lâm Vũ khẽ cười nói, "Ngươi hai vị chị dâu tỉnh, ta tìm các nàng đi."

Vừa nói thức dậy đi ra Lâm Ánh Tuyết phòng ngủ, lưu lại Lâm Ánh Tuyết một người nửa nằm ở trên giường, không chớp mắt nhìn Lâm Vũ rời đi phương hướng, trong lòng không có từ đầu tới mà bốc lên một trận thất lạc.

Cứ việc Lâm Vũ cho tới nay đều là đưa nàng coi thành thân muội muội, nhưng nàng trong lòng rất rõ, nàng chỉ là Lâm Vũ một tên nô lệ, nô lệ là không dám có bất kỳ hy vọng xa vời.

Lâm Vũ đi tới phòng ngủ, hướng về phía hai nữ khẽ cười nói: "Hai vị phu nhân, có nhớ hay không vì phu?"

"Phu quân, ngươi có không có đem chúng ta Tam muội cho thu vào tới?" Diệp Tầm Lan cũng không tránh khỏi trêu ghẹo, nàng nói Tam muội, dĩ nhiên là Lâm Ánh Tuyết.

Mục Tư Ngừ giống vậy cười nhẹ nhàng mà nhìn Lâm Vũ.

"Hai người các ngươi cô gái nhỏ, vậy mà bắt thiêu các ngươi lão công, xem ta gia pháp chăm sóc!" Lâm Vũ cười hắc hắc, trực tiếp nhào lên trên giường, cùng hai nữ rùm beng.

Đương nhiên, cũng chỉ là đùa giỡn mà thôi, đùa giỡn đi qua, Lâm Vũ một tay ôm một cái, ba người liền nửa nằm ở trên giường vừa nói lạng lẹ nói.

Đang khi nói chuyện, Lâm Vũ đột nhiên phát ra thở dài một tiếng: "Ai, khoảng thời gian này, thật tốt buồn chán, thật sự muốn bị vô lễ!"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ một đầu ngả quy...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Vô tình gặp được cố nhân

"Đừng làm rộn! Lời như vậy người cũng nói được, không xấu hổ?" Diệp Tầm Lan tại Lâm Vũ trên ngực đập một cái.

"Lan tỷ, ta nói gì?" Lâm Vũ rất vô tội nhìn hai nữ, "Còn có tư ngữ, người tư tưởng cũng thay đổi dơ bẩn, các người biết rõ vô lễ hai chữ kia ý tứ chân chính sao? Đừng cứ mãi hướng nam nữ không đứng đắn quan hệ phía trên suy nghĩ, còn nói ta không xấu hổ, ta còn muốn hỏi một chút tự các người không xấu hổ?"

"Ồ? Kia người cùng chúng ta nói một chút, hai chữ này rốt cuộc là ý gì?" Diệp Tầm Lan nhất thời hứng thú.

Ngay cả Mục Tư Ngữ, cũng có chút hăng hái mà nhìn hẳn.

"Tư viết: Phi lễ chớ nhìn, vô lễ chớ nghe, vô lễ chớ nói, vô lễ chớ động." Lâm Vũ hơi hơi nói, "Vô lễ hai chữ, chính là chỉ không phù hợp luân lý đạo đức cùng lễ chế hành động, nói một cách đơn giản chính là không phù hợp chính làm tính hành vi, không đơn thuần là chỉ phương diện kia chuyện, hai vị phu nhân, có thời gian xem nhiều sách."

"Người có văn hóa được chưa?" Diệp Tầm Lan trực tiếp liếc hẳn một cái, "Chúng ta hiện tại đi luyện võ, người tại nửa tháng sau còn có một hồi tỷ thí đây!"

Lâm Vũ cười một tiếng, ba người đồng thời thức dậy, sau khi rửa mặt gọi lên Lâm Ánh Tuyết, bốn người cùng đi ra khỏi gia môn, về phần Lục Mộng Tâm, phỏng chừng bây giờ còn tại cùng Chu Công đánh cờ đây!

Dù sao chính mình vị đạo sư này, vẫn luôn có ngũ nường ham mê, ngay cả ban ngày, nếu như không có gì chuyện trọng yếu, cũng là mỗi ngày ở nhà không ra khỏi cửa, không biết đang làm những gì, thậm chí so với Mục Tư Ngữ còn muốn trạch.

Lục Mộng Tâm sự tình, nếu như không là bởi vì Satan, về sau cùng nàng có gặp nhau chỉ có tại đồng học tụ hội lên, thậm chí tại đồng học tụ hội trên đều không nhất định có thể thấy nàng.

Nhưng là bây giờ, nàng là số ít mấy vị biết rõ mình bí mật người, chính vì vậy, có lẽ về sau thật đúng là sẽ một mực gặp nhau đi xuống.

Bốn người ở bên ngoài luyện xong võ, sau khi về nhà Lục Mộng Tâm đã làm xong bữa ăn sáng, đương nhiên cũng có Linh dịch trợ giúp, bữa ăn sáng khẩu vị không thể so với Mục Tư Ngữ làm kém.

Ăn sáng xong, Lâm Vũ liền cùng Diệp Tầm Lan ra ngoài đi làm, thời gian mỗi ngày đều là như vậy trải qua, đại gia tựa hồ cũng rất hưởng thụ như vậy bình thân sinh hoạt, nếu như không là tại Lâm Vũ trên người còn đề mấy chuyện, như vậy thời gian thật muốn một mực kéo dài nữa.

Lặng yên tu luyện, không tranh quyền thế, giữa vợ chồng tình cờ lái một chút tiểu đùa giỡn, làm ồn ào tiểu tính tình... Loại chuyện này, những người khác muốn hâm mộ đều hâm mộ không tới.

Có lẽ là Lâm Vũ khoảng thời gian này thật sự quá rảnh rồi, liền ông trời già cũng muốn cho hắn tìm một chút chuyện làm, này không, hôm nay mới vừa đến bệnh viện, liền phát hiện bệnh viện trong phòng khách đã vây quanh không ít người, ở bên trong đại sảnh làm ồn, ngay cả bệnh viện an ninh đều chạy tới, tựa hồ chuyện gì xảy ra.

Lâm Lâm Vũ đi lên phía trước, phát hiện xung đột song phương đều không phải là bệnh viện thầy thuốc cùng bệnh nhân, trong đó một phe là một cái chừng ba mươi tuổi trung niên nữ nhân, ăn mặc thập phần kiêu diễm.

Nữ nhân này Lâm Vũ cũng nhận biết, chính là Diệp Tầm Lan một cái không biết cách bao nhiêu đời bà con xa, nếu như Lâm Vũ nhớ không lầm, nữ nhân này hẳn là kêu Hồ Tuệ, trong nhà mở ra một công ty, tại Diệp gia dưới sự giúp đỡ ngược lại cũng làm có chút khởi sắc.

Mà một người khác, cùng Lâm Vũ tuổi tác không sai biệt lắm, Lâm Vũ lại cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng như thế cũng nhớ không nổi tới đã gặp qua ở nơi nào, bên cạnh còn có một cái thanh tú mỹ nữ, ánh mắt có chút đỏ lên, nhìn thần thái tựa hồ mới vừa rồi khóc qua.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Lâm Vũ vội vàng đẩy ra đám người, dò hỏi.

"Lâm thầy thuốc." Một cái an ninh liền vội vàng tiến lên, đem sự tình ngọn nguồn căn kể nói cho Lâm Vũ.

Cái này Lâm Vũ có chút quen thuộc người tuổi trẻ , hôm nay tới bệnh viện hẳn là có chuyện gì , có thể ngay mới vừa rồi , hẳn bạn gái nhưng không cần thận trọng Hồ Tuệ một hồi , vốn là cái này cũng không có gì , chỉ là hẳn bạn gái trên tay có một chai thức uống , vậy Hồ Tuệ một thân.

Hồ Tuệ tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy mà bỏ qua cho bọn họ , nói mình quần áo như thế như thế quý , giá trị hết mấy chục ngàn nguyên , thế nào cũng phải muốn bọn họ bồi thường không thể.

Lâm Vũ không khỏi lắc đầu một cái , chẳng những là hẳn , ngay cả Diệp Thanh Nguyên cả nhà bọn họ , cho tới nay cũng đối với nữ nhân này không thể nào thích , nếu như không là còn có như vậy một tia quan hệ thân thích ở bên trong , Diệp Thanh Nguyên là tuyệt đối sẽ không cho các nàng gia trợ giúp.

"Được rồi , tất cả mọi người lùi một bước , lại nói đối phương cũng không phải cố ý , để cho nàng nói lời xin lỗi thì không có sao." Lâm Vũ nhìn Hồ Tuệ đạo , "Không cần phải vì chút chuyện nhỏ này bị thương đại gia hòa khí."

"Không được!" Hồ Tuệ tại chỗ liền cự tuyệt Lâm Vũ đề nghị , chỉ cô gái đẹp kia đạo: "Ta bộ quần áo này , nhưng là bỏ ra hơn ba vạn mua được , hôm nay còn lần đầu tiên mặc , liền bị cho làm dơ , phải bồi!"

"Cần gì chứ ?" Lâm Vũ biết rõ Hồ Tuệ không có tốt như vậy nói chuyện , cũng không có tính toán Hồ Tuệ sẽ đồng ý hẳn đề nghị , "Nếu là như vậy , bảo an đại ca , báo động đi."

Dứt lời , vừa quay đầu nhìn Hồ Tuệ đạo: "Để cho cảnh sát tới xử lý chuyện này lại không quá thích hợp , bất quá có một việc ta có thể trước đó nhắc nhở người , người đến bệnh viện tới là không phải có nghiệp vụ gì cần nói , nếu như không có , vậy người thật đúng là không chiếm lý."

Liền không cần thận trọng như vậy va vào một phát , vậy chút nước tại trên y phục mà thôi , hơn nữa cũng không phải là đem nàng quần áo làm hư hoặc là vứt bỏ , làm sao có thể sẽ muốn án giá gốc tới bồi thường ? Vấn đề là y phục này đến cùng có đáng giá hay không ba chục ngàn ? Còn có đội thương thảo.

Hồ Tuệ tới bệnh viện mục tiêu , Lâm Vũ không cần suy nghĩ đều đoán được , không phải là lại giới thiệu cái nào thân thích hoặc là bạn nào nhi tử cho Diệp Tầm Lan , nói trắng ra là chính là khuyên Diệp Tầm Lan đi ra mắt , không khả năng sẽ có chính sự.

"Người! Nơi này chính là Diệp gia địa bàn , người căn bản là không có có thể kiệt tác chủ!" Hồ Tuệ chỉ Lâm Vũ mắng to lên.

Nàng từ đầu đến cuối không tin , Lâm Vũ đã cùng Diệp Tầm Lan đi chung với nhau , còn vẫn cho là Diệp Tầm Lan là kéo Lâm Vũ làm bia đỡ đạn.

"Ta đây có không có năng lực làm chủ ?" Diệp Tầm Lan lúc này cũng đứng dậy , "Tiểu Vũ ý tứ , chính là ta ý tứ , đi Tuệ , người tự xem làm đi."

"Các người..." Hồ Tuệ lại cũng không có chủ ý , chỉ đánh phải lạnh rên một tiếng , đạo: "Chuyện này ta sẽ không so đo , bất quá lần sau chớ để cho ta đụng phải!" Dứt lời , liền xoay người đi ra bệnh viện , lưu lại mọi người trở mắt nhìn nhau.

Những người khác thấy không có rồi náo nhiệt nhìn , cũng từ từ tản đi , trong miệng còn đang nghị luận mới vừa rồi chuyện.

Những nghị luận này Lâm Vũ không có đi nghe , hẳn biết rõ , chuyện này vẫn chưa xong , cái này Hồ Tuệ rất nhanh sẽ trở lại tìm chính mình phiền toái.

Bất quá Lâm Vũ cũng không nghĩ tới quá nhiều , đi tới người trẻ tuổi này trước mặt , đạo: "Các người không có sao chứ ?"

"Không có... Không việc gì , đa tạ vị đại ca kia." Người tuổi trẻ có chút thụ sủng nhược kinh mà khoát tay nói , sau đó đem bạn gái mình cho đỡ lên.

"Đại ca ?" Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , "Chết con kiến , ta nhớ được ta nhỏ hơn người rồi hai tháng , người kêu ta đại ca , đây không phải là làm ta giảm thọ sao ?"

Lâm Vũ lúc này mới nhớ tới trước mắt cái này tướng mạo xấu xí người tuổi trẻ là ai , chính là hẳn trung học đệ nhất cấp và cao trung đồng học: Mã Nghĩa , ngoại hiệu con kiến , hai người lúc trước quan hệ thập phần không tệ , chỉ bất quá Lâm Vũ lên đại học sau đó , liền lại cũng không có liên lạc qua.

Không phải là không muốn liên lạc , mà là Lâm Vũ lên đại học lúc đó , ngay cả điện thoại di động cũng không có , như thế đi liên lạc ?

"Người là... Người là lông chim!" Mã Nghĩa lúc này cũng nhận ra Lâm Vũ , trực tiếp gọi ra hẳn lúc trước ngoại hiệu.

"Cút! Người mới là lông chim , cả nhà các người đều là lông chim!" Lâm Vũ tức giận mắng..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Tự cầu phúc

"Lông chim, nguyên lai ngươi thật là lông chim!" Mã Nghĩa mừng rỡ nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Trước hần đã cảm thấy Lâm Vũ rất quen thuộc, nhưng lại không dám nhận nhau, chung quy trên thế giới dung mạo na ná người cũng không ít, bây giờ nghe Lâm Vũ đột nhiên gọi hần con kiến, mới dám xác định người trẻ tuổi trước mắt kia, chính là mình bạn học cũ!

"Tiểu Vũ, các ngươi quen biết?" Diệp Tầm Lan lên tiếng hỏi dò.

"Ha ha, đương nhiên nhận biết!" Lâm Vũ mỉm cười nói, "Để ta giới thiệu một chút..."

Khi mọi người lẫn nhau giới thiệu, cũng khách sáo một tiếng sau đó, Lâm Vũ mới hỏi lên Mã Nghĩa hôm nay như thế đột nhiên đi tới nơi này, tới người bệnh viện, bình thường đều là xem bệnh, hoặc là thăm bệnh nhân, nhìn Mã Nghĩa khí sắc, hần là thuộc về người sau.

Mà sự thật chứng minh, Lâm Vũ đoán sai rồi.

"Lông chim ngươi có chỗ không biết, ta bây giờ mới vừa đổi làm việc, tại một nhà dược liệu bán sỉ công ty đi làm, quản lí hôm nay gọi ta tới nơi này thu một hồi khoản, thật ra thì dựa theo hợp đồng mà nói, khoản này khoản còn phải chờ nửa tháng mới được, nhưng là công ty tài chính đột nhiên ra vấn đề nhỏ, ta tựu là cái này tiên phong rồi." Mã Nghĩa cười khổ nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái, bệnh viện dược liệu cũng là một đầu to, Vân Sơn Y Viện tại thành phố Đông Hoa cũng là hạng nhất hạng nhì bệnh viện, Mã Nghĩa chỗ ở công ty có thể cung ứng nơi này dược liệu, có thể thấy thực lực không tệ.

Chỉ là hần mới vừa tiến vào công ty, liền bị một nan đề cho làm khó, lại làm một tên người mới, không nghĩ đến cũng phải tới.

"Con kiến, ta chỉ là nơi này thầy thuốc, loại sự tình này, ngươi chính là đi tìm viện trưởng nói một chút đi."

Lâm Vũ ngược lại muốn giúp một đám chính mình vị bạn học cũ này, người nào không có một khó khăn thời điểm?

Nhưng là những thứ này về buôn bán chuyện, Lâm Vũ cũng không tốt hơn lắm nhiều liên quan, huống chi chính mình chỉ là một thầy thuốc mà thôi, căn bản không làm chủ được.

"Tiểu Vũ, như vậy đi, ta gọi điện thoại cho viện trưởng, hần không có vấn đề." Diệp Tầm Lan nhìn thấu Lâm Vũ ý tưởng, liền đem chuyện này tiếp.

Diệp Tầm Lan là làm tài vụ, cũng biết nhà kia công ty, Vân Sơn Y Viện cùng nhà kia công ty đã hợp tác nhiều năm, hơn nữa hợp tác cũng thập phần khoái trá, bây giờ đối phương có khó khăn, Diệp gia bên này có thể giúp một điểm chính là một chút, hơn nữa chút chuyện này đối với Diệp gia mà nói, chẳng qua là một cái nhắc tay mà thôi.

"Cũng tốt." Lâm Vũ gật đầu nói, "Con kiến, ta còn phải đi làm, sẽ không bồi ngươi, làm xong việc tới Trung y khoa ngồi một chút."

"Chuyện này... Lông chim, ta đây chuyện có thể được không?" Mã Nghĩa vẫn còn có chút không thể tin được, nhưng là nghe Lâm Vũ khẩu khí, chuyện này đã là án văn đã đóng thuyền rồi.

"Yên tâm, nhất định có thể thành." Lâm Vũ cười một tiếng, "Làm xong chính sự tới ngồi một chút, nếu không lần sau bị ta bắt được ngươi, có thể để cho ngươi lại về vị một hồi, ngươi nhiều năm không có hưởng qua Bát quái chương là tư vị gì."

Mã Nghĩa đầu tiên là một trận kinh hi, phía sau nhưng là sợ đến rụng cổ, Lâm Vũ Bát quái chương, hần đến bây giờ còn ký ức hầy còn mới mẻ.

Thật ra thì, Mã Nghĩa cũng luyện qua hai năm võ vẽ mèo quào, ở trong trường học càng là khoe khoang được trên trời thiếu trên đất không, sau đó một lần khóa thể dục lên, sống chết muốn kéo Lâm Vũ, muốn dạy Lâm Vũ võ công.

Kết quả cũng không cần nói, Mã Nghĩa bị Lâm Vũ một chương đánh ra xa mấy mét, cho đến tan lớp mới trì hoãn qua khí, theo lần đó về sau, tựu lại cũng nghe không tới hần tự khen...

Trở lại chuyện chính, ngay tại Lâm Vũ chuẩn bị đi phòng thời điểm, cái kia kêu Hồ Tuệ nữ nhân diện lại chạy tới, lần này còn mang tới mấy cái ngưi cao mã đại đại hán, giần đùng đùng hướng bên này vọt tới.

Nhìn trận thế này, hôm nay đã không thể làm tốt.

"Vương ca, chính là tên tiểu tử thú này!" Hồ Tuệ chỉ Lâm Vũ, đối với bên cạnh một tên đại hán nói.

"Tiềm Long Bang?" Lâm Vũ nhú mày một cái.

Tiềm Long Bang tồn tại thống nhất đồng phục, những đồng phục này là thuần một sắc màu đen, trên ngực ấn một cái màu trắng long, tương đối tốt nhận, nhưng vấn đề là, Hồ Tuệ người nữ nhân diện này như thế nào cùng Tiềm Long Bang lẫn lộn ở cùng một chỗ?

Nhìn quan hệ bọn hần, tựa hồ còn không bình thường.

"Vương ca , ngươi làm sao vậy ?" Hồ Tuệ thấy kia cái kêu Vương ca người thờ ơ không động lòng , liền lần nữa thúc giục , "Ngươi không phải rất có thể đánh sao? Chẳng lẽ còn giáo huấn không được tên tiểu tử thôi này ?"

Ba!

Cái này kêu Vương ca mắt hồ trừng một cái , trực tiếp một bạt tai tại Hồ Tuệ trên mặt , bạt tai đi qua , nàng kia nửa bên mặt tựa lấy mắt trần có thể thấy tốc độ sưng lên.

Hồ Tuệ bùm mặt , đang muốn nể lên , lại thấy cái này Vương ca đi tới Lâm Vũ trước mặt , khom người chào , cung kính nói: "Lâm thiếu , ta nhất thời không cẩn thận , thiếu chút nữa lên người nữ nhân điên này làm , mong rằng Lâm thiếu thứ tội."

Gi đó ? !

Hồ Tuệ không dám tin tưởng nhìn Lâm Vũ , nàng ý vào cùng Diệp gia có chút quan hệ thân thích , hơn nữa Diệp Tầm Lan sắc đẹp , hơn nữa còn thối phồng có thể giúp Diệp Tầm Lan làm mai , bình thường bị những thế gia kia công tử tìm tới cửa , thuận tiện mượn tăng quan hệ này , cùng những thế gia kia làm chút trên phương diện làm ăn lui tới.

Diệp Tầm Lan đã sớm đối với nàng chán ghét , nàng lại sống chết không biết hồi cải.

Sau đó , Hồ Tuệ thấy Diệp Tầm Lan cùng Lâm Vũ tiến tới với nhau , cũng điều tra qua Lâm Vũ bối cảnh , phát hiện hắn là một cái không còn gì cả tiểu tử nghèo sau đó , trực tiếp cho là đây là Diệp Tầm Lan kéo qua để đỡ mũi tên bài !

Cho tới hôm nay buổi sáng , bị Lâm Vũ ngay trước mọi người quét mặt mũi , đã sớm nhớ hắn khó chịu Hồ Tuệ , suy nghĩ cái này nhất cùng nhị bạch tiểu tử sẽ không có bối cảnh gì , vì vậy liền kêu nàng một cái trong tối quan hệ rất tốt để giáo huấn Lâm Vũ một hồi , nhưng là bây giờ... Nguyên lai Lâm Vũ bối cảnh không phải đơn giản như vậy!

Liền Tiềm Long Bang nhân vật trọng yếu đều muốn đối với hắn một mực cung kính , đây là nhân vật đơn giản sao?

Vốn là Lâm Vũ còn chẳng muốn đi so đo những chuyện xấu này , có thể sự tình liên lụy đến Tiềm Long Bang , không còn muốn quản cũng phải đi quản.

Nhân nhật quét cái này Vương ca liếc mắt: "Vương đại cường xem ra các người khoảng thời gian này dài không ít bản sự a."

"Này , Lâm thiếu..."

"Những lời khác ta không muốn nghe , kêu Lý đại ca buổi trưa hôm nay tới tìm ta!" Lâm Vũ cắt đứt hắn , "Nếu như tại ta buổi chiều trước khi đi làm không thấy được bản thân hắn , có hậu quả gì không các người biết rõ!"

"Được rồi , chớ đứng ở chỗ này bên trong ảnh hưởng những bệnh nhân khác xem bệnh!"

Vừa nói liền xoay người rồi đi.

Lần này Lâm Vũ là thực sự tức giận rồi , mới vừa cung cấp một nhóm trang bị cho Tiềm Long Bang , Lý Hồng Thạc còn lời thề son sắt địa bảo chứng qua không biết làm vi phạm đạo nghĩa chuyện , lúc này mới thời gian bao lâu ? Liền gặp chuyện này!

Hôm nay là gặp chính mình , nhưng nếu đúng như là những người khác , hậu quả lại sẽ như thế nào ? Tiềm Long Bang lại còn coi bọn họ cánh cứng cáp rồi ?

"Ngươi người nữ nhân điên này , người nào cũng dám chọc , lúc này lão tử bị ngươi hại chết!" Vương đại cường đầu tiên là hướng về phía Hồ Tuệ một trận mắng chửi , ngay sau đó lại nghĩ tới Lâm Vũ trước mà nói , trên trán không khỏi toát ra mồ hôi lạnh: "Lúc này có thể làm sao bây giờ ? Lão đại không phải quát chết ta không thể!"

"Vương ca , hắn rất lợi hại phải không ?" Hồ Tuệ vẫn còn có chút không tin.

Chính mình điều tra ra được tình báo , thấy thế nào đối phương đều là một cái tiểu tử nghèo , làm sao có thể để cho Tiềm Long Bang đối với hắn một mực cung kính ?

"Rất lợi hại phải không ?" Vương đại ca lại muốn phiền nàng một bạt tai , có thể nghĩ tới đây là bệnh viện , tay truyền đi đến giữa không trung lại chỉ đành phải buông xuống: "Nói cho ngươi biết , lão đại chúng ta đều không phải là đối thủ của hắn , ngươi nói có lợi hại hay không ? Lại vừa là lão đại chúng ta sinh từ chi giao , ngươi nói có lợi hại hay không ? !"

"Gi đó ?" Hồ Tuệ sợ đến sắc mặt tái nhợt , suy nghĩ một chút trước chuyện , sắc mặt lần nữa tái nhợt mấy phần: "Vương ca , làm sao bây giờ , ngươi ước chừng phải mau cứu ta à!"

Lần này nhưng là thật đá vào tấm sắt rồi.

"Cứu ngươi ? Lão tử hiện tại cũng đã tự thân khó bảo toàn , có thể hay không cứu mạng còn không biết! Ngươi ? Tự cầu nhiều phúc đi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Lần sau không được phá lệ

Vương đại cường đại đến đây sẽ như thế xử lý, Lâm Vũ căn bản tự không có tâm tư đi quan tâm, chỉ cần có thể tại buổi trưa thấy Lý Hồng Thạc là được, ngược lại thừa dịp xem bệnh khe hở, đem chính mình cấp bậc mặt bản cho điều đi ra.

Tiểu Y nói qua, chỉ cần sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp, hệ thống tự lại sẽ có hạng nhất phúc lợi tặng, thế nhưng bất kể Lâm Vũ hỏi thế nào, tiểu Y bồi thường đáp chính là cười thần bí, sống chết không dám nói nửa chữ, Lâm Vũ có thể đoán được, chính là chỗ này hạng nhất phúc lợi tuyệt đối sẽ không tiểu đi nơi nào.

Thậm chí so với dĩ vãng sở được đến bất kỳ phúc lợi cũng phải lớn hơn.

Thế nhưng, năm thuật mười bảy hạng, hẳn là xưng là mười tám hạng, bởi vì mệnh phía dưới có một cái tiểu hạng đồng dạng là mệnh, này mười tám hạng loại trừ đan pháp kia một hạng cấp bậc đặc thù ở ngoài, còn lại mười bảy hạng đều muốn đạt tới cao cấp, này tựa hồ cũng không phải là một chuyện dễ dàng chuyện.

Chính mình học y vài chục năm, mới đưa châm cứu cùng phương thuốc đạt tới cao cấp, quyền pháp vẫn là cùng Lý Hồng Thạc tỷ vô thời điểm đột phá đến cao cấp, xem bói đồng dạng là trước đây không lâu mới đạt tới cao cấp.

Về phần cái khác, chỉ có xoa bóp cùng linh trị này hai hạng, bởi vì tồn tại y thuật cơ sở, hiện tại đạt tới Trung cấp, còn lại mười hạng có tám hạng là sơ cấp, phục nhĩ cùng phù chú vẫn vẫn là học nghề.

Đây là Lâm Vũ dành thời gian học tập kết quả.

"Gánh nặng đường xa a." Lâm Vũ trong lòng thở dài nói.

"Chủ nhân, thật ra thì người không cần thiết lo lắng." Tiểu Y khuyên giải nói, "Người bây giờ tinh lực chủ yếu vẫn là đặt ở tu vi tăng lên lên, chờ người mạch trùng kinh lạc toàn bộ đã thông, hiệu suất học tập cũng phải nhanh rất nhiều, nói không chừng chờ người đột phá đến luyện khí hóa thần thời điểm, sở hữu hạng đều không khác mấy đến cao cấp, ta bây giờ có thể cung cấp một cái tin tức cho người, chính là kia hạng phúc lợi, tuyệt đối là người không tưởng tượng nổi!"

Lâm Vũ kéo ra khóe mắt, một điểm này chính mình đã sớm đoán được.

"Hơn nữa có này hạng nhất phúc lợi sau đó, nếu như người phải kiểm lấy truyền thừa điểm, hãy cùng chơi đùa giống như." Tiểu Y tiếp tục dùng ngôn ngữ dụ dỗ Lâm Vũ.

"Được rồi, liền hướng người những lời này, ta cũng phải cố gắng gấp bội mà đi học tập." Lâm Vũ ý niệm truyền âm nói, "Ngược lại còn có một việc, tư nghĩ đi qua học y cũng có một đoạn thời gian, cũng nên để cho nàng thực hành một phen."

"Xác thực như thế, chủ nhân, thật ra thì lấy người thân phận bây giờ, muốn kiểm lấy truyền thừa điểm, hoàn toàn có thể thông qua long tổ gom một ít vật liệu đem đổi lấy, không cần thiết lại tại nơi này làm thầy thuốc, nếu như tiếp tục như vậy nữa, người muốn bị công việc này lôi một mối, phải biết về sau tu luyện phải hao phí thời gian càng ngày càng dài." Tiểu Y đạo.

"Ta rõ ràng, bất quá bây giờ đều đã tháng chín hạ tuần, hay là trước làm xong năm nay lại nói." Lâm Vũ an bài chính mình kế hoạch.

"Vậy tùy người..."

...

Mặt khác, Lý Hồng Thạc nhận được vương đại cường điện thoại, nói Lâm Vũ khiến hắn nhanh lên một chút đi, trong lúc nhất thời không khỏi có chút chẳng biết tại sao, hẳn và Lâm Vũ tựa hồ có một đoạn thời gian không có liên lạc, Tiềm Long Bang bây giờ vì diệt đi Satan tổ chức những phân bộ khác bận chuyện được bề đầu sứt trán, như thế Lâm Vũ đột nhiên tìm tới cửa?

Cho đến theo vương đại cường trong miệng biết được sự tình ngọn nguồn, Lý Hồng Thạc mới biết sự tình làm lớn lên, vị thiếu gia này 99% đã nổi giận.

Lý Hồng Thạc liền khiển trách thù hạ đều không lo nổi, vội vàng bỏ lại trên đầu chuyện, lái xe đi tới Vân Sơn Y Viện, cùng vương đại cường cùng Hồ

Tuệ hội họp.

Đầu tiên là vương đại cường một trận mắng chửi, nhưng sau khi mắng, Lý Hồng Thạc cũng không khỏi không đi đối mặt Lâm Vũ, nhưng là Lâm Vũ vẫn còn đi làm, ba người cũng chỉ phải tại bệnh viện trong phòng khách chờ.

Chờ lúc tan việc vừa đến, liền trước tiên tìm được Trung y khoa.

"Tùy tiện ngồi." Lâm Vũ hướng về phía bên cạnh giờ cảm lên, tỏ ý ba người ngồi xuống.

Tiếp theo sau đó phụng bồi Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ ăn cơm, những người khác tạm thời không nói, Lâm Vũ không có mở miệng nói chuyện, Lý Hồng Thạc cũng không tiện mở miệng nói chuyện.

Chuyện này, xác thực sai tại Tiềm Long Bang, Tiềm Long Bang phụ lòng Lâm Vũ giao phó!

Nếu như bây giờ có quen thuộc Lý Hồng Thạc người tại nơi này, nhìn đến loại không khí này tuyệt đối sẽ trực tiếp sững sờ, đường đường Tiềm Long Bang bang chủ, quả nhiên bị một cái so với hắn tiểu nhiều như vậy Hoàng Mao tiểu tử cấp trấn trụ!

Ăn cơm, Diệp Tâm Lan đối với Mục Tư Ngữ nháy mắt, Mục Tư Ngữ gật đầu một cái, đem hộp cơm thu thập một phen sau, hai nữ liền đi ra rồi phòng.

Lúc này, Lâm Vũ mới mở miệng: "Lý đại ca, sự kiện kia chuẩn bị như thế nào đây?"

"Ho khan!" Lý Hồng Thạc ho khan một tiếng, đạo: "Coi như thuận lợi, đi qua khoảng thời gian này huấn luyện, đại gia đối với những cái kia trang bị đều đã quen thuộc không sai biệt lắm, chúng ta đã lập kế tốt một tuần sau xuất phát, Lâm huynh đệ, hôm nay sự tình... Nên xử lý như thế nào, người tới quyết định, ta tuyệt không hai lời!"

Lâm Vũ gật gật đầu, thật ra thì hôm nay sự tình, nhiều nhất coi như là một cái đặc biệt, khoảng thời gian này đã theo dân chúng trong miệng biết được Tiềm Long Bang một ít tình trạng, đều không ngoại lệ đều là rất tốt đánh giá.

Tiềm Long Bang thực lực càng ngày càng mạnh, gia sản càng ngày càng lớn, nhưng Lý Hồng Thạc lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có một người mà thôi, không có khả năng chuyển gì đều tự thân làm, theo thể lực khuếch trương, xuất hiện một hai con sâu làm rầu nồi canh, đây cũng là rất bình thường chuyện, lần này là bị Lâm Vũ ngẫu nhiên gặp mà thôi.

Nếu không thì, Lâm Vũ hôm nay cũng sẽ không kêu Lý Hồng Thạc tới, mà là trực tiếp giết tới Tiềm Long Bang trụ sở chính đi hưng sư vấn tội.

"Lý đại ca, hôm nay sự tình, ta tự làm một cái đặc biệt tới xử lý, tạm thời niệm tình các người là sơ phạm, ta sẽ không dư so đo." Lâm Vũ từ tốn nói, "Nhưng nếu như lần kế, ta vẫn là câu nói kia, ta có thể cho Tiềm Long Bang bao nhiêu, dĩ nhiên là có năng lực cả gốc lẫn lá mà thu hồi lại!"

Phải dạ !" Lý Hồng Thạc liên tục hần là, quay đầu về vương đại cường lạnh giọng nói: "Nghe rõ chưa, lần này là Lâm huynh đệ không so đo, nếu như tái phạm lần nữa, còn không muốn cho Lâm huynh đệ xuất thủ, ta trước hết tiêu diệt người! Chúng ta bang quy nhưng là viết rõ ràng ràng!"

"Phải! Bang chủ, Lâm thiếu, lần này là ta làm đầu óc mê muội, ta dưới sự bảo đảm lần tuyệt sẽ không như vậy làm!" Vương đại cường tại thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, cũng không quên liên tục bảo đảm.

"Bảo đảm thì không cần, ta muốn nhìn hành động thực tế." Lâm Vũ khoát tay một cái, quay đầu nhìn Lý Hồng Thạc: "Lý đại ca, lần này là ta gặp phải, mới không có tạo thành gì đó không tốt hậu quả, nếu đúng như là bị người khác gặp phải... Không nói, người cần phải xuất ra một cái phương án đến, làm hết sức diệt sạch loại sự tình này!"

Loại hiện tượng này, muốn hoàn toàn diệt sạch cũng không khả năng, nước quá trong ắt không có cá, chỉ cần không giống lần này làm như vậy quá mức, dù là đánh chút ít sát biên cầu cũng không có cái gì, nhưng có thể diệt sạch, nhất định phải muốn một cái so sánh hoàn thiện biện pháp đi diệt sạch.

"Ta biết!" Lý Hồng Thạc trọng trọng gật đầu, "Hon nữa hiện tại có một cái bước đầu phương án, chính là để cho thi ngưng giúp làm một cái trang web, để cho dân chúng có thể ở phía trên ân danh nhấn lại, nếu như đụng phải có như vậy chuyện, chỉ cần vừa nhìn thấy nhấn lại, trong bang liền có thể nhanh chóng làm ra phản ứng, đem danh dự tổn thất giảm bớt đến thấp nhất."

"Trừ lần đó ra, đường giây điện thoại nóng sự tình cũng ở đây bắt đầu làm, khu quản hạt bên trong dân chúng một khi gặp phải sự tình, cũng tùy thời có thể kêu trong bang thành viên hỗ trợ, Lâm huynh đệ người thấy thế nào ?"

Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu, đây quả thật là vẫn có thể xem là một biện pháp tốt: "Ta xem cái kế hoạch này có thể được, trong các người bộ sự tình ta cũng không hiểu, tự các người nhìn làm là được, bất quá hôm nay ta còn có một cái chuyện trọng yếu phải nói..."

Chương 135: Ân sư tuyệt chứng

"Lâm huynh đệ mời nói!" Lý Hồng Thạc gật đầu nói.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng, nhìn một chút Lý Hồng Thạc, lại nhìn một chút vương đại cường cuối cùng đưa mắt roi vào Hồ Tuệ trên người.

Hồ Tuệ trong lòng một cái lộp bộp.

Tiền Long Bang nhưng là đông hoa đệ nhất đại bang, Lý Hồng Thạc tại thành phố Đông Hoa cũng là một có uy tín danh dự nhân vật, nhưng mà chính là một đại nhân vật như vậy, tại Lâm Vũ trước mặt nhưng là một mực cung kính.

Sự tình phát triển đến bây giờ, năng trừ phi đầu bị lừa đá qua, mới sẽ không biết mình căn bản không chọc nổi Lâm Vũ!

"Lúc trước chuyện ta cũng lười sẽ cùng ngươi so đo, hiện tại, ta cuối cùng cảnh cáo ngươi một lần!" Lâm Vũ thanh âm dần dần trở nên giá rét, "Lan tỷ hiện tại là vợ ta, hy vọng ngươi không nên tới quấy rầy nữa năng, nếu không, hậu quả cũng không cần ta nhiều lời!"

"Ừ... Là, cảm ơn Lâm thiếu, ta về sau cũng sẽ không bao giờ tới quấy rầy Lan nhi." Hồ Tuệ hoảng sợ kêu.

Còn dám tới? Ngại chính mình mệnh quá dài sao?

"Còn có một việc, chính là ngươi hôm nay cần phải cho ta bằng hữu nói xin lỗi!" Lâm Vũ dứt lời, liền đưa mắt nhìn sang cửa, "Con kiến, nếu đã tới liền vào đi."

Môn ứng tiếng mà ra, Mã Nghĩa cùng hần bạn gái tôn Tiểu Mạn đi vào, tại Hồ Tuệ cho Mã Nghĩa cùng tôn Tiểu Mạn nói xin lỗi sau đó, Lâm Vũ liền hạ lệnh trục khách, để cho Lý Hồng Thạc bọn họ đi trước trở về, chuyện này như vậy tổ cáo một cái đoạn.

Lâm Vũ an vị tại trong phòng khám cùng bạn học cũ nói chuyện cũ, cho mọi người rót trà sau đó, liền mở miệng hỏi: "Con kiến, mấy năm nay trải qua như thế nào đây?"

"Còn không chính là hình dáng kia? Đi làm kiếm tiền nuôi gia đình." Mã Nghĩa uống một hớp trà, khẽ cười nói: "Ngược lại lông chim ngươi, khoảng thời gian này thật giống như trải qua rất đặc sắc a! Bản sự cũng càng lúc càng lớn, ngay cả Tiền Long Bang cũng đứng ngươi ngoan ngoan, thậm chí còn cưới hai vợ."

Hần tại trước đây không lâu cao trung đồng học tụ hội lên, trong lúc vô tình nghe những bạn học khác nói đến, Lâm Vũ mấy năm nay trải qua cũng không tốt, tại tốt nghiệp thời điểm còn bị bạn gái bị ném bỏ, nhưng là hôm nay vừa thấy mặt, hoàn toàn là khác một phen cảnh tượng!

Trải qua không tốt? Đồng thời cưới hai vợ còn trải qua không tốt?

"Cũng liền hình dáng kia đi." Lâm Vũ cười một tiếng, "Hiện tại cũng coi như thời gian cực khổ đã qua rồi."

"Đó cũng không?" Mã Nghĩa cũng từ trong thâm tâm là Lâm Vũ cảm thấy cao hứng, "Đúng rồi, ngươi mấy năm nay cùng các bạn học không có liên lạc, có một việc ngươi có thể không biết, chính là Hạ lão sư hiện tại... Ho khan, đã không có còn lại bao nhiêu thời gian, nếu như ngươi có lời nói suông, thừa dịp còn sớm đi xem một chút đi, hơn nữa ngươi là thầy thuốc, nói không chừng có biện pháp giúp hắn kéo dài một ít ngày tháng."

"Bệnh gì?" Lâm Vũ mày kiếm nhíu một cái.

Mã Nghĩa trong miệng Hạ lão sư, tên là Hạ Chấn, chính là Lâm Vũ cao trung thời kỳ chủ nhiệm lớp, hiện tại cũng liền chừng năm mươi tuổi, Mã Nghĩa lại nói hắn chỉ còn lại không tới thời gian một năm!

Xem ra Hạ lão sư bệnh không đơn giản, có thể sẽ không so với Trương Nhất Tuyền ung thư phổi nhẹ, thậm chí càng nghiêm trọng!

"Ai." Mã Nghĩa nặng thán một tiếng, "Là Hiv."

"Gì đó?!" Lâm Vũ không dám tin tưởng nhìn chằm chằm Mã Nghĩa, rất hoài nghi chính mình có nghe lầm hay không!

Nếu đúng như là dừng bệnh, Lâm Vũ nhất định sẽ tin tưởng, nếu như loại bệnh này xuất hiện ở trên người người khác, Lâm Vũ như thường sẽ tin tưởng, thế nhưng Hạ Chấn dạy Lâm Vũ bọn họ tiểu đội suốt ba năm, là một cái dạng gì người, Lâm Vũ biết rất rõ, làm sao có thể chọc phải cái loại này bệnh?

"Lông chim, đừng nói ngươi không tin, chúng ta sở hữu đồng học sau khi nghe được tin tức này, không có một cái nguyện ý tin tưởng!" Mã Nghĩa bắt đầu dõng dạc, "Có thể sự thật đặt ở trước mắt, chúng ta không tin cũng phải tin! Trong này có lẽ có gì đó ẩn tình, nhưng Hạ lão sư không nói, chúng

ta cũng không tiện hỏi nhiều."

Lâm Vũ chân mày càng nhíu càng sâu, lấy hiện tại y học tài nghệ, một khi mắc loại bệnh này, trên căn bản loại trừ chờ chết liền cái thứ 2 con đường có thể đi, lấy mình bây giờ y thuật, giống vậy thúc thủ vô sách.

Đừng xem Lâm Vũ khoảng thời gian này trị mấy cái bệnh bất trị, thế nhưng chút ít đều là trong sách thuốc có liên quan phương pháp trị liệu, nếu không lấy Lâm Vũ hiện tại tài nghệ, cũng chỉ có giương mắt nhìn phần!

Nhưng là bệnh AIDS, tại cổ đại căn bản là không có, coi như đem trong hệ thống sở hữu sách thuốc điển tịch hồi đóái đi ra, cũng không tìm được phương pháp trị liệu.

"Lần này vấn đề có thể to lắm!" Lâm Vũ trầm nghĩ.

Đừng nói chữa trị, ngay cả hữu hiệu áp chế bệnh tình biện pháp cũng không có.

"Chủ nhân, người không cần thiết lo lắng." Tiểu Y tại trong đầu hần nhắc nhở, "« Huyền Hoàng y điển » cuối cùng một quyển, tồn tại một cái đã kích thân thể con người hệ thống miễn dịch chứng bệnh, người có thể tham khảo một chút, mặc dù không có thể trị liệu bệnh AIDS, nhưng đem bệnh tình áp chế lại vẫn là không có vấn đề, chỉ cần đem bệnh tình áp chế lại, người liền có thể có nhiều thời gian tăng lên y thuật, về sau có lẽ có thể giải quyết rồi."

"Kể sách hiện thời, cũng chỉ có như vậy, tiểu Y, giúp ta đem « Huyền Hoàng y điển » không có hồi đóái kia mười mấy sách toàn bộ hồi đóái đi ra." Lâm Vũ an bài đạo.

Dù sao sớm muộn cũng phải đem trọn bộ « Huyền Hoàng y điển » cho hồi đóái, hiện tại lại không thiếu truyền thừa điểm, cũng không có cần sử dụng truyền thừa điểm địa phương, chẳng bằng đem bộ này điển tịch toàn bộ hồi đóái đi ra, lại tới từ từ học tập.

"Lông chim, người cũng không cần có áp lực quá lớn, loại bệnh này vốn cũng không phải là tuyệt chứng trung tuyệt chứng, có thể giúp Hạ lão sư đương nhiên tốt hơn, nhưng nếu như không giúp được gì cũng không biện pháp." Mã Nghĩa thấy Lâm Vũ nửa ngày không có trả lời, liền lên tiếng khuyên giải.

"Không." Lâm Vũ lắc đầu một cái, "Ta có biện pháp tạm thời đem bệnh tình áp chế, nhưng nếu như muốn trị liệu, bằng vào ta hiện tại y thuật căn bản lực lượng không đủ. Như vậy đi, ta khoảng thời gian này còn có một ít chuyện phải xử lý, nửa tháng sau trở về nhìn một chút Hạ lão sư."

Một ngày vì sự, cả đời vì phụ, mặc dù không biết Hạ Chấn tại sao được như vậy bệnh, nhưng sự tình đều đã phát sinh, Lâm Vũ liền tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn bất kể!

Lâm Vũ tin tưởng lão sư làm người, chuyện này tuyệt đối còn không có ai biết ẩn tình!

Hơn nữa Hạ Chấn đã từng đối với chính mình có ân... Nếu như không là bởi vì nửa tháng sau còn có một hồi tỷ thí, long tổ bên kia cũng có một chút mệnh lệnh, nói không chừng sẽ đi ngay bây giờ xin nghỉ.

"Lông chim, người thật có biện pháp?" Mã Nghĩa kinh ngạc nhìn Lâm Vũ, "Nhưng là Hạ lão sư điều kiện gia đình người cũng biết, căn bản không chịu trách nhiệm nổi tiền chữa bệnh."

Loại bệnh này, hiện tại quả thật có biện pháp hóa giải, nhưng chi phí căn bản không phải người bình thường gánh vác nổi.

"Ta quả thật có biện pháp." Lâm Vũ gật đầu nói, "Về phần chi phí vấn đề, người cho là ta sẽ thu Hạ lão sư nửa xu?"

"Điều này cũng đúng." Mã Nghĩa gật gật đầu, "Không bằng như vậy, nửa tháng sau ta cùng đi với người, nghe được cái tin tức này sau, ta luôn muốn đi thăm thăm hân, nhưng bởi vì bận rộn công việc cho gác lại, hiện tại vừa vặn thừa cơ hội này đi xem một chút."

Lâm Vũ đương nhiên sẽ không có bất cứ ý kiến gì, hai người tại chỗ liền hẹn xong thời gian, cũng không có tại cái đề tài này lên tiếp tục nữa, bắt đầu thiên nam địa bắc mà hàn huyên.

"Lâm Vũ, người biết một cái tên là Tần Mặc nữ hài sao?" Chính là Lâm Vũ cùng Mã Nghĩa trò chuyện chính vui mừng thời điểm, vẫn không có nói chuyện Trịnh Tiểu Mạn, đột nhiên hỏi ra một cái đề cho Lâm Vũ vạn phần ngoài ý muốn vấn đề...

Chương 136: Lễ tình nhân là ngày nào

Nghe được vấn đề này, Lâm Vũ đầu tiên là hơi sững sờ, nghiêng đầu nhìn Trịnh Tiểu Mạn, lúc này mới phát hiện, Trịnh Tiểu Mạn nói chuyện khẩu âm cùng Tần Mặc rất tương tự, hai người hẳn là đến từ cùng một nơi.

Tại Kinh Nam tỉnh, có câu tuy là nói như thế: Mười dặm không đồng điệu.

Ý những lời này, nói đúng là Kinh Nam tỉnh phương ngôn là đứng đầu phức tạp, chỉ cần cách nhau mười dặm, phương ngôn sẽ bắt đầu có biến hóa, đương nhiên những lời này khoa trương một điểm, nhưng là có thể nói rõ một vài vấn đề, chính là nếu như hai người nói chuyện khẩu âm rất tương tự, vậy thì vô cùng có khả năng đến từ cùng một nơi, ít nhất cách nhau không xa.

"Nhận biết, nàng là ta bạn gái trước." Lâm Vũ rất thẳng thắn hỏi đáp, "Ngươi và nàng, là bằng hữu?"

Trịnh Tiểu Mạn gật gù đầu: "Nguyên lai ngươi chính là Tần Mặc bình thường nhắc lên cái kia Lâm Vũ, ta vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là trùng tên đây, ta chỉ là muốn hỏi một chút, ngươi tại sao phải cùng nàng chia tay? Là bởi vì hiện tại bạn gái sao?"

Nghe Trịnh Tiểu Mạn mang theo trách móc ngữ khí, Lâm Vũ nhếch miệng mỉm cười: "Xem ra nàng không có nói thật với ngươi."

Sĩ diện hảo tốt đến như vậy trình độ, đối với chính mình bạn tốt đều không nói thật, Lâm Vũ lại còn có thể nói cái gì?

Tần Mặc phải thế nào nói phải nàng chuyện, chỉ cần mình không thẹn với lương tâm là được, huống chi hai người đã không có bất cứ quan hệ nào, tội gì làm cho này dạng chuyện đi so đo.

"Ta hiểu được." Trịnh Tiểu Mạn rất nhanh đã nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt, "Thật xin lỗi, là ta hiểu lầm ngươi."

Lâm Vũ cười một tiếng: "Không việc gì..."

Đưa đi Mã Nghĩa cùng Trịnh Tiểu Mạn, Lâm Vũ nhìn rời đi làm còn có một chút thời gian, an vị tại trên ghế bắt đầu suy tính khoảng thời gian này an bài.

Nhưng mà, kế hoạch từ đầu đến cuối không cần nói biến hóa, Lâm Vũ mới vừa có một cái đại thể phương án, liền bị một cái tin nhắn ngăn cho toàn bộ đánh loạn.

Tin nhắn ngăn là Liễu Thi Ngưng phát tới, phía trên nói Satan tổ chức có động tĩnh, cụ thể tình báo phát tại Lâm Vũ trong hòm thư.

Lâm Vũ trực tiếp dùng phòng máy vi tính leo lên chính mình hòm thư, nhìn đến trong thư cho sau, không khỏi thầm mắng lên: "Ta đi! Bảy ngày sau, trung thu ngày thứ hai, đám này ngu dân thật là biết chọn thời gian!"

Còn có nhường hay không người khoái trá qua cái tiết?

Than phiền về than phiền, nhưng đối phương nếu muốn tới, chính mình liền phải nghĩ biện pháp đi ứng đối, lần này phái tới là ngân bài sát thủ trung tình anh, vậy nếu như lần này vẫn là thất bại, lần kế có phải hay không phải phái kim bài sát thủ tới?

Lâm Vũ có thể sẽ không cho là mình bây giờ có năng lực đối phó một cái kim bài sát thủ, trừ phi là mượn không gian truyền thừa tới thi triển kia danh bất chính ngôn bất thuận Không Gian Dịch Năng.

Nhưng là, Lâm Vũ không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, vẫn không muốn lệ thuộc vào không phải tự thân thủ đoạn, là chính là không để cho mình đối ngoại sản vật sinh Tính ý lại.

Ngoại lực từ đầu đến cuối không phải thực lực bản thân, nếu như ngày nào đụng phải tình huống đặc biệt, đột nhiên không có ngoại lực có thể mượn, nói không chừng một lần liền đi tới đầu.

"Nếu không phải ta bây giờ vừa vặn yêu cầu tìm đối thủ để rèn luyện rèn luyện chính mình, ta đã sớm đi nước Mỹ tìm Lâm Cảnh Hoán rồi!" Lâm Vũ buồn bực thầm nghĩ, "Nếu như ngay cả người thuê đều biến mất, xem các ngươi đám này ngu dân còn có thể không gặp qua tới!"

Sau đó, Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra gọi đến Lý Hồng Thạc điện thoại: "Lý đại ca, ta hy vọng tại trung thu đêm hôm đó, trực tiếp đem Satan tổ chức một cái khác chi nhánh cho bùng, ngươi bên kia có vấn đề hay không, nếu như có vấn đề mà nói để cho ta đi!"

Theo Liễu Thi Ngưng phát tới tình báo, lần này tới giết đi tay, sẽ trực tiếp bay đi Kinh Bắc tỉnh thành, ở bên kia tiếp tế tốt trang bị tốt lại tới Kinh Nam tỉnh, nếu là như vậy, liền thừa dịp bọn họ đi tới trước lần nữa dứt rồi bọn họ tiếp tế, rồi trực tiếp tiến hành phân tập sát!

Lý Hồng Thạc ngược lại lập tức có đáp lại: "Không thành vấn đề..."

...

Bất kể bên ngoài hoàn cảnh như thế loạn, chỉ cần tan việc cùng Diệp Tâm Lan cùng nhau về đến nhà, nhìn đã bày trên bàn thức ăn, Lâm Vũ lòng chỉ biết không kim lòng được an định lại, đầu có nhiều đi nữa phiền não, vào giờ khắc này tựa hồ cũng bị ném đến ngoài chín tầng mây.

"Tiểu Vũ , trung thu cũng nhanh đến , ngươi có tính toán gì không ?" Diệp Tâm Lan cho Lâm Vũ kẹp một mảnh thịt kho , về sau mở miệng hỏi.

Những lời này , đem những người khác ánh mắt dẫn tới Lâm Vũ trên mặt.

Lâm Vũ cười một tiếng , hơi hơi nói: "Đương nhiên là đi nhà ngươi qua , ta tình huống các ngươi cũng biết , chân chính trên ý nghĩa thân nhân trưởng bối , cũng chỉ có người nhà ngươi rồi."

Về sau vô luận qua gì đó tiết , đem sẽ không nữa là cô đơn một người.

Diệp Tâm Lan thật mừng khoe môi hơi hơi thượng câu , quay đầu nhìn về những người khác: "Tư ngữ , Ánh Tuyết , nếu không các ngươi cũng đi nhà ta nghỉ lễ ?"

"Ta hay là không đi." Cho tới nay đối với Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan nghịch lại thuận thụ Mục Tư Ngữ , lần này nhưng là xưa nay chưa thấy lác đầu , "Để cho Tiểu Vũ cùng đi với ngươi đi."

Lâm Ánh Tuyết giống vậy lác đầu.

Mục Tư Ngữ hiện tại cũng không có thân nhân , hiện tại thân nhân duy nhất chính là Lâm Vũ , có thể Lâm Vũ cũng không phải là nàng một người , Diệp Tâm Lan bên kia còn có thân nhân , Lâm Vũ muốn cùng Diệp Tâm Lan cùng nhau phụng bồi người nhà nghỉ lễ , chính mình nếu là đi dính vào , tựa hồ có hơi không nói được.

Lâm Ánh Tuyết liền càng không cần phải nói , nàng căn bản cũng không phải là hoa hạ người , đối với tết trung thu căn bản cũng không sao khái niệm.

"Vậy cũng tốt , các ngươi ở nhà chơi được vui vẻ lên chút." Diệp Tâm Lan thấy hai người kiên trì , cũng sẽ không miễn cưỡng , sau đó vừa quay đầu nhìn Lâm Vũ , u oán nói: "Nguyên lai ngươi còn có nghỉ lễ khái niệm a , Thất Tịch ngày đó ngươi không có tặng quà cho ta , nói cho ngươi biết , ta rất tức giận!"

"Thất Tịch là cái gì tiết ?" Lâm Vũ rất ngây thơ hỏi.

"Ta cũng không tin ngươi không biết hoa hạ lễ tình nhân , Hừ!" Diệp Tâm Lan rõ ràng không tin Lâm Vũ mà nói , nũng nịu nhẹ nói.

Thế muốn Lâm Vũ cho nàng một cái giải thích.

Mục Tư Ngữ cùng Lục Mộng Tâm đều có chút hăng hái mà nhìn hai người , đương thời Mục Tư Ngữ còn chưa phải là Lâm Vũ bạn gái , cho nên Lâm Vũ không có tặng quà cho nàng là không thể bình thường hơn được chuyện , đưa ngược lại không bình thường!

Nhưng vấn đề là , khi đó , Diệp Tâm Lan sớm đã là Lâm Vũ bạn gái , Lâm Vũ quả nhiên tại Thất Tịch ngày đó cũng không tặng lễ vật cho nàng.

Làm bạn trai làm được mức này , nên làm người nói thế nào hẳn cho phải đây ?

"Ta đương nhiên biết rõ." Lâm Vũ cười một tiếng , "Bất quá tại trong lòng ta lễ tình nhân không phải ngày ấy , chờ ngày đó đến , ngươi và tư ngữ lễ vật không thiếu được."

"Không phải là 14-2 chứ ? Ngươi qua ngoại quốc ngày lễ ? Ngươi nói ta cùng tư ngữ sẽ tin sao?" Diệp Tâm Lan lại không ngày thứ nhất nhận biết Lâm Vũ , căn bản không đồng ý hẳn cái giải thích này.

"Cũng không phải 14-2." Lâm Vũ tiếp tục lác đầu.

"Kia là lúc nào ?"

Lúc này , Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều mơ hồ , chẳng lẽ trừ cái này hai ngày ở ngoài , còn cái thứ 3 lễ tình nhân hay sao? Nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai nghe qua , tựa hồ cũng không có ai nhắc qua.

Về phần Lâm Ánh Tuyết , đối với mấy cái này gì đó tiết hoàn toàn không có cảm giác nào , một người lạng lẽ vui đầu lừa cơm , thật giống như không có nghe được bọn họ nói chuyện bình thường.

Ngược lại Lục Mộng Tâm , tựa hồ nghĩ tới điều gì , hướng về phía Lâm Vũ hơi mỉm cười nói: "Lâm Vũ , ngươi nói lễ tình nhân , sẽ không phải là ngày hôm đó đi..."

Chương 137: Thỏa hiệp

"Ai! Không nghĩ đến ở phương diện này đứng đầu biết ta người, lại là Lục lão sư, Lan tỷ, tư ngữ, ta bình thường gọi các người nhìn nhiều điểm sách, có thể các người chính là không nghe." Lâm Vũ lắc đầu bất đắc dĩ, "Người xem một chút Lục lão sư đều tại trò cười hai người các người."

Lục Mộng Tâm đứng là hé miệng cười trộm, bất quá nàng cũng không phải là cười Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ, mà là bị Lâm Vũ mà nói chọc cho vui vẻ.

"Tiểu Vũ, người cũng đừng thừa nước đục thả câu." Diệp Tâm Lan buông chén đĩa xuống, cầm lấy Lâm Vũ cánh tay, nhẹ nhàng lay động, "Nói cho ta biết có được hay không, rốt cuộc là ngày nào?"

"Hôn ta một hồi, ta sẽ nói cho người biết." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Diệp Tâm Lan vậy mà không chút do dự nào, ngay trước mặt nhiều người như vậy tại Lâm Vũ trên mặt hôn một cái: "Lần này có thể nói cho ta biết chứ?"

Lâm Vũ cười một tiếng, cũng liền Diệp Tâm Lan dám ngay ở những người khác mặt cùng mình thân mật, nếu là đổi thành Mục Tư Ngữ, nghe đến như vậy điều kiện, chỉ sợ sớm đã mắc cỡ chạy ra.

"Lục lão sư, người là làm lão sư, hôm nay ta xin người cho ta hai cái này đàn lão bà học một khóa, hoa hạ sớm nhất lễ tình nhân rốt cuộc là một ngày kia." Lâm Vũ đem vấn đề đá cho Lục Mộng Tâm, trực tiếp buông chén đĩa xuống xuống bàn, trở về phòng cầm quần áo chuẩn bị đi tắm.

Vừa đi còn một bên lưng thơ: "Trần cùng vị, phương cuộn cuộn này, sĩ cùng nữ, phương nắm gian này. Nữ viết, xem ư? Sĩ viết, vừa lại. Lại hướng xem ư..."

Khi khi!

Lục Mộng Tâm khẽ cười một tiếng, đối với Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ đạo: "Lâm Vũ mới vừa đọc thơ, xuất từ « thi kinh. Trịnh Phong. Trần vị », bài thơ này nói phải hàng năm ngày mừng 3 tháng 3, thiếu nam thiếu nữ tụ ở trần hồ bờ sông kết bạn du ngoạn, đây là hoa hạ có chữ viết ghi lại sớm nhất một cái lễ tình nhân, ngay từ lúc tiền tân thời kỳ thi cổ, về phần Thất Tịch, Ngưu lang Chức nữ cổ sự so với cái này còn muốn muộn, đem Thất Tịch coi như hoa hạ lễ tình nhân, thật ra thì cũng chính là gần vài chục năm chuyện."

Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ mới chợt hiểu ra gật đầu.

Nếu như không là hôm nay đột nhiên nhắc tới tiết chuyện, các nàng còn thật không biết có chuyện này, Lâm Vũ từ nhỏ đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh, không trách sẽ ở trong lòng đem ngày mừng 3 tháng 3 làm lễ tình nhân.

Bất quá có thể khổ Diệp Tâm Lan, tại Thất Tịch ngày ấy, nàng là nhìn sao nhìn trăng sáng, kết quả chẳng có cái gì cả trông được.

Hiện tại cuối cùng biết rõ nguyên nhân ở trong rồi.

"Ta còn tưởng rằng hán mấy năm nay tiết kiệm đã quen, mới không có tại ngày đó mua lễ vật cho ta, nói chuyện cũng tốt, tư ngữ, chúng ta có thể qua cùng người khác bắt đồng lễ tình nhân." Diệp Tâm Lan cười hi hi nói.

Mục Tư Ngữ ngượng ngùng gật đầu.

Ngược lại Lục Mộng Tâm, cười nhẹ nhàng mà nhìn hai nữ, trong đầu nghĩ nếu là đổi thành cái khác nữ hài, chỉ sợ sớm đã náo loạn lên, thậm chí căn bản sẽ không tin tưởng giải thích như vậy, nhưng này hai cô bé lại nhìn rất thoáng, hiển nhiên sớm đã đem các nàng chính mình hết thảy đều giao cho Lâm Vũ.

Có như vậy hai người bạn gái, đây cũng là Lâm Vũ mấy chục đời đã tu luyện phúc phận.

...

"Đám người này, ngược lại tới thật... Thật chậm." Lâm Vũ thấy người tới, trong bụng âm thầm thì thầm: "Ngày mai sẽ phải nghỉ lễ, hy vọng chuyện này có thể được một cái so sánh dễ giải quyết."

Nếu không cái này tiết trải qua đều không an tâm.

Người tới, rõ ràng là Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên, ngược lại không thấy Tư Đồ vĩnh vợ chồng bọn họ hai người.

Từ lần trước Sơn Thủy Thôn từ biệt, đến bây giờ cũng có một thời gian, nếu như không là nghe Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ tình cờ nói tới, còn có ban đầu cái kia quái tượng nhắc nhở, Lâm Vũ có lẽ đã sớm quên còn có như vậy một đám người tìm chính mình.

Đương nhiên, Liễu Thi Ngưng cũng bởi vì Lâm Vũ phân phó, đang giám thị Tư Đồ gia nhất cử nhất động, vừa mới bắt đầu tin tức còn rất nhiều, chỉ là sau đó không biết tại sao, Tư Đồ gia tựa hồ đột nhiên đổi tính, cũng có thể là tại lập mưu chuyện gì, Liễu Thi Ngưng có thể thu tập đến tình báo cũng càng ngày càng ít.

Lúc này cũng nên tới.

Bên trong phòng khách, Lâm Vũ đang ngồi ở trên ghế sa lon, đánh giá ngồi ở chính mình đối diện Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên.

Bầu không khí yên lặng.

Mục Tư Ngữ đối trước mặt cái này Tư Đồ Yên Nhiên còn có không ít bóng ma trong lòng, ngồi một lúc sau, liền chuẩn bị đứng dậy rời đi, lại bị Lâm Vũ phát hiện nằng ý đồ, mới vừa đứng lên, ngọc thủ liền bị hấn cho kéo, nhẹ nhàng kéo một cái, đưa nằng kéo trở lại trên ghế sa lon.

"Các người đã hiện tại tới, chắc hẳn nên thu thập được tình báo đều đã thu thập được tay." Lâm Vũ một tay ôm Mục Tư Ngữ eo nhỏ nhắn, nhàn nhạt quét Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên liếc mắt, "Muốn ta ra tay cứu trợ các người, cũng không phải là không thể, nhưng trước lúc này, có một số việc nhất định phải làm một cái chấm dứt."

Tư Đồ Chấn cùng cháu gái nhìn nhau, hai người cũng không nghĩ tới, Lâm Vũ vừa thấy mặt đã cho cái hạ mã uy.

Lâm Vũ nhưng là không có cho bọn họ suy tư thời gian: "Tư ngữ hiện tại đã là vợ ta, Tư Đồ cô nương, người cũng là một cô gái, như vậy chuyện, đối với một cô gái tôn thương bao lớn, ta nhớ người so với ta còn muốn rõ ràng, chuyện này, cần phải cho nằng một câu trả lời thỏa đáng, ta, cũng cần phải cho nằng một câu trả lời thỏa đáng."

Người nhà họ Tư Đồ nếu như không tìm tới cửa, kia Mục Tư Ngữ trong lòng vết thương, chỉ có thể dựa vào Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan cố gắng đi từ từ tu bổ, mà bây giờ Tư Đồ gia tìm tới cửa, thật sự nếu không đem chuyện này dòi ra ngoài, vậy mình cũng không có tư cách làm Mục Tư Ngữ nam nhân!

Trong thiên hạ, có thể giải quyết Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên vấn đề người, khẳng định không chỉ Lâm Vũ một người, thế nhưng, bọn họ có thể tìm được, hoặc là có thể tiếp xúc được, khả năng loại trừ Lâm Vũ ngoài ra, lại cũng tìm không cái thứ 2!

Coi như có thể tìm được, phải trả giá thật lớn cũng tuyệt đối sẽ không tiêu đi nơi nào.

Nếu không, bọn họ cũng sẽ không nữa lần tìm tới cửa.

"Tiểu Vũ, ta... Ta..." Mục Tư Ngữ thấp kém vuốt tay, hoàn toàn không biết nên nói thế nào đi xuống.

Nội tâm cũng là cực kỳ phức tạp, làm một nữ nhân, nam nhân mình, vẫn là chính mình đứng đầu nam nhân yêu mến nguyện ý vì mình ra mặt, đây đối với một nữ nhân mà nói, hạnh phúc nhất sự tình cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!

Nhưng là, đối phương nhưng là Tư Đồ gia tộc, một cái đứng đầu trong danh sách Cổ Vũ Thế Gia, Lâm Vũ căn bản không đắc tội nổi.

Tối thiểu hiện tại không đắc tội nổi.

"Đừng sợ, có ta ở đây!" Lâm Vũ nhẹ giọng an ủi.

"Ừm" Mục Tư Ngữ khẽ ừ một tiếng, không nói gì thêm.

Đối với nằng mà nói, có Lâm Vũ những lời này, đã hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Lâm Vũ cũng đi theo trầm mặc xuống, đem vấn đề giao cho Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên, lời đã nói đến mức này, nếu như bọn họ còn không cảm ra một cái thích hợp phương thức xử lý, như vậy sự kiện cũng chỉ có thể giằng co tiếp nữa.

Chỉ bất quá, nếu như chờ bọn hắn tu vi bắt đầu quay ngược lại, chỉ sợ Lâm Vũ cũng lực lượng không đủ.

Bởi vì tình huống bây giờ, vẫn chưa tới xấu nhất trình độ, « Huyền Hoàng y điển » trên có tương ứng toa thuốc, nhưng nếu như chờ bọn hắn tu vi bắt đầu quay ngược lại, truyền thừa trong hệ thống đương nhiên cũng có tương ứng đan dược, nhưng là cái loại này đan dược, căn bản không phải Lâm Vũ bây giờ có thể hồi đoái đi ra.

Cần truyền thừa điểm, quá cao.

Yên lặng hồi lâu.

Tư Đồ Chấn dẫn đầu lên tiếng, áy náy nhìn Mục Tư Ngữ, đạo: "Mục cô nương, chuyện khi trước, đúng là yên nhiên làm không đúng, chúng ta lần này là thật tâm tới khẩn cầu người tha thứ, cô nương nếu như có cần gì, cứ việc đề xuất, chỉ cần chúng ta Tư Đồ gia làm được, tuyệt không hai lời."

Mục Tư Ngữ môi dưới đã cắn bạc màu, ngược mắt nhìn một chút Tư Đồ Chấn, lại nhìn một chút Tư Đồ Yên Nhiên.

Cuối cùng đưa mắt rơi vào nam nhân mình trên người: "Tiểu Vũ, chuyện này, có thể hay không toàn bộ giao cho ta xử lý..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Người hiểu ta Lan tử cũng

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Tur ngữ, chuyện này ngươi là người bị hại, ngươi nói xử lý như thế nào liền xử lý như thế nào."

Lời vừa nói ra, Tur Đồ Chấn cùng Tur Đồ Yên Nhiên đồng thời âm thầm thở phào nhẹ nhõm, để cho Mục Tur Ngữ tới toàn quyền xử lý, cũng sẽ không quá mức làm khó Tur Đồ gia.

Ít nhất so với Lâm Vũ tốt hơn nói chuyện nhiều.

Ngược lại vẫn không có lên tiếng Diệp Tâm Lan, trong mắt tràn đầy nhiều chút không cam lòng, để cho Mục Tur Ngữ tới xử lý, chuyện này đoán cũng biết sẽ là một cái kết quả gì.

Muốn mở miệng nói chuyện, nhưng bị Lâm Vũ dùng ánh mắt ngăn lại.

Về phần Lâm Ánh Tuyết, hoàn toàn là một bộ việc không liên quan đến mình đáng về, mặc dù từ đầu đến giờ đều không hề rời đi hơn nửa bước, nhưng thủy chung là một bộ lạnh nhạt bộ dáng, không phải nàng không quan tâm Mục Tur Ngữ chuyện, mà là nàng tin tưởng, Lâm Vũ có thể xử lý được hết thảy.

Sự thật cũng chứng minh Tur Đồ Chấn bọn họ hai ông cháu suy đoán, chỉ thấy Mục Tur Ngữ yên lặng một lát sau, liền lần nữa đối với Lâm Vũ nhẹ giọng nói: "Tiểu Vũ, sự tình đều đã qua, để cho thân nhiên nói lời xin lỗi coi như xong đi."

"Được." Lâm Vũ mỉm cười nói, hoàn toàn không có phân nửa miễn cưỡng.

Tur Đồ Chấn cũng không nghĩ tới Lâm Vũ lại dễ nói chuyện như vậy, đầu tiên là ngăn ra, ngay sau đó lại phục hồi lại tinh thần, đối với Tur Đồ Yên Nhiên đạo: "Yên nhiên, ngươi đi nhanh cho Mục cô nương nói lời xin lỗi."

"Tur ngữ, lúc trước đều là ta không được, thật xin lỗi." Tur Đồ Yên Nhiên đứng dậy đi tới Mục Tur Ngữ trước người, khom người chào.

Trong mắt lóe lên một tia khóe mũi, những người khác không có phát hiện, lại bị Lâm Vũ phát hiện, đối với cái này, Lâm Vũ vẫn không động thanh sắc, mặt đầy cười nhạt mà ngồi ở bên cạnh, nhìn Mục Tur Ngữ làm sao tới xử lý chuyện này.

Mục Tur Ngữ khẽ mỉm cười, đạo: "Không việc gì, lúc trước sự tình đều đã qua, nói thật ta còn phải cảm tạ ngươi, nếu như không là ngươi, ta rất có thể cùng Tiểu Vũ đi không tới cùng nhau."

Nàng và Lâm Vũ hai người có thể tiến tới với nhau, Tur Đồ Yên Nhiên mặc dù không có đưa đến mấu chốt nhất tác dụng, nhưng là một cây không thể thiếu mỗi dẫn hỏa, tối thiểu để cho nàng yêu Lâm Vũ, mới có sau đó một dây chuyện, nếu không hai người hiện tại rất có thể vẫn duy trì lúc trước loại quan hệ đó.

Tur Đồ Chấn thấy vậy lấy ra một tờ lễ đơn, hai tay đưa tới Lâm Vũ trước mặt: "Lâm thầy thuốc, đây là Tur Đồ gia hướng Mục cô nương nhận lỗi, mong rằng lâm thầy thuốc cùng Mục cô nương vui vẻ nhận."

Lâm Vũ nhận lấy lễ đơn, mở ra vừa nhìn, phía trên viết đều là một ít khó được dược liệu, thả vào truyền thừa hệ thống bên trong, như thế cũng đáng hết mấy chục ngàn truyền thừa điểm, đương nhiên Lâm Vũ cũng sẽ không trực tiếp để cho truyền thừa hệ thống thu về, những thứ này nói không chừng về sau chính mình sẽ dùng phải.

Khép lại lễ đơn, Lâm Vũ cười nhạt: "Tur Đồ gia thật là thật là lớn thủ bút, đã như vậy, các ngươi trong tu luyện vấn đề, ta giúp các ngươi giải quyết."

Nói xong, liền cầm lên đặt ở trên bàn trà giấy và bút, viết ra hai mươi mấy vị dược liệu cùng phân lượng, giao cho Tur Đồ Chấn trong tay, đạo: "Tur Đồ lão gia tử, các ngươi dựa theo cái toa thuốc này hốt thuốc, mỗi ngày một bộ, liền phục nửa năm, loạn hút ăn cỏ cây đá vàng mang đến tác dụng phụ, thì sẽ tiêu tan..."

"Gì đó ? !" Lâm Vũ lời còn chưa nói hết, liền bị Tur Đồ Yên Nhiên cho giành ở phía trước, "Ngươi nói muốn dùng nửa năm tài năng tốt ?"

Người khác không biết Tư Đồ Yên Nhiên tâm tư, Lâm Vũ cũng chỉ có một cái đại khái suy đoán, nhưng Tư Đồ Yên Nhiên bản thân nhưng là biết rất rõ, năng vốn chính là một cái đại thể gia thiên kim tiểu thư, từ nhỏ bị người lớn trong nhà làm hư rồi, đem mắt mũi nhìn đến so với cái gì đều trọng yếu!

Lần này nếu như không là bởi vì trong tu luyện chuyện, muốn cho nàng cho Mục Tư Ngữ cúi người chào nói xin lỗi? Cũng không có cửa!

Đang nói xin lỗi thời điểm, Tư Đồ Yên Nhiên liền muốn, chỉ cần chờ chính mình được rồi, liền tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Mục Tư Ngữ cùng Lâm Vũ.

Có thể như thế cũng không ngờ tới, ăn được đều muốn nửa năm lâu!

Thời gian nửa năm, mặc dù không dài, nhưng tựa hồ cũng không ngắn, đã đầy đủ phát sinh không ít chuyện, hơn nữa, Tư Đồ Yên Nhiên muốn nhanh lên một chút tốt còn có một cái rất nguyên nhân trọng yếu, trong này còn liên quan đến một cái cô vũ giới bí mật.

"Tư Đồ cô nương, đây không phải là Phong Hàn cảm mạo, muốn ba ngày hai đầu liền hoàn toàn chữa trị, ta bây giờ cũng không có bản lãnh này!" Lâm Vũ nhàn nhạt nói, "Phải biết này không phải hoàn toàn là trên thân thể nguyên nhân, các người kinh mạch và chân khí trung giống vậy tồn tại rất nhiều tạp chất, chỉ có thể từ từ đi sơ lý."

"Lâm thầy thuốc, thời hạn nửa năm thật sự quá lâu, chẳng lẽ không có những biện pháp khác? Hoặc là dùng tốt hơn dược liệu, nếu như không có tốt hơn, lượng dùng nặng một ít cũng có thể à?" Tư Đồ Chấn cũng có chút ngoài ý muốn cái này thời hạn nửa năm.

Những dược liệu này đều là một ít bình thường dược liệu, một cái bình thường người ta đều đã tiêu hao lên, nhưng Tư Đồ gia tộc gia sản đại, dùng tốt hơn cùng loại hình dược liệu cũng dùng nổi đến, hơn nữa bọn họ hai ông cháu đều là tu luyện người, lượng thuốc hơi nặng như ư cũng chịu được.

Lâm Vũ nhưng là trực tiếp lắc đầu: "Dược là có thể dùng linh tinh sao? Lượng cũng có thể dùng linh tinh sao? Các người muốn dùng số lượng nhiều một chút cũng không liên quan, dùng dược liệu tốt hơn dược liệu thay thế ta sẽ không để ý, bất quá ta thanh minh trước, nếu như đến lúc đó xảy ra điều gì chuyện rắc rối, cũng đừng trách ta không có chuyện gì nhắc nhở trước."

Dùng tốt hơn dược liệu, cũng không phải là không thể, thể nhưng, toa thuốc sở dĩ xưng là toa thuốc, chính là bất đồng dược liệu thông qua tỷ lệ nhất định hợp lại, đủ loại dược liệu hỗ trợ lẫn nhau, tài năng đạt tới dự trừ công hiệu! Nếu như muốn dùng tốt hơn dược liệu, cho dù là đổi một loại chủ yếu dược liệu, cái toa thuốc này cũng phải một lần nữa cân nhắc mấy phen mới dám sử dụng!

Đây vẫn chỉ là đổi một loại chủ yếu dược liệu, nếu như muốn đổi hai ba loại, không tốn phí một ít thời gian cùng tinh lực, căn bản nghiên cứu không ra toa thuốc mới.

Coi như nghiên cứu ra, cũng không dám tùy tiện sử dụng.

Lâm Vũ mới lười là Tư Đồ gia như vậy đi lao tâm lao lực, cũng không có này cái tinh lực đi giày vò.

"Cái này thì giống như một con sông, muốn ô nhiễm rất dễ dàng, cũng nhanh, thể nhưng ô nhiễm sau đó muốn dọn dẹp, như thế nào một sớm một chiều công?" Lâm Vũ nhìn yên lặng không nói Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên, lần nữa khuyên nhủ.

"Người kinh mạch cùng dòng sông mặc dù có chút tương tự, nhưng dù sao không phải là cùng loại sự vật, bị ô nhiễm dòng sông, có thể thông qua đổi đường các loại phương thức đi dọn dẹp, kinh mạch lại cũng không có thể làm như vậy, nếu không, công lực tan hết vẫn là chuyện nhỏ, người chết rồi coi như không chơi được."

"May ra có những biện pháp khác, nhưng ta sẽ không, cũng không có cái năng lực kia, nếu như các người cần nghĩ kĩ được nhanh hơn, vậy thì mời cao minh khác đi."

"Đúng rồi, sau nửa năm, để cho an toàn, các người cuối cùng tới để cho ta kiểm tra một chút." Lâm Vũ đuổi người một cái, "Ta đến đây là hết lời, như thế nào lựa chọn là các người chuyện."

Tư Đồ Chấn suy tư hồi lâu, cũng cảm thấy Lâm Vũ nói chuyện rất có đạo lý, mặc dù thời gian lâu dài một điểm, nhưng nói thế nào cũng tìm đúng rồi phương pháp, dù sao cũng hơn trước thúc thủ vô sách tốt hơn rất nhiều, chỉ cần có thể khỏi hẳn, về sau sự tình sau này hãy nói chính là.

"Lâm thầy thuốc, cảm ơn." Nghĩ thông suốt trong đó máu chốt, Tư Đồ Chấn đem toa thuốc cẩn thận thu hồi, đối với Lâm Vũ nói cảm ơn, sau đó liền cáo từ rời đi.

"Tiểu Vũ, người kế hoạch rốt cuộc là gì đó? Ta cũng không tin tưởng người dễ dàng như vậy sẽ thỏa hiệp!" Đem Tư Đồ Chấn cùng Tư Đồ Yên Nhiên đưa đi sau đó, Diệp Tâm Lan khóa kỹ cửa, ngồi vào Lâm Vũ bên người truy vấn.

Lâm Vũ khóe miệng hơi hơi móm một cái: "Người hiểu ta, Lan tỷ vậy..."

Chương 139: Sự tình bại lộ

"Đừng nịnh hót!" Diệp Tầm Lan chụp Lâm Vũ một hồi, "Nói chính sự!"

"Chủ nhân, có lúc ta không khỏi không thừa nhận, người thật là thật xấu, như vậy kế hoạch cũng nghĩ ra được!" Tiểu Y cũng không tránh khỏi bắt đầu trêu ghẹo, ở trong ý thức truyền âm cho Lâm Vũ.

Đối với cái này, Lâm Vũ chỉ là âm thầm cười một tiếng, đây coi là cái gì không dậy nổi mưu kế?

Mục Tư Ngữ không khỏi lắng tiếng hỏi thăm: "Tiểu Vũ chẳng lẽ có dùng kế hoạch?"

Chuyện này không phải đã kết? Lâm Vũ trước kia cũng nói qua, toàn bộ từ từ mình tiến tới xử lý, tựa hồ hết thảy đều rất thuận lợi, trong này, chẳng lẽ còn có chính mình không biết ẩn tình?

"Tur ngữ, người thật sự cho rằng để cho Tur Đồ Yên Nhiên nói lời xin lỗi liền cũng không có chuyện gì rồi hả?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Bất quá cái này cũng không trách người, người quá mức hiền lành, không biết lòng người hiểm ác cũng bình thường, có thể trên thế giới chuyện, thường thường chính là người vô hại hồ tâm, hồ lại có tổn thương người ý, người hảo ý, người khác không nhất định sẽ lĩnh tình, hiểu chưa?"

Diệp Tầm Lan gật đầu, Mục Tư Ngữ lắc đầu.

"Nói như thế." Lâm Vũ sờ Mục Tư Ngữ tóc đen, lạnh nhạt đạo: "Lần này Tur Đồ Yên Nhiên khỏi hẳn sau đó, rất có thể sẽ nghĩ biện pháp vận dụng Tur Đồ gia lực lượng đối phó chúng ta, đối với cái này ta ít nhất có tám phần mười nắm chắc."

Tám phần mười nắm chắc, chẳng qua là căn cứ trước quái tượng kết quả, rất lạc quan phỏng chừng mà thôi, mới vừa rồi Lâm Vũ lại bắt được Tur Đồ Yên Nhiên trong mắt lóe lên khói mù, hiện tại ít nhất cũng có chín thành rưỡi nắm chắc, Tur Đồ Yên Nhiên căn bản cũng sẽ không từ bỏ ý đồ!

"Nhưng là, ta cảm giác được yên nhiên đã biết mình đã sai lầm rồi, mới vừa rồi nói xin lỗi thái độ cũng thành khẩn a." Mục Tư Ngữ vẫn còn có chút không nghĩ ra.

"Tur ngữ, bởi vì chuyện này liên quan đến năng tu vi căn bản, lại có chuyện nhờ tại chúng ta, cho nên thái độ mới có thể rất thành khẩn." Diệp Tầm Lan khuyên nhủ, "Thế nhưng mọi việc đều không thể nhìn đồng hồ tượng, mặc dù ta xem không ra gì đó, vốn lấy ta đoán, sự tình tuyệt đối không thể đơn giản như vậy liền kết."

Diệp Tầm Lan hiện tại cũng bắt đầu nghiên cứu « kinh dịch », mặc dù ngày tháng ngắn ngủi, nhưng cực kì thông minh nàng, đã có thể từ trong đó lĩnh ngộ ra một ít đạo lý, cho dù có vài đạo lý vẫn không thể lĩnh hoạt vận dụng đến trên thực tế, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại nàng đối với một ít sự vật cái nhìn.

Tối thiểu sẽ không giống người bình thường dễ dàng như vậy bị biểu tượng làm cho mê hoặc.

Mục Tư Ngữ nhẹ nhàng gật đầu, hồi tưởng lại Tur Đồ Yên Nhiên lúc trước như thế đối đãi mình, nhất thời cảm thấy Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan mà nói cũng không phải là không có đạo lý, có lẽ chính mình thật là bị biểu tượng làm cho mê hoặc rồi.

"Tiểu Vũ, người bây giờ có thể người nói một chút kế hoạch!" Diệp Tầm Lan tiếp tục truy vấn lên chính sự.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Ta không phải nói để cho bọn họ sau nửa năm tới kiểm tra sao? Kế hoạch đang ở đó một điểm lên, đương nhiên, toa thuốc là thực sự, ta không có ở phía trên làm giả, được rồi, ta đi tắm trước, tắm xong sẽ cùng các người nói tường tận một hồi."

...

Một đêm vô sự.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác liền đi tới tết trung thu, Lâm Vũ hiếm có ba ngày nghỉ kỳ, mặc dù phải tùy thời chuẩn bị đối phó đột phát tình huống, nhưng ít ra không muốn cả ngày lẫn đêm canh giữ ở nơi đó.

Giống như đương thời kế hoạch giống nhau, Lâm Ánh Tuyết cùng Mục Tư Ngữ ở nhà, Lục Mộng Tâm ngay từ lúc hai ngày trước liền quá giang về nhà máy bay, chuẩn bị về nhà theo người nhà nghỉ lễ, về phần Lâm Vũ, một buổi sáng sớm tập thể dục sáng sớm đi qua, liền cùng Diệp Tầm Lan cùng đi ra gia môn.

Chỉ có Tiềm Long Bang, bởi vì Lâm Vũ chuyện, không thể không buông tha theo người nhà cơ hội, tại ngày hôm qua liền đã đến Kinh Bắc tỉnh, chuẩn bị tối nay đem Satan tổ chức chi nhánh tận diệt xuống!

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đi tới Diệp Thanh Nguyên hiện tại hiện đang ở biệt thự , sau khi vào cửa , Diệp Thanh Nguyên vợ chồng chính nhân rồi không chuyện gì ngồi ở trước máy truyền hình , vừa ăn trái cây , một bên xem TV , cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua thập phần thanh thoi , chỉ có bảo mẫu đang ở trong phòng bếp bận rộn.

"Tiểu Vũ , tới đứng dịp , mau tới ngồi , hai chúng ta uống một ly." Diệp Thanh Nguyên thấy Lâm Vũ đến , lập tức đứng dậy kéo Lâm Vũ ngồi xuống.

"Ba , ta không uống rượu." Lâm Vũ nhìn trên bàn trà một chai rượu trắng , có chút hơi khó nói.

"Không việc gì , liền một ly mà thôi , nam tử hán đại trượng phu nào có không uống rượu ? Liền theo ta uống một ly , một ly là được!" Diệp Thanh Nguyên vừa nói liền cầm lên một cái ly , không nói lời nào muốn cho Lâm Vũ rót rượu.

Ngay tại Lâm Vũ làm khó thời điểm , Tô Dung đoạt lấy Diệp Thanh Nguyên trên tay ly rượu , trợn mắt nhìn trượng phu liếc mắt: "Người cho rằng là ai cũng giống như người con sâu rượu này giống nhau ? Ta cho người biết , nếu để cho ta nhìn lại người bức Tiểu Vũ uống rượu , ta và người không xong!"

"Không phải đâu , nào có con rẻ không theo cha vợ uống rượu ?" Diệp Thanh Nguyên nhất thời biến thành một trương mặt nhăn nhó.

Diệp Tầm Lan đã sớm ở một bên cười trộm lên , con rẻ không theo cha vợ uống rượu , trừ phi là thật không có thể uống , nếu không nói ra thật là có chút ít khó nghe , nhưng Lâm Vũ người mang nội lực , uống nhiều đi nữa cũng sẽ không say , nhưng này là hần nhiều năm dưỡng thành thói quen , nhất thời nửa khắc cũng khó sửa đổi.

"Không được là không được!" Tô Dung trực tiếp đem chai rượu cho thu hồi , cũng cho Lâm Vũ rót ly trà , đạo: "Tiểu Vũ , đến , uống chút trà."

Đối với cái này con rẻ , Tô Dung là mười ngàn cái hải lòng , nàng nhìn Lâm Vũ lớn lên , đối với hần tính tình biết rất rõ , hơn nữa trong lòng hần sớm đã đem Lâm Vũ trở thành con mình , lại cùng con gái có hôn ước , bây giờ có thể đi đến một bước này , vô luận tính thể nào cũng là một món thật đáng mừng chuyện.

"Cám ơn mẫu thân." Lâm Vũ nhận lấy ly trà , đối với Tô Dung nói tiếng cám ơn.

"Người đứa nhỏ này , đều là mình trong nhà , khách khí như vậy làm gì ?" Tô Dung cười mắng , "Đúng rồi , tư ngữ nha đầu kia đây? Tại sao không có tới ?"

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đồng thời sững sờ , nhìn nhau , cũng với nhau kinh ngạc.

Lúc trước mặc dù cũng đã tới nơi này , nhưng đều là Lâm Vũ phụng bồi Diệp Tầm Lan một người tới , Mục Tư Ngữ chuyện , Lâm Vũ thật ra thì đã sớm muốn thẳng thắn , nhưng Diệp Tầm Lan lại kiên trì không để cho Lâm Vũ nói ra , vì vậy , hai người cho tới bây giờ không có tại Diệp Thanh Nguyên vợ chồng trước mặt đề cập tới liên quan tới Mục Tư Ngữ nửa chữ.

Nhưng là bây giờ , làm người không nghĩ đến là , Diệp Thanh Nguyên vợ chồng bọn họ vậy mà biết.

"Chuyện cho tới bây giờ , hai người các người còn muốn giấu diếm lấy chúng ta sao?" Diệp Thanh Nguyên nhìn hai người trẻ tuổi , bất đắc dĩ lắc đầu nói.

Thấy sự tình đã bại lộ , Lâm Vũ trực tiếp đem trách nhiệm tiếp tục chống đỡ , nhìn Diệp Thanh Nguyên nói: "Cha , mẹ , hết thảy các thứ này đều là ta sai..."

"Không phải!" Diệp Tầm Lan lập tức cắt đứt Lâm Vũ mà nói , "Cha , mẹ , các người đừng trách Tiểu Vũ , hết thảy các thứ này đều là ta chủ ý , là ta buộc hần làm như vậy!"

"Hai người các người đều chớ nói!" Diệp Thanh Nguyên trực tiếp quát hai người , "Lan nhi , người nhưng là ta thân nữ nhi , còn có Tiểu Vũ , chúng ta cho tới nay liền đem người coi như con mình , hai người các người ngược lại tốt , chuyện lớn như vậy , lại đem chúng ta giấu diếm đến sít sao!"

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan không hện mà cùng giữ yên lặng.

Xảy ra chuyện như vậy , coi như cha mẹ làm sao có thể không tức giận ? Có cha mẹ nào sẽ nguyện ý nhìn mình con gái cùng khác nữ nhân gả cho cùng một người nam nhân , tại cổ đại dĩ nhiên là không thành vấn đề , nhưng bây giờ dù sao không phải là cổ đại , Diệp Thanh Nguyên không tức giận mới là lạ!

Chỉ là hai người không có chú ý tới , ở một bên Tô Dung đang ở che miệng cười trộm...

Chương 140: Trung thu đoàn tụ

Lâm Vũ tâm niệm không ngừng đảo , suy đoán bọn họ rốt cuộc là làm sao biết ?

Mục Tư Ngữ trong ngày thường loại trừ đưa com cho mình ở ngoài , cho tới nay đều là không ra khỏi cửa hai môn không bước , chẳng lẽ là tại trong bệnh viện nghe được cái gì phong thanh ?

Nhưng tựa hồ lại không thể , bởi vì Lâm Vũ căn bản tựu không có gặp qua Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung đi qua bệnh viện.

Chẳng lẽ là có người mách lẻo ? Đây cũng là có thể.

Tiểu báo cáo ? !

Lâm Vũ đột nhiên hai mắt tỏa sáng , chỉ là tại cúi đầu , Diệp Thanh Nguyên vợ chồng không nhìn ra mà thôi.

Đánh cái này tiểu báo cáo người , 99% là chính mắt thấy chuyện này Diệp Thao , hoặc là Diệp Thao trong lúc vô tình nói lỡ miệng , sau đó tại Diệp Thanh Nguyên vợ chồng tra hỏi bên dưới , không thể làm gì khác hơn là đem sự tình một năm một mười nói ra.

Thế nhưng Diệp Thanh Nguyên vợ chồng sau khi biết , cũng không có lập tức tới hưng sư vấn tội , như vậy bọn họ hiện tại sinh khí đáng vẻ , rất có thể là giả bộ tới!

Nghĩ tới đây , Lâm Vũ hơi yên lòng một chút , nhưng ngoài mặt vẫn là chứa một bộ ngoan ngoãn mèo đáng vẻ , trước xem bọn họ thái độ lại nói.

Diệp Thanh Nguyên thấy hai người còn lảng bặt động đứng nguyên tại chỗ , không nhin được lần nữa quát lên: "Ta nói các ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì ? Vội vàng đem ta con dâu phụ tiếp đến!"

Quả nhiên!

Lâm Vũ khoe miệng hơi không để lại dấu vết trên đất câu , chính mình suy đoán hoàn toàn chính xác.

Ngược lại Diệp Tầm Lan , ngẩng đầu lên , mặt đầy kinh ngạc nhìn mình chăm chăm phụ thân: "Ba , ngài... Không tức giận ?"

"Nếu không phải thao tử nói với chúng ta , chúng ta vẫn chưa hay biết gì! Ta làm sao có thể không tức giận ?" Diệp Thanh Nguyên lườm hai người một cái , "Ta mới vừa rồi nói hết rồi , Tiểu Vũ chính là chúng ta nhi tử , tư ngữ nha đầu kia chính là chúng ta con dâu! Đề qua lễ , lại xa cách không xa , bình thường không trở về nhà ngược lại cũng liền như vậy , nhưng hôm nay... Hai người các ngươi , hiện tại vội vàng đi qua đem ta con dâu tiếp đến!"

"Được rồi , Tiểu Vũ các ngươi trước ngồi , ta đi tiếp." Tô Dung bắt đồng Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đáp lời , trực tiếp đứng dậy đi ra khỏi nhà.

Chờ Tô Dung rời đi , Diệp Thanh Nguyên nhìn hai người trẻ tuổi , đạo: "Các ngươi bây giờ có thể cùng ta nói một chút , nha đầu kia đến cùng là lai lịch gì."

Lâm Vũ khẽ thở dài một hơi , đem Mục Tư Ngữ lai lịch đại khái mà nói một lần , làm Diệp Thanh Nguyên nghe được Mục Tư Ngữ là Lâm Cảnh Hoán con gái lúc , thiếu chút nữa lại phải nổi giận , cuối cùng nhân con gái , chuyện này như thế cũng không nói được!

Tiếp lấy nghe được Lâm Vũ phía sau mà nói , mới chậm rãi bình ổn lại , cuối cùng biết một chuyện , chính là Mục Tư Ngữ cùng Lâm Vũ tồn tại chung nhau cừu nhân , bởi vì bảo thù chuyện đứng ở cùng trên một chiến tuyến , sau đó liền lâu ngày sinh tình rồi.

"Ai!" Nghe Lâm Vũ kể xong , Diệp Thanh Nguyên phát ra thở dài một tiếng , "Cũng là một khổ mệnh hài tử , ta trước quả thật có xung động tìm các ngươi hưng sư vấn tội , bất quá bây giờ xem ra , Lan nhi , chuyện này ngươi làm đúng , chỉ cần ngươi không ngại , chúng ta cũng không nói nhiều , các ngươi cũng đừng lại có gánh nặng trong lòng , ta tin tưởng Tiểu Vũ có thể thật tốt đối đãi các ngươi hai người."

"Ba , cảm ơn ngài." Lâm Vũ cảm kích nói.

Vốn là cho là cửa ải này căn bản gây khó dễ , lại không nghĩ rằng sự tình một cách lạ kỳ thuận lợi.

Diệp Thanh Nguyên khoát tay một cái , đạo: "Nói hết rồi , người một nhà không muốn khách sáo như thế , hơn nữa tiểu tử ngươi bản sự càng ngày càng lớn , long tổ Phó tổ trưởng , đây chính là giết người đều không phạm pháp , cuối hai cái lão bà tính là gì?"

"Chuyện này ngài cũng biết ?" Lâm Vũ lần nữa sừng sốt một chút.

Tự mình ở long tổ sự tình , nhưng là một cái chân chính bí mật , Thích Chính Minh trước khi rời đi , nhưng là liên tục bắt buộc quá lúc tại chỗ người , không thông qua Lâm Vũ đồng ý , không thể hướng về bất kỳ ai thổ lộ nửa chữ , chính mình cha vợ lại là thế nào biết rõ ?

"Ha ha , ngươi coi ta ngốc tử ?" Diệp Thanh Nguyên cười ha ha , "Bên cạnh ta hộ vệ cũng không phải ăn chay , theo có người âm thầm bảo vệ ta ngày thứ nhất lên , ta liền đã biết , sau đó diễn vừa ra ta bị đuổi giết vai diễn , buộc bọn họ xuất thủ , sau đó đem ngươi sự tình cho hỏi lên."

Lâm Vũ gật gù đầu , này nhưng cũng nói được.

Đồng thời cũng nói , long tổ đúng là rất tận chức tận trách địa bảo hộ của bọn hấn an toàn , cũng có thể làm cho mình tiết kiệm rất nhiều nỗi lo về sau.

"Tiểu Vũ , ngươi hãy thành thật nói cho ta biết , ngươi tại Vân Sơn Y Viện còn có thể làm bao lâu ?" Diệp Thanh Nguyên hỏi tới một vấn đề khác.

Diệp Thanh Nguyên đánh giá thấp Lâm Vũ bản sự , phải nói không chỉ là hấn , mà là tất cả mọi người đều đánh giá thấp Lâm Vũ bản sự!

Hoa hạ long tổ Phó tổ trưởng , tại một nhà bệnh viện tư nhân làm thầy thuốc , dù là ai cũng sẽ biết rõ Lâm Vũ tại Vân Sơn Y Viện sẽ không ngây ngô rất lâu , coi như hấn hiện tại liền từ chức , Diệp Thanh Nguyên cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái , Vân Sơn Y Viện gian này miếu nhỏ , căn bản không chứa nổi tôn đại thần này!

Cứ việc Lâm Vũ là hấn Diệp Thanh Nguyên con rể , cũng giống như vậy.

"Nhìn lại đi." Lâm Vũ cười một tiếng , cũng không có trực tiếp trả lời Diệp Thanh Nguyên mà nói.

Đến cùng có thể ở Vân Sơn Y Viện ở bao lâu , liền Lâm Vũ chính mình cũng không biết , dù sao sẽ không quá lâu.

Ba người ngồi ở trong phòng khách một mực trò chuyện đến trưa , Tô Dung vào lúc này đã đem Mục Tư Ngữ cho tiếp đến , chỉ là Mục Tư Ngữ da mặt quá mỏng , theo vào cửa bắt đầu liền đỏ mặt , cúi đầu đứng trong phòng khách , nắm vạt áo mình , không dám nhìn những người khác.

"Tur ngữ , ngươi đưa nhỏ này cũng thật là , tại trong nhà mình còn hại gì đó xấu hổ đây?"

Tô Dung kéo Mục Tư Ngữ tay , để cho nàng tại Lâm Vũ ngồi xuống bên người , chính mình ngồi vào Diệp Thanh Nguyên bên người , vợ chồng hai người đều ngậm cười mà đánh giá Mục Tư Ngữ , để cho Mục Tư Ngữ sắc mặt không khỏi càng thêm nóng bỏng.

Trước ở nhà thời điểm , Mục Tư Ngữ đột nhiên thấy Tô Dung tới , còn tưởng rằng là ai tới tìm Lâm Vũ , kết quả nghe một chút là Diệp Tầm Lan mẫu thân , trong lòng không khỏi rất gấp gáp , nghe tới Tô Dung nói muốn tiếp chính mình đi Diệp gia nghỉ lễ sau đó , nhất thời trực tiếp sững sờ , sau đó liền mơ mơ hồ hồ theo sát tới.

Đến bây giờ còn không có tỉnh táo lại.

Về phần Lâm Ánh Tuyết , bởi vì tại tu luyện , cho nên Mục Tư Ngữ cũng không có đi quấy rầy nàng , mà là ở trên đường thời điểm , dùng tin nhắn cho nàng giữ lại nói.

"Diệp Thanh Nguyên , ngươi thấy thế nào ?" Tô Dung lấy cùi chỏ đụng một cái trượng phu.

"Ồ! Không tệ!" Diệp Thanh Nguyên lấy lại tinh thần , mỉm cười gật đầu nói: "Tiểu Vũ cười tốt nàng dâu , chính là quá xấu hổ một điểm."

Mục Tư Ngữ đem đầu chôn được sâu hơn.

"Cha, mẹ , các ngươi cũng đừng lại giấu cọt tư ngữ rồi." Diệp Tầm Lan trực tiếp lên tiếng giúp Mục Tư Ngữ giải vây , "Tur ngữ nhưng là muội muội ta , cũng là các ngươi con gái nuôi , các ngươi về sau nhưng không cho khi dễ nàng!"

"Nữ nhi ngoan a , ngươi nói ta dám không ?" Diệp Thanh Nguyên khổ cười trêu ghẹo nói , "Tiểu Vũ nhưng là long tổ tổ trưởng , giết người đều không phạm pháp , nếu là thật đem ta bộ xương già này phá hủy , ta coi như là muốn đi minh oan , cũng không tìm tới địa phương!"

Mọi người sau khi nghe , đều không tránh khỏi im lặng nở nụ cười , vốn là không khí lúng túng , cũng vào giờ khắc này tiêu tán hơn nửa.

Thức ăn còn có một đoạn thời gian tài năng đi lên , người một nhà tiếp tục ngồi ở trong phòng khách thiên nam địa bắc mà trò chuyện , theo thời gian đưa đẩy , Mục Tư Ngữ mặc dù còn có chút xấu hổ , nhưng là bởi vì Diệp Thanh Nguyên vợ chồng thái độ , từ từ buông ra.

Nhưng mà , Diệp Thanh Nguyên đột nhiên nói đến một chuyện , đưa tới Lâm Vũ chú ý...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Thân nhân tin tức

Chuyện này nói phải Lâm Vũ khả năng còn có một vị thân nhân trên đời , người đó chính là Lâm Vũ nãi nãi.

Từ nhỏ đến lớn , Lâm Vũ cũng chưa có nghe gia gia nói qua liên quan tới nãi nãi bất cứ chuyện gì , trong nhà cũng không có bất kỳ liên quan tới nãi nãi bất luận cái gì , tại gia gia khi còn sống , Lâm Vũ thật ra thì cũng không chỉ một lần hỏi qua , có thể gia gia cho tới bây giờ đều là nói không rõ ràng.

Vốn là cho là , gia gia lưu lại tin lại nói lên liên quan tới nãi nãi chuyện , có thể sau đó lại phát hiện , chính mình hoàn toàn đoán sai rồi , trong thơ vẫn đối với nãi nãi sự tình không nói chữ nào , này tựa hồ thành Lâm Vũ trong lòng một cái không giải được mê.

Ngay tại Lâm Vũ cho là bí ẩn này vĩnh viễn cũng không giải được thời điểm , Diệp Thanh Nguyên lại đột nhiên nhắc lên chuyện này.

"Tiểu Vũ , ngươi không cảm thấy kinh ngạc sao?" Diệp Thanh Nguyên thấy Lâm Vũ phản ứng so với Diệp Tầm Lan các nàng còn bình thản , không khỏi ngoài ý muốn hỏi tới.

Lâm Vũ cười một tiếng: "Thật ra thì ta đã sớm biết rồi bà nội ta rất có thể còn sống , chỉ là một mực không dám xác nhận mà thôi , cho tới hôm nay hoàn toàn xác nhận."

"Ngươi là làm sao biết ?" Diệp Thanh Nguyên hỏi.

"Ba , nếu như ta nói ta là coi quẻ tính ra , ngài tin sao ?" Lâm Vũ khề cười nói.

Ngay từ lúc mở ra gia gia tin sau đó , Lâm Vũ thấy trong thơ đối với nãi nãi chuyện không nói tới một chữ , liền lặng lẽ tính một quẻ , được đến kết quả , chính là mình nãi nãi rất có thể còn sống trên đời , cho nên hôm nay nghe Diệp Thanh Nguyên nói về , cũng sẽ không cảm thấy quá mức kinh ngạc.

Giúp mình coi quẻ cùng giúp những người khác coi quẻ bất đồng , giúp những người khác coi quẻ , đến cùng có đúng hay không chỉ cần nhìn một chút có thể hay không thu được truyền thừa điểm là được , có truyền thừa điểm vào sổ dĩ nhiên là kết quả chính xác , nếu như không có truyền thừa điểm , không thể nghi ngờ chính là coi quẻ sai lầm.

Thế nhưng , giúp mình coi quẻ vô luận đối với hay là sai , đều không thể thu được truyền thừa điểm , cho nên Lâm Vũ trước kia cũng không dám hoàn toàn xác nhận.

"Ta tin!" Diệp Thanh Nguyên ngược lại không chút do dự nào liền tin Lâm Vũ mà nói , "Lão gia từ lúc còn sống , coi quẻ liền tương đương chuẩn , đem này hạng nhất bản lãnh truyền cho ngươi , cũng không có có gì đáng kinh ngạc."

"Ba , Tiểu Vũ đã sớm được đến Lâm gia gia chân truyền." Diệp Tầm Lan lập tức tiếp lời đầu , "Ta cùng hần hôn sự , hần thật ra thì còn không có hủy đi tin coi như quẻ liền như vậy đi ra , vẫn là ngay mặt ta coi quẻ , nhưng chính là sống chết không chịu đem kết quả nói cho ta biết , thật là tức chết ta!"

Vừa nói , còn làm ra một cái tức giận đáng về , khiến người khác không khỏi tức cười.

Diệp Thanh Nguyên trở về phòng cầm lấy một cái phong cách cổ xưa hộp gỗ , trở lại phòng khách đưa tới Lâm Vũ trên tay , đạo: "Tiểu Vũ , cái hộp gỗ này , chính là lão gia từ khi còn sống giao cho ta , trong này là liên quan tới nãi nãi ngươi sự vật , hần nói đang chờ ngươi hoàn thành học nghiệp sau đó mới giao cho ngươi , chỉ là bởi vì ta quá bận rộn , trong lúc nhất thời không có đem chuyện này nhớ lại , hiện tại nên vật quy nguyên chủ."

Lâm Vũ trầm mặc nhận lấy , trước đại thể quan sát một chút.

Hộp gỗ cũng không lớn , đại khái chỉ có hộp đựng giày một nửa , cũng không phải là cái gì quý giá vật liệu gỗ , càng không có gì kỳ kỳ quái quái khóa , chỉ cần là người bình thường cũng có thể mở ra.

Lâm Vũ ngược lại không gấp mở ra , trực tiếp đưa tay một phen , đem hộp gỗ thu vào không gian truyền thừa , chờ hữu cơ sẽ trở lại thăm cũng không muộn.

Ngược lại ngón này , hoàn toàn đem Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung cho làm choáng váng!

"Tiểu Vũ , đây chính là ngươi dị năng ?" Diệp Thanh Nguyên mặc dù đã tại long tổ những người khác trong miệng biết được , Lâm Vũ có một loại không gian hệ năng lực , nhưng bây giờ tận mắt nhìn đến , vẫn là không tránh khỏi hỏi ra tiếng.

Tô Dung trong mắt càng là tinh quang chớp liên tục , dưới cái nhìn của nàng , chỉ có « Tây Du ký » trung Trần Nguyên Tử , có một tay tên là Tụ Lý Càn Khôn pháp thuật cùng Lâm Vũ thi triển thủ đoạn có chút tương tự , cái này căn bản là Thần Tiên mới có thủ đoạn!

Lâm Vũ mỉm cười gật đầu một cái: "Coi là vậy đi , long tổ cũng là bởi vì coi trọng ta loại thủ đoạn này , mới kéo ta đi vào , nếu không ta bây giờ rất có thể bị bắn chết."

"Ngươi ngón này thật là thần , về sau phải ra ngoài , liền hành lý cũng không muốn mang!" Diệp Thanh Nguyên không tránh khỏi khen ngợi , sau đó lại lời nói xoay chuyển , "Ngay cả về sau đón xe hoặc là ngồi máy bay , cũng chỉ muốn mua một người vé là được , ha ha..."

Lâm Vũ: "..."

Những người khác: "..."

Dùng như vậy thủ đoạn đi làm lên xe trốn vé loại này chuyện , cũng thua thiệt Diệp Thanh Nguyên có thể nghĩ ra được!

...

Ăn cơm trưa , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ bị Tô Dung kéo đi ra ngoài chơi , Lâm Vũ liền bị Diệp Thanh Nguyên kéo , ở trong sân dưới bóng cây bắt đầu đánh cờ.

"Tiểu Vũ , ngươi sẽ không đem lão gia tử để lại cho ngươi đồ vật mở ra ?" Diệp Thanh Nguyên hạ xuống một viên hắc tử , mở miệng hỏi , "Chẳng lẽ ngươi không muốn biết nãi nãi ngươi rốt cuộc là người nào ?"

Nói thế nào đây cũng là Lâm Vũ duy nhất khả năng trên đời thân nhân , nếu như đổi thành những người khác , sớm đã đem cái hộp gỗ kia mở ra , có thể Lâm Vũ phản ứng , hoàn toàn ngoài Diệp Thanh Nguyên dự liệu , trước còn tưởng rằng Lâm Vũ là bởi vì nhiều người mới không tốt đi mở , nhưng hiện tại xem ra , Lâm Vũ đối với chuyện này tựa hồ hoàn toàn không để ý.

Lâm Vũ đem một viên quân trắng rơi vào trước hắc tử bên cạnh , đạo: "Ba , ta biết ngài đang suy nghĩ gì , thật ra thì ta so với bất luận kẻ nào cũng muốn biết rõ bà nội ta đến cùng còn ở đó hay không trên đời , nhưng ta cũng biết , bà nội ta thân phận khẳng định không đơn giản , cho dù bây giờ biết rồi nàng là người nào , cũng không nhất định có năng lực đi tìm nàng."

Có thân nhân tại , ai không muốn hầu ở thân nhân bên người ? Lâm Vũ nãi nãi khẳng định cũng loại này ý nghĩ , năm đó rồi đi trượng phu cùng con cái , nhất định là có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm , liền Liên Gia Gia đều không giải quyết được chuyện , nói rõ khó khăn tuyệt sẽ không tiêu đi nơi nào.

Lâm Vũ hiện tại mặc dù rất muốn thấy nãi nãi một mặt , nhưng là biết rõ chuyện này tuyệt đối không dễ dàng.

Cùng nó như vậy , còn không bằng thảo luận kỹ hơn , chỉ cần nãi nãi còn sống , sớm muộn có một ngày sẽ gặp mặt , hơn nữa thời gian còn sẽ không quá lâu.

Diệp Thanh Nguyên gật đầu một cái , tiếp tục hạ xuống một con trai: "Chuyện này , chúng ta cũng không tiện dính vào , chính ngươi đi nắm chặt là được , ta tin tưởng ngươi có thể xử lý tốt."

Lâm Vũ hướng về phía hắc tử dừng dung một tiếng , không nói tiếp nữa.

Thật ra thì còn có một việc Diệp Thanh Nguyên không biết , chính là loại trừ nãi nãi ở ngoài , Lâm Vũ còn có một cái thân nhân trên đời , đương nhiên người này không phải Lâm Cảnh Hoán , cũng không phải Lâm Văn Phi.

Lâm Cảnh Hoán cha con đối với Lâm Vũ mà nói , chẳng qua là có liên hệ máu mủ người mà thôi , căn bản cũng không phải là thân nhân! Thậm chí còn là cừu nhân , tồn tại thù không đội trời chung!

Chuyện này đồng dạng là Lâm Vũ coi nhẹ tính ra , hiện tại vẫn chưa có hoàn toàn xác nhận , cũng không tiện nói.

Hiếm có như vậy nhàn nhã thời gian , hai người cũng không quá nguyện ý tại cái đề tài này lên dây dưa tiếp , tại dưới bóng cây uống trà , yên lặng không nói mà tiếp tục đánh cờ.

Chơi cờ vậy , dưới bình thường tình huống so với cờ tướng càng tiêu hao thời gian , thẳng đến bốn giờ chiều , hai người còn không có xuống xong , bất quá chỉ cần thoáng biết cờ vậy đều biết , lúc này Lâm Vũ đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối , Diệp Thanh Nguyên trên căn bản đã không thể cứu vãn.

Sa sút chẳng qua là sớm muộn chuyện mà thôi.

Lúc này , Tô Dung các nàng trở lại , lần này lại nhiều tới một người.

"Ánh Tuyết ? !" Lâm Vũ nhìn người tới , không khỏi hơi sững sờ , "Ánh Tuyết , ngươi tại sao cũng tới ?"

Người vừa tới không phải là người khác , rõ ràng là Lâm Ánh Tuyết!

"Ngươi còn nói ?" Tô Dung tròn mắt nhìn Lâm Vũ liếc mắt , "Hôm nay nhưng là nghỉ lễ , ngươi để cho nàng một người lẻ loi ở nhà còn thể thống gì ? Nếu không phải ta đột nhiên nghe được Lan nhi cùng tư ngừ nói chuyện , ta còn không biết ngươi đột nhiên nhận một cô em gái..."

Chương 142: Nghi vấn càng ngày càng nhiều

"Ây..." Lâm Vũ trong lúc nhất thời còn thật không biết giải thích thế nào.

Lâm Ánh Tuyết vốn cũng không phải là cái loại này thích náo nhiệt người, cũng không phải hoa hạ người. Hoa hạ tết trung thu, đối với nàng mà nói chính là một cái phổ thông không thể phổ thông đi nữa thời gian, hơn nữa Diệp Tầm Lan trước kia cũng cùng nàng nói cùng đi nghỉ lễ, nhưng nàng không có đáp ứng, Lâm Vũ cũng không có quá mức so đo.

Đương nhiên, Mục Tư Ngữ đương thời cũng không có đáp ứng cùng đi, kết quả còn chưa phải là bị Tô Dung kéo tới?

Chủ yếu là Lâm Vũ không ngờ rằng Diệp Thanh Nguyên vợ chồng tốt như vậy nói chuyện, nếu không sớm đã đem các nàng mang tới, đâu còn muốn phiền toái như vậy?

Lâm Vũ thậm chí phỏng đoán, nếu như Lục Mộng Tâm chưa có trở về quê nhà, giống vậy sẽ bị Tô Dung cùng nhau kéo qua tới.

"Được rồi được rồi, các người hai người tiếp tục đánh cờ." Tô Dung cũng lười đối với chuyện này so đo đi xuống, quay đầu về Diệp Tầm Lan các nàng nói: "Chúng ta mẹ nấy cái đi trong phòng nói chuyện."

"Chúng ta cũng không xuống, cùng nhau vào nhà đi." Diệp Thanh Nguyên cũng đứng dậy theo, đối với mọi người chào hỏi.

"Ba, người có phải hay không nhanh thua, mới tìm cái cờ này?" Diệp Tầm Lan cười híp mắt mà nhìn cha mình.

"Ho khan một cái!" Diệp Thanh Nguyên mặt già đỏ lên, bất quá biết rõ những người khác không hiểu cờ vây, vì vậy liền trực tiếp nói chọc cười: "Ván này coi như lại xuống mấy giờ cũng xuống không xong, coi như là hoà, hắc hắc, Tiểu Vũ người nói đúng chứ?"

Lâm Vũ gật đầu một cái, cùng mọi người cùng nhau vào phòng, trong chốc lát, cơm tối liền đã làm tốt, người một nhà tụ chung một chỗ ăn cơm, cơm nước xong liền ở trong sân ăn trà bánh ngắm trăng, vui vẻ hòa thuận.

Bình thường có cái gì phiền não, áp lực, vào giờ khắc này tựa hồ cũng theo gió mà đi.

Cứ như vậy một mực ngồi vào mười giờ tối, Lâm Vũ nhìn xuống thời gian, liền đứng lên đưa ra cáo từ: "Cha, mẹ, hôm nay trễ lắm rồi, chúng ta đi về trước."

"Các người về đâu đi?" Diệp Thanh Nguyên cũng đứng dậy theo, một cái tát vỗ vào Lâm Vũ trên đầu: "Nơi này lại không phải là không có chỗ ở địa phương, hôm nay liền ở đây, dù sao ba người các người, nên làm cùng không nên làm cũng đã làm rồi, ta bây giờ liền kêu a di thu thập hai gian phòng, người và Lan nhi còn có tư ngữ ở cùng gian, Ánh Tuyết một gian."

Diệp Thanh Nguyên này không có tim không có phổi mà nói, đem Lâm Vũ, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đều nháo cái mặt đỏ ửng, thịnh tình khó chối từ bên dưới, Lâm Vũ cùng chúng nữ chỉ đành phải đồng ý, bất quá Lâm Ánh Tuyết hay là trở về rồi một chuyến, đem tắm rửa quần áo cho mang theo tới.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng ngược lại không yêu cầu trở về cảm, không gian truyền thừa bên trong tùy thời có dự bị.

Cũng có lẽ là bởi vì nghỉ lễ nguyên nhân, hơn nữa địa điểm bất đồng, cũng không phải là tại trong nhà mình, cho nên Lâm Vũ cũng không có đi cùng Lâm Ánh Tuyết song tu. Hay nói giỡn, vạn nhất tu luyện quá muộn, bị bắt tại trận, mình coi như mượn tới 100 tấm miệng, cũng nói không rõ!

Tắm xong, Lâm Vũ trở về phòng, liền từ không gian truyền thừa bên trong xuất ra nải nải lưu lại hộp gỗ, lần nữa thoáng quan sát một phen, liền đem hộp gỗ mở ra.

"Tin? Sách?" Lâm Vũ thấp giọng thì thầm.

Đập vào mi mắt, là một cái thổ hoàng sắc phong thư, phía trên dùng bút lông viết "Lâm gia hậu nhân thân khải" này sáu cái chữ, phong thư phía dưới, là hai quyển phong cách cổ xưa thư tịch, bên cạnh còn có một quả thúy lục sắc hình cá ngọc bội.

Trừ lần đó ra, cũng không vật khác.

Lâm Vũ tạm thời không có đi quán ngọc bội cùng thư tịch, mà là lấy trước lên phong thư trực tiếp mở ra, ngược lại Diệp Tầm Lan, cầm lấy hộp gỗ, đem bên trong thư tịch đưa cho Mục Tư Ngữ, mình thì lấy lên một quyển khác mở ra.

"Cũng còn khá, không phải mật văn." Nhìn đến trong thư nội dung, Lâm Vũ không khỏi khẽ mỉm cười.

Nếu là giống như gia gia như vậy lưu lại một thiên mật văn, vậy thì lại phải đi tìm trong đó quy luật đi phân giải, trời mới biết lúc nào mới có thể đem trong thư nội dung phân giải đi ra.

Trong thơ nội dung thật nhiều, đầu tiên là nói một lần Lâm Vũ nãi nãi lai lịch, nàng kêu đường mạn trúc, xuất từ một cái thần bí cổ võ thể lực: Đường môn, về phần Đường môn vị trí, trong thơ cũng không có giảng, chỉ nói là rất khó tìm.

Đường mạn trúc tại đại khái hơn 40 năm trước, một lần nhập thể lịch luyện thời điểm, tình cờ gặp Lâm Vũ gia gia Lâm Thanh Sơn, chuyện tình kế tiếp, liền không cần nói nhiều, giữa hai người có tình cảm, sau đó tu thành chính quả.

Sau đó không lâu, đường mạn trúc tự trước sau sinh ra hai đứa con trai, chính là Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vũ phụ thân.

Xem như vậy, chuyện này thấy thế nào đều là một chuyện tốt, nhưng là cảnh đẹp cũng không dài, ngay tại Lâm Vũ phụ thân tròn tuổi ngày ấy, trên yến tiệc nhưng là tới mấy vị khách không mời mà đến.

Đường môn người đã tìm tới cửa.

Đi qua một phen giao thiệp, đường mạn trúc cuối cùng cường bức Đường môn áp lực, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng đi theo những người này trở về Đường môn, này nguyên do trong đó, trong thơ giống vậy không có nói, hơn là đưa ra một người duy nhất điều kiện: Đường môn không thể lấy bất kỳ phương thức nào đối phó Lâm Thanh Sơn cùng với hậu nhân.

Phong thư này, chính là đường mạn trúc trở về Đường môn một ngày trước ban đêm viết xuống.

"Kỳ quái." Lâm Vũ đem tin buông xuống, cầm lên cái viên này ngọc bội đánh giá, không khỏi hơi nhú lên mày kiếm.

Nãi nãi ở trong thư nói, càng tin tức cận kề, ở nơi này trong ngọc bội, lại ba giao phó cho: Nàng hậu nhân, cần phải đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới sau đó, mới có thể đi điều tra trong ngọc bội nội dung.

Có thể vấn đề liền xuất hiện ở nơi này, Lâm gia cũng không có tu luyện công pháp, hậu nhân muốn đạt tới luyện khí hóa thần, lại nói dễ dàng sao?

"Chẳng lẽ?" Lâm Vũ đột nhiên hai mắt tỏa sáng, đưa mắt rơi vào Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ thư tịch lên.

Trong này chẳng lẽ thì có một quyền nội công tâm pháp?

Nhưng là suy nghĩ một chút lại không đúng, nếu như trong này có nội công tâm pháp, gia gia tại sao không có tu luyện? Làm sao có thể sẽ đem trọng yếu như vậy đồ vật giao cho Diệp Thanh Nguyên bảo quản? Những vấn đề này như thế cũng không nói được.

Sự thật chứng minh, Lâm Vũ suy đoán có đạo lý.

Này hai quyển thư tịch, đúng là hai quyển bí kíp, nhưng lại không có nội công tâm pháp, Diệp Tầm Lan trên tay kia vốn, tên gọi «mưa hoa đầy trời», mà Mục Tư Ngữ trên tay kia một quyển, bìa viết là «Độc Kinh» hai chữ.

Nếu như án trong tiểu thuyết kinh nghiệm, Đường môn chính là chơi đùa ám khí cùng độc dược cao thủ, này hai quyển bí kíp nhất định là nãi nãi lạng lẹ chép lại.

"Tiểu Vũ, này «mưa hoa đầy trời» là một quyển ám khí tu luyện bí mật, chính thích hợp ngươi tu luyện phi đao đây." Diệp Tầm Lan đem thư tịch đưa tới Lâm Vũ trên tay.

"Chủ nhân, ngươi có bộ này bí kíp, tạm thời cũng không cần tại không gian truyền thừa bên trong đổi." Tiểu Y cũng ở trong ý thức nhắc nhở, "Còn nữa, này trong ngọc bội nội dung, ta khuyên ngươi bây giờ không nên suy nghĩ nhiều, vẫn là dựa theo nãi nãi phân phó, đạt tới luyện khí hóa thần sau đó mới đến xem."

Lâm Vũ âm thầm gật đầu, theo Diệp Tầm Lan trên tay nhận lấy «mưa hoa đầy trời», đại thể nhìn một chút bên trong nội dung, đúng là một bộ rất lợi hại ám khí tu luyện bí kíp, vốn là chính mình đánh thắng lượng đi không gian truyền thừa bên trong hồi đoái một bộ ám khí tu luyện bí kíp, dưới mắt vừa vặn có thể tiết kiệm xuống không ít truyền thừa điểm.

Không những có thể tiết kiệm xuống truyền thừa điểm, ngược lại còn có thể đem chép một phần, để cho hệ thống thu về tới kiếm lấy không ít truyền thừa điểm!

"Nghĩ vẫn là càng ngày càng nhiều." Lâm Vũ đem bí kíp, tin cùng ngọc bội thả lại hộp gỗ, đem thu hồi không gian truyền thừa sau, liền đối với hai nữ nói: "Được rồi, chúng ta đi trước ngủ đi."

Cái khác nghĩ vẫn, chỉ có thể chờ đợi mình tới luyện khí hóa thần sau đó mới đi tìm một chút câu trả lời.

Về sau, Lâm Vũ lại nghĩ tới Tiềm Long Bang tới nay hành động, đưa mắt nhìn sang ngoài cửa sổ, nhìn bên ngoài ánh trăng, lẩm bẩm nói: "Hy vọng Lý đại ca bọn họ hết thấy thuận lợi..."

Chương 143: Thoát khỏi không chế

Lâm Vũ thẳng đến hơn bảy giờ sáng , mới dừng lại tu luyện , đem chân khí trả lại cho Diệp Tầm Lan , liên an tĩnh đang đợi hai người bọn họ thu công.

Lúc này Lâm Vũ , đột nhiên phát hiện kẻ từ cùng Lâm Ánh Tuyết song tu sau đó , như vậy tu luyện hiệu suất , quả thực liền cùng ốc sên không sai biệt lắm!

Lập tức lại đem lung lay đầu , đem cái ý niệm quên đi.

Cùng Lâm Ánh Tuyết song tu , chẳng qua là kẻ tạm thời mà thôi, coi như hiệu suất cao hơn nữa không có khả năng một mực song tu đi xuống , trước mắt hai vị này mới là vợ mình , chính mình mỗi ngày lại cùng nữ nhân khác ngủ , đây coi là cái gì chuyện ?

Coi như sẽ không phát sinh chuyện khác , nhưng từ đầu đến cuối không phải chuyện tốt.

Chờ khoảng thời gian này đi qua , tu luyện sinh hoạt cũng nên trở về quỹ đạo chính.

Hơn mười phút đi qua , Diệp Tầm Lan cũng đi theo thu công , giống vậy đem chân khí trả lại cho Lâm Vũ , ngay sau đó Mục Tư Ngừ cũng đình chỉ tu luyện.

Chuẩn bị thức dậy thời điểm , Lâm Vũ thấy Diệp Tầm Lan còn muốn nằm ý , không tránh khỏi trêu ghẹo nói: "Hiện tại cũng gần tám giờ , chúng ta nhanh lên một chút thức dậy đi, không còn lên , ba mẹ ta ước chừng phải trò cười chúng ta."

"A!"

Diệp Tầm Lan cả kinh , đột nhiên nghĩ tới mình là ở tại cha mẹ nơi này , năm ý tâm tư thoáng cái quăng ra ngoài chín tầng mây , lập tức thức dậy , lấy tốc độ nhanh nhất mặc quần áo xong.

Mục Tư Ngừ trên mặt càng là muốn nhỏ máu , giống vậy lấy tốc độ nhanh nhất thức dậy mặc quần áo.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng sau khi xuống lầu , Diệp Thanh Nguyên vợ chồng cùng Lâm Ánh Tuyết chính ở trong phòng khách ăn điểm tâm.

Diệp Thanh Nguyên thấy Lâm Vũ ba người bọn họ xuống lầu , cười híp mắt nhìn ba người , lời nói thâm thía nói: "Ta biết ba người các ngươi tinh lực dồi dào , nhưng là phải chú ý tiết chế , người tuổi trẻ chơi bởi quá độ có thể không là chuyện tốt!"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ đồng thời khuôn mặt đỏ lên , nhớ tới đêm qua điên cuồng , không khỏi cả người như nhũn ra , lập tức một trái một phải nắm chặt Lâm Vũ cánh tay , e sợ cho chính mình một cái đứng không vững... Trên thực tế nào có khuếch đại như vậy?

Đi qua một đêm tu luyện , coi như trước như thế nào đi nữa điên đều không có ảnh hưởng gì , hai người bọn họ này rõ ràng cho thấy tác dụng tâm lý!

Lâm Vũ nhìn hai nữ đáng yêu , nhất thời tức giận liếc Diệp Thanh Nguyên liếc mắt: "Ngươi một cái lão không tu!"

"Tiểu tử thú , ngươi đây là ý gì ? Có ngươi như vậy đối với cha vợ nói chuyện sao?" Diệp Thanh Nguyên cũng không cam chịu yếu thế , nhảy mà một hồi liền từ trên ghế salon đứng lên , nhìn trận thế này , Lâm Vũ nếu không phục cái mềm mại , hôm nay tựa hồ vẫn không thể làm tốt.

"Có a." Lâm Vũ nhưng là hoàn toàn không mua hấn sổ sách , rất tiêu sái đáp lại đạo: "Ngài bây giờ không phải là gặp được ?"

"Ngươi..." Diệp Thanh Nguyên bị hấn nói á khẩu không trả lời được.

Tô Dung thấy vậy , không nhịn được cười khẽ một tiếng , hướng về phía hai người chính là một trận cười mắng: "Ta nói các ngươi hai người , có thể hay không đừng tại sáng sớm liên cãi vã ? Làm người nghe không tốt lắm ? Bất quá Tiểu Vũ , Lan nhi , còn có tư ngừ , ba người các ngươi thật muốn tiết chế một điểm!"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ cúi đầu không dám nói lời nào , Lâm Vũ khóe miệng không ngừng co quắp , chỉ là bởi vì tu luyện cho nên trở nên như vậy mới dậy mà thôi, hai người này đều muốn đi nơi nào ?

"Được rồi , chúng ta đi trước luyện võ , hôm nay còn có một ít chuyện phải xử lý , luyện xong võ sau đó có thể sẽ trực tiếp về nhà , hôm nay cũng sẽ không tới nơi này." Lâm Vũ nhún vai một cái , mang theo hai nữ liền hướng bên ngoài đi.

Thật ra thì phải luyện võ mà nói , trực tiếp tại trong nhà này là được , nhưng là nhìn tình huống bây giờ , nếu như ở lại chỗ này nữa , chính mình cha vợ

cùng mẹ vợ , còn không chừng sẽ nói ra cái nào làm người mặt đỏ tới mang tai mà nói.

Cùng nó như vậy , còn không bằng trực tiếp đi bên ngoài.

"Thúc thúc , a di , ta cũng cáo từ." Lâm Ánh Tuyết cũng đưa ra cáo từ.

Hôm nay nhưng là có Satan tổ chức sát thủ tới , nàng phải đi hỗ trợ , Lâm Vũ chính là bởi vì cái này nguyên do , hôm nay mới sẽ không tới nơi này nữa , để tránh bọn họ lao hai người miệng vì chính mình lo lắng.

"Tiểu Vũ , các người còn không có ăn điểm tâm , ta bây giờ liền kêu a di làm chút , các người ăn xong lại đi!" Tô Dung hướng về phía ba người bóng lưng hô.

"Chúng ta ở bên ngoài ăn chút..."

...

Tiêm Long Bang hiệu suất cũng không tệ lắm , thừa dịp Satan chỉ nhánh người bởi vì nghỉ lễ buông lỏng cảnh giác , lại vừa là lấy vô tâm tính có tâm tình tình hình xuống , chiến quả thập phần khả quan.

Theo tay súng bắn tia đánh phát súng đầu tiên bắt đầu , từ đầu đến cuối giao chiến không tới nửa giờ , liền trực tiếp đem Satan tổ chức chi nhánh cho một oa đoan , trong bang chỉ có ba cái thành viên chịu rồi điểm bị thương nhẹ , những người khác đều bình yên vô sự , có thể nói lần này đánh ra , là lấy toàn thắng tư thái trở về!

Lý Hồng Thạc mang theo thủ hạ mình , đem Satan tổ chức chi nhánh diệt đi sau đó , liền lập tức an bài nhân thủ , tại mười giờ sáng nay trở lại thành phố Đông Hoa , cũng trước tiên liên lạc với Lâm Vũ.

"Ừ, không tệ!" Lâm Vũ trong điện thoại nghe Lý Hồng Thạc kể xong , tán thưởng mà đáp lại: "Lý đại ca , lần sau hành động , không muốn lựa chọn Kinh Nam tỉnh phụ cận , làm hết sức lựa chọn xa một chút địa phương."

Satan tổ chức hai lần đều là tại phái ra sát thủ sau đó , mục đích chỉ nhánh liền bị người cướp sạch , nếu đúng như là một lần còn có thể nói phải trùng hợp , thế nhưng liên tục hai lần đều như vậy , hơi có chút đầu óc người , cũng có thể đoán được chuyện này cùng Lâm Vũ thoát không khỏi liên quan.

Đối phương tiếp theo nhất định sẽ tăng cường phụ cận chi nhánh phòng bị , nếu như Tiêm Long Bang muốn ngược gió gây án , chỉ sợ rất dễ dàng đi nhậm vào địch nhân bẫy rập , thậm chí có khả năng toàn quân bị diệt!

Cùng nó như vậy , còn không bằng bỏ gần cầu xa , dời đi Satan tổ chức sự chú ý , dùng đối phương mệt nhọc đối phó.

"Lâm huynh đệ , ta biết." Lý Hồng Thạc hiển nhiên cũng nghĩ đến một điểm này , "Khoảng thời gian này chúng ta sẽ tạm thời ẩn núp đi xuống , tính dưỡng một hai tháng lại nói."

"Ừ, như vậy đi , lần sau các người muốn hành động thời điểm , trước cùng ta nói một hồi , các người đi xa địa phương chi nhánh , mà ta ngay tại Kinh Nam tỉnh phụ cận lại tìm một cái , chúng ta mang đến xa gần giáp công!" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến như vậy một ý kiến.

Bản thân một người mượn không gian truyền thừa , coi như đối phương phòng bị lại sâm nghiêm , như thường có thể giống như chôn không người!

Lâm Vũ ngược lại không kịp chờ đợi muốn nhìn một chút , nếu như hai cái phân bộ đồng thời bị cướp , đám kia ngu dân đến cùng sẽ có phản ứng gì ?

"Không thành vấn đề!" Lý Hồng Thạc hưng phấn nói , "Chờ chúng ta hành động thời điểm , nhất định sẽ thông báo Lâm huynh đệ..."

Cúp điện thoại , Lâm Vũ ngồi ở trên ghế sa lon trầm mặc hồi lâu , lại cảm điện thoại lên có liên lạc Liễu Thi Ngưng , tính toán thời gian , Satan tổ chức kia hai cái ngân bài tình anh sát thủ hẳn là xuống máy bay rồi , có thể Liễu Thi Ngưng đến bây giờ còn không có đem đối phương tình báo phát tới , đây cũng là làm người có chút khó hiểu.

"Lâm đại ca , ta đang muốn tìm người." Điện thoại vừa tiếp thông , Liễu Thi Ngưng còn không đợi Lâm Vũ đặt câu hỏi , liền trực tiếp nói: "Những sát thủ kia khả năng bởi vì người mọi chuyện liệu địch tiên cơ , đột nhiên đề cao cảnh giác , bọn họ xuống máy bay không lâu liền nhận được trụ sở chính tin tức , biết rõ trang bị tiếp tế bị đoạn sau đó , không có qua ba phút liền đem điện thoại di động cho trực tiếp vứt bỏ , ta bây giờ căn bản giám thị không tới đối phương động tĩnh , người khoảng thời gian này , nhất định phải vạn phần cẩn thận!"

Kia mang theo thanh âm trong trẻo lạnh lùng trung , tràn đầy đối với Lâm Vũ lo âu.

Lâm Vũ hơi sững sờ , cái tin tức này , đã hoàn toàn ngoài tất cả mọi người dự liệu , đồng thời cũng để cho toàn bộ sự tình , hoàn toàn thoát khỏi bản thân điều khiển...

Chương 144: Biện pháp giải quyết

"Xem ra ta còn đánh giá thấp cái này Satan tổ chức." Lâm Vũ âm thầm thì thầm, "Sớm biết như vậy, nên phải tiễn Thanh đi qua nhìn chăm chăm."

Trước đối phương hai lần phải sát thủ tới, mình cũng sờ trường trước đó người một bước, đem đối phương phải tới giết đi tay đưa bốn trong lòng bàn tay, lần này giống vậy thì cho là như vậy, có thể thiên toán vạn toán, lại không có tính tới đối phương liền đơn giản như vậy một bước động tác, đem chính mình ưu thế hoàn toàn đi toàn bộ!

Có lẽ là chính mình quá mức lệ thuộc vào ở Liễu Thi Ngưng các nàng kỹ thuật, nghĩ thầm Liễu Thi Ngưng các nàng nhất định có thể nhìn chăm chú đối phương, cũng chưa có đi quấy rầy tiễn Thanh tu luyện, kết quả đưa đến hiện tại cục diện.

Hiện tại kia hai cái sát thủ, so với Lâm Ánh Tuyết các nàng lợi hại hơn rất nhiều, lại thoát khỏi Liễu Thi Ngưng các nàng giám thị.

Sự tình, trở nên so với trong tưởng tượng còn gai góc hơn!

"Lâm đại ca, đối phương tại hạ mỗi cái chi nhánh trung theo dõi cùng mấy vi tính, cũng không có kết nối mạng lưới, ta căn bản không khả năng truy lùng, người bây giờ có biện pháp gì không?" Liễu Thi Ngưng đã hoàn toàn không có chủ ý, không thể làm gì khác hơn là hỏi ý kiến một hồi Lâm Vũ có đối sách gì.

Lâm Vũ suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng chỉ đành phải bắt đầu nói: "Không có cách nào, khoảng thời gian này ta chỉ có thể tùy thời bảo trì cảnh giác, cứ như vậy đi."

"Vậy người phải cẩn thận!" Liễu Thi Ngưng lần nữa dặn dò.

"Yên tâm đi, không có việc gì, treo."

Lâm Vũ nói xong cũng cúp điện thoại, nửa nằm ngồi ở trên ghế sa lon nhìn chăm chăm trần nhà, trong lòng không ngừng đang suy tư đối sách, nhưng là vô luận như thế nào muốn, cũng không nghĩ đến một cái có thể được biện pháp.

Đối phương hiện tại tựa như cùng thuộc về trong bóng tối mãnh thú, chính mình hoàn toàn không biết, này mãnh thú đến cùng sẽ từ lúc nào hướng mình mở ra miệng to như chậu máu.

"Tiểu Vũ, người làm sao vậy?" Diệp Tầm Lan cầm lấy một quyển sách đi tới trong phòng khách, thấy Lâm Vũ thần sắc có chút không bình thường, không khỏi lo lắng hỏi.

Cùng lúc đó, Mục Tư Ngữ cùng Lâm Ánh Tuyết cũng tới đến phòng khách, hướng Lâm Vũ ném hỏi dò ánh mắt.

Lâm Vũ nhìn một chút ba người, than nhẹ một tiếng, đem sự tình đại thể hướng các nàng nói một lần.

Tam nữ sau khi nghe xong, cũng không có chú ý, chuyện này tựa như cùng đánh đòn cảnh cáo, gõ được tất cả mọi người đều đầu óc choáng váng, hoàn toàn không tìm được một cái đột phá khẩu.

Đương nhiên, cũng không phải là hoàn toàn không có đột phá khẩu, còn có một cái biện pháp.

Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra, cho Thích Chính Minh phát một cái tin tức, đem tình huống đại thể nói một lần, cũng muốn rồi Thích Chính Minh hòm thư.

Chẳng được bao lâu, Thích Chính Minh thì có trả lời, Lâm Vũ trả lời hồi thờ nói một tiếng cảm ơn, lại cho Liễu Thi Ngưng phát một cái tin tức, đề cho nàng đem kia hai cái sát thủ tình báo phát đến Thích Chính Minh trong hòm thư.

Mượn long tổ lực lượng đến giải quyết, là Lâm Vũ trước mắt duy nhất có thể tìm được đột phá khẩu.

"Tiểu Vũ, loại trừ mượn long tổ lực lượng, chẳng lẽ cũng chưa có biện pháp khác?" Diệp Tầm Lan ngồi vào Lâm Vũ bên người, cầm lấy cánh tay hắn hỏi lần nữa.

"Ai! Còn có một cái không phải biện pháp biện pháp." Lâm Vũ khẽ thở dài.

"Biện pháp gì?" Diệp Tầm Lan vội vàng hỏi.

Mục Tư Ngữ cùng Lâm Ánh Tuyết cũng mặt đầy mong đợi nhìn Lâm Vũ, cũng muốn nghe một chút hần đến cùng có cao kiến gì.

Lâm Vũ nhìn tam nữ đáng vẻ , thần bí cười một tiếng , xòe bàn tay ra , sau một khắc , một cái vỏ rùa trống rỗng xuất hiện tại trong bàn tay hắn , Diệp Tầm Lan các nàng cuối cùng biết Lâm Vũ biện pháp rốt cuộc là gì đó!

Nguyên lai hắn là muốn bói lên một quẻ , nhìn đối phương một cái gần đây có cái gì động tĩnh.

Lấy Lâm Vũ xem bói năng lực , đây đúng là một cái không tệ biện pháp!

Tại ba người nhìn soi mói , mấy phút sau , xem bói đã có kết quả , Lâm Vũ nhìn cái này quái tượng , tạm thời thờ phào nhẹ nhõm: "Đối phương ở nơi này trong vòng mấy ngày sẽ không có hành động! Có này mấy ngày , long tổ cũng có thể tìm tới đối phương hành tung , nếu như không tìm được , cũng chỉ có thể nói rõ hoa hạ long tổ quá vô năng rồi!"

Tam nữ đồng thời thờ phào nhẹ nhõm , Satan tổ chức ngăn bài tình anh sát thủ thật là lợi hại , thế nhưng bọn họ bây giờ đang ở hoa hạ trên địa bàn , Lâm Vũ lại vừa là long tổ phó hợp thành đội , hắn ra lệnh đi , lấy long tổ năng lực muốn tìm được đối phương , căn bản không dùng được mấy ngày!

Chỉ cần bọn họ hành tung rơi vào hoa hạ long tổ trong mắt , liền sẽ không nữa có vấn đề gì.

"Được rồi." Lâm Vũ đem vỏ rùa thu hồi , đuổi người một cái , "Hai vị phu nhân , chúng ta còn có hai ngày nghỉ ngơi , các người có cái gì an bài không có ? Chúng ta đi đâu chơi đùa ?"

"Người tại một tuần sau còn có một hồi tỷ thí , chẳng lẽ không muốn tu luyện sao?" Diệp Tầm Lan không hiểu nói , "Thừa dịp hai ngày này nghỉ , người ở nhà cùng Ánh Tuyết song tu há chẳng phải là tốt hơn ?"

Cái kia kêu Đàm Thanh Bình người , tu vi so với Lâm Vũ cao hơn , Lâm Vũ nếu như không mượn cái kia Không Gian Dị Năng cùng thanh kiếm kia , căn bản rất khó thủ thắng , thế nhưng kia một hồi tỷ thí lại nhất định phải đi đối mặt.

Nếu không Lưu Từ Hiên tên kia sẽ không từ bỏ ý đồ!

Mặc dù Lưu Từ Hiên đối với Lâm Vũ mà nói , chẳng qua là một cái vai hề , nhưng coi như là vai hề , nếu như không kịp thời giải quyết , rất có thể trong tương lai một ngày nào đó , trở thành đề chết lạc đà kia cuối cùng một cây rom rạ... Diệp Tầm Lan hoàn toàn không hiểu , Lâm Vũ tại sao không nắm chặt hết thời gian đi tu luyện ? Ngược lại suy nghĩ đi nơi nào chơi đùa.

Lâm Vũ cười lắc đầu một cái: "Tu luyện mà , cũng phải lao dật kết hợp mới được , luôn một vị mà đóng cửa khổ tu , cũng không là một chuyện tốt , hơn nữa ta hoàn toàn có thể tại trong vòng bảy ngày đột phá , không có gì thật lo lắng cho , được rồi , các người có không có gì đề nghị gì hay ?"

"A..." Diệp Tầm Lan con người chuyển động , "Dù sao cũng không có thích hợp địa phương , nếu không chúng ta liền đến nơi đi một chút ?"

"Cũng tốt , vậy đi thôi." Lâm Vũ vừa nói liền đứng dậy , chuẩn bị mang theo ba người đi ra bên ngoài giải sầu một chút.

Nói thật khoảng thời gian này trải qua thật kiểm chế , ra ngoài giải sầu một chút cũng tốt.

"Tiểu Vũ , người theo Lan tỷ tỷ cùng Ánh Tuyết đi thôi , ta không đi." Mục Tư Ngữ nhẹ giọng nói.

Nàng chính là một cái tiêu chuẩn trách nữ , đối với những chuyện này hoàn toàn không có hứng thú , lần trước bởi vì đối phó cái kia kêu Grey sát thủ , phụng bồi Lâm Vũ tại Đông Sơn Thủy Khố du ngoạn , kết quả thế nào ? Hai người ăn cơm trưa xong liền trực tiếp ngủ thẳng tới bốn giờ chiều , ở nơi này là gì đó du ngoạn ?

"Vũ ca , ta cũng không đi rồi."

Lâm Ánh Tuyết thì càng không nói dùng , trong từ điển khả năng căn bản là không có chơi đùa cái chữ này tồn tại , cả ngày lẫn đêm đều là tu luyện , tu luyện , hay là tu luyện.

Thấy các nàng không nghĩ ra đi , Lâm Vũ cũng không miễn cưỡng: "Tốt lắm , ta cùng Lan tỷ tỷ đi ra ngoài một chút , buổi trưa sẽ không về nhà ăn cơm."

Dứt lời , liền mang theo Diệp Tầm Lan đi ra khỏi nhà , tại trên đường chính mờ mịt không căn cứ đi tới.

Lâm Vũ nhìn giống như sỏ lông chim nhỏ giống nhau vui sướng Diệp Tầm Lan , nội tâm đột nhiên toát ra một cỗ áy náy , trước mắt vị này chính là cùng mình định thông gia từ bé thê tử , nếu như không là nàng , mình và Mục Tư Ngữ cơ bản không có khả năng , nhưng là ba người chung một chỗ sau đó , chính mình tựa hồ không có lại đơn độc theo qua nàng.

Mặc dù Diệp Tầm Lan cho tới bây giờ không có nói qua gì đó , thậm chí trong lòng liền một chút không vui cũng không có , thế nhưng nàng không ngại là nàng chuyện , chính mình có không có tấn trách , chính là mình vấn đề!

"Tiểu Vũ , chúng ta đi bên kia đi một chút." Diệp thăm thanh âm , đem Lâm Vũ suy nghĩ kéo trở lại.

Lâm Vũ mỉm cười gật đầu: " Được..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Bắt lực thăng bé trai

"Các vị lòng tốt Đại ca ca , Đại tỷ tỷ , thúc thúc a di , muội muội ta bị bệnh , cầu các người xin thương xót , mượn chút tiền cho ta muội muội xem bệnh , ta nhất định sẽ mau chóng còn."

Lâm Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đi trên một chiếc cầu thời điểm, bỗng nhiên thấy trước mặt cách đó không xa , có một đứa bé trai chính quỳ dưới đất , không ngừng hướng trên cầu người đi đường nhờ giúp đỡ , thấy thế nào đều rất đáng thương , bất quá đầu năm nay , giả bộ đáng thương người nhiều hơn nhiều , bốn phía người đi đường đối với cái này hoàn toàn làm như không thấy.

Ngược lại Lâm Vũ thấy cái này quần áo rách nát , cả người trên dưới bẩn thỉu trẻ nít , cùng với cặp kia bắt lực lại ánh mắt kiên định , chỉ cảm giác sâu trong nội tâm mình nào đó cầu nối đột nhiên bị kích thích , không khỏi dừng bước lại.

Quá giống!

Cái này thăng bé trai ánh mắt , thật rất giống khi còn bé chính mình!

Loại ánh mắt này , tuyệt đối không thể nào là giả bộ tới!

Hắn là thật có khó khăn , vạn bất đắc dĩ mới ở chỗ này hướng người đi đường nhờ giúp đỡ.

"Lan tỷ , chúng ta đi xem một chút." Lâm Vũ đối với Diệp Tầm Lan đạo.

"Ừm" Diệp Tầm Lan gật gật đầu , bằng từ Lâm Vũ kéo tay mình đi tới thăng bé trai trước mặt.

"Tiểu đệ đệ , người có phải hay không gặp phải khó khăn gì rồi hả?" Lâm Vũ ngồi xổm người xuống hỏi thăng bé trai.

Cái này thăng bé trai , đại khái không tới mười tuổi đáng vẻ , chỉ là nhìn lấy hắn mặc đồ này , kẻ ngu đều có thể nhìn ra gia cảnh hắn thập phần bần hàn.

Thăng bé trai ngẩng đầu lên nhìn Lâm Vũ , tựa hồ gặp được cứu tinh , lo lắng nói: "Đại ca ca , muội muội ta bị bệnh , ta không có tiền cho nàng xem bệnh , người có thể xin thương xót mượn ta một điểm tiền sao ? Ta bảo đảm nhất định sẽ mau trả cho người!"

Diệp Tầm Lan trong bụng run lên , cái này thăng bé trai thần thái , nhất định chính là Lâm Vũ khi còn bé bản sao! Hai người tương mạo rõ ràng chênh lệch rất lớn , lại có như vậy giống nhau thần thái!

Hôm nay đột nhiên gặp phải , cái này có lẽ cũng là một loại duyên phận.

"Người tên là gì , cha mẹ người trưởng bối đây?" Lâm Vũ không có trực tiếp trả lời , mà là hỏi tới thăng bé trai trong nhà tình huống.

"Đại ca ca , ta gọi là Đỗ Trạch Văn , ba ba mẹ mẹ của ta đã không có ở đây , chỉ còn lại ta cùng muội muội ta." Thăng bé trai thấp giọng trả lời.

Nguyên lai là cô nhi!

Lâm Vũ trong lòng than nhẹ một tiếng , cái này kêu Đỗ Trạch Văn thăng bé trai , cùng mình thân thể thật là có chút ít giống nhau , thậm chí so với mình còn có thể thảm!

Tự mình ở hắn nhỏ như vậy thời điểm , ít nhất còn có gia gia tại , nhưng là trước mắt Đỗ Trạch Văn , trong nhà chẳng những không có trưởng bối trên đời , còn muốn chiếu cố mình muội muội , trong này gian khổ , người bên cạnh căn bản là không tưởng tượng nổi.

"Tiểu Vũ , bọn họ thật tốt đáng thương , nếu không chúng ta giúp bọn hắn một chút ?" Diệp Tầm Lan hốc mắt đã bắt đầu ướt át.

Lâm Vũ gật đầu một cái , đối với thăng bé trai đạo: "Tiểu đệ đệ , có thể hay không mang ta đi nhìn một chút muội muội của người , ta là thầy thuốc , nói không chừng có thể giúp một ít bận rộn."

"Đại ca ca , người là thầy thuốc ?" Đỗ Trạch Văn kinh ngạc vui mừng nhìn Lâm Vũ , ngay sau đó khẩn cầu: "Đại ca ca , ta van cầu người đi nhìn ta một chút muội muội có được hay không ?"

Phải ta là thầy thuốc." Lâm Vũ lần nữa gật đầu , "Nhà người ở nơi nào ? Nếu như phương tiện mà nói liền mang ta đi nhìn một chút , bị bệnh cũng không

thể kéo , Lan tỷ , người đi kêu một chiếc xe taxi."

"Không cần , Đại ca ca , ta cùng muội muội ta ngủ ở cầu kia xuống." Đỗ Trạch Văn lập tức nói.

Gi đó ? !

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đồng thời cả kinh ngạc , nhìn nhau.

Ở tại nơi này dưới cầu ?

Chẳng lẽ bọn họ là ở tại trong vòm cầu ?

Sự thật chứng minh hai người suy đoán hoàn toàn chính xác , Đỗ Trạch Văn mang theo Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan chui vào một cái kiệu động , mượn bên ngoài chiếu vào quang , đại khái thấy rõ tình huống bên trong.

Cái này chu vi không tới 2m hẹp hòi kiệu động trung , một bên bày đặt vài đôi chén bẻ đĩa cùng mấy món cũ nát quần áo , bên kia chính là trải một giường bản không thể lại bản chắn , mùi vị còn rất nặng , trong chân còn nằm một cái bảy tám tuổi cô bé , tiếng ho khan không ngừng truyền ra , tựa hồ bệnh còn không nhẹ.

Lâm Vũ không lo nổi dơ dáy bản thiu , trực tiếp là cô bé xem một hồi mạch , cũng còn khá tiểu cô nương này chỉ là được cảm mạo , mặc dù có chút nghiêm trọng , nhưng đối với Lâm Vũ mà nói căn bản không phải việc khó gì.

Chỉ là như vậy hoàn cảnh , căn bản không thích hợp dưỡng bệnh!

Ca là người trở về chưa ?" Cô bé nghe được động tĩnh , suy yếu nói.

"Muội muội , là ta , ta mời thầy thuốc tới , người chẳng mấy chốc sẽ tốt." Đỗ Trạch Văn tiến lên cầm lấy cô bé tay , nghiêng đầu qua hướng về phía Lâm Vũ lần nữa khẩn cầu: "Đại ca ca , van cầu người giúp ta một chút có được hay không ?"

Ca chúng ta đã không có tiền." Cô bé nhẹ giọng nói.

"Tiểu muội muội , đừng lo lắng , ta không cần tiền." Lâm Vũ an ủi một tiếng , ngay sau đó nghiêng đầu nhìn Đỗ Trạch Văn: "Trạch văn , muội muội của người ở nơi này căn bản không trị hết bệnh , chẳng lẽ cha mẹ người sau khi rời đi không có đem bọn họ nhà ở để lại cho các người ?"

"Nhà ta không có nhà ở , ba ba mẹ mẹ của ta đi về sau , giữ lại một trương Sổ tiết kiệm cho ta cô , nhưng là sau đó... Sau đó..." Đỗ Trạch Văn nói tới chỗ này , lại cũng không nói được.

Trải qua thời đời nóng lạnh Lâm Vũ , làm sao có thể không đoán được sau đó chuyện gì xảy ra ?

Đơn giản chính là Đỗ Trạch Văn nhỏ tuổi , Sổ tiết kiệm tạm thời do hắn cô bảo quản , hắn cái kia táng tận lương tâm cô muốn đem khoản này di sản làm của riêng , liền đem hai huynh muội bọn họ đuổi ra khỏi nhà , để cho bọn họ ở bên ngoài tự sinh tự diệt.

Đỗ Trạch Văn hai huynh muội bọn họ bị đuổi ra khỏi nhà sau đó , nhỏ tuổi bọn họ hẳn không biết rõ cô nhi viện chuyện , cho nên cũng không có đi cô nhi viện , mà là tùy tiện tìm một chỗ đặt chân.

Thật không biết hai huynh muội bọn họ là làm thế nào sống sót.

"Khôn kiếp!" Diệp Tầm Lan không tránh khỏi cắn răng nghiêng lợi mắng lên , "Tiểu Vũ , người định làm gì ?"

Đây chính là không tới mười tuổi hai đứa bé , thân là trưởng bối , như vậy sự tình cũng làm được , cùng Lâm Vũ cái kia bá phụ có thể liều một trận rồi!

"Giao cho ta xử lý." Lâm Vũ hướng Diệp Tầm Lan đưa qua một cái an tâm ánh mắt , lần nữa đối với Đỗ Trạch Văn đạo: "Muội muội của người nếu như ở nơi này nữa , căn bản không có biện pháp dưỡng bệnh , nếu không người trước đi nhà ta ở lại , chờ người muội muội sau khi khỏi bệnh lại quyết định ?"

"Chuyện này... Ta..."

Đỗ Trạch Văn hơi lúng túng một chút rồi , không phải hắn không tin Lâm Vũ , ngược lại hắn theo thấy Lâm Vũ từ lần đầu tiên gặp mặt , liền bản năng đối với Lâm Vũ sinh ra một loại tín nhiệm , nhưng là như vậy ở qua đi , tựa hồ quá phiền toái hắn , nhưng muội muội bệnh không thể lại kéo , nếu như không làm như vậy , có lẽ giống như trước mắt vị này Đại ca ca nói như vậy , căn bản không có biện pháp chữa bệnh.

"Đại ca ca , người có thể nói cho ta tên người sao?" Đỗ Trạch Văn vẫn đạo "Còn có vị tỷ tỷ này tên."

"Há , ta gọi là Lâm Vũ , vị tỷ tỷ này kêu Diệp Tầm Lan , có vấn đề gì không ?" Lâm Vũ có thể đoán được Đỗ Trạch Văn ý tưởng.

Năm đó gia gia qua đời , có không ít người đến giúp đỡ chính mình cho gia gia hạ táng , nếu như đụng phải không nhận biết người , mình cũng sẽ đi hỏi ân nhân tên , không vì cái gì khác , liền vì ghi nhớ kia một phần ân tình , đợi ngày sau có cơ hội lại đi báo đáp.

Cái này thằng bé trai lúc này ý tưởng , cùng mình năm đó giống nhau như đúc!

"Đại ca ca , người gọi Lâm Vũ ? ! Vân Sơn Y Viện lâm thầy thuốc ?" Đỗ Trạch Văn kinh ngạc nhìn Lâm Vũ , mặt đầy không thể tin được thần sắc.

Lâm Vũ khẽ cau mày: "Người biết ta ?"

"Không nhận biết , nhưng ta nghe người khác nói qua , rất nhiều người đều nói người là thần y!" Đỗ Trạch Văn mừng rỡ nói , "Quá tốt , muội muội bệnh được cứu rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Đỗ gia huynh muội thân thể

Đụng phải như vậy chuyện , Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan cũng không có du ngoạn tâm tư , ôm cô bé đi ra kiểu động , tại ven đường chặn một chiếc taxi , cùng Diệp Tâm Lan cùng nhau mang theo Đỗ gia huynh muội trở về nhà.

Ở trên đường , Lâm Vũ tại Đỗ Trạch Văn trong miệng biết được cô bé tên: Đỗ Tuyết Tinh.

Hai huynh muội tên đều thật tốt , xem ra cha mẹ của hắn có chút văn hóa.

Bất quá , khi biết Đỗ Trạch Văn thân thể sau đó , Lâm Vũ ánh mắt lần nữa trở nên lạnh , nếu như chuyện này chính mình không biết , kia ngược lại thì thôi , chung quy trên thế giới đáng thương cũng không ít , mình cũng không có chứa cứu thế bản lãnh lớn như vậy.

Nhưng dưới mắt bị chính mình gặp phải , liền tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn!

"Đến nhà." Lâm Vũ tại Diệp Tâm Lan mở ra sau đại môn , hướng về phía Đỗ Trạch Văn đạo , "Mau vào đi , trong nhà còn có mấy cái tỷ tỷ , đừng làm ồn đến các nàng."

Mục Tư Ngữ ngược lại không cần lo lắng , chủ yếu nhất là Lâm Ánh Tuyết khả năng còn đang tu luyện , một khi bị quấy rầy , nửa ngày tu luyện tiếp theo đã tràn xe cát.

"Ừm." Đỗ Trạch Văn đi theo hai người vào gia môn.

Mục Tư Ngữ chính ở trên ghế sa lon đọc sách , thấy Lâm Vũ đi vào , lập tức đứng dậy bắt chuyện: "Tiểu Vũ , Lan tỷ tỷ , các người như thế trở về nhanh như vậy ?" Khi thấy đi theo hai người đi vào thằng bé trai , còn có Lâm Vũ ôm cô bé kia sau , không tránh khỏi hỏi lần nữa: "Hai vị này là ?"

Lâm Vũ đầu tiên là thoáng giới thiệu một phen , tiếp lấy liền đem mình và Diệp Tâm Lan hôm nay gặp phải chuyện , còn có Đỗ gia chị em gái thân thể đại khái nói một lần.

Sau khi nói xong , Lâm Vũ nhìn Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , đạo: "Dưới mắt trọng yếu nhất , chính là trước tiên đem bệnh nàng chữa lành , những chuyện khác các người cũng không cần lo lắng , giao cho ta xử lý là được."

Hai nữ nghĩ tới Lâm Vũ thân phận , cũng liền bình thường trở lại , Lâm Vũ thân là hoa hạ long tổ Phó tổ trưởng , chút chuyện này với hắn mà nói , hoàn toàn thì không phải là một chuyện.

Đỗ Trạch Văn cô một nhà căn bản không dậy được bất kỳ sóng gió , đương nhiên , trước khi xử lý còn muốn trước điều tra một phen , mặc dù ba người đều tin tưởng Đỗ Trạch Văn sẽ không nói láo , nhưng vẫn là trước tiên đem sự tình biết rõ cho thỏa đáng.

Chung quy tiểu tâm sẽ không gây ra sai lầm lớn.

Trị cái cảm mạo ngược lại cũng đơn giản , Lâm Vũ liền châm cứu cũng không muốn dùng , trong nhà có bỏ thêm Linh dịch trà , liền được đều không cần phải đi mua , trực tiếp để cho Diệp Tâm Lan rót một ly trà , cho Đỗ Tuyết Tinh sau khi ăn vào , Đỗ Tuyết Tinh sắc mặt rất nhanh thì bắt đầu khỏi phục đồ ứng.

Đại khái qua một giờ , liền tỉnh lại , khôi phục khỏe mạnh.

Đỗ Trạch Văn trực tiếp sưng sờ: "Lâm đại ca , muội muội ta nhanh như vậy là tốt rồi ?"

Lâm Vũ cười sờ một cái Đỗ Trạch Văn đầu: "Ngươi đều nói ta là thần y rồi, một cái cảm mạo mà thôi, còn bao lâu nữa?"

"Ân ân, Lâm đại ca ngươi thật là thần y!" Đỗ Trạch Văn gật đầu liên tục.

"Đại ca ca, cảm ơn ngươi." Đỗ Tuyết Tinh đạo, "Cho ngươi thêm phiền toái."

Lâm Vũ cười lắc đầu một cái, lần nữa cho Đỗ Tuyết Tinh bắt mạch một cái, xác nhận nàng đã khôi phục sau đó, liền ở trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn Đỗ gia hai huynh muội, đạo: "Các ngươi thân thể ta đã đại thể biết rõ, ta có thể giúp các ngươi, nhưng ta muốn biết càn tình huống cận kề."

"Đương nhiên, các ngươi nếu như không cần ta trợ giúp, liền là ta chưa nói."

Đỗ gia hai huynh muội đồng thời trầm mặc xuống.

Tất cả mọi người chờ hai huynh muội nói tiếp.

Hồi lâu, Đỗ Trạch Văn quyết định, đem chính mình thân thể một năm một mười nói cho đang ngồi mọi người, sự thật liền cùng Lâm Vũ trước hiểu biết cùng suy đoán tình huống không sai biệt lắm, chỉ là một ít chi tiết có chút xuất nhập.

Đỗ gia huynh muội nhà ở tại thành phố Đông Hoa bên trong phạm vi quản hạt một cái huyện thành nhỏ, rồi thành phố Đông Hoa khu có chừng năm sáu chục cây số.

Tại một năm trước, bởi vì cha mẹ cùng ông nội bà nội xảy ra tai nạn xe cộ, bốn người cũng không có tránh được kia một kiếp, này cũng là bọn hắn huynh muội trong cuộc đời bước ngoặt, từ đây hai huynh muội bọn họ mất đi mỹ mãn gia đình, quá sớm cảm nhận được sinh hoạt gian khổ.

Gây chuyện tài xế rất nhanh bị bắt, bởi vì say rượu lái xe bồi thường nhất bút số lượng không nhỏ tiền bồi thường, thế nhưng chính phủ thấy Đỗ gia huynh muội nhỏ tuổi, liền đem bút tiền bồi thường Sở tiết kiệm cho bọn hắn thân nhân duy nhất, cũng chính là bọn hắn cô, cũng an bài bọn họ tại cô gia nội trú.

Nhưng là bọn họ cô thấy khoản này tiền bồi thường sau, lập tức liền muốn chiếm làm của mình.

Nhân tính lúc nào cũng tham lam, theo xã hội phát triển, kim tiền thành cân nhắc một người thậm chí một cái địa vị gia tộc tiêu chuẩn, Đỗ gia huynh muội cô một nhà đều là người bình thường, thu nhập cũng không cao, mà kia bút tiền bồi thường suốt có bảy tám chục vạn, này đủ để cho rất nhiều người thật mà liều rồi.

Nhỏ tuổi Đỗ Trạch Văn, cũng không biết hết thấy các thứ này đều là âm mưu, bị cô như vậy một ôn ào, liền trực tiếp đem Sở tiết kiệm mật mã nói cho đối phương biết.

Nhưng là, bọn họ cô cầm đến khoản tiền này sau đó lại trở mặt, đối đãi hai huynh muội bọn họ thái độ càng ngày càng kém hơn! Cho đến nửa năm trước, bởi vì Đỗ Tuyết Tinh tại rửa chén lúc không cẩn thận phá vỡ mấy cái chén, bọn họ cô như vậy mượn đề tài để nói chuyện của mình, đầu tiên là một trận đánh dữ dội, sau đó liền đem hai huynh muội đuổi ra khỏi nhà.

Hai huynh muội tuyệt lộ, không thể làm gì khác hơn là đi tới thành phố Đông Hoa, dựa vào nhặt rác mà sống, trong đó sinh hoạt có gian khổ cỡ nào, liền không cần nói nhiều.

Nghe xong Đỗ Trạch Văn giảng thuật, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đồng tình tâm nhất thời đưa lên đến cực điểm, Diệp Tầm Lan trong mắt mang theo một tia lệ quang, kéo Đỗ Tuyết Tinh tay nhỏ, đạo: "Tuyệt tình, không nghĩ đến các ngươi còn nhỏ tuổi liền trải qua nhiều như vậy gặp trắc trở, nhưng bây giờ này hết thấy đều đã đi qua, về sau các ngươi thì ở lại đây, chúng ta biết chiều cô các ngươi."

Nghe xong lời này, Lâm Vũ khẽ mỉm cười, coi như Diệp Tầm Lan không nói, hắn cũng sẽ làm ra quyết định như thế, Đỗ Tuyết Tinh tạm thời không nói, Đỗ Trạch Văn đứng ở trước mặt mình, nhất định chính là ở trước mặt mình dựng thẳng một chiếc gương.

Trong kính người, chính là hơn mười năm trước chính mình.

Đương nhiên, trong nhà có thể hay không tăng thêm thành viên mới, còn phải xem Đỗ Trạch Văn huynh muội bọn họ có nguyện ý hay không, nếu như Đỗ Trạch Văn nói là thật, mình nhất định phải đi vì bọn họ đòi lại một cái công đạo!

"chờ một chút." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, "Các ngươi cô đối xử với ngươi như thế môn, các ngươi huynh muội tại sao không đi tìm cảnh sát tìm kiếm trợ giúp? Ngược lại muốn lưu lạc đầu đường đây? Ta không phải là không tin tưởng các ngươi, chuyện này là không phải còn có cái gì ẩn tình?"

"Lâm đại ca, ta dựng chính là cảnh sát." Đỗ Trạch Văn giải thích, "Cho nên chúng ta không dám đi tìm."

"Rất tốt, chấp pháp phạm pháp, rất tốt!" Lâm Vũ thanh âm đã bắt đầu phát lạnh, "Ngươi có biết hay không cô ngươi hoặc là ngươi dựng tên? Nếu như biết rõ mà nói, hiện tại đem tên cho ta."

"Biết rõ!" Đỗ Trạch Văn không chút do dự nào, trực tiếp báo ra hắn dựng tên.

"Tốt lắm, chuyện còn lại liền giao cho ta." Lâm Vũ cảm đến hân duyệt tên sau, lần nữa an ủi, "Ta nhất định giúp các người đòi lại một cái công đạo, tư ngữ, huynh muội bọn họ khả năng đối, người trước đi giúp bọn họ làm ăn chút gì đó, ta gọi điện thoại."

"Ta sẽ đi ngay bây giờ." Mục Tư Ngữ dứt lời, liền đứng dậy đi vào phòng bếp.

Lâm Vũ để cho Diệp Tâm Lan phụng bồi bọn họ, mình cũng rời đi phòng khách, trở lại phòng ngủ, nơi tay cơ danh bạ trung tìm tới một cái người liên lạc, trực tiếp gọi tới...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Sư tử Hà Đông rống

Làm Lâm Vũ nói chuyện điện thoại xong đi trở về phòng khách, thấy Đỗ gia huynh muội đang ở trên bàn ăn ăn cơm, liền không có đi quấy rầy, mà là đi tới trước ghế sa lon, ngồi ở Diệp Tâm Lan bên người, một tay ôm nàng eo, sắc mặt lại không thể nào tốt.

Đương nhiên cũng chắc không thể nào tốt, chỉ cần hơi có chút lương tri người gặp phải loại sự tình này, có thể có sắc mặt tốt mới không bình thường!

Diệp Tâm Lan gói Lâm Vũ bả vai, sâu kín nói: "Tiểu Vũ, người định làm gì?"

"Điều nói hồ dữ còn không ăn thịt con, nhưng có vài người so với hồ độc hơn, tuy nhiên không là cha mẹ ruột, nhưng coi như bọn họ duy nhất trên đời trường bồi, lại làm ra loại này bị sét đánh chuyện... Lão Thiên không thu bọn họ, ta Lâm Vũ thay lão Thiên thu!" Lâm Vũ lần nữa nói ra chính mình thường nói.

Diệp Tâm Lan không tránh khỏi rung mình một cái, nàng đã từng thấy qua Lâm Vũ lộ ra loại thần sắc này, hơn nữa trước đây không lâu.

Một lần kia Lâm Vũ lộ ra loại thần sắc này sau, Satan tổ chức Kinh Nam chi nhánh trung tất cả mọi người toàn bộ chết ở hân dưới kiếm, Đỗ gia huynh muội cô một nhà chẳng qua chỉ là người bình thường mà thôi, có thể cùng Satan như vậy tổ chức so sánh?

"Đứng rồi, ta có một cái đồng học là làm quần áo trẻ em làm ăn, ta mới vừa tìm nàng đặt trước mấy bộ quần áo, hai người bọn họ thật sự là..." Nói tới chỗ này, Diệp Tâm Lan trong mắt lần nữa hiện ra lệ quang.

Lâm Vũ gật gật đầu: "Ừ, tạm thời trước hết để cho bọn họ ở nơi này, chờ giải quyết xong bọn họ sự tình sau đó, bọn họ là đi hay ở, chúng ta cũng không nên miễn cưỡng."

"Người mới vừa có phải hay không tìm long tổ người?" Diệp Tâm Lan hỏi.

Phải giải quyết chuyện này bất quá một cái nhấc tay mà thôi, ngược lại không cần thiết tìm long tổ, chủ yếu nhất là huynh muội bọn họ tuổi tác còn nhỏ, sau này còn muốn đi học, những thứ kia thủ tục rất phiền toái, chỉ có để cho long tổ người ra mặt giải quyết, bao gồm tư ngữ cùng Ánh Tuyết đổi tên cùng hộ tịch chuyện, lần này dứt khoát giải quyết chung." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Diệp Tâm Lan nghĩ cũng phải, Mục Tư Ngữ cùng Lâm Ánh Tuyết mặc dù tại trên đầu môi sửa lại tên, nhưng hộ tịch phía trên tên vẫn là ban đầu, Mục Tư Ngữ còn khá một chút, Lâm Ánh Tuyết còn muốn đổi quốc tịch đây, người bình thường không chạy mấy ngày căn bản không làm được, nhưng có long tổ ra mặt, sự tình liền giải quyết rất dễ rồi.

Thậm chí căn bản cũng không phải là một chuyện!

Đội Đỗ gia huynh muội cơm nước xong, Lâm Vũ tỏ ý bọn họ đi tới ngồi xuống, đạo: "Trạch văn, tuyệt tình, nếu là ta giúp người đem người cô một nhà kiện ra tòa, để cho bọn họ là đối với các người ngược đãi trả giá thật lớn, các người nhân tâm sao?"

Đỗ gia huynh muội ngây ngốc trong chốc lát, ngay sau đó hai người đều mất lộ ra hận sắc, Đỗ Trạch Văn nặng nề gật đầu nói: "Lâm đại ca, ta chỉ mong như vậy, bọn họ đã là ta duy nhất trường bồi, ta như vậy tin tưởng bọn họ, nhưng là bọn họ lại... Đem ta đuổi ra ngoài không sao cả, nhưng là muội muội ta vẫn như thế tiểu..."

Vừa nói vừa nói, thanh âm liền bắt đầu nghẹn ngào.

"Đã như vậy, người nguyện ý ta tới giúp người?" Lâm Vũ bình tĩnh nói.

"Lâm đại ca, người muốn là có thể giúp ta, ta nguyện ý cả đời làm trâu làm ngựa cho người!" Đỗ Trạch Văn trực tiếp quỳ xuống Lâm Vũ trước mặt, đem Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ sợ hết hồn.

Lâm Vũ liền vội vàng tiến lên ngăn cản lập tức sẽ quỳ xuống Đỗ Tuyết Tinh, cũng đem Đỗ Trạch Văn cho kéo lên.

Hai tấm non nót khuôn mặt viết đầy kiên nghị, còn có một loại không hiểu đồ vật tại bực lộ ra ngoài, Lâm Vũ cảm nhận được, loại vật này, gọi là cảm ơn!

Hiền lành người, chung quy sẽ không để cho cừu hận đem chính mình trở nên tà ác.

Đang khi nói chuyện, cùng thành phố chuyển phát nhanh đã đem hai huynh muội bọn họ quần áo đưa đến, Lâm Vũ ký nhận sau liền trực tiếp mở ra, thấy quần áo, khăn lông còn có một chút đồ dùng hàng ngày đều thật đủ, liền đối với Đỗ gia huynh muội nói: "Các người trước đi tắm, về sau thì ở lại đây, sau khi tắm xong ta mang bọn người đi mua chút ít những vật khác."

Đỗ gia huynh muội trầm mặc một hồi, tại Lâm Vũ khích lệ trong ánh mắt, cuối cùng vẫn đón nhận Lâm Vũ hảo ý, Đỗ Trạch Văn nhận lấy quần áo và khăn lông, dẫn đầu đi vào phòng tắm, Mục Tư Ngừ cùng Diệp Tầm Lan chính là kéo Đỗ Tuyết Tinh tại ân cần hỏi han.

"Lan tỷ, hai huynh muội bọn họ chỗ ở, người xem một chút nên làm sao an bài?" Lâm Vũ bỗng nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Nhà ở là ba phòng ngủ một phòng khách, vốn là cũng an bài xuống, Lâm Vũ, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ cùng gian, Lâm Ánh Tuyết một gian, một gian khác cho Đỗ gia huynh muội là được, ba gian căn phòng vừa vặn thích hợp.

Có thể loại trừ mấy người này ở ngoài, còn có một cái lập tức phải trở lại Lục Mộng Tâm, nếu như tại bình thường, để cho Lục Mộng Tâm cùng Lâm Ánh Tuyết một gian cũng không có quan hệ, nhưng là khoảng thời gian này Lâm Vũ muốn cùng Lâm Ánh Tuyết cùng nhau tu luyện, tính như vậy đi xuống, căn phòng căn bản cũng không đủ dùng rồi.

"Đây là một vấn đề đây." Diệp Tầm Lan cũng lộ ra làm khó thần sắc, "Không bằng như vậy, người hướng Lục lão sư đem tình huống nói một chút, để cho nàng chậm mấy ngày tới, hoặc là trước ủy khuất nàng ở vài ngày quán rượu, để cho hai huynh muội bọn họ ở Lục lão sư hiện tại căn phòng, chúng ta liền thừa dịp mấy ngày nay mau chóng giải quyết vấn đề ở."

Giải quyết vấn đề ở cũng không phải việc khó, lấy Lâm Vũ hiện tại tài lực, trực tiếp mua một bộ biệt thự liền không thành vấn đề, thế nhưng muốn mua được thích hợp nhà ở, như thế cũng một chút thời gian.

Thật ra thì chỉ cần giải quyết mấy ngày nay vấn đề ở, Lâm Vũ không hề cùng Lâm Ánh Tuyết song tu sau đó, tạm thời cũng không cần mua phòng ốc.

"Ca ca, tỷ tỷ, các người không cần làm phiền, ta cùng ca ca ngủ dưới đất là được." Đỗ Tuyết Tinh thấp giọng nói.

"Không được!" Ba người trăm miệng một lời, đem Đỗ Tuyết Tinh sợ hết hồn.

Thật hiểu chuyện hài tử!

Lâm Vũ cảm thán đi qua, kéo qua Đỗ Tuyết Tinh, lời nói thăm thía nói: "Không việc gì, lát nữa ta sẽ để cho hai vị tỷ tỷ giúp các người thu thập một chút căn phòng, các người cũng không cần suy nghĩ nhiều như vậy, hơn nữa người bệnh mới vừa tốt yêu cầu nghỉ ngơi cho khỏe, nếu như lại bị bệnh có thể sẽ không tốt."

Đỗ Tuyết Tinh gạt đầu một cái, tiếp lấy lại chảy ra nước mắt.

Tại Đỗ Trạch Văn sau khi tắm xong, Đỗ Tuyết Tinh cũng đi vào phòng tắm, lúc này tiếng chuông cửa lại vang lên, ngay sau đó liền truyền đến một đạo quen thuộc giọng nữ: "Lâm tổ trưởng, ta nhận được ngài thuộc hạ chỉ thị, nói ngài nơi này có chuyện phiền toái, để cho ta tới trợ giúp."

"Ta đi!" Lâm Vũ mở cửa sau thấy người mặc cảnh phục Trương Hiểu Nhã, trực tiếp liếc nàng liếc mắt, "Hiểu Nhã tỷ, người chừng nào thì cũng biến thành như vậy phía chính phủ rồi hả? Còn đứng ở cửa làm cái gì? Có phải hay không muốn ta hạ lệnh người mới chịu đi vào?"

"Ta đây không phải sợ người bày dáng vẻ sao? Lâm tổ trưởng!" Trương Hiểu Nhã lẩm bầm một câu.

Vừa nói liền đi vào phòng khách, thấy Đỗ Trạch Văn thoi điếm, tựa hồ đoán được rốt cuộc là chuyện gì.

Lâm Vũ nhất thời liền bị có chút tức giận, lập tức nghiêm mặt nói: "Trương Hiểu Nhã nghe lệnh!"

"Phải!" Vừa mới ngồi xuống Trương Hiểu Nhã lập tức đứng lên.

Giống như căn thẳng tắp cột giây điện, đứng ở Lâm Vũ trước mặt, chờ đợi hần ra lệnh.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ta bây giờ hoài nghi người là giả mạo, vội vàng đem quần áo toàn bộ cởi, ta muốn nghiệm chứng thân phận!"

Sợ ta bày dáng vẻ? Hoàn toàn không thành vấn đề! Hiện tại liền bày cái cái giá cho người xem một chút!

"Lâm Vũ! Người cút cho ta!"

Một tiếng sư tử Hà Đông rống , suýt chút nữa thì đưa cái này nóc nhà cho trực tiếp lật , trong phòng mấy người đều không kìm lòng được rút cổ một cái , Lâm Vũ hiện tại rất hoài nghi Trương Hiểu Nhã là một cái thâm tàng bất lộ cao thủ!

Loại này sư hổ công , chỉ sợ có vài chục năm công lực rồi!

Dù sao Lâm Vũ hiện tại chút tu vi này , căn bản không phát ra được loại uy lực này sư tử gầm!

"Vũ ca , thế nào ?" Lâm Ánh Tuyết vừa vận thu công , nghe được tiếng gào này kêu , lập tức cầm lấy đao võ sĩ vọt vào phòng khách...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Tuyệt không nuông chiều

"Không việc gì không việc gì! Chúng ta chỉ đùa một chút mà thôi." Lâm Vũ khẽ cười khoát tay một cái.

Cũng là biết Lâm Ánh Tuyết mới vừa dừng lại luyện công , nếu không Lâm Vũ căn bản cũng sẽ không đối với Trương Hiểu Nhã mở như vậy đùa giỡn , vạn nhất quấy rầy đến Lâm Ánh Tuyết tu luyện , tội lỗi có thể to lắm.

Lâm Ánh Tuyết gạt đầu một cái , đem rút ra một nửa đao võ sĩ thu hồi vỏ đao , nhàn nhạt ngồi ở một bên.

Loại trừ Lâm Vũ sự tình , nàng đối với cái gì cũng không quan tâm , có lẽ trong lòng có quan tâm , chỉ là ngoài mặt không có hiện ra mà thôi.

Ngược lại Trương Hiểu Nhã , trực tiếp bị Lâm Ánh Tuyết trần thế làm cho sợ choáng váng!

Lâm Ánh Tuyết nàng là nhận biết , hơn nữa còn biết rõ đối phương trước kia là Satan tổ chức sát thủ , sau đó đầu phục Lâm Vũ , mặc dù không biết đối phương thân thủ thế nào , nhưng Trương Hiểu Nhã vẫn là có mấy phần tự biết mình , nếu quả thật đánh , chính mình không ra ba chiêu sẽ bị đối phương chém ở dưới đao.

"Được rồi , chúng ta nói chính sự." Lâm Vũ ở trên ghế sa lon ngồi xuống , lẫn nhau đơn giản giới thiệu một phen sau , liền đem Đồ gia huynh muội đại thể thân thế nói cho Trương Hiểu Nhã , "Hiểu Nhã tỷ , làm một tên cảnh sát , chấp pháp phạm pháp là hậu quả gì , ta nhớ ngươi hẳn là so với ta rõ ràng hơn , những chuyện khác ta cũng không muốn nói , ta chỉ hy vọng có thể tại trong vòng một ngày , có thể thấy trách văn hán cô cùng đương!"

Thanh âm rất nhạt , lại lộ ra không cho cự tuyệt uy nghiêm.

"Không bằng heo chó!" Trương Hiểu Nhã hàm răng cắn khanh khách vang lên , "Lâm Vũ , chuyện này ngươi giao cho ta xử lý , nếu như không có thể đem bọn họ mang ra công lý , ta đây cái trương chữ viết ngược lại!"

Lâm Vũ gạt đầu một cái: "Đã làm phiền ngươi."

"Phiền toái ngược lại không cần , đây là ta chức trách bên trong chuyện." Trương Hiểu Nhã khẽ gạt đầu một cái.

Chuyện này mặc dù còn không có thực tế chứng cứ , thế nhưng lần đó tai nạn xe cộ án kiện có thể làm không được giả , tiền bồi thường tài khoản giống vậy làm không được giả! Trương Hiểu Nhã chỉ cần trở về cảnh sát điều tra một năm trước kia lên tai nạn xe cộ án kiện , so với người khác đi điều tra muốn rất thuận tiện nhiều.

Chỉ cần có chứng cứ , sẽ không sợ không thể là Đồ gia hai huynh muội lấy lại công đạo.

"Nếu như ngươi thật muốn cảm tạ ta mà nói , tối nay ta ở nơi này ăn bữa cơm chùa." Trương Hiểu Nhã đột nhiên nghĩ đến chuyện này.

Tại trước đây không lâu , nàng bởi vì có chút công vụ tìm được Lâm Vũ , ở chỗ này ăn qua Mục Tư Ngữ làm thức ăn sau đó , trở về ăn bữa trong nhà thức ăn , liền cùng nhai sập nên không sai biệt lắm , luôn muốn tìm một lý do lại tới , có thể Lâm Vũ tại long tổ trung tựa hồ chính là một cái người rảnh rỗi , bình thường không có chuyện gì , cho nên hẳn một mực không tìm được thích hợp lý do , hôm nay cuối cùng đợi cơ hội rồi.

"Được rồi , ăn cơm chùa vẫn như thế có lý chẳng sợ!" Lâm Vũ bất đắc dĩ lắc đầu nói , "Còn nữa , tư ngữ cùng Ánh Tuyết hộ tịch vấn đề , cũng làm phiền ngươi giúp ta giải quyết chung , đến lúc đó đừng nói một bữa , mười bữa ăn cơm chùa ta cũng không có ý kiến."

"Mười bữa ăn ? Người nói là thật ?" Trương Hiểu Nhã ánh mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Trong mắt càng là toát ra sâu kín lục quang.

"Không có , không thành vấn đề , mười bữa ăn liền mười bữa ăn." Lâm Vũ âm thầm lau mồ hôi lạnh , rất xác định nói.

Lục quang a , này đại tỷ rốt cuộc là muốn ăn cơm vẫn là phải ăn thịt người ?

Nếu là ít đi nửa bỗng nhiên , Lâm Vũ dám cam đoan này đại tỷ tuyệt đối sẽ ăn chính mình!

Trương Hiểu Nhã tại ăn cơm sau đó , liền trực tiếp rời đi , trước khi rời đi còn nói cho Lâm Vũ , nàng ngay cả đêm điều động nhân thủ đi bắt người , nếu như không ra ngoài dự liệu , sáng sớm ngày mai liền có thể ở cục cảnh sát nhìn đến đối phương.

Có Trương Hiểu Nhã hỗ trợ , Lâm Vũ cũng tiết kiệm rất không ít chuyện phiền toái.

Đêm đó, Đỗ gia hai huynh muội nằm ở mềm mại trên giường , sờ đắp trên người mềm mại chăn nệm, không hẹn mà cùng rơi xuống nước mắt. Có lẽ là thời gian rất lâu cũng không có ngủ qua một cái tốt thấy , hai huynh muội cũng không thể nào nói chuyện , rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

...

Buổi sáng mới vừa tập thể dục sáng sớm về nhà , người một nhà chính đang ăn điểm tâm thời điểm , Trương Hiểu Nhã liền vội vàng vàng mà chạy tới , thấy Lâm Vũ bọn họ đang ăn điểm tâm , không nói hai lời an vị đến bên cạnh bàn ăn bắt đầu hưởng thụ Mục Tư Ngữ làm điểm tâm , hoàn toàn không đem mình làm người ngoài.

Lâm Vũ nhìn lang thôn hồ yết , giống như quỷ chết đói đầu thai bình thường Trương Hiểu Nhã , không khỏi ngoài ý muốn hỏi: "Hiểu Nhã tỷ ? Có phải hay không gặp phải phiền toái gì ?"

"A a..." Trương Hiểu Nhã đem trong miệng bữa ăn sáng nuốt xuống , đạo: "Người đã bắt , chuyện này lát nữa hướng người nói , hiện tại chúng ta còn có một việc phải làm , chính là mang theo hai thằng nhóc này , hôm nay đi với ta tư pháp giám định trung tâm , ta ngày hôm qua đột nhiên nghĩ tới , hai thằng nhóc chẳng những có thể phải về kia bút tiền bồi thường , còn có thể cầm đến nhất bút ngược đãi nhi đồng tiền bồi thường."

"Ăn mau , bên kia ta đã liên hệ tốt , chỉ chờ chúng ta đi qua là được , chờ ra giám định báo cáo , cùng nhau nữa đưa bọn họ kiện ra tòa."

Thấy Trương Hiểu Nhã vội như vậy, Lâm Vũ cũng không trễ nải thời gian , tăng thêm tốc độ hô xong bữa ăn sáng , liền mang theo Đỗ gia hai huynh muội , ngồi lên Trương Hiểu Nhã ra xe cảnh sát đi rồi giám định trung tâm.

Có Trương Hiểu Nhã tăng quan hệ này , giám định trung tâm người không một chút nào dám lạnh nhạt , rất nhanh thì đem bị thương tàn phế báo cáo in ra , Đỗ gia huynh muội trên người vết sẹo , đi qua này thời gian nửa năm , có chút đã bắt đầu phai nhạt , bất quá bây giờ còn có thể miễn cưỡng đạt tới mười cấp bị thương tàn phế , hơn nữa bọn họ vẫn là hài tử , trong lòng vết thương chỉ sợ lớn hơn.

Giám định trung tâm tổng hợp cân nhắc sau , cuối cùng cho Cửu cấp bị thương tàn phế chứng minh , coi như là một cái so sánh công chính kết quả.

"Người như thế , ta hận không được trực tiếp bắn chết!" Trương Hiểu Nhã cầm đến bị thương tàn phế chứng minh sau đó , nhìn phía trên này hình ảnh , lần nữa mắng to lên.

Lâm Vũ sau khi nghe cười một tiếng , cũng không khả năng sùng tạc thật giết , luật pháp có luật pháp quy định , như vậy sự kiện , căn bản không tạo thành tử hình , nhiều nhất xử mấy năm liền không sai biệt lắm.

Đương nhiên , nếu quả thật muốn theo Lâm Vũ tính khí , đã sớm tiến lên , rút kiếm đưa bọn họ chém thành mười tám đoạn!

Chuyện này cũng chỉ là suy nghĩ một chút thôi , bị thương tàn phế chứng minh đã cầm đến , Trương Hiểu Nhã liền mang theo Lâm Vũ chạy thẳng tới nàng chỗ ở cục cảnh sát , cái này phân cục một vị họ Tạ cục trưởng hiển nhiên cũng nhận được Trương Hiểu Nhã bắt chuyện , sớm ở nơi này cung kính chờ đợi lấy , chờ Lâm Vũ mấy người bọn họ vừa xuống xe , liền lập tức tự mình xử lý chuyện này.

Tại Tạ cục trưởng hòa ái dễ gần thái độ xuống , Đỗ Trạch Văn đem chính mình huynh muội gặp gỡ toàn bộ nói ra , hai huynh muội thậm chí tại chỗ cởi quần áo xuống , những thứ kia nhìn thấy giết mình vết sẹo , để cho sở hữu tại chỗ cảnh sát đều cặp mắt đỏ lên.

Những vết thương này sẹo coi như đặt ở một người trưởng thành trên người cũng sẽ làm người cảm thấy rứt rứt! Huống chi đây vẫn chỉ là hai cái không tới mười tuổi hài tử!

"Chấp pháp phạm pháp , tuyệt đối không thể nuông chiều!" Tạ cục trưởng đột nhiên vỗ bàn , "Lâm tổ trưởng , người nói nên xử lý như thế nào ?"

Nếu như Lâm Vũ muốn âm thầm xử lý , coi như giết chết đối phương cũng không phạm pháp , nhưng Lâm Vũ rõ ràng không có làm như vậy , hiển nhiên là muốn thông qua luật pháp thủ đoạn đến cho này hai huynh muội đòi lại một cái công đạo.

Nhưng mà , hạ luật pháp đều có cơ sở , nếu phán hình , đều là viết vài năm trở xuống , hoặc là bao nhiêu năm đến bao nhiêu năm ở giữa , vì vậy cục trưởng chỉ có thể trung cầu một chút Lâm Vũ ý kiến , vạn nhất chọc vị thiếu gia này mất hứng , hấn người cục trưởng này vị trí cũng liền làm đến cuối.

"Tạ cục trưởng, án luật pháp tới trọng xử lý!" Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Bất quá ta còn có một cái vấn đề..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tu luyện bình cảnh

"Lâm tổ trưởng mời nói." Tạ cục trưởng gật đầu nói.

"Phương diện này ta cũng không quá biết, ta hỏi là, nếu như đối phương tội danh thành lập, cần phải xử bao lâu?" Lâm Vũ nhàn nhạt hỏi dò.

Thân là long tổ Phó tổ trưởng, vậy mà sẽ đối với những thứ này không hiểu, sợ rằng toàn bộ long tổ, cũng chỉ có Lâm Vũ một cái như vậy cục phẩm, nhưng không hiểu chính là không hiểu, trực tiếp hỏi đi ra cũng không có cái gì thật là mất mặt.

Ra về hiểu biết, đây mới thực sự là đáng thương!

Tạ cục trưởng ngược lại không nghĩ quá nhiều, đối với Lâm Vũ đạo: "Lâm tổ trưởng, người hiềm nghi phạm tội liên quan đến hai cái tội danh thứ nhất chính là lường gạt tội, hơn nữa lường gạt số lượng rất lớn, lấy hoa hạ luật pháp quy định, lường gạt tội số tiền vượt qua hai trăm ngàn, đem xử là mười năm bản án, mỗi gia tăng bốn ngàn nguyên, thời hạn thi hành án gia tăng một tháng."

Lâm Vũ im lặng, đối phương liên quan đến gần tám trăm ngàn lường gạt số tiền. Tính như vậy đi xuống, đây chẳng phải là muốn xử cái hai mươi hai năm trở lên?

"Một cái khác tội danh, chính là ngược đãi nhi đồng tội, án luật pháp mà nói, muốn tuyên án hai năm trở xuống bản án, hai cái tội danh cộng lại, bọn họ cần phải tuyên án hai mươi bốn năm đến hai mươi lăm năm ở giữa."

Lâm Vũ gật đầu một cái, đoán cũng biết đây là theo trọng xử lý, trước cũng đã nói, hoa hạ luật pháp tồn tại rất lớn cơ duyên.

Đối với cái này chút ít, Lâm Vũ cũng lười đi quản, phán hình hai mươi lăm năm, lấy chính mình ánh mắt đến xem, coi như tương đối công đạo, một khi tội danh thành lập, đối phương đời này cũng coi như hoàn toàn chơi xong, coi như về sau đi ra, cũng không gốc đầu lên được làm người.

Làm như vậy, thật ra thì so với giết đối phương còn muốn hả giận.

"Vậy cứ như vậy đi." Lâm Vũ thấy sự tình đã kết không sai biệt lắm, liền đứng dậy đưa ra cáo từ: "Nếu như không có chuyện gì khác, chúng ta liền đi trước rồi, lúc nào mở phiên tòa đến lúc đó gọi điện thoại cho ta, nếu như có cần gì ta phối hợp, cũng tùy thời có thể liên lạc ta."

Ra cục cảnh sát, Lâm Vũ khéo léo từ chối Trương Hiểu Nhã đưa tiễn, mang theo Đỗ gia huynh muội trực tiếp ngồi xe trở về nhà,

Mới vừa vào gia môn, Diệp Tâm Lan các nàng tam nữ đều tiến lên đón, Diệp Tâm Lan dẫn đầu hỏi: "Tiểu Vũ, sự tình thế nào?"

Lâm Vũ mang theo Đỗ gia huynh muội ngồi xuống, nhận lấy Mục Tư Ngữ đưa tới ly trà, uống một hớp, đạo: "Coi như thuận lợi..." Tiếp lấy liền đem chuyện đã xảy ra nói tường tận một lần, hai người nữ hài nghe được, đều lộ ra hân diện thần sắc.

Ngay sau đó, cẩn thận Diệp Tâm Lan bỗng nhiên phát giác Đỗ gia huynh muội thần sắc có chút không bình thường, quan tâm hỏi "Trạch văn, tuyệt tình, bọn họ lập tức phải nhận được trừng phạt, các người như thế lấy thật giống như mất hứng?"

Đỗ Trạch Văn ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Vũ mấy người bọn họ, đạo: "Lâm đại ca, mấy vị tỷ tỷ, bọn họ đối với chúng ta như vậy, chúng ta hẳn là rất hận bọn họ mới đúng, vốn là ta hẳn là cao hứng, nhưng là bây giờ, ta lại có điểm khổ sở..."

Đỗ Tuyệt Tình cũng đi theo cúi đầu.

"Đó là bởi vì các người quá hiền lành." Lâm Vũ sờ Đỗ Trạch Văn đầu, "Chớ suy nghĩ quá nhiều."

Cho dù đối phương có mọi thứ không phải, nhưng dù sao cũng là thân nhân, Lâm Vũ đã từng giống vậy từng có như vậy cảm thụ, cho dù Lâm Cảnh Hoán sát hại chính mình cha mẹ cừu nhân, biết rõ sau khi tin tức này, không chỉ một lần suy nghĩ phải đem hắn băm thây vạn đoạn, nhưng càng nhiều lúc lại có chút quán quít.

Cuối cùng chính là bốn chữ: Máu mù tình thâm.

Cho tới sau này , Lâm Cảnh Hoán hành động , mới để cho Lâm Vũ đem những thứ này khúc mắc cho coi ra , rất nhiều người chính là như vậy , đối phương có tâm tha hãn một lần , hãn không những sẽ không cảm kích , ngược lại tệ hại hơn!

Giới đó luân lý đạo đức ? Đối với người như vậy mà nói căn bản sẽ không tồn tại!

Nếu là bỏ qua cho đối phương , khó bảo toàn sẽ không trong tương lai một ngày nào đó thua ở trên tay đối phương

...

Đỗ gia huynh muội sự tình , mặc dù có Lâm Vũ ra mặt , nhưng thủ tục tương quan chung quy còn muốn một đoạn thời gian , Lâm Vũ rất nhanh thì đem chuyện này cho tạm thời gác lại , dù sao đã là thiết vấn đã đóng thuyền sự tình , không có cần phải lại đi đi theo.

Ngược lại có một chuyện khác , Lâm Vũ không thể không đi đối mặt.

Chuyện này , chính là cùng Đàm Thanh Bình tỷ thí.

Tại ba ngày trước , Đàm Thanh Bình đã phát tới tin tức , ước xuống đất điểm , để cho Lâm Vũ không biết nên không nên cười , lại còn là Đông Sơn Thủy Khố bên cạnh đông hoa trên núi , liền rời lần trước giết ngược Grey địa điểm không xa.

Chính mình tựa hồ cùng chỗ đó rất có duyên phận.

Bất quá nói đi nói lại thì , như vậy tỷ đấu , tại thành phố Đông Hoa phụ cận cũng liền đông hoa núi thích hợp nhất , Đàm Thanh Bình ước ở nơi đó , cũng không phải là cái gì ngoài ý liệu chuyện.

Đêm khuya , Lâm Vũ cũng không có đi cùng Lâm Ánh Tuyết song tu , mà là trực tiếp tại trong phòng ngủ mình tu luyện , bởi vì hãn tại tối nay liền muốn đột phá.

Lúc này Lâm Vũ , nhưng là đang chịu đựng to lớn thống khổ.

Theo « luyện khí cửu chương » lên chỗ miêu tả , loại đau khổ này là bình thường , đã thông hai mạch nhâm đốc , coi như là một cái trong tu luyện sự kiện quan trọng , bao nhiêu võ giả cuối cùng một đời cũng không có đem hai mạch nhâm đốc cho đã thông , cuối cùng ân hận ở luyện khí hóa đệ nhị trọng.

Nhưng mà , một khi đem hai mạch nhâm đốc cho đã thông , sau đó tu luyện , cơ hồ không có gì đó bình cảnh.

Ít nhất tại luyện khí hóa thần trước không có gì bình cảnh.

Lâm Vũ chịu đựng đau đớn , chân khí không ngừng đánh thẳng vào huyết Bách hội , đây là hai mạch nhâm đốc lên cái cuối cùng huyết khiếu , vô luận nam nữ tu luyện , mặc dù thứ tự có chút bất đồng , nhưng cái cuối cùng huyết khiếu đều là thuộc về đỉnh đầu huyết Bách hội.

Một khi đem cái này huyết khiếu đã thông , tựu đại biểu lấy chân khí có thể ở trong người đạt tới một cái tiểu tuần hoàn , nhưng đây cũng là khó khăn nhất đã thông một cái huyết khiếu , hơn nữa hãn vị trí rất đặc thù , không thể trùng kích thật mạnh , nếu không đại não đều muốn bị thương , mà nếu như dùng nhu hòa một chút phương thức đi đã thông , độ khó cần phải tăng lên rất nhiều bội phần!

Ầm!

Tại Lâm Vũ ý thức chỗ sâu phát ra một tiếng nổ ầm , đây là chân khí trùng huyết tạo thành , Lâm Vũ chỉ cảm giác mình bị tiếng này nổ ầm chấn động tâm thần trở nên hoảng hốt , có thể hết lần này tới lần khác còn không công mà về.

"Đáng ghét!" Lâm Vũ thầm mắng một tiếng.

Sử dụng hai thành chân khí , vậy mà chỉ làm cho bình cảnh này dẫn ra một tia , cũng may mẫn dẫn ra một tia , nếu không Lâm Vũ còn thật không biết nên làm thế nào mới tốt.

Cái này đã không biết thứ bao nhiêu lần đánh sâu vào , này bảy tám ngày tới nay , mỗi ngày đều là trùng kích ba lần , sau đó cùng Lâm Ánh Tuyết song tu đem chân khí lần nữa súc mẫn ngày thứ hai lại tới trùng kích.

Cũng thua thiệt Lâm Ánh Tuyết là một hiếm có song tu bạn hữu , nếu không muốn đột phá , trời mới biết phải chờ tới không biết năm tháng nào.

Bình thường trùng huyết đều dùng năm phần mười chân khí , cơ hồ thoáng cái liền có thể giải khai , nhưng bởi vì huyết Bách hội tính đặc thù , chỉ có thể sử dụng hai thành chân khí , vốn là Lâm Vũ cho là sẽ không quá khó khăn , nhưng hiện tại xem ra , chính mình đoán chừng là sai biết bao vượt quá bình thường , vừa mới bắt đầu không hiểu , sau đó tư vấn tiểu Y mới hiểu được nguyên do trong đó.

Tựu giống với là hướng bồn cầu , giống vậy số lượng nước , nếu như từng điểm đi hướng , sẽ rất khó khăn cọ rửa sạch sẽ , nhưng nếu như đem sở hữu nước thoáng cái rót vào trong bồn cầu , thoáng cái liền có thể đem ngựa thùng xông đến sạch sẽ... Trùng huyết đạo lý thật ra thì cũng giống như vậy.

"Ta cũng không tin , lại tới!"

Lâm Vũ lần nữa tập trung ý chí , lần nữa tụ tập chân khí , bắt đầu trùng huyệt!

Ầm!

Chỗ sâu trong óc , lần nữa phát ra một tiếng nổ ầm.

"Này thật không phải người bình thường có thể chịu đựng." Lâm Vũ chỉ cảm giác mình lập tức phải ngất đi.

Dù sao hiện tại đã không phân rõ Đông Nam Tây Bắc phương vị.

Hơn mười phút sau , Lâm Vũ chờ mình tinh thần trạng thái hồi phục chút ít , cảm thụ huyệt Bách hội trung đạo kia bình cảnh đã bởi vì trùng kích nhiều lần mà trở nên thập phần dần ra , lần nữa điều động còn thừa lại chân khí: "Lão tử cũng không tin cái này tà , hôm nay cần phải đột phá..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Tụ Linh Trận

Ầm!

Đây là tối nay tiếng thứ ba nổ ầm , nổ ầm đi qua , Lâm Vũ đột nhiên cảm thấy chính mình một trận thần thanh khí爽 , nhất thời vui mừng trong bụng.

Thành công đột phá!

Lâm Vũ vội vàng đổi lại một ít chân khí tại hai mạch nhâm đốc trung vận chuyển , cảm thụ chân khí thông suốt , một loại thoải mái cảm giác xông tới.

Nhân sinh thay đổi nhanh chóng có lúc thật rất nhanh, sắp đến làm cho không người nào có thể phản ứng mức độ , nhưng bất kể như thế nào , này một lần thành công đột phá , để cho Lâm Vũ cảm giác mình trước đau đớn đều là đáng giá.

Lâm Vũ chậm rãi mở hai mắt ra , phát hiện mình ánh mắt trở nên càng thêm sắc bén , nếu như đi trắc thị lực mà nói , chỉ sợ đứng ở 20m ra ngoài , cũng có thể thấy rõ ràng thấp nhất kia một nhóm! Cùng lúc đó , cả thế giới ở trong mắt chính mình đều phát sinh biến hóa , phẳng phát cướp rồi một tầng khăn che mặt bí ẩn , hiện ra một cái càng thêm sinh động tươi sáng thế giới.

Loại trừ thị lực ở ngoài , Lâm Vũ còn phát hiện mình giác quan thứ sáu trở nên so với lúc trước nhạy cảm hơn.

"Chủ nhân , chúc mừng ngươi đột phá." Tiểu Y trước tiên chúc mừng , "Đến luyện khí hóa thần trước liền không còn có bình cảnh tồn tại."

"Tiểu Y , một mình ngươi ở tại không gian truyền thừa trung , tịch tịch sao?" Lâm Vũ lúc này mới nhớ tới , chính mình tựa hồ rất lâu không có cùng tiểu Y tán gẫu.

Nàng cả ngày liền ở tại không gian truyền thừa trung , giúp Lâm Vũ xử lý Linh Dược Viên , mặc dù không gian truyền thừa trung có tiểu Thanh , nhưng tiểu Thanh vẫn luôn là thuộc về trạng thái tu luyện , có thể nói tiểu Y ngay cả một người nói chuyện cũng không có , xác thực đủ tịch tịch.

"Chủ nhân không có đem truyền thừa hệ thống nhận chủ trước , ta ở chỗ này mới thật sự là buồn chán , hiện tại ít nhất có thể nhìn một chút thế giới bên ngoài , so với nhận chủ trước tốt hơn nhiều." Tiểu Y không ngần ngại chút nào nói , "Chủ nhân ngươi cũng không muốn bởi vì chuyện này làm cho trong lòng có gánh nặng , ngươi bây giờ cần phải nắm chặt hết thảy thời gian tăng thực lực lên , dù sao ta muốn đi ra mà nói , tùy thời đều có thể."

Lâm Vũ âm thầm gật đầu , sau đó tra xét mình một chút truyền thừa điểm , phát hiện khoảng thời gian này mặc dù có không ít hồi đoái điển tịch tiêu hao , nhưng cũng kiếm lời không ít , còn có hơn 28,000 , rất nhanh thì có thể đạt tới ba chục ngàn , suy nghĩ mình bây giờ cũng không có đồ gì tốt hồi đoái , liền lần nữa tồn , để phòng sau này bất cứ tình huống nào.

"Chủ nhân , vật này ngươi nên phải dùng tới." Tiểu Y đột nhiên làm ra một cái màn sáng xuất hiện ở Lâm Vũ trước mắt.

Cấp một Tụ Linh Trận ?

Lâm Vũ nhìn đến chuyện này vật , không khỏi có chút kinh ngạc: "Trận pháp , đạo gia truyền thừa trung còn có trận pháp ?"

"Đạo gia năm thuật trung là không có trận pháp tồn tại , nhưng cũng không đại biểu đạo gia không có trận pháp tồn tại." Tiểu Y giải thích , "Thật ra thì

học tập trận pháp yêu cầu biết đồ vật rất nhiều, giống như lục lâm, kỳ môn, số tử vì chờ một chút, cho nên truyền thừa trong hệ thống cũng không có đem trận pháp đơn độc liệt ra hạng nhất, không đơn thuần là trận pháp, còn rất nhiều truyền thừa cũng không có bày ra."

Lâm Vũ khẽ gật đầu, một điểm này, tiểu Y thật giống như có lẽ là trước cũng đã nói, năm thuật mười tám hạng có thể nói là cơ sở truyền thừa, từ nơi này cơ sở mười tám trong cổ, diễn sinh ra tới truyền thừa rốt cuộc có bao nhiêu, Lâm Vũ cũng không biết, hiển nhiên trận pháp chính là một cái trong số đó.

Đơn giản mà nói, năm thuật mười tám hạng chính là tích mộc, sử dụng những thứ này tích mộc có thể xây dựng ra đủ loại đồ vật, đạo lý chính là đơn giản như vậy.

Chỉ là hiện tại chính mình tài nghệ rất thấp, có chút truyền thừa căn bản là học không được, chỉ có chờ đến năm thuật mười tám hạng đều tăng lên sau đó mới tới học tập.

Tiểu Y đương thời muốn chính mình trước đem sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp, một nguyên nhân trong đó có lẽ ở nơi này.

"Chủ nhân, truyền thừa trong hệ thống trận pháp đều là lấy trận đồ phương thức tồn tại, đơn giản mà nói chính là thông qua luyện khí thủ đoạn, đem trận pháp luyện chế thành một trương trận đồ, như vậy, chủ nhân liền tùy thời có thể đem trận pháp này bố trí, tùy thời lại có thể thu, thập phân phương tiện." Tiểu Y rù rì nói.

"Một điểm này, ta sẽ không nói nhiều rồi, chủ nhân về sau nếu như có hứng thú nghiên cứu trận pháp, dĩ nhiên là có thể rõ ràng."

"Cái này Tụ Linh Trận, nhìn giới thiệu sẽ biết, lớn nhất có thể mở rộng đến chu vi mười trượng, công hiệu so với chủ nhân trước dùng tụ linh phù tốt hơn rất nhiều, chủ yếu nhất là, hẳn không có bất kỳ có tác dụng trong thời gian hạn định tính, có thể vĩnh cửu sử dụng, trừ phi trận đồ bị phá hư."

Tiểu Y nói xác thực rất tốt, thế nhưng giá tiền cũng phải chăng không đi nơi nào, suốt yêu cầu hai trăm ngàn truyền thừa điểm, căn bản là hỏi đòi không dậy nổi.

Đây vẫn chỉ là một cái sơ cấp nhất Tụ Linh Trận mà thôi.

"Chủ nhân, loại này trận pháp, là có thể mướn, người có thể dùng mướn phương thức tới hỏi đòi, mỗi ngày tiêu hao một trăm truyền thừa điểm là được, bất quá thấp nhất mướn thời hạn là ba tháng."

"Vậy trước tiên mướn ba tháng!" Lâm Vũ ngược lại nhớ tới trong hệ thống có chút vật liệu có thể thuê lấy dùng, liền cùng trên thực tế mướn một ít gì đó không sai biệt lắm.

Tiền nào đồ nấy, cái này Tụ Linh Trận quý là quý, nhưng công dụng cũng là rõ ràng, chu vi mười trượng không nói trước có thể ngồi bao nhiêu người tu luyện, liền lấy mười người mà nói, phòng chừng này trong vòng mấy năm đều không yêu cầu cao cấp hơn trận đồ.

Một ngày tiêu hao một trăm truyền thừa điểm, chỉ là so với tụ linh phù đắt hơn gấp đôi mà thôi, hiệu quả nhưng phải tốt hơn rất nhiều.

"Hỏi đòi thành công, trận đồ ngay tại không gian truyền thừa trong kho hàng, bất quá ta đề nghị chủ nhân hiện tại không nên đi bố trí, để tránh sóng linh khí quấy rầy đến những người khác tu luyện." Tiểu Y đạo.

"Biết rõ." Lâm Vũ gật đầu ý bảo hiểu rõ.

"Chủ nhân, người bây giờ phải làm, còn có một việc, chính là nhanh lên một chút kiểm lấy truyền thừa điểm, về sau người truyền thừa điểm tiêu hao sẽ càng ngày càng đại, như vậy tốc độ căn bản cũng không đi, không bao lâu, người sẽ số vào chẳng bằng số ra rồi."

"Ta so với ai khác cũng muốn kiểm lấy truyền thừa điểm." Lâm Vũ lộ ra một nụ cười khổ, "Thế nhưng người cũng biết, hiện giai đoạn, cũng chỉ có làm thầy thuốc mới có lấy ổn định truyền thừa điểm tới nguyên, cũng không thể để cho ta đặc biệt vì người khác xem bói chứ? Người cũng không phải không biết, tại xã hội hiện đại, xem bói loại công việc này, kiểm lấy truyền thừa điểm chỉ sợ so với làm thầy thuốc còn muốn tới chậm."

Hiện tại truyền thừa điểm tiêu hao càng ngày càng lớn, kiểm lấy hiệu suất lại không có bao nhiêu đề cao, tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ sớm muộn có một ngày sẽ số vào chẳng bằng số ra.

Đương nhiên còn có một con đường con đường, chính là thông qua long tổ tới lấy được một ít tài nguyên đổi lấy truyền thừa điểm, nhưng những thứ này đều tồn tại phần lớn bất xác định tính, không phải Lâm Vũ lựa chọn hàng đầu phương án.

Làm thầy thuốc, làm người chữa bệnh, truyền thừa điểm mặc dù tới chậm, nhưng thắng ở ổn định, Lâm Vũ khi tìm được những cách khác trước, đầu này đường tất thật đúng là không muốn bỏ qua, huống chi, Lâm Vũ thật rất thích thầy thuốc nghề nghiệp này!

"chờ một chút." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến gì đó, hai mắt tỏa sáng: "Tiểu Y, người có phải hay không có cái khác truyền thừa điểm tới nguyên?"

Tiểu Y trước nói như vậy, nhất định sẽ có một cái rất tốt đề nghị, thầy thuốc làm việc không nghĩ vứt bỏ, chuyện này không giả, nhưng Không vứt bỏ phần này sự nghiệp, cũng không đại biểu chính mình không thể làm một ít đi làm thêm, thậm chí những thứ này đi làm thêm, so với làm thầy thuốc kiếm được truyền thừa điểm còn nhiều hơn!

"Hi hi! Quả nhiên chuyện gì đều không gạt được chủ nhân." Tiểu Y hi hi cười một tiếng, đạo: "Ta đột nhiên phát hiện một cái tốt đường tắt, không những

có thể cho người kiểm lấy càng nhiều truyền thừa điểm, đồng thời cũng cơ bản sẽ không ảnh hưởng người làm việc..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Một cái khác đường tắt

"Ồ?" Lâm Vũ nhất thời hứng thú, "Nói nghe một chút!"

Có thể sẽ phải hao phí một ít tiền tài, nhưng coi như tiêu phí nhiều đi nữa, Lâm Vũ cũng lại không tiếc, chung quy tiền tài đều là vật ngoại thân, phải kiếm tùy thời đều có thể, cũng không khó khăn.

Nhưng truyền thừa điểm lại liên quan đến chính mình tiếp xúc lợi ích, truyền thừa trong hệ thống rất nhiều thứ, coi như tiền nhiều đi nữa, không có truyền thừa điểm cũng là phí công!

Hơn nữa, Lâm Vũ hiện tại tiền tài có bao nhiêu, hẳn liền trong lòng mình đều không có một cái đáy, trước những sát thủ kia, loại trừ cái kia Dracula cùng Lâm Ánh Tuyết, hai người khác của cái, liền đủ để cho người bình thường mười mấy đời cũng không cần vì tiền sự tình ưu tâm.

"Chủ nhân, truyền thừa hệ thống có thể thu trở về ngọc thạch, lấy người hiện tại năng lực, đi kiểm điểm ngọc thạch tới để cho đổi lấy truyền thừa điểm, hoàn toàn không có vấn đề." Tiểu Y mà nói, để cho Lâm Vũ hoàn toàn xác nhận chính mình suy đoán.

Truyền thừa trong hệ thống sẽ thu ngọc thạch, một điểm này ngược lại cũng có thể lý giải, bởi vì ngọc thạch trung có thể tồn trữ linh khí, hơn nữa sức chứa rất lớn, lấy Lâm Vũ phỏng chừng, rất nhiều tài lực không tẽ cổ võ thể lực, đều sẽ dùng ngọc thạch tu luyện, đây tuyệt đối so với hấp thu trong thiên địa linh khí hiệu suất cao hơn nhiều hơn!

Chủ yếu nhất là ngọc thạch bản thân thì có tụ linh công hiệu, đem bên trong linh khí hấp thu sạch sẽ sau đó, lại thả mấy năm, lại có thể tồn đầy, mặc dù rất chậm, nhưng tính thể nào cũng là một loại có thể sống lại tài nguyên.

Cổ nhân nói lấy ngọc dưỡng người, cũng không phải là không có đạo lý, đương nhiên cái này chi phí cũng thật cao, ngọc thạch, căn bản thì không phải là tiện nghi đồ vật, có chút ngọc tốt thạch, rất nhiều người coi như tồn đời trước tiền cũng mua không được!

Trừ lần đó ra, ngọc thạch khả năng còn có thể làm tài liệu, luyện chế một ít đặc thù sự vật, nếu không truyền thừa hệ thống cũng sẽ không thu.

"Cái này ngược lại không có vấn đề gì, chờ ta có thời gian để cho thi ngưng đi thăm dò một hồi, nơi nào có ngọc tốt thạch mua." Lâm Vũ đáp lại.

"Chủ nhân, ta vừa mới khen người đây! Người như thế như vậy không chịu nổi khen?" Tiểu Y lật nhiều cái bạch nhãn, "Ai cho người đi mua ngọc thạch? Người bây giờ tài sản mặc dù rất nhiều, nhưng nếu như dựa vào mua ngọc thạch mà nói, cũng đổi lấy không được bao nhiêu truyền thừa điểm!"

"Không để cho ta đi mua? Chẳng lẽ còn để cho ta trộm cắp ăn cướp?" Lâm Vũ tức giận nói.

"Ai cho người trộm cắp ăn cướp rồi hả?"

"Vậy người muốn ta như thế đi thu được? Tổng sẽ không để cho ta tự mình đi đào chứ?"

"Ta chủ nhân tốt, người bình thường thật khôn khéo, như thế vừa đến thời khắc mấu chốt liền dễ dàng ngu ngốc?" Tiểu Y đã hoàn toàn không có tính khí, "Người sẽ không đi đánh cuộc không? Dù sao cũng hơn người đi mua phải tiết kiệm tiền nhiều lắm chứ?"

"Ây..." Lâm Vũ nhất thời phản ứng lại, "Người là nói, để cho ta đi đồ thạch?"

Tiểu Y gật đầu.

"Hay là thôi đi, đồ thạch loại vật này, thành phần vận khí quá cao, nói không chừng còn không bằng trực tiếp đi mua." Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu.

Đối với đồ thạch cái nghề này, Lâm Vũ lúc trước ở trong trường học nghe Hứa Phong đề cập tới, theo Hứa Phong giới thiệu, đến nay mới thôi, còn không có bất kỳ một loại dụng cụ có thể kiểm tra đến nguyên thạch bên trong tình huống, nguyên thạch tốt hay xấu, hoàn toàn là dựa vào kinh nghiệm cùng vận khí, trong đó vận khí còn chiếm theo thành phần rất lớn.

Đồ thạch giới còn có một câu nói: Nhất đào nghèo, nhất đào phú! Gãi đúng chỗ ngứa nói ra đồ thạch thật ra thì chính là cùng đánh bạc hoặc mua vé số

không sai biệt lắm , trên căn bản là thua nhiều thắng ít.

Càng nội dung cụ thể , Lâm Vũ cũng không biết , lấy chính mình lúc trước điều kiện kinh tế , nếu như không là chính mình bạn cùng phòng gia cảnh bất phàm , cũng từng tham gia mấy lần đồ thạch , chính mình thậm chí có thể ngay cả nghe đều nghe không tới loại này chuyện.

"Chủ nhân , ta phát hiện ngươi là thật khờ rồi!" Tiểu Y không chút lưu tình đã kích lên , "Nếu ngọc thạch trung đều tồn trữ có linh khí , chủ nhân ngươi tu luyện « luyện khí cửu chương » , hoàn toàn có thể căn cứ nguyên thạch trung có hay không sóng linh khí , để phán đoán bên trong có hay không ngọc thạch , thậm chí ngay cả ngọc thạch lớn nhỏ , vị trí , phẩm chất đều có thể điều tra rất rõ ràng!"

"Ta không ngốc , suy nghĩ rất thanh tỉnh!" Lâm Vũ liếc ngồi ở trên bả vai mình tiểu Y liếc mắt , "Nếu như tu luyện nội công tâm pháp người , thật có thể đoán được nguyên thạch trung có hay không ngọc thạch , hoa hạ những thứ kia cổ vũ trong thế lực có nhiều đệ tử như vậy , có thể đến phiên ta ?"

Mình có thể hối đoái Linh dịch , tụ linh phù cùng Tụ Linh Trận loại này sự vật tu luyện , nhưng là những thứ kia cổ vũ gia tộc lại không có , bọn họ so với chính mình càng thêm khuyết thiếu ngọc thạch , nếu như có thể dùng loại thủ đoạn này đi đồ thạch , đồ thạch cái nghề này có thể có hiện tại như vậy hóa ?

"Được rồi , chủ nhân ngươi không ngốc , là ta không có giao phó rõ ràng , ngươi đừng đem đạo gia « luyện khí cửu chương » cùng những thứ kia rác rưởi công pháp như nhau , những người khác đang đánh cuộc thạch thời điểm không thể dùng loại thủ đoạn này đi điều tra nguyên thạch , thế nhưng ngươi hoàn toàn không có vấn đề!" Tiểu Y giải thích.

"Nguyên lai là như vậy!" Lâm Vũ bừng tỉnh gật đầu , "Vậy được , chờ ta đem đầu tay lên sự tình giải quyết , phải đi điều tra một hồi gần đây nơi nào có đồ thạch biết."

Nếu quả thật có thể được , đây cũng tính là kiếm lấy truyền thừa điểm một cái hiếm có tốt đường tắt.

Sau đó lại tư vấn một ít những vấn đề khác , thấy mình một ít nghi vấn đều giải quyết được không sai biệt lắm , Lâm Vũ cùng tiểu Y liền tạm thời đình chỉ trao đổi , tiểu Y cũng không trở về không gian truyền thừa , vẫn ngồi ở Lâm Vũ trên bả vai , nhàn nhã lắc hai chân.

Lâm Vũ nhìn một trái một phải gối cánh tay mình đang tu luyện Diệt Tầm Lan cùng Mộc Tư Ngữ , không khỏi khẽ mỉm cười , lại nhìn thời gian một chút , hai người bọn họ hẳn rất nhanh liền có thể tỉnh lại , Lâm Vũ cũng không gấp thức dậy , vì vậy nửa nằm ở trên giường nhắm hai mắt lại , suy tính một ít chuyện.

Đã từng , chính mình mục tiêu chính là đem gia truyền y thuật phát huy , hiện tại cái mục tiêu này đã đang từng bước mà thực hiện , có thể sự tình xa xa ra ngoài nhân ý liệu , đạo gia truyền thừa hệ thống xuất hiện , để cho vận mạng mình quỹ tích đã xảy ra rất lớn nghiêng về.

Cái thế giới này , xa xa không có người bình thường trong tưởng tượng đơn giản như vậy , những thứ kia không biết thần bí , trở thành Lâm Vũ trong lòng một cái xa hơn mục tiêu , theo tới , còn có một chút không giải được nghi vấn.

Đạo gia truyền thừa hệ thống phía sau đến cùng cất giấu bí mật gì ?

Trong thiên hạ không có miễn phí bữa trưa , đạo gia truyền thừa hệ thống người thừa kế , rốt cuộc muốn bỏ ra gì đó ?

Chuỗi này nghi vấn , bây giờ căn bản không có bất kỳ năng lực cởi ra!

"Chủ nhân , những vấn đề này ngươi tạm thời không muốn cân nhắc nhiều như vậy , lấy ngươi hiện tại năng lực cũng tiếp xúc không tới , ngươi bây giờ phải làm , chính là tăng lên thực lực của chính mình." Tiểu Y tại trong đầu hần khuyến lớn , "Có một chút ngươi đoán đúng rồi , chính là trong thiên hạ không có miễn phí bữa trưa , ngươi bây giờ có chiếm được , sau này thì nhất định phải có bỏ ra , nhưng vô luận như thế nào , truyền thừa hệ thống là tuyệt sẽ không hại ngươi!"

"Ta biết." Lâm Vũ khẽ gật đầu.

Tiểu Y nói rất đúng , đạo gia truyền thừa hệ thống nếu quả thật muốn hại mình , căn bản không có cần thiết chuyển cái lớn như vậy công , nếu hệ thống sẽ nhận chính mình làm chủ , cũng mang đến cho mình nhiều như vậy chỗ tốt , liền khẳng định tại kia một ngày muốn chính mình gánh vác một ít trách nhiệm.

Cụ thể là trách nhiệm gì , căn bản cũng không phải là mình bây giờ nên cân nhắc chuyện , chính mình hiện giai đoạn phải làm việc , chính là không ngừng trở nên mạnh mẽ!

"Tiểu Y , ta có thể không thể hỏi lại ngươi một cái vấn đề ? Ngươi không trả lời cũng không có quan hệ , mặc dù cái nghi vấn này ta rất muốn biết câu trả lời..."

Chương 152: Sát thủ tung tích

Không lâu lắm, Diệp Tầm Lan thanh âm êm ái cắt đứt Lâm Vũ suy nghĩ: "Tiểu Vũ, người làm sao vậy?"

Lâm Vũ mở hai mắt ra, thấy hai nữ đều đã tỉnh lại, đều tại không chớp mắt nhìn mình chăm chăm, không khỏi khẽ mỉm cười, trước sau tại hai người trên trán hôn một cái, đạo: "Không có gì, mới vừa rồi ta chỉ là tại nghĩ một vài sự việc."

Trước tại tiểu Y trong miệng, Lâm Vũ đem trong lòng mình một cái đại nghi vấn giải quyết.

Thế nhưng, tiểu Y đang trả lời trước là có điều kiện, điều kiện liền là chuyện này hiện tại tuyệt đối không thể nói với bất kỳ ai lên, nếu không thì sẽ không nói cho hắn.

Lâm Vũ để giải quyết trong lòng nghi vấn, chỉ đành phải đáp ứng, ngay cả tại Diệp Tầm Lan trước mặt, hiện tại cũng không thể nhắc lên nửa chữ!

Này liên quan đến một cái thiên đại bí mật, một cái liên quan tới đạo gia bí mật.

"Ồ." Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ không muốn nói nhiều, cũng quan tâm mà không có hỏi tới, mà là nói với Mục Tư Ngừ đạo: "Tur ngữ, người ngày hôm qua không phải nói có chuyện muốn cùng Tiểu Vũ nói sao? Hiện tại không nói người còn phải chờ tới khi nào?"

Lâm Vũ sau khi nghe xong, cũng mặt mang vẻ hỏi thăm mà nhìn Mục Tư Ngừ, lấy nha đầu này tính tình, để cho nàng như vậy thận trọng nói đến chuyện, hẳn không phải là một chuyện nhỏ mới đúng.

Mục Tư Ngừ nhăn nhó trong chốc lát, cuối cùng tựa hồ gò lên hết sức dũng khí, đạo: "Tiểu Vũ, ba ngày sau chính là ta mẫu thân ngày giỗ, ta muốn đi tế bái một hồi, người.. Người có thể theo ta cùng đi sao?"

"Ta còn tưởng rằng là xảy ra đại sự gì đây!" Lâm Vũ nhất thời khẽ mỉm cười, "Ta nói tur ngữ, người này nói chuyện không thoả mái tính tình thật phải sửa lại một chút, chúng ta là vợ chồng, có chuyện gì nói thẳng là được, như vậy nhăn nhó nhó nhó, rất dễ dàng để cho ta cùng Lan tỷ vì người lo lắng, biết không?"

"Đúng vậy, tur ngữ, mới vừa rồi ta đều nghĩ đến người gặp gì đó chuyện không tốt." Diệp Tầm Lan cũng khuyên, "Đừng quên, chúng ta là người một nhà, ba người chúng ta muốn cùng nhau sống hết đời."

Mục Tư Ngừ đỏ mặt gật đầu một cái, thần thái, tựa như cùng làm sai chuyện gì cô dâu nhỏ bình thường vốn còn muốn khuyên đôi câu Lâm Vũ Diệp Tầm Lan, đột nhiên thấy nàng cái này thần thái, có lời gì cũng nói không ra ngoài.

Hai người không khỏi nhìn nhau cười khỏ, đây cũng là Mục Tư Ngừ nhiều năm trước tới nay hoàn cảnh sinh hoạt, mới khiến nàng dưỡng thành như vậy một cái tính cách, muốn sửa đổi đến, cũng không phải một sớm một chiều chuyện, muốn đổi cũng chỉ có thể từ từ đi.

"Đúng rồi, tur ngữ, mẹ ta là chôn ở nơi nào?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

Về mặt thời gian đến xem, Lâm Cảnh Hoán hẳn là tại Mục Tư Ngừ mẫu thân sau khi qua đời mới đi Yên kinh, nói cách khác Mục Tư Ngừ mẫu thân hẳn là chôn ở bên này, nhưng là không loại bỏ Mục Tư Ngừ đưa nàng mẫu thân tro cốt mang đi Yên kinh, cho nên mới sẽ có câu hỏi như thế.

"Ngay tại thành phố Đông Hoa Nam Giao, ta tới đông hoa sau đó không lâu còn đi nhìn một chút, mẫu thân mộ bia vẫn còn ở đó." Mục Tư Ngừ nhẹ giọng nói.

"Nếu như vậy, ta đây sẽ không xin nghỉ, chờ ngày đó ta sau khi tan việc, liền bồi người cùng đi." Lâm Vũ lúc này làm ra một cái đại thể an bài.

"Ừm." Mục Tư Ngừ khẽ nâng lên vuốt tay, một đôi mỹ lệ trong mắt to tràn đầy vô tận nhu tình, "Tiểu Vũ, cảm ơn người."

Ba!

Lâm Vũ lỏng ra ôm Diệp Tầm Lan tay, trực tiếp tại Mục Tư Ngừ vênh cao trên móng nặng nề vỗ một cái.

"A!" Mục Tư Ngừ phát ra thét một tiếng kinh hãi, theo bản năng đưa tay đi xoa.

Lâm Vũ hướng về phía nàng mắt hồ trừng một cái, cười mắng: "Nói hết rồi chúng ta là vợ chồng, còn khách khí như vậy? Về sau nếu để cho ta gặp lại người như vậy, thấy một lần tựa đánh người một lần cái móng, cho đến người sửa đổi tới mới thôi!"

"Ta... Ta..." Mục Tư Ngừ ấp úng nửa ngày, cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Bởi vì bọn họ ba người hiện tại cũng vẫn là thân không được phận sỡ, Lâm Vũ rất cảm nhận được rõ ràng nàng nhiệt độ cơ thể đang không ngừng lên

cao , ngay sau đó , chỉ nghe vèo mà một tiếng , Mục Tư Ngữ cả người đều chui vào chăn không dám trở ra.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nhìn nhau , hai người không hẹn mà cùng lần nữa lộ ra một nụ cười khổ.

...

"Ừ? Đây là người nào điện thoại?"

Lâm Vũ tại tập thể dục sáng sớm xong , đang bồi người nhà ăn điểm tâm thời điểm , đột nhiên nhận được một cái điện thoại xa lạ , không khỏi hơi nghi hoặc một chút lên.

Từ lúc gia nhập long tổ , số điện thoại của mình lại cũng không có nói cho những người khác , biết rõ cú điện thoại này người đã ít lại càng ít , lúc này sẽ là ai đánh tới.

Nghi ngờ về nghi ngờ , nhưng Lâm Vũ hay là đem điện thoại cho kết nối: "Xin chào, ta là Lâm Vũ."

"Lâm tổ trưởng , ta là sở tình báo Trình Khiếu." Đối phương lập tức từ báo gia môn , "Người trước bảo chúng ta tra Satan tổ chức kia hai cái sát thủ động tĩnh , hiện tại đã có kết quả , bọn họ sẽ ở ba ngày sau tới thành phố Đông Hoa ám sát người , xin hỏi Lâm tổ trưởng có dặn dò gì?"

"Ba ngày sau sao?" Lâm Vũ lăm lăm thì thầm , "Các người cho ta nhìn chăm chú vào , có tình huống kịp thời hướng ta hồi báo là được , không nên hành động thiếu suy nghĩ , thân phận ta bây giờ còn không thể tiết lộ cho Satan tổ chức."

Nếu để cho Satan tổ chức biết mình là long tổ Phó tổ trưởng , đối phương khả năng trực tiếp phái kim bài sát thủ tới!

Kim bài sát thủ một khi tới , giết người vẫn là chuyện nhỏ , nhưng tạo thành thượng tầng thế lực hỗn loạn , căn bản không có biện pháp phòng chừng! Giấu giếm thân phận còn có thể âm nước sôi hút lên , tích góp thực lực , chờ đợi thích hợp thời cơ nhất kích tất sát!

Qua vài ngày nữa lo lắng đề phòng thời gian , đối phương cuối cùng tiến vào chính mình tầm mắt , cái khác hết thảy đều dễ làm.

Phải thuộc hạ sẽ đi ngay bây giờ truyền đạt Lâm tổ trưởng chỉ thị , xin hỏi Lâm tổ trưởng còn có gì phân phó?" Trình Khiếu tiếp tục hỏi.

"Ngược lại còn có một việc làm phiền các người." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một chuyện , phân phó nói , "Đem hoa hạ sở hữu cổ vũ thế lực tình báo phát đến ta trong hòm thư , ngành tình báo có bao nhiêu , liền cho ta phát bao nhiêu."

Vốn còn muốn tại Đàm Thanh Bình trong miệng biết được một ít , nhưng là cùng Đàm Thanh Bình tỷ võ ai thắng ai bại hiện tại còn khó nói , trong lúc nhất thời quả nhiên đem long tổ quên.

Lấy long tổ tình báo năng lực , cung cấp tình báo phòng chừng muốn so với Đàm Thanh Bình cận kề nhiều lắm , cùng Đàm Thanh Bình tỷ võ , hiện tại đã trở lên có cũng được không có cũng được... Ách , cũng không tính có cũng được không có cũng được , ít nhất có thể để cho Lưu Từ Hiến hoàn toàn từ bỏ ý định.

Nói đến cái này vai hề , cũng là thời điểm đem chuyện này giải quyết , luôn bị một người như vậy ở trong bóng tối nhìn chăm chăm , tính thế nào đều không phải là một món thoải mái chuyện.

Nếu là Lưu Từ Hiến chọn lựa một ít thủ đoạn cực đoan , chuyện này ngược lại tốt giải quyết , nhưng bây giờ , song phương vừa không có thâm cừ đại hận , mình cũng khó thực hiện được quá mức.

Đương nhiên , nói đi nói lại thì , nếu như Lưu Từ Hiến đi qua lần này giáo huấn , còn không hết hi vọng , chính mình cũng chỉ có chọn lựa cứng rắn một điểm các biện pháp.

Phải thuộc hạ sẽ đi ngay bây giờ làm , Lâm tổ trưởng nhiều nhất qua nửa giờ liền có thể nhận được cổ vũ thế lực tình báo." Trình Khiếu lúc này kêu.

"Cứ như vậy , treo."

Cúp điện thoại , Lâm Vũ vẻ mặt nghiêm túc lên , Satan tổ chức như vậy một lần tiếp lấy một lần phái sát thủ , hơn nữa phái ra sát thủ một lần so với một lần lợi hại... Như vậy thời gian , đến cùng lúc nào mới là cái đầu à?

"Tiểu Vũ , là Satan bên kia tin tức sao?" Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ thần sắc hơi khác thường , không đủ lo lắng hỏi.

"Ừ." Lâm Vũ gật đầu một cái , "Các người cũng không cần lo lắng , ta có biện pháp xử lý..."

Chương 153: Lục Mộng Tâm trở về

Ba ngày nghỉ kỳ còn có ngày cuối cùng, Lâm Vũ tại ăn sáng xong sau đó, liền cùng mọi người cùng nhau thương lượng đi nơi nào chơi một ngày, chủ yếu nhất là trong nhà tăng thêm hai cái thành viên mới, hơn nữa hai người bọn họ thân thể, mang bọn hắn ra ngoài giải sầu một chút cũng tốt, đỡ cho Đồ gia huynh muội một mực buồn bực ở nhà.

Nhưng là, một đám người đều không phải là thích chơi người, đại gia thương lượng nửa ngày, cũng không có thương lượng ra một cái kết quả.

Điều này không khỏi làm Lâm Vũ buồn bực vạn phần, lúc trước bị sinh hoạt bức bách, muốn quất chút thời gian cũng không được, hiện tại thật vất vả rõ ràng rảnh rồi, lại không có thói quen... Điều này cũng không biết phải hình dung như thế nào mới tốt!

Tóm lại, người chính là một loại rất sinh vật kỳ quái!

Đang lúc mọi người mắt lớn trừng mắt nhỏ thời điểm, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên.

Lâm Vũ lập tức đứng dậy mở cửa, thấy ngoài cửa đang đứng một cái hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi nữ tử, nữ hài mặc cả người màu trắng trung mang theo màu đỏ nhạt hoa văn áo đầm, mặt mũi đẹp đẽ, còn họa đồ trang sức trang nhã, để cho Lâm Vũ không khỏi hơi hơi ngẩn ngơ.

Về sau khẽ mỉm cười, đạo: "Tỷ tỷ, đã lâu không gặp, có thể ta nhớ đến chết rồi, đến, ôm một cái!"

Nói xong, không chờ nàng đáp lại, trực tiếp tiến lên ôm nàng thon thả, sau đó vào nhà chuyển mấy vòng, mới đưa nàng buông xuống, cười híp mắt nhìn nàng.

Ôm ở nàng ngang hông song tay lại không có lỏng ra.

"A!" Lục Mộng Tâm mặt đẹp đỏ bừng, đưa ra hai cánh tay chụp Lâm Vũ vài cái, "Người cái này tiêu bại hoại, tiêu bại hoại, vừa thấy mặt đã khi dễ ta! Mau buông ta ra có được hay không? Tiểu Lan cùng tư ngữ các nàng còn ở đây đây."

"Không thả, người cũng đã biết mấy ngày nay ta có suy nghĩ nhiều người!" Lâm Vũ cặp mắt khép hờ, chính là không muốn lỏng ra.

"Quý tin!" Lục Mộng Tâm liếc hắn một cái, ngược lại đành chỉ giãy giụa, "Người không đem ta quên mất không sai biệt lắm ta liền thiêu cao hương, còn nữa, ta mới rời khỏi mấy ngày? Lấy ở đâu đã lâu không gặp?"

"Hắc hắc, có câu nói là nói thế nào đến, một ngày không thấy, như cách ba thu, ta và người đều đã năm ngày không thấy, đó chính là như cách mười lăm năm!" Lâm Vũ cười hắc hắc nói.

"Được rồi, cũng bao lớn người, thế nào còn cùng một đứa bé giống như." Lục Mộng Tâm hoàn toàn không biết mình là nên khóc hay nên cười, "Người mau giúp ta đem hành lý cầm vào."

"Tuân lệnh!"

Lâm Vũ lúc này mới buông lỏng Lục Mộng Tâm, xoay người đi tới cửa bên ngoài, đưa nàng hai cái rương hành lý, một tay một cái xách vào rồi phòng, hoàn toàn không để ý tới đang cùng Diệp Tâm các nàng nói chuyện phiếm Lục Mộng Tâm, trực tiếp đem rương hành lý để dưới đất, sau đó ngồi xổm người xuống, cũng giúp nàng mở ra.

"Lâm Vũ, người đang làm gì?" Lục Mộng Tâm thấy vậy, lại bị sợ hết hồn, liền vội vàng tiến lên liền muốn ngăn cản hắn.

Hay nói giỡn, trong này cũng đều là một ít cô gái quần áo, còn có một chút thiếp thân quần áo, Lâm Vũ cứ như vậy ngay trước nàng mặt mở ra, nếu như bị hắn nhìn đến thậm chí bắt vào tay lên, để cho nàng một cái hoàng hoa đại khuê nữ làm sao có thể coi mở?

"Không có làm gì đó a." Lâm Vũ ngẩng đầu lên, rất vô tội nhìn Lục Mộng Tâm, "Người về nhà một chuyến, chẳng lẽ không có mang cho chúng ta chút lễ vật? Ta sẽ nhìn một chút, người đến cùng mang theo lễ vật gì cho chúng ta."

"Rương hành lý này bên trong là y phục của ta, lễ vật tại khác một cái rương hành lý bên trong." Lục Mộng Tâm đã hoàn toàn không có tính khí, "Đều là một ít đặc sản địa phương mà thôi, lại không phải là cái gì vật quý trọng, người có cần thiết gấp như vậy sao?"

"Há, người như thế không nói sớm?" Lâm Vũ nhún vai một cái, "Người nghĩ rằng ta rất thích xem người đồ lót quần lót à? Muốn xem ta cũng nhìn Lan tỷ cùng tư ngữ..."

Dứt lời, liền mở ra khác một cái rương hành lý.

"Người..."

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đã sớm kìm nén không để cho mình cười ra tiếng, ngay cả Lâm Ánh Tuyết, yên lặng trên mặt cũng lộ ra một nụ cười châm biếm, chỉ có Đỗ gia huynh muội, họ khan khặc... May mắn bọn họ còn nghe không hiểu những lời này, nếu không thì làm hư bạn nhỏ rồi.

"Hừ! Lười để ý người!" Lục Mộng Tâm đỏ mặt kêu lên một tiếng, ngay sau đó nhìn Đỗ gia huynh muội, đối với Lâm Vũ đạo: "Đây chính là người trong điện thoại nói vậy đối với huynh muội chứ? Không biết người có tính toán gì?"

"Còn có thể có tính toán gì?" Lâm Vũ đem Lục Mộng Tâm mang đến đặc sản địa phương dời đến trên bàn ăn, đạo: "Trước tiên đem bọn họ chuyển dưới mắt xử lý xong, sau đó tìm một trường học an bài bọn họ đi học, chung quy vẫn như thế tiểu, chính là đi học tuổi tác, thế nhưng này học tịch phương diện sự tình ta cũng không hiểu, hơn nữa bọn họ tình huống đặc thù, cho nên không thể làm gì khác hơn là đã làm phiền người."

Lục Mộng Tâm gật đầu một cái: "Thật ra thì lấy thân phận người, giải quyết những vấn đề này đây chẳng phải là một câu nói chuyện, bất quá ta ngược lại có một cái đề nghị."

"Nói nghe một chút."

"Người trường học kia sang năm liền có thể bắt đầu thu nhận học sinh, chẳng bằng để cho bọn họ đi trường học kia, về phần mấy tháng gần đây, liền do ta tới làm dạy kèm một hồi bọn họ đi." Lục Mộng Tâm đạo.

Lâm Vũ hơi suy nghĩ một phen, liền gật đầu đồng ý Lục Mộng Tâm đề nghị, năm nay cũng liền còn lại hơn ba tháng thời gian, để cho Đỗ gia huynh muội đi trường học khẳng định cũng theo không kịp độ tiến triển, chẳng bằng để cho Lục Mộng Tâm tới đơn độc dạy kèm.

Nói thế nào Lục Mộng Tâm cũng là tại đại học làm lão sư, giáo hai cái không tới mười tuổi hải tử còn chưa phải là bắt vào tay?

Lục Mộng Tâm thấy sự tình đã giải quyết, liền kéo Lục gia huynh muội tay, lộ ra một cái thân thiết mỉm cười: "Người là kêu Đỗ Trạch Văn? Người gọi Đỗ Tuyết Tinh đúng không?"

Đỗ gia huynh muội đồng thời gật đầu.

"Các người khỏe, ta trước kia là làm lão sư, các người gọi ta Lục lão sư là được, các người Lâm đại ca bây giờ đang ở đắp một trường học, thế nhưng trường học chính thức giờ học muốn qua xong năm, cho nên khoảng thời gian này liền do ta tới dạy kèm các người, các người có nguyện ý hay không?"

"Lục lão sư, ta nguyện ý." Đỗ Trạch Văn trọng trọng gật đầu, "Cám ơn Lục lão sư."

"Lục lão sư, ta cũng nguyện ý." Đỗ Tuyết Tinh cũng đi theo nhẹ giọng kêu.

Lục Mộng Tâm lần nữa thân thiết cười một tiếng, đạo: "Tốt lắm, ta bây giờ phải biết các người tài nghệ ở nơi nào, cho nên phải hỏi các người một vài vấn đề, sau đó sẽ căn cứ các người tình huống đi mua một ít dạy kèm tài liệu giảng dạy, ta đây hiện tại bắt đầu hỏi..."

Theo đặt câu hỏi tiến hành, chẳng những Lục Mộng Tâm ngoài ý muốn, ngay cả Lâm Vũ cũng cảm thấy ngoài ý muốn, huynh muội bọn họ đúng là thuộc về tương đối thông minh cái loại này, mặc dù nửa năm không có được đi học, nhưng kiến thức tài nghệ so với vẫn so với bạn cùng lứa tuổi cao hơn không ít!

Thông minh như vậy lan lợi lại tốt học hải tử, bọn họ cô một nhà quả nhiên cũng nhận được tâm... Ai!

Lâm Vũ nghĩ tới đây, nội tâm phát ra khê than thở một tiếng, nếu như đối phương một lòng đem huynh muội bọn họ bồi dưỡng thành tài, huynh muội bọn họ cũng không phải là cái loại này không tri ân đồ báo người, sau này được đến hồi báo, xa xa không phải khoản này tiền bồi thường có thể so được!

Đáng tiếc xã hội hiện đại, quá nhiều người dễ dàng bị lợi ích trước mắt cho mê muội, không thấy rõ xa hơn đường.

Đỗ Trạch Văn hai huynh muội bọn họ sự tình, tòa án bên kia muốn một tuần sau mới có thể mở đình, Lâm Vũ ngược lại cũng không gấp, trung thu kỳ nghỉ đi qua, vẫn là mỗi ngày đi làm, tan việc, tu luyện, theo lão bà, sau khi đột phá cũng không có sẽ cùng Lâm Ánh Tuyết song tu, vừa vặn để cho Lục Mộng Tâm cùng Lâm Ánh Tuyết ở cùng gian, tạm thời cũng không cần lo lắng nữa vấn đề ở rồi.

Ba ngày sau.

Lâm Vũ một hồi tiểu đội, liền kéo tại trong bệnh viện đợi chính mình một buổi chiều Mục Tư Ngữ, cùng Diệp Tầm Lan nói lời từ biệt sau đó, hai người lên một chiếc xe taxi, hướng thành phố Đông Hoa Nam Giao đi tới.

Bọn họ muốn đi tề bái một hồi Mục Tư Ngữ mẫu thân.

Phiền toái, lại một lần tìm tới cửa, lần này phiền toái, tại ngoài ý liệu, đồng thời cũng nằm trong dự liệu...

Chương 154: Tê tâm liệt phế

Tại Mục Tư Ngữ dưới sự chỉ dẫn, xe taxi đi tới một mảnh mộ địa.

Những năm gần đây, theo thành phố Đông Hoa phát triển kinh tế, thổ địa loại này tài nguyên bộc phát khẩn trương, vì vậy hiện tại rất ít có mộ địa bán cho tư nhân thích hợp, nhà ai nếu là có bạch chuyện vui, bình thường sẽ đem tro cốt hoặc là thi thể tập thể chôn ở chính phủ hoạch định trong mộ viên, nhưng Mục Tư Ngữ mẫu thân tại hơn mười năm trước cũng đã chôn xuống, có được lấy độc lập mộ địa.

Lâm Vũ sau khi xuống xe, phát hiện nơi này không hề giống hơn mười năm không có đánh lý đáng vẻ, ngược lại còn vô cùng sạch sẽ, không có chút nào cỏ dại.

Xem ra Mục Tư Ngữ không chỉ một lần đã tới, bởi vì loại trừ năng, không có khả năng người thứ hai tới.

Hơn nữa Lâm Vũ còn phát hiện, nơi này phong thủy còn rất không tồi, theo âm trạch phong thủy học đi lên giảng, có làm phúc cho đời sau hiệu quả, vốn là lấy Mục Tư Ngữ mấy năm nay gặp gỡ, cái này phong thủy hẳn rất không cho phép!

Nhưng ở trước đây không lâu, Mục Tư Ngữ vận khí tốt gặp Lâm Vũ, hơn nữa hiện tại trải qua thật hạnh phúc, không đúng thật đúng là cùng mảnh này mộ địa phong thủy có liên quan.

Hai người tay cặp tay đi tới trước mộ bia, Lâm Vũ theo không gian truyền thừa bên trong xuất ra nhang đèn tiền giấy, bắt đầu tế bái, Mục Tư Ngữ lại cũng không nói gì, chỉ là lặng lẽ nhìn tiền giấy đốt xong, liền bắt đầu thu thập tế phẩm.

"Tư ngữ, người không nói chút gì không?" Lâm Vũ nhìn nàng, nhẹ giọng nói.

"Không cần." Mục Tư Ngữ lắc đầu một cái, "Mẹ có thể ở trên trời nhìn thấy, ta bây giờ sống rất tốt, có thể làm cho nàng yên nghỉ."

Lâm Vũ yên lặng hồi lâu, mới gật gật đầu: "Ừm."

Mỗi người đều có mỗi người lý niệm, mỗi người đều có cuộc sống bất đồng phương thức, hơn nữa mỗi người đối đãi sinh hoạt thái độ đều không giống nhau, Mục Tư Ngữ nếu không muốn nói nhiều, Lâm Vũ cũng sẽ không miễn cưỡng, tế bái đã qua đời thân nhân, chỉ cần tâm ý đến là tốt rồi, cái khác, cũng không có trọng yếu như vậy.

Về sau vung tay lên một cái, đem tế phẩm thu vào không gian truyền thừa, nơi này là ngoại ô, rất ít có xe qua lại, cũng còn khá hai người cũng không gặp, nơi này mặc dù có chút lệch, luôn sẽ có xe từ nơi này đi qua, đến lúc đó dựng một xe tiện lợi là được, vì vậy hai người cứ như vậy tay nắm tay đi ở trên quốc lộ, từ từ hướng đông hoa nội thành đi tới.

Huống chi, còn có một cái rất trọng yếu sự tình, phải ở chỗ này giải quyết.

"Tiểu Vũ, người đã từng mục tiêu là gì đó? Hiện tại mục tiêu vậy là cái gì?" Mục Tư Ngữ đột nhiên hỏi tới một vấn đề như vậy.

Nghe lời này, Lâm Vũ không hiểu nhìn nàng, không hiểu nàng tại sao sẽ đột nhiên hỏi tới cái vấn đề này.

"Ta chính là muốn hỏi một chút, người không nói cũng không có quan hệ." Mục Tư Ngữ bị hắn nhìn chăm chăm có chút không được tự nhiên, thấp kém vuốt tay nhẹ giọng nói.

"Cũng không có cái gì không thể nói." Lâm Vũ cười một tiếng, khẽ ngẩng đầu nhìn dần dần ngảm hạ đi bầu trời đêm, "Ta đây một đời, khi còn bé nhấp nhô, cũng không quên hăng hái, đã từng mục tiêu, chính là băng vào chính mình y thuật hành y tế thể, cái mục tiêu này bây giờ còn chưa có đạt thành, nhưng ta sẽ đi thẳng đi xuống, về phần hiện tại mục tiêu, thứ nhất là giải quyết trong nhà một ít chuyện cũ năm xưa, chờ những chuyện này giải quyết sau đó, ta ngay tại Sơn Thủy Thôn khôi gia thể ngoại đào nguyên cùng nhau sinh hoạt, dùng chính mình y thuật tái tạo phúc một phương hương dân."

Mục Tư Ngữ trong bụng động một cái, Lâm Vũ đáp án này, không có ra ngoài nàng dự liệu, nàng bây giờ còn rõ ràng nhớ kỹ, Lâm Vũ đương thời vì giúp nàng, còn nói nhượng lại nàng làm hắn tiểu thiếp lời như vậy, không có người nghĩ đến là, câu kia đương thời che giấu tai mắt người mà nói, bây giờ lại thật thành thực tế...

Bất kể nói thế nào, đối với không có một người chút nào liên hệ máu mủ, cũng không có giao tình gì người, lại có thể việc nghĩa chẳng từ nan xuất thủ tương trợ, cũng không hề đòi hỏi báo, này đủ để chứng minh Lâm Vũ thật có một viên hành y tế thể chí tâm.

Chỉ bằng vào hần phần này tâm cảnh, liền không phải người bình thường có thể đạt tới, Lâm Vũ hiện tại ánh mắt, đồng dạng là một loại việc nghĩa

chẳng từ nan , cùng trợ giúp nàng khi đó ánh mắt , cơ hồ giống nhau như đúc!

"Tiểu Vũ , ngươi biết không ? Có lúc ta đang nghi ngờ , ngươi tính tình rõ ràng rất nhạt , phảng phất trời sập xuống đều không ảnh hưởng tới ngươi tâm tình , người như vậy , đặt ở cổ đại tuyệt đối là cái loại này không tranh quyền thế ân sĩ , có thể ngươi lại vừa vặn ngược lại , lúc trước ta có chút không rõ , hiện tại có lẽ tìm được nguyên nhân." Mục Tư Ngữ nhẹ giọng nói.

Lâm Vũ yên lặng không nói.

"Nguyên nhân căn bản nhất ở nơi này." Mục Tư Ngữ đưa ra ngón tay ngọc tại hân trên ngực nhẹ nhàng điểm một cái , "Lan tỷ tỷ nói rất đúng , tại trong lòng ngươi , tồn tại một chỗ cực lạc , một mảnh chân chính tịnh thổ , chính là bởi vì vùng tịnh thổ này , sẽ cho người không kim lòng được đối với người sinh ra một loại tín nhiệm , điều này cũng có thể chính là cái gọi là tấm lòng son."

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , tấm lòng son ? Loại tâm cảnh này làm sao có thể chân chính tồn tại ?

"Hu!" Thấy Mục Tư Ngữ còn muốn nói tiếp , Lâm Vũ lập tức làm một cái chó có lên tiếng thủ thế , phục đến bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Satan kia hai cái sát thủ tới , lát nữa ngươi cẩn thận một chút , hiện tại coi như chẳng có cái gì cả phát sinh , đừng sợ , hết thấy có ta!"

Mục Tư Ngữ đầu tiên là run lên , nhưng nghe đến Lâm Vũ nửa câu sau , một cách lạ kỳ yên tĩnh lại , hai người lần nữa làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra đi ở trên quốc lộ , Lâm Vũ trực tiếp để cho tiểu Y mở ra quét xem , giám thị chung quanh , cũng tùy thời tự nói với mình đối phương động tĩnh.

"Chủ nhân , hai giờ phương hướng , đại khái một trăm trượng nơi , có một cái tay súng bắn tia đang nhắm ngay ngươi , mười giờ phương hướng , năm mươi trượng nơi , khác một sát thủ giống vậy đang ngó chừng ngươi." Tiểu Y lập tức đem quét xem kết quả nói cho Lâm Vũ.

"Biết." Lâm Vũ âm thầm gật đầu.

Tâm niệm không ngừng đảo , mười giờ phương hướng tên sát thủ kia là cận chiến loại sát thủ , tạm thời không đáng để lo , nhưng một hướng khác tay súng bắn tia , tựu cần phải trước giải quyết.

Một trăm trượng , chính là hơn ba trăm mét.

Nếu như đơn độc một cái tay súng bắn tia , đem giải quyết rất dễ , thế nhưng còn có một cái cận chiến hình sát thủ , sự tình liền trở nên có chút phiền toái.

Hai người này , cũng đều là Satan tổ chức ngân bài sát thủ trung tính anh!

Huống chi bên cạnh mình còn có một cái Mục Tư Ngữ , phải nghĩ một cái sách lược vẹn toàn mới được!

Nhưng mà , đối thủ căn bản không có cho Lâm Vũ bao nhiêu thời gian...

"Chủ nhân , không xong! Tay súng bắn tia kia nhắm ngay tư ngữ tỷ , ngươi nhanh lên một chút..." Tiểu Y đột nhiên lo lắng quát lên.

Gi đó ? !

Lâm Vũ con ngươi đột nhiên rụt lại , căn bản không còn kịp suy tư nữa , lập tức đánh về phía Mục Tư Ngữ.

Ầm!

Tiếng súng vang lên , cho dù tiểu Y nhắc nhở kịp thời , Lâm Vũ phản ứng cũng khá nhanh , có thể cuối cùng vẫn nhanh bất quá đối phương đạn.

Một viên đạn tại Mục Tư Ngữ trên người nhập vào cơ thể mà qua , Mục Tư Ngữ liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra ngoài , bị Lâm Vũ ngã nhào xuống đất sau đó , cũng chưa có tiếng động , máu tươi nhuộm dần rồi dưới người nàng đường xi măng mặt , cũng rất nhanh thì khuếch tán ra.

"Tư ngữ!" Lâm Vũ nhìn ngã trong vũng máu Mục Tư Ngữ , cặp mắt nhất thời trở nên đỏ bừng , cuồng loạn hô to , trên tay còn không ngừng mà lắc lắc nàng: "Tư ngữ , ngươi mau tỉnh lại , mau tỉnh lại! Chúng ta mới vừa mới vừa nói qua , về sau muốn cùng nhau vui vẻ mà sống được... Ngươi nhanh cho ta tỉnh tỉnh!"

Lúc này Lâm Vũ , căn bản không lo nổi cái khác , chỉ cảm giác mình thừa nhận một loại xé rách linh hồn thống khổ , trong miệng lộp bộp niệm lấy mau tỉnh lại , tỉnh tỉnh...

Ầm!

Tiếng súng lại lần nữa vang lên , lần này là nhắm ngay Lâm Vũ , nhưng là... Đắm chìm trong trong bi thống Lâm Vũ , căn bản làm không ra bất kỳ phản ứng...

Chương 155: Nộ phát trùng quan

Đinh!

Đạn cũng không có như dự trù giống nhau đánh trúng Lâm Vũ , mà là trực tiếp đánh vào Lâm Vũ trước vị trí chỗ ở , tràn ra mấy viên đốm lửa , sau đó cũng chưa có tiếng động.

Về phần Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ hai người , ngay vừa mới rồi trong chớp mắt ấy , hoàn toàn biến mất!

Nếu như không là trên đất tồn tại một bãi Mục Tư Ngữ vết máu , hai cái sát thủ thật đúng là sẽ hoài nghi mới vừa rồi là ảo giác!

"Tạ đặc biệt! Đây là chuyện gì xảy ra ?" Cái này kêu Hadid người da trắng tay súng bắn tỉa , trực tiếp sững sờ tại chỗ.

Loại chuyện này , thực sự quá quỷ dị.

"Shirley! Người có biết hay không đối phương đi nơi nào ?" Hadid đối với mình đồng bạn hỏi.

"Người hỏi ta ta đi hỏi ai ? Trong tổ chức hoàn toàn đánh giá thấp cái này lắm , loại năng lực này , ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua , nếu như ta suy đoán không tệ , đối phương rất có thể là Không Gian Hệ Dị Năng người." Một vị mỹ lệ tây phương nữ tử đi tới Hadid bên cạnh , nhàn nhạt nói.

Nữ tử mặc một thân màu trắng váy ngắn , một đoạn trắng như tuyết chân ngọc cho dù là ở trong trời đêm , cũng tản ra làm người ta hoa mắt sáng bóng , cả người trên dưới anh khí mùi phấn , bậc phụ nữ không thua đáng mấy râu , cũng không gì hơn cái này rồi.

Vị nữ tử này , chính là Hadid trong miệng Shirley , Shirley mặc dù mặt ngoài bất động thanh sắc , nhưng trong lòng khiếp sợ không biết so với Hadid lợi hại gấp bao nhiêu lần!

Satan tổ chức đã biết Lâm Vũ phía sau tồn tại đứng đầu hacker , cho nên lần này lần này nhiệm vụ sau đó , người ủy thác còn bí mật liên lạc đến bọn họ , tại không có sử dụng mạng lưới dưới tình huống lần nữa ủy thác một cái nhiệm vụ.

Nhiệm vụ này nội dung , chính là đem Mục Tư Ngữ cùng nhau giết!

Cứ như vậy , bọn họ cũng không có vi phạm Satan tổ chức không hợp nhau ám sát đối tượng thân hữu nguyên tắc , thế nhưng , bọn họ như thế cũng không nghĩ tới , Lâm Vũ lại là trong truyền thuyết Không Gian Hệ Dị Năng người , coi như không phải không gian hệ , cũng là tương tự với Không Gian Hệ Dị Năng người!

Hadid rõ ràng cả kinh: "Không gian hệ ? ! Đây không phải là trong truyền thuyết dị năng giả sao? Hoa hạ làm sao có thể sẽ có loại dị năng này người ?"

"Không gian hệ xác thực tồn tại ở trong truyền thuyết , nhưng cũng không đại biểu không tồn tại!" Shirley lạnh nhạt nói , "Hắn tu vi so với ta còn thấp , năng lực như vậy không thể không hạn chế mà sử dụng , người theo dõi hắn biến mất địa phương , chờ hắn vừa xuất hiện , liền lập tức nổ súng giết chết , nếu như lần này khiến hắn chạy , chờ hắn lớn lên , một cái Không Gian Hệ Dị Năng người đối với tổ chức bao lớn uy hiếp , ta không nói người cũng có thể rõ ràng!"

Hadid gật đầu tỏ ý biết , lần nữa bùng lên súng bắn tỉa , nhắm ngay trên quốc lộ kia một vùng máu , chỉ chờ Lâm Vũ đi ra , đem trực tiếp nổ súng bắn giết!

Cùng một cái Không Gian Hệ Dị Năng người kết oán , một khi để cho đối phương lớn lên , sau này đối với toàn bộ Satan tổ chức , đều là cái uy hiếp trí mạng!

"Shirley , người nói hai người chúng ta chỉ nhánh bị diệt , có phải hay không cùng lắm có liên quan ?" Hadid đột nhiên nghĩ tới chi nhánh chuyện.

Shirley gật đầu một cái , đạo: "Khẳng định không thoát được quan hệ , có thể như vậy vô thanh vô tức đem chi nhánh người trong giết chết , còn có thể lặng lẽ chờ đi những cái kia trang bị , chỉ có Không Gian Hệ Dị Năng người mới có thể làm được!"

...

Không gian truyền thừa bên trong.

Lâm Vũ đã xuất ra ngân châm giúp Mục Tư Ngữ cầm máu , nhưng là Mục Tư Ngữ thương thế thật sự quá nặng , căn bản không tỉnh lại nữa.

Viên đạn kia đánh vào Mục Tư Ngữ nơi bụng tim, chỉ kém như vậy một phần liền đánh trúng tim, nhưng coi như không có bắn trúng tim, cũng không kém bao nhiêu.

Lúc này Mục Tư Ngữ hơi thở mong manh, chẳng mấy chốc sẽ rời đi.

Thấy nàng cái bộ dáng này, tự biết không cứu lại được nàng Lâm Vũ, trong đôi mắt đã chảy ra hai hàng tình lệ.

Nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm, cái này có lẽ chính là Lâm Vũ hiện tại chân thực miêu tả, nằm ở trong lòng ngực của mình, nhưng là vợ mình!

"Chủ nhân, người yên tâm đi, tư ngữ tỷ tỷ không có chết, có truyền thừa hệ thống ở chỗ này, người có thể cứu sống nàng!" Tiểu Y thấy Lâm Vũ ôm Mục Tư Ngữ không nhúc nhích, không khỏi lần nữa thúc giục, "Phải cứu nàng cũng nhanh chút, kéo dài nữa, coi như người có truyền thừa hệ thống, cũng không thể cứu vãn rồi!"

Lâm Vũ đột nhiên theo trong bị thống bừng tỉnh.

Đúng vậy, chính mình có đạo gia truyền thừa hệ thống, chỉ cần Mục Tư Ngữ còn dư lại cuối cùng một hơi thở, cũng nhất định có thể cứu sống!

Mình cũng là bị thương thương qua độ, đem chuyện này quên!

"Tiểu Y, làm phiền người giúp ta cứu nàng, yêu cầu hồi đoái gì đó, người trực tiếp giúp ta hồi đoái là được, nhất định phải đem nàng cứu trở về!" Lâm Vũ lau nước mắt, gấp giọng nói, "Coi như đem ta truyền thừa điểm toàn bộ xài hết đều được! Nếu như còn chưa đủ, người liền đem trên người của ta có thể thu về đồ vật toàn bộ thu về, dù là ông nội của ta truyền xuống âm dương châm, cũng có thể thu trở về xuống!"

Truyền thừa điểm không có có thể kiếm lại, trang bị không có về sau có thể lại tới hồi đoái, nhưng nếu như bây giờ không vội vàng đem Mục Tư Ngữ cứu trở về, vậy thì hoàn toàn người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất rồi!

"Không nghiêm trọng như vậy, hai bình này thuốc chữa thương, một chai nội phục, một cái khác bình thoa ngoài da, lại phối hợp Linh dịch, tư ngữ tỷ nhiều nhất ba ngày liền có thể tỉnh lại." Tiểu Y đưa tay chỉ một cái, một cái màn sáng xuất hiện ở Lâm Vũ trước mắt, "Hai bình được cộng thêm Linh dịch, tổng cộng cũng liền 5000 truyền thừa điểm mà thôi."

"Hồi đoái!" Lâm Vũ không do dự nữa, trực tiếp đem hai bình này được cho hồi đoái đi ra, cũng lần nữa hồi đoái ra một chai Linh dịch, "Tiểu Y, tư ngữ thương, liền đã làm phiền người, ta bây giờ ra ngoài, là tư ngữ đòi lại một cái công đạo!"

"Tư ngữ tỷ liền giao cho ta đi, chủ nhân người cẩn thận một chút, đối phương không phải dễ dàng đối phó như thế..."

Lâm Vũ gật đầu một cái, cả người trên dưới đã hiện đầy sát khí, đối phương muốn giết mình thì tử, coi như không dễ dàng đi nữa đối phó, cho dù chết thần Satan tự mình tới, cũng tuyệt đối sẽ không để cho đối phương tốt hơn!

Giao phó xong tiểu Y, Lâm Vũ liền tâm niệm vừa động, cầm lấy kiếm rồi đi không gian truyền thừa.

Tiểu Y nhìn Lâm Vũ rời đi phương hướng, dùng chỉ có mình có thể nghe được thanh âm nhẹ giọng nói: "Chủ nhân tính tình vẫn là quá mức ôn hòa, nhưng chủ nhân người nhưng không biết, nên ôn hòa thời điểm có thể ôn hòa, nhưng nên quả quyết thời điểm liền tuyệt đối không thể nương tay!"

Người vô hại hồ tâm, hồ có thương tích nhân ý, cái thế giới này, vốn chính là nhược nhục cường thực thế giới! Tiểu Y thật lòng hy vọng, Lâm Vũ đi qua lần này giáo huấn, có thể chân chính mà lớn lên!

Nói xong, tiểu Y thu hồi suy nghĩ, bắt đầu là Mục Tư Ngữ chữa thương.

...

Quốc lộ bên cạnh một chỗ trong rừng cây.

Hadid thấy Lâm Vũ lâu như vậy cũng chưa ra, không khỏi bắt đầu than phiền: "Người này tại sao vẫn chưa ra? Chẳng lẽ muốn tại hấn dị không gian trung tu luyện bất thành?"

"Không có khả năng, bọn họ đông phương người tu luyện, tu luyện đều là linh khí, dị không gian trung căn bản không khả năng có linh khí tồn tại, hấn hiện tại có thể là bởi vì vợ qua đời, bị thương quá độ, chúng ta chờ đi, lần này tuyệt đối không thể để cho hấn chạy." Shirley hai tay khoanh ôm ngực mà đứng ở rồi Hadid ba mét bên ngoài, cùng Hadid cùng nhau nhìn chăm chăm Lâm Vũ biến mất phương hướng.

Hadid gật đầu một cái, để cho chạy một cái còn chưa trưởng thành Không Gian Hệ Dị Năng người, nếu như bị tổ chức biết rõ, hai người bọn họ đều không thoát được bị trừng phạt vận mệnh, mà cái kia trừng phạt, loại trừ trực tiếp đi gặp Satan, không có thứ hai con đường có thể đi!

"Tránh? Ai nói qua muốn né?"

Sau lưng đột nhiên truyền tới thanh âm, sợ đến hai người vong hồn toát ra.

Huru!

Một đạo bạch quang vạch qua Hadid cổ , một lát sau , Hadid liền cũng không có tiếng thờ nữa.

Shirley trên trán toát ra mồ hôi lạnh , khó khăn xoay người , chỉ thấy Lâm Vũ cầm kiếm mà đứng , mũi kiếm nhắm thẳng vào chính mình , mà trong mắt đối phương , đã tràn đầy sát cơ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nhu lấy chế mới vừa

Trăng tròn đã treo cao , gió đêm nhẹ phẩy , bốn phía tiếng côn trùng kêu bên tai không dứt.

Lâm Vũ cùng Shirley cách nhau ba mét , nhìn nhau mà đứng , hai người mặc dù không nhúc nhích , nhưng trên người không ngừng tăng lên khí thế , đã nói rõ một hồi người chết ta sống chiến đấu tức thì bùng nổ!

Bốn phía này giống như là một cái thuốc nổ kho , chỉ cần một điểm điểm hỏa tinh , sẽ đưa tới vang trời nổ mạnh!

"Hoa hạ lâm , ta không nghĩ đến ngươi là một cái Không Gian Hệ Dị Năng người , thật may ngươi tu vi còn không cao , nếu không hôm nay ta không có thể còn sống trở về." Shirley dẫn đầu phá vỡ yên lặng , dùng cứng rắn nói Hán ngữ nói.

Không Gian Hệ Dị Năng người mặc dù rất cường đại , thế nhưng mạnh mẽ và tiêu hao thường thường thành có quan hệ trực tiếp , không gian hệ đối với tự thân năng lượng tiêu hao , cũng so với những ngành khác lớn hơn nhiều , Shirley có thể sẽ không cho là Lâm Vũ cái năng lực kia có thể không hạn chế mà sử dụng.

Lâm Vũ khoe miệng hơi hơi móc một cái: "Coi như ta tu vi không cao , ngươi như thường không có thể còn sống trở về , ta hôm nay ngược lại phải xem thử xem , kia trong truyền thuyết thánh đấu sĩ đến cùng có hay không trong ti vi lợi hại như vậy ?"

Shirley chính là một cái thánh đấu sĩ!

Hoa hạ nhận được đạo quốc Anime ảnh hưởng , tại thế hệ thanh niên trung , có rất ít người không biết thánh đấu sĩ tồn tại , nhưng cực ít có người biết , trên thực tế thật ra thì cũng có thánh đấu sĩ tồn tại!

Đương nhiên , cũng không có Anime trung như vậy vô cùng kì diệu.

Theo tiêu Y trước giới thiệu , thánh đấu sĩ tu luyện không phải thiên địa linh khí , bởi vì bọn họ thể chất cùng đông phương không giống nhau , bọn họ tu luyện là một loại kình lực năng lượng.

Loại năng lượng này , có thể coi như là một loại Tinh Thần chi lực , đúng như manga trung từng nói , thánh đấu sĩ phần lớn lực lượng đều đến từ bọn họ lấy tinh lực trúc thành chiến giáp lên , mỗi một cái chiến giáp đều đối ứng một cái tinh tọa.

Lại không có đối ứng đến chu thiên tinh thần , cũng có thể nói loại này Tinh Thần chi lực là không lành lặn.

Không nói trước loại tu luyện này hệ thống tốt hay là không tốt , nhưng ít ra so với người bình thường lợi hại hơn vô số lần , tại sơ kỳ thời điểm , thậm chí so với giống như cô võ giả còn lợi hại hơn!

Trước mắt Shirley , nắm giữ tương đương với luyện tinh hóa đệ tam trọng tu vi , thuộc về đồng thau thánh đấu sĩ , còn là năng lực hơi thấp kia một loại , nhưng bây giờ còn là tu luyện sơ kỳ , so với bình thường luyện tinh hóa đệ tam trọng võ giả lợi hại hơn rất nhiều.

Shirley hướng về phía Lâm Vũ cười một tiếng: "Ta là chòm sao Thiên ưng thánh đấu sĩ , ngươi hôm nay có cơ hội hiểu biết , rất có thể một lần cuối cùng hiểu biết."

Vừa nói , Shirley liền bay tới giữa không trung , ngay sau đó thì có một vết kim quang lập loè thánh y xuyên ở trên người nàng , cùng manga lưng chừng trời Ứng tòa thánh y mặc dù không hoàn toàn giống nhau , nhưng đại thể hình dáng không kém bao nhiêu.

"Đến đây đi , sinh tử là do thiên mệnh!" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Bất kể như thế nào , đánh trước qua một hồi lại nói.

"Được !" Shirley cũng không có mơ hồ.

Hồ!

Dứt lời , Shirley phảng phất hóa thành một cái hùng ưng , đột nhiên đáp xuống.

Vèo! Vèo!

Bỗng gian , Lâm Vũ cũng lập tức di chuyển, hai người mỗi người hóa thành một đạo tàn ảnh xông về đối phương.

Cheng!

Bình khí giao kích thanh âm vang lên , hai người một cái thác thân , này một lần dò xét tính đã kích , mặc dù đều sử xuất bảy, tám phần mười công lực , lại hiện ra lực lượng tương đương hiện tượng.

Lại tới!

Lâm Vũ cùng Shirley đồng thời một cái xoay người , lần nữa vạch nên hai đạo tàn ảnh xông về đối phương!

Cheng! Cheng! Cheng!

Lần này , hai người đều toàn lực đánh ra , Shirley trên hai tay thiên ưng móng vuốt cùng trên người thiên ưng chiến giáp tản ra hào quang màu vàng kim nhạt; mà Lâm Vũ trên tay kiếm, chính là tản ra bạch quang, kim bạch đan xen kiếm quang, đan vào một chỗ , tạo thành so sánh rõ ràng , song phương trong lúc nhất thời người này cũng không thể làm gì được người kia.

"Cái này Shirley sức chiến đấu quả nhiên lợi hại! Không trách tại sơ kỳ , thánh đấu sĩ sức chiến đấu muốn so với giống như cổ võ giả lợi hại , hiện tại cuối cùng tìm được nguyên nhân!" Lâm Vũ trong bụng nghiêm nghị.

Thánh đấu sĩ thân là đệ tử trong tu sĩ lợi hại nhất hệ thống tu luyện một trong , cũng không phải là không có lửa làm sao có khói.

Hắn nguyên nhân căn bản , liền quy công cho bốn chữ phía trên: Chân khí bên ngoài.

Luyện tinh hóa khí kỳ cổ võ giả , căn bản không thể làm được chân khí bên ngoài , Lâm Vũ bình khí mặc dù so sánh lại đối phương lợi hại , nhưng bởi vì không thể chân khí bên ngoài không phát huy ra uy lực.

Nhưng mà Shirley hệ thống tu luyện không giống nhau , năng lực vốn là tựu đến từ chính trên người thánh y lên , hoàn toàn có thể làm được tinh lực bên ngoài , đem thiên ưng móng vuốt uy lực đề cao nhiều cái tầng thứ!

Này một tầng giảm một chút ở giữa , Lâm Vũ ngược lại ở hạ phong.

Cheng! Cheng! Cheng!

Hai người từ dưới đất đánh tới không trung , lại từ không trung đánh tới trên đất , bốn phía cây cối , đã bị hai người trên tay bình khí phá hư không còn hình dáng , trên trăm vẩy qua đi , người này cũng không thể làm gì được người kia!

Cheng!

Hai người lần nữa một cái thác thân , không hẹn mà cùng dừng lại.

Lâm Vũ chỉ cảm thấy trên tay tê dại một hồi , trên trán mồ hôi hột không ngừng rỉ ra , Shirley giống vậy thờ hồn hển , bất quá trạng thái so với Lâm Vũ tốt hơn rất nhiều.

"Không được , như vậy đánh xuống , ta lập tức phải sa sút!" Lâm Vũ lau mặt một cái lên mồ hôi , thoáng hoạt động một chút cầm kiếm tay.

Chân khí trong cơ thể , đã tiêu hao hơn nửa.

Shirley ngược lại không gấp , mà là hí ngược vậy nhìn Lâm Vũ , hắn thấy , đối phương đã là trong tay mình con mồi , căn bản không trốn thoát được.

Lâm Vũ tâm niệm cấp chuyển mà suy nghĩ đối sách , đối phương là chòm sao Thiên ưng , am hiểu nhất chính là tốc độ cùng lực công kích , hai phương diện này còn cao hơn chính mình rồi không chỉ một cấp bậc , hơn nữa thánh đấu sĩ chiến giáp lực phòng ngự cũng lợi hại , vô luận phương diện nào , chính mình tựa hồ cũng không chiếm được bất kỳ ưu thế nào.

"Chủ nhân , tứ lạng bạt thiên cân!" Tiểu Y nhắc nhở , để cho Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng.

Cứ làm như vậy!

"Hoa hạ lâm , ngươi không trốn thoát! Chờ ngươi thấy Satan , liền nói là thánh đấu sĩ Shirley giết chết ngươi!" Shirley lần nữa phóng lên cao , về sau

hướng về phía Lâm Vũ đáp xuống , tốc độ so với trước kia quả nhiên còn nhanh hơn gần gấp đôi!

Thiên ung chi múa!

Mỗi cái thánh y đều có chính mình tuyệt kỹ , chòm sao Thiên ung tuyệt kỹ , chính là chỗ này thiên ung chi múa!

Lâm Vũ nhìn Shirley hóa thành mây đạo tàn ảnh xông về phía mình , con ngươi co rụt lại , phát hiện mình căn bản không tránh thoát Shirley phong tỏa , bỗng dưng kiếm thể biến đổi , ở chung quanh tạo thành từng tầng một kiếm mạc , kiếm mạc đem Lâm Vũ che phủ ở trong đó.

Gió thổi không lọt.

Cheng! Cheng! Cheng!

Hai người lần nữa thác thân , Lâm Vũ vẫn chút nào không việc gì.

"Gì đó ? !" Shirley kinh hãi mà nhìn chằm chằm bình yên vô sự Lâm Vũ.

Nàng trước đang thi triển ra thiên ung chi múa lúc , thấy Lâm Vũ kiếm chậm rất nhiều , còn tưởng rằng đối phương hoàn toàn buông tha , thật không nghĩ đến , chính mình kiếm khí nghênh hướng đối phương trong chớp mắt ấy , quả nhiên toàn bộ chịu ảnh hưởng , lệch phương hướng.

Mặc dù uy lực không có giảm bớt bao nhiêu , nhưng không đánh trúng người , uy lực mạnh hơn nữa cũng là uổng công!

"Người đây là cái gì kiếm kỹ ?" Shirley kinh ngạc hỏi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Bát quái sáu mươi bốn kiếm , Khôn thức!"

Khôn , nguyên , hành , lợi , ngựa cái chi trình , quân tử có du hướng , trước mê sau người đoạt được... Tượng viết: Địa thế Khôn , quân tử lấy hậu đức tái vật!

Thiên là vừa kiện , cho nên Cần thức chính là chưa từng có từ trước đến nay , mà đại địa là nhu thuận , vì vậy Khôn thức nòng cốt thuận trung lấy nghịch , Khôn thức tựa như cùng Thái Cực Kiếm giống nhau , tám phần mười thủ , hai thành công , lấy thủ thay công , tiêu hao rất nhỏ , năng lực phòng ngự nhưng là cao cấp nhất!

"Không có khả năng , loại người như người mềm nhũn kiếm thuật , làm sao có thể chặn hướng ta thiên Ung chi múa ?" Shirley không dám chút nào tin tưởng.

"Chúng ta hoa hạ võ thuật , há là các người đám này tây phương man di có thể lĩnh hội ?" Lâm Vũ cười lạnh nói , "Người thiên ung chi múa mặc dù rất lợi hại , thế nhưng tiêu hao cũng thật lớn , ta ngược lại muốn nhìn một chút , người đến cùng có thể sử dụng mấy lần..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Lửa giận ngút trời

"Người mới vừa rồi nhất định là may mắn , ta cũng không tin người lần này còn có thể ngăn trở!" Shirley phát ra một trận khế kêu.

Lần nữa phóng lên cao , thi triển nàng tuyệt kỹ thiên ung chi múa đánh úp về phía Lâm Vũ.

Lâm Vũ bình thân xuất kiếm , lần nữa một trận thương thương thương thanh âm , Shirley thiên ung chi múa lại lần nữa không công mà về , Lâm Vũ căn bản không có bao nhiêu tiêu hao , xem xét lại Shirley , sắc mặt đã bắt đầu tái nhợt.

Hiện nhiên tuyệt kỹ cũng là phải trả giá thật lớn.

"Ta không tin! Không tin!" Shirley đã bắt đầu giận dữ , "Lại tới!"

Tới mọi người!

Vào!

Lâm Vũ không chút nào cho hấn cơ hội , kiểm thế biến đổi , một cái chớp mắt sau đó liền vọt tới Shirley trước mặt.

Tại Shirley kinh khủng trong ánh mắt , trường kiếm một nghiêng , kiếm quang không có chút nào trở ngại xẹt qua Shirley cổ họng , nàng thánh y mặc dù có thể bảo vệ toàn thân tuyệt đại đa số vị trí , nhưng là có che chở không tới địa phương , cổ họng chính là trong đó một cái chỗ yếu.

Khôn thức , lên sáu , Long Chiến Vu Dã , hấn huyết Huyền Hoàng.

Đừng tưởng rằng Khôn thức toàn bộ là nhu thuận , nhưng nhu thuận trung cũng tương tự sẽ có nghịch!

"Ta không tin..." Shirley bùm lấy chính mình cổ họng , nặn ra một câu nói như vậy , về sau không cam lòng té xuống.

"Không tin cũng phải tin , ngươi tuyệt kỹ thi triển qua sau , có nửa giây thời gian không thể động đậy , nửa giây thời gian đủ cho ngươi chết." Lâm Vũ nhàn nhạt quét nàng liếc mắt , "Đừng tưởng rằng ngươi là một phụ nữ , ta cũng sẽ không đối với ngươi như vậy!"

Shirley không cam lòng nhắm hai mắt lại.

Đang xác định Shirley hoàn toàn sau khi chết , mới đặt mông ngồi dưới đất , không ngừng thở hổn hển , ngay sau đó liền phốc mà một tiếng phun ra một ngụm máu tươi , hiển nhiên thu được không nhẹ thương.

Đừng xem trước dùng Khôn thức có thể hời hợt hóa giải đối phương thế công , nhưng nhận được Shirley tuyệt kỹ lực công kích thật sự quá cao , Lâm Vũ mình cũng thu được không nhẹ chấn thương.

Thật may cũng không có gì đáng ngại.

Thoáng điều chỉnh một hồi nội tức sau đó , Lâm Vũ liền lập tức ở đáy lòng kêu lên tiểu Y: "Tiểu Y , tư ngừ thương thế thế nào ?"

"Chủ nhân ngươi yên tâm đi , tư ngừ tỷ thương không có gì đáng ngại." Tiểu Y đáp lại để cho Lâm Vũ trái tim trở về chỗ cũ , sau đó tiểu Y lại thúc giục: "Cái này thánh đấu sĩ thánh y , dùng cũng đều là một ít quý giá tài liệu , để cho hệ thống thu về mà nói , tuyệt không thấp hơn ba chục ngàn truyền thừa điểm , còn có chính là muốn không muốn sưu hồn ? Làm một bộ thánh đấu sĩ tu luyện công pháp tới ?"

"Vậy còn chờ gì ? Vội vàng lục soát cho ta!" Lâm Vũ lập tức nói , "Còn nữa , thánh y không muốn thu về , ta muốn giữ lại về sau tới nghiên cứu!"

Để cho hệ thống thu về sự tình ngược lại không gấp , có một bộ này thánh y , còn có thánh đấu sĩ tu luyện công pháp , nói không chừng về sau có thể nghiên cứu ra cái khác tính tọa thánh y! Coi như mình không đi tu luyện , hoàn toàn có thể cho thủ hạ mình hoặc là trưởng bối đi tu luyện mà!

Hơn nữa , hai cái này sát thủ khi còn sống bỏ vào ngân hàng những tiền kia tài , giống vậy không thể lãng phí , dù sao người chết lại không muốn dùng tiền!

Coi như muốn dùng , dùng cũng là tiền chôn theo người chết.

Lâm Vũ đem thánh y cho lột xuống cũng thu vào không gian truyền thừa , lần nữa tâm niệm vừa động , đem Mộc Tư Ngừ rời khỏi rồi không gian truyền thừa , vì nàng bắt mạch , xác định thương thế ổn định sau đó , liền chặn ngang ôm nàng , trầm mặc hướng thành phố Đông Hoa đi tới , liền hiện trường đều lười được xử lý.

"Tư ngừ , chúng ta về nhà , về nhà về sau liền an toàn!"

"Ta Lâm Vũ ở chỗ này xin thề , như vậy chuyện , về sau cũng sẽ không bao giờ phát sinh ở ngươi và Lan tỷ trên người! Tại sinh thời , ta nhất định sẽ đem Satan tổ chức nhỏ tận gốc! Còn có Lâm Cảnh Hoán , vốn là gia gia trong thư gọi ta tha cho hấn một mạng , nhưng là bây giờ , ta chỉ có thể trên lưng một cái bất hiếu tội danh! Lâm Cảnh Hoán , phải chết!"

Tin tưởng gia gia trên trời có linh , cũng sẽ đồng ý mình làm như vậy.

...

Lâm Vũ mới vừa vào gia môn , một đám người cũng còn ở trong phòng khách , thấy Lâm Vũ đi vào , lập tức đứng dậy bắt chuyện.

"Tiểu Vũ , các ngươi như thế trở về vậy mới..." Diệp Tâm Lan nói được nửa câu , đột nhiên nhìn đến Lâm Vũ ôm Mộc Tư Ngừ , còn có bị máu tươi nhuộm đỏ y phục , nhất thời sợ đến sắc mặt tái nhợt , liền vội vàng đứng lên đi tới Lâm Vũ trước mặt: "Tư ngừ thế nào ? Tiểu Vũ , tư ngừ đến cùng thế nào ?"

Mấy người khác đều vây lại , mặt đầy lo lắng nhìn Lâm Vũ , đồng thời cũng đang không ngừng cầu nguyện Lâm Vũ không cần nói ra câu trả lời kia.

"Chúng ta gặp phải sát thủ , tư ngừ trúng thương." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Cũng còn khá xử lý kịp thời , đã không có nguy hiểm , bất quá còn muốn qua mấy ngày tài năng tĩnh lại."

Thanh âm bình thản , lại cùng như thảng chạp hàn băng.

Quen thuộc Lâm Vũ người đều biết , mỗi khi Lâm Vũ dùng như vậy ngữ khí nói chuyện , lộ ra như vậy thần tình , đã nói lên nội tâm của hắn , đã là nỗ lực xung thiên!

"Ồ." Mọi người mới thờ phào nhẹ nhõm , Diệp Tầm Lan hỏi lần nữa: "Sát thủ kia đây?"

"Treo , nhưng chuyện này tuyệt đối sẽ không như vậy xong!" Lâm Vũ thanh âm càng ngày càng lạnh , "Satan tổ chức , ta Lâm Vũ nhất định phải tự tay đưa bọn họ đi gặp Satan!"

Hô!

Lâm Vũ thấy tâm tình mình ảnh hưởng đến đại gia , đặc biệt là Đỗ gia huynh muội càng là lộ ra sợ hãi thần sắc , không khỏi thở dài một cái , cố gắng đem tâm tình mình bình phục lại , bất kể là tìm Lâm Cảnh Hoán vẫn là Satan tổ chức trụ sở chính , đều muốn thảo luận kỹ hơn.

Đạt được cái dừng của thất phu , chỉ sợ kết quả sẽ càng thêm tệ hại.

"Ta trước mang tư ngữ đi tắm , Lan tỷ , làm phiền người đem tư ngữ quần áo lấy tới." Lâm Vũ dứt lời , liền ôm Mục Tư Ngữ đi vào phòng tắm.

Trong phòng khách người trở mắt nhìn nhau , Lục Mộng Tâm đầu tiên là đẩy Đỗ gia huynh muội đi ngủ , lấy phòng ngừa chuyện này đối với hai đứa bé tạo thành gì đó không lương tâm lý ảnh hưởng , chờ Đỗ gia huynh muội trở về phòng sau , Lục Mộng Tâm mới kéo Diệp Tầm Lan: "Tiểu Lan , Lâm Vũ lần này có phải hay không là..."

Nói được nửa câu lại cũng không nói được , bởi vì Lâm Vũ mới vừa rồi đáng vẻ , thật rất đáng sợ.

"Là thực sự." Diệp Tầm Lan gật đầu một cái , đưa mắt nhìn sang phòng tắm phương hướng: "Chớ nhìn hắn đối với chuyện gì đều không hề quan tâm , nhưng trong lòng hắn , đã sớm đem ta cùng tư ngữ mệnh đem so với chính hắn còn trọng yếu hơn , đối phương nếu như đối phó hắn , hậu quả còn không có nghiêm trọng như thế , dám ra tay đối phó tư ngữ , hắn tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Tiêu diệt kia hai cái sát thủ , mặc dù cũng vì Mục Tư Ngữ báo thù , thế nhưng , Diệp Tầm Lan hiểu rất rõ nam nhân mình rồi.

Lần này , Lâm Vũ tuyệt đối sẽ không để cho sự tình liên dễ dàng như vậy thu tràng!

"Nhưng là , Lâm Vũ hắn định làm gì ?" Lục Mộng Tâm nghi ngờ nói.

Diệp Tầm Lan cố nặn ra vẻ tươi cười , không có lập tức đáp lời , trên mặt lo âu thần sắc nhưng là càng ngày càng đậm.

Lấy năng dự trữ , Lâm Vũ rất có thể trực tiếp đi nước Mỹ , đầu tiên là tìm Lâm Cảnh Hoán , sau đó sẽ tìm Satan tổ chức trụ sở chính , đem trọn cái Satan tổ chức nhổ tận gốc.

Nhưng vấn đề lại tới , đối phương nhưng là nổi tiếng ở toàn thế giới một sát thủ tổ chức , lần này phải tới giết đi tay , tới đa chỉ có thể coi như là trung đẳng tài nghệ , thiếu chút nữa để cho Mục Tư Ngữ giao hết tánh mạng.

Nhưng mà , bọn họ trụ sở chính có bao nhiêu đứng đầu sát thủ , người ngoài căn bản không có biện pháp phòng chừng! Lấy Lâm Vũ hiện tại năng lực , tựa hồ vẫn không thể cùng Satan tổ chức đối kháng.

"Chờ hắn giúp tư ngữ tắm xong , ta hỏi lại một chút hắn..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Nhiệm vụ hủy bỏ

Đêm khuya.

Bên trong phòng ngủ , Mục Tư Ngữ chính an tường mà nằm ở trên giường.

Lâm Vũ chính là ngồi ở bên cạnh , kéo tay nàng , lặng lẽ phụng bồi nàng , Diệp Tầm Lan giống vậy ngồi ở Lâm Vũ bên người , không nói gì , trong căn phòng đã không có ngày xưa vui sướng bầu không khí , chiếm lấy , là một loại yên lặng.

Một loại đau buồn.

Còn có... Một loại tức giận.

Diệp Tầm Lan thấy đêm đã khuya , vì vậy nhẹ giọng kêu nam nhân bên người: "Tiểu Vũ , trễ lắm rồi , ngươi đi nghỉ trước đi."

"Ta không đi , ta muốn chờ tư ngữ tĩnh lại." Lâm Vũ trực tiếp cự tuyệt , ánh mắt từ đầu đến cuối không có rời đi Mục Tư Ngữ kia tái nhợt khuôn mặt.

"Nhưng là ngươi ngày mai còn phải đi làm đây?" Diệp Tầm Lan tiếp tục khuyên nhủ.

Lâm Vũ quay đầu nhìn Diệp Tầm Lan , đạo: "Tư ngữ không tĩnh lại , ta không có tâm tình đi làm."

Diệp Tầm Lan nghe trong lòng lấp kín , do dự gần nửa một hồi , mới mở miệng lần nữa: "Nếu như bây giờ nằm ở trên giường là ta , ngươi có hay không cũng là cái bộ dáng này?"

"Biết."

"Nhưng nếu quả thật là ta nằm ở nơi này , biết rõ ngươi cái bộ dáng này , ta rất có thể trực tiếp chết đi!" Diệp Tầm Lan kích động nói , "Tư ngữ đều đã không sao , ngươi vẫn còn tự giận mình , đây cũng không phải là chúng ta quen biết cái kia Tiểu Vũ!"

"Nếu như tư ngữ biết rõ ngươi cái bộ dáng này , nàng cũng sẽ rất thương tâm , ngươi chẳng lẽ nguyện ý nhìn nàng thương tâm?"

Lâm Vũ yên lặng.

"Tiểu Vũ , ta biết chúng ta tại trong lòng ngươi phân lượng , tư ngữ cái bộ dáng này , chẳng những ngươi thương tâm , ta cũng thương tâm , thế nhưng thương tâm không có nghĩa là có thể tự giận mình! Tiểu Vũ , coi như ta cùng tư ngữ van ngươi , ngươi nhanh lên một chút đi nghỉ ngơi có được hay không?" Diệp Tầm Lan nước mắt lưng tròng nhìn chăm chăm Lâm Vũ , khẩn cầu.

Lâm Vũ gạt đầu một cái , Diệp Tầm Lan nói rất có đạo lý , nếu như nằm ở nơi này là chính mình , giống vậy không hy vọng các nàng sẽ cái bộ dáng này , vì vậy tại Mục Tư Ngữ bên cạnh nằm xuống , nhẹ nhàng ôm nàng , đưa tay ra giúp nàng sửa lại một chút trên trán tóc đen.

Diệp Tầm Lan lúc này mới thở phào nhẹ nhõm , cũng đi theo tại Lâm Vũ bên người nằm xuống , cũng không có mở miệng nói chuyện.

Hồi lâu , Diệp Tầm Lan dần dần phá vỡ yên lặng: "Tiểu Vũ , ngươi có tính toán gì hay không?"

Lâm Vũ quay đầu lại , nhìn chăm chăm nàng cặp kia mỹ lệ mắt to , hồi lâu , mới mở miệng lần nữa: "Trước hết để cho long tổ nhìn chăm chăm Satan tổ chức động tĩnh , nếu như không ra ngoài dự liệu mà nói , mấy tháng sau đó , chờ bên này sự tình xử lý xong , ta sẽ đi một chuyến nước Mỹ , nhưng không biết bao lâu mới có thể trở về."

Nếu như không là bây giờ còn có một nhóm chuyện , Lâm Vũ hận không được sẽ đi ngay bây giờ nước Mỹ , nhưng nổi giận thì nổi giận , nặng nề vẫn là phải phân rõ.

Tự mình ở hoa hạ còn có một cặp sự tình phải xử lý , xa tạm thời không nói , dưới mắt thì có mấy sự kiện , trường học chuyện , ba ngày sau tỷ thí , còn có chính là mình cao trung lão sư cái kia bệnh , những chuyện này đều không thể bỏ lại.

"Ta biết ngươi sẽ làm như vậy." Diệp Tầm Lan gối Lâm Vũ một cái cánh tay , nhẹ giọng nói: "Ngươi đã quyết định chuyện , chúng ta cũng không tiện phản đối , hơn nữa chuyện này nhất định phải đi làm! Thế nhưng , ta cùng tư ngữ không giúp ngươi được gì , thậm chí còn có khả năng kéo ngươi chân sau , cho nên sẽ không đi theo ngươi , ngươi mang theo Ánh Tuyết đi qua là được."

Lâm Vũ hướng về phía nàng khẽ gạt đầu , lấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ thực lực , xác thực không giúp được gì , nói khó nghe một chút thật có khả năng cản trở.

Chuyện này duy nhất giúp được một tay , cũng liền Lâm Ánh Tuyết một cái , không nói trước Lâm Ánh Tuyết thực lực không tệ , nàng mấy năm nay một mực ở Satan tổ chức , chắc chắn biết một ít những người khác không biết tình báo.

Những tin tình báo này đúng là mình hiện tại thiếu hụt thiếu.

Diệp Tầm Lan các nàng ở lại hoa hạ , có long tổ người âm thầm bảo vệ , vấn đề an toàn căn bản không cần cân nhắc.

"Được rồi , ngươi đi ngủ sớm một chút đi , ta cũng ngủ." Diệp Tầm Lan dứt lời , liền gối Lâm Vũ bả vai nhắm hai mắt lại , tiến vào trạng thái tu luyện.

Chỉ còn lại Lâm Vũ một người nhìn chăm chăm trần nhà , trong đầu không biết đang suy nghĩ gì...

...

Cách xa ở Đại tây dương bờ bên kia nước Mỹ , bây giờ còn là ban ngày.

Satan tổ chức thủ lĩnh Harriman , nhận được thủ hạ hồi báo sau , trên tay hân diện thoại di động , lần này cuối cùng không có thoát đi bị bóp vỡ vận

mệnh.

"Tạ đặc biệt!" Harriman vắng tục , "Hoa hạ lâm , vậy mà lợi hại như vậy, lần này là thật thất sách , chẳng lẽ muốn ta phát hành nội bộ nhiệm vụ đi giết hắn ?"

Có một cái tình báo , liên Lâm Vũ trước cũng không biết , sau đó hay là ở Lâm Ánh Tuyết trong miệng biết được , chính là Satan tổ chức tiếp nhận ủy thác sau đó , kim bài trở xuống nhiệm vụ , chỉ có thể phái ra ba lần sát thủ , nếu như ba lần đều thất bại , vậy nhiệm vụ này sẽ tuyên cáo thất bại!

Đương nhiên , tại gần đây hai mươi ba mươi năm đến , còn không có cái nào bị ám sát đối tượng chống lại Satan tổ chức ba lần ám sát , vì vậy ở bên ngoài thì có lời đồn đãi , nói Satan tổ chức một khi tiếp nhận ủy thác , sẽ không đạt đến mục tiêu thì không bỏ qua.

Rất nhiều người vì vậy bị nói gât.

Trên thực tế , ba lần ám sát nếu như cuối cùng đều là thất bại , ủy thác tiền cũng sẽ không trả lại cho người ủy thác , đương nhiên Isaac sáng tổ chức quy củ , là trước đó thanh toán một nửa tiền thuê , vì vậy người ủy thác tổn thất cũng chỉ là một nửa.

Nhưng nếu như muốn để cho Satan tổ chức một lần nữa phái ra sát thủ , cũng chỉ có hai con đường có thể đi điều thứ nhất chính là người ủy thác một lần nữa giao tiền phát hành ủy thác điều thứ hai chính là Satan tổ chức nội bộ nhiệm vụ ám sát.

Nội bộ nhiệm vụ ám sát , chính là chỉ không có người ủy thác ủy thác dưới tình huống , Satan trong tổ chức một cái thành viên phát hành nhiệm vụ , bởi vì là thành viên nội bộ phát ra bố , cho nên tiền thuê cũng tương đối ít , bình thường chính là giống như nhiệm vụ một nửa , coi như là bên trong tổ chức tất cả thành viên hạng nhất phúc lợi.

Đương nhiên , loại nhiệm vụ này cũng không phải là không có bất kỳ hạn chế nào , mỗi một thành viên hàng năm chỉ có thể phát hành một lần , Harriman thân làm người phụ trách , ngược lại có chút đặc quyền , hàng năm có thể phát hành ba lần nội bộ nhiệm vụ.

Nhưng là ba lần cơ hội thật không nhiều , Harriman căn bản không muốn đem này ba lần cơ hội quý báu lãng phí một cái tại Lâm Vũ trên người.

Ngồi ở phòng làm việc quần quít nửa ngày Harriman , cầm lên trên bàn làm việc điện thoại nhà , lần nữa gọi đến thủ hạ điện thoại: "Người đi liên lạc người ủy thác , nhiệm vụ hủy bỏ , nếu như muốn chúng ta tiếp tục phái sát thủ , cần phải một lần nữa giao tiền , hơn nữa lần ám sát này nhiệm vụ , đã tăng lên tới kim bài nhiệm vụ."

Phái Harriman tiên sinh , ta sẽ đi ngay bây giờ làm!" Thủ hạ lập tức kêu.

Điều động hai cái ngân bài tình anh sát thủ đều không hoàn thành được nhiệm vụ , đã đạt đến kim bài nhiệm vụ cấp bậc , kim bài nhiệm vụ tiền thuê , là ngân bài nhiệm vụ gấp mười lần thậm chí nhiều hơn , nếu như Lâm Cảnh Hoán bọn họ xuất nổi cái này tiền , lại để cho nhận nhiệm vụ sát thủ đi hoa hạ chính là.

Nhưng nếu như không ra nổi cái này tiền , nhiệm vụ này đến đây thì thôi.

Lâm Cảnh Hoán tổn thất kim tiền , Satan tổ chức đã suốt tổn thất sáu gã sát thủ , ám sát đối tượng lại vẫn tiêu dao tự tại.

Harriman thủ hạ tại cúp điện thoại sau đó , liền lập tức liên lạc với Lâm Cảnh Hoán , đem sự tình cận kề nói một lần.

Lâm Cảnh Hoán trầm mặt sau khi nghe xong , hận không được lần nữa phát hành nhiệm vụ , nhưng là hắn hiện tại chính là một cái nghèo rớt mòng tơi , thế tử không muốn để ý tới hắn , nhi tử cũng bắt đầu từ từ cách xa , hắn trong lúc nhất thời cũng không có chủ ý.

Có lòng này , cũng không có năng lực này.

"Cần phải lại tìm vận phi nói một chút." Lâm Cảnh Hoán ngậm ngút hồi lâu , lần nữa gọi đến nhi tử Lâm Vân Phi điện thoại...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 159: Mục Tư Ngữ tỉnh lại

Không để ý tới Lâm Cảnh Hoán tình cảnh như thế nào , Lâm Vũ nghe theo Diệp Tầm Lan khuyến cáo , mỗi ngày vẫn là bình thường đi làm , cùng lúc trước bất đồng là , mỗi ngày đều muốn phát mấy cái tin tức cho Lục Mộng Tâm hoặc Lâm Ánh Tuyết , hỏi Mục Tư Ngữ tình huống thế nào.

Lục Mộ Dung cùng Lâm Ánh Tuyết tại bất đắc dĩ đồng thời, cũng chỉ đành kiên nhẫn đáp lại, nội dung đều là liên miên bất tận: Hết thầy bình thường.

Cứ như vậy chịu đựng qua ba ngày, Mục Tư Ngữ cuối cùng tại tối hôm đó hồi tỉnh lại.

"Tư ngữ, ngươi thế nào?" Lâm Vũ thấy Mục Tư Ngữ mở hai mắt ra, lập tức mừng rỡ kéo tay nàng, có chút nói năng lộn xộn nói: "Có nặng lắm không? Vết thương còn đau không?"

"Tiểu Vũ, ta không có chết?" Mục Tư Ngữ suy yếu hỏi.

"Nha đầu ngốc, chúng ta cũng đã có nói, muốn chung một chỗ sống hết đời, đời này còn rất dài đây, ngươi làm sao sẽ chết?" Lâm Vũ nhẹ khẽ vuốt vuốt nàng tái nhợt gò má, "Ta cũng sẽ không đồng ý ngươi chết ngay bây giờ, dù là ngươi đi Quỷ Môn quan, ta cũng phải đem ngươi kéo trở về!"

Nghe lời này, Mục Tư Ngữ ánh mắt một đỏ: "Tiểu Vũ, ta hôn mê bao lâu?"

"Không bao lâu, cũng liền ba ngày mà thôi, ngươi bây giờ cảm giác thế nào rồi hả?" Lâm Vũ lần nữa hỏi dò.

"Được rồi!" Diệp Tầm Lan bây giờ nhìn không nổi nữa, trực tiếp trắng Lâm Vũ liếc mắt: "Ngươi là làm thầy thuốc, tư ngữ thân thể thế nào ngươi cũng không phải không biết, bất quá tư ngữ, ngươi là không biết mấy ngày nay ta có biết bao hãm mộ ngươi, Tiểu Vũ vì ngươi chuyện, mất ăn mất ngủ, tu luyện cũng không có tâm tư, ngươi xem một chút hân, có phải hay không gây đẳng đẳng một vòng?"

Mất ăn mất ngủ ngược lại thật, không tâm tư tu luyện cũng là thật, Lâm Vũ mấy ngày nay mỗi ngày đều chỉ tu luyện một vòng, thậm chí ngay cả tập thể dục sáng sớm thời gian cũng rút ngắn một nửa, dù sao vừa có thời gian liền theo tại Mục Tư Ngữ bên người.

Thế nhưng cả người gây một vòng, một điểm này căn bản không khả năng, chỉ là Diệp Tầm Lan nói đùa mà thôi.

"Tiểu Vũ, ta cho ngươi thêm phiền toái." Mục Tư Ngữ nghe được Diệp Tầm Lan mà nói, nghiêng người sang áy náy nhìn Lâm Vũ.

Nam nhân mình, xác thực tiêu tụy rất nhiều, không cần đoán cũng là vì việc của mình.

Lâm Vũ mắt hồ trừng một cái, nâng tay lên phải đánh Mục Tư Ngữ cái mông, nhưng suy nghĩ một chút Mục Tư Ngữ tổn thương nặng nề mới khỏi, ngừng giữa không trung tay lại để xuống.

"Đừng nói lời này, ngươi là vợ ta, ngươi bị thương chính là ta trách nhiệm, lần này là ngươi bị thương trên người, liền tạm thời ghi nhớ, lần kế nếu như còn như vậy nói, ngươi cái mông ta hai lần cùng nhau đánh!" Lâm Vũ nghiêm mặt nói.

"Ừm." Mục Tư Ngữ khuôn mặt đỏ lên, khẽ ừ một tiếng, cả người co đến Lâm Vũ trong ngực.

Người đàn ông này, chính là mình thiên, chỉ cần có hân tại, thiên cũng sẽ không sập xuống!

Lần này chính mình nhiều lần thoát chết, mặc dù Lâm Vũ không có nói, thế nhưng Mục Tư Ngữ rất rõ, hân khẳng định vì mình thương thế hao tổn không ít tinh lực, thật may hết thấy các thứ này đều không có uống phí.

Cô...

Đây là theo Mục Tư Ngữ trên người truyền tới, Mục Tư Ngữ sắc mặt lần nữa một đỏ: "Tiểu Vũ, ta bây giờ có chút đói bụng."

Đều đã ngủ ba ngày, không có hạt cơm nào vào bụng, hiện tại Mục Tư Ngữ vừa không có tu luyện tới Ích Cốc cảnh giới, không đói bụng đó mới là chuyện lạ.

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Ta bây giờ chuẩn bị cho ngươi ăn chút gì đó."

"Vẫn là ta đi đi, ngươi bồi bồi tư ngữ." Diệp Tầm Lan lập tức đứng dậy, bất đồng Lâm Vũ đáp lại, liền đi ra rồi phòng ngủ, đi vào phòng bếp bắt đầu nhanh lên.

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ bốn mắt nhìn nhau, đều không nói gì, bất quá hai người đôi môi càng rời càng gần, Mục Tư Ngữ ngưng ngưng nhắm hai mắt lại, đem đầu thoáng về phía trước duỗi, chẳng được bao lâu, hai người đôi môi liền thật chặt dính vào cùng nhau.

Mục Tư Ngữ chỉ cảm thấy toàn thân một trận vô lực, trong chốc lát liền trực tiếp nhuyển đảo tại Lâm Vũ trong ngực, mặc cho Lâm Vũ khinh bạc.

Vong tình ôm hôn rồi hồi lâu, Lâm Vũ tay bắt đầu không ở yên, đem Mục Tư Ngữ sợ hết hồn, lập tức đè xuống Lâm Vũ tay, áy náy nói: "Tiểu Vũ, ta... Ta bây giờ chờ ta thương lành lại... Lại..."

Áp ứng nửa ngày, cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Lâm Vũ khi khi cười một tiếng, mới vừa chỉ là chơi đùa tâm cùng nhau, muốn trêu chọc một chút nàng mà thôi, như thế nào đi nữa cảm thú, cũng không khả năng dưới tình huống này đi làm một ít cái gì đó chuyện.

"Được a ! Hai người các người!" Diệp Tầm Lan đứng ở cửa phòng , hai tay xách eo, tức giận mà nhìn hai người , "Lại tại công lấy sau lưng ta vùng trộm , này lần thứ ba bị ta chộp được , lần này xem các người giải thích thế nào!"

Mục Tư Ngừ lần nữa hướng Lâm Vũ trong ngực co rút.

Lâm Vũ vỗ nhẹ một cái Mục Tư Ngừ lưng , quay đầu nhìn Diệp Tầm Lan , khẽ cười nói: "Lần tới ta và người trộm ba lần tình , không phải huê nhau ?"

"Này còn tạm được." Diệp Tầm Lan đi tới mép giường ngồi xuống , tránh ra chắn nhìn Mục Tư Ngừ , đạo: "Tư ngừ , đều đã trải qua một lần sinh ly tử biệt , người làm sao vẫn như vậy xấu hổ đây?"

Mục Tư Ngừ thân thể mềm mại bắt đầu run rẩy , một đôi ngọc thủ nắm thật chặt Lâm Vũ vạt áo , rúc lại trong lòng ngực của hắn , sống chết không chịu đi ra , để cho Lâm Vũ vừa cảm thấy buồn cười , nhưng lại rất bất đắc dĩ mà không dám cười.

"Được rồi , không đùa người." Diệp Tầm Lan lắc đầu cười nói , "Ta mới vừa hầm điểm cháo gà , còn muốn một hồi mới tốt."

Mục Tư Ngừ lúc này mới chịu đi ra , nhìn Diệp Tầm Lan , cảm kích nói: "Lan tỷ tỷ , cảm ơn người."

"Tạ cái gì chứ ? Chúng ta là chị em gái mà" Diệp Tầm Lan hơi mỉm cười nói , ngay sau đó nói với Lâm Vũ lên chính sự: "Tiểu Vũ , Satan lần này phải tới giết đi tay , thiếu chút nữa thì muốn tư ngừ mệnh , nếu như lần kế lại phải lợi hại hơn sát thủ tới làm sao bây giờ ?"

Chuyện lần này , đem tất cả mọi người đều hù dọa rớt nửa cái mạng.

Mặc dù Lâm Vũ nói qua phải đi tìm Satan tổ chức phiền toái , nhưng thật muốn đem Satan tổ chức nhổ tận gốc , ít nhất cũng phải tốt thời gian mấy năm , trong thời gian này , nếu như đối phương có kim bài sát thủ đi ra ám sát , Lâm Vũ có thể hay không chịu đựng được , chuyện này thật đúng là không tốt giăng.

"Yên tâm đi , Satan tổ chức đã hủy bỏ nhiệm vụ." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Chuyện này ta cũng vậy theo Ánh Tuyết nơi đó biết được , Satan tổ chức chỉ cần ba lần thất bại sẽ đem nhiệm vụ hủy bỏ , cho dù người ủy thác một lần nữa ủy thác , nhiệm vụ còn muốn tăng lên một cái đại cấp bậc , Lâm Cảnh Hoán hiện tại hẳn là không cảm ra nhiều tiền như vậy."

Theo Satan tổ chức hủy bỏ nhiệm vụ một khắc kia trở đi , Lâm Vũ nhận được Liễu Thi Ngưng tin tức , tại nhận được tin tức sau đó , Lâm Vũ để cho Liễu Thi Ngưng nhìn chăm chú vào Lâm Cảnh Hoán , biết được Lâm Cảnh Hoán tình huống bây giờ , căn bản không đáng để lo.

Hiện tại duy nhất phải lo lắng chính là Lâm Vân Phi , nếu như Lâm Vân Phi khiến hắn mẫu thân lần nữa bỏ tiền mời sát thủ , phiền toái có thể to lắm.

Đương nhiên chuyện này cũng rất không có khả năng , một cái ngân bài nhiệm vụ , thấp nhất liền muốn hai tỉ tiền hoa hạ , cao càng là yêu cầu trên mười tỉ tiền hoa hạ , kim bài nhiệm vụ , chỉ sợ ít không được mấy chục tỉ , Lâm Vân Phi mẫu thân mặc dù gia sản đại , nhưng căn cứ Liễu Thi Ngưng thu thập được tình báo , năng công ty tổng thành phố giá trị cũng sẽ không đến một hai ngàn ức mà thôi.

Muốn cho nàng vì giết Lâm Vũ xuất ra mấy chục tỉ tiền mặt , đây cơ hồ là một món không có khả năng chuyện!

Hơn nữa , Satan tổ chức cũng không khả năng vì Lâm Vũ đi phát hành một cái nội bộ nhiệm vụ , nói tóm lại , Lâm Vũ hiện tại trên căn bản là an toàn! Trước mắt duy nhất phải làm việc , chính là đi đi Đàm Thanh Bình tỷ thí ước hẹn...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Lưu gia trưởng nữ

"Vây thì tốt , cũng nên nghỉ ngơi một chút một chút." Diệp Tầm Lan nghe xong Lâm Vũ phân tích , cùng Mục Tư Ngừ đồng thời thờ phào nhẹ nhõm.

Chuyện này hiện tại đã tố cáo một cái đoạn.

Đương nhiên cũng chỉ là đến đoạn kết mà thôi , Satan tổ chức nguyện ý thu tay lại , Lâm Vũ ngược lại còn không vui , bọn họ muốn là tới giết đi chính mình , chuyện này còn dễ nói , nhưng là đối với lão bà của mình hạ sát thủ , khẩu khí này nếu là nuốt được đi , thì không phải là người đàn ông!

"Ta đi nhìn một chút canh." Diệp Tầm Lan nhìn xuống thời gian , liền lập tức đứng dậy lần nữa đi vào phòng bếp.

Trong chốc lát , liền bùng một tô nóng hổi cháo gà đi trở về , bỏ thêm Linh dịch canh , làm người vừa nghe liền thèm ăn tăng nhiều.

"Tiểu Vũ , hiện tại còn có chút nóng , người tới dứt cho tư ngừ." Diệp Tầm Lan đem cái đĩa cháo gà chén thả trên tủ đầu giường , đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ gạt đầu một cái , thức dậy ngồi ở mép giường , đem Mộc Tư Ngừ đỡ dậy , để cho nàng nửa nằm ở trên giường , cầm lấy thìa canh múc một cái , đặt ở bên mép nhẹ nhàng thổi mấy hớp , thử một chút nhiệt độ thích hợp sau đó , mới đưa tới Mộc Tư Ngừ bên mép.

Mộc Tư Ngừ ngưng ngưng mà mở ra cái miệng nhỏ nhắn , đem cháo gà uống một hơi xuống , Lâm Vũ lần nữa múc một chén canh thìa... Toàn bộ quá trình cứ như vậy không ngừng tái diễn.

"Tiểu Vũ , Lan tỷ tỷ , mấy ngày này , là ta mấy năm này đã tới hạnh phúc nhất một đoạn thời gian , vốn là ta cho là lần này ta muốn chết , như vậy thời gian cũng liền sau đó kết thúc , không nghĩ đến ta còn có thể theo Quý Môn quan trở lại..." Dần dần , Mộc Tư Ngừ trong đôi mắt xuất hiện hơi nước , ánh mắt thủy uông uông , liền như ngọc thạch đen chói mắt.

Những lời này để cho Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan trong lòng vạn phần thương tiếc , Mộc Tư Ngừ trước hơn hai mươi năm trải qua không thể nghĩ ngờ là phi thường nhấp nhô! Thử nghĩ một hồi , mẫu thân bởi vì một lần ngoài ý muốn mà sinh xuống chính mình , sau đó không lâu liền qua đời , hơn nữa thân nhân đối với chính mình ngược đãi , đã có thể dùng nàng tính cách cũng sinh ra nhất định vận vẹo , trở nên càng ngày càng bất lực.

Cho tới sau này , nàng lại phát hiện mỗi ngày sớm chiều chung sống phụ thân , vậy mà không có bất kỳ liên hệ máu mủ , thậm chí còn là mình cừu nhân , chính mình đối với báo thù lại lực lượng không đủ , còn muốn luôn mồm kêu đối phương ba , cái này không thể nghĩ ngờ có thể dùng nàng cái loại này bất lực tính tình lần nữa được đến mở rộng.

Đây cũng không phải là bình thường nữ hài cái loại này làm người thương yêu giả bộ dạng , mà là nàng trải qua , để cho nàng tính cách và khí chất đều sản sinh biến hóa , có thể dùng Lâm Vũ vừa thấy được nàng , liền không kìm lòng được sinh ra một loại thương yêu một đời xung động.

Đây cũng là Lâm Vũ ban đầu vì sao lại việc nghĩa chẳng từ nan trợ giúp nàng một trong những nguyên nhân.

Tại trước đây không lâu gặp Lâm Vũ , Mộc Tư Ngừ sinh hoạt mới xảy ra biến chuyển , Lâm Vũ đối với nàng cùng Diệp Tầm Lan thật rất tốt , loại này tốt tuyệt đối không phải mặt ngoài công phu , ngược lại mặt ngoài còn lộ ra rất bằng phẳng lãnh đạm , Lâm Vũ đối với các nàng tốt là tại trong lòng , chỉ có dụng tâm tài năng cảm thụ được.

"Tư ngừ , tin tưởng ta , từ nay về sau , ta nhất định sẽ làm cho người cuộc sống hạnh phúc đi xuống , cho đến đi hết cả đời này , ta cam đoan với người!" Lâm Vũ ngưng mắt nhìn Mộc Tư Ngừ hai tròng mắt , cho nàng đứng đầu trịnh trọng hứa hẹn.

"Oa..."

Mộc Tư Ngừ nước mắt , vào giờ khắc này giống như vỡ òa ngập lụt , phát tiết mà xuống , nhào tới Lâm Vũ trong ngực mắt tiếng khóc rống , ôm thật chặt hân.

Nước mắt vậy vào Lâm Vũ ngực , thấm ướt hân y phục , giờ khắc này , nàng cảm giác mình là trên thế giới hạnh phúc nhất nữ nhân.

Lâm Vũ vỗ nhẹ lấy nàng lưng , Diệp Tầm Lan chính là kéo qua tay nàng , cho nàng không tiếng động an ủi cùng khích lệ , bị đè nén quá lâu , để cho nàng phát tiết một chút cũng là chuyện tốt.

Ai! Đều là người cơ khổ a!

Suốt qua vài chục phút , Mộc Tư Ngừ tiếng khóc mới chậm rãi ngừng lại , Lâm Vũ nhận lấy Diệp Tầm Lan đưa qua khăn giấy , êm ái giúp nàng lau lấy trên mặt nước mắt: "Người xem một chút người , đều khóc thành tiểu hoa miếu , nhanh lên một chút đem canh uống , uống xong liền sớm nghỉ ngơi một chút."

"Ừ..."

...

Sáng sớm ngày thứ hai , Lâm Vũ phụng bồi Diệp Tầm Lan cùng Lâm Ánh Tuyết tập thể dục sáng sớm trở lại , thấy Mộc Tư Ngừ đã có giường , trong nhà mấy người đều ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách trò chuyện.

Mộc Tư Ngừ tỉnh lại , tựa hồ cho đại gia mang đến không ít vui vẻ , tình cảnh này , để cho Lâm Vũ không khỏi cảm thấy vui vẻ yên tâm , trong nhà bầu không khí , trở về lại trước kia.

"Tư ngừ , hôm nay cảm giác khá hơn chút nào không?" Lâm Vũ tiến lên đối với Mộc Tư Ngừ đạo.

"Ta đều gần như khỏi hẳn rồi." Mộc Tư Ngừ nhẹ nhàng gạt đầu , có chút u oán nói: "Vốn là muốn cho người làm điểm tâm , có thể Lục lão sư ngăn ta không cho phép ta vào phòng bếp , bữa ăn sáng bây giờ còn chưa làm tốt đây."

"Không việc gì , lát nữa chúng ta đi bên ngoài ăn là được." Lâm Vũ không ngăn ngại chút nào cười cười.

Đừng nói Lục Mộ Dung ngăn nằng , trong nhà bất cứ người nào cũng sẽ ngăn nằng!

Về sau tựa hồ phát hiện gì đó , lần nữa nhìn chăm chăm Mục Tư Ngữ , mang trên mặt một ít ngoài ý muốn thần sắc , Mục Tư Ngữ trước kia là chưa bao giờ sẽ đùa bốn những thứ này tiểu tính tình , hôm nay thật ra khiến Lâm Vũ nhìn đến mới lạ.

Mặc dù nàng tiểu tính tình cùng Diệp Tầm Lan so với kém xa , nhưng nói thế nào cũng là một cái mới đột phá!

Mục Tư Ngữ bị Lâm Vũ tránh đến cả người không được tự nhiên , không khỏi ngượng ngùng mà cúi thấp đầu , muỗi tiếng nói: "Tiểu Vũ ngươi nhìn ta như vậy làm gì ?"

"Há, không việc gì!" Lâm Vũ lấy lại tinh thần , lắc đầu liên tục , "Chúng ta trước đi ra ăn cơm , ta hôm nay còn muốn đi phó ước..."

Đình đồng!

Tiếng chuông cửa thanh âm cắt đứt Lâm Vũ mà nói , tại chỗ người cũng không khỏi cảm giác có chút ngoài ý muốn , trong nhà bình thường không thể nào khách tới người , lúc này sẽ có người nào tới ?

Ngoài ý muốn về ngoài ý muốn , Lâm Vũ vẫn là mở cửa , lần nữa ngoài ý muốn phát hiện , ngoài cửa vậy mà đứng một cái hơn hai mươi tuổi mỹ nữ , đây không phải là tôn xưng , đúng là chân chính mỹ nữ!

Nữ hài một đầu tóc đen thui tết thành một cái bình thường đuôi ngựa bỏ lại đằng sau , cùng nàng kia tinh xảo ngũ quan xứng đôi được thập phần thích đáng , mặt mũi đẹp đẽ , vóc người tại y học lên là thuộc về khỏe mạnh nhất cái loại này , cả người trên dưới cũng lộ ra một loại thanh xuân tung bay khí tức... Nhưng là Lâm Vũ rất xác định , chính mình căn bản không nhận biết nàng!

Diệp Tầm Lan thân thích trung , cũng không có người như vậy tồn tại.

"Cô nương , xin hỏi người tìm ai ?" Lâm Vũ không khỏi ngoài ý muốn hỏi.

"Xin hỏi người là Lâm Vũ sao? Ta gọi là Lưu Minh Nguyệt , lần này là tới tìm người." Mỹ nữ kia như xuất cốc như hoàng oanh thanh thúy lời nói , để cho Lâm Vũ lần nữa ngoài ý muốn.

"Xin hỏi , chúng ta quen biết sao?" Lâm Vũ hỏi lần nữa , tiếp lấy liền một cái nghiêng người: "Trước hết mời vào đi , có chuyện gì trước đi vào lại nói."

Bất kể như thế nào , người ta là có chuyện tìm đến mình , người tới đều là khách , có lẽ là mời chính mình giúp người chữa bệnh cũng khó nói , hơn nữa , coi như đối phương có mục tiêu khác , đem một cái sắc đẹp không thua gì Lục Mộ Dung Tâm mỹ nữ cự tuyệt ở ngoài cửa , cái này cũng lộ ra quá không có phong độ rồi.

Nữ hài gạt đầu một cái , đi vào Lâm Vũ gia , đầu tiên là có chút ngoài ý muốn Lâm Vũ trong nhà vậy mà có nhiều người như vậy , nhưng ngay sau đó lại khôi phục bình thường , nhận lấy Diệp Tầm Lan đảo lại trà , nói với Lâm Vũ ra chính mình tới mục tiêu.

Lâm Lâm Vũ sau khi nghe xong , có chút không dám tin nhìn từ trên xuống dưới Lưu Minh Nguyệt: "Vị tỷ tỷ này , người xác định người và hần là chị em ruột ? Trong đó một cái không phải con tư sinh hoặc là con gái tư sinh ?"

Đây không phải là Lâm Vũ hoài nghi nàng lai lịch , mà là này hai chị em ở giữa tương phản , tựa hồ cũng quá lớn hơi có chút...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Phó ước

"Lời này của người là ý gì ?" Lưu Minh Nguyệt có chút mất hứng nhìn Lâm Vũ.

Anh em ruột hoặc là ruột thịt cha con còn có không giống đây , chị em gian tương mạo chênh lệch đại , cái này cũng không phải là cái gì quá không được chuyện.

Diệp Tầm Lan các nàng cũng trực tiếp cho Lâm Vũ mấy cái bạch nhãn , người này , thật đúng là gì đó đùa giỡn cũng dám đi mở.

"Không có ý gì , khoảng thời gian này trải qua sự tình quá nhiều , cho nên suy nghĩ trong lúc nhất thời không chuyển qua tới." Lâm Vũ nhún vai một cái ,

tùy tiện tìm một lý do lấy lệ tới.

Ngay sau đó thần sắc như thường, nhìn chăm chăm Lư Minh Nguyệt, tiếp tục nói: "Người nói để cho ta bỏ qua người đệ đệ? Tựa hồ tìm lộn đối tượng, ta cho tới bây giờ không có chủ động trêu vào hắn, rất nhiều chuyện liền so đo đều lui phải đi so đo, mỗi một lần đều là hắn tới chọc ta, để cho ta bỏ qua cho hắn, còn không bằng để cho hắn yên tâm qua ta!"

Lư Minh Nguyệt, chính là Lư Từ Hiên tỷ tỷ, lần này tới mục tiêu, lại là làm cho mình bỏ qua cho Lư Từ Hiên!

Nhưng mà, cô nương này tựa hồ không có làm rõ ràng đến cùng hắn là tìm ai nói chuyện này!

"Nhưng là, hắn nói phải người một mực cùng hắn gây khó dễ..." Lư Minh Nguyệt cãi.

"Gây khó dễ cái rắm!" Lâm Vũ trực tiếp tới phát hỏa, "Ta cùng hắn gây khó dễ? Lư cô nương, Lư đại tiểu thư, làm phiền người làm rõ ràng đối tượng! Nếu như ta muốn cùng hắn gây khó dễ, đệ đệ của người hiện tại đã đi gặp các người Lư gia liệt tổ liệt tông đi rồi! Cần gì phải chờ tới bây giờ?"

"Ta ngược lại thật ra kỳ quái, các người những thế gia đệ tử này, như thế vừa có việc, liền đem trách nhiệm toàn bộ hướng trên người người khác đẩy?"

Không trách rất nhiều người đối với bọn họ những thế gia này đệ tử không có hảo cảm! Ý thế hiếp người cũng không phải như vậy cái lần pháp, đừng tưởng rằng tất cả mọi người đều là dễ khi dễ! Tho nóng nảy còn có thể cần người đây, huống chi vẫn là sinh động người!

Lư Minh Nguyệt trực tiếp bị Lâm Vũ khí thế trấn trụ.

Tối ngày hôm qua, Lư Từ Hiên tìm tới nàng, nói Lâm Vũ một mực cùng hắn gây khó dễ, để cho nàng tới nói một chút.

Mà trên thực tế tình huống, là Đàm Thanh Bình tựa hồ biết một ít chuyện gì, tìm tới Lư Từ Hiên, nói chính hắn không có nắm chắc tất thắng, thậm chí có khả năng thua ở Lâm Vũ trên tay, để cho Lư Từ Hiên tự thu xếp ổn thỏa.

Lư Từ Hiên một người bình thường, tại sao có thể là Lâm Vũ đối thủ? Nghĩ đến Lâm Vũ nộ hai người bạn gái, liền tự mình đa tình mà cho là Lâm Vũ không chống đỡ được sắc đẹp, sau đó tìm tới tỷ tỷ mình.

Sau đó mới có ngày hôm nay một màn này.

"Người thật không có dẫn đến hắn?" Lư Minh Nguyệt bắt đầu có chút tin tưởng Lâm Vũ mà nói, nhưng hay là không dám xác định.

"Ta dẫn đến hắn? Ta khi nào trêu chọc qua hắn?!" Lâm Vũ mất hờ hững một cái, "Trước đó ta góc tường cướp đi bạn gái của ta, chuyện này ta không có so đo, sau đó lại cùng ta bạn gái trước âm thầm mưu đồ, để cho ta mất việc, sự kiện kia ta cũng không có so đo, sau đó ta nộ mới bạn gái, hắn còn muốn dây dưa, ta giống vậy không có so đo!"

"Nhưng là hắn hiện tại chẳng những mời cao thủ đi đối phó ta, chính ở chỗ này điên đảo thị phi, Lư cô nương, ta chỉ muốn hỏi một câu, nếu như đổi thành người là ta, khẩu khí này người nuốt được đi không?!"

Lư Minh Nguyệt trong bụng run lên, chính mình người em trai kia tính tình, nàng vẫn tương đối rõ ràng, nhìn thêm chút nữa Lâm Vũ hiện tại bạn gái sắc đẹp, nếu như nói đệ đệ mình không bị mê tâm khiêu, chuyện này ngược lại không nói được.

"Lư cô nương, ta lại tặng người một câu, làm người, phải biết có chừng mực." Lâm Vũ khoát tay một cái, "Vốn là người hôm nay không đến, ta còn không biết hắn ở nơi đó điên đảo thị phi, chuyện này ngược lại thì thôi, nhưng ta bây giờ đã biết, vừa vặn thừa dịp hôm nay cơ hội, đem sở hữu sổ sách đều tốt lý một lý! Được rồi, ta đi trước phó ước!"

Dứt lời, Lâm Vũ liền xoay người đi ra khỏi nhà, tùy ý Lư Minh Nguyệt như thế nào kêu, dĩ nhiên không có nửa điểm đáp lại, Lâm Ánh Tuyết nhìn một chút mọi người, liền trở về phòng cầm lên đao võ sĩ, cũng chạy theo ra gia môn.

"Chuyện này... Vậy phải làm sao bây giờ?" Lư Minh Nguyệt ngồi ở trên ghế sa lon tay chân luống cuống, đều nhanh muốn gấp khóc.

Mặc dù Lư Từ Hiên chẳng ra gì, nhưng dù sao cũng là Lư gia nhiệm kỳ kế gia chủ người thừa kế, hơn nữa phụ thân hắn tại hơn mười năm trước có một lần ngoài ý muốn, lại cũng không có năng lực sinh sản, nếu là Lư Từ Hiên có chuyện bất trắc, Lư gia gia sản, liền muốn rơi vào bọn họ thúc phụ nhất mạch trên tay!

Thậm chí đã biết nhất mạch, tại Lư gia có còn hay không đất đặt chân, cũng là cái vấn đề.

"Lư tỷ tỷ, chúng ta hiện tại ngồi ở chỗ này cũng là chuyện vô bổ." Diệp Tâm Lan an ủi, "Ta biết bọn họ địa điểm tỷ thí, hiện tại mau đi qua đi, hắn là đuổi kịp."

Lư Minh Nguyệt quay đầu nhìn Diệp Tâm Lan, gật đầu liên tục, ngay sau đó liền cùng Diệp Tâm Lan cùng nhau đuổi theo.

Cùng với đồng hành, còn có Mục Tư Ngữ, về phần Lục Mộng Tâm cùng Đỗ gia huynh muội, chính là ở nhà, dù sao nơi này có long tổ người âm thầm bảo vệ, sẽ không có nguy hiểm.

...

Lâm Vũ mang theo Lâm Ánh Tuyết tại Đông Sơn Thủy Khố xuống xe taxi, đã trả tiền xe sau, cũng không có ở chỗ này lưu lại, mà là thẳng vào đông hoa núi.

Khi đi tới đỉnh núi thời điểm, đã là mười giờ sáng, hiện đứng ở nơi này có bảy tám người.

Trong đó có hai cái người quen, một là Lưu Từ Hiên, chính diện khuôn mặt hoảng sợ nhìn Lâm Vũ, Lưu Từ Hiên bên cạnh, Đàm Thanh Bình đưa lưng về mình chính đứng chấp tay, chỉ bằng khí thế, Lâm Vũ cũng biết đây tuyệt đối là cao thủ, trong lòng không khỏi cảnh giác.

Những người khác, Lâm Vũ cũng không nhận ra, hẳn là Đàm Thanh Bình thủ hạ.

Chỉ là Lâm Vũ không biết, hẳn cho Đàm Thanh Bình mang đến cảm giác bị áp bách càng thêm mãnh liệt.

Ngay tại ba ngày trước, Lâm Vũ bị ám sát một lần kia, bởi vì Lâm Vũ không có quét dọn chiến trường, hai cái sát thủ thi thể rất nhanh thì bị cảnh sát phát hiện, đồng thời cũng rơi vào một ít thể lực trong mắt, cuối cùng vô luận là cảnh sát vẫn là những thể lực kia, đều đem ánh mắt phong tỏa đến Lâm Vũ trên người.

Nguyên nhân chính là trên quốc lộ Mục Tư Ngự lưu lại vết máu.

Đàm gia cũng có một ít đệ tử tại long tổ nhậm chức, theo những đệ tử này trúng phải biết, Lâm Vũ lại là long tổ Phó tổ trưởng, vẫn là trong truyền thuyết Không Gian Hệ Dị Năng người! Làm cái tin tức này truyền tới Đàm Thanh Bình trong tai, tại chỗ liền đem hân sự hết hồn, biết rõ mình lần này là thật đá trúng thiết bản rồi!

"Đàm huynh, ngươi là có hay không đã biết thân phận ta?" Lâm Vũ đi tới Đàm Thanh Bình sau lưng mười mét nơi, lạnh nhạt hỏi.

"Đã biết rồi." Đàm Thanh Bình xoay người, hướng về phía Lâm Vũ khẽ gật đầu, sau đó tự giễu cười một tiếng: "Ta là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Lâm huynh lại là long tổ tổ trưởng, vẫn là Không Gian Hệ Dị Năng người! Lần này tỷ thí, có lẽ chính là một cái trò cười, ta có thể không có nắm chắc tránh thoát Lâm tổ trưởng thuận di cùng thanh thân kiếm kia."

Đây chẳng phải là năng lực khác, mà là thuận di!

Thuận di hơn nữa Lâm Vũ trên tay kia thanh chém sắt như chém bùn thân kiếm, ngay cả một cái thiên Ứng Thánh đầu sĩ đều chết tại hân dưới kiếm, Đàm Thanh Bình có thể sẽ không cho là mình bây giờ tu vi sẽ là Lâm Vũ đối thủ.

Lâm Vũ khóe miệng hơi vênh lên, đạo: "Đàm huynh nếu biết chính mình tất bại, vì sao lại muốn tới ứng chiến?"

"Nếu ước định, tự nhiên muốn tới phó ước, không đánh mà chạy, cũng không phải là Đàm nhã phong cách." Đàm Thanh Bình lạnh nhạt nói.

"Rất tốt, Đàm huynh, ta mời ngươi là tên hán tử, lần này, ta không sử dụng Không Gian Dị Năng, cũng không sử dụng thanh kiếm kia, chúng ta sẽ dùng quyền cước đường đường chính chính đánh một trận, như thế nào?"

Đối với Đàm Thanh Bình, hẳn vẫn thật thương thức, biết rất rõ rằng năng lực mình, cũng biết rõ tất bại, vẫn còn dám đến ứng chiến, đây tuyệt không phải người bình thường có thể làm được!

Đàm Thanh Bình rõ ràng sững sờ, không dám tin tưởng nhìn Lâm Vũ: "Lâm huynh, lời này là thật? ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Ước chiến Đàm Thanh Bình

Nếu như Lâm Vũ không cần dị năng, mà là chỉ dùng võ thuật tới tỷ thí, hai người hiện tại tu vi không sai biệt lắm, Đàm Thanh Bình chưa chắc không có lực đánh một trận, thậm chí... Còn có thể chiến thắng!

Tóm lại, sự tình phát triển đã hoàn toàn ngoài Đàm Thanh Bình dự liệu.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Lâm nhã nói lời giữ lời, liền cùng Đàm huynh nói thật đi, thật ra thì ta đây một lần đến, chỉ là vì cùng người trong đồng đạo luận

bàn một phen mà thôi."

Tu luyện người, đối thủ vốn là khó tìm, muốn tìm một ngang sức ngang tài đối thủ càng là khó lại càng khó hơn.

Nói cái gì là để giải quyết Lư Từ Hiên chuyện, chẳng qua là một nguy trang mà thôi, phải giải quyết mình và Lư Từ Hiên ở giữa ân oán, tùy thời đều có thể! Nhưng cốt như vậy tha cơ hội, bỏ qua thôn này, cũng không biết lúc nào tài năng lần nữa tìm tới cái tiệm này!

"Được!" Đàm Thanh Bình hô to một tiếng tốt ý chí chiến đấu nhất thời liền bị đốt, "Lâm huynh, không biết bây giờ có thể hay không bắt đầu?"

"Không gấp!" Lâm Vũ khoát tay một cái, "Còn có mấy cái bằng hữu muốn đi qua, bằng vào ta phỏng chừng, các nàng hiện tại đã đến giữa sườn núi, đợi các nàng tới lại bắt đầu cũng không muộn."

Dứt lời, liền mang theo Lâm Ánh Tuyết ngồi vào một bên, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Mấy ngày nay bởi vì Mục Tư Ngữ sự tình, chính mình thật không có nghỉ ngơi tốt, hiện tại vừa vận thừa cơ hội này súc dưỡng một hồi trạng thái, để nghênh đón phía sau chiến đấu.

Về phần kia giữa sườn núi lại đây người, không là người khác, chính là đuổi tới Diệp Tầm Lan cùng Lư Minh Nguyệt các nàng.

Nếu đều tới, vừa vận ngay trước mọi người đến giải quyết chuyện này, đỡ cho về sau lại bị Lư Từ Hiên làm cho phiền phức vô cùng.

Đàm Thanh Bình thấy Lâm Vũ ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, sẽ không để ý, dùng ánh mắt tỏ ý đại gia chó có lên tiếng quấy rầy Lâm Vũ sau đó, cũng ngồi vào một bên bắt đầu ngắm phong cảnh, mà thân là chuyện này kẻ cầm đầu Lư Từ Hiên, sớm đã bị những người khác vung ra một bên, không người nào nguyện ý lại đi điều hấn.

Hay nói giỡn, nếu như lại đi để ý tới Lư Từ Hiên, đó chính là đắc tội long tổ, không có ai chèn chính mình mệnh quá dài!

"Ánh Tuyết, lát nữa Lan tỷ các nàng tới sau, ngươi nhớ kỹ bảo vệ tốt các nàng." Lâm Vũ đối với Lâm Ánh Tuyết ý thức truyền âm.

Tại chỗ loại trừ Lư Từ Hiên ở ngoài, những người khác ít nhiều có một ít tu vi, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ mặc dù có luyện tinh hóa đệ nhị trọng công lực, cùng những người này không sai biệt lắm, nhưng đánh nhau kinh nghiệm cơ hồ là số không, nếu đánh thật, khẳng định không phải những người này đối thủ.

Lâm Ánh Tuyết mặc dù giống vậy chỉ có luyện tinh hóa đệ nhị trọng, nhưng bởi vì quanh năm làm sát thủ quan hệ, sức chiến đấu tuyệt đối muốn so với những người này cao rất nhiều.

Cứ việc đây là một hồi công bình tỷ đấu, có thể ai cũng không dám bảo đảm đối phương có thể hay không đột nhiên làm khó dễ, đương nhiên, loại trừ Lâm Vũ cùng Lâm Ánh Tuyết ở ngoài, trên không trung còn có một cái Hải Đông Thanh tại xoay quanh.

Có được lấy luyện tinh hóa đệ tam trọng tiểu Thanh, đồng dạng là Lâm Vũ trên tay một đạo hiếm có chiến lực.

Chính ôm đao vô sĩ đứng ở Lâm Vũ bên cạnh Lâm Ánh Tuyết, nhận được truyền âm sau quay đầu nhìn Lâm Vũ liếc mắt, đáp lại: "Vũ ca ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt Lan tỷ các nàng."

Rất nhanh, Diệp Tầm Lan các nàng liền đi tới đỉnh núi.

"Như thế nhiều người như vậy?" Diệp Tầm Lan lẳng lẳng nói.

Ngay sau đó đi tới Lâm Vũ bên người, muốn nói lại thôi.

Lư Minh Nguyệt ở trên đường nhưng là kính nể nàng một đường, muốn cho Diệp Tầm Lan thử khuyên Lâm Vũ, xem có thể hay không hủy bỏ xuống cuộc tỷ thí này, phải biết nếu như cuộc tỷ thí này Lâm Vũ chiến thắng, Lư Từ Hiên coi như nguy hiểm.

Nhưng là Diệp Tầm Lan căn bản cũng không biết nên làm sao mở miệng, không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, Lâm Vũ vẫn luôn là nói được là làm được! Nếu tỷ thí đã ước xuống, coi như Diệp Tầm Lan thân là vợ hấn, cũng không ngăn cản được.

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Lan tỷ, không việc gì, lát nữa các ngươi đi theo Ánh Tuyết không nên chạy loạn, chờ ta tỷ thí xong chúng ta liền về nhà."

"Lâm Vũ, ngươi có thể không thể đem tỷ thí hủy bỏ?" Lư Minh Nguyệt vẫn còn làm vùng vẫy gãy chết.

"Hủy bỏ? Ngươi cho ta Lâm Vũ là người nào?" Lâm Vũ nhàn nhạt liếc nàng liếc mắt, "Tốt xấu ta cũng vậy long tổ Phó tổ trưởng, nếu như nói giống như đánh rắm giống nhau, ngươi để cho ta sau này như thế nào phục chúng?"

Lư Minh Nguyệt hàm răng đem môi dưới cắn bạc màu, hai mắt ngấn lệ mông lung mà nhìn Lâm Vũ, một bộ ta thấy lo thương đáng vẽ. Lâm Vũ lại không nhúc nhích chút nào, đứng dậy đi tới trước người không xa một khối trên cỏ.

Cùng lúc đó, Đàm Thanh Bình cũng tiến lên đón, hai người cách nhau năm sáu thước nhìn nhau mà đứng.

Những người khác , đều không chớp mắt nhìn chăm chăm tỷ đấu trong hai người.

"Mời." Đàm Thanh Bình hướng về phía Lâm Vũ chấp tay một cái.

"Xin mời!" Lâm Vũ giống vậy chấp tay một cái.

Dứt lời , Đàm Thanh Bình liền lập tức hướng Lâm Vũ vọt tới , mười hai đường đàm chân lực bộc phát vốn là rất mạnh, hơn nữa Đàm Thanh Bình tồn tại không tầm thường tu vi , cho nên tại Lâm Vũ trong mắt , chỉ cảm thấy bóng người chợt lóe , Đàm Thanh Bình tự xuất hiện ở trước mặt mình , trực tiếp một cái đá bên hông đánh phía Lâm Vũ mặt.

Hô!

Kính phong trực tiếp đem Lâm Vũ tóc thổi lên.

Mười hai đường đàm chân mặc dù lực bộc phát cường nhưng ở linh hoạt phương diện so với Lâm Vũ Du Thân Bát Quái chương kém rất nhiều; Lâm Vũ công lực mặc dù so sánh lại Đàm Thanh Bình còn kém hơn một chút , nhưng mà mượn huyền diệu thân pháp , thân hình nhất chuyển , nhẹ nhàng như thường mà tránh thoát này một chân.

Đứng ở một bên một đám Đàm gia đệ tử thấy Lâm Vũ thân pháp , hai tròng mắt tinh quang nổ rộ , hai người đánh nhau , làm cho tất cả mọi người đều không chỗ ở gật đầu.

Đàm Thanh Bình một đòn bị Lâm Vũ né tránh , lại vừa là nghiêng người mà lên, càng là vận chuyển chân khí , trực tiếp một cái bay lượn chân , ra chân tốc độ so với trước kia càng là phải nhanh hơn hai, ba phần mười.

Hiển nhiên không có lại nương tay.

Câu thường nói: Luyện quyền không luyện chân , giống như hấp tấp quỷ , mười hai đường đàm chân phong cách , động tác điều luyện , phối hợp phối hợp , công phòng nhanh chóng , lực bộc phát càng là mạnh ngoại hạng , thậm chí còn có người như vậy đề hình dung mười hai đường đàm chân: Tay là hai cánh cửa , toàn bằng chân đánh người , đàm chân bốn con tay , quỷ thấy đều phát sầu!

Mười hai đường đàm chân nơi phát ra tồn tại mấy loại tranh cãi , đây cũng không phải Lâm Vũ đi quan tâm chuyện , hắn quan tâm là Đàm Thanh Bình cước pháp , một đôi chân thậm chí so với người bình thường tay càng thêm linh hoạt , tấn công lên không những uy lực cực mạnh , chiêu thức càng là liên miên bất tuyệt!

Phốc! Phốc! Phốc!

Theo giao thủ đến bây giờ , Lâm Vũ vẫn là lấy tránh làm chủ , có phải hay không còn dùng Bát quái chương tan mất đối phương công kích lực đạo.

Ngay tại hai người trong lúc giao thủ , Lâm Vũ đối với Bát quái chương lý giải càng ngày càng khắc sâu , bộ pháp cùng chương pháp phối hợp càng ngày càng quen thuộc , kinh nghiệm đối địch cũng theo hai người giao thủ không ngừng gia tăng , theo mới bắt đầu chỉ cho miễn cưỡng đối phó , từ từ trở nên thành thạo.

"Người này Bát quái chương , lại có cảnh giới như vậy!" Đàm Thanh Bình thấy mình lúc nào cũng đá kích không tới Lâm Vũ , coi như công kích được rồi , mười phần lực đạo lại bị Lâm Vũ hóa giải bảy, tám phần mười, căn bản cho đối phương không tạo được tổn thương gì , không khỏi bắt đầu nóng lòng lên.

Hô! Hô! Hô!

Đàm Thanh Bình ra chân như gió.

Vèo! Vèo!

Lâm Vũ nhưng lại như là cùng một cái du long , ở nơi này chút ít cước ảnh trung không ngừng xuyên toa , lúc nào cũng lấy chỉ trong gang tấc tránh thoát đối phương đá kích , thỉnh thoảng còn bắt lại đối phương không cản trở phản kích , nhưng Đàm Thanh Bình cước pháp cũng thực lợi hại , lúc nào cũng có thể đuổi kịp lúc trở về thủ , hai người nhất thời gian này người này cũng không thể làm gì được người kia!

Đột nhiên!

Ầm!

Lâm Vũ thấy tránh bất quá đối phương này một chân , trực tiếp dùng song chương tới đón đánh , chỉ nghe một tiếng quyền cước giao kích tiếng nổ , hai người đồng thời cảm thấy một đạo to lớn lực phản chấn đánh phía chính mình , không hẹn mà cùng bị đẩy lui ra mấy mét.

"Phốc!" Lâm Vũ trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi , sợ đến Diệp Tầm Lan các nàng mặt không chút máu.

Đương nhiên , đối diện Đàm Thanh Bình cũng không khá hơn bao nhiêu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Lâm trận đột phá

"Ho khan khục..." Đàm Thanh Bình giống vậy ho ra mấy búng máu, "Lâm huynh, người Bát quái chương quả nhiên lợi hại, cùng ta cước pháp đối kháng chính diện, vậy mà không chút nào rơi xuống hạ phong, bội phục, ho khan khục..."

Hai người cũng không có lần nữa tấn công, bởi vì Đàm Thanh Bình phát hiện mình đôi mắt tạm thời mất đi cảm giác, về phần Lâm Vũ, trạng thái so với hẳn thảm hại hơn.

Mới vừa Đàm Thanh Bình kia một chân, Lâm Vũ căn bản không kịp tan mất đối phương kinh đạo, tối đa cũng liền tan mất hai thành, một đòn bên dưới, chỉ cảm thấy hai cánh tay đã không thuộc về mình, một kích này, hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

"Đàm huynh quả khen, mười hai đường đàm chân, nhanh như gió, cương mãnh vô song, kỳ công đánh lực xa xa ngoài ta dự liệu." Lâm Vũ thoáng điều sửa lại một chút nội tức, lạnh nhạt nói.

"Du Thân Bát Quái chương, nước chảy mây trôi, kết hợp cương nhu, ta cước pháp gặp người, căn bản là không chiếm được ưu thế gì, nếu là Lâm huynh tu vi cùng ta tương đương, chỉ sợ ta đã sa sút." Đàm Thanh Bình cũng tăng bốc lên.

Mặc dù hai người đều là luyện tinh hóa đệ tam trọng, nhưng Lâm Vũ đột phá không lâu, mới vừa củng cố tu vi, có thể Đàm Thanh Bình ngay từ lúc ba năm trước đây thì đến được rồi luyện tinh hóa đệ tam trọng, không dùng được một năm nửa năm liền có thể tu luyện đệ tứ trọng cảnh giới, hai người tu vi thật ra thì không ở một cái cấp bậc lên.

Lâm Vũ có thể cùng Đàm Thanh Bình triển đấu lâu như vậy, có thể thấy hẳn thực lực tổng hợp không thua gì đối phương.

Hai người đều đang nhanh chóng khôi phục tự thân trạng thái.

Vậy xem người thấy hai người dùng tay, không khỏi bắt đầu nghị luận sôi nổi.

"Bọn họ tại sao dừng lại?" Diệp Tầm Lan không hiểu hỏi.

Mục Tư Ngữ trực tiếp lắc đầu, nàng cũng không có cái gì đánh nhau kinh nghiệm, hoàn toàn không biết Lâm Vũ cùng Đàm Thanh Bình tại sao đều muốn dừng lại.

Về phần những người khác, Đàm gia những đệ tử khác ngược lại có một ít suy đoán, giống vậy tại khe khẽ bàn luận lấy hai người tỷ thí.

"Hai người đều bị thương, thương thế đều không khác mấy, hiện tại hẳn là mỗi người đang khôi phục lấy chính mình trạng thái, tiếp theo chính là phân thắng bại thời gian." Nói chuyện là Lâm Ánh Tuyết.

Theo hai người ngay từ đầu giao thủ, nàng ngay tại một bên nhìn thấu hai người thực lực kém không nhiều, đến bây giờ đã qua ba mươi bốn mươi chiêu, mỗi người đều biết, nếu như kéo dài nữa rất có thể gây bất lợi cho chính mình.

Hiện tại cũng đang khôi phục lấy chính mình trạng thái, thuận tiện tại sức thế, cấp cho đối phương một kích tối hậu.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đồng thời gật đầu, ánh mắt từ đầu đến cuối không có rời đi Lâm Vũ.

Trên cỏ.

Lâm Vũ cùng Đàm Thanh Bình vẫn không nhúc nhích.

"Đối phương tiếp theo sẽ không nữa nương tay, lực công kích của hắn mạnh hơn ta nhiều như vậy, ta nên đối phó thế nào mới được?" Lâm Vũ cau mày, tâm niệm không ngừng đảo.

Bát quái chương thuộc về nội gia quyền, nói riêng về uy lực phương diện này, xác thực không bằng ngoại gia quyền, thế nhưng nội gia quyền cũng có nội gia quyền chỗ tốt, chỗ tốt này chính là vô luận vậy một bộ nội gia quyền, đều phù hợp Âm Dương Ngũ Hành bát quái chí lý!

Thậm chí có thể nói như vậy: Luyện nội gia quyền chính là một loại ngộ đạo đường tắt.

Vì vậy nội gia quyền chủ yếu ngay tại một cái ngộ chữ phía trên, liền lấy Lâm Vũ Bát quái chương mà nói, chương pháp ngược lại thành thứ yếu, chỉ

cần đem chính mình đối với Phục Hi bát quái lĩnh hội càng sâu , chừng pháp một cách tự nhiên thì sẽ theo tăng lên , có thể vấn đề cũng ở nơi đây , muốn tăng lên những phương diện này , như thế nào một sớm một chiều công ?

"Lôi lấy động chi , phong lấy tán chi , mưa lấy nhuận chi , ban ngày huyền chi , cần lấy ngăn cản... Ngăn cản!" Lâm Vũ ở nơi này dưới áp lực thật lớn , tựa hồ đột nhiên lĩnh hội tới cái gì , "Ngăn cản , là vì càng hiểu động , động chỗ động , ngăn cản chỗ ngăn cản , ta hiểu được!"

Hồ!

Đàm Thanh Bình không để ý đến Lâm Vũ trong lòng đang suy nghĩ gì , đem chính mình trạng thái khôi phục không sai biệt lắm sau , lần nữa đánh úp về phía rồi Lâm Vũ , nâng chân phải lên , lấy nhanh như chớp thế hướng về phía Lâm Vũ chính là một cái đá bên hông!

Lâm Vũ ánh mắt đông lại một cái , trực tiếp xuất chiêu nghênh hướng đối phương bấp chân , nhưng mà , ngay tại sắp tiến lên đón trong chớp mắt ấy , đột nhiên quyền phong biến đổi , đem chiêu thoáng nâng lên , cả người lui về phía sau nửa bước , để cho Đàm Thanh Bình đã kích trực tiếp rơi vào khoảng không!

Có thể sự tình vẫn chưa hết , Lâm Vũ thừa dịp Đàm Thanh Bình bởi vì thói quen không thu lại được chiêu thời điểm , dưới chân đạp một cái , hướng về phía hấn cổ họng chính là một cái tước chiêu!

Đàm Thanh Bình thấy vậy , nửa người trên đột nhiên ngửa về sau một cái , hai cánh tay chòng chéo ngăn ở cổ họng trước , nhưng là hấn không nghĩ tới , Lâm Vũ tước chiêu vạch qua một đường vòng cung tà tà hướng lên , sau đó... Đột nhiên đổi thành phách chiêu , thuận thế xuống phía dưới bỏ một cái!

Àm!

Này hàm chứa chân khí một chiêu bỏ vào Đàm Thanh Bình trên ngực , Đàm Thanh Bình lần nữa phun ra một ngụm máu tươi , bị lực đạo to lớn phách được hướng phía dưới rơi xuống , ngay sau đó liền truyền tới rắc rắc tiếng xương gãy!

Nguyên lai , Lâm Vũ sớm thừa dịp hấn ngửa người tránh thoát chính mình tước chiêu lúc , đã đem đầu gối trái nhấc lên , một chiêu đưa hấn lồng ngực bỏ trúng sau , hấn tại hạ rớt trong quá trình , sống lưng lại đụng trúng Lâm Vũ đầu gối.

Sau đó liền lăn tại trên mặt đất , lần này có thể nói là thương thêm lên!

"Người thua." Lâm Vũ nhìn té xuống đất Đàm Thanh Bình , thờ hờn hờn nói.

"Ho khan khục... Ta thua."

Đàm Thanh Bình không ngừng ngực một trận khí huyết quay cuồng , sống lưng càng là như thế nào tan vỡ bình thường liền bò dậy cũng thành vấn đề , chớ nói chi là lần nữa chiến đấu.

Về sau khó khăn nghiêng đầu qua nhìn Lâm Vũ , đạo: "Lâm huynh , người mới vừa có phải hay không đột phá ?"

Lâm Vũ gạt đầu một cái , lạnh nhạt nói: "Xác thực đột phá , nếu như không là lâm trận đột phá , lần này sa sút chính là ta."

Mặc dù quyền pháp còn không có đột phá đến Đại sư cấp , nhưng Lâm Vũ đạt tới cao cấp mới bao lâu ? Lần này đồng dạng là một cái đột phá trọng đại , đạt đến đến Đại sư cấp bình cảnh đã đánh vỡ , còn lại chính là thời gian tích lũy , hơn nữa thời gian này còn không cần bao lâu.

"Lâm huynh sao lại nói như vậy." Đàm Thanh Bình cố nặn ra vẻ tươi cười , "Lần này tỷ thí , Lâm huynh không có sử dụng dị năng , ta đã chiếm không ít tiện nghi , lâm trận đột phá cũng chỉ có thể nói rõ Lâm huynh ngộ tính cao , vô luận như thế nào tính , ta đều bị bại không oan , ta sẽ tuân thủ hứa hẹn , tại trong ba ngày , nhất định sắp hiện ra thay cổ võ thể lực một ít tinh bào sửa sang lại cho người."

Lâm Vũ lần nữa gạt đầu , mặc dù long tổ đã cung cấp cận kề tình báo , nhưng Đàm Thanh Bình thân là cổ võ thể lực người , nói không chừng sẽ có một ít long tổ không có tình báo.

Dù sao phương diện này tình báo , tới nhiều đi nữa cũng sẽ không ngại nhiều , thậm chí còn khả năng tại những tin tình báo này trung tìm tới một ít liên quan tới nãi nãi đầu mối.

Theo long tổ cung cấp tình báo , Đường môn đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện , trước rất nhiều người suy đoán Đường môn có phải hay không đã không tồn tại , nói khó nghe một chút chính là bị diệt môn rồi , chung quy loại này cổ võ trong thế lực cũng không hiếm thấy.

Nhưng mà , loại này suy đoán rất nhanh thì bị phá vỡ , bởi vì trong thế tục sẽ tình cờ xuất hiện rồi núi lịch luyện Đường môn đệ tử , chỉ bất quá , tựa hồ không có ai biết , Đường môn trụ sở chính đến cùng tại kia.

Này tựa hồ đã thành một điều bí ẩn!

Hy vọng lần này , Đàm Thanh Bình có thể cung cấp một ít liên quan tới Đường môn tin tức.

"Tiểu Vũ , người không sao chứ ?" Diệp Tầm Lan các nàng lập tức chạy tới , ba người đều lo lắng mà nhìn Lâm Vũ.

"Phốc!"

Lâm Vũ lần nữa phun ra một ngụm máu tươi , quỳ một chân xuống đất , che ngực không ngừng ho khan!

"Tiểu Vũ!"

"Tiểu Vũ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Đột nhiên tập kích

"Ho khan khục... Ta không việc gì , nghỉ ngơi một chút là tốt rồi." Lâm Vũ sắc mặt tái nhợt nhìn Diệp Tâm Lan các nàng , suy yếu nói.

Tiếp lấy liền từ không gian truyền thừa trung xuất ra lần trước Mục Tư Ngữ sau khi bị thương hồi đoái đi ra được ăn vào , sau đó ngồi xếp bằng ngồi dưới đất , bắt đầu vận công tiêu hóa sức thuốc.

Lâm Ánh Tuyết thấy vậy , lập tức thủ ở bên cạnh hắn , toàn bộ tinh thần đề phòng bốn phía.

"Tiểu Vũ , ngươi nhất định phải nhanh lên một chút tốt." Diệp Tâm Lan hai tay nắm quyền đề ở trước ngực , không ngừng cầu nguyện.

Mục Tư Ngữ cũng giống như vậy.

Những người khác cũng không hề rời đi , Đàm Thanh Bình giống vậy uống chữa trị nội thương dược , ngồi ở cách đó không xa điều tức , tại điều tức trước vẫn không quên giao phó đồng bạn mình , tạm thời không nên để cho Lưu Từ Hiên rời đi , có chuyện gì , chờ Lâm Vũ tỉnh lại lại nói.

Toàn bộ đỉnh núi đều an tĩnh lại , chỉ có thể nghe được gió núi thổi qua thanh âm.

"Chị , ta... Chúng ta nên làm gì bây giờ ?" Lưu Từ Hiên thấp giọng nói với Lưu Minh Nguyệt đạo.

Bởi vì Đàm Thanh Bình giao phó , Lâm Vũ bất tỉnh tới , hắn căn bản không khả năng ở nơi này một đám cao thủ dưới mắt rời đi , nhưng là nếu như chờ Lâm Vũ tỉnh lại , hắn phải đối mặt hậu quả gì , bây giờ không có người có thể dự trù!

Lần này , Lưu Từ Hiên là hoàn toàn không có chủ ý.

"Ngươi hỏi ta ta đi hỏi ai đây ?" Lưu Minh Nguyệt trừng mắt liếc hắn một cái , "Cho ngươi một bài học cũng tốt , mấy năm nay ngươi là gan là càn ngày càng mập rồi , long tổ người đều là giết người không phạm pháp , ngươi quả nhiên cũng dám đi chọc."

Đương nhiên , giết người không phạm pháp cũng không đại biểu có thể không hạn chế giết người , ít nhất phải có một cái lý do chính đáng mới được , nếu không vậy còn không lộn xộn ? Nhưng dưới mắt Lâm Vũ lý do đã đầy đủ chính là , Lưu Từ Hiên lập đi lập lại nhiều lần mà chọc phẫn hắn , khiến hắn vứt bỏ làm việc không nói , còn cướp đoạt phương bạn gái , thậm chí còn... Coi như Lâm Vũ hiện tại một kiếm bắt hắn cho chém sống rồi , cũng không cần dựa vào bất cứ trách nhiệm nào!

"Nhưng là , ta lại không biết hắn là long tổ người..." Lưu Từ Hiên còn muốn tranh cãi.

"Không phải long tổ người ngươi là có thể đi tùy ý lấn áp ? !" Lưu Minh Nguyệt thanh âm dB nhất thời tăng cao gấp mấy lần , đột nhiên nghĩ đến Lâm Vũ tại chữa thương không thể bị quấy rầy , lại không thể làm gì khác hơn là đè thấp âm điệu: "Người ta nếu như muốn so đo , ngươi đã sớm đi gặp Lưu gia chúng ta tổ tông đi rồi , Lâm Vũ trước không muốn cùng ngươi so đo , ngươi ngược lại tốt , không những không biết hối cải , còn được voi đòi tiên , nói cho ngươi biết , hiện tại Lâm Vũ phải thế nào đối phó ngươi , hết thảy đều là hắn định đoạt , ai cũng không chen tay được!"

Từ trên xuống dưới nhà họ Lưu cũng không phải là tất cả đều là không biết chuyện người , ít nhất còn có một cái nữ nhân ở nhìn tổng quát toàn cục , Lưu Minh Nguyệt loại trừ là thân con gái ở ngoài , vô luận phương diện nào , đều phải so với nàng cái phế vật này đệ đệ mạnh rất nhiều!

Đừng tạm thời không nói , Lưu gia làm ăn chủ yếu là tại Trung y cùng với liên quan chữa bệnh khí giới phương diện , tại thành phố Đông Hoa cũng coi là một cái đầu rồng lão đại , chỉ bằng nàng mấy năm nay giúp trong gia tộc đem sự nghiệp xử lý ngay ngắn rõ ràng , cũng đã có thể nói rõ nàng năng lực.

Nếu như không là sinh ra ở một cái bình thường gia tộc , Lưu gia nhiệm kỳ kế gia chủ người thừa kế , 99% phải rơi vào Lưu Minh Nguyệt trên người.

Thế nhưng , Luru gia trọng nam khinh nữ tư tưởng đã sớm thâm căn cố đế , Luru Minh Nguyệt mệnh xác thực không được, nếu như không là nàng có lợi hại như vậy buồn bán bản lãnh , nói không chừng đã sớm thành gia tộc phát triển vật hy sinh.

Thậm chí ngay cả chính mình cả đời hạnh phúc đều nắm chặt không được.

"Đúng rồi , Lâm Vũ đương thời đi đường gia gia nơi đó làm việc chuyên , người là làm sao thuyết phục đường gia gia cùng người thông đồng làm vậy ?" Luru Minh Nguyệt đột nhiên nghĩ tới chuyện này.

Nàng nói đường gia gia , chính là bệnh viện nhân dân thành phố viện trưởng Luru Uyên , lấy nàng đối với Luru Uyên hiểu , đối phương căn bản không khả năng làm ra như vậy chuyện.

"Sự kiện kia , là ta hối lộ rồi chủ quản nhân sự , đường gia gia trước đó cũng không hiểu rõ tình hình , lão nhân gia ông ta là sau chuyện này mới biết." Luru Từ Hiên ăn nói khép nép nói.

"Được, rất tốt!" Luru Minh Nguyệt tức giận liền nói rồi mấy cái chữ tốt , "Người tốt mặt mũi ta có thể lý giải , nhưng khá hơn nữa mặt mũi cũng phải có điểm hạn chế! Người có biết hay không , bởi vì người từ đó phá rồi , đem một cái thần y bức đi , cho đường gia gia mang đến bao nhiêu tổn thất ? Hiện tại có bao nhiêu bệnh nhân đều trực tiếp đi Vân Sơn Y Viện rồi hả?"

Luru Từ Hiên cúi đầu xuống , không có lại nói.

...

Đại khái qua ba mươi phút , nội thương cùng rối loạn nội tức cuối cùng bình phục lại đến, bất quá muốn khôi phục , còn phải yêu cầu mấy ngày tĩnh dưỡng.

"Tiểu Vũ , người không sao ?"

"Tiểu Vũ , người cảm giác thế nào ?"

Diệp Tầm Lan cùng Mục Từ Ngự thấy Lâm Vũ đình chỉ điều tức , vội vàng một trái một phải đỡ hấn đứng lên , hai người đồng thời hỏi tới thương thế hấn , trên mặt thần sắc lo lắng chẳng những không có giảm bớt một tia , ngược lại so với trước kia càng thêm nồng nặc.

Cảm thụ hai nữ quan tâm cùng lo lắng , Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Không có chuyện gì , ta lại không lần đầu tiên bị thương , hơn nữa ta là thầy thuốc , có nghiêm trọng không ta rất rõ."

Hai nữ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm , đỡ Lâm Vũ tay vẫn không muốn lỏng ra , phảng phất chỉ có như vậy tài năng an tâm một điểm

Lâm Vũ vì để cho các nàng an tâm , cũng để tùy môn đi rồi.

"Đàm huynh , người thương không có sao chứ ?" Thấy Đàm Thanh Bình cũng đình chỉ điều tức , Lâm Vũ không khỏi quan tâm tới thương thế hấn , "Ta cũng vậy trong lúc bất chợt đột phá , trong lúc nhất thời không có khống chế được lực đạo , cho nên hạ thủ có chút nặng , mong rằng Đàm huynh không nên phiền lòng."

Chung quy người là chính mình đã thương , lại không thâm cừ đại hận , về tình về lý đều muốn quan tâm một hồi

"Không việc gì , không việc gì , nghỉ ngơi một đoạn thời gian là tốt rồi." Đàm Thanh Bình khoát tay lia lịa , "Bất quá Lâm huynh người hạ thủ thật là nặng , ta phỏng chừng không có hai ba tháng căn bản không có thể khôi phục , khoảng thời gian này là đừng nghĩ cùng người tỷ võ chuyện."

Lâm Vũ cười một tiếng , chính mình mới vừa rồi hạ thủ xác thực đủ nặng , nếu như đổi thành tu vi thấp một chút người , cho dù là đem Đàm Thanh Bình đổi thành Vệ Anh Hồng , mới vừa rồi kia một hồi liền trực tiếp đưa đối phương thăng thiên , để cho đối phương người nhà chuẩn bị hậu sự đi rồi.

"Đúng rồi Lâm huynh , Luru Từ Hiên sự tình người định xử lý như thế nào ?" Đàm Thanh Bình hỏi lần nữa.

Lâm Vũ nghiêng đầu qua , nhìn về Luru Minh Nguyệt các nàng hai chị em

Nói thật , chính mình còn thật không biết nên xử lý như thế nào , nếu như bỏ qua cho Luru Từ Hiên , coi như Luru Từ Hiên liên tục bảo đảm về sau còn sẽ không tới trả thù , nhưng có bao nhiêu độ tin cậy , không ai nói rõ được , dù sao sẽ không cao đi nơi nào!

Nếu không phải bỏ qua cho hấn , trực tiếp đưa hấn giết chết , chính mình cũng sẽ không có chuyện , có thể giữa hai bên vừa không có huyết hải thâm cừ.

Vô luận như thế nào lựa chọn , tựa hồ cũng thật khó khăn.

"Lâm Vũ , ta nhờ người... Ta..." Luru Minh Nguyệt thấy Lâm Vũ tới , lần nữa khẩn cầu.

Lâm Vũ chỉ là nhân nhạ quét nàng liếc mắt , lần nữa đưa mắt thả vào Luru Từ Hiên trên người , chỉ thấy Luru Từ Hiên cúi đầu , không biết trên mặt hấn rốt cuộc là biểu tình gì.

Đột nhiên!

Lâm Vũ ánh mắt run lên , tránh ra Diệp Tầm Lan Mục Tư Ngữ đỡ , vọt tới Lưu Tử Hiên trước mặt , vận chuyển chân khí , trực tiếp một chưởng vỗ tại Lưu Tử Hiên phần bụng.

"A!"

Lưu Tử Hiên hét thảm một tiếng , bay ngược ra gần xa mười mét , phanh mà một tiếng té cái thất điên bát đảo , ngược lại không có học máu , chỉ là không ngừng ho khan , hiển nhiên không có nhận được nội thương , đương nhiên Lâm Vũ cũng không có tính toán khiến hắn bị thương , mà là có một cái khác mục tiêu.

"Lâm Vũ , nguoi..."

Lưu Minh Nguyệt đang muốn hỏi Lâm Vũ tại sao đột nhiên động thủ , lại đột nhiên thấy Lâm Vũ chỉ trên đất , vội vàng cúi đầu vừa nhìn , phía sau mà nói lại cũng không nói ra được...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Trùng phạt

Hiện trường nhất thời trầm mặc xuống , nghe được cả tiếng kim rơi.

Loại sự tình này , đặt tại bất luận kẻ nào trên người , không giết chết Lưu Tử Hiên đã là nhân từ nhất từ rồi , cũng thua thiệt gặp Lâm Vũ , nếu như người trong cuộc là Đàm Thanh Bình cùng cái khác Đàm gia đệ tử , mới vừa rồi một chưởng kia có thể sẽ không trực tiếp đem hắn đánh ra xa mười mét đơn giản như vậy , mà là trực tiếp đưa hắn thấy Diêm Vương!

"Lưu Tử Hiên! Nguoi! Nguoi!" Lưu Minh Nguyệt đã tức giận vô cùng , "Nguoi thật là hết thuốc chữa!"

Trên đất đồ vật , không đứng , mà là một cây chùy thủ! Lâm Vũ trước khi tỷ thí sẽ để cho tiểu Y quét xuống tất cả mọi người tại chỗ , Lưu Tử Hiên trên người ẩn tàng một cây chùy thủ sự tình , sớm đã bị hắn rõ như lòng bàn tay.

"Được rồi." Lâm Vũ lên tiếng cắt đứt Lưu Minh Nguyệt mà nói , "Ám sát long tổ Phó tổ trưởng , coi như giết các nguoi Lưu gia cửu tộc cũng không quá đáng!"

"Lâm Vũ..."

Lâm Vũ khoát tay một cái: "Những chuyện khác , ta cũng lười nói nữa , tội chết có thể miễn , tội sống khó tha , mới vừa rồi một chưởng kia , sẽ không cho hắn tạo thành tổn thương gì , hắn không phải rất thích cướp người khác nữ nhân sao ? Ta bây giờ khiến hắn cướp đủ!"

"Có ý gì ?" Lưu Minh Nguyệt không hiểu.

"Không có ý gì , chính là ta giữ lại một đạo chân khí ở trong cơ thể hắn , đạo chân khí này sẽ không cho hắn tạo thành tổn thương gì , bất quá sẽ phong bế hắn dương khí." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Đơn giản mà nói , chính là hắn một ngày không đem đạo chân khí này loại bỏ , hắn liền một ngày không có chuyện nam nữ phương diện kia năng lực , nói khó nghe một chút chính là không làm được nam nhân!"

Vốn là lấy Lâm Vũ hiện tại tu vi , còn không đạt tới chân khí bên ngoài , bất quá có tiểu Y tại , tiêu phí chút ít truyền thừa điểm , tạm thời làm được chân khí bên ngoài hoàn toàn không có vấn đề , tựa như cùng lần trước cho Trương Hiểu Nhã đệ đệ huyền ti xem mạch , đồng dạng là hao tổn một ít truyền thừa điểm làm được chân khí bên ngoài.

"Gi đó ? ! Lâm Vũ , nguoi vô si!" Lưu Tử Hiên lập tức nhảy cồm lên , chỉ Lâm Vũ nằng to.

Thấy mình chịu rồi Lâm Vũ một chưởng , vốn tưởng rằng không chết cũng muốn vứt bỏ nửa cái mạng , sau đó lại phát hiện mình không có gì đáng ngại , còn tưởng rằng là Lâm Vũ bị thương duyên cớ , có thể không ai từng nghĩ tới , Lâm Vũ trước một chưởng kia , vẫn còn có như vậy công hiệu!

Để cho một cái quần là áo lụa thành tánh công tử nhà giàu , đột nhiên đánh mất phương diện kia năng lực , này có thể so với giết hắn đi còn khó chịu hơn!

"Ta vô si? So với Lưu thiếu ta đã coi như là chính phái đại biểu!" Lâm Vũ cười lạnh nói, "Há, đúng rồi, ta công pháp có chút đặc thù, nếu như không là ta tự mình động thủ, muốn khiến người khác loại bỏ đạo chân khí này, cần phải cao hơn ta một cảnh giới lớn mới được, nếu như tu vi không đủ mạnh đi loại bỏ, các người Lưu gia tuyệt hậu cũng đừng trách ta trước đó không có nhắc nhở!"

"Lâm huynh, người nói là thật, nhất định muốn cao hơn người một cảnh giới lớn?" Đàm Thanh Bình không khỏi ngoài ý muốn hỏi.

Lâm Vũ bây giờ là luyện tinh hóa đệ tam trọng, tại cổ võ giới cũng xưng là hậu thiên tam trọng, cao một cảnh giới lớn, đây chẳng phải là muốn Tiên Thiên tam trọng người mới có thể loại bỏ xuống đạo chân khí này? Vấn đề là, lại có bao nhiêu người có thể đạt tới Tiên Thiên tam trọng?

"Nếu không đây?" Lâm Vũ nhún vai một cái, "Bằng vào ta phỏng chừng, toàn bộ cổ võ giới, đạt tới luyện khí hóa đệ tam trọng, một đôi tay tính ra không quá được chứ? Các người Đàm gia, đạt tới cái này dạng tu vi người, chỉ sợ một cái cũng không có!"

Đàm Thanh Bình gật đầu một cái, Đàm gia trưởng lão, tu vi cao nhất cũng liền luyện khí hóa đệ nhị trọng, toàn bộ cổ võ giới đạt tới tam trọng trở lên, một đôi tay số vẫn là lạc quan phỏng chừng.

Lấy Đàm Thanh Bình hiểu, đạt tới luyện khí hóa đệ tam trọng, cũng chính là trước đệ tam trọng người, một cái tay tính ra không quá được!

Chủ yếu nhất, là Lưu gia căn bản không có tư cách tiếp xúc được nhân vật như vậy, nói cách khác Lưu Từ Hiên trong cơ thể đạo chân khí này, trừ phi Lâm Vũ tự mình loại bỏ, nếu không, Lưu gia thật muốn tuyệt hậu rồi.

Ách, cũng không tính tuyệt hậu, Lưu Minh Nguyệt còn có thể chiêu tế ở rẻ mà, làm Lưu gia ở rẻ, tựa hồ cũng không phải một chuyện xấu.

"Lưu cô nương." Đàm Thanh Bình nhìn tay chân luống cuống Lưu Minh Nguyệt, "Có năng lực loại bỏ đạo chân khí này cao thủ, chúng ta Đàm gia muốn tiếp xúc được đều thật khó, các người muốn đi tìm những thứ kia cao thủ hàng đầu, còn không bằng trực tiếp cùng Lâm huynh thương lượng, đến đây là hết lời, các người tự thu xếp ổn thỏa đi."

Dứt lời, Đàm Thanh Bình liền hướng Lâm Vũ đưa ra cáo từ: "Lâm huynh, ta liền đi trước rồi, cáo từ!"

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Đi thông thả!"

Đưa đi Đàm gia một đám người, Lâm Vũ lần nữa nói với Lưu Minh Nguyệt đạo: "Muốn ta loại bỏ đạo chân khí này, cho các người Lưu gia người chủ sự tới tìm ta nói, ta còn muốn trở về dưỡng thương, như vậy cáo từ, Lan tỷ, tư ngữ, Ánh Tuyết, chúng ta đi..."

Không để ý tới ngậy ngậy tại chỗ Lưu Minh Nguyệt cùng mặt đầy tro tàn Lưu Từ Hiên, Lâm Vũ mang theo tam nữ cũng xuống núi.

Trong chốc lát, Lưu Minh Nguyệt lấy lại tinh thần, trợn mắt nhìn đệ đệ liếc mắt, cũng đi theo xuống núi.

Lưu Từ Hiên sự tình, Lưu gia nên xử lý như thế nào, năng căn bản không có thể làm chủ, chỉ có sau khi trở về bẩm rõ cha mình, khiến hắn tới làm định đoạt.

Cuộc tỷ thí này, như vậy đến đoạn kết.

Lâm Vũ chỉ là ở nhà nghỉ ngơi một ngày, thương thế là tốt rồi được thất thất bát bát, Diệp Tâm Lan mấy người các nàng mặc dù muốn cho Lâm Vũ nghỉ ngơi nữa mấy ngày, nhưng Lâm Vũ kiên trì muốn đi bệnh viện làm, các nàng cũng không tiện miễn cưỡng, chỉ là liên tục giao phó hẩn chú ý thân thể.

Lưu gia bên kia bây giờ không có gì đó động tĩnh, Lâm Vũ cũng lười đi quản, thương thế trên người ngày thứ ba cũng đã khỏi hẳn, bất quá còn có một việc muốn Lâm Vũ xử lý, bất đắc dĩ, Lâm Vũ lại không thể làm gì khác hơn là hướng bệnh viện xin nghỉ ba ngày, chộc cho Trương Viễn Sơn trực tiếp về mặt đưa đám.

"Lâm thầy thuốc, người bây giờ đã là bệnh viện chúng ta bằng hiệu, mỗi ngày tìm người xem bệnh nhân số đều đếm không hết, nhưng người như vậy ba ngày hai đầu xin nghỉ, để cho ta rất khó làm!" Trương Viễn Sơn nhìn Lâm Vũ giấy xin nghỉ, cầm lấy bút, nhóm cũng không phải, không phê cũng không phải!

Nếu như phê, không có cách nào cho bệnh nhân giao phó, nhưng nếu như không nhóm, chộc giận vị thiếu gia này, đối phương rất có thể trực tiếp bỏ gánh từ chức.

"Viện trưởng, làm phiền ngài vội vàng cho ta phê, ta có việc gấp muốn về nhà một chuyến, chuyện này ta đã đẩy không sai biệt lắm một tháng, để lỡ nữa, ai cũng phụ trách không dậy nổi, nếu như ngài chính là không phê, cũng được, ta liền trực tiếp từ chức!" Đúng như dự đoán, Lâm Vũ lần nữa lấy từ chức tới uy hiếp Trương Viễn Sơn.

Đây không phải là hay nói giỡn, cũng không tính là uy hiếp, dưới mắt cần phải nhanh đi về một chuyến, nếu như Trương Viễn Sơn không phê giả, đừng nói là Trương Viễn Sơn trước mặt, coi như là tại chính mình cha vợ Diệp Thanh Nguyên trước mặt, Lâm Vũ cũng tuyệt đối sẽ từ chức!

Làm việc có thể một lần nữa tìm, nhưng có một số việc, là tuyệt đối không thể kéo, kéo dài nữa, là muốn lòi ra nhân mạng!

"Người lại không thể chậm một chút sao? Trung thu thả ba ngày nghỉ, người đi làm không có mấy ngày, lại xin nghỉ một ngày, hiện tại lại đột nhiên muốn mời ba ngày, điều này làm cho ta như thế hướng bệnh nhân giao nộp? Người bệnh nhân kia đối với người liền trọng yếu như vậy sao?" Trương Viễn

Son tiếp tục làm Lâm Vũ tư tưởng làm việc.

Dù là lại trễ mấy ngày xin nghỉ thêm cũng tốt.

"Không trọng yếu ? Người ta là ta lão sư , hiện tại đã bệnh thời kỳ chót!" Lâm Vũ trực tiếp chụp nổi lên cái bàn , "Một ngày vì sư , cả đời vì phụ! Người nói có trọng yếu hay không ? ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Lưu Minh Nguyệt quyết định

Hai người tại viện trưởng làm việc định gắng co nửa ngày , cuối cùng Trương Viễn Sơn không thể không cảm bút lên , ký xuống đồng ý hai chữ cùng chính hần đại danh.

Không có cách nào ai bảo vị thiếu gia này hiện tại chính là Vân Sơn Y Viện bằng hiệu đây, coi như viện trưởng Trương Viễn Sơn , cũng cần phải cực kỳ cung hần.

"Sớm phê không được sao ? Hại ta lãng phí nhiều nước bọt như vậy." Lâm Vũ cầm lấy giấy xin nghỉ đi ra viện trưởng phòng làm việc , vừa đi trong miệng một bên không ngừng cô.

Cái này được tiện nghi còn ra vẻ đáng vẻ , cũng làm Trương Viễn Sơn giận đến không được.

Đang tức giận đồng thời , Trương Viễn Sơn cũng không khỏi bắt đầu bội phục , thậm chí là hoài nghi Lâm Vũ , hần y thuật thật có cao như vậy ?

Trước Trương Viễn Sơn vẫn đang làm Lâm Vũ tư tưởng làm việc , Lâm Vũ cuối cùng ép không có cách nào không thể làm gì khác hơn là nói ra tình hình thực tế , nói hần cao trung lão sư được Hiv , chính mình muốn qua đi chữa trị , này mới khiến Trương Viễn Sơn đồng ý Lâm Vũ xin nghỉ.

Cũng nói cho hần biết , nếu như có nắm chặt mà nói , liền mang theo đối phương tới Vân Sơn Y Viện , bệnh nhân hết thầy bệnh viện phí đem toàn miễn.

Đây cũng tính là đem Vân Sơn Y Viện bằng hiệu lặn nửa sáng lên.

Đối với cái này Lâm Vũ tự nhiên đồng ý , nếu quả thật liền bệnh AIDS đều chữa khỏi , đối với Vân Sơn Y Viện chỗ tốt , chỉ cần người bình thường cũng có thể muốn lấy được , chẳng những vì chính mình đánh ra danh tiếng , đồng thời cũng vì Vân Sơn Y Viện đánh ra danh tiếng , có thể nói là cục diện hai phe đều có lợi.

Đương nhiên , điều kiện tiên quyết là Lâm Vũ có năng lực này.

Hiện tại Lâm Vũ , chỉ có nắm chặt đem bệnh tình áp chế lại , khiến cho không hề trở nên ác liệt , muốn chữa trị , lấy mình bây giờ y thuật , còn kém xa!

Làm Lâm Vũ trở về phòng cùng Dương Tuyết nói một tiếng , lại chạy đến Diệp Tầm Lan phòng làm việc cùng nàng nói một tiếng , liền trực tiếp rời đi bệnh viện , mới vừa đi ra đại môn , đang chuẩn bị gọi điện thoại thời điểm , lại ngoài ý muốn gặp Lưu Minh Nguyệt.

Lưu Tử Hiên ngược lại chưa cùng tới.

"Lưu cô nương , ta không phải nói , liên quan tới Lưu Tử Hiên chuyện , cho các người Lưu gia người chủ sự tới tìm ta nói." Lâm Vũ đưa điện thoại đi động thu hồi trong túi , buồn bực nói với Lưu Minh Nguyệt đạo.

Vừa nói làm như muốn đi.

"chờ một chút!" Lưu Minh Nguyệt lập tức gọi lại Lâm Vũ , thấy hần xoay người nhìn chính mình , liền khẽ cắn môi , đạo: "Cha ta đã đem chuyện này toàn quyền giao cho ta xử lý , người có điều kiện gì có thể hướng ta nói , chỉ cần chúng ta Lưu gia làm được , nhất định vì người làm được!"

"Ồ?" Lâm Vũ có chút hăng hái địa trên dưới quan sát Lưu Minh Nguyệt một phen.

Không khỏi không thừa nhận , cái này Lưu Minh Nguyệt đáng đáp thật đúng là mỹ , rất khó tưởng tượng , một cái thường xuyên giúp gia tộc đánh giá làm ăn nữ hài , trên người vậy mà sẽ có như vậy một loại thanh xuân tung bay khí chất , loại khí chất này căn bản không phải giả bộ đến , mà là nàng chân chính bản tính.

Đây cũng là Lâm Vũ cảm thấy có chút kỳ quái.

Lưu Minh Nguyệt bị Lâm Vũ nhìn chăm chăm có chút tê dại da đầu, cúi đầu xuống nhẹ giọng nói: "Ngươi... Nhìn ta như vậy làm gì?"

"Ngươi là nói, chỉ cần các ngươi Lưu gia làm được, liền nhất định sẽ cho ta làm được?" Lâm Vũ khẽ cười xác nhận nói.

Lưu Minh Nguyệt đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó gật đầu một cái.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Nếu như nói, ta muốn ngươi, ngươi cũng đáp ứng?"

"Ngươi không phải đã có hai người bạn gái? Như thế..." Lưu Minh Nguyệt ngẩng đầu nhìn chăm chăm Lâm Vũ, nhưng nói đến một nửa mà nói, lại cũng không có nói tiếp, hàm răng khẽ cắn, "Chỉ cần ngươi có thể giúp ta đệ đệ giải trừ đạo kia chân khí, ta đáp ứng ngươi!"

Lâm Vũ khóe môi hơi không để lại dấu vết mà cong lên, đưa tay kéo Lưu Minh Nguyệt như là bạch ngọc cổ tay trắng, đi ra ngoài.

"Lâm Vũ, ngươi làm cái gì? Buông ta ra." Lưu Minh Nguyệt kiều khuôn mặt đỏ bừng, vội vàng muốn tránh thoát Lâm Vũ tay.

Lâm Vũ dùng sức hân trong tay mềm mại tay, nhẹ nhàng tại Lưu Minh Nguyệt bên tai nói: "Ngươi không phải đã đồng ý sao? Như thế nhanh như vậy liền đổi ý? Ngươi nói ngươi cái bộ dáng này, để cho ta như thế tin tưởng các ngươi Lưu gia? Chờ ta giúp ngươi đệ đệ giải trừ đạo kia chân khí, các ngươi Lưu gia có phải hay không cũng muốn làm trắng đổi ý?"

"Ngươi... Vậy ngươi cũng không cần ngay trước mọi người kéo ta tay a." Lưu Minh Nguyệt đành chỉ giãy giụa, thấp giọng nói.

"Ngươi muốn là muốn cho ta hoài nghi các ngươi Lưu gia uy tín, ta bây giờ sẽ không dắt ngươi, trước ước định đến đây thì thôi, đệ đệ của ngươi trong cơ thể đạo kia chân khí, các ngươi mời cao minh khác!" Lâm Vũ rất dứt khoát buông lỏng Lưu Minh Nguyệt tay, nghiêm túc nhìn chăm chú nàng, không hề giống đang nói đùa.

Bị Lâm Vũ chăm chú nhìn Lưu Minh Nguyệt, lại có chút ít thẹn thùng lên, vội vàng cúi đầu, trong lúc nhất thời liền cổ đều đỏ, về sau tựa hồ gò lên hết sức dũng khí, chủ động kéo Lâm Vũ tay.

Lâm Vũ cười một tiếng, kéo nàng tại ven đường chặn một chiếc taxi, sau khi lên xe nói với tài xế: "Vân Sơn khách sạn."

Vân Sơn khách sạn cũng là Diệp gia sản nghiệp, cùng Vân Sơn Y Viện giống nhau thuộc về thành phố Đông Hoa Vân Sơn khu, cách nhau đại khái một km tả hữu, vốn là Lâm Vũ còn muốn dắt Lưu Minh Nguyệt đi tản bộ một chút, sau đó suy nghĩ một chút còn không bằng đón xe tới thật sự.

"Lâm Vũ, ngươi... Ta..." Lưu Minh Nguyệt nửa ngày cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Lâm Vũ cố nén cười, đưa tay ôm nàng eo nhỏ nhắn, đạo: "Ta tốt trắng sáng, chúng ta đi trước trong tửu điểm nghỉ ngơi một chút, sau đó còn có chính sự phải làm."

Lưu Minh Nguyệt không khỏi đem đầu chôn được sâu hơn, cũng không có giãy giụa nữa.

Hai người dọc theo đường đi đều không nói gì thêm, hơn mười phút sau, xe taxi tại Vân Sơn đại cửa chính quán rượu trước dừng lại, Lâm Vũ đã trả tiền xe, kéo Lưu Minh Nguyệt dưới tay xe, đi tới trước quán rượu dài, móc ra thẻ căn cước mình: "Phiền toái cho chúng ta một gian tĩnh nhân phòng trong, trắng sáng, thân phận ngươi chứng mạng theo chưa?"

Lưu Minh Nguyệt do dự một hồi, biết rõ mình hôm nay là khó thoát tại kiếp, cũng không hàm hồ nữa, trực tiếp theo trong bao tiền móc ra thẻ căn cước mình.

Hiện tại dân tình càng ngày càng cởi mở, nam nữ cùng tồn tại quán rượu mướn phòng, cũng không cần giấy hôn thú, chỉ cần dùng thẻ căn cước ghi danh một hồi là được, coi như vượt qua kiểm tra phòng, nói thẳng là bạn bè trai gái liền không có bất cứ vấn đề gì.

Cho dù có vấn đề, lấy Lâm Vũ thân phận cũng có thể hoàn toàn giải quyết, hoàn toàn không có nỗi lo về sau.

Nộp tiền thế chân, cầm đến phiếu phòng sau, Lâm Vũ liền mang theo Lưu Minh Nguyệt đi vào thang máy, rất nhanh thì đi vào phòng, phát hiện bên trong bố trí tương đối khá, chẳng những không nhìn thấy mấy chiếc, liền mấy vi tính TV đều đầy đủ mọi thứ.

Đương nhiên cũng nên đầy đủ mọi thứ, tính thể nào đây cũng là một gian cấp bốn sao quán rượu.

"Cũng không tệ lắm!" Lâm Vũ lỏng ra Lưu Minh Nguyệt tay, đuổi người một cái, cảm giác này mấy trăm khối không bỏ phí, đáng giá.

Tiếp lấy liền đến giữa bên trong giường lớn một bên ngồi xuống, vỗ một cái bắp đùi mình, cười đối với Lưu Minh Nguyệt đạo: "Trắng sáng, nhanh ngồi lại đây."

Nghe lời này, Lưu Minh Nguyệt do dự một chút, chậm rãi đi tới Lâm Vũ trước mặt, nghiêng người ngồi vào trên đùi hắn, đỏ mặt mũi tiếng nói: "Lâm Vũ, ngươi... Ngươi có thể không thể nhanh lên một chút, ta... Ta sợ."

"Nhanh lên một chút ? Làm sao có thể ? !" Lâm Vũ hai tay bao bọc nàng thon thả , nghe trên người nàng con gái hương , cổ làm khiếp sợ nói , "Ta tốt trắng sáng , ngươi nghĩ rằng ta và ngươi đê đê như vậy không tới năm phút liền xong chuyện ? Nói thế nào ta cũng nộp hai người bạn gái , không có chút năng lực sao được ?"

Lưu Minh Nguyệt trên mặt đỏ ửng lần nữa càng sâu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Đều là người cơ khổ

Lâm Vũ nhìn Lưu Minh Nguyệt đáng vẻ , không khỏi âm thầm lắc đầu , trong đầu nghĩ Lưu gia trọng nam khinh nữ tư tưởng nặng bao nhiêu ? Vì một cái phế vật , thậm chí ngay cả con gái cả đời hạnh phúc đều muốn hy sinh , mà Lưu Minh Nguyệt quả nhiên cam nguyện hy sinh!

Ai! Đây cũng là cần gì chứ ?

"Trắng sáng , ta hỏi ngươi , ngươi bây giờ là không phải cam tâm tình nguyện đáp ứng ta điều kiện ?" Lâm Vũ nhìn nàng , nghiêm túc nói , "Ta muốn nghe lời thật!"

"Ta lớn như vậy , liền bạn trai cũng còn không có nói qua , ngươi cảm thấy ta có khả năng cam tâm tình nguyện đáp ứng điều kiện như vậy ? Nhưng là ta sinh trưởng tại trong hoàn cảnh như vậy , còn có lựa chọn khác không ?" Lưu Minh Nguyệt ngẩng đầu lên , hai mắt ngấn lệ mông lung mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Nghe lời này , Lâm Vũ không khỏi tại sâu trong nội tâm lần nữa phát ra khẽ than thở một tiếng , con em thế gia có làm người hâm mộ phương , lại giống vậy có làm người bi ai phương , suy nghĩ một chút vẫn là chính mình tốt nhân văn đã hạc , tiêu dao tự tại , còn có hồng nhan tri kỷ ở bên người , vừa ao ước yên ương lại ao ước tiền!

"Lâm Vũ." Lưu Minh Nguyệt đem vuốt tay gối Lâm Vũ bả vai , sâu kín nói , "Đây chỉ là một khoản giao dịch mà thôi, trắng sáng không dám xa cầu danh phận , cũng không dám xa cầu những vật khác , chỉ cầu ngươi về sau không nên đem trắng sáng hoàn toàn quên , được không ?"

"Nha đầu ngốc , ngươi thật sự cho rằng ta sẽ cõng lấy sau lưng Lan tỷ cùng tư ngữ làm loại sự tình này ?" Lâm Vũ khẽ gạt đầu một cái , "Ta lần này gọi ngươi tới , là có một cái khác mục tiêu."

"Gì đó ? !" Lưu Minh Nguyệt sững sờ , không dám tin tưởng nhìn Lâm Vũ: "Ngươi không phải..."

"Ta nói hết rồi , ta không biết làm thật xin lỗi Lan tỷ cùng tư ngữ chuyện." Lâm Vũ lần nữa nhắc lại đạo.

Vĩnh viễn cũng sẽ không!

Lưu Minh Nguyệt đầu tiên là một trận kinh hi , theo tới lại vừa là một trận thất lạc , lần nữa gối Lâm Vũ bả vai , chảy ra hai hàng thanh lệ... Lòng của nữ nhân , có lúc chính là mâu thuẫn như vậy , căn bản không có bất kỳ quy luật gì có thể suy đoán.

"Ta bây giờ bắt đầu nói chính sự , đê đê của ngươi trong cơ thể đạo kia chân khí , ta có thể giúp một tay giải trừ , bất quá ta chân chính điều kiện mà" Lâm Vũ nói tới chỗ này , đầu tiên là dừng một chút , tại Lưu Minh Nguyệt mong đợi trong ánh mắt , tiếp tục nói: "Ta biết ngươi là một cái thiên tài buôn bán , cho nên ta muốn ngươi thoát khỏi Lưu gia , về sau Ở lại bên cạnh ta giúp ta , nếu như ngươi không muốn , ta cũng không miễn cưỡng , lại suy nghĩ một chút cái khác."

Giống như Lưu Minh Nguyệt loại này đối với gia tộc có tác dụng lớn con em thế gia , thoát khỏi gia tộc của chính mình , căn bản cũng không phải là một chuyện nhỏ , nếu như Lưu Minh Nguyệt không đồng ý , Lâm Vũ căn bản không muốn miễn cưỡng nàng , dù sao mình cùng Lưu gia ân oán tại Lưu Tử Hiền trên người.

Lưu Minh Nguyệt , nói thật cũng là một người bị hại.

Theo Liễu Thi Ngưng truyền về tin tức , Lưu Tử Hiền sau khi về nhà , coi như ăn loại kia được vật , cũng không làm nên chuyện gì , chủ nhà họ Lưu không có cách nào đã hoàn toàn quyết định hy sinh Lưu Minh Nguyệt , chỉ cần Lâm Vũ giải trừ hết Lưu Tử Hiền trong cơ thể về này chân khí , coi như trực tiếp muốn Lưu Minh Nguyệt mệnh , Lưu gia cũng sẽ đồng ý!

Có thể nói Lưu Minh Nguyệt đã là Lưu gia một viên viên vút đi.

Hết thấy các thứ này, Lư Minh Nguyệt đều rõ ràng.

Chính là bởi vì có Liễu Thi Ngưng truyền tới điều tình báo này, Lâm Vũ vào hôm nay mới có này quyết định, muốn người nàng không có khả năng, muốn nàng mệnh càng là không có khả năng.

Lâm Vũ hy vọng là mình có thể nhiều một cái trợ thủ đắc lực, hơn nữa mình cũng có niềm tin rất lớn, Lư Minh Nguyệt đã hoàn toàn đối với Lư gia thất vọng.

"Ta nguyện ý, Lâm Vũ, ta nguyện ý! Ô ô..." Lư Minh Nguyệt nằm ở Lâm Vũ trên bả vai khóc rống lên, "Cái kia vô tình vô nghĩa gia tộc, ta không bao giờ nữa muốn đi trở về, Lâm Vũ, ngươi là long tổ tổ trưởng, nhất định có thể giúp ta giải quyết hộ tịch vấn đề, giúp ta một chút được không? Ta xin thề, về sau hết thấy đều nghe ngươi! Ô ô... Lâm Vũ, ta van cầu ngươi tốt không tốt?"

Là gia tộc cục cung tận tụy nhiều năm như vậy, cuối cùng trở thành gia tộc một viên vút đi, chuyện này đặt tại trên người người đó, cũng sẽ hoàn toàn đối với gia tộc thất vọng.

Là vô tình nhất Đế Vương gia, Lư gia tuy nhiên không là Đế Vương gia, nhưng cái này vô tình trình độ, so với Đế Vương gia cũng không kém bao nhiêu.

"Ai!" Lâm Vũ than thầm một tiếng, vỗ nhẹ nhẹ một cái Lư Minh Nguyệt lưng, "Yên tâm, ta giúp ngươi, nhưng ngươi cũng phải suy nghĩ kỹ, nếu như ta thật giúp ngươi, về sau ngươi hết thấy đều là thuộc về ta!"

"Ân ân! Bắt đầu từ hôm nay, ta hết thấy đều là ngươi!" Lư Minh Nguyệt chảy nước mắt, kiên định gật đầu nói.

Sự tình tựa hồ so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Trắng sáng, ta về sau còn như vậy gọi ngươi, có thể không?"

"Ừm." Lư Minh Nguyệt ngượng ngùng gật đầu.

"Ngươi xem một chút ngươi, đều khóc thành tiểu hoa miêu." Lâm Vũ giúp nàng lau lấy trên mặt nước mắt, "Hơn nữa còn có chút ít vành mắt đen, mấy ngày nay không có nghỉ ngơi được nhiều? Trước đi tắm, sau đó ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, ta còn đợi tư ngươi tới, trừ lần đó ra còn có hai cái bằng hữu, chúng ta xế chiều hôm nay phải đi một cái địa phương."

"Ừ..."

Lư Minh Nguyệt sau khi tắm xong, liền nằm ở trên giường ngủ thiếp đi, Lâm Vũ nhìn nàng an tường ngủ khuôn mặt, không khỏi lần nữa phát ra khẽ than thở một tiếng.

Đều là người cơ khổ a!

Suy nghĩ một chút vận mệnh thật đúng là thần kỳ, bên cạnh mình người, loại trừ Diệp Tâm Lan ở ngoài, cái khác cái nào không phải số khổ?

Lâm Vũ chính mình cũng không cần nói, đầu tiên là Mục Tư Ngữ, cùng cừu nhân cùng nhau sinh sống nhiều năm như vậy, làm sao có thể trải qua tốt? Tiếp theo chính là Lâm Ánh Tuyết, đối với cha mẹ án tượng cũng không có, từ nhỏ đã nhận lấy sát thủ huấn luyện, sau đó lại vừa là Đỗ Trạch Văn hai huynh muội bọn họ, bọn họ sự tình đến hiện tại vẫn chưa có hoàn toàn chấm dứt.

Nhiều như vậy giống vậy bất hạnh người tụ chung một chỗ, hợp thành một cái mới tình gia đình, bởi vì trải qua đều tương đối tương tự, cho nên đại gia chung sống so với người khác càng hòa hợp, cũng so với người khác càng thêm quý trọng này đến không dễ... Thân tình!

Hiện tại, cái gia đình này lại thêm một cái bị gia tộc vút bỏ Lư Minh Nguyệt.

...

Đại khái mười hai giờ trưa, Mục Tư Ngữ gõ mở cửa phòng, trên tay xách ba người phần thức ăn đi vào, cái này tự nhiên là Lâm Vũ trước đó giao phó, mới vừa rồi đã trong điện thoại, đem sáng hôm nay chuyện phát sinh một năm một mười nói cho nàng và Diệp Tâm Lan.

Hai người ngược lại không nói gì, đều rất chống đỡ Lâm Vũ quyết định.

"Tiểu Vũ, Minh Nguyệt tỷ ngủ?" Mục Tư Ngữ thấy nằm ở trên giường Lư Minh Nguyệt, đối với Lâm Vũ hỏi nhỏ.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng, kéo Mục Tư Ngữ ngồi ở trên đùi mình, đem hộp cơm mở ra, đạo: "Tư ngữ, chúng ta ăn trước."

Nói xong còn đối với Mục Tư Ngữ nháy mắt, Mục Tư Ngữ hội ý gật đầu, hé miệng cười một tiếng, trực tiếp cùng Lâm Vũ bắt đầu hưởng thụ lên phong phú bữa trưa, thức ăn mùi thơm rất nhanh thì ở trong phòng tràn ngập ra.

Cô...

Một đạo cái bụng tiếng kháng nghị thanh âm truyền vào hai người trong lỗ tai , Lâm Vũ bịt tai không nghe , kẹp một mảnh cải xanh đưa đến Mục Tư Ngừ bên mép , mỉm cười nói: "Tư ngừ , đến , ăn nhiều một chút , ăn ngon như vậy thức ăn , dù sao trắng sáng đã ngủ rồi , sẽ không biết chúng ta đem nàng kia một phần cũng ăn."

Mục Tư Ngừ gật đầu liên tục , chu cái miệng nhỏ , đem Lâm Vũ kẹp tới cải xanh ăn đến trong miệng , chính mình lại cầm đưa lên kẹp một mảnh thịt kho , đưa tới Lâm Vũ bên mép: "Tiểu Vũ , ngươi thương mới vừa tốt cũng nhiều ăn chút."

Hai người ở nơi này xuất sắc nổi lên ân ái.

"Các ngươi đừng toàn ăn xong rồi." Lưu Minh Nguyệt cũng không dám nữa giả bộ ngủ , lập tức từ trên giường bò dậy , mặc cỡ đồ mặt , hơi quệt cái miệng nhỏ nhắn thấp giọng nói: "Ta , ta đói rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Mua xe

"Ta còn tưởng rằng ngươi biết một mực trang bị đi đây." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Thật ra thì theo Mục Tư Ngừ đi vào một khách kia , Lưu Minh Nguyệt cũng đã tỉnh , có thể là không muốn quấy rầy đến hai người , mới một mực giả bộ ngủ , lại không nghĩ tới , này căn bản không có lừa gạt được Lâm Vũ.

Lâm Vũ thấy nàng cái bộ dáng này , vì vậy liền chơi đùa tâm cùng nhau , cùng Mục Tư Ngừ cùng đi trêu chọc một chút nàng , nhìn nàng có thể kiên trì bao lâu.

Cuối cùng kiên trì không tới ba phút.

Sau đó Lâm Vũ đứng dậy đến mép giường , đem Lưu Minh Nguyệt cản thắt lưng ôm lấy.

"A!" Lưu Minh Nguyệt phát ra thét một tiếng kinh hãi , trực tiếp gãy giữa , "Lâm Vũ , ngươi thả ta xuống được không ? Tư ngừ vẫn còn ở nơi này đây!"

Mục Tư Ngừ hoàn toàn coi như không nhìn thấy , tiếp tục vui đầu ăn cơm.

Lưu Minh Nguyệt thấy vậy , mới đành chỉ gãy giữa , nếu người ta thê tử đều không để ý , chính mình có cái gì tốt để ý ? Huống chi , chính mình trước cũng đã nói , bắt đầu từ hôm nay , chính mình hết thấy đều là người đàn ông này , khiến hắn ôm một hồi lại có quan hệ gì ?

Lâm Vũ ôm Lưu Minh Nguyệt đi tới cạnh bàn ăn , đưa nàng đặt ở trên ghế , cầm lấy một đôi đũa đưa tới trên tay nàng , đạo: "Ngươi và tư ngừ từ từ ăn , ta trước đi tắm"

Vừa nói liền xoay người đi vào phòng tắm.

"Người này..." Lưu Minh Nguyệt khoe miệng lộ ra một tia không hiểu nụ cười.

Ngay sau đó liền bị thức ăn mùi thơm hấp dẫn , cầm đưa lên kẹp một viên cải xanh bỏ vào trong miệng , nhất thời ánh mắt trừng to như chuông đồng , mặt đầy ngoài ý muốn , hoàn toàn không dám tin tưởng nhìn chăm chăm Mục Tư Ngừ , chuyện này... Cái này cũng ăn quá ngon!

"Tư ngừ , đây thật là ngươi làm ?" Lưu Minh Nguyệt có chút không xác định hỏi.

Mục Tư Ngừ mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu: "Trong nhà vẫn luôn là ta làm cơm , bất quá làm ăn ngon như vậy , cũng không phải là ta công lao , mà là Tiểu Vũ công lao , hắn có thể làm đến một loại đặc thù phối liệu , có loại này phối liệu , người bình thường đều có thể làm ra ăn thật ngon thức ăn."

"Nguyên lai là như vậy." Lưu Minh Nguyệt chợt nói.

Người này , tựa hồ còn rất thần bí.

"Minh Nguyệt tỷ." Mục Tư Ngừ kẹp một ít thức ăn đến Lưu Minh Nguyệt trong chén , "Ta cũng đi theo Tiểu Vũ học qua một ít y thuật , nhìn ngươi gần đây hẳn là ăn cũng không ăn xong , ngủ cũng không ngủ ngon , Tiểu Vũ cố ý giao phó ta làm nhiều một ít , ngươi nhanh lên một chút nhân lúc nóng ăn."

Nghe lời này , Luru Minh Nguyệt trong lòng thoáng qua một tia cảm động , trong con ngươi lại gặp nổi lên một giọt nước.

Trong gia tộc cũng không có người như vậy quan tâm tới chính mình.

"Người biết Tiểu Vũ thời gian còn thiếu , không biết hẳn , chứ nhìn hẳn có lúc rất không nói phải trái , thế nhưng đều là đúng địch nhân thái độ , đối với người bên cạnh , hẳn cho tới bây giờ sẽ không như vậy , coi như thật nổi giận , cũng là hẳn đang chơi náo , nếu như ngươi ngày nào nhìn đến hẳn nổi giận , ngươi cũng đừng để ý , đây tuyệt đối là tại đùa giỡn với ngươi."

Nghe xong Mục Tư Ngữ mà nói , Luru Minh Nguyệt không khỏi yên lặng , xác thực , nàng nhận biết Lâm Vũ thời gian mới mấy ngày ngắn ngủi , cứ việc quyết định về sau đi theo Lâm Vũ , nhưng bây giờ căn bản không có khả năng đối với Lâm Vũ có đầy đủ hiểu , liền lấy hôm nay sự tình mà nói , đã đem nàng hù dọa ra một cái tốt xấu rồi!

Kết quả sự tình phát triển , ngoài tất cả mọi người dự liệu.

Yên lặng hồi lâu , Luru Minh Nguyệt liền nói lần nữa: "Tư ngữ , ta có thể hỏi ngươi một chuyện không ? Ta biết cái vấn đề này có chút mạo muội , nhưng ta còn là muốn hỏi."

Mục Tư Ngữ ngượng ngùng cười một tiếng: "Ta biết ngươi muốn hỏi gì , thật ra thì , Tiểu Vũ tại bắt đầu giúp ta thời điểm , hẳn cũng đã đi vào tâm lý ta , thế nhưng khi đó trong lòng của hẳn đã có Lan tỷ tỷ , căn bản không chứa nổi ta , vốn là ta cũng dự định luôn luôn đem phần cảm tình này giấu ở đáy lòng , lặng lẽ chờ hẳn , chỉ là sau đó , bởi vì Lan tỷ tỷ , ta mới có thể cùng hẳn tiến tới với nhau..."

Sau đó đem Diệp Tâm Lan buộc Lâm Vũ hoặc là hai cái đều cưới , hoặc là hai cái đều không cưới sự tình , đại thể nói một lần , Luru Minh Nguyệt chỉ cảm giác mình là tại nghe cổ sự , hơn nữa còn là cổ đại cổ sự!

Xã hội hiện đại , một cô gái làm ra Diệp Tâm Lan như vậy cử động , người bình thường căn bản là không có biện pháp lý giải!

Nhưng sự thật đặt ở trước mắt , Luru Minh Nguyệt không tin cũng phải tin tưởng , Lâm Vũ quả thật nộp hai người bạn gái , hơn nữa ba người ở giữa chung đụng được so với bất luận kẻ nào đều cùng hài.

Không lâu lắm

Àm! Âm! Âm!

Tiếng đập cửa vang lên , tiếp lấy liền truyền đến Mã Nghĩa thanh âm: "Lông chim , ta tới rồi!"

Mới vừa tắm xong Lâm Vũ , trực tiếp đi ra phòng tắm mở cửa , hướng về phía Mã Nghĩa chính là một trận cười mắng: "Ngươi người này , sẽ không nhấn chuông cửa sao? Không theo chuông cửa ngược lại thì thôi , gõ cái môn còn rất sợ cả tòa lầu đều nghe không tới giống như , nha , chị dâu cũng tới , mau vào đi!"

"Hắc hắc , đây không phải là thói quen sao?" Mã Nghĩa chê cười đi vào môn , "Há, đệ muội cũng ở đây a , vị cô nương này là ?"

"Xin chào , ta là Lâm Vũ bạn gái , Luru Minh Nguyệt." Bất đồng Lâm Vũ đáp lời , Luru Minh Nguyệt trực tiếp giới thiệu tự mình tiến tới , còn nghịch ngợm đối với Lâm Vũ nháy mắt.

Lâm Vũ: "..."

Thấy Mã Nghĩa cùng Trịnh Tiểu Mạn mặt mang vẻ kinh dị mà nhìn mình , Lâm Vũ cũng biết , đã biết trở về nhảy vào Hoàng Hà đều không tẩy sạch rồi , lần trước tại bệnh viện thấy Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ sau đó , Mã Nghĩa vẫn đối với Lâm Vũ nộp hai cái tuyệt sắc phong thái bạn gái hâm mộ không được , hôm nay ngược lại tốt , lại tới một cái như hoa như ngọc!

Nếu như có thể lựa chọn mà nói , Mã Nghĩa quả muốn nhéo Lâm Vũ cổ áo , tra hỏi hẳn kim ốc bên trong đến cùng còn giấu bao nhiêu kiêu!

Đương nhiên , cái này sai lệch cũng liền trong lòng vòng vo một chút , không có khả năng trả hành động , nếu không Lâm Vũ thật có khả năng trực tiếp đưa hẳn theo lầu mười ném xuống.

"Ho khan một cái." Mã Nghĩa làm ho hai tiếng , thúc giục: "Lông chim , ngươi chuẩn bị xong chưa , ta ngày hôm qua đi hỏi trạm xe , hôm nay chỉ có hai giờ rưỡi xế chiều có một lớp xe trở về , không đi nữa trạm xe liền không còn kịp rồi."

"Ta biết." Lâm Vũ lại không lần đầu tiên đi nhờ xe trở về , so với Mã Nghĩa rõ ràng hơn trạm xe hơi mỗi ngày có mấy chuyến xe , "Con kiến , ngươi có không có bằng lái ?"

Mã Nghĩa trực tiếp lắc đầu: "Ta còn phải một tháng tài năng cầm đến , thế nào ?"

"Không có gì." Lâm Vũ quay đầu nhìn Luru Minh Nguyệt , "Trăng sáng ngươi đây ?"

Luru Minh Nguyệt gật đầu một cái tỏ ý chính mình có , chỉ là không biết Lâm Vũ tại sao hỏi như vậy.

Ngược lại Mã Nghĩa kinh ngạc , không hiểu nhìn Lâm Vũ: "Lông chim , nàng không phải bạn gái ngươi sao? Chuyện này ngươi cũng không biết ?"

"Ta hôm nay mới vừa giao bạn gái, không kịp hỏi không được sao?" Lâm Vũ liếc hần liếc mắt, lần nữa quay đầu nói với Lư Minh Nguyệt đạo: "Trăng sáng, hôm nay liền khổ cực người lái xe đi rồi."

"Để cho ta lái xe ngược lại không thành vấn đề, bất quá chúng ta hiện tại nơi nào có xe?" Lư Minh Nguyệt ngược lại hỏi.

Nàng ngược lại có xe, nhưng nay thiên cũng không có lái xe ra ngoài, hơn nữa đã quyết định rời đi Lư gia, dĩ nhiên là muốn nhất đao lưỡng đoạn, không có khả năng lại về Lư gia đi lấy xe.

Mục Tư Ngữ giống vậy có chút không hiểu nhìn chăm chăm Lâm Vũ, chẳng lẽ hần muốn...

Đúng như dự đoán, Lâm Vũ hướng về phía đại gia cười một tiếng, đạo: "Chúng ta sẽ đi ngay bây giờ mua đài xe, bất quá ta đối với phương diện này hoàn toàn là một chữ cũng không biết, cũng không biết mua cái gì xe thích hợp, các người có cái gì không đề nghị?"

"Tiểu Vũ, người thật muốn mua xe?" Mục Tư Ngữ lần nữa xác nhận nói.

Lấy Lâm Vũ tính tình, cũng sẽ không đối với loại sự tình này như thế để ý mới đúng, hôm nay như thế đột nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Thăm ân sư

"Xác thực muốn mua một chiếc xe rồi, về sau có ai muốn đi ra ngoài làm chuyện gì cũng dễ dàng một chút." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Bây giờ trong nhà người càng ngày càng nhiều, Lâm Vũ sớm cũng cảm giác được, không có một chiếc xe, một số thời khắc thật rất không phương tiện, trước kia là vẫn không có thời gian đi tìm hiểu mua xe phương diện này chuyện, cũng đều không có bằng lái, cho nên chuyện này một mực gác lại đi xuống.

Lựa ngày chẳng bằng thử ngày, liền thừa dịp hôm nay đem xe sự tình giải quyết, ít nhất trong nhà có một người có bằng lái.

Hơn nữa Lâm Vũ coi như không có bằng lái cũng có thể mở ra lên đường, hơn nữa Lư Minh Nguyệt gần đây đều không biết có chuyện gì, tạm thời đến làm tài xế tựa hồ là cái lựa chọn tốt.

"Tiểu Vũ, người coi như không có bằng lái cũng có thể mở chứ? Tại sao phải ta tới mở?" Lư Minh Nguyệt cũng nghĩ đến một điểm này, có chút u oán nhìn Lâm Vũ.

"Bởi vì ta lười." Lâm Vũ rất vô sỉ mà tìm một cái rất lý do chính đáng.

"Được rồi..."

Ở một bên Mã Nghĩa, đã sớm đối với Lâm Vũ đeo phục sát đất, nếu là đổi thành cái khác một người nam nhân, nộ như vậy ba cái như hoa như ngọc bạn gái, ai không biết đem đối phương làm cái bảo bối để đặt nắm trong bàn tay?

Thậm chí tại trong cuộc sống đều đi trên sông băng, rất sợ sợ một chút sẽ bởi vì tranh đoạt tình nhân mà đưa đến hậu cung cháy.

Có thể Lâm Vũ ngược lại tốt, chẳng những không có đi trên sông băng, còn có thể đem đối phương hàng được ngoan ngoãn!

Bội phục! Quả thật làm người bội phục!

Bội phục đi qua, Mã Nghĩa cũng không có quên chính sự, tại hỏi thăm Lâm Vũ tâm lý giả, còn có cái khác một ít nhu cầu sau đó, mấy người sau khi thương nghị, cuối cùng lựa chọn một cái ước hơn một trăm ba mươi vạn chạy băng băng, cụ thể là hình hào gì, Lâm Vũ căn bản tự không có nhớ.

Cũng không có hứng thú đi nhớ những việc này, với hần mà nói, chỉ cần thực dụng là được.

Lư Minh Nguyệt đối với chiếc xe này cũng thật hài lòng, nếu như vậy, liền tạm thời quyết định đi xuống.

"Trăng sáng, đây là ta kệt, mật mã là Lan tử sinh nhật, người sẽ đi ngay bây giờ mua một chiếc xe, lại về tới đón chúng ta, tốn thêm ít tiền không liên

quan , nhưng hôm nay liền muốn cầm đến xe." Lâm Vũ theo trong bao tiền lấy ra một tờ thẻ ngân hàng đưa tới Lưu Minh Nguyệt trên tay.

Mua xe thủ tục cũng không ít , dưới bình thường tình huống , đều cần hai ba ngày tài năng cầm đến xe , đương nhiên nếu như vội vã muốn xe cũng không phải là không có biện pháp giải quyết , chính là muốn tốn thêm phí một ít tiền , đến cùng phải hao phí bao nhiêu , cũng không có một cái con số cụ thể , nhưng bình thường sẽ không quá nhiều.

Lưu Minh Nguyệt nhận lấy thẻ ngân hàng , gật đầu nói: "Được, ta sẽ đi ngay bây giờ."

Về sau sẽ cầm Lâm Vũ thẻ căn cước rồi đi quán rượu , Mã Nghĩa cùng Trịnh Tiểu Mạn không muốn ở chỗ này làm kỳ đà cản mũi , liền tìm một muốn nhìn một chút xe lý do , đi theo Lưu Minh Nguyệt cùng rồi đi.

Trong căn phòng chỉ còn lại Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ hai người.

"Tư ngữ , ngươi nếu là mệt , phải đi nghỉ ngơi một chút đi." Lâm Vũ kéo Mục Tư Ngữ ngọc thủ , nhẹ giọng nói.

Trong giọng nói tất cả đều là quan tâm

Mục Tư Ngữ thương vẫn chưa có hoàn toàn tốt Lâm Vũ không nghĩ nàng quá mức mệt nhọc , loại này xuống bếp đưa cơm chuyện , là thật tâm không hy vọng nàng hiện tại đi làm , nhưng là cô nương này mặc dù tính tình rất nhu hòa , nhưng một số thời khắc cũng nắm lấy , tại nàng lần nữa dưới sự kiên trì , Lâm Vũ cũng chỉ đành để tùy.

Cảm nhận được Lâm Vũ quan tâm , Mục Tư Ngữ hạnh phúc mà cười một tiếng , đạo: "Ta không mệt đây, ta thương đã sớm được rồi , ngươi không cần lại vì chuyện này lo lắng."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đem Mục Tư Ngữ chặn ngang ôm đến trên giường nhẹ nhàng buông xuống , giúp nàng đắp kín chăn , sau đó mình cũng cởi giày ra , để nguyên quần áo nằm ở bên người nàng , đưa nàng ôm vào trong ngực , ở tại bên tai nhẹ giọng nói: "Trăng sáng còn muốn một hồi mới có thể trở về , chúng ta trước nghỉ ngơi một chút đi."

"Ừ..."

...

Tuy nói tiền không phải vạn năng , nhưng không khỏi không thừa nhận , tại tuyệt đại đa số thời điểm , tiền có thể giải quyết rất nhiều vấn đề , hai giờ không tới , Lưu Minh Nguyệt lái xe trở lại.

Chính mình có xe tự nhiên so với nhập gánh xe nhanh rất nhiều , lái xe nhiệm vụ dĩ nhiên là giao cho Lưu Minh Nguyệt , Lâm Vũ trực tiếp ngồi ghế kế bên tài xế , Mục Tư Ngữ cũng bị hân kéo ngồi ở trên đùi hắn , Mã Nghĩa bọn họ cô đầu mới ngồi ở hàng sau.

Diệp Tầm Lan bởi vì phải đi làm , cho nên đã sớm thương lượng xong , cũng không có đi tiếp nàng.

Xe rất nhanh lên xa lộ , nhanh chóng hướng Lâm Vũ quê hương đi tới.

"Tiểu Vũ , đây chính là gia hương ngươi ?" Chính lái xe Lưu Minh Nguyệt đánh giá chung quanh đây cảnh sắc , không khỏi có chút ngoài ý muốn nói , "Rất khó tưởng tượng , thành phố Đông Hoa phụ cận còn có lạc hậu như vậy địa phương , bất quá hoàn cảnh lại bảo vệ rất tốt."

Lâm Vũ cao trung lão sư Hạ Chấn , quê nhà tại Bích Vân thôn , rồi Lâm Vũ quê nhà Sơn Thủy Thôn cách hai cái thôn , giữa hai bên cũng liền cách nhau khoảng mười dặm đường mà thôi , cũng không tính xa , vì vậy hai cái thôn ở mọi phương diện đều không kém nhiều lắm.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Bất kỳ địa phương nào đều là giống nhau , có người giàu dĩ nhiên là sẽ có người nghèo , người nghèo ngược lại càng nhiều , liền lấy thành phố Đông Hoa mà nói , mấy năm này kinh tế nhanh chóng phát triển , người đều thu vào hàng năm đều đang không ngừng tăng lên , nhưng vẫn là có không ít người trải qua rất khổ , thậm chí còn không bằng ở tại nông thôn!"

Lưu Minh Nguyệt gật gật đầu , Lâm Vũ nói đều là sự thật , trong thành mặc dù phồn hoa , nhưng có chút gia đình thu vào thấp hoặc là bởi vì những nguyên nhân khác , sống qua ngày còn không bằng vùng núi nông dân , phải biết trong thành gì đó đều muốn tiền.

Nhưng ở nông thôn , trong nhà ít nhất có mấy khối thổ địa , uống nước tổng không cần tiền , môi trường sinh thái cũng phải so với trong thành tốt hơn rất nhiều.

"Thật ra thì nơi này hoàn cảnh tốt như vậy , hoàn toàn có thể mở mang khu du lịch đây." Lưu Minh Nguyệt bệnh nghề nghiệp đi lên.

"Trăng sáng , ngươi đem sự tình nghĩ đến quá đơn giản." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Nếu là chính phủ không ủng hộ , bằng những thôn dân này điều kiện kinh tế , ngươi cho là có thể khai phát ra tới ? Cho dù có chính phủ chống đỡ , mở mang cũng không phải một sớm một chiều chuyện."

Các hương thân có nguyện ý hay không mở mang cũng là một vấn đề , coi như nguyện ý mở mang , về sau nơi này còn có thể hay không bảo trì như vậy hoàn cảnh , đồng dạng là một vấn đề.

"Cũng đúng." Lưu Minh Nguyệt liền một tiếng , liền không nói gì.

Xe tại dọc theo đường đi lác lư , Mã Nghĩa bọn họ cô dâu mới đã sớm ngồi ở đằng sau lên ngủ thiếp đi , Mục Tư Ngừ giống vậy rúc lại Lâm Vũ trong ngực thiếp đi , Lưu Minh Nguyệt tại Lâm Vũ dưới sự chỉ dẫn , ngừng ở một cái nhà bình thường hai tầng gạch đỏ trước phòng.

Lúc này Hạ Chấn , chính ngồi ở cửa phơi nắng , thấy một chiếc quý giá xe con ngừng ở cửa nhà mình , không khỏi có chút ngoài ý muốn quan sát liếc mắt , hẳn mặc dù không nhìn ra xe này giá trị bao nhiêu , nhưng chạy bằng xăng dầu hiệu vẫn là nhận biết.

Có thể mở lên loại xe này , bình thường đều không giàu thì sang.

Hắn mấy thập niên này dạy nhiều như vậy học sinh , có chút học sinh đã sớm thăng quan tiến chức nhanh chóng , cũng sẽ bình thường tới xem một chút , nhưng là từ lúc phạm thượng cái bệnh này , ngay cả trong nhà một ít thân thích đều đối với hắn đều tránh như ôn thần , đừng nói là những người khác.

Hôm nay đột nhiên lại có người tới , thật ra khiến hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

Tại Hạ Chấn nhìn chăm chú trung , theo trong xe đi ra năm vị nam nữ trẻ tuổi , trong đó một cái khí chất xuất chúng người tuổi trẻ đi tới trước mặt hắn , đạo: "Hạ lão sư , đã lâu không gặp."

"Người là..." Hạ Chấn nhìn người trẻ tuổi trước mặt kia , nguyên bản u ám không sáng trong mắt tựa hồ khôi phục một ít thần thái: "Ta nhớ ra rồi , người là Lâm Vũ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Thần y tên

"Người thật là Lâm Vũ! Còn có Mã Nghĩa!" Hạ Chấn kích động nhìn Lâm Vũ cùng Mã Nghĩa hai người , "Mau tới ngồi."

Vừa nói liền muốn đứng dậy đi dời cái ghế.

"Hạ lão sư , tự chúng ta tới." Lâm Vũ lập tức tiến lên đỡ hắn ngồi xuống , đối với ngựa nghĩa nháy mắt.

Mã Nghĩa gật đầu một cái , chính mình chạy đến trong phòng dời cái ghế đi rồi , dời xong cái ghế , còn đích thân cho mọi người rót trà.

Lâm Vũ quan sát một chút vị này ngày xưa ân sư , không tránh khỏi trong lòng than thở , cả người trên dưới mặc dù còn lộ ra một cổ chính khí , nhưng sắc mặt thật không tốt , cũng gầy gò , tinh thần lãnh đạm , hiển nhiên đã bị ốm đau hành hạ đến không còn hình dáng.

"Lâm Vũ , người không cần diu ta." Hạ Chấn bắt đầu giãy giụa , "Người cũng biết trên người của ta bệnh , vạn nhất... Ai!"

"Hạ lão sư , không việc gì , ngài cũng biết ta là thầy thuốc , bệnh này thật ra thì không có kinh khủng như vậy." Lâm Vũ như cũ kiên trì đỡ hắn.

Rất nhiều người đem Hiv đem so với tử thần còn đáng sợ hơn , e sợ cho tránh không kịp , đương nhiên loại bệnh này xác thực so với tử thần còn đáng sợ hơn , một khi dính vào , đời này liền hoàn toàn chơi xong! Thế nhưng , loại bệnh này không như trong tưởng tượng dễ dàng như vậy lây , đều là rất nhiều người đồn bậy bạ thôi.

"Đúng rồi , sư nương đây?" Lâm Vũ lúc này mới phát hiện , hình như có Hạ Chấn ở nhà một mình.

Hạ Chấn không có nhi tử , tại hơn ba mươi tuổi mới sinh một đứa con gái , so với Lâm Vũ còn nhỏ hơn một tuổi , thông minh lanh lợi , trước mặt hắn là ở ngoại địa đi học , vốn là đây cũng là một cái so sánh hòa thuận gia đình , đáng tiếc trận này bệnh... Không đề cập tới cũng được , nhìn một chút Hạ Chấn hiện tại dáng vẻ sẽ biết , không ít để cho người nhà bận tâm.

Mạng sống con người , có lúc thật rất yếu đuối.

"Sư mẫu của người đi trấn trên mua cho ta được đi rồi , hiện tại hẳn là sắp trở về rồi đi , thật ra thì ta đây bệnh , ăn cái gì được cũng vô ích , ai!" Nói tới chỗ này , Hạ Chấn lần nữa phát ra một tiếng nặng thán.

"Hạ lão sư , ngài như vậy tâm tình , đối với thân thể có thể không có lợi!" Lâm Vũ khuyên giải nói , "Ngài đã từng không chỉ một lần dạy dỗ chúng ta , người có thể tin mệnh , nhưng tuyệt đối không thể nhận mệnh! Như thế hôm nay đến ngài trên người , chính ngài ngược lại không làm được ?"

"Lời nói như vậy không sai , nhưng có lúc mạng sống con người thật rất yếu đuối , không nhận cũng phải nhận a!" Hạ Chấn lần nữa lắc đầu.

Lâm Vũ im lặng.

Chính mình lão sư thật thay đổi, hơn nữa trở nên rất hoàn toàn, có lẽ là mấy năm nay bị ốm đau hành hạ, không thể không hưởng bệnh ma cui đầu gây nên.

"Hạ lão sư, nếu như ta nói, ta có thể trị hết ngài, ngài tin tưởng sao?" Lâm Vũ nói thẳng ra chuyện này mục tiêu.

Lấy chính mình y thuật không trị hết, có thể hay không áp chế cũng không có tuyệt đối nắm chặt, thế nhưng ở trên đường thời điểm, Lâm Vũ đột nhiên có một ý kiến, chính là dùng Linh dịch tới chữa bệnh, tại hồi ý kiến tiểu Y sau đó, tiểu Y cũng cảm thấy có thể được, hoàn toàn trước tiên có thể thử một chút, nếu quả thật có hiệu quả, cũng không cần kéo dài nữa.

"Thật?!" Loại trừ Mục Tư Ngữ ở ngoài, những người khác không dám tin nhìn Lâm Vũ, trăm miệng một lời nói.

"Lông chim, như vậy bệnh ngươi cũng có thể chữa khỏi? Ngươi xác định ngươi không có ở khoác lác?" Mã Nghĩa hoàn toàn không thể tin được.

Đây chính là Hiv, tuyệt chứng trung tuyệt chứng! Lại không phải là cái gì Phong Hàn cảm mạo! Lấy hiện đại chữa bệnh tài nghệ, một khi dính vào loại vi khuẩn này thì đồng nghĩa với trực tiếp xử tử hình! Căn bản không có bất kỳ đường xoay sở!

"Nếu như nói là chữa trị, ta bây giờ tối đa chỉ có năm phần mười nắm chặt." Lâm Vũ quét một vòng mọi người, nó thật đạo, "Nhưng chế trụ bệnh độc, phòng ngừa bệnh tình xấu đi vẫn là không có vấn đề gì, nhưng coi như không thể trị càng, trước chế trụ, chờ ta y thuật đề cao sau đó mới tới trị cũng không muộn, dù sao so với hiện tại tình trạng sẽ không kém."

Mọi người trong bụng hoảng sợ, trong đầu nghĩ người này bản sự rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại?

Chỉ có Mục Tư Ngữ thần sắc không có gì lên xuống, nàng đi theo Lâm Vũ cũng không phải là một ngày hay hai ngày rồi, đối với hắn kia tầng tầng lớp lớp thủ đoạn đã có nhất định sức miễn dịch!

Coi như Lâm Vũ bây giờ nói hắn có thể đem trên trời ánh trăng hái xuống làm cầu để đá, nàng cũng sẽ không cảm thấy có ngoài ý muốn bao nhiêu.

"Nhưng là..." Hưng phấn đi qua, Hạ Chấn lại bắt đầu do dự, "Lâm Vũ, ngươi coi như có thể trị, nhưng tiền chữa bệnh chúng ta cũng không chịu trách nhiệm nói a!"

Hiện tại rất nhiều người nghèo bệnh khó chữa, là một cái rất vấn đề thực tế, đặc biệt là bệnh nặng, rất nhiều gia đình coi như là táng gia bại sản cũng không trả nổi tiền chữa bệnh, kết quả chỉ có thể khế kéo lại kéo, đem bệnh nặng kéo thành tuyệt chứng, bản thân là tuyệt chứng liên càng không cần phải nói.

Lâu ngày, liền tạo thành một cái tuần hoàn ác tính.

"Một điểm này ngài liên càng không cần lo lắng rồi." Lâm Vũ cười một tiếng, "Ta ở chỗ này trước, bệnh viện chúng ta viện trưởng đã nói qua, nếu như ngài nguyện ý tiếp nhận chữa trị, có thể ở đến bệnh viện, tại thời kỳ trị liệu gian, hết thấy tiền chữa bệnh toàn miễn! Chính ngài phải bị gánh, chỉ là có một ít sinh hoạt hàng ngày lên chi tiêu mà thôi."

"Thật?" Hạ Chấn hỏi lần nữa.

Lâm Vũ gật đầu.

"Quá tốt, thật là quá tốt." Được đến Lâm Vũ khẳng định trả lời, Hạ Chấn càng là kích động đến cả người phát run, nắm thật chặt Lâm Vũ tay: "Lâm Vũ, cảm ơn ngươi."

"Lão đầu tử, khách tới nhà?" Một giọng nói cắt đứt mọi người nói chuyện.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, làm Lâm Vũ thấy người tới sau đó, không khỏi lần nữa một trận lòng chua xót.

Người tới chính là chính mình sư nương Tiết Liên, tuy nói mới hơn năm mươi tuổi, nhưng nhìn đi tới đã có hơn sáu mươi tuổi rồi.

Lúc trước nàng cũng không phải là cái bộ dáng này, một hồi bệnh nặng, bệnh nhân thừa nhận hành hạ không nói, còn đem trong nhà tất cả mọi người đều chơi đùa quá sức.

Tại Tiết Liên bên người, còn có một vị nhìn qua hơn 40 tuổi đàn bà trung niên, nhìn quần áo ăn mặc, gia cảnh tựa hồ cũng không tệ lắm, theo nàng cùng Tiết Liên giống nhau đến mấy phần ngũ quan lên, hẳn là nhà các nàng thân thích.

Hơn nữa đối với Lâm Vũ mà nói, nàng vẫn tính là một cái người quen, giống vậy đều là họ Tiết, chẳng lẽ là chị em gái?

"Lâm thầy thuốc!" Đúng như dự đoán, Lâm Vũ còn chưa có trả lời, Tiết vẫn liền kinh ngạc vui mừng nhìn Lâm Vũ, "Thật là lâm thầy thuốc! Lâm thầy thuốc ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Há, ta là hạ lão sư học sinh, hôm nay có rảnh rồi tới xem một chút." Lâm Vũ gật đầu nói, "Thân thể ngươi thế nào?"

Thật ra thì cũng không có giao tình gì, chỉ là Lâm Vũ tại trung thu trước chữa trị một vị bệnh nhân, hơn nữa còn là thường gặp phụ khoa bệnh mà thôi, bởi vì thời gian còn không lâu, cho nên nhớ kỹ năng tên.

"Có chúng ta thần y xuất thủ, điểm này bệnh căn bản không phải một chuyện." Tiết Vân cười nói, ngay sau đó nhìn về phía Hạ Chấn, trong thanh âm lộ ra kinh hi: "Tỷ phu, nguyên lai lâm thầy thuốc là người học sinh, người lần này được cứu rồi! Người học sinh nhưng là một vị thần y, chỉ cần hấn xuất thủ, cũng chưa có không trị hết bệnh!"

Lâm Vũ khước miệng giật một cái, tự mình ra tay không có không trị hết bệnh?

Ta cũng không phải là Đại La Kim tiên chuyển thế!

Cách này dạng cảnh giới, còn kém rất xa!

Những người khác cũng sẽ không để ý tới Lâm Vũ là ý tưởng gì, Tiết Liên nghe nói như vậy, kích động kéo Tiết Vân thủ: "Người nói lão đầu tử nhà ta bệnh cũng có thể trị?"

"Đương nhiên là thật! Tỷ phu người học sinh này cũng không phải là chi là hư danh!" Tiết Vân rất là khẳng định nói: "Chị, Lâm thần y đại danh, ngay từ lúc thành phố Đông Hoa truyền ra, ta liền cùng người nói một món thiên chân vạn xác chuyện..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Tiếng nói bất kinh nhân

"Vân Sơn Y Viện Trương viện trưởng anh em ruột, đã đến ung thư thời kỳ cuối, chỉ có thời gian mấy tháng có thể sống rồi, sau đó gặp lâm thầy thuốc, kết quả bị lâm thầy thuốc chữa lành, hiện tại so với người bình thường cũng còn muốn khỏe mạnh!" Tiết Vân nói thẳng nổi lên chuyện này.

Chuyện này, ngay từ lúc thành phố Đông Hoa truyền ra, rất nhiều bệnh nhân đều mộ danh mà tìm đến lâm thầy thuốc xem bệnh, hiện tại Vân Sơn Y Viện Trung y khoa, không nói trước hai ba ngày lấy số căn bản không phải đi muốn!

Đương nhiên, Trương Nhất Tuyền thân thể còn chưa có khỏi hẳn, hiện tại vẫn tại điều dưỡng giai đoạn, mỗi qua mấy ngày đều muốn tới khám lại, nhưng bình thường sinh hoạt đã không có bất kỳ ảnh hưởng gì, sống thêm cái mười năm tám năm đều không có vấn đề gì.

Xác thực so với bình thường lão nhân còn muốn khỏe mạnh.

"Chuyện này... Quá tốt!" Tiết Liên mừng đến chảy nước mắt, lập tức tới kéo Lâm Vũ tay, cầu khẩn nói: "Lâm Vũ, ta van cầu người giúp chúng ta một tay, ta biết trong nhà của chúng ta nghèo, không trả nổi đất như vậy tiền thuốc thang, nhưng ta bảo đảm nhất định mau chóng còn lên, ta van cầu người..."

Vừa nói liền chảy xuống hai hàng lệ, còn muốn tại chỗ cho Lâm Vũ quỳ xuống.

Lâm Vũ sợ hết hồn, vội vàng nâng nàng: "Sur nương, ngài đừng kích động, ta nhất định sẽ toàn bộ ta cố gắng lớn nhất chữa khỏi Hạ lão sư, ta sẽ an bài xong hết thầy, nhưng ngài ngàn vạn không nên làm như vậy, nếu không ta sẽ bị sét đánh!"

Hay nói giỡn, hoa hạ trên dưới mấy ngàn năm, từ trước đến giờ chỉ có văn bối cho trưởng bối quỳ xuống, trưởng bối cho văn bối quỳ xuống, căn bản cũng không phù hợp luân lý đạo đức, nói khó nghe một chút đây là muốn tổn thọ!

"Sur nương ngài yên tâm đi, Tiểu Vũ đã đem hết thầy tất cả an bài xong, Hạ lão sư chỉ cần an tâm chữa trị là được." Mục Tư Ngừ đi lên đỡ Tiết Liên, khuyên lon.

"Ân ân." Tiết Liên gạt đầu một cái đầu, lau nước mắt: "Thất lễ, khuê nữ này là?"

Hạ Chấn vào lúc này mới nhớ tới, loại trừ Lâm Vũ cùng Mã Nghĩa ở ngoài, này ba cái cô nương tựa hồ còn không có giới thiệu qua, người ta đều tới gần nửa ngày, mình cũng còn không biết tên đối phương.

Này cũng khó trách, trước thực sự quá kích động.

"Há, để ta giới thiệu một chút..." Lâm Vũ lập tức bắt đầu lẫn nhau giới thiệu, lần này lại không có nói Lưu Minh Nguyệt là bạn gái mình, mà là lấy bằng hữu thân phận giới thiệu.

Sự tình đã giải quyết, đại gia an vị tại bình bên trong nói chuyện phiếm, bầu không khí đã không có lúc ban đầu nặng nề, Lâm Vũ là Hạ Chấn khám bệnh qua mạch sau đó, lại hỏi thăm tới hần rốt cuộc là như thế dính vào loại bệnh này.

Cái nghi vấn này, nhưng là đề ở Lâm Vũ trong lòng rất lâu rồi.

Loại bệnh này lớn nhất lây đường tắt, tin tưởng rất nhiều người đều biết, thế nhưng lấy Hạ Chấn làm người, căn bản không khả năng làm ra như vậy chuyện, nói đến cái này nơi phát ra, cũng coi là đi một lần hiếm thấy cổ sự.

Sự tình còn phải theo hai năm trước nói đến, Hạ Chấn đã từng một đệ tử, hần là so với Lâm Vũ cao hơn mấy lần, bởi vì có chuyện đi qua nơi này, phải đi trường học tìm Hạ Chấn tụ họp một chút, hơn nữa chuẩn bị quyền hiến nhất bút tài chính cho trường học cũ, vậy làm sao tính cũng là một chuyện tốt.

Có thể thế sự chính là như vậy, một mảnh lòng tốt, có lúc rất dễ dàng hoàn thành chuyện xấu.

Hai người đang bồi lấy giáo lãnh đạo lúc ăn cơm sau, nhất thời nói được hưng khởi, cũng uống nhiều hơn mấy chén, đặc biệt là Hạ Chấn, chính mình học sinh tiền đồ vẫn không quên vốn, càng là hưng phấn dị thường, kết quả uống say như chết.

Chờ hần tỉnh lại, lại phát hiện mình nằm ở phòng khách sạn bên trong, còn ôm một cái hơn hai mươi tuổi cô gái trẻ tuổi, liền biết rõ mình đã say rượu mất lý trí.

Vốn là loại chuyện này, vô luận tại cổ đại vẫn là xã hội hiện đại đều không phải cái gì quá không được chuyện, ra ngoài xã giao, xã giao vui vẻ đều là không thể phòng ngừa, có thể vấn đề liên xuất hiện ở nơi này!

Hạ Chấn bởi vì uống say không còn biết gì, nơi nào còn nhớ tương ứng một ít biện pháp, kết quả lần này liền nhiễm như vậy bệnh, chẳng những hại chính mình, còn dính lứu người nhà.

Thì, mệnh cũng!

...

Tại Hạ Chấn trong nhà ăn xong cơm tối, Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến vấn đề ở, Hạ Chấn trong nhà ngược lại có phòng cho khách, nhưng hai gian phòng khách cũng ở không được nhiều người như vậy.

Vốn là Lâm Vũ về nhà ở cũng không có vấn đề gì, có thể bây giờ trong nhà tại xây nhà, nhà cũ đã hủy đi, trước mắt chỉ có tìm cái khác hần pháp.

Hạ Chấn cùng Tiết Liên thương lượng có phải hay không đến nhà hàng xóm bên trong mượn một gian phòng khách, Lâm Vũ nhưng không nghĩ phiền toái bọn họ, khéo léo từ chối Hạ Chấn vợ chồng giữ lại, cả đêm lái xe đến trấn trên tìm một gian quán trọ, mở ra ba gian phòng khách.

Mã Nghĩa cùng Trịnh Tiểu Mạn hướng ba người nói rồi tiếng ngủ ngon sau đó, liền dẫn đầu vào phòng, Lưu Minh Nguyệt cũng chuẩn bị trở về phòng thời điểm, đột nhiên nghĩ tới một chuyện: "chờ một chút, Tiểu Vũ, ba người chúng ta cũng không có mang tắm rửa quần áo!"

Hiện tại đã mười giờ tối nhiều, nông thôn không thể so với trong thành, bên ngoài bán quần áo cửa hàng đều đã đóng cửa, Lưu Minh Nguyệt trong lúc nhất thời không có chủ ý.

Lâm Vũ trên dưới quan sát một chút Lưu Minh Nguyệt, đạo: "Người và Lan tỷ vóc người không sai biệt lắm, xuyên nàng hần sẽ vừa người, trước đem liền một chút đi."

Vừa nói liền đưa tay ra, theo không gian truyền thừa bên trong lấy ra một món màu trắng áo đầm, trừ lần đó ra còn có áo lót của nữ cùng quần lót, để cho Lưu Minh Nguyệt trực tiếp ngay tại chỗ, há hốc mồm cứng lưỡi nhìn Lâm Vũ.

Nàng biết rõ người này là một Không Gian Hệ Dị Năng người, nhưng không nghĩ đến, hần trong không gian vậy mà sẽ chứa những thứ này!

"Được rồi, những thứ này cũng là vì đề phòng bất cứ tình huống nào chuẩn bị." Lâm Vũ đem quần áo nhét vào trên tay nàng, "Yên tâm, đồ lót cùng quần lót Lan tỷ mua sau đó còn không có xuyên qua, đều còn chưa mở phong, người đổi lại nếu như không phương tiện mang, cũng có thể để cho ta giúp người trước thu."

Lưu Minh Nguyệt nhận lấy, đỏ mặt chạy vào phòng.

Nhìn nàng hơi lộ ra chật vật bóng lưng, Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng, cũng mang theo Mục Tư Ngữ trở về phòng, này trong trấn nhỏ quán trọ cùng trong thành khách sạn không so được, nhưng cũng vô cùng sạch sẽ chỉnh tề, coi như không tệ.

"Tiểu Vũ, chúng ta cho Lan tỷ tỷ gọi điện thoại đi!" Mục Tư Ngữ cùng Lâm Vũ tựa sát ngồi ở mép giường, "Hôm nay đi ra một ngày cũng còn không có cho nàng báo bình an đây."

Lâm Vũ gạt đầu một cái, lấy điện thoại di động ra, dùng tin nhắn cho Diệp Tầm Lan phát một cái video điện thoại, Diệp Tầm Lan tựa hồ còn chưa có

bắt đầu tu luyện , điện thoại rất nhanh thì đường giây được nối , trong màn ảnh Diệp Tầm Lan , chính ôm gối , mặt đầy u oán nhìn chằm chằm hai người.

"Tiểu Vũ , ta nhớ ngươi!" Diệp Tầm Lan quyết cái miệng nhỏ nhắn , sâu kín nói.

Từ lúc nàng và Lâm Vũ chung một chỗ sau , cơ hồ liền chưa từng tách ra , dù là Lâm Vũ đoạn thời gian trước cùng Lâm Ánh Tuyết song tu , cũng là ở tại cùng gian dưới mái hiên.

Hôm nay trong nhà đột nhiên ít đi Lâm Vũ , để cho nàng luôn cảm giác trong lòng trống rỗng.

Lâm Vũ hướng về phía nàng khẽ mỉm cười , đạo: "Lan tỷ , ta cũng nhớ ngươi , tư ngữ cũng nhớ ngươi đấy."

"Ai tin đấy!" Diệp Tầm Lan nhún nhún mũi ngọc , "Ngươi có tư ngữ phụng bồi , khẳng định đem ta quên."

Mục Tư Ngữ sắc mặt trở nên hồng.

Lâm Vũ bất đắc dĩ cười khổ , nha đầu này tiểu tính tình lại tới.

"Được rồi , các ngươi làm xong chính sự về sớm một chút! Đúng rồi , tư ngữ , tại bình thường hai người chúng ta đều đối phó hấn không được một cái , tối nay chỉ có một mình ngươi , ước chừng phải khổ cực ngươi , nếu như ngươi đối phó không được , cũng không cần liều chết , trực tiếp tìm trắng sáng đến giúp đỡ!" Diệp Tầm Lan không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi mà nói với Mục Tư Ngữ đạo...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Chữa trị an bài

Phốc!

Lâm Vũ một cái lão huyết không có phun ra ngoài , Mục Tư Ngữ mắc cổ trực tiếp trốn Lâm Vũ trong ngực.

Để cho Mục Tư Ngữ tìm Lưu Minh Nguyệt đến giúp đỡ , đây là Diệp Tầm Lan nên nói sao? Cô nương này , thật đúng là nói cái gì cũng dám nói , cái dạng gì đùa giỡn cũng dám mở!

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ ho khan hai tiếng , vội vàng nói sang chuyện khác: "Lan tỷ , ta ngày mai sẽ để cho trắng sáng đưa Hạ lão sư tới bệnh viện , nhưng ta còn muốn đi quê nhà bên kia nhìn một chút , không bằng ngươi ngày mai sẽ đi theo trắng sáng cùng nhau tới , ở bên này chơi đùa hai ngày trở về nữa ?"

Sơn Thủy Thôn bên kia đường đã sửa xong , trường học đã bắt đầu động công , bình thường rút ra không ra thời giờ gì , nhưng hôm nay nếu đi tới nơi này , vô luận nói như thế nào cũng phải đi hiện trường nhìn một chút.

Nếu không Lâm Vũ cũng sẽ không xin nghỉ ba ngày.

An bài Hạ Chấn sự tình , có một ngày kỳ nghỉ liền hoàn toàn vậy là đủ rồi.

"Cũng tốt! Ta ngày mai đi theo trắng sáng cùng nhau tới." Diệp Tầm Lan lập tức làm ra an bài , "Tư ngữ , tối hôm nay liền khổ cực ngươi một hồi , treo!"

Vừa nói liền trực tiếp cúp điện thoại , Mục Tư Ngữ âm thầm thở phào nhẹ nhõm , đây cũng quá khảo nghiệm độ dày da mặt rồi!

Nhưng là sau một khắc , gương mặt lại trở nên đỏ bừng.

Tại sao ? Bởi vì này loại nông thôn quán trọ nhỏ , cách âm hiệu quả cũng không hề tốt đẹp gì , bên cạnh chính là Mã Nghĩa cùng Trịnh Tiểu Mạn bọn họ cô dâu mới căn phòng , mặc dù bọn hấn thấp giọng , nhưng vẫn là bị Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ nghe rõ rõ ràng ràng.

Coi như lại đây người , như thế lại không biết bọn họ ở trong phòng làm những gì chuyện ?

Lâm Vũ nhìn mình trong khuỷu tay người , khí thổ như lan , kiểu diễn vô lực đáng vẽ , để cho Lâm Vũ trong lòng đột nhiên nổi lên một cỗ hỏa diễm , trực tiếp cúi đầu xuống , ngậm vào nàng kia hai mảnh ướt át mềm mại đôi môi.

Úm!

Mục Tư Ngừ trong lúc nhất thời bị lạc , ngượng ngừng nhưng lại thuần thực đáp lại hần.

Không biết qua bao lâu , có lẽ là trong nháy mắt , có lẽ là một năm , cảm thụ trong ngực kiểu nằm lửa nóng , Lâm Vũ ma thủ lại không kìm lòng được không đứng yên , ở trên người nàng không ngừng rong ruổi...

"Tiểu Vũ , dừng... Trước dừng lại... Ta hôm nay xuất mồ hôi , trước đi tắm được không ?" Mục Tư Ngừ đột nhiên dè hần xuống tay , hơi hơi thở hỗn hển , nhẹ giọng nói.

"Cùng nhau ?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Mục Tư Ngừ đỏ mặt gật đầu một cái , ngay sau đó liền cảm giác mình thân thể nhẹ bằng , đã bị Lâm Vũ cản thất lưng ôm lấy , đi vào phòng tắm.

Sau đó , cả phòng xuân quang , đã chưa đủ là ngoại nhân nói vậy...

...

Hôm sau buổi sáng , Lâm Vũ lần nữa mang theo mọi người đi tới Hạ Chấn trong nhà , thấy Hạ Chấn bọn họ lão hai người miệng đã thu thập xong hành lý , cũng tiết kiệm đi rồi không ít chuyện.

"Hạ lão sư , trắng sáng sẽ đưa các người qua bên kia , ta ở bên này còn có chút chuyện , sẽ không theo ngài đi qua." Lâm Vũ vừa nói , lại từ trong túi móc ra một trương tờ giấy giao cho Lưu Minh Nguyệt , lần nữa giao phó đạo: "Trắng sáng , người đến Vân Sơn Y Viện sau trực tiếp tìm Trương viện trưởng , đem cái toa thuốc này giao cho hần , bất quá có chút được y trong viện không có , khiến hần nghĩ biện pháp tại trong vòng 3 ngày tìm đủ!"

"Nếu như hần không muốn , người liền nói là ta khiến hần làm như vậy , nếu như còn có vấn đề gì , trực tiếp tìm Lan tỷ cũng có thể."

Những thứ này phía trên có mấy vị hiếm hoi được liệu , đều là ít không thể thiếu được liệu , hơn nữa còn rất đắt , đừng xem điểm này phân lượng cũng không nhiều , không có năm sáu trăm ngàn căn bản mua không được.

Chủ yếu nhất , là những được liệu này rất nhiều bệnh viện lớn cũng không có , nếu để cho Lâm Vũ đi tìm , trừ phi tại truyền thừa trong hệ thống hối đoái , nếu không có tiền cũng không nhất định mua được!

Thế nhưng , không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống , Lâm Vũ còn không muốn dùng truyền thừa điểm tới hối đoái , chung quy những thứ này trên thực tế có thể tìm được , lấy Trương Viễn Sơn nhân mạch quan hệ , hần không phải là việc khó gì.

"Yên tâm đi , ta nhất định đem Hạ lão sư bình an đưa đến." Lưu Minh Nguyệt nhận lấy toa thuốc , đối với Lâm Vũ gật đầu nói.

"Lâm Vũ , thật là đã làm phiền người." Hạ Chấn lần nữa nói cảm tạ.

Một cái mắc phải tuyệt chứng , chỉ có thể chờ đợi người chết , trong lúc bất chợt khúc khuỷu , lại có khỏi hần hy vọng , loại này giành lấy cuộc sống mới cảm giác , không thua gì tại Quỷ Môn quan vòng vo một vòng trở lại , tâm tình có chút kích động , cũng không thể tránh được.

"Hạ lão sư ngài ngàn vạn lần chớ nói như vậy." Lâm Vũ nắm tay hần , "Ngài đến bệnh viện sau , hai ngày này trước an tâm tĩnh dưỡng , nếu như bệnh viện bên kia để cho ngài làm gì kiểm tra , còn muốn làm phiền ngài phối hợp một chút , chờ ta xử lý xong bên này chuyện , sẽ lập tức trở về bệnh viện bắt đầu giúp ngài chữa bệnh."

Hạ Chấn vui vẻ yên tâm gật đầu , có thể dạy dỗ như vậy học sinh , với hần mà nói , cũng coi là đại công đức một món.

"Còn nữa , nhớ kỹ đem chuyện này nói cho một hồi nghênh sưng." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo , "Cũng tốt để cho nàng an tâm ở ngoại địa đi học , đỡ cho nàng vì trong nhà chuyện không có tâm tư học tập."

Hạ Nghênh Sưng chính là Hạ Chấn con gái , hôm qua đã tại Hạ Chấn trong miệng biết được , nàng trước mắt tại Yên kinh lên đại học , nhưng bởi vì trong nhà chuyện , đưa đến nàng khoảng thời gian này thành tích thẳng tắp hạ xuống.

Bây giờ trong nhà sự tình đã không sai biệt lắm giải quyết , cũng tiết kiệm nàng lại lo lắng.

"Yên tâm đi , tối ngày hôm qua chúng ta cũng đã gọi điện thoại cho Sưng nhi rồi." Tiết Liên tiếp lời đầu , "Nàng nói nàng sẽ ở nửa tháng sau trở lại một chuyến , đợi nàng thấy tận mắt sau đó , cũng có thể hoàn toàn để cho nàng an tâm , Lâm Vũ , lần này người nhưng là đã cứu chúng ta cả nhà."

Tại Hạ Chấn vợ chồng xem ra , Lâm Vũ đúng là cứu bọn họ cả nhà.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng: "Không nghiêm trọng như vậy , được rồi , ngài nhị lão lên xe trước đi , hiện tại xuất phát còn có thể cơm trưa trước chạy tới thành phố Đông Hoa , ta đã an bài người tại bên kia tiếp đãi các người."

Hạ Chấn vợ chồng đồng thời gật gật đầu , tại Lâm Vũ mấy người bọn hần đưa tiễn xuống , trước sau lên xe , rất nhanh thì biến mất ở trong mắt mọi người.

Đưa đi Hạ Chấn, Lâm Vũ liền đối với Mã Nghĩa nói: "Con kiến, ta hôm nay muốn về nhà một chuyến, người có cái gì không an bài?"

"Cùng Tiểu Mạn lui tới lâu như vậy, còn không có mang nàng đi gặp phụ mẫu ta đây, hôm nay vừa vặn thừa cơ hội này về nhà một chuyến." Mã Nghĩa mỉm cười nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái, Trịnh Tiểu Mạn cũng đi theo lộ ra một tia hạnh phúc thần sắc, đều đã phát triển đến thấy song phương cha mẹ, xem ra hai người bọn họ chuyện, chính mình chỉ cần chuẩn bị uống rượu mừng rồi.

Đột nhiên lại nhớ tới chính mình bỏ quên một chuyện, có chút áy náy nói: "Nơi này trước không thôn sau không tiệm, tựa hồ cũng đánh không tới xe chứ? Sớm biết để cho trăng sáng đưa một hồi các người, các người nhìn..."

Mình và Mục Tư Ngữ đều là người luyện võ, này hơn mười dặm đường không đáng kể chút nào, có thể Mã Nghĩa nhà bọn họ cách nơi này không sai biệt lắm có hơn mười cây số, nếu như khảo tẩu đi ngang qua đi mà nói, thật đúng là không phải tất cả mọi người đều có thể làm được đến.

"Được rồi, không có chuyện gì." Mã Nghĩa không ngần ngại chút nào mà khoát tay một cái, "Dù sao nhà ta cách nơi này cũng không xa, lát nữa thuê chiếc xe gần máy là được, lông chim, ta sau khi về nhà có thể phải ngây ngốc gần một tuần lễ, liền không cùng các người một đường trở về thành phố Đông Hoa rồi, lần tới có cơ hội lại tụ họp."

"Cũng tốt, lần tới lại tụ họp, chúng ta đây đi trước." Lâm Vũ dứt lời, liền mang theo Mục Tư Ngữ rời đi, hai người tay cặp tay hướng Sơn Thủy Thôn phương hướng đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Phủ đầy bụi chuyện cũ

Sơn Thủy Thôn.

Mục Tư Ngữ một người, an tĩnh ngồi ở rìa sân thi công không xa một cái thủy câu bên cạnh, mát lạnh nước suối chảy qua nàng sáng bóng chân ngọc, gió nhẹ không ngừng thổi lên nàng búi tóc, đưa đến thi công hiện trường lên một ít công nhân không ngừng ghé mắt.

Cảnh đẹp, người càng đẹp hơn.

Về phần Lâm Vũ, chính là mang nón an toàn, cùng Chu Văn Khang sống vai đi ở trường học thi công hiện trường, hỏi thăm thi công độ tiến triển.

"Tiểu Vũ, bởi vì người cung cấp tài chính đầy đủ, tài liệu không có dừng lại, cho nên độ tiến triển so với dự trù còn nhanh hơn, lấy như vậy độ tiến triển đi xuống, phòng chừng còn không muốn tới hết năm liền có thể xây dựng xong." Chu Văn Khang vừa đi vừa giới thiệu.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Độ tiến triển nhanh đúng là chuyện tốt, nhưng chất lượng cũng phải bảo đảm, chuyện này thì phải phiền tới Khang Thúc ngài tiếp tục nhìn chăm chăm."

Đầu năm nay, bởi vì một ít ẩn xén nguyên liệu chuyện, đầu hũ cận bã công trình quá nhiều!

Lâm Vũ cũng không có suy nghĩ đem trường học kiến thành tường đồng vách sắt, nhưng cần phải mỗi một chỗ chất lượng đều muốn phù hợp tiêu chuẩn, bao gồm dùng tài liệu đều phải nghiêm khắc kiểm tra, nếu như có ảnh hưởng gì kiện Khang Thành phần siêu tiêu, liền kiên quyết không cho phép sử dụng!

Nơi này dù sao cũng là trường học, tới đọc sách cũng đều là một vài hài tử.

"Người yên tâm đi, ta sẽ không cảm bọn nhỏ hay nói giỡn." Chu Văn Khang bảo đảm nói, "Bất quá Tiểu Vũ, người về sau thật dự định không thu một phần tiền học phí?"

Bỏ tiền xây trường học, đã là ơn huệ lớn như trời rồi, thật sự nếu không thu một phần tiền học phí, kia Lâm Vũ chẳng phải là muốn thua thiệt chết?

"Cũng không phải vĩnh viễn không thu, mà là phụ cận mấy cái trong thôn hài tử, ba năm này không thu một phần tiền, về sau sự tình, nhìn tình huống rồi nói sau." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Hơn nữa, hiện tại đọc sách học phí tiền căn bản không tốn bao nhiêu, về phần chỗ ở phương diện, ta dự định vĩnh viễn miễn phí đi xuống."

Học phí tiền có thể có bao nhiêu ? Hiện tại lên tiểu học , một cái học kỳ cũng liền một trăm hai trăm khối , chủ yếu nhất là một ít tạp phí so với học phí còn muốn cao hơn chân trời! Miễn không khỏi học phí , đối với những thứ kia có con nít đi lên học gia đình mà nói , căn bản không có gì khác biệt.

Nếu như miễn xuống một ít tạp phí , ngược lại giúp các hương thân bận rộn.

"Phương diện này ta thật ra thì cũng không quá biết , tiếp qua một hai tháng , ta sẽ phái hai người tới , có chuyện gì , đến lúc đó cùng nàng đi thương lượng đi."

Chu Văn Khang gật đầu , đối với trường học cơ cấu phương diện này , hần giống vậy một chữ cũng không biết , chỉ có chờ phương diện này nhân sĩ chuyên nghiệp tới rồi mới quyết định , vốn là này một ít chuyện là do Lục Mộng Tâm xử lý , thế nhưng Lục Mộng Tâm chỉ là một vị giáo sư , rất nhiều chuyện cũng không hiểu.

Thật may hiện tại có Lưu Minh Nguyệt , có nàng hỗ trợ , có thể tiết kiệm xuống Lâm Vũ rất nhiều chuyện , cũng có thể làm cho mình thiếu đi rất nhiều đường quanh co.

"Đúng rồi , người trường này chuẩn bị lấy cái tên gì ?" Chu Văn Khang đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Nếu đúng như là trường công lập , ở nông thôn bình thường đều là dùng tên tới đặt tên , nhưng trường này là Lâm Vũ tư nhân xây , lại dùng địa danh tới đặt tên , tựa hồ không quá thỏa đáng.

Đương nhiên , Lâm Vũ nếu như muốn dùng Sơn Thủy Thôn tên tới đặt tên , những người khác cũng sẽ không miễn cưỡng.

"A..."

Cái vấn đề này ngược lại đem Lâm Vũ cho hỏi đến rồi , gọi là vẫn luôn không phải mình am hiểu.

Tại chỗ trầm ngâm hồi lâu , chính là muốn đến một cái tên: "Liên kê Thanh Sơn học đường."

Lâm Vũ muốn rèn đúc một chỗ độc nhất vô nhị trường học , trường học tên cũng trực tiếp dùng gia gia tên , thứ nhất là kỷ niệm một hồi lão nhân gia ông ta , thứ hai là Thanh Sơn hai chữ này , để dùng cho trường học đặt tên tựa hồ cũng không tệ lắm.

Cũng thật thích hợp nơi này hoàn cảnh.

"Thanh Sơn học đường , ừ , danh tự này rất không tồi , cứ quyết định như vậy." Chu Văn Khang đối với danh tự này cũng thật hài lòng.

Trường học tên ngay tại hai người thương lượng trung xác định , chỉ là Lâm Vũ cùng Chu Văn Khang cũng không nghĩ tới , này chỗ Thanh Sơn học đường , không lâu sau sau này cho toàn bộ hoa hạ mang đến bao lớn ảnh hưởng , thậm chí nhắc lên một hồi giáo dục ngành nghề cách mạng!

Đương nhiên , hết thảy các thứ này đều là nói sau , tạm thời không nhắc tới.

Sau đó Lâm Vũ lại hỏi thăm một ít những vấn đề khác , liền cùng Chu Văn Khang nói lời từ biệt , đi tới Mục Tư Ngữ ngồi xuống bên người.

"Tư ngữ , người đang suy nghĩ gì đấy , nhập thần như thế?" Lâm Vũ một tay ôm nàng eo , mỉm cười nói.

Mục Tư Ngữ khẽ mỉm cười , khẽ gật đầu một cái: "Không muốn gì đó , Tiểu Vũ , ta thật muốn ngày tháng sau đó có thể một mực tiếp tục như vậy , không có phiền não , không có phân tranh , kia thì tốt biết bao a."

Đây cũng không phải là lần đầu tiên nói lời như vậy.

Nhưng là hết thảy các thứ này tựa hồ là không có khả năng , ít nhất tại hiện tại không có khả năng.

Lâm Cảnh Hoán Satan tổ chức bên kia sự tình cần phải giải quyết , đặc biệt là Lâm Cảnh Hoán , hần bây giờ còn chưa có hàm ngư phiên thân , nếu như kéo dài nữa , về sau còn không chừng có phiền toái gì.

Mà Satan tổ chức sự tình , muốn giải quyết cũng không phải một sớm một chiều chuyện.

Thế nhưng , hai chuyện này Lâm Vũ phải làm!

Mục Tư Ngữ vết thương đạn bắn đến bây giờ còn đều chưa có hoàn toàn tốt liền vết thương đều vẫn chưa có hoàn toàn tiêu tan , mỗi khi Lâm Vũ nhìn trước ngực nàng cái kia đạn tạo thành vết thương , liền hận không được trực tiếp đặt vé phi cơ bay về phía nước Mỹ , sát tiến Satan tổ chức trụ sở chính!

"Tư ngữ , ta có thể hỏi người một chuyện không ?"

"Ừ?" Mục Tư Ngữ hơi nghi hoặc một chút mà nhìn hần , "Hỏi đi."

Lâm Vũ nghiêng đầu qua nhìn chăm chăm nàng trắng nõn đẹp đẽ mặt mũi , yên lặng hồi lâu , liền lạnh nhạt nói: "Người lúc trước , có phải hay không lên lên một người tới tế bái qua gia gia ?"

"Làm sao ngươi biết ?" Mục Tư Ngữ không khỏi có chút kinh ngạc.

Nàng tại lúc lên đại học sau , mỗi khi mẫu thân ngày giỗ , sẽ giấu diếm lấy Lâm Cảnh Hoán len lén chạy tới thành phố Đông Hoa đi tế bái một hồi , tại tế bái xong mẫu thân sau , sẽ thuận tiện tới một hồi Sơn Thủy Thôn , đi gia gia trước mộ phần lên một nén hương.

Chuyện này loại trừ Mục Tư Ngữ bản thân ở ngoài , căn bản không người thứ hai biết , lại không nghĩ rằng Lâm Vũ đã biết được rõ ràng!

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , ôm vào nàng ngang hông tay hơi hơi tăng lực: "Có một lần ta đi tế bái gia gia thời điểm , trong lúc vô tình gặp được ngươi , bất quá khi đó cách khá xa , xem không rõ lắm , mấy năm nay , ta một mực ở phòng đoán đương thời nhìn đến cái thân ảnh kia rốt cuộc là người nào , cho đến Lâm Cảnh Hoán tới mua kiếm , ta gặp được ngươi sau đó mới dám xác định , một lần kia quý xuống gia gia trước mộ phần người , chính là ngươi!"

Cứ việc không phải ruột thịt , nhưng tính thể nào cũng gọi là thân nhân , gia gia qua đời thời điểm , nàng có thể là bởi vì Lâm Cảnh Hoán nguyên nhân , bị bắt đặc dĩ mới không có tới đưa ma , thể nhưng phân tâm đã đến , nếu không nàng cũng sẽ không quý xuống gia gia trước mộ phần sám hối!

Một điểm này , so với cái gì đều trọng yếu.

Nếu như không là xác nhận người đó chính là Mục Tư Ngữ , Lâm Vũ cũng sẽ không như thế việc nghĩa chẳng từ nan đi trợ giúp nàng.

"Nguyên lai ngươi đã sớm biết rồi , ngươi còn nhớ sao? Lần đầu tiên gọi điện thoại chính là ta tiếp , cho nên ta biết địa chỉ này." Mục Tư Ngữ tựa vào Lâm Vũ trên người , "Tiểu Vũ , ta chưa có tới cho gia gia đưa ma , ngươi có hay không trách ta ?"

"Nha đầu ngọc , ta biết ngươi có chính mình nỗi khổ tâm , làm sao có thể trách ngươi ? Ta tin tưởng gia gia nếu như trên trời có linh , cũng có thể lý giải ngươi nỗi khổ tâm , sẽ không trách ngươi..."

"A!" Mục Tư Ngữ đột nhiên phát ra thét một tiếng kinh hãi , lập tức nâng lên ngậm ở trong nước suối chân ngọc , trực tiếp hướng Lâm Vũ trong ngực co rút , chỉ bên cạnh thủy câu hô: "Rắn! Tiểu Vũ , nơi này có rắn! Ngươi... Ngươi mau đưa hắn đuổi đi!"

Lâm Vũ cúi đầu vừa nhìn , khoe miệng không khỏi vừa kéo.

Dờ khóc dở cười vỗ một cái nàng lưng: "Tư ngữ , đây không phải là rắn , là con lươn..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Bắt đầu chữa trị

"Thật không phải là rắn ?" Mục Tư Ngữ vẫn chặt chẽ ôm Lâm Vũ cổ , hoành ngồi ở trên đùi hắn , đến bây giờ còn là không thể tin được.

"Nói hết rồi không phải rắn , coi như là rắn , cũng sớm đã bị ngươi hù chạy!" Lâm Vũ rất muốn cười , nhưng lại không cười nổi!

Liền rắn cùng con lươn đều không phân rõ , cũng là bị nha đầu này đánh bại.

Được rồi , thật ra thì đối với các nàng loại này trong thành lớn lên hài tử mà nói , chuyện này cũng không khó hiểu , chung quy người ta chỉ ở trong sách xem qua , không có chính mắt tiếp xúc qua.

Mục Tư Ngữ lúc này mới thoáng an tâm

"Tư ngữ , Tiểu Vũ có phải hay không cảm con lươn coi như rắn tới hù dọa ngươi ?" Diệp Tầm Lan thanh âm theo phía sau hai người truyền tới.

Mới vừa an tĩnh lại Mục Tư Ngữ , trên mặt lại bò đầy mây đỏ.

Lâm Vũ nghiêng đầu qua , thấy Diệp Tầm Lan cùng Lưu Minh Nguyệt đã tới phía sau mình , hướng về phía hai người khẽ mỉm cười , đạo: "Hạ lão sư sự tình an bài thế nào ?"

Diệp Tầm Lan đi tới Lâm Vũ ngồi xuống bên người , cõi xuống giày cao gót , đem một đôi chân ngọc ngậm mình ở trong suối: "Ngươi còn nói , Trương viện trưởng nói chờ ngươi sau khi trở về , muốn lột ngươi da! Ngươi mở toa thuốc kia , nếu như án cái kia phân lượng đi mua được mà nói , ít nhất phải tám trăm ngàn đến một triệu mới được , cũng làm Trương viện trưởng cho đau lòng muốn chết , ngươi nghĩ biết rõ hắn nói những gì mà nói sao?"

"Hắn là không phải nói, ta là bệnh viện sâu mọt, ta xem bệnh cho bệnh viện mang đến lợi nhuận, còn chưa đủ thanh toán ta tiền lương, đem ta mời tới trong bệnh viện, vốn đều muốn thua thiệt rồi?"

"Làm sao người biết?"

"Đây đều là hấn lão sáo lộ rồi." Lâm Vũ nhún vai một cái, "Hắn lại không lần đầu tiên nói như vậy ta."

Trung y chữa bệnh, loại trừ một ít đặc thù ốm đau yêu cầu một ít quý giá dược liệu ở ngoài, bình thường lớn nhỏ ốm đau, đại đa số cũng không có Tây y cùng thuốc tây đắt như vậy, cũng không có Tây y như vậy kiểm tiền.

Thử nghĩ, Tây y động một cái giải phẫu, tiền giải phẫu động một chút thì là mấy chục ngàn mấy trăm ngàn, thậm chí mấy triệu đều có.

Nhưng Trung y một lần châm cứu, sẽ không đến ba vị số, tối đa cũng liền mấy trăm nguyên lương đình, phải biết Lâm Vũ tiền lương hiện tại đã tăng tới rồi ba chục ngàn, mỗi ngày muốn sáng tạo một ngàn lợi nhuận, tại Trung y khoa tựa hồ tương đối khó.

Nói tóm lại, Vân Sơn Y Viện Trung y khoa, thật đúng là một mực ở lỗ vốn trạng thái.

Bất quá nói đi nói lại thì, mọi việc không thể nhìn mặt ngoài, Trương Viễn Sơn cũng liền nói một chút lời vô ích thôi.

Lâm Vũ tại Vân Sơn Y Viện xem mạch sau đó, cho bệnh viện mang đến bao nhiêu lưu lượng khách, thân ở bộ tài vụ Diệp Tầm Lan so với bất luận kẻ nào đều biết, thân là viện trưởng Trương Viễn Sơn cũng biết, hết thấy các thứ này đều là Lâm Vũ mang đến.

"Coi như người lợi hại." Diệp Tầm Lan cười mắng, "Đúng rồi, tối hôm nay chúng ta hay là đi quán trọ sao?"

"Không có cách nào chỉ có thể ở quán trọ." Lâm Vũ ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, "Hiện tại hơn bốn giờ chiều chứ? Các người bốn ba một ngày, trước nghỉ ngơi một chút, ngày mai cùng nhau đến nơi đi dạo một chút."

"Cái này, tối hôm nay có thể hay không đem ta căn phòng chán điểm?" Lưu Minh Nguyệt đột nhiên nhăn nhó nói.

"Thế nào?" Diệp Tầm Lan không hiểu nhìn nàng.

"Hắn, hấn giống như chỉ sói đói giống nhau, tối ngày hôm qua đem tư ngữ hành hạ hơn một tiếng, cũng thua thiệt tư ngữ chịu được." Lưu Minh Nguyệt chỉ Lâm Vũ, đỏ mặt cau giận nói.

Mục Tư Ngữ nghe nói như vậy, trực tiếp nhuyển đảo tại Lâm Vũ trong ngực, cả người trên dưới không sử dụng ra được một tia khí lực.

Tối hôm qua Lưu Minh Nguyệt trở về phòng sau, cách vách liền truyền đến một ít thanh âm, để cho nàng trực tiếp mềm mại ngã xuống giường, lỗ tai suốt thừa nhận rồi hơn một tiếng hành hạ, Lâm Vũ căn phòng mới dừng lại.

Diệp Tầm Lan đã sớm ở một bên hé miệng cười trộm, Lâm Vũ buồn rầu không được.

...

Một đêm yên lặng sáng ngày thứ hai, Lâm Vũ mang theo ba nữ tử tại sơn thủy gian du ngoạn.

Tận tới lúc giữa trưa sau, Trương Viễn Sơn một cú điện thoại tới, nói dược liệu đã thu thập đủ rồi, hỏi Lâm Vũ khi nào thì bắt đầu là Hạ Chấn chữa trị.

Lâm Vũ cũng muốn sớm ngày chữa trị cũng có thể sớm ngày chấm dứt chuyện này, cùng tam nữ thương lượng một phen sau, liền sớm kết thúc du ngoạn, tại Chu Văn Khang trong nhà ăn cơm trưa liền lập tức lái xe chạy về thành phố Đông Hoa.

"Lâm thầy thuốc, người không phải đang nghỉ phép sao?" Dương Tuyết thấy Lâm Vũ đi vào phòng, không khỏi ngoài ý muốn hỏi.

"Sự tình tương đối gấp, nghỉ phép hủy bỏ, Tuyết tỷ, người sửa sang một chút yêu cầu vật phẩm, mang ta đi Hạ lão sư buồng bệnh nhìn một chút." Lâm Vũ nói thẳng nổi lên chính sự, "Thuận tiện đi dược phòng đem những dược liệu kia lĩnh tới."

Dương Tuyết gật đầu một cái, lập tức bắt đầu sửa sang lại Lâm Vũ yêu cầu vật phẩm, thật ra thì cũng không có cái gì muốn chỉnh lý, chính là một ít bệnh viện đối với Hạ Chấn kiểm tra đi ra kết quả, một cái cuốn hồ sơ bệnh lý cùng một bộ ngân châm mà thôi.

Về phần những thứ kia đo lường huyết áp nhịp tim dụng cụ, Lâm Vũ theo vào bệnh viện lên, đến bây giờ căn bản tự không có dùng qua.

"Ngân châm cũng không cần mang theo, chưa dùng tới, nhớ kỹ mang một máy xung dược liệu tiểu cân." Lâm Vũ thấy Dương Tuyết đang thu thập ngân châm, lập tức lên tiếng nói.

Hạ Chấn như vậy bệnh, dùng châm cứu cũng không phải là không có hiệu quả, vốn lấy Lâm Vũ hiện tại y thuật, còn không có năng lực làm cho này dạng ốm đau châm cứu.

Cùng nó như vậy, còn không bằng không cần, trực tiếp dùng dược vật phối hợp linh dược tới thật sự.

Dương Tuyết gạt đầu một cái , đem ngân châm buông xuống , theo trong ngăn kéo xuất ra một mấy hai cái lớn chừng bàn tay cân điện tử , lần nữa xác nhận tất cả mọi thứ chuẩn bị đầy đủ hết sau đó , liền mang theo Lâm Vũ đi tới khu nội trú , đi vào một căn phòng bệnh.

Xem ra Trương Viễn Sơn đối với chuyện này còn rất coi trọng , vậy mà an bài một gian một người buồng bệnh , loại bệnh này phòng tuy nhiên không là Vân Sơn Y Viện cao cấp nhất , nhưng ít ra không muốn mấy cái bệnh nhân chen chúc tại một gian , bên cạnh còn có một cái gian phòng nhỏ cung cấp người nhà nghỉ ngơi , so với phòng bệnh bình thường muốn tốt rất nhiều.

"Hạ lão sư , ngài hiện tại cảm giác thế nào ?" Lâm Vũ vừa vào buồng bệnh , liền lập tức hỏi thăm tới Hạ Chấn tình trạng.

"Lâm Vũ , Dương thầy thuốc , các người đã tới a." Nằm ở trên giường bệnh Hạ Chấn mở hai mắt ra , "Trương viện trưởng nói phải đợi người sau khi trở về mới bắt đầu chữa trị , ta đây hai ngày chỉ là làm kiểm tra một chút , vẫn là như cũ."

Tuy là nói như vậy , nhưng thần thái so với trước đã khá nhiều , có lẽ là bởi vì ốm đau có hy vọng duyên cớ , đây cũng là một dấu hiệu tốt.

Lâm Vũ gạt gạt đầu , là Hạ Chấn khám bệnh qua mạch sau , để cho Dương Tuyết đem được liệu lấy ra , cũng giao phó đạo: "Tuyết tỷ , ta bây giờ bắt đầu chế thuốc , người nhớ một hồi mỗi một chủng được liệu phân lượng , đợi sau khi trở về , rút ra chút thời gian đem những được liệu này chia xong lấy thêm cho ta , ngàn vạn lần không nên giao cho những người khác."

Không phải Lâm Vũ không tin cái khác thầy thuốc hoặc là y tá , mà là Hạ Chấn ốm đau , sắc thuốc thời điểm hòa hẩu cũng là cái vấn đề lớn , phải tự mình tự mình làm hẳn sắc thuốc mới được!

Nếu là để bác sĩ khác hoặc là y tá hỗ trợ sắc thuốc , vạn nhất không có nắm giữ tốt hòa hẩu , được liệu giảm đi không nói , được liệu cũng lãng phí.

Trong này có mấy vị thuốc cũng không dễ dàng gom.

"Được." Dương Tuyết lấy ra Hạ Chấn cuốn hồ sơ bệnh lý , Lâm Vũ mỗi xưng một vị thuốc , đều tỉ mỉ ghi nhớ được liệu tên cùng phân lượng.

Bà mười mấy loại được liệu , Lâm Vũ điều chỉnh nhiều lần , cuối cùng sau khi xác nhận không có sai lầm , lại để cho Dương Tuyết đi lấy một cái rượu còn lò tới , ở nơi này trong phòng bệnh bắt đầu là Hạ Chấn sắc thuốc...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Đùa giỡn lại mở lớn

"Tiểu Y , Linh dịch đối với như vậy bệnh vậy mà cũng có tốt như vậy hiệu quả!" Lâm Vũ đối với Hạ Chấn bệnh tình , không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn.

Lúc này mới qua ba ngày , Hạ Chấn ăn ba thang thuốc , bệnh tình lại lấy được rất rõ ràng chuyển biến tốt , « Huyền Hoàng y điển » đã nói được rõ ràng , cái toa thuốc này chỉ có thể chế trụ bệnh tình.

Hơn nữa , mặc dù chứng bệnh không sai biệt lắm , nhưng dù sao không phải là cùng một loại bệnh , Lâm Vũ tại mới bắt đầu , ngay cả áp chế cũng không có tuyệt đối nắm chặt , thì càng đừng nói bệnh tình thuyên chuyển rồi.

"Chủ nhân , tu luyện người đặc biệt là tu vi cao người mặc dù cũng có có thể xảy ra bệnh , nhưng sẽ không xảy ra loại này người bình thường bệnh , cho nên Linh dịch đối với tu luyện người mà nói , chỉ có thể dùng để tu luyện , nhưng đối với người bình thường mà nói , nhưng là so với bất kỳ linh đan diệu dược đều tác dụng!" Tiểu Y đạo.

"Lúc trước chủ nhân bởi vì thân ở hoàn cảnh bất đồng , cũng không có dùng Linh dịch là người bình thường chữa qua bệnh , thậm chí còn không phải lấy thầy thuốc làm chủ nghiệp , cho nên Linh dịch có cái này công hiệu , ta lúc trước cũng chỉ có một chút suy đoán , cho tới bây giờ mới hoàn toàn xác nhận."

Lâm Vũ âm thầm gạt đầu , tiểu Y mặc dù biết rất nhiều , nhưng không có nghĩa là nàng tất cả mọi chuyện đều biết , truyền thừa hệ thống mỗi một giới chủ nhân , cuộc sống và tu luyện hoàn cảnh bất đồng , tính tình cũng bất đồng , trọng điểm điểm giống vậy sẽ có bất đồng.

Vốn là Linh dịch chủ yếu nhất tác dụng chính là dùng để tu luyện , cái khác một ít phụ gia công hiệu , tiểu Y không biết cũng dễ hiểu.

"Chủ nhân nếu như một mực dùng Linh dịch vì hẳn chữa trị , phỏng chừng chừng một tháng , hẳn liền có thể hoàn toàn khỏi hẳn , thế nhưng người làm

như vậy , sẽ sẽ không quá mức kinh thế hãi tục ?" Tiểu Y không khỏi có chút là Lâm Vũ lo âu.

Nếu như Lâm Vũ hiện tại tồn tại không tầm thường thực lực , coi như lại kinh thế hãi tục cũng không có vấn đề , nhưng là bây giờ Lâm Vũ , tại cổ võ giới đều là thuộc về hạ đẳng tài nghệ , ở đó chút ít thể lực thần bí trung , chỉ sợ là đội sổ trung đội sổ!

Vạn nhất bị có người tâm đề mắt tới , tuyệt đối là họa không phải phúc!

Lâm Vũ thần tình , cũng trở nên có chút nghiêm túc: "Yên tâm đi , ta có phân tặc."

Kết thúc cùng tiểu Y trò chuyện , Lâm Vũ lần nữa nói với Hạ Chấn đạo: "Hạ lão sư , người tình huống bây giờ vẫn còn tương đối lạc quan , nếu như không ra ngoài dự liệu mà nói , qua một tháng nữa ngài liền có thể khỏi rồi."

"Gi đó ? !" Ở một bên Dương Tuyết trực tiếp sững sốt , "Lâm thầy thuốc , người xác định không có đem một năm nói thành một tháng ?"

Nàng ông ngoại bệnh ung thư , đến bây giờ đều còn chưa có khỏi hẳn đây, Hiv tính thể nào cũng so với bệnh ung thư nghiêm trọng hơn chứ ? Lâm Vũ vậy mà nói chỉ cần một tháng!

Chẳng lẽ là hẳn lúc trước giấu nghề hay sao?

Lâm Vũ liếc mắt liền nhìn ra Dương Tuyết tâm tư , trực tiếp tùy tiện tìm một lý do , đạo: "Người tự làm ta y thuật đột phá , ông ngoại người vốn là muốn ba tháng mới thoát khỏi nguy hiểm kỳ , cuối cùng không phải chỉ tốn một tháng sao? Bởi vì hẳn phương án trị liệu đã xác định , hơn nữa hiệu quả còn rất rõ ràng , cho nên thỏa đáng nhất phương pháp chính là tại vốn có phương án lên làm một ít điều chỉnh , Hạ lão sư cũng không phải , dùng chính là mới tinh phương án."

Như vậy vừa giải thích , Dương Tuyết ngược lại cũng có thể hiểu được.

Tự giống với là từ đông hoa đi Yên kinh , nàng ông ngoại Trương Nhất Tuyền trước đã lựa chọn ngồi xe hơi , hơn nữa đã đến nửa đường , đổi nửa ngồi máy bay khẳng định rất phiền toái , Lâm Vũ điều chỉnh phương án trị liệu tự giống với cho hẳn đổi một máy tốt hơn xe , nhưng trên bản chất vẫn là ngồi xe , mau hơn nữa cũng mau bất quá máy bay.

Mà Hạ Chấn nhưng là lại xuất phát lúc liền trực tiếp lựa chọn ngồi máy bay , sở dĩ phải so với Trương Nhất Tuyền tới trước mục đích , đương nhiên cũng không loại bỏ Hạ Chấn bởi vì tự thân nguyên nhân , hoặc là nhận được khí hậu ảnh hưởng dùng máy bay không thể cất cánh.

Nếu như Lâm Vũ mới tinh phương án không có hiệu quả gì , giống vậy chỉ có thể chọn lựa ôn hòa một điểm phương án.

"Lâm Vũ , người là nói ta thật trong một tháng liền có thể khỏi hẳn ?" Hạ Chấn giống vậy có chút không tin.

Ở một bên Tiết Liên giống vậy không tin.

"Bằng vào ta dự trù không sai biệt lắm , chậm nữa cũng chậm không đi nơi nào , nhưng ngài khoảng thời gian này ngàn vạn muốn chú ý thân thể , đừng nữa mắc cái khác bị bệnh , cho dù là bệnh nhẹ cũng không muốn mắc , nếu không trước chữa trị rất có thể uống phí! Sự nương , khoảng thời gian này liền làm phiền ngài khổ cực một chút , vô luận như thế nào cũng phải để cho Hạ lão sư chịu đựng qua khoảng thời gian này!" Lâm Vũ liên tục giao phó đạo.

"Yên tâm đi , ta nhất định sẽ chú ý nhiều hơn!" Tiết Liên nặng nề gật đầu nói.

Sau đó hai người đi ra phòng bệnh .

Trở về phòng trên đường , Dương Tuyết trực tiếp nhét một cái bao tiền lì xì cho Lâm Vũ , để cho Lâm Vũ hoàn toàn không rõ vì sao.

"Tuyệt tỷ , người muốn là đưa một phong thư tình cho ta , ta ngược lại có thể nhận lấy , có thể người đây cũng là ý gì ? Hối lộ sao?"

Nàng cùng với chính mình làm việc cũng không phải một ngày hay hai ngày rồi , coi như mình chữa hết nàng ông ngoại , trực tiếp án bệnh viện chế độ tới là được , chính mình cũng sẽ không giống một ít vô lương thầy thuốc như vậy đi thu bệnh nhân bao tiền lì xì.

Nếu không gia gia trên trời có linh , 99% sẽ giận đến theo trong quan tài nhảy ra , sau đó vừa tức chết rồi.

Hơn nữa , Lâm Vũ cũng không tiết làm loại sự tình này.

"Điều niên đại gì ? Báo đáp ân tình sách đây! Cho người trong nhà hai vị lão bà viết cho người còn tạm được!" Dương Tuyết đôi mắt đẹp trừng một cái , "Người lần trước cho ta tính kia một quẻ , coi là rất chính xác , đây coi như là cho người giúp ta coi quẻ thù lao , về sau có phương diện này chuyện , khả năng còn làm phiền người."

"Người không nói ta còn quên! Tuyệt tỷ , ta ngược lại thật ra có một nghi vấn , người nói về sau người còn muốn tìm ta tính phương diện này quẻ , ta nói người liền gấp như vậy gả ra ngoài ?" Lâm Vũ buồn bực nhìn nàng.

Nếu như mình nhớ không lầm mà nói , Dương Tuyết thật giống như còn chưa đầy hai mươi bốn tuổi , tại bây giờ niên đại này , có cần phải gấp như vậy sao?

"Đây là nhà ta bên trong một ít nguyên nhân , ngươi cũng đừng hỏi." Dương Tuyết không có trực tiếp trả lời Lâm Vũ vấn đề , mà là trực tiếp lắt đầu nói.

Lâm Vũ yên lặng gật đầu , mỗi nhà có vốn khó nhớ trải qua , đây là người ta chuyện nhà , chính mình một ngoại nhân căn bản không có mặc cho Hà Quyền lực nhúng tay.

Bất quá coi như đồng nghiệp , coi như bằng hữu , ngược lại là có thể giúp nàng nhìn một chút tướng , hoặc là đoán một quẻ , giúp nàng tìm một tốt nhà chồng.

"Tuyệt tỷ , ta có thể nói thật sao?"

"Nói cái gì ?"

"Ta muốn nói phải , nếu như người nào cưới ngươi , đó thật đúng là đã tu luyện mấy đời phúc phận , hắc hắc!" Lâm Vũ cười khan nói , "Nếu như , ta là nói nếu như , ta tại nhận biết ngươi thời điểm còn không có bạn gái , hiện tại khẳng định đã đem ngươi đuổi tới tay rồi."

Dương Tuyết khuôn mặt đỏ lên , người này cái gì cũng tốt , chính là có thời điểm mở ra đùa giỡn tới không có phân không có tặc , không đem người khác mắc cỡ chết thể không bỏ qua , câu giận nâng lên chân ngọc liền muốn tại hân mu bàn chân lên chấm sóc một hồi , nhưng suy nghĩ Lâm Vũ lần này xác thực giúp mình , không thể làm gì khác hơn là buông tha.

"Ta cũng biết , ngươi không nỡ bỏ..." Lâm Vũ đắc ý cười nói , "Ừ , đau a! Tuyệt tỷ ngươi đây là mưu sát thân... Phu!"

"Mưu sát chồng ? ! !" Dương Tuyết trên mặt tựa hồ muốn nhỏ máu.

Trên chân lần nữa tăng lực , chọc cho Lâm Vũ một găm răng , sau đó kiều rên một tiếng , bước nhanh chạy đi.

"Nha đầu này nhìn qua nhu nhu nhược nhược , tại sao có thể có khí lực lớn như vậy ?" Lâm Vũ rất khoa trương què lấy chân , khắp khễnh mà đi về phía trước.

"Ngươi đừng cho ta giả bộ!" Dương Tuyết lớn tiếng khê kêu lên , "Ta biết ngươi là luyện võ , hơn nữa rất lợi hại , ta coi như khí lực lại lớn cũng không đã thương được ngươi , ngươi như vậy không che đậy miệng , có phải hay không nhất định phải đem ta chọc khóc mới chịu cam tâm ? !"

Dứt lời , liền bụm mặt xoay người chạy ra!

Lâm Vũ trực tiếp ngây tại chỗ: "Xong rồi , lần này đùa giỡn lại mở lớn..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Dương gia ma quỷ lộng hành

Lâm Lâm Vũ trở lại phòng , đã đến lúc tan việc , Mục Tư Ngữ đã đưa cơm tới , Dương Tuyết lại không giống như ngày thường rồi đi , mà là gục xuống bàn im lặng khóc thút thít , để cho Mục Tư Ngữ một trận tay chân luống cuống , Lâm Vũ cũng một trận tê cả da đầu , đồng thời trong lòng cũng tồn tại nghi ngờ.

Lúc trước như vậy đùa giỡn cũng không phải là không có mở qua , như thế hôm nay nàng sẽ có phản ứng lớn như vậy ? Chẳng lẽ... Nhà nàng thật có chuyện gì ?

"Tuyệt tỷ..." Lâm Vũ đi tới Dương Tuyết bên người , đang chuẩn bị mở miệng nói xin lỗi , lại bị Dương Tuyết cắt đứt: "Đừng gọi ta Tuyệt tỷ! Ô ô... Các ngươi đều khi dễ ta , tất cả mọi người đều khi dễ ta , từ xưa tới nay chưa từng có ai chiều cổ đến ta cảm thụ... Ô ô..."

Lâm Vũ nghe như vậy một cái , hiện tại ít nhất có chín mươi phần trăm chắc chắn , nhà nàng nhất định là có chuyện gì!

"Tuyệt tỷ , nhà ngươi đến cùng chuyện gì xảy ra , ngươi có thể cùng ta nói một chút sao? Nói không chừng ta có thể giúp được ngươi."

"Ta dựa vào cái gì cùng ngươi nói , ngươi cũng không phải là ta người thế nào!" Dương Tuyết như đinh chém sắt nói , "Ta không cần ngươi trợ giúp!"

Kịch liệt như vậy phản ứng , để cho Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ trở mắt nhìn nhau , sau đó , Lâm Vũ trực tiếp lấy điện thoại di động ra gọi thông một cú

điện thoại: "Trương Viễn Sơn, hiện tại cho người năm phút thời gian, tới ngay một chuyến Trung y khoa, nếu không người liền chuẩn bị thu ta từ chức!"

Bất đồng Trương Viễn Sơn đáp lời, liền trực tiếp cúp.

Nếu Dương Tuyết không muốn nói, Trương Viễn Sơn chắc chắn biết, nếu như Trương Viễn Sơn cũng không chịu nói, mình đương nhiên không có khả năng hiện tại từ chức, ghé góm kêu long tổ người đi điều tra một hồi, dù sao có là biện pháp.

"Đừng, đừng gọi ta ông ngoại tôi, ta nói, ta toàn nói cho người biết!" Dương Tuyết đột nhiên ngẩng đầu lên, cặp mắt đỏ bừng nhìn Lâm Vũ.

Lâm Vũ gật đầu một cái, lại gọi đến Trương Viễn Sơn điện thoại: "Sự tình đã giải quyết, không dùng qua tới." Chọc cho mới vừa chạy ra viện trưởng phòng làm việc Trương Viễn Sơn đầu óc mơ hồ, không biết Lâm Vũ tên kia đến cùng đang làm cái gì mạnh mẽ.

Lúc này, Diệp Tầm Lan cũng tới đến phòng, đang muốn mở miệng nói chuyện, phát hiện bầu không khí có chút không bình thường, vội vàng ngâm miệng lại, trước xem một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì lại nói.

Mấy người ngồi xuống sau đó, Lâm Vũ đem Mộc Tư Ngữ đưa tới hộp đựng thức ăn mở ra, cũng mời Dương Tuyết ăn chung, mặc dù chỉ có ba người phần thức ăn, nhưng phân lượng vẫn tương đối nhiều, mỗi người ăn ít một điểm, bốn người ăn chung cũng không có vấn đề gì.

"Lâm thầy thuốc, người tin tưởng trên cái thế giới này có quỷ không?" Dương Tuyết ngược lại không có nói thẳng chuyện gì, mà là hỏi trước nổi lên cái vấn đề này.

Lâm Vũ cảm thấy có chút không hiểu: "Người đây không phải là nói nhảm sao?"

Trương Hiểu Nhã đệ đệ Trương Bác Hoa bệnh căn, chính là bởi vì Âm Dương Nhân.

Đây chính là trước đây không lâu chuyện, Dương Tuyết cũng là chính mắt thấy toàn bộ quá trình trị liệu, hôm nay lại đột nhiên toát ra cái vấn đề này?

Đây không phải là thêm này vừa hỏi sao?

Nghi ngờ về nghi ngờ, Lâm Vũ tựa hồ biết rõ Dương Tuyết đến cùng muốn nói gì, đạo: "Tuyệt tỷ, nhà người không phải là nháo quỷ chứ?"

Dương Tuyết nhẹ nhàng gật đầu: "Người lúc trước cùng ta nói qua một ít liên quan tới quỷ quái chuyện, nếu như người trước nói đều là thật, ta đây gia hiện tại lại vừa là thuộc về trạng huống gì?"

Lâm Vũ hơi khẽ cau mày, lúc trước tại chữa trị Trương Bác Hoa thời điểm, xác thực đối với Dương Tuyết nói qua một ít liên quan tới quỷ quái tin tức cơ bản.

Thật ra thì nhắc tới cũng không khó khăn, quỷ cùng Nhân loại không ở cùng một cái thời không, quỷ vật chỗ ở thời không, dùng thông tục mà nói nói, chính là cái gọi là âm phủ, nhân loại có một ít người nắm giữ Âm Dương Nhân, mặc dù có thể nhìn đến quỷ vật, nhưng dưới bình thường tình huống, quỷ vật sẽ không cùng nhân loại có qua lại gì.

Người quỷ thù đồ thật ra thì cũng là đạo lý này.

Cứ việc không phải cùng một cái thời không, nhưng hai cái thời không vẫn có thể có gặp nhau, thì nhìn phương nào chủ động, quỷ trời sinh liền nắm giữ theo âm phủ đến dương gian bản sự, chúng quy quỷ tại khi còn sống sinh hoạt tại dương gian, tựa như cùng quê nhà giống nhau.

Thế nhưng, nếu như quỷ muốn cùng nhân loại thời không có chút gặp nhau, là có đại giới, sẽ bị hư hỏng âm đức, thậm chí có khả năng bởi vì dính quá nhiều dương khí lại cũng không trở về được âm phủ, hoàn toàn biến thành cô hồn dã quỷ!

Vì vậy, trừ phi là khi còn sống có cái gì hóa không ra thâm cừ đại hận, hoặc là tồn tại rất sâu chấp niệm, nếu không mà nói, quỷ vật sẽ không đối với nhân loại thế nào.

Mà nếu như nhân loại muốn chủ động tiếp xúc âm phủ quỷ vật, thì cần phải có đủ bản sự mới được, Lâm Vũ không có bản lĩnh này, mà thế gian có loại bản lĩnh này người, không nói không có, nhưng tuyệt đối là phượng mao lân giác!

Thật ra thì rất nhiều bất quỷ loại hình điện ảnh cùng tiểu thuyết, thật ra thì đều là quỷ vật bởi vì cừ hận hoặc là những nguyên nhân khác, chủ động tới đến dương gian gây nên.

"Lâm thầy thuốc, đây cũng là ta nghi ngờ nhất địa phương, người trước nói qua, nếu như quỷ muốn tìm thù, bình thường sẽ chọn đầu thất, nhưng ta trong nhà gần đây cũng không có người nào làm qua cái gì thương thiên hại lý chuyện à?" Dương Tuyết thấy Lâm Vũ nửa ngày không có trả lời, không khỏi lần nữa lên tiếng nói.

Lâm Vũ chân mày càng nhíu càng sâu.

Cư diễm tịch lên ghi lại, quỷ vật chủ động tới đến dương gian, bình thường sẽ ở hai cái trong thời gian, một cái chính là mọi người đều biết đầu thất, một cái khác, chính là âm lịch mười lăm tháng bảy, cũng chính là dân gian tục xưng quỷ tiết.

Hiện tại đừng nói quý tiết, trúng liền thu trái qua, cho nên không có khả năng loại tình huống thứ hai, nhưng y theo Dương Tuyết mà nói, cũng không khả năng loại tình huống thứ nhất.

"Nói như vậy, cũng chỉ loại thứ ba khả năng." Lâm Vũ nhàn nhạt nói, "Cái này quý khả năng bị quản chế ở người, nói cách khác phía sau khả năng còn có một cái đuôi quý sư loại hình hắc thủ sau màn sẽ đối nhà các người hạ thủ, trừ lần đó ra còn có một loại khả năng, chính là chỗ này chỉ quý một mực ở dương gian, bởi vì một ít nguyên nhân, tỷ như bị pháp khí hoặc là pháp trận vây khốn không thể đi âm phủ, mà bây giờ, pháp trận hoặc pháp khí đã bị phá hư..."

Lâm Vũ ngược lại đánh đay lòng không hy vọng ra loại thứ tư tình huống, trời mới biết con quý kia bị vây bao lâu?

Quý thật ra thì cùng người giống nhau, cũng sẽ nổi điên, nổi điên người rất đáng sợ, phát Phong Quý, cũng giống như vậy.

Nghe xong Lâm Vũ mà nói, Dương Tuyết mân mê đôi mi thanh tú suy tư gần nửa sẽ sau đó, đạo: "Nghe người như vậy vừa phân tích, ta cảm giác được có thể là có hắc thủ sau màn."

"Ồ? Lời này hiểu thế nào?" Lâm Vũ hỏi.

"Ha ha." Dương Tuyết thê lương mà cười một tiếng, "Mấy ngày trước, Lưu gia tới nhà của ta cầu hôn, ta chết sống không đồng ý, kết quả ngày thứ ba, trong nhà của ta liền bắt đầu nháo quý."

"Lưu Tử Hiên?" Lâm Vũ hơi sững sờ.

Tên kia đi Dương gia cầu hôn, làm sao có thể?

Lâm Vũ mặc dù đáp ứng Lưu Minh Nguyệt, sẽ ở một năm sau đó khu trừ Lưu Tử Hiên trong cơ thể đạo kia chân khí, thế nhưng đều là một năm về sau chuyện, Lưu Tử Hiên hiện tại đi Dương gia cầu hôn, đừng nói Dương Tuyết không đáp ứng, coi như Dương Tuyết đáp ứng, hắn có năng lực động phòng sao?

"Không phải Lưu Tử Hiên, mà là Lưu Tử Hiên anh họ Lưu tử mới." Dương Tuyết giải thích, "Ta lại nói một hồi ma quỷ lộng hành chuyện đi, con quý kia không hề giống là muốn trả thù hoặc là đối với người nhà ta bất lợi, hắn hành động càng giống như là đùa dai, ngay hôm nay, Lưu tử mới nói tìm tới một cái Võ Đang sơn đạo sĩ tới giúp ta gia đuổi quý, ngày mai tựu sẽ tới, nhưng là hắn có điều kiện..."

"Điều kiện chính là cho người đồng ý hôn sự này?" Lâm Vũ ngược lại đoán được sự tình ngọn nguồn.

Dương Tuyết gật đầu: "Không sai, làm thầy thuốc, ta cự tuyệt Lưu gia cầu hôn, trong nhà lập tức ma quỷ lộng hành, ma quỷ lộng hành sau đó Lưu gia lập tức lại mời đuổi quý cao nhân tới nhà ta, người nói trên thế giới sẽ có chuyện trùng hợp như vậy sao?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ha ha, cái này còn không phải chủ yếu nhất vấn đề, đứng đầu vấn đề chủ yếu là..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Gánh nặng đường xa

"Là cái gì?" Tam nữ trăm miệng một lời hỏi.

Lâm Vũ không nói gì, thấy mấy người đều ăn không sai biệt lắm, đem hộp cơm sau khi thu thập xong, ngay tại trong ngăn kéo xuất ra ba miếng tiền xu, tại Dương Tuyết ba người các nàng nhìn soi mói, tại chỗ bói một quẻ.

Làm quái tượng sau khi ra ngoài, Lâm Vũ cười ha ha, đạo: "Quả nhiên là người này!"

"Tiểu Vũ, chẳng lẽ là hắn?" Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ lần nữa trăm miệng một lời hỏi.

Lâm Vũ gật đầu, khẽ cười nói: "Không sai, đúng là hắn!"

"Nhưng là... Chúng ta cùng hắn mặc dù tiếp xúc không nhiều, nhưng ít nhiều vẫn là hiểu rõ một chút, hắn mặc dù quá mức thích chơi đùa, nhưng cũng không đến nỗi như vậy không có phân tặc chứ?" Diệp Tầm Lan mày liễu hơi nhíu, nhìn thần tình, hiển nhiên không quá tin tưởng.

"Ta muốn cũng rất không có khả năng, chờ thấy hần sau đó mới hỏi một chút đi." Lâm Vũ nói xong, lại nghiêng đầu nhìn về mặt nghi ngờ Dương Tuyết, đạo: "Tuyệt tỳ, thật ra thì ta sẽ cũng bất quý, không bằng để cho ta ngày mai cũng đi một chuyến nhà ngươi?"

"Ngươi biết bất quý?" Dương Tuyết rất rõ ràng không tin.

Lâm Vũ cười một tiếng: "Ngươi cho rằng là bất quý rất khó sao?"

Trừ phi là gặp phải tu vi cao sâu quý vật, bình thường quý vật coi như là không có nửa điểm tu là người bình thường, chỉ muốn nắm giữ phương pháp cũng không phải việc khó, quý vật dù sao cũng là thuộc về âm phủ, tu vi không cao dưới tình huống đi tới một cái khác thời không, sẽ gặp phải rất Đa Khắc chế đồ vật cũng là trong dự liệu chuyện.

Giống như đạo sĩ kiếm gỗ đào chính là một cái trong số đó.

Trừ lần đó ra, còn có một chút tài liệu đặc biệt chế tạo ra được phù triện, những thứ kia bất quý đạo sĩ dùng phù triện mặc dù đều là sơ cấp được không thể lại sơ cấp, ngay cả Lâm Vũ cấp học đồ phù chú năng lực cũng có thể chế tạo ra được.

Thậm chí còn chỉ có thể xưng là chuẩn phù triện, tại bình thường liền cùng một trương giấy vụn không sai biệt lắm, nhưng lại không thể phủ nhận, có chút phù triện đối với quý vật quả thật có không nhỏ tác dụng khắc chế.

Hiện tại rất nhiều bất quý đạo sĩ, tại bất quý thời điểm, thật ra thì đều là mượn những thứ này ngoại vật, cùng tự thân tu vi cũng không có quá lớn liên lạc, có phân biệt chỉ là kinh nghiệm phong phú trình độ mà thôi, đương nhiên đây chỉ là đối phó tu vi không cao quý mà nói.

Đương nhiên, tu vi rất cao quý vật, coi là chuyện khác.

Dương Tuyết nghe được Lâm Vũ trả lời, không khỏi thở dài nói: "Lâm thầy thuốc, không nghĩ đến ngươi giấu sâu như vậy."

Nếu như không là lần này Lâm Vũ giúp nàng, nàng khả năng đến chết sẽ không biết hần vẫn còn có như vậy bản sự!

Nhưng quay đầu lại suy nghĩ một chút, này thật ra thì cũng không có cái gì tốt kinh ngạc, Lâm Vũ khoảng thời gian này làm được một ít chuyện, để cho nàng kinh ngạc còn thiếu? Bệnh ung thư cùng Hiv loại này bệnh bất trị, tại hần trên tay liền cùng Phong Hàn cảm mạo không sai biệt lắm, đây là người bình thường có thể làm ra tới?

"Không có gì, nếu như ngươi nguyện ý, ngày mai ta liền cùng ngươi đi ngươi một chút gia, nói không chừng lần này còn không yêu cầu động thủ có thể giải quyết phiền toái." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ừm." Dương Tuyết gật đầu liên tục, "Bất kể kết quả thế nào, ta còn là phải cảm ơn ngươi."

Trước tại Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan trong đối thoại, Dương Tuyết cũng đã đoán được Lâm Vũ khẳng định phát hiện gì đó, thế nhưng Lâm Vũ rất rõ ràng không muốn nói nhiều, nàng cũng không tiện hỏi nhiều.

Duy nhất có thể khẳng định, chính là Lâm Vũ 99% nhận biết cái kia dưới Võ đương sơn tới đạo sĩ.

Hơn nữa, căn cứ Lâm Vũ trước mà nói, kết hợp với trong nhà gặp phải chuyện, Dương Tuyết rất dễ dàng là có thể đoán được, Lâm Vũ trước theo như lời cái kia mộ sau hắc thủ, rất có thể chính là cái này tới bất quý Võ Đương đạo sĩ.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ sau khi rời khỏi, thấy sự tình có thể được giải quyết Dương Tuyết, như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, cũng từ từ khôi phục lúc trước sáng sủa.

Bất quá, mỗi khi nàng xem hướng Lâm Vũ thời điểm, trong ánh mắt so với lúc trước nhiều hơn một loại khác thường đồ vật.

Lâm Vũ ngược lại không có quá mức chú ý, mà là thừa dịp bây giờ cách đi làm còn có một chút thời gian, đắm chìm trong truyền thừa trong hệ thống.

"Gánh nặng đường xa a." Mỗi khi Lâm Vũ mở ra đạo gia năm thuật truyền thừa mặt bản, trong lòng sẽ không từ đâu tới mà bốc lên một câu nói như vậy.

Đi qua khoảng thời gian này học tập, hơn nữa tồn tại không tệ y thuật cơ sở, xoa bóp cùng linh trị tăng lên ngược lại rất nhanh, hiện tại cũng đã đạt đến cao cấp, hiện tại y phía dưới sở hữu tiêu hạng, đều đã đạt đến mục tiêu.

Trừ lần đó ra, mệnh, tướng, bói này tam đại hạng, phía dưới tuyệt đại đa số tiêu hạng đều là do « kinh dịch » diễn sinh ra, bởi vì Lâm Vũ đọc vài chục năm « kinh dịch », tồn tại không thấp cảm ngộ, hơn nữa tồn tại trong hệ thống minh sư dạy kèm, bản thân ngộ tính cũng yêu nghiệt, cho nên học tập giống vậy tương đối nhanh.

Hiện tại mệnh này hạng nhất đã đạt đến Trung cấp, tướng người phía dưới tướng, còn có bói phía dưới kỳ môn, Thái Ất, lục nhâm này mấy hạng giống vậy đạt tới Trung cấp.

Trước mắt vẫn là sơ cấp, chỉ còn lại núi phía dưới thực nhị này hạng nhất, này hạng nhất muốn tăng lên cũng không phải việc khó, còn lại hai hạng, phục nhị cùng phù chú vẫn là học nghề, sự phát hiện này tại ngược lại không gấp.

Phục nhĩ thật ra thì chính là ăn đặc định cỏ cây đá vàng loại thiên tài địa bảo tới phụ trợ tu luyện, tinh hóa thể xác và tinh thần, muốn tăng lên này hạng nhất cũng đơn giản, chính là không ngừng đọc sách, nhận biết càng nhiều loại này thiên tài địa bảo cùng với nó hấp thu phương pháp, lại trải qua hệ thống khảo hạch liền có thể tăng lên.

Bất quá bây giờ địa cầu, thiên tài địa bảo cơ hồ đã tuyệt chủng, cho nên Lâm Vũ cũng không cuồng cuồng tăng lên phục nhĩ.

Đứng đầu để cho người ta buồn bực, ngược lại là phù chú này một cái tiểu hạng!

Muốn chế tạo chân chính phù chú, nhất định phải tu luyện tới chân khí bên ngoài mới được, nếu không mà nói cũng được, nhưng tối đa chỉ có thể chế ra cấp một phù triện, cũng không có cái gì tác dụng quá lớn.

Mà hệ thống đánh giá đẳng cấp này, chính là căn cứ Lâm Vũ có thể chế ra cấp mấy phù triện tới phán định, nói cách khác Lâm Vũ không tu luyện đến chân khí bên ngoài cảnh giới, hệ thống không có khả năng khiến hắn đột phá đến sơ cấp.

Tiểu Y ngược lại là có thể giúp Lâm Vũ làm được chân khí bên ngoài, thế nhưng đều không thể vượt qua mười hơi thở thời gian, chế tạo một trương phù triện, tính thể nào cũng không khả năng tại mười hơi thở bên trong hoàn thành.

Nhưng là bây giờ mới luyện tinh hóa đệ tam trọng, muốn đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới, còn có một đoạn đường rất dài phải đi.

"Chủ nhân, này thật ra thì không có quan hệ gì." Tiểu Y cảm nhận được Lâm Vũ buồn bực, liền lập tức khuyên nhủ, "Hệ thống không đồng ý người đẳng cấp, người cũng chế tạo không ra cao cấp phù triện, nhưng người trước tiên có thể học tập một ít lý luận, chờ sau khi đột phá lại thực hành cũng không muộn, đến lúc đó hệ thống trực tiếp cho người đến cao cấp không được sao?"

"Bây giờ cũng chỉ có như vậy." Lâm Vũ âm thầm gật gật đầu.

Thật ra thì loại trừ phù chú này hạng nhất, cái khác rất nhiều hạng, Lâm Vũ đều chỉ học tập một ít lý luận, giống như Thái Ất, kỳ môn cùng lục nhâm, cũng không có chân chính thực hành qua hoặc cực ít thực hành qua, chỉ là hệ thống đối với mấy cái này hạng phán định cấp bậc phương thức, cùng phù chú có chút bất đồng mà thôi.

"Tiểu Y, người có học hành gì tập đề nghị không có?" Lâm Vũ nhìn nhiều như vậy phải học tập nội dung, da đầu lại vừa là tê dại một hồi, không thể làm gì khác hơn là lần nữa hỏi dò tiểu Y...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Mới tinh đường tắt

"Chủ nhân người bây giờ nhiệm vụ chủ yếu chính là tu luyện, hiện giai đoạn có thể tăng lên người tu luyện hiệu suất cũng chỉ có thực nhĩ Kimono mỗi này hai hạng, phục nhĩ cũng không cần nói, cho nên người muốn vội vàng đem thực nhĩ tăng lên đi lên, thế nhưng thực nhĩ là chính yếu nhất thuật luyện đan giống vậy muốn làm chân khí bên ngoài, cho nên nói vấn đề lại trở về nguyên điểm, người chính là được tăng cao tu vi!"

Tiểu Y mà nói, thiếu chút nữa đem Lâm Vũ cho lộn quanh choáng váng, nhưng vẫn là bắt được đứng đầu vấn đề mấu chốt: Tu vi.

Theo năm thuật mười tám hạng tăng lên, không đơn thuần là thực nhĩ, phù chú những thứ này hạng đối với tu vi tồn tại không thấp yêu cầu, ngay cả cái khác hạng, muốn tăng lên nữa, cho dù là xem bói này hạng nhất tăng lên, đối với tu vi giống vậy tồn tại tương đối nghiêm khắc yêu cầu.

Tu vi không đủ, rất nhiều hạng đạt tới cao cấp liền hướng đỉnh!

"Lại vừa là một cái tuần hoàn ác tính a!" Lâm Vũ than thầm.

"Chủ nhân, thật ra thì người chỉ cần thoáng biến đổi thông, tuần hoàn ác tính liền có thể lập tức biến thành lương tính tuần hoàn, ta liền cho chủ nhân một cái nhắc nhở, coi như là tại như « Thiên Long Bát Bộ » như vậy một cao thủ cùng tồn tại thế giới, đan được, đặc biệt là gia tăng tu vi đan được, nếu như lấy mười phần tỷ lệ thành công tính toán, trong này lợi nhuận ít nhất cũng là bốn mươi năm mươi bội phần thậm chí cao hơn!" Tiểu Y mà nói để cho Lâm Vũ tâm thần rung một cái.

"Tại tài nguyên cần cỗi xã hội hiện đại, cái này lợi nhuận chỉ sợ còn muốn tăng trưởng gấp mấy lần thậm chí hơn mười bội phần! Loại trừ luyện đan ở ngoài, luyện khí, phù triện cùng trận pháp đều là như thế! Đương nhiên cũng có khả năng giá trị thấp hơn, cái này thì muốn chủ nhân chính mình đi nắm chặt."

Lâm Vũ càng nghe đi xuống , trong mắt tinh quang càng ngày càng sáng.

Một cái mới tinh đường tựa hồ xuất hiện ở trước mắt!

Mình bây giờ vẫn không thể luyện chế gia tăng tu vi đan dược , thế nhưng có thể theo trong hệ thống hồi đoái đi ra , loại này không phải mình luyện chế được đan dược , nhìn qua không có bất kỳ lợi nhuận , thậm chí để cho hệ thống thu về còn muốn thua thiệt xuống hai thành!

Nhưng là tiểu Y mới vừa rồi nói rất rõ , tại xã hội hiện đại loại này đan dược giá trị muốn tăng trưởng gấp mấy lần , hơn nữa cung không đủ cầu , đây không phải là trong đó lợi nhuận sao?

Đem hồi đoái đi ra đan dược , lưu một bộ phận cho mình cùng người bên cạnh tu luyện , một phần khác bán ra cho một ít cổ võ thế lực , đổi lấy một ít hệ thống có thể thu trở về vật liệu , như vậy , chính mình vừa có tu luyện dùng đan dược , tu luyện hiệu suất tăng lên gấp bội , cũng sẽ không tổn thất truyền thừa điểm , thậm chí , còn có thể kiếm lấy không ít truyền thừa điểm!

Nếu như đầu này đường tắt đi thông , thật đúng là một cái lương tính tuần hoàn!

"Chủ nhân người cuối cùng khai khiếu , biết rõ làm ăn kiếm lấy truyền thừa điểm!" Tiểu Y trêu ghẹo nói , "Bất quá chuyện này người không muốn xảy ra mặt , để cho Minh Nguyệt tỷ đi , nàng nhưng là phương diện này người bán , có thể thu được lợi ích tuyệt đối so với người tay mơ này cao hơn rất nhiều lần!"

Lâm Vũ: "..."

Coi như tiểu Y không nói , Lâm Vũ cũng sẽ có ý định này , thật ra thì trước thì có qua tương tự ý tưởng , nếu không cũng sẽ không đem Lưu Minh Nguyệt kéo đi đến bên cạnh mình.

Lâm Vũ lúc trước đang học thực nhị thời điểm , đại khái biết một hồi đan dược giới thiệu , truyền thừa trong hệ thống vô luận là đan dược , trận pháp , phù trận vẫn là vật khác chi phí , đại đa số đều chia làm chín cái cấp bậc , loại trừ chia làm chín cái cấp bậc ở ngoài , cùng một loại đan dược còn chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cái phẩm cấp.

Gia tăng tu vi đan dược căn bản không tiện nghi , liền lấy cấp một Linh Nguyên Đan mà nói , tại truyền thừa trong hệ thống mặc dù là hàng thông thường trung hàng thông thường , nhưng là luyện tinh hóa khí kỳ người tu hành thích nhất đan dược một trong , hiệu quả cũng không tệ , một viên Hoàng giai Linh Nguyên Đan , liền có thể gia tăng một cái luyện tinh hóa khí kỳ người tu hành ba năm khổ tu , Thiên giai lại có thể tăng trưởng gần mười năm!

Đương nhiên , cái này là chỉ tư chất bình thường , luyện tinh hóa độ nhất trọng người tu hành , tại bình thường trong hoàn cảnh khổ tu , đối với tu vi , tư chất cao hơn Lâm Vũ , cộng thêm Tụ Linh Trận phụ trợ , một viên Hoàng giai Linh Nguyên Đan nhiều nhất bù đắp được hần một hai tháng tu luyện , hơn nữa đối với luyện khí hóa thân hoặc trở lên người tu hành không có hiệu quả... Nhưng bất kể nói thế nào , cũng không thể chưa chắc loại đan dược này giá trị.

Tại truyền thừa trong hệ thống , một chai đan dược chính là mười viên , nếu muốn hồi đoái duy nhất ít nhất liền một chai , Hoàng giai Linh Nguyên Đan , tại truyền thừa trong hệ thống hồi đoái giá tiền là 15,000 truyền thừa điểm một chai.

Cũng chính là một ngàn năm trăm truyền thừa điểm một viên , căn bản cũng không tiện nghi , lấy Lâm Vũ hiện tại tài sản , hồi đoái ra hai bình liền muốn táng gia bại sản!

Cho nên hần một mực không nỡ bỏ đi hồi đoái , nhưng bây giờ nhưng là bất đồng rồi , vì truyền thừa điểm , không thể không đụng một cái.

"Chủ nhân người nghĩ hơn nhiều , này Linh Nguyên Đan vốn là giá trị không phải 15,000 truyền thừa điểm một chai , mà là mười lăm triệu truyền thừa điểm một chai , này đồng dạng là hệ thống hạn nhất phúc lợi , chỉ cần 0,1% liền có thể hồi đoái đi ra , bất quá chỉ có mười bình hạn chế , nói cách khác người hồi đoái ra mười bình sau đó , về sau lại muốn hồi đoái , liền cần mười lăm triệu truyền thừa điểm một chai."

Tiểu Y mà nói , thiếu chút nữa để cho Lâm Vũ một đầu ngã quy.

Mười lăm triệu truyền thừa điểm một chai , cũng chính là một triệu rưỡi truyền thừa điểm một viên... Bán đúng chính mình cũng không đổi được một viên Linh Nguyên Đan a!

Thế nhưng suy nghĩ một chút cũng bình thường , tiêu hóa một viên đan dược cũng liền mấy ngày mà thôi , lại có thể tương đương với ba năm khổ tu , cái này căn bản là tại mở auto tu luyện! Như vậy đan dược nếu có thể tiện nghi đó mới là chuyện lạ!

Bất quá bây giờ có một trăm viên số lượng , nếu như vận trù thật tốt , ngược lại là có thể kiếm một món tiền lớn , chính mình trước mắt tu luyện dùng đan dược cũng giống vậy sẽ có rồi.

Về phần về sau tu luyện tiêu hao , sau này hãy nói , tiểu Y đề nghị như vậy luôn không khả năng hại chính mình.

Thật ra thì còn có một việc tiểu Y không có nói , này mười bình đan dược , chính là hệ thống vì để cho người thừa kế nắm giữ quay vòng tài chính mà thiết lập , chung quy hệ thống cũng phải cần nhập hàng , nếu như người thừa kế cũng không đủ truyền thừa điểm , sẽ rất dễ dàng lâm vào chết tuần hoàn.

"Nhưng là bán ra đan dược chuyện , nên tìm ai đó ?" Lâm Vũ lần nữa gặp phải một vấn đề.

Vệ Anh Hồng ? Đàm Thanh Bình ? Vẫn là liên như vậy , mình cùng hai người này cũng không có qua bao sâu giao , đan được sự tình không phải một chuyện nhỏ , nhưng là trừ cái này hai người , chính mình tựa hồ không nhận biết cái khác cổ võ người tu hành rồi. .. Vân vân , còn có một người!

Lâm Vũ lập tức lấy điện thoại di động ra , bấm một số điện thoại.

"Lão tam , đồ thạch sẽ không phải còn có hai tháng mới bắt đầu sao? Người liên thật như vậy gấp ?" Hứa Phong thanh âm theo bên đầu điện thoại kia truyền tới.

Lâm Vũ cười một tiếng , Hứa Phong quê nhà tại tây hoa thành phố , xa cách cũng không xa , bất quá sau khi tốt nghiệp , mỗi người đều có bản thân sự nghiệp , bình thường cũng liên điện thoại liên lạc.

Trước nghe được tiểu Y nói đến đồ thạch kiểm lấy truyền thừa điểm , Lâm Vũ liền có liên lạc Hứa Phong , Hứa Phong cung cấp tin tức chính là tại công lịch đầu tháng mười hai đến nguyên đán ở giữa , Yên kinh có một hồi kỳ hạn một tháng lớn hình đồ thạch hội khoảng cách hiện tại không sai biệt lắm còn có chừng năm mươi thiên.

"Ta không phải là gấp đồ thạch chuyện , mà là người chừng nào thì có rảnh rồi , có một cái thiên đại chỗ tốt cho người , trễ ta ước chừng phải tìm những người khác..."

"Đừng! Ngàn vạn lần chó! Ta trong vòng 3 ngày sẽ tới đông hoa!" Hứa Phong bắt đồng Lâm Vũ lời nói xong , thậm chí ngay cả chẳng có chuyện gì hỏi , liền lập tức làm ra an bài , "Người muốn là dám tìm người khác , lần tới thấy , ta bảo đảm tuyệt sẽ không đánh chết người..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Đan được an bài

"Trăng sáng , lát nữa có rảnh rồi tới một hồi phòng ta , ta có chuyện cùng người nói."

Buổi tối tám xong , Lâm Vũ hướng Lưu Minh Nguyệt giao phó một tiếng sau , liền dẫn đầu đi vào phòng.

Ngồi ở mép giường , theo truyền thừa trong hệ thống hỏi đáp ra một chai Hoàng giai Linh Nguyên Đan , mở ra bình ngọc , đập vào mi mắt chính là mười viên như chocolate lớn chừng hạt đậu tiểu đan được , lại ngửi thấy một cỗ mùi thuốc , chỉ là nghe mùi thuốc này , liền có thể cảm giác được đan được này trung ẩn chứa bằng bạc linh lực.

Những linh lực này mặc dù bằng bạc , cũng rất ôn hòa.

Tại hồi đoái lúc nhìn sử dụng nói rõ , Lâm Vũ cũng đại thể minh bạch rồi đan được này sử dụng , cũng không phải là muốn ăn liền ăn , một viên Hoàng giai Linh Nguyên Đan , lấy Lâm Vũ hiện tại tu vi , tu luyện hiệu suất cùng với mỗi ngày thời gian tu luyện , sức thuốc đại khái muốn ba ngày tài năng toàn bộ tiêu hóa hấp thu.

Hấp thu sau đó vẫn không thể lập tức nuốt vào một viên , bởi vì là thuốc có 3 phần độc , đan được cũng giống như vậy , hấp thu sức thuốc sau đó , nhất định phải kịp thời đem đan độc loại bỏ.

Loại bỏ đan độc phương pháp cũng đơn giản , chỉ cần bình thường tu luyện một đoạn thời gian là được.

Lấy Lâm Vũ trước mắt trạng thái , loại bỏ đan độc phòng chừng muốn chừng bảy ngày , nói cách khác , Lâm Vũ hiện tại mười ngày tài năng ăn vào một viên đan được , trừ phi là đem mỗi ngày thời gian tu luyện kéo dài , giống như Lâm Anh Tuyết như vậy mỗi ngày tuyệt phần lớn thời gian đều tại tu luyện , nhiều nhất bốn năm ngày là được.

Về phần Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , phòng chừng ít nhất cũng phải thời gian nửa tháng.

"Tiểu Vũ , người tìm ta có việc sao?" Lưu Minh Nguyệt đi tới Lâm Vũ căn phòng , hỏi nhỏ.

Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ , hướng về phía nàng khẽ mỉm cười , kéo qua nàng ngọc thủ , để cho nàng bên ngồi ở trên đùi mình , hai tay ôm nhẹ lấy nàng eo nhỏ nhắn , Lưu Minh Nguyệt sắc mặt trở nên hồng , nhẹ nhàng quần quai sau đó liền buông tha.

"Trăng sáng , khoảng thời gian này cho người ở tại trong tử điểm , ủy khuất người." Lâm Vũ có chút áy náy nói.

Trong nhà căn phòng đều đã bài đầy, Lâm Vũ trong căn phòng giường ngủ ba người bọn hắn vừa vận thích hợp, mặt khác hai gian phòng gian giường đều so với gian phòng này giường tiểu, căn bản không chen lọt Lưu Minh Nguyệt, cũng không thể để cho nàng mỗi ngày ngủ ghế sa lon, cho nên chỉ có thể tạm thời ủy khuất nàng ở tại phụ cận trong tửu điếm.

"Không việc gì." Lưu Minh Nguyệt khẽ gật đầu một cái, "Người muốn mua phòng ta đã nhìn kỹ, hai ngày này liền có thể đem thủ tục làm đủ."

Lâm Vũ gật gật đầu, đem trên tay bình ngọc đưa cho nàng: "Trăng sáng, người đã biết trên cái thế giới này có cổ võ người tu hành, phương diện này ta cũng không cần phải nói nhiều, đây là một loại có thể tăng lên nội lực tu luyện đan dược, một viên có thể bù đắp được ba năm khổ tu, tại hiện giờ cổ võ giới thật là khan hiếm đan dược, nhưng ta cũng không biết loại đan dược này cụ thể giá trị là bao nhiêu, không thể làm gì khác hơn là xin người giúp một chuyện."

Lưu Minh Nguyệt nhận lấy bình ngọc, cũng chưa mở, mà là trực tiếp hỏi Lâm Vũ: "Loại đan dược này, có phải hay không cùng người thanh kiếm kia giống nhau có thể gặp không thể cầu?"

"Mặc dù không có khoa trương như vậy, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, ta là muốn hỏi một chút người, lấy cái dạng gì phương thức bán cho những thứ kia cổ võ thế lực tương đối khá." Lâm Vũ hơi nhíu lấy mày kiếm, "Có thể vấn đề ta mới vừa cũng nói, hoàn toàn không biết loại đan dược này cụ thể giá trị."

"Cái này rất đơn giản a." Lưu Minh Nguyệt nhoen miệng cười, "Nếu là có thể gặp không thể cầu khan hiếm đồ vật, người tại những thế lực này trung đầu giá là được, người trả giá cao được."

Lâm Vũ sững sờ, rất nhanh thì lộ ra hưng phấn thần sắc.

Đơn giản như vậy biện pháp, mình tại sao sẽ không nghĩ tới chứ? Chính mình không biết đan dược cụ thể giá trị không sao cả, để cho khách hàng tự mình tiến tới ra giá đầu giá không được sao?

"Cứ làm như vậy!" Lâm Vũ tại chỗ đánh nhịp, "Hai ngày này ta có một người bạn sẽ tới, đầu giá sự tình ta chuẩn bị giao cho hắn chỗ ở thế lực, chi tiết cụ thể liền từ người cùng hắn đi nói, bất quá ngàn vạn lần nhớ một điểm, ta không cần tiền tài, chỉ cần một ít đặc thù linh dược hoặc là tài liệu."

"Ừm." Lưu Minh Nguyệt ngậm cười gật đầu, "Những đan dược này giá trị cao như vậy, người sẽ không sợ ta nuốt riêng?"

Mặc dù hai người còn không biết cụ thể giá trị, nhưng có thể khẳng định những đan dược này giá trị tuyệt đối sẽ không thấp đi nơi nào, Lưu gia tắng gia bại sản có thể hay không mua được hai ba viên cũng rất khó nói, Lâm Vũ cứ như vậy đem đan dược giao cho một cái nhận biết vẫn chưa tới mười ngày người?

"Ha ha." Lâm Vũ cười ha ha, "Ta Lâm Vũ mặc dù không tùy tiện tin tưởng người khác, nhưng chưa bao giờ sẽ hoài nghi mình người bên cạnh, người cũng là người nhà ta a."

"Người nhà, người nhà..." Lưu Minh Nguyệt lẩm bầm lặp lại mấy lần, một đôi mắt phượng trung rất nhanh bịt kín một tầng hơi nước, tựa vào Lâm Vũ trên bả vai, run giọng nói: "Tiểu Vũ, trong lòng người thật là nghĩ như vậy sao? Thật sự coi ta làm người nhà người rồi hả?"

Gia, cái chữ này tại Lưu Minh Nguyệt trong lòng, vừa quen thuộc lại rất xa lạ.

Nàng có gia, nhưng còn không bằng không có nhà, mới vừa rời đi cái kia không phải mỗi nhà, đi tới Lâm Vũ trong nhà, nhưng thủy chung đem mình làm người ngoài, thật không nghĩ đến Lâm Vũ hôm nay sẽ nói với nàng ra lời như vậy!

"Nha đầu ngọc, mọi người chúng ta đều đem người trở thành nhà văn người, chỉ là chính người trong lòng khách khí." Lâm Vũ lời nói nhẹ nhàng khuyên nhủ, "Muốn khóc mà nói, liên thống thống khoái khoái khóc một hồi, về sau ta không hy vọng gặp lại người nước mắt, cho dù thấy, cũng phải là cao hứng nước mắt."

"Một cô gái khóc rất đẹp mắt sao?" Lưu Minh Nguyệt tại trên lồng ngực của hắn nhẹ nhàng đập một cái, "Ta cam đoan với người, về sau sẽ không còn có thương tâm nước mắt."

Ít nhất tại trước mặt người đàn ông này sẽ không có.

"Tiểu Vũ, Minh Nguyệt tỷ, ta nói hai người các người, là tại nói chuyện làm ăn lên chuyện đây, hay là ở nói chuyện yêu đương đây?" Diệp Tâm Lan đẩy cửa vào, cười nhẹ nhàng mà nhìn hai người.

Hai người bọn họ đáng vẻ, thực sự quá mập mờ, vô luận tại người nào xem ra, cũng sẽ cho rằng bọn họ là một đôi tình lữ!

"A!" Lưu Minh Nguyệt đỏ mặt duyên dáng kêu to một tiếng, lập tức giùng giàng đứng lên, "Ta... Ta, Tiểu Lan... Ta cùng Tiểu Vũ không có gì, người không nên hiểu lầm..." Càng nói đến phần sau, thanh âm trở nên càng thấp, đến cuối cùng sợ rằng chỉ có chính nàng mới nghe được.

"Hiểu lầm? Ta cũng không có hiểu lầm." Diệp Tâm Lan cười lắc đầu một cái, từ tủ quần áo bên trong xuất ra mấy bộ quần áo, lại đi bên ngoài phòng đi tới.

Sắp ra khỏi cửa phòng thời điểm, đột nhiên quay đầu lại, cặp mắt khép hờ mà nhìn hai người: "Ta chỉ là tới bắt quần áo tắm, các người tiếp tục, làm ta

không tồn tại là được."

Dứt lời, liền mỉm cười rời khỏi phòng, vẫn không quên giúp hai người đóng cửa phòng lại.

Lâm Vũ: "..."

Lưu Minh Nguyệt: "..."

Cùng Lưu Minh Nguyệt thương lượng một phen sau, Lâm Vũ để lại năm viên đan dược, chuẩn bị cho chính mình, Diệp Tâm Lan, Mục Tư Ngữ, Lâm Ảnh Tuyết còn có tiểu Thanh phân biệt một viên, trước xem một chút này Linh Nguyên Đan đến cùng có thể tăng lên chính mình bao nhiêu tu luyện hiệu suất lại nói.

Còn lại năm viên liền giao cho Lưu Minh Nguyệt, để cho nàng cùng Hứa Phong trực tiếp nói đầu giả chuyện, nếu như không ra ngoài dự liệu mà nói, này năm viên đan dược cũng có thể kiếm trở về đủ truyền thừa điểm.

Giải quyết xong đan dược vấn đề, Lâm Vũ còn nói nổi lên một chuyện khác: "Trăng sáng, loại trừ đan dược ở ngoài, ta còn có một cái tương đối trọng yếu chuyện, muốn thương lượng với ngươi một hồi.."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Duy nhất cái này một nhà trường học

"Chuyện gì?" Lưu Minh Nguyệt lúc này không có ngồi vào Lâm Vũ trên đùi, mà là trực tiếp ngồi ở bên cạnh hắn.

Nếu là lại khiến người khác nhìn đến, còn không đem nàng cho mắc cỡ chết?

"Thật ra thì chuyện này ta một mực từng có cân nhắc, cũng cùng Lục lão sư thương lượng qua, là liên quan tới trường học chuyện." Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Ta trường học kia, trường học nội dung sẽ cùng những trường học khác một trời một vực, Lục lão sư ngược lại đồng ý ta quan điểm, thế nhưng ta trong lòng vẫn là không có một cái đáy."

"Có thể cùng ta nói cụ thể một chút không?" Lưu Minh Nguyệt đạo.

Bên người người đàn ông này, vốn cũng không phải là một người bình thường, hẳn trường học có một ít những trường học khác không có đặc sắc, cũng không phải cái gì quá không được chuyện, nhưng nghe hắn ngữ khí, cái này đặc sắc, tựa hồ rất đặc sắc.

Lâm Vũ gật đầu một cái, rù rì nói ra một cái đại thể phương án.

Thanh Sơn học đường, chuẩn bị để cho học sinh văn võ song tu, đương nhiên vẫn là lấy văn làm chủ, tu võ mà nói toàn bằng học sinh tự nguyện, này thật ra thì cũng không có gì, như bây giờ trường học lại không phải là không có, nhưng vấn đề là Thanh Sơn học đường văn, cùng những trường học khác vẫn lại khác biệt rất lớn.

Dạy học nội dung, đều là tứ thư ngũ kinh loại hình quốc học.

Hiện tại hoa hạ, cơ hồ đều là dự thi giáo dục, những thứ này quốc học cũng không phải hoàn toàn không giáo, nhưng loại trừ vài bài cổ thi ở ngoài, trên căn bản không có cái khác nội dung.

Ngược lại, Thanh Sơn học đường sẽ đem những này trở thành chủ yếu nhất đầu đề, những thứ kia dự thi giáo dục nội dung ngược lại đặt ở thứ yếu, này ngược lại cũng coi là một hóa kỳ lạ rồi.

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy cái phương án này có thể được." Lưu Minh Nguyệt sau khi nghe xong, biểu thị đồng ý Lâm Vũ quan điểm, "Hoa hạ trên dưới năm ngàn năm, đều biết tổ tiên trí tuệ chỉ có thể như cao bằng núi bình thường mà đi ngăn mặt, lại có rất ít người đi chân chính học tập những thứ này tổ tiên lưu lại tinh tập, hiện tại ngược lại có một ít lớp đào tạo đang dạy những nội dung này, nhưng không có giống như ngươi làm thành toàn ngày chế học đường, ngươi có thể nói bước ra một bước dài."

Lâm Vũ gật đầu một cái, tỏ ý nàng nói tiếp.

"Nhưng bây giờ còn có một cái chủ yếu nhất vấn đề, chính là chân chính biết những thứ này người, cũng không nhiều, ta nhớ được ngươi mấy ngày

trước nói qua , rất nhiều cổ nhân lưu lại trí tuệ kết tinh , đều là chữ nào cũng là châu ngọc , thế nhưng rất nhiều trường học lão sư , đều đem một ít gì đó cho ngộ độc hoặc là hiểu lầm!" Luru Minh Nguyệt đạo.

"Cho nên người làm như vậy , lão sư thí sinh là một đại vấn đề , cái vấn đề này nếu như không giải quyết , cái này học đường nói khó nghe một chút liền dạy hư học sinh rồi!"

"Đây chính là ta lo lắng nhất vấn đề." Lâm Vũ khẽ thở dài.

Hiện tại một ít lão sư đem tổ tiên lưu lại trí tuệ cho ngộ độc , đây là một cái rất phổ biến hiện tượng , có chút chỉ là đối với danh từ hiểu lầm , sẽ không tạo thành đặc biệt lớn ảnh hưởng , nhưng có chút tổ tiên thánh hiền lưu lại kinh điển , đều bao hàm một ít xử sự làm người đạo lý , đem những nội dung kia hiểu lầm cũng không là một chuyện tốt.

Lâm Vũ nhớ kỹ có một vị đến từ bảo đảo chuyên gia nói qua một câu nói như vậy: "Tổ tiên thánh hiền kinh điển , đọc lên rất nhiều quân tử , cũng đọc lên rất nhiều tiểu nhân , mà để cho người cảm thán là , quân tử đọc sau đó càng ngày càng quân tử , tiểu nhân đọc sau đó càng ngày càng nhỏ người!"

Những lời này thật sự là quá đúng!

Nếu như mình trường học đưa tới lão sư ở phương diện này không qua quan , chẳng những sẽ hại người , còn muốn hại mình!

Luru Minh Nguyệt suy tư nửa ngày sau , liền đối với Lâm Vũ đạo: "Hiện tại ngược lại cũng có một cái biện pháp giải quyết , chính là thừa dịp hiện tại trường học mới mở , học sinh còn rất thiếu muốn mời lão sư cũng không nhiều , từng cái đi vào lão sư , người đều tự mình đi khảo hạch một hồi , hơn nữa còn nếu không đúng giờ kiểm tra thí điểm một hồi lúc trước giáo án , một khi phát hiện có sai lầm địa phương , liền lập tức để cho đối phương sửa lại."

Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu , đây là một cái không tệ biện pháp , nhưng lại không phải kế hoạch lâu dài , nhìn Luru Minh Nguyệt đáng vẻ , tựa hồ còn có biện pháp gì tốt , vì vậy an tĩnh đợi năng nói tiếp.

"Còn có chính là đúng giờ mời phương diện này chân chính có học vấn người tới chỉ điểm , lấy thân phận người , mời tới chuyên gia về phương diện này hẳn không phải là một chuyện khó." Luru Minh Nguyệt đề nghị.

Lâm Vũ đột nhiên hai mắt tỏa sáng: "Người nói như vậy , ta ngược lại thật ra đột nhiên nghĩ đến một ý kiến!"

Chính mình nào có nhiều như vậy lòng rảnh rỗi đi kiểm tra ? Thậm chí có thể có chút đồ vật mình cũng đem hiểu lầm , chuyên gia về phương diện này đều có bản thân sự nghiệp , cũng không khả năng cả ngày lẫn đêm đều ở tại trường học bên trong.

Thế nhưng , bây giờ không phải là có mạng lưới sao?

Về sau trường học đều dùng điện tử giáo án , mời mấy cái chuyên gia về phương diện này coi như trường học tương tự với có vấn đề đặc biệt chức vị , cũng không cần bọn họ đi tới đi lại , trực tiếp tại trên Internet tiến hành chỉ đạo là được , tiền lương phát như thường!

"Cái chủ ý này rất tốt!" Luru Minh Nguyệt gật đầu liên tục , "Vừa vặn trên tay người có một cái mạng lưới công ty , còn có một đám tại mạng lưới phương diện đứng đầu nhân tài , người đưa người yêu cầu báo cho bọn họ , ta tin tưởng bọn họ có năng lực giải quyết."

"Hơn nữa , hiện tại tầm xa trường học cùng tầm xa làm việc lại không phải là cái gì đặc biệt công nghệ cao đồ vật."

"Ta đang có ý đó!" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Thù hạ có người chính là để làm chuyện , Lâm Vũ giữa trưa ngày thứ hai liền hẹn Liễu Thi Ngưng cùng Trương Huy gặp mặt , đem chính mình nhu cầu nói một lần sau , hai người đồng loạt bảo đảm không có vấn đề.

Thật ra thì loại này phiền kiện , trên thị trường sớm đã có thành thực sản phẩm , coi như Lâm Vũ muốn lượng thân làm theo yêu cầu , chức năng cũng sẽ không có khác biệt quá lớn , không tồn tại gì đó kỹ thuật lên vấn đề khó khăn.

Liễu Thi Ngưng trở lại công ty sau liền lập tức an bài nhân thủ , cũng hướng Lâm Vũ bảo đảm , nhiều nhất ba tháng liền có thể ra thành phẩm , hơn nữa này đều là mình mở mạng , về sau có chỗ nào muốn hoàn thiện cũng so với trước mua có sẵn phiền kiện rất thuận tiện nhiều.

Kỹ thuật lên vấn đề đã giải quyết , còn lại chính là như thế đi chiêu lão sư.

Cái vấn đề này đối với Lâm Vũ mà nói giống vậy không phải là cái gì việc khó , trực tiếp để cho long tổ thành viên hỗ trợ , mở ra tiền lương phúc lợi đang giáo sư cái nghề này trung lại vừa là đứng đầu nhất , muốn mời đến thích hợp lão sư căn bản không thành vấn đề , chỉ cần ra một ít để mục giao cho Lục Mộng Tâm , để cho nàng hỗ trợ hoàn thành cuối cùng một đạo khảo hạch là được , Lâm Vũ chính mình căn bản không phải ra mặt.

Bất quá nói đi nói lại thì , để cho hoa hạ long tổ hỗ trợ tuyển mộ lão sư , sợ rằng toàn bộ hoa hạ cũng chỉ có Thanh Sơn học đường dám làm như vậy!

Duy nhất cái này một nhà , không còn phân hiệu.

Đan được sự tình giao cho Luru Minh Nguyệt , trường học sự tình giao cho Lục Mộng Tâm cùng long tổ , Lâm Vũ lại thành một cái người rảnh rỗi.

Đương nhiên , cũng không hoàn toàn đúng người rảnh rồi , còn có một việc phải lập tức giải quyết.

"Tuyệt tử , ngươi có cần phải làm như vậy không ?"

Sau khi tan việc , Lâm Vũ đang muốn cùng Dương Tuyết đi một chuyến Dương gia , có thể Dương Tuyết lại đột nhiên thay đổi sách lược , quả nhiên để cho Lâm Vũ lấy nàng bạn trai thân phận đi gặp chuẩn nhạc phụ mẹ vợ , điều này không khỏi làm Lâm Vũ buồn rầu vạn phần.

Này cũng chuyện gì ?

Dương Tuyết thấy Lâm Vũ làm khó , không khỏi khẩn cầu: "Lâm thầy thuốc..."

"Ngừng!" Lâm Vũ lập tức cắt đứt nàng , "Ta lần này là lấy ngươi bạn trai thân phận đi nhà ngươi , ngươi muốn là còn xưng hô như vậy ta , vừa vào cửa liền muốn lộ tẩy!"

Dương Tuyết suy nghĩ một chút cũng đứng: "Ta đây nên xưng hô ngươi như thế nào ?"

"Hắc hắc!" Lâm Vũ cười hắc hắc , nhìn sắc mặt trở nên hồng Dương Tuyết , đạo: "Không bằng liền kêu một tiếng..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Ứng phó không kịp

"Chuyện này... Thật giống như không quá ổn thỏa chứ ?" Lâm Dương Tuyết nghe được Lâm Vũ muốn chính mình như vậy gọi hắn , trên mặt nhất thời nóng bỏng , thấp kém vuốt tay , muỗi tiếng nói: "Nếu không ta liền cùng Tiểu Lan như vậy gọi ngươi Tiểu Vũ ?"

Danh xưng kia , thực sự quá... Cái gì đó rồi.

"Vậy tùy ngươi , nếu như đến lúc đó bởi vì vấn đề xưng hô lộ tẩy , cũng đừng trách ta trước đó không có nhắc nhở ngươi!" Lâm Vũ vuốt hai tay , "Còn có chính là chúng ta ước chừng phải biểu hiện thân mật một điểm , một điểm này ta muốn không quan tâm ta nhắc nhở ngươi."

Nếu muốn giả mạo nàng bạn trai , nói thế nào cũng phải chiếm chút tiện nghi trước , nếu không quá có lỗi với chính mình rồi , bất quá nói đi nói lại thì , nếu muốn diễn này xuất diễn , còn phải cẩn thận cân nhắc một phen mới được.

Dưới mắt cũng chỉ có thể ở trên đường từ từ suy tính.

Dương Tuyết do dự hồi lâu , cuối cùng tựa hồ xuống hết sức quyết tâm , khẽ cắn hàm răng , đạo: "Ta... Ta còn là gọi ngươi Tiểu Vũ đi , phản cùng bạn gái ngươi cũng là gọi như vậy ngươi , cũng sẽ không lộ tẩy..."

"Có thể! Tuyệt Nhi , chúng ta đi , dẫn ta đi gặp nhạc phụ mẹ vợ." Lâm Vũ cũng không có quá mức so đo , dắt Dương Tuyết ngọc thủ đi ra phòng.

Dương Tuyết nhẹ nhàng vùng vẫy một hồi , nhưng nghĩ tới Lâm Vũ trước mà nói , vì phòng ngừa lộ tẩy , tựa đình chỉ rồi giãy giụa , mặc cho hắn dắt chính mình đi ra bệnh viện.

Một trái tim nhưng là đoàng đoàng đoàng mà nhảy không ngừng , phảng phất tùy thời có thể theo trong cổ họng nhảy ra.

"Tuyệt Nhi , ngươi thật rất đẹp , nếu quả thật là bạn gái của ta thì tốt biết bao." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ngươi... Chớ nói được không ? Ngươi kia hai người bạn gái so với ta xinh đẹp hơn , còn nữa , ngươi làm bộ ta bạn trai sự tình không thể nói cho bất luận kẻ nào , coi như là tại ta trước mặt cha mẹ ngươi cũng phải nói chúng ta là tư định cả đời , ngươi ngàn vạn lần đừng nói lỡ miệng." Dương Tuyết một lần một lần nhắc nhở Lâm Vũ.

"Ta nói lỡ miệng ? Ta tốt Tuyệt Nhi , ngươi chính là trước mắt tốt chính ngươi miệng!" Lâm Vũ lạnh nhạt cười nói.

Loại sự tình này , làm một nam nhân làm sao có thể nói lộ ra miệng ? Trừ phi người đàn ông này ngu đến mức nhà!

Phải nói lọt cũng chỉ có thể có thể là Dương Tuyết không cẩn thận nói lộ ra.

Một đường không lời, hai người ngồi lấy xe taxi tại đi tới một cái nhà biệt thự sang trọng trước, sau khi xuống xe Lâm Vũ đại thể quan sát một phen, phát hiện nơi này đều là một cái nhà biệt thự sang trọng, là cả thành phố Đông Hoa nhà ở đắt tiền nhất địa phương, liền lấy trước mắt biệt thự này mà nói, không có ba chục triệu căn bản không bắt được tới.

"Ồ ? Tuyết Nhi, nơi này có phải là sơn thủy Giản ?" Lâm Vũ mới vừa rồi ở trên xe suy nghĩ chuyện, không có chú ý nghe Dương Tuyết đối với tài xế nói đi nơi nào.

Nhưng bây giờ vừa nhìn, tựa hồ muốn ra khỏi nơi này địa danh, bởi vì Lưu Minh Nguyệt giúp mình tìm nhà ở, cũng là ở cái địa phương này!

"Người đến thành phố Đông Hoa như thế cũng có bốn năm rồi, như thế lại không biết sơn thủy Giản ?" Dương Tuyết bất chước ngày thứ nhất nhận biết Lâm Vũ giống như.

Sơn thủy Giản tại thành phố Đông Hoa truyền cường độ bao lớn, chỉ cần là người bình thường đều biết, có thể nói hiện tại sơn thủy Giản, tại thành phố Đông Hoa là không người không biết không người không hiểu, một cái tại thành phố Đông Hoa sinh sống bốn năm người, vậy mà lại đột nhiên hỏi ra lời như vậy!

Cái này cũng không phải do nàng nghi ngờ.

"Tuyết Nhi, nhờ cậy! Ta lúc trước nhưng là cái không còn gì cả quỹ nghèo, so với ăn mày không khá hơn bao nhiêu, kia có nhiều như vậy lòng rảnh rỗi chú ý thượng tầng xã hội sinh hoạt ?" Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt.

Dương Tuyết im lặng gật đầu, vì diễn tốt này xuất diễn, nàng hai ngày này không ngừng đang hỏi Lâm Vũ lúc trước chuyện, được đến kết quả lại để cho nàng thất phần ngoài ý muốn.

Nàng là đến bây giờ mới biết, nguyên lai Lâm Vũ lúc trước thời gian sẽ có khổ như vậy, không chỗ nương tựa, gì đó cũng phải dựa vào chính mình... Coi như ở dạng hoàn cảnh này, vẫn còn có thể duy trì như vậy tâm tính, này có thể không phải là người nào đều làm được.

"Không nói cái này, nhà người là thực sự gặp chuyện không tốt." Lâm Vũ cau mày nhìn chằm chằm biệt thự này, luôn cảm giác có một cỗ đồ không sạch sẽ xoay quanh tại nóc nhà.

Cái khác biệt thự nhưng là không có.

Thật là nặng Âm Sát chi khí, quả nhiên là ma quỷ lộng hành!

"Người không phải đã biết rồi sao? Lưu tử mới phát hiện tại đã mời vị đạo sĩ kia tới làm lễ cúng, nếu như có thể đưa cái này quỷ cường chế di dời, ta cùng chuyện hẳn liền lại cũng không có đường xoay sở, ta nhớ người lợi hại như vậy, nhất định cũng có biện pháp." Dương Tuyết nhẹ giọng nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái, đem tự thân tu vi ẩn nặc sau, liền đối với Dương Tuyết đạo: "Chúng ta vào đi thôi."

Dương gia đã sớm tới hai vị khách nhân, một là mặc bát quái bào, tuổi chừng hơn hai mươi tuổi đạo sĩ, một cái khác chính là Lưu tử mới, cái này Lưu tử mới bộ dáng coi như anh tuấn, ít nhất so với hắn đường đệ mạnh hơn nhiều, chỉ là trong ánh mắt tồn tại mấy phần âm độc hung tàn khí tức, nhìn đáng sợ hẳn không phải là người tốt lành gì.

"Cổ đạo trưởng, lần này thật nhờ cậy đạo trưởng." Dương Tuyết phụ thân Dương thái bình mặt đầy cung kính đứng ở trẻ tuổi đạo sĩ trước người.

"Dương gia chủ xin yên tâm, ta cổ xưa phong cách từ nhỏ tại thâm sơn học nghệ, mấy năm gần đây hành tẩu giang hồ, cái dạng gì yêu ma quỷ quái chưa từng thấy qua ? Nho nhỏ Ác Quỷ, bắt vào tay!" Vị này kêu cổ xưa phong cách đạo sĩ bày ra một bộ tiên phong đạo cốt dáng vẻ, trong lòng có dự tính nói.

"Bá phụ, Cổ đạo trưởng là bằng hữu ta, hết sức lợi hại, có hẳn xuất thủ, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, ta cùng Tuyết Nhi chuyện..." Lưu tử mới đang muốn nhắc lên hai nhà hôn sự, đột nhiên thấy theo phòng khách bên ngoài đi vào hai người, để cho sở hữu tại chỗ người đều sửng sốt, còn tưởng rằng là chính mình hoa mắt!

Lưu tử mới vị hôn thê, lại bị một cái xa lạ thiếu niên dắt tại trong tay, hai người thần thái thoát nhìn chính là một đôi thân mật tình nhân.

Lúc này, Lưu tử mới sắc mặt có thể khó coi, chính mình đã sớm muốn lấy được Dương Tuyết lại bị một cái nam tử xa lạ kéo ở trong tay, trong mắt không khỏi toát ra một cỗ nồng nặc sát ý.

"Cái này Lưu tử mới, so với hắn cái kia đường đệ âm hiểm hơn nhiều."

Lâm lần đầu tiên nhìn thấy Lưu tử mới, tựa hạ định rồi như vậy một cái đánh giá.

"Đây là chuyện gì xảy ra ?" Dương thái bình nghi ngờ quan sát một chút Lâm Vũ, cho tới bây giờ không có nghe con gái nói qua có một người như vậy.

"Tiểu tử Lâm Vũ, gặp qua bá phụ." Lâm Vũ tiếp lấy Dương Tuyết tay chậm rãi đi tới Dương thái bình trước mặt, lên tiếng chào hỏi.

"Tuyết Nhi, vị này là ?" Dương thái bình nhìn con gái hỏi.

"Lâm Vũ ? ! Ngươi chính là Lâm Vũ!" Chính làm Dương Tuyết tình thế khó xử , không biết trả lời như thế nào thời điểm , Lưu tử mới đột nhiên hô to lên tiếng , bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Lâm Vũ.

Chính mình đường đệ , Lưu gia nhiệm kỳ kế gia chủ người thừa kế , chính là bị một cái tên là Lâm Vũ người hành hạ đến người không ra người quý không ra quý , làm cho từ trên xuống dưới nhà họ Lưu gà chó không yên , cuối cùng càng là liên Lưu gia Đại tiểu thư đều thường ra ngoài!

Cuối cùng sở được đến kết quả , nhưng là đối với phương còn phải chờ một năm mới có thể giúp Lưu Tử Hiền giải trừ về này chân khí.

Lâm Vũ liền cũng không quay đầu lại , khóe miệng hơi hơi móm một cái , tiếp tục đối với Dương thái bình đạo: "Bá phụ , ta cùng Tuyết Nhi đã tư định cả đời , hôm nay mạo muội tới , muốn mời bá phụ tác thành hai chúng ta chuyện , tiểu tử ở chỗ này vô cùng cảm kích."

Gi đó ? !

Loại này quang minh chính đại cướp cô dâu , đem tất cả mọi người đều giết trở tay không kịp.

"Lâm Vũ , ngươi đừng tái diễn vai diễn." Lưu tử mới trực tiếp nhảy lên , chỉ Lâm Vũ mắng to , "Ngươi đều đã có hai người bạn gái , còn không chịu bỏ qua cho Tuyết Nhi sao? Coi như ngươi là long tổ Phó tổ trưởng , cũng không thể như vậy coi trời bằng vung chứ ?"

Gi đó ? ! Hai người bạn gái ? Dương Tuyết muốn người thứ tư ?

Đây là cái khác thứ nhất kinh ngạc , nhưng này cái kinh ngạc còn chưa qua...

Gi đó ? !

Long tổ Phó tổ trưởng...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Kể đỡ hơi cổ xưa phong cách

Tất cả mọi người , bao gồm mới vừa đến phòng khách Dương Tuyết mẫu thân , đều trực tiếp ngốc ngay tại chỗ.

Nếu đúng như là dân chúng bình thường , nghe được long tổ hai chữ này , rất có thể sẽ cho là những người khác lại nói cổ sự , nhưng là ở đây người , mỗi một người đều là không giàu thì sang người , đều biết hoa hạ thật có long tổ tồn tại.

Long tổ người trong , từng cái giết liền người đều không phạm pháp , đồng thời giao mấy nữ bằng hữu lại coi là một chuyện gì ?

Nói riêng về thân phận địa vị mà nói , mười cái thậm chí một trăm Lưu tử mới đều không chống đỡ được một cái Lâm Vũ , loại này lấy lợi ích làm đầu gia tộc , nên lựa chọn như thế nào , đã không muốn người khác tới giáo!

"Lưu thiếu." Lâm Vũ quay đầu lại nhìn Lưu tử mới , mỉm cười nói: "Ta muốn giao mấy nữ bằng hữu , ngươi tựa hồ còn không xen vào , những lời này ta chỉ nói một lần: Tuyết Nhi là ta , trừ phi nàng chủ động rời đi , ai cũng đừng muốn đem nàng theo bên cạnh ta cướp đi!"

"Nếu không đem Lâm mẫu ép , có hậu quả gì không ta có thể không dám hứa chắc."

Dương Tuyết hạnh phúc mà rúc vào Lâm Vũ bên người , trong đầu nghĩ đây nếu là thật thì tốt biết bao... Phi phi phi! Đang suy nghĩ gì a ?

Lưu tử mới một trận cứng họng , nhìn chằm chằm Lâm Vũ hồi lâu , mới cắn răng nghiêng lợi nói: "Lâm Vũ , ngươi rất tốt! Ngươi năng lực mặc dù lợi hại , thế nhưng đối phó quý quái chuyện , chỉ sợ cũng là lực lượng không đủ , ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi kết cuộc như thế nào , Cổ huynh , chúng ta đi!"

Dứt lời , liền mang theo cổ xưa phong cách xoay người bước nhanh rời đi.

Vào!

Lâm Vũ một cái thuận di ngăn ở cửa lớn , trên tay trống rỗng xuất hiện rồi một thanh kiếm , mũi kiếm chỉ lấy cổ xưa phong cách , đạo: "Các ngươi phải đi có thể , vị đạo huynh này , phiền toái đem ngươi dưỡng quý cũng cho mang đi , nếu là ở lại chỗ này dọa sợ nhạc phụ ta một nhà , có tin ta hay không

đem người chém thành mười tám đoạn ?"

Gi đó ? !

Lưu tử mới nhất thời sắc mặt tái nhợt.

Dương gia ma quỷ lộng hành chuyện này không giả , nhưng cái này quỷ là vật có chủ , chính là cổ xưa phong cách nuôi quỷ , mấy năm nay cổ xưa phong cách chỉ bằng chính mình dưỡng cái này quỷ , lừa gạt không ít người gia tiên tài.

Chuyện này chỉ có cực ít người biết , không nghĩ đến Lâm Vũ liếc mắt liền nhìn ra đầu mối.

"Lưu tử mới , ta khuyên các người hiện tại liền rút cho ta , bắt đầu từ hôm nay , Dương gia cùng Lưu gia nhất đao lưỡng đoạn!" Dương thái bình giống vậy tức giận vô cùng , chỉ Lưu tử mới mắng to lên.

"chờ một chút! Lưu tử mới có thể biến, thế nhưng vị đạo huynh này muốn lưu lại." Lâm Vũ lập tức nói.

Những người khác không rõ vì sao , cuối cùng vẫn y theo rồi Lâm Vũ mà nói , Lưu tử mới mặt lộ ngoan sắc rồi đi Dương gia biệt thự , Lâm Vũ chính là thanh kiếm thu hồi không gian truyền thừa , cặp mắt khép hờ mà nhìn cổ xưa phong cách.

Tay phải nắm quyền , trái phải cầm chưởng đất phẳng giữ tại trước ngực , khớp xương lên không ngừng truyền ra khanh khách thanh âm.

"Tiểu Lâm tử , người , người không thể như vậy... A! Tiểu Lâm tử... Tha mạng a!"

Oành... Ba...

Tại mọi người trợn mắt ngoác mồm trung , Lâm Vũ quăng lên quả đấm liền hướng cổ xưa phong cách trên người bắt chuyện , xuất thủ không chút lưu tình.

Trong miệng còn đang không ngừng mà mắng to: "Tốt người một cái lão Cổ , dưỡng cái diễm quỷ đi đánh những thứ kia làm giàu bắt nhân nhân chủ ý ngược lại thì thôi , lại dám đánh chủ ý đánh tới nhạc phụ ta trên đầu , yên tâm , ta tuyệt đối sẽ không đánh chết người!"

Oành! Oành...

"Còn nữa, ta không có luyện tích Tà Kiếm pháp , về sau lại nghe được người như vậy gọi ta , xem ta không đem người kéo đến trên núi hoang đi lấp mộ phần!"

Oành! Oành!

"Tiểu Ngân (lâm) tử... Ngân (lâm) ca , nấu bình (tha mạng) a..."

Nhìn bị Lâm Vũ đánh thành đầu heo , ngay cả nói chuyện cũng không nói được cổ xưa phong cách , những người khác không xác định hẳn có hay không còn có thể tiếp tục sống!

"Hây A...! Thoải mái!" Lâm Vũ sau khi dừng tay , trực tiếp đuổi người một cái , "Thật lâu không có người bị ta thống khoái như vậy mà đánh một trận."

Những người khác: "..."

Lâm Vũ cùng cổ xưa phong cách nhận biết , cũng coi là tương đối kỳ một đoạn cổ sự , đại khái một tháng trước , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan tan việc đội xe buýt thời điểm , một vị đạo sĩ ăn mặc người tuổi trẻ đi tới trước mặt hai người , nói cái gì Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan ân đường biến thành màu đen , e rằng có tà vật triển thân , Lâm Vũ nhưng là liền nhìn thẳng cũng không có nhìn hắn liếc mắt , tiếp tục cùng Diệp Tầm Lan nói chuyện phiếm.

Nhưng là vị đạo sĩ này không cam lòng , liền lặng lẽ đi theo Lâm Vũ sau lưng lên xe buýt , cũng cùng Lâm Vũ tại cùng đứng xuống xe.

Đêm hôm đó , Lâm Vũ trong nhà là thực sự nháo quỷ.

Bất quá , đã sớm chuẩn bị xong Lâm Vũ , trực tiếp xuất ra mình bình thường chế tạo một trương trấn quỷ phù đem con quỷ kia cho vây khốn , cổ xưa phong cách thẳng cho đến lúc này , mới biết rõ mình gặp cao nhân , đối phương hay là cố ý dẫn chính mình đến cửa!

Cuối cùng không có cách nào cổ xưa phong cách không thể làm gì khác hơn là gỡ Lâm Vũ gia môn , liên tục cầu xin tha thứ sau đó Lâm Vũ mới chịu bỏ qua cho hắn và cái kia quỷ nữ.

Sau đó hai người từ từ mà quen thuộc , Lâm Vũ ở đối phương trong miệng biết được , cổ xưa phong cách là Vô Đang sơn một tên ngoại môn đệ tử , lần này là xuống núi lịch lãm , tên nữ quỷ đó thật ra thì cũng là một kẻ đáng thương , khi còn sống bị người phá hủy thuần khiết sau lại bị giết chết , đang trả thù thời điểm gặp cổ xưa phong cách.

Cổ xưa phong cách tại trong miệng nàng biết được sự tình ngọn nguồn , liền luôn luôn đem nàng giữ ở bên người.

Này một người một quỷ hành động ngược lại vẫn tính ngay ngắn , đặc biệt làm một ít cướp của người giàu giúp người nghèo khó thủ đoạn , cũng coi là

trộm cũng có đạo rồi.

Chỉ là không biết lần này , tại sao chủ ý đánh tới Dương gia trên người , từ trên xuống dưới nhà họ Dương tựa hồ cũng không có người làm qua cái gì thương thiên hại lý sự tình , đây cũng là Lâm Vũ nghi ngờ nhất địa phương.

"Ai , tiểu Lâm.. Lâm huynh." Cổ xưa phong cách đem quý thu vào pháp khí sau , an vị tại Lâm Vũ đối diện , mang một cái đầu heo giải thích: "Ta tại mới vừa xuống núi thời điểm , đối với thế tục hết thấy cũng không biết , là Lưu tử mới Đường tỷ cho ta một bữa cơm ăn , ta thiếu Lưu gia một cái ân huệ , lần này mới có thể giúp Lưu tử mới."

"Lưu tử mới Đường tỷ ? Lưu Minh Nguyệt ?" Lâm Vũ lắng tiếng nói.

Thế giới này thật đúng là tiểu.

"Đúng , chính là nàng , Lưu gia thế hệ thanh niên mặc dù đều chẳng ra gì , nhưng Lưu Minh Nguyệt là một ngoại lệ , chẳng những rất xinh đẹp , tâm địa cũng tốt chỉ tiếc xuất thân tại Lưu gia." Cổ xưa phong cách nói tới chỗ này , không khỏi phát ra khê than thờ một tiếng.

Hoàn toàn không có chú ý tới Lâm Vũ khác thường ánh mắt.

"Nói cách khác , người trên thực tế là thiếu Lưu Minh Nguyệt nhân tình ?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

Cổ xưa phong cách gật gật đầu.

"Vậy thì tốt , hiện tại ta có thể minh xác nói cho người biết , người và Lưu gia đã không có có bất kỳ dây dưa rề má nào." Lâm Vũ lạnh nhạt nói , "Bởi vì Lưu Minh Nguyệt đã thoát khỏi Lưu gia , bây giờ là ta người , nói cách khác , người bây giờ đã thiếu ta hai cái nhân tình!"

"Nàng cũng thay đổi thành người người ?" Cổ xưa phong cách kinh ngạc nhìn Lâm Vũ , còn nặng nói một cái cũng chữ , hiển nhiên là muốn lệch ra.

Lâm Vũ cũng không giải thích: "Không sai , chẳng lẽ người có vấn đề ?"

"Không có , không thành vấn đề , long tổ tổ trưởng , cho dù có Tam Cung Lục Viện bảy mươi hai tần phi cũng không có vấn đề!" Cổ xưa phong cách không chút do dự vuốt đuôi nịnh bợ , chỉ là cái này đầu heo hợp với nịnh nọt thần sắc , thấy thế nào như thế làm người buồn nôn , "Chỉ cần người không sợ cái gì đó toàn bộ người vong là được."

Dương Tuyết ngồi ở một bên , nằm ở Lâm Vũ trên người cười trộm.

Thấy Lâm Vũ lại nắm lên rồi quả đấm , cổ xưa phong cách giặt mình , vội vàng rút cổ một cái , chê cười nói: "Hắc hắc , cái này... Lâm huynh , chỉ đùa một chút mà thôi , đừng như vậy tích cực , nếu là người đem ta đánh chết , về sau người nào cho người đưa ma ?"

Phốc!

Những người khác không hện mà cùng đem trong miệng trà phun đến cổ xưa phong cách trên mặt cùng trên người...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Ôm ta ngủ là tốt rồi

"Tiểu Vũ , chó đi được không ?"

Ăn xong cơm tối , Lâm Vũ thấy sự tình đã giải quyết , liền đưa ra cáo từ , chuẩn bị cùng cổ xưa phong cách cùng rời đi , có thể từ trên xuống dưới nhà họ Dương làm sao có thể đồng ý ?

Tại Lâm Vũ vừa mở miệng sau , đều không ngừng mà giữ lại , ngay cả Dương Tuyết cũng kéo Lâm Vũ cánh tay khẩn cầu hấn lưu lại.

Đây cũng là để cho Lâm Vũ tình thế khó xử.

"Tiểu Lâm , ta biết người rất bận , về sau khả năng khó được đến , hôm nay liền ở lại nơi này đi." Dương thái bình cũng lên tiếng khuyên nhủ.

Lâm Vũ nhìn một chút Dương thái bình , lại quay đầu nhìn nhìn Dương Tuyết , thấy nàng trong mắt lộ ra một tia khẩn cầu , trong bụng mềm nhũn , liền gật đầu đồng ý.

Có thể sự tình lại không có đơn giản như vậy.

Dương gia mặc dù có không ít phòng khách , thế nhưng Lâm Vũ cùng Dương Tuyết quan hệ đặt ở nơi này , Dương thái bình căn bản là không có phân phó hạ nhân thu thập căn phòng , mà là trực tiếp an bài Lâm Vũ vào ở Dương Tuyết khuê phòng , đem hai người trẻ tuổi lúng túng được không được , nhưng lại không dám lên tiếng cự tuyệt.

Nếu không , hôm nay cố gắng liền toàn bộ bị lỡ.

"Được rồi, chỉ là ngủ ở cùng nhau mà thôi, lại sẽ không phát sinh gì đó." Lâm Vũ ngược lại nhìn thoáng được , có thể Dương Tuyết trên mặt , đã sắp muốn nhỏ máu.

"Lâm huynh , có rảnh không ? Ta có một số việc muốn cùng ngươi nói." Cổ xưa phong cách chuẩn bị lúc rời đi , đột nhiên dừng bước , đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ gật đầu một cái , cùng Dương Tuyết các nàng nói một tiếng sau , liền theo cổ xưa phong cách đi tới Dương gia biệt thự trong sân.

"Lâm huynh , tháng chạp mừng tám, nhớ kỹ tới Võ Đang sơn tham gia luận đạo đại hội , ngươi vẫn luôn là xa rời thực tế mà tu luyện , xác thực phải ra tới kiến thức một chút , nếu như Lâm huynh có hứng thú , trên tay ta có ba cái vị trí đề cử , có thể đề cho một chỗ cho Lâm huynh."

"Luận đạo đại hội là vật gì ?" Lâm Vũ nhàn nhạt hỏi.

"Luận đạo đại hội không là vật gì , không không không , luận đạo đại hội là một đồ vật , không không , ta đều bị ngươi lộn quanh hôn mê." Cổ xưa phong cách buồn bức nhìn Lâm Vũ , "Luận đạo đại hội cũng gọi võ đạo đại hội , thật ra thì chính là tu hành thể lực trao đổi đại hội , mấy thập niên gần đây đến , vẫn luôn là từ Nga Mi , Từ Hằng Tinh Trai cùng Võ Đang thay phiên chủ trì , mỗi ba năm một lần , năm nay vừa vặn đến phiên Võ Đang."

Nghe lời này , Lâm Vũ trong mắt lóe lên một tia ánh sáng , chính mình vẫn luôn là xa rời thực tế mà tu luyện , cho tới hôm nay , mới biết nguyên lai cầu lên còn có như vậy hoạt động!

"Tại võ đạo trong đại hội , có thể mua một ít trong thế tục không mua được binh khí cùng đan dược , chủ yếu nhất là mỗi một giới võ đạo đại hội , chủ trì Phương chương môn người sẽ đích thân khai đàn giảng đạo , lúc này mới tất cả mọi người đổ xô vào , người bình thường căn bản không vào được , rất nhiều thể lực vị trí đều có giới hạn , từng cái nhân rồi vị trí , đều bị xào đến giá trên trời!"

"Ngươi vị trí hiện tại đã dùng hết bao nhiêu cái ?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Một cái cũng còn không có dùng , thế nào ?"

"Hai khóa gia tăng ba năm tu vi Linh Nguyên Đan , ngươi này ba cái vị trí toàn bộ về ta , nếu có người so với ta ra giá cao hơn , hoặc là người có những bằng hữu khác yêu cầu vị trí , ngươi cũng có thể bán cho những người khác , nhưng ta ít nhất phải một chỗ." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

"Hai khóa gia tăng ba năm tu vi đan dược ? Tổng cộng là gia tăng sáu năm tu vi ? Lâm huynh , ta không có nghe lầm ?" Cổ xưa phong cách kinh ngạc nhìn Lâm Vũ.

Vị trí mặc dù xào đến giá trên trời , nhưng đều là một ít tài liệu hoặc là trong thế tục tiền tài , gia tăng tu vi đan dược , một viên đều mua được hai chỗ hoàn toàn không có vấn đề!

Sở nọ này tính thế nào , cổ xưa phong cách đều kiểm lời không ít.

"Không có nghe lầm!" Lâm Vũ gật đầu một cái , "Bất quá bây giờ không có , chờ tháng chạp mừng tám ngày đó cho ngươi."

Biết rõ khoản giao dịch này chính mình có chút ít thua thiệt , nhưng giữa bằng hữu không cần phải so đo được rõ ràng như vậy.

Huống chi cổ xưa phong cách còn nuôi một cái quý nữ , Quý loại tu luyện cùng nhân loại hoàn toàn bất đồng , yêu cầu tài nguyên cũng bất đồng , cho nên hần chi tiêu cũng không tiêu , mình làm như vậy , cũng coi là gián tiếp giúp hần một chút.

"Thành giao!"

Cổ xưa phong cách sau khi rời đi , Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra cho Diệp Tầm Lan gọi điện thoại , đem bên này sự tình đại khái nói một lần , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ cũng không có nói gì nhiều , chỉ là giao phó hần chăm sóc kỹ Dương Tuyết , cũng sớm chút nghỉ ngơi.

"Có vợ như thế , còn cầu mong gì!" Lâm Vũ cúp điện thoại , không tránh khỏi trong lòng than thầm.

Mình biết rõ mình nam nhân muốn cùng nữ nhân khác cùng giường chung gối , nếu là đổi thành những cô gái khác , coi như sẽ không phát sinh gì đó , cũng sẽ trực tiếp đại náo Thiên cung!

Nhưng là Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ vẫn luôn là một bộ vô dục vô cầu dáng vẻ , đối với Lâm Vũ mười phần mười tín nhiệm , đồng dạng cũng là

mười phần mười chống đỡ.

Thậm chí... Không đề cập tới cũng được!

Lâm Lâm Vũ tắm xong đi tới Dương Tuyết khuê phòng , Dương Tuyết chính nửa nằm ở trên giường đọc sách , Lâm Vũ nhìn thiếu chút nữa cười ra tiếng: "Tuyết Nhi , ngươi sách cầm ngược."

"Ta liền thích nhìn phản , ai cần ngươi lo!" Dương Tuyết mân mê cái miệng nhỏ nhắn , cau giận nói: "Ngươi tới nay không cho phép động tay động chân với ta!"

"Biết! Ta bảo đảm sẽ không đụng ngươi!" Lâm Vũ lắc đầu bất đắc dĩ , cởi giày ra chui vào chăn , ngay sau đó nhún nhún mũi: "Mùi thơm này rất tốt nghe thấy , Tuyết Nhi , ngươi có phải hay không xịt nước hoa rồi hả? Dường là bài gì từ nước hoa ?"

Dương Tuyết mạnh mẽ quay đầu , đỏ mặt được giống như cây hồng núi giống nhau , bị Lâm Vũ nói hương , trong lòng lại có chút ít niềm vui nhỏ.

"Ta , ta bình thường không cần nước hoa." Dương Tuyết thấp giọng nói.

Lâm Vũ mặt đầy bùng tình: "Ta biết rồi , nhất định là Tuyết Nhi mùi thơm cơ thể , khó trách sẽ có dễ ngủ như vậy!"

"Ngươi còn có ngủ hay không rồi!" Dương Tuyết thật sự chống đỡ không được , giận Lâm Vũ liếc mắt , trực tiếp tắt đèn rúc vào rồi trong chăn , đưa lưng về phía Lâm Vũ.

Giữa hai người cách một thước có thừa.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , nằm ở trên giường không nói gì thêm , nhìn thời gian còn sớm , hơn nữa nơi này không có Tụ Linh Trận , cũng không muốn lại đi hối đoái tụ linh phù tu luyện , vì vậy trực tiếp điều ra giờ học mặt bàn , chuẩn bị tới nay nghe một hai giờ giờ học.

Về phần trên việc tu luyện , đem công pháp vận chuyển một vòng là được , vừa có thể bảo đảm luyện công không sinh sơ , thứ hai cũng có thể nghỉ ngơi dưỡng sức , thậm chí còn có thể để cho Dương Tuyết có một cái rất tốt giấc ngủ , nhất cử có nhiều.

Lựa chọn nửa ngày , Lâm Vũ quyết định cuối cùng tới hôm nay hoa hai giờ học tập kỳ môn , chính mình kỳ môn bây giờ là Trung cấp , mời lão sư ngược lại không cần thiết nhất định là Trung cấp , chỉ cần không thua kém Trung cấp lão sư là được.

Lâm Vũ hiện tại cũng không thiếu truyền thừa điểm , vì mau chóng tăng lên cấp bậc , trực tiếp mời cao cấp lão sư , chuẩn bị chờ Dương Tuyết ngủ sau đó , sẽ dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa trên trung bình giờ học.

"Tiểu Vũ , ngươi đã ngủ chưa ?" Dương Tuyết thanh âm bỗng nhiên truyền tới , bé không thể nghe , lại bị Lâm Vũ nghe rõ ràng rành rành.

"Còn không có , thế nào ?" Lâm trước tiên có đáp lại.

Xoay người , mượn ngoài cửa sổ ánh trăng nhìn nàng bóng lưng.

Dương Tuyết yên lặng hồi lâu , xoay người , thân thể mềm mại về phía trước một nghiêng , thân thể trong nháy mắt dính vào Lâm Vũ trên người , ôm lấy Lâm Vũ eo, mặc dù có cách quần áo ngủ , nhưng Lâm Vũ vẫn là rõ ràng cảm thấy nàng thân thể mềm mại mềm mại cùng nhiệt độ , tim đập không khỏi nhanh hơn.

"Tiểu Vũ , ôm ta ngủ ngon sao? Chỉ cần tới nay là tốt rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Khó ăn thức ăn

Lâm Vũ yên lặng phút chốc , đưa hai tay ra , đem Dương Tuyết ôm vào trong ngực.

Dương Tuyết hạnh phúc mà cười một tiếng , thật ra thì trong lòng hắn , đã sớm trang bị rồi người đàn ông này , cũng chỉ trang bị rồi người đàn ông này.

Có thể thế nhưng , Lâm Vũ đã có vợ , hơn nữa còn là hai vị tồn tại khuynh quốc phong thái thế tử , Dương Tuyết tự nhận là có vài phần sắc đẹp , nhưng

so với Diệp Tầm Lan các nàng, chênh lệch tuyệt đối không chỉ một cái cấp bậc!

Cho nên, nàng cũng không dám có cái gì hy vọng xa vời, chỉ có thể đem phần cảm tình này lặng lẽ giấu ở đáy lòng.

Hơn nữa, loại trừ Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ, Lâm Vũ bên người mỹ nữ còn có mấy vị, mỗi người tồn tại tuyệt sắc phong thái, nhưng Lâm Vũ đối với các nàng chưa từng có ý tưởng, chỉ là đơn thuần mà coi như bằng hữu, người nhà.

Dương Tuyết rúc lại Lâm Vũ trong ngực, môi anh đào nhẹ nhàng hôn một cái Lâm Vũ cổ, giờ khắc này, nàng cảm thấy trước đó chưa từng có hạnh phúc, đồng thời còn có một tia cay đắng.

"Tiểu Vũ." Dương Tuyết lẩm bầm một tiếng.

"Ừ?"

"Nếu như ta nói ta đã thích ngươi, ngươi tin không?" Dương Tuyết nhẹ giọng nói.

Như lan khí tức hô tại Lâm Vũ trên cổ, để cho Lâm Vũ cảm giác ngứa ngáy, nhưng cũng rất thoải mái.

"Ta tin." Lâm Vũ trả lời, so với Dương Tuyết trong tưởng tượng còn muốn quả quyết, "Nói thế nào ta cũng là người từng trải, có một số việc, có thể nhìn ra, thế nhưng ngươi cũng biết, ta đã có Lan tỷ cùng tư ngừ, chỉ có thể... Xin lỗi."

"Ta biết ngươi sớm tự xem thấu ta tâm." Dương Tuyết hơi mỉm cười nói, "Tiểu Vũ, đời này ta không dám có bất kỳ hy vọng xa vời, nhưng nếu như có đời sau, nếu như đời sau ta còn nhớ kỹ ngươi, ngươi... Sẽ nguyện ý cưới ta sao?"

Lâm Vũ không khỏi nhớ lại một ca khúc, trong đó có câu ca từ chính là ý này.

"Nếu như đời sau ta còn nhớ kỹ ngươi, ngươi cũng nhớ kỹ ta, ta cưới ngươi!" Lâm Vũ cho nàng một cái cam kết.

"ừ!" Dương Tuyết hạnh phúc gật đầu, "Đến lúc đó ta tuyệt đối sẽ không uống Mạnh bà thang, đời sau nhất định sẽ nhớ kỹ ngươi! Ta không có yêu cầu gì, chỉ cầu ngươi có thể tại ta yếu ớt thời điểm, cho ta một cái ấm áp ôm, là đủ rồi."

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Ta cũng sẽ không uống Mạnh bà thang."

Nhưng là... Thật có Mạnh bà thang sao?

Từ lúc được đến đạo gia truyền thừa hệ thống, Lâm Vũ biết rõ người là có đời sau, nhưng đời sau còn là người hay không, cũng không ai biết.

Người chết sau đó, trọng nhập Luân Hồi, đầu thai chuyển thế cũng không cần uống Mạnh bà thang, mà là trực tiếp bị Lục Đạo Luân Hồi giặt sạch đi đời này toàn bộ trí nhớ, có thể nói ra đời cùng đời này căn bản không có có liên hệ gì.

Coi như hai người đời sau đều là nhân loại, cũng không khả năng nhớ kỹ đối phương, giống vậy không có khả năng nhớ kỹ cái hứa hẹn này.

Đây là sự thật, nhưng những lời này không thể nói với Dương Tuyết, nếu không nàng sẽ có phản ứng gì, Lâm Vũ trong lòng còn không có một cái đáy.

Không nói với nàng, ít nhất có thể cho nàng một tuần lễ vọng, một cái niệm tưởng.

Nữ nhân có lúc thật rất cảm tính, thật ra thì Dương Tuyết cũng biết này là không có khả năng chuyện, lại hết lần này tới lần khác yên tâm bên trong bọc quần áo, từ từ khôi phục ngày xưa sáng sủa, cùng Lâm Vũ hàn huyên tới nửa đêm, mới không chống đỡ được thích ngủ, rúc lại Lâm Vũ trong ngực an tường mà ngủ rồi.

"Nha đầu, ngươi đây cũng là tội gì?" Lâm Vũ trong lòng phát ra khê than thở một tiếng.

Hồi lâu, tập trung ý chí, dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa học.

...

Ngày thứ hai, ánh bình minh vừa hé rạng, Lâm Vũ kết thúc tu luyện, mới vừa mở hai mắt ra, liền gặp được một đôi mỹ lệ mắt to, chính không chớp mắt nhìn mình chăm chăm khuôn mặt.

Lâm Vũ khê mỉm cười: "Tuyết tỷ, chào buổi sáng!"

"Sớm." Dương Tuyết mang trên mặt ngượng ngập đỏ ửng, "Ngươi về sau còn có thể gọi ta Tuyết Nhi sao? Ta thích nghe ngươi như vậy gọi ta."

"Được, ta về sau tự gọi ngươi Tuyết Nhi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Ta trước luyện võ đi rồi, ta hôm nay phải đi xử lý một ít chuyện, có thể phải buổi chiều mới đến bệnh viện."

"Ừ..."

Hai người sau khi rời giường, phát hiện Dương thái bình vợ chồng đều không ở nơi này, Dương Tuyết trên điện thoại di động có một cái chưa đọc tin nhắn ngắn, chính là Dương thái bình phát tới, nói phải gia tộc trong trụ sở chính có một ít chuyện phải đi xử lý, trời còn chưa sáng tự xuất phát rồi, tốt hơn mấy ngày mới có thể trở về, để cho Dương Tuyết an tâm, không muốn ràng buộc bọn họ.

"Ba mẹ ta, cho tới bây giờ không có cho ta phát qua ngắn như vậy tin." Dương Tuyết lắc đầu cười một tiếng, khoe miệng mang theo vẻ khổ sở, "Tiểu Vũ, hết thấy các thứ này đều là nguoi công lao."

"Nha đầu ngọc, về sau hết thấy đều sẽ tốt, ta trước luyện võ đi rồi." Lâm Vũ khẽ mỉm cười.

Thế gia trọng nam khinh nữ hiện tượng, quá thường gặp.

"Ừ, ta nấu cơm cho nguoi, nhưng nguoi cũng đừng ghét bỏ ta làm được không có tư nư ăn ngon như vậy, nàg kia kỹ thuật nấu nướng, ta phỏng chừng luyện nửa mấy đời cũng không đuổi kịp." Dương Tuyết quyết cái miệng nhỏ nhắn bắt đầu làm nũng, "Nếu là nguoi ghét bỏ ta làm cơm, ta lập tức sẽ khóc cho nguoi nhìn!"

"Yên tâm đi, bất kể nguoi kỹ thuật nấu nướng thế nào, đây là nguoi tự mình làm, ta bảo đảm toàn bộ ăn hết, nhưng nguoi cũng đừng làm quá nhiều, nếu là đem ta chết no rồi, nguoi muốn khóc ta đều không thấy được, ha ha..."

Dương Tuyết gia sân vẫn còn lớn, Lâm Vũ cũng không cần chạy đi ra bên ngoài rồi, trực tiếp ở trong sân chạy vòng làm nóng nguoi, luyện mấy lần Bát quái chưởng sau, lại bắt đầu tu luyện bát quái sáu mươi bốn kiếm, từ đầu đến cuối không sai biệt lắm nửa giờ, liền thu kiếm đi trở lại phòng khách.

Có thể vấn đề tới, Lâm Vũ thật muốn thu hồi trước câu nói kia.

Hóa ra Dương Tuyết lớn như vậy, căn bản là không có xuống bếp, trước không quản mùi vị thế nào, nhưng cái này về ngoài, thật sự làm nguoi không dám tăng bốc.

Nấu tô mì đều muốn đem một ít gia vị đốt tiêu, thật không biết nàg rớt cuộc là làm sao làm đi ra.

"Nguoi muốn cười thì cứ việc cười đi, đây là ta này thế hệ lần đầu tiên xuống bếp, lúc trước chỉ có thể ngâm mì ăn liền." Dương Tuyết đỏ mặt, hận không được trực tiếp đánh một cái kẻ đất cho bỏ vào.

Cái này quả thực quá mất mặt, hay là ở mình thích trước mặt nam nhân.

Trong nhà bảo mẫu cũng không nhìn được cười trộm, thuận tiện nhìn một chút cô gia đến cùng sẽ là phản ứng gì.

"Làm sao sẽ?" Lâm Vũ khẽ mỉm cười, ngồi vào trước bàn ăn, đem bên trong một tô mì sợi bung đến trước mặt mình, cầm đũa lên liền ăn.

Nói thật, thực sự là... Quá khó ăn, muối thả hơn nhiều, một ít gia vị bị đốt trọi, hỏa hầu cũng nắm giữ được không được, nước thả chậm, một tô mì sợi tất cả đều là quái vị!

Nhưng ngay cả như vậy, Lâm Vũ vẫn là ăn nồng nhiệt, vừa ăn còn một bên không ngừng khen ăn thật ngon.

"Thật sao?" Dương Tuyết kinh ngạc vui mừng nhìn Lâm Vũ, này hai chén mì cái thực sự quá khó coi, chính nàg đều cho là không có cách nào ăn đây.

Nhưng nhìn đến Lâm Vũ dáng vẻ, mùi vị hẳn rất không tệ!

Phải biết Lâm Vũ khẩu vị sớm đã bị Mục Tư Ngữ cấp dưỡng tha, có thể bị hán khen, mùi vị tuyệt đối sẽ không kém đi nơi nào, chỉ là về ngoài khó coi một điểm thôi.

"Ta đây về sau bình thường làm cho nguoi ăn có được hay không?" Dương Tuyết khoe miệng mang theo thỏa mãn mỉm cười.

"Không thành vấn đề." Lâm Vũ cười gật đầu một cái, trong lòng còn bỏ thêm hai chữ: Mới là lạ!

Nếu là ăn nhiều mấy bữa, coi như mình tồn tại mấy phần tu vi, giống vậy không thoát được đau bụng vận mệnh, nhưng Lâm Vũ thật sự không nghĩ quét nàg tâm tình.

Nhưng là, Lâm Vũ lại bỏ quên một chuyện, chính là Dương Tuyết trực tiếp làm hai chén, chờ hán khi phản ứng lại sau, Dương Tuyết đã tại bên cạnh nàg, bung lên một cái khác chén, đại khẩu mà ăn một miếng.

Nhưng mà, chỉ nghe trong tay chiếc đũa đùng đùng hai tiếng rơi trên mặt đất, sắc mặt từ đỏ chuyển bạch, chuyển từ trắng thành xanh, từ thanh lại chuyển bạch... Xuyên kịch biến sắc mặt cũng không gì hơn cái này!

Lâm Vũ muốn ngăn cản, đã không còn kịp rồi...

Chương 185: Tới gọi một tiếng thúc

"Nôn..." Dương Tuyết che miệng, bước nhanh chạy vào phòng vệ sinh.

Khi khi!

Nhìn nàng phản ứng, bên cạnh bảo mẫu trực tiếp bật cười.

Vốn là nàng nên vì hai người chuẩn bị bữa ăn sáng, tiểu thư nhà mình đột nhiên chạy vào phòng bếp, nói muốn tự thân xuống bếp cho cô gia làm điểm tâm, bảo mẫu không cưỡng được, không thể làm gì khác hơn là để tùy đi, làm hai chén mì cái ra nồi sau, bảo mẫu liếc mắt liền nhìn ra khẳng định rất khó ăn.

Cũng thua thiệt tự mình cô gia, lại còn có thể ăn nóng nhiệt, có thể thấy bọn họ cảm tình tương đương thâm hậu.

Lâm Vũ cười lắc đầu một cái, thuần thực đem tô mì sợi này ăn xong, thấy Dương Tuyết vẫn chưa về, lại bung lên nàng kia một chén, toàn bộ xuống cái bụng.

"Tiểu Vũ, người toàn bộ ăn?" Dương Tuyết trở lại phòng ăn thời điểm, nhìn hai cái trống không chén, không dám tin theo dõi hẳn.

Vấn đề là, hẳn là như thế ăn hết?

Dương Tuyết tại phòng vệ sinh nhưng là ói gần nửa ngày, còn thối rồi nhiều lần miệng, mới đem trong miệng quái vị dè đi xuống!

"Ăn!" Lâm Vũ gạt đầu một cái.

"Nhưng là, như vậy sẽ ăn xấu cái bụng, ta... Ta..." Dương Tuyết ta nửa ngày, cũng nói không ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Vốn là nàng cũng là một mảnh lòng tốt, hơn nữa muốn vì Lâm Vũ tự mình làm một phần bữa ăn sáng, kết quả làm chuyện xấu, nếu là Lâm Vũ ăn đau bụng, chính mình tội lỗi có thể to lắm.

"Không việc gì, đừng quên ta là thầy thuốc, người cũng là một thầy thuốc, có sao không ta biết rất rõ." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Đứng lên, tại Dương Tuyết nhìn soi mói đi vào phòng vệ sinh, Dương Tuyết còn tưởng rằng hẳn là phải đi ói, kết quả Lâm Vũ chỉ đánh một vòng tự ra tới, trên tay còn cầm lấy một cái làm ướt khăn lông, chính là nàng rửa mặt dùng khăn lông.

"Người xem một chút người, vì làm một bữa ăn sáng, kết quả đem chính mình biến thành bán than củi ông." Lâm Vũ cầm lấy khăn lông đi tới trước mặt nàng, êm ái giúp nàng lau lấy trên mặt dính nổi tro.

"Tiểu Vũ, thật xin lỗi..."

"Cái này có gì thật xin lỗi? Người muốn tự mình làm cơm cho ta ăn, ta cảm kích còn không kịp đây, bắt quá về sau không muốn lại cậy mạnh, biết không?" Lâm Vũ êm ái khuyên nhủ, nhìn Dương Tuyết cái bộ dáng này, thật rất khiến người đau lòng.

Một cái xinh đẹp, trong lòng chứa chính mình, còn nguyện ý vì mình tự mình xuống bếp học nấu cơm nữ hài, nàng nhất cử nhất động nói không cảm động, không thỏa mãn, đây tuyệt đối là lừa gạt quỷ!

Chỉ bất quá... Minh đã có vợ, nếu không thật đúng là rất có thể cùng nàng xác định quan hệ yêu thương.

"Được rồi, hôm nay người còn phải đi làm, làm tiếp cơm đã không còn kịp rồi, người phải đi bên ngoài ăn chút." Lâm Vũ giúp Dương Tuyết đem mặt lau sạch sau, đi trở về phòng vệ sinh đem khăn lông rửa sạch sẽ thả lại chỗ cũ.

Trở lại phòng khách, dắt Dương Tuyết tay ra cửa, giúp nàng kêu một máy xe taxi.

Đưa nàng sau khi rời khỏi, Lâm Vũ mình cũng ngăn cản một máy xe taxi, lái về phía một hướng khác.

Sáng hôm nay, chính là Đỗ Trạch Văn hai huynh muội bọn họ ngày mở phiên tòa tử, coi như Đỗ gia huynh muội người giám hộ Lâm Vũ, tự nhiên cũng phải ngồi vào nguyên cáo chỗ ngồi đi.

Nhìn trước mắt nhà này tầng sáu vật kiến trúc, còn có phía trên kia vàng chói lợi bốn chữ lớn, Lâm Vũ tại chỗ chấp tay đứng hồi lâu, nói thật, đây là

chính mình có sinh lấy lần đầu tiên tới tòa án.

"Tiểu Vũ." Diệp Tầm Lan thanh âm truyền tới.

Lâm Vũ quay đầu lại, khẽ mỉm cười, đạo: "Các người như thế đều tới?"

Loại trừ hai cái tiểu người trong cuộc ở ngoài, Diệp Tầm Lan, Mục Tư Ngữ, Lục Mộng Tâm, Lưu Minh Nguyệt.

Thậm chí chỉ biết một lòng tu luyện Lâm Ánh Tuyết cũng đi theo tới, cô nương này đừng xem nàng tính tình rất lạnh, nhưng thật ra là thuộc về trong nóng ngoài lạnh, đối với người bên cạnh vẫn luôn là lạnh lẽo quan tâm, sẽ không nói cho người khác nghe, nhưng biết làm cho người khác nhìn, đúng là Lâm Vũ bên người một cái hiểm có trợ thủ.

"Vậy làm sao nói, cũng là nhà chúng ta đại sự, cho nên tất cả mọi người tới." Diệp Tầm Lan tiến lên kéo Lâm Vũ cánh tay, mỉm cười nói, "Đúng rồi, người và Dương Tuyết tỷ phát triển tới trình độ nào? Có hay không để cho nàng trực tiếp làm ta cùng tư ngữ Tam muội?"

"Tam muội... Người cảm thấy này có thể sao?" Lâm Vũ khoe miệng giật một cái, "Được rồi, chúng ta đi vào trước đi."

Lời như vậy đề cũng không cần tiếp tục dây dưa tiếp cho thỏa đáng.

Mọi người đi vào, hỏi dò một phen sau liền đi tới tra hỏi phòng khách.

Vụ án này dây dưa người thật ra thì rất ít, hơn nữa nguyên bị cáo song phương đều không phải đại nhân vật gì, cho nên tới chờ phán xét căn bản không có mấy người, nhưng bởi vì Lâm Vũ quan hệ, tới chờ phán xét đều là một vài đại nhân vật, chỉ bằng vào cục trưởng cục công an thành phố Trương Văn Hưng cũng đủ đề trấn áp rất nhiều người!

Loại trừ Trương Văn Hưng ở ngoài, Trương Hiểu Nhã, còn có đương thời phụ trách vụ án này Tạ cục trưởng, đều lục tục tới.

Cũng không lâu lắm, đi vào nhân vật một cái so với một cái đại.

"Tiểu Vũ, để ta giới thiệu một chút, đây là chúng ta thành phố Đông Hoa Lâm thị trưởng, hai người các người tại năm trăm năm trước vẫn là cùng một nhà người đầu." Trương Văn Hưng kéo Lâm Vũ đi tới một cái tướng mạo bình thường, cả người trên dưới lại lộ ra một cỗ uy nghiêm trung niên nam nhân trước mặt.

Người này, Lâm Vũ tại trên tivi không ngừng gặp một lần, chính là thành phố Đông Hoa Thị trưởng chính sách bảo vệ rừng dân, cùng Lâm Vũ cùng một cái họ.

Đương nhiên cũng chỉ là cùng họ thôi, không có bất kỳ quan hệ thân thích, lại nói trong thiên hạ họ Lâm người nhiều hơn nhiều, đừng phải cùng họ người cũng không có cái gì đáng kinh ngạc.

"Lâm thị trưởng, hạnh ngộ." Lâm Vũ hướng về phía chính sách bảo vệ rừng dân đưa tay phải ra.

"Lâm tổ trưởng quá khách khí." Chính sách bảo vệ rừng dân thụ sủng nhược kinh mà cùng Lâm Vũ bắt tay, "Nghe nói Lâm tổ trưởng gặp một ít chuyện, cho nên quyết định tới xem một chút, chúng ta thành phố Đông Hoa ra như vậy chuyện, là ta cái này một thành phố dài không làm tròn bổn phận, mong rằng Lâm tổ trưởng không nên phiền lòng."

"Bất quá Lâm tổ trưởng xin yên tâm, luật pháp nhất định sẽ còn bị người hại một cái công đạo!"

"Được rồi, không muốn như vậy phía chính phủ." Lâm Vũ thấy thân phận của mình ảnh hưởng đại gia tâm tình, bất đắc dĩ cười một tiếng, "Đại gia tùy ý điểm, ta bây giờ chỉ là nguyên cáo người giám hộ, không phải là cái gì tổ trưởng, không ngại mà nói ta gọi người một tiếng lão ca, dù sao chúng ta cũng là người trong tộc."

Chính sách bảo vệ rừng dân đúng là một cái tốt Thị trưởng, chẳng những Lâm Vũ cho là như thế, thành phố Đông Hoa tuyệt đại đa số dân chúng đều cho là như thế, từ lúc hấn thượng vị tới nay, xác thực là dân chúng đã làm nhiều lần chuyện thật.

Thành phố Đông Hoa mấy năm này kinh tế nhanh chóng phát triển, chính sách bảo vệ rừng dân tuyệt đối phải nhớ công đầu!

Nếu không, Lâm Vũ điều đều không biết điều hấn.

Chính sách bảo vệ rừng dân năng lực lại lớn, nhưng từ đầu đến cuối vẫn là một người bình thường, thủ đoạn không thể thông thiên, có một số việc không quản được cũng bình thường.

"Ha ha ha!" Chính sách bảo vệ rừng dân hào sảng cười lớn, "Trương lão đệ nói không sai, Lâm Vũ lão đệ cũng là một người thành thật, chờ chuyện này kết, hai anh em ta thật tốt uống hai chén!"

"Lâm bá bá, các người này chính là cái gì bồi phận?" Ở một bên Trương Hiểu Nhã không nhịn được lên tiếng nói.

Lâm Vũ một mực kêu Trương Hiểu Nhã tỷ tỷ, gọi Trương Văn Hưng là Trương thúc, án tuổi tác mà tính này bản tới rất bình thường, có thể Trương Văn Hưng cùng chính sách bảo vệ rừng dân xưng huynh gọi đệ, hôm nay chính sách bảo vệ rừng dân lại cùng Lâm Vũ xưng huynh gọi đệ... Đây không

đem người lượn quanh choáng váng đó mới là chuyện lạ!

"Hiểu Nhã." Lâm Vũ liếc Trương Hiểu Nhã liếc mắt, khẽ cười nói: "Còn không mau kêu một tiếng vũ thúc? Thúc thúc lát nữa dẫn ngươi đi mua đường ăn!"

"Lâm, vũ!" Trương Hiểu Nhã gần từng chữ nói, lại làm ra móc súng động tác...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Hải tử là vô tội

"Hiểu Nhã tỷ, chỉ đùa một chút không được sao?" Lâm Vũ nhìn sang Trương Hiểu Nhã móc súng tay, "Còn nữa, ta nhờ ngươi chớ ở trước mặt ta móc súng có được hay không? Thứ nhất, ngươi dính líu đối với long tổ thành viên tiến hành thân thể con người đã kích, chỉ là đầu này tội danh đã đủ ngươi chết lên nhiều lần!"

"Thứ hai mà.."

Nói tới chỗ này, Lâm Vũ ngừng lại.

"Thứ hai là cái gì?" Trương Hiểu Nhã không hiểu hỏi.

Những người khác mặt đầy mong đợi chờ Lâm Vũ nói tiếp.

"Này thứ hai mà..". Lâm Vũ cười hắc hắc nói, "Nếu là đem ta hù dọa ra một cái tốt xấu, ta về sau không dám lấy ngươi bằng hiệu, ngươi ước chừng phải làm quả phụ rồi... Ha, cứu mạng a!! Ta muốn báo án, có người muốn mưu sát chồng!"

Trương Hiểu Nhã đã đem súng lục cho móc ra, sợ đến Lâm Vũ một hồi não loạn.

Ha ha ha...

Mọi người cười to, vốn là tại tòa án mở phiên tòa là một kiện rất nghiêm túc chuyện, kết quả bị Lâm Vũ như vậy nháo trò, này giống như là gì đó mở phiên tòa? Nói hai người là tại liếc mắt đưa tình còn tạm được!

Bất quá nói đi nói lại thì, tại tòa án bên trong liếc mắt đưa tình, phỏng chừng cũng chỉ có Lâm Vũ người này làm được!

Bất quá đùa giỡn sau đó, chính sự vẫn là phải làm.

Lâm Vũ thấy còn có không tới mười phút liền mở phiên tòa, liền dẫn Đỗ gia huynh muội ngồi ở nguyên cáo ghế, điều này làm cho Đỗ gia huynh muội có chút khựng lại, đi qua Lâm Vũ một phen khích lệ cùng an ủi sau mới bình tĩnh lại.

Lặng lẽ ngồi lấy, an tĩnh chờ mở phiên tòa.

"Tại sao ta cảm giác này nguyên cáo ghế, có điểm giống Star Wars bên trong đài chi huy?" Lâm Vũ nhỏ giọng thăm thỉ, để ở bên cạnh Trương Hiểu Nhã thiếu chút nữa một đầu ngã quỵ.

Không lâu lắm, hai cái mang còng tay người bị cảnh sát đặt lên bị cáo ghế, rõ ràng là Đỗ Trạch Văn cô cùng vợ.

Hai người trên mặt tất cả đều u tối về, đứng ở bị cáo ghế thời điểm, ánh mắt bất giác nhìn về Lâm Vũ bên người Đỗ Trạch Văn cùng Đỗ Tuyết Tinh.

Đỗ gia huynh muội ánh mắt cũng liếc đi qua, bốn người ánh mắt đụng nhau, bầu không khí trở nên có chút khác thường.

Đều là máu mủ tình thâm thân nhân, lại luân lạc tới sẽ đối mòng công đường mức độ, chuyện này đặt tại trên người người đó cũng sẽ không dễ chịu! Nhưng cái này lại quái được người nào? Muốn trách cũng chỉ có thể trách bọn họ quá mức tham lam, quá mức nhẫn tâm rồi.

Chín giờ sáng chính, một cái tuổi chừng bốn mươi tuổi quan tòa đứng ở chủ thẩm chỗ ngồi, tuyên bố mở phiên tòa.

Lâm Vũ nhận lấy Trương Hiểu Nhã đưa tới một trương in giấy, lười biếng đọc, nếu không phải hiện tại chính là mở phiên tòa thời gian, hần thái độ này,

phòng chừng lại được để cho Trương Hiểu Nhã móc súng rồi!

Trương Hiểu Nhã sâu hít thở mấy cái khí, cưỡng ép đè xuống nội tâm hỏa, đem từng món một chứng cứ bày đi ra.

Toàn bộ tra hỏi quá trình không có bất kỳ ngoài ý muốn, tại bằng chứng như núi dưới tình huống, Đỗ Trạch Văn cô cùng đương đối với phạm tội sự thật cung khai không kiêng kỵ, cuối cùng quan tòa một búa tử, làm đình tuyên bố bị cáo bị xử ở tù hơn hai mươi năm, tước đoạt chính trị quyền bao nhiêu bao nhiêu năm.

Loại trừ muốn toàn bộ trả lại theo Đỗ gia huynh muội trên người gạt tới tiền tài, còn muốn bồi thường nguyên cáo đủ loại tổn thất tám chục ngàn nguyên, phí tổn kiện tụng từ bị cáo gánh vác...

Hai cái bị cáo không có bất kỳ ngoài ý muốn bị mang đến đình đi, trước khi đi, mang theo khăn cầu con mắt nhìn Đỗ gia huynh muội liếc mắt, bốn người hai mắt nhìn nhau, Đỗ Trạch Văn đã lệ rơi đầy mặt, Đỗ Tuyết Tinh đã nhào vào Lâm Vũ trên người, mắt tiếng khóc rống.

Ai!

Lúc rời tòa án thời điểm, hai huynh muội tâm tình mới thoáng yên ổn chút ít, Tạ cục trưởng lúc này mới mở miệng, đối với hai huynh muội đạo: "Hai tử, các ngươi kia bút tiền bồi thường, đã bị bọn họ bỏ ra một trăm ngàn, bất quá ngươi yên tâm, thúc thúc sẽ phái người làm xong, nếu như đối phương không có hiện kim, bọn họ tài sản sẽ cầm đi đầu giá, cộng thêm kia tám chục ngàn, tổng cộng một trăm tám chục ngàn sẽ mau chóng cho các ngươi."

"Lâm đại ca, chúng ta có thể hay không không muốn kia một trăm ngàn?" Đỗ Trạch Văn ngẩng đầu nhìn Lâm Vũ, có chút hơi khó nói: "Cô gia còn có một cái biểu tỷ, nếu như đem nhà bọn họ nhà ở toàn bán, biểu tỷ làm sao bây giờ? Hơn nữa biểu tỷ ta vẫn đối với chúng ta rất tốt."

Nghe lời này, những người khác mặt lộ thờ dài vẻ.

Cuối cùng vẫn là một cái tham chữ, chẳng những hại chính mình, còn muốn liên lụy trong nhà con cái, sao phải khổ vậy chứ?

Theo phương diện pháp luật mà nói, nếu như đối phương trong nhà thu thập không đủ một trăm tám chục ngàn, coi như đưa bọn họ nhà ở đầu giá xuống, cũng không có ai có thể nói gì đó, nhưng vấn đề là làm như vậy, tương đương với lại hại một đứa bé!

Khó khăn a!

Lựa chọn thế nào, đều khó khăn!

"Là nàng sao?" Lâm Vũ đưa tay hướng bên cạnh chỉ chỉ.

Mọi người men theo Lâm Vũ chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một mười lăm mười sáu tuổi cô bé, chính chảy nước mắt núp ở một cây cột giây điện sau, len lén nhìn bên này.

"Vũ Vi tỷ!" Đỗ gia huynh muội đồng thời kêu một tiếng, tránh ra Lâm Vũ tay chạy tới, một trái một phải kéo cô gái kia tay.

Đưa nàng mang tới Lâm Vũ trước mặt sau, Đỗ Trạch Văn lần nữa mở miệng nói: "Lâm đại ca, đây chính là ta biểu tỷ, nàng kêu hướng Vũ Vi, biểu tỷ vẫn đối với chúng ta đều rất tốt, lúc trước có cái gì tốt ăn, cũng sẽ len lén tại ẩn tàng để lại cho chúng ta, Lâm đại ca, những tiền kia chúng ta không cần có được hay không?"

Diệp Tầm Lan mấy người các nàng nữ hài nghe nói như vậy, đều len lén vệt nổi lên nước mắt, hướng Vũ Vi đây cũng tính là thiện hữu thiện báo rồi, nếu như nàng và cha mẹ của nàng giống nhau, chỉ sợ hậu quả nhưng là không còn tốt như vậy...

"Trạch văn, tuyết tình, đây là chúng ta gia thiếu các ngươi, ta sẽ trả lại cho các ngươi." Hướng Vũ Vi thần tình kiên định đối với Đỗ gia huynh muội đạo, sau đó nhìn Lâm Vũ: "Vị đại ca kia, cảm ơn ngươi giúp hai người bọn họ, nhà ta xác thực không có nhiều tiền như vậy rồi, nếu như phải đem nhà ở bán đi, liền trực tiếp đi mua đi."

"Nhưng là biểu tỷ, vậy ngươi làm sao?" Đỗ Trạch Văn gấp giọng nói.

"Ta, chuẩn bị thôi học ra ngoài đi làm." Hướng Vũ Vi lần nữa chảy nước mắt.

Một mười lăm mười sáu tuổi hài tử, chính là đi học tuổi tác, lại bởi vì cha mẹ phạm sai lầm, đem nàng cũng cho làm liên lụy.

Nhưng này thì có biện pháp gì? Thiếu nợ thì trả tiền là lẽ bất di bất dịch chuyện, cha mẹ đã vào ngục giam, sở hữu gánh nặng đều đè ở nàng trên người một người.

"Nơi này không phải là nói chuyện địa phương, ngươi đi theo ta." Lâm Vũ vừa nói, liền xoay người đi vào phụ cận một gian quán trà.

Những người khác nhìn nhau, chính sách bảo vệ rừng dân mấy người bọn họ suy nghĩ chuyện này để cho Lâm Vũ xử lý là tốt rồi, vì vậy trực tiếp nói ra cáo từ, Diệp Tầm Lan mấy người các nàng đưa đi chính sách bảo vệ rừng dân bọn họ sau, cũng cùng đi theo vào gian này quán trà, cũng tại một cái ghé lộ trung tìm được sắc mặt nặng nề Lâm Vũ.

"Ngồi." Lâm Vũ đối với hướng Vũ Vi giọng cảm lên.

Hương Vũ Vi do dự một chút , theo lời ngồi ở Diệp Tâm Lan bên người , thấp thòm mà cúi thấp đầu , nắm vạt áo mình.

"Nhà ngươi còn có người nào ?" Lâm Vũ uống một hớp trà , trực tiếp hỏi nổi lên chính sự.

"Ta ông nội bà nội phải đi trước , ba mẹ lại... Hiện tại chỉ có ta một người." Hương Vũ Vi không hiểu Lâm Vũ tại sao hỏi như vậy , nhưng vẫn là nó thật đáp trả hần vấn đề.

Lâm Vũ gật đầu một cái , một thân một mình , chuyện này ngược lại vẫn dễ giải quyết.

"Tiểu Vũ , ta xem nàng so với nàng cha mẹ biết lý lẽ hơn nhiều, nếu không người giúp đỡ nàng ? Cha mẹ của nàng là phạm sai lầm , có thể nàng nhưng là vô tội a." Diệp Tâm Lan không nhịn được lên tiếng nói , "Ta ngược lại thật ra có một cái đề nghị , đương nhiên , đến cùng có giúp hay không , cuối cùng từ người tới quyết định."

Loại sự tình này , đặt tại trên người người đó cũng không tốt chọn , Diệp Tâm Lan nói không sai , hài tử dù sao cũng là vô tội , muốn là cái dạng này sẽ bị hủy nàng , nói thế nào cũng là một việc tội lỗi.

"Lan tỷ , đem người đề nghị nói nghe một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Bụi bậm lắng xuống

Diệp Tâm Lan hơi do dự một chút , mở miệng lần nữa: "Ta đề nghị chính là , dứt khoát đem hương gia những thứ kia tài sản bán đi..."

"Lan tỷ tỷ!"

"Lan tỷ tỷ người..."

Những người khác phát ra âm thanh , không dám tin tưởng nhìn Diệp Tâm Lan , đây là giúp hương Vũ Vi sao? Xác định không phải hại nàng ?

Thế nhưng suy nghĩ một chút lại không đúng, Diệp Tâm Lan tâm cho tới nay đều là rất hiền lành , gặp phải như vậy chuyện , không có khả năng không giúp.

Nhưng hôm nay như thế đột nhiên biến thành cái bộ dáng này ?

"Ta biết Lan tỷ đề nghị là cái gì." Lâm Vũ mà nói dám đồng suy nghĩ kéo trở lại , "Bởi vì cha mẹ sự tình , hương Vũ Vi ở nhà chịu sẽ bị người bạch nhãn , cùng nó như vậy , còn không bằng trực tiếp đem bên kia hết thảy đều xử lý xong , bắt đầu lại cuộc sống mới , Lan tỷ , ta nói không sai chứ ?"

Diệp Tâm Lan gật đầu một cái: "Cũng là người đứng đầu biết ta , vậy kế tiếp chuyện , người biết ta chuẩn bị làm sao an bài sao?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Chúng ta lập tức liền muốn dọn nhà , hiện tại ở phòng trống không cũng là trống không , người là muốn cho hương Vũ Vi cùng trạch vẫn còn có tuyết tình , ba người bọn hần cùng Lục lão sư ở nơi đó , về phần bọn hần ba cái học tập cùng phương diện sinh hoạt sự tình , có Lục lão sư tại căn bản không cần lo lắng , đúng không ?"

Diệp Tâm Lan lần nữa gật đầu , nàng đề nghị chính là như vậy.

Lâm Vũ mua biệt thự thủ tục cũng sớm đã làm đủ , đồ gia dụng mà nói hôm nay liền có thể toàn bộ đưa đến , bởi vì lúc trước nhà ở căn phòng không đủ , khẳng định lập tức phải dọn vào nhà mới , thế nhưng lấy trước kia phòng , vẫn là phải có người ở.

Vốn là Lâm Vũ liền định để cho Lục Mộng Tâm mang theo Đỗ gia huynh muội ở nơi đó , chờ Thanh Sơn học đường xây xong sau sẽ để cho Lục Mộng Tâm mang bọn hần hai người qua bên kia đi học.

Hiện tại nhiều hơn một cái hương Vũ Vi , nhìn nàng tuổi tác , hần là muốn lên trung học , Thanh Sơn học viện vừa mới bắt đầu khẳng định chỉ có tiểu học chương trình học , nhưng trên có trung học cùng cao trung , những thứ này cũng không thành vấn đề.

"Chuyện này xác thực có thể được , nhưng chúng ta không thể làm chủ , vẫn là xem bọn hần chị em ba người đi." Lâm Vũ trực tiếp đem quyền quyết

định giao cho Đỗ gia huynh muội cùng hưởng Vũ Vi.

Nếu như người trong cuộc không muốn, đề nghị khá hơn nữa cũng là uống công.

"Vũ Vi tỷ, người theo chúng ta ở cùng nhau có được hay không?" Đỗ Tuyết Tinh kéo hướng Vũ Vi tay, làm nũng nói.

"Nhưng là, ta..." Hướng Vũ Vi vẫn còn có chút do dự.

"Vũ Vi tỷ, người cứ yên tâm đi, Lâm đại ca cùng Lan tỷ tỷ các nàng đều rất tốt, cô cùng dưỡng làm việc, cùng người lại không có chút quan hệ nào, Lâm đại ca cũng sẽ không bởi vì bọn họ chuyển đổi với người như vậy, hơn nữa người bây giờ một người ở nhà ở bên kia, thật thật không tốt, Vũ Vi tỷ, người liền dời tới chứ?" Hiểu chuyện Đỗ Trạch Văn cũng ở đây một bên không ngừng khuyên nhủ.

Hướng Vũ Vi nhìn một chút Đỗ Trạch Văn, lại nhìn một chút Đỗ Tuyết Tinh, cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào Lâm Vũ trên người: "Lâm đại ca, ta có thể kêu như vậy người sao?"

Lâm Vũ gật đầu: "Có thể."

"Người thật không để ý ta cha mẹ người làm việc?"

"Cha mẹ người làm việc, ta rất tức giận, nếu như theo ta tính khí, bọn họ hiện tại đã không ở nhân thế rồi, nhưng đó là đối với người cha mẹ, cùng người không có chút quan hệ nào, mới vừa rồi trạch văn cũng nói, ta sẽ không bởi vì người cha mẹ sự tình đối với người có thành kiến, chung quy cha mẹ người là người cha mẹ, người là người, được rồi, ta đến đây là hết lời, người tự quyết định đi." Lâm Vũ nói xong, lại đem vấn đề đá cho hướng Vũ Vi.

Tiểu Y mới vừa rồi cũng đã nhắc nhở Lâm Vũ, nói tiểu cô nương này có công đức trong người, tại lúc trước khẳng định làm qua không ít chuyện tốt.

Nếu không cũng không khả năng sẽ có công đức trong người.

Có thể thấy tiểu cô nương này cùng nàng cha mẹ hoàn toàn là hai cái dạng, còn có chính là, Lâm Vũ không chỉ một lần nghe được Đỗ gia huynh muội lặng lẽ nói, loại trừ học tập lên sự tình bên ngoài, cơ hồ mỗi lần đều nhắc tới rồi bọn họ cái kia biểu tỷ, đương nhiên nội dung đều là tốt.

Nếu không, Lâm Vũ thật đúng là không muốn quản những chuyện xấu này.

Hướng Vũ Vi suy tính hồi lâu, suy nghĩ biểu đệ biểu muội cũng cần chiếu cố, cuối cùng vẫn gật đầu đáp ứng Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đề nghị.

"U!" Đỗ Tuyết Tinh cao hứng nhảy cồm lên, "Chúng ta lại có thể cùng Vũ Vi tỷ ở cùng một chỗ, Lâm đại ca, cảm ơn người!"

Vừa nói liền nhào tới Lâm Vũ trên người, tại hán trên mặt hôn một cái.

Có thể thấy nàng đối với cái này biểu tỷ có bao nhiêu lệ thuộc vào.

"Được rồi!" Lâm Vũ cười nheo một cái Đỗ Tuyết Tinh gương mặt, ngay sau đó nhìn Diệp Tầm Lan: "Lan tỷ, nếu không chúng ta bây giờ về nhà, ta đói rồi."

"Hiện tại mới mười điểm người liền đói? Buổi sáng tại Dương Tuyết tỷ trong nhà chưa ăn bữa ăn sáng sao?" Diệp Tầm Lan ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ, Dương gia không có khả năng liền hán bữa ăn sáng đều không chuẩn bị đi?

Này tựa hồ cũng quá không nói được.

"Ăn, còn ăn nàng tự tay nấu hai bát lớn mì sợi."

"Vậy người còn đói bụng?" Diệp Tầm Lan liếc nàng một cái, lập tức lại nghĩ tới điều gì, "Dương Tuyết tỷ kỹ thuật nấu nướng như thế nào đây?"

Lâm Vũ nặn ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười: "Nàng hôm nay lần đầu tiên xuống bếp."

"Biết..."

Loại trừ Đỗ gia huynh muội, tất cả mọi người đều lộ ra một cái bưng bình đại ngộ vẻ mặt, cũng thua thiệt Lâm Vũ có thể ăn hai bát lớn!

Đoán chừng là Lâm Vũ không nghĩ quét Dương Tuyết mặt mũi, nắm lỗ mũi ăn hết! Không có ăn xấu cái bụng, đã muốn thiêu cao hương!

Trong nhà lại tăng thêm một cái thành viên mới, sự tình lại vừa là có trùng hợp như vậy, cái này thành viên mới đồng dạng là gia đình không lành lặn.

Sau khi về đến nhà, Lâm Vũ đưa nàng an bài tại Lục Mộng Tâm hiện tại phòng ở gian, Đỗ gia huynh muội căn phòng không thay đổi, về phần Lục Mộng Tâm, chính là ở đến Lâm Vũ trước phòng ngủ.

An bài xong căn phòng, Lâm Vũ đem bao trùm tại gian phòng của mình bên trong Tụ Linh Trận cho thu, theo không gian truyền thừa xuất ra hai bộ trên đường trở về mua laptop, chia ra cho rồi Lục Mộng Tâm cùng hướng Vũ Vi một máy, cũng cho Lục Mộng Tâm một trương cát mảy chục ngàn nguyên

thẻ ngân hàng.

"Lục lão sư , đây là Vũ Vi các nàng chị em ba người sinh hoạt phí cùng cái khác chi tiêu , yêu cầu mua cái gì người nhớ kỹ cho các nàng mua , nếu như không đủ tiền , nhớ kỹ cùng ta nói , ba người các nàng liền nhờ người."

"Yên tâm đi." Lục Mộ Dung Tâm nhận lấy thẻ ngân hàng , "Ta sẽ chiếu cố tốt các nàng ba cái , ta biết người rất bận , nhưng vẫn là hy vọng người về sau có thể bình thường trở lại thăm một chút."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Ta sẽ tận lực giành thời gian tới."

Lại giành thời gian cũng liền hình dáng kia , mua ngôi biệt thự kia , thứ nhất là an bài người nhà vấn đề ở , chủ yếu nhất vẫn là muốn tìm một cái thích hợp tu luyện tràng chỗ.

Hiện tại nên chấm dứt sự tình đều đã chấm dứt , không chấm dứt sự tình , thời cơ cũng còn chưa tới , chính mình trước mắt phải làm , chính là một lòng đi tu luyện tăng thực lực lên , có thực lực sau đó , lại đi kết những thứ kia còn không có chấm dứt chuyện.

Về phần cái khác một ít chuyện vụn vặt , giống như trường học xây dựng cùng tài liệu giảng dạy in , còn có đơn được đấu giá sự tình , vẫn ủy thác cho Hứa gia , bất quá kế hoạch có chút thay đổi , chuyện này để cho Lưu Minh Nguyệt cùng Hứa Phong xử lý là được , Lâm Vũ chính mình không cần như thế nhúng tay.

Hiện tại , loại trừ Vân Sơn Y Viện bên kia ở ngoài , gần đây tựa như không có gì những chuyện khác , có chuyện cũng là chờ đồ thạch sẽ bắt đầu , còn có chính là , chờ tháng chạp mừng tám lên Võ Đang sơn..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Hai tháng sau

Hai tháng sau.

Thành phố Đông Hoa , sơn thủy Giãn trong một ngôi biệt thự.

Sáng sớm , trời còn chưa sáng.

"Xem ra không thể tại đi Yên kinh trước đột phá đến luyện tinh hóa đệ lục trọng rồi." Lâm Vũ dừng lại luyện công , mở hai mắt ra , trên mặt hơi lộ ra bất đắc dĩ.

"Tiểu Vũ , đột phá thất bại sao?" Đã sớm tỉnh lại Diệp Tâm Lan không khỏi quan tâm hỏi.

Lâm Vũ nhìn hai nữ quan tâm thân sắc , khẽ mỉm cười , đạo: "Cũng không tính thất bại , tu luyện càng đi về phía sau , đột phá muốn tiêu phí thời gian thì càng nhiều , dù sao chuyện này cũng không cưỡng cưỡng , phỏng chừng tại trong vòng 3 ngày liền có thể đột phá đệ lục trọng rồi."

Một tháng trước , Lâm Vũ xác định tương chính khôi hãn sau đó , liền đệ trình đơn từ chức , Diệp Thanh Nguyên cùng Trương Viễn Sơn mặc dù hết sức giữ lại , nhưng cuối cùng không giữ được ý đi đã quyết Lâm Vũ.

Và lại , Lâm Vũ thân phận bày ở nơi đó , về sau mặc dù sẽ không buông tha làm thầy thuốc , nhưng coi như long tổ Phó tổ trưởng , căn bản không khả năng một mực ở tại Vân Sơn Y Viện.

Cứ như vậy tại một tuần trước , Lâm Vũ chính thức nghỉ việc , cùng hãn cùng nhau nghỉ việc , còn có Diệp Tâm Lan.

Thật ra thì , Lâm Vũ không tính hoàn toàn nghỉ việc , mà là treo một cái đặc biệt chuyên gia loại hình chức vị , không cần mỗi ngày đi bệnh viện làm , bởi vì bình thường chứng bệnh đã không cần hãn xuất thủ , hoàn toàn có thể giao cho những người khác.

Trừ phi gặp phải một ít nghi nan tạp chứng , cùng với cái khác người không giải quyết được , nhất định phải Lâm Vũ tự mình xuất thủ chứng bệnh , Lâm Vũ mới có thể xuất thủ.

Đây cũng tính là cho Diệp Thanh Nguyên một câu trả lời thỏa đáng.

Mà trước mắt Trung y khoa thay thế Lâm Vũ vị trí người, thật ra khiến người có chút ngoài ý muốn, người này không là người khác, đúng là hần thê tử, Mục Tư Ngừ.

Mục Tư Ngừ bản thân tự ra sống ở Lâm gia, mặc dù gia gia không có đem y thuật truyền cho Lâm Cảnh Hoán, nhưng nàng mấy năm nay tại những địa phương khác tiếp xúc qua một ít Trung y kiến thức, tồn tại tương đối khá cơ sở.

Đi qua khoảng thời gian này học tập, hơn nữa Lâm Vũ hết lòng dạy dỗ, y thuật mặc dù không đạt tới Lâm Vũ như vậy trình độ, vốn lấy tiểu Y bình trắc, nàng như cũng có truyền thừa hệ thống, châm cứu cùng phương thuốc coi như là miễn cưỡng đạt tới Trung cấp, khuyết thiếu chỉ là một ít kinh nghiệm mà thôi.

Nhưng những thứ này đều đã không phải là vấn đề mấu chốt, tại hai tháng trước nàng liền theo Lâm Vũ tại bệnh viện thực tập, hiện tại đã có thể độc lập chữa trị một ít bệnh thường gặp đau đớn.

"Tư ngừ, mấy ngày nay làm việc đã quen thuộc chưa?" Nhớ tới chuyện này, Lâm Vũ hỏi tới Mục Tư Ngừ làm việc tình trạng.

Nàng tại Vân Sơn Y Viện đi làm đã có một tuần, nên quen thuộc hẳn là đều đã quen thuộc.

"Có Tuyệt tỷ tỷ hỗ trợ, hết thầy đều còn thuận lợi đây." Mục Tư Ngừ mỉm cười nói, "Chỉ là có chút người, luôn cũng không có việc gì muốn tìm ta, cũng còn khá có Tuyệt tỷ tỷ tại, nếu không ta còn thật không biết nên đối phó thế nào."

Nói tới chỗ này, Mục Tư Ngừ sắc mặt hơi đỏ lên.

Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan nhìn nhau cười một tiếng, đây hoàn toàn là trong dự liệu chuyện, lấy Mục Tư Ngừ sắc đẹp, sẽ không dẫn đến một ít con ruồi đó mới không bình thường!

Vân Sơn Y Viện thầy thuốc biết rõ nàng là Lâm Vũ thê tử, không dám thế nào, nhưng đến khám bệnh người cũng không biết, thậm chí có một lần lúc tan việc, nàng thiếu chút nữa bị người cho trời, bất quá dự mưu trời người nàng cũng quá xui xẻo, tồn tại luyện tính hóa đệ tử trọng tu vì Mục Tư Ngừ, bản thân liền không phải người bình thường có thể đối phó.

Đương nhiên cũng không cần nàng xuất thủ, đối phương còn không có trả hành động, liền bị núp trong bóng tối bảo vệ nàng long tổ thành viên một hồi đánh no đòn, trực tiếp cho Vân Sơn Y Viện mang đến nhất bút nghiệp vụ, bây giờ còn tại treo truyền dịch đây.

Lâm Vũ một tay ôm lấy Mục Tư Ngừ eo nhỏ nhắn, đạo: "Tư ngừ, chuyện này không cần lo lắng, có chuyện gì, trực tiếp tìm long tổ thuộc hạ là được, còn nữa, ta cùng Lan tỷ xé chiều hôm nay sẽ lên đường đi Yên kinh, nếu không người cùng chúng ta cùng đi?"

"Tiểu Vũ, ta không đi, ta bây giờ là thầy thuốc, bệnh nhân cần ta." Cho tới nay đối với Lâm Vũ nghe lời răm rắp Mục Tư Ngừ, khó được cự tuyệt, "Người và Lan tỷ tỷ chơi được vui vẻ lên chút, hơn nữa, người cũng phải tìm chút thời giờ đơn độc bồi bồi Lan tỷ tỷ rồi."

Lâm Vũ gật đầu một cái, hẳn vẫn cảm thấy chính mình thiếu nợ Diệp Tâm Lan, mà Mục Tư Ngừ trong lòng cũng vẫn cảm thấy chính mình thật xin lỗi Diệp Tâm Lan, cứ việc hai người đều biết Diệp Tâm Lan sẽ không để ý, hơn nữa loại sự tình này cũng không tồn tại đền bù không đền bù, nhưng bất kể nói thế nào, Diệp Tâm Lan mới là phòng chính, Lâm Vũ nhiều tìm chút thời giờ theo nàng là hẳn là.

"Tư ngừ, người chính là giống như trước đây, ta đều nói qua rất nhiều lần rồi, chúng ta là chị em gái, chuyện gì không muốn tính được rõ ràng như vậy." Diệp Tâm Lan vươn ngọc thủ, tìm tới Mục Tư Ngừ tay, chông chéo giữ tại cùng nhau, "Tiểu Vũ, đương thời ta gọi người cưới hai người chúng ta, người còn bắt đắc dĩ! Nếu là bỏ lỡ tư ngừ tốt như vậy một cái thê tử, ta xem người tìm ai khóc đi!"

Lâm Vũ lắc đầu cười khổ.

Thứ dậy giờ luyện sau, Lâm Vũ liền ở trong sân bên cạnh cái bàn đá, theo người nhà cùng nhau hưởng thụ bữa ăn sáng.

"Tiểu Vũ, người cho ta kia năm viên đan dược, lập tức phải bắt đầu chụp viên thứ nhất rồi, người đồng học ngày hôm qua gọi điện thoại để cho ta hỏi một chút người, người chừng nào thì đi Yên kinh?" Lưu Minh Nguyệt vừa ăn bữa ăn sáng, một bên hỏi tới chính sự.

"Ta lần này sẽ đi Yên kinh cùng hần hội họp, đến lúc đó sẽ có an bài." Lâm Vũ không chút suy nghĩ hồi đáp.

Yên kinh trận kia đồ thạch sẽ đã bắt đầu rất nhiều ngày, Lâm Vũ cần phải toàn bộ mau đi tới kiếm bọn truyền thừa điểm, về phần đan dược chuyện, càng là mơ hồ không được, một viên đan dược nhưng là giá trị một triệu rưỡi truyền thừa điểm, Lâm Vũ từ lúc được đến truyền thừa hệ thống tới nay, liền sáu vị số truyền thừa điểm đều chưa có tiếp xúc qua, huống chi là bảy chữ số!

Trời mới biết hiện tại địa cầu cổ võ giới, tu luyện vật liệu là một cái dạng gì tình huống, vạn nhất đem đan dược bán thua thiệt, chính mình rất có thể khóc ngất tại nhà cầu!

Nếu như không chiếm được vượt qua giá trị một triệu rưỡi truyền thừa điểm vật liệu, cũng chỉ có thể muốn những biện pháp khác kiếm lấy truyền thừa điểm.

Tiểu Y nhưng là không chỉ một lần nói qua, rất nhanh, Lâm Vũ liền đem phải tiêu hao đại lượng truyền thừa điểm, mặc dù nàng không có nói gì chuyện, nhưng Lâm Vũ cũng có thể đại thể đoán được, đây tuyệt đối cùng sau này mình phát triển cùng một nhịp thở, hơn nữa vô cùng có khả năng chính là sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp sau đó, hệ thống sẽ mở ra một cái chức năng mới.

Cái kia chức năng mới muốn tiêu hao truyền thừa điểm, sẽ là một con số khổng lồ.

Lui mười ngàn bước giảng, coi như không có cái kia chức năng mới, về sau chính mình tiêu hao cũng càng ngày sẽ càng lớn.

Đây cũng là Lâm Vũ tại sao vội vã kiểm lấy truyền thừa điểm nguyên nhân căn bản một trong.

Tiểu Y đề nghị như vậy, nhất định là có năng lý do, chính mình chiếu năng mà nói đi làm, tổng sẽ không có gì đó chỗ xấu, nói không chừng không bao lâu liền sẽ rõ ràng rồi.

Đại lượng kiểm lấy truyền thừa điểm, dưới mắt thì có hai cái đường tắt số một, chính là tiếp tục đấu giá đan dược, nhưng loại vật này, đều là vật lấy hiếm là quý, không có khả năng duy nhất đầu nhập quá nhiều, Lâm Vũ hiện tại cũng không có phương diện này ý tưởng, chờ võ đạo đại hội thời điểm nhiều đi nữa đầu nhập một ít, như vậy cũng chỉ còn lại có một cái đường tắt: Đồ thạch.

Theo tiểu Y giới thiệu, một khối to bằng đầu nắm tay hơn nữa phẩm chất so với Cao Ngọc thạch, giá trị tại 5000 truyền thừa điểm trái phải, lấy Lâm Vũ công pháp tính đặc thù, đây đúng là một cái không tệ đường tắt.

"Trắng sáng, đấu giá đan dược sự tình giao cho ta là được, hiện tại làm phiền người đem tinh lực đặt ở một chuyện khác." Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ, giao phó đạo...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Đến Yên kinh

"Ta biết." Lưu Minh Nguyệt gật đầu, "Ta đây khoảng thời gian này liền đem tinh lực đặt ở trường học bên kia."

Trường học bên kia, nhiều nhất còn một tháng liền có thể làm xong, hơn nữa Thanh Sơn học đường tính đặc thù, tài liệu giảng dạy in hiện tại cũng đưa lên rồi nhật trình, trước mắt trường học đã tuyển được rồi ba cái lão sư, cùng với long tổ giới thiệu qua tới hai cái quốc học đại gia, tài liệu giảng dạy biên soạn toàn bộ từ bọn họ mấy người kia phụ trách.

Liễu Thi Ngưng các nàng mở mang trang web cùng với liên quan duyên kiện đều đã đưa vào sử dụng, mặc dù mọi người không có ở cùng nhau, nhưng cũng không ảnh hưởng biên soạn tài liệu giảng dạy.

Đệ nhất bản tài liệu giảng dạy dự trù còn muốn một tuần liền có thể cuối cùng sửa bản thảo, tóm lại hết thảy đều còn thuận lợi, Lưu Minh Nguyệt thật ra thì cũng không bận rộn thế nào, nàng phải làm sự tình, chủ yếu chính là hiệp trợ Lục Mộng Tâm chủ trì một hội đại cục.

"Vậy cứ như thế." Lâm Vũ gật đầu một cái, "Nếu như có những chuyện khác, ta sẽ tạm thời gọi điện thoại nói cho người biết."

"Được."

Ăn sáng xong, Lâm Vũ mang theo Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ ra cửa, trở lại chính mình lúc trước chỗ ở địa phương.

Hiện tại căn nhà này, đã thành Lục Mộng Tâm còn có hướng Vũ Vi các nàng trụ sở, hướng Vũ Vi hiện tại đã chuyển trường đến thành phố Đông Hoa một chỗ cao trung, nay trời cũng không có nghĩ, cho nên Lâm Vũ chỉ thấy được Lục Mộng Tâm cùng Đồ gia huynh muội.

Giao phó Lục Mộng Tâm một chuyện sau, Lâm Vũ ở lại chỗ này ăn bữa cơm, liền đứng dậy rồi đi.

Cho đến ba giờ chiều, ở những người khác đưa tiễn xuống, Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan quá giang đi Yên kinh chuyển bay.

...

Yên kinh, hoa hạ kinh tế và trung tâm chính trị, cũng là hoa hạ đứng đầu nhiều Vĩnh Thành thành phố một trong, hơn nữa cũng là hoa hạ rất nhiều thế lực thần bí tập trung địa phương, Lâm Vũ chân chính đường đi, khởi bước chi địa cũng chính là hoa hạ Yên kinh.

Năm giờ chiều nhiều.

Một chiếc quốc nội chuyển bay rơi vào Yên kinh phi trường quốc tế, chẳng được bao lâu, một đôi nam nữ trẻ tuổi theo xuất khẩu đi ra, hai người

không có mạng bất kỳ hành lý , đều người mặc bình thường nhàn nhã quần áo.

Chỉ là , nam hài kia anh tuấn tướng mạo cùng gần như hoàn mỹ thon dài vóc người , cùng với nữ hài kia khuynh quốc bình thường sắc đẹp , để cho chung quanh người đi đường cũng không nhận được đưa mắt đưa tới , không tránh khỏi trong lòng khen ngợi: Tốt một đôi bích nhân!

Hai người này , chính là Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan.

"Lão tam , đệ muội!" Hứa Phong thanh âm , hấp dẫn hai người ánh mắt.

"Tiểu Phong , đã lâu không gặp." Diệp Tầm Lan lễ phép kêu một tiếng.

Lâm Vũ thấy Hứa Phong , cười đi tới cho hắn một quyền: "Lão đại , nghe nói ngươi gần đây lẫn lộn rất không tồi."

"Còn chưa phải là nhờ ngươi phúc." Hứa Phong cười khan nói.

Đúng là nâng Lâm Vũ phúc , Hứa Phong chẳng qua chỉ là Hứa gia một cái dòng thứ đệ tử , tư chất mặc dù không tệ , nhưng là không phải tuyệt đỉnh cái loại này , tại Hứa gia một mực không được coi trọng.

Cho đến Lâm Vũ cung cấp Linh Nguyên Đan , khiến hắn ở trong gia tộc địa vị từng bước lên chức , hiện tại hắn ở trong gia tộc đãi ngộ , so với đệ tử nòng cốt cũng không kém bao nhiêu.

Hết thấy các thứ này đều là Lâm Vũ cho hắn.

"Không nói cái này , lên xe trước đi , ta đã cho các ngươi đặt xong quán rượu , chúng ta vừa đi vừa nói." Hứa Phong dứt lời , liền mang theo hai người lên một máy bảo mã , lái về phía nội thành.

"Lão tam , ta là thật không nghĩ tới , lúc này mới ngắn ngủi thời gian mấy tháng , ngươi tình huống vậy mà xảy ra như vậy phiên thiên phúc địa biến hóa!" Đang lái xe Hứa Phong , thông qua tọa giá từ đầu đến cuối coi kính nhìn về phía ngồi ở hàng sau Lâm Vũ , không khỏi cảm thán.

Hứa Phong cùng Lâm Vũ ngủ chung phòng bốn năm , đối với Lâm Vũ lúc trước tình trạng , hắn so với người khác phải rõ ràng rất nhiều , nhưng là mới vừa tốt nghiệp một cái , Lâm Vũ giống như đi gì đó thiên đại ** ** vận , chuyện kỳ một việc tiếp lấy một việc phát sinh ở trên người hắn.

Hứa Phong đang vì Lâm Vũ cảm thấy cao hứng đồng thời , cũng đang không ngừng suy đoán , trong đó một cái suy đoán chính là Lâm Vũ tại tốt nghiệp thời điểm đột nhiên có kỳ ngộ gì , tỷ như bị một vị cao nhân thu làm đệ tử , hoặc là được đến một vị cao nhân truyền thừa.

Lâm Vũ tư chất khả năng rất không tồi , tu luyện vật liệu phong phú , hơn nữa Lâm Vũ mấy năm nay gặp gỡ , tu luyện khẳng định vạn phần cố gắng , mới có hôm nay thành tựu.

Cái suy đoán này mặc dù có chút sai lệch , nhưng là không kém bao nhiêu.

Lâm Vũ thu hồi chính đang ngắm phong cảnh ánh mắt , hơi mỉm cười nói: "Ngươi thì sẽ đổi biến , nếu như ta không phải có một phen kỳ ngộ , phỏng chừng hiện tại mỗi ngày còn đang là sinh hoạt khắp nơi bốn ba."

Thậm chí , còn rất có thể không gặp được Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ.

"Hắc hắc , thật ra thì ta hâm mộ không phải ngươi kỳ ngộ , mà là tiểu tử ngươi quả nhiên nộp hai cái xinh đẹp như vậy bạn gái , cũng làm ta hâm mộ không được!" Hứa Phong cười hắc hắc nói.

Lâm Vũ lắc đầu cười khổ , thật ra thì này đều là mình trêu ra nợ tình.

Sau đó , Lâm Vũ phụng bồi Diệp Tầm Lan nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh , thỉnh thoảng cùng Hứa Phong dựng một đôi lời.

Mới vừa lên đèn , Yên kinh ban đêm thoạt nhìn ngũ quang thập sắc , trên mặt đường xe cộ tạt qua , rất nhiều một ngày một nhọc nam nam nữ nữ đều bắt đầu xuất nhập hoa hồng rượu xanh nơi.

Phồn hoa , là Yên kinh đại danh từ , thế nhưng phồn hoa phía sau , giống vậy cũng mang đến môi trường tự nhiên phá hư , không khí chất lượng , muốn so với thành phố Đông Hoa thấp hơn nhiều cái cấp bậc , đương nhiên , ùn tắc giao thông trình độ , giống vậy so với thành phố Đông Hoa cao hơn nhiều cái cấp bậc!

"Tiểu Vũ , ta cảm giác được Yên kinh hoàn cảnh , không như trong tưởng tượng tốt như vậy." Diệp Tầm Lan tựa hồ cũng cảm nhận được.

Tu luyện người , đối với môi trường tự nhiên cảm ứng là mãnh liệt nhất.

"Ngươi nói rất đúng." Lâm Vũ gật đầu nói , "Ta ngược lại thật ra có một nghi vấn , nếu như có thể lựa chọn mà nói , tu luyện người càng muốn tại môi trường tự nhiên địa phương tốt , nhưng vì cái gì nhiều như vậy cổ võ thế lực sẽ chọn đem trụ sở chính thiết lập tại nơi này ?"

Nghĩ mãi mà không ra.

"Lão tam , Yên kinh coi như hoa hạ thủ đồ , nhất định là có đạo lý trong đó , theo phong thủy học đi lên giảng , Yên kinh liền thuộc về một cái to lớn long mạch lên." Hứa Phong giải thích , "Trong thành hoàn cảnh mặc dù rất kém cỏi , thế nhưng tại ngoại ô , môi trường tự nhiên vẫn là tốt tu luyện hoàn cảnh so với rất nhiều nơi tốt hơn rất nhiều , những thế lực kia trụ sở chính , đều là thiết lập tại ngoại ô trong một chỗ núi rừng , sản nghiệp đều tại thành phố Yên kinh khu , có thể nói là nhất cử lưỡng tiện."

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đồng thời gật đầu , tại thị khu phát triển trong thế tục sản nghiệp , lấy Yên kinh phồn hoa , tuyệt đối so với hoa hạ phần lớn địa phương tốt hơn rất nhiều , ngoại ô vừa có rất tốt tu luyện hoàn cảnh , đây đối với những thế lực kia mà nói , đúng là nhất cử lưỡng tiện.

Thậm chí nhất cử có nhiều.

Đang khi nói chuyện , đại khái chạy được hơn một tiếng , Hứa Phong dừng xe ở một quán rượu cửa , đối với hai người đạo: "Chúng ta đã đến , lão tam , đệ muội , ta đi dừng một chút xe , các người đi trước phòng ăn , Uyên nhi đã ở nơi đó chờ các người."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , cùng Diệp Tầm Lan cùng nhau xuống xe , đi vào quán rượu này , hỏi thăm một chút phục vụ viên sau đó , đang phục vụ viên dưới sự hướng dẫn đi tới Hứa Phong đặt tốt lô ghế riêng.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đi vào lô ghế riêng , Hứa Phong bạn gái Kỷ Uyên lập tức tiến lên đón , cao hứng kéo Diệp Tầm Lan tay , chào hỏi hai người ngồi xuống: "Lâm Vũ , Lan tỷ tỷ , các người cuối cùng tới , đói bụng không ? Thức ăn lập tức lên tới!"

Vừa nói liền giao phó phục vụ viên bắt đầu mang thức ăn lên.

"Nghênh sương , người tại sao lại ở chỗ này ?" Diệp Tầm Lan ngoài ý muốn nhìn trong bao sương một cô bé khác...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Người so với người phải chết

Vẫn là một cái rất xinh đẹp nữ hài.

"Nghênh sương!" Lâm Vũ cũng cảm thấy ngoài ý muốn , nàng tại sao lại ở chỗ này ?

Cô gái này , chính là Lâm Vũ lão sư Hạ Chấn con gái , Hạ Nghênh Sương.

Nhưng vấn đề là Hạ Nghênh Sương cùng Hứa Phong các nàng hoàn toàn thì không phải là cùng một thế giới người , hôm nay tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở nơi này ?

"Đương nhiên là ta gọi tới." Kỷ Uyên mỉm cười nói , "Nghênh sương tại Hứa Phong gia một công ty thực tập , ta cũng ở đó công ty , có một lần trong lúc vô tình nghe được nàng tại điện thoại cho người , một phen hỏi dò sau đó , mới biết các người quen biết , hôm nay người tới Yên kinh , nàng đương nhiên muốn đi qua đón người rồi."

"Nguyên lai là như vậy." Lâm Vũ bừng tỉnh gật đầu.

Đương thời Hạ Nghênh Sương đến Vân Sơn Y Viện thăm hạ chính thời điểm , Lâm Vũ cũng đã tại trong miệng nàng biết được , nàng tại Hứa gia dưới cờ một công ty thực tập , nhận biết Hứa Phong cùng Kỷ Uyên cũng bình thường , ngược lại không nghĩ tới nàng và Kỷ Uyên quan hệ sẽ tốt như thế.

"Lâm đại ca , Lan tỷ tỷ , uống trà." Hạ Nghênh Sương hướng về phía hai người khẽ mỉm cười , đứng dậy cho hai người phân biệt rót rồi trà , "Lâm đại ca , người giúp nhà ta lớn như vậy bận rộn , ta còn không biết làm như thế nào cảm ơn người."

"Cám ơn cái gì , hần là , hơn nữa..." Lâm Vũ nâng chung trà lên uống một hớp , đang chuẩn bị nói chuyện lần nữa thời điểm , đột nhiên ngừng lại.

Không chớp mắt nhìn chăm chăm Hạ Nghênh Sương kia phình... Ngực.

Bởi vì trong bao sương mở ra máy điều hòa không khí , cho nên Hạ Nghênh Sương đã sớm đem áo khoác cho cởi xuống , chỉ mặc một bộ màu trắng thiếp thân thu y , không khỏi không thừa nhận , cô nương này chẳng những rất xinh đẹp , vóc người cũng rất tốt.

Đương nhiên , đây không phải là Lâm Vũ chú ý sự tình , hần chú ý là một chuyện khác.

"Lâm đại ca , người... Người nhìn ta như vậy làm gì ?" Hạ Nghênh Sương mặt non nớt đỏ bừng , thấp giọng nói.

"Ho khan , xin lỗi!" Lâm Vũ lập tức trở về qua thần , mặt mang lúng túng nói , "Nghênh sương , người cái này dây chuyền có thể cho ta nhìn một chút không ?"

Mình cũng không có nhìn chăm chăm con gái người ta ngực ham mê , mới vừa rồi sự chú ý toàn bộ đặt ở Hạ Nghênh Sương trước ngực cái kia dây chuyền phía trên.

"Há , có thể." Hạ Nghênh Sương lúc này mới biết chính mình hiểu lầm Lâm Vũ , vội vàng gỡ xuống trước ngực dây chuyền , đưa tới Lâm Vũ trên tay.

Lâm Vũ nhận lấy , quan sát tỉ mỉ một lần , cái này dây chuyền chế tác tương đối bình thường , thậm chí có thể là Hạ Nghênh Sương tự mình luyện chế , một cây bình thường giấy đỏ , buộc lên một khối nhiều mặt hình thoi thủy tinh , thủy tinh phơi bày bán trong suốt màu vàng , óng ánh trong suốt , hơn nữa không có nhân tạo tạo hình vết tích , tựa hồ thiên nhiên chính là cái này hình dáng.

"Đây chẳng lẽ là..." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một sự vật , trong mắt nhất thời tỏa ra ánh sao.

"Chủ nhân , người vội vàng hỏi một chút tiểu cô nương này dây chuyền là từ đâu đến , nếu như có thể tìm tới ngọn nguồn , người liền phát đại tài rồi!" Tiểu Y lập tức thúc giục Lâm Vũ.

"Tiểu Y , đây thật là linh thạch ?" Lâm Vũ vẫn còn có chút không dám xác nhận.

"Đương nhiên là! Đây là một viên linh thạch hạ phẩm!"

Linh thạch , so với Linh dịch còn muốn hiếm hoi tồn tại , đồng dạng là tu luyện cần thiết vật liệu một trong , đối với tu luyện tác dụng , so với Linh dịch tuyệt đối tốt hơn gấp mấy lần!

Tục truyền nhận trong hệ thống giới thiệu , linh thạch vẫn là tu hành giới đồng tiền thông dụng , chỉ là vật đổi sao dời , thế sự xoay vần , trên địa cầu cơ hồ đã không tìm được linh thạch , nhưng cũng không đại biểu tuyệt đối không tìm được.

Có nhiều chỗ linh mạch khả năng không có gặp phải phá hư , trải qua hơn trăm năm thậm chí thời gian dài hơn phát triển , từ từ cũng sẽ tạo thành linh thạch mạch mở , chỉ bất quá như vậy địa phương cực ít cực ít!

Thậm chí , bây giờ biết nghe qua linh thạch người , cũng tương tự cực ít , nếu không Hạ Nghênh Sương mang cái này dây chuyền , đã sớm rơi vào trong mắt hữu tâm nhân rồi , xa không nói , Kỳ Uyên cùng Hứa Phong chính là cổ võ người tu hành , nếu là nhận ra đây là linh thạch cũng biết rõ linh thạch tác dụng , đã sớm sẽ có hành động , đâu còn muốn chờ tới bây giờ để cho Lâm Vũ nhanh chân đến trước ?

Lâm Vũ thậm chí không có tính toán trên địa cầu tìm tới nửa viên linh thạch , không nghĩ đến tới Yên kinh ngày thứ nhất , Hạ Nghênh Sương vậy mà mang đến cho mình như vậy một cái kinh hi!

"Nghênh sương , người có thể không thể nói cho ta biết , này dây chuyền người là từ nơi nào được đến ?" Lâm Vũ không thôi đem dây chuyền trả lại cho Hạ Nghênh Sương.

Một viên linh thạch hạ phẩm , nếu như muốn hối đoái mà nói , yêu cầu một ngàn truyền thừa điểm , coi như là để cho hệ thống thu về , cũng có 800 truyền thừa điểm , nói không động tâm , đây tuyệt đối là lừa gạt quý!

Thế nhưng đây là Hạ Nghênh Sương vật riêng tư phẩm , Lâm Vũ còn không có luân lạc tới vì mấy trăm truyền thừa điểm tới cướp trắng trợn mức độ , hấn muốn , là liên quan tới linh mạch tình báo!

Cũng còn khá Kỳ Uyên đi phòng rửa tay , nếu không Lâm Vũ bây giờ còn không dám hỏi.

"Lâm đại ca , đây là ta đại khái ba năm trước đây , tại Ngọa Long Sơn lên chơi đùa thời điểm , đột nhiên thấy có mấy khối như vậy thủy tinh , cảm thấy xinh đẹp liền lượm trở lại , dây chuyền là ta mình làm." Hạ Nghênh Sương ngược lại không nghĩ quá nhiều , nó thật trả lời.

"Ngọa Long Sơn ? !" Lâm Vũ rõ ràng sửng sốt một chút.

Quả là như thế , trước phụng bồi Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngừ đi Ngọa Long Sơn thượng du chơi đùa thời điểm , trong lòng thì có một loại đặc thù cảm giác , vốn là muốn lấy sau có cơ hội lại đi nơi đó coi trộm một chút , chỉ là càng về sau đem chuyện kia quên.

Hiện tại gặp phải Hạ Nghênh Sương , Lâm Vũ phỏng đoán chính mình trước cảm giác , rất có thể chính là cùng linh thạch có liên quan!

"Chủ nhân , người đoán không sai." Tiểu Y mà nói , giải quyết Lâm Vũ trong lòng nghi ngờ.

Lâm Vũ âm thầm gật đầu , lần nữa đối với Hạ Nghênh Sương đạo: "Nghênh sương , người nói người nhặt được mấy khối ? Có hay không màu sắc khác nhau ?"

Có thể nhặt được mấy khối , vậy khẳng định có một cái linh thạch mạch mở , khiến người ngoài ý là , cái kia linh thạch mạch mở , quả nhiên tại quê hương mình!

"Lâm đại ca , loại nước này tinh chỗ dùng rất lớn sao?" Hạ Nghênh Sương lúc này mới chú ý tới Lâm Vũ khác thường , "Ta nhớ được ta nhặt được bảy tám khối , đáng vẻ đều là giống nhau , nhưng màu sắc khác nhau , trừ cái này một khối ở ngoài , trong nhà có bốn viên là cái này màu vàng , ba khối màu xanh."

Lâm Vũ đã không tìm được bất kỳ mà nói hình dung tâm tình mình.

Linh thạch chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cái phẩm cấp , còn có một loại phân chia phương thức chính là chia làm cực phẩm , Thượng phẩm , trung phẩm , cùng hạ phẩm , hai loại phân chia phương thức chỉ là gọi bất đồng mà thôi , thiên phẩm cùng cực phẩm là một cái cấp bậc , địa phẩm cùng Thượng phẩm là một cái cấp bậc , này suy ra.

Muốn phân biệt linh thạch cấp bậc , cũng đơn giản , chính là nhìn màu sắc khác nhau , linh thạch hạ phẩm là màu vàng , tựa như cùng Hạ Nghênh Sương trên tay viên này , trung phẩm là màu xanh , Thượng phẩm là màu đỏ , mà cực phẩm chính là màu tím , mỗi Cao hơn một cấp phẩm cấp , linh thạch giá trị liền đề cao gấp trăm lần!

Nói cách khác , một viên linh thạch trung phẩm thì tương đương với một trăm viên linh thạch hạ phẩm , linh thạch thượng phẩm cùng linh thạch cực phẩm giống vậy này suy ra.

Hạ Nghênh Sương tổng cộng có nhặt được tám viên linh thạch , năm viên hạ phẩm , coi như để cho hệ thống thu về , giá trị bốn ngàn truyền thừa điểm , kia ba viên linh thạch trung phẩm , nhưng là giá trị hai mươi bốn vạn truyền thừa điểm! Chính mình tân tân khổ khổ như vậy mấy tháng , tổng cộng cũng liền kiếm lời hơn trăm ngàn truyền thừa điểm , cô nương này ngược lại tốt , tùy tiện một nhặt liền lượm nhiều như vậy.

Người so với người , thật đúng là phải chết!

"Lâm đại ca ? Người làm sao vậy ?" Hạ Nghênh Sương thấy Lâm Vũ không có trả lời , lần nữa lên tiếng hỏi dò.

"Há, không việc gì!" Lâm Vũ nghe được ngoài cửa có Kỷ Uyển cùng Hứa Phong tiếng nói chuyện , vội vàng hướng Hạ Nghênh Sương liền nháy mắt , đạo: "Nghênh sương , lát nữa cơm nước xong , người tới phòng ta một chuyến , ta có vấn đề muốn hỏi người."

Hạ Nghênh Sương lúc này đã hoàn toàn xác nhận , chính hấn một dây chuyền đối với Lâm Vũ tác dụng trọng đại , vội vàng hiểu ý cười một tiếng: "Được..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Linh thạch nơi phát ra

Cơm nước xong , Hứa Phong chuẩn bị mang theo mọi người cùng nhau đi phổ đồ cổ nhìn một chút , có thể Lâm Vũ nơi nào có ý định này ? Vội vàng tìm một cái cớ , nói phải cùng Hạ Nghênh Sương có một ít chuyện trọng yếu cần nói , trực tiếp đem thời gian đẩy tới ngày mai.

Hiện tại có chuyện gì so với linh thạch còn trọng yếu hơn ?

"Tốt lắm , ta ngày mai đến tìm người."

Hứa Phong biết rõ Lâm Vũ là Hạ Nghênh Sương phụ thân chữa bệnh chuyện , mới vừa rồi lúc ăn cơm sau cũng chú ý tới Lâm Vũ mấy người bọn hấn thần sắc có chút không bình thường , còn tưởng rằng là Hạ Nghênh Sương phụ thân bệnh tình có thay đổi gì , cũng không nghĩ nhiều.

Đưa đi Hứa Phong cùng Kỷ Uyển , Lâm Vũ trực tiếp mang theo Diệp Tầm Lan trở lại phòng khách sạn , trực tiếp để cho tiểu Y mở ra quét xem chức năng , liên tục xác nhận tường ngăn không có tai sau đó , mới nói lên chính sự.

"Nghênh sương , ta sau đó mà nói , hy vọng người không cần nói cho trừ tại chỗ ở ngoài bất cứ người nào , nếu không ba người chúng ta đều có thể gặp phải đại phiền toái , biết không ?" Lâm Vũ chào hỏi Hạ Nghênh Sương sau khi ngồi xuống , trình trọng giao phó năng.

Hạ Nghênh Sương gật đầu liên tục , ngồi nghiêm chỉnh.

"Tiểu Vũ , loại nước này tinh chẳng lẽ là bảo vật ?" Diệp Tầm Lan lên tiếng nói.

Nàng lần đầu tiên thấy Lâm Vũ đối với một chuyện thận trọng như vậy địa đối đãi , cho dù là đối mặt Satan tổ chức thời điểm , cũng không có biểu hiện như vậy ngưng trọng , có thể thấy loại này nhìn qua rất bình thường thủy tinh , tuyệt đối có tác dụng rất lớn!

Ít nhất đối với Lâm Vũ tồn tại thiên đại tác dụng!

"Đúng là." Lâm Vũ đối với Diệp Tâm Lan gật gù đầu, lần nữa đưa mắt rơi vào Hạ Nghênh Sương trên người: "Nghênh sương, nói như thế, loại nước này tinh, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, liền cùng một khối bình thường thủy tinh không sai biệt lắm, thậm chí không đáng giá một đồng."

"Nhưng với ta mà nói, là thực sự có tác dụng lớn, thậm chí có thể giải quyết ta trước mắt lớn nhất vấn đề khó khăn, cho nên ta muốn bỏ tiền hương người mua, người nhặt được thủy tinh địa phương, ta cũng có thể bỏ tiền mua điều tinh bảo này."

"Nguyên lai là như vậy." Hạ Nghênh Sương bừng tỉnh gật đầu, "Lâm đại ca người cũng đừng nói mua, dù sao thủy tinh này với ta mà nói chính là một đồ trang sức, người muốn mà nói thì lấy đi đi, trong nhà của ta kia mấy khối, chờ người sau khi trở về tìm ta ba mẹ cảm là được, ta biết gọi điện thoại cho bọn hắn."

"Về phần địa điểm mà, ta là tại Ngọa Long Sơn lên cái kia bên cạnh thác nước, đại khái hướng phía đông một dặm địa phương nhặt được."

Nha đầu này ngược lại rất dứt khoát đem sở hữu tin tức đều nói cho Lâm Vũ, cũng trực tiếp đem chính mình dây chuyền gỡ xuống nhét vào Lâm Vũ trên tay.

"Chuyện này..." Lâm Vũ trực tiếp sững sờ.

Cô nương này, quả nhiên như vậy dứt khoát!

Trước nói chuyện, chỉ cần là người bình thường đều biết loại nước này tinh đối với Lâm Vũ tồn tại thiên đại tác dụng, nếu như đổi thành những người khác, đã sớm trả giá rồi! Mà Hạ Nghênh Sương làm như vậy, cũng cùng Lâm Vũ cứu Hạ Chân có chút ít quan hệ.

"Lâm đại ca người liền an tâm đi, chuyện này, loại trừ ba người chúng ta ở ngoài, ta nhất định sẽ không nói cho bất kỳ người nào khác." Hạ Nghênh Sương nhoèn miệng cười, "Lâm đại ca người đã cứu ta ba mệnh, ta luôn muốn báo đáp người, nhưng là một mực không tìm được cơ hội, hiện tại cuối cùng có cơ hội giúp người giải quyết người vấn đề khó khăn."

Lâm Vũ yên lặng.

Dù là Ngọa Long Sơn lên lại cũng không có nửa viên linh thạch, cũng có thể làm cho mình thu hoạch hơn 20 vạn truyền thừa điểm, cái này báo đáp, tựa hồ hơi nặng một chút, nặng đến chính mình hoàn toàn không gánh nổi, huống chi chính mình hành nghề chữa bệnh, cho tới bây giờ không có câu quả hồi báo.

Nhưng vô luận nói như thế nào, lần này đều là kiếm lợi lớn!

"Tiểu Vũ, nếu như người thật áy náy, sẽ đưa một kiện đồ vật cho nghênh sương đi, tốt nhất là đối với nàng hữu dụng." Diệp Tâm Lan đề nghị.

Trong lòng lại đang không ngừng suy đoán thủy tinh này đến cùng là lai lịch thế nào, vậy mà sẽ để cho thời gian qua lạnh nhạt Lâm Vũ đột nhiên trở nên thất thố như vậy!

Hạ Nghênh Sương hai mắt tỏa sáng, trực tiếp đối với Lâm Vũ quán ra ngọc thủ, ý thức rất rõ ràng, tìm Lâm Vũ muốn lễ vật.

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Người chờ một chút."

Trực tiếp trong lòng kêu lên tiểu Y: "Tiểu Y, có đề nghị gì, vội vàng."

Một ít đặc thù lễ vật, truyền thừa trong hệ thống đương nhiên là có! Nhưng muốn chọn thích hợp nhất Hạ Nghênh Sương, Lâm Vũ nhất thời nửa khắc cũng nghĩ không ra nên đưa gì đó tương đối khá, không thể làm gì khác hơn là cầu trợ ở tiểu Y.

Tiểu Y không có trả lời, trực tiếp để cho Lâm Vũ trước mắt xuất hiện một cái màn sáng, trên màn sáng hiện lên một khối ngọc bội bộ dáng sự vật, toàn thân màu đỏ, so với đồng tiền lớn hơn một vòng, phía trên chạm trổ một cái trông rất sống động Phượng Hoàng, chỉ từ vẻ ngoài nhìn lên, liền muốn hu dọa một mảng lớn!

Huyết Linh hộ thân ngọc: Từ rất tốt Huyết Linh Ngọc luyện chế mà thành, có thể làm cho đeo người bách bệnh không sinh, vạn độc bất xâm, đeo người tại gặp phải lúc công kích sau, ngọc bội có thể phát động một đạo Thủy Kính lá chắn bảo vệ hộ chủ, lá chắn bảo vệ có thể ngăn cản luyện tinh đệ tam trọng người tu hành một kích toàn lực...

Giới thiệu có một đồng lớn chữ viết, nói trắng ra là, cái ngọc bội này tại công hiệu có lợi là một cái dầu cao Vạn Kim, tập cường thân kiện thể, khử bệnh, trừ độc, loại bỏ thân thể tạp chất, hộ chủ, nâng cao tinh thần tinh thần, đề cao trí nhớ chờ rất nhiều công hiệu vào một thân.

Đương nhiên, giá cả cũng không rẻ, yêu cầu hai trăm ngàn truyền thừa điểm, đối với Lâm Vũ mà nói, từng cái công hiệu đều không đạt tới chính mình yêu cầu, dù là đối với Diệp Tâm Lan các nàng mà nói, loại trừ hộ chủ chức năng hiện giai đoạn dùng đến ở ngoài, những công hiệu khác cũng không lớn thực dụng.

Còn đối với Hạ Nghênh Sương mà nói, nhưng là một món hiếm có bảo vật.

"Nghênh sương , tạm thời chờ một đoạn thời gian , chờ thêm năm lúc về nhà sau , ta cho ngươi thêm một món lễ vật." Lâm Vũ rất muốn hiện tại sẽ đưa.

Nhưng không có cách nào , bây giờ căn bản đưa không dậy nổi , cần phải tìm tới đủ linh thạch sau đó mới tới đưa.

"Ân ân!" Hạ Nghênh Sương cao hứng gật đầu liên tục , "Vũ ca , ta sẽ không quấy rầy ngươi và Lan tỷ tỷ rồi , Vũ ca gặp lại , Lan tỷ tỷ gặp lại!"

Vừa nói liền hưng phấn quá mức chạy ra căn phòng.

Chờ Hạ Nghênh Sương rời đi , Lâm Vũ kéo qua Diệp Tầm Lan ngọc thủ , để cho nàng bên ngồi ở trên đùi mình , đạo: "Lan tỷ , ngươi liền không có gì muốn hỏi sao?"

"Ngươi liền không có gì phải nói ?" Diệp Tầm Lan ôm Lâm Vũ cổ , cười híp mắt nhìn lấy hắn.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Thật ra thì loại nước này tinh , là linh thạch , so với Linh dịch còn cao cấp hơn rất nhiều lần , về sau có linh thạch , coi như không có trong nhà cái kia Tự Linh Trận , tu luyện hiệu suất cũng có thể đạt tới lớn nhất , đương nhiên đây chỉ là trạng thái bình thường tu luyện , không có đem đan dược tính toán ở bên trong."

"Nguyên lai là như vậy." Diệp Tầm Lan bừng tỉnh gật đầu.

Nàng trước tại một ít trong điển tịch thấy qua liên quan tới linh thạch miêu tả , đồng thời cũng biết Lâm Vũ vì sao lại đối với chuyện này để ý như vậy , linh thạch nhưng là so với Linh dịch còn muốn quý trọng tồn tại! Đương nhiên cũng không phải nói linh thạch nhất định so với Linh dịch tốt.

Bởi vì Linh dịch bất luận kẻ nào đều có thể hấp thu , mà trong linh thạch linh lực , cần phải đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới mới có thể.

Nói cách khác , Lâm Vũ hiện tại coi như nắm giữ linh thạch , loại trừ đối lấy truyền thừa một chút ra , cũng không có cái gì tác dụng khác.

"Được rồi , ta đi tắm!" Diệp Tầm Lan vừa nói , liền chuẩn bị đứng dậy.

"Cùng đi!" Lâm Vũ ôm nàng lên , cười đi về phía phòng tắm.

"Ừ..." Diệp Tầm Lan thẹn thùng gật đầu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Theo gia theo vân

Có liên quan tới linh thạch tình báo , Lâm Vũ đối với lần này đồ thạch đều không có bất kỳ hứng thú , bất quá nếu đã tới , đi qua nhìn một chút cũng không tệ , hơn nữa tiểu Y cũng đề nghị Lâm Vũ tồn một ít ngọc thạch , nói không chừng tại về sau dùng đến.

Không đề cho hệ thống thu về là được.

Yên kinh , phổ đồ cổ.

Một vị thanh xuân thiếu nữ xinh đẹp chính đứng ở một cái trước gian hàng , vuốt vuốt trong gian hàng đủ loại đồ chơi nhỏ , chơi được yêu thích không buông tay , nhưng chính là chỉ nhìn , cũng không mua , tại bên cạnh nàng , đứng một vị khí vũ bất phàm người tuổi trẻ , chính mỉm cười nhìn nàng.

Hai người này , rõ ràng là Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan.

Phổ đồ cổ , là nhiệt tình đồ cổ người thích nhất , nếu như thời gian trở lại bảy, tám năm trước , bình thường sẽ nghe được có ai tại phổ đồ cổ sửa mái nhà đột tin tức , thế nhưng mấy năm gần đây , cô ngoạn giới mắt người quang càng ngày càng cay độc , từng cái trở nên so với quý còn tinh , trên căn bản đã không tồn tại có cái gì lọt có thể lượm.

Đương nhiên cũng không đại biểu hoàn toàn không có , nhưng này nhất định phải đụng vào đại vận không thể.

Lâm Vũ trực tiếp để cho tiểu Y đảo qua , phát hiện trên con đường này đồ cổ mà , cao nhất cũng liền giá trị hai ba chục truyền thừa điểm , nhất thời cũng chưa có mua hứng thú.

Mà nói đi nói lại thì, những thứ này trong gian hàng một ít một ít vật kiện, mặc dù đều là chút ít hàng giả, nhưng có rất nhiều chế tác coi như không tệ, này cũng khó trách Diệp Tầm Lan coi như đối với mấy cái này một chữ cũng không biết, nhưng vẫn là làm không biết một tại đều trong gian hàng đi loanh quanh, vuốt vuốt những thứ kia kỳ kỳ quái quái vật kiện, chơi được phi thường cao hứng.

"Tiểu Vũ, chúng ta đi thôi." Diệp Tầm Lan chơi chán sau đó, lần nữa trở lại Lâm Vũ bên người, kéo cánh tay hắn.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Được."

Hai người sóng vai hướng đồ thạch tràng phương hướng đi tới.

Tại Hứa Phong giới thiệu, Lâm Vũ biết được, hiện nay châu báu hành nghiệp, đặc biệt là ngọc khí ngành nghề, đều gặp phải nguồn hàng hóa vấn đề, chỉ cần có người bán ngọc thạch hoặc là ngọc khí, cũng không sợ không có người thu, đặc biệt là phẩm chất cao ngọc thạch, bất kỳ một nhà tiệm châu báu giả thu mua đều so với giá thị trường cao hơn một ít.

Đương nhiên, làm thịt khách ngoại trừ.

Nguồn hàng hóa tồn tại vấn đề, đồ thạch cái nghề này từ từ mà phát triển, đặc biệt là gần đây một hai mươi năm qua, mỗi khi nơi nào có đồ thạch hội loại trừ những thứ kia khách đánh bạc sẽ đi ở ngoài, cũng không thiếu công ty châu báu người phụ trách, chỉ cần cái nào đánh cược cao, sẽ lập tức ra giá, nếu như khách đánh bạc nguyên ý bán, tại chỗ liền có thể đạt thành giao dịch.

"Tiểu Vũ, ngươi nói đồ thạch cái nghề này là thế nào hưng khởi?" Diệp Tầm Lan đột nhiên hỏi.

"Hoà Thị Bích cô sự ngươi biết chưa?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Đương nhiên biết rõ, tiểu học thời điểm có học qua rồi, cái này cùng đồ thạch lại có quan hệ gì?"

"Thời kỳ Xuân Thu, có một vị biết ngọc cao thủ tên là biện hòa, một lần tình cờ cơ hội, hắn tại Kinh núi được đến một khối ngọc thô chưa mài dũa, đi hiến tặng cho Sở Lệ vương, nhưng Sở Lệ vương đại thần lại nói đây chẳng qua là một tảng đá, Sở Lệ vương giận dữ, trực tiếp xử biện cùng tội khi quân, chém đứt biện cùng một cái chân."

"Sau đó Sở Lệ vương băng hà, Vũ Vương yên vị, biện cùng lần nữa mang theo ngọc thô chưa mài dũa đi gặp Vũ Vương, đại thần vẫn nói đây là một tảng đá, biện cùng lại mất đi cái chân còn lại, sau đó Vũ Vương chết, Sở Văn Vương yên vị, biết được chuyện này, liền mệnh công tượng cắt ra ngọc thô chưa mài dũa, được đến một khối hiếm thể chi ngọc, chính là chúng ta tất cả mọi người nghe qua Hoà Thị Bích."

"Ngọc thạch mặt ngoài phần lớn quần lấy một tầng phong hóa da xác, cái này kêu là làm nguyên thạch, không cắt ra mà nói, cũng không ai biết bên trong có hay không ngọc, hiện đại cũng không có bất kỳ một loại dụng cụ có thể kiểm tra đi ra, cho nên liền tạo thành đồ thạch cái nghề này, thật ra thì truy tìm lịch sử, cái nghề này đã sinh ra mấy ngàn năm rồi."

Diệp Tầm Lan bưng tỉnh gật đầu.

Đang khi nói chuyện, hai người đi vào một nhà đồ thạch quán, nhìn trong phòng khách người đến người đi, hơn nữa khắp nơi đều là nhìn qua rất bình thường tảng đá, đây chính là cái gọi là nguyên thạch rồi, bất quá hắn cũng không có nóng lòng tiến lên, mà là lặng lẽ chú ý những người khác động tác.

Có rất nhiều người cầm trong tay kính phóng đại, búa nhỏ, đèn pin loại hình công cụ, bên này gõ gõ nơi đó nhìn một chút, trong miệng còn đang không ngừng mà bình luận khối này nguyên thạch có thể hay không ra xanh, đại thể phẩm chất, ra xanh tỷ lệ bao lớn chờ một chút

Trừ lần đó ra, Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đều kinh ngạc phát hiện, nơi này người tu hành rất nhiều, bình thường khó gặp cao thủ, ở chỗ này vậy mà tùy ý có thể thấy!

Có một ít thuật ngữ chuyên nghiệp, Lâm Vũ nghe không hiểu, cũng không có hứng thú nghe, dùng tiểu Y mà nói, chính là sóng linh lực càng mạnh ngọc thạch, phẩm chất lại càng cao.

"Lan nhi, thật đúng là khéo léo, ngươi cũng tới đồ thạch sao?" Một đạo nam nhân trẻ tuổi thanh âm cắt đứt hai người quan sát.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan quay đầu lại, thấy một cái chừng hai mươi, tướng mạo anh tuấn người tuổi trẻ tại tàn phá mà nhìn chăm chăm Diệp Tầm Lan, trong mắt lại toát ra một loại phải đem hắn chiếm giữ ánh mắt, nhưng cái này còn không phải chủ yếu nhất.

Chủ yếu nhất là này cá nhân tu vi, Lâm Vũ vậy mà cảm ứng không ra!

Đương nhiên, mình và Diệp Tầm Lan ẩn nặc tu vi, « luyện khí cửu chương » phía trên che giấu pháp môn tựa hồ rất cao cấp, không cao bằng chính mình ra một cảnh giới lớn căn bản không nhìn ra, nói cách khác, mình và Diệp Tầm Lan tại trong mắt đối phương cũng bất quá là một người bình thường mà thôi.

"Chủ nhân, hẳn là luyện tinh hóa đệ thất trọng, cao hơn ngươi ra hai cấp bậc, ngươi đương nhiên không nhìn ra." Tiểu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ âm thầm gật đầu, quay đầu về Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ, ngươi bằng hữu?"

"Đề ta giới thiệu một chút, đây là ta bạn học chung thời đại học, theo vân." Diệp Tầm Lan giới thiệu, "Theo vân, đây là vị hôn phu ta Lâm Vũ."

Theo gia ?

Lâm Vũ tựa hồ đoán được người này lai lịch , họ theo người tại hoa hạ tựa hồ tương đối ít , hơn nữa theo vân tồn tại cao như vậy tu vi , kết hợp long tổ cho tình báo , rất dễ dàng biết rõ đối phương lai lịch.

Nghe Diệp Tầm Lan như vậy giới thiệu , theo vân trong mắt rõ ràng né qua một tia khói mù , mặt ngoài nhìn qua không có hiện ra , quan sát một chút Lâm Vũ , phát hiện đối phương quần áo bình thường , lại né qua một tia khinh thị: "Hạnh ngộ , bất quá đồ thạch có thể không phải là người nào cũng có thể chơi đùa , Lâm huynh , chỗ này của ta mời tới một vị đồ thạch cao thủ , không bằng chúng ta cùng nhau ?"

Lâm Vũ nghe được đối phương nói bóng gió , lắc đầu cười nói: "Từ Huynh hảo ý tâm linh , chúng ta chỉ là tới tăng cao hiểu biết , chúng ta còn muốn đi những địa phương khác nhìn một chút , như vậy cáo từ."

Ngay sau đó quay đầu nhìn Diệp Tầm Lan tay: "Lan tỷ , chúng ta đi thôi ?"

Diệp Tầm Lan gật đầu một cái , cùng theo vân nói lời từ biệt sau đó , liền theo Lâm Vũ đi rồi một địa phương khác.

Đội hai người rời đi , theo vân sắc mặt trở nên âm lãnh , gọi một cái thủ hạ , thấp giọng giao phó đạo: "Người cho ta đi thăm dò một hồi cái này Lâm Vũ lai lịch , nếu như lai lịch bình thường , trực tiếp cho làm!"

Trong lòng còn không cảm bỏ thêm một câu: Chửi thề một tiếng ! Lão tử tại trong đại học theo đuổi nàng bốn năm , nàng vẫn đối với ta không lạnh không nhạt , cái kia tiểu bạch kiểm dựa vào cái gì ? Không trách sau khi tốt nghiệp , nàng đem điện thoại đều cho đổi!

Hiện tại gặp lại , nhìn người như thế chạy ra khỏi ta bàn tay tâm , nếu như lại giống như kiểu trước đây , cũng đừng trách ta chọn lựa một ít thủ đoạn cường chế!

Theo vân như thế cũng không nghĩ tới , hần và thủ hạ mà nói , đã bị đi xa Lâm Vũ nghe thật sự rõ ràng...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Lần đầu đồ thạch

"Tiểu Vũ , ta..." Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ cau mày , đang muốn lên tiếng giải thích , lại thấy Lâm Vũ đối với chính mình liền nháy mắt , phía sau mà nói lại cũng không nói ra được.

Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra , cho Diệp Tầm Lan phát một cái tin tức: "Nhiều người ở đây nhẩn tặc , tai vách mạch rừng , Lan tỷ , người không cần giải thích , ta đều hiểu."

Diệp Tầm Lan đọc được cái tin này sau , ngẩng đầu lên thấy Lâm Vũ cho mình một cái an tâm ánh mắt , trái tim liền thả lại chỗ cũ , tự nhiên cười nói , ôm Lâm Vũ cánh tay tiếp tục đi đi dạo.

Sau đó trò chuyện đều là một ít không quan trọng đề tài , cho dù người khác nghe được cũng không có cái gì.

Cũng có lẽ là bởi vì hai người quần áo bình thường , đến mỗi một cái trong gian hàng , chủ quán tựa hồ cũng không quá nguyên ý phản ứng , ngược lại những thứ kia quần áo gọn gàng khách hàng thứ nhất , trở nên thập phần nhiệt tình , thậm chí đem chính mình nơi này nguyên thạch thổi phồng đến mức trên trời thiếu trên đất không , này to lớn tương phản , để cho Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan không khỏi không còn gì để nói.

Cuối cùng , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan tùy tiện tìm một gian hàng dừng lại , đối với chủ quán đạo: "Lão bản , những thứ này nguyên thạch bán thế nào ?"

Lão bản là một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi trung niên nam nhân , quần áo cũng bình thường , thấy Lâm Vũ mở miệng muốn hỏi , vội vàng chào hỏi: "Tiểu huynh đệ , các người lần đầu tiên tới đồ thạch chứ ? Ở nơi này một lần đồ thạch sẽ lên , phần lớn nguyên thạch đều là công khai ghi giá."

Tiếp lấy liền dựa vào trong đó một nhóm nguyên thạch: "Đây một nhóm , cái đầu đều tương đối nhỏ , một nghìn đồng một khối , mà kia một nhóm cái đầu hơi lớn hơn , đều là hai ngàn nguyên một khối , còn có bên kia , là đặc thù nguyên thạch , mỗi một khối đều có bất đồng yết giá..."

Lâm Vũ gật đầu một cái , đối với lão bản phía sau rao hàng mà nói không nhìn thẳng , ngược lại được đến một cái tin tức hữu dụng , chính là cắt đá

không hề yêu cầu thanh toán bất kỳ lệ phí nào , đương nhiên nếu như đánh cược cao , vẫn là phải cho cát đá sự phụ chuẩn bị bao tiền lì xì , đây cũng là một cái đồ thạch giới bất thành văn quy củ.

Vì vậy , hai người tới trong đó một nhóm nguyên thạch trước , những thứ này nguyên thạch đều không khác mấy có một cái lớn bằng quả bóng rổ tiểu , phẩm dạng thể nào Lâm Vũ không biết , dù sao mỗi một khối nguyên thạch đều chỉ muốn hai ngàn nguyên , phòng chừng cũng liền hình dáng kia.

"Lan tỷ , nếu không chúng ta ở nơi này ?" Lâm Vũ quay đầu lại đối với Diệp Tầm Lan đạo.

Diệp Tầm Lan ngược lại không có vấn đề , dù sao hai người cái gì cũng không biết , cũng có thù đoạn ăn gian , mua nơi nào nguyên thạch đều là giống nhau.

Coi như không có thù đoạn ăn gian , không phải còn có tiểu Y có ở đây không? Đương nhiên một điểm này Diệp Tầm Lan cũng không biết.

Quả nhiên có môn!

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , có thể ra xanh nguyên thạch , chỉ cần dùng tay sờ một cái , thoáng vận chuyển công pháp , liền có thể cảm ứng được bên trong sóng linh lực , hơn nữa tiểu Y nói không sai , ngay cả ngọc thạch đại thể vị trí , còn có lớn nhỏ cũng có thể cảm ứng được!

Bất quá , theo chọn lựa tiến hành , Lâm Vũ trở nên càng ngày càng buồn rầu , cũng không biết là tay mình khí không được hay là bởi vì những thứ này nguyên thạch thật sự cấp bậc quá thấp , Lâm Vũ mới vừa tìm được mấy khối có sóng linh khí , lại để cho tiểu Y quét xem một lúc sau , được đến kết quả liền tiền vốn có thể hay không trở lại cũng rất khó nói.

"Tiểu Vũ , ngươi tới nhìn một chút này hai khối." Diệp Tầm Lan đột nhiên hô.

Lâm Vũ vội vàng đi tới trước mặt nàng , duỗi tay lần mò , nhất thời có một đạo mãnh liệt sóng linh lực , lại điều tra một hồi một khối khác , sóng linh lực mặc dù không có khối thứ nhất mãnh liệt , nhưng so với chính mình tìm tới kia mấy khối phải mạnh hơn rất nhiều , hơn nữa cái đầu cũng lớn lên rất nhiều!

"Chủ nhân , thật là ngươi vận may không tốt." Tiểu Y không nhịn được đã kích đạo.

Bất quá nàng cái quan điểm này , Lâm Vũ rất đồng ý , chính mình hôm nay vận may thật không tốt!

"Này hai khối chọn trước chọn." Lâm Vũ cao hứng đối với Diệp Tầm Lan đạo , "Chúng ta lại chọn lựa ba khối , góp đủ mười ngàn nguyên sau đó mới đi thanh toán , cắt đá."

"Ừm." Diệp Tầm Lan đứng lên , ở bên cạnh đẩy qua một máy tay đẩy xe.

Lâm Vũ đem nguyên thạch dời đến tay đẩy xe lên sau , lần nữa cùng Diệp Tầm Lan chọn lựa nguyên thạch , có lẽ là Diệp Tầm Lan hảo thủ khí kéo theo Lâm Vũ , để cho Lâm Vũ chỉ tìm ba khối , liền tìm được một khối phóng đại nguyên thạch!

Sóng linh lực cực kỳ mãnh liệt , hơn nữa trong này ngọc thạch , vậy mà so với một cái bóng đá còn lớn hơn!

Vậy còn chờ gì , dời!

Sau đó hai người lại chọn lựa hai khối , đang chuẩn bị thanh toán thời điểm , lại gặp theo vân.

"Lâm huynh , các ngươi liền mua những thứ này nguyên thạch ? Loại này nguyên thạch , ngay cả ta người ngoài nghề này đều có thể nhìn đi ra , đánh cược cao tỷ lệ vẫn chưa tới nửa thành , các ngươi vì sao không mua điểm cao cấp hơn nguyên thạch ?" Theo vân kinh ngạc mà nhìn Lâm Vũ trước mặt tay đẩy xe , khuôn mặt anh tuấn lên né qua một tia khinh miệt , hướng về phía bên người một vị bốn mươi mấy tuổi trung niên nhân nói: "Lý sư phó , người nói ta giảng có đúng hay không ?"

Cổ Vũ Thế Gia , so với trong thế tục thế lực càng thêm khuyết thiếu ngọc thạch , bình thường có đồ thạch hội cũng sẽ hoa giá cao tiền mồi trong nghề hành gia , cái này Lý sư phó , chính là theo gia mồi tới đồ thạch cao thủ , tại nghiệp bên trong được hưởng thật lớn nổi danh , chỉ cần hần nhìn trúng nguyên thạch , trên căn bản có bảy thành tỷ lệ đánh cược cao , quả thật có chút bản lĩnh thật sự.

"Từ nhỏ gia , người nói đúng , theo ta nhiều năm kinh nghiệm xem ra , đừng nói nửa thành , liền 1% tỷ lệ cũng không có." Lý sư phó quan sát một phen , nhất thời làm ra một cái kết luận.

Theo vân nghe được Lý sư phó nói như vậy , không khỏi càng thêm đắc ý , nhìn Diệp Tầm Lan: "Lan nhi , nếu không ta đưa ngươi một khối đánh cược cao nguyên thạch ? Không bằng liền khối này đi , Lý sư phó mới vừa rồi đã nói , một khối này nhất định có thể phóng đại!"

Vừa nói liền dựa vào một khối cao cỡ nửa người nguyên thạch , ngay cả người ngoài nghề đều có thể nhìn xuất phẩm tướng bất phàm , đương nhiên giá cả cũng không phải người bình thường chịu đựng nổi , suốt tám trăm ngàn.

"Không cần , chúng ta chính là tới kiến thức một chút." Diệp Tầm Lan trực tiếp lắc đầu , "Còn nữa , mời người gọi tên ta."

Theo vân trên mặt lần nữa né qua một tia âm trầm , Lâm Vũ nhìn đến buồn cười , đảo tròn mắt một vòng , nhất thời nghĩ ra một ý kiến , đối với lão bản nói: "Lão bản , khối này nguyên thạch có thể bớt một chút hay không ? Ta ra năm trăm ngàn mua như thế nào ?"

"Tiểu huynh đệ , thật sự xin lỗi , ta trước đã nói , nơi này nguyên thạch đều là công khai ghi giá , hơn nữa khối này nguyên thạch đã bị vị này theo công tử quyết định , không bằng người mặt khác chọn một khối ?" Lão bản ấy nãy nói.

"Vây coi như đi." Lâm Vũ xuất ra thẻ ngân hàng đưa cho lão bản , "Phiền toái cho chúng ta kết một hồi sổ sách , nha , nếu như từ huynh không có mua mà nói , ta lát nữa lại tới xem một chút , còn có một khối này bảy trăm ngàn , ra xanh tỷ lệ thật rất lớn a , ai , đáng tiếc ta tấm này Caly không có nhiều tiền như vậy , cần phải nghĩ biện pháp gom góp một điểm tài chính."

Đây là nói thật , Lâm Vũ tấm thẻ này hẳn tại Vân Sơn Y Viện một tấm thẻ lương , trong thẻ chỉ có hơn trăm ngàn , hơn nữa trên người liền mang theo tấm thẻ này , cái khác tài chính đều giao cho Lưu Minh Nguyệt quản lý đi rồi , nếu quả thật muốn mua này hai khối nguyên thạch , xác thực yêu cầu một chút thời gian để cho Lưu Minh Nguyệt giao tiền tới.

Đương nhiên , hẳn căn bản là không có dự định mua.

"Được , không thành vấn đề." Lão bản khách sáo nói , hẳn cũng không bởi vì Lâm Vũ thật sẽ trở về mua , trực tiếp nhận lấy Lâm Vũ thẻ ngân hàng , bắt đầu tính tiền.

Ngược lại theo vẫn nghe nói như vậy , một cổ cảm giác ưu việt tự nhiên nảy sinh , tốt như vậy cơ hội biểu hiện làm sao sẽ bỏ qua: "Lão bản , này hai khối nguyên thạch tổng cộng một triệu rưỡi đúng không ? Ta muốn hết rồi!"

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nhìn nhau , không hẹn mà cùng đình chỉ rồi cười...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Đánh cược tăng

Cho đến rồi đi rất xa, Diệp Tầm Lan mới không nhịn được cười ra tiếng , đưa ra tay nhỏ chụp Lâm Vũ một hồi: "Tiểu Vũ , người thật xấu , quả nhiên dùng phép khích tướng!"

"Được rồi , lấy bọn hắn mỗi nhà thế , này hơn một triệu chỉ là cộng lông quả cầu lông ?" Lâm Vũ khẽ cười nói , "Tôi đa cũng liền buồn nôn buồn nôn một hồi đối phương , muốn của ta lão bà , ta không đồng nhất kiểm bắt hắn cho bỏ , đã rất đúng nỗi hắn!"

Coi như đối phương tu vi cao hơn chính mình thì như thế nào ?

Kia hai khối nguyên thạch , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đều điều tra qua , phẩm tương thị không tệ , giá cả cũng quý , thế nhưng bên trong liền nửa điểm sống linh lực cũng không có , nói cách khác , theo vân hoa hơn một triệu , mua hai khối phổ thông không thể phổ thông đi nữa tặng đá!

Lấy theo vân tâm tính , nhất định sẽ cùng mình tại một cái địa phương cất đá , tốt như vậy khoe khoang cơ hội hẳn căn bản không khả năng bỏ qua , bắt quá... Chỉ là không biết cái kia Lý sư phó , thấy chính mình đồ thạch kết quả , lại so sánh một chút theo vân kết quả , sẽ là một bộ cái dạng gì tâm tính.

1% tỷ lệ cũng chưa tới ? Không phải còn có một một sao? Cũng không phải là phần trăm chi không! Trên tay mình này năm khối nguyên thạch , chính là năm cái một!

Hai người tới cất đá địa phương , tìm tới một cái hiện tại thanh nhân cất đá sư phụ , ở đối phương công tác bài lên biết hẳn họ định , chào hỏi sau , Lâm Vũ liền trực tiếp mang lên một khối nguyên thạch đặt ở cất đá trên máy mặt.

"Tiểu huynh đệ , người muốn không muốn phác họa ?" Đinh sư phụ đem nguyên thạch cố định lại , lần nữa đối với Lâm Vũ hỏi.

Lâm Vũ hoàn toàn không biết còn có một điểm này , nhưng suy nghĩ một chút cũng bình thường , nếu như tùy tiện cất mà nói , có thể đem bên trong ngọc thạch cho cất hỏng , có chút đồ thạch cao thủ có thể đại thể suy đoán ra ngọc thạch vị trí , đương nhiên đều là liền đoán được , sở dĩ phải đang cất đá thời điểm hoa lên tuyến , lại để cho cất đá sư phụ cất.

Từ từ , có chút người ngoài nghề vì làm bộ làm tịch , đang cất đá thời điểm giống vậy hội họa tuyến , bắt quá phần lớn người đều là mù họa.

"Hoa!" Lâm Vũ cầm lên bên cạnh một nhánh đầu to bút tại nguyên thạch lên vạch hai cái tuyến , "Đinh sư phụ , làm phiền người dọc theo này hai cái tuyến tới cất."

Đinh sư phụ lần nữa xác nhận sau , liền khởi động máy móc , phát ra một trận xuy xuy xuy chói tai âm thanh , cất đá thanh âm , rất nhanh thì hấp dẫn bên

cạnh một số người, chẳng được bao lâu, liền có không ít người vây lại, nhìn rất nhiều người nhìn đến Lâm Vũ trước mặt này mấy khối nguyên thạch sau, đều không tránh khỏi thán phục.

Loại này cấp bậc nguyên thạch, muốn đánh cược cao, trừ phi là vận khí cực tốt.

Có vài người nhìn một cái liền rời đi, nhưng vẫn là có một bộ phận người lưu lại xem náo nhiệt, lúc này, theo vân cũng để cho thủ hạ đẩy nguyên thạch đi tới, cũng không có đi tìm cái khác cắt đá sư phụ, mà là ôm xem kịch vui tâm tính, kiên nhẫn chờ Lâm Vũ hiểu xong.

Chẳng được bao lâu, đình sư phụ liền đem nguyên thạch cắt thành hai khối, dùng lại mấy móc, bung lên bên cạnh nước sạch, tưới vào nguyên thạch lên.

"Ra xanh biếc!" Vây xem trong đám người, có mắt sắc nhọn thứ nhất nhìn đến nguyên thạch biến hóa, lập tức lên tiếng sợ hãi kêu.

"Gì đó ? !"

"Đánh cược tăng ? !"

Lâm Vũ một trận ngạc nhiên, chính mình thị lực đã đầy đủ được rồi, mới vừa rồi chính mình còn không có thấy rõ, ngược lại người bên cạnh trước kêu lên.

Những người này, mỗi một người đều tu luyện qua hỏa nhãn kim tinh chứ ?

Thiết diện lên lộ ra gần một nửa thủy lục sắc, hơi mang đỏ, thoát nhìn óng ánh trong suốt, chủ yếu nhất là đường cong hoa thật tốt, không nhiều một phần, cũng không giảm một chút, đình sư phụ không khỏi ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ liếc mắt, ám đạo tên tiểu tử này tuyệt đối là một thâm tàng bất lộ cao thủ, nếu không làm sao có thể hoa được chính xác như vậy ?

"Đây cũng là nhu băng loại, hoàng dương xanh, nếu là bên kia cũng ra xanh, tuyệt đối là phóng đại!" Một cái người trong nghề sáng quắc có từ mà bình luận đạo.

Người bên cạnh cảm giác đầu không ngừng, ngược lại theo vân, ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ liếc mắt, ám đạo người này đi ** ** vận.

Diệp Tầm Lan đã sớm hưng phấn mặt đẹp đỏ bừng, để cho Lâm Vũ nhìn đến thẳng muốn nhào tới cắn một cái.

Có vài người thấy phẩm chất tốt như vậy, thiết diện lên ra lục địa phương lớn như vậy, nhất thời động tâm, rồi rít gọi dậy giá cả tới: "Tiểu huynh đệ, người cũng không cần cắt, ta ra 300,000, mua người khối này nguyên thạch, như thế nào đây?"

"Tiểu huynh đệ, ta ra ba trăm năm chục ngàn."

"Ta ra bốn mươi vạn."

"Tiểu huynh đệ..."

Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu: "Tiếp tục hiểu!"

Đình sư phụ thấy ra xanh biếc, vẫn là hoàng dương xanh, nhất thời tinh thần tỉnh táo, đem cắt đá cơ cửa phiên nhắm ngay một cái khác con đường, hẳn muốn nhìn một chút người trẻ tuổi này có phải là thật hay không là một cao thủ, nếu như bên này cũng ra xanh, người trẻ tuổi này tuyệt đối không đơn giản!

Đỏ thạch kích thích tính rất dễ dàng hấp dẫn rất nhiều người, nghe được bên này ra xanh, bên cạnh một ít đi lang thang người cũng vây lại, không chớp mắt nhìn chăm chăm khối kia nguyên thạch, hiện tại mặc dù nhiều người, lại chỉ có thể nghe được cắt đá mấy móc cắt tảng đá thanh âm.

"Bên này cũng ra xanh biếc! Dao thứ hai còn không có tưới nước, một ít tinh mắt người liền kêu lên.

"Hai bên đều ra xanh, khối ngọc thạch này nói không chừng có nặng ba cân, ít nhất cũng có thể giá trị năm trăm ngàn."

"Tiểu huynh đệ, ta ra năm trăm ngàn!" Lại có người không nhịn được bắt đầu ra giá.

"Năm trăm năm chục ngàn!"

"Sáu trăm ngàn, tiểu huynh đệ, cái giá tiền này tuyệt đối là cao nhất..."

"Không bán, tiếp tục hiểu!" Lâm Vũ lần nữa lắc đầu, tỏ ý đình sư phụ tiếp tục cời xuống đi.

"Hiểu!"

Đình sư phụ đây là đã hoàn toàn xác nhận, vị trẻ tuổi này tuyệt đối là một vị đồ thạch cao thủ, một đường tia hoa đúng rồi, có thể nói là vận khí, nhưng mấy cái tuyến đều vừa lúc, hẳn làm cắt đá làm việc đã không sai biệt lắm mười năm, nói thật chưa từng thấy qua.

Rất nhanh, đỉnh sư phụ cắt xong nhiều đao , thấy còn lại da đã trở lên rất mỏng , cũng biết loại này ngọc thạch giá trị không thấp , cũng không cần Lâm Vũ nhắc nhở , không có lại dùng cắt đá cơ , mà là cầm lên bên cạnh một cái đá mài bắt đầu lau lên.

Theo đá mài chuyển vận , cả khối ngọc thạch từ từ xuất hiện tại trong mắt tất cả mọi người , không có tạp chất , màu sắc đều đặn , thủy đầu cũng đủ , cũng có thể dùng khối ngọc thạch này giá trị có thể cao lên rất nhiều , lúc này đã có người thêm đến tám trăm ngàn.

Lâm Vũ bắt đầu dĩ , không thể làm gì khác hơn là lên tiếng đề cho đại gia không muốn xảy ra giá cả , chính mình hôm nay vô luận cắt ra bao nhiêu , đều không biết bán.

Ngọc thạch vốn là thuộc về không thể tái sinh tài nguyên , theo đại quy mô khai thác , tài nguyên đã bắt đầu khô kiệt , theo mọi người sinh hoạt tài nghệ đề cao , có thể dùng ngọc thạch giá trị lên cao cực nhanh.

Nhưng bây giờ Lâm Vũ , căn bản sẽ không thiếu kim tiền , lại bởi vì Hạ Nghênh Sương giúp mình tìm tới linh thạch , cũng sẽ không thiếu truyền thừa điểm , những ngọc thạch này liền tạm thời làm làm tồn kho , về sau tới luyện tay dùng.

Một ít thương nhân nghe nói như vậy , chỉ đành chịu buông tha kêu giá , đối phương không bán , ra giá cao nữa cũng là phí công , luôn không khả năng lỗ vốn ra một cái giá cực kỳ cao chứ ?

Lâm Vũ đem ngọc thạch đặt ở trên tay thưởng thức một hồi , liền cho Diệp Tầm Lan để cho nàng bảo quản , chuẩn bị đi đòi một khối khác nguyên thạch tiếp tục cắt.

"chờ một chút!" Theo vân trong lúc bắt chợt kêu hấn lại , "Lâm huynh , ngươi đã được cái khối đầu thuận lợi , không bằng ta mượn ngươi vận khí tới hiểu một chút này hai khối , nếu có thể đánh cược cao , tuyệt đối không thiếu được Lâm huynh chỗ tốt..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Giá trên trời ngọc thạch

"Xin cứ tự nhiên." Lâm Vũ thờ ơ nhún nhún vai.

Cắt đá chuyện này , vốn là chú trọng tới trước tới sau , hướng chi hiện tại cắt đá không nhiều người , có rất nhiều cắt đá sư phụ đều là thanh nhàn trạng thái , không cần phải nhất định ở chỗ này hiểu.

Nếu phải ở chỗ này , cũng phải xếp hàng mới được.

Thế nhưng người này mặt dày mày dạn muốn đứng lên bỏ ra xấu , nếu như mình ngăn , vậy cũng rất xin lỗi hấn.

Lâm Vũ quan sát một chút theo vân mua được nguyên thạch , than thầm những người này từng cái thật đúng là có tiền không có chỗ xài , những thứ này nguyên thạch nhìn phẩm tướng , ít nhất cũng phải mấy triệu.

Lâm Vũ tại mua nguyên thạch thời điểm , tùy tiện tìm một cái cơ , đem những này nguyên thạch đều sờ một lần.

Cái kia Lý sư phó , nhìn dáng dấp thật là có chút bản lĩnh , đương nhiên khả năng vận khí không được , này mấy khối nguyên thạch trung , có hai khối có thể ra xanh , nhưng nhìn hấn sóng linh lực , cũng liền cùng mình giải được kia một khối không sai biệt lắm , nhưng cái đầu nhưng phải nhỏ rất nhiều , hai khối cộng lại cũng liền đã biết một khối lớn như vậy.

Đơn giản mà nói , cái này theo vân bỏ ra mấy triệu , cũng liền có thể thu lấy được bảy tám chục vạn , vẫn là này gần nửa ngày công phu.

Đúng như dự đoán khối thứ nhất nguyên thạch , cũng chính là Lâm Vũ trước ở đó một trong cửa hàng thấy khối kia tám trăm ngàn nguyên thạch , rất nhanh biến thành một nhóm đá vụn , theo vân khuôn mặt nhất thời hắc giống như đáy nồi , nhưng còn là không cam lòng tâm , tiếp tục mang lên một khối khác.

Không lâu lắm , lần nữa suy sụp được không thể lại suy sụp!

"Cái này không thể nào , ta cũng không tin cái này tà! Lại tới!" Theo vân thở hổn hển nói , lần nữa đòi khối thứ ba.

Khối thứ ba , giống vậy suy sụp!

Bên cạnh xem náo nhiệt người , cũng không khỏi nhìn có chút hà hê , đồng thời cũng có người may mắn khánh sụ xuống không phải mình , cái kia Lý sư phó , trên trán đã toát mồ hôi lạnh , theo gia nhưng là bỏ ra số tiền lớn xin hân tới đồ thạch , nếu như không chiếm được đối phương dự trữ kết quả , chỉ sợ chính mình thời gian cũng sẽ không tốt lắm.

Diệp Tầm Lan liền nhìn thẳng cũng không có nhìn qua , cúi đầu vuốt vuốt Lâm Vũ trước giải được khối ngọc kia thạch , bất quá Lâm Vũ lại biết , nha đầu này là tại cười trộm.

"Lại tới!" Theo vân mang lên khối thứ bốn.

Khối thứ bốn , cuối cùng ra xanh biếc , để cho theo vân cùng cái kia Lý sư phó tinh thần rung một cái , vậy xem người cũng bắt đầu nghị luận sôi nổi , những thứ kia danh từ chuyên môn , Lâm Vũ cũng nghe không hiểu , đại thể có thể nghe hiểu , khối ngọc thạch này phẩm chất , so với Diệp Tầm Lan trên tay khối này hơi thấp , bất quá nhìn cái này tinh thể , cái đầu hẳn là lớn hơn nhiều.

"Tiểu huynh đệ , ta ra sáu trăm ngàn , mua người khối này nguyên thạch như thế nào ?" Nhất thời thì có thương nhân kêu giá.

"Tiểu huynh đệ , ta ra sáu mươi lăm vạn!"

"Bảy trăm ngàn..."

"Chớ ồn ào!" Theo vân thái độ cũng sẽ không giống Lâm Vũ tốt như vậy , trực tiếp một tiếng quát to làm cho tất cả mọi người đều ngậm miệng lại , "Nhà ta sản nghiệp thì có làm châu báu làm ăn , không bán!"

Còn hồi đầu đặc ý nhìn Lâm Vũ liếc mắt , Lâm Vũ trên mặt vẫn là mang theo nhàn nhạt mỉm cười.

Không tới cuối cùng , ai biết ngọc thạch này cái đầu nhiều đến bao nhiêu? Dù sao Lâm Vũ là biết rõ , so với chính mình trước cắt ra khối đó , muốn nhỏ hơn rất nhiều!

Theo cắt đá tiến hành , theo vân nụ cười cứng ở trên mặt , ngay sau đó liền bắt đầu suy sụp đi xuống , khối ngọc thạch này hiểu sau khi đi ra , cái đầu cũng liền Diệp Tầm Lan trên tay khối ngọc kia thạch một nửa , mới vừa một ít ra giá thương nhân , không tránh khỏi lau mồ hôi lạnh , cũng còn khá người trẻ tuổi này không bán , nếu không chính mình liền muốn thua thiệt lớn!

Khối ngọc thạch này , tối đa cũng chỉ đáng giá 300,000!

"Thật nhàm chán a! Cũng không biết lão đại tên kia đi đâu , đến bây giờ còn không thấy cái quý ảnh!" Lâm Vũ ngáp một cái , nhìn thời giờ đã đến buổi trưa , liền quay đầu hướng Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ , người có đói bụng hay không ? Nếu không chúng ta kêu nghênh sương đưa chút ăn qua tới ?"

Hai người vốn là tới tương đối trễ , vốn là hiểu xong đã biết mấy khối nguyên thạch cũng có thể đi ăn cơm , kết quả bị theo vân người này cầm một cước.

"Cũng tốt , ta phát một tin tức cho nàng." Diệp Tầm Lan gật đầu một cái , lấy điện thoại di động ra liền cho Hạ Nghênh Sương phát một cái tin nhắn ngắn.

Trong chốc lát sau , Hạ Nghênh Sương trở về tin tức , nói tới liền lập tức.

Giải quyết cái bụng vấn đề , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan tiếp tục xem theo vân cuối cùng một khối nguyên thạch , ngược lại có chút bội phục cái kia Lý sư phó , phác họa cái mặc dù không có Lâm Vũ chính xác như vậy , nhưng là không kém bao nhiêu.

Theo vân thấy khối ngọc thạch này phẩm chất , cuối cùng thở phào nhẹ nhõm , nếu như Lý sư phó bên kia đường cong cũng hoa đúng , lần này không nói phóng đại , ít nhất sẽ không lỗ vốn , thậm chí còn có thể kiếm chút.

Lý sư phó cũng thở phào nhẹ nhõm , cũng còn khá lần này đánh cuộc đúng , nếu không còn thật không có biện pháp giao nộp.

Bốn phía người , đều lộ ra hâm mộ hoặc là ghen tị thần sắc , khối ngọc thạch này , nhìn phẩm chất cùng cái đầu , ít nhất sẽ không thấp hơn ba triệu , coi như trước mặt bốn khối toàn bộ sụp đổ , người trẻ tuổi này cũng có thể kiếm được một nhỏ bút.

Đáng tiếc chính chủ không bán , một đám thương nhân cũng không tiện ra giá nữa , đều trầm mặc chờ khối này nguyên thạch hiểu xong.

Nhưng là kết quả , lần nữa làm cho tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt , ngọc thạch là giải được rồi , nhưng là từ vân rất rõ , khối ngọc thạch này tối đa cũng liền chừng năm trăm ngàn , coi như là bán , còn chưa đủ mua nguyên thạch tiền , không nói sụp đổ , nhưng tuyệt đối là thua thiệt!

Hiện tại vậy xem người , đều đã đi không sai biệt lắm , nhìn những địa phương khác cắt đá đi rồi.

Bất quá tuyệt đại đa số địa phương , đều là mở hàng hụt , hoặc là giảm nhiều , ngược lại có một máy trên máy móc , cắt ra một khối giá trị trên một triệu ngọc thạch , hơn nữa khối kia nguyên thạch cũng liền chừng hai vạn , Lâm Vũ thấy loại tình huống này , lần nữa cảm nhận được Hứa Phong câu nói kia: Đồ thạch , chính là nhất đao thiên đường , nhất đao địa ngục.

"Từ Huỳnh , người còn có muốn hiểu nguyên thạch sao? Nếu như không có , ta đây tiếp tục hiểu ?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Lâm huynh hiểu đi, ta hôm nay vận may không được, nhìn một chút Lâm huynh có thể hay không phóng đại." Theo vân ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn Lâm Vũ, cũng không hề rời đi, mà là muốn nhìn một chút Lâm Vũ này mấy khối cộng lại liền mười ngàn nguyên hàng thô, đến cùng có thể giải ra bao nhiêu ngọc thạch.

Lâm Vũ cười một tiếng, mang lên đã sớm hoa tốt tuyến nguyên thạch, đặt ở cắt đá trên máy móc, tỏ ý đình sư phụ đề xuống đường cong cắt là được.

Xuy xuy xuy...

Cắt đá máy móc nhô ra tia lửa, đập vào rồi mọi người mi mắt, áp đặt xong, nước sạch vừa xong, một vệt trong suốt màu xanh lá cây nhất thời sáng lên mù tất cả mọi người con mắt!

"Phóng đại! Bên này phóng đại rồi!" Thét một tiếng kinh hãi, đem tất cả mọi người đều hấp dẫn tới.

"Thủy tinh loại, Đế Vương lục! Đứng đầu ngọc thạch! Tuyệt đối phóng đại!" Nhất thời thì có người trong nghề kêu lên sợ hãi.

"Đây thật là một khối cấp thấp nhất hàng thô lấy ra?" Nhất thời có người đưa ra nghi vấn.

"Đương nhiên là, người xem một chút tiểu huynh đệ này còn lại ba khối hàng thô, để ở nơi đây, cao nhất cũng liền 2000~3000, không nghĩ đến có thể giải cho thuê lại sắc nhọn thủy tinh loại!"

"Tiểu huynh đệ, người này nguyên thạch là tại nơi nào mua?"

"Tiểu huynh đệ, người khối ngọc thạch này có bán hay không?"

Lâm Vũ nhìn một chút đại gia, hỏi ra một cái làm cho tất cả mọi người đều bỏ nhào vấn đề: "Loại này ngọc thạch rất mắc sao?"

Như thế đám người này, mỗi một người đều giống như thuốc hưng phấn ăn nhiều? Không phải là một khối ngọc thạch? Gì đó thủy tinh loại gì đó Đế Vương lục, kia còn là một khối ngọc thạch, coi như giải được to cỡ nắm tay tiểu, có cái một hai triệu liền hướng đình chứ?

"Tiểu huynh đệ, loại này ngọc thạch không phải rất đắt, ta trước đây không lâu cắt ra một khối nửa tiết lớn chừng ngón cái thủy tinh loại ngọc lục bảo, cuối cùng giá sau cùng hơn ba mươi vạn, người là Đế Vương lục, giá trị cao hơn, nếu như người lần này phác họa hoa đúng, ít hơn so với chín vị số, ngàn vạn lần không nên xuất thủ!" Đình sư phụ cười ha ha nói.

Lâm Vũ khòe miệng giật một cái, chín vị số, đây chẳng phải là 100 triệu..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 196: Kiếm lớn đặc biệt kiếm

Diệp Tầm Lan cũng bắt đầu dờ dẩn, 100 triệu, đây rốt cuộc là ngọc thạch vẫn là hoàng kim?

Không đề ý tới lại bắt đầu kêu giá thương nhân, Lâm Vũ để cho đình sư phụ tiếp tục hiểu, cũng không lâu lắm, nguyên thạch cuối cùng lành lặn giải đi ra, dùng nước sau khi rửa sạch sẽ, một khối đại to bằng nửa cái nắm đấm tiểu, thanh thủy ướt át đứng đầu ngọc thạch xuất hiện tại toàn bộ mọi người trước mắt.

Toàn thân Đế Vương lục, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều ngum nước ngậm nuốt.

Lúc này, giá cả đã vượt qua rồi một trăm hai chục triệu, còn có tăng lên khuynh hướng.

"Đại gia không nên kêu giới, ta không bán!" Lâm Vũ thanh âm làm cho tất cả mọi người đều ngậm miệng lại.

"Vũ ca, Lan tỷ tỷ, thức ăn tới." Hạ Nghênh Sương mang theo một cái túi ny lon, đẩy ra đám người đi vào.

"Cám ơn." Lâm Vũ nhận lấy túi ny lon, nhìn nơi này cũng không có địa phương gì có thể ngồi, không thể làm gì khác hơn là đối với đình sư phụ đạo: "Đình sư phụ, ta đây mấy khối nguyên thạch liền đã làm phiền người, chờ ta com nước xong tới nữa lấy."

"Không thành vấn đề!" Đình sư phụ thấy Lâm Vũ đã hoa tốt tuyến mấy khối nguyên thạch, liền tục bảo đảm, "Tiểu huynh đệ ngược lại cũng là một

người sáng khoái, bắt quá xin yên tâm, nơi này khắp nơi đều là theo dõi, cắt ra gì đó ta bảo đảm y nguyên không thay đổi cho tiểu huynh đệ!"

Lâm Vũ gật đầu cười, coi như nơi này không có theo dõi, này mấy khối nguyên Thạch Trung Ngọc thạch lớn nhỏ cùng đại khái phẩm chất mình cũng rõ ràng, nếu là có người dám tham ô, mình tuyệt đối một kiếm bỏ đối phương!

Vì vậy, mang theo hai nữ đầy ra đám người, tìm một chỗ ngồi xuống, bắt đầu ăn cơm.

Theo vân kia âm độc hung tàn sắc mặt, Lâm Vũ hoàn toàn đương nhiên không có không thấy.

"Nghênh sương, như thế chỉ có hai người phần? Ngươi ăn rồi?"

"Ân ư, Lan tỷ tỷ gửi tin nhắn cho ta thời điểm, ta liền đã ăn rồi." Hạ Nghênh Sương gật đầu nói, "Vũ ca, mới vừa rồi như thế vây quanh nhiều người như vậy? Chẳng lẽ ngươi đồ thạch đánh cược tăng?"

"Ngươi Vũ ca không phải đánh cược tăng, mà là phóng đại rồi!" Diệp Tầm Lan cười nói, "Nghênh sương, ngươi đoán một chút, ngươi Vũ ca hiện tại kiếm bao nhiêu?"

"Hi hi!" Hạ Nghênh Sương hi hi cười một tiếng, "Ta mới vừa nghe được, vũ khối thứ nhất ngọc thạch thật giống như giá trị mấy trăm ngàn khối thứ hai giá trị hơn một trăm triệu, mua nguyên thạch liền xài mấy ngàn khối, đúng không?"

"Ngươi nha đầu này ngược lại quý tình quý tình." Lâm Vũ không nhịn được một trận cười mắng, "Vậy ngươi có thể hay không đoán được, ta còn lại ba khối nguyên thạch có thể kiếm được bao nhiêu?"

"Ta đoán không tới..."

Lâm Vũ cười một tiếng, tiếp tục ăn cơm.

Còn không có ăn mấy hộp, bên kia lại truyền tới phóng đại, phóng đại thanh âm, Lâm Vũ liền nghe đều lười phải đi nghe, còn lại ba khối nguyên thạch, đều là ngàn trăn vạn chọn tại một nhóm nguyên thạch bên trong chọn lựa đến, sóng linh lực chỉ so với trên tay khối này Đế Vương lục hơi thấp, nhưng trong đó có một khối, ngọc thạch cái đầu lại có bóng đá đại.

Lâm Vũ không biết phẩm chất cùng giá trị, nhưng tuyệt đối sẽ không thấp đi nơi nào.

Hai người chính ăn nồng nhiệt thời điểm, Hứa Phong kia hàng cuối cùng mang theo Kỷ Uyển tới, nghe tới Lâm Vũ phóng đại, đã ra giá trị hơn một ức ngọc thạch lúc, ánh mắt nhất thời trùng so với chuông đồng còn lớn hơn.

Sau đó lại nghe được Lâm Vũ mua những thứ này nguyên thạch chỉ tốn phí 1 vạn tệ, Hứa Phong thiếu chút nữa chân khí đi ngược chiều, một cái lão huyết không có phun ra ngoài.

"Lão tam, ngươi có phải hay không có mắt nhìn xuyên tường?" Hứa Phong buồn bực nói.

"Đúng vậy, ta có mắt nhìn xuyên tường, ta còn biết rõ ngươi hôm nay xuyên quần lót là màu đen!" Lâm Vũ tức giận mắng lên.

"Mẹ kiếp, ta vẫn luôn là mặc màu đen!" Hứa Phong cũng nể nhau, "Ngươi và ta ngủ bốn năm, như thế có thể không biết?"

Ba nữ tử cũng không nhịn được cười trộm.

"Biến, ngủ chung phòng sẽ cùng phòng ngủ, ngươi đem mà nói nói cho ta rõ, cái gì gọi là ta và ngươi ngủ bốn năm? Lão tử đạt được rất bình thường!" Lâm Vũ liếc mắt một cái, "Ngươi bây giờ vội vàng cho ta đi nhìn chăm chăm, bên kia phòng chừng còn có mấy triệu ngọc thạch."

"Còn nữa, giúp ta mua một cái lớn một chút ba lô tới, thuận tiện giúp ta lấy hai chục ngàn nguyên tiền mặt."

Thật ra thì dùng không gian truyền thừa phương tiện không chỉ một gấp trăm lần, bắt quá này dưới con mắt mọi người, Lâm Vũ suy nghĩ vừa không có bị kẹt cửa qua, vẫn là biểu hiện bình thường một chút tương đối khá, nếu không thì không chơi được!

Chỉ là... Hắn bỏ quên một chuyện, hôm nay biểu hiện đã rất không bình thường.

Mua ba lô chuyện giao cho Kỷ Uyển, Hứa Phong chính là đi giúp Lâm Vũ nhìn chăm chăm cắt đá, Lâm Vũ ngược lại thành thoi thành thoi mà tại đang ăn cơm, thỉnh thoảng vẫn cùng Hạ Nghênh Sương lái một chút tiểu đùa giỡn, thật giống như thì không phải là tới đồ thạch, mà là tới du lịch.

Hoàn toàn không giống có chút người đánh cược đá, đang cắt đá thời điểm khăn trương đến đòi mạng, thậm chí còn có người tại cắt đá trước, còn có ý đi tắm thay quần áo, cầu thần bái phật, hy vọng thần linh có thể phù hộ chính mình... Này cũng gì đó cùng gì đó?

Làm Lâm Vũ cơm nước xong, bên kia cắt đá làm việc cũng không xê xích gì nhiều, hai khối quả đá lớn nhỏ ngọc thạch, phẩm chất đều thật cao, cộng lại đại khái giá trị mười triệu, chủ yếu là khối kia bóng đá lớn nhỏ ngọc thạch, sáng mù tất cả mọi người mắt chó, chẳng những ngọc thạch quá lớn, vẫn là gì đó băng loại, giá trị tại chừng ba ngàn vạn.

Nói cách khác, Lâm Vũ từ đầu đến cuối bỏ ra 1 vạn tệ, kiếm được hơn 140 triệu, với hắn mà nói, tuyệt đối là nhất đao thiên đường!

Theo vân cùng cái kia gì đó Lý sư phó , hiện tại đã không thấy bóng người , đoán chừng là trốn đến nơi đâu tát mình bạt tai đi rồi , đặc biệt là cái kia Lý sư phó , nhưng là đang đánh cuộc thạch ngành nghề đại danh đỉnh đỉnh chuyên gia , tại chỗ có rất nhiều người đều biết hắn.

Trước hắn còn nói Lâm Vũ đánh cược cao tỷ lệ chưa đủ 1% , có thể thực tế lại hung hãn đập hắn năm cái vang dội bạt tai.

Chuyên gia gì , nhất định chính là chó má!

Nhưng mà , về sau lại có chuyện phiền toái , theo vân cái tên kia tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!

Đây cũng là Lâm Vũ được đến truyền thừa hệ thống tới nay , gặp phải lợi hại nhất một cái địch nhân!

Tuổi tác không khác mình là mấy , tu luyện hoàn cảnh so với chính mình kém xa , quả nhiên có thể ở cái tuổi này đạt tới luyện tinh hóa đệ thất trọng , có thể thấy hắn tư chất tuyệt đối không thua gì chính mình.

"Được rồi, binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản , nên để đỡ cũng không ngăn được." Lâm Vũ ngược lại cũng nhìn thoáng được , cầm lên ba lô chuẩn bị bắt đầu giả bộ ngọc thạch.

Giả bộ ngọc thạch trước , trước theo trong túi đeo lưng xuất ra một cái thật đầy bao tiền lì xì , đưa cho đình sư phụ , đạo: "Mới vừa rồi làm phiền đình sư phó , đây là một điểm tâm ý , còn quên vui vẻ nhận."

"Cám ơn." Đình sư phụ mặt mày hớn hớn nhận lấy bao tiền lì xì , hảo tâm nhắc nhở , "Tiểu huynh đệ , người trên người bây giờ nhưng là có giá trị hơn một trăm triệu ngọc thạch , lát nữa sau khi ra cửa cẩn thận một chút , nếu như dự định bán mà nói , tốt nhất hiện tại liền bán đi , tiền bỏ vào ngân hàng người khác cũng chỉ có thể giương mắt nhìn."

"Rõ ràng , bất quá ta không tính bán , những ngọc thạch này ta có khác công dụng , đình sư phụ , chúng ta còn có việc phải đi trước , lần sau có cơ hội lại tới tìm ngài." Lâm Vũ đem ngọc thạch giả trang tốt , trực tiếp nói ra cáo từ.

Nhưng mà , đình sư phụ mà nói tựa hồ ứng nghiệm , Lâm Vũ vẫn chưa ra khỏi cửa lớn , liền bị một cô gái ngăn cản.

Nữ hài bất quá mười bảy mười tám tuổi , thân cao so với Diệp Tầm Lan hơi thấp hai ba cm , mặc lấy hạnh hoàng sắc áo khoác , tóc dài tùy ý tại lắc tại phía sau , màu trắng mộc mạc khuôn mặt nhỏ nhắn , da thịt trắng nõn ngũ quan tinh xảo , một cái đẹp giống như búp bê giống nhau nữ hài.

Bên người còn đứng hai cái mặc lấy tây trang màu đen đại hán , hẳn là nàng hộ vệ.

"Cô nương , có chuyện ?" Lâm Vũ buồn bực nói...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 197: Biểu tỷ

"Ta gọi là Lăng Linh , chúng ta Lăng thị châu báu nghĩ tại trên tay người mua chút ngọc thạch , người mới vừa rồi cắt ra nhiều như vậy , có thể hay không bán một điểm cho chúng ta." Tiểu cô nương đầu tiên là tự báo rồi gia môn.

Tiếp lấy liền nói nổi lên chính sự: "Người yên tâm , ta có thể ra so với trên thị trường cao hơn hai thành giá cả."

"Ồ? Người cũng họ Lâm ?" Lâm Vũ nhìn tiểu cô nương này.

Vốn là không nghĩ thêm nghĩa nàng , đột nhiên nghe được là người trong tộc , đang chuẩn bị rời đi Lâm Vũ lại dừng bước.

"Lão tam , người làm , Lăng thị châu báu tại Yên kinh cũng coi là nổi danh xí nghiệp , cùng người không là cùng một họ , nàng là tráng chí Lăng Vân cái kia Lăng." Hứa Phong lên tiếng giải thích.

"Ồ." Lâm Vũ gật gật đầu , hoa hạ chữ hán , đồng âm chữ thật sự quá nhiều , có lúc nghe lầm cũng không có cái gì kỳ quái.

Về phần ngọc thạch chuyện , Lâm Vũ nhưng là lắc đầu: "Lăng cô nương , thật sự xin lỗi , ta ngọc thạch có khác công dụng , không tính bán."

"Người lợi hại như vậy , muốn ngọc thạch tới nơi này nữa đánh cược không được sao ?" Lăng Linh hiển nhiên không muốn dễ dàng như vậy mà bỏ qua cho Lâm Vũ , làm ra một bộ đáng thương đáng vẽ , khẩn cầu: "Đại ca ca , coi như ta van người có được hay không ?"

Lâm Vũ không nhúc nhích chút nào , mang theo Diệp Tầm Lan các nàng liền chuẩn bị rời đi đồ thạch tràng , những ngọc thạch này là mình , như chính mình không muốn bán , bọn họ Lăng thị châu báu tổng sẽ không khả năng tới cướp trắng trợn , nếu không , chính mình có không dưới mười loại biện pháp đùa chơi chết đối phương!

"Chớ đi!" Lăng Linh trực tiếp nắm Diệp Tầm Lan cánh tay , "Xinh đẹp tỷ tỷ , người giúp ta khuyên nhủ người bạn trai có được hay không ? Ba mẹ ta không để cho ta đi ra , ta hướng bọn họ bảo đảm qua , trong vòng 3 ngày phải dẫn một khối phẩm chất cao ngọc thạch trở về , bọn họ mới đáp ứng ta đi ra chơi đùa , ngày mai sẽ là ngày cuối cùng , nếu như còn không có mang về , ta về sau sẽ bị nhốt ở nhà , tỷ tỷ , ta van cầu người."

Vừa nói , còn một bên cầm lấy Diệp Tầm Lan cánh tay nhẹ nhàng lay động.

Diệp Tầm Lan dờ khóc dờ cười , tiểu cô nương này ngược lại cũng cơ trí , thấy Lâm Vũ làm việc làm không thông , quả nhiên sẽ tìm Diệp Tầm Lan coi như đột phá khâu! Ngay cả nàng kia hai cái hộ vệ , đều không khỏi âm thầm cười khổ.

Dù sao bọn họ là cầm tiểu thư nhà mình không có biện pháp nào.

"Tiểu Vũ , nếu không người bán một khối cho nàng ?" Lỗ tai mềm mại Diệp Tầm Lan , căn bản chống đỡ không được như vậy thế công , không thể làm gì khác hơn là giúp Lăng Linh khuyên bảo Lâm Vũ.

Lâm Vũ lắc đầu bất đắc dĩ , nhìn Lăng Linh nói: "Lăng cô nương , người nói người ngày mai còn có một ngày thời gian ?"

Lăng Linh gật đầu liên tục , sự tình tựa hồ có chuyển cơ , mặt đầy khao khát mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

"Ngày mai buổi sáng mười điểm , chuẩn bị xong tài chính ở nơi này chờ ta." Lâm Vũ khẽ cười nói , "Nhưng người phải bảo đảm một điểm , ta ngày mai cắt ra bao nhiêu , người nhất định phải toàn bộ mua , một chút ngọc tiết đều không thể lưu , nếu không , ta một viên cũng không bán!"

"Ân ân!" Lăng Linh gật đầu liên tục , "Đại ca ca người yên tâm , ta nhất định án người yêu cầu làm! Đại ca ca , ta có thể nói thật sao?"

"Giờ đó nói thật ?"

"Người thật là đẹp trai!" Lăng Linh vẽ mặt thành thật nhìn Lâm Vũ.

Loại trừ Lâm Vũ ở ngoài , tất cả mọi người đều đình chỉ rồi nụ cười , nha đầu này , nịnh hót công phu ngược lại luyện lô hỏa thuần thanh , đương nhiên , Lâm Vũ bản thân xác thực dung mạo rất soái.

"Ta soái là chuyện đương nhiên chuyện." Lâm Vũ không có vấn đề nhún nhún vai , "Nhưng ta có đẹp trai hay không , cùng ta có bán hay không ngọc thạch cho người chuyện này , căn bản không có nửa xu quan hệ! Muốn mua ta ngọc thạch , thì nhất định phải có đủ thực lực , hoặc là toàn bộ ăn , hoặc là liền không có chút nào muốn ăn!"

Lăng Linh sắc mặt sụp xuống , tựa như cùng tốn mấy triệu mua một khối nguyên thạch , kết quả liền ngọc tiết cũng không tìm tới.

Những người khác sớm liền không nhìn được cười ra tiếng , phàm là có Lâm Vũ địa phương , tựa hồ thì ít không được tươi cười , bởi vì hán mỗi một lần cũng có thể biến hóa bước phát triển mới trò gian tới trêu chọc đại gia.

Hạ Nghênh Sương cùng Kỷ Uyển bởi vì còn phải đi làm , lúc rời đồ thạch tràng sau đó liền đưa ra cáo từ , Hứa Phong cũng bởi vì còn có chuyện phải xử lý , trực tiếp đem chìa khóa xe ném cho Lâm Vũ , sau đó ngồi taxi trở về , để cho Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan chính mình an bài.

Lâm Vũ sau khi lên xe , đem chứa ngọc thạch ba lô thu vào không gian truyền thừa , nhìn ngồi ghế kế bên tài xế Diệp Tầm Lan: "Lan tỷ , người muốn đi nơi nào chơi ?"

"Ta thiếu chút nữa quên mất một món chính sự." Diệp Tầm Lan vỗ ót một cái , "Tiểu Vũ , bệnh ung thư máu người có thể trị hết không ?"

"Chuyện gì xảy ra ?" Lâm Vũ hỏi.

"Là ta một cái biểu tỷ , khi còn bé người cũng đã gặp , tại sáu năm trước đến rồi Yên kinh , năm năm trước sinh ra một cô gái , là một tiểu khai tâm quả , nhưng là thiên có bất trắc phong vân , tiểu nha đầu bị kiểm tra ra bệnh ung thư máu , trước mắt đang ở bệnh viện tiếp nhận hóa chất trị liệu (chemo) , chỉ là chúng ta gia bệnh viện đối với phương diện này không giỏi , cho nên bọn họ một nhà bây giờ còn tại Yên kinh."

"Trước khi rời đi , mẫu thân tìm được ta nói lên chuyện này , nếu như người có biện pháp mà nói , có thể không thể giúp đi xem một chút ?" Diệp Tầm Lan đạo.

"Bệnh viện nào ?"

Diệp Tầm Lan nói ra một cái bệnh viện tên , hai người tại Yên kinh chưa quen cuộc sống nơi đây , nhưng cũng không có quan hệ , hiện tại có một loại công nghệ cao , gọi là dẫn đường hệ thống , chỉ cần biết mục đích vị trí cụ thể , sẽ không sợ không biết rõ làm sao đi.

Lâm Vũ để cho Diệp Tâm Lan mở ra điện thoại di động dẫn đường , chạy xe , lái về phía nhà kia tên là triệu cùng bệnh viện.

Chặng đường còn rất xa, hơn nữa Yên kinh giao thông tình trạng , mở ra hơn một tiếng xe , xe mới lái vào bệnh viện phụ cận bãi đậu xe , Diệp Tâm Lan cho nàng biểu tỷ gọi điện thoại sau , liền mang theo Lâm Vũ đi rồi khu nội trú , đi vào một gian có ba cái giường ngủ phòng bệnh bình thường.

Lâm Vũ đại khái nhìn lướt qua , nhìn đến trung gian cái kia giường ngủ , có một cái thân ảnh nho nhỏ mặc lấy không vừa vặn quần áo bệnh nhân , mang đỉnh đầu màu đỏ nón nhỏ tử , đáng đáp ngược lại mi thanh mục tú , nhưng mặt không chút máu , bên cạnh còn có một vị hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi nữ tử.

Người đàn bà này Lâm Vũ ngược lại vẫn có chút ấn tượng , chính là Diệp Tâm Lan tỷ tỷ Văn San San , lúc trước Diệp Tâm Lan còn ở tại Sơn Thủy Thôn thời điểm , từng có mấy lần duyên , cũng không thiếu trò cười qua Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan rất giống một đôi vợ chồng son.

Chỉ là vật đổi sao dời , Văn San San đã không có năm đó thần thái , lúc này nàng , sắc mặt có chút ố vàng , vành mắt đen cũng có chút nặng , hiển nhiên là vì con gái bệnh thao toái liễu tâm.

"San San tỷ , bé gái." Diệp Tâm Lan vào cửa liền kêu một tiếng.

Hai mẹ con nghiêng đầu qua , cô bé thấy là Diệp Tâm Lan , khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời toát ra một cái ngây thơ nụ cười , theo giường đứng lên sau , đưa ra hai cánh tay liền hướng Diệp Tâm Lan nhào tới.

"Lan cô cô , người tới rồi!"

Diệp Tâm Lan liền tranh thủ trong tay túi giao cho Lâm Vũ , đem bé gái ôm lấy , thuận tay tại nàng trên móng út nhỏ chụp vài cái , không khỏi cười mắng: "Người một cái đứa nhỏ tính nghịch quỷ , bị bệnh cũng không biết ngừng!"

"Lan nhi , vị này là..." Văn San San quan sát một chút Lâm Vũ , nhất thời nghĩ tới người tới thân phận: "Đây không phải là Tiểu Vũ sao?"

"San tỷ , đã lâu không gặp." Lâm Vũ mỉm cười đối với Văn San San gật gật đầu.

Không nghĩ đến nhiều năm như vậy không thấy , nàng lại còn có thể nhận ra mình.

Nhào vào Diệp Tâm Lan trên người bé gái , ngoẹo đầu quan sát Lâm Vũ mấy lần , cười nói: "Lan cô cô , cái này có phải hay không dượng..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Đây quả thật là rất nhanh

Diệp Tâm Lan căn bản không ngờ rằng bé gái sẽ như vậy hỏi , đầu tiên là sững sờ , sau đó vừa cười mắng lên: "Người cái này đứa nhỏ tính nghịch quỷ , trong đầu mỗi ngày đang suy nghĩ gì ? Bất quá lần này người nói đúng rồi , hẳn gọi Lâm Vũ , là người dượng! Hơn nữa người dượng là một thân y nha , hẳn lần này tới là trị bệnh cho người!"

"Tiểu Vũ , loại bệnh này người có thể trị ?" Văn San San có chút không dám tin tưởng nhìn Lâm Vũ.

Bệnh ung thư máu , là muốn tiến hành cắt tủy cấy ghép , nhưng xứng hình là cái vấn đề lớn , trực hệ thân chúc ở giữa đều không nhất định có thể xứng hình thành công , bé gái tình huống chính là như vậy , cha mẹ ruột xương cốt xứng hình đều chưa thành công , vừa không có huynh đệ tỷ muội.

Muốn tìm được cốt tủy xứng hình nhân , đã rất không có khả năng.

Diệp Thanh Nguyên mấy ngày nay cũng vì chuyện này thao qua không ít tâm tư , lại từ đầu đến cuối không có nhận được hiệu quả.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , từ túi bên trong xuất ra một cái nửa đường mua được táo tây , cùng một cây dao gọt trái cây , ngồi ở mép giường một bên tước lấy trái cây , vừa nói: "Có thể trị , cũng không cần tìm cốt tủy xứng hình nhân , có nguyện ý hay không trị , tự các người quyết định."

"Chuyện này..." Văn San San ngược lại nghi ngờ.

Nếu như không là biết rõ Lâm Vũ từ nhỏ học y , hơn nữa gia gia của hắn y thuật rất lợi hại , nếu là nghe được câu này , mười phần mười sẽ đem đổi phương trở thành tên lường gạt , xem bệnh một chút trong phòng những bệnh nhân khác còn có y tá sắc mặt sẽ biết.

Đặc biệt là hai cái tiểu hộ sĩ, trong lòng không khỏi đang suy nghĩ: Người ngược lại có được một bộ tốt bề ngoài, đáng tiếc lại là một tên lười gât!

"San San tỷ, người đi theo ta, ta có lời muốn nói với người." Diệp Tầm Lan đem bé gái thả lại trên giường bệnh, đối với Văn San San nháy mắt, tỏ ý nơi này không phải là nơi chuyện địa phương.

Văn San San nhìn Lâm Vũ liếc mắt, liền đi theo Diệp Tầm Lan đi ra phòng bệnh.

Lâm Vũ đem trên tay táo tây gọt xong, đưa cho bé gái: "Đến, bé gái, ăn táo tây."

"Cám ơn dưỡng!" Bé gái cao hứng nhận lấy, sau đó lại người nhỏ mà ma mãnh hỏi: "Dưỡng, người và ta Lan cô cô là tại sao biết?"

"Người một cái tiểu nha đầu." Lâm Vũ cười sờ một cái nằng đầu nhỏ, "Ta và người Lan cô cô, là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, mẹ người cũng đã sớm nhận biết ta, biết chứ?"

"Ồ." Bé gái gật gật đầu.

Có thể là bởi vì có ăn, cũng có thể ngày thứ nhất nhận biết Lâm Vũ, tại Diệp Tầm Lan cùng Văn San San sau khi rời đi, bé gái rõ ràng an tĩnh rất nhiều, ngồi ở trên giường bệnh an tĩnh ăn táo tây.

Chẳng được bao lâu, Diệp Tầm Lan liền cùng Văn San San đi vào.

Nhìn Văn San San kích động sắc mặt, Lâm Vũ liền đoán được Diệp Tầm Lan nói với nằng rồi cái gì đó, nhất định là đem chính mình lúc trước sự tích nói ra, nếu không Văn San San cũng sẽ không kích động như thế.

Đúng như dự đoán, Văn San San ngồi vào Lâm Vũ trước mặt, kích động hỏi "Tiểu Vũ, Văn Sơn Y Viện cái kia ung thư phổi người bệnh thời kỳ cuối cùng cái kia bệnh AIDS người mắc bệnh, thật là người chữa khỏi?"

Đây chính là Diệp Tầm Lan gọi nằng sau khi đi ra ngoài, cùng nằng nói chuyện, Diệp Tầm Lan biết rõ Lâm Vũ không thích khoe khoang, vốn là chỉ muốn đơn độc nói cho nằng biết, kết quả không nghĩ đến, Văn San San tâm tình kích động một cái, trở lại buồng bệnh liền toàn bộ nói ra.

"Chính là." Lâm Vũ gật đầu một cái.

Đơn giản hai chữ, để cho trong phòng bệnh những người khác trực tiếp sùng sốt, ung thư phổi thời kỳ cuối, bệnh AIDS người mắc bệnh cũng có thể chữa khỏi?

Người trẻ tuổi này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

"Tiểu Vũ, ta cầu người giúp ta một chút có được hay không, giúp ta chữa khỏi bé gái, muốn bao nhiêu tiền chữa bệnh, ta nhất định sẽ mau trả cho người!" Văn San San bắt được Lâm Vũ cánh tay, chảy nước mắt, nói nằng lộn xộn mà khẩn cầu lên.

"San tỷ, đừng kích động, ta lần này tới mục tiêu chính là cái này, người yên tâm, ta nhất định sẽ toàn bộ ta cố gắng lớn nhất chữa khỏi bé gái!" Lâm Vũ trịnh trọng bảo đảm nói.

"Lâm Vũ... Văn Sơn Y Viện, à!" Trong phòng bệnh một cái y tá đầu tiên là niệm lấy Lâm Vũ Văn Sơn Y Viện tên, sau đó trực tiếp phát ra thét một tiếng kinh hãi, kích động đưa tay chỉ Lâm Vũ: "Ta biết rồi, người chính là thành phố Đông Hoa Văn Sơn Y Viện lâm thầy thuốc!"

Đem tất cả mọi người đều giật mình, này bao lớn chuyện, về phần như vậy ngạc nhiên?

Lâm Vũ chữa khỏi hai cái tuyệt chứng chuyện, ngay từ lúc hạ giới y học truyền ra, cơ hồ cả nước lớn nhỏ bệnh viện thầy thuốc đều đã biết Lâm Vũ đại danh, chỉ là có rất ít người thấy tận mắt Lâm Vũ.

Chuyện này, thân là người trong cuộc Lâm Vũ nhưng là không biết gì cả.

Này y tá sau khi kinh hô, lại bắt đầu mặt đỏ tới mang tai, mới vừa rồi còn trong lòng mắng đối phương là tên lười gât đây!

Trong phòng bệnh một vị khác y tá cùng mặt khác hai cái bệnh nhân, đều kinh ngạc mà nhìn Lâm Vũ, vị kia y tá ngược lại biết rõ Lâm Vũ đại danh, mà hai vị kia bệnh nhân, mặc dù không có nghe qua, nhưng lúc này cũng biết, trước mặt vị trẻ tuổi này, thật là một vị thần y!

Ung thư phổi thời kỳ cuối cùng bệnh AIDS cũng có thể chữa khỏi, đây không phải là thần y vậy là cái gì?

"Vị tỷ tỷ này, làm phiền người đừng ngạc nhiên rồi, ta vừa không có ba đầu sáu tay, cũng không dài tám đôi mắt." Lâm Vũ bắt đầu nói.

Này y tá khi cười một tiếng, đạo: "Nguyên lai lâm thầy thuốc vẫn như thế hài hước, bệnh viện chúng ta viện trưởng, nói người là Hoa Đà chuyển thế, biến thuốc phụ thân, vô luận là bệnh gì nặng tuyệt chứng, tại người dưới ngân châm, đều chỉ có thể ngoạn ngoạn khỏi hẳn."

"Hoa Đà chuyển thế, biến thuốc hộ thân? Ta có như vậy thần? Lão nhân kia tại sao không nói ta là Đại La Kim tiên hạ phàm đây?" Lâm Vũ khoe miệng gật một cái, "Đúng rồi, như thế ít đi Lý Thi Trân cùng Tôn Tư Mạc?"

Khanh khách...

Mấy vị nữ sĩ đều phát ra như như chuông bạc tiếng cười thanh thúy , ngay cả hai vị khác bệnh nhân cũng không ngoại lệ , toàn bộ buồng bệnh bầu không khí trong lúc bất chợt trở nên dễ dàng hơn.

Sau khi cười xong , Lâm Vũ trực tiếp thiết lập rồi chính sự , nắm lên bé gái tay , truyền vào một đạo chân khí bắt đầu vì nàng xem mạch.

Quả nhiên là ung thư máu , hơn nữa còn là mãn tính ung thư máu , dùng y học hiện đại mà nói giảng , ung thư máu là một loại tạo huyết làm tế bào ác tính nhân bản tính tật bệnh , nó đặc điểm là xương cốt cùng với thân thể con người tạo huyết trong tổ chức sản sinh ra một loại không hạch tế bào , những thứ này không hạch tế bào không hạn chế mà tăng trưởng , tích tiến vào trong máu , phá hư bình thường tế bào máu nội hạch.

Tại Lâm Vũ gia truyền trong sách thuốc , thì có chữa trị loại bệnh này phương pháp , bất quá chữa trị tỷ lệ cũng không cao , cũng liền tứ thành trái phải , tại « Huyền Hoàng y điển » lên giống vậy có phương pháp trị liệu , chỉ cần không đến muộn kỳ , tỷ lệ thành công ít nhất đạt tới tám phần mười.

Lại hợp với hần độc nhất phương pháp bí truyền: Linh dịch , muốn trị càng căn bản là thiết ván đã đóng thuyền chuyện.

"Tiểu Vũ , như thế nào đây?" Lâm Lâm Vũ khám bệnh xong mạch , Diệp Tầm Lan lập tức lên tiếng hỏi dò.

"Yên tâm đi , ta ít nhất có chín mươi phần trăm chắc chắn chữa khỏi!" Lâm Vũ mà nói , để cho Diệp Tầm Lan cùng Văn San San đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Bất quá , lần đầu tiên trị loại bệnh này , cụ thể phải bao lâu tài năng tốt trong lòng không có một cái đáy , lấy phỏng đoán cẩn thận , hẳn là muốn chừng hai tháng , lạc quan phỏng chừng , chừng một tháng đi." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Nhưng ta tại Yên kinh không có khả năng ngậm ngùi lâu như vậy , thành phố Đông Hoa bên kia còn có chuyện muốn ta xử lý , các người nếu là muốn trị , ngay tại một tuần lễ sau đó , đi theo ta đi thành phố Đông Hoa."

"Nhanh như vậy ?" Văn San San cùng hai cái y tá trăm miệng một lời nói.

"Cái này còn nhanh ?"

"Này không nhanh ?"

Lâm Vũ sờ lỗ mũi một cái: "Được rồi , đây quả thật là rất nhanh..."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Bánh ngọt

Mấy người tại bệnh viện đối diện phòng ăn ăn bữa cơm , Lâm Vũ giao phó Văn San San một ít chuyện sau , liền mang theo Diệp Tầm Lan trở về quán rượu , tiếp lấy lại cùng trong nhà thông điện thoại sau đó , liền cùng rửa qua tắm tiếp tục tu luyện.

Một đêm yên lặng , hôm sau buổi sáng , Lăng Linh sáng sớm ngay tại đồ thạch trảng bên cửa thượng đẳng lấy , trên khuôn mặt nhỏ nhắn nóng nảy sắc mặt triển lộ không bỏ sót , thỉnh thoảng còn lấy điện thoại di động ra nhìn thời gian một chút , sau đó trả về.

Mấy phút nữa , lại lấy điện thoại di động ra nhìn thời giờ.

Nhiều lần muốn đẩy một cú điện thoại , nhưng lại nhịn được.

"Này! Mỹ nữ , đang chờ người sao? Có muốn hay không ca cùng người cùng nhau chờ ?"

Một đạo khẽ hát thanh âm , để cho Lăng Linh trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra một trận câu giận , làm quay đầu lại thấy người tới , nộ khí nhất thời tan thành mây khói: "Lâm đại ca , Lan tỷ tỷ , các người có thể chờ chết ta."

"Lúc này mới hơn nửa ngày không thấy đây, người cứ như vậy nghĩ tới ta ?" Lâm Vũ khẽ cười nói.

"Ừ!" Lăng Linh theo bản năng gật đầu một cái, lập tức liền phản ứng lại, đỏ mặt gắt giọng: "Lâm đại ca! Người xấu lắm! Ta... Ta... Ta không để ý tới người! Hừ!"

Quay mặt qua chỗ khác, không muốn lại để ý tới Lâm Vũ, Diệp Tầm Lan đã sớm ở một bên cười trộm.

Nói cho cùng, cái này Lăng Linh vẫn là một cái ra đòi không lâu tiểu cô nương, để cho Lâm Vũ vài ba lời liền cho lộn quanh choáng váng, nếu như không là gia thế bất phàm, phỏng chừng nàng ngày nào bị người bán, còn có thể hưng phấn quá mức giúp người kiếm tiền!

"Không muốn để ý đến ta ? Vậy quá đáng tiếc!" Lâm Vũ lộ ra một cái tiếc hận thần sắc, "Ta hôm nay vốn là phải ở chỗ này làm một trận lớn, xem ra lại phải một lần nữa tìm khách hàng, ai, ta chính là cái mọt nhọc mệnh a, nhưng vì nuôi gia đình, này không có biện pháp."

"Ô ô... Lan tỷ tỷ, hần khi để ta, người nhất định phải cho ta giữ gìn lẽ phải!" Lăng Linh nhào tới Diệp Tầm Lan trên người, một cái nước mũi một cái lệ mà nói với lấy Lâm Vũ ác hình.

Nàng hai cái hộ vệ, trực tiếp quay mặt qua chỗ khác, một bộ không nhận biết tiểu thư nhà mình đáng vẻ.

"Được rồi." Diệp Tầm Lan vỗ một cái Lăng Linh bả vai, "Hai người các người cũng đừng náo loạn, nhanh lên một chút làm chính sự đi."

Đoàn người đi vào đồ thạch quán.

"Tiểu huynh đệ, người rốt cuộc đã tới, ta là nào đó một cái công ty châu báu Tổng giám đốc, tiểu huynh đệ người hôm nay lái ra ngọc thạch có thể hay không bán một ít cho công ty chúng ta ?" Một người quản lý bộ dáng người, thấy Lâm Vũ tới, lập tức chạy tới lấy lòng.

Ngay sau đó, thì có không ít qua vây quanh, đem Lâm Vũ mấy người bọn hắn vây quanh vây vào giữa.

"Tiểu huynh đệ, hôm nay ta có thể không thể với người cùng nhau chọn lựa nguyên thạch ?"

"Huynh đệ, xin hỏi người có thể không thể truyền thụ một ít bí quyết ? Ta có thể cho học phí."

"Tiểu huynh đệ..."

Toàn bộ hiện trường đã loạn thành hỗn loạn, đem Lâm Vũ mấy người bọn hắn sợ hết hồn, bất quá này cũng khó trách, Lâm Vũ ngày hôm qua rùm lên sóng gió, tại cái này đồ thạch tràng cơ hồ không người không biết không người không hiểu.

Hoa mười ngàn nguyên mua hai khối nguyên thạch, kiếm lời hơn một ức, nếu đúng như là một khối hai khối đánh cược cao, còn có thể nói vận khí tốt, nhưng là năm lần trúng hết, hơn nữa còn là nhiều lần phóng đại, nếu như nói Lâm Vũ không có một chút bí quyết, đánh chết bọn họ cũng sẽ không tin tưởng!

Một đám người một câu tiếp lấy một câu, dĩ nhiên để cho Lâm Vũ đánh không tới chen vào nói khe hở.

"Làm cái gì ? !" Mấy cái an ninh chen vào đám người, hướng về phía mọi người quát lên, "Các người ngăn ở nơi này, còn muốn hay không khách nhân tiến vào ? Vội vàng tản, nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Đánh cuộc này thạch hội chủ làm phương tựa hồ năng lượng không nhỏ, một đám người nghe được an ninh khiển trách, vậy mà đều không dám nói gì, đều rớt rít mà tứ tán mà đi, Lâm Vũ cũng thừa cơ hội này, mang theo mấy người đi vào đồ thạch tràng.

Nhưng là gặp theo vân, hai người cũng không có chào hỏi.

Lâm Vũ mang theo mấy người tùy tiện tìm ngày hôm qua cái cửa hàng mặt tiền, lão bản thấy là ngày hôm qua cái kia đồ thạch cao thủ, vội vàng nhiệt tình chiêu đãi lên, thái độ cùng ngày hôm qua hoàn toàn là hai cái dạng!

Hay nói giỡn, có như vậy cao thủ tới trong tiệm mình đến mua nguyên thạch, tuyệt đối có thể kéo theo chính mình làm ăn!

Bắt chuyện đi qua, Lâm Vũ bắt đầu đánh giá, cùng giống như hôm qua, trong tiệm này ngoài tiệm đều bày đầy nguyên thạch, nhưng tựa hồ đối một nhóm, giống vậy đủ loại cấp bậc đều có.

Lâm Vũ đang chuẩn bị chọn lựa thời điểm, lại phát hiện có rất nhiều người tại không xa nơi, không chớp mắt nhìn mình chăm chăm, ngay cả theo vân cũng lẫn trong đám người, nhìn đáng đáp, chính mình hôm nay là không thoát được những người này tầm mắt.

Tràng diện này, chỉ cần người ta không ảnh hưởng nơi này bình thường trật tự, đồ thạch tràng an ninh cũng không tiện nói gì.

"Lâm đại ca, chúng ta làm sao bây giờ ?" Lăng Linh hoàn toàn là tay chân luống cuống, chỉ đành phải để cho Lâm Vũ tới bắt chủ ý.

Lâm Vũ suy tư hồi lâu, thấy Hứa Phong cùng Kỷ Uyển đã qua đến, đột nhiên liền nghĩ đến một ý kiến, đạo: "Chúng ta hiện tại bắt đầu chọn lựa nguyên thạch, bọn họ xem bọn hắn, chúng ta chọn chúng ta, vị này hộ vệ đại ca, làm phiền người đẩy một chiếc tay đẩy xe tới."

Cái này hộ vệ nhìn về phía Lăng Linh , thấy Lăng Linh sau khi gạt đầu , liền xoay người tại phụ cận tìm một chiếc tay đẩy xe.

Tại ánh mắt mọi người trung , Lâm Vũ vẫn tại một nhóm hai ngàn nguyên một khối nguyên thạch trong đồng tim , nhìn mười mấy khối , tựa hồ cũng không hài lòng lắm , nhưng rất nhanh thì mặt lộ vẻ vui mừng , mang lên khối này nguyên thạch liền chuẩn bị thả vào tay đẩy xe lên.

"chờ một chút , khối này nguyên thạch ta muốn rồi!" Lập tức đã có người bắt đầu cướp , "Ta ra hai chục ngàn mua!"

"Ta ra ba chục ngàn!"

"Lão bản , ta ra năm chục ngàn , bán cho ta!"

Lâm Vũ mấy người bọn hắn đồng thời sững sờ , như vậy cũng được ?

Được rồi như vậy xác thực có thể được , mặc dù là công khai ghi giá , nhưng Lâm Vũ chung quy còn không có trả tiền , nói cách khác khối này nguyên thạch bây giờ còn là chủ quán , coi như người làm ăn , đương nhiên là bán cho ra giá cao hơn người.

"Các người... Các người làm sao có thể như vậy ?" Lăng Linh thấy một nhóm người đều tại đầu giá , không khỏi tức giận khẽ kêu lên , "Đây nguyên thạch là chúng ta tuyển chọn!"

"Tiểu cô nương , lời này thì không đúng , các người còn không có trả tiền , này nguyên thạch đương nhiên là người trả giá cao được , ta ra một trăm ngàn!"

"150.000!"

Giá cả còn đang không ngừng mà tăng vọt , cơ hồ tất cả mọi người đều cho là Lâm Vũ trên tay khối này nguyên thạch , tuyệt đối có thể phóng đại , bỏ qua thôn này , cũng không có cái tiệm này!

"Ta ra 300,000!" Lăng Linh giận đến ngực lên xuống , sống chết không muốn đem khối này nguyên thạch nhường cho những người khác.

"Năm trăm ngàn!"

"Một triệu..."

Một khối yết giá hai ngàn khối nguyên thạch , rất nhanh thì vượt qua một triệu , giá cả còn đang không ngừng mà tăng vọt , này cửa hàng lão bản đã sớm vui vẻ mặt mày hớn hớn.

Chỉ là không có người chú ý tới , có hai người đã sớm thừa dịp mọi người đầu giá thời điểm , lặng lẽ rời đi hiện trường.

Cho dù có người chú ý tới , cũng sẽ không theo sau , bởi vì chính chủ vẫn còn ở nơi này , không có người sẽ cùng tiền gây khó dễ , Lâm Vũ đã thành cái này đồ thạch tràng trong mắt tất cả mọi người bán ngọc , tài thần gia!

"Năm triệu!" Theo vân thanh âm , khiến người khác đều ngậm miệng lại.

Này dù sao cũng là còn không có giải được nguyên thạch , mặc dù rất có thể phóng đại , thế nhưng những người khác không dám đánh cược nữa đi xuống , vạn nhất mở ra một khối mấy trăm ngàn ngọc thạch , há chẳng phải là thua thiệt lớn ?

Phải biết người trẻ tuổi này ngày hôm qua lái ra khối thứ nhất nguyên thạch , giá trị cũng chỉ có bảy tám chục vạn.

"Ta ra..."

"Lăng Linh , liền như vậy." Lăng Linh còn muốn tiếp tục kêu giá , lại bị Lâm Vũ một cái cho kéo , "Nơi này cũng không phải là một khối này nguyên thạch , chúng ta lại chọn cái khác..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 200: Tham lam đại giới

"Nhưng là, Lâm đại ca..." Lăng Linh không chút nào chú ý tới, chính mình ngọc thủ đang bị Lâm Vũ kéo, sở hữu sự chú ý còn ở đây khối nguyên thạch lên.

Thật vất vả chọn lựa ra một khối nguyên thạch, cứ như vậy bị người khác đoạt, để cho nàng như thế nào cam tâm?

Lâm Vũ nhưng là lắc đầu: "Đừng quên chúng ta ước định, đồ thạch chuyển ta tới xử lý, mở ra ngọc thạch bán hết cho người, ta ngày hôm qua ngọc thạch không có bán, Cally có thể không có nhiều tiền như vậy."

"Thế nhưng ta có thể cho người mượn!" Lăng Linh còn muốn giãy giụa.

"Được rồi, ta không muốn thiếu nhân tình." Lâm Vũ tiếp tục lắc đầu, "Hon nữa, mặc dù khối này nguyên thạch rất có thể mở ra ngọc thạch, thế nhưng lái ra ngọc thạch, có đáng giá hay không năm triệu còn rất khó nói, ta cũng không phải là Tôn hầu tử chuyển thế, không có hỏa nhãn kim tinh!"

Những lời này mặc dù là nói cho Lăng Linh nghe, nhưng thật ra là nói cho những người khác nghe.

Những người khác nghe một chút cũng rất có đạo lý, người trẻ tuổi này mặc dù là một đồ thạch cao thủ, nhưng lợi hại hơn nữa đồ thạch cao thủ, tại nguyên thạch còn chưa mở trước khi ra ngoài, cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

Hắn ngày hôm qua đi ra năm khối ngọc thạch, giá trị liền chênh lệch rất lớn, cái này đã có thể nói rõ rất nhiều chuyện rồi.

Lăng Linh yên lặng gật đầu.

Sau đó Lâm Vũ lại chọn lựa mấy khối nguyên thạch, giống vậy không có ngoại lệ chút nào mà bị người giá cao mua đi, trong đó bỏ tiền nhiều nhất chính là theo vân, suốt bỏ ra gần hai chục triệu, mua bốn khối, còn lại kia một khối bị một nhà nổi danh cửa hàng châu báu lão bản tiêu phí bốn triệu mua đi.

Lúc này, Lâm Vũ điện thoại di động tới một cái tin nhắn tin tức.

"Được rồi, chúng ta đi thôi." Lâm Vũ đọc qua tin tức sau, liền nói với Lăng Linh đạo.

"Đi đâu?" Lăng Linh hỏi.

"Cắt đá."

"Người cũng không có mua nguyên thạch, như thế đi cắt đá?" Lăng Linh thật là không hiểu, đột nhiên tựa hồ phát hiện gì đó: "Lan tỷ tỷ dịu dàng tỷ tỷ đây?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Người Lan tỷ tỷ mới vừa mua nguyên thạch đi rồi, hiện tại đã mua xong, chúng ta đi thôi."

"Lan tỷ tỷ cũng sẽ đồ thạch?" Lăng Linh kinh ngạc.

"Người Lan tỷ tỷ đồ thạch kỹ thuật so với ta có thể lợi hại hơn!" Lâm Vũ mỉm cười nói, "Ngày hôm qua nguyên thạch, có ba khối chính là nàng chọn, lát nữa cắt đá thời điểm người sẽ biết, đi thôi!"

Thấy Lăng Linh còn ngây tại chỗ, Lâm Vũ lắc đầu bắt đầu đi, trực tiếp dắt nàng cổ tay ngọc, đi về phía đình sự phụ vị trí địa phương, Lăng Linh thấy mình tay nhỏ bị Lâm Vũ kéo, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi một đỏ, lại không có giãy giụa, mặc cho hắn dắt tự mình tiến tới đến cắt đá địa phương.

Thình thoảng còn dùng khoeo mắt liếc qua liếc thoáng nhìn Lâm Vũ gò má, chỉ thấy Lâm Vũ một bộ trong lòng có dự tính đáng vẻ, trong đầu nghĩ Diệp Tầm Lan đồ thạch kỹ thuật hẳn rất lợi hại.

Những người khác thấy Lâm Vũ không hề chọn lựa nguyên thạch, đều không thể làm gì khác hơn tàn đi.

Làm mấy người đi tới đình sự phụ vị trí địa phương, Diệp Tầm Lan đã đem một khối nguyên thạch hoa được rồi tuyền, Hứa Phong cùng Kỷ Uyển ngay tại một bên trông coi.

"Các người như thế mua nhiều như vậy?" Lâm Vũ nhìn này hơn mười khối nguyên thạch, không khỏi lảng tiếng vấn đạo "Nếu là Lăng Linh hôm nay mang tài chính không đủ, chúng ta như thế mang về?"

Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ chính dắt Lăng Linh tay, cũng không có ghen, hơi mỉm cười nói: "Dù sao người hôm qua đã đáp ứng nàng, hôm nay lái ra ngọc thạch toàn bộ bán cho nàng, nếu là nàng hôm nay mang tài chính không đủ, lại muốn ngọc thạch, sẽ để cho nàng cùng người ước hẹn tới bồi thường."

Lăng Linh đỏ mặt tránh ra Lâm Vũ tay.

Đình sự phụ thấy Lâm Vũ tới, cũng không gấp bắt đầu, mà là trước hướng Lâm Vũ chào hỏi: "Tiểu huynh đệ, bạn gái người giống như cũng là cao thủ a."

Bốn phía đã vây quanh không ít người, cũng muốn nhìn một chút người trẻ tuổi này bạn gái, đồ thạch kỹ thuật cao bao nhiêu.

"Đương nhiên là cao thủ!" Lâm Vũ khẽ cười nói, "Nhà ta Lan tỷ đồ thạch kỹ thuật, mạnh hơn ta ra chân trời, đỉnh sư phụ, bắt đầu đi, phòng chừng hôm nay người muốn thu cái bao lì xì rồi."

"Ha ha, nhận người chúc lành!"

Đỉnh sư phụ cười ha ha một tiếng, tiếp lấy liền khởi động cắt đá máy móc, xuống một đao, một vệt màu xanh lá cây xuất hiện, làm cho tất cả mọi người đều như bị sét đánh, hoàn toàn tìm không ra bắc, nhưng không ai ra giá nữa.

Bởi vì hiện tại đã có người nhận ra Lăng Linh, cùng người trẻ tuổi này quan hệ tựa hồ rất không bình thường, hơn nữa trước người trẻ tuổi này cũng đã nói, hôm nay mở ra bao nhiêu, cũng sẽ bán cho Lăng thị châu báu.

Mặc dù không cam lòng, nhưng đây cũng là không có biện pháp chuyển.

Chỉ là khối ngọc thạch này, thật muốn sáng mù tất cả mọi người con mắt, lại là thủy tinh loại, Đế Vương lục, phác họa cái vừa lúc... Cô gái này oa, quả nhiên cũng là một cao thủ!

Lăng Linh trực tiếp ôm lấy Lâm Vũ cánh tay, cao hứng hô: "Lâm đại ca, Lan tỷ tỷ đánh cược tăng, thật tăng!"

Hưng phấn khuôn mặt nhỏ bé đều đỏ đánh đánh, Lâm Vũ muốn đem cánh tay rút ra, có thể không nghĩ tới nha đầu này ôm rất căng, cánh tay thật chặt dán tại trước ngực nàng kia hai mềm mại trung gian, không khỏi một trận ý nghĩ thất thường.

Nha đầu này, tựa hồ vẫn thật thật, cái bộ vị này không thể so với Lan tỷ cùng tư ngừ kém.

Diệp Tầm Lan khẽ mỉm cười, tỏ ý đỉnh sư phụ tiếp tục cỡi xuống đi.

Đỉnh sư phụ nhất thời tinh thần tỉnh táo, tiếp tục dọc theo một cái khác con đường cắt đi xuống, lúc này cũng tin Lâm Vũ mà nói, mặc dù Diệp Tầm Lan kỹ thuật không nhất định so với Lâm Vũ cao, nhưng hai người tuyệt đối là ngang sức ngang tài!

Này cô dâu mới, tựa hồ còn rất thú vị.

"Cái này không thể nào! Làm sao sẽ sụp đổ? Vị sư phó này, người có phải hay không đem ta nguyên thạch cho đánh tráo rồi!" Bên cạnh một máy cắt đá máy móc bên cạnh, truyền đến theo vân tức đến nổ phôi thanh âm.

Tất cả mọi người đều theo tiếng kêu nhìn lại, phát hiện theo vân mưa được nguyên thạch, đã cắt ra hai khối, cũng không phải là không có ra xanh, bắt quá lái ra hai khối ngọc thạch mà, cái đầu tiêu, phẩm chất cũng thấp, một khối nhiều nhất năm, sáu ngàn liên hướng đỉnh.

Nếu đúng như là án giá gốc mua nguyên thạch, ngược lại cũng kiếm lời một chút xiu, nhưng vấn đề là, hần nguyên thạch là hoa hai chục triệu theo Lâm Vũ trên tay cướp được!

"Lâm đại ca, đây là chuyện gì xảy ra? Ta hiểu được!" Lăng Linh ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ.

Nàng mặc dù ra đời không lâu, nhưng cũng không đại biểu nàng cái gì cũng không biết, nếu như vẫn không rõ Lâm Vũ kế hoạch, vậy còn không nếu như để cho lừa đá nàng một chút đầu!

Chẳng những là Lăng Linh, người sáng suốt thoáng cái liền nhìn ra, người trẻ tuổi này, ở những người khác vậy xem thời điểm cũng đã nghĩ tới điểm này, vì vậy cố ý chọn lựa ra những thứ này nguyên thạch, khiến người khác tranh bề đầu chảy máu, đồng thời lạng lẽ để cho nàng bạn gái đi địa phương khác mua nguyên thạch.

Cứ như vậy, vừa có thể lấy dôi đi những người khác sự chú ý, cũng sẽ không ảnh hưởng chính mình đồ thạch, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, cao, thật sự là cao! Đương nhiên, đây cũng là bởi vì tất cả mọi người đều không ngờ rằng, người trẻ tuổi này bạn gái, quả nhiên cũng là một vị đồ thạch cao thủ, kỹ thuật không thua kém một chút nào hần!

Tham!

Đây chính là muốn tham lam đại giới!

Người lại không cho người ta tiền lương, muốn dùng loại phương pháp này tới khiến hần giúp người chọn lựa nguyên thạch? Loại sự tình này dù ai trong lòng đều không thoải mái, phải biết cao thủ đều có tôn nghiêm!

Có chút không có ở Lâm Vũ trên tay cướp được nguyên thạch người, không khỏi bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác, nếu như mình cướp được, phòng chừng đã bị người trẻ tuổi này cho đùa chơi chết!

Lâm Vũ khóe miệng hơi hơi móm một cái, thầm nghĩ: "Nghĩ tại trên tay ta chiếm tiện nghi, chỉ có một con đường có thể đi, chính là bị ta cho đùa chơi chết, lại chuyển thể đầu thai, đời sau có lẽ còn có như vậy một khả năng nhỏ nhoi..."

Chương 201: Đối chọi gay gắt

Không để ý tới theo vân nơi đó sẽ như thế nào , Diệp Tầm Lan khỏi thứ nhất nguyên thạch đã giải được rồi.

Đúng là thủy tinh loại , Đế Vương lục , so với Lâm Vũ ngày hôm qua giải được còn muốn lớn hơn một vòng , Diệp Tầm Lan cầm lấy đặt ở trong tay vuốt vuốt , cũng để cho Lâm Vũ đi coi xuống mặt nguyên thạch.

Lúc này , Lăng Linh mới phát hiện mình cùng Lâm Vũ đáng vẻ thật sự quá dễ dàng làm người hiểu lầm , vội vàng đỏ mặt lỏng ra , cúi đầu xuống không dám nhìn những người khác.

"Đỉnh sư phụ , ngài ở nơi này một nhóm làm lâu như vậy , có thể hay không giúp ta ra một cái giá , bởi vì ta hôm nay mở ra nguyên thạch , đều muốn bán cho Lăng thị châu báu." Lâm Vũ đem một khối nguyên thạch hoa tốt đường cong , dời đến cất đá trên máy móc , đối với đỉnh sư phụ hỏi.

"Mới vừa rồi giải được khối đó , phẩm chất cùng người ngày hôm qua khối giống nhau , bắt quá còn muốn lớn hơn một vòng , giá cả phỏng chừng tại 150 triệu đến 160 triệu ở giữa." Đỉnh sư phụ đạo.

"Gi đó ? ! Mắc như vậy ?" Lăng Linh cả kinh , "Lâm đại ca , ta , ta không có nhiều như vậy tài chính."

Nàng ngày hôm qua xác thực chuẩn bị tài chính , nhưng dù sao cũng là một cô bé , coi như là Lăng thị châu báu thiên kim , cha mẹ của nàng cũng không khả năng đem đại bút tài chính cho nàng , cuối cùng tổng cộng cho 200 triệu , nhưng mà một khối này ngọc thạch , cũng đã để cho nàng tài chính co lại hơn phân nửa , vấn đề là nơi này còn có mười mấy khối nguyên thạch!

"Ta đây bắt kê , ngày hôm qua chúng ta đã ước định xong , chúng ta hôm nay mở ra ngọc thạch , hoặc là người toàn mua , hoặc là một chút xiu ngọc tiết đều không mua." Lâm Vũ khẽ cười nói.

"Chuyện này... Vậy phải làm sao bây giờ ?"

"Nha đầu ngọc." Diệp Tầm Lan một cái kéo qua nàng , thúc giục: "Nơi này còn có mười mấy khối nguyên thạch , không có hai đến ba giờ thời gian không giải được , người vội vàng gọi điện thoại cho ba mẹ người!"

"Ân ân , ta gọi ngay bây giờ điện thoại!" Lăng Linh gật đầu liên tục , lập tức lấy ra điện thoại di động , gọi đến phụ thân nàng điện thoại.

Cắt đá vẫn tiến hành , một viên tiếp lấy một viên giá cao ngọc thạch phơi bày tại trong mắt mọi người , thủy tinh loại , màu xanh tảo , băng loại... Ít thì mấy triệu , nhiều thì mấy triệu , mọi người chỉ cảm thấy giống như thân ở trong mây mù.

Nếu là như vậy đánh cuộc tiếp , coi như người trẻ tuổi này trước là một cái ăn may , hiện tại cũng có thể chen người thượng lưu hàng ngũ!

Bên kia , Lăng thị châu báu đồng sự trưởng Lăng Hoàng Quang , chính ngồi ở trong phòng làm việc nhìn thủ hạ chuyển tới báo cáo , chân mày không khỏi khóa chặt , châu báu hành nghiệp , giống như Lăng thị châu báu lớn như vậy xí nghiệp , mỗi ngày tiêu thụ có bao nhiêu , cũng chỉ có Lăng Hoàng Quang cùng với công ty liên quan người phụ trách mới biết.

Nhưng là ngọc thạch nguồn hàng hóa là cái vấn đề lớn!

Hơn nữa cái vấn đề này ngày càng nghiêm trọng , hiện tại Lăng thị châu báu tồn kho càng ngày càng ít , Yên kinh mặc dù có một hồi đồ thạch hội cũng nhận được một ít ngọc thạch , nhưng thủy chung là như muối bỏ biển.

Chung quy Yên kinh làm châu báu làm ăn đều không phải số ít , trọng yếu nhất là rất nhiều thế lực lớn mọc như rừng , những người đó đánh cược ra ngọc thạch căn bản cũng không nguyện ý bán.

Điện thoại di động reo tiếng chuông , để cho Lăng Hoàng Quang tạm thời vứt bỏ cái vấn đề này.

Đem báo cáo để qua một bên , cầm điện thoại di động lên , thấy là con gái điện thoại , không chút do dự nào liền tiếp thông.

"Ba , chỗ này của ta mở ra hơn hai ức ngọc thạch , ngài có thể hay không lại điều điểm tư kim tới ?" Lăng Hoàng Quang còn chưa mở lời , Lăng Linh thanh âm nóng nảy liền từ trong điện thoại truyền tới.

"Người người bạn kia thật mở ra ngọc thạch ?" Lăng Hoàng Quang ngoài ý muốn hỏi.

Tối ngày hôm qua Lăng Linh sau khi về nhà , liền quán hần muốn tài chính , nói nàng cùng một người bạn ước định xong , hôm nay lái ra ngọc thạch toàn bộ bán cho nàng.

Vốn là Lăng Hoàng Quang còn không nguyên ý tin tưởng , sau đó tìm được con gái hộ vệ , đem đại thể tình huống hiểu sau đó , mới biết con gái thật gặp một cao thủ , vì vậy liền cho phép rồi nàng 200 triệu.

Lại không nghĩ tới , 200 triệu quả nhiên sẽ chưa đủ!

Con gái gặp phải người cao thủ kia , rốt cuộc là thần thánh phương nào ?

"Đúng vậy , ta nghe bọn họ nói phải gì đó thủy tinh loại , gì đó Đế Vương lục , ta cũng không hiểu , nhưng bọn hần nói một khối liền muốn hơn một trăm triệu , ngài ngày hôm qua cho ta tài chính , căn bản không đủ a!" Lăng Linh lo lắng nói , "Ngày hôm qua ta cũng cùng ngài nói , hần hôm nay mở ra ngọc thạch , hoặc là ta toàn mua , hoặc là ta nửa viên cũng mua không được."

"Linh Nhi , người ở nơi đó chờ , ngàn vạn lần không nên chạy loạn , ta tự mình tới." Lăng Hoàng Quang nơi nào còn dám hoài nghi , lập tức cúp điện thoại.

Ngay sau đó lại gọi đến tài vụ điện thoại , kêu bộ tài vụ người buổi trưa hôm nay không muốn nghỉ ngơi , tùy thời chờ mệnh , cũng mau chóng đem công ty sở hữu vốn lưu động tất cả thuộc về tập đến một cái tài khoản trung.

An bài xong hết thảy sau , Lăng Hoàng Quang liền kêu tài xế lấy xe , ngựa không ngừng vó câu chạy tới đồ thạch tràng.

...

Phố đồ cổ , đồ thạch tràng.

Nơi này đã dậy rồi xung đột , tại sao ? Còn chưa phải là theo vân bởi vì giảm nhiều chuyện!

Bốn khối nguyên thạch tổng cộng bỏ ra hần hai chục triệu , có thể hết lần này tới lần khác bốn khối nguyên thạch đều khai ra ngọc thạch , bất quá lái ra ngọc thạch toàn bộ giá trị mà , phải đem hai chục triệu trừ lấy một ngàn không sai biệt lắm.

"Lâm Vũ , người đây rốt cuộc là ý gì ?" Theo vân đi tới Lâm Vũ trước mặt , thề phải Lâm Vũ cho một câu trả lời hợp lý.

Hai chục triệu , với hần mà nói , đã không sai biệt lắm là hần toàn bộ tiền bạc.

Tất cả mọi người đều ôm xem cuộc vui tâm tính đánh giá Lâm Vũ mấy người bọn họ , đại gia muốn nhìn , chính là Lâm Vũ kết thúc như thế nào , vị thiếu gia này nhưng là theo gia công tử , đặc tội hần có thể gây chuyện lớn rồi rồi.

"Gì đó ý gì ?" Lâm Vũ rất vô tội mà nhìn theo vân , "Từ Huỳnh , nguyên thạch là người mua , ta lại không cảm thương chỉ đầu người muốn người mua , người đánh cược thua thiệt lại tới tìm ta phiền toái , người để cho ta tìm ai nói rõ lý lẽ đi ?"

Này thần tình , phải nhiều tức giận có nhiều tức giận.

Phải nhiều vô tội thì có nhiều vô tội.

"Người ngày hôm qua rõ ràng khai ra ngọc thạch , hôm nay nhưng là cái bộ dáng này... Người dám nói người không phải cố ý ?"

"Ta cố ý ? Ha ha! Ta cố ý ?" Lâm Vũ cười ha ha , "Từ Huỳnh , ta ngày hôm qua bốn khối nguyên thạch xác thực khai ra ngọc thạch , nhưng hôm nay ta chọn lựa ra kia mấy khối , cũng chính là người mua kia mấy khối , có hay không lái ra ? Người dám nói trên tay người này bốn khối không phải ngọc thạch ?"

"Nhưng là , người ngày hôm qua lái ra phẩm chất cao như vậy , hôm nay lại nhỏ như vậy , phẩm chất lại thấp như vậy , chuyện này người giải thích thế nào ?" Theo vân đã giận đến đỏ mặt tía tai , nói chuyện cũng không có trải qua suy nghĩ.

Dù sao thì là muốn Lâm Vũ cho một câu trả lời hợp lý.

"Phẩm chất thấp là thấp một điểm." Lâm Vũ bất đắc dĩ lắc đầu , "Nếu như này nguyên thạch án giá gốc mua , có thể hay không đánh cược cao ?"

"Đương nhiên sẽ cao!"

"Có thể đánh cược cao người vẫn còn ở nơi này léo nha léo nhéo cái gì sức ?" Lâm Vũ liếc hần một cái , "Ta hôm nay muốn tìm mấy khối phẩm chất thấp một chút ngọc thạch trở về nghiên cứu một chút , thuận tiện kiếm một khoản nhỏ , các người ngược lại tốt , mỗi một người đều chạy tới phá rồi!"

"Đồ thạch vốn chính là đánh cược một cái vận khí , nguyên thạch là người tự nguyện bỏ tiền mua , mở hàng hự rồi quả nhiên toàn bộ nương nhờ trên người của ta , từ Huỳnh , nơi này nhiều người như vậy , có phải hay không mỗi người mở hàng hự mà lại có thể tới tìm ta phiền toái ? Dưới gầm trời này còn có vương pháp hay không ?"

Theo vân bị hần nói á khẩu không trả lời được.

Những người khác đã sớm ở một bên vui trộm, mặc dù đều biết đây là Lâm Vũ cố ý, nhưng đồ thạch loại chuyện này vốn chính là nguyên thua cuộc, một khi mở hàng huyệt liền nương nhờ trên người người khác, theo gia vị thiếu gia này, cho dù có 100 tấm miệng cũng nói không rõ!

"Còn nữa, ta chỉ là một dân bình thường, không chịu nổi các người những con cái nhà giàu này giày vò..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Kể dở hơi Lăng Linh

"Còn có một chút là trọng yếu nhất, các người vừa không có cho ta tiền lương, ta dựa vào cái gì giúp các người chọn lựa nguyên thạch? Được rồi ta đây cũng không so đo, vật này dù sao cũng là người trả giá cao được, nhưng vấn đề là rõ ràng đánh cược cao cũng có thể tìm ta phiền toái, chuyện này ta thật rất không thể hiểu được!"

"Từ Huynh, ta ít đọc sách, người có thể hay không cho ta nói nói này đạo lý trong đó?" Lâm Vũ tức giận nói.

Theo vân á khẩu không trả lời được.

Lần này, hẳn là hoàn toàn thua ở Lâm Vũ trên tay, hơn nữa còn thua rất hoàn toàn.

Nguyên nhân chủ yếu nhất, vẫn là Lâm Vũ kế hoạch vậy mà giọt nước không lọt, mỗi một khối nguyên thạch, nếu như án giá gốc mua, cũng liền hai ngàn nguyên một khối, đều có thể mở ra 4000~5000 đến gần mười ngàn nguyên trái phải ngọc thạch, tính thế nào cũng có thể kiếm

Có thể cũng là bởi vì những người này tham lam, chỉ muốn lợi ích nhưng không biết bỏ ra, trực tiếp theo Lâm Vũ trên tay dùng giá cao đoạt lấy nguyên thạch, đem đánh cược cao biến thành đánh cược thua thiệt, này quái được người nào?

"Được rồi, từ nhỏ, Lâm Vũ là ta huynh đệ, người chẳng lẽ dự định cùng chúng ta Hứa gia là địch?" Vẫn không có nói chuyện Hứa Phong, lúc này cũng mở miệng là Lâm Vũ giải vây.

Theo vân sững sờ, ám đạo như thế đem vị gia này quên, nếu bàn về thực lực, Hứa Phong không phải đối thủ của hắn.

Thế nhưng Hứa gia hiện tại cung cấp Linh Nguyên Đan, toàn bộ là từ Hứa Phong tại một tay tổ chức, nếu là đem Hứa Phong đắc tội, về sau trực tiếp hủy bỏ theo gia đầu giá tư cách, theo vân về đến trong gia tộc tuyệt đối phải bị phạt!

Hơn nữa trừng phạt còn không nhẹ!

Nhìn bốn phía người chỉ chỉ trỏ trỏ, theo vân lại cũng không ở nổi, tại trong kẻ rằng nặn ra một câu nói: "Lâm Vũ, hãy đợi đây!"

Dứt lời, liền phẩy tay áo bỏ đi.

Lâm Vũ nhìn hắn bóng lưng, khóe miệng hơi vênh lên, không cho hai người các người phân nhan sắc nhìn một chút, các người còn thật không biết nhiệm phòng là thế nào mở! Xem các người lần sau còn dám hay không tại trên tay ta cướp nguyên thạch? Muốn cướp, cũng được, nếu như thua thiệt táng gia bại sản, có thể không oán được bất luận kẻ nào!

"Được rồi, tiếp tục cắt đá." Lâm Vũ mang lên một khối nguyên thạch, thả vào cắt đá trên máy móc, tiếp tục để cho đình sư phụ côi xuống đi.

Trên tay mình nhưng còn có hơn mười khối nguyên thạch, cần phải nhanh lên một chút giải, hiểu hoàn hảo đi ăn cơm.

Cắt đá máy móc lần nữa chuyển động, từng viên ngọc thạch lần nữa cắt đi ra, tất cả mọi người đều ngừng hô hấp,

"Linh Nhi, này cũng các người giải được?" Một người mặc âu phục, lão bản bộ dáng trung niên nam nhân đẩy ra rồi đám người, nhìn tay đẩy xe lên giải được ngọc thạch, không khỏi lăng tiếng hỏi.

"Ba, người rút cuộc đã tới." Lăng Linh thấy người tới, trái tim cuối cùng thả lại chỗ cũ, "Lâm đại ca, đây là ba ta Lăng Hoàng Quang, ba, vị này là bằng hữu ta Lâm Vũ, người ngày hôm qua liền nghe nói hắn, vị tỷ tỷ này là hắn bạn gái..."

Lăng Linh đem tại chỗ người đại khái giới thiệu một phen, Lâm Vũ mấy người bọn hắn, Lăng Hoàng Quang cũng không nhận ra, thế nhưng Hứa Phong

cùng Kỷ Uyển, hẳn lại tương đối quen thuộc, Hứa gia gia sản so với Lăng gia lớn hơn, khiến hẳn không nghĩ đến là, Lâm Vũ vậy mà cùng Hứa gia vị này như mặt trời ban trưa công tử là bạn học, hơn nữa quan hệ còn không bình thường.

"Lâm công tử, hạnh ngộ." Lăng Hoàng Quang đối với Lâm Vũ đưa tay ra.

"Lăng chủ tịch khách khí." Lâm Vũ khẽ mỉm cười, cũng đưa tay ra cùng Lăng Hoàng Quang cầm một hồi, "Gọi ta tiểu Lâm là được."

"Ha ha, tốt ta liền nhờ kêu to người một tiếng tiểu Lâm." Lăng Hoàng Quang cũng là một người sáng khoái, trực tiếp liền sửa lại: "Tiểu Lâm, người lần này có thể giải quyết ta đại phiền toái, người yên tâm, ta biết người và Linh Nhi ước định, những ngọc thạch này ta toàn bộ án giá thị trường mua."

"Lăng thúc ngài quá khách khí, thật ra thì ta chỉ là cùng Lăng Linh chỉ đùa một chút, ngài cần bao nhiêu mua bao nhiêu là được." Lâm Vũ lắc đầu cười nói.

"A!" Lăng Linh kinh hô lên, "Lâm đại ca, người... Người đùa bọn ta?"

Vừa nói, còn làm ra một cái tức giận đáng vẽ, rất nhiều một bộ người không cho ta một cái giải thích, ta liền như thế thế nào trận thế!

"Chính là đùa bọn người!" Lâm Vũ liếc nàng liếc mắt, khẽ cười nói, "Ai bảo người kéo ta không chịu đi, còn để cho Lan tỷ tới khuyên ta, ta không thu hồi điểm lợi tức sao được?"

"Người... Người..."

Lăng Linh người rồi nửa ngày, cũng người không ra một câu hoàn chỉnh mà nói, vốn là cho là Lâm Vũ còn sẽ có cái giải thích nửa ngày, lại vừa là nhận lỗi lại vừa là nói xin lỗi, Lăng Linh liền có thể thừa cơ lộ ra một bộ rộng lượng bộ dáng tới tha thứ hẳn.

Không nghĩ đến, Lâm Vũ như thế này mà sáng khoái liền thừa nhận là tại đùa bọn nàng, để cho nàng phía sau mà nói trực tiếp kẹt ở trong cổ họng, nói cũng không nói ra được, nuốt cũng không nuốt trôi.

Cuối cùng nhào tới Diệp Tâm Lan trong ngực, lần nữa nói với nổi lên ác hình dạng: "Ô ô ô... Lan tỷ tỷ, Lâm đại ca lại khi dễ ta, người nhất định phải giúp ta giáo huấn hắn một trận."

Diệp Tâm Lan sờ Lăng Linh đầu, an ủi: "Linh Nhi, ta cũng muốn giúp người chứ, nhưng là Tiểu Vũ từ nhỏ luyện võ, ta đánh không lại hắn, cho nên chỉ có thể dựa vào chính người."

"Oa... Lâm đại ca khi dễ ta, Lan tỷ tỷ người cũng khi dễ ta." Lăng Linh trực tiếp rúc lại Diệp Tâm Lan trong ngực gào khóc khóc lớn, đem những người khác giật nảy mình.

Nha đầu này, như thế nói khóc liền khóc rồi hả? Không biết, còn tưởng rằng Lâm Vũ đối với nàng làm gì đó bội tình bạc nghĩa chuyện!

Những người khác ôm xem kịch vui tâm tính nhìn Lâm Vũ, nhìn Lâm Vũ lúc này kết thúc như thế nào, đem vị tiểu thư này chọc khóc, hậu quả cũng không thua kém đắc tội theo gia, thậm chí càng nghiêm trọng hơn!

Ngay cả Lăng Hoàng Quang đều đối với nữ nhi này không có bất kỳ biện pháp nào, hoàn toàn đem vấn đề đá cho Lâm Vũ.

"Được rồi được rồi, ta và người chỉ đùa một chút mà thôi, đừng nữa khóc, nhiều người như vậy đều nhìn đây." Diệp Tâm Lan không có cách nào không thể làm gì khác hơn là dụ dỗ, "Người muốn là lại khóc, người Lâm đại ca khả năng cũng sẽ không đem ngọc thạch bán cho nhà các người rồi."

"Há, ta không khóc." Lăng Linh lập tức đình chỉ tiếng khóc, lòng ra Diệp Tâm Lan, lại qua tới ôm Lâm Vũ cánh tay, hi hi cười nói: "Lâm đại ca, nhanh lên một chút cắt đá đi!"

Lâm Vũ nhìn trên mặt nàng còn chưa khô nước mắt, rất hoài nghi mình có phải hay không xuất hiện ảo giác.

Nha đầu này mới vừa rồi khóc qua?

Những người khác cũng giống như vậy, trực tiếp sững sờ tại chỗ, ngay cả đình sư phụ, thiếu chút nữa đem một khối ngọc thạch cho cắt hồng rồi.

Này tương phản, cũng quá lớn hơi có chút chứ?

Chỉ có Lăng Hoàng Quang, một bộ cái này rất bình thường đáng vẽ, này hơn mười năm ở giữa phát sinh qua bao nhiêu lần tạm thời không nói, ngay tại tối ngày hôm qua, con gái muốn tài chính thời điểm, Lăng Hoàng Quang liền gặp tương tự chuyện.

Với hắn mà nói, này căn bản là không có gì ghê gớm.

"Há, tiếp tục cắt đá." Lâm Vũ chất phác gạt đầu.

Sau đó thấy Lăng Linh trên mặt nước mắt, trực tiếp từ trong túi áo xuất ra một bọc khăn giấy, rút ra một trương đưa tới: "Nhanh lên một chút lau sạch, người xem một chút người, đều thành tiểu hoa miêu, khó coi chết đi được."

Lăng Linh cũng không có nhận, mà là nhắm hai mắt lại, hơi quệt cái miệng nhỏ nhắn đem đầu hơi hơi về phía trước đuổi, ý tứ rất rõ ràng.

Mới vừa lấy lại tinh thần mọi người, lần nữa sững sốt, liền Lăng Hoàng Quang cũng ngây ngẩn, nữ nhi mình là cái gì tính tình, hần có thể cũng rõ ràng là gì, theo đuổi rất nhiều người, kết quả đều là không công mà về, hôm nay nàng vậy mà sẽ đối với một người nam nhân làm nũng!

Vấn đề người đàn ông này đã có quy túc!

Nha đầu này thật đúng là một cái... Kê dở hơi! Bất quá nói đi nói lại thì, có như vậy một cái nha đầu ở bên người, ở nơi nào đều không thiếu được hoan nhạc.

"Muốn ta giúp ngươi lau?" Lâm Vũ hỏi.

Lăng Linh gật đầu một cái.

"Muốn lau chính mình lau, không lau là xong." Lâm Vũ đem khăn giấy thu hồi lại, nghiêm mặt nói: "Ta chỉ biết giúp ta thê tử lau nước mắt, ngươi muốn ta giúp ngươi lau cũng được, bất quá phải cho ta vợ kế mới được..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Sớm muộn một nén nhang

Lăng Linh gương mặt càng ngày càng nóng, nhưng nhìn về mặt cười đều Lâm Vũ, điều ngoa sức cũng đi theo lên rồi, nũng nịu quát lên: "Được a, ta liền cho ngươi vợ kế!"

Người chung quanh không khỏi cảm khái, không hẹn mà cùng trong lòng toát ra tám chữ: Nam nhân không xấu, nữ nhân không yếu!

Người bình thường thấy như vậy mỹ nữ, khẳng định dè dặt, coi như không thể thu được được mỹ nữ vui vẻ, ít nhất cũng phải lưu ấn tượng tốt, nào dám tùy tiện liền nói vợ kế chuyện?

Đương nhiên, Lâm Vũ vị hôn thê, sắc đẹp vẫn còn Lăng Linh bên trên, hần đối với Lăng Linh không có cảm giác, những người khác cũng sẽ không cảm thấy có gì không ổn.

"Linh Nhi, đừng làm rộn!" Thấy hai người càng nói càng quá mức, Lăng Hoàng Quang lập tức lên tiếng khiển trách.

Lâm Vũ hiện tại nhưng là hần tài thần gia, hần không có khả năng đối với Lâm Vũ thế nào, chỉ có thể khiển trách nữ nhi mình rồi, mặc dù là hay nói giỡn, nhưng tựa hồ cũng thật quá mức một điểm, coi như không phải hay nói giỡn, lấy Lăng Hoàng Quang gia sản, làm sao có thể nguyện ý con gái cho người ta làm nhỏ?

"Ồ!" Lăng Linh chu cái miệng nhỏ đáp một tiếng, không nói gì thêm.

Nhưng vẫn ôm thật chặt Lâm Vũ cánh tay, không có nửa điểm lỏng ra ý tứ, điều này cũng làm cho Lăng Hoàng Quang cái này làm cha rất bất đắc dĩ, biết con gái không ai bằng cha, nữ nhi tâm tư hần liếc mắt một liếc thấy rồi đi ra, mặc dù hần không chú trọng gì đó môn đăng hộ đối, nhưng Lâm Vũ đã có vị hôn thê, hơn nữa hai người cảm tình rất tốt.

Thích ai không tốt? Hết lần này tới lần khác thích một cái vợ chồng, vẫn là máu chó vừa thấy đã yêu!

Đi qua hai người như vậy nháo trò, này không khí chung quanh cũng biến thành vui sướng lên, lần này, tất cả mọi người đều thấy được Lâm Vũ bọn họ cô dâu mới đồ thách năng lực, hôm nay giải được ngọc thạch, cũng rất ít có giá trị thấp hơn mười triệu, mua nguyên thạch vậy mà đều là 2000~3000 nguyên một khối!

Đáng tiếc người ta mặc dù phải đem ngọc thạch bán đi, cũng đã có người đặt trước, một đám thương nhân đang kinh ngạc đồng thời, cũng không tránh được lác đầu thờ dài.

Cắt đá làm việc một mực kéo dài đến hơn một giờ chiều, vậy xem và khen ngợi người càng ngày càng nhiều, Lăng gia tựa hồ cũng rất có thực lực, này mười lăm khối ngọc thạch, giá trị ngay tại bốn cái ức trái phải, Lăng Hoàng Quang không chút do dự nào, sẽ để cho tài vụ đem bốn cái ức đánh tới Lâm Vũ trên thê, cũng an bài nhân thủ đem ngọc thạch đưa về công ty.

Thậm chí đỉnh sư phụ bao tiền lì xì, đều là do Lăng Hoàng Quang ra, số lượng cũng thật nhiều, suốt hai trăm ngàn, đỉnh sư phụ cười ha hả nhận lấy, không ngừng đối với Lâm Vũ cùng Lăng Hoàng Quang nói cảm ơn, phải biết hẳn bình thường một năm tiền lương cộng thêm khách đánh bạc bao tiền lì xì, đều không có nhiều như vậy, hôm nay vền vẹn mấy giờ, liền kiếm lợi lớn.

Giao dịch đã hoàn thành, Lăng Hoàng Quang muốn mời Lâm Vũ ăn cơm, thịnh tình khó chối từ bên dưới, Lâm Vũ không cưỡng được, liền gật đầu đáp ứng.

Mang theo những người khác đi theo Lăng Hoàng Quang đi ra đồ thạch tràng, lưu lại một đấng người đứng tại chỗ trở mắt nhìn nhau, cũng không dừng mà than thở Lâm Vũ cái đôi này thần hồ hiểm thấy kỳ năng.

Không có người chú ý tới, ở một cái không muốn người biết trong góc, có một người sắc mặt âm lãnh nhìn chăm chăm Lâm Vũ bọn họ rời đi.

Người này, chính là từ vân.

Theo vân cầm trên tay một máy điện thoại di động, phía trên hiện lên một cái tin nhắn ngắn, nội dung tin nhắn, chính là Lâm Vũ lai lịch cùng một ít cơ bản tình báo, theo vân cái kia thủ hạ tựa hồ cũng có mấy phần bản sự, nhanh như vậy, vậy mà đem Lâm Vũ thân thể tra được rõ ràng.

Đương nhiên, Lâm Vũ tại lòng tổ thân phận, là cơ mật trung cơ mật, người bình thường không tra được.

"Hừ! Chính là một cái thằng nhà quê, coi như ngươi là âm dương châm truyền nhân thì thế nào, ngươi tốt nhất cầu nguyện ngươi có thể bình an đi ra Yên kinh." Theo vân đưa điện thoại di động thu hồi túi, lần nữa nhìn về Lâm Vũ rồi đi phương hướng, phát ra cười lạnh một tiếng.

...

Một đám người rời đi đồ thạch tràng, tại Lăng Hoàng Quang dưới sự hướng dẫn đi tới một gian tửu lầu sang trọng, cũng muốn rồi một căn phòng riêng, nơi này tiêu phí tựa hồ cũng không thấp, một bữa cơm đi xuống không có mấy ngàn rở củ vốn không khả năng, ít nhất Lâm Vũ trên căn bản chưa có tới như vậy trường hợp.

Ăn một bữa cơm mà thôi, có cần phải mắc như vậy sao? Chẳng lẽ ăn nơi này thức ăn chữa khỏi trăm bệnh?

Bất quá hôm nay không có quan hệ, dù sao Lăng Hoàng Quang mời khách, lại không muốn chính mình bỏ tiền.

"Tiểu Lâm, không biết ngươi trước mắt ở nơi nào lên chức?" Trong nhà hàng, Lăng Hoàng Quang tự mình cho Lâm Vũ rót một chén trà, tiếp lấy liền trực tiếp bắt đầu tra hộ khẩu.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Ta bản chức là một gã thầy thuốc, trước tại thành phố Đông Hoa Vân Sơn Y Viện đi làm, gần đây bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, đã từ chức, trước mắt tạm thời không có làm việc."

"Vân Sơn Y Viện? Ta nghe qua!" Lăng Linh tiếp lời nói, "Nghe nói Vân Sơn Y Viện ra một vị thần y, liền ung thư thời kỳ cuối cùng bệnh AIDS đều có thể trị hết, vị thầy thuốc kia tên ta chưa từng nghe qua, chỉ biết hẳn họ lâm .. Vân vân!"

Lăng Linh tựa hồ phát hiện gì đó, tròn to hai mắt nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

"Lâm đại ca, chẳng lẽ chính là ngươi?"

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ ho khan hai tiếng, "Dường như chính là ta."

"Nguyên lai ngươi chính là âm dương châm truyền nhân! Gia gia của ngươi đã từng chính là đại danh鼎鼎 thần y, hiện tại ngươi nhận hẳn tiểu đội có thể nói là có người kế nghiệp, hơn nữa y thuật của ngươi, chỉ sợ đã sớm thanh ra như lam!" Lăng Hoàng Quang chợt nhìn Lâm Vũ.

Hắn biết rõ, so với Lăng Linh nhiều hơn rất nhiều.

Lâm Vũ cười một tiếng: "Ngài quá khen."

Chuyện nhà mình, chỉ có mình mới rõ ràng nhất, Lâm Vũ tự biết mình, nói riêng về y thuật mà nói, chính mình so với gia gia còn kém một mảng lớn, nếu như không là có đạo gia truyền thừa hệ thống cùng độc nhất phương pháp bí truyền, đối với Trương Nhất Tuyền cùng hạ chính bệnh, căn bản là thúc thủ vô sách.

"Lâm đại ca, y thuật của ngươi lợi hại như vậy, có thể hay không dạy một chút ta à?" Lăng Linh mặt đầy sùng bái mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Điều này cũng làm cho Lăng Hoàng Quang trong lòng thăng trầm, con gái đây là càng lớn càng sâu rồi, nhưng hẳn cái này làm cha, hết lần này tới lần khác không biết rõ làm thế nào mới tốt, y thuật lợi hại như vậy, đồ thạch kỹ thuật cũng lợi hại như vậy, hựu sinh đắc một bộ chiêu nữ hài thích tướng mạo, con gái không rơi vào đi chỗ đó mới là chuyện lạ!

Đương nhiên, nếu như người đàn ông này không nhận nữ hài thích, cũng chỉ có thể nói hẳn không có bản lãnh, có bản lãnh nam nhân, cái nào không nhận nữ hài thích?

Không để ý tới Lăng Hoàng Quang là ý tưởng gì, Lâm Vũ tiếp tục nói với Lăng Linh đạo: "Ngươi nghĩ học y? Vậy ngươi nói một chút, ngươi học y là vì

cái gì?"

"Này còn phải hỏi sao?" Lăng Linh không chút suy nghĩ hỏi đáp, "Nếu là ta ngày nào trở nên người lợi hại như vậy, nếu như cái nào dám khi dễ ta, ta trực tiếp một chân đi xuống khiến hắn bán thân bất toại!"

Phốc!

Lâm Vũ trong miệng trà thiếu chút nữa phun ra nằng nặt đầy, cũng còn khá kịp thời nghiêng đầu sang chỗ khác, phun đến rồi góc tường, nếu không nha đầu này liền muốn ăn chính mình nước miếng!

"Ho khan khục..." Lâm Vũ một bên ho khan vừa nói, "Hóa ra người học y là vì rất thích tàn nhẫn tranh đấu? Thật không biết người cái này đầu bên trong đang suy nghĩ gì, thầy thuốc là chăm sóc người bị thương nghề nghiệp... Ho khan, được rồi được rồi, người chính là độc người sách đi, ta không có người loại này bất tài đồ nhũ."

"Lâm đại ca, ta nói sai, ta học y là vì chăm sóc người bị thương, người sẽ dạy cho ta, có được hay không vậy!" Lăng Linh cầm lấy Lâm Vũ cánh tay, nhẹ nhàng lay động, thanh âm càng là thiếu chút nữa để cho Lâm Vũ liền xương đều muốn bở xuống.

"Lâm đại ca, người muốn là dạy dỗ ta, ta bảo đảm về sau cho người lập một tôn bài vị, sớm muộn một nén nhang... Ai nhé, Lâm đại ca người gõ ta đầu làm gì?"

...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Gặp lại Trương Hàn

Lăng Linh sờ trên đầu bị Lâm Vũ gõ qua địa phương, mặt đầy u oán nhìn Lâm Vũ, Lâm Vũ hạ thủ tựa hồ còn không nhẹ, nằng cảm giác mình bị gõ qua địa phương hiện tại đã dài một cái túi, hơn nữa xoa đi tới còn rất đau.

"Người chính là thiếu gỗ!" Lâm Vũ trợn mắt, "Người chết mới lên hương đây! Ta nhưng là sống cho thật tốt, người cho ta sớm muộn một nén nhang, đây không phải là chú ta chết sao?"

Những người khác không nhịn được phát ra một tiếng cười khế, tiểu nha đầu này, có lúc thật đúng là... Làm người dờ khóc dờ cười, lời như vậy vậy mà cũng nói ra được, cũng khó trách Lâm Vũ muốn gõ nằng, hắn nói rất đúng, tiểu nha đầu này xác thực thiếu gỗ!

Lăng Linh nghe xấu hổ cúi đầu, nằng mấy năm nay tựa như cùng phòng ảm bên trong đoá hoa, nơi nào sẽ biết rõ những thứ này thường thức tính đồ vật?

Thức ăn đã lục tục bùng lên, Lâm Vũ lười lại để ý tới cái tiểu nha đầu này, tại Lăng Hoảng Quang kêu gọi bắt đầu ăn cơm, mọi người vừa ăn cơm vừa ôn thiên, Lâm Vũ cùng Lăng Hoảng Quang thật ra thì cũng không có quá nhiều tiếng nói chung, ngược lại Hứa Phong, cùng hắn trò chuyện phi thường cao hứng.

Đối với cái này chút ít trên thương trường chuyện, Lâm Vũ hoàn toàn là một chữ cũng không biết, cũng không có hứng thú đi tìm hiểu gì đó giá trị trường gì đó thị trường, sau khi khách sáo đôi câu cũng chưa có lại để ý tới bọn họ, ngược lại cùng mấy cô gái nhỏ tiếng nói đùa, không đến nỗi lãnh trảng.

Cơm nước xong, Lăng Hoảng Quang còn muốn cùng Lâm Vũ khách sáo đôi câu, kì thực là nghĩ cùng Lâm Vũ thành lập hợp tác lâu dài quan hệ, có như vậy một cái đồ thạch cao thủ, nhà mình thương hội trung nguồn hàng hóa cần bản cũng không cần buồn, nhưng là hắn công ty bên kia phải đi đem những ngọc thạch kia làm một chỗ nghỉ tạm lý, để lại Lâm Vũ điện thoại sau, liền trực tiếp rời đi.

Về phần mình con gái, cùng Lâm Vũ trao đổi một chút cảm tình tựa hồ cũng không tệ, nói không chừng về sau có thể đánh một chút cảm tình bài.

"Lâm đại ca, theo ta đi chơi!" Tiểu nha đầu mới vừa đi ra từ lầu, liền ôm lấy Lâm Vũ cánh tay, một bộ không tha thứ đáng vẻ.

"Nha đầu, người không nên lên học sao?"

"Đi học à." Tiểu nha đầu ngược lại cũng dứt khoát, "Hai ngày này không phải cuối tuần sao? Ta là vào thứ sáu trốn lên chạy ra ngoài chơi đùa, xé chiều

hôm nay cần phải trở về trường học , nếu không người đi trường học của chúng ta nhìn một chút ?"

"Tiểu Vũ , chúng ta buổi chiều dù sao cũng không có chuyện gì , liền đi xem một chút đi." Diệp Tầm Lan tiến lên kéo Lâm Vũ cánh tay khác , khuyên nhủ.

Lâm Vũ thấy Diệp Tầm Lan cũng nói như vậy , liền đối với Lăng Linh gật đầu một cái: "Trường học nào ?"

"Yên kinh trường y khoa."

"Yên kinh trường y khoa ? Người thật đúng là học y ?" Lâm Vũ kinh ngạc.

Lăng Linh gật đầu một cái , hơi lộ ra áy náy mà nhìn Lâm Vũ , trước hần hỏi nàng học y mục tiêu là cái gì , mặc dù là nàng không có trải qua suy nghĩ đáp đi ra , nhưng bất kể là có lòng vẫn là vô tâm , một cái học y người ta nói ra lời như vậy , từ đầu đến cuối có chút không ổn.

"Đúng rồi , ta có một người bạn thật giống như cũng ở đây Yên kinh trường y khoa đi học." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ tới một người , "Xem các người tuổi tác hẳn là cùng giới , nàng kêu Trương Hàn , không biết người có biết hay không ?"

"Hàn hàn ? ! Cùng ta một lớp! Lâm đại ca người biết nàng ?" Lúc này đến phiên Lăng Linh kinh ngạc , sau đó lại nghĩ tới điều gì , chợt nói: "Ta biết rồi , người trị liệu cái kia ung thư thời kỳ cuối người mắc bệnh , chính là nàng gia gia , liên quan tới người sự tình , ta chính là theo trong miệng nàng biết được."

Lâm Vũ lúc này ý nghĩ cuối cùng làm rõ rồi , mình bây giờ mặc dù đã nổi danh , nhưng chỉ giới hạn thành phố Đông Hoa , tối đa cũng liên Kinh Nam tỉnh , Kinh Nam tỉnh ở ngoài , cũng chỉ tại giới y học có chút nổi danh , trước vẫn còn kỳ quái Lăng Linh là làm sao biết , hiện tại cuối cùng tìm tới chỗ căn nguyên rồi , nguyên lai là vị đại tướng kia quân Chương Hàm nói ra.

"Tiểu Vũ , đi thôi , ta cũng đã lâu không thấy tiểu hàn , thừa dịp khoảng thời gian này tới Yên kinh , đi qua nhìn một chút cũng tốt." Diệp Tầm Lan đạo.

Lâm Vũ gật gật đầu , mang theo hai nữ , lái xe gần một giờ , đi tới Yên kinh trường y khoa.

Ở trường ngoài cửa tìm một vị trí dừng xe sau , mới vừa đi xuống xe đến trường y khoa của trường học , Lâm Vũ lại đột nhiên cảm giác một trận hương gió đập vào mặt , ngay sau đó liền ôm cái ôn hương nhuyễn ngọc: "Lâm đại ca , nguyên lai Linh Nhi nói người là người a."

Tiếp lấy liền buông lỏng Lâm Vũ , cùng Diệp Tầm Lan tới một ô: "Lan tỷ tỷ , có thể ta nhớ đến chết rồi!"

Diệp Tầm Lan cười vỗ một cái nàng lưng: "Tiểu hàn , người có thể so với lúc trước càng ngày càng nghịch ngợm"

"Còn chưa phải là bị nhà người lão công làm hư ?" Trương Hàn rất vô sỉ mà đem trách nhiệm đẩy lên Lâm Vũ trên người , ngay sau đó buông lỏng Diệp Tầm Lan , kéo tay nàng liền hướng trong sân trường đi: "Lan tỷ tỷ , ta dẫn người đi đi dạo một chút."

Lâm Vũ cùng Lăng Linh nhìn nhau , cũng cùng đi theo vào cửa trường.

Yên kinh trường y khoa , nhưng thật ra là một cái lão tên , chỉ là rất nhiều người thói quen , hiện tại thuộc về Yên Kinh Đại học y học bộ , là một chỗ lịch sử lâu đời , tại hạ cũng rất có tiếng tăm học viện , năm đó Lâm Vũ thi vào trường cao đẳng sau , vốn là muốn lấp cái này nguyện vọng , chỉ là bởi vì trong nhà có cao tuổi thể suy gia gia , không dám rời gia quá xa , cuối cùng lựa chọn đồng hoa đại học trung y hệ.

Hiện tại có cơ hội tới Yên kinh , cũng đúng lúc thừa cơ hội này nhìn một chút mình năm đó hướng tới trường học kia.

Trong trường học hoàn cảnh còn rất khá , thậm chí so với đồng hoa đại học còn tốt hơn , bốn người đi vào giáo học lầu , đầu tiên là đại khái đi dạo một hồi , cuối cùng lại đến Trương Hàn phòng học , bởi vì bây giờ là cuối tuần , trong phòng học cũng không có người , vì vậy tùy tiện tìm mấy cái chỗ ngồi xuống , bắt đầu có câu không có một câu mà trò chuyện.

"Lâm đại ca , nghe ta đường gia gia nói , người không làm thầy thuốc ?" Trương Hàn ngồi xuống , liền hỏi tới chuyện này , "Làm rất tốt tại sao không làm ?"

"Ta chỉ là từ chức , cũng không phải nói về sau không bao giờ nữa làm thầy thuốc , bởi vì có một ít chuyện phải xử lý , thầy thuốc công việc này , chỉ có thể tạm ngừng một hồi" Lâm Vũ đưa mắt nhìn sang ngoài cửa sổ , đen nhánh con người xuyên thấu qua cửa sổ , nhìn về xanh thăm bầu trời.

Lần này tới Yên kinh , vốn là đồ thạch kiểm lấy truyền thừa điểm , hiện tại đã không cần , bởi vì này một lần rùm lên động tĩnh , về sau khả năng cũng sẽ không bao giờ đi đồ thạch tràng , vậy bây giờ sẽ trả còn lại một chuyện , chính là đi long tổ trụ sở chính nhìn một chút , Thích Chính Minh còn muốn hai ngày mới có thể trở về , chuyện này ngược lại cũng không gấp.

Chờ đi rồi long tổ trụ sở chính , trở lại thành phố Đông Hoa thì phải chuẩn bị tháng chạp mừng tám chuyện , trừ lần đó ra , còn rất nhiều chuyện vụn vặt phải xử lý.

Nếu như lại ở lại tại Vân Sơn Y Viện , chỉ sợ một tháng không lên được mấy ngày tiểu đội , cùng nó như vậy , còn không bằng trực tiếp từ chức , treo một cái mời riêng chuyên gia chức vị tựa hồ cũng không tệ , chính là đụng phải bệnh viện không giải quyết được vấn đề khó khăn , chính mình sẽ xuất thủ cũng giống vậy.

"Nguyên lai là như vậy." Trương Hàn gật gật đầu , "Lâm đại ca , người lần này tại Yên kinh ở bao lâu ?"

Lâm Vũ quay đầu lại nhìn Trương Hàn: "Ta còn có một việc phải xử lý, nếu như thuận lợi mà nói, ba ngày sau trở về đông hoa, thế nào?"

Nha đầu này mỗi khi lộ ra cái biểu tình này thời điểm, liền khẳng định tìm chính mình có chuyện, cùng nàng nhận biết cũng có mấy cái nguyệt, tuyệt đối không sai rồi!

"Lâm đại ca, ta có thể không thể xin người giúp một chuyện?" Đúng như dự đoán, nha đầu này thật là có chuyện tìm chính mình hỗ trợ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 205: Kỳ lạ bệnh ngoài da

Yên kinh trường y khoa, nào đó gian phòng làm việc bên trong.

Một cái 18 niên hoa thiếu nữ chính thần tình khẩn trương ngồi ở chỗ đó, thiếu nữ ngũ quan thanh tú, vóc người cũng rất tốt, làm thế nào cũng quy nạp không tới mỹ nữ hàng ngũ, nguyên nhân, chính là nàng trên mặt cùng trên tay khắp nơi đều là từng cục màu đỏ, cơ hồ không có trắng nõn địa phương.

Cũng không phải là bị cái gì thương, cũng không phải bết, mà là một loại đặc biệt bệnh ngoài da.

Liền Yên kinh các đại bệnh viện đều không gọi được tên bệnh ngoài da, chỉ biết loại này bệnh ngoài da có rất mạnh lây tính, thoáng có chút tứ chi tiếp xúc, cũng dễ dàng lây.

Lúc này, thiếu nữ trên cổ tay lại trổ một cây gãy đỏ, gãy đỏ một đầu khác chính là tại khác một cái bàn làm việc lên, bị Lâm Vũ kéo ở trong tay.

Loại trừ Lâm Vũ cùng cô gái này bên ngoài, trong phòng làm việc còn đứng vài người, chính là Diệp Tâm Lan, Lăng Linh cùng Trương Hàn, trừ lần đó ra còn có Trương Hàn cùng Lăng Linh đạo sư, là một vị hơn năm mươi tuổi hòa ái lão nhân, mấy người đều không nói gì, lẳng lặng chờ Lâm Vũ kết quả chẩn đoán.

Đây chính là Trương Hàn nhờ cậy Lâm Vũ chuyện.

"Cổ cô nương." Lâm Vũ chẩn đoán xong sau đó, đối với thiếu nữ đạo, "Người nên là một tháng trước bắt đầu mắc bệnh, lúc mới bắt đầu sau, chính là có chút ít nhỏ bé không thể nhận ra điểm đỏ, nhưng những thứ này điểm đỏ chậm chậm bắt đầu mở rộng, tạo thành từng cục tiêu biểu, đúng không?"

"Ừm." Vị này kêu cổ nguyệt thiếu nữ gật đầu liên tục, "Lâm thầy thuốc, chính là như vậy, ta đây bệnh có thể trị không?"

"Thật ra thì loại người như người bệnh, ta gọi là hẩn huyết mãn chứng, cũng có thể có cái khác tên, nhưng này cũng không trọng yếu, trọng yếu là, loại bệnh này, cũng không phải là hậu thiên tạo thành, mà là theo từ trong bụng mẹ liền mang ra ngoài." Lâm Vũ không có trực tiếp trả lời, mà là nói trước nguyên nhân bệnh, "Ta hỏi lại người, người tháng trước có phải hay không có một ngày uống rất nhiều rượu, thậm chí là người này thể hệ lần đầu tiên uống rượu."

"Làm sao người biết?" Cổ nguyệt kinh ngạc nhìn Lâm Vũ, "Ta lúc trước chưa bao giờ uống rượu, chỉ là ngày đó là ta sinh nhật, thật sự không chịu nổi đại gia nhiệt tình, liền uống nhiều rồi."

Những người khác cũng giống như vậy, thật hoài nghi Lâm Vũ rốt cuộc là tại chữa bệnh hay là ở đoán mệnh?

"Đây chính là bệnh phát nguyên nhân, người loại vi khuẩn này một mực mai phục ở trong cơ thể, lại sẽ thông qua rượu cồn kích thích mà bùng nổ." Lâm Vũ hơi hơi nói, "Tựa giống với mỗi người trên người đều có tế bào ung thư, nhưng chỉ có đặc định đám người tài năng phát bệnh nguyên lý là giống nhau, chỉ là người chứng bệnh, phát bệnh phương thức không giống nhau mà thôi."

"Vậy ta đây bệnh có thể trị không?" Cổ nguyệt hỏi lần nữa.

"Không thể trị tận gốc!" Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu.

Cổ nguyệt trong lòng máy động, nước mắt tại nàng sáng ngời trong hốc mắt thẳng đánh chuyển, phảng phất tùy thời có thể chảy xuống.

"An tâm đi." Lâm Vũ cười một tiếng, "Ta là ý nói người loại vi khuẩn này không thể hoàn toàn thanh trừ, chứng bệnh có thể trị hết, cho người trở lại cùng người bình thường giống nhau, bất quá về sau uống rượu ước chừng phải số lượng vừa phải, rượu bia duy nhất cũng không muốn vượt qua hai

chén, đương nhiên, tốt nhất là không uống rượu, nếu là lần nữa tái phát, ta có thể không dám hứa chắc lần sau còn có nắm chắc hay không chữa khỏi."

Những người khác lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đạo lý này giống vậy cùng bệnh ung thư giống nhau, bệnh ung thư chữa khỏi sau, trong cơ thể con người vẫn còn có tế bào ung thư, nhưng sẽ không còn có ảnh hưởng, cổ nguyệt chứng bệnh chữa khỏi sau, cũng sẽ không nữa lây cho những người khác.

"Lâm thầy thuốc, y thuật của ngươi thật là thần!" Cổ nguyệt đạo sư thở dài nói.

Bao nhiêu bệnh viện lớn, thậm chí nước ngoài chuyên gia, đều cảm bệnh chứng này thúc thủ vô sách, hôm nay Trương Hàn đột nhiên tìm tới chính mình, nói nàng có một người bạn là thần y, cũng nói cho hắn Lâm Vũ thần phận, nhất thời cảm thấy khúc khuỷu.

Mà Lâm Vũ cũng không có khiến người khác thất vọng.

"Lâm thầy thuốc, trị ta đây cái bệnh đất không? Ta... Trong nhà của ta không có tiền." Cổ nguyệt lần nữa nghĩ đến một cái rất vấn đề căn bản, loại này nghĩ nan tạp chứng, bình thường đều không biết tiện nghi đi nơi nào.

"Yên tâm, dược vật mà nói, sẽ không vượt qua một ngàn, ngươi nên gồng gánh nổi." Lâm Vũ khẽ mỉm cười, "Thậm chí chữa trị phí mà, ta cũng không thu tiền, nhưng ta muốn ngươi tại ngươi sau khi khỏi bệnh, muốn ngươi một điểm huyết dịch, cũng không cần bao nhiêu, liền một trăm hào thăng trái phải, loại vi khuẩn này rất hiếm lạ, ta muốn đem ra nghiên cứu một chút."

Đây chẳng qua là Lâm Vũ tìm cớ, muốn này một trăm hào thăng huyết, là tiểu Y đề nghị, cũng không tính là tìm cớ, đúng là đem ra nghiên cứu.

Tiểu Y nói loại này huyết về sau có tác dụng lớn, một trăm hào thăng, lại có thể đổi lấy tám trăm ngàn truyền thừa điểm, có thể thấy loại này huyết dịch thật lợi hại, Lâm Vũ vốn còn muốn muốn nhiều hơn điểm, sau đó suy nghĩ một chút vẫn là liền như vậy, tiểu Y cũng nói một trăm hào thăng hoàn toàn đủ.

"Được, ta đáp ứng ngươi." Cổ nguyệt gật đầu nói.

Ngay sau đó Lâm Vũ ở trên bàn làm việc tìm một trang giấy cùng một cây viết, viết xuống 20 mấy vị thuốc cùng với phân lượng, lần nữa kiểm tra một lần, sau khi xác nhận không có sai lầm, liền giao cho cổ nguyệt.

"Ngươi án cái toa thuốc này đi lấy thuốc, mỗi ngày một bộ, uống thuốc tốt nhất là buổi sáng ăn điểm tâm xong sau đó, kiên trì nửa tháng, trong vòng 3 ngày, trên người của ngươi những thứ này chấm đỏ sẽ bắt đầu phai nhạt, nửa tháng sau liền có thể khỏi rồi."

"Cám ơn!" Cổ nguyệt nhận lấy, lần nữa nói cảm tạ.

"Không cần, vừa gặp cơ hội mà thôi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Ta sẽ tại nửa tháng sau, tìm người tới thu tiền xem bệnh, đến lúc đó ta biết gọi điện thoại cho nói cho ngươi biết, nếu như ngươi tại uống thuốc trong lúc, có cái gì không tốt phản ứng, nhất định phải nói cho ta biết, biết không?"

Cổ nguyệt gật đầu liên tục.

Này đồng dạng là tiểu Y giao phó, cổ nguyệt bệnh sau khi khỏi hẳn huyết dịch thích hợp nhất, cho nên Lâm Vũ cũng không vội mở ra hiện tại liền rút ra, dù sao cũng không cần lo lắng nàng sẽ giựt nộ.

"Được rồi, tiểu hàn!" Lâm Vũ hô.

"Thế nào?"

"Ta đói rồi, mời ta đi ăn cơm!"

"Ngươi một cái thùng cơm!" Trương Hàn trực tiếp trừng mắt liếc hắn một cái, "Còn muốn cô gái mời khách, thật không có phong độ, không phải nam nhân!"

"Chửi thề một tiếng!" Lâm Vũ trực tiếp xỏ một câu thô tục, "Ta giúp ngươi bằng hữu chữa bệnh, cũng coi như giúp ngươi một tay, ngươi như thế cũng có chỗ biểu thị chứ? Vậy làm sao không có phong độ? Còn nữa, ta có phải là nam nhân hay không, tối nay chúng ta đi quán rượu gian phòng, ngươi sẽ biết!"

"Ngươi..."

Những người khác gắt gao nín cười, tập thể một bộ táo bón đáng vẻ, loại trừ Diệp Tâm Lan, thấy hai người lại bắt đầu cãi vã, chỉ đành phải bắt đầu đi lắt đầu.

Lúc trước tại thành phố Đông Hoa thời điểm, mỗi khi Lâm Vũ giúp Trương Nhất Tuyền làm xong châm, sẽ không nhận được cùng nàng cãi vã, hai người suốt đầu hơn một tháng, bây giờ đang ở Yên kinh gặp mặt, lại đầu.

Hơn nữa, lần này giống như trước đây, lại vừa là lấy Trương Hàn thất bại mà kết thúc.

"Ta không mời!" Nửa ngày không tìm được mà nói Trương Hàn , trực tiếp giậm chân một cái cự tuyệt , "Chết đói đáng đời!"

"Thật không mời ?" Lâm Vũ cười híp mắt nhìn nàng.

"Không mời , chính là không mời!"

"Vây cũng tốt." Lâm Vũ rất dứt khoát đồng ý.

Trương Hàn nhất thời sững sờ, như thể Lâm Vũ hôm nay dễ nói chuyện như vậy ? Chẳng lẽ đã uống nhầm thuốc ?

Nhưng mà , nàng còn đánh giá thấp Lâm Vũ , chỉ thấy Lâm Vũ đứng dậy , kéo Diệp Tâm Lan tay liền hướng bên ngoài đi , vừa đi còn vừa nói: "Lan tỷ , tiểu hàn không muốn mời khách , chúng ta cũng không có cách nào."

"Nhưng mà , về sau nếu là tiểu hàn lại tìm ta hỗ trợ , ta có thể phải suy nghĩ thật kỹ một chút rồi , ta nhưng không có cái kia thời gian rảnh rỗi làm một ít phí sức không có kết quả tốt chuyện..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Long tổ trụ sở chính

"Chớ đi!" Trương Hàn lấy lại tinh thần , lập tức chạy tới kéo Lâm Vũ , khẩn cầu: "Lâm đại ca , người đừng như vậy , ta mời , ta xin trả không được sao ?"

"Vây chúng ta đi kia ăn , Yên kinh tiệm com lớn ?" Lâm Vũ khê cười nói.

Ở bên cạnh Diệp Tâm Lan , hiện tại đã khóc cũng không phải , cười cũng không được , trong đầu nghĩ hai người các người , lại không thể ngừng một hồi sao? Yên kinh tiệm com lớn , cũng thua thiệt Lâm Vũ có thể nghĩ ra được!

Phóng chừng một bữa com liền muốn ăn Trương Hàn nửa năm sinh hoạt phí , cái này ở Yên kinh tiệm com lớn vẫn là tính tiện nghi!

"Lâm đại ca , ta cầu người đừng náo loạn có được hay không ?" Trương Hàn cầm lấy Lâm Vũ cánh tay không ngừng lay động , "Đi Yên kinh tiệm com lớn , người coi như bán đứng ta ta cũng không trả nổi sổ sách a."

"Vây thì ở phụ cận đây tìm quán ăn ?"

"Ân ân." Trương Hàn gật đầu liên tục , "Ngay tại trường học đối diện , có một cái quán ăn , là Kinh Nam người mở , mùi vị đặc biệt chính , chúng ta liền đi nơi đó , đạo sư , Linh Nhi , Tiểu Nguyệt , các người có đi hay không ?"

Cuối cùng chỉ có Lăng Linh đáp ứng cùng đi , cô nguyệt cùng các nàng đạo sư đều tùy tiện tìm một cái có từ chối.

"Chỉ là muốn người mời khách mà thôi , lại không muốn người thanh toán , Yên kinh tiệm com lớn cũng không đi." Ở trên hành lang , Lâm Vũ không tránh khỏi lẩm bầm một câu.

Cái này được tiện nghi còn ra vẻ đáng vẻ , để cho Trương Hàn quả muốn hiện tại liền đem hần theo năm tầng ném xuống! Đương nhiên , điều kiện tiên quyết là nha đầu này có bản lĩnh này mới được , hơn nữa , coi như đem Lâm Vũ ném xuống , hần cũng sẽ đánh rắm không có.

...

Đồ thạch trảng đã không đi được , Hứa Phong bọn họ tựa hồ có chuyện phải xử lý , mỗi ngày thần long thấy đầu mà không thấy đuôi , Thích Chính Minh cũng còn muốn hai ngày mới có thể trở về , Diệp Thao hiện tại giống vậy không ở Yên kinh.

Lâm Vũ thừa dịp bây giờ còn có hai ngày bận rộn thời gian , liền mang theo Diệp Tâm Lan khắp nơi đi đi dạo , Yên kinh coi như hoa hạ đô thành , du lịch địa phương phương tự nhiên thiếu không đi nơi nào.

Leo trường thành , đi ổ chim , du Tử cảm thành... Hai người thừa dịp hai ngày thời gian , cơ hồ đem Yên kinh nổi danh phong cảnh dạo chơi một lần , đã lưu lại rồi rất nhiều có kỷ niệm ý nghĩa hình ảnh.

Cho đến hai ngày sau sáng sớm, Lâm Vũ sáng sớm liền mang theo Diệp Tầm Lan, lái xe về phía rồi ngoại ô.

Long tổ chức trách, chủ yếu nhất chính là bảo vệ an ninh quốc gia, cùng với âm thầm bảo vệ quốc gia trật tự, trụ sở chính thiết lập tại Yên kinh tây giao một chỗ ít ai lui tới trong rừng núi, Lâm Vũ lái xe, lái suốt hơn hai giờ, cuối cùng tại Thích Chính Minh dưới sự chỉ dẫn tìm được long tổ trụ sở chính.

Từ bên ngoài nhìn, cũng chỉ có một cánh nhìn qua phổ thông không thể phổ thông đi nữa môn, liền cùng một chỗ bình thường trụ sở trong lòng đất không sai biệt lắm.

Thích Chính Minh thấy Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan xuống xe, vội vàng tới đón: "Lâm tổ trưởng, người có thể cuối cùng nguyên ý tới trụ sở chính nhìn một chút."

"Há, thật ra thì ta chính là theo phu nhân tới du lịch." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Được rồi được rồi, chúng ta đi vào, vừa đi vừa nói." Thích Chính Minh hoàn toàn coi như không có nghe lọt, mang theo Lâm Vũ đi vào kia phiên bình thường môn.

Sau khi tiến vào là một hang núi, sơn động ngược lại thật lớn, có chùng rộng năm sáu mét, cao bảy tám thước, chiếu sáng thông gió dụng cụ đều thật đầy đủ hết, hai bên thật chính tề đứng bung súng máy quân nhân, thấy ba người đi tới, đều không hẹn mà cùng mà kính nổi lên quân lễ.

"Long tổ trụ sở chính, chủ yếu nhất đều là một ít nhân viên nghiên cứu khoa học ở chỗ này làm nghiên cứu, thành viên khác vũ khí trang bị, đại đa số đều là nơi này nghiên cứu ra được." Thích Chính Minh vừa đi, một bên cho Lâm Vũ giới thiệu nơi này tình huống.

Lâm Vũ gật đầu một cái, long tổ thành viên, bình thường đều là phân tán tại hạ các nơi, thậm chí ngay cả nước ngoài đều có, trừ phi có đặc biệt lớn chuyện, mới có thể tụ chung một chỗ, ở lại chỗ này người, chỉ có phần nhỏ nhân viên tác chiến tới bảo vệ nơi này an toàn, trừ lần đó ra chính là một ít nhân viên nghiên cứu khoa học rồi.

Có vài người nghiên cứu vũ khí, có vài người nghiên cứu công nghệ cao, thậm chí còn có người chút ít nghiên cứu gen người ưu hóa, tóm lại các ngành các nghề đều có.

Ba người đi không sai biệt lắm 100m, đi tới một cánh đặc chế trước đại môn, Thích Chính Minh đành chỉ giới thiệu, hướng về phía hai cái thủ vệ đạo: "Đây là Lâm tổ trưởng cùng Lâm phu nhân, Lâm tổ trưởng lần đầu tiên tới trụ sở chính, các người vì hân làm một hồi thủ tục."

Cánh cửa này mới là long tổ trụ sở chính chân chính đại môn, khẳng định chỉ có đặc định nhân viên tiến vào, biện pháp an toàn cũng còn được rất đúng chỗ, nếu như không có trao quyền thông qua người muốn cưỡng ép thông qua, chỉ sợ tại mấy giây loại bên trong cũng sẽ bị đánh cho thành cái rỏ!

Hai cái thủ vệ đồng thời chào một cái, trong đó một cái đạo: "Mời Lâm tổ trưởng trình chứng kiện."

Lâm Vũ cũng trở về một cái rất không tiêu chuẩn quân lễ, đưa tay một phen, giấy chứng nhận liền trống rỗng xuất hiện ở trong tay, để cho hai cái thủ vệ nhìn đến cả kinh, đã sớm nghe được long tổ nhiều hơn một vị Phó tổ trưởng, còn là một vị Không Gian Hệ Dị Năng người, hôm nay cuối cùng tận mắt chứng kiến đến.

Thủ vệ nhận lấy giấy chứng nhận, tại một máy trên máy móc quét xem một hồi, sau khi xác nhận không có sai lầm, liền bắt đầu là Lâm Vũ thua thủ tục, ngược lại cũng thật phức tạp, chủ yếu là ghi âm một hồi vân tay, để cho máy vi tính quét xem một hồi toàn thân đặc thù, còn có một chút thất thất bát bát đồ vật, cuối cùng để cho Lâm Vũ thiết trí một cái hân độc nhất mật mã, cũng cho Diệp Tầm Lan làm một trương tạm thời xuất nhập chứng.

Cứ như vậy suốt qua vài chục phút, thủ tục mới làm đủ.

Ba người đi vào đại môn, đi tới một cái đại khái hai trăm thước vuông bên trong đại sảnh, Lâm Vũ đại khái quan sát một chút, phòng khách này liền cùng bình thường phòng khách không sai biệt lắm, dễ thấy nhất chính là bên trong đại sảnh kia gần cao ba mét, rộng năm mét một khối đại hiển chỉ ra bình, phía trên hiện lên một ít nhiệm vụ tin tức, phần lớn đều là cầu mua một ít tài liệu hoặc là vật liệu.

"Đây là trụ sở chính nhiệm vụ bài, nơi này nhân viên nghiên cứu khoa học không thường đi ra ngoài, vì vậy bọn họ cần gì dụng cụ hoặc là tài liệu, đều lại ở chỗ này phát hành cầu mua tin tức, những nhiệm vụ này sở hữu long tổ thành viên đều có thể lĩnh, về phần long tổ cái khác một ít nhiệm vụ, có chút nhiệm vụ là muốn đạt tới nhất định chức vị mới có tư cách kiểm tra, cũng sẽ không biểu hiện ở chỗ này." Thích Chính Minh chỉ thông báo bài giới thiệu.

Lâm Vũ gật đầu ý bảo hiểu rõ, liên quan tới long tổ một ít nhiệm vụ, tại nhận được giấy chứng nhận thời điểm còn có một phần sổ tay, phía trên thì có một ít liên quan tới nhiệm vụ đại thể giới thiệu, đối với một điểm này rất rõ, Thích Chính Minh là nhìn Lâm Vũ đối với long tổ sự tình thật giống như không hề quan tâm, mới có thể nói được cặn kẽ như vậy.

Đang chuẩn bị hướng bên trong thời điểm, đột nhiên có một cô gái ngăn ở ba người trước mặt: "Ba, người tới rồi, vị này chính là Lâm tổ trưởng cùng Lâm phu nhân đi, đáng đáp còn rất soái mà, Lâm phu nhân thật là xinh đẹp!"

Lâm Vũ hơi sững sờ, hóa ra cô bé này là một tựa như quen.

"Há, Lâm tổ trưởng, đệ muội, để ta giới thiệu một chút, đây là ta con gái, thích chỉ mực, là nơi này nhân viên nghiên cứu khoa học." Thích Chính Minh lập tức giới thiệu.

Ba người chào hỏi sau, Lâm Vũ phát hiện cô gái này hẳn là lớn hơn mình bốn năm tuổi, đáng đáp còn rất đẹp, mắt ngọc mày ngài, vóc người cao gầy,

cả người trên dưới lộ ra một loại kiến thức phần tử khí tức.

Đương nhiên đây không phải là chủ yếu nhất!

Chủ yếu nhất là nhìn thêm chút nữa Thích Chính Minh đáng đáp cái này tính tình , để cho Lâm Vũ trong lòng không khỏi toát ra một cái nghi vấn , đầu tiên là nói với Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ , lát nữa gặp phải chuyện gì , ngươi đừng kháng cự."

Diệp Tầm Lan không biết hẳn đến cùng lại đang giờ trò quỷ gì , nhưng vẫn là thuận theo gât đầu!

Sau đó , Lâm Vũ lại nhìn Thích Chính Minh , đạo: "Thích tổ trưởng , ta có thể không hỏi ngươi một cái vấn đề ? Cái vấn đề này rất trọng yếu..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Cổ động mua sắm

Thích Chính Minh cũng bị Lâm Vũ làm hồ đồ , nhưng vẫn là gât đầu nói: "Hỏi đi."

"Ta muốn hỏi là , ngươi xác định chỉ mực tỷ là họ thích ? Mà không phải họ Vương ?" Lâm Vũ rất nghiêm túc hỏi.

Diệp Tầm Lan bạch nhãn trực phiến , lặng lẽ bấm Lâm Vũ một hồi , người này lại bắt đầu không che đậy miệng rồi , thích chỉ mực cũng có chút hăng hái mà đánh giá Lâm Vũ , trong đầu nghĩ cái này mới tới Phó tổ trưởng , tựa hồ còn rất thú vị.

Như vậy đùa giỡn cũng dám mở.

"Có ý gì ? Vợ ta là họ vương , nhưng con gái đương nhiên theo ta họ rồi!" Thích Chính Minh hoàn toàn bị Lâm Vũ cho hỏi hồ đồ.

Lâm Vũ sờ lỗ mũi một cái , đạo: "Thật ra thì ta nói không phải chị dâu , chính là ngươi gia hàng xóm..."

Vèo!

Lời còn chưa nói hết , Lâm Vũ liền lập tức ôm Diệp Tầm Lan eo , thi triển thuận di , sau một khắc tựu xuất hiện tại vài mét ờ ngoài.

Ầm!

Một tia chớp ứng tiếng mà rơi , bổ vào Lâm Vũ trước đứng tại vị trí.

Ngon này , đem ở trong phòng khách tất cả mọi người đều trấn trụ , thuận di a! Lại còn có thể dẫn người thuận di! Vị này chính là mới tới Phó tổ trưởng Lâm Vũ ? Người kia trong truyền thuyết Không Gian Hệ Dị Năng người ?

Nhưng là... Thích tổ trưởng tại sao phải đột nhiên đá kích hấn ?

Mới vừa rồi mà nói , những người khác có thể không có nghe được.

Diệp Tầm Lan lúc này cũng không lo nổi trách cứ Lâm Vũ , đôi mắt đẹp sáng lên theo dõi hấn gò má , mới vừa nàng chỉ cảm giác mình thấy hoa mắt , sau đó tựu xuất hiện tại vài mét ở ngoài , nhắc tới đây là Lâm Vũ tại nàng mặt lần thứ hai sử dụng thuận di , còn để cho nàng đích thân lĩnh hội rồi.

"Hắc hắc , đánh không được!" Lâm Vũ nhìn sắc mặt tái xanh Thích Chính Minh , không tránh khỏi cười hắc hắc nói.

Vèo!

Lần nữa một cái thuận di , cùng lúc đó , lại một tia chớp ầm ầm hạ xuống , rơi vào trước hấn đứng tại vị trí , thật may phản ứng kịp thời , nếu không hôm nay liền muốn bị sét đánh!

"Tiểu tử thú , ngươi cút cho ta!" Thích Chính Minh thấy không đánh trúng Lâm Vũ , trực tiếp mắng to lên!

"Cút thì cút! Lan tỷ , chúng ta đi thôi!" Lâm Vũ chút nào không nể mặt hấn , kéo Diệp Tầm Lan liền muốn đi ra ngoài.

"Trở lại cho ta!" Thích Chính Minh lần nữa gầm lên giận dữ.

"Vậy ngươi rút cuộc là muốn ta lần nữa là phải ta trở lại?" Lâm Vũ dừng bước lại, quay đầu lại rất vô tội mà nhìn hắn, "Phiền toái nói rõ ràng có được hay không!"

Thích Chính Minh chỉ cảm giác mình trong cơ thể năng lượng bạo động, cuối cùng chịu đựng không nổi, hai mắt một phen, ngã nhào xuống đất, miệng sùi bọt mép, đương nhiên này khoa trương một điểm, Lâm Vũ chỉ là muốn cùng hắn chỉ đùa một chút mà thôi, bất quá bây giờ xem ra, hiệu quả này tựa hồ còn rất khá.

"Được rồi! Ngươi đừng nào loạn có được hay không!" Diệp Tâm Lan bỏ rơi Lâm Vũ tay, giận hắn liếc mắt: "Ngươi là tới làm chính sự, làm xong chính sự chúng ta nhanh lên một chút về nhà."

"Tuân lệnh..."

Lại bên trong địa phương, chỉ có thành viên chính thức mới có thể đi vào, thậm chí có nhiều chỗ, nhất định phải có đầy đủ chức vị mới có thể đi, Diệp Tâm Lan không phải long tổ thành viên chính thức, cho nên chỉ có thể đi tới nơi này, Thích Chính Minh để cho thích chỉ mục ở chỗ này phụng bồi Diệp Tâm Lan, chính mình mang theo Lâm Vũ đi rồi những địa phương khác.

Đại đa số địa phương đều là làm nghiên cứu khoa học, Lâm Vũ tại những phương diện này hoàn toàn là hai mắt tối thu, chỉ là qua loa mà quan sát mấy lần, cùng người ở đây chào hỏi lần lộn cái quen thuộc khuôn mặt rồi đi.

Đương nhiên cũng có tu luyện tràng chỗ, bất quá so với Lâm Vũ tu luyện hoàn cảnh kém hơn quá xa, giống vậy không có bất kỳ hứng thú.

Kho vũ khí, chỉ là nhìn sang mà thôi, còn có một chút đan dược kho, cùng cái khác thành phẩm kho, Lâm Vũ giống vậy không nhìn, những thứ này so với truyền thừa trong hệ thống kém xa.

Cuối cùng lại đến rồi tài liệu kho, mới để cho Lâm Vũ miễn cưỡng lên tinh thần, để cho tiểu Y trực tiếp đảo qua, khá lăm, nơi này có bao nhiêu tài liệu trân quý? Đắt tiền nhất vậy mà giá trị mấy triệu truyền thừa điểm, mấy trăm ngàn truyền thừa điểm càng là không đếm xuể!

"Lão Thích, nhiệm vụ điểm tích lũy có thể chuyển nhượng sao?" Lâm Vũ buồn bực nói.

Long tổ thành viên, hoàn thành nhiệm vụ đều có điểm tích lũy, mà ở long tổ mua vật chất, loại trừ phải tiêu hao kim tiền ở ngoài, có chút đặc thù vật chất, đang tiêu hao kim tiền đồng thời, còn muốn tiêu hao một ít điểm tích lũy.

Kim tiền Lâm Vũ không thiếu, nhưng bây giờ điểm tích lũy nhưng là không.

"Ngươi muốn tài liệu gì?" Thích Chính Minh hỏi.

"Ta muốn tài liệu thật nhiều đây." Lâm Vũ đi tới bên cạnh kho hàng một máy xúc bình trước máy vi tính, tùy ý gọi mở ra mấy thứ, lại phát hiện những thứ này đều muốn điểm tích lũy, đem hắn buồn rầu không được.

Hóa ra tự mình ở long tổ, nghèo chỉ còn lại tiền.

"Ngươi điểm tích lũy đủ rồi a! Bình thường chẳng lẽ không có đi tra ngươi điểm tích lũy?" Thích Chính Minh đi tới Lâm Vũ bên cạnh, nhìn trên màn ảnh máy vi tính biểu hiện đồ vật, không khỏi có chút ngoài ý muốn nói.

"Ta ngay cả một cái nhiệm vụ đều chưa hoàn thành qua, lấy ở đâu điểm tích lũy? Cái kia không điểm tích lũy số liệu rất đẹp mắt?"

"Ngươi không phải đã hoàn thành qua một cái nhiệm vụ?"

"Ta lúc nào..." Lâm Vũ mới vừa mở miệng, liền bị nghẹt thở.

Mình quả thật hoàn thành qua một cái nhiệm vụ, chính là thêm vào long tổ ngày ấy, cho Thích Chính Minh một chai Linh dịch, chai này Linh dịch vẫn là bang chủ ghế điều chỉnh thân thể, điểm tích lũy hắn là không kém được chỗ nào.

Vì vậy, vội vàng dùng nơi này máy vi tính ghi danh chính mình tài khoản, quả nhiên phát hiện có suốt ba chục ngàn điểm tích lũy!

Vậy còn chờ gì? Mua!

Lâm Vũ hưng phấn mở ra tài liệu danh sách, còn không ngừng mà hỏi ý kiến lấy tiểu Y, cuối cùng đem ba chục ngàn điểm tích lũy đã tiêu hao chỉ còn lại vài chục điểm, trừ lần đó ra còn hao tổn ba mươi ức, có được tài liệu, để cho hệ thống thu về đều có thể thu được trên một triệu truyền thừa điểm!

Đương nhiên, Lâm Vũ hiện tại cũng sẽ không khiến hệ thống thu về, chờ ngày nào chính mình khuyết thiếu truyền thừa điểm thời điểm lại về thu cũng không muộn, phải biết hệ thống thu về là muốn khấu trừ hai thành.

Rất nhanh thì có trong kho hàng nhân viên quản lý tới: "Lâm tổ trưởng, ngài nhất định phải những tài liệu kia sao?"

"Xác định!" Lâm Vũ gật đầu nói, "Đã làm phiền ngươi."

"Không việc gì, ta bây giờ liền bắt chuyện nhân thù giúp Lâm tổ trưởng đòi tới." Kho hàng nhân viên quản lý xác nhận đi qua, liền bắt đầu chào hỏi trong kho hàng nhân thù.

Đại khái qua nửa giờ, liền đem Lâm Vũ cần tài liệu đòi đến Lâm Vũ trước mặt, cũng cầm một trương ra kho đơn để cho Lâm Vũ ký nhận, Lâm Vũ sau khi xác nhận, liền lấy điện thoại di động ra ghi danh chính mình ngân hàng Thụy Sĩ tài khoản, xoay chuyển hơn ba mươi ức đến long tổ tài khoản bên trên.

"Tiểu tử thú, nhiều tài liệu như vậy ngươi như thế đòi?" Thích Chính Minh nhìn này xếp thành núi nhỏ tài liệu, hỏi một cái ngu đến mức rồi gia vấn đề.

Có thể vừa hỏi lên liền hối hận, đột nhiên nghĩ tới trước mắt vị này là một cái Không Gian Hệ Dị Năng người, những tài liệu này đối với Lâm Vũ mà nói, vận chuyển hoàn toàn không thành vấn đề, hơn nữa so với bất luận kẻ nào đều muốn phương tiện, loại năng lực này, đem Thích Chính Minh cho hâm mộ không được.

Không đơn thuần là Thích Chính Minh, sờ hữu gặp qua Lâm Vũ loại năng lực này người, đều hâm mộ được không được, mới vừa ở trong đại sảnh một ngón kia thuận đi, cũng đã làm người xem thế là đủ rồi rồi, rất nhiều người thậm chí trong lòng muốn lấy sau muôn ngàn lần không thể đắc tội Lâm Vũ.

Nếu không, ngày nào Lâm Vũ một cái thuận đi đến phía sau mình, lại cho chính mình nhất đao tử, chính mình rất có thể liền như thế chết cũng không biết!

"Ta nói ngươi mua nhiều đồ như vậy làm gì?" Thích Chính Minh thừa dịp Lâm Vũ còn không có đã kích hấn, vội vàng đòi đi đề tài.

Tại long tổ trung, cực ít có người sẽ duy nhất mua nhiều tài liệu như vậy, điểm tích lũy tạm thời không nói, cái này chỉ cần nhiều hoàn thành long tổ nhiệm vụ liền có thể thu được, thế nhưng hơn ba mươi ức tài chính, liền không phải người bình thường có thể tùy tiện lấy ra.

Lâm Vũ trả lời, thiếu chút nữa lần nữa khiến hấn trong cơ thể năng lượng nổ tung lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Xem bói hạn chế

"Ta đương nhiên là mua được nghiên cứu, nếu như không có thời gian nghiên cứu, cầm đi ra đấu giá cũng là một lựa chọn tốt, đây chính là long tổ trung đặc biệt tài liệu, rất nhiều thứ bên ngoài căn bản không mua được!"

Đây chính là Lâm Vũ trả lời, phỏng chừng toàn bộ long tổ, cũng chỉ có Lâm Vũ dám như vậy không che đậy miệng, hết lần này tới lần khác còn không có dám bắt hấn thế nào, Thích Chính Minh đã không dám tiếp tục hỏi, nếu không trong cơ thể năng lực thật có khả năng trực tiếp nổ tung!

"Đúng rồi, lão Thích, ta mới vừa tại trang bị trong kho hàng thấy mười mấy bộ hình dáng quái dị chiến giáp, vậy có phải hay không là..." Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến chuyện này.

Trước cũng không thể nào nhìn, nhưng bây giờ nhớ lại, kia mười mấy bộ chiến giáp, thật giống như cùng mình đương thời thu bộ kia thánh đấu sĩ chòm sao Thiên ung thánh y rất tương tự, lấy long tổ năng lực, thu được thánh đấu sĩ thánh y không khó lắm.

Lại căn cứ những thứ kia thánh y chế ra cái khác tinh tọa thánh y, tựa hồ cũng không phải là cái gì việc khó.

"Ngươi đoán được không có sai, đó chính là thánh đấu sĩ thánh y." Thích Chính Minh biết rõ Lâm Vũ tiếp xúc qua thánh đấu sĩ, cũng không có mơ hồ.

"Những chiến giáp này có chút lúc trước một ít thành viên ở bên ngoài nhiệm vụ lúc thu được, có chút chính là long tổ nhân viên nghiên cứu khoa học chế tạo ra được, chế tạo ra được thánh y, đều chỉ có đồng thau cấp hạ phẩm, long tổ căn bản không có thánh đấu sĩ tu luyện công pháp, cho nên những thứ kia thánh y, cũng chỉ có thể nhìn một chút, không có tác dụng gì."

Lâm Vũ im lặng.

Chiến giáp luyện chế được chỉ có đồng thau cấp, một điểm này chính mình đã sớm biết, muốn tăng lên cấp bậc, loại trừ để cho chiến giáp hấp thu một ít hiếm hoi tài liệu, còn muốn thánh đấu sĩ công lực tăng lên, đương nhiên cũng có thể giết chết đẳng cấp cao hơn thánh đấu sĩ lấy được cao cấp hơn chiến giáp.

Nhưng nếu là không có công pháp , coi như thu được hoàng kim cấp chiến giáp , cũng chỉ có thể bày biện nhìn , không có gì kì thực tác dụng

"Lão Thích , nếu như ta quyền hiến một bộ thánh đấu sĩ tu luyện công pháp , có thể thu được bao nhiêu điểm tích lũy ?"

"Người có thánh đấu sĩ công pháp ?" Thích Chính Minh kinh ngạc nhìn Lâm Vũ.

Nếu là long tổ có thánh đấu sĩ công pháp , hơn nữa long tổ kỹ thuật , hoàn toàn có thể chế tạo một nhánh thánh đấu sĩ quân đoàn , dùng long tổ thực lực lần nữa tăng lên!

"Có , ở đó một thiên Ưng Thánh đấu sĩ trên người được đến , một bộ công pháp hoàn chỉnh." Lâm Vũ gật đầu nói.

"Lâm Vũ , chuyện này quá là quan trọng , ta phải cùng chủ tịch cùng với quốc gia người chủ sự thương lượng một chút , nhất thời nửa khắc không cho được người câu trả lời , người có yêu cầu gì , hoàn toàn có thể hiện tại nói ra." Thích Chính Minh liền gọi điều sửa lại , không có kêu nữa Lâm Vũ tiểu tử thôi .

Rất sợ không cẩn thận chộc vị gia này mất hứng , không đem công pháp quyền hiến cho rồi.

"Hai cái yêu cầu." Lâm Vũ dựng thẳng lên hai ngón tay , thứ nhất , long tổ cần phải tại trong ba năm , không trả giá cung cấp năm mươi bộ thánh y cho ta , cần phải y theo ta cung cấp tinh tọa thứ hai , Tiềm Long Bang sự tình , quốc gia không thể nhúng tay , toàn quyền do ta tới xử lý!"

"Nhưng ta có thể bảo đảm , Tiềm Long Bang nếu như làm gì đó thương thiên hại lý chuyện , không muốn quốc gia xuất thủ , chính ta diệt bọn hắn!"

Tiềm Long Bang hiện tại đã tiêu diệt bảy tám cái Satan tổ chức chi nhánh , bây giờ có được trang bị xây dựng một cái tăng cường đoàn cũng không có vấn đề! Nhưng là long tổ lúc này tựa hồ cũng phải người đang ngó chừng Tiềm Long Bang.

Kia năm mươi bộ thánh y , ít nhất có bốn mươi mấy bộ là cung cấp cho Tiềm Long Bang , có đủ hay không vấn đề ngược lại không có cân nhắc , luyện chế loại này thánh y sở hữu tiêu hao tài liệu , tại truyền thừa trong hệ thống giá trị mặc dù không cao , nhưng ở trên thực tế nhưng là tương đối hiếm hoi.

Hơn nữa chi phí cũng quý , Lâm Vũ không có khả năng nhiều đi nữa muốn.

Coi như về sau không đủ , hoàn toàn có thể trở về long tổ tới mua , hoặc là chính mình trực tiếp tại long tổ mua phương pháp luyện chế , chính mình gom tài liệu đi luyện chế , cũng là một cái giải quyết rất dễ biện pháp.

Yêu cầu thứ nhất ta có thể làm chủ đáp ứng người , yêu cầu thứ hai , ta còn muốn cùng thủ trưởng thương lượng một chút." Thích Chính Minh cũng đoán được Lâm Vũ ý tưởng , cho ra như vậy một cái đáp án.

Tiềm Long Bang chi này lực lượng võ trang , võ lực cường đại , nếu muốn toàn quyền giao cho Lâm Vũ tới thống trị , hắn không làm được cái này chủ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Không thành vấn đề , ta hy vọng phía trên tại âm lịch năm trước cho ta câu trả lời..."

...

Sau đó lại tại Thích Chính Minh dưới sự hướng dẫn đi rồi một ít những địa phương khác , đem nơi này hoàn cảnh đại thể quen thuộc sau đó , Lâm Vũ liền trở về trước bên trong đại sảnh , Diệp Tầm Lan cùng thích chỉ mực đang ngồi ở một chỗ khu nghỉ ngơi , nhỏ tiếng trò chuyện cô gái ở giữa đề tài.

"Lâm tổ trưởng , Lan muội muội xem bói là người giáo ?" Thích chỉ mực thấy Lâm Vũ tới , liền lập tức hỏi ra cái vấn đề này.

"Đúng vậy , thế nào ?" Lâm Vũ đạo.

Diệp Tầm Lan tại « kinh dịch » phương diện này rất có thiên phú , hơn nữa Lâm Vũ hỏi đoán đi ra điển tịch , hiện tại xem bói năng lực đã đạt đến Trung cấp , mặc dù là Trung cấp ở trong thấp nhất , nhưng dù sao cũng hơn sơ cấp lợi hại hơn rất nhiều.

Bây giờ nghe thích chỉ mực mà nói , nhìn lại trên tay nàng ba miếng tiền xu , còn có các nàng trước người trên bàn giấy và bút , không cần đoán đều biết nàng mới vừa tìm Diệp Tầm Lan tính một quẻ.

"Rất lợi hại! Ta mới vừa tìm Lan muội muội giúp ta tính một quẻ , rất chính xác đây!" Thích chỉ mực ngẩng khí trung vậy mà mang theo một loại sùng bái cảm giác.

"Ồ?" Thích Chính Minh cũng hứng thú , "Nếu không cho ta cũng coi như một quẻ ?"

"Người có phải hay không có thể coi là chỉ mực tỷ đến cùng họ không họ... Họ khan khục..." Lâm Vũ thấy Thích Chính Minh lại phải phát động công kích , lập tức sửa lại: "Chỉ đùa một chút mà thôi , người tìm Lan tỷ coi vậy đi , bất quá không thể miễn phí tính!"

Vốn là muốn chính mình giúp hắn tính , nếu là đoán được còn có mấy trăm truyền thừa điểm vào sổ , bất quá , Diệp Tầm Lan bình thường không thể nào coi quẻ , Lâm Vũ cũng muốn nhìn một chút Diệp Tầm Lan hiện tại tiêu chuẩn đến cùng thế nào.

Hơn nữa , mấy trăm truyền thừa điểm đối với hiện tại tự mình tiến tới nói , không đáng kể chút nào.

"Thích tổ trưởng, người muốn hỏi gì vấn đề?" Diệp Tầm Lan cũng không có từ chối, trực tiếp liền đáp ứng: "Nhưng ta không biết ta coi là có đúng hay không, Tiểu Vũ tài nghệ lợi hại hơn ta hơn nhiều, không bằng người tìm hán giúp người tính một lần."

"Không việc gì, coi là không cho phép cũng không có quan hệ." Thích Chính Minh không ngần ngại chút nào nói, "Nếu như không có tính đúng lại tìm hán mà tính cũng không muộn."

"Không có khả năng!" Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan hai miệng trung tiếng nói.

"Tại sao?"

Xem bói không phải thú vị, cũng không thể dễ dàng đi bói, trong đó có ba không chiếm: Không thật không bói, bất nghĩa không chiếm, không nghi ngờ không chiếm, cái gọi là không thật không bói, chính là không thành tâm không nên đi xem bói, chiếm cũng không có ý nghĩa gì; bất nghĩa không chiếm, chính là xem bói hỏi chuyện phải có chính làm tính, luôn không khả năng biết rõ sự tình là sai, nếu cướp ngân hàng còn muốn bói hỏi, như vậy quả nếu có thể chuẩn mới là lạ!

Về phần không nghi ngờ không chiếm, cái này nghi là chỉ nghi ngờ, nghi ngờ, có chút vấn đề theo lẽ thường thường tình liền có thể quyết định kết quả của nó, tựa giống với một cái mỗi ngày cúp cua học sinh tới bói hỏi thành tích cuộc thi, cái này lại cần gì phải bói hỏi?

Trừ cái này ba không chiếm, còn có một cái hạn chế, chính là cùng một chuyện, một khi xem bói có kết quả, vô luận kết quả đúng hay sai, trong ba tháng đều không thể lần nữa bói hỏi chuyện này.

Thích Chính Minh nghe xong Lâm Vũ giải thích, bưng tỉnh gật đầu, đạo: "Ta muốn hiện ở phương diện tu luyện gặp phải một ít vấn đề khó khăn, nhưng ta còn là để cho đệ muội giúp ta bói, trời mới biết ta tiểu tử có thể hay không đem một cái đại cát nói thành đại hung!"

Hiển nhiên là Lâm Vũ trước tham khảo thích chỉ mực họ, đã khiến hán có chút cố kỵ.

Diệp Tầm Lan gật đầu một cái, để cho Lâm Vũ xuất ra mu rùa cùng đồng tiền bắt đầu xem bói, mấy phút sau, một cái quái tượng đi ra, Lâm Vũ liếc mắt liền nhìn ra Thích Chính Minh ở phương diện tu luyện gặp vấn đề gì, cũng biết hán thật là tại thành tâm cầu quẻ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Diệp Tầm Lan vào tổ

Lâm Vũ có thể nhìn ra, là bởi vì hán từ nhỏ đã bắt đầu học tập xem bói, đối với những nội dung kia đã sớm thuộc lòng trôi chảy, nhưng Diệp Tầm Lan tiếp xúc xem bói còn không có mấy người nguyệt, mặc dù ngộ tính rất cao, nhưng không có khả năng toàn bộ ghi nhớ.

Cho dù toàn bộ ghi nhớ, cũng có thể sẽ có nhớ lầm địa phương.

Cái này cũng có biện pháp giải quyết, chính là năng sẽ đem một ít yêu cầu nội dung tồn tới điện thoại di động lên, không nhớ hoặc là ấn tượng không sâu, trực tiếp trên điện thoại di động tra là được.

Trở lại chuyện chính, Lâm Vũ nhìn đến cái này quái tượng, cũng không có nói ra kết quả, hay là trước nhìn một chút Diệp Tầm Lan như thế hiểu cái này quẻ lại nói.

Hiểu quẻ trước còn muốn tiến hành giả bộ quẻ mới được, giả bộ quẻ thật ra thì chính là tại vốn có quẻ lên lại tiến hành một lần gia công, đem thế ứng, lục thân, lục thân, ngũ hành, thiên can địa chi những thứ này chứa vốn có quẻ lên, phương pháp kia tại « kinh dịch » lên không có, có thể nói là từ « kinh dịch » diễn sinh ra.

Bình thường vì chính mình xem bói, bởi vì quen thuộc tình huống mình, bình thường không thể nào yêu cầu giả bộ quẻ, nhưng giúp hán người bói hỏi, lại là người xa lạ, cái gì cũng không hiểu, nhất định phải tiến hành giả bộ quẻ, như vậy tỷ số chính xác mới cao hơn.

Lâm Vũ có thể trực tiếp nào giả bộ, nhưng Diệp Tầm Lan nhưng là không được, còn cần phải tiến hành tay giả bộ, cho nên phải chậm hơn rất nhiều.

Diệp Tầm Lan nơi tay đầu máy bay lật một hồi, lại suy tư một lúc sau, liền nói với Thích Chính Minh đạo: "Thích tổ trưởng, y theo quái tượng biểu hiện, người bây giờ hán là thuộc về tức thì đột phá thời kỳ, mà người bây giờ gặp phải vấn đề, chính là người chân khí hoặc là năng lượng hán sẽ thỉnh thoảng hơi không khống chế được."

"Loại năng lượng này bạo động bây giờ còn có thể miễn cưỡng chế trụ, thế nhưng bạo động trình độ càng ngày sẽ càng lớn, cho nên người cần phải chọn lựa các biện pháp, nếu không hậu quả đem không thể lường được."

"Lợi hại nha!" Lâm Vũ ba người bọn hắn không hèn mà cùng khen ngợi.

Này một quả kết quả, có thể nói là không kém chút nào!

"Vậy có không có hóa giải biện pháp?" Thích Chính Minh vội vàng hỏi.

"Cái này..." Diệp Tầm Lan sắc mặt có chút ửng đỏ mà nhìn Lâm Vũ, "Tiểu Vũ, người tới nói đi."

Lâm Vũ cười một tiếng, rất rõ ràng Diệp Tầm Lan muốn nói gì, bất quá lời như vậy, nàng còn thật không biết nên nói như thế nào xuất khẩu.

"Lão Thích người bây giờ trong cơ thể năng lượng âm thịnh dương suy, hơn nữa âm khí rất không tinh khiết, nói một cách đơn giản, chính là người gần đây cùng nhiều nữ tử từng có tiếp xúc thân mật, hơn nữa những cô gái này cũng không phải là cái gì hành động thận trọng người, nếu đúng như là tại bình thường, thì cũng chẳng có gì quan hệ, nhưng là người thuộc về tức thì đột phá giai đoạn, liền đưa đến cái vấn đề này."

Lâm Vũ cũng sẽ không cho hắn mặt mũi, có cái gì thì nói cái đó.

Thích Chính Minh mặt già đỏ lên, Lâm Vũ xác thực nói không kém chút nào, giống như bọn họ thứ địa vị này người, bên ngoài lúc làm nhiệm vụ sau, rất nhiều lúc muốn xã giao vui vẻ, hẳn gần đây xác thực cùng nhiều tên nữ tử từng có cá nước chi hoan, hơn nữa những cô gái kia cuộc sống riêng quả thật có chút không bị kiểm chế, nếu không cũng sẽ không cùng hắn hoan hảo.

Ở bên cạnh thích chỉ mực hiển nhiên cũng biết một điểm này, cũng không có trách mắng Thích Chính Minh, liền trách cứ thần sắc cũng không có hiện ra.

Y theo Lâm Vũ ý kiến, chính là Thích Chính Minh trong cơ thể âm khí vốn cũng không tinh khiết, mà này chút ít âm khí trung lại mang theo nam nhân khác dương khí, Thích Chính Minh tu luyện lại thuộc về mấu chốt giai đoạn, trong cơ thể vốn là có không Thuần Âm khí, lại bị những thứ kia tạp bác không Thuần Dương khí ảnh hưởng, đưa đến dương khí giống vậy không tinh khiết, từ đó có thể dùng trong cơ thể năng lượng bắt đầu bạo động.

"Có thể người còn không có nói làm như thế nào hóa giải?" Thích Chính Minh hỏi.

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Người hôm nay may mắn kịp thời bói một quả, sự tình không có đến không thể挽回 mức độ, muốn lắng xuống năng lượng bạo động phương pháp cũng đơn giản, chính là người tiếp theo hai ba tháng không chế xong chính mình tính khí, không cần loạn nổi giận, còn có chính là cần phải làm hai ba tháng hòa thượng, liền chị dâu người đều không thể đụng! Muốn đụng cũng chỉ có thể cho các người gia hàng xóm..."

Thích Chính Minh trên người lại có lỗi quang lóe lên, Lâm Vũ sợ đến vội vàng cổ co rút lại, vội vàng đổi lời nói: "Ho khan một cái, lão Thích, ta chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, người có thể ngăn vạ lần chớ kích động, nếu không người làm hòa thượng thời gian lại phải kéo dài!"

Hồ!

Thích Chính Minh thở sâu ít mấy hơi, cố gắng để cho bạo động năng lượng bình ổn lại, hai cô bé ở một bên cười trộm, người này cũng thật là, mới vừa vẫn còn nói đối phương muốn không chế xong tính khí, lại hết lần này tới lần khác còn muốn dùng ngôn ngữ để kích thích đối phương, thật đúng là... Tự vạch áo cho người xem lưng.

Đem trong cơ thể năng lượng lắng xuống sau đó, Thích Chính Minh lười để ý Lâm Vũ, mà là nhìn Diệp Tầm Lan, đạo: "Đệ muội, người xem bói năng lực thật rất lợi hại, không biết người có hứng thú hay không thêm vào long tổ? Tin tưởng có người thêm vào, về sau chúng ta Thành viên ngoại làm nhiệm vụ, hệ số an toàn đem thật là cao rất nhiều."

Xem bói, vốn chính là chỉ dẫn như thế nào xu cát tị hung, giống như mới vừa rồi kia một quả, Diệp Tầm Lan mặc dù không có nói hóa giải phương pháp, nhưng chỉ cần là người bình thường đều biết, nàng cũng không phải là không biết hóa giải phương pháp, mà là một cô gái, lời như vậy xấu hổ ở xuất khẩu.

Nếu có Diệp Tầm Lan thêm vào, về sau lúc làm nhiệm vụ sau, nói không chừng thật đúng là có thể tạo được không nhỏ tác dụng.

"Nhưng là, Tiểu Vũ không phải biết bói quả sao? Ta xem bói năng lực chính là hắn giáo." Diệp Tầm Lan đạo.

"Hắn rồi coi như xong, không đem những thứ kia thành viên tức chết ta liền đốt nhang!" Thích Chính Minh hướng về phía Lâm Vũ mắt hồ trợn một cái, sau đó vừa hướng Diệp Tầm Lan cùng nói vui vẻ sắc nói: "Đệ muội, phải biết chúng ta những người này cùng nhà người tiểu tử thói bất đồng, chúng ta đều là dùng nửa thân dưới để suy nghĩ sống qua ngày, tựu làm lão ca xin người giúp một tay rồi."

Xem bói loại chuyện này, tại xã hội hiện đại, rất nhiều người đều trực tiếp cùng mê tín hóa lên ngang bằng, thực ra không phải vậy, « kinh dịch » được xưng bầy trái qua đầu, truyền thừa mấy ngàn năm, nhất định là có nó nói lý.

Nhưng là bây giờ, coi như « kinh dịch » nơi phát nguyên hoa hạ, « kinh dịch » địa vị càng ngày càng nhỏ, ngược lại tại tây phương một ít đất nước, rất nhiều ngôi ở vị trí cao người đem « kinh dịch » coi như trân bảo, « kinh dịch » ở đó những người này trong lòng địa vị, thậm chí còn vượt qua bọn họ truyền thừa nhiều năm « thánh kinh »!

Đây cũng là Lâm Vũ trường học tại sao phải phát huy mạnh quốc học một trong những nguyên nhân.

Trở lại chuyện chính , Diệp Tầm Lan có vẻ hơi do dự bất định , cuối cùng không thể làm gì khác hơn là để cho Lâm Vũ giúp nàng quyết định: "Tiểu Vũ , người đồng ý ta cũng đồng ý."

Thích Chính Minh lập tức nhìn chăm chú Lâm Vũ , trong mắt tất cả đều là thỉnh cầu vờ.

"Ta ngược lại có một cái vấn đề , long tổ nhiều người như vậy , chẳng lẽ không có một cái nắm giữ phương diện này năng lực ?" Lâm Vũ ngược lại hỏi.

"Ai , chớ nói , chúng ta những người này , lúc trước đối với những chuyện này căn bản không tin , nếu như ta không phải hôm nay bói một quẻ , đồng dạng cũng là nửa tin nửa ngờ!" Thích Chính Minh tự giễu cười một tiếng , "Lâm huynh đệ , người xem chuyện này..."

"Muốn ta đáp ứng cũng được , bất quá nhà ta Lan tỷ muốn trở thành thành viên chính thức , hơn nữa sẽ không ở tại trụ sở chính." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Nếu để cho Diệp Tầm Lan ở tại trụ sở chính , đánh chết Lâm Vũ cũng sẽ không đáp ứng , hai người nhưng là vợ chồng , hiện tại chính đính vô cùng , Lâm Vũ chắc chắn sẽ không ở tại trụ sở chính , nếu muốn hai người tách ra , đừng nói Lâm Vũ , ngay cả Diệp Tầm Lan cũng tương tự sẽ không đáp ứng!

"Trở thành thành viên chính thức cái vấn đề này , chính người liền có thể làm chủ! Nhưng là , không ở tại trụ sở chính , chẳng lẽ muốn chúng ta đi thành phố Đông Hoa cầu quẻ ?" Thích Chính Minh không hiểu hỏi.

Nếu không ở tại trụ sở chính , làm như thế nào tìm nàng coi quẻ ? Cũng không thể có chuyện gì đều chạy đến thành phố Đông Hoa đi thôi ? Có thời gian này cùng kim tiền , vậy còn không như trực tiếp tại Yên kinh tìm một vị đại sư tới xem bói.

Cứ như vậy , Diệp Tầm Lan vào hay không vào long tổ đều không có gì khác nhau.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Cũng không cần phiền toái như vậy , cái vấn đề này , ta có biện pháp giải quyết..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Mê tín tại người không ở chuyện

"Biện pháp gì ?" Thích Chính Minh hỏi.

Thích chỉ mực cũng có chút hăng hái mà nhìn Lâm Vũ , muốn nghe một chút hán đến cùng có cao kiến gì , ngược lại Diệp Tầm Lan , tựa hồ đoán được hán nghĩ biện pháp rốt cuộc là gì đó.

"Thật ra thì , phát triển đến hiện đại , xem bói không chỉ là dùng đồng tiền tới bói , còn xuất hiện một ít phương pháp mới , mà ta theo như lời phương pháp , chính là thông qua mạng lưới tới xem bói , đây cũng tính là một loại rất nhanh thức thời , " Lâm Vũ hơi hơi nói , "Thật ra thì dùng phương pháp gì xem bói cũng không trọng yếu , trọng yếu là cầu quẻ lòng người trạng thái."

Thích Chính Minh cùng thích chỉ mực đồng thời gật đầu , trước Lâm Vũ cũng đã nói , không thật không bói , coi quẻ chủ yếu nhất vẫn là muốn thành tâm , chỉ cần tâm tính chân chính , dùng phương pháp gì đều chuẩn , ngược lại nếu như tâm tính bất chính , mời người nào xem bói đều giống nhau , coi như mời « chu dịch » tác giả Chu Văn Vương , không nhất định sẽ chuẩn!

Lại nói , Chu Văn Vương xem bói tựa hồ cũng không phải dùng đồng tiền , mà là năm mươi căn thi thảo , kim tiền quẻ là tại thời kỳ chiến quốc mới bắt đầu từ từ hưng khởi , cụ thể là người nào phát minh kim tiền quẻ , đã không có biện pháp đi kiểm tra , cũng không trọng yếu nữa.

Trọng yếu là kim tiền quẻ giống vậy coi như là một loại rất nhanh thức thời.

Phát triển đến hiện đại , dùng khoa học kỹ thuật hiện đại phương pháp xem bói , cũng là cùng một cái đạo lý.

"Cách làm cụ thể cũng đơn giản , ta sẽ để ta danh nghĩa mạng lưới công ty mở mang một cái điện thoại di động ngẫu nhiên , các người có thể thông qua điện thoại di động xem bói , quái tượng sau khi đi ra , Lan tỷ sẽ lập tức tiếp thu được , cũng căn cứ các người hỏi chuyện , kịp thời giúp các người hiểu quẻ , đương nhiên , nếu đúng như là ôm thử một lần tâm tính cũng đừng chiếm , đừng cho là chúng ta không nhìn ra , đến lúc đó bị kéo vào danh sách đen có thể trách chuyện ta trước không có nhắc nhở!" Lâm Vũ cuối cùng cảnh cáo nói.

Nghiên cứu « chu dịch » tới trình độ nhất định , cầu quẻ người là ôm thủ vị tâm tính vẫn là chân chính thành tâm mà cầu quẻ , quái tượng vừa ra tới , liền có thể nhìn đến rõ ràng , Lâm Vũ cũng không muốn Diệp Tâm Lan nhận được gì đó quấy rầy , nếu không thì lòng tốt làm chuyện xấu!

"Trừ lần đó ra , còn có một cái biện pháp , chính là các người chính mình dùng tiền xu hoặc là đồng tiền bói , đem bói đi ra quái tượng thông qua tin nhắn ngắn hoặc là những phương thức khác phát cho Lan tỷ , Lan tỷ sẽ giúp các người hiểu quẻ." Lâm Vũ lần nữa nói ra một cái phương pháp.

"Nhưng là chúng ta căn bản không biết nên như thế bói a , Lan muội muội , người có thể dạy một chút ta sao ?" Thích chỉ mực cảm thấy hứng thú hơn là loại phương pháp này.

"Xem bói thật ra thì rất đơn giản , là cá nhân cũng có thể học được , khó là như thế đi hiểu." Diệp Tâm Lan giờ tay lên lên ba miếng đồng tiền , hơi mỉm cười nói: "Người tìm ba miếng đồng tiền , hoặc là ba miếng mặt giả trị giống nhau tiền xu , có khắc chữ này một mặt , đại biểu con số là hai , có khắc hoa diện kia một mặt , đại biểu con số là ba , xem bói trước nhớ kỹ tấm trước tay , để tìm nhất một chỗ địa phương an tĩnh , ngưng thần tĩnh khí , trong lòng mặc niệm mấy lần chính mình muốn hỏi sự tình."

Thích chỉ mực cùng Thích Chính Minh đều lắng nghe.

"Sau đó mới đem ba miếng đồng tiền đặt ở một cái vỏ rùa trung , không có vỏ rùa dùng cái khác đồ đựng đại biểu , thậm chí hộp ở lòng bàn tay đều có thể , lay động mấy lần , đem đồng tiền rơi tại trên bàn , đem ba miếng đồng tiền biểu hiện con số gia tăng , được đến con số chính là sáu , bảy , tám , cửu trung trong đó một cái , cái này có thể hiểu được chứ ?"

"Mặt chữ là hai , hoa diện là ba , tổng cộng ba miếng , nhỏ nhất là sáu , lớn nhất là cửu , không sai!" Thích chỉ điểm đen đầu đạo , "Sau đó thì sao ?"

"Sau đó đem mấy con số này ghi xuống , như vậy lặp lại sáu lần , được đến sáu cái số chữ , đem này sáu cái con số án thứ tự còn có cầu quẻ thì giờ phát cho ta , ta sẽ có thể giúp người hiểu quẻ rồi , nhớ kỹ nhất định phải án thứ tự phát!" Diệp Tâm Lan đạo.

"Chỉ đơn giản như vậy ?"

"Chỉ mực tỷ , đây vốn là rất đơn giản!" Diệp Tâm Lan mỉm cười nói , "Như vậy cũng tốt so với người đi trong miếu xin xăm , xin xăm ai không biết ? Nhưng giải quẻ thăm thì nhất định phải tìm đặc biệt người , đương nhiên còn có một chút , chính là tin quẻ không nên chết nhận quẻ , xem bói thật ra thì chính là cho người một cái tham khảo hoặc là một cái đề nghị , người còn muốn căn cứ từ mình tình huống thực tế , lấy khách quan ánh mắt đi xem , bởi vì mọi việc có theo thông lệ , thì có ngoại lệ."

Những lời này , là Lâm Vũ liên tục giao phó cho nàng.

Xem bói nguyên lý nói ra thật ra thì cũng không đáng giá tiền , đơn cử đơn giản tiền lệ mà nói , chính là người trong cuộc mơ hồ , người đứng xem sáng suốt , mà xem bói chính là tại trước mặt người dựng thẳng một chiếc gương , cho người ở trước gương , lấy một người đứng xem thân phận tới quan sát chính mình cùng với chính mình vị trí hoàn cảnh , suy đoán ra tương lai khả năng phát sinh kết quả.

Nói chuyên nghiệp một điểm , chính là mỗi một quẻ đều chiếu lấy một cái tiểu vũ trụ , đem xem bói người cùng bên người hoàn cảnh chiếu đi ra , chỉ đơn giản như vậy.

Quái tượng lên biểu hiện tình thế phát triển , chính là theo lẽ thường suy đoán ra đến , nhưng vẫn là câu nói kia , mọi việc đều có ngoại lệ , trọng yếu nhất vẫn là nhìn mọi người như thế đi đối đãi xem bói kết quả.

Nếu một cái phẩm học giỏi nhiều mặt học sinh , tại trước kỳ thi tốt nghiệp trung học mấy ngày bói một quẻ , được đến kết quả thật không tốt , nếu này một quẻ bói đúng , người học sinh này rất có thể có hai loại tâm tính.

Loại thứ nhất tâm tính , chính là hoàn toàn không tin , kết quả khả năng tại trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một ngày bị cảm nặng , ảnh hưởng thi vào trường cao đẳng phát huy , thi rớt , hối hận đã tới không thi đầu hai loại tâm tính , chính là bắt đầu kiểm tra chính mình gần đây thân thể tình trạng , trạng thái tinh thần chờ một chút , tránh khỏi lần này cảm mạo , cuối cùng gặp dữ hóa lành.

Đương nhiên đây chỉ là một đơn giản tiền lệ mà thôi , chân chính xem bói gặp được sự tình , phức tạp hơn nhiều lắm , dùng một câu nói , bất kể điểm bói kết quả là hung vẫn là cát , lựa chọn bất đồng , kết quả cũng sẽ không cùng , đại cát khả năng biến thành đại hung , đại hung cũng có thể biến thành đại cát.

« kinh dịch » chia làm tượng , số , lý , bói , trong đó tượng chính là chỉ quái tượng , số chính là chỉ số theo biến hóa , lý chính là trong đó dịch lý , bói , chính là đối tượng , số , lý thực tế vận dụng một trong.

« kinh dịch » lên mỗi một quẻ quái từ cùng hào từ , thật ra thì đều có cấp độ càng sâu hàm nghĩa , nếu đúng như là hung , « kinh dịch » sẽ cho người chỉ dẫn như thế nào hóa giải , cát , đồng dạng là có điều kiện , chỉ là rất nhiều nơi không có viết ra , phải dựa vào nghiên cứu « kinh dịch » người đi lĩnh ngộ.

Nhưng là bây giờ rất nhiều người đối tượng , số , lý lĩnh hội không đủ liền tự tiện giúp mình hoặc người khác xem bói , kết quả tốt biến thành xấu , xấu khả năng thay đổi xong , tóm lại chính là rất khó chính xác , từ đó làm cho rất nhiều người đem « kinh dịch » cùng mê tín hoa lên ngang bằng.

Diệp Tâm Lan nói một tràng , cuối cùng để cho Thích thị phụ nữ đối với xem bói có một cái nhận thức mới , nói trắng ra là , xem bói đến cùng phải hay không mê tín , không ở chỗ xem bói bản thân , mà là ở chỗ người thấy thế nào.

Những chuyện khác vật cũng giống như vậy!

"Lâm tổ trưởng , người có thể không thể sẽ cùng ta nói nói , có chỗ nào bị những người khác cho là mê tín địa phương , dùng cái khác ánh mắt đối đãi cũng rất khách quan rồi , người nói một hai tiền lệ là được , nói không chừng đối với ta về sau sẽ có trợ giúp không ít." Thích chỉ mực muốn biết thoáng cái liền tăng lên tới cực điểm nhất.

"Chỉ mực tỷ , loại sự tình này lệ quá nhiều , ta tựu tùy tiện nói một cái." Lâm Vũ mỉm cười nói , "Có câu mà nói , nói như vậy: Gặp phải ni cô sẽ xui xẻo , những lời này dù là ai nghe được đều sẽ cho rằng là mê tín , nhưng nếu như từ cấp độ càng sâu suy nghĩ một chút , những lời này nhưng thật ra là có đạo lý..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Xấu nhất dự định

"Mau tới nói cho ta một chút!" Thích chỉ mực thúc giục.

Lâm Vũ nhìn một chút đại biểu hiện trên màn ảnh thời gian , đạo: "Hiện tại cũng nhanh một giờ chiều rồi , có thể hay không trước tiên tìm một nơi ăn cơm , nếu là đem ta gia Lan tỷ cho đối hồng , xem ai về sau giúp các người coi quẻ , nếu là ta tới tính , bảo đảm cho người đối họ vương!"

"Tiểu tử thú , người nói gì đó ? !" Thích Chính Minh lần nữa quát to một tiếng.

"Ta là ý nói , chờ ngày nào bên trong cơ thể người năng lượng mất khống chế , sau đó phanh mà một tiếng , bạo thể mà chết , chỉ mực tỷ sẽ cùng với mẹ của nàng họ rồi , lão Thích người muốn đi đâu ?" Lâm Vũ rất vô tội nói.

Thích Chính Minh khốc mắt co lại mãnh liệt , hấn phát hiện cùng Lâm Vũ cãi vã , là đứng đầu không sáng suốt một chuyện , vô luận nói như thế nào đều nói bất quá hấn , chỉ đành chịu ngoan ngoãn ngậm miệng lại , mang theo mấy người đi rồi long tổ phòng ăn.

Lâm Vũ phát hiện , này long tổ phòng ăn , cơm nước so với bình thường tiệm cơm lớn còn tốt hơn rất nhiều , ám đạo quả nhiên vẫn là vì quốc gia làm việc phúc lợi tốt liền ăn điều kiện đều không giống nhau , đừng nói là những thứ khác.

Bốn người trước sau đánh thức ăn sau đó , thích chỉ mực lần nữa không kịp chờ đợi hỏi tới: "Lâm tổ trưởng , người hướng ta nói nói."

"Thật ra thì , câu kia gặp phải ni cô sẽ xui xẻo mà nói sâu hơn tầng ý tứ , là vì bảo vệ ni cô." Lâm Vũ vừa ăn cơm vừa nói.

"Người suy nghĩ một chút , cổ đại am ni cô , bình thường đều là tại rừng sâu núi thẳm bên trong , mà ở rừng sâu núi thẳm bên trong qua lại người , đại đa số đều là nông phu cùng thợ săn , này hai loại người đều có một cái chung nhau đặc điểm , chính là thân thể cường tráng , mà có chút trẻ tuổi ni cô có được mạo mỹ , nếu như đi ra am ni cô đến trong thế tục làm việc , dễ dàng nhất gặp phải chính là chỗ này hai loại người , cũng dễ dàng phát sinh một ít chuyện không tốt , thế nhưng..."

"Ai cũng biết loại chuyện đó là phạm pháp , nông phu cùng thợ săn trình độ văn hóa bình thường đều không cao , mặc dù biết đây là phạm pháp , thế nhưng rừng sâu núi thẳm , Núi cao Hoàng Đế ở xa , muốn quản cũng không quản được."

"Cuối cùng thì có đại trí tuệ người ta nói ra một câu nói như vậy: Gặp phải ni cô sẽ số con rệp , như vậy , những nông phu kia cùng thợ săn vừa nhìn thấy ni cô sẽ lần tránh xa xa... Đương nhiên , các người coi như là nguy hiểm cũng tốt , trò cười cũng được , cụ thể có phải như vậy hay không , ta cũng không biết."

"Rất có đạo lý!" Thích Chính Minh gật đầu nói , "Nghe người vừa nói như thế , ta có thể rõ ràng câu nói kia rồi , mê tín không mê tín , không ở chỗ sự vật bản thân , mà là ở chỗ người như thế đối đãi sự kiện kia vật."

Bất kể Lâm Vũ nói đúng hay là sai , nhưng ít ra có thể nói rõ một chuyện , chính là Lâm Vũ nhìn sự vật , so với bình thường người nhìn càng thêm sâu , cũng càng thêm khách quan.

Ăn cơm trưa , Thích Chính Minh để cho Diệp Tầm Lan đem bản sao thẻ căn cước lưu lại , cũng không cần chạy đi ra bên ngoài , nơi này thì có máy photocopy , sau đó liền không có chuyện gì , giấy chứng nhận còn muốn qua mấy ngày tải năng đi xuống , đến lúc đó làm người mang tới thành phố Đông Hoa hoặc là gửi đi qua đều có thể.

Đi qua Thích Chính Minh thích chỉ mực tuyên truyền , trong căn cứ long tổ thành viên đều biết long tổ tới một vị xem bói đại sư , có vài người trực tiếp lại tìm Diệp Tầm Lan , mời nàng hỗ trợ xem bói , lúc mới bắt đầu sau , những người khác ôm xem náo nhiệt tâm tính.

Có thể theo thời gian đưa đẩy, Diệp Tầm Lan liền chuẩn mấy quẻ sau đó, vây lại người càng nhiều, bên trái một cái Diệp đại sư, bên phải một cái Diệp đại sư mời nàng chỉ điểm bên mê, giải đáp chính mình trước mắt khó khăn.

Nếu không phải có Thích Chính Minh cảnh cáo, không thể ôm thử nhìn một chút tâm tính tới hỏi quẻ, nếu không về sau trực tiếp tiến vào danh sách đen, lại cũng không cầu được một quẻ, xong tới người đem càng nhiều.

Nhìn này hơn mười người xếp hàng cầu quẻ, Lâm Vũ không khỏi có chút buồn bực, những người này nếu là tìm chính mình nên có bao nhiêu? Đó chính là hơn mấy ngàn truyền thừa điểm!

Nhưng vì Diệp Tầm Lan tại long tổ dừng bước, Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là gắng gượng nhận được, ngồi ở Diệp Tầm Lan bên cạnh, nhìn nàng coi quẻ, nếu như gặp phải nàng có chút không chu đáo hoặc là lý giải không thông địa phương, cũng sẽ lên tiếng nhắc nhở, vô luận như thế nào, trước tiên đem Diệp Tầm Lan tài nghệ tăng lên lại nói.

Chính mình tổn thất truyền thừa điểm, coi như cho Diệp Tầm Lan nộp học phí rồi.

Cho đến ba giờ chiều, Diệp Tầm Lan mới thu công, cùng Thích Chính Minh bọn họ nói dừng sau đó, đang chuẩn bị lúc rời đi, đột nhiên có một cái hai mươi tuổi cô gái thanh tú đem đến Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan trước người, đạo: "Lan tỷ tỷ, ta bây giờ còn chưa có gặp phải muốn hỏi quẻ, chờ sau này nếu như ta muốn xem bói rồi, làm như thế nào tìm người?"

Những người khác rồi rít ghé mắt, đây quả thật là nếu là một cái yêu cầu giải quyết vấn đề.

"Yên tâm đi, chẳng mấy chốc sẽ có biện pháp giải quyết, người về sau nếu như gặp phải có chuyện gì muốn hỏi quẻ, tùy thời đều có thể." Diệp Tầm Lan đối với nàng lộ ra một cái thân thiết nụ cười, đạo.

"Ân ân, cảm ơn Lan tỷ tỷ..."

...

Trở lại quán rượu, Lâm Vũ để cho Diệp Tầm Lan gọi điện thoại cho Văn San San, để cho đối phương đưa nàng mình và bé gái thế căn cước phát tới, chính mình liền cầm điện thoại di động lên bắt đầu đặt chiều nay trở về thành phố Đông Hoa về phi cơ.

Đặt xong về sau, hai người nhàn rồi không chuyện gì, tiện tay cặp tay đi xuống lầu, đi dạo phố.

Nhưng mà, hai người ở nơi này đèn rực rỡ lóe lên Yên kinh trên đường phố còn không có đi bao xa, liền bị vài người vây quanh, hơn nữa mấy người này đều là cao thủ, tồn tại luyện tinh hóa đệ tam trọng đệ tứ trọng tu vi, điều này không khỏi làm Lâm Vũ nhũn chặt mày.

Tự mình ở Yên kinh đã tới rồi vài ngày như vậy, tựa hồ cũng không có đắc tội người nào, duy nhất đắc tội qua, chính là theo vân!

Mấy người kia... Chẳng lẽ là theo người nhà?

Lâm Vũ rất nhanh thì đoán được mấy người kia mục tiêu.

"Lâm công tử, thiếu gia nhà ta muốn mời người uống một ly, xin mời đi theo ta." Trong đó một cái luyện tinh hóa đệ tứ trọng trung niên nam nhân đi tới Lâm Vũ trước người, rất khách sáo mà làm ra một cái mời thủ thế.

Căn bản không cho phép Lâm Vũ cự tuyệt.

"Ta tại Yên kinh cũng không nhận ra người nào, nhà người thiếu gia là thần thánh phương nào?" Lâm Vũ hỏi.

"Lâm công tử đi rồi tự nhiên sẽ biết, thiếu gia nhà ta là thật tâm mời người qua."

"Nếu là thật lòng thành ý, cho là thế nào không chịu tự giới thiệu?" Lâm Vũ nói tới chỗ này, phát ra một tiếng cười khẽ, "Trở về nói cho các người biết gia thiếu gia, ta không đi! Lan tỷ, chúng ta đi thôi."

Dứt lời, liền kéo Diệp Tầm Lan tay đi về phía trước.

Nhưng là mấy người kia há sẽ để cho Lâm Vũ như nguyện, thân hình động một cái, đem hai người vây quanh vây vào giữa: "Lâm công tử, thiếu gia nhà ta từng có giao phó, nếu như Lâm công tử không muốn, chúng ta cũng chỉ có thể chọn lựa một ít thủ đoạn."

Lâm Vũ quét những người này liếc mắt, trong đầu nghĩ theo vân lần này chắc chắn sẽ không tùy tiện bỏ qua cho chính mình, chính mình vừa lúc ở đêm qua đột phá đến luyện tinh hóa đệ lục trọng, theo vân ngược lại một cái thích hợp đối thủ.

Trước mắt những tiểu lâu la này, chính mình liền động tay dục vọng cũng không có, còn không bằng trực tiếp đi tìm thấy theo vân, mặc dù đối phương tu vi cao hơn chính mình, nhưng mình chưa chắc không có lực đánh một trận.

"Phiền toái dẫn đường!"

Coi như là tìm cái đối thủ đến bồi luyện, coi như đối phương so với chính mình lợi hại, nhưng mình có không gian truyền thừa, vạn nhất thật sa sút, liền mang theo Diệp Tâm Lan dùng không gian truyền thừa chạy trốn, tổng sẽ không bị đối phương cho giết chết.

Chỉ cần không chết, ngày sau còn có thể kéo nhau trở lại!

Đương nhiên, đây chỉ là xấu nhất dự định mà thôi...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Đánh cược chiến theo vân

Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan ở nơi này đám người dưới sự hướng dẫn, đi tới một nhà sang trọng giải trí hội sở, trước nghe Hứa Phong giới thiệu qua, ở chỗ này hội tụ người, đều là Yên kinh thượng lưu trung thượng lưu, bên trong giải trí hạng mục cũng rất nhiều.

Dù sao có thể muốn lấy được, bất kể là chính làm không đúng đắn đều có!

Trong đó liền bao gồm... Đánh cược chiến.

Đánh cược chiến thật ra thì chính là tỷ võ, cùng bình thường tỷ võ bất đồng, chính là ở một cái đánh cược chữ phía trên, tại tỷ võ bắt đầu trước, phía chính phủ cũng sẽ tỷ võ song phương thực lực tổng hợp làm ra một ít phán xét, cũng quyết định song phương bất đồng tỷ số bồi, người xem có thể đặt tiền cuộc phương nào thắng.

Nói trắng ra là, liền cùng trong phim ảnh đánh hắc quyền không sai biệt lắm.

Hai người tại này người dưới sự hướng dẫn, đi tới một chỗ lối dài, bốn phía đã ngồi đầy người xem, tuyệt đại đa số đều là Yên kinh thượng lưu thế lực thể hệ thanh niên, phi thường nóng nảy, mà trên đài đứng người, chính là từ vân.

Theo vân thấy Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan đến, nhất thời lộ ra một cái khiêu khích nụ cười, đạo: "Lâm huynh, đây là chúng ta theo gia sản nghiệp, tới hôm nay không có đánh cược chiến, ta muốn Lâm huynh cũng là một cao thủ, có hứng thú hay không cùng ta tới một hồi?"

"Ta tỷ số bồi là bao nhiêu?" Lâm Vũ mang xuống mí mắt, hỏi ra một cái rất vấn đề thực tế.

Ở chỗ này đánh cược chiến, trước đó là muốn ký giấy sinh tử, còn có quốc gia ngành tương quan người tại nơi này công chứng, trừ phi không lên đài, một khi lên đài, chính là sinh tử là do thiên mệnh, như chết tại trên tay đối phương, cũng chỉ có thể tự trách mình không có bản sự.

Lâm Vũ nếu đến nơi này, liền chưa hề nghĩ tới lùi bước, chẳng bằng thừa dịp hiện tại kiếm một khoản tiền.

"Bởi vì Lâm huynh còn không có chiến tích, về phần ta đã là trăm thắng liên tiếp, cho nên Lâm huynh tỷ số bồi khá cao, là một bồi năm mươi, mà ta mà, là năm mươi bồi một." Theo vân khẽ cười nói.

"Như thế đặt tiền cuộc?"

"Trực tiếp quẹt thẻ hoặc là ngân hàng chuyển tiền là được, chờ nhận được tiền, sẽ có bằng chứng cho người, như có kết quả, có thể mang theo bằng chứng đi lãnh thưởng." Theo vân tựa hồ cũng không vội, kiên nhẫn giới thiệu, "Đặt tiền cuộc cũng có hạn chế, một hồi đánh cược chiến, ít nhất một trăm ngàn, cao nhất là một tỉ."

Lâm Vũ gật gật đầu, hội sở này cân nhắc còn rất chu đáo.

"Lan tỷ, người theo ta ngân hàng Thụy Sĩ tài khoản bên trên chuyển một tỉ tới, ta trước xem một chút nơi này quy củ rồi quyết định đặt không đặt tiền cuộc." Lâm Vũ hướng về phía Diệp Tâm Lan thấp giọng nói.

Diệp Tâm Lan gật đầu một cái, lấy điện thoại di động ra bắt đầu chuyển tiền.

Lâm Vũ chính là nhận lấy giấy sinh tử, nhìn một chút đánh cược chiến quy tắc, chủ yếu nhất hạn chế chính là không thể làm cho dùng bất kỳ vũ khí lạnh cùng vũ khí nóng, chỉ có thể là tay không trên đất đai tỷ võ, dĩ năng cùng chân khí ngược lại không có bất kỳ hạn chế nào.

Trừ lần đó ra, chính là một ít tương tự với miễn trách điều khoản, đại thể nói đúng là nếu như một phương ở trên lối dài trọng thương thậm chí tử vong,

đối phương cũng không muốn dựa vào bất kỳ pháp luật nào trách nhiệm, đương nhiên nếu như có một bên mở miệng nhận thua, đối phương không thể lại xuống sát thủ.

Ngược lại tương đối nhân tính hóa, chung quy hiện tại xã hội này, luôn người chết cũng không là một chuyện tốt.

Giấy sinh từ phía trên, theo vân đã ký tên cũng nhấn thủ ấn, Lâm Vũ cũng không hàm hồ nữa, cầm bút lên ký xuống chính mình đại danh, cũng đề xuống thủ ấn, lần nữa đối với Diệp Tầm Lan đạo: "Lan tỷ, một tỉ toàn bộ đặt lên, đặt ta thắng!"

Diệp Tầm Lan trên mặt hoàn toàn không có bất kỳ lo âu thần sắc, Lâm Vũ tồn tại Không Gian Hệ Dị Năng, coi như là bại cũng liền tổn thất một tỉ mà thôi, đối phương căn bản không có thể đem hấn thế nào.

Huống chi, Lâm Vũ một khi sử dụng ra không gian hệ dị năng, lấy đối phương vẹn vẹn luyện tinh hóa đệ thất trọng tu vi, căn bản không khả năng chiến thắng.

Đặt tiền cuộc sau cầm đến bằng chứng, Lâm Vũ cười áo ra, tại nhân viên làm việc dùng máy móc cận kề kiểm tra một phen, xác nhận không có giấu giếm bất kỳ nguy hiểm nào vật phẩm sau, liền đi lên lầu đài.

"Từ nhỏ! Từ nhỏ! Từ nhỏ!"

Trọng tài vào vị trí, bốn phía khán đài vang lên đỉnh tai nhức óc thanh âm, đều nhịp mà giờ cánh tay hô to, thậm chí có một ít khuê nữ thiếu nữ, càng là hận không được mang một cái loa phóng thanh!

Hiện trường loại trừ Diệp Tầm Lan ở ngoài, không còn có người chống đỡ Lâm Vũ.

Ngược lại Lâm Vũ bản thân, mặt đầy phong khinh vân đạm mà chấp tay đứng ở theo vân năm mét ở ngoài.

"Chuẩn bị!" Trọng tài giờ tay lên lên lá cờ.

Theo vân tiến lên một bước, đầu tiên là hướng về phía Lâm Vũ chấp tay một cái, bày ra một bộ quyền pháp thức mở đầu, bộ quyền pháp này, Lâm Vũ nhưng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Ngay sau đó Lâm Vũ cũng lên trước một bước, bày ra Bát quái chương thức mở đầu, không có lại che giấu tu vi, khí thế đột nhiên dâng lên, đem tất cả mọi người giật nảy mình.

Vậy xem người xem thấy Lâm Vũ khí thế, nhất thời đều sợ ngây người, đặc biệt là điều tra qua Lâm Vũ người, trong tình báo thấy thế nào Lâm Vũ đều chỉ có luyện tinh hóa đệ tam trọng tu vi, nhưng nhìn hiện tại khí thế, vậy mà so với theo vân không kém bao nhiêu!

Theo vân thấy Lâm Vũ khí thế vậy mà so với chính mình không kém bao nhiêu, tu vi vậy mà cũng có luyện tinh hóa đệ lục trọng, chỉ so với chính mình thấp một cái cấp bậc, hơn nữa Lâm Vũ lúc trước chiến tích, nguyên bản hoàn toàn lòng tin lại vào giờ khắc này sinh ra dao động.

Nhưng bây giờ đã cười hồ khó xuống, giấy sinh từ đều đã ký, không đánh cũng được đánh!

"Bắt đầu!" Trọng tài trên tay lá cờ đột nhiên xuống phía dưới vung lên.

Hô!

Theo vân dẫn đầu phát động công kích, mặt đất rung một cái, cả người tựa hồ hóa thành một đạo tàn ảnh xông lại, Lâm Vũ đã nhìn thấu bộ này thành khẩn phong, mau lẹ, cương mãnh, chỉ công bắt thủ.

"Đến tốt lắm!" Lâm Vũ ánh mắt đông lại một cái, không tránh phản ngênh đón.

"Hãy A...!" Theo vân nhảy lên một cái, hữu quyền đã giữ xong so với, về sau tựa hồ kẹp thiên quân lực, mạnh hướng Lâm Vũ hướng Lâm Vũ đánh tới, Lâm Vũ thân hình lại phiêu dật như du long, tay trái đề ngang trước ngực, hữu chưởng thì như giao long xuất hải, cùng theo vân lấy công đối công.

Ầm!

Hai người quyền chưởng đụng vào nhau.

Theo vân thanh tích mà cảm thấy mình chính mình kinh đạo bị tan mất 3-4 thành, mà Lâm Vũ kinh đạo lại bị hấn mười phần mười mà chịu đựng được, khiến hấn thập phần không dễ chịu, thật may hấn tu vi so với Lâm Vũ cao, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, nhưng là không có rơi xuống hạ phong.

"Nếu như hấn tu vi cùng ta tương đương, một chưởng này, ta đã bị trọng thương!" Theo vân ám đạo.

So với theo vân không dễ chịu, Lâm Vũ tình huống càng thêm không ổn.

Mới vừa đối thủ một quyền kia, mặc dù tan mất 3-4 thành lực đạo, nhưng đối phương lực công kích thực sự quá cường hấn, cả người bị đẩy lui hết mấy bước.

"Ha ha , Lâm Vũ , người Bát quái chương , đang công kích phương diện có thể so với ta kém xa!" Theo vẫn lộ ra ngông cuồng tiếng cười.

Lần nữa cực nhanh ép tới gần.

Lâm Vũ mũi chân điểm một cái , bộ pháp huyền diệu , dễ dàng tránh thoát đối thủ quyền , mới vừa rồi một kích kia , đã dò xét ra , đối phương quyền mặc dù mau lẹ cương mãnh , nhưng khuyết điểm cũng rõ ràng: Sự linh hoạt chưa đủ.

Đơn giản mà nói , loại quyền pháp này , chính là một quyền đi xuống , không phải địch chết chính là ta vong.

Hô! Hô! Hô!

Theo vẫn ra quyền như thiểm điện , Lâm Vũ nhưng là hành tẩu như gió , thỉnh thoảng còn có thể còn có thể xuất chương phản kích , bất quá đối phương mặc dù tính hoạt tính chưa đủ , nhưng là tốc độ khá nhanh , Lâm Vũ trong lúc vội vàng phản kích cũng không thể kiến công.

"Lâm Vũ , người có bản lĩnh cũng đừng tránh! Cùng ta chính diện giao thủ!" Theo vẫn không khỏi có chút nóng nảy.

Như vậy đánh xuống , chỉ sợ chính mình phải bị Lâm Vũ cho dây dưa đến chết!

Lâm Vũ đối với cái này bực tai không nghe , thân pháp cũng là võ lực một loại , biết rõ đối kháng chính diện không phải đối phương đối thủ , còn không dựa vào thân pháp , chính mình lại không ngốc...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Lật lọng

"Chuyện này... Chúng ta đều đánh giá thấp cái này Lâm Vũ , vạn nhất hắn chiến thắng , chúng ta cần phải tổn thất năm trăm cái ức!" Hội sở người phụ trách nhìn trên đài hai người , không khỏi có chút kinh hãi.

Cái khác tiền đặt cược tạm thời không đề cập tới , Lâm Vũ tỷ số bồi nhưng là một bồi năm mươi , đang ngồi tuyệt đại đa số người đều là đặt theo Văn Thắng , nhưng toàn bộ tiền đặt cược cũng liền hai ba cái ức , vạn nhất lần này Lâm Vũ thắng , bọn họ thật muốn tổn thất năm trăm cái ức!

Đây chính là hội sở đến mấy năm lợi nhuận.

Vậy xem người xem , đã không có tâm tình đi quản tiền đặt cược chuyện , đều nín thở chăm chú nhìn trên đài , bọn họ đều là trong quý tộc quý tộc , như vậy điểm tiền đặt cược đối với bọn họ mà nói không đáng kể chút nào.

Bọn họ yêu cầu , là một hồi đặc sắc tuyệt luân chiến đấu.

Trên đài.

Theo vẫn hai quả đấm đã thành ảo ảnh , một quyền tiếp lấy một quyền đánh phía Lâm Vũ , nhưng là càng đánh càng nóng lòng , lực công kích của hắn cường nhưng mỗi một quyền đều đánh vào không khí lên , từ đầu đến cuối đều là tổn công vô ích.

Tình cờ có thể đánh trúng đối thủ , lại bị sớm có chuẩn bị Lâm Vũ tháo xuống phần lớn lực đạo , cho dù đánh ở trên người hắn , cũng không tạo được tính thực chất tổn thương.

Nếu bàn về lực công kích , so với hắn Lâm Vũ cao.

Nếu bàn về tốc độ , so với hắn Lâm Vũ nhanh.

Nhưng nếu luận thân pháp , Lâm Vũ còn cao hơn hắn ra nhiều cái cấp bậc.

Hiện tại vấn đề lớn nhất là , Lâm Vũ thân pháp thực sự quá huyền diệu , tiêu hao rất nhỏ , đánh tiếp nữa xác thực sẽ đối với theo vẫn bất lợi , có lẽ vẫn lại không thể dừng lại đả kích , nếu không thì sẽ bị Lâm Vũ bắt lại chỗ trống cấp cho đòn nghiêm trọng!

Mà lúc này Lâm Vũ , thân pháp tựa hồ đã tại đột phá , cái trạng thái này còn đang không ngừng mà tăng lên , né tránh biên độ càng ngày càng nhỏ , tiêu

hao cũng càng ngày càng nhỏ! Có lúc chỉ là một cái thoáng nghiêng người , hoặc là dưới chân thoáng một cái sai vị , liền có thể tránh thoát đối phương tình thế bất buộc một quyền , thuận thế còn có thể cấp cho phản kích!

Chiến đấu còn đang tiến hành.

Lâm Vũ đã tiến vào một loại rất huyền diệu trạng thái.

"Người này , chẳng lẽ thân pháp muốn đột phá ?" Theo vân con người co rụt lại.

Nếu như bây giờ Lâm Vũ hiện tại đột phá , sa sút tuyệt đối là chính bản thân hắn!

Đột nhiên...

Theo vân còn không có nghĩ ra đối sách , Lâm Vũ khí thế lần nữa dâng lên!

Thân pháp , đột phá!

Chỉ thấy Lâm Vũ nghiêng người né qua một quyền , đột nhiên phát động phản kích , đã sớm súc thế tốt hữu chưởng , lấy thế nhanh như chớp không kịp bị tai đánh phía theo vân lồng ngực , nếu như từ vân không có né tránh một chưởng này , thắng bại liền như vậy thiết lập!

Nhưng là... Theo vân kinh nghiệm chiến đấu so với Lâm Vũ muốn phong phú quá nhiều , đã sớm ngờ tới Lâm Vũ một khi đột phá sẽ phát động phản kích , vì vậy ngoài mặt giả bộ rất gấp , lại lặng lẽ súc thế được rồi một quyền , chờ chính là Lâm Vũ giờ khắc này.

Ầm!

"Không được! Trúng kế!" Lâm Vũ trong bụng hoảng sợ.

Chỉ cảm giác mình bị một chiếc cao tốc chạy xe tải lớn chính diện đụng vào , lập tức dựa thế té bay ra ngoài , cánh tay phải mặc dù có chút tê dại , nhưng cuối cùng tránh khỏi bị thương , nhưng mà , theo vân một quyền này uy lực thật sự quá lớn, Lâm Vũ đã bay ngược ra năm sáu thước , chỉ lát nữa là phải bay ra lồi đài.

"Quá tốt." Hội sở người phụ trách thấy vậy , nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

Đánh cược chiến còn có một quy củ , chính là phương nào bị đánh xuống lồi đài , giống vậy bị phán định là thất bại.

Nhưng hắn một hơi thở vẫn chưa có hoàn toàn phun ra , lần nữa kinh ngạc!

Nguyên lai Lâm Vũ bay ngược đến bên cạnh lồi đài thời điểm , ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc , đột nhiên đưa hai tay ra bắt lại bên cạnh lồi đài che chở thùng , trên không trung một cái lộn ngược ra sau , mượn che chở thùng lực bắn ngược , ngược lại nghênh hướng cực dương tốc độ vọt tới theo vân.

Ầm!

Theo vân bởi vì to lớn thói quen không thắng được xe , bị Lâm Vũ bao hàm chân khí hai chân đánh trúng lồng ngực , cả người giống như một đạn đại bác giống nhau bắn ra đi , không có bất kỳ ngoài ý muốn bay ra lồi đài , rơi vào bên cạnh lồi đài nhân viên làm việc ở trong.

Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi , mấy cái công tác nhân viên trên y phục đều dính vào vết máu.

Thắng bại đã phân!

"Lâm Vũ thắng." Trọng tài trực tiếp tuyên bố kết quả.

"Thua!"

"Từ nhỏ quả nhiên thua!"

"Điều này sao có thể ?"

Tất cả mọi người đều sợ ngây người , mới vừa rồi rất nhiều người tại Lâm Vũ bay rớt ra ngoài một khắc kia , cho là theo vân đã chiến thắng , đang muốn bắt đầu hoan hô , nhưng ngay khi kia trong một cái chớp mắt , Lâm Vũ vậy mà dùng còn có một chiêu kia , đem theo vân đá ra lồi đài!

"Lâm Vũ mới vừa rồi mặc dù bắt được che chở thùng , nhưng cả người đã bay ra lồi đài , tại sao không xử hắn thất bại ?" Có vài người còn muốn bắt đầu chửi xấu.

"Người ngốc a! Che chở thùng không phải lồi đài một bộ phận sao? Hai tay của hắn bắt được che chở thùng , tự đại biểu cả người còn không có bị hoàn toàn đánh xuống lồi đài , hội sở phía chính phủ sớm đã có về phương diện này điều lệ rồi." Bên cạnh một người tức giận nói.

"Há, nguyên lai là như vậy."

Tại hơn mười năm trước, cái hội sở này mới vừa khai trương thời điểm, cũng từng có tình huống tương tự, đương thời còn vì món đó nổi lên rất lớn tranh chấp, sau đó hội sở tự ra rồi về phương diện này điều lệ.

Y theo điều lệ, Lâm Vũ mới vừa rồi xác thực không có hoàn toàn đánh xuống lời đài, mà theo văn lại thật sự bị Lâm Vũ đá bay ra lời đài, thậm chí còn bị đá bay ra năm sáu thước.

Bất luận nhìn thế nào, đều là Lâm Vũ chiến thắng.

Hội sở người phụ trách, tựa như cùng chết cha ruột giống nhau, năm mười tí, không sai biệt lắm sẽ chỗ mấy năm này khổ tâm kinh doanh, toàn bộ trôi theo dòng nước, thậm chí còn đang suy nghĩ làm như thế nào giết nọ.

"Các ngươi cho ta bắt lại cái kia nữ!" Theo văn giấy giữa sau chuyện thứ nhất không phải tìm Lâm Vũ, mà là trực tiếp để cho thủ hạ mình không chế được Diệp Tầm Lan.

Hiện tại Lâm Vũ đã bị thương, khẳng định không kịp cầu viện, chỉ cần không chế được Diệp Tầm Lan, Lâm Vũ thì nhất định phải ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ!

Trước mang theo Lâm Vũ bọn họ đi tới vài người, rồi Diệp Tầm Lan không xa, tiếp theo từ văn mệnh lệnh, không nói hai lời liền xông về Diệp Tầm Lan, nhưng mà, ở sơ tài trước Lâm Vũ cũng đã ngờ tới một điểm này, lạnh lẽ giao phó cho nàng.

Diệp Tầm Lan thấy những người này xông về phía mình, cũng sẽ không che giấu tu vi, thi triển khinh công nhảy hướng trên lời đài Lâm Vũ.

Bạch y tung bay, giống như Cửu Thiên Tiên Nữ hạ phàm trần.

Thê Văn Tung!

Ban đầu tiểu Y đề cử cho Lâm Vũ một bộ khinh công, sau đó Lâm Vũ hỏi đoái đi ra, vẫn phụng bồi Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tại tu luyện, chỉ là cực ít có cơ hội dùng đến mà thôi.

"Cô gái này cũng có hậu thiên tam trọng tu vi ?!" Lúc này lại đem tất cả mọi người đều sửng sốt.

Không tới bắt Diệp Tầm Lan người, thấp nhất cũng có luyện tinh hóa đệ tứ trọng tu luyện, hơn nữa năng kinh nghiệm chiến đấu cơ hồ là số không, căn bản là không trốn thoát, đương nhiên nàng cũng không có tính toán bằng năng lực mình chạy mất, chỉ cần trì hoãn một hai hơi thở thời gian, là đủ rồi.

Lâm Vũ ngay tại Diệp Tầm Lan rơi vào lời đài trong chớp mắt ấy, một cái thuận di ngăn ở Diệp Tầm Lan cùng mấy người này ở giữa, trên tay càng là xuất hiện một cái sáng lấp lánh trường kiếm.

Ngắm...

Trường kiếm phát ra một tiếng khê rên, Lâm Vũ chỉ là một đơn giản càn quét, vài người còn chưa phản ứng kịp, liền bị đồng loạt mà chém thành hai khúc, trước sau té xuống.

Lâm Vũ lần nữa ôm Diệp Tầm Lan eo, thuận di tới một theo văn trước mắt, mũi kiếm chặn lại rồi hấn cổ họng.

"Tỷ thí quy củ viết rõ ràng, vô luận thắng bại, vô luận sinh tử, đều cùng thân hữu không liên quan, có thể các ngươi quả nhiên không giữ lời hứa, cũng đừng trách ta vô tình!" Lâm Vũ thanh âm, giống như thẳng chạm băng cứng, "Các ngươi như thế đối phó ta đều có thể, thế nhưng đối phó Lan tỷ, tuyệt không nhẹ nhàng tha thứ!"

Thật ra thì, coi như bọn họ bắt được Diệp Tầm Lan, chỉ cần không rời đi chính mình mười trượng, liền hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì, trực tiếp đem Diệp Tầm Lan thu vào không gian truyền thừa là được, nhưng này không phải chủ yếu nhất, trọng yếu nhất là bọn họ lại dám đối với Diệp Tầm Lan hạ thủ!

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ nhưng là Lâm Vũ nghịch lân, xúc chi tất nộ!

Theo văn sớm đã bị sợ đến mặt không chút máu, toát ra mồ hôi lạnh: "Lâm Vũ, ngươi không thể giết ta, ta là..."

Chương 214: Tiên Thiên cường giả

Lâm Vũ trên tay thanh kiếm này , tại trước đây không lâu nhưng là huyền não dư luận xôn xao , coi như cổ võ thể lực theo gia , không có khả năng chưa từng nghe qua , đến nay mới thôi , tựa hồ còn không thấy có đồ vật gì đó có thể ngăn trở thanh kiếm này!

Mới vừa rồi mấy người kia hạ tràng , đã nói rõ hết thấy.

Đạt tới luyện tinh hóa đệ tứ trọng người , thân thể so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều , nhưng chính là bị thanh kiếm này nhẹ nhàng một tước , cả người so với một viên cải trắng còn không bằng , không có chút nào sức chống cự.

Thậm chí có khả năng trước khi chết còn không có cảm giác được đau.

"Không cần biết người là ai , coi như là Thiên vương lão tử , ta Lâm Vũ cũng sẽ không tha người..." Lâm Vũ quát lạnh.

Vèo!

Liên muốn Lâm Vũ muốn đẩy theo vân vào chỗ chết thời điểm , đột nhiên thật giống như có một trận gió theo bên cạnh thổi qua đến , ngay sau đó tựa như cùng một đạo quỷ ảnh hồi hã phiêu động qua , chờ Lâm Vũ lấy lại tinh thần , trước mắt đã không có theo vân thân ảnh.

"Chủ nhân , là Tiên Thiên cường giả , chạy mau!" Tiểu Y quát lên.

"Rút lui!" Hai người trực tiếp biến mất ở hiện trường.

Lưu được núi xanh tại , không sợ không có cùi đốt.

Lâm Vũ hiện tại có thể sẽ không cho là mình là luyện khí hóa thần cường giả đối thủ , cho dù có tương tự thuần di năng lực , nhưng luyện khí Hóa Thần kỳ cường giả phản ứng cực nhanh , chính mình chỉ cần vừa xuất hiện thân hình , còn không có phát động công kích , đối phương sẽ trước tiên phát hiện.

Lâm Vũ thậm chí còn không biết , chính mình phản ứng có thể hay không mau hơn đối phương đã kích , nếu như không có thể , vậy cho dù có không gian truyền thừa cũng không hề dùng!

Chẳng bằng thừa dịp bây giờ đối phương còn không có phát động công kích , trực tiếp bỏ trốn , đợi ngày sau lại tới tính sổ!

Thuần di ? !

Tại chỗ người trở mắt nhìn nhau , thuần di , này tựa hồ cũng quá huyền ảo hơi có chút.

Cứu theo vân , là một vị hạc phát đồng nhan lão giả , liên lông mày đều là màu trắng , thật cao gồ lên huyết Thái dương , cũng đã cho thấy hấn tu vi bất phàm , tên hấn kêu theo hùng , theo gia đệ nhất cao thủ , đồng thời cũng là Yên kinh cổ võ giới bài thứ ba cao thủ.

Đương nhiên này con thứ ba giới hạn Yên kinh cổ võ giới , không có đem Võ Đang Nga Mi những thần kia bí môn phái tính tới bên trong đi.

Theo hùng khóa chặt lông mày trắng nhìn về Lâm Vũ trước vị trí chỗ ở , trong lòng đang không ngừng suy đoán đây rốt cuộc là năng lực gì , vậy mà có thể vô thanh vô tức tại trước mắt mình biến mất!

"Ta biết rồi!" Theo gia đệ tử trung đột nhiên có một người tuổi còn trẻ đệ tử kinh hô lên , "Hấn là long tổ Lâm tổ trưởng , Không Gian Hệ Dị Năng người!"

Cái này đệ tử trẻ tuổi là long tổ thành viên vòng ngoài , trước đây không lâu trong lúc vô tình nghe lên đồng đội nói long tổ mới tới một vị họ Lâm phó tổ trưởng , nhưng không biết cụ thể tên gọi là gì , chỉ biết đối phương là một vị cực kỳ hiếm thấy Không Gian Hệ Dị Năng người.

Vốn là lấy Lâm Vũ thực lực bây giờ , là ngồi không được chức vị này , tối đa chỉ có thể trở thành một cái bình thường long tổ thành viên , chỉ vì Không Gian Hệ Dị Năng quá mức đặc thù , long tổ liền treo một cái Phó tổ trưởng chức vị.

Hôm nay có duyên vừa thấy , năng lực này quả thật bất phàm!

"Không Gian Hệ Dị Năng người!" Theo hùng sắc mặt trở nên có chút giá rét.

Theo vân là gia tộc thể hệ thanh niên đệ nhất thiên tài , Lâm Vũ muốn giết hấn , theo hùng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho , nhưng đối phương vậy mà sẽ là một cái Không Gian Hệ Dị Năng người , sự tình rất khó làm.

Thậm chí còn không dám đối với Lâm Vũ người nhà thể nào!

Một khi động Lâm Vũ người nhà , lấy hấn mới vừa rồi biểu hiện , ngược lại dễ dàng hơn bắt hấn cho chọc giận!

Lâm Vũ không đối phó được trong gia tộc Tiên Thiên cường giả, nhưng gia tộc đệ tử mấy ngàn, Tiên Thiên cũng chỉ có ba vị, Lâm Vũ hoàn toàn không nên đối với trả mấy cái này Tiên Thiên cường giả, chỉ cần dùng hắc Không Gian Dịch Năng giết chết trong gia tộc đệ tử trẻ tuổi, đem không có một người có thể chống đỡ được hắc kiếm!

Cũng không có một người vây được hắc!

Nếu thật là như vậy, theo gia liền suy bại cũng không xa, thậm chí ngay cả diệt tộc cũng không cần rất lâu.

Theo gia không đánh cuộc được, cũng không dám đi đánh cuộc.

"Đại trưởng lão, người nhất định phải báo thù cho ta a!" Theo vẫn đối với theo hùng nói, "Ta nhất định phải đem Lâm Vũ băm thây vạn trượng!"

"Băm thây vạn trượng? Đối phương một cái Không Gian Dịch Năng người, người dựa vào cái gì đưa hắc băm thây vạn trượng? Nếu như đem hắc làm phát bức rồi, ta bảo vệ được rồi người nhất thời, không bảo vệ được người một đời!" Theo hùng trừng mắt liếc hắc một cái, hoài nghi theo vẫn có phải hay không bị Lâm Vũ cho đánh choáng váng.

Theo vẫn xấu hổ mà cúi thấp đầu, câu nói mới vừa rồi kia đúng là không có trải qua suy nghĩ nói ra, Lâm Vũ cái kia thuần di năng lực, Tiên Thiên trở xuống, căn bản không có người chống đỡ được!

Hồi lâu, theo vẫn đột nhiên phát hiện một cái vấn đề: "Đại trưởng lão, không phải nói dịch năng giả không thể tu luyện nội công tâm pháp sao? Như thế Lâm Vũ lại có thể tu luyện?"

Mới vừa rồi tỷ thí tất cả mọi người đều thấy rất rõ ràng, Lâm Vũ quả thật có luyện tinh hóa đệ lục trọng tu vi, cho nên không có người hướng dịch năng giả phương diện suy nghĩ, bởi vì dịch năng giả không thể tu luyện nội công tâm pháp, là Tu Luyện giới công nhận thường thức, nguyên nhân chính là hai loại năng lượng không giống nhau, nhất son không thể chứa Nhị Hổ, nếu không thì sẽ bạo thể mà chết.

Nhưng Lâm Vũ lại gắng gượng phá vỡ cái này thường thức.

Trên thực tế Lâm Vũ căn bản cũng sẽ không Không Gian Dịch Năng, chuyện này cũng chỉ có Lâm Vũ, tiểu Thanh, tiểu Y còn có Lâm Ánh Tuyết biết rõ, ngay cả Diệp Tầm Lan, trước mắt cũng còn bị chảnh hay biết gì.

"Một điểm này mặc dù khiến người ngoài ý, nhưng là không phải khó hiểu, tựa như cùng người tây phương không thể tu luyện nội công tâm pháp, nhưng vẫn là có cực ít một số người có thể tu luyện, mọi việc đều có ngoại lệ, Lâm Vũ khả năng cũng là như vậy một cái quái thai, cũng không có gì đáng kinh ngạc?" Theo hùng lạnh nhạt đạo.

"Còn có một việc người muốn nhớ: Chân trần, vĩnh viễn sẽ không sợ mang giày! Chúng ta theo gia không chọc nổi Lâm Vũ, hắc đánh cuộc chiến tiền, mau chóng chuyển tiền qua, hiện tại hắc đang ở bức bối, muôn ngàn lần không thể lại chọc giận hắc rồi."

"Ta đây cứ tính như vậy?" Theo vẫn vẫn còn có chút không cam lòng.

"Không thể tính như vậy, chờ tháng chạp mừng tám vô đạo đại hội, người rất có thể có một phen cơ hội, coi như người có này lần cơ hội, khả năng phải đợi mấy năm thậm chí lên mười năm mới có năng lực đối phó hắc, nhưng quân tử báo thù, mười năm không muộn, chúng ta theo gia tương lai, toàn dựa vào người."

"Đại trưởng lão, ngài nói chẳng lẽ là..." Theo vẫn tròn to hai mắt nhìn chăm chăm theo hùng, phía sau mà nói lại bị theo hùng cho ngăn lại.

Trong lòng kinh hãi lại không có giảm bớt phân nửa, nếu như mình thật có này một phần cơ duyên, Lâm Vũ coi như là Không Gian Dịch Năng người, cũng không đáng để lo! Đại trưởng lão nói không sai, cái thù này có thể phải cùng mấy vị năm thậm chí vài chục năm tài năng báo, nhưng là so với phần kia cơ duyên, báo thù ngược lại thành thứ yếu.

"Chuyện này là chúng ta theo gia trước mắt bí mật nhất, ngàn vạn lần không thể nói cho bất luận kẻ nào, đi thôi, tạm thời khiến hắc tiêu dao một đoạn thời gian." Theo hùng vừa nói, liền mang theo theo vẫn ly mở ra hiện trường.

Chuyện còn lại, để trong này người phụ trách xử lý là được, năm trăm cái ức mặc dù sẽ để cho theo gia nhức nhối, nhưng cũng không đến nỗi quá mức thương cân động cốt.

Vậy xem người thấy chính chủ đều đã rời đi, cũng lục tục rời đi hiện trường, tại chỗ người xuất hiện tại đều có một cái chung nhau ý tưởng: Bắt đầu từ hôm nay, Lâm Vũ đại danh, sẽ tại hoa hạ nhân vật thượng tăng ở giữa như sấm bên tai!

Không có một cái gia tộc còn dám chọc giận hắc, nếu không thì chờ thể lực suy bại cùng diệt vong!

Trừ lần đó ra, thậm chí có những người này vẫn còn suy đoán, Lâm Vũ mới vừa rồi rút cuộc thuần di bao xa? Thật ra thì, Lâm Vũ cũng không hề rời đi cái hội sở này, ở nơi này những người này dưới mí mắt...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Cuối cùng trở lại

Theo gia hội sở , nào đó gian phòng sang trọng bên trong.

Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan đang ngồi ở mép giường , đánh giá này hoàn cảnh chung quanh , ám đạo nơi này hoàn cảnh so với chính mình ở quán rượu sang trọng hơn nhiều, không biết, thật sẽ không cho là đây là một quán rượu căn phòng , mà là sẽ cho rằng đây là tại một gian trong căn hộ.

Trong này sinh hoạt thiết bị , có thể nói đầy đủ mọi thứ.

Đây chính là thượng tầng xã hội xa xỉ!

Đây là tiểu Y để cho Lâm Vũ thuận đi tới.

"Lan tỷ , nếu không tới nay chúng ta liền ở nơi này liền như vậy ?" Lâm Vũ ôm Diệp Tầm Lan eo nhỏ nhắn , nhẹ giọng cười nói.

Căn phòng này , ở một tầng phòng chừng tốt hơn mấy ngàn thậm chí cao hơn , hiện tại cũng sắp đến mười một giờ đêm , hẳn không có người tới nữa mướn phòng , cho dù có người mướn phòng , cũng không nhất định có thể bắn trúng gian này.

Coi như mở ra gian này , ghé gối lại tìm một gian phòng trống , dù sao loại này căn phòng còn rất nhiều , bậc này cao cấp nhất căn phòng , bình thường cũng rất khó ở đủ.

Diệp Tầm Lan còn bối vì lúc trước tại bên lồi đài lên chuyện , đến bây giờ còn cảm thấy sợ , rúc lại Lâm Vũ trong ngực , yên lặng gật đầu.

Lâm Vũ cảm nhận được trong ngực người thân thể mềm mại có chút run rẩy , vội vàng ôm ái vuốt ve nàng tóc dài ngang eo , an ủi: "Lan tỷ , có ta ở đây , đừng sợ."

"Ừm." Diệp Tầm Lan khẽ ừ một tiếng , "Ta cùng theo vân bốn năm đồng học , thật không nghĩ tới hẳn sẽ là cái bộ dáng này , còn nữa, chúng ta bây giờ nhưng là tồn thất một tí , người chẳng lẽ không dự định lấy về lại ?"

"Yên tâm đi , kia năm trăm cái ức , bọn họ qua sẽ không bao lâu sẽ hồi tới." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Mới vừa rồi teleport tới sau , Lâm Vũ sẽ để cho tiểu Y bắt đầu quét xem , giám thị lồi đài bên kia nhất cử nhất động , theo hùng cùng theo vân đối thoại , một chữ không rời xuống đất rơi vào tiểu Y trong tai.

Theo gia hiện tại đã không dám chọc chính mình , kia năm trăm cái ức chẳng mấy chốc sẽ chuyển tiền tới.

Đương nhiên , từ nay về sau , phỏng chừng có một đoạn thời gian rất dài , tại hạ khả năng lại cũng không có thể lực kia dám trêu chính mình , coi như muốn đối phó người nhà mình cũng không dám!

Trừ lần đó ra còn được một cái tình báo trọng yếu , chính là theo vân tại tháng chạp mừng tám phần kia cơ duyên rốt cuộc là gì đó ? Lâm Vũ hỏi tiểu Y , nhưng tiểu Y cũng không nguyện nói , chỉ nói là chờ tháng chạp mừng tám đến trên núi Vô Đang đi xem một chút liền hiểu.

Nói không chừng còn sẽ có mặt khác một phen thu hoạch.

Lâm Vũ không khỏi bắt đầu mong đợi tháng chạp mừng tám luận đạo đại hội đến nhanh một chút.

Sau đó thời gian cuối cùng không muốn giống như kiểu trước đây lúc nào cũng cảnh giác nguy hiểm phát sinh , cuối cùng có thể an tâm tu luyện , đương nhiên khoảng thời gian này cũng sẽ không quá dài , mình còn có kế hoạch khác muốn thi hành , hơn nữa ngay tại không lâu sau.

"Làm sao người biết bọn họ sẽ không giết nọ ?" Diệp Tầm Lan buồn bực nói.

Người tu hành thánh lực là bình thường nhân gặp mấy lần , nhưng nơi này cách lồi đài bên kia suốt cách năm tầng lầu , loại này đứng đầu giải trí hội sở , cách âm phương diện này phỏng chừng cũng là đứng đầu nhất , coi như Lâm Vũ thánh giác khá hơn nữa , cũng không khả năng nghe được mấy phòng dưới lầu động tĩnh chứ ?

"Người tự làm ta có một loại năng lực đặc thù..."

Tiểu Y năng lực cũng coi là năng lực một loại , hướng chỉ chính mình còn hao tổn truyền thừa điểm để cho nàng giám thị , Lâm Vũ nhưng là không nghĩ tại

cái đề tài này lên quán quít đi xuống: "Được rồi , chúng ta hiện tại đi tắm , hôm nay thì ở lại đây , ngày mai cùng san tỷ các nàng cùng nhau trở về thành phố Đông Hoa."

"Tiểu Vũ , có ngại tại , thật tốt!" Diệp Tầm Lan tâm tình cuối cùng bình phục lại đến , bắt đầu ôm Lâm Vũ cổ làm nũng: "Ngươi ôm ta đi tắm được không ?"

"Không thành vấn đề..."

...

Sáng sớm ngày thứ hai , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nghỉ dưỡng sức một phen , phải đi nhận Văn San San cùng bé gái , cũng đem xe trả lại cho Hứa Phong sau , tại Hứa Phong còn có Văn San San trọng phụ đưa tiễn xuống , bốn người cùng đi Yên kinh sân bay , ngồi lên đường về chuyến bay.

Ba giờ chiều , bốn người liền đi ra rồi thành phố Đông Hoa sân bay.

"Cuối cùng trở lại." Lâm Vũ mới vừa đi ra sân bay , cũng không khỏi than thở một tiếng.

Lần này đi Yên kinh mặc dù chỉ có mấy ngày ngắn ngủi thời gian , chuyện phát sinh cũng không thiếu tổng khiến người ta cảm thấy tại Yên kinh ngày người hơn mấy tháng giống như!

"Ta đã lâu lắm chưa có trở về thành phố Đông Hoa rồi." Văn San San nhìn này cũng coi là quen biết hoàn cảnh , ánh mắt có chút mê ly.

Gã xa , trở về chuyến nhà mẹ vốn là phiền toái , đặc biệt là con gái được cái bệnh này sau đó , Văn San San đã không sai biệt lắm có hai năm chưa có trở về qua thành phố Đông Hoa.

"Tiểu Vũ , Tiểu Lan." Lưu Minh Nguyệt đi tới mấy người trước người , " Xin lỗi , đánh cược xe , đây chính là san tỷ cùng bé gái chứ ?"

Lâm Vũ cười một tiếng , giữa hai bên giới thiệu sơ lược một phen sau , đạo: "Đi thôi , chúng ta đi Vân Sơn Y Viện."

Vốn là tại Yên kinh thời điểm liền muốn bắt đầu là bé gái chữa trị , có thể sau đó suy nghĩ một chút , vẫn là tận lực không muốn tại quá trình trị liệu trung đổi hoàn cảnh lớn , vạn nhất bé gái đi tới thành phố Đông Hoa thủy thổ không quen , trước chữa trị thì có thể uống phí , thậm chí còn có khả năng trở nên ác liệt.

Dù sao cũng không kém vài ngày như vậy thời gian.

Đoàn người đi tới Vân Sơn Y Viện , đã sớm nhận được tin tức Trương Viễn Sơn đã sớm tại trước đại môn chờ , thấy Lâm Vũ bọn họ đi tới , liền lập tức chạy tới chào , cũng y theo Lâm Vũ giao phó , mang theo Văn San San các nàng an bài nằm viện sự tình , hơn nữa bé gái hôm nay còn trưa còn muốn làm một ít kiểm tra.

Về phần Lâm Vũ , chính là mang theo Diệp Tầm Lan cùng Lưu Minh Nguyệt đi tới Trung y khoa.

Lúc này Mục Tư Ngữ mới vừa đưa đi một vị bệnh nhân , đang chuẩn bị kêu vị kế tiếp thời điểm , đột nhiên thấy Lâm Vũ đi vào , hốc mắt hơi đỏ lên , đi tới Lâm Vũ về phía trước , thấp giọng nói: "Tiểu Vũ , ngại đã về rồi."

Tiểu biệt thăng tân hôn , Mục Tư Ngữ đối với Lâm Vũ , đã sớm có một loại rất đặc biệt lệ thuộc vào , Lâm Vũ đi Yên kinh đoạn cuộc sống kia , nàng có thể nói là một ngày bằng một năm , tại tới hôm qua nhận được Lâm Vũ điện thoại , nghe được hẳn xế chiều hôm nay liền sẽ trở lại , để cho nàng cả ngày hôm nay đi làm đều lộ ra lòng có chút không yên.

Hiện tại cuối cùng gặp được cái này làm cho mình triều tư mộ tưởng , ngủ không yên nam nhân , những chuyện khác , vào giờ khắc này hoàn toàn bị nàng ném đến ngoài chín tầng mây!

Lâm Vũ tiến lên đem Mục Tư Ngữ ôm vào trong ngực , nhẹ giọng nói: " Tư ngữ , ta nhớ ngươi."

Ta nhớ ngươi.

Chỉ đơn giản như vậy mà bốn chữ , để cho đang muốn gãy giữa Mục Tư Ngữ , lực khí toàn thân tựa hồ đột nhiên bị dành thời gian , tại Lâm Vũ trong ngực do dự một chút , lại đưa ra cánh tay ôm lấy hân eo , chỉ hy vọng giờ khắc này có thể lâu một chút.

Nhưng là hoàn cảnh không đúng , hiện tại lại vừa là giờ làm việc , hai người chỉ là nhẹ nhàng ôm nửa phút , liền tách ra.

"Được a , tư ngữ , trong mắt ngươi chỉ có Tiểu Vũ một người , chúng ta đứng ở nơi này hồi lâu , ngại quả nhiên làm như không thấy , tỷ tỷ ta thương tâm." Diệp Tầm Lan không nhịn được trêu ghẹo nói.

Mục Tư Ngữ mặt non nớt một đỏ , thấp kém đầu đẹp , muối tiếng nói: "Lan tỷ tỷ , ngại... Ngươi đã về rồi."

Khi khi!

Diệp Tầm Lan trực tiếp cười ra tiếng , tiến lên kéo Mục Tư Ngữ tay , lần nữa trêu ghẹo: "Ngươi nha , vẫn là như vậy xấu hổ."

Mục Tư Ngừ trên mặt đỏ ửng lần nữa càng sâu.

Chính đứng ở bên cạnh Dương Tuyết , theo Lâm Vũ vào cửa trong chớp mắt ấy lên , liền đem ánh mắt rơi ở trên người hắn , từ đầu đến cuối đều không nói gì , chỉ là thần sắc phức tạp nhìn chằm chằm người đàn ông này , nhưng là người đàn ông này , đối với chính mình vậy mà làm như không thấy , trong mắt chỉ có Mục Tư Ngừ cùng Diệp Tâm Lan hai người.

"Tuyết Nhi , đã lâu không gặp." Lâm Vũ hướng về phía Dương Tuyết khẽ mỉm cười.

"A! Nha , đã lâu không gặp." Dương Tuyết bị đạo thanh âm này cả kinh , lập tức trở về qua thân , nói đến chính sự: "Tiểu Vũ , nghe ta ông ngoại nói , người lại mang đến một cái tuyệt chứng người mắc bệnh ?"

"Ừm." Lâm Vũ gật đầu một cái , "Tuyết Nhi , tư ngừ , hiện tại ta có một số việc muốn giao phó một hồi các người..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Tiệc sinh nhật

Lâm Vũ vừa nói , liền đi tới Mục Tư Ngừ trước bàn làm việc ngồi xuống , để cho hai nữ tạm thời không muốn tiếp đãi những bệnh nhân khác , về sau xuất ra một cái trống không cuốn hồ sơ bệnh lý , viết lên bé gái một ít tin tức cơ bản sau đó , ngay tại cuốn hồ sơ bệnh lý lên mở ra một cái toa thuốc.

"Tư ngừ." Lâm Vũ đem cuốn hồ sơ bệnh lý giao cho Mục Tư Ngừ , lần nữa giao phó: "Người đề cho san tỷ án cái toa thuốc này hết thuốc , nhưng sắc thuốc hóa hầu cùng thời gian nên nắm chắc tốt cho nên khoảng thời gian này liền muốn khổ cực người một hồi , mỗi sáng sớm giúp nàng sắc hạo được sau đó , tại người đi làm trước tiên để cho bé gái ăn vào."

Mục Tư Ngừ nhận lấy cuốn hồ sơ bệnh lý , gật đầu nói: "Được, người có gì đó phải chú ý sao?"

Như vậy bệnh , nàng căn vốn là không có bất kỳ biện pháp nào , cũng chỉ có Lâm Vũ mới có thể trị tốt.

"Ta bởi vì có một số việc , ngày mai buổi sáng cho bé gái châm cứu sau đó , phải trở về Sơn Thủy Thôn một chuyến , các người nhất định phải nhớ kỹ nhắc nhở ta , mỗi qua ba ngày liền cho bé gái châm cứu một lần , nếu như bé gái có cái gì đột phát tình huống , cũng nhất định phải nhớ kỹ báo cho ta!" Lâm Vũ trịnh trọng giao phó đạo.

Chủ yếu là lo sự tình càng nhiều quên.

Lần này trở về Sơn Thủy Thôn , là vì linh thạch sự tình , can hệ trọng đại , Lâm Vũ trong khoảng thời gian này nhất định sẽ đem phần lớn tinh lực thả ở phương diện này , cũng không dám hứa chắc chính mình phải bao lâu tài năng xử lý xong.

Vạn nhất đem bé gái sự tình cấp quên mất , tội lỗi có thể to lắm!

"Được." Mục Tư Ngừ cùng Dương Tuyết đồng thời gật đầu.

Mục Tư Ngừ nghe được Lâm Vũ vừa trở về lại muốn đi , trong lòng rất là không thoải , ngoài mặt lại không có hiện ra , nàng biết rõ Lâm Vũ nhất định là có gì đó chuyện trọng yếu xử lý , nếu không hẳn sẽ không như thế gấp , hơn nữa , hai người cũng không phải là xa cách quá xa , chính mình muốn Lâm Vũ thời điểm , hoàn toàn có thể đi một chuyến Sơn Thủy Thôn.

Hơn nữa , Lâm Vũ mỗi qua ba ngày liền sẽ trở lại một hồi , hai người cũng không tính tách ra.

Lâm Vũ sau đó lần nữa dặn dò Mục Tư Ngừ cùng Dương Tuyết một ít chuyện , liền ở chỗ này chờ Mục Tư Ngừ tan việc , cùng nhau về nhà.

Chỉ là đang trên đường trở về nhà , ba nữ từ đều có vẻ hơi thần thần bí bí , lên tiếng hỏi dò , tam nữ đều là đều nhíp mà lắc đầu mỉm cười , sống chết không chịu nói , điều này làm cho Lâm Vũ cảm thấy rất là không hiểu , trong đầu nghĩ hôm nay chẳng lẽ là đặc biệt thời gian hay sao?

Mới vừa vào cửa , liền phát hiện trong nhà bầu không khí rõ ràng không giống nhau , liền Diệp Thanh Nguyên cùng Tô Dung đều tới.

"Cha, mẹ , các người tới rồi." Lâm Vũ vừa vào cửa liền chào hỏi.

Trong lòng còn đang suy nghĩ hôm nay rốt cuộc là ngày gì ? Chẳng lẽ là chính mình ra một chuyến xa nhà vừa trở về , nhưng cũng không cần thiết lao sư động chứng như vậy chứ ?

"Tiểu Vũ , sinh nhật vui vẻ." Diệp Tầm Lan cười nhẹ nhàng mà nhìn hấn.

"Hôm nay sinh nhật của ta ?" Lâm Vũ sững sờ, hỏi ra một cái hiếm thấy hai không gì sánh được vấn đề.

"Chẳng lẽ sinh nhật của ta ?" Diệp Tầm Lan không có đẹp mắt mà cho hấn một cái liếc mắt.

Người này vấn đề , hỏi đến cũng quá kỳ lạ rồi điểm!

Lâm Vũ sững sờ, nhưng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang , đều đã không nhớ chính mình rốt cuộc có bao nhiêu năm chưa từng có sinh nhật , phỏng chừng ít nhất cũng có sáu bảy năm đi, nếu như không là nhớ kỷ thề căn cước mình đây số , có thể ngay cả sinh nhật là ngày nào đều muốn quên!

Giống như hôm nay như vậy , trên đường trở về , đủ loại giả thiết đều nghĩ qua rồi , liền hết lần này tới lần khác không có nghĩ tới chỗ này!

Không nghĩ đến Diệp Tầm Lan các nàng sẽ nhớ kỹ rõ ràng như thế, còn trịnh trọng như vậy mà cho mình tổ chức tiệc sinh nhật.

"Cám ơn." Lâm Vũ cho mọi người chuyển tới một cái cảm kích ánh mắt.

Hốc mắt bắt đầu ướt át.

"Được rồi , ngươi một người đàn ông như vậy kiểu cách làm gì ?" Diệp Tầm Lan cười mắng một câu , "Ngươi trước ngồi lấy , ta cùng tư ngữ đi làm com."

Vừa nói , liền kéo Mục Tư Ngữ hướng phòng bếp đi tới.

Lâm Vũ muốn đi lên hỗ trợ , kết quả bị hai nữ đồng thời đẩy ra ngoài: "Ngươi cho ta ngồi đằng hoàng tử té!"

"Ồ." Lâm Vũ rụt cổ một cái.

Lưu Minh Nguyệt ngồi ở một bên cười trộm.

Trở lại phòng khách trên ghế sa lon , phụng bồi Diệp Thanh Nguyên vợ chồng nói chuyện , trong lòng lại muôn vàn cảm khái , có người nhà theo chính mình sinh nhật , còn có chính mình yêu quý người hầu ở bên người , dù là chỉ có com canh đậm bạc , này hết thấy đều đã nhưng đủ!

"Tiểu Vũ , ngươi hôm nay đầy hai mươi hai tuổi , ngươi biết ý vị như thế nào sao?" Diệp Thanh Nguyên cười híp mắt nhìn Lâm Vũ.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Đương nhiên biết rõ , qua hôm nay , ta liền có thể cùng Lan tỷ còn có tư ngữ đi dân chính cục lĩnh chứng rồi."

"Các ngươi hai người bọn họ cùng nhau lĩnh ? Không thành vấn đề sao ?" Diệp Thanh Nguyên kinh ngạc hỏi.

"Điều này có thể có vấn đề gì ?" Tô Dung nhận lấy Diệp Thanh Nguyên câu chuyện , "Đừng quên , Tiểu Vũ là long tổ Phó tổ trưởng , có loại này đặc quyền! Tiểu Vũ , ngươi làm đúng , ta cũng không muốn để cho tư ngữ đi theo ngươi chịu ủy khuất."

"Híc, ta ngược lại thật ra quên." Diệp Thanh Nguyên chế cười nói.

"Đúng rồi , ta thiếu chút nữa quên mất một chuyện!" Ngồi ở một bên Lâm Vũ , đột nhiên vỗ ót một cái.

"Thế nào ?" Diệp Thanh Nguyên lập tức hỏi.

"Không có gì, hôm nay còn có một vị thọ tinh!" Lâm Vũ lập tức lấy ra điện thoại di động , tìm tới một cú điện thoại gọi tới.

Liễu Thi Ngưng là cùng là mình cùng tuổi cùng ngày cùng tháng sinh ra , hôm nay là chính mình sinh nhật , đồng dạng cũng là Liễu Thi Ngưng sinh nhật! Liễu Thi Ngưng quê nhà lại không ở thành phố Đông Hoa , giống vậy không có người thân ở bên người , nếu như có thể mà nói , hai người hoàn toàn có thể cùng nhau qua.

Coi như không cùng lúc qua cái này sinh nhật , thăm hỏi sức khỏe một hồi tổng yếu.

Đột nhiên...

Một đạo chuông điện thoại di động theo đại ngoài cửa truyền tới.

"Ừ ?" Lâm Vũ nhìn một chút điện thoại di động của mình , lại nhìn một chút ngoài cửa , "Chẳng lẽ là..."

Ngay sau đó , Liễu Thi Ngưng liền cầm điện thoại di động đi vào , cùng với đồng hành còn có Lý Hồng Thạc cả nhà bọn họ ba miệng , Lý Hồng Thạc trên tay còn mang theo một cái lễ phẩm túi , không cần đoán đều biết bọn họ là qua tới làm gì.

"Lý đại ca , chị dâu , thi ngưng , mau vào ngồi." Lâm Vũ vội vàng tiếp mấy người nghênh vào phòng khách.

Lưu Minh Nguyệt thấy vậy , liền vội vàng đứng lên cho mọi người pha trà.

"Lâm thúc thúc , ôm!" Lý Hồng Thạc con gái Lý Y Y thấy Lâm Vũ , lập tức giang hai cánh tay ra.

"Người cái tiểu nha đầu này , đều tám tuổi rồi , còn muốn thúc thúc ôm , xấu hổ không sợ xấu hổ ?" Lâm Vũ ngoài miệng đang cười mắng đồng thời , cũng đem cái này nhu thuận lạnh lợi cô bé bế lên , để cho nàng ngồi vào trên đùi mình , cũng lấy điện thoại di động ra mở ra một cái trò chơi nhỏ để cho nàng đi chơi đùa.

Sau đó liền giới thiệu lẫn nhau một hồi đang ngồi người , Diệp Thanh Nguyên vợ chồng đang kinh ngạc Lý Hồng Thạc thân phận đồng thời , cuối cùng biết , Lâm Vũ theo như lời một vị khác thọ tính , nguyên lai chính là đi theo Lý Hồng Thạc cùng nhau tới Liễu Thi Ngưng.

Mà nàng và Lâm Vũ ở giữa quan hệ , ngược lại cũng có vài phần ly kỳ!

"Lâm đại ca , lát nữa Trương Huy bọn họ cũng sẽ tới , bọn họ hiện tại mua thức ăn đi rồi , nếu không để cho Lan tỷ tỷ các nàng chậm một chút làm tiếp cơm?" Liễu Thi Ngưng đối với Lâm Vũ đạo.

Thanh Ảnh mạng lưới công ty hiện tại có chừng mười người , đám người này đều là khách không mời mà đến , Lâm Vũ chưa chắc chuẩn bị bọn họ đám người này nguyên liệu nấu ăn , Liễu Thi Ngưng ngược lại không có nói ra đi bên ngoài ăn.

Hay nói giong , Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ kỹ thuật nấu nướng nhưng là bày ở nơi đó , tốt như vậy chứa cơm , không người nào nguyện ý bỏ qua.

"Không việc gì , trong nhà nguyên liệu nấu ăn đủ dùng rồi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , cũng để cho Lưu Minh Nguyệt đi phòng bếp nói cho Diệp Tâm Lan một tiếng , ngay sau đó lại nhìn Lý Hồng Thạc , đạo: "Lý đại ca , vốn là ta đây hai ngày phải đi tìm người , hiện tại vừa vặn tất cả mọi người tại , ta có một món rất trọng yếu sự tình phải nói một hồi.."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Nguyện vọng cùng tâm bệnh

"Người nói gì đó ? Lan nhi cũng được long tổ thành viên chính thức ? !" Đây là Diệp Thanh Nguyên tiếng kinh hô.

Con gái chẳng qua là một người bình thường mà thôi , như thế đi theo Lâm Vũ đi một chuyến Yên kinh , liền gia nhập long tổ ?

Lâm Vũ gạt đầu: "Chuyện này lát nữa lại hướng ngài nói."

Diệp Thanh Nguyên gạt đầu một cái , cái này có lẽ liên quan đến Lâm Vũ bí mật , nhưng nơi này hiện tại nhiều người như vậy , không dễ chịu nhiều hỏi dò.

"Gì đó ? Chúng ta Tiềm Long Bang sẽ trở thành long tổ vòng ngoài thế lực ?" Đây là Lý Hồng Thạc tiếng kinh hô.

Lâm Vũ lần nữa gạt đầu.

Đây là hôm nay lên phi cơ trước , Thích Chính Minh gọi điện thoại nói cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ ngày hôm qua nói ra điều kiện , trong đó một cái chính là long tổ không được nhúng tay Tiềm Long Bang chuyện , toàn bộ từ chính hấn một tay xử lý , Thích Chính Minh thấy can hệ trọng đại , vào hôm nay mới hùng sáng liền ra mắt rồi liên quan người phụ trách , cuối cùng đại gia thương lượng ra một cái kết quả như vậy.

Tiềm Long Bang sau này trở thành long tổ vòng ngoài thế lực , từ Lâm Vũ toàn quyền quản hạt , những người khác muốn điều động Tiềm Long Bang thế lực , cũng cần phải đi qua Lâm Vũ đồng ý!

Như vậy , mặc dù cùng Lâm Vũ dự trừ có chút sai lệch , nhưng về mặt tổng thể không có đặc biệt lớn chênh lệch.

Lâm Vũ suy nghĩ , Tiềm Long Bang lớn như vậy một cái tổ chức võ trang , nếu như muốn hoàn toàn thoát khỏi quốc gia khống chế , cũng không quá thực tế , bộ dáng kia đối với tất cả mọi người có chỗ tốt , vì vậy hấn cũng không trả lời ngay Thích Chính Minh , mà là nói trở về thành phố Đông Hoa

cùng Lý Hồng Thạc thương lượng một chút sau , lại cho Thích Chính Minh một cái sáng tỏ câu trả lời.

"Chuyện này ta còn không có câu trả lời quốc gia , nếu như Lý đại ca ngại đồng ý , các người về sau liền toàn bộ về ta tới quân hạt , giấy chứng nhận qua một đoạn thời gian sẽ đi xuống , đương nhiên cũng không phải là mỗi người đều có giấy chứng nhận!"

"Trên tay ta trước mắt chỉ có năm mươi vị trí , cho nên Lý đại ca ngại cần phải chọn lựa năng lực xuất chúng lại thập phần tin được người , còn có chính là chỗ này những người này cần phải đi qua ta tự mình khảo hạch , phát ra giấy chứng nhận thời điểm còn sẽ có đặc biệt người tới khảo hạch." Lâm Vũ chậm rãi nói.

"Lâm huynh đệ , ta đáp ứng!" Lý Hồng Thạc không chút do dự nào , "Chúng quy chúng ta có nhiều như vậy trang bị , nếu không phải là có người tại đó lấy , chúng ta Tiềm Long Bang sớm đã bị diệt , nếu như đổi thành bất cứ người nào thống lĩnh chúng ta , ta tuyệt đối sẽ không đáp ứng , nhưng Lâm huynh đệ ngại là duy nhất ngoại lệ!"

"Hơn nữa , chúng ta thành viên , đại đa số đều là quân nhân giải ngũ , tại trong quân doanh thì có ra sức vì nước giấc ngộ , giải ngũ sau đó bị thực tế bức bách mới thành lập rồi Tiềm Long Bang , Lâm huynh đệ cử động lần này có thể nói là tròn chúng ta mơ!"

Lâm Vũ khẽ gật đầu , đạo: "Năm mươi vị trí trung , ta dự định xuất ra một cái cho thi ngưng , Lý đại ca ngại thấy thế nào ?"

Trừ mình ra bên người người nhà , chỉ có hai người Lâm Vũ mười phần mười mà tin được thứ nhất chính là Lý Hồng Thạc cái thứ 2 chính là Liễu Thi Ngưng , cho dù là long tổ tổ trưởng Thích Chính Minh , Lâm Vũ cũng không có mười phần mười mà đi tin tưởng đối phương , nhiều nhất là rất gần gũi mười phần mà thôi!

"Không thành vấn đề!"

Tiềm Long Bang nếu là thiếu Liễu Thi Ngưng trợ giúp , tựa như cùng gãy một cái cánh tay , ngay cả Lâm Vũ nếu như ít đi Liễu Thi Ngưng trợ giúp , rất nhiều chuyện cũng sẽ không thuận lợi như vậy , thậm chí từng bước khó đi! Năm mươi vị trí trung rút ra một cái cho năng , ai cũng không thể nói gì đó.

"Lâm đại ca , lúc này sẽ không không quá ổn thỏa ?" Liễu Thi Ngưng có chút do dự nói.

Nàng rất muốn danh ngạch này , một khi có danh ngạch này , tựa là quốc gia hacker , vẫn là long tổ hacker , lúc trước rất nhiều không thể lộ ra ánh sáng sự tình , hoàn toàn có thể lớn mật hào phóng đi làm.

Thế nhưng , năm mươi vị trí là Tiềm Long Bang , Tiềm Long Bang nhiều người như vậy , căn bản cũng không đủ phân , nếu như mình còn muốn bói một cái , luôn cảm thấy có chút không ổn.

"Không việc gì , năm mươi vị trí chỉ là tạm thời , về sau còn có thể có gia tăng." Lâm Vũ không ngần ngại chút nào nói , "Nếu là có người hỏi tới , ghé thăm thì nói ta đã đem Thanh Ảnh mạng lưới công ty cũng đến Tiềm Long Bang sản nghiệp trung đi rồi."

Dù sao Tiềm Long Bang cũng cùng Thanh Ảnh mạng lưới công ty giống nhau họ Lâm , phải thế nào phân phối hoàn toàn chính là Lâm Vũ một câu nói chuyện!

"Được rồi , chuyện này đại gia tạm thời đừng bảo là cho trừ đang ngồi ở ngoài bất luận kẻ nào nghe , Trương Huy bọn họ tới , còn có Tuyết tỷ cũng tới , có vấn đề gì , sau này hãy nói." Lâm Vũ nghe được ngoài cửa tiếng nói chuyện , vội vàng để cho đại gia như vậy dừng lại.

Có một số việc , bây giờ còn chưa phải là công bố cho mọi người thời điểm.

Lúc này , cơm đã làm tốt , Lâm Vũ chiêu đãi đại gia ngồi vào , tiệc sinh nhật trải qua thập phần náo nhiệt , trên bàn ăn cùng thường ngày thật ra thì không có bao nhiêu phân biệt , đều là một nhà thường thức ăn , chỉ là so với ngày thường số lượng nhiều một ít mà thôi , trừ lần đó ra còn có một chút rượu cùng thức uống.

Lâm Vũ cùng những người khác đều không phải là thích giảng phô trương người , như vậy bình bình đạm đạm cũng rất tốt , có ít nhất người nhà cùng bằng hữu hầu ở bên người.

Ăn cơm , chính là tiệc sinh nhật ắt không thể thiếu một cái mứt xích: Ăn bánh sinh nhật.

"Lão tam , đại tỷ , hôm nay hai người các người đều là thọ tinh , có thể bánh sinh nhật chỉ có một cái , cho nên ta có một cái đề nghị..." Trương Huy đem bánh ngọt bày ra , cũng đem cây nến điểm lên sau đó , liền bắt đầu ồn ào lên: "Ta đề nghị , chính là các người cùng nhau cầu nguyện , cùng nhau cắt bánh ngọt , đồng ý ta đề nghị , xin giờ tay!"

"Ta đồng ý!" Trương Huy bạn gái tôn thứ nhất giờ tay lên.

Có người dẫn đầu , những người khác trước sau đi theo biểu thị đồng ý , Trương Huy đề nghị này , vậy mà toàn về thông qua , để cho Lâm Vũ cùng Liễu Thi Ngưng buồn bực cực kỳ , Diệp Thanh Nguyên cùng Lý Hồng Thạc bọn họ đi theo ồn ào lên ngược lại thì thôi , ngay cả Lý Hồng Thạc con gái Lý Y Y , cũng giờ thẳng dám tay.

Được rồi , tiểu hài tử không hiểu chuyện cũng có thể lý giải , Lâm Ánh Tuyết quả nhiên cũng ồn ào lên theo!

"Cùng nhau cắt bánh ngọt ngược lại không có vấn đề , cầu nguyện mà nói , để cho thi ngưng tới là được , ta còn thật không có hứa qua gì đó nguyện." Lâm Vũ sờ lỗ mũi một cái đạo.

"Không được , người cũng phải cầu nguyện , bất kể người lúc trước có hay không hứa qua , nhưng cầu nguyện ít nhất là một loại tốt đẹp chúc mừng , Tiểu Vũ , đến đây đi." Diệp Tầm Lan cầm lấy Lâm Vũ cánh tay đi tới trước bàn ăn.

"Đúng vậy , Tiểu Vũ , cầu nguyện rất tốt , người liền hứa cái đi , về sau nhất định sẽ thực hiện." Mục Tư Ngữ cũng đi theo khuyên nhủ.

Lâm Vũ thấy mình hai cái lão bà đều như vậy nói , cũng không có kiểu cách nữa , khẽ mỉm cười , đạo: "Được , ta đây liền cùng thi ngưng cùng nhau cầu nguyện."

Cùng Liễu Thi Ngưng cùng tiến lên trước , nhắm mắt lại , trong lòng mặc niệm: "Nếu như ta cầu nguyện thật có thể thành sự thật , ta cũng không có yêu cầu khác , chỉ hy vọng hôm nay tại chỗ người đời này cũng có thể bình an vui vẻ mà sống được , hy vọng ta có thể sớm ngày tìm tới ta còn trên đời thân nhân!"

Còn sống thân nhân , chính là Lâm Vũ nãi nãi , chuyện này vẫn là Lâm Vũ một cái tâm bệnh , Lâm Vũ luôn cảm giác sự tình cũng không có mình trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Đương nhiên , loại trừ nãi nãi ở ngoài , còn có một vị thân nhân trên đời , chuyện này chỉ có Lâm Vũ một người biết rõ , ngay cả Diệp Tầm Lan đều bị gặp trống bên trong!

Này chung quy can hệ trọng đại , còn chưa phải là công bố cho mọi người thời điểm.

Cầu nguyện xong , hai vị thọ tinh nhìn nhau , đồng thời lộ ra mỉm cười một cái , cùng nhau thổi xong diệt cây nến , tại đại gia ồn ào lên bên dưới , Lâm Vũ cùng Liễu Thi Ngưng mỗi người đưa ra một cái tay , nắm chặt cùng một cây nỳ lon đao tới cắt bánh ngọt , phân cho những người khác.

"Tiểu Vũ , các người có lẽ là nguyện vọng gì ?" Diệp Tầm Lan múc một khối bánh ngọt thả vào Lâm Vũ trong miệng , cười hi hi hỏi...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218: Tìm linh thạch

Những người khác cũng bu lại , muốn nghe một chút Lâm Vũ nguyện vọng rốt cuộc là gì đó.

Lấy hần tình huống bây giờ , lão bà có , còn không ngừng một vị , hậu cung so với bất luận kẻ nào đều cùng mục , tiền tài giống vậy không thiếu , hơn nữa hần đạm bạc tính tình , tựa hồ cũng không có gì tốt xa cầu.

"Nguyện vọng mà , nói ra sẽ không linh." Lâm Vũ cười lắc đầu một cái.

Dứt lời sẽ dùng ngón tay sinh chút bơ , trước sau điểm tại Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ mũi ngọc lên.

"A!" "A!"

Hai nữ trước sau thấp giọng hờn dỗi một tiếng , giống vậy học Lâm Vũ dáng vẻ , đưa ra ngón tay ngọc sinh chút bơ , đồng thanh nói: "Đem mặt đưa tới."

Lâm Vũ thuận theo đem mặt đưa tới , vợ chồng ba người cứ như vậy lên bánh ngọt dựa vào , cũng chỉ là điểm đến đó thì ngừng mà thôi , tình cảnh lại khiến người khác cảm giác rất quái dị , thật ra thì này cũng khó trách , bị đánh lên người còn cam tâm tình nguyện đem mặt đụng lên đi , lại giúp đối phương lau sạch , không khiến người ta cảm thấy không được tự nhiên đó mới kỳ quái đây!

Tồn tại ba người bọn hắn dẫn đầu , bầu không khí cũng bắt đầu nhiệt liệt lên , ngược lại cũng không có người nào nổi điên , tất cả mọi người đều là điểm đến đó thì ngừng , một bên đánh bánh ngọt dựa vào , một bên thiên nam địa bắc mà tán gẫu , thời gian rất nhanh thì đến đêm khuya.

Tất cả mọi người trước sau đưa ra cáo từ , rời đi.

Nhạc hết , người đi , người đi trà lạnh , Lâm Vũ tắm xong trở về phòng , thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đang ở trên giường vừa nói lặng lẽ nói , nhất thời lộ ra một cái cười đều , không nói hai lời liền một cái hồ phác , chọc cho hai nữ lại vừa là một trận hờn dỗi , ngay sau đó , trong phòng ngủ xuân quang liền bắt đầu tràn ngập ra...

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Vũ để cho Mục Tư Ngừ sắc tốt bé gái được, cũng cùng nàng cùng đi bệnh viện, bởi vì phải xử lý linh thạch sự tình, cho nên Lâm Vũ cho bé gái sau khi châm cứu, không có quá nhiều mà dừng lại liền thẳng rời đi bệnh viện, lái xe về nhà.

Diệp Tầm Lan bởi vì phải cùng Liễu Thi Ngưng đàm luận cái kia xem bói Software Developer chuyện, cũng không đi được, Lưu Minh Nguyệt lại muốn đi xưởng in ấn xử lý trường học tài liệu giảng dạy chuyện, giống vậy không đi được.

Vì vậy, Lâm Vũ cuối cùng chỉ có mang theo Lâm Ánh Tuyết đi rồi Sơn Thủy Thôn.

Trở lại Sơn Thủy Thôn, đã là buổi trưa hơn mười một giờ, mà lúc này đây, trong nhà nhà ở đã bắt đầu lớn kích thước, y theo cái độ tiến triển, ở bên này hết năm cũng không thành vấn đề, này ngược lại cũng coi là một món chuyện vui.

Lâm Vũ dừng xe ở Chu Văn Khang cửa nhà, hàn huyên mấy câu sau đó, liền mang theo Lâm Ánh Tuyết lên Ngọa Long Sơn.

"Chính là chỗ này sao?" Lâm Vũ nhìn này hoàn cảnh chung quanh, chắc là Hạ Nghênh Sương theo như lời vị trí.

Vị trí này thật ra thì không khó tìm, cái kia thác nước là Ngọa Long Sơn lên đứng đầu ký hiệu biểu hiện một trong, ở tại Ngọa Long Sơn xuống thôn dân, cơ hồ không có một cái không biết, bao gồm Lâm Vũ tại trước đây không lâu còn mang lấy Diệp Tầm Lan các nàng đã tới này.

Thác nước hướng đông ước chừng một dặm khoảng cách, có một giòng suối nhỏ, chính là Hạ Nghênh Sương đương thời nhặt được linh thạch vị trí, cũng chính là Lâm Vũ hiện nay đang đứng địa phương.

"Tiểu Y, quét xem cái này phương viên ba dặm!" Lâm Vũ lập tức phân phó tiểu Y.

"Quét xem cái này phương viên ba dặm, thời gian nửa nén hương yêu cầu tiêu hao một ngàn truyền thừa điểm, hơn nữa thời gian nửa nén hương là thấp nhất tiêu hao tiêu chuẩn, chủ nhân xác định sao?" Tiểu Y ngược lại dò hỏi.

Một điểm này Lâm Vũ đã biết, quét xem phạm vi càng lớn, cần truyền thừa bói thì càng nhiều, hơn nữa cổ đại tính giờ phương pháp cùng hiện đại có không ít khác biệt, thời gian nửa nén hương đại khái chính là mười lăm phút, đây là mở ra một lần quét xem thấp nhất tiêu phí.

"Xác định." Lâm Vũ xác nhận nói.

Tiểu Y khẩu trừ Lâm Vũ hai ngàn truyền thừa điểm, bắt đầu quét xem, vẫn chưa tới một phút, thì có câu trả lời: "Chủ nhân, chu vi ba dặm bên trong không tìm được cái kia linh thạch mạch mỏ, bất quá cũng có phát hiện, chính là người trước mặt con suối nhỏ này trung thì có một ít linh thạch, người dọc theo con suối nhỏ này đi ngược dòng nước, là có thể tìm tới hân ngọn nguồn."

Lâm Vũ gật đầu một cái, con suối nhỏ này đại khái rộng 2m, sâu một thước, nước trong suốt thấy đáy, giòng suối bên dưới đều là một ít trứng đá, không có phù sa, phải ở chỗ này mới tìm tới linh thạch, hẳn không phải là việc khó gì.

Dù sao thời gian còn rất nhiều, chẳng bằng một bên tìm linh thạch một bên đi lên rong ruổi.

Vì vậy nghiêng đầu đối với yên lặng đứng ở bên cạnh mình Lâm Ánh Tuyết đạo: "Ánh Tuyết, chúng ta xuống nước, từ từ đi lên, nếu như gặp phải linh thạch, liền lập tức nhặt lên."

"Được." Lâm Ánh Tuyết không chút do dự nào liền theo Lâm Vũ xuống nước.

Chất lượng nước lạnh như băng, hiện tại càng là mùa đông, nếu đứng như là người bình thường, như vậy xuống nước, sau khi về nhà nhất định phải cảm mạo, nhưng Lâm Vũ nắm giữ luyện tinh hóa đệ lục trọng, Lâm Ánh Tuyết cũng nắm giữ luyện tinh hóa đệ ngũ trọng, căn bản sẽ không có ảnh hưởng gì.

Hai người sòng vai đi lên rong ruổi đi, cẩn thận chú ý dưới chân, vẫn chưa ra khỏi 20m, Lâm Vũ liền tìm được ba viên linh thạch hạ phẩm, lần này để cho tiểu Y mở ra quét xem tiêu hao cũng đã kiểm về, thậm chí còn dư rồi bốn trăm.

Sự phát hiện này, để cho Lâm Vũ tâm tình càng thêm phấn chấn, tìm ra được không khỏi càng thêm cẩn thận.

Đây chính là truyền thừa điểm!

Hơn nữa còn là nhặt được truyền thừa điểm!

Trong chốc lát, vừa tìm được bốn viên, bất quá đều là linh thạch hạ phẩm, đi lên nữa rong ruổi, tìm tới toàn bộ là linh thạch hạ phẩm, hai người không sai biệt lắm đi một dặm đường, tổng cộng tìm được năm mươi mấy viên, để cho hệ thống thu về, cũng giá trị hơn bốn vạn truyền thừa điểm, cái này còn không đến nửa giờ chuyện!

Có thể hết lần này tới lần khác không có tìm được linh thạch trung phẩm, thật không biết Hạ Nghênh Sương kia ba viên linh thạch trung phẩm là nàng vận khí tốt đây, vẫn là... Cũng chỉ có thể nói nàng vận khí tốt.

"Ai, nếu là hiện có thể tìm được mấy viên linh thạch trung phẩm là tốt rồi." Lâm Vũ buồn bực nói.

Mà hần lòi vừa mới mới vừa nói xong, lão Thiên sẽ để cho hần ứng nghiệm, chỉ thấy Lâm Ánh Tuyết đột nhiên cúi người xuống, sau đó đứng dậy, cầm trên tay hai khóa màu xanh linh thạch, điều này làm cho Lâm Vũ không khỏi sững sờ một chút.

Linh thạch trung phẩm! Quả nhiên tìm tới linh thạch trung phẩm rồi!

Một viên linh thạch trung phẩm, nhưng là tương đương với một trăm viên linh thạch hạ phẩm!

Mặc dù đây chỉ là chỉ là hai khóa, liền vượt qua xa phía trước hai người nửa giờ thu hoạch!

"Ánh Tuyết, cũng là người vận may tốt." Lâm Vũ cười nhận lấy linh thạch, thu vào không gian truyền thừa, không khỏi khen.

Hai khóa linh thạch trung phẩm, nhưng là một trăm sáu chục ngàn truyền thừa điểm!

"Vũ ca người quá khen." Lâm Ánh Tuyết lạnh lùng trên mặt, khó được nở nụ cười.

Để cho Lâm Vũ không khỏi ngẩn ngơ, lúc này Lâm Ánh Tuyết, giống như vạn tái hàn băng một buổi sáng tan rã, khóe miệng nàng đủ để câu khời trên thế giới tất cả đàn ông ái mộ, hơn nữa hai người nhặt linh thạch thời điểm muốn khom người, nửa người trên quần áo đã sớm ướt đầm.

Một cái tồn tại vô luận là dung mạo vẫn là vóc người đều cao cấp nhất mỹ nữ, quần áo ướt đầm sau đó đối với nam nhân bao lớn sức hấp dẫn, chỉ cần là cái nam nhân bình thường đều biết!

Có!

Đây là Lâm Vũ ngậm nước nuốt tiếng.

Lâm Ánh Tuyết bị hần nhìn chăm chăm sắc mặt mất cỡ đỏ bừng, cúi đầu xuống nhẹ giọng nói: "Vũ ca, người... Nhìn ta như vậy làm gì?"

Càng nàng tăng thêm vài phần mỹ lực.

"Há, không có gì." Lâm Vũ lấy lại tinh thần, "Thật ra thì người cười lên thật rất đẹp, về sau nhớ kỹ cười nhiều một chút."

"Ừm." Lâm Ánh Tuyết muối tiếng vậy đáp lại một hồi, đồng thời còn trong lòng bỏ thêm một câu: Về sau chỉ có một mình người có thể nhìn thấy ta nụ cười...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Tìm tới ngọn nguồn

Hai người đại khái đi năm dặm, tìm được suối Lưu Nguyên đầu, liền cùng một chỗ bình thường nước suối nơi phát nguyên không sai biệt lắm, như vậy ngọn nguồn tại Ngọa Long Sơn lên còn rất nhiều.

Đoạn đường này đến, càng đến thượng du, hai người thu hoạch thì càng nhiều, Lâm Vũ đại khái tính toán một chút, linh thạch hạ phẩm đại khái bốn trăm tới viên, linh thạch trung phẩm loại trừ Lâm Ánh Tuyết tìm tới kia hai khóa ở ngoài, liền lại cũng không có tìm tới qua.

Hạ Nghênh Sương tìm tám viên linh thạch, là có thể tìm tới ba viên linh thạch trung phẩm, cũng nói thật là nàng vận khí tốt.

Nhưng bất kể nói thế nào, đoạn đường này thu hoạch đã quá đủ lớn, này tổng cộng đại khái là năm trăm ngàn truyền thừa điểm, hơn nữa Hạ Nghênh Sương trong nhà những thứ kia linh thạch, thu hoạch đã vượt qua rồi tám trăm ngàn!

Tính thế nào, đều đã kiếm lợi lớn!

"Chủ nhân, đây nhất định là một cái mấy ngàn năm không có khai thác qua mỏ linh thạch, liền nước suối cũng có thể lao ra nhiều như vậy đến, trong mỏ quặng linh thạch chỉ sợ sẽ càng nhiều, nói không chừng có linh thạch thượng phẩm thậm chí trong truyền thuyết linh thạch cực phẩm!" Tiêu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ yên lặng gật đầu, mấy ngày trước hần cũng đổi một bộ liên quan tới linh thạch cùng linh mạch điển tịch, đại thể biết liên quan tới linh thạch một ít

tin tức cơ bản, đầu tiên là muốn từ linh khí nói đến.

Linh khí nhưng thật ra là trong vũ trụ một loại năng lượng đặc thù, khoa học kỹ thuật hiện đại căn bản là kiểm tra không ra, thậm chí có thể nói là một loại hư vô năng lượng, tựa giống với thân thể con người kinh lạc giống nhau, giống vậy không thể bị kiểm tra đi ra, nhưng là thật sự tồn tại.

Trên địa cầu, loại trừ thông qua địa cầu dẫn lực hấp thu trong vũ trụ linh khí ở ngoài, trên địa cầu giống vậy nắm giữ sinh ra linh khí địa phương, loại địa phương này là thiên nhiên tạo thành, nhân tạo căn bản không có bất kỳ biện pháp nào lấy ra.

Có lẽ có, nhưng không có ai biết.

Loại này địa phương, liên xưng là: Linh mạch.

Phàm là linh mạch nơi ở, sẽ có liên tục không ngừng mà sinh ra một loại đặc thù mỏ sắt, đương nhiên này mỏ sắt hai chữ là muốn đánh lên dấu ngoặc kép, dù sao Lâm Vũ cũng không biết phải hình dung như thế nào, tạm thời xưng là mỏ sắt, loại này mỏ sắt có thể tồn trữ đại lượng linh khí, vì vậy xưng là linh thạch.

Linh thạch một khi tạo thành, phẩm cấp cũng đã cố định, nếu hiện tại sản sinh ra một viên linh thạch hạ phẩm, mãi mãi xa đều là hạ phẩm, bên trong linh khí một khi bị tiêu hao sạch, linh thạch cũng sẽ đi theo hóa thành bụi.

Linh mạch trung linh thạch là có thể khai thác, chỉ cần không phá hư linh mạch căn cơ, chỗ linh mạch này trung linh thạch chính là một loại có thể sống lại tài nguyên, tái sinh tốc độ liên cùng linh mạch cấp bậc có liên quan, linh mạch cấp bậc, cũng liên cùng linh thạch giống nhau, chỉ có thể sản sinh ra linh thạch hạ phẩm chính là hạ phẩm linh mạch, có thể sản sinh ra linh thạch trung phẩm, chính là trung phẩm linh mạch, cao cấp linh mạch có thể sinh ra so với tự thân cấp bậc thấp linh thạch.

Đây chính là liên quan tới linh thạch đại thể tin tức.

Chỉ bất quá, lịch sử loài người chính là một bộ chiến tranh sử, trên địa cầu bởi vì quanh năm chiến loạn, Tu Luyện giới lịch sử phỏng chừng giống như vậy, chiến tranh mang đến hậu quả thứ nhất là lao dân thương tài, thứ hai là đại lượng tài nguyên tiêu hao.

Có thể tưởng tượng, tại lúc trước trong chiến tranh, có chút thế lực nếu như kế cận diệt vong, nhất định sẽ không cố kỵ chút nào khai thác linh thạch, phá hư linh mạch căn cơ, dùng chỗ này linh mạch biến mất, thậm chí còn có khả năng không muốn để lại cho địch nhân mà trực tiếp phá hư mất, có thể dùng trên địa cầu tài nguyên tu luyện càng ngày càng ít.

Trước tiểu Y cũng đã nói, trên địa cầu trên căn bản không tìm được linh thạch, mà lần này lại cho Lâm Vũ mang đến một cái kinh hi, Ngọa Long Sơn lên chỗ này linh mạch, dựa theo tiểu Y dự trừ, ít nhất cũng là một chỗ cao phẩm linh mạch!

Thậm chí, có thể là cực phẩm linh mạch!

Trừ lần đó ra, Linh dịch đồng dạng là linh mạch trung sản vật, nếu như trong lúc này tương đối một hồi mà nói, dựa theo truyền thừa trong hệ thống hồi đoái quy tắc, hồi đoái 20 ml Linh dịch yêu cầu năm trăm truyền thừa điểm, hồi đoái một viên linh thạch hạ phẩm yêu cầu một ngàn truyền thừa điểm, án như vậy tỷ lệ tính ra, bốn mươi ml Linh dịch thì tương đương với một viên linh thạch hạ phẩm.

"Tiểu Y, lại quét xem một hồi cái này phương viên mười dặm!" Lâm Vũ lần nữa phân phó nói.

"Chủ nhân người đã tìm được ngon nguồn, tại sao còn muốn lãng phí truyền thừa điểm tới quét xem?" Tiểu Y không hiểu nói.

Trực tiếp ở chỗ này mở hầm mỏ không được sao?

"Ta cũng muốn đây, nhưng chỗ này giồng suối là chúng ta mấy cái này trong thôn thức uống nguyên, ta không nghĩ phá hư mất, thuận tiện ta cũng muốn nhìn một chút chỗ linh mạch này rốt cuộc có bao nhiêu." Lâm Vũ đạo.

"Được rồi."

Tiểu Y trực tiếp khấu trừ truyền thừa điểm, mở ra quét xem.

Rất nhanh thì có kết quả: "Chủ nhân, chỗ này linh mạch, đại khái chu vi ba dặm, sâu một dặm, là một chỗ cao phẩm linh mạch, nếu như muốn khai thác mỏ động mà nói, có ba chỗ là đứng đầu phương tiện chỗ thứ nhất dĩ nhiên là nơi này, nhưng chủ nhân không muốn, thì coi như xong đi đệ nhị nơi giống vậy dễ dàng phá hư nơi này nguồn nước, vậy thì chỉ còn nơi thứ 3 rồi nơi thứ 3 là hướng tây ba dặm địa phương, có một chỗ nham bích, chỉ cần tạc không mở đến ba mét, liền có thể tìm được linh thạch."

Nơi này hướng tây ba dặm, kia một chỗ nham bích, hẳn là...

Lâm Vũ khẽ cau mày suy tư, hẳn lúc trước bình thường tại Ngọa Long Sơn lên hái thuốc, đối với phần lớn địa phương đều tương đối rõ ràng, kia một chỗ nham bích, cũng có không cạn ấn tượng.

Nếu như không có nhớ lầm mà nói, bên dưới vách đá mặt có một khối bằng phẳng đất trống, rồi đất trống cách đó không xa, còn có một cái đầm nước trong veo, chính mình lúc trước không ít ở nơi đó cắm trại qua.

"Kia liền đi nơi đó!" Lâm Vũ lúc này hạ quyết tâm.

Mặc dù sớm muộn hội khai hải được bên này, nhưng có thời gian hòa hoãn, có thể để cho Lâm Vũ nghĩ biện pháp giải quyết dưới núi nguồn nước vấn đề.

Lâm Vũ thấy sắc trời lập tức phải ngằm hạ đi, lúc này mới nhớ tới hai người loại trừ bữa ăn sáng ở ngoài, đến bây giờ còn không có ăn đồ vật, cũng còn khá đã có không thấp tu vi, tuy nhiên không đến nỗi ích cốc, nhưng đối với thức ăn nhu cầu so với người khác nhỏ hơn rất nhiều, một hai ngày không ăn cơm cũng không có vấn đề.

Bình thường Lâm Vũ bình thường nói đối bụng, thứ nhất là hay nói giỡn, thứ hai chẳng qua chỉ là đã sớm dưỡng thành một ngày ba bữa thói quen, cũng có một chút tác dụng tâm lý.

Không gian truyền thừa trung liền mang theo thức ăn, ăn vấn đề cơ bản không cần cân nhắc, chỗ ở địa phương thì càng không cần suy tính, mang theo những người khác có lẽ còn muốn dựng một lều vải, nhưng mang theo Lâm Ánh Tuyết, hai người trực tiếp đi không gian truyền thừa bên trong nghỉ ngơi một đêm là được.

"Ánh Tuyết, hôm nay chúng ta phải đi không gian truyền thừa bên trong nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi bên kia." Lâm Vũ an bài đạo.

"Được, ta trước đi tắm." Lâm Ánh Tuyết gật đầu nói.

Lâm Vũ nhìn nơi này là nước suối ngon nguồn, nước rất cạn, căn bản không thích hợp tắm, vì vậy lại mang nàng hướng hạ du đi đại khái hai dặm, tại sao không trực tiếp đi phía tây chỗ kia nham bích?

Hai dặm cùng ba dặm nhìn như không có gì khác nhau, nhưng phía tây chỗ kia nham bích, cách nơi này ba dặm là khoảng cách thẳng tắp, thực tế phải đi mà nói, tuyết đối muốn năm sáu dặm mới được.

Hiện tại đã trời tối, lấy hai người tu vi, tại Ngọa Long Sơn lên đi đêm đường thật ra thì cũng không có nguy hiểm gì, nhưng bình thường vào núi người, đều không biết tại ban đêm đi đường, cho dù muốn đuổi đường cũng là tìm gần đây thích hợp cắm trại phượng.

Đây đều là Lâm Vũ lúc trước dưỡng thành thói quen mà thôi, trong lúc nhất thời không đổi được.

Lâm Vũ nhìn nơi này nước sâu cơ bản thích hợp, liền từ không gian truyền thừa trung lấy ra Lâm Ánh Tuyết quần áo, thừa dịp nàng đi trong suối lúc tắm rửa, ở nơi này khắp nơi lượm một ít củi khô, sinh hỏa, theo không gian truyền thừa trung lấy ra nguyên liệu nấu ăn cùng phối liệu bắt đầu thịt nướng..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 220: Như thế nào đạo gia

Trong núi căn bản không có tín hiệu, cũng không phải hoàn toàn không có, thỉnh thoảng sẽ có một chút điểm tín hiệu, nhưng tuyệt đối đa số thời điểm, điện thoại di động đều là biểu hiện không phục vụ trạng thái, Lâm Vũ tại nơi lừa thời điểm, lấy điện thoại di động ra biên tập một cái tin tức, đem tình huống mình đại thể nói một lần.

Đợi chừng mười phút đồng hồ, chờ điện thoại di động có tín hiệu thời điểm trực tiếp phát cho Diệp Tâm Lan.

Mới vừa phát xong tin tức, Lâm Ánh Tuyết liền đi tới Lâm Vũ bên người, đạo: "Vũ ca, để cho ta đi, ngươi trước đi tắm."

"Được." Lâm Vũ đem trên tay nướng đến nửa chín thức ăn thả vào trên tay nàng, thuận tiện đưa nàng đổi lại quần áo nhận được không gian truyền thừa.

Sau đó đi tới bên dòng suối nhỏ, bắt đầu cọ rửa.

"Tiểu Y, ta đây cái đạo gia truyền thừa hệ thống, này chỗ cái vị đạo gia, tựa hồ cũng không phải là Chư Tử Bách Gia ở trong đạo gia." Lâm Vũ nửa nằm tại trong suối, nhìn tình không, chẳng biết tại sao đột nhiên toát ra cái vấn đề này.

Cái vấn đề này, thật ra thì một mực liền giấu ở Lâm Vũ đáy lòng, nhớ lại thời điểm, lại bởi vì có chuyện không kịp hỏi dò tiểu Y, làm thanh nhàn thời điểm, vừa không có nhớ tới cái vấn đề này, cho nên một mực gác lại đến bây giờ.

Đứng đầu bắt đầu thời điểm, Lâm Vũ cho là tiểu Y theo như lời đạo gia, chính là Chư Tử Bách Gia nửa đường gia.

Nhưng cũng không có qua mấy ngày, trong lòng liền bắt đầu có cái nghi vấn này rồi.

Đầu tiên cái này truyền thừa hệ thống, thì không phải là Chư Tử Bách Gia trung cái kia đạo gia có thể lấy ra, thứ yếu chính là sau đó hỏi đòi đi ra một ít vật phẩm, thực sự quá thần kỳ, cái khác tạm thời không nói, liền từ khế ước kia tiểu Thanh khế ước phù, còn có khế ước Lâm Ánh Tuyết khế ước nô lệ phù, tại người bình thường xem ra cũng đã là nằm mơ giữa ban ngày.

"Chủ nhân người cuối cùng nhớ tới cái vấn đề này." Tiểu Y ngồi ở Lâm Vũ trên bả vai, đạo: "Chư Tử Bách Gia trung cái kia đạo gia, thật ra thì cũng là đạo gia, chẳng qua chỉ là đạo gia tại thế tục trung thế lực mà thôi, dùng một cái môn phái tới tỷ dụ, thế trong cốc đạo gia chính là ngoại môn đệ tử, chân chính đạo gia người tu hành, còn có một cái tên, chủ nhân người nên nghe qua, kêu luyện khí sĩ!"

"« phong thần diễn nghĩa » trung theo như lời luyện khí sĩ?" Lâm Vũ hỏi.

"« phong thần diễn nghĩa » dù sao cũng là tiểu thuyết, đối với luyện khí sĩ miêu tả mặc dù có chút khác biệt, nhưng trên nguyên tắc không sai biệt lắm."

Tiểu Y trả lời, ngược lại không có ra ngoài Lâm Vũ dự liệu, bất quá vừa có sâu hơn nghi vấn: "Luyện khí sĩ cùng người tu chân khác nhau ở chỗ nào? Trên thực tế có hay không người tu chân cùng luyện khí sĩ tồn tại?"

"Có! Theo nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, người tu chân thật ra thì cũng coi là luyện khí sĩ, cũng không phải có thể tính là chân chính luyện khí sĩ, nói như thế, luyện khí sĩ tại trước đây thật lâu cũng đã tuyệt tích."

"Luyện khí sĩ thịnh hành thời đại kia, ta liền xưng là trước kỳ nguyên đi, cái kia kỳ nguyên là luyện khí sĩ thiên hạ, luyện khí sĩ lợi hại, chủ nhân hiện tại vô pháp ý tưởng, ta cũng không cần phải nói nhiều." Tiểu Y rừ rừ nói.

Ngay sau đó lại lời nói xoay chuyển: "Nhưng là có nhân loại địa phương, liền không tránh được tranh đấu, có câu mà nói người biết, chính là nhân loại là đoàn kết nhất chủng tộc, cũng là đứng đầu không đoàn kết chủng tộc!"

Lâm Vũ gật đầu gật đầu, nhân loại đang chống cự những chủng tộc khác thời điểm, so với bất kỳ chủng tộc nào đều muốn đoàn kết, nhưng nếu như nội đấu thời điểm, so với bất kỳ chủng tộc nào đều không đoàn kết, đây là sự thật, lịch sử đã rất rõ ràng mà chứng minh một điểm này.

"Chính bởi vì như vậy, trước kỳ nguyên luyện khí sĩ bởi vì nội đấu, tiêu hao địa cầu phần lớn nguyên khí, đưa đến địa cầu đã không thích hợp tu luyện, từ từ liền tuyệt tích, phần lớn truyền thừa vì vậy thất truyền, lưu đi xuống đều là một ít trụ cột nhất hoặc là tàn khuyết không đầy đủ truyền thừa, những truyền thừa khác bị người được đến, cũng đi qua lịch đại đại trí tuệ người từ từ tăng thêm hoàn thiện, vì vậy thì có người tu chân nhất mạch."

Lâm Vũ vì đó yên lặng.

Có một câu nói làm cho rất đúng, người từ đầu đến cuối nên vì chính mình hành động bỏ ra tương ứng đại giới, dùng một câu triết lý mà nói, liền kêu: Nhân quả tuần hoàn.

Tiểu Y theo như lời sự tình, thật ứng với những lời này.

"Như vậy sẽ không khó hiểu rồi, người tu chân thật ra thì cũng coi là luyện khí sĩ, cũng không phải chính thống luyện khí sĩ, bị suy yếu rất nhiều, mặc dù cũng sáng tạo ra rất nhiều thời đại thượng cổ không có đồ mới, nhưng vẫn là đền bù không được trong này chênh lệch!"

"Này cũng là loài người một cái đứng đầu kì quái địa phương, mặc dù sức sáng tạo rất mạnh, nhưng đối với thiên địa tự nhiên cảm ngộ một khối này trí tuệ, lại một đời không bằng một đời!"

Lâm Vũ bật cười, tiểu Y những lời này không một chút nào giả, cổ nhân trí tuệ, chỉ có đọc qua cổ nhân những thứ kia kinh điển, mới có thể chân chính mà lĩnh hội tới mình cùng cổ nhân ở giữa chênh lệch, khác không nói, một quyển « kinh dịch », hiện đại trên căn bản không có người có thể hoàn toàn đọc hiểu.

Coi như là đương đại dịch học đại học, cũng chỉ có thể đọc hiểu một phần trong đó.

Cái này còn không phải chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là, hậu nhân hết lần này tới lần khác có thể theo « kinh dịch » trung diễn sinh ra rất nhiều đồ mới!

Giống như Lâm Vũ hiện tại sở được đến truyền thừa, xem bói, xem tướng những thứ này đều là từ « kinh dịch » diễn sinh ra, nhưng sáng tạo những thứ này học phái người, Lâm Vũ dám cam đoan bọn họ cũng không có hoàn toàn đọc hiểu « kinh dịch »!

Đây chính là cổ nhân trí tuệ chỗ ở!

"Xác thực như thế, còn có một người chủ nhân rất quen thuộc, chính là đạo gia tại thế tục trung đại đơn: Lão tử, lưu lại một vốn « Đạo Đức Kinh » sau đó, hậu nhân giống vậy không có một người có thể hoàn toàn đọc hiểu." Tiểu Y tiếp tục nói.

"Chủ nhân người hôm nay nếu hỏi tới cái vấn đề này, ta đây tự còn có một cái tin tức cung cấp cho người, đạo gia truyền thừa hệ thống, thật ra thì chính là luyện khí sĩ tại sắp tuyệt tích thời điểm, một vị đại năng người vì không nhường đường quản lý như vậy thất truyền chỗ luyện chế được một món pháp khí, ta bây giờ tự lại cận kề cho chủ nhân nói một chút đạo gia năm thuật..."

Đạo gia năm thuật , núi , y , mệnh , tướng , bói , thật ra thì này ở trong trọng yếu nhất chính là núi , nói cách khác , núi cái chữ này , thật ra thì hẳn gọi là tiên !

Tu Tiên ý tứ!

Cái khác bốn hạng , cũng không phải nói không trọng yếu , chỉ là những nội dung này , tại đạo gia truyền thừa trung đều là một ít trụ cột nhất đồ vật , thậm chí có thể nói là sơ kỳ người thừa kế kiếm lấy truyền thừa điểm dừng.

Một điểm này hoàn toàn có thể lý giải , y , mệnh , tướng , bói , này tứ đại hạng , từng cái tiểu hạng cũng là muốn vì người khác phục vụ tài năng kiếm lấy truyền thừa điểm , đương nhiên cũng có thể trừ tác ra một ít điển tịch tới kiếm lấy , nhưng chủ yếu nhất đường tắt vẫn là vì người khác phục vụ , đặc biệt là tại sơ kỳ.

Thế nhưng những thứ này cũng phải đi học , bởi vì những thứ này đều là một ít cơ sở , đánh tốt những cơ sở này sau đó , mới có thể học tập cao cấp hơn truyền thừa , nếu không mà nói , Lâm Vũ tu luyện đến hậu kỳ , có chút truyền thừa là không có cách nào học tập.

Trừ phi là học tập lại này bốn hạng.

Cái này có lẽ chính là tiểu Y ban đầu muốn lâm lần đầu tiên miễn phí mở ra thời điểm , mở ra chính mình am hiểu nhất một trong những nguyên nhân , bởi vì nếu như trước mở ra núi phía dưới bất kỳ hạng nào , tại sơ kỳ loại trừ thăng cấp ở ngoài , cơ hồ không có thu được truyền thừa điểm đường tắt.

Phải biết , lúc mới bắt đầu sau , hệ thống cũng không trở về thu công có thể , chỉ tại nào đó hạng nhất đạt đến đến Đại sư cấp mới có.

Cái này có lẽ cũng là truyền thừa hệ thống luyện chế người , vì để cho người thừa kế chủ động đi học tập , truyền thừa điểm chỉ có thể hối đoái điển tịch cùng vật chất , hoặc là mời tiểu Y giúp làm một ít chuyện , cũng không thể tăng lên kỹ năng cấp bậc.

Muốn tăng lên năng lực , thì nhất định phải chủ động đi học tập , bởi vì ngộ đạo là phải dựa vào chính mình , hệ thống cũng không thể đề cao người thừa kế đạo tâm!

"Tiểu Y , ta còn có một cái rất vấn đề trọng yếu..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Buông ra mang lòng

"Chủ nhân mời nói." Tiểu Y đạo.

"Ta đột nhiên nghĩ đến theo vân , tại Yên kinh thời điểm , theo gia vị trưởng lão kia nói theo vân tại tháng chấp mừng tám sắp có một phần cơ duyên , này một phần cơ duyên , có thể hay không liền cùng người tu tiên có liên quan ?" Lâm Vũ đem cái nghi vấn này cho hỏi lên.

Trước thật ra thì thì có phương diện này suy đoán , chỉ là một mực không dám xác nhận mà thôi , nhưng bây giờ nghe tiểu Y giảng thuật , để cho Lâm Vũ buộc lòng phải lần nữa phương diện này đi hoài nghi.

"Chủ nhân suy đoán không có sai , ta khi trước nói rồi , đạo gia thực lực chân chính tại luyện khí sĩ khối đó , vì không để cho chủ nhân mơ hồ , ta liền đem luyện khí sĩ cùng người tu tiên gọi chung là người tu tiên đi." Tiểu Y trả lời , "Về phần đạo gia tại thế tục trung thể lực , liền cùng võ giả không sai biệt lắm , có tới đa một ít thoáng năng lực đặc thù mà thôi , một điểm này chủ nhân cũng rất rõ ràng , chính là Chư Tử Bách Gia trung cái kia đạo gia."

"Trước ta gom trên địa cầu tin tức lúc , liền đã biết rồi một điểm này , luận đạo đại hội , trọng yếu nhất một vòng , chính là người tu tiên tại thế tục trung chọn lựa ra tư chất đệ tử kiệt xuất Thu chi môn hạ , lấy theo vân tư chất , phỏng chừng có rất lớn cơ hội có thể bị tuyển chọn , bất quá..."

Nói tới chỗ này , tiểu Y lời nói xoay chuyển: "Hiện tại người tu tiên , đã không phải là năm đó luyện khí sĩ , thu học trò thủ trọng tư chất , nhưng là luyện khí sĩ , thu học trò nhưng là đầu nhìn cơ duyên , tư chất ngược lại xếp hạng thứ yếu , nguyên nhân ngay tại công pháp bất đồng , bằng vào ta phỏng đoán , hiện tại Tu Tiên công pháp , đối với tư chất yêu cầu quá cao."

"Thậm chí tuyệt đại đa số công pháp , còn muốn tại luyện khí hóa thần trước bảo trì đồng tử thân mới được , theo vân thật ra thì còn đồng tử thân."

"Không đúng sao , thì ngưng cho ta thu thập được tình báo , theo vân cuộc sống riêng tựa hồ có hơi không bị kiểm chế." Lâm Vũ nghi ngờ nói.

Từ lúc đang đánh cuộc thạch lần đầu tiên thấy theo sau mây, Lâm Vũ sẽ để cho Liễu Thi Ngưng giúp mình nhìn chăm chăm đối phương, vèn vèn hai ba ngày thời gian, Liễu Thi Ngưng truyền tới tình báo, dễ thấy nhất một cái, chính là theo vân tại trong vòng 3 ngày, phân biệt cùng ba nữ nhân thuê phòng.

Cái này còn có thể là đồng tử thân?

"Chủ nhân người ngốc à?" Tiểu Y bạch nhãn trực phiến, "Nam nhân nếu như có phương diện kia nhu cầu, nhất định phải phát sinh chuyện nam nữ mới được? Đương nhiên cũng coi là xảy ra chuyện nam nữ, nhưng nữ nhân hoàn toàn có thể dùng miệng hoặc là những phương thức khác đến giúp nam nhân giải quyết mà.."

Phốc!

Lâm Vũ khóe mắt quát thẳng tới.

Được rồi, đã hiểu! Hiện tại phương diện kia trò gian có rất nhiều, hoàn toàn có thể tại bảo trì đồng tử thân đồng thời thỏa mãn phương diện kia nhu cầu, Lâm Vũ hiện tại ngược lại đang nghĩ, có lẽ lần sau cũng có thể cùng Lan tỷ còn có tư ngừ... Tội lỗi tội lỗi.

"Chúng ta lại nói chính sự, chủ nhân tu luyện « luyện khí cửu chương », nhưng thật ra là luyện khí sĩ chính thống nhất công pháp, mặc dù rất cơ sở, chỉ có thể đạt tới luyện khí hóa đệ nhất trọng, nhưng người hẳn là rõ ràng, càng cơ sở đồ vật, thường thường ý nghĩa không gian phát triển càng lớn, chờ người đạt tới luyện khí hóa thần sau đó, có càng cao cấp công pháp, cái tu lên cơ hồ không cần tiêu hao thời giờ gì cùng tinh lực."

Lâm Vũ gật đầu một cái, « luyện khí cửu chương » là hệ thống tạng công pháp, mặc dù cơ sở, nhưng chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào, một điểm này mình đã có một ít đích thân thể nghiệm qua.

"Còn có một chút, chính là theo vân có kia lần cơ duyên, người cũng cần phải cố gắng tu luyện, hẳn một khi được đến phần kia cơ duyên, rất có thể sẽ không bỏ qua, sớm muộn sẽ đến tìm người làm phiền." Tiểu Y lần nữa giao phó.

"Ta rõ ràng."

Mình bây giờ mượn không gian truyền thừa, dù là chống lại Tiên Thiên kỳ võ giả, cũng có thể toàn thân trở ra, nhưng là người tu tiên thủ đoạn, coi như Lâm Vũ chưa từng thấy qua người tu tiên, cũng có thể suy đoán được.

Nếu là theo vân thật đến phần kia cơ duyên, mình còn có thể không thể mượn không gian truyền thừa tiến thối tự nhiên, chuyện này thật đúng là khó mà nói!

Án tiểu Y trước mà nói suy đoán, hiển nhiên là rất không có khả năng.

Bởi vì là người tu tiên khẳng định nắm giữ chiếc nhẫn trữ vật loại hình trang bị, nếu như con đường này đi thông, một khi có xung đột, coi như đánh phòng chừng cũng khó chết người, thế nhưng một điểm này căn bản không khả năng!

Sau này nếu là theo vân tìm phiền toái cho mình thôi, chính mình lại cũng không đủ thực lực, còn muốn dựa vào không gian truyền thừa mà nói, đem rất có thể mệnh tang ở trong tay đối phương... Nói tóm lại, thực lực bản thân mới là chủ yếu nhất!

Phen này trò chuyện dùng một giờ, làm Lâm Vũ sau khi mặc chỉnh tề, Lâm Ánh Tuyết sớm đã đem thức ăn cho nướng xong.

"Vũ ca, đều đã lạnh, nếu không ta sẽ giúp người nướng một ít?" Lâm Ánh Tuyết đạo.

"Không cần." Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng.

Trực tiếp ngồi vào Lâm Ánh Tuyết bên cạnh, cầm lên bên cạnh đã nướng chín thức ăn bắt đầu ăn.

Lấp đầy cái bụng, hai người liền nằm ở một khối mui thuyền bao lên nhìn sao, có câu không có một câu nói lấy mà nói, càng về sau hai người đều trầm mặc, bởi vì Lâm Ánh Tuyết mà nói vốn là không nhiều, bình thường ở nhà cả ngày lẫn đêm cũng rất khó nói mấy câu, cũng chỉ có tại Lâm Vũ trước mặt hơi chút tốt một chút.

"Ánh Tuyết, ta hỏi người cái vấn đề, người đời này vui vẻ nhất sự tình là chuyện gì?" Lâm Vũ đột nhiên nói.

Đây cũng là không có đề tài tìm đến đề tài, đỡ cho ngồi ở chỗ này buồn chán.

"Vũ ca người không phải có thể điều tra ta ký ức sao?" Lâm Ánh Tuyết gãi cánh tay hần, không hiểu nói.

Nàng coi như Lâm Vũ nô lệ, tại khế ước bên dưới là không có bất kỳ bí mật, Lâm Vũ muốn điều tra nàng trí nhớ, tùy thời đều có thể, cái vấn đề này, đối với Lâm Vũ mà nói căn bản cũng không phải là một cái vấn đề.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Ta vừa không có kiểm tra người khác riêng tư ham mê, mỗi người đều có chính mình bí mật, cho dù thân phận người là cái bộ dáng này, ta cũng sẽ không đi điều tra, có vấn đề gì trực tiếp hỏi người không được sao?"

Một người tại một người khác trước mặt không có nửa điểm riêng tư, nhưng thật ra là một món rất đáng thương chuyện, Lâm Ánh Tuyết mặc dù là

Lâm Vũ nô lệ , nhưng Lâm Vũ cho tới bây giờ không có đưa nàng coi như nô lệ nhìn.

Ngược lại là coi như người nhà , thân nhân mình!

Lâm Ánh Tuyết trong lòng hiện ra một trận cảm động , nghiêng người sang đối mặt với Lâm Vũ , đưa ra một cánh tay dựng ở trên người hắn , đạo: "Ta chưa bao giờ biết rõ phụ mẫu ta là ai , từ nhỏ trí nhớ bắt đầu , liền theo sư phụ học tập nhẫn thuật , rất khổ , căn bản không có gì đồ vui vẻ..."

"Sau đó lại cùng sư phụ gia nhập Satan , liền càng không cần phải nói , sư phụ tại hai năm trước trong một lần nhiệm vụ qua đời , từ đây ta chỉ có một người sinh hoạt , cho đến gặp ngươi , mới là đời ta vui sướng nhất thời gian."

Khó được duy nhất ra nhiều lời như vậy Lâm Ánh Tuyết , một đôi lạnh giá đôi mắt đẹp lúc này tựa hồ muốn hóa thành nhu nước: "Mặc dù ta là Vũ ca nô lệ , nhưng ta biết, Vũ ca cho tới bây giờ không có đem ta làm nô đai nhìn , ta hoàn toàn chính là tự từ thân , không có phân tranh , cũng không cần giống như trước giống nhau lo lắng có thể hay không thấy ngày mai mặt trời , Vũ ca , ngươi về sau sẽ vẫn đối với ta tốt như vậy sao?"

Lâm Vũ lúc trước ở trong sách thấy qua một câu nói , nói nữ nhân đều là cảm tính , lúc trước có chút không thừa nhận , hiện tại không thừa nhận cũng phải thừa nhận , cho dù là băng lãnh như Lâm Ánh Tuyết , giống vậy tồn tại cảm tính một mặt.

" Ta biết." Lâm Vũ cho ra một cái đơn giản nhưng lại trịnh trọng hứa hẹn.

" Ừ..."

Mở ra máy hát , hai người cũng sẽ không giống như trước như vậy yên lặng , nhỏ tiếng vừa nói chuyện , Lâm Ánh Tuyết đi qua lần này trò chuyện , cũng buông ra mang lòng , trở nên sáng sủa lên , có lúc còn có thể bị Lâm Vũ đùa giỡn chọc cho cười.

Mặc dù nàng nụ cười chỉ là khoe miệng hơi hơi thượng câu , nhưng cũng để cho Lâm Vũ vừa cảm thấy vui vẻ yên tâm lại cảm thấy mới lạ.

Hai người cứ như vậy một bên nhìn sao vừa nói chuyện , cho đến đêm khuya mới về đến không gian truyền thừa đi tu luyện , đương nhiên cũng không tránh được song tu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Đại thu hoạch

"Chính là chỗ này!"

Sáng ngày thứ hai , Lâm Vũ mang theo Lâm Ánh Tuyết tìm tới tiểu Y chỉ địa phương , nơi này là một khối đại khối ba tầng lầu cao nham bích , Lâm Vũ rõ ràng nhớ kỹ , chính mình đại khối tại một năm trước , nghỉ đông thời điểm , còn ở đây trên vách đá hái xuống một gốc linh chi.

Có thể không ai từng nghĩ tới , này nham bích phía sau vậy mà có giấu lấy bảo tàng khổng lồ!

"Ánh Tuyết , ngươi trước tránh ra." Lâm Vũ tìm tìm rồi một chỗ tương đối địa phương bí mật , theo không gian truyền thừa trung lấy ra chính mình kiếm , để cho Lâm Ánh Tuyết thoáng đứng ra , chuẩn bị bắt đầu bỏ ra này nham bích.

Lâm Ánh Tuyết gật gật đầu , đứng ra rồi xa năm , sáu mét.

"Chủ nhân , coi như thanh kiếm này có thể chém sắt như chém bùn , nhưng nếu như vậy đào bới mà nói , cũng quá lãng phí thời gian." Tiểu Y lập tức nhắc nhở , "Ngươi dùng này cá biệt có thể rồi , một viên là được."

Tiếp lấy Lâm Vũ trước mắt tựa xuất hiện một cái màn sáng , phía trên biểu hiện là một viên bạo phá châu , cũng liền cùng hiện đại quả bom không sai biệt lắm , giá cả cũng không quý , liền một ngàn truyền thừa điểm , phương pháp sử dụng cũng đơn giản , chính là đứng ở vài mét ở ngoài , dùng sức nơi mục tiêu ném là được.

Lâm Vũ thấy vậy , lập tức đem kiếm thu hồi không gian truyền thừa , hỏi đoán ra một viên , đi tới Lâm Ánh Tuyết bên người , tại tiểu Y dưới sự nhắc nhở , lần nữa rồi đi năm mét , dùng nãi nãi lưu lại « mưa hoa đầy trời » trung thủ pháp , nhắm ngay mục đích chính là ném một cái.

Ầm!

Theo một tiếng điếc tai muốn tập kích tiếng vang , đá vụn bay loạn , phụ cận trong rừng núi điều điều bị cả kinh tứ tán chạy trốn.

Thật may nơi này cách dưới núi thật xa, nếu không một tiếng vang này động , tuyệt đối muốn kinh động đến dưới núi thôn dân , thậm chí còn có người có thể sẽ chạy tới xem náo nhiệt , đến lúc đó trong cái này bí mật liền không giữ được.

Mặc dù những người đó không biết linh thạch là dùng làm gì , nhưng khó tránh sẽ tiết lộ ra ngoài.

Nham bích bị tạc ra một cái đại khái rộng hơn một thước , cao hai mét cửa hang , phía sau là một cái thiên nhiên tạo thành hang , cư điển tịch trung ghi lại , tuyệt đại đa số linh mạch cũng sẽ tạo thành loại này thiên nhiên hang , bên trong lối đi rắc rối phức tạp , tựa như cùng mê cung giống nhau , hơn nữa càng cao cấp linh mạch càng phức tạp.

Nếu như tiến vào hang không ở trên đường làm ký hiệu , đem rất có thể không ra được!

"Tốt linh khí nồng nặc! Bất quá nghĩ đến cũng đúng , đây là một chỗ cao phẩm linh mạch , xác thực phải như vậy." Lâm Vũ tự nhủ.

"Ánh Tuyết , chúng ta đi!"

Lâm Vũ theo không gian truyền thừa trung xuất ra một cái đã sớm chuẩn bị xong đèn mỡ , dắt Lâm Ánh Tuyết tay đi vào linh mạch , mới vừa vào đi , tình huống bên trong liền sáng mù hai người ánh mắt!

Nơi này khắp nơi đều là linh thạch!

Lâm Vũ chỉ là dùng đèn mỡ đảo qua , liền phát hiện không ít hơn một trăm viên!

Lúc trước chính mình thiếu nhất chính là truyền thừa điểm , bình thường là tồn không nỡ bỏ dùng , mà bây giờ ngược lại tốt , nếu như đem những linh thạch này đổi thành truyền thừa điểm mà nói , chính mình liền thật nghèo chỉ còn lại truyền thừa điểm.

Liền cùng trên thực tế nghèo chỉ còn lại tiền hoàn toàn là một cái khái niệm!

"Tiểu Y , cho ta thu!" Lâm Vũ lập tức phân phó tiểu Y.

"Chủ nhân người đừng suy nghĩ , không gian truyền thừa có thể thu trong vòng mười trượng vật phẩm , chuyện này không giả , nhưng chỉ có cái loại này không có kháng cự hoặc kháng cự lực độ nhỏ vật phẩm tài năng thu , những linh thạch này đều cố định ở nơi này chút ít cứng rắn trên vách động , căn bản không khả năng đi thu , chủ nhân muốn linh thạch mà nói , chính mình đi đào đi."

Lâm Vũ: "..."

Một điểm này chính mình lúc trước ngược lại chưa hề nghĩ tới , cũng chưa từng thử qua , bây giờ nghe tiểu Y vừa nói như thế , ngược lại cũng không phải quá khó khăn lý giải , đơn giản mà nói chính là không gian truyền thừa thu vật phẩm lực lượng là có cực đại nhất.

Giả thiết cái này thu cường độ lớn nhất là một ngàn cân , cũng không phải nói không thể nhận lấy vượt qua một ngàn cân vật phẩm , mà là làm thu vật phẩm cần cường độ lớn hơn cái này cực đại nhất , không gian truyền thừa liền không có bất kỳ biện pháp nào.

Đương nhiên cái này một ngàn cân chỉ là giả thiết mà thôi , cụ thể là tính thế nào , Lâm Vũ cũng không biết , tiểu Y nhất thời nửa khắc cũng không nói rõ ràng.

Còn có một chút chính là nếu như thu người hoặc là động vật , nhất định phải đối phương trong ý thức không có phản kháng mới được , hoặc là để cho đối phương chủ quan trong ý thức không có phản kháng , giống như Lâm Vũ trước mang theo Diệp Tâm Lan thuận đi ; hoặc là sẽ để cho đối phương bị động không có phản kháng , nếu đánh ngất xỉu đối phương chờ một chút

"Nếu như vậy , vậy cũng chỉ có đào , Ánh Tuyết , người cũng tới hỗ trợ." Lâm Vũ đem theo không gian truyền thừa bên trong hồi đoái ra hai cây đào linh thạch dùng mỏ nhọn cuốc , đáng về liền cùng nông thôn cơ hồ nhà nhà đều có cái loại này mỏ nhọn cuốc không sai biệt lắm , bất quá chất lượng nhưng là tốt hơn rất nhiều.

Nói thế nào này mỏ nhọn cuốc cũng phải một ngàn truyền thừa điểm tài năng hồi đoái ra một cái.

Lâm Vũ đem bên trong một cái cho Lâm Ánh Tuyết , tự mình tiến tới đến một chỗ vách động trước , cúi đầu sau đó liền trực tiếp đào đi xuống.

Rào!

Nham thạch tán lạc xuống , mấy cái khảm tại trên vách động linh thạch ứng tiếng mà rơi , sau một khắc liền bị Lâm Vũ thu vào không gian truyền thừa.

Vốn là Lâm Vũ còn muốn dùng cái loại này bạo phá châu , có thể sau đó suy nghĩ một chút vẫn là liền như vậy , vạn nhất đem chỗ này hang cho nổ sập , mình và Lâm Ánh Tuyết chắc chắn sẽ không có chuyện , nhưng nếu là kinh động những người khác , chỗ này linh mạch bí mật liền không giữ được.

Cái này còn không phải trọng yếu nhất , trọng yếu nhất là vạn nhất đem chỗ linh mạch này căn cơ cho hủy diệt , Lâm Vũ dám cam đoan: Minh tuyệt đối muốn khóc ngất tại nhà cầu!

Lâm Ánh Tuyết cũng ở đây khác vừa bắt đầu đào lên , hai giờ trôi qua , hai người tiến tới không tới 200m , thu hoạch linh thạch nhưng là cực kỳ phong phú , trong đó linh thạch hạ phẩm đã vượt qua rồi một ngàn , linh thạch trung phẩm cũng có suốt tám viên , cộng thêm ngày hôm qua thu hoạch , truyền thừa điểm đã vượt qua hai triệu!

Lại hai giờ trôi qua , đã đến buổi trưa , Lâm Vũ mới mang theo Lâm Ánh Tuyết dừng lại , tại không gian truyền thừa bên trong lấy ra một ít thức ăn , chuẩn bị ăn cơm sau đó mới đào , nghỉ ngơi một chút sau đó mới.

"Chủ nhân , người như vậy đào xuống đi vậy không phải biện pháp." Lâm Vũ mang theo Lâm Ánh Tuyết nghỉ ngơi thời gian , tiểu Y lần nữa nhắc nhở nói "Ta đề nghị người trước đem truyền thừa điểm tích lũy đến mười triệu , sau đó vội vàng an bài tin được người tới , tốt nhất để cho Ánh Tuyết tỷ thủ tại chỗ này chủ trì đại cuộc."

"Tại sao nhất định phải trước đem truyền thừa điểm tích lũy đến mười triệu ?" Lâm Vũ buồn bực hỏi.

An bài nhân thủ tới , điều này có thể lý giải , dù sao mình còn rất nhiều sự tình muốn đi làm , loại này đào quáng chuyện trực tiếp giao cho thợ mỏ là được , để cho Lâm Ánh Tuyết thủ tại chỗ này , cái này cũng có thể hiểu được , người ở đây hi hữu tới , tín hiệu điện thoại đi động cũng yếu có thể , có chuyện gì , Lâm Ánh Tuyết cũng có thể thông qua khế ước truyền âm cho chính mình.

Nhưng vì cái gì nhất định phải trước đem truyền thừa điểm tích lũy đến mười triệu ?

Hiện tại hai người đào nửa không nhiều bốn giờ , cộng thêm ngày hôm qua thu hoạch cũng sẽ không đến bốn triệu , án tiến độ này đi xuống , muốn tích lũy đến mười triệu , chỉ sợ ở đào được nửa đêm , tối thiểu cũng phải đào được buổi tối mới được.

Đương nhiên càng đi bên trong , linh thạch rải rác lại càng tới càng dày đặc , có lẽ có thể tiết kiệm một chút thời gian.

"Chẳng lẽ , làm truyền thừa điểm đạt tới mười triệu sẽ có gì đó phúc lợi ?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

"Không có phúc lợi." Tiểu Y mà nói , chứng minh Lâm Vũ suy đoán hoàn toàn là sai , "Nhưng người muốn cho Ánh Tuyết tỷ thủ tại chỗ này , món đồ này là ắt không thể thiếu , mặc dù đất hơi dọa người , nhưng có chỗ linh mạch này , rất nhanh thì có thể kiếm về!"

Lâm Vũ nhìn đến trước mắt trên màn sáng biểu hiện đồ vật , nhất thời một trận kinh ngạc...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Linh mạch an bài

"Được rồi , nhanh đi đào linh thạch đi , chờ người hồi đoái ra món đồ này , về sau để cho Ánh Tuyết tỷ thủ tại chỗ này , rất nhiều chuyện muốn phương tiện muốn chết!" Tiểu Y thu hồi màn sáng , cười hi hi nói.

"Ha ha , không muốn nhanh đi rồi , có viên kia linh thạch hoàn toàn đủ." Lâm Vũ theo đèn mỏ soi phương hướng nhìn lại.

Một viên màu đỏ linh thạch , đang ở đèn mỏ chiếu xuống , phản xạ ra tia sáng chói mắt.

Linh thạch thượng phẩm!

Để cho hệ thống thu về , đều giá trị tám trăm vạn truyền thừa điểm , đây chính là tám trăm vạn truyền thừa điểm , không phải 800!

Tiểu Y vào lúc này , cũng không khỏi không bội phục Lâm Vũ vận khí , tại linh mạch trung , dưới bình thường tình huống , linh thạch hạ phẩm cùng linh thạch trung phẩm số lượng tỷ lệ là một trăm so với một , nhưng không nhất định , có thể là mấy trăm so với một , cũng có thể là mấy chục so với một , linh thạch trung phẩm cùng linh thạch thượng phẩm tỷ lệ cũng giống như vậy.

Mà ở cái này linh mạch trung , lấy tiểu Y quét xem kết quả nhìn , rải rác tỷ lệ là tám mươi so với một , càng đến linh mạch chỗ sâu , linh thạch trung bình phẩm cấp lại càng cao.

Lâm Vũ hôm nay thu hoạch , bởi vì cũng không có đi sâu vào , cho nên linh thạch hạ phẩm cùng linh thạch trung phẩm tỷ lệ là một trăm năm mươi so với một.

Đây coi như là một cái so sánh tình huống bình thường , thế nhưng đào quáng chuyện này , tồn tại rất lớn thành phần vận khí , bởi vì linh thạch rải rác

cũng không đều đặn, có thể đào mấy ngàn viên linh thạch hạ phẩm, cũng không đào được một viên linh thạch trung phẩm, cũng có khả năng vừa vào hầm mỏ, liền trực tiếp tìm được một viên linh thạch thượng phẩm.

Lâm Vũ lúc này tình huống có lẽ chính là như thế!

"Ta đi đào tới." Lâm Vũ cười một tiếng, đứng dậy đem viên này linh thạch đào xuống, cũng trực tiếp để cho hệ thống thu về.

Ngay sau đó liền đem tiểu Y theo như lời vật phẩm cho hồi đoái đi ra.

Tiểu Y muốn Lâm Vũ hồi đoái đồ vật, không đúng, chính là một cái túi đựng đồ, bên trong nắm giữ chu vi một trọng không gian, vốn là Lâm Vũ còn muốn hồi đoái cao cấp hơn vòng tay chứa đồ hoặc là chiếc nhẫn trữ vật, nhưng vừa nhìn giá cả, thiếu chút nữa không có dọa ngất.

Chu vi ba thước vòng tay chứa đồ, lại muốn ba chục triệu truyền thừa điểm, mà chu vi ba thước chiếc nhẫn trữ vật, càng là yêu cầu 50 triệu truyền thừa điểm!

Dưới mắt cũng chỉ có cái túi đựng đồ này càng thích hợp nhất.

Nói tới chỗ này, thì có có một ít nghi vấn, tại sao túi trữ vật có chu vi một trọng, nhưng phải tiện nghi nhiều như vậy? Nói trắng ra là thật ra thì chính là chế tác bất đồng, chất lượng cũng bất đồng.

Là vật phẩm cũng sẽ bị hư hại, trong đó khó khăn nhất hư hại chính là chiếc nhẫn trữ vật, thứ yếu chính là vòng tay chứa đồ, chất lượng kém cỏi nhất chính là túi trữ vật rồi.

Trừ lần đó ra, vòng tay chứa đồ cùng chiếc nhẫn trữ vật đều có thể nhận chủ, sau khi nhận chủ người khác căn bản đoạt không đi, trừ phi chủ nhân chủ động giải trừ nhận chủ hoặc là từ vong, túi trữ vật lại cũng không lấy nhận chủ, nói cách khác người nào cầm đến đều có thể dùng.

Kết hợp hai điểm này, giá cả mới có lớn như vậy chênh lệch.

"Ánh Tuyết, ta có thể không thể xin người giúp một chuyện?" Lâm Vũ quay đầu hướng Lâm Ánh Tuyết đạo.

"Vũ ca có phải hay không muốn ta giúp người thủ tại chỗ này?" Lâm Ánh Tuyết lập tức liền đoán được hán ý tưởng.

Lâm Vũ gật đầu, đem trên tay túi trữ vật đưa tới: "Đây là một cái túi đựng đồ, bên trong nắm giữ chu vi một trọng không gian, phương pháp sử dụng liền cùng bình thường túi không sai biệt lắm, ta sẽ mau chóng an bài nhân thủ tới, đến lúc đó bọn họ đào được linh thạch, đem toàn bộ thả vào trên người của người, ta cũng sẽ đứng giờ tới lấy."

"Còn nữa, cái này bản thư tịch người cũng tận mau nhìn xem." Lâm Vũ lại lấy ra một quyển sách, "Phía trên này ghi lại, chính là liên quan tới linh mạch giới thiệu, trong đó cũng ghi lại một ít linh mạch bạn sinh linh tài, nếu là gặp phải những thứ này linh tài, giống vậy đều moi ra, nhưng ngàn vạn phải chú ý, không muốn suy giảm tới chỗ linh mạch này căn cơ!"

"Những nội dung này, trong sách đều ghi lại có, nếu như có không hiểu, nhất định phải nhớ kỹ kịp thời hỏi ta, biết không?"

Có chỗ này linh mạch, chính mình căn bản không thiếu linh thạch, Lâm Ánh Tuyết thủ tại chỗ này hoàn toàn có thể trực tiếp dùng Linh dịch tu luyện, mặc dù so sánh lại không cần đan dược, nhưng tuyệt đối so với tại Tự Linh Trại trung hiệu suất cao rất nhiều.

Có linh thạch, truyền thừa điểm giống vậy sẽ không thiếu, linh thạch cùng truyền thừa điểm mặc dù càng nhiều càng tốt, nhưng muốn nhiều như vậy thật ra thì cũng không có ích gì, tựa giống với Lâm Vũ hiện tại bỏ vào ngân hàng tiền, chỉ bất quá một nhóm con số mà thôi.

Nếu như ngày nào đem nơi này linh thạch đào xong, truyền thừa điểm cũng đem trở thành một đống con số.

Nhưng là, một ít cực phẩm linh dược cùng quặng mỏ, cho dù có linh thạch cũng không nhất định có thể mua được, thậm chí truyền thừa trong hệ thống đều không nhất định có! Cứ như vậy, chẳng bằng đem phần lớn tinh lực hoa ở trên mặt này, nói không chừng về sau những thứ này linh tài là có thể có tác dụng lớn.

Dù là chính mình chưa dùng tới, cũng có thể cầm đi ra đổi lấy một ít vật hi hữu chi phí.

"Vũ ca người yên tâm đi, ta nhất định sẽ giúp người canh kỹ nơi này." Lâm Ánh Tuyết kiên định gật đầu nói, về sau lại thần sắc có chút do dự nhìn Lâm Vũ: "Vũ ca, ta... Ta... Ta có thể không thể cầu người một chuyện?"

"Nói đi."

"Ta về sau thủ tại chỗ này, lại không thể mỗi ngày gặp đến người rồi, người... Người có thể hay không ở nơi này lại ở lại hai ngày? Ta biết ta không có quyền lực hy vọng xa vời gì đó, cũng biết người bây giờ rất muốn trở lại Lan tỷ tỷ bên kia đi, người không đáp ứng cũng không có quan hệ." Lâm Ánh Tuyết nói xong, liền thấp kém đầu đẹp, chờ đợi Lâm Vũ trả lời.

Mượn đèn mờ dư quang, Lâm Vũ thấy nàng cái này tiểu nữ nhân tư thái, đánh đáy lòng sẽ không muốn cự tuyệt nàng: "Được, ta hôm nay cùng ngày mai ở nơi này cùng người, nhưng hậu thiên thì nhất định phải trở về thành phố Đông Hoa rồi, bên kia còn có một cái bệnh nhân chờ ta."

"Ừ, cảm ơn Vũ ca!" Lâm Ánh Tuyết nhoen miệng cười, tiếp lấy chỉ dựa vào Lâm Vũ bả vai, không nói gì thêm.

Tin tức trong chốc lát, Lâm Vũ liền mang theo Lâm Ánh Tuyết xoay người đi ra hang, đào linh thạch cũng không phải một sớm một chiều chuyện, hôm nay Lâm Vũ đã kiếm lợi lớn, coi như hao tổn mười triệu hối đoái ra một cái túi đựng đồ, trên người mình còn có gần hai triệu truyền thừa điểm.

Hạ Nghênh Sương trong nhà bên kia, có đi hay không đều không có gì khác nhau.

Bất quá Lâm Vũ suy tính một phen sau đó, vẫn là quyết định đi một hồi, chung quy linh thạch can hệ trọng đại, nếu như ngày nào bị ai biết rồi nhà bọn họ có linh thạch, đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối là họa không phải phúc!

"Ánh Tuyết, người trước đi tắm đi." Lâm Vũ nhìn đến trên người hai người bản thủ, lập tức kêu Lâm Ánh Tuyết đi trước cách đó không xa trong đầm nước tắm.

Chính mình còn muốn đem nơi này thoáng xử lý một hồi, ít nhất phải đem cửa động này làm một hồi đơn giản ngay trang.

"Vũ ca, vẫn là để cho ta đi, người đi tắm trước." Lâm Ánh Tuyết lập tức nhận lấy Lâm Vũ trên tay chuyện, "Ta trước kia là làm sát thủ, đối với hoàn cảnh ngay trang phương diện này tương đối quen thuộc."

Lâm Vũ nghĩ cũng phải, Lâm Ánh Tuyết đã từng làm một sát thủ, lại vừa là nhân giả, đối với ở phương diện này so với chính mình không biết mạnh hơn bao nhiêu bội phần!

Có nàng cái này nhân sĩ chuyên nghiệp tại, Lâm Vũ cũng không cần lại muốn đi múa rìu trước cửa Lỗ Ban, vì vậy đem chuyện này giao cho Lâm Ánh Tuyết, mình thì là xoay người lại đến bên đầm nước, cởi xuống y phục trên người, chỉ mặc quần lót nhảy vào đầm nước.

Chính làm Lâm Vũ nửa nằm tại trong đầm nước, chuẩn bị hỏi dò tiểu Y một vài vấn đề thời điểm, tiểu Y lại dẫn đầu truyền đến một cái đề cho Lâm Vũ ngoài ý muốn tin tức, hơn nữa còn là một cái tin tức tốt! Không đúng, hẳn là hai cái tin tức tốt...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 224: Chuẩn bị thiết bị

Điều thứ nhất tin tức, hẳn là một cái đề nghị, chính là tiểu Y đề cho Lâm Vũ tiêu tiền đem chỗ này đỉnh núi mua lại.

Thật ra thì một điểm này tiểu Y không nói, Lâm Vũ cũng có ý định này, một khi đem chỗ này đỉnh núi mua lại, vậy thì được chính mình vật riêng tư phẩm, về sau coi như chỗ linh mạch này bị thế lực khác biết rõ, mình có thể hay không đối kháng bọn họ tạm thời không nói, nhưng ít ra chiếm cứ không ít lý!

"Cái này ngược lại không có vấn đề, ta cùng long tổ nói một tiếng là được." Lâm Vũ đối với cái này ngược lại không có quá nhiều mà đề ý, "Đệ nhị một tin tức tốt là cái gì?"

Đệ nhị một tin tức tốt mà, đương nhiên là tiểu Thanh xuất quan." Tiểu Y cười hì hì nói, "Hơn nữa nàng hiện tại tu vi, so với người có thể cao, đã đạt đến luyện tinh hóa đệ bát trọng!"

Lâm Vũ cười một tiếng: "Tuy nhiên không là gì đó kinh hi, nhưng đây đúng là một cái tin tức tốt."

Tiểu Thanh vẫn luôn tại Lâm Vũ không gian truyền thừa bên trong bế quan, mấy tháng gần đây đều cực ít lộ diện, Lâm Vũ bình thường cũng chính là đứng giờ thả một ít loài chim thức ăn đi vào, cũng không có đặc biệt chú ý năng tiến độ tu luyện, duy nhất dám xác định, chính là tiểu Thanh tiến độ tu luyện chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào.

Chung quy, không gian truyền thừa trung tu luyện hoàn cảnh bày ở nơi đó.

Còn có Lâm Vũ cung cấp đan dược, Linh dịch, tiểu Thanh vừa không có chuyện khác, cơ hồ một ngày hai mươi bốn giờ đều tại tu luyện, bây giờ có thể đạt tới luyện tinh hóa đệ bát trọng, hoàn toàn ở Lâm Vũ trong dự liệu.

Thậm chí còn hơi thấp ở Lâm Vũ dự trù.

Ngay sau đó, Lâm Vũ tâm niệm vừa động, đem tiểu Thanh tung ra ngoài, tiểu Thanh bởi vì tu luyện duyên cớ, đi qua mấy tháng này trưởng thành,

mặc dù hình thể chỉ so với chim bồ câu hơi lớn hơn , lại đã trải qua sơ bộ có Ung trung chỉ vương khí thể.

"Ba , ta rất muốn ngươi!" Tiểu Thanh vừa thấy được Lâm Vũ , nhất thời liền rơi vào trên bả vai hắn , dùng ý thức truyền âm bắt đầu làm nũng.

Cái này đã lâu gọi , để cho Lâm Vũ không tránh khỏi cười một tiếng , ý thức truyền âm nói: "Khoảng thời gian này buồn bức hổng rồi chứ ?"

"Không có đây , chỉ là một mực ở tu luyện có chút buồn chán , cũng muốn ba cùng hai vị mẫu thân , tiểu Y tỷ tỷ nói luôn như vậy tu luyện không được , để cho ta đi ra vòng vo một chút , trước cùng cố một hồi hiện tại cảnh giới lại nói." Tiểu Thanh đạo.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười.

Tiểu Y làm như vậy là hoàn toàn chính xác , tiểu Thanh hiện tại tu vi tuy cao , nhưng như thế cũng chỉ có mười mấy tuổi hài đồng trí tuệ , cũng không có trải qua chuyện gì , nếu là tâm cảnh theo không kịp tu vi , sớm muộn sẽ cho ra vấn đề , cái này thì giống như một bảy tám tuổi hài tử cầm trên tay một cái tuyệt thế thần binh , vừa có thể có thể hại người , càng khả năng tổn thương mình.

Cũng là nên để cho tiểu Thanh tại trong thế tục lịch luyện một phen , nàng hiện tại tồn tại cao như vậy tu vi , sẽ không có chuyện gì.

"Tiểu Thanh , ngươi về sau liền cùng ngươi Ánh Tuyết cô cô cùng nhau giúp ba trông coi chỗ linh mạch này , ta mỗi qua một đoạn thời gian , cũng sẽ mang theo mẹ ngươi sang đây xem ngươi." Lâm Vũ an bài tiểu Thanh chuyện.

Tiểu Thanh dù sao cũng là một cái Ung , thiên nhiên mới là nàng võ đài , theo nàng từ từ lớn lên , tu vi càng ngày càng cao , hơn nữa Lâm Vũ tiếp xúc người cũng càng ngày càng bất đồng , luôn để cho nàng đi theo chính mình xuất nhập xã hội loài người , thật sự sẽ có rất nhiều bất tiện.

Hơn nữa nàng công pháp bất đồng , bây giờ còn chưa có năng lực đem tu vi ẩn nặc , nếu là bị người tu hành thấy nàng tu vi , mười phần mười sẽ không chút do dự đối với nàng động thủ cướp đoạt!

"Ân ân." Tiểu Thanh không chút suy nghĩ liền đáp ứng , "Ta về sau liền theo Ánh Tuyết cô cô thủ tại chỗ này!"

Tiểu Y thấy Lâm Vũ sự chú ý bị dời đi , âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra thì đem qua một ít đối thoại , tiểu Y còn có điều giấu giếm , đạo gia truyền thừa hệ thống bí mật , xa không chỉ có những chuyện này , chỉ là bởi vì thời cơ còn chưa tới , chính xác nói chính là Lâm Vũ hiện tại năng lực còn chưa đủ , quá sớm cho hắn biết , chỉ sợ ở mang đến cho hắn quá nặng gánh nặng trong lòng , tạo thành một ít không tốt ảnh hưởng.

Nếu không , trời mới biết nhiệm kỳ kế chủ nhân muốn lúc nào mới có thể xuất hiện.

Lâm Vũ tắm xong đi tới trên đất trống , phát hiện Lâm Ánh Tuyết đã bố trí xong , không khỏi thầm khen nàng nguy trang năng lực xác thực lợi hại , chỉ là đơn giản dùng mấy khối tảng đá cùng mấy viên nhánh cây ngăn ở cửa hang , nhưng chừng này , vậy mà làm cho mình không nhìn ra nơi này nguy trang qua , những người khác liền càng không cần phải nói.

Nếu muốn Lâm Ánh Tuyết thủ tại chỗ này , cuộc sống kia lên vấn đề khẳng định cũng phải giải quyết , ăn ngược lại tốt lắm , chung quy qua mấy ngày sẽ có người tới đào quặng , đặc biệt an bài một cái quân hậu cần người là được.

Hiện tại lớn nhất vấn đề vẫn là ở ở chỗ ở , đương nhiên cũng có biện pháp giải quyết.

Lâm Vũ mở ra hồi đoái danh sách , tìm được một loại chất phác nhà gỗ , loại này nhà gỗ sử dụng vật liệu gỗ là một loại sơ cấp linh tài , có ngưng thần tính khí hiệu quả , đối với trấn bị chứng mất ngủ người , tuyệt đối sẽ tồn tại rất rõ ràng hiệu quả trị liệu!

Giá cả cũng không quý , một gian liền hai ngàn truyền thừa điểm mà thôi , không sai biệt lắm chính là tài liệu giá cả.

Lâm Vũ trước hồi đoái ra một gian , đặt ở trên đất trống , chính gian nhà gỗ giống như là một cái không tới ba mươi thước vuông tiểu nhà sàn.

Sau đó mang theo Lâm Vũ tuyết đi vào , vừa vào cửa , cũng cảm giác được một cỗ làm người ta rất thoải mái khí tức , bên trong bố trí rất đơn giản , một cái phòng khách nhỏ ở chính giữa , phòng khách hai bên trái phải có một cái phòng ngủ nhỏ , mỗi một phòng ngủ cũng liền đại khái tám chín cái thước vuông , cách cục hoàn toàn tương tự.

Một trương giường nhỏ , bên cửa sổ có một cái sách nhỏ bàn , còn có một cái áo lót quần , những thứ này đều là cùng phòng khách nhỏ bên trong tấm kia bàn ăn giống nhau , tại chế tạo nhà gỗ thời điểm liền cố định ở trên vách tường , không thể di động.

Trừ lần đó ra , liền phòng bếp phòng vệ sinh những thứ này cũng không có , ngược lại ở phòng khách phía sau có một cái sân thượng.

"Ánh Tuyết , lúc này sẽ không quá đơn sơ , nếu không ta hồi đoái ra một cái lớn hơn ?" Lâm Vũ quan sát một phen sau , cũng không hài lòng lắm.

Loại này nhà gỗ , dùng để đang dạo chơi thời điểm , coi như tạm thời qua đêm nơi còn rất thực dụng , tối thiểu so với lều vải thực dụng rất nhiều , nhưng Lâm Ánh Tuyết về sau phải ở chỗ này ở thật lâu , liền có vẻ hơi keo kiệt.

Liền cơ bản một ít sinh hoạt thiết bị đều không đủ.

Lâm Ánh Tuyết đánh giá bốn phía này , đạo: "Thật ra thì ta cảm giác được rất tốt , sau này tới người , đại gia nhất định sẽ tại cùng nhau ăn cơm , chúng ta lộ thiên nấu cơm hoặc tạm thời dựng một bông từ đều có thể , tất vấn đề mới là vấn đề lớn nhất , những người khác không có tu luyện qua , hiện tại lại vừa là mùa đông , không có khả năng giống như chúng ta đi trong đầm nước tắm."

"Điều này cũng đúng." Lâm Vũ gật đầu một cái.

Đào quang người , nhất định sẽ tại Tiềm Long Bang tìm tin được thành viên , ở chỗ này đào quang thời gian sẽ thập phần rất gian khổ , như thế cũng không thể bạc đãi bọn họ không phải

Lâm Vũ lần nữa mở ra hồi đoái danh sách , khoan hãy nói , thật có phòng ăn và phòng tắm những thứ này thiết bị hồi đoái , có lẽ đạo gia truyền thừa hệ thống Người luyện chế , đã sớm cân nhắc đến một điểm này , tại một ít trong rừng sâu núi thẳm khai thác mỏ đào lấy tài nguyên , sẽ tồn tại rất nhiều bất tiện.

Hơn nữa đào quang trên căn bản đều là một ít người bình thường hoặc là tu vi rất thấp người , có loại này thiết bị , cũng có thể rất lớn trình độ mà giải quyết rất nhiều không cần thiết chuyện phiền toái.

Thiết bị rất nhanh hồi đoái thành công.

"Được rồi." Lâm Vũ nhìn trong sơn cốc sáu gian phòng ở , hai gian phòng tắm cùng một gian phòng ăn , liên tục xác định không có gì bỏ sót sau đó , liền quay đầu nhìn Lâm Ánh Tuyết , mỉm cười nói: "Ánh Tuyết , ngươi nghĩ không nghĩ đến này đi một vòng phụ cận ?"

"Ta liền muốn ở chỗ này ngồi một chút..."

"Ba , ngươi xem một chút đây là cái gì ?" Lâm Ánh Tuyết lời còn chưa nói hết , tiểu Thanh lại đột nhiên bay tới , trong miệng lẩm bẫm lấy một khối cở nhảy lớn nhỏ hình tròn thạch châu...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Học sinh làm sao tới

"Đây là vật gì ?"

Lâm Vũ nhận lấy viên này thạch châu , toàn thân màu tím , so với cở nhảy lớn hơn một vòng , nhưng Lâm Vũ luôn cảm giác đây cũng không phải là một viên bình thường thạch châu , bên trong tựa hồ hàm chứa một loại rất kỳ lạ năng lượng , loại năng lượng này vô cùng nội liễm , cũng dẫn dắt không ra.

Ít nhất lấy mình bây giờ công lực , không có bất kỳ biện pháp nào dẫn dắt ra những năng lượng này.

Lúc mới bắt đầu sau , Lâm Vũ còn suy đoán khả năng này là linh mạch bạn sinh linh tài , bị nước chảy hoặc những nguyên nhân khác lộ ra linh mạch , thế nhưng tỉ mỉ nghĩ lại , trên điển tịch cũng không có ghi lại linh mạch trung có loại này bạn sinh linh tài.

"Chủ nhân , món đồ này hệ thống sẽ không thu về , nhưng ngươi nhất định phải thu cất , sau này sẽ đối với ngươi có tác dụng." Tiểu Y bỗng nhiên nói với Lâm Vũ đạo.

"Tiểu Y , hạt châu này rốt cuộc là gì đó ?" Lâm Vũ hỏi.

Tiểu Y nói là hệ thống sẽ không thu về , mà không phải gọi mình không nên để cho hệ thống thu về , đây hoàn toàn là hai khái niệm! Nhưng nàng còn nói tại sau này đối với chính mình có tác dụng , đây cũng là làm người nghĩ mãi mà không ra.

"Chủ nhân ngươi tạm thời đừng hỏi , tựu làm nó là một loại đặc thù linh tài , một loại hệ thống không đồng ý linh tài là được." Tiểu Y lạnh nhạt nói.

Nàng càng như vậy nói , Lâm Vũ càng nghi ngờ.

Hệ thống không đồng ý đồ vật , hoặc là không chỗ dùng chút nào , hoặc là liền cùng đạo gia hệ thống hoàn toàn không dính dáng , giống như điện thoại di động loại này sự vật , coi như cao hơn nữa khoa học kỹ thuật , hệ thống cũng sẽ không công nhận , lại cho tới bây giờ không có nghe qua có hệ thống không đồng ý linh tài , có thể tiểu Y lại nói đây là một loại linh tài , sau này sẽ đối với chính mình có tác dụng.

Nhìn tiểu Y đáng vẻ , nàng tựa hồ lại không muốn nói nhiều.

Lâm Vũ suy tư nửa ngày , thật sự không nhớ nổi tại kia bộ trong điển tịch gặp qua loại này sự vật , cuối cùng đặt ở trên tay thường thức một hồi , hãy thu vào không gian truyền thừa , tiểu Y không muốn nói , mình cũng không tốt miễn cưỡng , chờ thời cơ đã đến , chính mình không cần hỏi nàng tự nhiên lại nói.

Hiện tại coi như chính mình thu hoạch một loại đặc thù linh tài rồi.

Nhưng mà , Lâm Vũ cùng tiểu Y tiếp xúc bao nhiêu nguyệt , có một chút hẳn không biết, chính là tiểu Y một khi loại giọng nói này nói chuyện , liền biểu thị trong nội tâm nàng đã cực kỳ rung động , nhưng này sự kiện tại Lâm Vũ trong mắt cũng bất quá là một cái tiểu nhạc đệm mà thôi.

Lâm Ánh Tuyết nhìn xuống sắc trời , sẽ để cho Lâm Vũ theo không gian truyền thừa trung xuất ra nguyên liệu nấu ăn , chạy đến phòng bếp nấu cơm đi rồi , Lâm Vũ đi vào một gian phòng ngủ , theo không gian truyền thừa trung xuất ra một bộ chăn nệm pho trên giường , tối nay hai người ở nơi này qua đêm.

Bây xong giường , an vị đến bên cửa sổ bàn đọc sách bên cạnh , theo không gian truyền thừa trung xuất ra một quyển điển tịch bắt đầu đọc.

Lâm Ánh Tuyết vốn cũng không phải là cái loại này thích chơi người , thậm chí đối với chơi đùa cái chữ này căn bản là không có khái niệm , mỗi ngày ở nhà loại trừ tu luyện vẫn là tu luyện , cũng chỉ có tại Lâm Vũ trước mặt , mới có thể thoáng thanh nhàn đi xuống , hai người ăn xong cơm tối an vị tại trên cỏ thổi gió đêm , trực tiếp đêm khuya mới trở về phòng cùng đi tu luyện.

Sáng sớm ngày thứ hai , Lâm Vũ tại tập thể dục sáng sớm đi qua , sẽ để cho tiểu Thanh nhìn nơi này , mình thì là mang theo Lâm Ánh Tuyết xuống núi.

"Tiểu Vũ , các người không có vào núi ?" Lâm Lâm Vũ đi tới Chu Văn Khang trong nhà thời điểm , Chu Văn Khang đi trường học bên kia , chỉ có vợ hẳn Lâm Thanh ở nhà.

Tại hai ngày trước , Lâm Thanh thấy trong nhà đột nhiên ngừng một chiếc xe , một phen hỏi dò bên dưới , mới biết là Lâm Vũ xe , vẫn còn Chu Văn Khang trong miệng biết được , Lâm Vũ cùng Lâm Ánh Tuyết hai người vào núi đi rồi , trên người lại không có mang thứ gì , hẳn là đi một vòng liền sẽ trở lại.

Lại không có nghĩ tới suốt hai ngày , vẫn không thấy Lâm Vũ cùng Lâm Ánh Tuyết thân ảnh , thiếu chút nữa đem Chu Văn Khang vợ chồng sợ hết hồn.

Còn tưởng rằng Lâm Vũ cùng Lâm Ánh Tuyết ở trong núi xảy ra chuyện , sau đó gọi điện thoại cho rồi Diệp Tầm Lan , Diệp Tầm Lan nhưng chỉ là nói Lâm Vũ không có chuyện gì , để cho bọn họ không cần lo lắng , cũng không có nói gì nhiều.

Hai người tựa hồ cứ như vậy hư không tiêu thất rồi hai ngày.

Hiện tại Lâm Thanh thấy Lâm Vũ cùng Lâm Ánh Tuyết y phục trên người , không hề giống là vào núi hai ngày không có đổi , cũng khó trách Lâm Thanh sẽ có câu hỏi như thế.

"Thanh di ngài cũng đừng hỏi." Lâm Vũ trong lúc nhất thời không tốt làm sao tìm được cái lý do gì , không thể làm gì khác hơn là để cho Lâm Thanh không muốn hỏi tới nữa , "Ngài coi như chúng ta đi ra ngoài chơi đi rồi."

"Ồ." Lâm Thanh cũng không có hỏi tới nữa , mà là tiến lên kéo Lâm Ánh Tuyết tay , đạo: "Cô nương này , chính là người Khang Thúc nói Ánh Tuyết chứ ?"

"Ừ." Lâm Vũ gật đầu một cái , "Ánh Tuyết , vị này là Thanh di."

Đồng thời cũng sâu thở ra một hơi , không mang theo bất kỳ trang bị vào núi hai ngày , thật đúng là dễ dàng làm người đem lòng sinh nghi , chính mình cũng là bởi vì suy nghĩ linh thạch chuyện , trong lúc nhất thời không có chú ý nhiều như vậy , cũng còn khá Lâm Thanh không có hướng chỗ sâu muốn , nếu không còn không biết nên giải thích thế nào.

"Thanh di tốt."

Lâm Ánh Tuyết cứ có thể làm cho mình ngửi khí nhu hòa một chút , nhưng vẫn là để cho Lâm Thanh cảm thấy có chút khó chịu , luôn cảm thấy khuê nữ này tính tình rất lạnh , làm cho người ta cảm giác chính là một bộ người ngoài ngàn dặm đáng ghét.

"Ho khan!" Lâm Vũ ho khan một tiếng , đạo: "Thanh di , Ánh Tuyết bởi vì này chút ít tuổi đã hơn rất không được , thậm chí so với ta còn muốn kém , mới có thể cái bộ dáng này , nhưng nàng bản tính vẫn là hiền hòa , hy vọng ngài bỏ qua cho."

"Há , không việc gì không việc gì." Lâm Thanh lấy lại tinh thần , "Đều chớ đứng , mau vào ngồi đi."

Thời gian trải qua so với Lâm Vũ trước còn muốn kém , tính cách có một ít vận vẹo cũng bình thường , Lâm Thanh như thế cũng sống rồi hơn nửa đời người , biết rõ cô nương này bản tính cũng không tệ lắm , nếu không Lâm Vũ thì sẽ không mang theo bên người , đối với cái này cũng không có qua nhiều để ý.

Dứt lời , liền dắt Lâm Ánh Tuyết tay trong nhà đi tới , Lâm Ánh Tuyết bị Lâm Vũ ở ngoài người dắt tay , không khỏi cảm giác một trận khó chịu , nhưng là biết rõ đối phương không có ác ý , liền không có đi gãy gựa , mặc cho Lâm Thanh kéo chính mình vào nhà.

Hai người tại Chu gia ngồi trong chốc lát , Lâm Vũ cho Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngừ phân biệt gọi điện thoại sau đó , Chu Văn Khang trở về.

Vì không để cho Chu Văn Khang hỏi tới vào núi chuyện , Lâm Vũ tại hán mới vừa ngồi xuống liền nói tới chính sự: "Khang Thúc , hiện tại trường học bên đó như thế nào rồi hả?"

"Cũng còn thuận lợi." Chu Văn Khang thành công bị Lâm Vũ dời đi sự chú ý , bắt đầu giới thiệu trường học tình huống: "Bây giờ còn có hơn hai tháng liền bước sang năm mới rồi , trên công trường đều là hai mươi bốn giờ tại thi công , tiếp qua ba ngày liền muốn bắt đầu lắp đặt thiết bị , tại năm trước làm xong không có bất cứ vấn đề gì."

Lâm Vũ gật đầu một cái , cái công trình này lượng thật ra thì cũng không lớn , nhưng kiến trúc đơn vị vì năm trước làm xong , cũng hao tổn không ít tinh lực , hiện tại công trình độ tiến triển lên đã không có vấn đề , giáo sư về phương diện này cũng tuyển được rồi người thích hợp tay , tài liệu giảng dạy biên soạn in cũng giống vậy thuận lợi.

Tính như vậy đi xuống , cũng chỉ còn dư lại một cái vấn đề kế , cũng là một cái đứng đầu vấn đề căn bản.

Chính là học sinh làm sao tới ?

Một trường học , nếu như không có học sinh , vậy còn gọi trường học ? Nhưng vấn đề là Thanh Sơn học đường dạy nội dung , cùng bình thường trường học một trời một vực , tại dự thi giáo dục thịnh hành xã hội hiện đại , Thanh Sơn học đường học sinh nơi phát ra xác thực muốn nặng suy tính một chút.

Mấy tuổi đến hơn mười tuổi khoảng thời gian này , chính là học tập kiến thức thời điểm , rất nhiều gia trưởng vì hài tử tiền đồ , khẳng định rất nhiều người sẽ không nguyện ý làm cái này ăn con của người thứ nhất.

"Tiểu Vũ , học sinh vấn đề ngươi hoàn toàn không cần cân nhắc."

Chu Văn Khang mà nói , thật ra khiến Lâm Vũ nổi lên nghi ngờ: "Khang Thúc , lời này hiểu thế nào..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 226: Vượt qua hiệu suất học tập

"Ngươi nhìn bọn ta phụ cận đây mấy cái thôn , ta cũng không đi thống kê , lên tiểu học , hai trăm hài tử luôn có chứ ?" Chu Văn Khang ngược lại hỏi.

Lâm Vũ gật đầu , hai trăm còn chỉ là một phỏng đoán cần thận mà thôi , trên thực tế căn bản không chỉ như vậy điểm.

"Ngươi lại nhìn chúng ta một chút mấy cái này thôn trường học , những thứ kia điều kiện như thế nào đây?" Chu Văn Khang hỏi lần nữa.

"Bất kể là thiết bị , vẫn là trường học chất lượng , so với bên ngoài những thứ kia trường học , kém không ngừng ba đẳng cấp." Lâm Vũ không chút suy nghĩ hồi đáp.

Sơn Thủy Thôn trường này , so với Lâm Vũ trong nhà nhà cũ không khá hơn bao nhiêu , hoàn cảnh có thể tưởng tượng được , phụ cận mấy cái thôn trường học , có chút hơi chút tốt một chút , nhưng cũng không khá hơn chút nào , có thậm chí càng kém hơn.

Tới nơi này lão sư , hoặc là liền là người bản xứ , hoặc là chính là một ít biết giáo , lại bởi vì hoàn cảnh có hạn , tuyệt đại đa số gia đình đều rất nghèo khổ , học sinh sau khi về nhà phải giúp một tay làm việc nhà , tại trong ruộng làm việc , căn bản không có bao lớn tinh lực đi học tập.

Thầy giáo lực lượng cũng không cùng bên ngoài so sánh , cho dù có khá hơn nữa lão sư , học sinh không có này cái tinh lực cũng là uống công , trường học thành quả xác thực nếu so với phía ngoài kém hơn không ít.

Đây là không tranh sự thật.

"Như vậy ngươi cũng không cần đi do dự." Chu Văn Khang mỉm cười nói , "Ngươi trường học , mặc dù là lấy những thứ kia truyền thống quốc học làm chủ , những trường học khác dạy nội dung là phụ , làm chủ ta không nói , là phụ , luôn không khả năng so với hiện tại trường học kém , thậm chí càng tốt hơn không ít!"

"Thật ra thì thôn chúng ta cùng phụ cận mấy cái thôn , hiện tại ít nhất có một trăm gia đình tới hỏi dò , nghe xong ta sau khi giới thiệu , lại được biết là người xây trường học , rất nhiều gia đình đều nguyện ý đưa tự mình trẻ nít tới."

Lâm Vũ gật đầu một cái , cái này ngược lại có chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ đến chính mình một mực lo âu vấn đề , căn bản thì không phải là một cái vấn đề!

"Khỏe mạnh sư , ta nhớ được Chu Minh là học đầu bếp , không biết hẳn có hứng thú hay không tới ta trường học nhận đầu bếp ăn ?" Lâm Vũ đề nghị.

Chu Minh chính là Chu Văn Khang con trai lớn , tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp sau đó đi học tập đầu bếp đi rồi , trước mắt tại bồn thì một cái quán ăn bên trong đi làm , dù sao Thanh Sơn học đường phòng ăn cũng phải tìm đầu bếp , tìm ai cũng là tìm , ngược lại không phải là tự té người.

Tiền ngược lại chuyện nhỏ , chủ yếu là tìm những người khác , phương diện vệ sinh Lâm Vũ không dám yên tâm.

"Nhà ta tiểu tử thúi kia , mấy ngày trước còn gọi điện thoại để cho ta tới hỏi một chút người chuyện này đây." Chu Văn Khang cười nói , "Ta bây giờ cũng chính chuẩn bị cùng người nói , nếu người đã quyết định , vậy thì chờ hẳn hết năm lúc về nhà sau , hai người các người nói."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , cái vấn đề này cũng không là vấn đề.

Sau đó lại hỏi thăm một ít liên quan tới trường học vấn đề , được đến kết quả cũng còn thật hài lòng , Lâm Vũ nhìn thời gian còn sớm , liền mang theo Lâm Ánh Tuyết tại Sơn Thủy Thôn đi lang thang khắp nơi , tại Chu Văn Khang trong nhà sau khi ăn cơm trưa xong liền đưa ra cáo từ , lái xe đi rồi Hạ Chấn trong nhà.

Hạ Chấn cũng không có ở nhà , Lâm Vũ theo Tiết Liên cầm trên tay đến linh thạch sau đó , cũng không có quá nhiều mà lưu lại , đi thẳng đến trấn trên , mua hai ba chục bộ chăn nệm chờ đồ dùng thường ngày.

Tại trấn trên ăn xong cơm tối , cũng không có lại về Sơn Thủy Thôn , mà là trực tiếp tìm quán trọ ở lại.

Hôm sau.

Lâm Vũ mang theo Lâm Ánh Tuyết tập thể dục sáng sớm xong , ăn sáng xong sau , Lâm Ánh Tuyết đem sở hữu mua được đồ dùng hàng ngày , còn có Lâm Vũ hỏi đòi đi ra một ít mở rộng cuộc chờ một chút vật liệu , toàn bộ bỏ vào túi trữ vật , cho đến Lâm Vũ xe biến mất trong tầm mắt , mới hướng linh mạch phương hướng chạy tới.

Trở lại thành phố Đông Hoa , Lâm Vũ lập tức liên lạc đến Lý Hồng Thạch , tại hắn cầm trên tay qua danh sách sau đó , cũng khiến hắn chọn lựa tám vị tin được thủ hạ qua bên kia đào linh thạch , lại bởi vì Lâm Ánh Tuyết tính tình không thích hợp chỉ huy đại gia , lại để cho hắn tìm một cái dẫn đội người.

Mà để cho Lâm Vũ không nghĩ đến là , người này lại là một cái chừng ba mươi tuổi nữ nhân , cả người trên dưới lộ ra một bộ nữ cường nhân khí chất , chủ yếu nhất , chính là cái này nữ nhân vẫn là Lý Hồng Thạch muội muội.

Nói chuyện cũng tốt , còn có thể cho Lâm Ánh Tuyết làm một bạn.

Để cho an toàn , Lâm Vũ còn dùng chính mình cao cấp linh trị cho những thứ này người làm một hồi tương tự với thời miễn thời gian , so với bình thường thời miễn lợi hại hơn rất nhiều , trừ phi bọn họ tinh thần lực đạt tới Lâm Vũ như vậy tài nghệ , nếu không căn bản không cần lo lắng đem sự tình tiết lộ ra ngoài!

Nhưng mà , bọn họ tinh thần lực muốn vượt qua Lâm Vũ , cái này căn bản không đại khả năng , coi như bọn họ có thể tu luyện , thông qua tu luyện để cao tinh thần lực , nhưng cũng không thể có Lâm Vũ như vậy tiến độ tu luyện.

Nên xử lý sự tình đều đã xử lý , Lâm Vũ lại thanh nhàn , chỉ cần mỗi qua ba ngày đi bệnh viện cho bé gái làm một lần châm , đợi thêm Lâm Ánh Tuyết túi trữ vật trang bị đầy đủ linh thạch sau đó đi Ngọa Long Sơn thu là được.

Giống vậy ở nhà thanh nhàn , còn có Diệp Tâm Lan , tồn tại nữ nhân làm bạn , Lâm Vũ cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua cũng thật phần thanh thoi.

Bình thản , nhưng lại phong phú.

Quá chú tâm ném vào trong khi học tập Lâm Vũ , truyền thừa điểm đã không muốn giống như trước đây tiết kiệm hoa , Lâm Vũ mỗi một lần giờ học , liền trực tiếp mời tông sư cấp lão sư , hiệu suất học tập lần nữa đề cao , hơn nữa nào bộ kinh mạch đều đã đã thông , năng lực lĩnh ngộ tăng cao nhiều cái cấp bậc.

Thời gian , qua rất nhanh một cái nguyệt.

Một tháng này toàn tâm học tập , mệnh này hạng nhất đã tăng lên tới cao cấp , tương người phía dưới tướng , gia tương hòa mộ tướng đều đã tăng lên tới cao cấp , chỉ có số tử vi này hạng nhất vẫn vẫn còn Trung cấp , tin tưởng không dùng được nhiều tin sẽ tăng lên , loại trừ số tử vi ở ngoài , chỉ có phục nhĩ cùng phù chú vẫn là học nghề , trừ lần đó ra cái khác đều đã thỏa mãn tiểu Y yêu cầu.

Thế nhưng phù chú này hạng nhất nhất định phải chờ đến luyện khí hóa thần cảnh giới tài năng tăng lên , phục nhĩ chỉ cần nhìn nhiều sách cũng đi qua hệ thống khảo hạch , vì vậy chính mình trước mắt nhiệm vụ thiết yếu , ngược lại tại tu vi một khối này.

Cùng lúc đó Lâm Vũ cũng phát hiện một cái vấn đề , thật giống như cao cấp chính là một cái ngưỡng cửa , theo học nghề đạt tới cao cấp cũng không khó , chỉ cần dựa theo tiêu Y chế định kế hoạch đi học tập , cộng thêm thời gian tích lũy , chỉ cần không phải đặc biệt ngu ngốc , trên căn bản không có vấn đề.

Thế nhưng cao cấp về sau , nếu muốn lại muốn tăng lên , học tập trọng yếu giống vậy , nhưng quan trọng hơn vẫn là phải tại trên thực tế đi cảm ngộ!

Đơn giản mà nói , tại cao cấp đến Đại sư cấp cái giai đoạn này , là một cái thập phần quá trình khá dài , muốn tiêu phí thời gian và tinh lực , tuyệt đối là học nghề đến cao cấp mấy cái này cấp bậc cộng lại gấp mấy chục lần!

Đây vẫn chỉ là vượt qua giai đoạn cao cấp , nếu như vượt qua cấp đại sư giai đoạn , tiêu phí thời gian và tinh lực chỉ sợ còn muốn tăng lên gấp mấy chục lần!

"Gánh nặng đường xa a." Lâm Vũ lần nữa cảm khái.

"Chủ nhân người tự biết đủ đi!" Tiểu Y lại bắt đầu dả kích Lâm Vũ , "Người được đến truyền thừa hệ thống , cũng sẽ không đến bảy tháng , loại trừ ban đầu tự thân những năng lực kia ở ngoài , hiện tại phần lớn đều đạt tới cao cấp , nếu là đổi thành những người khác , cho dù có tốt như vậy lão sư , quá trình này cũng phải thật nhiều năm mới được!"

Lâm Vũ cười một tiếng , tiểu Y mà nói cũng có đạo lý , mình ban đầu được đến truyền thừa hệ thống thời điểm , chỉ có châm cứu , phương thuốc , quyền thuật cùng xem bói có chút cấp bậc , hiện tại mới vẹn vẹn sáu, bảy tháng thời gian.

Lại đem phần lớn nội dung đều đạt tới cao cấp , châm cứu thậm chí đạt tới cấp đại sư!

Như vậy hiệu suất , cũng nên thỏa mãn.

"Tiểu Y , người bây giờ có thể hay không nói cho ta biết , sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp sau , đến cùng sẽ có gì đó phúc lợi ?" Lâm Vũ lần nữa hỏi...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Không khởi tán chi tiệc rượu

"Không được!" Tiểu Y trực tiếp cự tuyệt , "Chủ nhân người tại tháng này bên trong , đã hỏi không dưới ba lần , ta một lần cuối cùng nói cho người biết , chờ người sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp sau đó , ta tài năng nói cho người biết."

"Được rồi." Lâm Vũ nhún vai một cái , đem trên tay thư tịch thả lại không gian truyền thừa.

Trừ lần đó ra còn có một việc , chính là cổ nguyệt huyết dịch , tại bảy ngày trước thì có long tổ thành viên mang theo tới , tiểu Y chỉ là để cho Lâm Vũ thu cất , vẫn sống chết không muốn nói huyết dịch này đến cùng có ích lợi gì , đem Lâm Vũ buồn rầu không được.

Tiểu Y nha đầu này , là trở nên càng ngày càng thần bí.

Lâm Vũ thấy không hỏi ra gì đó , cũng lười lại đi quán quýt , xoay người đi ra thư phòng , trong phòng khách thấy Diệp Tầm Lan chính mặc đồ ngủ ngồi ở trên ghế sa lon , cầm điện thoại di động tại phát tin tức gì , trong miệng còn niệm niệm có từ , Lâm Vũ nghe một chút cũng biết nàng bây giờ là giúp long tổ cái kia thành viên đang mở quẻ.

Liễu Thi Ngưng các nàng khai phát ra tới xem bói trình tự , tại bảy ngày trước cũng đã bắt đầu chính thức sử dụng , điện thoại di động khách hàng chia làm hai loại , một loại là xem bói bụng , cho long tổ thành viên khác dùng chính là xem bói bụng.

Xem bói bụng chỉ có xem bói chức năng , chức năng cũng đơn giản , chính là nếu như muốn xem bói , trực tiếp truyền vào tên họ , muốn hỏi sự tình , xác định sau đó sẽ giao diện lên sẽ xuất hiện một cái vỏ rùa cùng ba miếng đồng tiền tại xem bói , làm vẫn thật trông rất sống động.

Xem bói kết quả vừa ra tới , sẽ đem truyền tới máy chủ lên , đồng thời máy chủ cũng sẽ đem xem bói nội dung phát cho hiểu quẻ bụng , Diệp Tầm Lan nhận được máy chủ phát tới nội dung sau , sẽ có thể giúp người hiểu quẻ rồi , đương nhiên không cần phần mềm này , chủ động dùng đồng tiền hoặc tiền xu xem bói cũng được , trực tiếp đem xem bói kết quả phát tới đây là được.

Hiện tại phần lớn người đều là chủ động đi xem bói , chung quy xem bói là một kiện tương đối thần thánh chuyện , dùng điện thoại di động thuận tiện , luôn cảm giác có chút không ổn , cho nên rất nhiều người vẫn là lựa chọn tay mình dao động quẻ.

Hiện tại dùng duyên kiện xem bói, hoặc là bên ngoài lúc làm nhiệm vụ sau không có cái điều kiện này, hoặc là chính là một ít người tuổi trẻ.

Dù sao vô luận loại nào phương thức đều giống nhau, vẫn là câu nói kia, chỉ cần lòng thành, hỏi sự tình có chính làm tính, xem bói phương pháp chỉ là thứ yếu.

Thích Chính Minh vì không để cho long tổ thành viên ôm chơi đùa tâm tư đi xem bói, vẫn còn để cho Liễu Thi Ngưng tại cái trình tự này tăng thêm một cái thu lệ phí chức năng, cũng không phải là thu tiền mặt, mà là thu long tổ thành viên điểm tích lũy, mỗi xem bói một lần, liền muốn tiêu hao ba trăm điểm tích lũy.

Cái này không sai biệt lắm là một cái mô hình nhỏ nhiệm vụ hơn nửa thu vào, cứ như vậy, long tổ thành viên xem bói lên cũng sẽ càng thêm thành tâm, cũng diệt sạch lung tung xem bói hiện tượng phát sinh, cũng gián tiếp giảm bớt Diệp Tầm Lan lượng công việc.

Đương nhiên, những thứ này tiêu hao điểm tích lũy, long tổ khấu trừ cực ít một bộ phận sau đó, cơ hồ toàn bộ cho rồi Diệp Tầm Lan.

Lâm Vũ ngồi vào bên người nàng, đưa tay ôm nàng eo, nhìn nàng hiểu xong què, đã nói đạo: "Lan tỷ, chúng ta đi bệnh viện đi."

Bé gái bệnh tình, so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn, cũng có thể là mình đánh giá thấp Linh dịch tác dụng, đương thời phỏng chừng nàng muốn khỏi hẳn, cho dù có Linh dịch, cũng cần một tháng đến hai tháng ở giữa.

Mà bây giờ mới qua một cái nguyệt, cũng đã gần như khỏi hẳn rồi, nếu như dự trừ không tốt, hôm nay liền có thể làm thủ tục xuất viện.

Diệp Tầm Lan quay đầu lại hướng về phía Lâm Vũ tự nhiên cười nói: "Được, ta đi thay quần áo..."

...

Hai người tới Văn Sơn Y Viện, đi tới Trung y khoa thấy Mục Tư Ngừ cùng Dương Tuyết, sau đó cùng đi bé gái chỗ ở buồng bệnh, lúc này bé gái, đang cùng Văn Sơn San vừa rời giường tại giường bệnh bên cạnh ăn trái cây, không biết tại nói những gì, vẫn chưa đi vào buồng bệnh, Lâm Vũ liền nghe được bên trong truyền tới bé gái tiếng cười thanh thúy.

"Bé gái, chuyện gì vui vẻ như vậy?" Lâm Vũ đẩy ra buồng bệnh, cười híp mắt hỏi.

"Dương!" Bé gái thấy là Lâm Vũ, lập tức đứng ở trên giường bệnh, chờ Lâm Vũ tới sau, một cái nhảy, nhảy đến trên người hắn.

Lâm Vũ vội vàng tiếp lấy nàng, cười mắng: "Ngươi cái tiểu nha đầu này, càng ngày càng nghịch ngợm, cùng một giả tiểu tử giống như."

"Tiểu Vũ, các ngươi tới rồi." Văn Sơn San nhìn đến hôm nay người như vậy đủ, trên mặt lộ ra hài lòng nụ cười.

"San tỷ." Diệp Tầm Lan nhìn Văn Sơn San, nhàn nhạt nói: "Qua hôm nay, bé gái liền có thể khỏi rồi, chúng ta lần này là tới cùng ngươi nói đừng."

Văn Sơn San thân thể mềm mại khẽ run, nhận lấy giả bộ được giữ ầm ly tay cũng nhẹ nhàng run lên: "Lan nhi, tư ngừ, Tuyết Nhi, cảm ơn ngươi khoảng thời gian này tới chiếu cố, Tiểu Vũ, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, lời cảm tạ ta cũng không cần phải nói nhiều... Như vậy, thật ra thì rất tốt... Rất tốt..."

Mẹ con các nàng hai người đi tới thành phố Đông Hoa đã một tháng, đích thân trải qua một cái kỳ tích sinh ra, trải qua nhân sinh đại rồi, tiếp lấy lại vừa là nổi lên, hơi xúc động cũng bình thường.

"San tỷ, vị kia đều là người một nhà, không cần khách sáo như thế." Lâm Vũ cười một tiếng, tiếp lấy lại vỗ một cái bé gái cái mông nhỏ, "Bé gái, nhanh lên một chút đem được uống."

"Lại uống khổ như vậy được, Hừ!" Bé gái bĩu môi ra ba, nhưng vẫn là nhận lấy Văn Sơn San trên tay bình thủy, một trận ực ực đem được uống vào, cũng cái miệng ngậm Diệp Tầm Lan đưa tới một khối đường.

Lâm Vũ đem bé gái tay nhỏ bắt tới, số bắt mạch, đã hoàn toàn bình thường, phi thường khỏe mạnh, có thể lại có ai có thể nghĩ tới, trước mắt cái này nghịch ngợm khỏe mạnh tiểu cô nương, đã từng lại là một cái bệnh ung thư máu người mắc bệnh.

"Bé gái, ngươi đã được rồi." Lâm Vũ cười mỉm cười nói, "Trở về sau, nhất định phải nghe ba mẹ mà nói, làm hài tử ngoan, biết không?"

"Ân ân." Bé gái gật đầu liên tục, ngay sau đó lại lộ ra một cái thất lạc thần sắc: "Dương, ta không nhớ bỏ ngươi và Lan cô cô, còn có tư ngừ cô cô, Tuyết cô cô, còn có Trương gia gia..."

Trong miệng một đại thông nói nhiều người, thậm chí còn có nhiều cái y tá tên, cái này nghịch ngợm hiểu chuyện tiểu cô nương, tại Văn Sơn Y Viện nằm viện khoảng thời gian này, đúng là đại gia hài lòng quá, đại gia thịnh thoả còn xuất ra một ít tiểu lễ vật đưa cho nàng, ngay cả Trương Viễn Sơn đều đối với nàng yêu thương phải phép, nàng nếu là chịu rồi đi mới là lạ.

Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là kiên nhẫn dỗ nửa ngày, đáp ứng về sau có thời gian nhất định đi Yên kinh nhìn nàng, hai người lại kéo câu sau đó, cuối cùng đem cái này nghịch ngợm tiểu nha đầu cho ồn ào được rồi.

"Đúng rồi, Tùng ca đây?" Lâm Vũ đột nhiên phát hiện trong phòng bệnh tựa hồ thiếu một người.

Trong miệng hân Tùng ca, là Văn San San trọng phu vi tha, là Yên kinh một trường đại học bên trong giáo sư, dáng dấp thật cao gầy teo, hào hoa phong nhã, bởi vì làm việc nguyên nhân, đương thời cũng không có cùng Văn San San mẹ con các nàng cùng đi thành phố Đông Hoa, không có qua mấy ngày, xin mời đến một tháng giả, đi tới thành phố Đông Hoa một mực hầu ở mẹ con các nàng bên người đến bây giờ.

Là một cái người chồng tốt, cũng là một người cha tốt.

"Hắn có chút việc..."

"Tất cả mọi người tại a." Văn San San lời còn chưa nói hết, cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, người tới chính là vi tha, cùng với đồng hành còn có Diệp Thanh Nguyên vợ chồng cùng Văn San San người nhà mẹ đẻ.

Đại gia đầu tiên là đối với Lâm Vũ một hồi cảm tạ, sau đó lại trở nên thương cảm, nhưng là chỉ là có chút thương cảm mà thôi, trời xé chiều không tiêu tan tiệc rượu, nhưng tiệc rượu cũng không chỉ lần này, còn có lần nữa gặp nhau.

Xử lý xong chuyện này, Lâm Vũ dưới mắt chuyện vụn vặt cũng không kém, một bên cùng những người khác vừa nói chuyện, một bên tại trong lòng thầm nghĩ: "Là thời điểm chuẩn bị một chút đi Võ Đang sơn, thừa dịp hiện tại còn có chút thời gian, có lẽ có thể..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 228: Manga dẫn dắt

Mới vừa về đến nhà, Diệp Tầm Lan lại giúp người khác hiểu què đi rồi.

Lâm Vũ chính là ngồi ở bên người nàng, trong lòng kêu lên tiểu Y: "Tiểu Y, ngươi trước nói có một cái liên quan tới quyền thuật đề nghị cho ta, đề nghị này rốt cuộc là gì đó?"

"Chủ nhân Bát quái chương, trước cùng theo vân ty thí thời điểm, thì có qua một lần tiểu đột phá, mặc dù không có đột phá đến Đại sư cấp, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, nhưng mà Bát quái chương bộ võ học này bản thân chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới cao cấp, chủ nhân có thể tu luyện đến Đại sư cấp cảnh giới, đã coi như là một cái không lớn không Tiểu Kỳ tích, chỉ khi nào đột phá, đem khó hơn nữa được đến tiến thêm." Tiểu Y đạo.

"Nếu như Bát quái chương không thể lại vào bước, trong hệ thống không phải có càng võ học cao cấp sao?" Lâm Vũ vẫn còn có chút không hiểu, "Hỏi đoán một bộ càng võ học cao cấp không được sao?"

Quyền cước lên công phu là cần phải, binh khí chỉ đạo thật ra thì cũng là quyền cước kéo dài, có thể nói quyền cước lên công phu là trong võ học cơ sở, như cơ sở không có đánh tốt binh khí chỉ đạo sớm muộn có một ngày cũng sẽ lâm vào bình cảnh.

Khi đó trở lại luyện quyền, cũng có chút mất đề mới sửa chuồng y tứ.

Tuy nói mất đề mới sửa chuồng như không muộn, nhưng chung quy đề đã mất, tổn thất đã tạo thành, có thể phòng ngừa mà nói, tốt nhất vẫn là có thể ở đề vong trước liền phòng ngừa, Lâm Vũ trước ý tưởng chính là Bát quái chương tu luyện tới cực hạn thời điểm, lại hỏi đoán một bộ cao cấp hơn quyền pháp.

Nhưng hôm nay nghe được tiểu Y mà nói, sự tình tựa hồ không có đơn giản như vậy.

"Sự tình không có đơn giản như vậy, chủ nhân tu luyện Bát quái chương nhiều năm như vậy, Bát quái chương đã sâu tận xương tủy, nếu như đổi lại những võ học khác, đem không thích hợp nữa ngươi, ngươi luyện võ nhiều năm như vậy, chắc chắn biết chỉ có thích hợp bản thân mới là tốt nhất, nếu không thì coi như là một bộ tông sư cấp võ học, cũng tu luyện không tới cực hạn."

"Vậy phải làm thế nào?" Lâm Vũ chân mày đã nhíu lại.

"Thật ra thì rất dễ làm, chuyện này, nói khó khăn hẳn cũng không khó khăn, nói không khó hẳn cũng đủ khó khăn." Tiểu Y mà nói đề cho Lâm Vũ lần nữa mê muội, "Nhưng ta chỉ là đem nghi vấn nói ra, muốn giải quyết như thế nào là ngươi chuyện, như vậy đi, ngươi mời một cái phương diện võ học tông sư, đem cái nghi vấn này thỉnh giáo một chút, tự nhiên liền hiểu."

Lâm Vũ gật đầu một cái, kể sách hiện thời cũng chỉ có cái biện pháp này tài năng giải quyết.

Ăn cơm trưa , Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan nói một tiếng , liền đi vào thư phòng , trực tiếp dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa , mời một cái quyền thuật phương pháp tông sư , mở ra một giờ học.

"Chủ nhân , ta có thể cho ngươi một cái nhắc nhở: Hokage." Ngay tại Lâm Vũ tiến vào lớp một khắc trước , tiểu Y đột nhiên cho Lâm Vũ một cái nhắc nhở.

Lâm Vũ còn chưa có lấy lại tinh thần , cũng đã bắt đầu đi học , chỉ đành phải tạm thời đem cái nghi vấn này đè xuống , hướng về phía trước mắt lão giả một tiếp đầu: "Học sinh Lâm Vũ gặp qua lão sư."

"Ừ, bằng vào một bộ miễn cưỡng đạt tới cấp chương pháp , luyện đến như vậy cảnh giới , thiên tư quả nhiên không sai!" Lão giả đầu tiên là khen ngợi một phen , tiếp lấy liền tự báo rồi gia môn: "Vi sư họ Khương là ngạn , ngươi là có hay không đang sư phụ cảnh giới võ học lên sự tình phiền não ?"

Phải xin mời lão sư chỉ điểm bên mê." Lâm Vũ cung kính nói.

Tông sư chính là tông sư , chính mình thứ nhất, hẳn quả nhiên chuyện gì đều biết.

Lâm Vũ đem nghi vấn cho nói ra , gừng ngạn liền bắt đầu giải đáp: "Vi sư hỏi ngươi , kiếm thuật trung đơn giản nhất nhất thức đâm , hoặc là đao thuật trung đơn giản nhất nhất thức phách , có phải hay không thuộc về cấp học đồ ?"

Lâm Vũ gật đầu , những thứ này cơ bản nhất chiêu thức , đều là cấp học đồ , thậm chí còn là cấp học đồ ở trong đứng đầu đội sổ tồn tại , nhưng cái này cùng chính mình nghi vấn lại có quan hệ gì ?

"Vi sư lại giả thiết một hồi , nếu như một người không có thiên phú võ học , cũng không có võ học bí kíp tu luyện , lại tiêu phí vài chục năm không ngừng tu luyện đao thuật trung đơn giản nhất kia nhất thức phách , ngươi nói hẳn có khả năng hay không đạt đến đỉnh điểm cao thủ hàng ngũ ?" Gừng ngạn hỏi.

"Đương nhiên là có khả năng!" Lâm Vũ trực tiếp trả lời.

Võ học là một cái đặc thù hệ thống , liền lấy kiếm thuật mà nói , trụ cột nhất chiêu thức có mười ba thức , làm đem cơ sở này đánh tốt sau đó , muốn tăng thực lực lên , biện pháp tốt nhất đương nhiên là tu luyện một ít tinh diệu kiếm thuật.

Này chính là một cái bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp quá trình , nhưng rất nhiều người đạt tới nhiều trụ đỉnh chỉ rồi , muốn lại từ phức tạp về đơn giản có thể nói là khó như lên trời , chỉ có một chút thiên tư Trác Việt người mới có thể đạt tới loại cảnh giới này!

Nhưng ngược lại muốn , nếu như người nào đó chịu được nhàm chán , một mực tu luyện những thứ này đơn giản nhất chiêu thức , tại sơ kỳ cùng trung kỳ thực lực khẳng định không bằng tu luyện những thứ kia tinh diệu kiếm thuật người , nhưng nếu như kiên trì tới hậu kỳ , tại xuất kiếm trong nháy mắt đó , liền có thể có vô số loại biến hóa , so với cái kia bị kiếm chiêu khùng người ở lợi hại hơn!

Loại cảnh giới này , liền kêu đại đơn giản như nhiều.

Đây là Lâm Vũ trước giờ học học được một ít kiến thức.

"Lão sư , ngài là nói , ta cũng phải đem Bát quái chương từ phức tạp về đơn giản ?" Lâm Vũ tựa hồ nghĩ đến gừng ngạn muốn chỉ đạo chính mình cái gì.

"Không sai , thật ra thì đại đơn giản như nhiều , có từ phức tạp về đơn giản , vẫn có một ít phân biệt." Gừng ngạn giảng giải.

"Một mực tu luyện đơn giản nhất chiêu thức , không có trải qua rườm rà võ học , thật là khó khăn sáng tạo ra uy lực mạnh mẽ tuyệt kỹ , đương nhiên cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng , nhưng độ khó khăn tương đối lớn! Mà từ phức tạp về đơn giản , quá trình này thông tục mà giảng , chính là đem một ít phức tạp chiêu thức áp súc , ở nơi này áp súc tương quá trình , liền có thể sáng tạo ra một ít tuyệt chiêu , hơn nữa những thứ này tuyệt chiêu có thể truyền thụ cho người khác , để cho bộ võ học này lần nữa thăng cấp."

Lâm Vũ tựa hồ biết gì đó.

"Tại ngươi giờ học trước , tiểu Y tựa hồ phá lệ cho ngươi một cái nhắc nhở , cái kia nhắc nhở trung có lẽ có liên quan tới Bát quái chương sau này phát triển."

Nghe lời này , Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , trước vẫn còn buồn bực tiểu Y tại sao phải nhắc nhở Hokage hai chữ.

Tự mình ở thời đại học , cũng mượn Hứa Phong bọn họ mua được manga xem qua , trong đó có một bộ khiến hắn là khắc sâu nhất , chính là « Hokage » , Trương Huy chính là một cái đáng tin Hokage mê , toàn bộ manga đều cất giấu có , Lâm Vũ cũng tương tự xem xong.

Mà tiểu Y nhắc nhở , rất có thể chính là Hokage bên trong cái kia ngày hướng gia tộc , gia tộc này nhấn thuật cơ sở , chính là Bát quái chương!

Có lẽ cùng Lâm Vũ sở học Bát quái chương không giống nhau , nhưng tổng thể không cũng sẽ không kém quá nhiều.

Thật ra thì còn có thể lớn mật giả thiết một hồi , giả thiết ngày hướng gia tộc lúc ban đầu Bát quái chương , cùng Lâm Vũ sở học Bát quái chương là cùng một bộ , sau đó đi qua gia tộc của bọn họ lịch đại nghiên cứu và cải thiện , cũng đem Bát quái chương tu luyện tới cực hạn sau đó , đang tìm kiếm đột

phá đồng thời, sáng tạo ra một ít uy lực mạnh mẽ chiều thức.

Như bát quái không chương, xoay chuyển trời đất, bát quái 64 chương chờ một chút, những chiêu thức này, đời sau chỉ cần có Bát quái chương cơ sở, liền có thể trực tiếp học tập.

"Xem ra ngươi đã lĩnh hội tới rồi." Gừng ngan nhìn Lâm Vũ trong mắt nhô ra tinh quang, thì biết rõ hắn đã nghĩ tới mấu chốt nhất vấn đề, tiếp tục giảng giải: "Thực tế làm gì, vì sự hiện tại cho ngươi vài điểm đề nghị, nhưng cũng không phải khiến ngươi nhất định phải án những thứ này đề nghị đi làm, ngược lại là có thể tham khảo một phen..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 229: Đột phá phương thức

"Lão sư mời nói." Lâm Vũ gật đầu nói.

Trước mắt vị này, nhưng là một vị tông sư võ học, cảnh giới cao hơn chính mình ra chân trời rồi, hắn đề nghị, cứ việc không nhất định phải mười phần mười mà làm theo, nhưng ít ra phải thận trọng suy tính một chút, cũng kết hợp chính mình tình huống thực tế kỹ càng thêm cân nhắc.

Điểm thứ nhất, vì sự không biết tiểu Y nhắc nhở rốt cuộc là gì đó, nhưng nhất định phải nhắc nhở ngươi, người khác đường tới đa chỉ có thể cho ngươi một ít ý nghĩ lên tham khảo, không thể chết chiếu đối phương đi qua đường đi, nếu không lại đem lâm vào một cái vô hình cơ cấu ở trong!"

Lâm Vũ gật đầu.

Tiểu Y nhắc nhở là một bộ hư cấu đi ra manga, cùng thực tế hoàn toàn khác nhau, manga trung nhắc nhở là làm cho mình tìm tới ý nghĩ, nếu như mình chết đề xuống manga trung đi, không sáng tạo ra manga trung chiều thức kia chết không bỏ qua, đó chính là lâm vào ngõ cụt.

Nói khó nghe một chút chính là chết đầu óc, vậy còn không như không thêm nghĩ nữa chuyện này, trực tiếp hối đoái một bộ cao hơn võ học thật sự nhiều lắm.

Võ thuật, đại đa số đều là thực chiến sát phạt chi đạo, biến hóa vô tận, không khả năng sẽ có đã hình thành thì không thay đổi sáo lộ? Cho nên yêu cầu người tu hành chính mình thể ngộ cùng khai thác, tìm tới đúng đầu thích hợp bản thân con đường.

Điểm thứ hai." Gừng ngan tiếp tục nói: "Bát quái chương không phải ngươi sáng tạo, cứ việc ngươi tu luyện vài chục năm đã dung nhập vào cốt tủy, nhưng cũng không hoàn toàn thích hợp ngươi, vì sự đề nghị, chính là chờ ngươi Bát quái chương đột phá đến Đại sư cấp sau đó, phải đi cùng bất đồng người đi chiến đấu!"

"Nhớ, là chiến đấu! Không phải luận bàn!"

"Mỗi một lần sau khi chiến đấu, mỗi một lần sau khi chiến đấu, còn muốn đi cảm ngộ chiến đấu mất, tìm tới không đầy đủ địa phương đi điều chỉnh, mỗi lần điều chỉnh một chút xiu, gom ít thành nhiều, dùng bộ chương pháp này cuối cùng hoàn toàn thích hợp ngươi, còn muốn sau đó chuyện!"

"Lão sư, một điểm này ta đã nghĩ tới, chính là không biết yêu cầu bao lâu mới được? Ngài có thể hay không cho ta một cái đề nghị?" Lâm Vũ hỏi.

"Lấy ngươi ngộ tính, trung bình năm sáu ngày cùng thực lực kém không nhiều người chiến đấu một hồi, nhiều nhất một năm liền có thể hoàn thành, đương nhiên nếu như chiến đấu dày đặc hơn mà nói hiệu suất cao hơn, nhưng vì sự đề nghị ngươi lượng sức mà đi, ít nhất phải tiêu hóa lên một trận chiến đấu cảm ngộ sau đó, cũng tại trạng thái tốt nhất bên dưới tiến hành trận chiến đấu tiếp theo..."

"Còn có một điểm cuối cùng, tốt nhất không nên đang luyện chương trong một năm đột phá đến luyện khí hóa thần, luyện khí Hóa Thần kỳ sẽ có một ít thủ đoạn đặc biệt, những thủ đoạn kia cực dễ dàng làm người sinh ra lệ thuộc vào, vì sự năm đó liền vì vậy đi không ít đường quanh co!"

"Đương nhiên, có đồn ngộ tình huống ngoại trừ."

Lâm Vũ trầm mặc lại, trung bình ba ngày cùng người chiến đấu một hồi, nơi nào có nhiều như vậy đối thủ làm cho mình đi chiến đấu? Nhưng nếu như sáu bảy ngày mới tìm được một cái đối thủ, vậy thì không chỉ một năm, đến mấy năm không đột phá đến luyện khí hóa thần, điều này hiển nhiên không phải Lâm Vũ nguyện ý đi đối mặt.

Chính mình có thể còn có một chút rất trọng yếu sự tình muốn đi làm!

Coi như mấy năm sau lại đột phá , dưới mắt lại còn có một cái vấn đề , chính là đối thủ nên đi nơi nào tìm ?

Long tổ ? Tựa hồ không được , gùm ngan lão sư nói rồi , là chiến đấu , không phải luận bàn , đi làm long tổ nhiệm vụ ngược lại là có thể , nhưng mặc cho vụ lại có quá nhiều bất xác định tính , luôn không khả năng mỗi một lần cũng có thể gặp phải thích hợp đối thủ.

"Ai! Nếu như ta sinh ra ở một cái quần hùng cùng nổi lên thời đại , ngược lại là có thể y theo lão sư đề nghị đi làm , nhưng bây giờ là hòa bình niên đại , học võ người vốn lại ít , có thể đạt tới ta tu vi như vậy người thì càng thêm thiếu , đạt tới ta tu vi như vậy địch nhân , đó là ít lại càng ít." Lâm Vũ buồn bực trầm nghĩ.

"Vi sư đây cũng chỉ là đề nghị , này không làm như vậy là ngươi chuyện , tan lớp thời gian đã đến , chính ngươi cân nhắc đi." Gùm ngan nói xong , liền biến mất ở Lâm Vũ trước mắt.

Lâm Vũ một người đứng ở nơi này truyền đạo các bên trong , suy tư nửa ngày , cũng không tìm tới một cái thích hợp biện pháp , chỉ đành chịu trước tiên lui ra không gian truyền thừa.

"Ừ?" Lâm Lâm Vũ tỉnh lại , phát hiện mình trên người chính khoác một cái mền.

Diệp Tầm Lan đang ngồi ở bàn đọc sách đối diện , chống giữ cằm , không chớp mắt , cười nhẹ nhàng mà nhìn mình.

Lâm Vũ lộ ra một cái hội tâm nụ cười , đạo: "Lan tỷ , thế nào ?"

Trong đầu nghĩ cũng còn khá Lan tỷ không có quấy rầy chính mình ngủ , nếu không giờ học lên tới một nửa sẽ bị cưỡng chế thôi lui ra , mặc dù có thể một lần nữa đi học , nhưng ý nghĩ một khi bị cắt đứt , lại nói tiếp lên có bao nhiêu khó khăn , tin tưởng rất nhiều người đều trải qua.

Hơn nữa lão sư là ngẫu nhiên phân phối , lần kế giảng bài cũng không nhất định sẽ là gùm ngan , bất đồng lão sư , giờ học phương thức cũng bất đồng , muốn tiếp theo lên trước ý nghĩ thì càng khó khăn.

"Ngươi gần đây có phải hay không quá mệt mỏi , ngủ chết như vậy?" Diệp Tầm Lan đứng dậy đi tới bên cạnh hắn , nghi ngờ nói: "Ta tới thư phòng đều không khác mấy một giờ , vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng ngươi tại tu luyện , lại không có phát hiện sóng linh khí , mới biết ngươi là ngủ thiếp đi."

Gần đây trong nhà tựa hồ cũng không có đụng phải gì đó để cho Lâm Vũ lao tâm chuyên , ngược lại còn rất thanh nhàn , đây cũng là để cho nàng khó hiểu.

"Không có gì." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , kéo nàng ngồi vào trên đùi mình , đạo: "Trước đang nghiên cứu trên việc tu luyện sự tình... Đúng rồi , nếu như ta không ngừng khiêu chiến thực lực kém không nhiều đối thủ , tại xã hội hiện đại , có hay không như vậy một hoàn cảnh ? Không phải luận bàn , mà là chiến đấu!"

"Ngươi như thế đột nhiên nghĩ tới cái vấn đề này?" Diệp Tầm Lan vạn phần không hiểu nhìn lấy hắn.

Lâm Vũ bỏ ra gần mười phút , đem bản thân lập tức liền muốn đối mặt võ học bình cảnh , cùng với đột phá phương thức đại thể nói cho nàng , Diệp Tầm Lan mặc dù nghe không hiểu không hiểu , nhưng có một chút nghe vẫn là hiểu , chính là Lâm Vũ trước mắt yêu cầu chân chính đối thủ , hơn nữa còn có đủ loại đối thủ.

Có thể xã hội hiện đại , nào có dễ dàng như vậy tìm tới ?

Suy nghĩ hồi lâu , Diệp Tầm Lan lần nữa hỏi dò Lâm Vũ: "Nhất định phải cô vũ giả sao?"

"Này ngược lại không cần , chỉ cần thực lực tương cận là được , dĩ năng giả hoặc là cái khác cũng không có vấn đề , hơn nữa chủng loại càng nhiều càng tốt." Lâm Vũ đạo.

Vốn là Lâm Vũ là nghĩ đến Satan tổ chức , có thể chính mình chút thực lực này , tại Satan trong tổ chức chỉ có thể coi là trung đẳng tài nghệ , một khi nổi lên xung đột , đối phương phái cao cấp sát thủ đi đối phó chính mình , chính mình loại trừ mượn không gian truyền thừa chạy trốn , không có thứ hai con đường có thể đi.

Có thể Lâm Vũ cần nếu là chân chính chiến đấu , căn bản không khả năng đi lệ thuộc vào không gian truyền thừa , mà là bằng vào thực lực bản thân đi chiến đấu , nếu không , liền không có bất kỳ ý nghĩa gì rồi.

"Tiểu Vũ , ta ngược lại thật ra nghĩ đến một cái địa phương , chỗ đó... Vẫn là liền như vậy , quá nguy hiểm." Diệp Tầm Lan mà nói chỉ nói đến một nửa , liền lại cũng không có nói tiếp.

Lại đem Lâm Vũ gấp đến độ không được: "Lan tỷ , cùng ta nói một chút! Là địa phương nào?"

"Có thể cái loại địa phương đó thật sự quá nguy hiểm , ta sợ ngươi gặp phải ngoài ý muốn , vạn nhất ngươi có chuyện bất trắc , ta cùng tư nghĩ làm sao bây giờ?"

"Lan tỷ , ngươi chẳng lẽ quên , ta sẽ thuần di ! Mặc dù lần này là bằng vào tự thân võ lực đi chiến đấu , nhưng gặp phải gánh không được nguy hiểm , ta tùy thời có thể chạy trốn , không có người lưu được hướng ta! Lan tỷ , tựa làm ta cứu ngươi rồi , nói cho ta biết là địa phương nào?" Lâm Vũ khẩn cầu

lên.

Trong lòng vẫn đang suy nghĩ: Không tới đúng đầu thời khắc nguy hiểm, là không có khả năng mượn không gian truyền thừa chạy trốn.

Nhưng những lời này không có khả năng nói ra, nếu không lại muốn cho nàng lo lắng.

Diệp Tầm Lan nghe Lâm Vũ vừa nói như thế, suy nghĩ một chút cũng đúng, tựa hồ còn thật không có người có thể lưu lại hắn, vì vậy mở miệng nói: "Cùng người năm sau muốn làm chuyện đúng lúc là cùng một nơi, ta nói không phải Satan, mà là..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 230: Vị trí không có

Làm Diệp Tầm Lan nói ra chỗ đó tên sau, Lâm Vũ không khỏi ngạc nhiên: "Trên thực tế thật có loại địa phương này? Lan tỷ, người cứ như vậy xác nhận đây không phải là phim truyền hình trung hư cấu đi ra?"

"Yên tâm đi, đây là ta nghe thi ngưng nói." Diệp Tầm Lan hơi mỉm cười nói, "Nàng giám thị Satan tổ chức thời điểm, phát hiện có rất nhiều sát thủ cũng sẽ đi cái loại địa phương đó tìm đối thủ, phải biết Satan tổ chức có chút sát thủ có thể so với người lợi hại hơn, bọn họ đều có thể đi nơi đó rèn luyện, người đi liên càng không cần phải nói."

Lâm Vũ yên lặng gật đầu.

Nếu là Liễu Thi Ngưng thu thập được tình báo, chắc chắn sẽ không sai lầm rồi.

Diệp Tầm Lan theo như lời địa phương, không ở hoa hạ, mà là ở nước Mỹ, địa điểm này tên, kêu dưới đất quyền đàn, cũng khó trách Lâm Vũ nghe được cái tên này sau sẽ kinh ngạc, bởi vì hắn căn bản không có nghĩ đến trên thực tế thật có dưới đất quyền đàn tồn tại!

Bất kể nói thế nào, dưới đất quyền đàn xác thực rất thích hợp bản thân.

"Người thật muốn đi?" Diệp Tầm Lan nhìn Lâm Vũ thần sắc, kia còn không biết hắn đang suy nghĩ gì?

"Dù sao ta qua hết năm thi đi nước Mỹ, chuyến đi này khả năng được một hai năm mới có thể trở về, vừa vặn thừa dịp thời gian này đi dưới đất quyền đàn tăng cao hiểu biết." Lâm Vũ nói thẳng ra chính mình kế hoạch.

Satan tổ chức sát thủ đương thời thiếu chút nữa giết chết Mục Tư Ngữ sau đó, Lâm Vũ cũng đã lập ra kế hoạch, qua hết năm sẽ đi nước Mỹ tìm Lâm Cảnh Hoán, thuận tiện thực địa điều tra một hồi liên quan tới Satan tổ chức tình báo.

Đợi ngày sau có thực lực, lại đem hắn nhỏ tận gốc!

Đây chính là chính mình đã từng từng phát lời thề.

Hiện tại đi nước Mỹ lại nhiều hơn một cái chuyện, chính là đi dưới đất quyền đàn đi rèn luyện, theo cao cấp tăng lên đến Đại sư cấp có bao nhiêu khó khăn, Lâm Vũ đã đích thân thể hội qua, mới vừa được đến truyền thừa hệ thống không lâu, quyền thuật liên nhắc tới cao cấp, hiện tại đã qua hơn nửa năm, trong này còn có một lần rất lớn đốn ngộ, vẫn không có tăng đến Đại sư cấp.

Nếu không có cùng theo vân trần kia tỷ thí, chỉ sợ thời gian này còn muốn kéo dài gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần!

Dưới mắt vừa vặn có cơ hội này, coi như là nhất cử có nhiều.

Diệp Tầm Lan biết rõ Lâm Vũ một khi làm ra quyết định, chín con rồng cũng kéo không trở lại, không thể làm gì khác hơn là cầm lên đặt ở trên bàn trà vô rùa cùng đồng tiền, vì hắn bói một quẻ.

Quái tượng sau khi ra ngoài, Diệp Tầm Lan điểm nhẹ đầu đẹp: "Ừ, có kinh hiểm, lại không có đại hiểm, nhưng người vẫn là mọi việc cẩn thận!"

"Ta nói hết rồi không có việc gì." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Lan tỷ, cái này cho người."

Vừa nói liền lấy ra một cái màu trắng vòng tay nhét vào Diệp Tầm Lan trên tay.

"Thật là đẹp vòng tay! Người từ nơi này làm đến ?"

Diệp Tầm Lan đánh giá cái vòng tay này , xác thực rất tinh mỹ , vòng tay giống như bạch ngọc điêu trác mà thành , lại không tìm được nhân tạo tạo hình vết tích , phẳng phát trời sinh chính là như thế , đương nhiên cầm lấy trên tay cảm giác không hề giống là ngọc thạch , ngược lại đứng đầu thành phần chủ yếu giống như là nào đó kim loại.

"Vòng tay chứa đồ , bên trong có chu vi ba thước không gian , người nhỏ máu nhận chủ liền có thể dùng." Lâm Vũ nhàn nhạt nói , "Đương nhiên cái này cũng có hạn chế , bên trong không thể giả bộ vật còn sống , hơn nữa thời gian là hoàn toàn dừng lại , bên trong không thể lại cất giữ trữ vật trang bị."

Thật ra thì thời gian này hoàn toàn dừng lại , chỗ tốt dư thừa chỗ xấu , khác không nói , đem thức ăn tồn tại bên trong , tồn bao lâu cũng không sợ quá hạn , túi trữ vật lại không có chức năng này , túi trữ vật cũng không có thể giả bộ vật còn sống , bên trong thời gian cũng là bình thường trôi qua.

Về phần , có thể giả bộ vật còn sống trữ vật trang bị , thời gian trôi qua đồng dạng là bình thường , tựa như cùng Lâm Vũ không gian truyền thừa , bất quá so với cái khác trữ vật trang bị có một cái chỗ tốt , chính là chỗ này loại giả bộ vật còn sống trữ vật trang bị trung còn có thể cất giữ cái khác trữ vật trang bị.

Cái này có lẽ cũng là giá cả chênh lệch lớn như vậy một trong những nguyên nhân.

Về phần có thể giả bộ vật còn sống trữ vật trang bị , vậy căn bản chính là giá trên trời! Đừng xem Lâm Vũ hiện tại truyền thừa điểm quá nhiều , muốn hỏi đổi lên như vậy trữ vật trang bị , coi như hỏi đổi cấp thấp nhất , cũng có thể khiến hắn trong một đêm trở nên nhất cùng nhị bạch!

Về sau có thể hay không hỏi đổi đi ra tạm thời không nói , nhưng tuyệt đối không phải hiện tại.

Hiện tại có Tiềm Long Bang người hỗ trợ đào quặng , Lâm Vũ không sai biệt lắm mỗi qua một tuần lễ thì đi thu một hồi linh thạch , đương nhiên chỉ bằng vào linh thạch mà nói , không có khả năng đem Lâm Ảnh Tuyết túi trữ vật trang bị đầy đủ , chung quy chu vi một trọng túi trữ vật , không sai biệt lắm chính là ba mươi lăm ba mươi sáu cái thước khối , chủ yếu nhất là hiện tại đã tìm được một ít bạn sinh linh tài , giống như Minh Hoa Tử Tinh , Ô Quang Huyền Thiết chờ một chút , những thứ này linh tài thể tích đều thật lớn , giá trị cũng tương đối cao , thậm chí còn vượt qua linh thạch giá trị!

Hiện tại , Lâm Vũ truyền thừa điểm liền cùng hắn trong ngân hàng tiền giống nhau , nhìn liền đều lười phải đi nhìn , thậm chí còn chỉ làm cho hệ thống thu về một nửa linh thạch , linh tài càng là tồn tại không gian truyền thừa bên trong trong kho hàng , chút nào không nhúc nhích.

Nếu như đem những thứ này cũng để cho hệ thống thu về , chẳng qua là truyền thừa điểm số giá trị phát sinh một ít biến hóa mà thôi , tồn những linh thạch này cùng tài liệu , về sau khẳng định dùng đến!

Coi như chưa dùng tới , cũng có thể ngày nào đó khuyết thiếu truyền thừa điểm lúc , để cho hệ thống thu về chính là , dù sao không vội này nhất thời.

"Thần kỳ như vậy?" Diệp Tầm Lan kinh ngạc nói , "Người là làm sao làm đi ra ? Nha , ta biết rồi , người chính là Không Gian Hệ Dị Năng người , làm ra vật như vậy cũng không kỳ quái."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , ngược lại tiết kiệm giải thích phiền toái.

"Như thế chỉ có một cái ? Từ ngữ đây?" Diệp Tầm Lan hỏi lần nữa.

"Yên tâm , từ ngữ cũng không thiếu được , dạ , đây không phải là ?" Lâm Vũ cười một tiếng , lại từ không gian truyền thừa bên trong xuất ra một cái vòng tay.

Tài liệu cùng chế tác liền cùng Diệp Tầm Lan cái kia không sai biệt lắm , bất quá nhan sắc có chút bất đồng , Diệp Tầm Lan cái này là màu trắng , mà đưa cho Mục Từ Ngữ cái kia nhưng là màu đỏ nhạt , trừ lần đó ra cơ hồ giống nhau như đúc.

Về sau Diệp Tầm Lan để cho Lâm Vũ xuất ra ngân châm , giúp nàng trên ngón tay lên nhẹ nhàng đâm một cái , nhỏ một giọt huyết đặt ở vòng tay chứa đồ lên , tại Lâm Vũ dưới sự dạy dỗ rất nhanh thì học được sử dụng , loại pháp khí này sau khi nhận chủ , là có thể biến hóa thể tích , mặc dù không có khả năng không hạn chế địa biến hóa , nhưng ít ra không cần lo lắng sẽ mang không thích hợp.

Sau đó liền tràn đầy phấn khởi mà đem trên bàn trà một ít gì đó tồn đi vào , lại lấy ra đến , lại tồn đi vào... Chơi được phi thường cao hứng.

Điện thoại di động reo.

Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra vừa nhìn , lại là cô xưa phong cách cái tên kia đánh tới , cũng không biết Võ Đang sơn võ đạo đại hội đến cùng ở địa phương nào cử hành , khoảng thời gian này cô xưa phong cách điện thoại một mực đáp lại không ở phục vụ khu , hôm nay hẳn là xuống núi hoặc là tìm được có tín hiệu địa phương.

"Lão Cỏ , thế nào ?" Lâm Vũ lập tức tiếp thông cô xưa phong cách điện thoại.

"Cái này... Lâm huynh đệ , danh sách kia chuyện..." Cô xưa phong cách có chút nhăn nhó nói , "Sur phụ ta phải đem trên tay ta ba cái vị trí toàn bộ lấy đi."

"Gì đó ? Ta đây há lại không phải là không có số người ?" Lâm Vũ hơi hơi kinh ngạc nói.

Cũng không có đi trách cứ cổ xưa phong cách , chung quy đây là hấn sự phụ phải đi vị trí , cũng không thể vì mình mà khiến hấn làm một ít không tôn trọng đạo cử động chứ ? Có thể vì cái kia võ đạo đại hội , mình đã làm đầy đủ chuẩn bị , hôm nay lại đột nhiên nhận được như vậy một cái tin tức.

Vậy mình vị trí nên đi nơi nào muốn ?

Hứa gia bởi vì đan dược chuyện , giống vậy có hai chỗ , Hứa Phong tại trước đây không lâu còn gọi điện thoại cho rồi Lâm Vũ , có thể Lâm Vũ bởi vì có cổ xưa phong cách trên tay vị trí , liền từ chối khéo đối phương hảo ý , phỏng chừng hiện tại Hứa gia đã đem vị trí toàn bộ an bài , cũng không tiện cướp một cái...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Dưới Võ đương sơn

"Lâm huynh đệ , sư huynh ta trên tay còn có hai cái trống không vị trí , nếu như ngươi có hứng thú , tốt nhất vội vàng tới đem danh ngạch này xác định , chi bất quá..."

Cổ xưa phong cách nửa câu đầu còn để cho Lâm Vũ kinh hi , có thể nửa câu sau lại để cho hấn nghi ngờ , hơi hơi suy tư một phen , sẽ biết trong đó mấu chốt , đạo: "Ngươi là ý nói , ta muốn tại sư huynh ngươi trên người mua danh ngạch này ?"

"Chính là như vậy , ta đã cùng ta sư huynh nói , ngươi dùng một viên Linh Nguyên Đan liền có thể mua kia hai chỗ , hấn cũng đáp ứng... Lâm huynh , lần này là ta cân nhắc không chu toàn , làm ta thiếu ngươi một cái ân huệ." Cổ xưa phong cách có chút áy náy nói.

Đương thời đáp ứng đem ba người kia vị trí đều cho Lâm Vũ , nhưng là kế hoạch không cần nổi biến hóa , nhưng đây cũng là không có biện pháp chuyện , hy vọng Lâm Vũ không gặp qua nhiều so đo.

"Không có người nào tình không nhân tình." Lâm Vũ cười một tiếng , "Ta trước dùng hai khóa Linh Nguyên Đan mua ngươi ba cái vị trí , hiện tại một viên đan dược liền mua hai cái , tính thế nào còn kiếm được , ta bây giờ liền chuẩn bị một chút , trong vòng 3 ngày liền đến Võ Đương sơn."

Cổ xưa phong cách thấy Lâm Vũ không có so đo , cũng thở phào nhẹ nhõm: "Tốt lắm , ta đây mấy ngày muốn tới dưới núi làm ít chuyện , đến lúc đó chúng ta dưới núi thấy."

"Được..."

Bất kể nói thế nào , vị trí sự tình cuối cùng có chỗ dựa , mặc dù so sánh lại dự trữ thiếu một , nhưng cũng không có bao lớn quan hệ , chi bất quá , vốn là muốn mang Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ cùng đi , nhưng bây giờ chỉ có thể mang một cái.

"Tiểu Vũ , ngươi mang theo tư ngữ đi thôi , ta không đi." Diệp Tầm Lan rất quan tâm mà đem vị trí nhường lại , "Chuyện này ta đang muốn cùng ngươi nói , chỗ đó không có tín hiệu cùng mạng lưới , sẽ ảnh hưởng ta làm việc."

Lâm Vũ nghĩ cũng phải , hiện tại Diệp Tầm Lan cũng là long tổ thành viên , cũng có chính mình làm việc , mặc dù ly khai mạng lưới một đoạn thời gian , long tổ người cũng sẽ không nói gì đó , nhưng có thể không rời đi hay là tận lực không nên rời khỏi cho thỏa đáng.

Huống chi hiện tại lại thiếu một vị trí , nàng dứt khoát trực tiếp nhường lại.

Mục Tư Ngữ tại Vân Sơn Y Viện chỉ là tạm thời thay thế một hồi Trung y khoa chỗ trống , nàng học y mới nhanh như vậy , nói thật quả thật có chút khó mà đảm nhiệm , Vân Sơn Y Viện mời nàng đi qua , chỉ là vì hoà hoãn một chút mà thôi , hiện tại đã tuyển được rồi một vị kinh nghiệm phong phú Trung y , hấn là vào hôm nay hoặc là ngày mai là có thể làm xong thủ tục bàn giao.

Đến lúc đó Mục Tư Ngữ cũng không cần làm việc , hoàn toàn có thể đi theo Lâm Vũ cùng đi Võ Đương sơn.

"Cũng tốt , ta đây liền mang theo tư ngữ đi qua." Lâm Vũ rất dứt khoát đồng ý nàng đề nghị , "Thế nhưng ta đây một lần , có thể phải rất lâu mới có thể trở về đây."

Bây giờ cách tháng chạp mừng năm mới còn có mười ngày thời gian , mà võ đạo đại hội còn muốn kéo dài bảy ngày , vị trí sự tình muốn lập tức tới ngay xử lý , nói cách khác lần này đi qua , chờ trở về tới lúc , phỏng chừng tại hai mươi ngày sau đó.

"Hừ!" Diệp Tâm Lan thấy sự tình đã giải quyết, nghe được Lâm Vũ nói như vậy, lại nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn bắt đầu đùa bỡn tiểu tính tình: "Người đối tu ngươi có thể so với ta tốt hơn rồi! Chuyện gì đều hướng nằng!"

"Ai nói? Ta đối với người không tốt sao? Còn nữa, ta lúc nào thiên vị?" Lâm Vũ nhất thời Vương Bá khí cuồng phún.

"Ta nói, người có ý kiến gì không? Người chính là thiên vị!" Diệp Tâm Lan cau một cái mũi ngọc, lại nghịch ngợm le lưỡi thom một cái.

Vợ chồng son lại bắt đầu rùm beng.

"Không có, không có ý kiến." Lâm Vũ rút xuống cổ, lập tức lại lời nói xoay chuyển: "Ta bây giờ liền lệch cho người nhìn!"

Vừa nói, liền thừa dịp Diệp Tâm Lan không phản ứng kịp, trực tiếp một cái đưa nằng đè xuống ghế sa lon, ngăm vào nằng hai mảnh non mềm cặp môi thom.

"Tiểu bại hoại... A a..." Diệp Tâm Lan lập tức tránh thoát, "Chuyện này... Ban ngày, lại vừa là ở chỗ này, người muốn là muốn mà nói, chúng ta trở về phòng đi..."

"Chúng ta là vợ chồng, sợ cái gì? Dù sao trong nhà hiện tại vừa không có những người khác." Lâm Vũ cười hắc hắc, hoàn toàn không để ý Diệp Tâm Lan phản đối, lần nữa hôn lên nằng môi anh đào.

Lâm Vũ phòng ngủ tại lầu hai, Lâm Ánh Tuyết cùng Lưu Minh Nguyệt đều tại lầu một, các nằng tại bình thường trên căn bản sẽ lên đến, hơn nữa Lâm Ánh Tuyết bây giờ còn tại Ngọa Long Sơn, Lưu Minh Nguyệt cũng vì trường học sự tình cả ngày không thấy bóng dáng, lại càng không có người đến quấy rầy.

Sau hai giờ, Diệp Tâm Lan nằm ở Lâm Vũ trên người, chỉ cảm giác mình cả ngón tay đầu đầu không nhúc nhích được, chỉ đành phải oán giận Lâm Vũ liếc mắt, về sau nhắm hai mắt lại, ôm hân cổ, rất an tường mà đã ngủ.

...

Võ Đang sơn, hoa hạ đạo giáo thánh địa, lại tên thái hòa núi, tiên phòng núi, xưa có Thái Nhạc, huyền Nhạc danh xưng là, tại hoa hạ, các loại võ hiệp phim truyền hình, tiểu thuyết, có rất nhiều đều nhắc tới rồi Võ Đang tồn tại, thậm chí có thể nói như vậy: Tại hoa hạ, cơ hồ không người không biết Võ Đang!

Võ Đang võ thuật, đồng dạng là hoa hạ võ thuật trọng yếu lưu phái một trong, rất nhiều người, đều cho rằng phim truyền hình cùng tiểu thuyết võ hiệp đem Võ Đang phóng đại, trên thực tế không có khả năng có lợi hại như vậy võ thuật! Thực ra không phải vậy, những thứ kia tiểu thuyết võ hiệp, thật ra thì đem Võ Đang nhược hóa rồi không biết gấp bao nhiêu lần!

Bởi vì Võ Đang, chính là một cái Tu Tiên môn phái, chỉ là không có hiện ra ở trong mắt thế nhân, Võ Đang đạo quan, chẳng qua là che giấu tai mắt người mà thôi.

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đi ở Võ Đang sơn trên sơn đạo, nhìn lui tới du khách, đối với cổ xưa phong cách đạo: "Lão Cổ, người ở đây còn rất nhiều, bình thường cũng có nhiều người như vậy sao?"

"Bình thường kia có nhiều người như vậy?" Cổ xưa phong cách lắc đầu cười nói, "Bây giờ là võ đạo đại hội thời kỳ, mỗi một trong thế lực, tham gia võ đạo đại hội vị trí mặc dù có giới hạn, nhưng lại đây người cũng rất nhiều, có rất nhiều người là phụng bồi thân hữu tới du ngoạn, bọn họ không có tư cách tham gia Võ Đang đại hội, cho nên liền tụ tập ở chỗ này, từ từ, mỗi khi võ đạo đại hội bắt đầu, bên ngoài hội nghị cũng tương đương náo nhiệt."

"Kia võ đạo đại hội đến cùng ở địa phương nào cử hành đây?" Mục Tư Ngữ hỏi.

Vị trí mặc dù có giới hạn, nhưng là tuyệt đối không tại số ít, nếu không Lâm Vũ cũng không khả năng cảm đến hai chỗ, hiện tại trên sơn đạo đều có nhiều người như vậy, trong đạo quan người chỉ sợ sẽ càng nhiều, những người này lại không có tư cách tham gia, tổng yếu có một khối thích hợp địa điểm khai triển võ đạo chứ?

Cổ xưa phong cách nghe được Lâm Vũ đột nhiên hỏi cái vấn đề này, vội vàng hướng hân liền nháy mắt, ngay sau đó mang theo mấy người đi lên một cái ngã ba, tìm tới không có một người những người khác chỗ ngồi xuống, tiếp tục đàm luận chuyện này.

"Đệ muội người hân biết, Lâm huynh chính là một vị Không Gian Hệ Dị Năng người, nắm giữ một cái dị không gian, mà tổ chức võ đạo đại hội địa điểm, người cũng có thể coi như là một cái dị không gian, cái kia dị không gian là Võ Đang một vị đời trước đại năng mở đi ra tới, cực kỳ rộng lớn, không sai biệt lắm có trong vòng ngàn dặm."

Người nói chuyện, là cổ xưa phong cách sư huynh, tên gọi Viên Hồng bảo, Lâm Vũ trên tay vị trí, chính là theo trên tay hân mua.

Vừa nói như thế, Mục Tư Ngữ ngược lại biết, Lâm Vũ cái kia dị không gian, nằng và Diệp Tâm Lan mặc dù đều chưa từng thấy qua, nhưng nghe Lâm Vũ nói qua, có chừng chu vi ba dặm, mà Võ Đang vị kia đời trước, nhất định phải so với Lâm Vũ lợi hại vô số lần, mở ra lớn như vậy một khối dị không gian, cũng không khó hiểu.

"Viên huynh, ta ngược lại thật ra có một nghi vấn." Lâm Vũ đột nhiên nói.

Cái nghi vấn này , theo dưới núi thấy cổ xưa phong cách bọn họ sau đó , vẫn giấu ở trong lòng...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Tu Tiên đội hình

"Lâm huynh xin hỏi." Viên Hồng bảo gật đầu nói.

"Bằng vào ta phỏng chừng , Nga Mi cùng Từ Hàng Tĩnh Trai , giống vậy có như vậy một mảnh Tu Di Giới Từ Không gian chứ ? Nhưng mỗi lần võ đạo đại hội nhiều người như vậy , chẳng lẽ các người sẽ không sợ tiết lộ ra ngoài ?" Lâm Vũ khẽ cau mày.

Không thể giả bộ vật còn sống dĩ không gian , bình thường cũng gọi không gian trừ vật , mà có thể giả bộ vật còn sống dĩ không gian , chuyên nghiệp ý kiến , gọi là Tu Di Giới Từ Không gian , loại này không gian nếu như đạt tới hơn mấy trăm ngàn dặm , bình thường đều sẽ có linh mạch sinh ra.

Loại trừ không có ngày đêm thay nhau cùng Nhật Nguyệt Tinh Thần ở ngoài , cơ hồ liền cùng thực tế giống nhau như đúc.

Nếu như loại này không gian cũng khá lớn , nói không chừng thật đúng là sẽ có Nhật Nguyệt Tinh Thần , cùng thực tế không có khác nhau chút nào! Mà coi như không có Nhật Nguyệt Tinh Thần , nhưng bên trong bởi vì có linh mạch , linh khí cực kỳ đầy đủ , tuyệt đại đa số sinh vật đều có thể sinh hoạt , thậm chí sinh hoạt được so với trên thực tế còn tốt hơn!

Đây cũng là tại sao cổ xưa phong cách điện thoại không ở phục vụ khu nguyên nhân.

Bởi vì hẳn một mực ở Tu Di Giới Từ Không gian bên trong , căn bản cũng không trên địa cầu.

Võ Đang sơn lực lượng chân chính , liền tồn tại bên trong vùng không gian kia , thế nhân căn bản cũng không biết , xuất hiện ở trong mắt thế nhân đạo quan , chỉ bất quá tương đương với một trương đại môn mà thôi, thế nhân chỉ có thể đạt tới cánh cửa này , lại cực ít có người có thể đi vào cửa trung

Thế nhưng võ đạo đại hội trung nhiều người như vậy , chẳng lẽ tam đại môn phái sẽ không sợ đem chuyện này cho tiết lộ ?

"Thật ra thì chuyện này , tại trong giới tu hành đã là một cái công khai bí mật." Cổ xưa phong cách hơi hơi nói , "Mỗi một lần võ đạo đại hội , lui tới số người ít nhất có hơn một trăm ngàn thậm chí nhiều hơn , mà có tư cách tham gia võ đạo đại hội , đều lục tục tiến vào bên trong vùng không gian kia , cũng không phải là đồng loạt biến mất , cho nên sẽ không khiến cho những người khác chú ý."

"Những thứ kia cổ võ thế lực ở giữa , đã có một cái quy định bất thành văn , cũng sẽ không đem chuyện này nói cho những người khác nghe , bởi vì bọn họ sợ chính mình cơ duyên bị nhiều người hơn tranh đoạt."

"Ha ha , ta hiểu được." Lâm Vũ ha ha cười nói , "Trên địa cầu người tu tiên , ở nơi này chút ít Tu Di Giới Từ Không gian bên trong , đúng không ?"

Trước tại tiểu Y trong miệng cũng đã biết được , võ đạo đại hội đứng đầu bộ phận trọng yếu , chính là người tu tiên tại thế tục trung chọn lựa tư chất Cao đệ tử , những thứ kia cổ võ thế lực lại không ngốc , không có khả năng đem điều bí mật này nói cho những người khác , nếu như bị người khác đoạt cơ duyên , chính bọn hắn vẫn không thể khóc ngất tại nhà cầu ?

"Ta đoán quả nhiên không có sai , Lâm huynh quả nhiên là người tu tiên , đệ muội khẳng định cũng phải ! Lâm huynh nói không sai , trên địa cầu người tu tiên , cơ hồ đều ở đây chút ít Tu Di Giới Từ Không gian bên trong , trên núi đạo quan , tối đa chỉ có thể coi như là ngoại môn hoặc là đệ tử tạp dịch." Viên Hồng bảo giới thiệu.

"Còn nữa, Lâm huynh Không Gian Dĩ Năng , chỉ sợ là giả mạo , mà là Lâm huynh được đến một món Tu Di Giới Từ Không gian trang bị , từ đó mượn cái kia Tu Di Giới Từ Không gian , đạt tới thuận dĩ hiệu quả , không biết ta nói được đúng hay không đúng ?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Đúng là như vậy."

Cũng không cảm thấy mất thể diện , bởi vì chính mình Không Gian Dĩ Năng vốn chính là giả mạo.

Cổ võ giả không biết mình bí mật , nhưng đối với người tu tiên mà nói , chuyện này căn bản là không khó suy đoán , hơn nữa loại thủ đoạn này , tại luyện tinh hóa khí kỳ còn có thể đưa đến kỳ hiệu , chỉ khi nào đến luyện khí Hóa Thần kỳ , chống lại người tu tiên cũng sẽ không giống như kiểu trước đây không có gì bất lợi rồi.

"Người tu tiên ? !" Mục Tư Ngữ cảm giác mình nghe thiên thư , "Tiểu Vũ , Viên đại ca nói phải thật ? Ngươi truyền cho ta công pháp , là Tu Tiên công pháp ?"

"Không sai." Lâm Vũ gật đầu nói , "Chúng ta tu luyện công pháp chính là Tu Tiên công pháp , thật ra thì Tu Tiên công pháp tại luyện tinh hóa khí kỳ , cùng cô vũ giới nội công tâm pháp cũng không có bao nhiêu khác biệt , cơ hồ không có người có thể phân biệt ra được , đương nhiên chúng ta bây giờ tu luyện công pháp , chỉ là một bộ đứng đầu công pháp cơ bản , có thể tu luyện tới luyện khí hóa đê nhất trọng."

"Lâm huynh nếu có thể được từng cái cái Tu Di Giới Từ Không gian , chẳng lẽ không có được càng cao cấp công pháp ?" Viên Hồng bảo không hiểu nói , "Ta cùng Cổ sư đệ vì phòng ngừa cái tu phiên toái , từ vừa mới bắt đầu liền lựa chọn công pháp , chỉ là hiện tại môn phái điểm tích lũy có chút không đủ , không thể hồi đoái ra toàn bộ , nhưng cảm đến phần sau công pháp chẳng qua chỉ là sớm muộn chuyện , Lâm huynh có biết về sau nếu muốn cái tu , thật là phiên toái!"

Hắn có thể đoán được , Lâm Vũ rất có thể là cơ duyên xảo hợp được đến một vị đại năng người lưu lại truyền thừa , không có sư phụ dạy dỗ , mới có thể lên tiếng nhắc nhở , để tránh Lâm Vũ về sau đi lên đường quanh co.

Phải biết tu vi càng cao , cái tu lên lại càng phiên toái , nếu đúng như là đặc tính tương cận công pháp , còn hơi chút tốt một chút , nếu như cái tu đặc tính không nhất trí , chẳng những phiên toái , thậm chí còn khả năng có nguy hiểm!

Bọn họ những môn phái này trung đệ tử , đều là ngay từ đầu liền lựa chọn chính mình công pháp , mặc dù môn phái sẽ không duy nhất truyền thụ , nhưng sớm muộn có thể được toàn bộ , cơ bản không tồn tại cái tu phiên toái và nguy hiểm.

Ít nhất tại dài rất trong một thời gian ngắn không cần cái tu.

Thế nhưng , Lâm Vũ có thể được tốt như vậy đan dược , như vậy sư phó hẳn khẳng định lưu lại tốt hơn công pháp , Viên Hồng bảo nghi ngờ chính là Lâm Vũ tại sao không đồng nhất bắt đầu liền tu luyện những thứ kia công pháp cao cấp , ngược lại muốn tu luyện một bộ đứng đầu công pháp cơ bản đây?

Làm người ta rất là khó hiểu.

"Viên huynh xin yên tâm đi , ta bây giờ tu luyện bộ công pháp này , là phần sau công pháp cơ sở , phần sau công pháp bây giờ là một chủng loại giống như bị phong ấn trạng thái , chỉ cần đạt tới luyện khí hóa thần , liền có thể giải phong." Lâm Vũ nửa thật nửa giả nói.

Tại không gian truyền thừa trung không có hồi đoái đi ra , cũng có thể coi như là một loại bị phong ấn trạng thái , Lâm Vũ hiện tại cũng không có đi chọn , chờ đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới sau , thì sẽ căn cứ từ mình tình huống thực tế , hoặc là tiêu Y đề nghị , kết hợp với tu luyện lão sư đề nghị , tổng hợp đề cập nhắc.

Mục Tư Ngữ còn muốn hỏi Lâm Vũ một vài vấn đề , nhưng dưới mắt có cỗ xưa phong cách cùng Viên Hồng bảo ở chỗ này , cũng không tiện hỏi nhiều , mấy người thấy sự tình đều đã nói được không sai biệt lắm , liền không có lưu lại nữa , lần nữa đứng dậy hướng Võ Đang đạo quan phương hướng đi tới.

Võ Đang ngược lại tương đối nhân tính hóa , đặc biệt dành ra một khối khu vực cung cấp lui tới thương nhân bày sạp , bán đều là một ít Võ Đang sơn hàng lưu niệm , giống như một ít bát quái đồ đồ trang sức , tràn đầy cỗ hương cỗ sắc đồ dùng hàng ngày , không có khai phong vũ khí lạnh , thậm chí còn có một ít hán phục cùng đạo phục , làm cho người ta cảm giác giống như đến cỗ đại trên chợ.

Lui tới du khách cũng nhiều , ngựa xe như nước , tiếng người huyên náo , làm ăn thật phần bốc lửa.

Mấy người vừa đi vừa nhìn.

Mục Tư Ngữ mỗi khi đi qua một cái bán trang phục bệnh sốt rét lúc , đều không tránh khỏi lộ ra ý động thần sắc , nàng còn cho tới bây giờ không có xuyên qua này cỗ đại quần áo đây , hôm nay có cơ hội thấy , coi như một cô gái , không động tâm đó mới là lạ!

Lâm Vũ thấy vậy , không khỏi cười một tiếng , đạo: "Tư ngữ , nếu không chúng ta nhìn một chút những thứ này hán phục ?"

"Ừm." Mục Tư Ngữ cao hứng gật đầu.

"Lâm huynh , nơi này cái gì cũng tương đối bình thường , phần lớn đều là công nghệ hiện đại chế tạo ra được , nếu như ngươi thật muốn mua , không bằng qua bên kia , bên kia đồ vật chẳng những tài liệu cao cấp hơn , chế tác cũng càng tốt đương nhiên , giá cả cũng quý rất nhiều." Cổ xưa phong cách thấy hai người phải đi nhìn quần áo , lập tức lên tiếng nhắc nhở.

Hắn nói bên kia , dĩ nhiên là Tu Di Giới Từ Không gian bên trong , nhất định phải so với cái này một bên tốt hơn rất nhiều...

Chương 233: Võ Đang bí cảnh

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ nhìn nhau, không hẹn mà cùng gật đầu, đi theo cổ xưa phong cách cùng Viên Hồng bảo đi tới đạo quan trong chính sảnh, trước ở bên trong đại sảnh hướng về phía Võ Đang tổ sư gia giống như lên một nén hương, sau đó lại bảy cong tám quẹo, đi tới ở một cái dán kín bên trong căn phòng.

Căn phòng không lớn, không tới mười cái thước vuông, bên trong cũng không có gì chung bày, dễ thấy nhất chính là một cánh trên tường, thẳng đứng một đạo gần cao hơn hai mét hình bầu dục thủy mặc, tạm thời xưng là thủy mặc đi, dù sao nhìn qua giống như một đoàn thủy hình thành một chiếc gương.

Lâm Vũ phỏng đoán, đây chính là cái kia Tu Di Giới Từ Không gian cửa vào.

Thủy mặc bên cạnh còn đứng ở hai cái thủ vệ, nhìn qua liền cùng Lâm Vũ không sai biệt lắm, bất quá người tu hành đều không thể ở ngoài mặt nhìn ra tuổi tác, tu vi liền Lâm Vũ đều không cảm giác được!

Để cho tiểu Y một phen quét xem, khá lắm, lại là luyện khí hóa đệ ngũ trọng!

Một cái nhảy mũi đều đủ chính mình chết đến chừng mấy hồi!

Hai cái thủ vệ đều có cao như vậy tu vi, màn nước này phía sau rốt cuộc có bao nhiêu cao nhân?

"Hai vị sư thúc, hai vị này là bằng hữu ta, ta còn lại hai chỗ chính là bọn hắn." Viên Hồng bảo vừa nói, liền đưa lên một trương tương tự với thiếp mời loại hình sự vật.

Trong đó một cái thủ vệ nhận lấy, xuất ra một cây viết tại trên thiếp mời họa vài nét bút, sau đó xuất ra hai cái ngọc bội đưa cho Viên Hồng bảo: "Xin mời!"

Viên Hồng bảo nhận lấy thiếp mời cùng ngọc bội, đem ngọc bội phân biệt đưa cho Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ, đạo: "Lâm huynh, đệ muội, ngọc bội này chính là giấy thông hành, các người về sau ra vào thời điểm, thì nhất định phải đem ngọc bội đeo ở trên người, không thể nhận đến trong không gian chứa đồ đi, nếu không thì sẽ bị cánh cửa này cản được, thậm chí còn khả năng đưa tới không cần thiết phiền toái, cũng ngàn vạn không nên vứt bỏ, chờ võ đạo đại hội kết thúc, còn muốn trả lại!"

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đồng thời gật đầu, phân biệt đem ngọc bội dùng tại ngang hông, hướng về phía hai cái thủ vệ chấp tay một cái, đi theo cổ xưa phong cách cùng Viên Hồng bảo đi vào thủy mặc trung.

Xuyên qua thủy mặc, chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt biến đổi, xuất hiện ở trong một rừng cây trên thạch đài, cổ trên đài giống vậy có một cái thủy mặc cùng hai cái thủ vệ, bất quá bên này thủ vệ, tu vi ngược lại thấp rất nhiều, hai người đều là luyện tinh hóa đệ thất trọng.

"Viên sư đệ, người tiếp đến rồi hả?" Trong đó một cái thủ vệ thấy Viên Hồng bảo, lập tức liền nhiệt tình chào hỏi.

Khác một nữ tính thủ vệ cũng giống như vậy, so với bên ngoài kia hai cái luyện khí hóa thần mặt lạnh ăn tiền thủ vệ muốn nhiệt tình hơn nhiều.

"Phương sư huynh, Viên sư tỷ, để ta giới thiệu một chút, vị này là huynh đệ của ta Lâm Vũ, vị này là vợ hắn Mục Tư Ngữ." Viên Hồng bảo lập tức bắt đầu giới thiệu, "Lâm huynh, đệ muội, vị này là sư huynh phương gia, này một vị mỹ nữ là ta sư tỷ Viên trần đây, cùng ta một cái họ, bất quá không có quan hệ thân thích."

"Hạnh ngộ." Lâm Vũ hướng về phía hai người chấp tay một cái.

Mục Tư Ngữ cũng đi theo khom người hành lễ.

"Được rồi, chúng ta đều là bằng hữu, không có đề ý nhiều như vậy." Phương gia không nhịn được khoát tay một cái, "Bất quá Lâm huynh đệ, ta nghe Viên sư đệ nói người trên tay có một ít Linh dịch, này có thể là đồ tốt a, chẳng biết có được không, ... Hắc hắc..."

Trực tiếp đòi nổi lên chỗ tốt, hoàn toàn không có đem Lâm Vũ trở thành người ngoài.

"Đây không phải là ta nói, Lâm huynh, người muốn trách thì trách cổ xưa phong cách tiểu tử này, trước hắn không cần thận nói lời miệng!" Viên Hồng bảo trực tiếp đem sở hữu trách nhiệm đều đẩy tới cổ xưa phong cách trên người.

"Viên sư huynh, nếu như không là người hỏi tới, ta sẽ nói như vậy sao?" Cổ xưa phong cách lập tức biện giải cho mình.

Trước cũng là bởi vì tình huống có chút biến hóa, theo thời gian đưa đẩy, nhân rồi vị trí càng ngày càng ít, cũng càng ngày càng quý, trên chợ đen giao dịch giá trị, một chỗ đã vượt qua rồi nửa viên Linh Nguyên Đan, đối với cái này Lâm Vũ cũng không có đề nghị, trực tiếp bỏ thêm hai bình Linh dịch,

thuận tiện đáp ứng đưa cho cổ xưa phong cách một chai.

Cổ xưa phong cách thấy có chỗ tốt , liền thí điền thí điền chạy đến tìm Viên Hồng bảo , kết quả không cẩn thận để cho phương gia nghe được.

Sau đó mới có ngày hôm nay chuyện.

"Không việc gì." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đã sớm tại cổ xưa phong cách trong miệng biết được , tới tham gia võ đạo đại hội , loại trừ tam đại môn phái đệ tử , những người khác ít nhiều gì sẽ cho thủ vệ một vài chỗ tốt , vì vậy cũng không có chút gì do dự , trực tiếp theo không gian truyền thừa bên trong xuất ra hai bình linh dược , đạo: "Phương huynh , Viên cô nương , lần đầu gặp mặt..."

Vào!

Lâm Vũ lời còn chưa nói hết , đã cảm thấy trên tay hết sạch , còn chưa có lấy lại tinh thần , hai bình Linh dịch liền rơi xuống phương gia trên tay.

"Chửi thề một tiếng ! Đây là luyện tinh hóa đệ thất trọng thực lực ?" Lâm Vũ trong lòng không khỏi vắng tục.

Tốc độ này , so với luyện khí hóa thần cao thủ , cũng không kém bao nhiêu chứ ?

Vấn đề là , những người này chẳng lẽ rất nghèo sao? Liền hai bình Linh dịch mà thôi , về phần kích động như thế?

Lâm Vũ không biết là , hiện tại tài nguyên tu luyện càng ngày càng ít , cho dù là loại này Tu Di Giới Tử Không gian trung cũng giống như vậy , cứ việc nơi này có linh mạch , thể nhưng tài nguyên sinh ra tốc độ , xa xa không chịu nổi Võ Đang nhiều đệ tử như vậy tiêu hao.

Này một chai Linh dịch , không sai biệt lắm là luyện tinh hóa khí kỳ đệ tử bình thường nửa tháng bỗng lộc , như thế nào để cho bọn họ sẽ không động tâm ?

"Lâm huynh , đa tạ." Phương gia cười hắc hắc nói , vừa nói liền đem trong đó một chai ném cho Viên trần đây.

"Ta cũng có ?" Viên trần đây nhận lấy Linh dịch , đối với Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Lâm công tử , tư ngữ muội muội , ta chức trách trong người , phải ở chỗ này thủ đến đại hội bắt đầu , sẽ không cùng các ngươi rồi , chờ chúng ta đối xong tiểu đội , lại tới vì ngươi đón gió."

"Không việc gì , chính sự quan trọng hơn." Lâm Vũ không ngần ngại chút nào nói.

Sau đó mấy người liền lẫn nhau nói lời từ biệt , hướng một cái phương đi không sai biệt lắm mười dặm , liền đi vào một tòa thành trì , đúng là một tòa thành trì , liền cùng cổ đại thành trì không sai biệt lắm , đường phố bên cạnh nhà ở , đều là bằng gỗ , hơn nữa người ở đây , đều là thuần một sắc cổ trang.

Đương nhiên cũng có tới tham gia võ đạo đại hội , mặc dù mặc hiện đại trang phục , nhưng dù sao cũng là tại số ít , hoàn toàn kém xa.

Nếu như không biết , Lâm Vũ tuyệt đối sẽ cho là đây là đầu bộ võ hiệp phim truyền hình quay chụp hiện trường!

"Nơi này tại sao có thể có người bình thường ?" Lâm Vũ buồn bực nói.

Bên đường phố lên một ít trong gian hàng , bày sạp đều là một ít không có bất kỳ tu vi nào người bình thường , cái này không khỏi để cho Lâm Vũ có chút kinh ngạc , tới nơi này cũng không phải là chuyện dễ dàng , trước Lâm Vũ còn tưởng rằng này Võ Đang bí cảnh bên trong đều là thuần một sắc cổ người tu hành.

Có thể sự thật , lại hoàn toàn ngoài Lâm Vũ dự liệu.

"Võ Đang bí cảnh tồn tại nhiều năm như vậy , lúc mới bắt đầu sau , nơi này tất cả đều là người tu chân , nhưng theo thời gian đưa đẩy , có chút người tu chân ở chỗ này có đời sau , nhưng không phải mỗi một đời sau đều có tu chân tư chất , cho nên thì có người bình thường tồn tại." Cổ xưa phong cách giải thích , "Hơn nữa nơi này nói thế nào cũng có chu vi một nghìn dặm , nếu như chỉ có người tu chân , vậy thì quá mức trống không"

Lâm Vũ gật đầu một cái , chu vi một nghìn dặm , chính là hai trăm năm chục ngàn bình phương ngàn mét , so với bình thường tỉnh còn lớn hơn , lấy Tu Chân Giới hiện trạng , nếu như cái này trong bí cảnh tất cả đều là người tu chân , tựa giống với trên địa cầu chỉ còn lại mấy vạn người!

"Thật ra thì mảnh này trong bí cảnh người , có hơn chín mươi phần trăm đều là người bình thường , nơi này bởi vì cách lối ra không xa , cho nên người tu hành tỷ lệ lớn hơn , trừ lần đó ra , còn có hai tòa thành trì , những thành trì kia trên căn bản đều là người bình thường chiếm đa số." Cổ xưa phong cách tiếp tục nói.

"Người bình thường nếu như muốn đi ra ngoài , sẽ bị giặt rửa linh thuật giặt sạch đi liên quan tới nơi này hết thảy trí nhớ , nhưng người nào dám cam đoan chính mình đời sau sẽ có hay không có tu chân tư chất ? Cho nên cơ bản không người nào nguyện ý ra ngoài , trực tiếp ở chỗ này phồn diễn sinh sống."

Lâm Vũ im lặng.

"Hiện tại chúng ta Võ Đang thu học trò , bình thường cũng sẽ ưu tiên ở chỗ này chọn lựa , cho nên bây giờ đệ tử , phần lớn đều là ở chỗ này sinh ra , bao gồm ta cùng Viên sư huynh đều là như thế..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 234: Mua trang phục

Mấy người đi ở trên đường chính, trò chuyện liên quan tới Võ Đang bí cảnh đề tài, khi đi tới một cái bán tiệm bán quần áo cửa hàng trước, Lâm Vũ dừng bước.

Trước đáp ứng qua theo Mục Tư Ngữ mua quần áo, dưới mắt vừa vặn thừa cơ hội này đi xem một chút.

"Lâm huynh, ta cùng cổ xưa phong cách bởi vì có một số việc phải xử lý, trước hết đi Võ Đang khách sạn, lát nữa nếu như các người không tìm được, trực tiếp ở trên đường kêu một chiếc xe ngựa kéo các người tới đây là được." Viên Hồng bảo thấy Lâm Vũ phải bởi Mục Tư Ngữ đi dạo phố, cũng không muốn làm cái đèn điện này pháo, trực tiếp tìm một lý do, kéo cổ xưa phong cách chạy ra.

"Ta còn có một cái hỏi..." Chờ Lâm Vũ phải gọi bọn họ, lại phát hiện đã không thấy hai người bóng dáng, "Được rồi, về sau hỏi lại đi, tư ngữ, chúng ta đi xem một chút."

"Ừm." Mục Tư Ngữ nhẹ nhàng gật đầu.

Kéo Lâm Vũ cánh tay, đi vào nhà này tiệm bán quần áo, bên trong đều là một ít đạo phục, còn có hán phục, dùng tư lựa xác thực so với bên ngoài tốt hơn rất nhiều, cảm giác cũng không thể so sánh nổi, chung quy người ở đây số cũng không nhiều, loại này tài nguyên lại so với bên ngoài đầy đủ, nhất định sẽ ưu tiên lựa chọn kĩ càng.

"Hai vị tiền bối, xin hỏi các người muốn mua trang phục sao?" Mới vừa vào cửa, thì có một vị tướng mạo thanh tú nữ nhân viên bán hàng tiếp nối.

"Cái này... Ta muốn hỏi một chút, nơi này lấy cái gì tính tiền?" Lâm Vũ có chút nhăn nhó hỏi.

Ngay tại cổ xưa phong cách cùng Viên Hồng bảo chạy ra thời điểm, Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến vấn đề, trên người mình lại không có bao nhiêu tiền mặt, luôn không khả năng cầm thẻ ngân hàng ở chỗ này tính tiền chứ?

Nhân viên bán hàng hé miệng cười một tiếng, hiển nhiên cũng không lần đầu tiên gặp phải như vậy sự tình: "Tiền bối, nơi này đều là dùng bạc hoặc là ngân phiếu, không thu bên ngoài tiền tài, nếu như tiền bối trên người không có bạc hoặc ngân phiếu, cũng có thể dùng người tu hành vật liệu đến bên cạnh Tiền trang hối đoái một ít."

"Người tu hành vật liệu? Linh dịch có thể không?" Lâm Vũ hỏi.

"Có thể, tiền bối nếu như dùng Linh dịch mà nói, sẽ không cần phải đi Tiền trang rồi, chúng ta nơi này cũng thu, bất quá chúng ta nơi này lấy một chai là nhất thấp đơn vị, nói cách khác tiền bối nếu như dùng Linh dịch thanh toán, ít nhất cũng phải một chai, nhiều hơn đến, chúng ta cũng chỉ có thể tìm cho một chút ít ngân phiếu rồi." Nhân viên bán hàng kiên nhẫn nói.

"Đó không thành vấn đề." Lâm Vũ đối với cái này không có vấn đề.

Cũng lười lại đi chạy Tiền trang, phòng chừng Tiền trang thu Linh dịch thấp nhất đơn vị cũng là một chai.

Đi theo nhân viên bán hàng đi dạo trong chốc lát, Lâm Vũ phát hiện cái này cửa hàng vẫn còn lớn, nơi này trang phục đầy đủ mọi thứ, căn bản sẽ không tìm được hiện đại trang phục, bao gồm nữ tính thiếp thân quần áo đều là một ít cái yếm loại hình, đặc biệt là nữ tính một ít đồ trang sức cùng đồ trang sức, càng là cái gì cần có đều có.

"Tiểu Vũ, ta muốn toàn bộ đổi một hồi thử một chút, nhưng là ta không biết nên làm sao mặc đây." Mục Tư Ngữ mấy món trang phục, còn có một chút nữ tính thiếp thân quần áo, sắc mặt trở nên hồng mà nhìn Lâm Vũ.

"Tiền bối, nếu như ngài không hội thoại, ta có thể cung cấp phương diện này phục vụ, tự tay giúp ngài trang phục một hồi, bao gồm giáo ngài như thế phối hợp, như thế nào ghim tóc chờ một chút, bất quá muốn thu lấy một ít chi phí, giá cả mà..."

"Cứ như vậy đi." Lâm Vũ liền giá cả đều lười phải đi hỏi, trực tiếp đồng ý nhân viên bán hàng đề nghị.

Để cho Mục Tư Ngữ đi theo nàng đi vào một gian phòng thử quần áo, mình thì phải đi nhìn một ít phái nam trang phục, chọn mấy món màu trắng nho sam cùng mấy món phái nam đồ lót, phái nam y phục mặc lên so với nữ tính muốn rất thuận tiện nhiều, cũng không cần Nhân giáo.

Lâm Vũ cầm lấy một bộ , tại một cái khác nhân viên bán hàng dưới sự hướng dẫn đi vào phòng thử quần áo , tại tiểu Y chỉ đạo bên dưới rất nhanh thì đổi xong.

Sau đó lại đem cái kia nữ nhân viên bán hàng kêu đi vào , để cho nàng hỗ trợ đem chính mình hơn mấy tháng chưa tu bổ đã rất dài tóc ghim lên , tiếp lấy liền đi ra rồi phòng thử quần áo.

Lúc này , Mục Tư Ngữ cũng theo bên cạnh phòng thử quần áo đi ra , hai người nhìn đến đối phương , đều không tránh khỏi ngẩn ngơ.

"Được... Mỹ!" Đây là Lâm Vũ đối với Mục Tư Ngữ duy nhất đánh giá.

Mục Tư Ngữ dung mạo , tính cách và khí chất , vốn là thuộc về cái loại này tương đối cổ điển , xuyên hiện đại quần áo mặc dù cũng có thể cảm nhận được nàng khí chất , chỉ khi nào thay bộ này màu tím nhạt cổ trang , trên người nàng khí chất vậy mà lấy được vô hạn khuếch đại , thể hiện được tính tế.

Ngay cả thân là chồng của nàng Lâm Vũ , cũng không khỏi nhìn ngây ngốc , chớ nói chi là những người khác! Đương nhiên cái này cũng cùng cái kia nữ nhân viên bán hàng ăn mặc năng lực có chút ít quan hệ , vô luận là quần áo vẫn là đồ trang sức , đều vừa lúc , không nhiều một phần , cũng không giảm một chút.

Ngây ngốc không chỉ là Lâm Vũ , Mục Tư Ngữ thấy Lâm Vũ cái này ăn mặc , giống vậy ngây dại.

Lâm Vũ khí chất vốn chính là một cái hào hoa phong nhã thư sinh , hiện tại hợp với một bộ này nho sam , giống vậy đưa hẳn khí chất vô hạn khuếch đại!

Bên cạnh hai cái nữ nhân viên bán hàng , nhìn về phía Lâm Vũ trong mắt càng là tinh quang chớp liên tục , bao gồm một ít nữ tính khách hàng , cũng giống như vậy.

Giới một cái hào hoa phong nhã tốt công tử!

Giúp Mục Tư Ngữ ăn mặc nữ nhân viên bán hàng ngược lại dẫn đầu trở lại đưa , kéo Mục Tư Ngữ đi tới Lâm Vũ bên người , cười hi hi trêu ghẹo nói: "Tỷ tỷ , hai người các ngươi thật là tuyệt phối."

Người chung quanh nghe được câu này , đều cảm thấy đầu không ngừng.

"Tiểu Vũ , ta luôn cảm giác có chút lạ." Mục Tư Ngữ cảm nhận được Lâm Vũ ánh mắt , vừa mừng rỡ vừa ngỡ ngàng mà cúi thấp đầu , càng làm cho nàng tăng thêm vài phần nị lực , Lâm Vũ thậm chí còn có thể nghe được bốn phía nغم nước nuốt tiếng.

"Không trách , không trách!" Lâm Vũ lấy lại tinh thần , "Như vậy rất tốt , cũng đừng đổi , cứ như vậy xuyên đi , chúng ta lại đi chọn mấy bộ , thuận tiện mang mấy bộ cho Lan tỷ các nàng."

"Ừm."

Sau đó tại nhân viên bán hàng dưới sự hướng dẫn , Lâm Vũ lần nữa lựa chọn mấy khoản , đều là lấy màu trắng làm chủ , bất đồng chỉ có một chút hoa văn mà thôi , lại hỏi thăm nhân viên bán hàng , đem Diệp Tầm Lan , Lâm Ánh Tuyết cùng Lưu Minh Nguyệt khí chất dung mạo phân biệt đại thể miêu tả một chút , tại nhân viên bán hàng theo đề nghị , cho mỗi người mua mấy bộ.

Thanh toán thời điểm , Lâm Vũ xuất ra một chai Linh dịch , kết quả chủ quán còn tìm trở về mấy vạn lượng ngân phiếu , có thể thấy Linh dịch tại nơi này còn là rất đáng tiền , nếu không trong tiệm này cũng sẽ không đồng ý dùng Linh dịch thanh toán.

Lâm Vũ cầm đến ngân phiếu , xuất ra hai tấm một ngàn lượng , cho trước kia hai cái nhân viên bán hàng coi như tiền trả nước , tại nhân viên bán hàng hớn hờ vui mừng tiếng cảm tạ trung , mang theo Mục Tư Ngữ rời đi nhà này tiệm bán quần áo.

Kêu một chiếc xe ngựa , trực tiếp chạy về phía Võ Đang khách sạn.

"Lâm huynh , đệ muội , hai người các ngươi , như thế đổi bộ quần áo , liền cùng biến thành người khác giống như ?" Lâm Lâm Vũ vừa vào khách sạn , liền nghe được cổ xưa phong cách kia khoa trương thanh âm , "Đặc biệt là đệ muội , thay lối ăn mặc này , tuyệt đối phải đem chúng ta Võ Đang đệ nhất mỹ nữ hất ra hai con đường!"

Mục Tư Ngữ sắc mặt đỏ bừng ôm lấy Lâm Vũ cánh tay , lấy nàng tính tình , nơi nào chịu được lời như vậy ?

"Này có gì đáng kinh ngạc ?" Lâm Vũ liếc hần hực mắt , mang theo Mục Tư Ngữ đi tới cổ xưa phong cách đối diện ngồi xuống , cho mình cùng Mục Tư Ngữ phân biệt rót ly trà sau đó , mới tiếp tục mở miệng nói chuyện: "Đúng rồi , các ngươi Võ Đang đệ nhất mỹ nữ là ai ?"

"Đương nhiên là chúng ta Đại sư tỷ rồi , ta lúc trước cho là , Đại sư tỷ là trên thế giới đứng đầu cô gái đẹp , nhưng bây giờ thấy đệ muội , nói thật , đệ muội thay bộ này trang phục sau đó , thật đúng là muốn so với nàng hơn một chút." Nói đến mỹ nữ , cổ xưa phong cách lộ ra so với ai khác còn tích cực , "Về phần chúng ta Đại sư tỷ là ai mà.. Dạ , đó chính là!"

Vừa nói liền chỉ hướng rồi đại môn phương hướng..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Tô Nguyệt Hàn

Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ theo cổ xưa phong cách chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một vị quần áo trắng nữ lên đi vào khách sạn, nhìn vị nữ tử này sắc đẹp, Lâm Vũ đoán cũng biết, vị nữ tử này chính là cổ xưa phong cách trong miệng Đại sư tỷ.

Đi qua tiểu Y điều tra, đàn bà này thậm chí có luyện khí hóa đệ lục trọng tu vi, mà cổ xưa phong cách nói cũng không tệ, người đàn bà này quần áo trắng như tuyết, tướng mạo cực đẹp, yên lặng như tiên tử, trên lưng đeo một cây trường kiếm, càng là vì nàng tăng thêm vài phần anh khí, vừa vào cửa tựa như cùng mới vừa rồi Mục Tư Ngữ giống nhau, hấp dẫn vô số ánh mắt.

Sắc đẹp cùng bên người Mục Tư Ngữ, đúng là sán sán với nhau.

"Tô sư tỷ, nơi này!" Cổ xưa phong cách đột nhiên phát tay nói.

Lâm Vũ không khỏi hơi sững sờ, người này chẳng lẽ không sợ bị vây công? Vấn đề là vị này kêu Tô Nguyệt Hàn nữ tử sẽ đáp ứng?

Nhưng mà cái ý nghĩ này mới vừa bốc lên, liền đem trước lời trong lòng thu về, Tô Nguyệt Hàn nghe được cổ xưa phong cách thanh âm sau, hồi mâu vừa nhìn, lại nhẹ nhàng bước liên tục mà đi tới, cùng Lâm Vũ mấy người bọn hắn ngồi ở cùng bàn.

Nhưng là nhìn nhiều Lâm Vũ mấy lần.

"Cổ sư đệ, đây chính là người nói vị bằng hữu kia Lâm Vũ? Vị tỷ tỷ này chắc là Mục Tư Ngữ rồi hả?" Tô Nguyệt Hàn môi anh đào khẽ nhếch, thanh âm uyển chuyển du dương, rõ ràng êm tai.

"Chính là, nếu sư tỷ đã biết, ta sẽ không giới thiệu." Cổ xưa phong cách thay đổi ngày xưa cả nhõng, vậy mà có vẻ hơi câu nệ: "Lâm huynh, Tô sư tỷ là tới tìm người, có một việc muốn người hỗ trợ?"

"Muốn ta hỗ trợ?" Lâm Vũ nhướn mày một cái.

Này hát lại vừa là vậy một ra?

Đối phương một cái luyện tinh hóa đệ cửu trọng cao thủ, tu vi so với chính mình suốt cao hơn ba đẳng cấp, đã biết sao chút thực lực có thể giúp được năng? Chẳng lẽ là... Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

"Lâm công tử, bị kẹt tại luyện tinh hóa đệ cửu trọng đỉnh phong đã suốt ba năm, một mực không thể đột phá, nghe Lâm công tử được đến một vị đại năng người truyền thừa, chẳng biết có được không có độ chưởng đan, nếu như có, mong rằng Lâm công tử bỏ những yêu thích, ta ra giá cao mua." Tô Nguyệt Hàn nhìn Lâm Vũ, hơi hơi nói.

Tô Nguyệt Hàn đây cũng là chuyện không có biện pháp, nàng tư chất xác thực rất cao, tại luyện tinh hóa khí giai đoạn, tu luyện hiệu suất để cho sở hữu sư huynh đệ đều chỉ có ghen tị phần, có thể đến luyện tinh hóa đệ cửu trọng đỉnh phong sau đó, tu vi làm thế nào cũng không chiếm được tiến thêm, căn bản không giống như là bị bình cảnh kẹt lại.

Đi qua trong môn phái tiền bối nghiên cứu, có lẽ đã thất truyền độ chưởng đan có khả năng giải quyết.

Mặc dù không có tuyệt đối nắm chặt, nhưng không thử một chút cũng không ai biết, có thể vấn đề lại tới, loại đan dược này đã sớm thất truyền, chỉ có một chút trong điển tịch có liên quan giới thiệu.

"Không có." Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu.

Trong hệ thống ngược lại là có thể hỏi đoán ra độ chưởng đan, Lâm Vũ cũng hỏi đoán nổi.

Nhưng đây chính là độ chưởng đan! Làm người đột phá tỷ lệ đến gần vô hạn ở mười phần độ chưởng đan! Đây nếu là lấy ra, mình có thể hay không an toàn về nhà, còn muốn đánh một cái rất lớn dấu hỏi!

Thậm chí thấy Diêm Vương, còn không biết mình là chết như thế nào!

"Vây... Thi thật là đáng tiếc." Tô Nguyệt Hàn lộ ra một tia thất lạc thần sắc, "Lâm công tử, quấy rầy."

Vừa nói liền đứng dậy rồi đi.

"Chủ nhân, năng tình trạng có chút đặc thù, người mau kêu ở năng, cái vấn đề này người chỉ cần năng đây một cái mạch sẽ biết, người có thể giúp năng giải quyết, cũng không cần dùng độ chưởng đan!" Tiểu Y lập tức đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ thờ ơ không động lòng.

Một viên đột phá luyện tinh hóa khí độ chưởng đan giá trị, đối với chính mình mà nói đã không coi vào đâu, lấy Tô Nguyệt Hàn tư chất, phái Võ Đang tuyệt đối sẽ không để mặc cho tên đệ tử này bắt kê, tại trong ba năm này khẳng định tìm được không ít cao nhân.

Nhiều như vậy cao nhân đều không thể giải quyết, như tự mình giải quyết Tô Nguyệt Hàn vấn đề, chỉ sợ ở tại hoa hạ Tu Tiên giới nổi danh, vạn nhất bị người cô ý để mất tới, phiền toái có thể to lắm.

Trong thế tục cổ võ giới, bởi vì Lâm Vũ Không Gian Dị Năng, không dám hành động thiếu suy nghĩ, thậm chí còn không dám đối với hắc thân hữu hạ thủ, thế nhưng... Lâm Vũ Không Gian Dị Năng là giả mạo, tại người tu tiên trong mắt căn bản cũng không phải là một chuyện.

"Chủ nhân, người nhưng là học y, một mực lấy chăm sóc người bị thương làm nhiệm vụ của mình, như vậy cố kỵ, sẽ để cho người nói tâm không yên!" Tiểu Y khuyên nhủ, "Người nhanh lên một chút gọi lại năng a."

"Người một cái đứa ngốc, ta không phải mới vừa đã hẹn năng?"

"Híc, người đối năng nháy mắt vài cái mắt là ý gì?" Tiểu Y vẫn là cảm thấy không hiểu, mặc dù Lâm Vũ tại trước mặt năng không có bất kỳ bí mật, nhưng năng cũng sẽ không rảnh rỗi không việc gì mỗi ngày đi điều tra Lâm Vũ nội tâm ý tưởng, nhưng bây giờ không nghĩ điều tra cũng phải dò xét.

"Nguyên lai là như vậy, nhân loại các người tiếng lóng, ta có thời điểm ta thật không hiểu nổi, người bởi vì năng có xem hiểu?"

"Yên tâm đi, năng đã xem hiểu, không thấy năng tìm chương quỹ muốn giữa một căn phòng sao.."

Thức ăn rất nhanh dâng đủ, ba người ăn cơm, bên ngoài vẫn là ban ngày, lại đã đến tám giờ tối, cổ xưa phong cách đã sớm giúp Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đem căn phòng mở tốt, cổ xưa phong cách còn muốn mang theo Lâm Vũ bọn họ đi dạo một vòng, nhưng Lâm Vũ lại mượn cớ muốn nghỉ ngơi một chút, liền mang theo Mục Tư Ngữ trở về phòng.

Bởi vì đối một cái hoàn cảnh mới, hơn nữa Mục Tư Ngữ đối thân trang phục, khiến năng mị lực càng là tăng lên không chỉ một cấp bậc, hơn nữa Mục Tư Ngữ nhìn Lâm Vũ lối ăn mặc này, cũng trái tim run lấy bấy, cho nên hai người một lần phòng, còn chưa kịp quan sát căn phòng, Mục Tư Ngữ liền bị Lâm Vũ cản thất lưng ôm lấy, đi nhanh đến mép giường.

"Tur ngữ, người thật đẹp!" Lâm Vũ nhẹ nhàng đem Mục Tư Ngữ đặt lên giường, phục đến bên tai năng nhẹ giọng nói.

"Tiểu Vũ..." Mục Tư Ngữ mặt mang mác cỡ đó bưng mà bị lạc, chủ động kéo lên Lâm Vũ cổ, cũng dâng lên chính mình cặp môi thơm.

Rất nhanh, trong căn phòng liền vang lên Lâm Vũ thờ dốc cùng Mục Tư Ngữ cao vút than nhẹ, Mục Tư Ngữ càng là khó được chủ động lên, hai người diễn ra nhân loại nguyên thủy nhất tư thái...

Cho đến nửa đêm mười hai giờ, làm xong giữa vợ chồng chính sự, chính rảnh rồi buồn chán ngồi ở trong phòng nói chuyện phiếm hai người, đột nhiên nghe phía bên ngoài tiếng gõ cửa, Mục Tư Ngữ thấy Lâm Vũ ngồi ở đại sư trên ghế thờ ơ không động lòng, liền thả tay xuống dang trà ly, đứng dậy mở cửa.

"Tur ngữ tỷ tỷ, xin hỏi Lâm công tử có ở đây không?" Tô Nguyệt Hàn thấy mở cửa là Mục Tư Ngữ, liền lập tức hỏi tới Lâm Vũ hướng đi.

"Tô cô nương, xin hỏi người tìm hắc có chuyện gì không?" Mục Tư Ngữ khách khí hỏi.

"Tur ngữ, để cho năng đi vào đi." Lâm Vũ phân phó Mục Tư Ngữ một tiếng.

Ám đạo chính mình suy đoán không tệ, trước tại khách sạn phòng khách thời điểm, đối với năng chớp ba cái mắt, ý tứ chính là để cho năng canh ba thời điểm tìm đến mình, năng thật đúng là có thể xem hiểu.

Mục Tư Ngữ lễ phép tránh ra thân hình, khách khí nói: "Mời vào."

"Chủ nhân, ta không thể không bội phục các người, nháy mắt vài cái mắt liền hoàn toàn biết rõ đối phương muốn nói gì!" Tiểu Y không tránh khỏi khen ngợi.

Lâm Vũ cười một tiếng, không nói gì.

Mục Tư Ngữ môn đóng cửa phòng lại sau, trở về phòng cho Tô Nguyệt Hàn ngâm ly trà.

"Cám ơn." Tô Nguyệt Hàn nhận lấy ly trà, thân nhấp một miếng, liền nói với Lâm Vũ nổi lên chính sự: "Lâm công tử, người để cho ta lúc này tới, có phải hay không liên quan tới độ chưởng đan chuyện, nếu như Lâm công tử thật có độ chưởng đan, ta nguyện ý ra giá cao mua."

"Không có ai biết người qua đây chứ ?" Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Tô Nguyệt Hàn nhẹ lay động đầu đẹp: "Lâm công tử xin yên tâm, nguyệt hàn mặc dù ra đời không lâu, nhưng điểm này vẫn có thể chú ý."

"Độ chướng đan ta không có." Lâm Vũ mà nói để cho Tô Nguyệt Hàn trong bụng run lên, về sau lại nghe được hần lời nói xoay chuyển: "Người trước mắt vấn đề, độ chướng đan căn bản là vô dụng, bất quá..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Biện pháp giải quyết

Lâm Vũ nói tới chỗ này, dừng một chút, tiếp tục nói: "Tô cô nương, thứ cho ta nói thẳng, ta cảm giác người tình trạng không giống kẹt ở bình cảnh lên, tình huống có chút đặc thù, nếu như không để ý mà nói, có thể hay không để cho ta giúp người kiểm tra một chút ?"

"Người làm sao thấy được ?" Tô Nguyệt Hàn hơi lộ ra kinh ngạc hỏi.

Không có độ chướng đan, năng hiện tại vấn đề căn bản không có thể giải quyết, cho dù có độ chướng đan, cũng không nhất định có thể giải quyết, nàng đã không ôm bất kỳ hy vọng gì, nhưng hôm nay Lâm Vũ liếc mắt liền nhìn ra nàng không phải kẹt ở bình cảnh lên, không khỏi lại làm cho nàng dấy lên một tia hy vọng.

"Người tự làm ta có một loại đặc thù sức quan sát, có thể hay không đưa tay cho ta ?"

Tô Nguyệt Hàn do dự một chút, liền gật đầu một cái, theo lời đưa tay ra, Lâm Vũ cũng đi theo đưa tay ra, khoác lên nàng trên cổ tay ngọc, cũng y theo tiểu Y đề nghị truyền vào một đạo chân khí, rất nhanh, liền tìm được vấn đề chỗ ở.

"Thì ra là như vậy!" Lâm Vũ thu tay về, "Tô cô nương, hiện tại vấn đề ta có thể giải quyết, chỉ bất quá..."

Tô Nguyệt Hàn trước mắt trạng thái, có thể đột phá đó mới là cái chuyện lạ!

Nói trắng ra là, Tô Nguyệt Hàn kinh lạc, có hết mấy chỗ giống như một cái cái phễu, cái phễu lỗ rì còn rất nhỏ, đơn giản mà nói liền so với lỗ kim không lớn hơn bao nhiêu, cái này ở bình lúc không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì bình thường vận chuyển chân khí mà nói, chân khí cũng sẽ không tại trong kinh mạch dừng lại quá lâu.

Mặc dù có chút lọt xuống, thế nhưng cái cái phễu cũng sẽ không lộ ra bao nhiêu, cho nên hần căn bản không cảm giác được.

Võ Đang những thứ kia tiền bối, đang dùng chân khí điều tra nàng tình huống thời điểm, căn bản là không có chú ý tới kia lọt xuống một chút xíu chân khí, cho nên mới nghĩ mãi mà không ra.

Thế nhưng muốn đột phá đến luyện khí hóa thần bước đầu tiên là muốn đem trong đan điền toàn bộ súc mẫn chân khí, dù là lọt xuống 1% thậm chí 0,1%, cũng sẽ bởi vì chân khí số lượng không đủ mà không có cách nào đột phá.

Cho nên hần vô luận như thế nào tu luyện đều là phí công.

Cái vấn đề này Lâm Vũ có thể giải quyết, nhưng dưới mắt còn có một cái vấn đề.

"Chỉ tuy nhiên làm sao ? Lâm công tử, nếu như người có thể giải quyết ta vấn đề, cần gì vật liệu, chỉ cần ta có thể làm cho đến, tuyệt không hai lời." Tô Nguyệt Hàn vội vàng đạo.

"Chẳng qua chỉ là một cái nhắc tay mà thôi, vật liệu cũng không cần bao nhiêu, tùy tiện cho điểm Linh dịch đều được, dụng phải ta cũng coi là vừa gặp cơ hội, người không thể đột phá nguyên nhân là..." Lâm Vũ đem Tô Nguyệt Hàn đại thể tình trạng giới thiệu một phen sau, liền từ không gian truyền thừa lấy ra âm dương châm châm hộp, đạo: "Cởi quần áo, nằm úp sấp lên giường."

"Chuyện này... Người... Sĩ khả Sát bất khả Nhục! Tính ta nhìn lầm người!" Tô Nguyệt Hàn giận đến mảy liễu dựng thẳng, đứng dậy liền muốn đi ra ngoài.

"Người nha đầu này muốn đi đâu ? Ta bây giờ mặc dù có cách y châm cứu năng lực, nhưng người tình huống quá mức đặc thù, nếu như xảy ra vấn đề ta có thể phụ trách không dậy nổi, bệnh không tránh y người không biết sao ?" Lâm Vũ vạn phần không lời nói, "Nếu người để ý, vậy coi như xong đi."

Nói xong , liền đem châm hộp thu hồi không gian truyền thừa.

Lâm Vũ phải làm , chính là dùng âm dương châm ở trong âm châm đưa nàng những thứ kia cái phễu tạm thời bịt lại , đột phá luyện khí hóa thần lúc , kinh mạch sẽ có một lần trọng tổ , vì vậy chỉ cần chờ nàng đột phá , liền vấn đề gì đều giải quyết.

Âm châm vốn là so với dương châm khó hơn gấp mấy lần , dùng tốt ngược lại thì thôi , vạn nhất dùng được quá mức , phiền toái có thể to lắm!

Cho nên Lâm Vũ không dám đi cách y châm cứu , hơn nữa âm châm vô cùng tiêu hao tinh lực , Tô Nguyệt Hàn nếu không muốn , Lâm Vũ cũng sẽ không miễn cưỡng , chính mình vừa không có cảm khuôn mặt dân người ta mong lạnh ham mê.

"Người để cho ta cõi quần áo , là vì giúp ta châm cứu ?" Tô Nguyệt Hàn dừng bước , xoay người nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

"Nếu không đây?" Lâm Vũ nhàn nhạt liếc nàng liếc mắt , "Nếu như người thật để ý cũng không có quan hệ , đợi thêm vài năm , chờ ta gia tư ngữ y thuật đề cao sau đó , để cho nàng đến giúp người châm cứu cũng có thể."

Tô Nguyệt Hàn trầm mặc xuống , nếu như Lâm Vũ là một cái nữ , nàng tuyệt đối không ngại chút nào , có thể hết lần này tới lần khác là một nam nhân , bệnh không tránh y đạo để ý đến nàng đương nhiên biết , nhưng ở trước mặt một người đàn ông cõi quần áo , để cho nàng cái này hoàng hoa đại khuê nữ như thế nào cõi mở ?

Do dự hồi lâu , tu vi lên sự tình vẫn là chiến thắng hết thảy , Tô Nguyệt Hàn khẽ cắn hàm răng , một đôi ngọc thủ run rẩy bắt đầu hiểu chính mình đại lung.

"Tiểu Vũ , chẳng lẽ không có những biện pháp khác sao?" Mục Tư Ngữ nhìn Tô Nguyệt Hàn đáng vẻ , thật sự không đành lòng , lần nữa hỏi dò Lâm Vũ.

"Những biện pháp khác ? Đương nhiên là có." Lâm Vũ gật đầu nói.

"Vậy người tại sao không nói ?" Tô Nguyệt Hàn dừng tay lại lên động tác , đối với Lâm Vũ trợn mắt nhìn.

Nếu như không là Mục Tư Ngữ đột nhiên hỏi như vậy một câu , thân thể của mình sẽ bị người đàn ông này cho thấy hết.

"Đây là đứng đầu bốn chuyện phương pháp , tiêu hao chi phí cũng thấp nhất , những biện pháp khác , chi phí không sai biệt lắm là một viên độ chưởng đan gấp bốn năm lần , người muốn lựa chọn mà nói ta cũng không miễn cưỡng." Lâm Vũ thờ ơ nhún nhún vai , "Nếu như các người Võ Đang xuất nổi cái giá này , ta cũng tiết kiệm chuyện , người cho rằng là chữa khỏi người ta có thể dễ dàng đi nơi nào ?"

"Vậy... Vậy cần bao nhiêu ?" Tô Nguyệt Hàn thấp giọng hỏi.

"Một chai phục mạch đan , sáu mươi viên linh thạch thượng phẩm , có thể dùng linh tài thay thế , nhưng ta không muốn đan dược thành phẩm cùng pháp khí." Lâm Vũ trực tiếp bỏ thêm hai thành lợi nhuận , nói thế nào cũng phải chính mình kiếm chút.

Loại đan dược này có thể là loại trừ luyện tinh hóa khí kỳ độ chưởng đan ở ngoài , giá cả cao nhất đan dược , giá cả không sai biệt lắm là độ chưởng đan tứ thành , nhưng một lần hồi đoái ít nhất phải hồi đoái mười viên , nếu đúng như là hồi đoái độ chưởng đan có thể giải quyết , Lâm Vũ ngược lại là có thể thu một viên đan dược giá tiền , còn lại còn có thể giữ lại.

Nhưng vấn đề là độ chưởng đan không giải quyết được Tô Nguyệt Hàn trên người vấn đề , phục mạch đan giữ lại còn chiếm địa phương , khẳng định thu một lò chi phí , hơn nữa , một viên phục mạch đan cũng không giải quyết được Tô Nguyệt Hàn vấn đề.

Độ chưởng đan tại trong hệ thống giá trị nhưng là 100 triệu truyền thừa điểm , cũng chính là mười viên linh thạch thượng phẩm , trong này còn không bao gồm hệ thống thu về kia hai thành giá chênh lệch , mà phục mạch đan một viên cũng phải 40 triệu truyền thừa điểm , một lò chính là bốn cái ức , tính cả hệ thống giá chênh lệch , Võ Đang phải xuất ra năm mươi viên linh thạch thượng phẩm , mới sẽ không để cho Lâm Vũ lỗ vốn.

Thật ra thì nguyên nhân chủ yếu nhất , vẫn là loại đan dược này dùng thích hợp phạm vi rất nhỏ , tu bổ công hiệu cũng thấp , nhưng tu bổ Tô Nguyệt Hàn kinh lạc hoàn toàn không có vấn đề , có thể là bởi vì tài liệu rất đắt , hoặc là thật khó luyện chế. Mới có cao như vậy giá cả.

"Mắc như vậy à? Ta có thể không thể mua một viên ?" Tô Nguyệt Hàn phỏng đoán chắc chắn sẽ không tiện nghi đi nơi nào , nhưng như thế cũng không nghĩ đến sẽ có mắc như vậy!

Giá trị sáu trăm ngàn linh thạch vật liệu , mà lấy Vũ đương gia nghiệp , cũng sẽ toàn bộ không được nhúc nhích , có thể phái Võ Đang có thể sẽ vì một người đệ tử hao hết lớn như vậy tài lực sao? Điều này hiển nhiên là không có khả năng!

"Một viên căn bản không giải quyết được trên người của người vấn đề , ít nhất yêu cầu sáu bảy viên mới được , để cho an toàn , người mua một chai là thích hợp nhất , những đan dược này là ta sự phụ lưu lại , ta không có khả năng miễn phí cho người dùng." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Nhưng là... Ta không mua nổi!" Tô Nguyệt Hàn lại bắt đầu cõi quần áo.

"Chủ nhân , mau gọi nàng dừng lại , lần này người thật đụng vào đại vận , có đại thu hoạch rồi!" Tiểu Y lập tức nhắc nhở Lâm Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Tu Tiên giới tình báo

"Ngừng!" Được đến tiểu Y nhắc nhở Lâm Vũ, lập tức gọi lại Tô Nguyệt Hàn, "Phục mạch đan ta có thể cho ngươi, nhưng ta muốn trên người của ngươi một kiện đồ vật."

"Ngươi muốn gì đó? Trên người của ta căn bản không có mua được phục mạch Dandong tây." Tô Nguyệt Hàn lần nữa dùng tay lại lên động tác, nghi ngờ không hiểu nhìn Lâm Vũ.

"Hạt châu này ngươi từ nơi này được đến?" Lâm Vũ chỉ chỉ nàng trên đai lưng treo một hạt châu.

Trước cũng không có chú ý tới, đi qua tiểu Y nhắc nhở, Lâm Vũ mới phát hiện, hạt châu này liền cùng tiểu Thanh trước đây không lâu tại Ngọa Long Sơn lên tìm tới hạt châu kia không sai biệt lắm, chỉ là màu sắc khác nhau.

Tại Ngọa Long Sơn lên, tiểu Thanh tìm tới viên kia là màu tím, mà này một viên nhưng là màu thủy lam.

Nếu không phải Tiểu Y nhắc nhở, Lâm Vũ căn bản liền muốn không dậy nổi chuyện này.

"Đây là ta hai năm trước tại thế tục trung lịch luyện lúc, tại một chỗ trong núi hoang trong lúc vô tình tìm tới, này tựa hồ không phải là cái gì linh tài, cũng không phải là cái gì pháp khí, ta nhỏ máu nhận chủ hấn cũng không phản ứng, chẳng qua là cảm thấy đẹp mắt, vẫn đeo ở trên người." Tô Nguyệt Hàn nó thật đạo.

"Ta dùng một chai phục mạch đan, đổi lấy ngươi hạt châu này, ngươi xem coi thế nào?"

"Chuyện này... Hạt châu này chỉ là một viên bình thường thạch châu mà thôi, căn bản không có tác dụng gì, ngươi chắc chắn chứ?"

"Ta nói thiệt cho ngươi biết đi, thật ra thì hạt châu này coi như là một loại đặc thù linh tài, ta cũng không biết hấn giá trị là bao nhiêu, cho nên muốn lấy về nghiên cứu một chút, khoản giao dịch này rốt cuộc là ta kiếm được cũng là ngươi kiếm được, tâm lý ta không có một cái đáy, có nguyện ý hay không đổi, ngươi lựa chọn đi." Lâm Vũ trực tiếp đem quyền lựa chọn giao cho Tô Nguyệt Hàn.

"Ta nguyện ý đổi." Tô Nguyệt Hàn ngược lại không có chút gì do dự, trực tiếp đem hạt châu này tính cả đồ treo tường cùng nhau gỡ xuống, giao cho Lâm Vũ.

Đối với nàng mà nói, hạt châu này chỉ là một món đồ trang sức mà thôi, so với chính mình trong tu luyện vấn đề, căn bản cũng không phải là một chuyện.

Lâm Vũ tiếp đi tới nhìn một chút, quả nhiên là cùng mình trước được viên kia hạt châu màu tím chất liệu giống nhau, chỉ là trong này năng lượng thuộc tính có chút bất đồng, biết rõ tiểu Y hiện tại sẽ không nói cho chính mình, cho nên hỏi liên tục đều lười phải hỏi, trực tiếp thu hồi không gian truyền thừa.

Cũng hỏi đoán ra một chai phục mạch đan cho Tô Nguyệt Hàn.

"Lâm công tử, bất kể như thế nào, ta còn là cảm ơn ngươi, nếu như không có gặp phải ngươi, ta trong tu luyện vấn đề khả năng vĩnh viễn cũng không giải quyết được." Tô Nguyệt Hàn cầm đến phục mạch đan sau đó, thấy mình trong tu luyện vấn đề đã có thể giải quyết, cả người tựa hồ cũng buông lỏng rất nhiều.

Tựa như cùng trên người đè thiên quân gánh nặng, vào giờ khắc này hoàn toàn tháo xuống, chuyện này đối với nàng về sau tu luyện tuyệt đối có trăm hại mà không một lợi.

"Chúng ta là công bình giao dịch, không có gì cảm ơn với không cảm ơn, thật ra thì ta đánh đáy lòng muốn cho ngươi làm lựa chọn thứ nhất." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Tô Nguyệt Hàn một trương trắng nõn mặt non nót nhất thời trở nên đỏ bừng, giận Lâm Vũ liếc mắt, đứng dậy bước nhanh chạy ra căn phòng, thiếu chút nữa đụng đầu vào cửa phòng.

Lâm Vũ nhìn nàng chạy trốn chết bóng lưng, lắc đầu cười một tiếng, cô nương này, cũng không phải khó khăn như vậy lấy đến gần mà..

Cổ xưa phong cách cùng Viên Hồng bảo bởi vì phải xử lý một vài sự vụ , sáng sớm ngày thứ hai , hướng Lâm Vũ cáo lỗi một tiếng sau liền vội vã rời đi , Lâm Vũ đối với cái này sẽ không để ý , dù sao võ đạo đại hội còn có mấy ngày , liền mang theo Mục Tư Ngữ tại tòa thành trì này bên trong đi lang thang.

Võ Đang bí cảnh cái gì cũng tốt , môi trường tự nhiên càng là so với địa cầu mạnh vô số lần , cũng khó trách những thứ kia người tu tiên sẽ chọn ở chỗ này ẩn tu , duy nhất chưa đủ chính là không có ban ngày cùng ban đêm phân chia.

Đây đối với người tu hành mà nói thật ra thì cũng không phải là cái gì vấn đề , nhưng đối với trên địa cầu sinh sống hai mươi mấy năm Lâm Vũ mà nói , luôn cảm giác nơi nào có chút ít không có thói quen.

Hai người nếu là nhìn đến thích hợp đồ vật , không nói hai lời chính là mua , dù sao những thứ này cũng không quý , lúc rảnh rồi sau hai người an vị tại trong quán trà uống trà , thu thập được một ít liên quan tới võ đạo đại hội tin tức.

Thật ra thì võ đạo đại hội danh tự này , chẳng qua là trong thế tục cách gọi mà thôi , ở chỗ này còn có một cái thích hợp hơn tên: Luận đạo đại hội.

Tại luận đạo trong đại hội , chủ yếu nhất một cái mắc xích , chính là sẽ có mấy đại môn phái cao nhân tự mình khai đàn giảng đạo , một điểm này ngược lại bị Lâm Vũ hoàn toàn xem nhẹ , những cao nhân này lợi hại không giả , nhưng bọn hắn có thể so với truyền thừa trong hệ thống cao cấp nhất lão sư ?

Giảng đạo sau đó , chính là thu học trò rồi , Nga Mi , Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Võ Đang cũng sẽ công khai chọn lựa đệ tử , chỉ cần ở mảnh này trong bí cảnh người , bất kể là dân bản địa vẫn là tới tham gia luận đạo đại hội người ngoại lai , đều có tư cách đi tham gia tam đại môn phái chọn lựa.

Một điểm này giống vậy bị Lâm Vũ cho xem nhẹ.

Trừ lần đó ra chính là thị trường giao dịch , Lâm Vũ đối với cái này ngược lại vẫn có hai phần hứng thú , vừa vận thừa cơ hội này , hiểu một chút Võ Đang bí cảnh một khối này thị trường , nói không chừng có thể từ đó kiếm một món tiền lớn!

Trừ lần đó ra , Linh Nguyên Đan đấu giá , cũng phải để cho Hứa Phong đăng lên nhật báo rồi.

Ngược lại có một cái tình báo đưa tới Lâm Vũ chú ý , liền là trên địa cầu loại trừ Nga Mi , Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Võ Đang này ba cái Tu Tiên môn phái ở ngoài , còn có một cái cường đại hơn Tu Tiên thế lực , cái kia thế lực tên , gọi là: Côn Luân!

Theo thu thập được tình báo rõ ràng , Côn Luân bí cảnh cũng xưng là Côn Luân tiên cảnh , diện tích cực lớn , không sai biệt lắm có nửa địa cầu lớn nhỏ , miêng người so với cái này chút ít bí cảnh cũng không biết nhiều hơn gấp bao nhiêu lần , tu luyện hoàn cảnh càng là so với tam đại môn phái bí cảnh tốt hơn rất nhiều!

Chỉ bất quá Côn Luân tiên cảnh người , đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện tại trong mắt thế nhân , bọn họ chọn lựa đệ tử , trực tiếp tại Côn Luân trong tiên cảnh là được , hiện tại cũng không có ai biết Côn Luân tiên cảnh cửa vào đến cùng tại kia.

Toàn bộ Côn Luân tiên cảnh , tựa hồ tựa là Tu Tiên giới một điều bí ẩn , Côn Luân tiên cảnh tình huống bây giờ đến cùng thế nào , có người nói bên trong đã không có người , có người chính là nói Côn Luân tiên cảnh liên tiếp một tình cầu khác... Tóm lại đủ loại phiên bản suy đoán đều có , dù sao không có một cái có chân thực căn cứ.

Mang theo Mục Tư Ngữ ở chỗ này đi lang thang rồi chừng mấy ngày , hai người ở chỗ này chụp được không ít hình ảnh , mặc dù nơi này không có điện lực thiết bị , nhưng Lâm Vũ trước khi tới liền nghe đi theo cổ xưa phong cách đề nghị , mang theo đủ di động nguồn điện , điện thoại di động một tín hiệu không sao cả , chỉ cần có thể chụp hình là được.

Tại luận đạo đại hội bắt đầu một ngày trước , cổ xưa phong cách cuối cùng xuất hiện lần nữa , cùng với đồng hành , còn có Viên trần đầy , phương gia cùng Viên Hồng bảo.

"Lâm huynh , thật sự xin lỗi , chúng ta đều có sự tình trong người , chậm trễ người và đệ muội , ta ở chỗ này cho người bồi cái không phải." Viên Hồng bảo vừa thấy được Lâm Vũ , liền trực tiếp bắt đầu nói xin lỗi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Không việc gì , chúng ta hiện tại đi truyền đạo phong sao?"

Truyền đạo phong chính là luận đạo đại hội tổ chức địa điểm , rồi tòa thành trì này không sai biệt lắm có một trăm dặm , ở nơi này mấy ngày , đã có rất nhiều người thuê xe ngựa đi qua , Lâm Vũ nếu không phải là bởi vì cổ xưa phong cách cũng đã sớm nói sẽ tới đón hắn cùng Mục Tư Ngữ , khả năng hiện tại đã tại truyền đạo ngọn núi.

"Được , com nước xong chúng ta tự xuất phát." Viên Hồng bảo làm ra an bài , gọi tới tiểu nhị điểm một bàn thức ăn.

Viên trần đầy chính là kéo Mục Tư Ngữ tại bình thường vừa nói lặng lẽ nói.

Đang dùng com thời điểm , phương gia đột nhiên nghĩ tới một chuyện: "Lâm huynh đệ , người có phải hay không có một vị bằng hữu kêu Hứa Phong ?"

Phải hắn là huynh đệ của ta , hiện tại đã tới sao ?" Lâm Vũ hỏi...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Võ Đang truyền đạo phong

"Hắn đại khái tại hai ngày trước lại tới, chẳng qua là ta không biết người đến cùng còn ở đó hay không nơi này, cho nên không có trực tiếp nói với hắn, hắn hiện tại hẳn là đi truyền đạo ngọn núi." Phương gia đạo.

Lâm Vũ gật đầu một cái, đan dược sự tình, cho tới nay đều là hắn tại tổ chức, là thời điểm tìm hắn thương lượng một chút, bất quá đã đến nơi này, dù sao chỉ cần đến truyền đạo phong liền có thể gặp được Hứa Phong bản thân, cũng không gấp ở đây nhất thời.

Có thể nói đi nói lại thì, đầu giá đan dược có thể hay không kiếm, Lâm Vũ đã không ôm bất kỳ hy vọng nào, thậm chí đã có lỗ vốn dự định, nhưng cái này cũng không quan hệ, tựu làm bán cho Hứa Phong một cái nhân tình.

Đi qua mấy ngày nay điều tra, Lâm Vũ đối với bên này thị trường cũng có một cái đại khái hiểu, Linh Nguyên Đan tại Tu Chân Giới cũng là một loại rất khuyết thiếu đan dược, nhưng địa cầu Tu Chân Giới vật liệu cần cỗi, người tu chân phổ biến mà nói đều tương đối nghèo, đan dược không bán được giá tiền cao.

Cho dù đổi lấy linh tài, mặc dù cũng có thể kiếm không ít, lại không đạt tới Lâm Vũ dự trù.

Trước giúp Tô Nguyệt Hàn giải quyết nạn tu luyện vấn đề lúc, Lâm Vũ đem một chai phục mạch đan khai ra sáu mươi viên linh thạch thượng phẩm giá cả, trên thực tế là bởi vì Lâm Vũ kinh nghiệm chưa đủ, trực tiếp án trong hệ thống đổi phương thức, nếu như lấy linh thạch tại người tu chân trên thị trường sức mua để tính, tối đa cũng chỉ tương đương với bảy tám viên linh thạch trung phẩm, suýt chệnh lệch gần một nghìn lần.

Cũng khó trách Tô Nguyệt Hàn lại nói không mua nổi.

Cũng không phải là sở hữu linh tài đều so với hệ thống tiện nghi một ngàn lần, thậm chí có chút ít linh tài so với trong hệ thống còn muốn quý rất nhiều, chung quy thị trường bất đồng, nhu cầu cũng bất đồng, đương nhiên, ít nhất có 99% vật liệu muốn so với truyền thừa trong hệ thống tiện nghi rất nhiều.

Đơn giản mà nói, nếu như đem hệ thống cũng so sánh một cái thị trường, kia hệ thống thị trường cùng trên thực tế người tu chân thị trường, hoàn toàn không ở một cái cấp bậc lên!

"Làm ăn, trước phải đem thị trường thăm dò mới được." Đây là Lâm Vũ tại Lưu Minh Nguyệt trong miệng đã nghe qua một câu nói, hiện tại cuối cùng linh hội câu nói kia chân lý.

Vô luận nói như thế nào, lần này cuối cùng tìm được làm ăn phương pháp, không còn là theo trong hệ thống hỏi đoán ra đồ vật đi ra bán, bởi vì có thể kiếm chung quy tại số ít, thậm chí còn có lỗ vốn mạo hiểm, cũng tiết kiệm phiền toái.

Lâm Vũ hiện tại phải làm, chính là ngược lại, dùng linh thạch tại thị trường lên thu mua so với trong hệ thống tiện nghi rất nhiều linh tài, nếu người tu chân trên thị trường có một khối mớ sắt chỉ cần ba bốn viên linh thạch, nhưng loại này mớ sắt theo trong hệ thống hỏi đoán phải hơn mười triệu truyền thừa điểm, tạm thời không tính hệ thống thu về kia hai thành giá chệnh lệch, đổi tới cũng chính là một ngàn viên linh thạch.

Loại tình huống này, kẻ ngu đều biết nên làm như thế nào!

Chỉ bất quá Lâm Vũ hiện tại không hề thiếu linh thạch, Ngọa Long Sơn bên kia khai thác ra linh thạch, về sau cũng sẽ không trực tiếp đổi truyền thừa điểm, mà là đi thu mua những thứ này linh tài!

Đương nhiên, Lâm Vũ trước mắt cũng không thiếu truyền thừa điểm, thu mua đến linh tài liền trực tiếp đặt ở không gian truyền thừa trung, chờ ngày nào khuyết thiếu truyền thừa điểm thời điểm, lại để cho hệ thống trực tiếp tại không gian truyền thừa bên trong thu về là được.

Thậm chí, Lâm Vũ mấy ngày nay còn mua nhiều cái vòng tay chứa đồ, dù sao so với trong hệ thống tiện nghi nhiều như vậy, không mua bạch không mua! Trong hệ thống chu vi ba thước vòng tay chứa đồ, đều muốn ba chục triệu truyền thừa điểm, cũng chính là ba chục ngàn linh thạch, mà ở nơi này, chu vi một trượng vòng tay chứa đồ, đều chỉ muốn mười ngàn linh thạch liền có thể mua được.

Chênh lệch này, không thể bảo là không lớn!

Thế nhưng, vòng tay chứa đồ dù sao cũng là tương đối cao cấp đồ vật, tại thị trường lên rất khó tìm, ngay cả cổ xưa phong cách bọn họ đều còn ở dùng chu vi một hai xích túi trữ vật, chỉ có Tô Nguyệt Hàn loại này đệ tử nòng cốt có một cái chu vi ba thước vòng tay chứa đồ, Lâm Vũ tìm lâu như vậy, cũng chỉ mua được hai cái chu vi ba thước, một cái chu vi một trượng vòng tay chứa đồ.

Hắn thừa thốt trình độ , không cần bàn cãi.

Trở lại chuyện chính , đoàn người tại khách sạn dùng cơm xong , liền trực tiếp gọi lên một chiếc xe ngựa lớn , hướng chuyến này mục đích chạy tới , chẳng đường không tới một nửa , cũng đã có thể nhìn đến chuyến này mục đích: Võ Đang sơn.

Cái này Võ Đang sơn cùng bên ngoài Võ Đang sơn không phải cùng tòa , có thể là vì phương tiện , hơn nữa nơi này là phái Võ Đang căn cơ sở tại , cho nên liền trực tiếp dùng Võ Đang danh tự này.

Lâm Vũ ngồi trên xe ngựa đại thể quan sát một chút , cả tòa Võ Đang sơn , cao vút trong mây , mây trắng ở trong núi vờn quanh , không thấy đỉnh núi hình dáng , chủ phong có bảy phong , mơ hồ thành Bắc Đẩu Thất Tinh Trận thế.

"Một nơi tuyệt vời phúc địa!" Lâm Vũ cảm thụ chung quanh đây linh khí , không khỏi khen ngợi.

Cũng khó trách phái Võ Đang sẽ chọn nơi này coi như môn phái chỗ ở , tại dưới Võ đương sơn , chính là một chỗ thiên nhiên linh mạch , lấy Lâm Vũ phong chùng , chỗ linh mạch này so với Ngọa Long Sơn lên kia một khối lớn hơn , bất quá khai thác trình độ cũng khẳng định lớn hơn nhiều.

Chung quy chỗ linh mạch này đã không biết tồn tại bao nhiêu năm , phái Võ Đang trên dưới nhiều người như vậy , tu luyện tiêu hao cũng sẽ không tiêu đi nơi nào , không giống Ngọa Long Sơn lên chỗ kia linh mạch , hoàn toàn là Lâm Vũ một người.

"Lão Cổ , vậy một phong mới là truyền đạo phong ?" Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ , đối với cổ xưa phong cách hỏi.

Chính mình chuyến này mục đích , chính là truyền đạo phong.

"Này bảy phong là Võ Đang thất mạch đệ tử chỗ ở , chúng ta bốn người đều là Ngọc Hành Phong đệ tử , truyền đạo phong ở nơi này bảy phong trung ương , là Võ Đang chủ điện chỗ ở , so với cái này bảy phong muốn thấp , về phần tại sao , y theo sư phụ ta ý kiến , chính là hy vọng đệ tử có thể thành tựu có thể vượt qua đời trước." Cổ xưa phong cách giới thiệu.

Lâm Vũ gật gù đầu , tầng này hàm nghĩa nhưng cũng nói được.

"Chính là bởi vì truyền đạo phong so với cái này bảy phong thấp rất nhiều , cho nên ở dưới chân núi không thấy được , so với này bảy phong càng bằng phẳng , luận đạo đại hội thiết lập tại nơi đó , là thích hợp nhất."

"Thì ra là như vậy , đúng rồi , chúng ta tới sau , nếu như cần nghỉ ngơi mà nói , có phải hay không còn muốn trở về trong thành ?" Lâm Vũ đột nhiên hỏi ra một vấn đề như vậy.

Đến lúc này một lần , cũng phải làm phiền không ít , Võ Đang khẳng định cũng suy tính cái vấn đề này , không có đạo lý để cho đại gia như vậy tới tới lui lui mới đúng.

"Lâm huynh , người có thể cảm lấy lúc đi vào lãnh được ngọc bội , đi tìm quản lý mái hiên người phụ trách muốn một gian mái hiên." Phương gia tiếp lời đầu , đối với Lâm Vũ đạo: "Thật ra thì chuyện này ta đều quên cùng người nói , hại người ở nhiều ngày như vậy khách sạn."

"Không việc gì." Lâm Vũ cười một tiếng.

Nếu không phải ở mấy ngày nay khách sạn , nơi nào có thể tìm được dễ làm như vậy làm ăn môn lộ ?

"Cát! Đó là ta cố ý không nói!" Cổ xưa phong cách khẽ cười nói , "Mái hiên chẳng những tiểu , ván giường lại vừa cứng bang bang , ăn cơm còn muốn đi tập thể thiện đường , nào có khách sạn ở thoải mái ? Hơn nữa , Lâm huynh đệ sẽ thiếu về điểm kia khách trọ sạn tiền ?"

"Hắc hắc , điều này cũng đúng." Phương gia làm cười nói.

Đang khi nói chuyện , mấy người đã tại dưới chân núi Võ Đang rời xe ngựa , đã trả tiền xe sau đó , liền cùng nhau đi bộ lên Võ Đang sơn , cổ xưa phong cách vừa đi vừa không ngừng giới thiệu nơi này tình huống , rất nhanh là đến phái Võ Đang trước đại môn , lối kiến trúc thật ra thì cùng bên ngoài trên núi Võ Đang đạo quan không sai biệt lắm , chỉ bất quá cách cục có bất đồng rất lớn , diện tích cũng phải lớn hơn rất nhiều bội phần.

Mọi người tiếp tục hướng phía trước đi.

Các loại thiết bị còn rất đủ , làm Lâm Vũ đi tới một cái lối dài bộ dáng nơi lúc , không khỏi tò mò hỏi "Chẳng lẽ nơi này là các người đệ tử Võ Đang dùng để luận bàn sao?"

"Ha ha , chỗ này cũng không phải là luận bàn , chúng ta đệ tử Võ Đang nhiều như vậy , làm sao có thể một cái lối dài là đủ rồi ? Lâm huynh đệ người thông minh như vậy , có thể hay không đoán được cái lối dài này gì đó ?" Cổ xưa phong cách không có trực tiếp trả lời , mà là trực tiếp để cho Lâm Vũ đi đoán...

Chương 239: Sàn quyết đấu tin tức

"Đây cũng là dùng để quyết đấu." Lâm Vũ suy đoán nói.

"Không tệ! Tam đại môn phái bao gồm cái khác một ít tiểu giữa các môn phái, có chút đệ tử hoặc là thế lực ở giữa nhất định sẽ có xung đột, nhưng tam đại môn phái chung quy đồng khí liên chi, không có khả năng huyên náo quá căng, cho nên thì có như vậy một cái ước định."

"Mỗi một lần luận đạo đại hội, nếu như có chút ít giữa đệ tử chính là có hóa không khai ân oán, sẽ tại luận đạo trong đại hội tiến hành quyết đấu, tại các đại môn phái chứng kiến xuống, hóa giải trận này ân oán." Cổ xưa phong cách kiên nhẫn giới thiệu.

"Mà quyết đấu có rất nhiều loại phương thức, có là vì tranh đoạt tài nguyên hoặc là vật khác chi phí, này bình thường sẽ không tiến hành sinh tử quyết đấu, thua một phương nhường lại là được, nhưng nếu đúng như là một ít đại thù, sinh tử quyết đấu giống vậy có, vô luận là loại nào hình thức quyết đấu, giải quyết sau đó bên kia đều không có thể lại đi trả thù."

Đương nhiên, cũng có thể có trong tối trả thù.

Lâm Vũ nghe gật gật đầu, này nghe mặc dù không có cái gì quá không được, nhưng này ý trong đó liền lớn, nếu đúng như là môn phái thế lực ở giữa xung đột, cũng không phải là trò đùa.

Cái này đã không đơn thuần là thắng thua, mà là quyết đấu song phương vấn đề mặt mũi, thử nghĩ, như vậy quyết đấu, phái ra đệ tử có thể là cong queo méo mó sao? Tuyệt đối không thể! Phái phái nhất định là phái cấp tinh anh đệ tử ra sân, vậy nếu là ở trên lôi đài ngòm củ tỏi, lại lớn thế lực cũng sẽ đau gan!

Coi như là cá nhân ở giữa xung đột, cong queo méo mó còn dễ nói, nhưng là có thể là các đại thế lực đệ tử tinh anh thậm chí tuyệt đỉnh thiên tài a!

Thiên tài khó gặp, cũng không đủ tài nguyên cùng tinh lực, cùng với đủ thời gian, muốn bồi dưỡng một cái có đại biểu tính thiên tài, căn bản không khả năng! Có thể tưởng tượng một chút nếu như tên thiên tài này đột nhiên ngã xuống, sợ rằng cái thế lực này đời kế tiếp thực lực, cũng sẽ nhận được thâm trọng đả kích!

"Vậy lần này luận đạo đại hội có hay không chiến đấu?" Lâm Vũ hỏi ra một cái chính mình cảm thấy rất hứng thú vấn đề.

Coi như mình không đi chiến đấu, cũng có thể quan sát một hồi người tu tiên chiến đấu phương diện mà, đương nhiên, luyện tinh hóa khí kỳ người tu tiên, phương thức chiến đấu cùng cổ võ giả độc nhất vô nhị, bất đồng chính là có thể mượn một ít pháp khí hoặc là phù trận tới ngăn địch, nhưng này cũng không phải thực lực bản thân.

Trên thực tế, luyện tinh hóa khí cũng không tính chân chính người tu tiên, tối đa chỉ có thể xưng là chuẩn người tu tiên mà thôi.

Lâm Vũ muốn xem, là luyện khí Hóa Thần kỳ người tu tiên chiến đấu.

"Hắn sẽ có, khai đàn giảng đạo sau đó không phải còn có sáu ngày thời gian sao? Nếu như Lâm huynh đệ có hứng thú, có thể nhìn một chút." Cổ xưa phong cách đạo.

Lâm Vũ lần nữa gật đầu, đi theo cổ xưa phong cách cùng nhau vào chính điện, dâng lên mấy nén hương sau đó, lại tại cổ xưa phong cách dưới sự hướng dẫn đi tới Hậu Phong muốn một gian mái hiên, khi đi vào mái hiên, phát hiện thật ra thì cũng không có cổ xưa phong cách nói như vậy không chịu nổi, mái hiên xác thực không bằng khách sạn, nhưng coi như có thể.

"Lâm huynh, ta sẽ không quấy rầy các ngươi nghỉ ngơi, chờ lúc ăn cơm sau ta lại tới gọi ngươi." Cổ xưa phong cách đem Lâm Vũ mang vào mái hiên, liền cũng không uống trà liền cáo từ rời đi.

Lâm Vũ đối với cái này không ngại chút nào, hắn là lần này luận đạo đại hội nhân viên làm việc, có thể trong trăm công ngàn việc rút ra nhiều thời gian như vậy cho mình giảng nhiều như vậy, đã không có gì dễ nói, bất quá ở chỗ này, thật cố gắng buồn chán.

"Tur nghĩ, ngươi nghĩ không nghĩ ra đi đi dạo một chút?"

"Ta không quá muốn đi ra ngoài đây." Mục Tư Ngữ khẽ gật đầu một cái, "Nếu như ngươi muốn đi mà nói, liền ở phụ cận đây đi dạo một chút đi, ta muốn ngủ một giấc."

Mấy ngày nay hai người xác thực không thể nào ngủ ngon, hơn nữa trong khách sạn lui tới người nhiều như vậy, cái loại này phòng ở cách âm phương diện so với bên ngoài quán rượu kém quá nhiều, có lúc còn có thể cách mấy gian phòng nghe được một ít thanh âm bất nhã, ngủ không yên ổn, tu luyện cũng không an tâm.

Lâm Vũ nhìn Mục Tư Ngữ hơi lộ ra tiểu tụy thần sắc , có chút đau lòng nói: "Ta đây cùng ngươi."

"Ừ..."

Hai người để nguyên quần áo nằm chết dí trong sương phòng trên giường , cứ việc cái giường này so với trong khách sạn giường kém xa , nhưng thắng ở cảnh vật tĩnh mịch , không có người quấy rầy , Lâm Vũ đem Mục Tư Ngữ ôm vào trong ngực , hai người nghe trên người đối phương khí tức , rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

Lần này là thật ngủ thiếp đi , nên chuyện phát sinh cũng không nên chuyện phát sinh , cũng không có phát sinh.

...

Hai người giấc ngủ này , không sai biệt lắm ngủ năm , sáu tiếng , mới lần lượt tỉnh lại , Lâm Vũ nhìn Mục Tư Ngữ trên mặt tiểu tụy thần sắc đã hoàn toàn biến mất , không khỏi vui mừng đối với nàng cười một tiếng , nhẹ nhàng trên trán nàng hôn một cái , chọc cho nàng khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

"Lâm công tử , tư ngữ muội muội , các ngươi có ở đây không?" Viên trần đầy thanh âm theo phòng ngoài cửa truyền tới.

"Tới." Lâm Vũ đáp một tiếng , cùng Mục Tư Ngữ thức dậy thoáng chỉnh sửa một chút vạt áo , liền mở ra cửa sương phòng.

Cùng với cùng đi , lại là nhiều ngày không thấy Hứa Phong.

"Lão tam , đệ muội , cuối cùng gặp phải các ngươi." Hứa Phong cười ha ha nói , hoàn toàn không đem mình làm người ngoài , trực tiếp đi vào Lâm Vũ mái hiên.

Viên trần đầy cũng đi theo đi vào , cùng Mục Tư Ngữ ngồi ở mép giường nói chuyện phiếm đi rồi , hai cái này nữ theo ở giữa tựa hồ rất có đề tài , theo dọc theo đường đi tới liền trò chuyện không ngừng , thời gian qua tới nay đều hướng nội Mục Tư Ngữ , cùng Viên trần đầy vậy mà cũng sẽ có nhiều như vậy lại nói.

Lâm Vũ chính là cùng Hứa Phong ngồi chung tại trong buồng bên bàn gỗ , trò chuyện chuyện khác.

"Lão đại , đây là ngươi muốn đan dược , ngươi cầm đi bán rồi tốt bán đi vật liệu ta cũng không cần , cho mình tu luyện cũng được , vốn lấy sau khả năng một đoạn thời gian rất dài ta đều không thể cho ngươi cung cấp đan dược." Lâm Vũ theo không gian truyền thừa trung xuất ra một chai Linh Nguyên Đan , đưa tới Hứa Phong trước mặt.

"Không thành vấn đề , nếu là cho ta , ta cũng lười đi đầu giá , vội vàng đem tu vi tăng lên đi lên , chỉ đầu giá trước ngươi cho ta kia mấy viên là được." Hứa Phong cũng không kiêu cách , trực tiếp nhận lấy đan dược , thả vào trong túi tiền của mình.

Lâm Vũ thấy vậy , lại lấy ra một cái túi đựng đồ cho hắn: "Cái túi đựng đồ này chỉ là sơ cấp nhất , không gian chỉ có chu vi ba thước , cũng liền một lập phương mét , cho ngươi dùng hẳn đủ."

"Lão tam , ngươi đây là phát tài ? Đây có thể là đồ tốt , gia tộc chúng ta cũng chỉ có ba cái , dù sao không có ta phần!" Hứa Phong nhận lấy túi trữ vật , không khỏi lảng vảng nói đạo.

Những thứ này mặc dù không quý , nhưng dù sao cũng là người tu tiên thủ đoạn tài năng luyện chế được , Hứa gia lần này thật giống như lần thứ hai tham gia luận đạo đại hội , kia ba túi trữ vật có thể là lần trước luận đạo trong đại hội mua , mà lần này , bọn họ muốn mua loại vật này hẳn không phải là việc khó.

"Đúng rồi , lão tam , hậu thiên có nào nhiệt nhìn , có hứng thú hay không ?"

"Sàn quyết đấu ?" Lâm Vũ hỏi một câu.

"Nguyên lai ngươi đã biết rồi , chính là sàn quyết đấu , ta tới nơi này đã chừng mấy ngày , lại không có gì thú vị , liền muốn đi đùa giỡn một chút Từ Hàng Tinh Trai... Ho khan một cái , liền muốn đi tìm người trao đổi một chút , sau đó trong lúc vô tình nghe đến mấy cái này tin tức , có hứng thú hay không nhìn một chút người tu tiên thủ đoạn ?" Hứa Phong đạo.

"Nếu là luyện tinh hóa khí kỳ người tu tiên , kia hay là thôi đi , nếu như không mượn pháp khí cùng cái khác ngoại lực , nói không chừng còn không bằng giống như cổ võ giả đây." Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu.

Có cái này nhìn người khác đối với đập pháp khí hoặc đối với đập phù triện , còn không bằng theo lão bà đây!

"Nếu đúng như là hậu thiên kỳ , ta còn sẽ không gọi ngươi đấy , nói cho ngươi biết đi , lần này quyết đấu song phương , tuyệt đối là cao thủ , hơn nữa trong đó một phương có một vị đệ tử , còn có liên quan với ngươi..."

Chương 240: Ngoài ý muốn kết quả

"Cùng ta có liên quan, người kéo đi người!" Lâm Vũ rõ ràng không tin.

Có quan hệ tới mình người tu hành, chỉ sợ chỉ là nói câu nào, một đôi tay tính ra không quá được, có mấy vị vẫn là mấy ngày nay mới nhận biết, chẳng lẽ là những người này ở trong vị sư huynh kia hoặc là sư tỷ muốn tiến hành quyết đấu? Nhưng cũng không có nghe bọn họ nói a.

"Tuyệt đối có liên quan với người! Nếu không ta và người đánh cuộc." Hứa Phong vỗ ngực, thậm chí còn cùng Lâm Vũ đánh cuộc, "Nếu như đối phương không có quan hệ gì với người, bình đan dược này ta đem nguyên số trả lại! Nếu như đối phương cùng người có quan hệ, người lại nghĩ biện pháp làm một chai đan dược cho ta, hoặc là ngang hàng giá trị vật liệu, như thế nào?"

"Không cá cược." Lâm Vũ trực tiếp lắc đầu.

Nhìn Hứa Phong đáng vẻ, hẳn rõ ràng có tuyệt đối nắm chặt, thậm chí thấy tận mắt đối phương, chính mình lại không rảnh rồi phía dưới đau, đi đánh loại này buồn chán đánh cược.

Tuy nói một chai Linh Nguyên Đan đối với chính mình không coi vào đâu, nhưng dầu gì cũng muốn truyền thừa điểm, đây chính là giá trị mười lăm triệu truyền thừa điểm đan dược, chính mình mặc dù có thể chỉ tốn 15,000 truyền thừa điểm hối đoái, nhưng là có về số lượng hạn chế!

"Thật không có tí sức lực nào." Hứa Phong thấy Lâm Vũ không được câu, nhất thời xì hơi.

"Đối phương rốt cuộc là người nào?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Hắc hắc, thiên cơ không thể tiết lộ, bảo đảm là một cái người không tưởng được người." Hứa Phong ha ha cười nói, "Muốn biết, hậu thiên giờ Thìn, đi sản quyết đấu nhìn một chút sẽ biết, có thể cho người một cái nhắc nhở, người kia cùng người có thù."

Lâm Vũ: "..."

Có thù oán, chẳng lẽ là theo vân?

Này khả năng không nhiều.

Hứa Phong đều nói người này là một vị người tu tiên đệ tử, theo vân bây giờ còn chưa có bái nhập người tu tiên môn hạ, hiển nhiên không thể nào là hắn, nhưng cùng chính mình có thù, lại có tu vi người, loại trừ theo Vân chỉ bên ngoài tựa hồ lại cũng không có người nào khác.

Suy nghĩ hồi lâu, Lâm Vũ thật sự không nghĩ ra là ai.

Vốn định buông tha phỏng đoán, hậu thiên đi xem một chút Lâm Vũ, thấy Hứa Phong mặt đầy đắc ý thần sắc, một hồi không đánh lại tới: "Lão đại, người cho rằng là người không nói, ta liền đoán không được?"

"Người có thể đoán được?"

"Đương nhiên! Chờ coi đi! Lập tức tốt." Dứt lời, Lâm Vũ liền mở ra hối đoái danh sách, vừa nói liền từ trong hệ thống lần nữa đổi một cái vỏ rùa cùng ba miếng đồng tiền.

Hắn chính là muốn bói một quẻ nhìn một chút, lấy trước kia một bộ hiện tại đã cho Diệp Tầm Lan rồi, hiện tại chỉ có thể ở trong hệ thống lần nữa hối đoái một bộ, dù sao loại vật này song không mắc, liền một trăm truyền thừa điểm mà thôi, lấy Lâm Vũ hiện truyền thừa điểm, làm bán si cũng không có vấn đề gì!

Hứa Phong trực tiếp sửng sốt, nhưng cũng hứng thú, hẳn lúc trước gặp qua Lâm Vũ nghiên cứu « kinh dịch », lại cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy tận mắt hắn xem bói, hiện tại vừa vận thừa cơ hội này nhìn một chút, nhìn một chút Lâm Vũ xem bói năng lực có phải là thật hay không có như vậy thần.

Mấy phút sau, một cái quái tượng tự ra tới, Lâm Vũ nhìn cái này quái tượng suy tư một phen, liền không khỏi có chút ngoài ý muốn nói: "Vậy mà sẽ là Lưu Từ Hiến, hẳn như thể bái nhập người tu tiên môn hạ?"

"Gì đó?!" Hứa Phong kinh hô lên, "Người đây cũng có thể bói đi ra? Người sẽ không đã sớm biết rồi, cố ý lừa bịp ta?"

"Cái này có gì không thể bói đi ra? Đây quái tượng lên biểu hiện là, đối phương cùng ta hoặc là bên cạnh ta một vị thân hữu tồn tại trực tiếp liên hệ máu

mủ, người còn nói đối phương cùng ta có thù oán, dùng phương pháp bài trừ là có thể xác nhận thân phận đối phương rồi!" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Cùng mình có thù oán, cùng bên cạnh mình thân hữu lại có trực tiếp liên hệ máu mủ, chỉ có Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ, có thể Lâm Cảnh Hoán cha con bọn họ trước mắt tại nước Mỹ đây! Mà bên cạnh mình người ở trong, cùng bọn họ có trực tiếp liên hệ máu mủ, lại có cừu oán, cũng chỉ còn lại có Lưu Minh Nguyệt đệ đệ Lưu Từ Hiên rồi.

"Người lợi hại!" Hứa Phong không thể không bội phục lên Lâm Vũ.

Lâm Vũ nhưng là nhú mày.

Chuyện này, có chút kỳ lạ.

Trước tiểu Y đã nói qua, hiện tại phần lớn Tu Tiên công pháp, tại đột phá đến luyện khí hóa thần trước, cần phải bảo trì đồng tử thân hoặc thân con gái, Lưu Từ Hiên đã rõ ràng không phải, trước Diệp Thao chụp tới video, đã nói lên hết thấy.

Nhưng là hần hết lần này tới lần khác còn có thể bài nhập người tu tiên môn hạ, đây cũng là làm người ta cực kỳ khó hiểu.

"Chủ nhân, hiện tại có một ít tà đạo công pháp, thiết người lợi mình, thái âm bổ dương, hoặc là lấy dương bổ âm, thậm chí còn có một ít người người oán trách phương thức, Lưu Từ Hiên rất có thể là tu luyện một loại kia công pháp." Tiểu Y nhắc nhở, "Cái này cũng đưa đến hiện đại tu hành giới đối với ma đạo hiểu lầm, thật ra thì chân chính ma đạo căn bản không phải như vậy!"

Lâm Vũ âm thầm gật đầu.

Tu Tiên, thật ra thì chia làm Tu Tiên, Tu Ma, Tu Yêu, thậm chí còn có quỷ tu, Yêu tu là thú vật phương thức tu luyện, giống như tiểu Thanh, thật ra thì chính là người tu yêu, quỷ tu liên can không cần phải nói, cái này lưu phái cùng Nhân loại không có nhất định quan hệ, nhân loại Tu Tiên liên chia làm Tu Tiên cùng Tu Ma.

Thật ra thì, Tu Tiên cùng Tu Ma bản thân cũng không có chính tà phân chia, chỉ là trong đó tu hành lý niệm bất đồng mà thôi.

Cái này còn muốn theo đuổi tới đến tiểu Y trước nói lên cái kỷ nguyên, ở nơi này kỷ nguyên cổ tu thịnh hành thay đều có nhận thức chính xác, thật ra thì Tu Tiên lý niệm chính là thuận theo Thiên Đạo, thuận lòng trời mà đi, chỉ tại trình bày tối cao thiên cơ, mà Tu Ma chính là cho là đại đạo số năm mươi, thiên diễn 49, dưới Thiên Đạo đều có một chút hi vọng sống, Tu Ma lý niệm chính là muốn lấy ra một đường sinh cơ kia.

Trong này cũng không có gì chính tà phân chia.

Chỉ là đến hiện đại, rất nhiều đạo thống lưu lạc, có vài người căn cứ một ít không lành lặn đạo thống, sáng tạo ra một ít tà ác công pháp, sau đó đã có người từ từ đem những này tà ác công pháp về đến ma đạo trung đi, đem Tu Tiên cùng Tu Ma chân chính ý nghĩa cho xuyên tạc.

Cũng có thể nói như vậy, thời đại khác nhau, lý giải cũng bất đồng.

Tạm thời đem Tu Tiên cùng Tu Ma để qua một bên, án tiểu Y nhắc nhở, Lưu Từ Hiên tu luyện cái loại này tà ác công pháp, điều này làm cho Lâm Vũ không thể không đề cao cảnh giác.

Hiện tại những thứ kia tà ác người tu hành, nhưng mà cái gì người người oán trách sự tình đều làm ra, tỷ như đem người luyện chế thành khô lồi, thậm chí đem người trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ, hoàn toàn chịu hần không chế đều có!

Vạn nhất Lưu Từ Hiên khiến hần sư phụ dùng bản thân thủ đoạn đối phó người nhà mình, đến lúc đó hối hận cũng không kịp.

"Chuyện phiền toái thật càng ngày càng nhiều." Lâm Vũ không khỏi buồn bực thầm nghĩ, "Hay là ở hậu thiên đi nhìn kỹ hăng nói."

Vừa nói, Lâm Vũ lấy nhằm vào Lưu Từ Hiên lần nữa bói một quẻ, nhưng mà quái tượng kết quả...

Sự tình cũng không phải hoàn toàn không có chuyển cơ, Lưu Từ Hiên sư phụ, có thể tới tham gia luận đạo đại hội, khẳng định không phải một vị cùng hung cực ác người tu tiên, ít nhất tại ngoài sáng lên không phải, nếu không ngay cả cửa đều không vào được.

Nếu đã tới nơi này, thì nhất định phải tuân thủ Tu Tiên giới quy định.

Trong đó một quy củ, chính là: Oan có đầu, nợ có chủ, họa không kịp người nhà.

Mà căn cứ quái tượng kết quả nhìn, Lưu Từ Hiên nhưng thật ra là đối phương một con cờ, hoặc là một cái nhỏ chuột bạch, đối phương cũng sẽ không giúp Lưu Từ Hiên đi đối phó người nhà mình, trừ phi Lưu Từ Hiên chính mình tu luyện tới cảnh giới nhất định.

Xem như vậy, tựa hồ không có vấn đề gì, bởi vì Lưu Từ Hiên vô luận tại tư chất vẫn là tài nguyên lên cũng không sánh nổi Lâm Vũ, có thể Lâm Vũ nhìn cái này quái tượng, luôn cảm giác chuyện này không có đơn giản như vậy.

Chính mình tựa hồ bỏ sót gì đó...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Dùng mọi cách buồn chán

"Chủ nhân, thật ra thì người có một điểm không có cân nhắc đến." Tiểu Y nhắc nhở lần nữa lên tiếng.

Tiểu Y biết rõ, lấy Lâm Vũ thông minh tài trí, kết hợp với cái này quái tượng, không bao lâu cũng có thể nghĩ tới chỗ này, nếu không cũng sẽ không đi nhắc nhở hắn.

"Điểm nào?" Lâm Vũ trực tiếp hỏi.

"Loại công pháp kia đặc tính." Tiểu Y cho như vậy một cái nhắc nhở sau, liền lại cũng không có lên tiếng.

Lâm Vũ nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, quả nhiên đem một điểm này quên, cái loại này tà ác công pháp, mặc dù phải gặp Thiên Phạt, cũng có rất lớn tác dụng phụ, nhưng không thể phủ nhận là, loại công pháp này sự tiến bộ tu vi cực nhanh!

Ít nhất tại sơ kỳ, so với chính thống công pháp phải nhanh hơn rất nhiều lần!

Nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt, vậy cũng có biện pháp giải quyết, đơn giản chính là để cho người nhà mình cũng bắt đầu tu luyện, bao gồm Diệp Thanh Nguyên bọn họ, chỉ bất quá bây giờ còn có một cái vấn đề.

Chính là Diệp Thanh Nguyên bọn họ đã lớn như vậy tuổi tác, muốn tu luyện Tu Tiên công pháp, cơ hồ đã không có khả năng, thậm chí luyện khí sĩ công pháp cũng không thể.

Mặc dù luyện khí sĩ công pháp đối với tư chất yêu cầu không có công pháp tu chân cao như vậy, nhưng chung quy vẫn có một ít yêu cầu, một điểm này tạm thời không nói, chủ yếu nhất bọn họ kinh mạch đã cố định, muốn đã thông, so với tuổi trẻ người muốn khó hơn vô số lần.

Coi như có thể tu luyện, tiến cảnh cũng là thật chậm.

Ngược lại cũng có biện pháp giải quyết, chính là nhanh đi long tổ làm mấy bộ thánh y tới, để cho bọn họ tu luyện thánh đấu sĩ công pháp, coi như một cái khác hệ thống tu luyện, thánh đấu sĩ công pháp ngược lại không có nhiều như vậy hạn chế, mặc dù thánh đấu sĩ cuối cùng không đạt tới người tu tiên như vậy thành tựu, thế nhưng đều là theo trên lý thuyết mà nói.

Trên thực tế, được bao nhiêu người tu tiên có thể đạt tới cao cấp nhất tồn tại?

Hơn nữa đối với Diệp Thanh Nguyên bọn họ mà nói, ít nhất so với không thể tu luyện muốn tốt rất nhiều.

"Lão tam, người định làm như thế nào?" Hứa Phong thấy Lâm Vũ bói cái thứ 2 quẻ sau đó, hồi lâu không nói gì, không khỏi lần nữa hỏi thăm.

"Địch không động, ta không động, yên lặng theo dõi kỳ biến." Lâm Vũ nói ra một câu khiến hắn nghe không hiểu mà nói.

Đây cũng là y theo quái tượng chỉ thị suy đoán ra tới.

Trước mắt phải làm, chính là trước xem một chút hậu thiên trận kia quyết đấu, lại tới làm quyết định.

...

Sáng ngày thứ hai.

Truyền đạo phong một chỗ rộng lớn trên quảng trường, ngồi mấy vạn người, tất cả mọi người thật chỉnh tề ngồi xếp bằng ngồi ở trên quảng trường, phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là rậm rạp chằng chịt đầu người.

Số người tuy nhiều, lại ngay ngắn có thứ tự, cũng an tĩnh, tất cả mọi người chờ đợi giảng đạo bắt đầu.

Tại quảng trường một bên, tồn tại một cái rất cao nóc thang, trên bậc thang là một cái rộng lớn đình, cái kia đình dĩ nhiên chính là giảng đạo người chỗ ngồi rồi, Lâm Vũ đem xưng là chủ trì đài.

Trước mắt bởi vì thời gian chưa tới, cho nên không có vật gì.

Cùng bốn phía một lòng chờ người chủ trì những người đó bất đồng , Lâm Vũ ngồi ở trong đám người nhàm chán ngáp , nếu không phải Mục Tư Ngữ muốn tới nghe một chút cao nhân tiền bối giảng đạo , hẳn đã sớm mang theo Mục Tư Ngữ du ngoạn.

"Mọi người im lặng!"

Một đạo đầy ắp uy nghiêm nghiêm túc tiếng quát nhất thời truyền khắp toàn bộ tỷ thí tràng , mới vừa rồi không có vật gì chủ trì trên đài , một cái hơi lộ ra thân ảnh già nua chậm rãi đi ra , quanh thân kia làm người sợ hãi uy áp mạnh mẽ nhất thời khoách tán ra.

Lâm Vũ vào lúc này mới mở hai mắt ra , trong lòng cả kinh: "Thật là mạnh! Đây chính là cường giả đỉnh cao thực lực ?"

Loại khí thế này , chỉ là nhìn qua sẽ để cho chính mình kinh hãi.

Lão nhân này , tiên phong đạo cốt , hạc phát đồng nhan , rõ ràng là phái Võ Đang hiện đảm nhiệm chương giáo Thanh Huyền chân nhân , Tu Tiên giới công nhận đệ nhất cường giả , coi hẳn ngồi vào vị trí chính giữa sau đó , lại có hai cái có được lấy tuyệt đỉnh tuổi xuân nữ tử một trái xuất hiện , một trái một phải ngồi vào bên cạnh hẳn vị trí.

"Tam đại môn phái chương giáo vậy mà tề tựu rồi." Lâm Vũ trong bụng ám đạo.

Hai cái này tuổi xuân nữ tử , chính là Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Nga Mi hiện đảm nhiệm chương giáo , Lâm Vũ thấy loại tình huống này , trong đầu nghĩ Tu Tiên giới bây giờ lại là âm thịnh dương suy!

Tam đại môn phái Võ Đang nam đệ tử chiếm đa số , Từ Hàng Tĩnh Trai nhưng là nữ đệ tử chiếm đa số , tính ra khác biệt không lớn , nếu thật có thể coi là rõ ràng , hai môn phái này tất cả đệ tử tổng hợp , cũng còn là nam đệ tử hơi nhiều , cũng đừng quên còn có một cái Nga Mi , thuần một sắc đều là nữ đệ tử.

Phải biết tam đại môn phái thực lực kém không nhiều , đệ tử số lượng cũng không kém , như vậy cuối cùng lên , nữ đệ tử vậy mà so với nam đệ tử nhiều hơn không sai biệt lắm 4-5 thành!

Đây cũng là một cái rất hiện tượng kỳ quái.

Lúc này , hiện trường đã hoàn toàn an tĩnh lại , có thể nghe , chỉ có đại gia tiếng hít thở cùng tiếng tim đập.

Nhưng là , theo giảng đạo tiến hành , những người khác ngược lại thập phần nghiêm túc , e sợ cho bỏ qua một chữ , Lâm Vũ còn không có qua mười phút liền bắt đầu ngủ gà ngủ gật , so với không gian truyền thừa bên trong lão sư kém xa! Ngay cả Mục Tư Ngữ cũng bắt đầu cảm thấy , vị này Võ Đang chương giáo giảng nội dung , tựa hồ còn không bằng Lâm Vũ dạy nòng.

Hiện tại lại không tiện rời đi hiện trường , nếu không thì rất thất lễ , Mục Tư Ngữ bất đắc dĩ , chỉ có cúi đầu xuống , nhàm chán vuốt vuốt Lâm Vũ đưa cho nàng vòng tay chứa đồ.

So sánh với mục nghĩ chủ nghe buồn chán , Lâm Vũ ngược lại có biện pháp giết thời gian , chính là dùng ý thức tiến vào không gian truyền thừa , giờ học đi rồi , cứ như vậy một canh giờ trôi qua , giảng đạo còn đang tiến hành , hiện tại giảng đạo cũng không phải Thanh Huyền chân nhân , mà là Từ Hàng Tĩnh Trai chương giáo Thủy Vũ chân nhân , thanh âm ngược lại thật là dễ nghe , cũng dễ cho Lâm Vũ thoát lên tinh thần.

Mà Lâm Vũ cũng không phải là không có thu hoạch , thông qua lần này tại không gian truyền thừa trên trung bình giờ học , đem chính mình số từ vị đạt tới cao cấp.

Hiển nhiên trước đã đối mặt đột phá.

Đạo gia năm thuật mười tám hạng , hiện tại chỉ còn lại phục nhĩ cùng phù chú vẫn là học nghề , phù chú hiện tại tăng lên không được , Lâm Vũ cũng chỉ có đi tăng lên phục nhĩ rồi , phục nhĩ này hạng nhất , cơ hồ không muốn như thế giờ học , vì vậy Lâm Vũ ngay tại tiểu Y theo đề nghị , bắt đầu hỏi đáp liên quan tới phục nhĩ điển tịch.

Chọn lựa nửa ngày sau , sơ cấp đến cao cấp điển tịch lựa chọn rồi một bộ , sau đó liền không có chuyện gì.

Cũng không có gì chuyện , tổng yếu tìm một chút sự tĩnh giết thời gian.

"Ánh Tuyết , người bên kia tình huống thế nào ?" Lâm Vũ trực tiếp thông qua khế ước truyền âm cho Lâm Ánh Tuyết.

Ở chỗ này không thể trò chuyện , nhưng mình có là biện pháp.

"Vũ ca , chúng ta mấy ngày nay đào được một chỗ linh thạch cùng linh tài rất dày đặc địa phương , hiện tại túi trữ vật đều gần xong rồi , linh thạch cùng linh tài đều chôn cất tại ta trong phòng , người chừng nào thì trở lại cầm ?" Lâm Ánh Tuyết ngược lại truyền đến một cái tin tốt.

"Nếu như đáp không dưới , liền đáp đến những người khác ở phòng bên trong , khoảng thời gian này liền khổ cực đại gia đề cao một hồi cảnh giác , ta sẽ tại luận đạo đại hội sau khi kết thúc mau chóng chạy về , thậm chí có khả năng hai ba ngày trở về." Lâm Vũ liên tục giao phó đạo.

Thậm chí còn có khả năng bất đồng luận đạo đại hội kết thúc đi trở về , dù sao lần này tới mục tiêu đã đạt đến , hiện tại duy nhất còn muốn làm việc , chính là ngày mai trận kia quyết đấu , này liên quan đến sau này mình kế hoạch!

Về phần mua sắm linh tài chuyện , này mấy ngày đã mua sắm không ít , nếu là hối đoái thành truyền thừa điểm , đủ tự chỉ huy bỗng nhiên một đoạn thời gian thật lâu.

Đương nhiên , còn có một việc muốn quan sát một chút , ngay hôm nay buổi chiều hoặc là ngày mai...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Rõ ràng ngâm

Chuyện này , chính là theo vân chuyện , lấy theo vân tư chất , bá nhập người tu chân môn hạ khẳng định không phải là cái gì vấn đề , hiện tại nhất định hẳn đến cùng bá tại môn phái nào bên trong , hoặc là Vô Đang , hoặc là chính là Từ Hàng Tĩnh Trai.

Một điểm này Lâm Vũ thật ra thì cũng có chút kỳ quái , Từ Hàng Tĩnh Trai dường như cũng chỉ thu nữ đệ tử , chẳng lẽ là mình tiểu thuyết cùng phim truyền hình xem nhiều quá ?

Có lẽ thật là thu được tiểu thuyết cùng phim truyền hình nói gât , cũng không tính nói gât đi , chung quy tiểu thuyết cùng phim truyền hình rất nhiều thứ đều là hư cấu đi ra , không thể cùng thực tế như nhau.

Lần nữa dẫn dò Lâm Ánh Tuyết một ít chuyện , cuối cùng chịu đựng đến rồi giảng đạo kết thúc , lần này giảng đạo hiệu quả tựa hồ cũng không tệ lắm , có chút kẹt ở bình cảnh người trong , lại vào lúc này đột phá , những người khác đối với cái này tựa hồ thấy nhưng không thể trách , đều không nói gì , mà là yên lặng rời đi hiện trường , để tránh quấy rầy đến những người khác.

"Tur ngữ , ngươi có không có cảm thấy rất buồn chán ?" Lâm Vũ rời đi quảng trường sau , đối với Mục Tư Ngữ đạo.

Mục Tư Ngữ hơi quyết đồ thăm môi anh đào , gât đầu một cái , mà lấy nàng như vậy an tĩnh tĩnh tĩnh , cũng cảm thấy đủ buồn chán , nếu đúng như là đơn độc phụng bồi Lâm Vũ , hoặc là đọc sách học tập , để cho nàng ngồi ba ngày ba đêm nàng đều sẽ không cảm thấy buồn chán , thế nhưng này giảng đạo trong đại hội nhiều người như vậy , nàng cũng không dễ làm chúng cảm lấy sách đi ra học tập , gì đó cũng không làm được , mặt trên còn có người nói chuyện , không thể nhậ mới là lạ!

"Chúng ta đây tìm một địa phương an tĩnh ngồi một chút ?" Lâm Vũ đạo.

"Được."

Tam đại môn phái thu học trò đại hội đã bắt đầu , một mực kéo dài đến luận đạo đại hội kết thúc , tới tham gia luận đạo đại hội người mặc dù rất nhiều , nhưng đại đa số người đều đi nhìn thu học trò đại hội đi rồi , Lâm Vũ đối với mấy cái này hoàn toàn không có hứng thú , phản có Hứa Phong ở bên kia xem náo nhiệt , có vấn đề gì đến lúc đó hỏi Hứa Phong là được.

Mục Tư Ngữ liền càng không cần phải nói , nàng cho tới bây giờ thì không phải là một cái thích tham gia náo nhiệt người.

Hai người thoát khỏi đám người , tại núi rừng tìm tới một dòng sông nhỏ , ngồi ở bờ sông một cái bát quái trong đình , Mục Tư Ngữ ngồi ở Lâm Vũ trên đùi , sau lưng dựa vào hân lồng ngực , hai người liền an tĩnh như vậy mà ngồi ở chỗ này , nhìn này trên núi Vô Đang phong cảnh.

Trong rừng núi , thỉnh thoảng truyền tới một hai tiếng hạc ré , có một hai con tiên hạc bay ra , rơi vào bờ nước kiếm ăn , tiếp lấy lại bay vào sơn lâm bên trong , hai người liền an tĩnh như vậy mà nhìn , như vậy ngược lại cảm thấy không thể nhậ rồi.

"Tiểu Vũ , ngươi nghĩ nghe cầm sao?" Mục Tư Ngữ êm ái nói.

"Ngươi không nói ta còn quên , dưới mắt không việc gì , vừa vặn tới nghe nghe một chút." Lâm Vũ nhất thời hứng thú.

Chính mình lúc trước cũng học qua một ít liên quan tới đàn cổ kiến thức , cảm phở nhìn vẫn là đọc được , bất quá chỉ là sẽ không đàn , tại lúc trước , một trương bảy dây đàn cổ giá cả căn bản không phải Lâm Vũ có thể đi gánh nặng.

Lấy hân đương thời sinh hoạt điều kiện , ăn nhiều mới sẽ đi đàn.

Ngược lại Mục Tư Ngữ , đi theo Lâm Vũ cũng có một đoạn thời gian thật lâu , nhưng Lâm Vũ cho tới bây giờ không có nghe nàng nhắc qua , nàng cái này trách nữ trung trách nữ , bình thường ở nhà , loại trừ đi làm ở ngoài , xuất liên tục môn số lần chỉ đếm được trên đầu ngón tay , càng đừng đi học

mua đàn.

Nếu như không là lần này mang nài tới luận đạo đại hội , tại đi đạo phố nhìn đến một nhà bán nhạc cụ cửa tiệm , Lâm Vũ còn căn bản không biết Mục Tư Ngữ đã từng học qua tài đánh đàn.

Ở đó cửa tiệm mua một chiếc đàn cổ sau , Lâm Vũ vốn là muốn tìm một cơ hội nghe một chút , kết quả mỗi ngày xen lẫn trong chợ , đem chuyện này quên , hiện tại vừa vặn thừa dịp có cơ hội này , cũng rảnh rỗi vô sự , nghe một chút cảm cũng là một lựa chọn tốt.

"Ta đều hai năm không có mìn qua đàn , nếu như đàn không được, người... Người bỏ qua cho." Mục Tư Ngữ theo trong vòng tay chứa đồ xuất ra đàn cổ , có chút ngượng ngùng nói.

"Nha đầu ngọc , người nói ta khả năng để ý sao?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Mục Tư Ngữ khẽ gật đầu , đem cầm khẽ đặt ở trước mặt trên bàn đá , sâu hít thở mấy cái khí , liền bắt đầu khảy đàn.

Một trận uyển chuyển du dương tiếng đàn , truyền vào Lâm Vũ trong tai.

Tiếng đàn như muốn xuyên thấu qua tâm mà vào , làm người thể xác và tinh thần thoải mái , Lâm Vũ rất nhanh thì bị tiếng đàn này sở mê ở , trước Mục Tư Ngữ nói nài cầm kỹ năng chỉ có bình thường nhưng hiện tại xem ra , nài là khiếm tốn được không thể khiếm tốn nữa rồi!

Lâm Vũ mặc dù đối với cầm kỹ năng không có nghiên cứu gì , cũng không ăn qua thịt heo , dù sao cũng nên gấp qua heo chạy chứ ?

Nếu như trong hệ thống có đàn kỹ năng này hạng nhất , này Mục Tư Ngữ cầm kỹ năng tuyệt đối đạt tới cao cấp , đặt ở đương đại , chính là không phải một vị cầm đạo đại gia , cũng không kém bao nhiêu!

Khúc này âm điệu mặc dù hơi thấp , giống như nữ tử khẽ rên , cũng như suối nước đình đông , lại hàm chứa đối với thế sự bất mãn , đồng thời cũng bao gồm lấy đối với mình từ hướng tới.

Lâm Vũ không biết tại sao , dù sao hẳn liền có thể cảm giác được tiếng đàn này bên trong ý tứ.

Ngay sau đó , âm điệu lại vừa là biến đổi , trở nên có chút nhanh nhẹ , giống như gió nhẹ thổi qua núi rừng bình thường thoải mái , nếu như nói trước Cầm Âm là đối với thế sự bất mãn cùng đối với mình từ hướng tới , mà bây giờ Cầm Âm , chính là chỗ này chút ít bất mãn đã khói tan mây bay , cũng nhận được đã từng hướng tới.

Một khúc cuối cùng.

Yên tĩnh hồi lâu.

"Nha đầu này là tại giảng chính nài cố sự a." Lâm Vũ trong lòng nấp nấp thì thầm.

Không trách chính mình sau khi nghe sẽ có sâu như vậy cảm xúc.

"Nha đầu , bài hát này tên gọi là gì ?" Lâm Vũ ôm nài eo nhỏ nhấn lên hai tay hơi hơi căng thẳng , tại bên tai nài hỏi nhỏ.

"Bài hát này là ta có ở nhà rảnh rỗi không việc gì thời điểm viết , hôm nay còn lần đầu tiên bán ra đến , ta đem nó đặt tên gọi « rõ ràng ngâm », còn có nhiều chỗ không đầy đủ , về sau còn muốn sửa đổi một hồi!" Mục Tư Ngữ nhẹ giọng trả lời.

"Rõ ràng ngâm , tên rất hay." Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu , "Tur ngữ , bài hát nửa trước đầu đã qua , phần sau đầu , ta sẽ cùng người một mực đạn đi xuống , ta cam đoan với người!"

Mục Tư Ngữ thân thể mềm mại run lên , nghiêng đầu qua nhìn Lâm Vũ , mắt sáng như sao rung rung: " Ừ..."

Hắn nghe hiểu , hẳn thật nghe hiểu , chỉ cần hắn có thể nghe hiểu , là đủ rồi!

"Ho khan một cái!"

Hai tiếng rõ ràng ho khan , cắt đứt nhu tình mật ý trung một đôi uyên ương , Mục Tư Ngữ cả kinh , vội vàng giẫy giụa , ngồi vào bên cạnh một trương trên băng đá , không sai biệt lắm phải đem vui đầu đến nài trong lòng ngực của mình đi rồi.

"Ta nói , từ Quỳnh nha đầu , người là thuộc quý sao? Xuất hiện cũng không có tiếng.." Lâm Vũ nghiêng đầu qua , nhìn đến Tô Nguyệt Hàn đứng bên người một vị người mặc đạo bào tuổi xuân nữ tử , phía sau mà nói lại cũng không nói ra được , liền vội vàng đứng lên , tiếp đầu đạo: Gấp qua từ tâm tiền bối."

"Xin ra mắt tiền bối." Mục Tư Ngữ cũng không lo nổi ngượng ngùng , liền vội vàng đứng lên hành lễ.

Người này là Tô Nguyệt Hàn sư phụ , tựa hồ không có tên , liền kêu từ tâm , nhìn qua chính là một cái tuổi tròn đôi mươi , như hoa như ngọc tuổi xuân nữ tử , nhưng trên thực tế tuổi tác cũng không biết , dù sao Lâm Vũ không đoán ra được , mà Tô Nguyệt Hàn cũng là một đứa cô nhi , là từ lòng đang mười bảy năm trước trong thế tục làm việc lúc ôm trở về tới một bé gái.

Cũng tại trong tả một phong thơ lên biết bé gái tên gọi Tô Nguyệt Hàn.

Trừ lần đó ra , đương thời Tô Nguyệt Hàn trên người một khối ngọc bội , trên ngọc bội có khắc một cái Quỳnh chữ , vì vậy từ tâm lại cho Tô Nguyệt Hàn lấy một đạo hiệu: Từ Quỳnh.

"Không cần đa lễ." Từ tâm khẽ mỉm cười , mang theo Tô Nguyệt Hàn đi tới cạnh bàn đá ngồi xuống , đạo: "Mới vừa nghe được Mục cô nương tiếng đàn , quả thật đại gia phong phạm!"

"Vợ kỹ năng chuyết , để cho tiền bối chê cười." Lâm Vũ khiêm tốn nói , "Không biết tiền bối đến tìm văn bối có chuyện gì ?"

"Xác thực có một việc..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 243: Ba cái điều kiện

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Mời thế hệ mời nói."

"Lại nói chính sự trước , bản đạo còn muốn cảm ơn trước Lâm công tử là liệt đồ giải quyết trong tu luyện phiền toái , nghe từ Quỳnh nói , Lâm công tử vốn là có thể dùng trong thế tục y thuật giải quyết này vấn đề , không phải chuyện này là thật hay giả ?" Từ tâm hơi hơi nói.

Bên cạnh Tô Nguyệt Hàn sắc mặt bắt đầu ửng hồng.

Lâm Vũ đương thời xác thực có thể giải quyết , có thể sự kiện kia thật sự là... Quá mức lúng túng.

"Xác thực có thể." Lâm Vũ cũng có chút ngượng ngùng , "Tiền bối đến tìm văn bối , chẳng lẽ là bởi vì chuyện này ?"

"Ngược lại không phải là chuyện này." Từ tâm khẽ gật đầu một cái , "Bản đạo còn nghe từ Quỳnh nói qua , Lâm công tử được đến một vị đại năng đòi trước truyền thừa , có một ít đã thất truyền đan dược , không biết Lâm công tử trên người có thể có rõ ràng Nguyên Đan ?"

"Rõ ràng Nguyên Đan , tứ cấp đan dược a , không biết vị kia nhân huynh xui xẻo như vậy?" Lâm Vũ tròng lên mí mắt.

Này rõ ràng Nguyên Đan , là chữa trị loại đan dược , nghe tên sẽ biết , chính rõ ràng bản nguyên , có thể trị liệu nội thương , đặc biệt là bởi vì một ít đặc biệt nguyên nhân , như đột nhiên gặp phải không khí dơ bẩn xâm phạm , hoặc là trước một ít không thuần khiết song tu , đưa đến chân khí bản thân không tinh khiết mang đến tác dụng phụ , thậm chí còn có thể điều chỉnh Nguyên Thần... Nói tóm lại , rõ ràng Nguyên Đan chính là đặc biệt quản lý đủ loại tẩu hỏa nhập ma triệu chứng.

Từ tâm nghe một chút , trong lòng đã có đáy , có thể thuận miệng nói ra loại này cực kỳ thiên môn đan dược công hiệu người , tính thế nào cũng có nhất định căn cơ!

Trên người coi như không có đan dược , cũng nhất định là có tương ứng đan phương!

"Lâm công tử trên người có thể có loại đan dược này ? Cho dù là đan phương đều có thể , Vô Đương ra giá cao mua!"

Lâm Vũ suy tư trong chốc lát , trong lòng cân nhắc liên tục sau , liền gật đầu nói: "Đan dược ta có , bất quá ta có ba cái điều kiện số một , ta có một ít cừu nhân là người tu tiên , cho nên ta phải muốn biết là ai yêu cầu loại đan dược này , vạn nhất cho cừu nhân , loại này khiêng đá đầu đập chân mình chuyện , Lâm mỗ có thể không muốn đi làm"

"Là chúng ta Vô Đương chương giáo , tại năm năm trước nhận được một loại không khí dơ bẩn xâm phạm , chân khí không tinh khiết , công lực hiện tại đã bắt đầu phơi bày quay ngược lại khuyh hướng." Từ tâm không chút suy nghĩ liền nói ra người nào muốn đan dược.

Người này thân phận thật ra khiến Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn.

"Nếu là quý phái chương giáo chân nhân , ngược lại không có vấn đề , trừ lần đó ra , trừ lần đó ra , ta còn có hai điều kiện." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Từ tâm tỏ ý hần nói tiếp.

Điều kiện thứ hai, chính là đan dược giá cả, cần phải từ ta tự mình đi chọn linh tài, yên tâm, ta sẽ không cảm vượt qua loại đan dược này giá trị thị trường linh tài, còn nữa, các người một mua thì nhất định phải lấy một chai là nhất tiểu đơn vị." Lâm Vũ nói lần nữa.

Loại trừ một ít đặc thù công hiệu đan dược, như độ chướng đan còn có giống như phục mạch đan loại này thật khó luyện chế đan dược, giá trị cực cao cũng không khó hiểu, mà bình thường đan dược, giống vậy công hiệu, mỗi tăng lên một cái cấp bậc, giá cả còn kém không cần nhiều tăng lên gấp ba.

Liên lấy chữa thương cùng khôi phục loại đan dược mà nói, án trong hệ thống giá cả, tạm thời không tính là phẩm cấp, đều lấy Hoàng giai tính toán, cấp một chữa thương đan cùng Hồi Khí Đan đại khái là yêu cầu mười ngàn linh thạch một chai, cấp hai chính là ba chục ngàn, tam cấp chính là chín chục ngàn, mà tứ cấp, chính là 27 vạn linh thạch, nhưng rõ ràng Nguyên Đan muốn hơi đắt một chút, cũng chính là 300,000 linh thạch trái phải, đổi thành truyền thừa điểm, cũng chính là ba cái ức.

Mặc dù là tứ cấp đan dược, so với tam cấp đan dược trung phục mạch đan còn muốn hơi rẻ.

Nhưng bây giờ Tu Tiên thị trường, cùng hệ thống cái này thị trường hoàn toàn khác nhau, cho nên Lâm Vũ nhất định phải tự mình đi chọn lựa linh tài, nói thế nào cũng phải kiểm nhất bút mới được.

"Trên thị trường bình thường đều là lấy một chai là nhất tiểu đơn vị, cái này không thành vấn đề, ta có thể làm chủ đồng ý." Từ tâm gật đầu nói, "Kia Lâm công tử cái điều kiện thứ ba là cái gì?"

Cái điều kiện thứ ba mà, chính là Võ Đang cần phải phải mấy cái đệ tử, âm thầm bảo vệ người nhà ta, nếu như có người muốn hại ta người nhà, Võ Đang cần phải đem hết toàn lực giải quyết, thời hạn mà, cũng không cần bao lâu, mười năm là được, đương nhiên các người nếu như không nguyện ý cũng được, đan dược giá cả tăng lên gấp năm lần!" Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

Lúc này mới Lâm Vũ chủ yếu nhất mục tiêu, bản thân lập tức phải đi nước Mỹ, hiện tại hai cái đại cừu gia, Lưu Từ Hiến đã tu luyện tà đạo công pháp, theo vẫn rất có thể cũng bái nhập người tu tiên môn hạ, đặc biệt là theo vẫn, đạt tới luyện khí hóa thần cũng không cần bao lâu.

Lâm Vũ căn bản là không yên lòng người nhà, hiện tại vừa vặn thừa cơ hội này, để cho phái Võ Đang một ít đệ tử âm thầm bảo vệ, có như vậy một cái danh môn đại phái tại chỗ dựa, những người đó cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Cái này cũng không thành vấn đề, hiện tại vấn đề duy nhất, chính là loại đan dược này tại thị trường lên đã không có, Lâm công tử cần bao nhiêu linh thạch một chai?"

"Ba chục ngàn linh thạch." Lâm Vũ trực tiếp đem giá cả co lại chín thành, "Nhưng ta không muốn linh thạch, chỉ cần ngang hàng giá trị linh tài, trước ta cũng nói, đồ vật để ta làm chọn."

"Gì đó? Lâm công tử, ta phục mạch đan tại sao đắt như vậy, loại đan dược này lại tiện nghi như vậy?" Đứng ở một bên Tô Nguyệt Hàn không tránh khỏi hỏi.

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ lúng túng ho hai tiếng, "Thật ra thì, tại mấy ngày trước ta mới vừa tiếp xúc người tu tiên, phục mạch đan giá trị là căn cứ hệ... Ho khan, sư phụ ta lưu lại truyền thừa tham khảo, sau đó ta mới biết hiện tại thị trường căn bản chênh lệch lớn như vậy, thật ra thì người bình kia phục mạch đan, nếu như dựa theo hiện tại thị trường, tối đa cũng liền giá trị sáu chục ngàn linh thạch."

Thật ra thì co lại chín thành, gấp lại bán ra, vẫn là cao đến không thể cao hơn nữa, ít nhất để cho Lâm Vũ có mấy chục hơn trăm lần lợi nhuận.

Đây cũng là một cái rất hiện tượng kỳ quái, liên theo Linh Nguyên Đan để tính, Linh Nguyên Đan bên trong ẩn chứa linh lực, cũng thì tương đương với ba bốn viên linh thạch trái phải, chỉ bất quá ba bốn viên linh thạch, dùng để tu luyện mà nói, luyện khí hóa đệ nhất trọng người tu tiên, ít nhất cũng phải hai ba tháng tài năng hấp thu xong.

Mà một viên Linh Nguyên Đan chỉ cần mấy ngày, sẽ đắt một chút cũng bình thường, nhưng không nghĩ đến sẽ quý nhiều như vậy.

Suốt yêu cầu một ngàn năm trăm viên linh thạch, tài năng mua được một viên Linh Nguyên Đan.

Sau đó hỏi tiểu Y, tiểu Y thông tục mà nói cho Lâm Vũ, chính là nếu như chơi đùa một cái trò chơi, dùng đan dược thăng cấp tựa giống với là cường hào player, trực tiếp đại lượng bỏ tiền, mấy ngày liền lên tới đẳng cấp này, mà không nạp tiền player, thì cần muốn ba tháng tài năng lên tới đẳng cấp này, thăng cấp mặc dù chậm, nhưng chi phí cũng thấp, chính là một ít tiền điện cùng phí internet mà thôi.

Chuyện này lệ mặc dù có chút nông cạn, cũng rất thích hợp!

Đem tu hành giới so sánh thành một cái tất cả đều là player, không có hệ thống nhân vật thể giới game, cũng rất thông tục dễ hiểu rồi.

Hiện tại Tu Tiên giới, cạnh tranh mặc dù rất kịch liệt, nhưng vật liệu cần cỗi, đều là một ít người chơi bình thường, nhưng nếu như ở một cái toàn dân tu hành, tài nguyên lại phong phú Tu Tiên giới, cường hào player nhiều, nếu như còn dùng hiện tại loại mô thức này đi thăng cấp, đem từng bước hạ xuống người sau, rất có thể có một ngày liền bỏ mình.

Mà nói đi nói lại thì, coi như tài nguyên nhiều, nhưng từ đầu đến cuối không có khả năng thỏa mãn nhân loại nhu cầu, Luyện Đan Sư vô luận là ở đâu bên trong đều là tương đối khan hiếm tồn tại, vì vậy đan dược đặc biệt là tăng cao tu vi đan dược, giá cả thì sẽ một thăng lại tăng, trong hệ thống đan dược và vật lần, chính là dựa theo cái loại này cường hào player rất nhiều thể giới chế định ra tới giá cả.

Nhưng mà , ở nơi này hai cái thể giới game , lại có một vị đặc thù player...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Võ Đang chuông giáo

Vị này player , họ Lâm tên vũ , toàn có thể không trở ngại chút nào tiếp xúc này hai khối loại hình giống nhau , nhưng chênh lệch cực lớn thị trường , này hai khối thị trường đều dùng cùng một loại tiền chính là linh thạch , chỉ bất quá phải giao hai thành thuế mà thôi.

Đương nhiên , cái này thuế thật ra thì chính là hệ thống thu về kia hai thành giá chênh lệch.

Tại dưới tình huống như vậy , phải làm sao tài năng kiếm được , chỉ cần thoáng hiểu chút làm ăn lý luận người , đều không yêu cầu những người khác giáo.

Dù sao Lâm Vũ đã tại làm , hơn nữa làm phong sinh thủy khởi , đương thời đan dược lỗ vốn buồn rầu , đã sớm ném đến ngoài chín tầng mây.

Trở lại chuyện chính , Tô Nguyệt Hàn cũng là cực kì thông minh người , cũng biết thị trường bất đồng , toàn thể vật giá cũng bất đồng , Lâm Vũ trước chưa có tiếp xúc qua Tu Tiên giới , hơn nữa hẩn nhìn qua cũng không phải làm ăn liệu , có chút giá cả không biết cũng bình thường , vì vậy , Tô Nguyệt Hàn đối với cái này cũng không có qua nhiều để ý.

"Không biết Lâm công tử lúc nào có rảnh rồi , đi gặp một hồi chuông giáo chân nhân ?" Từ tâm thấy Lâm Vũ này ba cái điều kiện cũng không quá khó khăn , liền lần nữa nói đến chính sự.

Lâm Vũ nhìn tả hữu vô sự , liền trực tiếp làm ra an bài: "Sẽ đi ngay bây giờ đi."

"Được , chuông giáo chân chính hiện tại đang ở thiên xu phong , Lâm công tử , xin mời!" Từ tâm đứng lên , đi tới lương đình bên ngoài , thon thon tay ngọc một chiều , một thanh trường kiếm trống rỗng xuất hiện , ngừng ở trước người của nàng cách mặt đất một thước địa phương.

Trường kiếm toàn thân phôi bày màu xanh nhạt , mơ hồ có ba quang lưu động , vừa nhìn liền biết không phải là vật phàm , Lâm Vũ chỉ cảm giác mình kia đem tại thế tục trung được gọi là thần kiếm binh khí , ở nơi này thanh kiếm trước mặt , căn bản liền vụn sắt đều gọi lên!

Đây chính là pháp khí , phi kiếm , người tu tiên bằng hiệu , Tu Tiên giới máy bay ! Há là trong thế tục binh khí có thể so được ?

Ngay sau đó , trường kiếm dài ra theo gió , biến thành một cái gần trượng dài , gần thước rộng , lúc này từ tâm lần nữa quay đầu , đối với Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đạo: "Lâm công tử , Mục cô nương , xin mời!"

Vừa nói làm ra một cái mời thủ thế.

Lâm Vũ gật đầu một cái , kéo Mục Tư Ngữ lên phi kiếm , trong lòng nhưng là hâm mộ không được , pháp bảo , trừ phi là một ít bị động hình pháp bảo , giống như đương thời đưa cho Hạ Nghênh Sinh khối ngọc bội kia , nếu không mà nói , nhất định phải đạt tới luyện khí hóa thần tài năng chủ động đi điều khiển.

Đương nhiên , khối kia Huyết Linh hộ thân ngọc căn bản không có thể xưng là pháp bảo , chân chính pháp bảo chỉ cần mấy chục viên linh thạch sao? Coi như là đứng đầu pháp bảo cấp thấp cũng không ngăn cản cái kia giá cả!

Cái viên này ngọc bội , tối đa chỉ có thể coi như là tốt hơn một chút ngọc thạch , dùng người tu tiên thủ đoạn đơn giản gia công rồi một chút mà thôi , học nghề trung học đồ luyện chế được đồ vật.

"Ta có pháp bảo , cũng có phi kiếm , thế nhưng chỉ có thể làm binh khí sử dụng , a! Thật hy vọng nhanh lên một chút đạt tới luyện khí hóa thần." Lâm Vũ đứng ở trên phi kiếm , có chút buồn bực lắc đầu cười nói.

Phi kiếm này tốc độ mặc dù nhanh , phía trên lại không cảm giác được gió gì , cũng chính là một ít quất vào mặt gió nhẹ mà thôi , không khỏi lần nữa khen ngợi người tu tiên pháp khí chỗ thần kỳ , trong đầu nghĩ chờ mình ngày nào đạt tới luyện khí hóa thần sau đó , nhất định phải đánh phi kiếm bay lượn chân trời , chơi một đùa!

Tô Nguyệt Hàn quay đầu nhìn Lâm Vũ liếc mắt , lại nghiêng đầu sang chỗ khác , không nói gì.

Chẳng những là Lâm Vũ, Tô Nguyệt Hàn cùng Mục Tư Ngữ giống vậy hâm mộ cấp bách, đáng tiếc tu vi không đủ, cũng chỉ có hâm mộ phần, Tô Nguyệt Hàn ngược lại vẫn tốt một chút, năng trong tu luyện vấn đề, nhiều nhất nửa tháng có thể giải quyết, lại lấy năng tư chất, đột phá đến luyện khí hóa thần cơ bản không là vấn đề.

Có thể Lâm Vũ hiện tại mới luyện tinh hóa đệ lục trọng, Mục Tư Ngữ tu vi nhưng là thấp hơn!

"Lấy Lâm công tử tư chất cùng tài nguyên tu luyện, phỏng chừng rất nhanh thì có thể đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới." Từ tâm cũng không cuồng cuồng, mà là chậm rãi đánh phi kiếm, để cho Lâm Vũ nhiều thể hội một chút, "Lâm công tử, không biết sư phụ của ngươi lưu lại trong điển tịch, đối pháp bảo là thể nào phân biệt?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Cùng Tu Tiên giới không sai biệt lắm, chia làm bảo khí, linh khí cùng trong truyền thuyết Tiên Khí ba đẳng cấp, mỗi một cấp bậc có bốn cái phẩm cấp, mà này bốn cái phẩm cấp cũng không phải là giống như Tu Tiên giới xưng hô như vậy, Tu Tiên giới là đem chia làm cực phẩm, Thượng phẩm, trung phẩm cùng hạ phẩm bốn cái đẳng cấp, mà sư phụ ta lưu lại cấp bậc trung, là chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng cấp bốn, nhưng cũng không có gì khác nhau, chỉ là gọi bất đồng mà thôi."

Từ tâm gật gật đầu, thấy Lâm Vũ đã biết pháp bảo phân chia, liền không có tiếp tục nói tiếp đi xuống.

Trong truyền thuyết Tiên Khí tạm thời không nói, trên thế giới có hay không còn là một vấn đề, dù sao tại truyền thừa trong hệ thống không có tìm được, coi như có thể tìm được, có mua hay không nổi còn là một vấn đề, kia cũng chỉ còn lại có hai cấp bậc rồi.

Bảo khí giống như là cho luyện tinh hóa khí kỳ người tu hành sử dụng, dùng tài liệu so với trong thế tục bình khí tốt hơn, cũng nhiều một chút bị động hiệu quả, nhưng là tốt không được quá nhiều, giống như Tô Nguyệt Hàn hiện tại dùng thanh kiếm kia, chính là một món Hoàng giai bảo khí, nắm giữ một cái bị động gia tốc loại hiệu quả.

Lấy trong hệ thống giá trị tính toán, hẳn là tại một ngàn linh thạch trái phải.

Thật ra thì bảo khí chỉ có thể xưng là chuẩn pháp bảo, chân chính pháp bảo, chính là linh khí, giống như dưới chân thanh phi kiếm này, lại là một món Huyền giai linh khí, trong hệ thống giá trị đạt tới hai trăm năm chục ngàn linh thạch, về phần đang địa cầu Tu Tiên giới giá trị, cũng không biết được.

"chờ một chút!" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, "Tiểu Y, thánh đấu sĩ thánh y, coi như là cấp thấp nhất đồng thau thánh y, coi như so với Tô Nguyệt Hàn trên tay kiếm kếm, nhưng cũng không thể kém được chứ? Ít nhất thể tích cùng muốn dùng nhiều tài liệu rất nhiều, nhưng vì cái gì giá trị chênh lệch lớn như vậy?"

Đương thời món đó thánh y, thu về giá trị cũng liền mấy chục ngàn truyền thừa điểm mà thôi, ngược lại suy tính, cũng chính là bốn mươi năm mươi viên linh thạch, nhưng là Tô Nguyệt Hàn kiếm, lại giá trị một triệu truyền thừa điểm, trong lúc này chênh lệch hai ba chục bội phần!

Điều này thực làm người ta khó hiểu.

"Chủ nhân ngươi đã biết, thành phẩm pháp bảo cùng đan dược giá cả, muốn so với tài liệu ít nhất phải đắt hơn rất nhiều lần, thánh y không có được truyền thừa hệ thống công nhận, chỉ có thể làm làm tài liệu thu về, chỉ đơn giản như vậy." Tiểu Y trả lời.

Lâm Vũ: "..."

Được rồi, truyền thừa hệ thống chỉ nhận có thể đạo gia đồ vật, thật ra thì đồ vật chỉ coi làm tài liệu, cái này ngược lại cũng không khó hiểu.

Rất nhanh, phi kiếm rơi vào thiên xu rơi một gian điện đường trước, từ tâm mới vừa thu cất phi kiếm, đang muốn mở miệng, bên trong liền truyền đến Thanh Huyền chân nhân thanh âm: "Vào đi."

"Lâm công tử, chương giáo chân nhân cũng không có tu luyện, chúng ta vào đi thôi." Từ tâm quay đầu hướng Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ gật gật đầu, cùng Mục Tư Ngữ cùng Tô Nguyệt Hàn đi theo từ tâm đi vào điện đường, điện đường trong chính sảnh, Thanh Huyền chân nhân chính ngồi xếp bằng, ngậm cười mà nhìn đi vào bốn người, lúc này hắn, đã không có khai đàn giảng đạo lúc về này thể, liếc mắt nhìn qua, liền giống như một bình thường lại hòa ái lão nhân.

"Xin ra mắt tiền bối!" Gặp qua chương giáo chân nhân!"

Mấy người đồng thời hành lễ.

"Ha ha, miễn lễ! Mời ngồi!" Lâm Thanh Huyền chân nhân bắt chuyện chúng nhân ngồi xuống sau, cười híp mắt nhìn Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ hai người, đạo: "Hai thằng nhóc này, chính là tại bản đạo khai đàn giảng đạo thời điểm, một cái ngủ, một cái không tập trung hai vị chứ?"

Lâm Vũ Mục Tư Ngữ đồng thời mặt đỏ lên...

Chương 245: Đường môn tin tức

Giảng đạo thời điểm, suốt mấy vạn người, lão đầu này vậy mà cũng có thể phát hiện!

"Ha ha, không sao không sao, Lâm tiểu hữu nắm giữ như vậy truyền thừa, bản đạo giảng đạo tiểu hữu không nghe lọt cũng bình thường." Thanh Huyền chân nhân ngược lại không có quá nhiều để ý, "Chỉ là bản đạo thân thể, còn muốn làm phiền Lâm tiểu hữu phí tâm."

"Lão gia tử, ngài như thế nhể nặng như vậy không khí dơ bẩn?" Lâm Vũ cau mày nói.

Ngoài mặt mặc dù không nhìn ra, nhưng không phải có tiểu Y có ở đây không? Một phen điều tra sau, Thanh Huyền chân nhân hiện tại tình trạng, nghiêm trọng tính đã hoàn toàn ngoài Lâm Vũ dự liệu, một hai khóa rõ ràng Nguyên Đan căn bản không có biện pháp giải quyết, ít nhất cũng phải bốn năm viên mới được!

Lão gia tử ? !

Thanh Huyền chân nhân rõ ràng sững sờ, từ tâm cùng Tô Nguyệt Hàn càng là đôi mắt đẹp tròn tròn, bất khả tư nghị nhìn chăm chăm Lâm Vũ, toàn bộ Tu Tiên giới, người nào thấy Thanh Huyền chân nhân không phải một mực cung kính?

Người trước mắt này, là không nhận biết Thanh Huyền chân nhân đây? Còn là nói hậu sinh khả úy tốt đây?

"Ha ha ha!" Thanh Huyền chân nhân ngược lại đạo tâm rất giỏi, dẫn đầu lấy lại tinh thần, cười ha ha nói: "Bao nhiêu năm không có người xưng hô như vậy bản đạo rồi, Lâm tiểu hữu, nói thật ngươi rất không tồi, đạo tâm ít nhất phải so với bạn cùng lứa tuổi cao hơn một mảng lớn!"

"Cái này, lão gia tử quá khen." Lâm Vũ có chút ngượng ngùng sờ lỗ mũi một cái, "Nói chính sự đi, ngài rốt cuộc là như thế dính vào loại này không khí dơ bẩn?"

Nếu không phải tiểu Y nhắc nhở, Lâm Vũ căn bản sẽ không hướng phương diện này suy nghĩ, nghe tiểu Y nói, nếu như có thể tìm tới chỗ này không khí dơ bẩn địa phương, nói không chừng có thể thu hoạch một ít hiếm thấy linh tài.

Đương nhiên, đây cũng là về sau chuyện, ngay cả Thanh Huyền chân nhân đều bị hại nặng nề, mình bây giờ chút tu vi như vậy, không phải đi chịu chết sao?

Nhưng bất kể nói thế nào, trước tiên đem mục đích biết rõ lại nói.

"Ai!" Thanh Huyền chân nhân than nhẹ một tiếng, "Tiểu hữu nếu là có hứng thú, xin nhận lấy này khối ngọc giản, bản đạo biết tin tức đều tồn tại này khối ngọc giản ở trong, bất quá tiểu hữu hiện tại ngàn vạn lần không nên đi chỗ đó."

Vừa nói, liền lấy theo trong trữ vật giới chỉ xuất ra một khối ngọc giản, vung tay lên một cái, một cỗ nhu hòa chân khí đem ngọc giản nâng lên, bay tới Lâm Vũ trước mặt trên bàn trà.

Lâm Vũ gật gật đầu, đem này khối ngọc giản thu hồi, loại ngọc này đơn giản, là người tu tiên ghi chép tin tức thường thấy nhất vật phẩm, bao gồm truyền thừa trong hệ thống rất nhiều công pháp, đều là dùng ngọc giản ghi chép, bởi vì này đồ chơi tương đương phương tiện.

Chỉ cần đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới, chép một bộ công pháp liền một hai phút chuyện.

Hơn nữa một khối ngọc giản, coi như kém cỏi nhất ngọc giản, ghi chép nội dung cũng so với thư tịch rất nhiều nhiều, bên trong nội dung đọc lên đến vậy so với thư tịch phương tiện.

Đương nhiên, muốn đọc đến trong đó nội dung, giống vậy cần phải đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới.

Lâm Vũ hiện tại cũng không gấp đi cái loại địa phương đó chịu chết, chỉ cần có thể được đến tình báo là được, thu ngọc giản sau khi thu cất, liền trực tiếp tại truyền thừa trong hệ thống hỏi đỏi ra một chai rõ ràng Nguyên Đan, đứng dậy đi tới Thanh Huyền chân nhân trước mặt, hai tay dâng lên: "Lão gia tử, đây chính là rõ ràng Nguyên Đan rồi, hy vọng ngài có thể sớm ngày khôi phục."

Cái này hòa ái lão nhân, cho Lâm Vũ cảm giác liền cùng chính mình đã qua đời gia gia rất giống, đặc biệt là trên người khí tức, thật rất tương cận!

Thật ra thì coi như không có khoản giao dịch này, tự mình ở thấy Thanh Huyền chân nhân sau, cũng sẽ xuất thủ tương trợ.

"Ha ha, được!" Thanh Huyền chân nhân không chút do dự nào liền nhận lấy bình ngọc, dè dặt sau khi thu cất, lại đối từ tâm chân nhân đạo: "Từ tâm sư

mười, Lâm tiểu hữu sau này sẽ là chúng ta Võ Đang bằng hữu, chờ chuyện chỗ này, người đem cái tin tức này truyền cho bảy đại phong."

"Đừng!" Lâm Vũ lập tức cắt đứt hẳn, "Lão gia tử, Võ Đang nguyện ý làm tiểu tử là bằng hữu, tiểu tử tự nhiên vạn phần cao hứng, bắt quá bằng hữu là giao ra, không phải nói đi ra, nói cho Võ Đang trên dưới chuyện này liền miễn a."

"Ha ha ha! Lâm tiểu hữu quả thật là độ lượng người, tốt liền theo Lâm tiểu hữu ý tứ đi làm." Thanh Huyền chân nhân lần nữa cười ha ha.

Từ lúc dính vào kia không khí dơ bẩn sau, đều rất lâu không có như vậy xuất phát từ nội tâm cười qua.

Sau khi cười xong, Thanh Huyền chân nhân lại lấy ra một quả ngọc bội bộ dáng sù ụ, đưa cho Lâm Vũ: "Lâm tiểu hữu, đây là một khối nhờ giúp đỡ linh phù, tổng cộng nhưng là sử dụng chín lần, Rolin tiểu hữu ngày sau có nhu cầu, chỉ cần đem chân khí truyền vào đạo linh phù này trung, bản đạo liền có thể trước tiên nhận được, cũng có thể cảm ứng được tiểu hữu vị trí, coi như cho tiểu hữu lễ ra mắt, mong rằng Lâm tiểu hữu thu cất."

Phù khí!

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng, phù khí, theo nghiên cứu trên ý nghĩa mà nói cũng không thể xưng là pháp bảo, nhưng là thuộc về pháp bảo hệ thống, mọi người đều biết, phù trận thật ra thì liên tương tự với trong trò chơi ma pháp quyền trục, phần lớn phù trận đều chỉ có thể sử dụng một lần.

Theo trên lý thuyết mà nói, trên thế giới có bao nhiêu thuật pháp, thì có bao nhiêu phù trận, đương nhiên là có chút ít tân hình thuật pháp, cũng không có nghiên cứu ra đối ứng phù trận phương pháp luyện chế, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại phù trận chủng loại đa dạng.

Chính là bởi vì phù trận chỉ có thể sử dụng một lần, sau đó thì có người tu tiên dùng phương pháp luyện khí, chế ra một ít có thể lặp lại sử dụng phù trận, về phần hần phẩm cấp, tựu lấy chiến đấu hình phù khí mà nói, có chút không đạt tới Hoàng giai bảo khí cấp bậc, có chút lại có thể đạt tới Thiên giai linh khí.

Bắt quá vô luận loại nào phù khí, đều có sử dụng số lần hạn chế!

Giống như trước mắt cái này nhờ giúp đỡ linh phù, cũng chỉ có thể sử dụng chín lần, chín lần đi qua, có chút phù khí sẽ trực tiếp vỡ vụn, mà có một ít phù khí còn có thể thu hồi một bộ phận tài liệu.

"Lão gia tử, phù này khí ta nhận, bắt quá đầu tiên thanh minh, cái này phù khí không chứa tại bình đan dược này giá cả bên trong, đây chính là lão gia tử người đưa cho ta!" Lâm Vũ trực tiếp đem nhờ giúp đỡ linh phù thu hồi không gian truyền thừa, rất sợ Huyền Chân người đối ý giống như.

Ở một bên từ tâm đã không nhận được hé miệng cười trộm, ngay cả Tô Nguyệt Hàn cũng khóe miệng ngậm cười, có chút hăng hái mà nhìn Lâm Vũ.

Người này, thật đúng là có chút ý tứ!

"Đúng rồi, lão gia tử, từ tâm tỷ, ta hỏi các người một chuyện" Lâm Vũ đột nhiên nói, "Luận đạo trong đại hội thật giống như không thấy Đường môn người, chẳng lẽ bọn họ không tham gia sao?"

"Người tìm Đường môn người làm gì?" Từ tâm không hiểu nói.

Cũng không có để ý Lâm Vũ gọi, dù sao người này chính là không lớn không nhỏ.

"Ta có một vị thân nhân, chính là Đường môn người trong, tại cha ta sinh ra không lâu liền bị cưỡng bức rời khỏi nhà, cũng là ta duy nhất còn sống trên đời thân nhân, tới tham gia lần này luận đạo đại hội, cũng là vì điều tra một ít liên quan tới Đường môn tin tức, nhưng là không nghĩ đến..." Lâm Vũ hơi nhíu lên mày kiếm.

Không nghĩ đến Đường môn người căn bản không có lộ diện.

Từ tâm cùng Thanh Huyền chân nhân nhìn nhau, đồng thời hơi không để lại dấu vết gật đầu.

Sau đó từ tâm liền nói với Lâm Vũ nổi lên liên quan tới Đường môn tin tức: "Lâm tiểu hữu, người có chỗ không biết, Đường môn người, đã trên trăm năm chưa từng xuất hiện ở trong thế tục, thân nhân người có thể là một cái đặc biệt."

Lâm Vũ trong bụng mấy động.

Ngay cả Võ Đang người chủ sự đều như vậy nói, vậy mình muốn đi tìm nãi nãi, há chẳng phải là so với lên trời còn khó hơn?

Mà từ tâm lời còn chưa nói hết: "Hơn nữa hiện tại cũng không có ai có thể tìm được Đường môn nơi ở, ngược lại có một cái lời đồn đãi, người có lẽ có thể tham khảo một chút, nhưng lời đồn đãi dù sao cũng là lời đồn đãi, đến cùng có vài phần thật, chúng ta cũng không biết được..."

Chương 246: Mục Tư Ngữ tự bạch

"Từ tâm tỷ mới nói." Lâm Vũ mặt đầy mong đợi nhìn từ tâm.

Quản nó lời đồn đãi có vài phần thật có mấy phần giả, dù sao hiện tại cũng đã trên trăm năm không tìm được Đường môn tung tích, nhiều một đầu manh mối cũng đại biểu có nhiều một phần hy vọng, coi như lời đồn đãi này là giả, cũng không có quan hệ.

Về sau lại nghĩ biện pháp chính là.

Tại Lâm Vũ mong đợi trong ánh mắt, từ lòng nói ra bốn chữ: "Côn Luân tiên cảnh."

Lâm Vũ hơi ngần ra.

Vậy mà sẽ là Côn Luân tiên cảnh!

Phía sau mà nói từ tâm cũng không nên nói rồi, nếu như đầu này lời đồn đãi là thực sự, Đường môn dọn vào Côn Luân tiên cảnh, rất có thể trở thành Côn Luân phái quản hạt bên dưới một thế lực, như vậy, chính mình tìm người thân lữ trình chỉ sợ so với trong tưởng tượng còn muốn khó khăn!

Trước không quản Côn Luân trong tiên cảnh tình huống thế nào, cũng không để ý Đường môn tình huống như thế nào, nhưng trước mắt vấn đề lớn nhất là, hiện tại liền Côn Luân tiên cảnh môn cũng không tìm tới!

"Lâm tiểu hữu, Côn Luân tiên cảnh cửa vào, bây giờ căn bản không có ai biết, chúng ta Võ Đang ngược lại có một ít liên quan tới chuyện này ghi lại, thật ra thì Côn Luân tiên cảnh cửa vào ngay tại đỉnh núi Côn Lôn, chỉ là bị một cái cao cấp ảo trận vây, tựu lấy bản đạo tu vi, bước vào cái kia ảo trận cũng là phí công." Thanh Huyền chân nhân hơi hơi nói.

"Lúc này, phiền toái có thể to lắm." Lâm Vũ chân mày càng nhíu càng sâu.

Như chính mình nãi nãi trở thành người tu hành, sự tình ngược lại cũng không gấp, dù sao người tu tiên tuổi thọ đều rất dài, xa không nói, chỉ cần đạt tới luyện tinh hóa đệ cửu trọng, thì có gần ba trăm năm số tuổi thọ, nếu như có thể cho Lâm Vũ một trăm hai trăm năm, tự nhiên sẽ nghĩ đến biện pháp.

Nhưng nếu như nãi nãi chỉ là một phạm nhân, coi như còn sống trên đời, cũng không có vài năm có thể sống rồi.

Vô luận như thế nào, tìm thân nhân sự tình vẫn là phải làm.

Thanh Huyền chân nhân cùng từ tâm chân nhân nhìn nhau, bọn họ so với Lâm Vũ rõ ràng hơn vào Côn Luân tiên cảnh nguy hiểm cỡ nào, nhưng là không tốt khuyên Lâm Vũ, này chung quy liên quan đến Lâm Vũ chuyện nhà, bọn họ những người ngoài này cũng không tiện khuyên nhiều.

Hơn nữa Lâm Vũ cũng nói, đối phương là hấn trên đời này thân nhân duy nhất, hai người không lên tiếng khuyên giải, như vậy có lẽ còn có thể cho Lâm Vũ một cái lâu dài mục tiêu, lấy hấn đạo tâm đến xem, có lẽ là một chuyện tốt.

"Lão gia tử, ta sẽ không quá rầy ngài tinh tu, hy vọng ngài có thể sớm ngày khôi phục." Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ, liền đứng dậy đưa ra cáo từ.

"Bản đạo còn muốn tinh tu, cũng sẽ không lưu các người, mua đan dược linh tài, tiểu hữu nếu có thì giờ rảnh, tùy thời có thể đi theo từ tâm sư muội đi kho hàng cảm." Thanh Huyền chân nhân cũng biết rõ mình tình huống cấp bách, cũng không có qua nhiều giữ lại, đứng dậy đem một đám người đưa ra điện đường.

Cho đến từ tâm phi kiếm biến mất trong tầm mắt, Thanh Huyền chân thu hồi ánh mắt, xoay người đi vào điện đường chuẩn bị bế quan chữa thương.

Bất quá, nếu như có người ở Thanh Huyền chân nhân đối diện, sẽ phát hiện khóe miệng của hấn đã hơi hơi thượng câu.

Bởi vì Đường môn chuyện, đưa đến Lâm Vũ tại Võ Đang trong kho hàng chọn lựa tài liệu hứng thú cũng không cao, lại thuận tay lựa chọn một ít tại trong hệ thống tương đối quý linh tài, liền cùng từ tâm cùng rời đi rồi Võ Đang kho hàng, mang theo Mục Tư Ngữ trở lại mái hiên.

"Tiểu Vũ, người còn đang là nãi nãi sự tình lo lắng sao?" Mục Tư Ngữ rất quan tâm mà cho Lâm Vũ rót ly trà, quan tâm hỏi.

Chỉ có nàng và Diệp Tầm Lan mới rõ ràng, nãi nãi sự tình, vẫn luôn là trong lòng của hấn một cái tâm bệnh, khối này tâm bệnh thậm chí vượt qua Satan tổ chức chuyện! Vốn là cho là đi tới luận đạo đại hội, còn có thể thu thập được một ít liên quan tới Đường môn tin tức, có thể sự tình thường thường sẽ cho ra tất cả mọi người dự liệu.

Lâm Vũ yên lặng gật đầu, kéo qua Mục Tư Ngữ, để cho nàng ngồi ở trên đùi mình, nghe trên người nàng con gái hương, hỗn loạn tâm mới được đến nhiều chút an bình.

Mục Tư Ngừ cảm thụ hần tâm trạng có chút không yên , vì vậy theo trong vòng tay chứa đồ xuất ra xuất ra đàn cổ , một đạo u nhã tiếng đàn rất nhanh thì phiêu đảng ở nơi này mái hiên bên trong , đây tựa hồ là một bài có thể để người ta nội tâm yên lặng bài hát.

Lâm Vũ nghe bài hát này , rất nhanh thì theo Mục Tư Ngừ sau lưng gởi nàng vai , ngủ thiếp đi.

"Tiểu Vũ , Tiểu Vũ."

Mục Tư Ngừ một khúc tiếp cận xong, nghiêng đầu qua nhẹ nhàng kêu hai tiếng , phát hiện hần không có trả lời , xem ra là thật ngủ thiếp đi.

"Trong lòng người , đến cùng đè ép bao nhiêu chuyện ?" Mục Tư Ngừ thấp giọng nói , "Người cũng đã biết ? Ta đã từng sinh hoạt tại tối tăm cùng ngược đãi bên trong , nhưng vẫn cố gắng đang thay đổi kiên cường , kiên cường hơn , nhưng ta chung quy là một cái cô gái yếu đuối , cũng giống những cô gái khác giống nhau khát vọng bị yêu , bị thương yêu."

"Một người núp ở mờ tối thời gian , thật rất cô độc , cũng thống khổ , cho dù có mất lệ , cũng chỉ có thể một người len lén lưu."

"Ta vốn cho là như vậy thời gian vĩnh viễn không phải là một đầu , có thể vừa lúc đó , có một cái nam hài đi vào ta trong cuộc sống , hần... Kêu Lâm Vũ , so với ta nhỏ hơn nửa tuổi nhiều , dung mạo rất tuấn tú , là ta nhiều năm trong mộng bạch mã vương tử hình tượng , là ta đường đệ , lại không có bất kỳ liên hệ máu mủ..."

Lâm Vũ vẫn còn đang ngủ , không có nghe được nàng mà nói.

"Chính là hần , đem ta theo như vậy trong cuộc sống giải cứu ra , còn giúp ta báo thù , giúp ta đem trên người vết thương toàn bộ tiêu trừ , để cho ta có thể cùng những cô gái khác giống nhau , xuyên thích quần , thậm chí còn dạy ta tu luyện , dạy ta y thuật... Thật ra thì ở tại trong nhà hần ngày thứ nhất lên , chàng trai này cũng đã đi vào tâm lý ta..."

Lâm Vũ tiếp tục ngủ.

"Nhưng là hần đã có bạn gái , hần bạn gái kêu Diệp Tầm Lan , dung mạo rất mỹ , ta một mực kêu nàng Lan tỷ tỷ , hai người bọn họ cảm tình cũng tốt ta chỉ có thể lặng lẽ đem phần cảm tình này giấu ở đáy lòng , không dám đi quấy rầy các nàng sinh hoạt , chỉ cần mỗi ngày có thể liếc hần một cái , là đủ rồi."

Mục Tư Ngừ thanh âm rất nhẹ , rất nhu , cũng êm tai , làm người nghe vào thì có một loại rất thoải mái cảm giác , bất quá tại bình thường , nếu có những người khác tại chỗ , nàng cũng không nói thế nào , đây là nàng mấy năm nay sinh hoạt , đưa đến nàng tâm phong bế.

Cho dù là tại Diệp Tầm Lan trước mặt , nàng đều có chút bảo lưu.

Chỉ có Lâm Vũ mới có thể từ từ mở ra nàng nội tâm.

Đương nhiên , nàng bây giờ đang ở Lâm Vũ trước mặt vẫn còn có điều bảo lưu , chỉ là bảo lưu trình độ nhỏ hơn rất nhiều mà thôi , hôm nay nếu không phải Lâm Vũ ngủ thiếp đi , nàng căn bản không có thể nói với Lâm Vũ những lời này.

Mục Tư Ngừ mà nói vẫn chưa kết thúc: "Nhưng là sự tình ngoài ta dự liệu , tại một lần tình cờ cơ hội xuống , Lan tỷ tỷ vậy mà nguyện ý tiếp nhận ta , còn buộc hần hai cái đều cưới , Tiểu Vũ , ta yêu người , thật rất yêu người , người đã là ta toàn bộ , là ta hết thảy! Người biết không ? Từ lúc cùng với người sau đó , ta phát hiện ta sinh hoạt thật trở nên rất hoàn mỹ , rất hạnh phúc , giống như sinh hoạt tại thiên đường..."

Mục Tư Ngừ nói tới chỗ này , liền ngừng lại.

"Ta biết." Bên tai truyền người đàn ông này thanh âm êm ái.

"A!" Mục Tư Ngừ kinh hô một tiếng.

Quay đầu nhìn thấy Lâm Vũ chính cười híp mắt nhìn mình chăm chăm , một trương mặt non nớt nhất thời tựa hồ muốn tích xuất dịch , vừa giãy giụa vừa nói: : "Tiểu Vũ... Người mới vừa rồi không ngủ ? Toàn đều nghe được ? Mắc cỡ chết người , buông ta ra được không..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Sinh tử quyết đấu

"Nha đầu, nếu không phải ta giả bộ ngủ, ngươi có thể nói với ta nhiều lời như vậy?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Vốn là Lâm Vũ chính nhắm mắt lại nghe cảm, đợi nàng đàn xong sau gọi mình thời điểm, chính mình còn đắm chìm trong trước trong, đáp lại trề đánh một cái, đang muốn mở hai mắt ra, lại nghe được Mục Tư Ngữ tự lẩm bẩm.

Vì vậy, đơn giản trực tiếp giả bộ ngủ, nghe một chút nàng đến cùng muốn nói gì.

Kết quả đây, nghe được rất nhiều lúc trước căn bản không nghe được mà nói.

Mục Tư Ngữ vẫn còn giãy giụa, mang theo tiếng khóc nức nở khẩn cầu: "Tiểu Vũ, ngươi buông ta ra được không? Ta vạn cầu ngươi tốt không tốt?"

Mới vừa có chút mà nói thực, đối với nàng mà nói thật sự quá mắc cỡ, bình thường giấu ở trong lòng lại không dám nói, hiện tại thừa dịp Lâm Vũ lúc ngủ sau toàn bộ nói ra, có thể vạn vạn không nghĩ đến, Lâm Vũ lại là đang giả bộ ngủ!

Đem sở hữu mà nói đều nghe thật sự rõ ràng!

Nếu như bây giờ có một cái kẻ đất, Mục Tư Ngữ dám cam đoan, mình tuyệt đối sẽ không chút do dự chui vào.

Có thể Lâm Vũ há lại sẽ để cho nàng như nguyện? Thật vất vả để cho nàng hoàn toàn mở rộng ra nội tâm, nếu như lần này buông lỏng, nàng rất có thể trở lại lúc trước đáng sợ, ở trước mặt mình đều có chỗ bảo lưu, không buông ra.

Thậm chí lúc trước cố gắng đều hoàn toàn uổng phí.

Mục Tư Ngữ giãy giụa lực đạo càng ngày càng lớn, Lâm Vũ cũng có biện pháp, trực tiếp đưa ngón tay ra nhẹ nhàng nắm được nàng phần eo kia nhạy cảm thịt mềm, Mục Tư Ngữ lực khí toàn thân tựa hồ thoáng cái bị hút hết, theo bản năng đưa ra hai cánh tay vòng lấy Lâm Vũ cổ, ngay sau đó liền nhuyển đảo ở trên người hắn.

Phần eo là nàng bộ vị nhạy cảm nhất một trong, Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan không ít tại nàng phần eo trên chọc qua nàng.

"Tiểu Vũ, ngươi muốn trò cười ta liền cười đi." Mục Tư Ngữ thấy giãy giụa không ra, không thể làm gì khác hơn là rúc lại Lâm Vũ trong ngực, sâu kín nói.

"Nha đầu ngốc, ngươi có thể nói những lời đó, ta cao hứng còn không kịp, làm sao có thể trò cười ngươi?" Lâm Vũ lỏng ra một cái tay, nhẹ khẽ vuốt vuốt nàng nhu thuận phát đầu, "Thật ra thì ngươi lời mới vừa nói, có mấy lời ta còn muốn nghe."

Mục Tư Ngữ yên lặng.

Cực kì thông minh nàng, nơi nào không đoán được Lâm Vũ phải nghe cái nào mà nói?

Có thể những lời đó, nàng thật không biết nên nói như thế nào xuất khẩu.

"Ta tốt tư ngữ, nói cho ta nghe có được hay không?" Lâm Vũ nhẹ giọng nói.

Mục Tư Ngữ cắn chặt môi, lần nữa yên lặng một hồi lâu sau, tựa hồ gò lên hết sức dũng khí, nâng lên đầu đẹp, mắt phượng rung rung mà nhìn chăm chăm Lâm Vũ, đạo: "Tiểu Vũ, ta yêu ngươi, ta yêu ngươi, ta mãi mãi cũng là ngươi tư ngữ, một mình ngươi..."

Vừa nói, liền chảy hai hàng thanh lệ, chủ động dâng lên chính mình cặp môi thom...

Hồi lâu, môi rời ra.

Một cái trong suốt đường nước liền tiếp hai người khóe miệng.

"Tư ngữ, chúng ta trở về thành phố Đông Hoa sau đó, ba người chúng ta liền cùng đi đem chứng nhận được, có được hay không?" Lâm Vũ nhẹ giọng nói.

Lâm Vũ hiện tại đã đầy hai mươi hai tuổi, tại sinh nhật ngày đó thật ra thì cũng đã nói tới chuyện này, chỉ là sau đó cũng là bởi vì nhiều chuyện, cũng chỉ có thể tạm thời đem chuyện này cho gác lại.

Nhưng lần này sau khi trở về, thì nhất định phải đem chuyện này làm.

Mặc dù kia vốn chứng chỉ là một hình thức, lấy Lâm Vũ hiện tại năng lực, hơn nữa người tu tiên thân phận, trong thế tục kia vốn chứng, thật ra thì linh không linh đều không có quan hệ, Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ cũng sẽ không để ý, nhưng vô luận nói như thế nào, kia vốn chứng cũng đại biểu một cái cam kết, một phần trách nhiệm.

"Ta không đi." Mục Tư Ngữ quả nhiên cự tuyệt.

"Thế nào ? Ngươi tại sao không đi ?" Lâm Vũ không hiểu hỏi.

Đây là mới vừa nói như vậy một đồng lớn mà nói Mục Tư Ngữ sao?

"Ta không đi , Lan tỷ tỷ cũng sẽ không đi , thật ra thì ta cùng Lan tỷ tỷ đã nói xong , chúng ta sẽ không cùng ngươi đi lĩnh chứng , mà là muốn cho ngươi viết xuống chúng ta hôn thú , giống như ngươi và Lan tỷ tỷ phần kia hôn thú giống nhau." Mục Tư Ngữ khó được đối với Lâm Vũ tẩn nôi lên kiêu , "Bất quá ngươi muốn một lần nữa viết một trương , viết ba người chúng ta người , có được hay không ?"

"Các ngươi thật là như vậy thương lượng ?" Lâm Vũ vừa có chút ngoài ý muốn , lại có chút mừng rỡ.

Không nghĩ đến hai người bọn họ , vậy mà công lấy sau lưng chính mình đem chuyện lớn như vậy cho xác định.

Chính mình lại hoàn toàn bị chẳng hay biết gì.

Mục Tư Ngữ gật đầu một cái , tự nhiên cười nói: "Lúc trước chúng ta thì có ý định này , hiện tại ta lại biết rõ chúng ta là người tu tiên , trong thế tục những thứ kia quy tắc , sớm muộn có một ngày bó ước không được chúng ta , lĩnh tâm kia chứng ý nghĩa cũng không lớn , ngược lại , ngươi tự tay viết xuống hôn thú còn có ý nghĩa , ngươi nói sao ?"

"Tốt lắm , ta sau khi trở về liền viết!"

"Ừ..."

Đã rộng mở cánh cửa lòng Mục Tư Ngữ , tại Lâm Vũ trước mặt lại cũng không có giữ lại chút nào , mặc dù còn có thể bị Lâm Vũ một ít lời làm cho mặt đỏ tới mang tai , cũng không biết giống như trước nữa giống nhau có kịch liệt như vậy phản ứng , làm ra một ít làm người dở khóc dở cười cử động.

...

Hôm sau.

Võ Đang sơn , truyền đạo phong , sần quyết đấu.

Người ta tập nập , phi thường náo nhiệt.

Tiếp qua một nén hương thời gian , lần này luận đạo đại hội trận đấu quyết đấu liền muốn bắt đầu , Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ đến nơi này , trà trộn ở trong đám người nhìn về trên đài , lúc này trên đài đã đứng hai người , trong đó một cái mặc trong hắc bào năm người , người này , chính là Lưu Tử Hiên sư phụ: Trảm xa.

Theo Lâm Vũ được đến tình báo , người này là một cái tán tu , luyện khí hóa đệ lục trọng , hơn nữa còn là một cái tinh khiết thể tu , không có binh khí , lại hết sức cường hãn , chiến đấu vẫn luôn là tay không ra trận.

Phi kiếm với hắc mà nói , chỉ là dùng để đi đường công cụ.

Bên kia , chính là đứng cả người hồng bào lão giả , đồng dạng là một cái tán tu , tựa hồ không có ai biết tên hắc , chỉ biết hắc đạo số liệt diễm , luyện khí hóa đệ thất trọng , nghe giảng số cũng biết hắc là một cái Hòa hệ thuật tu.

Trên phi kiếm công phu cũng giống vậy khá tốt.

Hai người tu vi chênh lệch cũng không lớn , phải có chút đáng xem.

Về phần giữa hai người xung đột , Lâm Vũ nghe cũng muốn cười , lại là vì ba viên linh thạch thượng phẩm , bất quá cũng khó trách , ba viên linh thạch thượng phẩm , nếu như tại Tu Tiên giới vận dụng làm , sức mua bù đắp được trong hệ thống hơn ngàn viên linh thạch thượng phẩm thậm chí nhiều hơn!

Cũng khó trách sẽ ra tay đánh nhau , tiến hành sinh tử quyết đấu.

Sinh tử quyết đấu , không có gì trọng tài , dù sao không phải sinh chính là cái chết , nơi này có nhiều như vậy vậy xem người , thậm chí ngay cả người chứng kiến đều không yêu cầu!

Hai người an tĩnh đứng tại cái này chu vi năm mươi trọng lôi đài hai đầu.

Nhìn nhau mà đứng , trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Chủ nhân , ngươi nói bọn họ cái nào sẽ thắng ?" Tiểu Y tựa hồ cũng hứng thú.

"Khó mà nói , ta vừa không có luyện khí hóa thần cảnh giới , không cảm giác được đối phương khí thế." Lâm Vũ không dám đi vọng tự suy đoán , "Bất quá bằng vào ta cảm giác đến xem , cái kia liệt diễm lão đầu tỷ số thắng hắc là tại chừng sáu thành , trảm xa liền tứ thành đi."

"Ngươi cảm giác không tệ , nghiêm túc xem một chút đi , ta ở bên cạnh cho ngươi giải thích , đối với ngươi về sau sẽ có chỗ tốt." Tiểu Y đạo.

Lâm Vũ gạt đầu một cái , ý thức truyền âm , lời mặc dù nhiều , nhưng chỉ cần trong nháy mắt liền có thể hoàn thành.

Tiểu Y giải thích tốc độ hoàn toàn đi theo lên nhịp điệu chiến đấu , trên đài hai người , bất kể nói thế nào đều là luyện khí Hóa Thần kỳ , cao hơn chính mình ra suốt một cảnh giới lớn! Bực này cao thủ chiến đấu , hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ cho mình một ít cảm ngộ.

Rất nhanh , một nén hương thời gian đã qua , hai người lên một lượt trước một bước , chiến đấu , chạm một cái liền bùng nổ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 248: Xem cuộc chiến

"Được rồi , không có quy củ , chỉ có sinh tử , thì giờ đã đến , mở ra cấm!" Nguyên lai cuộc quyết đấu này có chủ cảm người.

Chỉ nghe hán tiếng , không thấy người.

Lâm Vũ lập tức lấy ra tại trong hệ thống hồi đoái đi ra trí nhớ tinh thạch , loại này trí nhớ tinh thạch tựa giống với trong thế tục máy quay phim , có thể mang một đoạn hình ảnh vỡ xuống đến , cùng máy quay phim bất đồng là , trí nhớ tinh thạch một khi vỡ xuống nào đó đoạn hình ảnh , lại không thể lại tiến hành sửa đổi , nhưng có thể sao chép.

Theo người chủ trì thanh âm hạ xuống , lời đài bị một cái bán cầu hình trong suốt màn hào quang cho bao phủ ở.

Đây là một loại cấm , chung quy này lời đài dùng đều là tương đối bình thường đá , căn bản không chịu nổi luyện khí Hóa Thần kỳ người tu tiên chiến đấu , loại cấm chế này có thể bảo vệ lấy lời đài không bị phá hư , trừ phi lực công kích vượt qua cấm phòng vệ năng lực.

Nhưng có thể làm được một điểm , khả năng chỉ có tam đại môn phái chương giáo , thậm chí có có thể ngay cả Thanh Huyền bọn họ đều làm không được đến.

Trừ lần đó ra , loại cấm chế này còn có thể bảo vệ xem cuộc chiến người không chịu hấn tổn thương.

"Bắt đầu!"

Người chủ trì vừa dứt lời , trên lời đài quyết đấu đã bắt đầu.

Ầm!

Trạm xa tu vi so với địch nhân thấp , hơn nữa mình là thế tu , dẫn đầu liền phát động tấn công , cả người thân hình chợt lóe , hướng liệt diễm vọt tới , chỉ là một trong nháy mắt , liền đi tới liệt diễm trước mắt , một quyền liền đánh tới.

Mà lúc này đây , liệt diễm lão đầu cũng ở đây trước mắt ngưng tụ một mặt hỏa diễm lá chắn bảo vệ , tại tiểu Y giải thích trung , Lâm Vũ biết được , ngọn lửa này là chắn bảo vệ nhìn như am hiểu ngăn trở pháp thuật loại hình đả kích , thực ra không phải vậy , hấn am hiểu , ngược lại là ngăn cản vật lý công kích!

Quả nhiên là hỏa không thể xem bề ngoài.

Ầm!

Trạm xa quả đấm đánh phía hỏa diễm lá chắn bảo vệ , một đạo diệc tai tục diệc tiếng nổ truyền vào tất cả mọi người tại chỗ lỗ tai , có chút tu vi thấp , hai lỗ tai càng là tạm thời mất thông!

Ngay cả Lâm Vũ , cũng cảm giác một trận đầu choáng , rất nhanh thì khôi phục bình thường.

Trạm đánh xa đánh đem liệt diễm lão đầu hỏa diễm lá chắn bảo vệ bắn cho tán , đang muốn công kích lần nữa thời điểm , đột nhiên dừng lại , lập tức nhanh chóng bay ngược mà đi.

Hô!

Liệt diễm lão đầu cả người trên dưới toát ra ngọn lửa hùng hực , cả người liền giống như một hỏa nhân , bản thân lại không có bất kỳ khó chịu , tóc đỏ cùng hồng y áo khoác càng là tung bay lên!

Liệt diễm tên , quả thật danh xứng với thực!

"Chủ nhân , người xem rõ ràng thuật tu là thế nào đã kích." Tiểu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ gật đầu , ngưng tụ thị lực nhìn chăm chăm nhìn chăm liệt diễm lão đầu.

Đột nhiên , liệt diễm lão đầu hai tay nhanh chóng bấm pháp quyết , tại một giây bên trong , hai tay biến ảo hai mươi lần , pháp quyết sau khi hoàn thành , chỉ thấy hán cả người trên dưới hỏa diễm phóng lên cao , ở giữa không trung tạo thành một cái Hỏa Long.

Hỏa Long xoay quanh ở giữa không trung , đứng ở ngoài lõi đài mặt Lâm Vũ đều cảm thấy một trận nóng bỏng.

Cảm có thể phòng vệ đã kích , nhưng loại này nóng bỏng nhiệt độ căn bản không có thể ngăn cản.

"Thật là lợi hại!" Lâm Vũ nhìn đến nhiệt huyết sôi trào , hai quả đấm nắm chặt.

Đây chính là cao thủ chân chính!

Ngay sau đó , Hỏa Long tại liệt diễm lão đầu dưới sự chỉ dẫn , hướng về phía trạm xa thẳng oanh mà xuống , trạm thấy xa hình , đã đem tự thân tốc độ phát huy đến lớn nhất , hướng liệt diễm lão đầu vị trí địa phương vọt tới.

Ầm!

Hỏa Long oanh ở trên lõi đài , chỉ kém một tia liền đánh trúng trạm xa , mà chính là kém như vậy một tia , trạm xa nhưng là không bị thương chút nào , mà lúc này đây điều thứ hai Hỏa Long lại tại không trung đánh đi xuống , chỗ rơi là trạm xa phía trước , hơn nữa Hỏa Long phạm vi công kích đại , lấy trạm xa như vậy tốc độ tính toán , căn phải bị đánh vỡng vàng.

Chẳng lẽ liền muốn phân ra thắng bại ?

Nhưng mà sự thật , nhưng lại một lần ngoài Lâm Vũ dự liệu , trạm cách xa ở này thế ngàn cân treo sợi tóc , cả người trên dưới khí thế dâng lên tốc độ lần nữa thêm nhanh hơn gấp đôi , lại đột phá đạo này Hỏa Long đã kích.

Thứ ba cái Hỏa Long vẫn còn không trung không có rơi xuống , hán cũng đã vọt tới liệt diễm lão đầu trước người , giờ lên to lớn quả đấm liền đập về phía đang ở làm phép liệt diễm lão đầu.

Ầm!

Liệt diễm lão đầu bị quả đấm vỡng vàng , cả người bị giống như viên đạn đại bác bay ngược , đụng vào cấm lên.

Liền cấm đều hiện lên ra từng con sóng gợn.

"Trạm xa thua." Tiểu Y đạo.

"Như thế có thể..." Đang muốn phản bác Lâm Vũ , cái cuối cùng như thế cũng không nói ra được.

Bởi vì liệt diễm đụng trúng cấm sau đó , hóa thành một đạo hỏa diễm tiêu tan trên không trung.

Mà cái kia Hỏa Long vẫn còn hoàn hảo không chút tổn hại , chỉ thấy Hỏa Long đầu rồng đi tới trạm xa phía sau cách đó không xa , miệng rồng một trương , một đạo nhỏ dài cột lửa như mũi tên rời cung , hồi hã bắn về phía trạm xa đan điền.

Cứ việc trạm xa đã biết chính mình mắc lừa , nhưng căn bản cũng phản ứng không kịp , trực tiếp bị cái này tên lửa xuyên thủng đan điền.

Ầm!

Cột lửa xuyên thấu trạm xa đan điền.

Tốc độ cũng đi theo chậm lại , trên không trung quẹo vào khúc cua , hỏa diễm tản đi , một thanh hỏa phi kiếm màu đỏ xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Cùng lúc đó , kia Hỏa Long cũng tản đi , liệt diễm lão đầu hiện ra thân hình , đứng ở dài ra theo gió trên phi kiếm.

Tóc đỏ lung lay , một bộ tiên phong đạo cốt đáng vẻ.

Trạm xa đầy mắt không cam lòng ngược lại ở trên lõi đài , đã chết đến mức không thể chết thêm , trên người còn thiêu đốt hỏa diễm , phỏng chừng không ra một thời ba khắc , liền muốn đưa hán thi thể cho thiêu hủy sạch sẽ.

Loại trình độ này chiến đấu , đừng nói toàn thân , có thể lưu lại tro cốt liền thiêu cao hương.

"Tiểu Y , liệt điểm cái kia không phải là ảnh phân thân chứ ?" Lâm Vũ lẳng lẳng hỏi.

Một chiêu này , ở đó bộ kêu « Hokage » manga trung , nhưng là nhân vật chính bảng hiệu tuyệt kỹ!

"Chủ nhân người « Hokage » thấy nhiều rồi! Bất quá cũng không kém, chính xác mà nói là hỏa phân thân , phân thân chỉ có bản thể hai thành thực lực , còn có một cái khuyết điểm chính là hỏa phân thân toàn thân phía trên sẽ toát ra hỏa điểm , căn bản không đạt tới mê muội người công hiệu , mà cái này liệt điểm cũng đủ thông minh , dùng trước Hỏa Long thuật bọc lại tự thân." Tiểu Y giải thích.

Lâm Vũ gật đầu một cái.

Liệt điểm thắng lợi , ngược lại cho tự mình giải quyết một cái phiền phức , Lưu Từ Hiên không có sự phụ chỉ điểm , lại cũng không đủ tài nguyên , coi như lấy được công pháp , tại trong thời gian ngắn đối với chính mình và nhà mình nhân tạo không được bất cứ uy hiếp gì.

Chuyện phiền toái này đem có thể tạm thời gác lại.

Rất nhanh, trạm xa thi thể bị thiêu hủy sạch sẽ , liệt điểm đem trạm xa vòng tay chứa đồ thu hồi , giả ngụy lấy phi kiếm biến mất ở chân trời.

Bốn phía người nghị luận gần nửa hội cũng đi theo ai đi đường nấy , ngược lại có một chút để cho Lâm Vũ rất kỳ quái , hắn tại bắt đầu tỷ thí trước , sẽ để cho tiểu Y quét xuống hiện trường , biết rõ Lưu Từ Hiên trà trộn ở trong đám người , Lâm Vũ cũng tìm được hắn.

Có thể lúc này , lại thấy không tới hắn bóng dáng.

Rất có thể là trạm xa sa sút một khắc kia cũng đã rời đi.

Lưu Từ Hiên có thể là sợ liệt điểm không buông tha hắn , cũng có thể là đối với người sư phó này không có cảm tình , hoặc là những nguyên nhân khác , dù sao hắn đã rời đi , tại luận đạo đại hội sau khi kết thúc , hắn sẽ sẽ không rời đi Võ Đang bí cảnh , cũng là cái vấn đề.

Nếu như hắn lần này không rời đi , Võ Đang bí cảnh sẽ ở luận đạo đại hội sau khi kết thúc đóng kín , coi như hắn trên người có bí cảnh ngọc bội , cũng phải chờ đến ba năm sau đó.

Như đang đóng trong lúc , bình thường có người muốn rời đi hoặc là bị gạt sạch đi trí nhớ , hoặc là chính là có đệ tử Võ Đang muốn nhập thế , mang theo trong môn phái liên quan người chủ sự thủ dụ.

Bất kể Lưu Từ Hiên đến cùng làm thế nào dự định , Lâm Vũ thấy ở lại đây cũng không có cái gì ý tứ , liền quay đầu dắt Mộc Tư Ngữ ngọc thủ , đạo: "Tư ngữ , chúng ta đi thôi."

"Được." Mộc Tư Ngữ gật gật đầu , đi theo Lâm Vũ cùng rời đi rồi sản quyết đấu.

Chỉ bất quá , bọn họ cũng không phải là hướng truyền đạo phong phương hướng , mà là hoàn toàn ngược lại , hướng dưới Võ đương sơn đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Về nhà

Tại cuộc quyết đấu này bắt đầu trước , Lâm Vũ tại tối ngày hôm qua liền tìm được từ tâm cùng Tô Nguyệt Hàn , còn có Hứa Phong cùng với ở chỗ này nhận biết vài bằng hữu , tại Hứa Phong trong miệng biết được theo văn bá nhập Võ Đang sau đó , cũng chưa có lại đi quản chuyện này.

Cũng tại chỗ hướng bọn họ đưa ra cáo từ , nói mình cùng Mộc Tư Ngữ sẽ ở cuộc quyết đấu này sau khi kết thúc rời đi Võ Đang bí cảnh.

Cổ xưa phong cách bọn họ mặc dù hết sức giữ lại , nhưng Lâm Vũ ý đi đã quyết , bọn họ cũng không có cách nào , mời Lâm Vũ cùng Mộc Tư Ngữ ăn chung bữa cơm , sau đó liền mỗi người một ngã rời.

Hôm nay cũng không có lại tới đưa tiễn.

Hai người trả lại này mai ngọc bội sau đó , rời đi Võ Đang bí cảnh.

Đi ở Võ Đang sơn đạo quan thời điểm, Mục Tư Ngữ thấp giọng nói: "Tiểu Vũ, ta cuối cùng cảm giác là lạ, nếu không chúng ta tìm một chỗ thay quần áo trở lại?"

Mặc dù rất không nỡ bỏ cảm quần áo đổi lại, nhưng bốn phía ánh mắt, đều khiến nàng cảm giác có chút không được tự nhiên.

"Nơi này là Võ Đang sơn, có rất nhiều đạo sĩ đều mặc cổ trang hoặc là đạo phục." Lâm Vũ cười một tiếng, "Những người đó nhìn về bên này, là bởi vì ta gia tư ngữ có được quá đẹp, cái này cùng quần áo cũng không có quan hệ gì, đừng đổi trở lại, chúng ta cứ như vậy về nhà."

Thật ra thì cũng có một chút quan hệ, hai người khí chất vốn là thích hợp mặc cái này loại cổ trang, bình thường xuyên hiện đại giả bộ mặc dù cũng có thể hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, nhưng tuyệt đối không có thay cổ trang lợi hại như vậy, nhìn một chút bốn phía này nam nam nữ nữ ánh mắt, nam là nhìn Mục Tư Ngữ, ghen tị Lâm Vũ, nữ chính là vừa vận ngược lại.

"Ừ, vậy chúng ta bây giờ xuống núi thôi?" Mục Tư Ngữ thật sự có chút không chịu nổi, nhưng lại không chờ không vâng lời Lâm Vũ ý tứ.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, hai người lấy trang phục như vậy xuống núi, tuyệt đối sẽ trở thành tiêu điểm trung tiêu điểm.

Hai người cũng không cuống cuống, tại Võ Đang trong bí cảnh ngậy người nhiều ngày như vậy, vừa ra bí cảnh không lâu, điện thoại di động tin nhắn ngắn thanh âm nhắc nhở liên tục tai không dứt, tuyệt đại đa số đều là Diệp Tầm Lan phát tới, nội dung chính là hỏi hai người tại Võ Đang sơn chơi được thế nào, lúc nào trở lại, có hay không mua một ít đặc sản loại hình mà nói.

Đi ra Võ Đang đạo quán, Lâm Vũ sẽ dùng tin nhắn gọi đến Diệp Tầm Lan video điện thoại.

Diệp Tầm Lan lúc này tựa hồ không việc gì, điện thoại không tới năm giây loại liên tiếp thông, khi nàng nhìn thấy trong video, Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ ăn mặc sau, nhất thời đôi mắt đẹp sáng lên: "Tiểu Vũ, tư ngữ, các người đem điện thoại di động phóng xa điểm, cho ta xem nhìn."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, duỗi thẳng cánh tay: "Như thế nào đây?"

"Tiểu Vũ, người tốt soái! Tư ngữ, người thật là đẹp!" Diệp Tầm Lan trực tiếp khen ngợi hai người, "Đúng rồi, các người có hay không giúp ta mua mấy bộ?"

"Lan tỷ tỷ, mua cho người mấy bộ đây, còn có những người khác có, người mặc lên người, nhất định sẽ đẹp hơn." Mục Tư Ngữ mỉm cười nói.

"Vậy thì tốt, các người lúc nào trở lại?" Diệp Tầm Lan đã rất không kịp chờ đợi thúc giục hai người.

"Chúng ta bây giờ liền xuống Võ Đang sơn, nếu như trên đường thuận lợi mà nói, lẽ ra có thể tại tối hôm nay về đến nhà." Lâm Vũ đạo.

"Ân ân." Diệp Tầm Lan gật đầu liên tục, "Ta đây ở nhà chờ các người trở lại..."

Cúp điện thoại, Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ liền bước nhanh hơn, tại dưới Võ đương sơn bãi đậu xe lấy xe, trực tiếp liền hướng thành phố Đông Hoa phương hướng lái đi, biết rõ Diệp Tầm Lan khẳng định vội vã hai người trở về, hai người càng là liền cơm cũng không có ăn.

Dù sao Mục Tư Ngữ trong vòng tay chứa đồ có không ít thức ăn, trực tiếp ở trên xe ăn là được.

Một đường không lời, hai người lúc về đến nhà sau, đã đến tám giờ tối, Lâm Vũ lúc này đột nhiên cảm giác đêm tối là biết bao khả ái, tại Võ Đang bí cảnh những thứ kia thiên, liên ngày sáng đêm tối đều không phân rõ, thật để cho người rất không thói quen.

Suy nghĩ một chút vẫn là trên địa cầu sinh hoạt tốt hơn.

Cái khác người tu chân là bởi vì phải có một tốt tu luyện hoàn cảnh, nhưng Lâm Vũ trên địa cầu, tồn tại so với Võ Đang bí cảnh tốt hơn tu luyện hoàn cảnh, căn bản không muốn sống ở đó 24h đều là ban ngày địa phương.

"Tiểu Vũ, tư ngữ, ta rất nhớ các người." Diệp Tầm Lan vừa thấy được Lâm Vũ cùng Mục Tư Ngữ, lập tức phi thân nhào tới, ôm lấy hai người, trước sau tại sắc mặt hai người hôn một cái, sâu kín nói: "Trăng sáng cùng Ánh Tuyết đều đang bận rộn, ta một người ở nhà thật nhàm chán."

"Được rồi, chúng ta không phải trở về chưa?" Lâm Vũ cười vỗ một cái Diệp Tầm Lan lưng.

"Đúng vậy, các người không phải muốn mười sáu mười bảy thiên mới có thể trở về sao? Như thế nhanh như vậy?" Diệp Tầm Lan đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Tính một chút thời gian, tối hôm nay, luận đạo đại hội mới bắt đầu hai ngày, như thế hai người trở về? Diệp Tầm Lan phỏng đoán hai người có phải hay không gặp phải chuyện gì, không thể không sớm trở lại?

"Thật ra thì kia luận đạo đại hội thật buồn chán, ta cùng tư ngữ đều có chút nhớ nhà, cho nên liền sớm trở lại." Lâm Vũ hơi hơi nói, "Được rồi, chúng ta cho các người đều mang theo lễ vật, người nghĩ không muốn?"

"Ân ân, nhanh đưa cho ta!" Diệp Tầm Lan thật ra thì đã sớm không thể chờ đợi, chỉ là hai người mới vừa trở lại, ngượng ngùng mở miệng mà thôi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đưa tay giơ lên, mấy bộ nữ thức cổ trang xuất hiện trên ghế sa lon ở phòng khách, y theo cái kia cửa tiệm tiêu thụ viên đề

cử , Diệp Tầm Lan rất thích hợp màu trắng hoặc là màu nhạt , ngược lại Mục Tư Ngữ thích hợp hơi chút điểm một điểm nhan sắc , nhìn lại hai nữ tính tình , đây cũng là có một cái rất kỳ quái phối hợp.

Có thể hết lần này tới lần khác phối hợp được thiên y vô phòng.

Được rồi , thật ra thì Lâm Vũ đối với trang phục phương diện gì đó cũng không hiểu , tiêu thụ viên đề nghị cũng sẽ không kém đi nơi nào.

Diệp Tầm Lan lập tức buông lỏng Lâm Vũ , chạy đến trên ghế sa lon cầm lên những thứ này trang phục đánh giá , đôi mắt đẹp sáng lên , rất hài lòng gật đầu nói: "Y phục này cảm giác thật không tệ , so với thành phố Đông Hoa thị trường những thứ kia hơn ngàn quần áo cũng còn tốt hơn!"

"Đúng là như vậy , hơn nữa cũng không quý , Lan tỷ , để cho tư ngữ dạy người một hồi , thuận tiện nhìn một chút có vừa người không." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ừ, tư ngữ , người tới giúp ta." Diệp Tầm Lan đem những y phục này thu vào vòng tay chứa đồ , kéo Mục Tư Ngữ đi vào phòng ngủ.

Hai nữ trở về phòng sau , Lâm Vũ chính là đi vào phòng tắm tắm , không có mặc nữa trở về hiện đại quần áo , mà là theo không gian truyền thừa trung xuất ra một bộ khác mặc vào , dù sao cũng ở nhà , không sợ bị người khác làm khi nhìn.

Lại nói mình là thật rất thích những thứ này nho trang , mặc lên người so với hiện đại trang phục cảm giác thoải mái hơn.

Làm Lâm Vũ đi ra phòng tắm trở lại phòng khách , Diệp Tầm Lan đã đổi xong quần áo , đứng ở Lâm Vũ trước mặt xoay người , hướng về phía hần tự nhiên cười nói: "Đẹp mắt không ?"

Lâm Vũ hai mắt tỏa sáng , Diệp Tầm Lan người mặc một bộ màu trắng tinh hán phục , liền đồ trang sức đều là màu bạc , nhan sắc mặc dù có nhàm chán , lại đưa nàng mỹ hoàn toàn triển hiện ra , Lâm Vũ lúc này cũng tìm không được nửa bất kỳ từ ngữ để hình dung trước mắt giai nhân!

Tại bội phục cái kia tiêu thụ viên đồng thời , chỉ có thể ngây ngô ngây tại chỗ lẩm bẩm nói: "Được... Thật là đẹp!"

Diệp Tầm Lan được đến Lâm Vũ khen ngợi , có chút ngượng ngùng hơi hơi cúi đầu xuống , này thẹn thùng đáng vẻ càng làm cho nàng đẹp hơn 3 phần.

"Về sau chúng ta ở nhà cứ như vậy xuyên , có được hay không ?" Diệp Tầm Lan đề nghị.

"Không thành vấn đề." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , tiến lên kéo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tay , đạo: "Được rồi , chúng ta bây giờ còn có một việc phải làm."

Dứt lời , liền một tay dắt một cái , đi vào thư phòng , theo không gian truyền thừa trung xuất ra tại Võ Đang bí cảnh mưa được văn phòng tứ bảo...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 250: Thủ hộ chi tâm

"Tiểu Vũ , người muốn làm gì ?" Diệp Tầm Lan có chút không hiểu nhìn Lâm Vũ động tác , tại hỏi dò đồng thời , trong lòng cũng đang không ngừng suy đoán.

Mục Tư Ngữ nhưng là đoán được , bởi vì chuyện này , hai người tại Võ Đang bí cảnh thời điểm , cũng đã đề cập tới , hiện tại Lâm Vũ rốt cuộc phải biến thành hành động rồi.

"Lan tỷ , lát nữa người sẽ biết." Lâm Vũ thần bí cười một tiếng , "Hai vị phu nhân , vị kia đến giúp vị phu mài mực ?"

"Ta tới đi." Mục Tư Ngữ nhẹ nhàng bước liên tục , tiếp trên bàn mực cái , tại trên nghiền mực ngã một ít nước sạch , bắt đầu mài lên.

Lâm Vũ nhìn nàng này mài mực thủ pháp , hài lòng gật đầu , đây tuyệt đối không giống lần đầu tiên mài mực , Mục Tư Ngữ lúc trước hẳn rất thích những thứ kia văn hóa cổ điển , theo nàng ngày thường nói năng cùng cầm kỹ năng trung cũng đã có thể nhìn ra.

Nhìn lại nàng hôm nay mài mực đáng vẻ , trong đầu nghĩ nàng thư pháp tài nghệ khẳng định không tệ , coi như không phải đại gia phong phạm , cũng tuyệt đối có thể đăng đường nhập thất.

Mài mực thời gian thật ra thì tương đối lâu , Diệp Tầm Lan giúp người giải hai cái quẻ sau đó , Mực Tư Ngữ tổng coi như xong rồi mài mực làm việc , Lâm Vũ đem trên bàn cất xén tốt một trương giấy đỏ rải đều , cầm bút lông lên , nhẹ dính mực , bắt đầu ở trên giấy bút rơi.

Theo Lâm Vũ viết , Diệp Tầm Lan rút cuộc minh bạch Lâm Vũ phải làm gì.

Hắn lại là tại viết hôn thú!

Mấy hàng xinh đẹp Âu giai phơi bày trên giấy , Diệp Tầm Lan cùng Mực Tư Ngữ không khỏi sợ hãi than: "Thật là đẹp chứ!"

Lâm Vũ cũng kinh ngạc phát hiện , chính mình tu luyện sau đó , thư pháp tài nghệ vậy mà cũng ở đây đi theo đề cao , có thể là người tu hành giác quan thứ sáu bén nhạy , đối với thân thể không chế so với người bình thường càng thêm tỉ mỉ nguyên nhân , như thể tác phẩm , tuyệt đối gọi là đại gia phong phạm!

Tại cuối cùng viết lên chính mình đại danh sau đó , Lâm Vũ đem bút lông đưa cho Diệp Tầm Lan.

Diệp Tầm Lan nhận lấy , cũng đi theo viết lên nàng tên mình , thủy pháp tài nghệ mặc dù bình thường , nhưng cũng thật xinh đẹp , cuối cùng là Mực Tư Ngữ , nhận lấy bút lông giống vậy viết lên nàng tên , thư pháp tài nghệ ngược lại so với Diệp Tầm Lan lợi hại hơn.

Bút lông vòng vo một vòng , trở về lại Lâm Vũ trên tay , Lâm Vũ dùng thiên can địa chi phương thức đem ngày tháng viết sau khi đi lên , này một phần hôn thú như vậy hoàn thành.

Diệp Tầm Lan cầm lên hôn thú , thấp giọng đọc: "Ba họ thông gia , một đường để ước , lương duyên vĩnh kết , xứng đôi cùng xứng , nhìn ngày này hoa đào sáng quốc , thích hợp phòng IKEA , bó năm nào đưa điệt liên tục , người hưng thịnh người nồng nhiệt , cần lấy bạc đầu ước hẹn , sách hướng Hồng tiên , tốt đem Hồng Diệp chỉ mình , năm mình yên phổ , này chứng... Tiểu Vũ , này hôn thú nội dung , thật tốt mỹ! Là người nghĩ ra được sao?"

"Đương nhiên là... Sao tới." Lâm Vũ cười nhạo nói.

"Kia sao tới?"

"Tư ngữ chắc chắn biết , để cho nàng cùng người nói đi." Lâm Vũ đem vấn đề đá cho Mực Tư Ngữ.

"Lan tỷ tỷ , đây là dân quốc thời đại giấy hôn thú phía trên một đoạn văn , Tiểu Vũ câu thứ nhất hai họ thông gia đổi thành rồi ba họ thông gia , cái khác nội dung hẳn là đều giống nhau , đoạn văn này ta cũng vậy trong lúc vô tình tại trong một quyển sách thấy qua , chỉ là hơi có chút ấn tượng mà thôi , ngược lại không nghĩ đến Tiểu Vũ sẽ nhớ kỹ rõ ràng như thế." Mực Tư Ngữ kiên nhẫn mà giải thích đạo.

Lâm Vũ đứng lên , đi tới hai nữ bên người , mỗi tay ôm cái , đạo: "Hai vị phu nhân , hôm nay như thế cũng là chúng ta ngày vui , các người muốn cái gì lễ vật ? Chỉ cần vì phu làm được , nhất định giúp các người làm được."

Mình và Diệp Tầm Lan còn dễ nói , đã sớm có hôn ước , còn đối với Mực Tư Ngữ mà nói , này một tờ hôn thú đối với nàng ý nghĩa không thể bảo là không lớn , đương nhiên , bất kể là Diệp Tầm Lan vẫn là Mực Tư Ngữ , hôm nay đối với các nàng đều ý nghĩa trọng đại , nói thế nào cũng phải điểm biểu thị mới được.

Có thể Lâm Vũ suy nghĩ hồi lâu , cũng không biết nên đưa lễ vật gì tốt.

"Ta gì đó cũng không cần , chỉ cần có người tại , là được." Diệp Tầm Lan cầm lấy hôn thú , tựa vào Lâm Vũ trên người , mang trên mặt hạnh phúc nụ cười.

"Ta cũng thế." Mực Tư Ngữ giống vậy mặt đầy hạnh phúc mà tựa vào Lâm Vũ trên người.

"Chủ nhân , người nghĩ tặng quà mà nói , ta có cái đề nghị , có hứng thú hay không?" Tiểu Y lại bắt đầu chạy đến làm loạn rồi.

"Ồ? Nói nghe một chút?" Lâm Vũ nếu là không có hứng thú mới là lạ.

"Chủ nhân , làm người viết xuống hôn thú , ba người các người đều ký xong tên một khắc kia , hệ thống đã công nhận lấy Lan tỷ tỷ cùng tư ngữ tỷ tỷ là người đạo lý , tự nhiên không thiếu được phúc lợi , y theo các người thói quen , ta cố ý giúp người lựa chọn chiếc nhẫn , người xem một chút cái này." Tiểu Y vừa dứt lời , Lâm Vũ trước mắt trên màn sáng tự xuất hiện hai cái nhẫn.

Nhìn cách thức , cũng biết một loại là kiểu nam , một loại chính là nữ thức , công hiệu hoàn toàn tương tự.

Thủ hộ chi tâm , Thiên giai linh khí.

Công hiệu một: Truyền âm , nắm giữ thủ hộ chi tâm song phương hoặc nhiều mặt , giữa hai bên có thể thông qua thủ hộ chi tâm truyền âm , công hiệu cũng đưa tin linh phù.

Công hiệu hai: Thủ hộ , làm thủ hộ chi tâm đeo người nhận được lúc công kích có thể phát ra một đạo lá chắn bảo vệ hộ chủ , cũng có thể xứng mạng người chủ động phát động , đây linh lực dưới tình huống có thể phát động năm lần , lá chắn bảo vệ có thể ngăn cản luyện khí hóa đệ cửu trọng cường giả toàn lực đã kích ba lần , tại không có bị công phá dưới tình huống lá chắn bảo vệ kéo dài nửa nén hương sau sẽ sẽ biến mất , linh lực không thể tự động khôi phục , có thể dùng tự thân pháp lực hoặc là linh thạch lập tức bổ sung.

Công hiệu ba: Truyền tổng , tiêu hao thủ hộ chi tâm lớn nhất số lượng dự trữ một thành linh lực , có thể tùy ý truyền tổng đến bên kia bên người , công hiệu ngang hàng Truyền Tổng Trận.

Công hiệu bốn: Trữ vật , thủ hộ chi tâm nắm giữ một cái chu vi mười trượng Tu Di Giới Từ Không gian , phương pháp sử dụng cùng chiếc nhẫn trữ vật.

Hỏi đôi nhu cầu: 100 triệu truyền thừa điểm , chú thích: Nhỏ máu nhận chủ phía sau có thể có hiệu lực.

Lâm Vũ nhìn này rậm rạp chẳng chút giới thiệu , thiếu chút nữa bị lộ mộng , lợi hại như vậy! Lại dễ dàng như vậy! Phải biết một món từ tâm thanh phi kiếm kia cũng liền Huyền giai linh phẩm cấp bậc , yêu cầu hai trăm năm chục ngàn linh thạch cũng chính là 250 triệu truyền thừa điểm!

Trước mắt một món Thiên giai linh khí chỉ có một cái ưc!

Hệ thống này phúc lợi có lúc thật đúng là sẽ cho người kinh hãi!

Thật ra thì lấy ba người trước mắt tu vi thứ nhất công hiệu còn dùng không tới , phạm là linh khí , tựu cần phải luyện khí hóa thần cảnh giới mới có thể sử dụng , nếu không Lâm Vũ đã sớm hỏi đôi ra truyện ký linh phù , đương nhiên đưa tin linh phù cũng có hạn chế , thì là không thể vượt qua không gian truyền âm.

Nếu Lâm Vũ tại không gian truyền thừa hoặc là Vô Đương bí cảnh bên trong , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ trên địa cầu , giữa hai bên lại không thể truyền âm rồi.

Nói cách khác , truyền âm song phương cần phải tại cùng một vùng không gian bên trong , khoảng cách hạn chế ngược lại là có thể không chú ý , chỉ cần tại cùng một vùng không gian , đừng nói trên địa cầu , coi như tại dải Ngân Hà bên trong đều không có hạn chế!

Cái thứ 3 công hiệu giống vậy chưa dùng tới , cùng đưa tin chức năng giống nhau , hai cái này là chủ động chức năng , chủ động chức năng nhất định phải truyền vào chân khí bản thân tài năng kích hoạt , luyện tinh hóa khí kỳ chân khí không thể bên ngoài.

Đây cũng là rất nhiều linh khí tại sao phải đến luyện khí Hóa Thần kỳ mới có thể sử dụng nguyên nhân.

Bất quá khởi động pháp bảo , cũng không đơn thuần là chân khí bên ngoài hạn chế , phát động pháp bảo chủ động công hiệu còn có một chút yêu cầu khác , những thứ này tạm thời không nhắc tới.

Truyền tổng giống vậy có một cái không gian hạn chế , chính là song phương cần phải tại cùng một vùng không gian trung , cùng đưa tin linh phù hạn chế giống nhau , khoảng cách giống vậy không cần cân nhắc , mà cái này thủ hộ chi tâm chủ yếu nhất công hiệu ở nơi này.

Như ít đi cái này truyền tổng công hiệu , căn bản là không đạt tới Thiên giai linh khí cấp bậc.

Nói tóm lại , trước mắt có thể sử dụng đến , liền cái thứ 2 công hiệu thứ hai là bị động hình công hiệu , không nhất định phải chủ nhân khống chế , chỉ bất quá , cái này là chắn bảo vệ nhưng cũng không có bao nhiêu xuất sắc địa phương..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 251: Thúc thủ vô sách

Cái này phòng ngự là chắn bảo vệ năng lực phòng ngự , lấy tiểu Y giới thiệu , tối đa cũng liền Huyền giai thậm chí Hoàng giai phòng ngự linh khí tương đương , căn bản không đạt tới Thiên giai linh khí cấp bậc , nhưng đối với tự mình tiến tới nói , cũng đủ dùng một đoạn thời gian rất dài.

Thủ hộ chi tâm , thật ra thì cũng tên có chút không phù hợp thực tế , đương nhiên , cái kia truyền tổng cũng coi là một loại thủ hộ , nếu như một phương gặp nạn , hoàn toàn có thể chạy trốn tới bên kia vị trí địa phương , hoặc là kêu bên kia tới trợ giúp.

Về phần linh lực không thể tự động khôi phục , cũng không có quan hệ , dù sao chính mình có là linh thạch , bổ sung phương pháp cũng đơn giản , đem linh thạch đặt ở thủ hộ chi tâm lên , hoặc đem linh dược thả nhỏ ở mặt trên , thủ hộ chi tâm sẽ tự động hấp thu.

Chỉ cần linh lực đủ , mấy giây liền có thể bổ xung đầy đủ.

Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ hồi lâu không nói gì , đã biết hắn đang suy nghĩ gì , đạo: "Tiểu Vũ , ta cùng tư ngừ nói hết rồi , không cần bất kỳ lễ vật ,

ngươi cũng không cần lại vì chuyện này nhức đầu."

Lâm Vũ lấy lại tinh thần, thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ còn dựa vào ở trên người mình, hơi mỉm cười nói: "Không được, nhất định phải đưa, các ngươi đưa tay ra."

Hai nữ mặc dù không hiểu, nhưng vẫn là theo lời đưa tay ra, muốn nhìn một chút Lâm Vũ rốt cuộc muốn đưa lễ vật gì.

Lâm Vũ hồi đoái ra hai cái tinh mỹ nữ thức chiếc nhẫn, trước sau giúp Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ mang tại trên ngón vô danh, sau đó lại hồi đoái ra một cái kiểu nam, đeo vào tay mình.

"Nhẫn cưới sao? Làm ngược lại rất đẹp, chúng ta đều là người tu tiên, coi như hiện tại chỉ là chuẩn người tu tiên, những thứ này đối với chúng ta tựa hồ cũng vô dụng đi?" Diệp Tầm Lan đánh giá trên tay chiếc nhẫn, phản ứng rất bằng phẳng lãnh đạm, "Bất quá mà, vẫn là cảm ơn ngươi lễ vật."

Lâm Vũ một chút cứng họng: "Không dùng? Ta làm sao sẽ đưa các ngươi loại này hào nhoáng bên ngoài đồ vật? Lan tỷ, ngươi nhỏ máu nhận chủ thử một chút!"

Thiên giai linh khí, nàng vậy mà nói không dùng, đây nếu là bị cái khác người tu tiên nghe được, đoán chừng buồn rầu phun máu ba lần... Được rồi, người không biết vô tội.

"Thật sao? Vậy ngươi nói một chút có công hiệu gì?" Diệp Tầm Lan vẫn còn có chút không tin.

"Lan tỷ, pháp bảo chỉ cần đạt tới linh khí cấp bậc, ngươi nhỏ máu nhận chủ sau, tự nhiên mà nói cũng biết hán công hiệu, ngươi lần trước đem vòng tay chứa đồ sau khi nhận chủ, không phải đã cảm nhận được sao?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Diệp Tầm Lan nghĩ cũng phải, vội vàng để cho Lâm Vũ xuất ra một cây ngân châm, giúp nàng trên ngón tay lên đâm một cái, sau khi nhận chủ, thủ hộ chỉ tâm tin tức tự nhiên mà nói mà truyền đến nàng trong đầu, khi nàng tiêu hóa những tin tức này sau, không khỏi tròn to cặp mắt nhìn Lâm Vũ.

"Tiểu Vũ, thần kỳ như vậy? Mặc dù có chút công hiệu chúng ta còn dùng không tới, nhưng là thật sự quá thần kỳ, về sau nếu như chúng ta tu vi đề cao, coi như xa cách lại xa, cũng đi theo đối phương bên người không sai biệt lắm!" Diệp Tầm Lan lăng lăng nói.

Lúc này Mục Tư Ngữ cũng hoàn thành nhận chủ, tiêu hóa xong những tin tức này sau, giống vậy mặt đầy ngoài ý muốn, không khỏi khen ngợi người tu tiên thủ đoạn chỗ thần kỳ!

"Được rồi, hai vị phu nhân!" Lâm Vũ đem hôn thú thu cất, mang trên mặt không có hảo ý nụ cười, đối với hai người đạo: "Hôn thú đã viết xuống, nhẫn cưới cũng có, hắc hắc, tiếp xuống tới chúng ta là không phải nên động phòng rồi."

"A!" Mục Tư Ngữ lập tức tránh thoát, "Tiểu Vũ, ngươi trước cùng Lan tỷ đi... Động phòng đi, ta trước đi tắm!"

Vừa nói liền chạy ra khỏi thư phòng.

Lâm Vũ cười ha ha một tiếng, đem Diệp Tầm Lan cản thất lưng ôm lấy, đi nhanh ra thư phòng, Diệp Tầm Lan ngược lại so với Mục Tư Ngữ càng có thể buông ra, mặc dù sắc mặt có chút ửng đỏ, lại không có quá nhiều ngượng ngùng, đưa ra hai cánh tay bao bọc Lâm Vũ cổ, cặp mắt khẽ nhắm, mặc cho Lâm Vũ ôm chính mình đi phòng ngủ.

Hiện tại đã là mùa đông, bên ngoài gió lạnh tập tập, thế nhưng bên trong căn phòng nhưng là một mảnh xuân ý dồi dào, mới vừa trải qua một việc đại hỷ sự, hơn nữa ba người trang phục cùng ngày xưa một trời một vực, trạng thái đều lạ thường tốt.

Thẳng đến ba giờ sáng, tại hai nữ thật sự không chịu nổi Lâm Vũ đánh dẹp sau, mới chậm rãi dừng lại, một trái một phải gối Lâm Vũ bả vai, ngủ thật say.

...

Ba ngày sau.

Lưu Minh Nguyệt cuối cùng đem tất cả mọi chuyện đều xử lý xong xong, về nhà, khi thấy ba người trang phục sau, giống vậy không khỏi sững sờ, xem trước rồi nhìn Diệp Tầm Lan, thật là đẹp! Lại nhìn một chút Mục Tư Ngữ, thật là đẹp! Cuối cùng đưa mắt rơi vào Lâm Vũ trên người, lại cũng đi bất khai.

Hồi lâu, mới theo bản năng nói: "Tốt tuần tú!"

"Được rồi, đây là ta theo trên núi Võ Đang mua về, ngươi cũng có phần." Lâm Vũ cười một tiếng, theo không gian truyền thừa lại lấy ra mấy bộ hán phục thả ở trên ghế sa lon, "Ngươi nghĩ đôi mà nói để cho Lan tỷ cùng tư ngữ dạy ngươi, bất quá ta còn có việc hướng ngươi nói, ngươi thay quần áo xong sau đó thư phòng một hồi"

Lâm Vũ vừa nói liền hướng thư phòng đi tới.

"Há, quần áo sự tình không gấp, nói chuyện chính sự trước đi." Lưu Minh Nguyệt cũng đi theo Lâm Vũ đi vào thư phòng.

Bên trong thư phòng, Lâm Vũ để cho Diệp Tầm Lan ở trên ghế sa lon ngồi xuống, mình cũng ngồi vào bên cạnh nàng, kéo qua tay nàng, chính mình cũng đưa tay ra chỉ khoắc lên nàng trên cổ tay trắng, truyền vào một đạo chân khí, bất quá cũng không phải là vì nàng xem mạch, mà là thử một chút nàng tư chất.

Có thể kết quả, lại để cho Lâm Vũ ngoài ý muốn.

Lưu Minh Nguyệt vậy mà không có nửa điểm tư chất tu luyện, hơn nữa thể chất nàng rất đặc thù, có một ít tăng lên tư chất đan dược, đối với nàng cũng không có bất kỳ hiệu quả, cho dù có hiệu quả, Lâm Vũ cũng không muốn làm như vậy.

Bởi vì cái loại này đan dược mặc dù có thể để cho không có tư chất tu luyện người nắm giữ tư chất, nhưng lập tức dùng có tư chất, cũng là đứng đầu đội số tồn tại.

"Tiểu Vũ, thế nào? Có phải hay không thân thể ta có vấn đề gì?" Lưu Minh Nguyệt nghi ngờ nhìn Lâm Vũ, không biết hẳn tại sao đột nhiên nên vì chính mình bắt mạch.

"Không thành vấn đề, không, có vấn đề." Lâm Vũ cũng không biết phải hình dung như thế nào rồi, dùng một chút, tiếp tục nói: "Trăng sáng, tiếp theo ta nói chuyện, ngươi ngàn vạn lần không nên nói cho trừ trong nhà ở ngoài bất luận kẻ nào! Biết không?"

Lưu Minh Nguyệt gật đầu liên tục.

Nàng đối với Lâm Vũ nghe lời răm rắp, không thua kém một chút nào Lâm Ánh Tuyết!

"Thật ra thì ta là muốn đem ta công pháp truyền thụ cho ngươi, nhưng là ngươi lại không có nửa điểm tư chất tu luyện." Lâm Vũ nói tới chỗ này, không khỏi phát ra khẽ than thở một tiếng.

"Ngươi muốn đem nội công tâm pháp truyền cho ta?" Lưu Minh Nguyệt kinh ngạc nói.

Nội công tâm pháp lợi hại, nàng đi theo Lâm Vũ lâu như vậy, như thế có thể không biết? Chính mình đã sớm muốn học rồi, có thể nội công tâm pháp tầm quan trọng nàng cũng biết, nhưng nàng căn bản không dám đối với Lâm Vũ mở cái miệng này, để tránh để cho Lâm Vũ đối với chính mình tâm tồn ngăn cách.

Không nghĩ tới hôm nay Lâm Vũ vậy mà sẽ chủ động đem công pháp truyền cho chính mình!

Này vốn là một việc đại hỷ sự, nhưng là chính mình không có tư chất tu luyện, chỉ có thể nói chính mình không có cái này phúc phận.

Lâm Vũ chính là cau mày, suy nghĩ một chút có hay không biện pháp giải quyết.

"Tiểu Vũ, không liên quan." Lưu Minh Nguyệt miễn cưỡng tươi cười, "Ngươi nguyện ý đem nội công tâm pháp truyền cho ta, ta đã đủ hài lòng, ta không có cái này phúc phận, ngươi cũng không nên quá đề ý."

"Thật ra thì ta tu luyện cùng muốn truyền cho ngươi không phải nội công tâm pháp, mà là luyện khí sĩ công pháp, đơn giản mà nói chính là tương tự với trong tiểu thuyết Tu Tiên công pháp." Lâm Vũ cải chính nói, "Ngươi chờ một chút, ta trước nghĩ một chút biện pháp, nhìn xem có thể hay không giải quyết."

Tu Tiên công pháp?!

Lưu Minh Nguyệt lúc này cũng đã không thể làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, Lâm Vũ phía sau mà nói nàng càng là không có nghe lọt.

Nàng xem qua một ít tiểu thuyết, biết rõ Tu Tiên công pháp đại biểu ý nghĩa là cái gì, người đàn ông trước mắt này, muốn truyền thụ cho chính mình vậy mà không phải nội công tâm pháp, mà là Tu Tiên công pháp!

Có thể thế nhưng, chính mình không có tư chất a.

Hai người yên lặng hồi lâu.

Lâm Vũ vẫn không nghĩ tới bất kỳ biện pháp nào, ngay cả tiểu Y đối với cái này cũng thúc thủ vô sách, thực ra không phải vậy...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 252: Lưu Minh Nguyệt tu luyện

Tại Lâm Vũ xem ra , đây là tự lần đầu tiên gặp phải truyền thừa hệ thống không giải quyết được vấn đề , mà không phải truyền thừa điểm không đủ vấn đề , thật ra thì , tiểu Y là có biện pháp giải quyết , chỉ bất quá cái loại này biện pháp sẽ để cho Lâm Vũ có tổn thất rất lớn , cho nên cũng không có nói.

Nàng tin tưởng , coi như Lâm Vũ về sau biết rõ chuyện này , cũng sẽ không trách nàng.

Dù sao mình cũng là vì hắn tốt.

Hơn nữa , Lâm Vũ nếu là muốn cho Lưu Minh Nguyệt tu luyện , chính hắn có thể giải quyết , chỉ là không thể để cho nàng thành là người tu tiên mà thôi , nhưng tu luyện trở nên mạnh mẽ , cũng cũng không nhất định phải làm người tu tiên , hơn nữa Lưu Minh Nguyệt tại một cái khác hệ thống tư chất cực cao , kia một cái hệ thống mới là thích hợp nhất nàng.

Bất đắc dĩ , Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là lựa chọn một cái khác cái đường tắt: "Trắng sáng , có lẽ cái biện pháp này có thể được , chỉ bất quá..."

"Chỉ tuy nhiên làm sao , Tiểu Vũ , chỉ cần có thể giải quyết , người để cho ta làm cái gì cũng được!" Lưu Minh Nguyệt bắt lại Lâm Vũ cánh tay , vội vàng nói , "Người là người tu tiên , tuổi thọ khẳng định rất dài , nhưng là nếu như ta không thể tu luyện , chỉ có vài chục năm có thể sống , về sau... Về sau liền..."

Nói hồi lâu , phía sau lời hoàn toàn không biết rõ làm sao nói ra.

Nhưng Lâm Vũ cũng có thể đoán được nàng muốn nói gì , cô nương này đối với chính mình tâm , chính mình cũng không phải là không hiểu , chỉ là một mực ở giả ngốc giả bộ ngu mà thôi.

"Trắng sáng , người muốn trở thành người tu tiên , hiển nhiên không quá có thể , nhưng trên tay ta có một bộ khác hệ thống tu luyện , có lẽ có thể cho người tu luyện , tu luyện tới cảnh giới nhất định , giống vậy có thể trường sinh , người nếu có hứng thú , ta có thể truyền thụ cho người tu luyện thử một chút." Lâm Vũ chậm rãi nói.

"Ân ân , ta muốn tu luyện!" Lưu Minh Nguyệt không chút do dự nào , "Tiểu Vũ , người có thể không thể nói cho ta biết , một cái khác hệ thống tu luyện là cái gì ?"

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Một cái khác hệ thống tu luyện , phỏng chừng người cũng rất quen thuộc , cái này hệ thống tên , gọi là: Thánh đầu sĩ."

"Thánh đầu sĩ ? !" Lưu Minh Nguyệt chỉ cảm thấy cùng Lâm Vũ nói chuyện như vậy điểm mà nói , chính mình tam quan bị hoàn toàn lật đổ.

Những thứ này chỉ có tại manga , tiểu thuyết cùng phim truyền hình trung xuất hiện đồ vật , tại trên thực tế quả nhiên cũng chân thực tồn tại! Đồng thời cũng biết , nguyên lai cái thế giới này nước , so với người bình thường trong tưởng tượng còn muốn sâu.

Chỉ là người bình thường nhãn giới có hạn , năng lực cũng có giới hạn , tiếp xúc không tới những thứ đó mà thôi.

"Thế nào , người nghĩ tu luyện sao?" Lâm Vũ mỉm cười nói.

"Ta nghĩ , Tiểu Vũ , ta muốn tu luyện , tốt nhất là tiên nữ tòa!" Lưu Minh Nguyệt hưng phấn cầm lấy Lâm Vũ cánh tay lay động , hiển nhiên nàng là một cái thánh đầu sĩ cuồng nhiệt fan , trực tiếp cho tự lựa chọn rồi tính toán.

Lâm Vũ cười một tiếng , chính mình khi còn bé cũng xem qua bộ này phim hoạt hình , phim hoạt hình trung , tiên nữ tòa thánh y , đúng là cô gái thích nhất.

Bất quá mà.. Vẫn là câu nói kia , thực tế cùng những thứ kia hư cấu đồ vật , tổng hội có chút khác biệt , trên thực tế thánh y cùng hoạt họa (animation) trung thánh y , ở ngoại hình lên khác biệt cũng đại , bao gồm một ít tuyệt kỹ đều cùng hoạt họa (animation) trung hoàn toàn bất đồng.

"Tu luyện thánh đầu sĩ công pháp , không phải người muốn chọn ngôi sao gì tòa chính là cái gì tính toán , mà là người tại tu luyện ban đầu , thành công hấp thu tinh lực sau đó , tính toán cũng đã xác định , đơn giản mà nói , là do tính toán lựa chọn người , mà không phải người lựa chọn tính toán." Lâm Vũ giải thích.

Tiếp lấy lại đem một ít thực tế cùng hoạt họa (animation) trung phân biệt đại thể giảng giải một phen.

Lưu Minh Nguyệt suy nghĩ một chút cũng đúng , nhưng vẫn là nguyện ý lựa chọn tu luyện thánh đầu sĩ công pháp , ai bảo nàng là một cái thánh đầu sĩ cuồng nhiệt fan đây?

"Được rồi , ta đây hiện tại đem công pháp cho người." Lâm Vũ xuất ra đã sớm chép tốt công pháp và một viên bình ngọc , cùng nhau đưa tới Lưu Minh Nguyệt trên tay , "Cho người lĩnh hội xong công pháp này nhập môn thiên , tại lúc thời điểm tu luyện , nhớ kỹ ấn vào trước ấn vào viên này Ngưng Thần Đan , viên đan dược này có thể giúp người loại bỏ nghĩ bậy , khiến cho người dễ dàng hơn đi cảm thụ Tinh Thần chi lực , chỉ cần thành công vượt bước đầu tiên , còn lại liền không có vấn đề gì rồi."

Lưu Minh Nguyệt cao hứng nhận lấy công pháp và đan dược.

"Còn nữa, thánh đầu sĩ tu luyện công pháp cũng dùng đến kinh lạc cùng huyết khiếu, chỉ là tên có chút bất đồng mà thôi, ta đã ở nơi này trên công pháp đánh dấu đi ra, nếu như không biết, tự đi hỏi tư ngữ." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo.

Lưu Minh Nguyệt gật đầu liên tục: "Tiểu Vũ, cảm ơn người!"

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng, suy tư lần sau, lại lấy ra một cái vòng tay chứa đồ cho Lưu Minh Nguyệt, cũng để cho nàng nhỏ máu nhận.

Trừ vật trang bị, coi như là một loại đặc thù pháp bảo, coi như không có một chút tu vi phạm nhân, cũng giống vậy có thể sử dụng, cho nên Lưu Minh Nguyệt chỉ cần nhận chủ liền không có bất cứ vấn đề gì rồi.

Lần này Lưu Minh Nguyệt không có quá lớn rung động, chung quy liền người tu tiên, thánh đầu sĩ tất cả đi ra, vòng tay chứa đồ đã không phải là chuyện lý kỳ gì, cầm lấy công pháp, hi tư tư lĩnh hội đi rồi.

Nhưng mà, sự thật chứng minh, Lưu Minh Nguyệt tại thánh đầu sĩ cái này hệ thống trung, tư chất xác thực thật cao.

Có tu luyện trở nên mạnh mẽ động lực, hơn nữa hứng thú mười phần, Lưu Minh Nguyệt tại mười ngày sau, nàng liền đem thân thể con người huyết khiếu cùng kinh lạc toàn bộ ghi nhớ, đây là nàng một bên xử lý Lâm Vũ giao phó sự tình, một bên học tập kết quả!

Hiệu suất này, không thể bảo là không cao!

Sau đó lại hao tổn ba ngày lĩnh hội công pháp, tại Lâm Vũ thủ hộ xuống, ăn vào Ngưng Thần Đan, bắt đầu tu luyện.

Một giờ trôi qua, không có động tĩnh, bất quá Lâm Vũ cũng không vội, dù sao Ngưng Thần Đan có mười hai canh giờ cũng chính là cả ngày công hiệu, Lâm Vũ suy đoán, lấy Lưu Minh Nguyệt ngộ tính, lẽ ra có thể tại được liệu tiêu tan trước cảm ngộ đến Tinh Thần chi lực.

Hai giờ.

Ba giờ...

Cho đến sáu giờ trôi qua, đang xem sách Lâm Vũ đột nhiên cảm giác một cỗ năng lượng kỳ dị từ trên trời hạ xuống, vui mừng trong bụng, đóng lại trên tay sách, nhìn về Lưu Minh Nguyệt.

Cỗ năng lượng này ba động, liền Diệp Tâm Lan cùng Mộc Tư Ngữ đều cảm giác được, cũng thả tay xuống lên chuyện, đi tới Lưu Minh Nguyệt phòng ngủ, cùng Lâm Vũ cùng nhau trông coi đang tu luyện Lưu Minh Nguyệt.

Lúc này chính màn đêm mới vừa hạ xuống, Lưu Minh Nguyệt cả người trên dưới, tràn ngập một tầng oánh oánh ánh sao tại bên ngoài thân, da thịt phát ra làm người ta mắt mờ sáng bóng, hơn nữa những thứ ánh sao vẫn còn thông qua nàng quanh thân huyết khiếu tiến vào trong kinh lạc.

Lâm Vũ vừa nhìn cũng biết, Lưu Minh Nguyệt đã thành công cảm nhận được Tinh Thần chi lực, tựa như cùng người tu tiên tìm được khí cảm giống nhau bước đầu tiên đã thành công bước ra, nàng sau đó phải làm việc, chính là tiếp tục hấp thu Tinh Thần chi lực.

Làm Tinh Thần chi lực hấp thu được số lượng nhất định sau, nàng liền có thể cảm nhận được rõ ràng chính mình đối ứng tinh tọa là cái gì.

Diệp Tâm Lan cầm đôi thủ cơ đưa tới Lâm Vũ trước mặt, Lâm Vũ hội ý, nhận lấy Diệp Tâm Lan điện thoại di động, phía trên có một cái không có phát ra tín tức: "Tiểu Vũ, Minh Nguyệt tỷ có phải hay không thành công vượt bước thứ nhất?"

Lâm Vũ hướng về phía nàng gật đầu một cái, tiếp lấy liền đem cái tin này thủ tiêu, lại biên tập một cái tin tức: "Nàng đã thành công, chúng ta đợi thêm, theo theo tốc độ này, nhiều nhất hai giờ, nàng sẽ tìm tới đối ứng tinh tọa, cũng thu công tinh lại."

Lại trả điện thoại di động lại cho rồi Diệp Tâm Lan.

Diệp Tâm Lan thấy cái tin này, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, thu điện thoại di động thu hồi túi, tiếp tục trông coi đang tu luyện Lưu Minh Nguyệt.

Quả nhiên, qua sau hai giờ, Lưu Minh Nguyệt đình chỉ tu luyện, mở hai mắt ra, cao hứng mở miệng nói: "Tiểu Vũ, ta thành công, người đoán một chút ta tinh tọa là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 253: Thánh đầu sĩ Lưu Minh Nguyệt

Lâm Vũ cười lắc đầu một cái: "Ta cũng không phải là bụng của người bên trong hồi trùng, làm sao biết cái nào tinh tủa lựa chọn người? Chẳng lẽ là người thích tiên nữ tòa?"

Nhìn nàng cao hứng đáng vẻ, hơn nữa nha đầu này tại tu luyện trước đều không ngừng mà cầu nguyện tiên nữ tòa, đây cũng là có thể đại thể đoán được.

Sự thật chứng minh, Lâm Vũ lúc này đoán sai rồi.

Lưu Minh Nguyệt cười hi hi lắc đầu nói: "Không phải tiên nữ tòa, mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng là không quan hệ, là trừ tiên nữ tòa ở ngoài ta thích nhất một cái tinh tủa, chòm sao Thiên ưng!"

"Lại là chòm sao Thiên ưng!" Lâm Vũ kéo ra khoe miệng.

Cái này tinh tủa thánh đầu sĩ, chính mình nhưng là khắc sâu ấn tượng, bất quá nói đi nói lại thì, chòm sao Thiên ưng thánh y, cùng hoạt họa (animation) bên trong không sai biệt lắm, ngay cả vũ khí đều giống nhau, Lâm Vũ cũng thấy tận mắt, chòm sao Thiên ưng thánh y xác thực rất thích hợp cô gái.

Nếu như không có nhớ lầm mà nói, hoạt họa (animation) bên trong chòm sao Thiên ưng chính là một cái nữ hài.

Lưu Minh Nguyệt cao hứng đi qua, lại nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn, đạo: "Nhưng là ta không có thánh y đây."

"Chòm sao Thiên ưng thánh y, ta có!" Lâm Vũ đưa tay giương lên, một bộ thánh y xuất hiện ở Lưu Minh Nguyệt trước mặt.

Vốn còn muốn đến long tổ lấy trước một bộ thánh y tới, hiện tại hoàn toàn bớt chuyện.

"Oa, thật là chòm sao Thiên ưng thánh y!" Lưu Minh Nguyệt hai tròng mắt sáng lên, bước nhanh vọt tới thánh y trước mặt, ngọc thủ khoác lên thánh y lên, mới mà nói không nói thì truyền vào một đạo tinh lực.

Thánh y nhận chủ phương thức cùng người tu tiên pháp bảo bất đồng, chỉ cần truyền vào tự thân tinh lực, cùng thánh y giúp đỡ lẫn nhau, thánh y liền có thể trực tiếp nhận chủ thành công.

Chờ Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng lấy lại tinh thần, thánh y lên đã tàn nát ra ánh sao, mấy phút sau, liền trực tiếp thu nhỏ lại, đi vào Lưu Minh Nguyệt bên trong đan điền, Lâm Vũ cùng hai nữ nhìn nhau, không hẹn mà cùng lộ một nụ cười, nha đầu này, cũng quá gấp gáp một điểm.

"Trắng sáng, mặc vào thử một chút!" Diệp Tầm Lan không kịp chờ đợi muốn nhìn một chút.

Mục Tư Ngừ cũng lộ ra khao khát thần sắc, chỉ có Lâm Vũ, đã xem qua chòm sao Thiên ưng thánh y, nhưng Lưu Minh Nguyệt so với Shirley muốn xinh đẹp hơn!

Bất quá nói đi nói lại thì, chòm sao Thiên ưng thánh y tại bắp đùi vị trí có chút bại lộ, chỉ cần hơi có chút phong, liền quần lót đều có thể thấy rõ ràng, đương nhiên cũng có biện pháp giải quyết, chính là trực tiếp xuyên thiếp thân quần dài, chỉ cần không phải đây là được.

"Tiểu Vũ, người xoay người." Lưu Minh Nguyệt đối với Lâm Vũ đạo, "Ta trước đổi quần áo một chút."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, xoay người.

Sau lưng truyền đến thay quần áo thanh âm, mấy phút sau, thì có một bộ tinh lực ba động truyền tới, đoán cũng biết nàng đã thay xong thánh y rồi.

"Tiểu Vũ, người xem một chút." Lưu Minh Nguyệt có chút nhẩn nhó nói.

Lâm Vũ nghe nói như vậy khí, có chút không hiểu xoay người, nhất thời ánh mắt đều nhìn thẳng!

Đã sớm đoán được Lưu Minh Nguyệt mặc vào chòm sao Thiên ưng thánh y sẽ rất đẹp mắt, lại không nghĩ rằng mặc ở Lưu Minh Nguyệt trên người sẽ như vậy mỹ!

Thánh đầu sĩ thánh y, là có thể biến hóa trạng thái, sẽ tự động lựa chọn chủ nhân thích hợp nhất hình thái, bộ này thánh y mặc ở Lưu Minh Nguyệt trên người, đưa nàng vậy tuyệt mỹ vóc người hoàn mỹ làm nổi bật rồi đi ra, có thể dùng nàng vẻ này thanh xuân tung bay trong hơi thở, lại lộ ra một loại bạc phụ nữ không thua đáng mày râu anh khí!

Chủ yếu nhất là, nàng vậy mà không có mặc quần dài, một đoạn trắng như tuyết bắp đùi lộ tại Lâm Vũ trong mắt, đặc biệt là chòm sao Thiên ưng ** ** **, càng làm cho Lâm Vũ hận không được cầu nguyện hiện tại liền đánh một trận gió!

"Ta... Ta quên rồi điểm này." Lưu Minh Nguyệt sắc mặt đỏ bừng mà cúi thấp đầu, đem làn váy làm hết sức kéo xuống, có thể lại kéo cũng liền hình dáng này.

Trong lòng lại lộ ra vẻ vui sướng, nữ trang điểm vì người thương, đặc biệt là tại Lâm Vũ trước mặt.

"Minh Nguyệt tỷ , ngươi mặc lên thánh y sau , thật tốt xinh đẹp!" Diệp Tầm Lan kéo tay nàng , không chút nào keo kiệt mà khích lệ nói.

"Thật sao?" Lư Minh Nguyệt muối tiếng nói.

"Đương nhiên là thật!" Diệp Tầm Lan khẽ mỉm cười , kéo nàng đi tới tủ quần áo trước , mở ra cửa tủ quần áo , bên trong là một mặt so với người còn cao cảnh tử.

Lâm Lư Minh Nguyệt thấy trong gương chính mình sau , cũng không tránh khỏi ngây ngẩn , lâm bầm nói: "Chuyện này... Đây là ta sao?"

"Đương nhiên là ngươi!" Lâm Vũ mỉm cười nói , "Trắng sáng , ngươi thật là đúng là một cái trời sinh thánh đấu sĩ , thật ra thì thánh đấu sĩ hệ thống tu luyện không tệ , sức chiến đấu cũng thập phần cường đại , chính là thay quần áo thời điểm có chút phiền phức , thậm chí ngay cả vòng tay chứa đồ đều muốn hái xuống."

Một điểm này thật ra khiến Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn , được nghĩ biện pháp giải quyết mới được.

"Không sao a , về sau ta cứ như vậy mặc lấy , ghê gớm không muốn vòng tay chứa đồ rồi." Lư Minh Nguyệt ngược lại nhìn thoáng được.

"Nha đầu ngốc , có trư vật trang bị ngươi muốn phương tiện bao nhiêu , căn bản không cần ta tới nói ." Lâm Vũ cười mắng , "Dạ , cái này cho ngươi , đồng dạng là trư vật trang bị , phương pháp sử dụng cùng chiếc nhẫn trư vật giống nhau."

Vừa nói liền đưa qua một đôi tinh mỹ bông tai , trư vật trang bị , bình thường đều là túi trư vật , vòng tay chứa đồ cùng chiếc nhẫn trư vật , nhưng cũng không đại biểu không có cái khác dạng thức , bông tai , dây chuyền loại này giống vậy có , chỉ là Tu Tiên giới dùng người rất ít khi dùng mà thôi.

Bất quá bông tai giá cả có thể so với vòng tay chứa đồ đắt hơn rồi , tại ngang hàng không gian trư vật xuống , một cái bông tai giá cả liền cùng chiếc nhẫn trư vật không sai biệt lắm , Lâm Vũ đối với cái này cũng không có gì do dự , dù sao tại Võ Đang Thant kiếm lời nhất bút , hai cái không gian trư vật chu vi ba thước bông tai , vẫn là hối đoái nổi.

Cũng không có cái gì áp lực.

Hiện tại dứt khoát cùng nhau đem tất cả vấn đề giải quyết.

Lư Minh Nguyệt nhận lấy bông tai , cũng sau khi nhận chủ , lại đưa cho Lâm Vũ , sắc mặt trở nên hồng nói: "Tiểu Vũ , ngươi giúp ta đeo lên được không ?"

"Vui lòng ra sức!" Lâm Vũ mỉm cười nhận lấy bông tai , cũng giúp nàng đeo vào nàng trong suốt vành tai lên , "Được rồi , ngươi đề tu luyện lâu như vậy , cái bụng khẳng định đói , nhanh đi ăn cơm đi , ta đi trước thư phòng xử lý một ít chuyện."

"Ừm." Lư Minh Nguyệt khẽ ừ một tiếng , cũng không có thay đổi thánh y , cứ như vậy mặc lấy trên người.

Mấy người cùng đi ra khỏi căn phòng , Lâm Vũ cùng tam nữ nói một tiếng , liền đi lên lầu thư phòng , kế hoạch phần sau một ít chuyện.

"Chủ nhân , thật xin lỗi , có một việc ta tự tiện chủ trương ." Tiểu Y xuất hiện ở Lâm Vũ trước mắt , có chút áy náy mà nhìn hắn.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Ta đã sớm biết rồi , không việc gì , ngươi làm như vậy nhất định là có ngươi nói lý."

Truyền thừa hệ thống chỉ chịu nhất định sẽ có biện pháp giải quyết Lư Minh Nguyệt không có Tu Tiên tư chất vấn đề , nhưng coi như có thể giải quyết , đại giới tuyệt đối cũng sẽ không nhỏ , tiểu Y nhất định là vì chính mình tốt mới có thể nói không có cách nào.

Huống chi Lư Minh Nguyệt thập phần thích hợp tu luyện thánh đấu sĩ công pháp.

Lâm Vũ cho tới bây giờ không có đối với vậy một bộ hệ thống tu luyện có thành kiến , mỗi một chủng hệ thống tu luyện , đều có hấn sở trường , cũng có kỳ đoản nơi , chỉ là toàn thể đến xem , thánh đấu sĩ xác thực muốn so với người tu tiên kém hơn một cái cấp bậc.

Nhưng cái này cũng không quan hệ , không vì cái gì khác , cũng bởi vì Lư Minh Nguyệt thích thánh đấu sĩ hệ thống tu luyện , hơn nữa còn là xuất phát từ nội tâm thích , có sao mà không làm đây?

Tiểu Y thấy Lâm Vũ không có chút nào để ý , lại khôi phục ngày xưa nghịch ngợm đáng ghét , hi hi cười một tiếng , đạo: "Vẫn là chủ nhân ngươi có thể lý giải ta , nếu là trước một đời chủ nhân , không sợ ta mắng chết mới là lạ!"

"Tiểu Y , ngươi có thể không thể nói cho ta biết , truyền thống hệ thống trước một đời chủ nhân là ai ?" Lâm Vũ đột nhiên hứng thú..

Chương 254: Không thể nói bí mật

"Chủ nhân, ta biết cái vấn đề này ngươi đã sớm muốn hỏi rồi, nhưng ta bây giờ thật không có thể nói, chờ thời cơ đã đến ta sẽ nói cho ngươi biết." Tiểu Y trực tiếp lắc đầu.

Đáp án này ngược lại tại Lâm Vũ trong dự liệu.

Tiểu Y không muốn trả lời, Lâm Vũ cũng sẽ không miễn cưỡng, lấy giấy bút bắt đầu viết chính mình kế hoạch.

Lập tức phải đi nước Mỹ, có một số việc cần phải giao ra, hơn nữa bản thân sự tình lại nhiều, sợ bận rộn sai lầm lọt xuống một ít chuyện, dứt khoát đem nghĩ đến đều viết xuống.

Thánh đấu sĩ công pháp, Lưu Minh Nguyệt đã thành công tu luyện, long tổ còn hứa hẹn chính mình năm mươi bộ thánh y, này năm mươi bộ thánh y cần phải an bài xong, đầu tiên là sắp xếp người, chờ bọn hắn thành công tu luyện sau tài năng xác định tinh tọa.

Vì vậy thánh y sự tình ngược lại không gấp, trước tiên đem tu luyện nhân viên an bài xong.

Cũng không phải là mỗi một người cũng có thể tu luyện thánh đấu sĩ công pháp, lấy tiểu Y phong chừng, tại hoa hạ có thể tu luyện thánh đấu sĩ công pháp, đại khái tại chừng năm thành, vì vậy năm mươi bộ thánh y, ít nhất phải an bài 100 người mới được, nếu như thành công tu luyện người không tới năm mươi người, lại tới chọn lựa những người khác chính là.

Nếu như vượt qua năm mươi, cũng không có quan hệ, trực tiếp tiêu tiền tại long tổ lại tới đặt làm thánh y cũng giống vậy.

Nhạc phụ mình mẹ vợ, nhất định phải có! Về phần Diệp Thao, ngược lại không cần gấp, nói không chừng hắn có Tu Tiên tư chất, chỉ là Diệp Thao hiện tại đi rồi nước ngoài học tập, nhất thời nửa khắc cũng không thấy được hắn, tạm thời có thể chậm một chút.

Còn lại người, dĩ nhiên là tại Tiềm Long Bang bên trong lựa chọn, long tổ bốn mươi chín tên thành viên vòng ngoài, nhất định sẽ bao gồm ở bên trong, về phần cái khác, để cho Lý Hồng Thạc đi làm chính là.

Chuyện này liền tạm thời xác định, Lâm Vũ lại bắt đầu viết xuống một cái kế hoạch...

Tiểu Y nhìn Lâm Vũ nhận trực tiếp dáng vẻ, còn muốn lấy nhận biết Lâm Vũ mấy ngày nay từng ly từng tí, không khỏi trong lòng ám đạo: "Lúc trước chủ nhân, được đến truyền thừa hệ thống sau, tâm cảnh đều nhận được một ít ảnh hưởng, kết quả tu luyện tới cảnh giới nhất định liền xảy ra vấn đề, hiện tại chủ nhân, là một người duy nhất tâm cảnh không có chịu ảnh hưởng."

"Có lẽ hắn có thể đủ hoàn thành cái nhiệm vụ kia, nếu quả thật có thể hoàn thành, về sau truyền thừa hệ thống cũng không cần lại tìm nhiệm kỳ kế chủ nhân!"

Đây là một cái tiểu Y không thể nói bí mật, tối thiểu tại bây giờ còn không thể nói...

...

Son Thủy Thôn.

Một chiếc chạy bằng băng xe con đang ở thôn trên đường, không nhanh không chậm chạy, hướng Lâm Vũ trong nhà đi tới.

"Trăng sáng, ngươi thật không trở về?" Ngồi ghế kế bên tài xế Lâm Vũ, nghiêng đầu nhìn một cái chính nghiêm túc lái xe Lưu Minh Nguyệt.

Mặc dù để cho nàng thoát khỏi Lưu gia, nhưng Lưu gia chung quy còn có nàng thân nhân, tại hoa hạ, hết năm tuyệt đối là một kiện đại sự, tuyệt đại đa số hoa hạ người, cho dù là ở ngoại địa, rồi nhà lại xa, không phải vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, tại hết năm thời điểm, cũng sẽ về nhà hầu ở thân nhân bên người.

Nhưng là bây giờ, bây giờ còn có ba ngày liền ba mươi tết, Lưu Minh Nguyệt lại không có chút nào phải về Lưu gia một chuyến ý tứ, Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan các nàng đều hỏi qua, được đến kết quả đều là nàng trầm mặc lắc đầu.

"Tiểu Vũ, ngươi đừng hỏi được không? Ta không đi trở về, chỗ đó, ta không bao giờ nữa muốn trở về!" Lưu Minh Nguyệt lần này vẫn lắc đầu.

Yên lặng hồi lâu, Lâm Vũ mới mở miệng lần nữa: "Ngươi có phải hay không còn có chuyện gì giấu diếm lấy ta?"

"Phải!" Lưu Minh Nguyệt rất dứt khoát thừa nhận, "Ta không muốn nhắc tới món đó chuyện cũ, nhưng ta muốn dựa vào ta chính mình lực lượng đi rồi kết sự kiện kia, Tiểu Vũ, chờ ta chấm dứt sự kiện kia sau đó, ta nhất định đem tất cả mọi chuyện nói cho ngươi biết, ta bảo đảm, được không?"

Vốn là nàng là muốn trước trợ giúp Lâm Vũ , tại thích hợp thời cơ để cho Lâm Vũ hỗ trợ giải quyết sự kiện kia , nhưng là bây giờ mình đã có trở nên mạnh mẽ thực lực , Lâm Vũ đã giúp một cái thiên đại bận rộn , cho nên hắn cũng thay đổi kế hoạch , phải dựa vào thực lực bản thân đi rồi kết sự kiện kia.

"Ta không phải cái ý này." Lâm Vũ lắc đầu một cái , chung quy mỗi người đều có mỗi người riêng tư , Lưu Minh Nguyệt nếu không nói , hắn cũng sẽ không nữa đi miễn cưỡng , nhưng mình cũng có thể nhìn ra một vài vấn đề: "Sự kiện kia , cùng mẹ ngươi có liên quan ?"

Mặc dù Lưu Minh Nguyệt không muốn nhắc tới , muốn Lâm Vũ xem tướng năng lực đã đạt đến cao cấp , nhìn Lưu Minh Nguyệt tướng mạo , nàng phải đi kết sự tình , cùng lớn hơn nàng đồng lứa thân nhân có liên quan , rất dễ dàng là có thể đoán được.

Lưu Minh Nguyệt gật đầu một cái.

Lâm Vũ ngược lại có chút không hiểu được , như thế bên cạnh mình người , loại trừ Diệp Tâm Lan ở ngoài , mỗi một người đều là người cơ khổ ?

"Chủ nhân , thật ra thì đạo gia truyền thừa hệ thống ảnh hưởng người khí vận." Tiểu Y giải thích , "Ngươi và Lan tỷ tỷ nếu như không có hôn ước , người tại được đến truyền thừa hệ thống sau khả năng rất khó gặp lại nàng , đây cũng là người khí vận , Lan tỷ tỷ sự tình tạm thời để một bên , chủ nhân người chính là một cái người cơ khổ , số khổ lại chỉ không nghèo! Tại truyền thừa hệ thống sau khi nhận chủ , bên người rất dễ dàng tụ tập một ít số khổ chỉ không nghèo người."

Lâm Vũ im lặng.

Khí vận hai chữ này , quá mức hư vô mờ ảo , phải nói lên , khả năng kể ba ngày ba đêm thậm chí lâu hơn đều giảng không xong , nhưng khí vận nhưng là chân thực tồn tại , đặc biệt là tiếp xúc qua người tu tiên sau đó , Lâm Vũ càng thêm tin tưởng khí vận tồn tại , chỉ là rất nhiều người không thấy được không sờ được , thậm chí không cảm giác được , thật là huyền diệu.

Thật ra thì tại ban đầu được đến truyền thừa hệ thống không lâu , tiểu Y cũng đã nói , truyền thừa hệ thống ảnh hưởng chính mình khí vận , mới để cho chính mình một lần nữa gặp Diệp Tâm Lan , hiện tại lại lặp đi lặp lại nhiều lần mà gặp phải một ít đồng bệnh tương liên lại cùng chung chí hướng người.

Lại dạng suy đoán đi xuống , tựa hồ có thể suy đoán ra một ít chuyện.

"Chủ nhân , ngươi bây giờ không muốn vọng tự suy đoán , nếu không dễ dàng đi lên đường quanh co , ta ngược lại là có thể cho ngươi một điểm nhắc nhở , chính là thành lập chính mình thế lực , cái khác không cần nhớ , ta bây giờ cũng sẽ không nói cho ngươi." Tiểu Y đạo.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ta đã đoán được một điểm này , hệ thống về sau nhất định sẽ có nhiệm vụ cho ta , mà một năng lực cá nhân coi như mạnh hơn nữa , từ đầu đến cuối đều có giới hạn , cho nên ngươi mới có thể để cho ta thành lập chính mình thế lực , đúng không ?"

"Cứ việc ta không biết những nhiệm vụ kia rốt cuộc là gì đó , nhưng ta biết đây nhất định liên quan đến hệ thống bí mật , bất quá ngươi yên tâm , ta bây giờ cũng sẽ không hỏi , nhưng đều nghe theo ngươi đề nghị đi làm."

"Ừ , ta tin tưởng chủ nhân." Tiểu Y vui mừng nói , trong đầu nghĩ: Mặc dù trên địa cầu toàn thể tu luyện hoàn cảnh chưa ra hình dáng gì , nhưng này cũng không có quan hệ , đứng đầu chuyện trọng yếu đã giải quyết , chính là truyền thừa hệ thống lần này , là thực sự chọn đúng chủ nhân!

Lâm Vũ cười một tiếng , coi như này không liên quan đến hệ thống bí mật cùng tương lai mình , Lâm Vũ như thường sẽ làm như vậy , hơn nữa đã tại làm.

Thu nạp và tổ chức Tiềm Long Bang , để cho Lưu Minh Nguyệt tu luyện , những thứ này đều đã thay đổi rồi hành động thực tế.

Tiềm Long Bang những thứ kia thành viên , cùng Diệp Thanh Nguyên vợ chồng đều đã truyền thụ thánh đấu sĩ công pháp , hiện tại đã có năm sáu người thành công tu luyện , thánh y sự tình ngược lại cũng không gấp , đương nhiên chuyện này Lâm Vũ cũng không có lại đi quản.

Cùng Thích Chính Minh nói một tiếng sau , liền trực tiếp để cho Lý Hồng Thạc tìm long tổ trụ sở chính thương lượng những chuyện này.

Thủ hạ có người chính là tốt hoàn toàn không cần thiết giống như kiểu trước đây , mọi việc đi tự thân làm , chính mình chỉ cần một lòng cầm giữ đại cục là được...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Bạn từ nhỏ Chu Minh

Thanh Sơn học đường mặc dù còn chưa mở học , nhưng dù sao cũng là một chỗ trường học mới , có rất nhiều chuyện phải chuẩn bị , Lục Mộng Tâm thân là hiệu trưởng , sớm một tháng trước cũng đã mang theo hướng Vũ Vi các nàng chị em ba người đi tới Sơn Thủy Thôn , mấy người đều là ở tại trường học trong nhà trọ , giữa hai bên cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Hơn nữa có Tiềm Long Bang thành viên ở đây làm an ninh , vấn đề an toàn ngược lại không có gì phải cân nhắc.

Bao gồm một ít việc nặng , bọn họ cũng có thể giúp một tay giải quyết.

Lục Mộng Tâm mặc dù bận rộn , lại trải qua rất phong phú , hiện tại đã thả nghỉ đông , hướng Vũ Vi mấy người các nàng cũng có thể nàng làm một ít sửa sang lại thư tịch loại hình chuyện , trừ lần đó ra , ba ngày hai đầu còn biết được Lâm Vũ trong nhà , giúp hắn quét dọn một phen.

Rất nhanh, mùa xuân sắp đến.

Bầu trời này trưa , Lục Mộng Tâm mang theo hướng Vũ Vi các nàng chị em ba người , ngồi lấy một chiếc tiểu xe hàng , tiểu xe hàng chạy gần nửa ngày sau , cuối cùng tại một chỗ cỏ hương cỏ sắc , từ bên ngoài nhìn qua giống như cổ đại đại trạch viện bình thường nhà ở trước đình lại.

"Chu sư phó , đã làm phiền người." Lục Mộng Tâm sau khi xuống xe , hướng về phía mở tiểu xe hàng một người trẻ tuổi nói cảm tạ.

Nếu như Lâm Vũ ở chỗ này , liền nhất định có thể nhận ra người này , chính là Chu Văn Khang nhi tử Chu Minh , từ lúc Chu Minh được đến Thanh Sơn học đường là Lâm Vũ , phòng ăn lại muốn tìm thăm khoản sau đó , không nói hai lời liền sa thải làm việc trở về nhà.

Bất quá không có tìm được Lâm Vũ bản thân , sự tình đều là cùng Lưu Minh Nguyệt nói , dù sao so với hắn lúc trước đi làm thu vào cao hơn quá nhiều.

Hiện tại đã ký hợp đồng , chỉ chờ vừa qua năm liền có thể chính thức buôn bán.

"Lục hiệu trưởng khách khí , ngài đi mở cửa , ta giúp các người đem đồ tết mang vào." Chu Minh mỉm cười nói , "Đúng rồi , Vũ ca hiện tại cũng nên trở lại chưa."

"Hắn đã nói với ta , ở nơi này hai ngày trở lại." Lục Mộng Tâm dứt lời , liền đẩy mở ra cửa viện.

Có thể là bởi vì trong lòng suy nghĩ những chuyện khác , Lục Mộng Tâm quả nhiên không có phát hiện không ổn , phải biết bình thường trong nhà cũng không có người , chìa khóa chỉ nàng trên tay có , nàng mỗi lần giúp Lâm Vũ quét dọn căn phòng sau sẽ đem các nơi môn đều cho khóa lại.

Lần này môn không có khóa lại , nàng vậy mà không có cảm thấy kỳ quái!

Chu Minh lại phát động tiểu xe hàng , lái về phía cửa đại sảnh.

Lục Mộng Tâm mang theo đi tới phòng khách trước đại môn , tướng môn đẩy ra , đi vào phòng khách sau , đột nhiên phát hiện bốn người người mặc cổ trang người , nhất thời giật mình , hơn nữa phòng này đặc sắc , Lục Mộng Tâm thật sự coi chính mình là xuyên qua rồi!

Khi thấy rõ mấy người này tướng mạo , Lục Mộng Tâm mới phát hiện mình không có xuyên qua: "Lâm Vũ , Tiểu Lan , tư ngữ , trắng sáng , các người lúc nào tới ?"

"Này không phải nhà ta mộng tâm sao?" Lâm Vũ đứng lên , giang hai cánh tay , khẽ cười nói: "Lâu như vậy không thấy , có phải hay không muốn tới một cái nhiệt tình ôm đây?"

"Người a , vẫn là như vậy không che đậy miệng , gì đó đùa giỡn cũng dám mở!" Lục Mộng Tâm liếc hắn một cái.

Tuy là nói như vậy , nhưng vẫn là tiến lên cùng Lâm Vũ nhẹ nhàng ôm một cái.

"Vũ ca , thật là người!" Chu Minh đi tới phòng khách , thấy Lâm Vũ , nhất thời cao hứng hô lên , "Các người đây là cái gì trang phục ? Chụp vô hiệp sao? Bất quá còn rất soái!"

"Vũ ca , Lan tỷ tỷ , còn có đại gia , các người cuối cùng trở lại , ta rất muốn người!" Đỗ Tuyết Tinh càng là trực tiếp nhào tới Lâm Vũ trong ngực , tản thẳng đám kiều.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo: "Tuyệt tình , người nhưng là càng ngày càng nghịch ngợm."

"Vũ ca , Lan tỷ tỷ , tư ngữ tỷ , Minh Nguyệt tỷ." Hướng Vũ Vi cùng Đỗ Trạch Văn cũng đi lên trước , hướng về phía Lâm Vũ cùng chúng nữ phân biệt kêu một tiếng.

"Xem ra các người ở chỗ này sinh hoạt được không tệ." Lâm Vũ nhìn các nàng chị em ba người thần thái , là có thể đoán được các nàng ở chỗ này trải qua thế nào.

Ngay sau đó lại đối Chu Minh đạo: "Tiểu gỗ thông , mau tới ngồi , đều chờ đứng , ngồi xuống lại nói."

Chào hỏi chúng nhân ngồi xuống , cũng giới thiệu sơ lược một hồi Diệp Tầm Lan mấy người các nàng , làm Chu Minh nghe được cái này hai cái đẹp không thể tưởng tượng nổi nữ hài đều là Lâm Vũ thế từ lúc , trong lòng càng là đem hâm mộ không được.

Trước ở chỗ này cũng nghe Chu Văn Khang nói qua , nhưng nào có tận mắt nhìn đến như vậy rung động ?

Khách sáo đi qua , đại gia trò chuyện một hồi chuyện nhà , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ mấy người các nàng thấy Lâm Vũ , Lục Mộng Tâm còn có Chu Minh có chính sự cần nói , sẽ để cho hướng Vũ Vi các nàng chị em ba người chỉ huy thăm quan nhà ở đi rồi.

Lâm Vũ thật ra thì cũng không có cái gì đại sự , chính là hỏi một chút trường học tình huống bây giờ , được đến kết quả cũng để cho nhân mãn ý , lấy Lục Mộng Tâm giới thiệu , bàn học , tài liệu giảng dạy , văn phòng phẩm , thư tịch còn có chỗ ở đồ dùng hàng ngày đều đã toàn bộ mua sắm đầy đủ hết , lão sư cũng đều đã đứng chỗ.

Bất quá loại trừ Phó hiệu trưởng Hạ Chấn ở ngoài , các lão sư khác cách nơi này khá xa , trường học lại không có chuyện gì , liền đều về nhà ăn tết đi rồi.

Về phần học sinh phương diện , hiện tại ít nhất có sáu mươi bảy mươi gia tộc sớm ghi danh , qua hết năm tựu trường sẽ đưa trong nhà hài tử tới , đây cũng là một niềm vui ngoài ý muốn , chờ sau khi tựu trường nhất định sẽ càng nhiều.

Đương nhiên cái này cũng cùng Chu Văn Khang tuyên truyền , còn có Lâm Vũ danh tiếng có chút ít quan hệ.

"Tiêu gỗ thông , phòng ăn phương diện này , tốn thêm ít tiền không liên quan , ngại và trắng sáng nói là được , nhất định phải đem vệ sinh dinh dưỡng làm xong." Lâm Vũ nghe xong Lục Mộng Tâm hồi báo , lần nữa đối với Chu Minh giao phó đạo.

"Vũ ca ngại yên tâm , nói thế nào mọi người đều là ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy hàng xóm , ta sẽ không đối với chuyện như thế này hay nói giỡn , nếu là xảy ra vấn đề , ta về sau cũng không nên đi ra ngoài gặp người!" Chu Minh nặng nề gật đầu nói , "Bất quá Vũ ca , ta có một cái đề nghị."

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Nói một chút coi!"

Chu Minh uống một hớp trà , đạo: "Vũ ca ngại nên cũng biết , hiện tại trên thị trường một ít nguyên liệu nấu ăn , đều chưa ra hình dáng gì , hoặc là chính là thức , hoặc là chính là bỏ thêm một ít thứ lộn xộn , dù sao thì là ngổn ngang!"

"Ta ngược lại thật ra đang nghĩ , chúng ta có thể hay không tại phụ cận thu mua , mặc dù có chút cũng bỏ thêm thuốc trừ sâu hóa phi , nuôi dưỡng cũng cho ăn thức ăn gia súc , nhưng vô luận nói như thế nào , tổng không có thêm những thứ ngổn ngang kia đồ vật!"

Lâm Vũ lần nữa gật đầu , đây đúng là một cái đề nghị hay.

Hiện tại , nông thôn cũng còn khá , nếu là tại trong thành phố , bình thường ăn một ít chuyện nhà thức ăn cũng có thể ném ra vấn đề , thân là thầy thuốc Lâm Vũ , đối với một điểm này thật sự quá rõ.

Trong đó duyên cớ , liền không cần nói nhiều.

"Vô luận là tại an toàn vẫn là phương diện dinh dưỡng , so với bên ngoài nguyên liệu nấu ăn tốt hơn vô số lần , đương nhiên , giá cả cũng sẽ đắt một chút!" Chu Minh nói tới chỗ này liền ngừng lại.

"Đề nghị này rất tốt! Có thời gian ngại và trắng sáng nói chuyện một hồi , nhận thù giá cả cao hơn một chút không liên quan." Lâm Vũ nghe được chung quy Chu Minh ý tứ , liền ngay tại chỗ làm ra an bài.

Chung quy Chu Minh cũng là người , muốn sinh hoạt , phải kiếm tiền nuôi gia đình , muốn nhận thù phòng ăn tổng yếu có thích hợp lợi nhuận , nhưng nếu như đi mua những thứ này tương đối nguyên sinh trạng thái nguyên liệu nấu ăn , chi phí khẳng định cao , vậy hẳn lợi nhuận liền thấp , thậm chí có không có lợi nhuận còn rất khó nói.

Cho nên Lâm Vũ đối với cái này cũng không có qua nhiều so đo , trực tiếp khiến hắn cùng Lưu Minh Nguyệt nói nói giá chuyện.

Hơn nữa , hai người cũng coi là bạn từ nhỏ , mình bây giờ cũng coi như phát đạt , cũng không thể bạc đãi hắn.

"A Minh , ngại thật sự ở nơi này a." Tựu tại lúc này , ngoài cửa truyền tới một đạo cô gái trẻ tuổi thanh âm.

Dứt lời , thì có một người tuổi còn trẻ nữ hài đẩy cửa vào , nữ hài cũng không cao , hẳn là so với 1m6 thiếu chút nữa , dáng dấp vẫn còn tương đối thanh tú , thuộc về y như là chim non nép vào người này chúng loại hình.

Nhưng Lâm Vũ luôn cảm giác cô gái này đã gặp qua ở nơi nào.

Chu Minh lập tức đứng dậy kéo nữ hài tay , đi tới Lâm Vũ trước mặt , giới thiệu: "Vũ ca , đây là bạn gái của ta..."

Nhưng là hắn mà nói không có nói xong , nữ hài thấy Lâm Vũ , lập tức có chút ngoài ý muốn nói: "Lâm thầy thuốc! Là ngại ? Nguyên lai đây là ngại gia..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256: Theo ta về nhà ăn tết

"Người biết ta ?" "Các người quen biết ?"

Lâm Vũ cùng Chu Minh hai người đồng thời hỏi.

"Lâm thầy thuốc người thật là quý nhân nhiều chuyện quên, tính ra chúng ta vẫn là đồng nghiệp đây, ta tại khu nội trú làm việc, Hạ lão sư nằm viện thời điểm, chúng ta về công tác gặp qua mấy lần." Nữ hài hé miệng cười nói.

"Há, ta nhớ ra rồi!" Lâm Vũ bừng tỉnh đại ngộ, "Người nên gọi là... Kêu... Doãn phương đứng không? Chớ đứng, mau tới ngồi."

Suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng nhớ tới cô gái này tên, bệnh viện y tá kia sao nhiều, đi làm thời điểm đều đeo đồ che miệng mũi, Lâm Vũ lại tại Trung y khoa, cùng khu nội trú tiếp xúc không nhiều, làm sao nhớ kỹ nhiều người như vậy?

Ngược lại đối với cái này tiểu hộ sĩ còn có mấy phần ấn tượng.

Kia còn là tại Hạ Chấn nằm viện thời điểm, doãn phương thay lớp người khác tại Hạ Chấn trong phòng bệnh công tác mấy ngày, hai người từng có mấy lần trong công tác tiếp xúc.

"Lâm thầy thuốc cuối cùng nhớ ra rồi." Doãn phương khẽ mỉm cười, cùng Chu Minh ngồi chung xuống, "A Minh lúc trước nói hần có một cái hàng xóm y thuật rất lợi hại, ta còn cùng hần tranh cãi qua nhiều lần, ta nói hần hàng xóm y thuật khẳng định không bằng lâm thầy thuốc, lại không nghĩ rằng chúng ta nói phải cùng một người, thật ra thì ta sớm nên tại hần đối với người gọi bên trong đoán được."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, có chút hăng hái mà đánh giá Chu Minh cùng doãn phương, hai người này ngồi chung một chỗ, cũng còn rất xứng đôi, doãn phương là một y tá, tính cách chắc chắn sẽ không kém đi nơi nào, về phần Chu Minh, Lâm Vũ cùng hần cùng nhau lớn lên, biết gốc biết rễ.

Tóm lại hai người bọn họ tiến tới với nhau, cũng là một việc không tệ nhân duyên.

"Tiểu gõ thông, tiểu tử người điểm phúc ngược lại không ít, tới cùng ta nói một chút, các người là tại sao biết?" Rảnh rỗi vô sự Lâm Vũ, bắt đầu bát quái.

"Hắc hắc." Chu Minh gãi đầu một cái, lộ ra một cái cười ngây ngô, "Vũ ca, thật ra thì tiểu Phương là ta một người đồng nghiệp muối muối, tại một lần nghỉ thời điểm, ta đi trong nhà hần chơi đùa, cứ như vậy nhận biết, từ từ, liền cùng đi tới."

Lâm Vũ gật đầu một cái, như vậy duyên phận, mặc dù bình thường, ngược lại cũng thật làm người hâm mộ, thật ra thì Chu Minh trong nhà cũng thật nghèo, doãn phương tuy nhiên không là vô cùng xinh đẹp cái loại này nữ hài, nhưng là có trên trung bình phong thái, ít nhất theo điều kiện kinh tế mà nói, nhất định là có tốt hơn lựa chọn.

Có thể nâng lại hết lần này tới lần khác lựa chọn Chu Minh, có thể thấy giữa bọn họ cảm tình thật thật.

Một điểm này, so với cái gì đều trọng yếu!

"Vũ ca, ta đang muốn thương lượng với người một chuyện, liên quan tới tiểu Phương." Chu Minh tiếp tục nói.

Lâm Vũ tỏ ý hần nói tiếp.

"Đúng như vậy, ta cùng tiểu Phương đã thương lượng xong, qua hết năm phải đi lính chứng, nàng vốn là muốn sa thải bệnh viện làm việc tới trường học giúp ta, nhưng nàng dù sao cũng là làm y tá, đi theo ta chuyên nghiệp không hợp khẩu vị, không biết Vũ ca người tại trường học bên cạnh kia gian phòng khám bệnh còn muốn hay không người? Nếu như đòi người mà nói, ta muốn để cho tiểu Phương tới làm việc."

"Không thành vấn đề, ta đang muốn nhận người đây." Lâm Vũ không chút suy nghĩ đáp ứng.

Kia gian phòng khám bệnh liền xây ở trường học tường rào bên cạnh, phụ cận đây mười dặm tám thôn chữa bệnh điều kiện vốn liền là một đại vấn đề, trường học cũng phải y tế nơi, vì vậy Lâm Vũ ở trường học vẫn còn thi công thời điểm, thuận tiện ở bên cạnh đắp một gian phòng khám bệnh.

Như vậy vừa có thể giải quyết thôn dân xem bệnh vấn đề , cũng có thể kiếm làm trường học y tế nơi , coi như là nhất cử lưỡng tiện.

Đương nhiên , Lâm Vũ qua hết năm sẽ phải rời khỏi , xem mạch người không phải hần , mà là Mục Tư Ngữ.

Có thể Mục Tư Ngữ cũng phải tu luyện , vì vậy Lâm Vũ đã sớm muốn chiêu một cái người thích hợp tới phòng khám bệnh hỗ trợ , dưới mắt vừa vặn có một cái thích hợp , lại vừa là đã từng đồng nghiệp , cũng tiết kiệm không ít chuyện.

Doãn phương không nghĩ đến Lâm Vũ như vậy dứt khoát đáp ứng , nhất thời lộ ra một cái mừng rỡ nụ cười: "Cám ơn , cám ơn lâm thầy thuốc."

"Người và tiểu gố thông lập tức phải tu thành chính quả , sau này sẽ là em ta muội , đều là người trong nhà , cũng không cần như vậy sinh phân xưng hô." Lâm Vũ mỉm cười nói.

"Ân ân." Doãn phương gật đầu liên tục , "Cám ơn Vũ ca..."

Vốn là Lâm Vũ còn muốn giữ lại Chu Minh cùng doãn phương ăn cơm , hai người bọn họ nhưng là khéo léo từ chối , Lâm Vũ cũng không có miễn cưỡng , đem Chu Minh trên xe đồ vật dời đến trong nhà sau , sẽ đưa bọn họ rời đi.

Theo người nhà cơm nước xong , Lâm Vũ cùng mọi người nói một tiếng , liền một mình ra khỏi nhà.

Hắn muốn đi làm cái gì ?

Hô! Hô! Hô!

Ngoạ Long Sơn lên , một đạo bóng trắng tại trong rừng nhanh chóng xuyên toa , nếu như bây giờ có người nhìn đến , 99% muốn hù dọa ra một cái nguy hiểm! Khinh công , đây chính là khinh công , nhìn lại người này trang phục , tuyệt đối sẽ cho là đây là đầu trong quyển sách xuyên qua đi ra nhân vật!

Hô! Hô!

"Hay là ở giữa núi rừng dùng khinh công thoải mái , trong thành , chuyện gì đều vướng chân vướng tay." Lâm Vũ cảm thụ gió bên tai tiếng , trong lòng cảm thán.

« Thê Vân Tung » bí kíp , ngay từ lúc mấy tháng trước cũng đã hồi đoái đi ra , Lâm Vũ cùng trong nhà những người khác đã tu luyện mấy tháng , chỉ là trong thành , ai dám không chút kiêng kỵ sử dụng khinh công ?

Trừ phi là muốn lên tin tức trang bìa!

Cho nên Lâm Vũ cùng chúng nữ tu luyện lâu như vậy , bình thường đều chỉ dám ở tập thể đục sáng sớm thời điểm dè dặt thi triển , để tránh bị những người khác nhìn đến , thậm chí rất nhiều lúc , cũng muốn không bắt nguồn từ mình còn có thể khinh công.

Đây cũng là Lâm Vũ tại sao một mực hướng tới ở tại nông thôn nguyên nhân , muốn tu luyện hoặc là làm một ít người bình thường trong mắt kinh thế hãi tục cử động , hoàn toàn có thể núp ở ít ai lui tới trong rừng núi , căn bản không muốn giống như trong thành như vậy tại vướng chân vướng tay.

Hô! Hô! Hô!

"Thoải mái! Mặc dù không có dùng phi kiếm như vậy thoải mái , nhưng bây giờ có khinh công đi đường cũng là một lựa chọn tốt!"

Rất nhiều ngừng ở trên cây chim , tại Lâm Vũ đi qua thời điểm , đều bị sợ đến phóng lên cao.

Rất nhanh, Lâm Vũ đã đến linh mạch lối vào , thật xa liền gặp được Lâm Ánh Tuyết ở nơi đó luyện đao thuật , còn có chính là Lý Hồng Thạc muội muội Lý Mộ Vân ngồi ở trước nhà trên một cái bàn , tựa hồ tại tính gì đó sổ sách.

Lâm Vũ không để ý đến Lý Mộ Vân , mà là theo không gian truyền thừa bên trong xuất ra một thanh trường kiếm , đương nhiên thanh kiếm này không phải kia đem chém sắt như chém bùn bảo kiếm , mà là ở trên thực tế trong thương điểm mua được , thậm chí còn chưa mở phong.

Cheng!

Trường kiếm ra khỏi vỏ , Lâm Vũ nhất thời hóa thành một đạo bóng trắng , theo trên cây đáp xuống , kiếm quang đánh thẳng đang luyện võ Lâm Ánh Tuyết.

Bát quái sáu mươi bốn kiếm , Càn thức , cửu bốn , hoặc nhảy tại yên...

Đang luyện võ Lâm Ánh Tuyết cả kinh , liền vội vàng xoay người , hai tay nắm đao võ sĩ xoay ngang.

Cheng!

Tia lửa văng tung tóe.

Chặn lại một kiếm này sau , thấy là Lâm Vũ , yên lặng trên mặt lộ ra một tia không cảm nhận được xem kỹ nụ cười , hai người cứ như vậy im lặng chào

hỏi, ngay sau đó ở nơi này trên đất trống luận bàn lên.

Cheng! Cheng! Cheng!

Thân ảnh như thoi đưa, binh khí giao kích, đao quang kiếm ảnh.

Đang ở một bên chuyên tâm tính sổ Lý Mộ Vân, nghe được cái này lần động tĩnh, cũng biết là Lâm Vũ tới, bởi vì hắn đã không chỉ một lần lấy phương thức như vậy ra sân, vì vậy không nhanh không chậm thả tay xuống bắt đầu làm việc làm, giương mắt nhìn lại, có chút hăng hái mà đánh giá đang ở luận bàn hai người.

Hai người cũng liên so tài mấy chục chiêu, liền không hẹn mà cùng ngừng lại.

Lâm Vũ thu kiếm trở vào bao, đối với Lâm Ánh Tuyết đạo: "Nha đầu, theo ta về nhà ăn tết..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Hường Vũ Vi cảm kích

"Được." Lâm Ánh Tuyết cũng đi theo đem đao võ sĩ thu hồi vào đao, khẽ ừ một tiếng.

Nàng mặc dù đối với hoa hạ năm mới không có cảm giác gì, nhưng biết rõ hoa hạ năm mới, đồng dạng cũng là người nhà đoàn tụ thời gian, Lâm Vũ tự mình tới đón nàng, mặc dù chỉ là đơn giản một câu theo ta về nhà ăn tết, nhưng đối với Lâm Ánh Tuyết mà nói, những lời này đã hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Lâm Ánh Tuyết cùng Lâm Vũ nói một tiếng, trở về căn phòng thu dọn đồ đạc đi rồi.

"Tiểu Vũ, người tới rồi." Lý Mộ Vân đi tới Lâm Vũ trước người, chào hỏi.

"Mộ Vân tỷ, chẳng lẽ là người thủ tại chỗ này?" Lâm Vũ không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Tới nơi này đào quảng người, đều có nửa tháng Nghỉ cuối năm, hiện tại hầm mỏ cửa vào đã khép kín, bên ngoài vừa không có những người khác, hiển nhiên là đã trở về, nhưng nơi này nhất định phải có người thủ, Lâm Vũ không nghĩ đến là, thủ tại chỗ này người vậy mà sẽ là Lý Mộ Vân.

"Những người khác có vợ con ở nhà, theo ta một thân một mình, liền thủ tại chỗ này rồi." Lý Mộ Vân không ngần ngại chút nào nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái, thật ra thì Lý Mộ Vân nói không sai, cha mẹ của nàng đã qua đời, thân nhân trong nhà cũng chỉ có Lý Hồng Thạc người huynh trưởng này một nhà.

Lý Mộ Vân kết qua một lần hôn, sau đó lại không biết nguyên nhân gì ly dị rồi, cũng không có con cháu, xác thực một thân một mình.

"Đây là khoảng thời gian này khai thác ra mỏ sắt, người xem qua một chút." Lý Mộ Vân lại đưa tay lên sổ sách đưa tới.

Lâm Vũ nhận lấy sổ sách, đi tới bên cạnh cái bàn đá ngồi xuống, chỉ là đại thể nhìn lướt qua, số lượng ngược lại so với lúc trước ít đi hai thành, cũng không phải là lĩnh mạch khai thác được không sai biệt lắm, muốn khai thác xong còn rất sớm.

Chủ yếu là bây giờ lập tức muốn qua năm, những người khác đã về nhà, hai ngày này không có người đào quảng duyên cớ.

"Mộ Vân tỷ, một mình người thủ tại chỗ này, không sợ sao?" Lâm Vũ đem sổ sách trả trở về, vẫn là có chút bận tâm hỏi.

Nếu như thủ tại chỗ này là một người nam nhân, ngược lại không có quan hệ gì, có thể nàng một nữ nhân gia, tại hết năm thời điểm để cho nàng một người ở chỗ này vùng hoang vu, nói thế nào, tựa hồ cũng có chút không nói được.

"Sợ cái gì? Ta cũng vậy tu luyện qua người, mặc dù mới mới vừa tu luyện, thánh y cũng còn chưa tới, nhưng bình thường đã thủ căn bản không phải đối thủ của ta, hơn nữa, tính thể nào cũng là long tổ người." Lý Mộ Vân mỉm cười nói.

"Cũng đúng!" Lâm Vũ cười một tiếng.

Lý Mộ Vân là Tiềm Long Bang trước mắt thành công tu luyện thánh đấu sĩ công pháp một trong mấy người, tinh tảo là ngày sau tọa, ngược lại cũng cũng năng trên người khí chất có chút giống nhau, mặc dù tu vi còn rất thấp, nhưng ở lại đây, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Trừ phi có thực lực vượt qua người năng phát hiện chỗ linh mạch này.

Nhưng cái này cũng rất không có khả năng, coi như linh mạch bị người phát hiện, Lâm Vũ cũng có biện pháp giải quyết.

"Mộ Vân tỷ, nơi này liền làm phiền người phí tâm, ba mươi tết buổi chiều, ta tới đón người đi nhà ta ăn cơm tất niên."

Lý Mộ Vân khẽ mỉm cười, đưa tay sửa lại một chút bị gió núi thổi vì loạn phát tể, đạo: "Được."

Lúc này Lâm Ánh Tuyết đã thu thập xong, còn trực tiếp thay đổi Lâm Vũ trước đưa nàng hán phục, cả người lạnh lùng, lại phảng phất không dính khói bụi trần gian tiền tử, đương nhiên đây chỉ là đối với ngoại nhân mà nói, nàng chỉ cần vừa nhìn hướng Lâm Vũ, lạnh giá tuyến coi sẽ như muốn khắc ở giữa hóa thành nhu nước.

Trong đó, còn kẹp một tia khác thường tình cảm.

Sau đó hai người liền hướng Lý Mộ Vân nói lời từ biệt.

Vốn là Lâm Vũ còn muốn dùng khinh công đi đường, nhưng Lâm Ánh Tuyết lại nói muốn đi trở về, thực tế là muốn đơn độc ở tại Lâm Vũ bên người nhiều một hồi, đối với cái này Lâm Vũ cũng dễ tùy, Lâm Ánh Tuyết cứ như vậy nhẹ kéo cánh tay hắn, hai người sóng vai hướng dưới núi đi tới.

Mới vừa về đến nhà, Diệp Tầm Lan cùng Lâm Ánh Tuyết lên tiếng chào hỏi sau, liền đối với Lâm Vũ đạo: "Tiểu Vũ, Vũ Vi nàng xế chiều hôm nay tâm tình đột nhiên có chút không bình thường, Lục lão sư đang ở hậu viện khuyên nàng, người cũng đi xem một chút đi."

Lâm Vũ nghe một chút, cũng không lo nổi những chuyện khác, trực tiếp đi hậu viện.

Tại dưới một cây đại thụ gặp được Lục Mộng Tâm cùng hướng Vũ Vi, lúc này hướng Vũ Vi chính rúc lại Lục Mộng Tâm trong ngực thấp giọng khóc thút thít, Lâm Vũ vừa nhìn thấy tình cảnh này, cũng đã đoán được hướng Vũ Vi là vì chuyện gì.

"Lục lão sư, người nói ta nên làm gì bây giờ?"

Lục Mộng Tâm sờ nàng đầu tóc, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ khuyên nhủ: "Người Vũ ca bận rộn như vậy, rất có thể là quên mất chuyện này, người không đề cập tới hắn làm sao biết đây? Nếu không ta đi giúp người nói một chút?"

"Nhưng nếu như Vũ ca không đồng ý đây?" Hướng Vũ Vi vẫn còn có chút chần chừ.

"Ài." Lục Mộng Tâm than nhẹ một tiếng, "Người khác không biết người Vũ ca làm người, người còn không rõ ràng lắm sao? Chờ hắn sau khi trở lại, nhanh lên một chút cùng hắn đi nói, bằng không..."

"Có phải hay không Vũ Vi cha mẹ chuyện?" Lâm Vũ thanh âm cắt đứt Lục Mộng Tâm mà nói.

Hai người theo tiếng kêu nhìn lại, thấy Lâm Vũ đang ngồi ở không xa một chỗ trong lương đình, ánh mắt bình thản nhìn hai người, khẽ gật đầu, tỏ ý hai người tới.

"Chúng ta đi qua đi." Lục Mộng Tâm kéo hướng Vũ Vi tay, đi tới trong lương đình ngồi xuống, đạo: "Lâm Vũ, người đoán không sai, chúng ta hôm nay ở nhà bàn luận liên quan tới gia đình một ít lời đề, Vũ Vi cha mẹ tình huống người cũng biết, chung quy hiện tại sắp hết năm, nàng muốn đi trong ngục giam thăm một hồi, có đồng ý hay không, người tới làm quyết định đi."

Lâm Vũ nhìn một chút Lục Mộng Tâm, về sau đưa mắt rơi vào hướng Vũ Vi trên người: "Vũ Vi, Lục lão sư nói không sai, có một số việc ta thật có khả năng trong lúc nhất thời không nhớ nổi, về sau có chuyện gì, nếu như ta không có nói, nhất định phải nhớ kỹ nhắc nhở ta, biết không?"

"Vũ ca, người đáp ứng?" Hướng Vũ Vi nước mắt lưng tròng nhìn Lâm Vũ.

"Đây là người chính mình liền có thể quyết định chuyện, ta như thế có quyền lực đáp ứng hoặc là cự tuyệt?" Lâm Vũ cười một tiếng, "Nếu như người mấy ngày trước hướng ta nhắc lên, ta còn có thể cùng đi với người, chỉ là hiện tại, hai ngày này trong nhà sẽ có khách nhân đến, như vậy đi, ta để cho trắng sáng đưa người đi một hồi."

"Lâm Vũ, dù sao ta ngày mai sẽ phải lên đường về nhà, ta theo Vũ Vi đi một chuyến là được, không muốn phiền toái đi nữa trắng sáng rồi." Lục Mộng Tâm đạo.

"Có thể nàng trở lại còn muốn có người đưa a, hoa hạ xuân vận người cũng không phải không biết." Lâm Vũ khẽ gật đầu một cái, "Như vậy cũng đúng lúc, để cho trắng sáng đưa người về nhà, thuận tiện theo Vũ Vi đi xem nàng một chút cha mẹ, nhiều nhất hai ngày thời gian cũng đủ rồi."

Hoa hạ xuân vận, là người bình thường đều biết, bất quá chủ yếu nhất vẫn là đường dài vấn đề đại, trên căn bản chính là một nhóm khó cầu, đường ngắn mặc dù không có vấn đề gì, nhưng bây giờ bước sang năm mới rồi, để cho an toàn, vẫn là quyết định để cho Lưu Minh Nguyệt đưa đón một hồi.

Dù sao Lưu Minh Nguyệt hai ngày này lại không chuyện.

Hương Vũ Vi thấy Lâm Vũ cùng Lục Mộng Tâm thương lượng bản thân sự tình , ngồi ở một bên nước mắt chảy xuống.

Đã từng cha mẹ bởi vì làm một ít người người oán trách chuyện , bị cảnh sát bắt đi , hương Vũ Vi chỉ cảm thấy thiên đều sụp xuống.

Tại tòa án mở phiên tòa ngày ấy, cũng là muốn nhìn một chút phán quyết kết quả , cùng với chính mình biểu độ cùng biểu muội trải qua có được hay không.

Vốn định một người lặng lẽ rời đi , lại bị Lâm Vũ phát giác , Lâm Vũ chẳng những không có bởi vì nàng cha mẹ sự tình đối với nàng thế nào , ngược lại giúp nàng giải quyết đủ loại vấn đề , vì nàng chống lên một mảnh trời.

Mặc dù hần rất bận , nhưng hương Vũ Vi biết rõ , hần đối với mình quan tâm cho tới bây giờ liền chưa từng thiếu , này làm sao không sẽ để cho nàng cảm động ?

Lục Mộng Tâm nghe được Lâm Vũ an bài , vẫn cảm thấy có chút không ổn: "Lâm Vũ , như vậy có thể hay không quá phiền toái trắng sáng rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 258: Ta gọi người tâm tâm

Bước sang năm mới rồi , bận rộn một năm người , ai cũng muốn nghỉ ngơi một chút , đây là nhân chi thường tình.

Khoảng thời gian này , Lưu Minh Nguyệt thật ra thì cũng bận rộn , cơ hồ không có gì đó bận rộn thời gian , mặc dù trong miệng nàng chưa bao giờ nói , nhưng Lục Mộng Tâm cũng biết , Lưu Minh Nguyệt vì trường học sự tình ** ** bao nhiêu tâm.

Thật vất vả để cho Lưu Minh Nguyệt thanh nhàn đi xuống , lại muốn cho nàng bận ba , thật sự có chút áy náy.

Chỉ là Lục Mộng Tâm cũng không biết , Lưu Minh Nguyệt hiện tại đã bắt đầu tu luyện , chút chuyện như vậy đối với nàng mà nói không đáng kể chút nào , thậm chí đưa Lục Mộng Tâm về nhà vẫn là Lưu Minh Nguyệt chủ động nói ra.

Nếu không Lâm Vũ cũng sẽ không như vậy từ an bài.

"Không việc gì." Lâm Vũ dắt Lục Mộng Tâm ngọc thủ , kéo một cái , để cho nàng bên ngồi ở trên đùi mình , đau lòng nói: "Người xem một chút người , khoảng thời gian này cũng đủ mệt nhọc , hốc mắt đều có chút biến thành đen , ta như thế chịu người lại bận ba ?"

"Người buông ta ra được không ? Vũ Vi còn ở đây ?" Lục Mộng Tâm sắc mặt đỏ bừng giẫy giụa.

Có thể nàng làm sao có thể giẫy ra được , Lâm Vũ cười hắc hắc , phục đến bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Ý người , có phải hay không nói nếu như không có người bên cạnh tại , ta cũng không cần thả ra người rồi hả?"

"Ta..." Lục Mộng Tâm hoàn toàn không biết nên như thế đón hần mà nói.

Nếu là lại tiếp đi xuống ,

Hương Vũ Vi thấy vậy , sắc mặt đỏ bừng chạy ra.

Lục Mộng Tâm thấy giẫy giụa không ra , không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ buông tha , ngược lại bao bọc ở Lâm Vũ eo , sáng giọng: "Tiểu Lan nói không sai , người chính là cái tiểu bại hoại , chỉ biết khi dễ ta! Được rồi , ta trước chọn mất một hồi , không cho phép người tay chân vụng về!"

Dứt lời , liền gối Lâm Vũ bả vai , nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Lục Mộng Tâm khoảng thời gian này , là thực sự thật mệt mỏi , cũng không có nghỉ ngơi tốt , không có một hồi , Lâm Vũ liền cảm nhận được nàng đều đặn hô hấp , hiển nhiên đã ngủ thiếp đi.

"Nha đầu này , rốt cuộc có bao nhiêu mệt mỏi ?" Lâm Vũ nhìn nàng an tường ngủ , âm thầm lắc đầu một cái.

Hiện tại nhưng là mùa đông , nàng cứ như vậy ngủ ở bên ngoài cũng không sợ cảm mạo.

Muốn đem nàng ôm vào trong phòng , nhưng lại sợ đánh thức nàng , không thể làm gì khác hơn là theo không gian truyền thừa trung hời đoái ra một khối ngọc bội bộ dáng sự vật , cũng không quý , liền 3000 truyền thừa điểm mà thôi , cũng không có tác dụng gì , chính là đeo ở trên người có thể đông ấm hạ mát , coi như là mùa hè xuyên áo bông cũng sẽ không cảm thấy nhiệt , càng không cần lo lắng cảm nắng.

Trừ lần đó ra , trong ngọc bội linh lực cũng có điều chỉnh thân thể cơ năng cùng trạng thái tinh thần tác dụng.

Loại vật này đối với Lâm Vũ mà nói căn bản không có , nhưng cho Lục Mộ Dung Tâm , nhưng là hiếm có thứ tốt , cũng không cần nhỏ máu nhận chủ , trực tiếp đeo ở trên người có năng lực tạo tác dụng.

Làm Lâm Vũ dễ đặt đem ngọc bội đeo vào nàng trên cổ sau đó , trong giấc mộng Lục Mộ Dung Tâm đột nhiên cảm thấy có một loại rất thoải mái cảm giác , lần nữa hướng Lâm Vũ trong ngực nhích lại gần , thoáng điều chỉnh một hồi dáng vẻ , ngủ càng thêm ngọt ngào hương vị.

"Tiểu Vũ , Lục lão sư nàng ?" Diệp Tâm Lan đi tới Lâm Vũ bên người , hỏi nhỏ.

"Nàng khoảng thời gian này quá mức vất vả , hiện tại ngủ thiếp đi , có chuyện gì sao ?" Lâm Vũ quay đầu lại , đem chính mình thanh âm làm hết sức đè thấp.

"Lâm thị trưởng , Trương cục trưởng cùng Hiểu Nhã tỷ bọn họ tới." Diệp Tâm Lan đạo.

"Người hãy nói ta bây giờ có chuyện , khiến hần chờ một lát." Lâm Vũ không chút suy nghĩ liền đem chính sách bảo vệ rừng dân bọn họ không để ý qua một bên.

"Ta đây đi trước chiêu đãi một chút." Diệp Tâm Lan cũng biết Lâm Vũ là một gì đó tính tình , cũng không có nói gì nhiều...

...

Ba giờ sau , sắc trời đã hoàn toàn tối xuống.

Cô...

Lục Mộ Dung Tâm trong bụng truyền đến tiếng kháng nghị , ngay sau đó nàng liền tỉnh lại , có thể là bị đói bụng tỉnh , lại vừa là mấy tiếng cô cô cô thanh âm , gặp lại Lâm Vũ chính khỏe miệng ngậm cười mà nhìn mình , không khỏi khuôn mặt đỏ lên.

"Ta... Ta đói rồi." Lục Mộ Dung Tâm sâu kín nói.

"Vậy đi ăn cơm ?" Lâm Vũ hỏi.

"ừ!" Lục Mộ Dung Tâm điểm nhẹ đầu đẹp , đột nhiên lại cảm giác mình trên cổ tựa hồ nhiều hơn thứ gì , vội vàng cảm lên vừa nhìn , nghi ngờ nói: "Ồ , khối ngọc bội này là nơi nào ?"

"Đưa ngươi."

"Thật là đẹp , ồ ?" Lục Mộ Dung Tâm đầu tiên là khen ngợi một hồi ngọc bội này chế tác , ngay sau đó lại tựa hồ cảm giác được cái gì , tròn to mắt sáng như sao nhìn Lâm Vũ , đạo: "Lâm Vũ , ngọc bội này tác dụng ?"

" Không sai , chính là chỗ này ngọc bội công hiệu , nếu không ngươi tại bên ngoài ngủ lâu như vậy , đã sớm bị cảm! Đơn giản mà nói , ngọc bội này giống như một cái tùy thân mang theo mấy điều hòa không khí , hơn nữa còn là không cần dùng điện toàn trí có thể mấy điều hòa không khí , hần sẽ căn cứ chính người cùng với hoàn cảnh chung quanh biến hóa , tùy thời điều chỉnh ngươi cảm giác thư thích nhất nhiệt độ , chẳng những không có tác dụng phụ , ngược lại có một ít phụ gia chức năng , giống như điều chỉnh thân thể cơ năng , trạng thái tinh thần chờ một chút "

Lâm Vũ đem khối ngọc bội này công hiệu đại thể mà nói một lần.

"Lợi hại như vậy? Nhưng là... Cái này cũng quá quý trọng!" Lục Mộ Dung Tâm kinh ngạc nói.

Nàng lại không ngốc , chỉ bằng vào cái này công hiệu , cũng biết khối ngọc bội này tuyệt đối giá trị cực cao , coi như bán đứng chính mình cũng mua không được!

Có thể Lâm Vũ cứ như vậy đưa cho chính mình ?

Về phần rốt cuộc là làm sao làm đi ra , nàng ngược lại không quan tâm , chung quy Lâm Vũ là long tổ Phó tổ trưởng , còn có thể thuận di , có thể làm ra khối này dạng ngọc bội cũng không kỳ quái.

Coi như không phải Lâm Vũ lấy ra , long tổ trừ hần ra , khẳng định còn có một chút kỳ nhân dị sĩ , làm ra một ít vật phẩm kỳ lạ , cũng không như thể hiếm lạ , chỉ bất quá... Cái này quả thực quá quý trọng.

"Không muốn ? Vậy còn cho ta!" Lâm Vũ trực tiếp đưa tay ra , liền muốn đưa nàng trên cổ ngọc bội cho lấy xuống.

"Không! Ta muốn!" Lục Mộng Tâm vội vàng dùng ngọc thủ thật chặt cầm lấy ngọc bội.

Coi như Lâm Vũ đem tuyến kéo đứt , cũng không khả năng đem ngọc bội cho lấy về.

"Ngươi không phải nói quá quý trọng sao?" Lâm Vũ vẫn còn tiếp tục kéo.

"Đây là ngươi đưa cho ta , ta liền muốn!" Lục Mộng Tâm hơi quyết đoán thẳm đôi môi , gắt giọng: "Tiểu bại hoại , ngươi nhanh cho ta buông tay , nếu là kéo hỏng rồi làm sao bây giờ ? Ngươi đã tặng cho ta , ta không cho phép ngươi thu hồi đi!"

"Ha ha." Lâm Vũ lúc này mới buông lỏng tay ra , khẽ cười nói: "Mộng tâm , ngươi thật đáng yêu."

Lục Mộng Tâm thấy Lâm Vũ buông tay ra , đang muốn thở phào một cái đồng thời , lại nghe được Lâm Vũ phía sau mà nói , liền cổ đầu đỏ lên: "Không cho phép ngươi gọi ta mộng tâm , ta lớn hơn ngươi , cũng là ngươi đạo sư , ngươi không gọi ta đạo sư dù sao cũng phải kêu một tiếng tỷ tỷ chứ ?"

"Được, mộng tâm."

"Ngươi..."

"Mộng tâm , ngươi làm sao vậy ?" Lâm Vũ là càng kêu càng thuận miệng.

"Ngươi... Ngươi về sau chỉ cho phép tại không có những người khác thời điểm , mới có thể gọi ta như vậy!" Lục Mộng Tâm thấy Lâm Vũ sống chết không chịu đổi lời nói , không thể làm gì khác hơn là nói lên cái điều kiện này , "Tại có những người khác , coi như Tiểu Lan tại chỗ , ngươi cũng phải gọi ta đạo sư!"

"Ta đáp ứng , bất quá tại không có những người khác thời điểm , ta cũng sẽ không gọi ngươi mộng tâm rồi." Lâm Vũ ngược lại rất dứt khoát đáp ứng.

"À? Ngươi... Ta..." Lục Mộng Tâm nghe Lâm Vũ nói như vậy , trong lòng không có từ đâu tới một trận thất lạc , ấp úng nửa ngày cũng không nói ra một câu hoàn chỉnh mà nói.

Trước muốn cho Lâm Vũ đổi lời nói , là bởi vì xấu hổ mới nói lên cái điều kiện này , thật ra thì nàng trong lòng vẫn là rất hy vọng Lâm Vũ gọi như vậy chính mình , nhưng là Lâm Vũ đáp ứng đổi lời nói , đáp ứng so với ai khác cũng làm phiền!

Cái này không khỏi lại làm cho nàng lo được lo mất... Nữ nhân a , có lúc chính là mâu thuẫn như vậy.

"Về sau khi không có ai sau , ta gọi ngươi tâm tâm." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Tâm tâm , ngươi cảm thấy thế nào..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Hết năm bầu không khí

Lục Mộng Tâm đầu tiên là sững sờ , về sau khẽ cắn môi đỏ mọng , khóe miệng nhưng là lộ ra một nụ cười , trong đầu nghĩ chính mình gặp phải người này , cũng coi như mệnh trong gặp khắc tinh , có lúc thật bất hủ về này trẻ con tính khí không có bất kỳ biện pháp nào.

Hồi lâu , tại nàng trong hơi thở mang ra khỏi một chữ: "Ừm"

"Vậy thì quyết định như vậy." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , "Tâm tâm ngươi không phải đói không ? Đi , chúng ta cùng đi ăn cơm."

"Ừm."

Làm hai người đi vào phòng khách , tất cả mọi người đã ăn cơm rồi , đương nhiên cũng giữ lại thức ăn cho Lâm Vũ cùng Lục Mộng Tâm , chính sách bảo vệ rừng dân mấy người bọn hắn vậy mà vẫn chưa đi , đều ngồi ở trong phòng khách kiên nhẫn chờ.

Bất quá , có kiên nhẫn chỉ có Trương Vân Hưng cùng chính sách bảo vệ rừng dân , Trương Hiểu Nhã nhưng là mặt đầy u oán thần sắc.

Rất có thể trong lòng nguyên rủa Lâm Vũ rất nhiều lần.

Thấy Lâm Vũ là mang theo Lục Mộng Tâm đi vào , Trương Hiểu Nhã liền không kịp chờ đợi mở miệng oán trách: "Lâm Vũ , ngươi cuối cùng trở lại , hại

chúng ta ở chỗ này chờ lâu như vậy , người có phải hay không theo mỹ nữ đi rồi ?"

"Ừ." Lâm Vũ rất dứt khoát trả lời.

Ách...

Trương Hiểu Nhã tựa hồ nuốt vào một cái con ruồi , vốn là cho là Lâm Vũ còn có thể tìm một tương đối chính làm mượn cớ , dù gì cũng là giải thích một phen , sau đó chính mình liền thuận lý thành chương , rất đại độ mà tha thứ hẳn.

Có thể Lâm Vũ tựa hồ căn bản không công nhận , trực tiếp thừa nhận.

"Người , người không biết chúng ta đã sớm tới sao ?"

"Biết rồi!"

Trương Hiểu Nhã lại muốn làm ra nằng bẵng hiệu động tác: Móc súng , nhưng là vừa móc mới phát hiện , hiện tại đã nghỉ , nằng thương đã nộp lên , bắt đắc dĩ chỉ đành phải buông tha.

Tại buông tha đồng thời , cũng không khỏi giận đến đỏ mặt tía tai , chỉ Lâm Vũ kiêu mắng lên: "Lâm Vũ , người chẳng lẽ không biết chúng ta chờ rất khổ cực ? Biết rõ chúng ta đã sớm tới , vẫn còn có tâm tình... Hừ!"

Lâm Vũ thờ ơ nhún nhún vai: "Người muốn là không muốn chờ , tùy thời có thể đi , dù sao lại không người buộc người ở nơi này chờ , tâm... Ho khan một cái , đạo sư , chúng ta ăn cơm trước."

Bất kể hẳn là cái gì Thị trưởng cục trưởng gì , coi như là Thiên vương lão tử tới , lão tử cũng trực tiếp đưa hẳn không để ý qua một bên!

Không vì cái gì khác , liền muốn để cho Lục Mộ Dung Tâm an tâm mà nghỉ ngơi một chút , mặc dù nàng không phải bạn gái mình , cùng mình cũng không có liên hệ máu mủ , thậm chí chỉ là thuê mượn quan hệ , nhưng nàng nói thế nào cũng là người mình!

Lý do chỉ đơn giản như vậy , Lâm Vũ tựa là như này một giọt máu đào hơn ao nước lã!

Thật ra thì một giọt máu đào hơn ao nước lã bản thân cũng không sai , tốt xấu tạm dừng không nói , nhưng mỗi người trên căn bản đều là một giọt máu đào hơn ao nước lã , cùng sự kiện phát sinh ở trên người người khác , cùng phát sinh ở người mình trên người , tuyệt đại đa số người chỗ chọn lựa thái độ hoàn toàn khác nhau.

Đây là không tranh sự thật , chỉ là Lâm Vũ làm càng thêm rõ ràng mà thôi!

"Được rồi , các người cũng đừng vừa thấy mặt đã cãi vã có được hay không ?" Trương Vân Hưng thấy hai người lại bắt đầu đấu , chỉ đành phải lắc đầu cười khổ , "Ta nói Hiểu Nhã , người cũng thật là , thua thiệt người chính là cảnh sát , người xem một chút Tiểu Vũ cùng Lục lão sư hiện tại ngay cả lời cũng không có ăn , nhất định là bận rộn chính sự gì đi rồi!"

"Ta không phải là than phiền một câu sao , ai biết hẳn... Hừ!" Trương Hiểu Nhã quay mặt qua chỗ khác , không muốn lại để ý tới Lâm Vũ.

Thật ra thì nàng cũng đoán được Lâm Vũ có chuyện gì phải làm , chỉ là bởi vì chờ lâu như vậy , muốn oán trách đôi câu mà thôi , không nghĩ đến lại đấu nổi lên miệng , cãi vã kết quả mà , vẫn là chính mình bại thật thê thảm.

Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan mấy người các nàng nhìn nhau , không hện mà cùng lộ ra một cái không hiểu mỉm cười , thật ra thì Trương Hiểu Nhã thuận miệng ta oán xong nói hết đúng rồi , mình quả thật là phụng bồi Lục Mộ Dung Tâm chuyện gì cũng không làm , trực tiếp đưa bọn họ gạt sang một bên.

Bọn họ đây cũng tính là thông minh quá sẽ bị thông minh hại.

Thật ra thì chính sách bảo vệ rừng dân bọn họ đi tới cũng không có chuyện gì , bởi vì bọn họ tại trong tháng giêng xã giao đặc biệt nhiều , rất có thể không phân thân ra được , vì vậy liền thừa dịp hiện tại tới Lâm Vũ trong nhà , thuận tiện chúc mừng năm mới.

Tầng bốc tầng bốc vị này long tổ Phó tổ trưởng , tóm lại không phải một chuyện xấu , trừ lần đó ra sẽ không chuyện khác , tại Lâm Vũ gia cơm nước xong , mấy người ngồi ở phòng khách trò chuyện một lát sau , mấy người liền cáo từ rời đi.

...

Sáng sớm ngày thứ hai , Lưu Minh Nguyệt liền lái xe mang theo Lục Mộ Dung Tâm cùng hướng Vũ Vi rời đi , rất nhiều thôn dân nghe được Lâm Vũ trở lại , đều rí rí tới cửa viếng thăm , thậm chí còn đưa tới nuôi dưỡng gà vịt thịt cá chờ một chút , để cho Lâm Vũ bận tới mấy tối mệt.

Thậm chí phụ cận mấy cái thôn thôn trường đều chạy tới , thứ nhất là viếng thăm , thứ hai là học sinh nhập học chuyện.

Thật ra thì những chuyện này Chu Văn Khang sớm đã nói qua , nhưng bọn hắn vẫn là muốn tìm Lâm Vũ chính miệng xác nhận một chút.

Tại Lâm Vũ trong miệng biết được trường học học phí , tiền ăn uống cùng tiền thuê toàn miễn , hàng năm còn có số tiền không nhỏ học bổng , cùng với một ít giúp đỡ người nghèo chính sách , trường học điều kiện vẫn như thế tốt .. Văn văn một loạt phúc lợi sau đó , đều rí rí biểu thị sẽ trở về tuyên

truyền, để cho càng nhiều hài tử tới nơi này đi học.

Có vài người, chính là coi bệnh chỗ chuyện, Lâm Vũ đều nhất nhất kiên nhẫn giải đáp.

Cuối cùng gần đến ba mươi tết buổi chiều, mới không có người sẽ đến nhà viếng thăm.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tại phòng bếp chuẩn bị com tất niên, hướng Vũ Vi ở một bên trợ thủ, Lưu Minh Nguyệt cùng Lâm Ánh Tuyết ngồi ở trong phòng khách xem ti vi, Đỗ Trạch Văn cùng Đỗ Tuyết Tinh chính là mang theo phụ cận một đám tiểu hài tử ở trong sân chơi đùa, bày đặt Lâm Vũ mua về mô hình nhỏ pháo hoa.

Về phần đại hình pháo hoa, cũng không thể tùy tiện cho tiểu hài tử chơi đùa, chỉ có chờ ăn qua com tất niên sau đó, từ đại nhân tới thả.

Lâm Vũ đây?

Đĩ nhiên là chuẩn bị lấy bọn nhỏ lễ vật: Tiền mừng tuổi.

Kinh Nam tính phong tục, người nhà mình, bình thường đều là tại ba mươi tết ngày đó đề tiền mừng tuổi, những thân thích khác, chính là tại tháng giêng chúc tết thời điểm mới đưa tiền mừng tuổi cho tiểu hài tử.

Loại trừ tiền mừng tuổi, còn có trong nhà những người khác lễ vật.

"Ừ? Tuyết roi!" Lâm Vũ đem tiền mừng tuổi gói kỹ sau, đi tới bên cửa sổ, thấy ngoài cửa sổ đã bắt đầu bay xuống lấy bông tuyết.

Hiện tại bông tuyết còn rất nhỏ, nhưng nhìn dáng đáp tràng này tuyết hẳn sẽ thật lớn, Kinh Nam tính đều tốt vài năm không có tuyết roi xuống, tuyết roi đúng lúc triệu phong niên, ngược lại dấu hiệu tốt, ba mươi tết xuống một trận tuyết lớn, sang năm nhất định là một tốt mùa màng.

Lâm Vũ chấp tay tại bên cửa sổ đứng trong chốc lát, mới xoay người đi xuống lầu, đi tới trong phòng khách phụng bồi Lưu Minh Nguyệt cùng Lâm Ánh Tuyết xem TV, một bên uống trà vừa ôn thiên.

Lâm Ánh Tuyết không nói nhiều, đặc biệt là có những người khác tại chỗ thời điểm, mà nói thì càng thiếu, trong phòng khách mặc dù ngồi lấy ba người, chân chính đang nói chuyện trời đất cũng chỉ có hai người.

Hàn huyền tới hưng noi, Lưu Minh Nguyệt không khỏi cảm khái một câu: "Tiểu Vũ, ta lần đầu tiên tại hết năm chân chính cảm nhận được hết năm bầu không khí."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Thật ra thì ta cũng lần đầu tiên cảm nhận được hết năm bầu không khí, lúc trước mỗi khi hết năm, trong nhà chỉ có ta cùng gia gia, hồi nào nghĩ tới năm nay trong nhà sẽ có náo nhiệt như thế, thật ra thì trừ người ra cùng ta ở ngoài, tư ngữ cùng Ánh Tuyết khẳng định cũng lần đầu tiên cảm nhận được, những người khác, phỏng chừng cũng giống như vậy."

Lưu Minh Nguyệt gật đầu một cái, xác thực như thế.

"Không nói cái này, các người đã qua thu áp tiền mừng tuổi tuổi tác, ta sẽ không đề tiền mừng tuổi rồi." Lâm Vũ theo không gian truyền thừa bên trong xuất ra mấy món đồ đặt ở trên bàn trà, "Bất quá ta cho các người đều chuẩn bị lễ vật..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Năm mới vui vẻ

Lễ vật ngược lại không có chỗ kỳ lạ gì, chung quy người nhà cái gì cũng không thiếu, Lâm Vũ trong lúc nhất thời cũng không biết nên đưa lễ vật gì tốt vì vậy ngay tại truyền thừa trong hệ thống hỏi đoán ra một ít đồ chơi.

Mặc dù đều không quý, nhưng cũng làm vui lòng rồi.

Cho Lưu Minh Nguyệt là một bộ đứng đầu trao pháp tu luyện bí kíp, Lâm Ánh Tuyết dĩ nhiên là một bộ đứng đầu đạo thuật, cho Diệp Tầm Lan dĩ nhiên là một bộ cao cấp hơn xem bói công cụ.

Mục Tư Ngữ liền càng không cần phải nói, một bộ so với âm dương châm tốt hơn ngân châm.

Những thứ này đối với hiện tại Lâm Vũ mà nói đều không quý , lại thập phần thích hợp.

"Vũ ca , tuyết rơi , người một hồi theo ta đi đắp người tuyết có được hay không ?" Đỗ gia huynh muội đi tới bên trong phòng khách , Đỗ Tuyết Tinh trực tiếp ngồi vào Lâm Vũ trên đùi , bắt đầu làm nũng.

"Đứa nhỏ ngốc." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Hiện tại tuyết còn quá nhỏ , còn đắp không được người tuyết."

"Ta là nói chờ tuyết lớn về sau , người theo ta đi có được hay không ?"

"Được , đợi đến hết tuyết rơi nhiều , ta cùng người đi." Lâm Vũ sùng ái mà sờ một cái đầu nàng , xuất ra hai cái bao tiền lì xì , đưa cho Đỗ Trạch Văn cùng Đỗ Tuyết Tinh: "Đến , đây là các người tiền mừng tuổi , một người một cái , thu xong."

"Cám ơn Vũ ca." Đỗ Tuyết Tinh cao hứng nhận lấy bao tiền lì xì , sờ thật dày , mở ra đếm đếm , tổng cộng là mười tám màu đỏ lão nhân đầu.

Đỗ Trạch Văn cũng đi theo mở ra bao tiền lì xì , hai huynh muội còn lần đầu tiên thấy nhiều như vậy tiền mừng tuổi , kích động cùng tay nhỏ đều có điểm run , hiểu chuyện hai huynh muội vội vàng chạy đến phòng bếp , cầm trên tay tiền mừng tuổi giao cho hướng Vũ Vi , để cho nàng đến giúp đỡ bảo quản.

"Vũ ca , lúc này sẽ không quá nhiều hơn ?" Hướng Vũ Vi lập tức chạy ra phòng bếp , đối với Lâm Vũ đạo.

"Không nhiều , bọn họ về sau đi học cũng phải sinh hoạt phí , liền từ người giúp bọn hấn bảo quản đi." Lâm Vũ lại đem lên trên bàn trà một cái bình ngọc đưa tới: "Vũ Vi , người đã qua thu áp tiền mừng tuổi tuổi tác , viên này ích trí đan ăn vào sau , có thể rất lớn trình độ mà tăng lên trí lực cùng trí nhớ , coi như là người năm mới lễ vật."

Lâm Vũ cũng là suy tính hồi lâu , quyết định cho nàng một viên ích trí đan , loại đan dược này nghe tên sẽ biết , tăng lên người trí lực cùng trí nhớ , tuy nhiên không đến nỗi làm người đạt tới đã gặp qua là không quên được tiêu chuẩn , nhưng cũng xê xích không nhiều.

Loại đan dược này đối với người tu hành mà nói thật ra thì cũng không có chỗ nào xài , bởi vì người tu hành đã thông nào bộ kinh mạch sau , trí nhớ cùng năng lực lĩnh ngộ giống vậy sẽ có tăng lên rất nhiều , ích trí đan căn bản không có bất cứ tác dụng gì , làm đường đậu ăn đều ngại lãnh đạm!

Nhưng mà , đối với hướng Vũ Vi , ích trí đan lại có cực lớn chỗ dùng , tại sao không cho Đỗ gia huynh muội ? Không phải Lâm Vũ không muốn cho , mà là hiện tại không thể cho.

Bọn họ đại não vẫn chưa có hoàn toàn phát dục hoàn toàn đây , quá sớm dùng ích trí đan , tuyệt đối là hại bọn họ!

Dù sao bọn họ còn nhỏ , có tiền mừng tuổi đã đủ rồi.

"Cám ơn Vũ ca." Hướng Vũ Vi cao hứng nhận lấy bình ngọc , đối với Lâm Vũ nói cảm tạ.

Nàng biết rõ muốn so với Đỗ Trạch Văn hai huynh muội bọn họ nhiều hơn , mặc dù người nhà không có đối nàng nói , nhưng là có thể đoán được Lâm Vũ vị nhất gia chi chủ này , nhất định là có người bình thường không có năng lực , có thể xuất ra loại này tăng lên trí lực đan dược cũng không kỳ quái.

"Các người chơi đùa , ta đi tiếp một chút Mộ Vân tỷ." Lâm Vũ nhìn xuống thời gian , liền đứng dậy đi ra ngoài.

"Không cần , ta tới rồi." Lý Mộ Vân ôm tiểu Thanh ứng tiếng đi vào phòng khách.

"Vừa vặn , hiện tại toàn bộ mọi người đều đủ , Mộ Vân tỷ , mau tới ngồi." Lâm Vũ lập tức chào hỏi Lý Mộ Vân ngồi xuống , cũng đem tiểu Thanh cho ôm lấy.

"Ba , ta lại không phải nhân loại , năm này với ta mà nói lại không có gì." Tiểu Thanh ở trong ý thức truyền âm cho Lâm Vũ , có vẻ hơi bất đắc dĩ.

Động vật nơi nào có gì đó hết năm thói quen ?

Lâm Vũ sờ nàng lông chim , truyền âm nói: "Người cũng là nhà chúng ta người , người hai vị mẫu thân hai ngày này một mực ở niệm niệm người đây , chẳng lẽ người không nghĩ nàng môn ?"

"Ta muốn các nàng thời điểm , bay thẳng đến các nàng bên người là được rồi , ta lúc trước tự là như này làm!"

Lâm Vũ cười một tiếng , linh mạch có đặc biệt người trông coi , tiểu Thanh thật ra thì cũng không có chuyện gì , rảnh rồi buồn chán thời điểm , lại biết bay đến thành phố Đông Hoa đi tìm Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , hầu ở các nàng bên người hai ngày sau , lại sẽ bay trở về Ngọa Long Sơn , trải qua ngược lại cũng thành thói.

"Ăn cơm." Diệp Tâm Lan bưng hai mâm thức ăn tới một phòng khách , đối với mọi người chào hỏi , "Tiểu Thanh , mau tới đây."

Thu , Tiu tiu!

Tiểu Thanh huy động cánh , bay đến Diệp Tâm Lan trên bả vai hạ xuống.

Lâm Vũ chào hỏi tất cả mọi người ngồi xuống, công thức hóa nói rồi mấy câu nói sau đó, liền bắt đầu ăn com tất niên.

Người một nhà vừa nói vừa cười, vui vẻ hòa thuận.

Com tất niên đi qua, Lý Mộ Vân bởi vì còn có chức trách trong người, ngồi một lúc sau rời đi.

Thời gian rất nhanh thì đến tám giờ tối, đêm xuân cũng vào lúc này bắt đầu, đại gia ngồi chung một chỗ, trên bàn trà đặt ở đậu phộng hạt dưa cùng đủ loại cục đường trái cây, trà nóng thức uống, muốn uống gì đó liền uống, muốn ăn cái gì thì ăn, một bên ăn uống uống, một bên nhìn đêm xuân, những thứ kia tương thanh kịch ngắn để cho hoan thanh tiểu ngữ không ngừng trong phòng khách vang vọng.

Ngay cả Lâm Ánh Tuyết, nụ cười trên mặt cũng nhiều hơn.

Ngoài nhà tuyết nhưng là càng rơi xuống càng lớn, rất nhanh thì tạo thành tuyết đọng.

Đêm xuân vẫn còn tiếp tục, Lâm Vũ lại đứng lên, đối với mọi người nói: "Đi, chúng ta đi thả pháo hoa."

"Đây không phải là vẫn chưa tới mười hai giờ sao?" Lưu Minh Nguyệt không hiểu hỏi.

Hạ năm mới, đều là tại nửa đêm mười hai giờ, nhưng bây giờ rồi mười một giờ còn có hơn mười phút, không cần phải gấp như vậy chứ?

"Minh Nguyệt tỷ, hoa hạ năm mới, đương nhiên muốn ăn hoa hạ thời gian để tính, tại hoa hạ trong thời gian, giờ tý chính là mới một ngày bắt đầu, người xem lập tức phải đến giờ Tý." Diệp Tâm Lan giải đáp nói.

Thật ra thì này cũng có đạo lý, năm mới vốn chính là theo cổ đại truyền xuống phong tục, tại cổ đại, giờ tý chính là mới một ngày bắt đầu, cũng chính là mười một giờ đêm.

Mà hiện đại tính giờ phương pháp, lại cho rằng là mười hai giờ là mới một ngày bắt đầu, trong này chênh lệch một giờ, thật ra thì nói đi nói lại thì, vô luận là mười một giờ vẫn là mười hai giờ đều không có quan hệ gì, chỉ là mọi người thấy thế nào mà thôi.

"Được a được a, Vũ ca, chúng ta đi thả pháo hoa!" Đỗ Tuyết Tinh ngược lại lộ ra so với ai khác đều tích cực, kéo Lâm Vũ liền hướng bên ngoài đi.

Những người khác thấy vậy, cũng đi theo hai người đi vào trong sân.

Đỗ Tuyết Tinh vừa ra cửa cứ nhìn trong sân nhiều như vậy tuyết đọng, hoan hô một tiếng, tiện tay hốt lên một nắm, tích góp thành một cái tuyết cầu, hưng phấn nói: "Vũ ca, chúng ta thả xong pháo hoa tới đáp người tuyết."

"Được." Lâm Vũ khẽ mỉm cười, dọn ra đủ loại pháo hoa pháo cối, phân cho mọi người.

Những người khác ngược lại không có quan hệ, nhưng Đỗ Trạch Văn huynh muội bọn họ tuổi tác còn nhỏ, cho nên tương đối an toàn pháo hoa thành bọn họ lựa chọn hàng đầu, viện tử này cũng rất rộng rãi, tìm thích hợp thả pháo hoa đất trống hoàn toàn không có vấn đề, hơn nữa trên mặt đất có tuyết đọng, cũng không cần lo lắng sẽ xuất hiện hỏa hoạn, cho nên cũng không cần đi ra khỏi cửa.

Tất cả mọi người cầm đến pháo hoa sau đó, đều chơi được rất hết lòng.

Làm đại hình pháo hoa điểm đốt, ở trong trời đêm đốt lấy đốt lấy mỹ lệ hình ảnh, để cho cái này năm mới phá lệ mỹ lệ, mỗi người đều cảm thấy trận trận hạnh phúc.

"Tiểu Vũ, năm mới vui vẻ." Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ rúc vào Lâm Vũ bên người, đôi mắt đẹp nhìn ở trên trời nở rộ rực rỡ tươi đẹp pháo hoa, đồng thanh chúc mừng đạo.

Mang trên mặt hạnh phúc nụ cười.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, ôm hai người liêu lầu, trước sau tại hai người trên mặt hôn một cái, đạo: "Năm mới vui vẻ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 261: Làm tròn lời hứa

Đầu năm mừng một.

Sáng sớm.

"Luyện tinh hóa khí đệ thất trọng!" Lâm Vũ mở hai mắt ra, trong mắt tỏa ra từng luồng ánh sáng, nhìn một cái còn trong tu luyện Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ, trong bụng ám đạo: "Tại đầu năm mừng một đột phá, đây cũng tính là dấu hiệu tốt rồi."

Sau đó nhẹ nhàng rút tay ra cánh tay, thức dậy mặc quần áo, rửa mặt sau đi xuống lầu.

Tại hạ nam phương, dưới bình thường tình huống tuyệt động đều hòa tan so được với nhanh, cho nên loại trừ trên đường ở ngoài, trên căn bản không cần như thế quét dọn.

Trong sân, Lâm Ánh Tuyết đang ở trong tuyết luyện võ, một thân màu băng lam cổ trang, chiếu trắng như tuyết đại địa, đây quả thực là tuyệt phối!

Để cho Lâm Vũ nhìn cảnh đẹp ý vui.

Ánh Tuyết tên, quả thật danh xứng với thực!

"Vũ ca, sớm" Lâm Ánh Tuyết thấy Lâm Vũ, không khỏi nhoeo miệng cười, vạn tái băng xuyên trong nháy mắt hòa tan sau mỹ lệ, để cho Lâm Vũ nhìn đến ngẩn ngơ.

"Ánh Tuyết, người cái bộ dáng này, thật là quá đẹp!" Lâm Vũ mỉm cười nói.

Mặc dù biết câu này là lời ngon tiếng ngọt, nhưng cũng đủ để cho Lâm Ánh Tuyết vui vẻ, hân ca ngợi, cùng người khác ca ngợi, sau khi nghe là một loại hoàn toàn bất đồng cảm giác.

"Tiểu Vũ, người mới vừa rồi là không phải nhìn ngây người?" Diệp Tầm Lan lúc này cũng đi vào trong sân, theo Lâm Vũ sau lưng ôm lấy hân eo, cười hi hi nói.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Đúng vậy, được rồi, chúng ta trước luyện võ, một hồi ta còn muốn mang theo trạch văn bọn họ đi chúc tết đây."

Dù sao cũng là đầu năm mừng một, coi như hạ người, đều có thật sớm ăn xong điểm tâm, sau đó ra ngoài chúc tết thói quen, thậm chí có hơn nửa tuổi còn trẻ, sáu giờ không tới tự ra môn cho thân thích trường bối chúc tết, Lâm Vũ ngược lại không về phần sớm như vậy, nhưng cũng chuẩn bị tại tám chín điểm thời điểm ra ngoài.

Nếu như cách khá xa một ít thân hữu, đương nhiên là dùng tin nhắn ngắn hoặc tin nhắn phương thức như vậy chúc tết, theo ngày hôm qua mười hai giờ khuya bắt đầu, Lâm Vũ liên tục nhận được Hứa Phong bọn họ tin nhắn ngắn, đương nhiên mình cũng phát không ít tin nhắn ngắn.

Thật ra thì nói đi nói lại thì, Lâm Vũ căn bản không có thân nhân nào trưởng bối trên đời, theo nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, chân chính thân nhân trưởng bối chỉ có Diệp Tầm Lan cha mẹ, nhưng bọn hân hiện tại cũng tại thành phố Đông Hoa, chính mình muốn qua mấy ngày mới có thể đi.

Cho nên Lâm Vũ ở nơi này đầu năm mừng một cũng không có cái gì phải đi địa phương, duy nhất phải bỏ tới là Chu Văn Khang trong nhà.

Năm này nhiều năm qua, Chu Văn Khang vợ chồng đối với chính mình chiếu cố có thể nói là tỉ mỉ chu đáo, thậm chí coi thành bọn họ con ruột, cũng chính là nửa năm gần đây đến, Lâm Vũ được đến truyền thừa hệ thống, Diệp Tầm Lan các nàng lục tục đi vào Lâm Vũ sinh hoạt sau đó, bọn họ mới dần dần mà ít đi chiếu cố, nhưng quan tâm lại cho tới bây giờ không có dứt đoạn

Vì vậy, Lâm Vũ tại đầu năm mừng một nơi nào đều có thể không đi, nhưng Chu Văn Khang trong nhà là nhất định phải đi.

Luyện xong võ, Lâm Vũ phụng bồi người nhà ăn sáng xong sau, cùng đại gia đại thể thương lượng một chút, Diệp Tầm Lan các nàng cũng không quá muốn ra ngoài, cũng vũ cũng không miễn cưỡng, liền mang theo Đỗ gia huynh muội ra cửa.

"Khang Thúc, Thanh di, sang năm tốt đẹp, tiểu gố thông cùng đệ muội cũng ở đây a." Chu Văn Khang gia môn rộng mở, Lâm Vũ mang theo Đỗ Trạch Văn cùng Đỗ Tuyết Tinh liền đi vào.

Cả nhà bọn họ bốn miệng đều còn ở ăn cơm, duy nhất chính là không thấy Chu Minh đệ đệ, trước kia cũng hỏi, đệ đệ của hân là bởi vì ở trong công tác có một số việc phải xử lý, cho nên cũng không trở về nhà hết năm.

Thấy Lâm Vũ tới, Chu Văn Khang bọn họ đều cao hứng vô cùng: "Tiểu Vũ, các người ăn rồi chưa? Chưa ăn tại liền nơi này ăn chút."

"Không cần, chúng ta đã ăn rồi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Trạch văn, tuyết tinh, còn không mau cho người Chu bá bá bọn họ chúc tết."

"Chu bá bá, Thanh di, Minh ca ca, Phương tỷ tỷ, sang năm tốt đẹp." Đỗ Trạch Văn cùng Đỗ Tuyết Tinh lễ phép nói.

"Ngao ngao! Đây là Chu bá bá cùng Thanh di các người môn." Chu Văn Khang cầm lấy hai cái bao tiền lì xì đưa cho bọn hân hai huynh muội.

"Cám ơn."

"Đến, đây là Minh ca ca cùng các người Phương tỷ tỷ." Chu Minh cũng giống vậy xuất ra hai cái bao tiền lì xì.

"Cám ơn."

Tiểu hài tử lúc nào cũng thích đem tiền mừng tuổi bao tiền lì xì mở ra, thật ra thì Chu gia cho số lượng cũng không ít, mỗi một trong hồng bao đều là hai tấm màu đỏ lão nhân đầu.

Nếu như tại năm trước, bình thường cho cái mấy chục khối liền không sai biệt lắm, không qua năm Lâm Vũ tại sửa đường, xây trường học cùng xây nhà thời điểm, mời Chu Văn Khang thay mặt quản lý, khai tiền lương cũng không ít.

Kia thời gian nửa năm, ít nhất bù đắp được hần đi qua đến mấy năm thu vào, sinh hoạt cũng liền đi theo giàu có.

"Tiểu Vũ, còn có một việc quên cùng người nói." Chu Văn Khang com nước xong, an vị ở trên ghế sa lon nói đến chính sự: "Chính là người đương thời cho những tiền kia, còn có hơn ba triệu dư, cái này tiền người chừng nào thì tới thôn ủy hội tới lĩnh một hồi?"

"Lão Chu người cũng thật là, đầu năm mừng một nói những chuyện này làm gì?" Lâm Thanh kéo ở một bên trách mắng lên.

"Không việc gì Thanh di." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Khang Thúc, về sau thôn chúng ta khẳng định còn có một chút thiết bị muốn hoàn thiện, bao gồm thôn ủy hội cũng phải tu sửa một chút, những tiền kia ta sẽ không lấy về lại, coi như ta quyền cho trong thôn."

"Chuyện này... Được rồi, ta đây tự đại biểu thôn dân đa tạ người." Chu Văn Khang do dự một chút, cuối cùng vẫn đón nhận Lâm Vũ hảo ý.

Hắn đột nhiên cảm giác được, trong thôn chỉ cần có Lâm Vũ tại, cũng chưa có không giải quyết được chuyện.

"Ngài khách khí..."

Mùng hai tết.

"Lâm đại ca, chúc mừng năm mới!" Một cái cô gái xinh đẹp đi tới Lâm Vũ trong nhà, vừa vào cửa liền hướng Lâm Vũ nhắc lên bắt chuyện.

Lâm Vũ quay đầu lại, khẽ mỉm cười, đạo: "Nghênh sương, chúc mừng năm mới, ta đang chuẩn bị đi nhà người đây."

Người tới chính là Hạ Nghênh Sương.

"Chớ đi, bọn họ sáng sớm hôm nay đã xuất phát đi bà ngoại ta trong nhà, đoán chừng ba bốn ngày mới có thể trở về." Hạ Nghênh Sương đặt mộng ngời vào Lâm Vũ bên cạnh, nhận lấy Mục Tư Ngữ ngược lại tới trà uống một hớp, liền nói nổi lên chính sự: "Ta lần này là tới tìm người muốn lễ vật."

Lâm Vũ nghe vậy cười một tiếng, lần trước tại Yên kinh thời điểm, bởi vì linh thạch sự tình, hứa hẹn qua đưa nàng một món lễ vật, chỉ là khi đó truyền thừa điểm không đủ, hiện tại truyền thừa điểm đối với chính mình mà nói đã không phải là một chuyện, cũng là thời điểm thực hiện cái kia hứa hẹn.

"Đã sớm chuẩn bị xong, đi theo ta." Lâm Vũ dứt lời, liền mang theo nàng đi tới lầu hai thư phòng.

Diệp Tầm Lan chính trong thư phòng giúp người hiểu quê, thấy hai người đi vào, liền để điện thoại đi động xuống, chào hỏi: "Nghênh sương, đã lâu không gặp."

"Lan tỷ tỷ, ta rất muốn người!" Hạ Nghênh Sương trực tiếp nhào tới Diệp Tầm Lan trên người, bắt đầu làm nũng.

"Người nha." Diệp Tầm Lan khẽ mỉm cười, vỗ một cái nàng lưng: "Ta xem người là nhớ người Lâm đại ca lễ vật đi."

"Cũng muốn, cũng muốn!" Hạ Nghênh Sương hi hi cười nói.

"Nghênh sương, đưa tay cho ta." Lâm Vũ đem ngọc bội hồi đoái sau khi ra ngoài, liền nói với Hạ Nghênh Sương nổi lên chính sự.

Hạ Nghênh Sương không hiểu, nhưng vẫn là theo lời lòng ra Diệp Tầm Lan, đi tới Lâm Vũ trước người, đưa tay ra.

Lâm Vũ cười một tiếng, kéo qua nàng ngọc thủ, sau đó thả vào bên mép, cắn bẻ nàng ngón trỏ.

"A! Đau a! Lâm đại ca, người làm gì vậy! Người xem đều phá, còn chảy máu!" Hạ Nghênh Sương đau đến chảy ra nước mắt, liền muốn thu tay về, có thể Lâm Vũ tóm đến rất căng, nàng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là nước mắt lưng tròng nhìn Lâm Vũ.

Khi khi!

Diệp Tầm Lan trực tiếp cười ra tiếng: "Nghênh sương, người cứ yên tâm đi, người Lâm đại ca sẽ đối với người phụ trách..."

Chương 262: Ly biệt đêm trước

Hạ Nghênh Sương sắc mặt nháy mà một hồi liền đỏ lên, trên mặt nóng bỏng nóng bỏng, không sai biệt lắm đang bốc lên lấy khói trắng.

Nàng mới vừa rồi mà nói, thật sự quá kỳ ý rồi!

Cái này cũng vừa vặn cho Lâm Vũ cơ hội, thừa dịp Hạ Nghênh Sương ngượng ngùng chỗ trống, lập tức theo túi áo xuất ra Huyết Linh hộ thân ngọc, đem Hạ Nghênh Sương trên ngón tay máu tươi nhỏ tại trên ngọc bội.

Đây cũng là có chút bất đắc dĩ, Huyết Linh hộ thân ngọc cần phải nhỏ máu nhận chủ, sở hữu công hiệu mới có thể phát huy đi ra.

Huyết Linh hộ thân ngọc hấp thu máu tươi, đột nhiên phát ra một đạo hồng quang, hồng quang đem Hạ Nghênh Sương ngón tay bao vây lại, mấy hơi sau đó, nàng bị Lâm Vũ cắn bẻ ngón tay, vậy mà như kỳ tích khói rồi!

Thậm chí ngay cả một chút vết tích cũng không có!

"Chuyện này..." Hạ Nghênh Sương trực tiếp sững sờ.

Nếu không phải trên ngón tay còn dính hơi có chút huyết, nàng tuyệt đối sẽ cho là mới vừa rồi là ảo giác!

"Được rồi, khối ngọc bội này là... Coi như là sự phụ ta lưu lại một cái pháp khí, nhất định phải nhỏ máu nhận chủ mới hữu hiệu, công hiệu ngươi mới vừa cũng nhìn thấy, trừ lần đó ra còn có những công hiệu khác, bắt đầu từ hôm nay, hẳn chính là ngươi." Lâm Vũ giúp tự tay đem ngọc bội treo ở Hạ Nghênh Sương trên cổ, kiên nhẫn giới thiệu, "Hắn hiện tại đã nhận ngươi làm chủ nhân, người khác muốn cầm cũng cầm không đi, nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên nói với bất kỳ ai lên!"

"Pháp khí... Nhỏ máu nhận chủ..." Hạ Nghênh Sương lầm bầm niệm lấy mấy cái từ này.

Chỉ cảm giác mình tam quan bị hoàn toàn lật đổ, cái này quả thực quá không thể tưởng tượng nổi, quá Vô Lượng Thiên Tôn rồi.

Ngay sau đó liền đột nhiên bình tĩnh, đưa tay phải đem ngọc bội lấy xuống: "Lâm đại ca, này quá quý trọng, ta không thể nhận..."

Loại pháp khí này nói không muốn, coi như là lừa gạt quý cũng không có quý sẽ tin tưởng! Hạ Nghênh Sương giống vậy muốn, nhưng thực sự quá quý trọng, nói nó giá trị liền thành cũng không quá đáng! Đây là Lâm Vũ sự phụ để lại cho hắn, tự cầm đi, như thế cũng không nói được.

"Được rồi." Lâm Vũ bắt lại tay nàng, ngăn cản nàng động tác, "Ta mới vừa nói hết rồi, ngọc bội đã nhận ngươi làm chủ nhân, sau này sẽ là ngươi vật phẩm riêng tư, ta có thể bây giờ không có bản sự đi giải trừ nhận chủ, trừ phi ngươi từ vong, bất quá ngươi có lấy khối ngọc bội này, muốn chết đều khó khăn."

"Đúng vậy, nghênh sương, đây là ngươi Vũ ca tặng quà cho ngươi, ngươi hãy thu đi." Ở một bên Diệp Tầm Lan cũng đi theo khuyên lên.

Mặc dù cũng có chút khiếp sợ, nhưng nàng đối với Lâm Vũ thần kỳ đã có nhất định miễn dịch năng lực, khối ngọc bội này mặc dù thần kỳ, nhưng so với người tu chân đến, không đáng kể chút nào.

"Tiểu Vũ, ngươi nói ngọc bội này còn có cái khác công hiệu, rốt cuộc là gì đó à?" Diệp Tầm Lan đột nhiên nghĩ tới Lâm Vũ trước mà nói.

Hiện tại đã thấy được ngọc bội chứa thương công hiệu, đã làm người xem thế là đủ rồi, những công hiệu khác, phỏng chừng cũng không thể kém được.

Hạ Nghênh Sương cũng đi theo hứng thú, nếu ngọc bội đã không có biện pháp trả lại cho Lâm Vũ, chẳng bằng nghe một chút ngọc bội này đến cùng có một ít gì tác dụng.

Nhưng mà, theo Lâm Vũ giảng thuật, hai nữ khiếp sợ càng ngày càng lớn, ánh mắt càng trừng càng lớn, những thứ kia hỗn tạp công hiệu tạm thời không nói, chỉ riêng cái kia hộ chủ năng lực, cũng đủ để cho tất cả mọi người đều đổ xô vào!

Có thể ngăn cản luyện tinh hóa đệ tam trọng toàn lực đã kích, nói một cách đơn giản chính là bình thường súng ống đều không thể phá vỡ!

Hiện tại các nàng tin tưởng Lâm Vũ trước lời nói, có khối ngọc bội này, Hạ Nghênh Sương có khối ngọc bội này, chỉ cần có một hơi thở, muốn chết đều khó khăn!

"Đương nhiên ngọc bội này còn có hạn chế , chính là trong ngọc bội năng lượng lớn nhất sức chứa dù sao cũng có hạn , nhưng cái này cũng không có bao nhiêu quan hệ , ngọc bội này có thể tự động hấp thu năng lượng ngoại giới tới bổ sung ." Lâm Vũ nói lần nữa.

"Liên nói như thế , giả thiết hiện tại trong ngọc bội năng lượng phung phí sạch sẽ , yêu cầu ba canh giờ cũng chính là sáu giờ tài năng bổ xung đầy đủ , thế nhưng chút ít công hiệu không cần bổ xung đầy đủ liền có thể phát động , ngay cả tiêu hao lớn nhất hộ chủ chức năng , cũng chỉ yêu cầu tiêu hao ngọc bội lớn nhất sức chứa ba thành , đương nhiên , ngọc bội chỉ cần có tiêu hao , không nhất định phải thanh trừ sạch sẽ sẽ bắt đầu bổ sung , nói như vậy các người biết chưa ?"

Hai nữ đồng thời lắc đầu , nghe nửa hiểu nửa không.

Lâm Vũ bắt đầu đi , không thể làm gì khác hơn là dùng một cái thông tục thí dụ đến thuyết minh , đơn giản mà nói , trong ngọc bội linh lực liền cùng trong trò chơi player mà lực giống nhau.

Mỗi một player mà lực đều có hạn mức tối đa , cái này tựa giống với ngọc bội lớn nhất sức chứa , ở trong game , mỗi một lần sử dụng kỹ năng đều muốn tiêu hao mà lực , kỹ năng bất đồng tiêu hao mà lực số lượng cũng bất đồng , cái ngọc bội này cũng là cùng một cái đạo lý!

Cùng trong trò chơi bất đồng duy nhất , chính là ngọc bội bổ sung linh lực chỉ có thể dựa vào ngọc bội bản thân , tựa giống với trong trò chơi player không thể sử dụng mà lực nước thuốc , chỉ có thể dựa vào player tự động hồi phục , đạo lý chỉ đơn giản như vậy.

Vừa nói như vậy , hai nữ cuối cùng biết.

"Lâm đại ca , cảm ơn người!" Hạ Nghênh Sương đứng dậy đi tới Lâm Vũ về phía trước , vươn ngọc thủ ôm hân eo , đầu đẹp gối bả vai hân.

"Được rồi được rồi." Lâm Vũ cười vỗ một cái bả vai nàng , "Đều là cái đại cô nương , chú ý một chút ảnh hưởng , chị dâu người vẫn còn ở nơi này đây!"

"Hi hi , người cứ yên tâm đi , chị dâu sẽ không để ý , Lan tỷ tỷ , đúng không ?" Hạ Nghênh Sương hướng về phía Diệp Tầm Lan hi hi cười một tiếng , vừa quay đầu nhìn Lâm Vũ , làm nũng nói: "Lâm đại ca , ta khi còn bé vẫn hy vọng có cái ca ca có thể thương ta , người tựa làm ca ca ta có được hay không ? Bởi vì người là hiểu rõ ta nhất!"

"Được a , nếu là có người như vậy một cô em gái , ta làm mơ cũng sẽ cười tỉnh!" Lâm Vũ gật đầu cười nói.

Coi như là nhận một môn kết nghĩa...

Hết năm bầu không khí là náo nhiệt , hoan nhạc thời gian lúc nào cũng trôi qua rất nhanh , tại Sơn Thủy Thôn ở lại ba ngày sau , Lâm Ánh Tuyết lại mang Tiểu Thanh đi rồi Ngọa Long Sơn , Lâm Vũ chính là mang theo đại gia trở lại thành phố Đông Hoa , tự mình ở bên này nhưng còn có thân nhân.

Diệp Thanh Nguyên gia trong biệt thự.

Mục Tư Ngữ cùng Diệp Tầm Lan đang ở trong phòng bếp giúp Tô Dung chuẩn bị bữa trưa , Lâm Vũ cùng Diệp Thanh Nguyên chính là ở trong phòng khách đánh cờ , về phần Diệp Thao , bởi vì học nghiệp chuyên , mục tiêu vẫn còn nước ngoài , cũng không trở về nhà hết năm.

"Tiểu Vũ , thật muốn đi nước Mỹ ?" Diệp Thanh Nguyên hạ xuống một con trai sau , liền đối với Lâm Vũ đạo.

Lâm Vũ hạ xuống một viên quân trắng , đạo: "Xác thực phải đi , có một số việc nhất định phải kết , đỡ cho đêm dài lắm mộng."

"Đi bao lâu ?"

"Ít thì ba năm năm năm , nhiều thì mười năm tám năm." Lâm Vũ ăn Diệp Thanh Nguyên hai khóa hắc tử , lạnh nhạt nói , "Đương nhiên , ta hàng năm sẽ trở về hai ba chuyến."

Lâm Cảnh Hoán sự tình dễ xử lý , chủ yếu nhất là Satan tổ chức sự tình có chút phiền phức , Liễu Thi Ngưng mặc dù có thể thu tập một ít tình báo , nhưng bây giờ vẫn không tìm được hân trụ sở chính chỗ ở.

Chỉ có thể đại thể mà biết rõ , Satan tổ chức trụ sở chính rất có thể tại New York.

Phương vị cụ thể , cũng không biết được.

Diệp Thanh Nguyên than nhẹ một tiếng , về sau gật đầu một cái: "Tiểu Vũ , ta biết người bản sự rất lớn , nhưng trên thế giới lợi hại người cũng nhiều , những chuyện khác ta cũng không nói nhiều , ta chỉ có một chút yêu cầu: Nhất định phải bình an trở lại , đừng để cho Lan nhi cùng tư ngữ hai người bọn họ lo lắng."

Lâm Vũ trầm trọng gật đầu , coi như Diệp Thanh Nguyên không nói , mình cũng sẽ vạn phần cẩn thận , chung quy lần này cần đối phó , là một cái nỗi danh toàn thế giới nhiều năm tổ chức sát thủ.

Như cũng không đủ tình báo cùng nắm chặt , mình cũng sẽ không dễ dàng động thủ.

"Người chừng nào thì đi ?" Diệp Thanh Nguyên hỏi lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 263: Người đại diện

"Nên làm thủ tục đều đã làm xong, qua hết nguyên tiêu liền đi." Lâm Vũ trả lời.

Những thứ kia thủ tục đều là long tổ hỗ trợ làm, đương thời Lâm Vũ nói lên chuyện này thời điểm, còn bị Thích Chính Minh bọn họ phản đối, cuối cùng Lâm Vũ bị bức phải không có cách nào trực tiếp lấy lui tổ tới uy hiếp bọn họ, này mới khiến long tổ cao tăng thỏa hiệp.

Đồng thời còn cho Lâm Vũ một cái nhiệm vụ: Gom Satan tổ chức tình báo.

Long tổ biết tin tức, thậm chí so với Liễu Thi Ngưng sở được đến còn muốn cận kề, Satan tổ chức trên mặt nổi là một sát thủ tổ chức, nhưng ở phía sau lại có nước Mỹ chống đỡ, nói cách khác cái tổ chức này là nước Mỹ một lá bài tẩy, đối với hoa hạ sớm muộn là cái uy hiếp!

Hiện tại Lâm Vũ phải ra tay đối phó Satan tổ chức, lại lấy hấn Không Gian Hệ Dị Năng người năng lực, sẽ không có nguy hiểm gì.

Thậm chí ngay cả vé phi cơ cùng visa, long tổ đều đã giúp Lâm Vũ làm tốt căn bản không yêu cầu hấn đi bận tâm.

"Vậy thì còn có mười ngày thời gian, khoảng thời gian này tựu nhiều bồi bồi Lan nhi cùng tư ngữ các nàng đi, các người này nhất ly biệt, cũng không biết lúc nào tài năng hơn tụ." Diệp Thanh Nguyên than thở.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Ta biết."

Thật ra thì, sự tình cũng không có Diệp Thanh Nguyên nói nghiêm trọng như thế, hiện tại giao thông như thế phát đạt, Lâm Vũ muốn Diệp Tầm Lan các nàng thời điểm, tùy thời có thể theo nước Mỹ trở lại, Diệp Tầm Lan các nàng muốn đi nước Mỹ thấy Lâm Vũ, giống vậy tùy thời đều có thể, cũng không phải chuyện phiền toái gì.

Đặc biệt là có thủ hộ chi tâm sau, chỉ cần đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới, muốn trở lại chẳng qua chỉ là một cái ý niệm sự tình mà thôi, chi bất quá, muốn chân chính phát huy ra thủ hộ chi tâm công hiệu, ở nơi này một năm nửa năm bên trong là không phải đi suy nghĩ.

Diệp Thanh Nguyên không nói gì thêm, tiếp tục cùng Lâm Vũ đánh cờ.

Còn có hơn mười ngày mới rời khỏi, thừa dịp hiện tại mới vừa qua hết năm, tất cả mọi người còn không có đi làm, Lâm Vũ mỗi ngày trừ tu luyện ra, không phải là cùng người bạn này tụ, chính là cùng người bạn kia cùng uống trà, Mã Nghĩa, Trương Hàn, Lý Hồng Thạc, Trương Hiểu Nhã chờ một chút, cơ hồ mỗi người ta bên trong đều có đi viếng thăm.

Chủ yếu nhất, hay là đi rồi một chuyến Dương gia.

Muốn biết rõ mình bây giờ còn có một cái Dương gia cô gia danh hiệu, mặc dù là diễn xuất, nhưng diễn xuất thì phải diễn đến cùng, Lâm Vũ tại trước tết đi ngay một chuyến Dương Tuyệt trong nhà, hiện tại mới vừa qua hết năm, nói thế nào cũng phải hưởng nhạc phụ mình mẹ vợ bái niên, nếu không thì muốn hoàn toàn lộ tẩy.

Cùng bằng hữu và người nhà tụ lấy tụ lấy, rất nhanh thì đến mười lăm tháng giêng, một đám người lại trở về Sơn Thủy Thôn, hơn nữa còn rất đủ, chẳng những Lâm Vũ người bên cạnh, ngay cả Liễu Thi Ngưng cùng Dương Tuyệt đều đến nơi này, chuẩn bị cho Lâm Vũ tiễn biệt.

"Tiểu Vũ, người ta không nỡ bỏ người." Diệp Tầm Lan một câu nói, đem mọi người tâm tình đều mang động.

Tất cả mọi người biết, tại ngắn hạn bên trong, mọi người đã vô pháp như hôm nay chính tề như vậy mà tụ chung một chỗ rồi, chủ yếu nhất là Lâm Vũ cái này chủ định không ở, cho nên đối với cái này tết nguyên tiêu phá lệ quý trọng, mọi người sau khi ăn cơm tối xong, liền ngồi ở trong sân, cùng nhau nói rất mà nói.

Lưu Minh Nguyệt mà nói nhiều nhất, từ khi biết Lâm Vũ ngày thứ nhất nói đến, cũng liền kể từ lúc đó bắt đầu, Lưu Minh Nguyệt vận mệnh liền xảy ra hoàn toàn thay đổi, cứ việc những người khác không biết nhà nàng đến cùng có biến cố gì, có thể dùng nàng đối với Lưu gia có lớn như vậy thống hận, nhưng bất kể nói thế nào, nếu như không có gặp phải Lâm Vũ, có lẽ Lưu Minh Nguyệt bây giờ còn là Lưu gia một viên bỏ con cờ, gia tộc ngày nào khả năng liền vì lợi ích mà đưa nàng vô tình vứt bỏ.

Thật ra thì Lưu Minh Nguyệt đã bị từ bỏ, chỉ là nàng vận khí tốt, gặp Lâm Vũ, là Lâm Vũ để cho nàng thoát khỏi lúc trước vận mệnh, hiện tại Lưu

Minh Nguyệt mỗi một ngày đều rất phong phú , thậm chí còn bước lên con đường tu luyện , hết thấy các thứ này đều là Lâm Vũ mang cho nàng... Lưu Minh Nguyệt thanh âm có chút kích động , vừa nói vừa nói , nước mắt cũng đi theo chảy xuống.

Diệp Tầm Lan ở một bên an ủi hồi lâu , mới dừng lại nước mắt.

Thứ yếu chính là Lục Mộng Tâm , nàng là đang ngồi người ở trong loại trừ Diệp Tầm Lan ở ngoài , cùng Lâm Vũ tiếp xúc nhiều nhất , đã từng là muốn vũ đạo sư , vốn là cho là sau khi tốt nghiệp không có lại cũng rất khó có gặp nhau , coi như bởi vì một lần ngoài ý muốn , nếu như Lâm Vũ ngày đó chưa từng xuất hiện , có lẽ Lục Mộng Tâm đã là một tàn hoa bại liễu , thậm chí rất có thể đã không ở nhân thế , nhưng chính là bởi vì Lâm Vũ xuất hiện , hết thấy đều thay đổi.

Mặc dù là vừa gặp cơ hội , nhưng bất kể nói thế nào , đều là Lâm Vũ đưa nàng cứu ra miệng hùm , đồng thời cũng để cho nàng tiếp xúc đến nàng lúc trước liền nghĩ cũng không dám nghĩ chuyện , hiện tại càng là Thanh Sơn học đường hiệu trưởng , sau đó có lợi còn có gia đình nàng , Lục Mộng Tâm biểu thị , đời này cũng sẽ nhớ kỹ Lâm Vũ ân tình.

Loại trừ hai người bọn họ , nói nhiều chính là hướng Vũ Vi rồi , nàng và Lâm Vũ tiếp xúc có thể nói là ngoài ý muốn nhất một cái , chính là bởi vì gặp Lâm Vũ , nguyên bản vận mệnh bi thảm cơ hồ là trong nháy mắt xoay chuyển lại , đến bây giờ nàng đều còn có một loại không chân thật cảm giác.

Dương Tuyết cũng đi theo nói cùng Lâm Vũ gặp nhau sau đủ loại , về phần những người khác , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ cũng không cần nói , các nàng đã cùng Lâm Vũ định cả đời , giữa phu thê không có nhiều như vậy cong cong thẳng thẳng , chỉ cần lòng đang cùng nhau so với cái gì đều trọng yếu , Lâm Ảnh Tuyết loại trừ đơn độc cùng Lâm Vũ chung một chỗ , thời điểm khác mà nói cũng không nhiều , Đồ gia huynh muội còn nhỏ , có mấy lời cũng không biết nói thế nào , chỉ là ở một bên cùng hướng Vũ Vi cùng nhau lau nước mắt.

Ngược lại Liễu Thi Ngưng , nàng và Lâm Vũ gặp nhau , coi như là ly kỳ nhất , hai người thật ra thì cũng không có qua bao sâu giao , đồng thời nàng cũng là đang ngồi mọi người duy nhất không có quá nhiều cảm khái người , Lâm Vũ đối với nàng mặc dù có chút ảnh hưởng , nhưng cũng không có quá nhiều phải nói.

Lần này nói chuyện , để ở tòa tất cả mọi người đều bày tỏ rồi nội tâm cảm tình , cũng bày tỏ rồi tất cả mọi người đối với hiện tại cuộc sống tốt đẹp quý trọng , tất cả mọi người đều rất quý trọng cùng Lâm Vũ ở giữa duyên phận.

"Được rồi , đại gia cũng đừng tại phiền tình ." Lâm Vũ cuối cùng nói , "Chúng ta đang ngồi người phần lớn đều là người cơ khổ , bởi vì cơ duyên xảo hợp đưa đến cùng nhau , tạo thành một cái gia đình mới , đây chính là một loại duyên phận , một loại được không dễ duyên phận , chúng ta hôm nay phân biệt , thật ra thì chính là vì lần sau tốt hơn gặp nhau , đã như vậy , vậy hãy để cho chúng ta cùng nhau mong đợi lần sau gặp nhau đi..."

Nói chuyện một mực kéo dài đến đêm khuya , mọi người mới trở về phòng của mình nghỉ ngơi , bởi vì lập tức phải phân biệt , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đặc biệt quý trọng đêm này , đều sử dụng tất cả vốn liếng tới hầu hạ Lâm Vũ , có thể vẫn bị Lâm Vũ giết được vút mũi khí giới áo giáp.

Thăng đến trời tờ mờ sáng , hai nữ mới lần lượt thoát lực , ngủ thật say.

Lâm Vũ đem công pháp vận chuyển một vòng sau đó , thấy Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ vẫn đang ngủ say , liền nhẹ giọng nói : "Lan tỷ , tư ngữ , ta đi , các ngươi yên tâm , ta nhất định sẽ cố mau trở lại!"

Dứt lời , liền phân biệt tại hai nữ trên trán hôn một cái , thức dậy mặc quần áo đi xuống lầu.

Mới vừa đóng cửa phòng lại , Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ tự đồng thời mở hai mắt ra , mỗi người đưa ra một cái tay chồng chéo đặt chung một chỗ , ngưng mắt nhìn đối phương , không hẹn mà cùng chảy xuống hai hàng thanh lệ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264: Người đại diện

Nước Mỹ , New York phi trường quốc tế xuất khẩu.

Một vị mặc màu trắng nho sam thanh niên đi tới lối ra , thanh niên anh tuấn bề ngoài cùng thon dài vóc người , hơn nữa kia nho nhã khí chất cùng kia một bộ hoa hạ cổ đại bạch sam , có thể dùng chung quanh mỗi một nữ nhân , bất kể là đông phương nữ tính vẫn là tây phương nữ tính cũng không nhận được đưa mắt về phía hắn.

Mấy phút sau , một chiếc xe con đậu ở hẻm về phía trước , xe bên trên đi xuống một cái tuổi tròn đôi mươi , tướng mạo mỹ lệ đông phương nữ tử.

Nữ hài thấy Lâm Vũ sau , trong con người xinh đẹp nhất thời tình quang chớp liên tục , ngay sau đó lại khôi phục bình thường , nhẹ nhàng bước liên tục đi tới Lâm Vũ trước mặt: "Lâm tổ trưởng , ta là Dương Tịch Nhược , sau này đem phụ trách phối hợp ngài tại New York hết thấy hành động , Lâm tổ trưởng mời lên xe."

Vừa nói liền làm một cái mời thủ thế.

"Hạnh ngộ." Lâm Vũ gật đầu một cái , cất bước lên chiếc này xe con.

Đây là long tổ phân phối cho hân trợ thủ , ở trên cao trước phi cơ cũng đã liên lạc qua , Lâm Vũ tại hạ thời điểm , tiếng Anh thành tích cũng chỉ có bình thường đến nước Mỹ nếu là bên người không có một cái biết tiếng Anh người , tuyệt đối sẽ nửa bước khó đi!

Lúc trước là nghĩ mang theo Lâm Ánh Tuyết cùng nhau tới , có thể Lâm Ánh Tuyết yêu cầu trông coi linh mạch , không thể làm gì khác hơn là để cho long tổ phân phối một cái.

"Người biết ta phải đi nơi nào chứ ?" Sau khi lên xe , Lâm Vũ hướng về phía Dương Tịch Nhược hỏi.

"Biết rõ." Đang lái xe Dương Tịch Nhược gật đầu một cái , "Lâm tổ trưởng là muốn đi dưới đất quyền đàn , ngay tại Manhattan khu , cũng gọi New York quận , ta đã ở nơi đó liên lạc xong một cái kinh tế người , nếu như Lâm tổ trưởng không có chuyện gì khác , chúng ta bây giờ liền có thể tới thấy hân."

"Được , ta đây trước nghỉ ngơi một chút , đến gọi ta." Lâm Vũ dựa vào ghế ngồi , bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Xe hơi tại trên quốc lộ nhanh chóng chạy.

Dương Tịch Nhược vừa lái xe , thỉnh thoảng còn không nhận được dùng khóe mắt liếc qua liếc một hồi ngồi kế bên tài xế Lâm Vũ , khi nàng mỗi lần nhìn về phía Lâm Vũ thời điểm , trong mắt liền không tránh khỏi né qua một tia tình quang.

Theo thời gian đưa đẩy , Dương Tịch Nhược sắc mặt vẫn còn có chút ít đỏ lên.

New York ngũ đại khu , trong đó Manhattan diện tích tiểu , thậm chí so với hạ một cái thôn trang nhỏ không lớn hơn bao nhiêu , nhưng tự là như này Tiểu Mạn ha bỗng nhiên , lại thành nước Mỹ thậm chí toàn địa cầu kinh tế trung tâm một trong.

Nước Mỹ ngân hàng lớn , công ty lớn thậm chí nổi tiếng toàn cầu giao dịch chứng khoán chỗ đều tụ tập ở chỗ này!

Đương nhiên , Manhattan không chỉ là kinh tế trung tâm , càng là tổ chức dưới đất đầy đặc nhất địa phương , không đơn thuần là nước Mỹ tổ chức dưới đất , hạ long tổ , còn có cái khác các nước một ít tổ chức thần bí , ở chỗ này đều có chi nhánh.

Cũng không biết xe chạy được bao lâu , Lâm Vũ cảm giác xe đã dừng lại , liền mở hai mắt ra đối với Dương Tịch Nhược đạo: "Tịch như , có phải hay không đến ?"

Hơi lộ ra thân mật gọi để cho Dương Tịch Nhược sắc mặt hơi đỏ lên , vươn ngọc thủ chỉ bên cạnh một ngôi biệt thự , môi anh đào khẽ nhếch: "Lâm tổ trưởng , chính là chỗ này , chờ người thi kiểm tra xong , ta lại dẫn người đi chỗ ở địa phương."

"Tịch như , ta tới nơi này là muốn che giấu thân phận , người về sau đối một gọi , nếu không người vừa mở miệng liền muốn lộ tẩy." Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

Dương Tịch Nhược ở nơi này một khối hân là thật được hoan nghênh , nếu như nàng về sau một mực kêu chính mình tổ trưởng , đó không phải là nói mình là năng cấp trên ? Cái bộ dáng này còn chơi một rắm ?

"Ừ , ta đây về sau gọi người Lâm đại ca." Dương Tịch Nhược thấp giọng nói.

"Này còn tạm được , đi thôi." Lâm Vũ khẽ mỉm cười , mở cửa xe dẫn đầu đi xuống , thoáng quan sát một chút biệt thự này.

Tại Manhattan khu dân cư , phòng ở đều là biệt thự sang trọng , mỗi một ngôi biệt thự giá cả , tuyệt đối muốn hù dọa xuống tuyệt đại đa số người mạng già , nhưng mà , có thể ở nơi này người , không giàu thì sang vẫn là chuyện nhỏ , chủ yếu nhất là còn muốn có đầy đủ thực lực và địa vị.

Biệt thự an ninh vừa thấy được hai người , lúc này đi tới , cung kính nói: "Tịch như tiểu thư , xin hỏi này một vị là tới từ hạ không tiên sinh sao?"

Dương Tịch Nhược gật đầu một cái: Phải ta dẫn hân tới gặp Jerry tiên sinh."

Không , chính là Lâm Vũ quyết định về sau tại nước Mỹ dùng danh hiệu , Lâm Vũ sở dĩ quyết định như vậy , thứ nhất là ý nghĩa lần này hành động bắt đầu lại từ đầu , thứ hai là Lâm Vũ họ cùng thanh âm , lười còn muốn cái khác tên.

"Hai vị xin mời đi theo ta , Jerry tiên sinh đã sớm đang đợi hai vị rồi." An ninh nghe một chút , cung kính đem hai người nghênh vào biệt thự.

...

Bên trong biệt thự.

"Thân ái không tiên sinh , ta là Jerry , thập phần vinh hạnh trở thành người đại diện." Một cái ngoại quốc lão đầu mập , nhiệt tình đối với Lâm Vũ chào hỏi.

Dùng vẫn là tiếng Trung , mặc dù có chút cứng rắn , nhưng cũng tiết kiệm phiên dịch phiền toái.

Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu , đi thẳng vào vấn đề: "Jerry tiên sinh , xin mang ta đi khảo sát đi."

"Không tiên sinh không cần nghi ngại một chút , hiện tại liền bắt đầu ?" Jerry có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Hiện tại liền bắt đầu!" Lâm Vũ rất xác định nói.

Ngồi lâu như vậy máy bay , ở trên máy bay ngủ lại không ngủ được , hiện tại đi tới mục đích , vậy thì sớm một chút thì kiểm tra xong về nhà sớm nghỉ ngơi , sau đó mới chờ tỷ thì an bài là được.

"Không thành vấn đề , hai vị mời đi theo ta phòng ngầm dưới đất , máy trắc nghiệm cùng nhân viên làm việc đều tại nơi đó." Jerry liền vội vàng đứng lên , mang theo hai người tới rồi biệt thự phòng ngầm dưới đất.

Lâm Vũ đại thể quan sát liếc mắt , nơi này đều là một ít máy trắc nghiệm , còn có mấy cái công tác nhân viên.

Dưới đất quyền đàn quyền thủ , chia làm sơ cấp , Trung cấp , cao cấp cùng đỉnh cấp bốn đẳng cấp , loại này đánh giá phương thức , mới bắt đầu là lấy tốc độ , quyền lực , lực chân các loại phương thức tới coi như lúc ban đầu đánh giá , sau này lại trải qua thực tế thành tích tới làm một chút ít cấp bậc lên điều chỉnh.

Long tổ dưới đất quyền đàn cũng đặt vào cơ sở ngầm , bình thường cũng có một chút hoa hạ cổ vũ giả tới xuống quyền đàn , theo trước tại long tổ được đến một ít số liệu , Lâm Vũ nắm giữ luyện tính hóa đệ thất trọng tu vi , hẳn là Trung cấp ở trong cao cấp nhất.

"Không tiên sinh , đây chính là khảo sát quyền lực cùng lực chân thiết bị , người chỉ cần dùng chính mình sức mạnh lớn nhất đi trong công kích gian cái vị trí kia , sẽ có tương ứng số liệu đi ra , nhân viên làm việc sẽ căn cứ người số liệu đánh giá người đẳng cấp." Jerry chỉ trong đó một bộ máy móc giới thiệu.

Lâm Vũ gật đầu một cái: "Bắt đầu đi."

"Được." Jerry đáp một tiếng , liền lập tức hướng về phía nhân viên làm việc nói một tràng tiếng Anh.

Dù sao Lâm Vũ cũng nghe không hiểu , đoán nghĩ chắc là để cho nhân viên làm việc vào vị trí.

Tại nhân viên làm việc xác nhận hết thấy bình thường sau đó , Jerry liền lần nữa nói với Lâm Vũ đạo: "Không tiên sinh , xin bắt đầu khảo sát quyền lực."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , mấy bước đi tới máy khảo nghiệm khí trước , vận chuyển chân khí đến hữu chương.

Ầm!

Hướng về phía cái bia , một chương hạ xuống.

Thu chương lui về phía sau mấy bước , nhìn về trên dụng cụ mặt bộ kia màn ảnh , muốn nhìn một chút bản tay mình lực rút cuộc có bao nhiêu , nhưng là...

"Như thế không có số liệu ?"

Kết quả lại để cho Lâm Vũ cảm thấy rất là ngoài ý muốn , ngoài ý muốn không phải mình bản tay mình lực vượt qua dự trừ , cũng không phải là không có đạt tới chính mình dự trừ , mà là trên dụng cụ mặt cái kia màn hình vậy mà không có biểu hiện bất kỳ con số , căn bản cũng không biết kết quả khảo nghiệm!

"Chẳng lẽ sẽ là ? !" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265: Dưới đất quyền đàn

"Lại bị sửa đổi qua!" Lâm Vũ đối với cái này cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

Lúc trước tại long tổ cũng đã gặp tương tự thiết bị , chỉ là bởi vì thời gian quan hệ không có đi khảo sát mà thôi, vốn là muốn thừa cơ hội này nhìn một chút , nhưng là như vậy một phen kết quả!

Lâm Vũ có thể sẽ không cho là bộ này thiết bị là xấu.

Hiển nhiên là Jerry không nghĩ công bố những số liệu này , thậm chí đối với người trong cuộc cũng không muốn công bố.

Thật ra thì , có một chút Lâm Vũ cũng không biết , chính là những dụng cụ này đều là dưới đất quyền đàn cung cấp , khảo sát số liệu sẽ thông qua mạng lưới truyền đến quyền đàn trụ sở chính , từ trụ sở chính tới đánh giá cấp bậc.

Ngay tại Jerry liền bên này nhân viên làm việc , cũng không thể biết khảo sát kết quả cụ thể , bọn họ chỉ có ghi vào một ít khảo sát nhân viên tin tức cùng cầm đến kết quả cuối cùng quyền hạn.

"Được rồi, dù sao loại này thiết bị khắp nơi đều là , về sau chính mình làm một máy tới khảo sát chính là." Lâm Vũ rất nhanh thì đem chuyện này vứt bỏ chỉ sau đó , tiếp tục phía dưới khảo sát.

Trước nói qua , quyền thủ tối sơ đẳng cấp đánh giá , là án kết quả khảo nghiệm đến, bất quá Lâm Vũ Bất quá khứ chương , tại tốc độ , quyền lực cùng lực chân những phương diện này thật ra thì cũng không xuất chúng , ít nhất tại tu vi tương cận người ở trong cũng không xuất chúng.

Nói riêng về những số liệu này mà nói , thậm chí có thể là hạ đẳng!

Thế nhưng , thực tế thực lực cũng không thể dùng những số liệu này tỏ rõ , những số liệu này tối đa chỉ có thể làm một tham khảo mà thôi, có thể dưới đất quyền đàn chính là như vậy quy định , cho nên Lâm Vũ cũng không có cách nào đi thay đổi.

Sự thật cũng chứng minh Lâm Vũ suy đoán , làm Jerry cầm đến những kiểm tra này số liệu sau , nhiệt tình thoảng cái giảm bớt 99%.

Hắn chính là dưới đất quyền đàn nổi danh người đại diện một trong , trên tay quyền thủ thấp nhất đều là tương đối cao cấp , coi như là Trung cấp cũng là Trung cấp bên trong cao cấp nhất quyền thủ , Lâm Vũ như vậy chút thực lực , trong mắt hắn , căn bản mang đến cho hắn không được bao nhiêu tài sản!

Thậm chí rất có thể một hồi đều không căng được , trực tiếp ra mắt chân chính Satan.

Tuy nói lần đầu kết quả khảo nghiệm , Jerry cũng biết số liệu không thể đại biểu hết thấy , tại quyền thủ đánh xong mấy trận tái sự sau đó , còn có thể sẽ thăng cấp , thế nhưng loại tỷ lệ thật sự quá nhỏ!

Về phần xuống cấp , kia là không có khả năng , hoặc là ngay tại đẳng cấp này một mực đánh xuống , hoặc là cũng bởi vì nào đó tràng tái sự mà chết.

Người sau có khả năng còn lớn hơn , hàng năm chết ở dưới đất quyền đàn quyền thủ có bao nhiêu , Lâm Vũ không biết, Jerry cũng chỉ biết một cái đại khái số liệu , dù sao không phải ít đi nơi nào.

Vốn là Jerry thì không muốn ký , lại hay là bởi vì Dương Tịch Nhượng mặt mũi , cùng Lâm Vũ ký xuống một phần Trung cấp quyền thủ hợp đồng.

Hợp đồng ký , Jerry xuất ra một quyển so với sách mỏng tịch đưa tới Lâm Vũ trên tay , đạo: "Không tiên sinh , đây là dưới đất quyền đàn sổ tay , bình thường vấn đề phía trên này đều có giới thiệu , thật may chỗ này của ta còn có hai bộ tiếng Trung bản , không tiên sinh nhất định phải nhớ kỹ nhìn một chút."

Lâm Vũ gật đầu nhận lấy: "Đa tạ."

Sau đó ngay tại Jerry nhiệt tình đưa tiễn xuống , đi theo Dương Tịch Nhượng rời đi.

Jerry nhìn xe đèn sau , cười lạnh một tiếng , thấp giọng nói: "Không có thực lực cũng tới muốn đánh quyền , đến lúc đó chết cũng nhưng không trách được bất luận kẻ nào , nếu không phải tịch như tiểu thư đề cử , ta mới không muốn ký loại này cấp thấp quyền thủ."

Dương Tịch Nhượng ở chỗ này , tựa hồ thật được hoan nghênh , Liên Kiệt bên trong như vậy nổi danh người đại diện , cũng phải cấp nàng mặt mũi.

...

Xe tại rồi Jerry biệt thự đại khái hai dặm đường địa phương , lái vào một ngôi biệt thự , Lâm Vũ liền theo Dương Tịch Nhượng sau khi xuống xe , liền đi vào biệt thự bên trong phòng khách.

"Lâm đại ca , đây là ta trụ sở , về sau người ở nơi này là được , cũng không cần lễ phí tiên đi bên ngoài mua phòng ốc , lát nữa ta giúp người thu thập một chút căn phòng." Dương Tịch Nhượng bắt chuyện Lâm Vũ ở trên ghế sa lon ngồi xuống , cũng rót cho hắn một ly trà , sau đó ngồi vào bên cạnh hắn.

Lâm Vũ uống một hớp trà , đạo: "Đã làm phiền người."

"Không khách khí." Dương Tịch Nhượng tự nhiên cười nói, "Ngươi trước ngồi, ta đi nấu cơm."

Vừa nói, liền đứng dậy đi vào phòng bếp, chuẩn bị hai người bữa ăn tối đi rồi.

Lâm Vũ lấy điện thoại di động ra, trong đầu nghĩ chính mình phải tạm thời đổi một cú điện thoại rồi, quốc tế dạo chơi phí mặc dù đối với tự mình tiến tới nói không coi vào đâu, nhưng loại này không nên tiêu tiền vẫn là tận lực không muốn hoa, dù sao thì là tạm thời đổi tấm thẻ mà thôi, đồng thời đem cái số này cất giữ tới chính là.

Đôi kết sự tình ngược lại không gấp, Lâm Vũ trực tiếp gọi cho Diệp Tầm Lan điện thoại.

Lúc này hoa hạ, đúng lúc là buổi sáng, Diệp Tầm Lan mới vừa kết thúc tu luyện không lâu, vẫn chưa rời giường, điện thoại di động liền vang lên.

Cầm lên vừa nhìn, liền không chút do dự nào mà đem điện thoại kết nối: "Tiểu Vũ, ngươi đã đến New York rồi hả?"

"Lan tỷ, ta đã đến, các người ở nhà có khỏe không?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Cũng khỏe." Diệp Tầm Lan xác nhận là Lâm Vũ, liền lập tức đem miễn đề mở ra, tiếp tục nói: "Tiểu Vũ, ta cùng tư ngữ cũng muốn ngươi."

Lâm Vũ nghe được nàng u oán ngữ khí, không khỏi khẽ mỉm cười, đạo: "Ta cũng rất nhớ các người đây."

"Tiểu Vũ, ngươi ở đó một bên có khỏe không?"

"Sự chênh lệch thời gian đã quen thuộc chưa?"

"Ăn đã quen thuộc chưa?"

"Ở an ổn sao?"

"..."

Đây là Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ thay nhau thanh âm, liền tiếp quan tâm câu hỏi, để cho Lâm Vũ không khỏi cảm thấy trần trụi hạnh phúc.

Có lẽ bà quan tâm cảm giác, thật tốt!

"Được rồi, các người yên tâm đi, hết thấy đều rất tốt..."

Sau đó ba người trò chuyện đại khái nửa giờ, mới lưu luyến không rời mà cúp điện thoại.

Dương Tịch Nhượng vẫn còn trong phòng bếp bận rộn, Lâm Vũ liền lấy ra Jerry cho mình sổ tay bắt đầu đọc, loại này phiên dịch tới đồ vật, đọc lên tới luôn cảm giác có chút là lạ, bất quá cũng không có vấn đề lớn gì, chỉ cần có thể nhìn đại thể biết là được.

Dưới đất quyền đàn tái sự, giống vậy chia làm sơ cấp, Trung cấp, cao cấp cùng đỉnh cấp bốn đẳng cấp, vừa vận đối ứng quyền thủ bốn đẳng cấp, bất đồng tái sự, lệ phí ra sân cũng bất đồng, sơ cấp tái sự liên bình thường cũng liên 1000m kim trái phải, Trung cấp tái sự mười ngàn đến một trăm ngàn ở giữa, cao cấp một trăm ngàn đến một triệu ở giữa.

Mà đỉnh cấp tái sự chính là ít nhất cũng là một triệu mét kim, cao tấc hơn mười triệu mét kim!

Bất quá nói đi nói lại thì, đỉnh cấp quyền thủ cũng không nhiều, theo sổ tay lên ghi chép, cũng sẽ không đến ba vị số mà thôi, hơn nữa đỉnh cấp quyền thủ còn có xếp hạng, xếp hạng ở phía trước lệ phí ra sân càng là hơn mấy triệu thậm chí hơn mười triệu, như vậy giá cả quả thực rất kinh người.

Một cái đỉnh cấp quyền thủ, một năm đi xuống, hơn trăm triệu mét kim vẫn có thể kiếm được.

Bất quá, có thể ở đỉnh cấp tái sự trung sống qua vượt qua ba năm, trong lịch sử có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Này có chính là liên quan tới tái sự đại thể miêu tả, trừ lần đó ra còn có một cái tương đối hấp dẫn người, chính là đánh cược chiến, phía trên mặc dù sáng tỏ quy định quyền thủ bản thân không thể tham dự chính mình đánh cược bản, nhưng cơ hồ không có người nào tuân thủ.

Chung quy có thể ủy thác bằng hữu hoặc người đại diện làm tiền đánh cược.

Trừ lần đó ra chính là đủ loại quy định cứng nhắc, đều là một ít trong tranh tài chú ý sự hạng chờ một chút, Lâm Vũ chỉ là đại thể xem một lần.

"Ừ? Vẫn còn có điều quy định này!" Lâm Vũ lần nữa đọc được một cái quy định sau, không khỏi ngoài ý muốn lên, "Trọng yếu như vậy một cái quy định, trên hợp đồng quả nhiên không có viết, ngược lại là hoàn toàn ra ngoài ta dự liệu..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Sát thủ không dấu vết

Cái này quy định, là dưới đất quyền đàn thống nhất quy định, hợp đồng chẳng qua là người đại diện cùng quyền thủ ở giữa một ít điều khoản mà thôi, không có viết lên cũng bình thường.

Quy định nội dung, chính là một khi tham gia dưới đất quyền đàn, lại không thể sẽ rời đi, sơ cấp tạm thời không nói, Lâm Vũ cũng không có hứng thú đi tìm hiểu, mà Trung cấp quyền thủ, trong vòng một năm ít nhất phải tham gia hai mươi lần tái sự, cao cấp mười lần, đứng đầu quyền thủ thì hàng năm ít nhất một lần.

Bất kể nguyên nhân gì, tái sự một khi an bài, lại không thể thay đổi, cho dù là bị thương bị bệnh, cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo, nếu không thì sẽ gặp phải dưới đất quyền đàn phía sau màn đuổi giết.

Đến tận bây giờ, như vậy sự tình phát sinh qua không ít lần, nhưng không có người thành công chạy thoát qua!

Nếu như muốn thoát khỏi dưới đất quyền đàn, cũng có biện pháp, chính là cần phải đồng thời khiêu chiến mười cái đứng đầu quyền thủ!

Đây là biện pháp duy nhất, trừ lần đó ra, cơ hồ không có thứ hai con đường có thể đi, khó như vậy độ, không có người có thể thông qua, trừ phi là người này thực lực vượt qua dưới đất quyền đàn phía sau màn!

Có thể dưới đất quyền đàn phía sau màn, rất có thể là nước Mỹ chính phủ!

"Được rồi, cái này cũng không có gì quan hệ." Lâm Vũ rất nhanh thì đem chuyện này quên đi.

Dương Tịch Nhượng đã làm xong cơm, chào hỏi: "Lâm đại ca, ăn cơm trước đi."

"Được." Lâm Vũ khép sách lại tịch, đi tới cạnh bàn ăn ngồi xuống, "Thật là thơm a, tịch như, không nghĩ đến người kỹ thuật nấu nướng tốt như vậy, so với nhà ta Lan tỷ cùng tư ngữ cũng không kém bao nhiêu."

Đây đương nhiên là vớt đi Linh dịch nhân tố, nói riêng về kỹ thuật nấu nướng mà nói, Dương Tịch Nhượng tuyệt đối đạt tới một cái so sánh tài nghệ cao.

"Lâm đại ca quá khen." Dương Tịch Nhượng nghe được Lâm Vũ khoa trương, trong lòng không có từ đâu tới một trận mừng rỡ, giúp Lâm Vũ chứa tốt cơm đưa tới sau đó, lại nghĩ đến Lâm Vũ mới vừa rồi nhắc tới người: "Nhà người Lan tỷ cùng tư ngữ, các nàng là người người nhà sao?"

"Đúng vậy, các nàng là vợ ta." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Hai cái đều là người thê tử?" Dương Tịch Nhượng không khỏi ngoài ý muốn theo dõi hẳn.

"Ừm." Lâm Vũ gật đầu đáp một tiếng, vùi đầu ăn cơm.

Không chút nào chú ý tới Dương Tịch Nhượng khác thường thần sắc.

Yên lặng hồi lâu, Lâm Vũ lại nghĩ tới một cái vấn đề: "Tịch như, người có biết hay không như thế ghi danh trở thành Satan tổ chức sát thủ?"

Satan tổ chức tài cao thế lớn, thực lực cũng cực mạnh, Lâm Vũ trước suy tư hồi lâu, nếu muốn tới điều tra Satan tổ chức tình báo, biện pháp tốt nhất chính là trở thành Satan tổ chức một thành viên, nếu không coi như mình thực lực cao hơn nữa, cũng chuyện gì đều không làm được.

Con vật không lồ này, thực lực cũng không thua kém dưới đất quyền đàn, thậm chí càng lợi hại!

Muốn lật đổ, nhất định phải có đầy đủ tình báo, trở thành bọn họ nội bộ thành viên, dù sao cũng hơn ở bên ngoài điều tra tình báo muốn phương tiện nhiều lắm, tối thiểu có thể tại cùng những sát thủ khác trao đổi trung đi lấy được một ít tin tức hữu dụng.

Vân vân báo một khi đủ, thực lực của chính mình cũng tăng lên sau đó, chính là hành động lúc.

Mặc dù rất lâu, nhưng coi như lại lâu, Lâm Vũ cũng tuyệt đối sẽ không buông tha!

"Trừ bọn họ ra nội bộ bồi dưỡng sát thủ, từ bên ngoài đến sát thủ chủ thuộc về độc hành hiệp, ghi danh rất đơn giản, lát nữa ta cho người một cái trang web, người chỉ cần ghi danh một cái tài khoản, sau đó giao ba vạn mét kim ghi danh phí, liền có thể thành công sát thủ, về sau tiếp nhiệm vụ có thể trực tiếp tại trên mạng tiếp."

Lâm Vũ khẽ gật đầu.

"Bất quá một khi gia nhập Satan tổ chức , cũng trên căn bản không thể rời bỏ , trừ phi tử vong , hoặc là đem cái tổ chức này nhỏ tận gốc , hơn nữa sát thủ tỷ số tử vong , so với dưới đất quyền đàn quyền thủ cao hơn!" Dương Tịch Nhượng nhìn Lâm Vũ , "Lâm đại ca , ngươi thật quyết định rồi hả?"

"Quyết định!" Lâm Vũ gật đầu một cái.

Không thể rời bỏ ? Nói vớ vẩn!

Đó là đối với người bình thường mà nói , dù sao chính mình có là biện pháp , Lâm Ánh Tuyết không phải tại chính mình giúp đỡ , thành công thoát khỏi Satan tổ chức ?

Thấy Dương Tịch Nhượng còn muốn khuyên , Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là mang ra chính mình giả mạo dị năng: "Đừng quên ta nhưng là Không Gian Hệ Dị Năng người , mặc dù năng lực vẫn còn tương đối thấp , nhưng có bản lãnh lưu lại ta người , cực ít!"

Dương Tịch Nhượng lúc này mới nhớ tới , vị này mới tới Phó tổ trưởng là một vị Không Gian Hệ Dị Năng người , coi như không phải địch nhân đối thủ , nhưng nếu như hắn muốn chạy trốn , còn thật không có người lưu được ở.

Vì vậy cũng không có khuyên nữa , sau đó lại hướng Lâm Vũ đại thể nói một lần sát thủ giới chuyện.

Những nội dung này ngược lại cũng long to cho Lâm Vũ tình báo không kém nhiều , không có gì nói nhiều.

Ăn cơm , Dương Tịch Nhượng thu thập xong chén đĩa , liền lấy ra một notebook , leo lên một cái trang web.

Lâm Vũ đứng ở một bên nhìn , trang web bối cảnh chính là một trương Satan hình ảnh , vừa nhìn liền tràn đầy khí xó xác tiêu điều , trừ lần đó ra cũng chỉ có một cửa vào nút ấn , làm Dương Tịch Nhượng mở ra , liền bắn ra một cái ghi danh cửa sổ , Dương Tịch Nhượng lại điểm kích cái này cửa sổ ghi danh nút ấn.

"Lâm đại ca , ngươi nghĩ lấy cái gì danh hiệu ?" Dương Tịch Nhượng hỏi.

"Không." Lâm Vũ không chút suy nghĩ sẽ dùng đến nơi này cái danh hiệu , "Đừng có dùng tiếng Anh , dùng chữ Hán!"

Mình mới sẽ không nguyện ý dùng tên tiếng anh đi ghi danh.

"Đã có người ghi danh." Dương Tịch Nhượng bắt đầu dĩ nói.

"Ta ngắt!" Lâm Vũ kéo ra khoe miệng , lại nghĩ tới một cái: "Diêm Vương , hoặc là Diêm La!"

Các người không phải kêu Satan sao? Ta gọi Diêm Vương , đến lúc đó nhìn một chút cái nào lợi hại hơn!

"Diêm Vương cùng Diêm La đều đã có người ghi danh."

"Ta..."

Lâm Vũ trong lòng chữ mẹ đồng thời , cũng không khỏi không bội phục dùng cái danh hiệu này người , hơn nữa hai cái này sát thủ , khẳng định chính là hoa hạ , còn cũng giống như mình , rất có... Cá tính!

Tại bội phục đồng thời , Lâm Vũ không thể làm gì khác hơn là còn muốn danh hiệu , có thể tượng tượng rồi nhiều cái , đều có người ghi danh.

"Không dấu vết!"

"Cái này có thể dùng." Dương Tịch Nhượng thanh âm , cuối cùng để cho Lâm Vũ thờ phào nhẹ nhõm.

Như vậy ngưi bức hồng hồng tên vậy mà không có người dùng!

Cũng có khả năng tên sát thủ kia trước cũng không nổi danh , hơn nữa chết vượt qua ba năm , Satan tổ chức đem cái này danh hiệu cho gạch bỏ rồi , vừa vận để cho Lâm Vũ cho ghi danh đến.

Sau đó chính là viết một ít những tin tức khác , giống như trương mục ngân hàng , nhiệm vụ tiền sẽ trực tiếp đánh tới ghi danh lúc cung cấp tài khoản ngân hàng lên , trừ lần đó ra , chính là một ít không đến nơi đến chốn tài liệu , như am hiểu vũ khí lạnh vẫn là binh khí nóng , am hiểu năng lực là cái gì chờ một chút

Những tin tức này cũng không phải là bảo mật , mà là mỗi một sát thủ đều có thể tra ra được.

Bởi vì có chút nhiệm vụ muốn hợp thành đội , có những tin tức này cũng có thể để cho đại gia tìm đồng đội , Lâm Vũ có thể chưa hề nghĩ tới cùng bất luận kẻ nào hợp thành đội , vì vậy trực tiếp để cho Dương Tịch Nhượng mù lòa , chỉ cần không bại lộ giả mạo không gian hệ năng lực là được.

Dương Tịch Nhựt hướng Lâm Vũ liên tục xác nhận không có vấn đề sau, liền đi tìm đưa ra, sau đó lại xuất hiện một cái thanh toán trang bìa, hiển nhiên Dương Tịch Nhựt cũng không lần đầu tiên giúp những người khác ghi danh, trực tiếp theo chính mình trong tài khoản giúp Lâm Vũ thanh toán ba vạn mét kim tiền ghi danh.

Trang web nhắc nhở ghi danh thành công, cửa sổ trên có Lâm Vũ một ít đại thể tin tức, tại không dấu vết hai chữ bên cạnh còn có một khối đồng bài, rõ ràng là Lâm Vũ trước mắt cấp bậc, muốn tăng lên, thì nhất định phải đi hoàn thành nhiệm vụ.

"Lâm đại ca, đã làm xong." Dương Tịch Nhựt thấy vậy, liền nói với Lâm Vũ đạo: "Về sau người chỉ cần dùng cái này tài khoản ghi danh trang web, cũng có thể đi chọn lựa cùng nhận nhiệm vụ, thao tác cũng đơn giản, bất quá còn có một cái dễ dàng hơn nhận nhiệm vụ phương pháp..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 267: Trận đầu tái sự

"Phương pháp gì?" Lâm Vũ hỏi.

Loại phương pháp này quả thật có chút phiền toái, cũng có thể dùng điện thoại di động ghi danh trang web này, nhưng điện thoại di động thao tác từ đầu đến cuối không có mấy vi tính như vậy phương tiện, cũng không thể mỗi ngày đem một máy máy vi tính mang tại một bên chứ?

Vạn nhất gặp phải không có phương tiện dùng máy vi tính địa phương đây?

"Xin chờ một chút." Dương Tịch Nhựt lại bắt đầu thao tác.

Đầu tiên là giúp Lâm Vũ ghi danh tài khoản, ghi danh sau khi thành công tự xuất hiện rồi một cái nhiệm vụ danh sách, năng ngược lại không có mở ra những nhiệm vụ này đi xem, mà là điểm góc trên bên phải một cái liên tiếp, đem ngôn ngữ lựa chọn thành tiếng Trung sau đó, liền bắn ra một cái mã hai chiều.

"Lâm đại ca, người dùng điện thoại di động quét một chút cái này mã hai chiều, liền có thể Download khách hàng, về sau liền có thể trực tiếp dùng điện thoại di động khách hàng tới chọn lựa cùng nhận nhiệm vụ rồi." Dương Tịch Nhựt đạo.

Lâm Vũ gạt đầu một cái, cầm điện thoại di động lên đảo qua, đem khách hàng Download cũng gắn trên điện thoại di động, về sau mở ra, lần nữa truyền vào chính mình tài khoản cùng mật mã sau đó, phát hiện này thao tác còn rất phương tiện.

Hơn nữa nhiệm vụ danh sách phía trên nội dung có mấy cái ngôn ngữ phiên bản, trong đó liền bao gồm tiếng Trung, như vậy cũng không tồn tại ngôn ngữ không thông chướng ngại.

"Dưới đất quyền dân không thể sử dụng bất kỳ vũ khí nào, như vậy vừa vặn, bắt đầu từ hôm nay, ta đem một bên tham gia dưới đất quyền dân tái sự, tăng lên ta Bất quá chương, một bên làm sát thủ để đề thăng ta kiếm thuật!" Lâm Vũ nhìn chăm chăm điện thoại di động, âm thầm hạ quyết tâm.

...

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, Lâm Vũ tạm thời còn không có cụ thể tái sự, cũng không có làm sát thủ nhiệm vụ, bình thường ngay tại biệt thự trong sân luyện võ, hoặc là co rút ở trong phòng tu luyện, tình cờ cũng sẽ để cho Dương Tịch Nhựt mang theo chính mình, đi làm quen một chút New York hoàn cảnh, thuận tiện học tập một chút nói gia năm thuật ở trong nội dung.

Đương nhiên cũng không thiếu được mỗi ngày cùng trong nhà một cú điện thoại.

Thời gian cứ như vậy qua bảy ngày, Lâm Vũ ngênh đón đi tới dưới đất quyền dân vị thứ nhất đối thủ.

Đối thủ phân phối, không phải mình chọn lựa, mà là từ dưới đất quyền dân chỗ an bài, đương nhiên dưới đất quyền dân an bài cũng sẽ nhận được một ít người đại diện ảnh hưởng, từng cái mới tới quyền thủ, không có kinh nghiệm, cho nên người đại diện như trọng yếu.

Người đại diện, cũng không khả năng sẽ để cho chính mình quyền trận đầu liền đụng phải một cái thực lực cường hãn đối thủ, nếu không, tổn thất sẽ là chính bản thân hắn.

Coi như Jerry nhìn không tốt Lâm Vũ, cũng giống vậy biết cái này bình thường làm, làm hết sức tranh thủ một cái thực lực yếu hơn đối thủ, dù gì cũng là thực lực tương cận.

"Hank." Lâm Vũ theo Jerry cầm trên tay đến đối thủ tài liệu, cũng để cho Dương Tịch Nhược phiên dịch sau đó, đại thể biết rõ mình tên đối thủ này thực lực.

Hank thực lực, tại Trung cấp quyền thủ trung bài thứ năm trăm nhiều, cũng không coi là bao nhiêu lợi hại, bất quá ở trên cao ngàn Trung cấp quyền thủ trung, cũng coi là trung du thủy bình rồi, hơn nữa hán xếp hạng còn đang không ngừng tăng lên.

Ba tháng ngắn ngủi bên trong đã có mười thắng liên tiếp, tình thế rất tốt, rất có thể là mới vừa đột phá không lâu.

Thậm chí còn có một ít tin đồn, chính là Hank chuẩn bị trùng kích cao cấp quyền thủ, cho nên mới điên cuồng như vậy tranh tài.

Đây là dưới đất quyền đàn quy củ, xếp hạng chẳng qua là căn cứ tỷ số thắng đến, coi như xếp số một, cũng không thể tiến vào càng cao hơn một cấp quyền trong cuộc so tài, bởi vì phải tại cùng cấp trong tranh tài đạt tới đủ thắng liên tiếp ghi chép, mới có thể đi đánh cao một cái cấp bậc tranh tài.

Một khi lựa chọn, cũng sẽ không có gì đó khảo nghiệm, lần sau liền trực tiếp đánh càng cao hơn một cấp quyền thi đấu, bất kể thắng thua, cũng đã không thể trở lại nguyên lai cấp bậc.

Còn có chính là, dưới đất quyền đàn là có thể ở trên lôi đài giết người, cũng không cần gánh vác trách nhiệm gì, tự nhiên sẽ có quyền đàn phía sau màn đi giải quyết.

"Rống!" Theo một tiếng rống to tiếng hạ xuống, một cái rắn chắc người da trắng đại hán đứng ở trên sàn đấu.

Kia rắn chắc bắp thịt, nhìn qua liền tràn đầy lực bộc phát, trên khán đài, từng cái bọn phú hào khán cả giọng mà kêu, trong tay còn vung vẩy bọn họ đặt tiền cuộc phiếu xuất nhập, một đám người quý phụ giống vậy sắc mặt đỏ ửng, không ngừng thét chói tai.

"Hank, giết cái kia đông phương tới tiểu tử!"

"Giết hắn đi!"

"Giết hắn đi!"

"Bóp vỡ đầu hắn, khiến hắn trực tiếp đi gặp Satan..."

Lúc này bọn họ, đã không còn là cao quý nhân vật thượng tầng, dùng dã thú để hình dung lại không quá thích hợp.

Hank nghe được chính mình fan gầm to cùng thét chói tai, đặc ý nhìn bằng nửa con mắt rồi liếc mắt dưới đài, người mặc hoa hạ màu trắng công phu phục Lâm Vũ, lần nữa hướng trên khán đài vẫy tay, lại vừa là từng nhóm gầm to cùng tiếng thét chói tai chấn động tất cả mọi người cách mô.

"Thật rất ồn ào! Người này không tu luyện chân khí cùng bất kỳ năng lượng nào, quả nhiên chỉ bằng vào thể xác là có thể đạt tới tương đương với luyện tinh hóa đệ thất trọng thực lực, cũng quá cường hãn!" Lâm Vũ mồm mồm lỗ tai, ngay sau đó mày kiếm một hân, "Ta tỷ số bồi, lại là một bồi mười, tịch như, người vội vàng giúp ta đặt một trăm triệu mét kim, chờ ta thắng, phân người ba thành!"

"Được!" Dương Tịch Nhược không có chút gì do dự.

Xoay người đi tới đặt tiền cuộc địa phương, mấy phút sau, sẽ cầm phiếu xuất nhập trở lại.

Lúc này, trọng tài đã đứng ở trên lôi đài, cao giọng hô to một đồng lớn Lâm Vũ nghe không hiểu tiếng Anh, nhưng nghe trên khán đài thét chói tai, Lâm Vũ cũng có thể đại thể đoán được, trọng tài mới vừa rồi khẳng định tại giới thiệu Hank, hơn nữa còn là thời phỏng đến mức hán trên trời thiếu trên đất không!

Bất quá Lâm Vũ rất hoài nghi, người này âm điệu, cùng hoa hạ hát « thanh tàng cao nguyên » cái kia ca sĩ có thể liều một trận!

"Về sau vẫn phải là học một chút tiếng Anh mới được." Lâm Vũ buồn bực thầm nghĩ.

Vốn là cho là có người thông dịch liền mọi việc đại cát, nhưng này dạng trường hợp, Dương Tịch Nhược coi như muốn phiên dịch, chính mình có nghe hay không được rõ ràng cũng là cái vấn đề.

Sau đó trọng tài lại giới thiệu một chút Lâm Vũ, bất quá thanh âm lại cũng cao không đi lên rồi, hiển nhiên đối với Lâm Vũ không có gì lòng tin, chung quy đối thủ của hắn là đã có mười thắng liên tiếp Hank.

Lâm Vũ tại Dương Tịch Nhược dưới sự nhắc nhở, chậm rãi đi lên lôi đài, chung quanh ồn ào, đối với hắn tựa hồ không có chút nào ảnh hưởng, chỉ là đứng chấp tay, mặt đầy bình thản nhìn đối diện Hank.

An tĩnh chờ đợi bắt đầu tỷ thí.

"Người này thật chưa bao giờ gặp hoa hạ người tu hành, này ** ** lấy trên người, chẳng lẽ không sợ đối thủ chân khí xâm phạm trong cơ thể?" Lâm Vũ trong lòng khẽ cười nói.

Thế xác mạnh hơn đi nữa thì thế nào ? Không có tu luyện qua nội công tâm pháp hoặc một ít dị vực công pháp , kinh mạch và nội tạng làm sao có thể bù đắp được hướng đối thủ chân khí phá hư ?

Thật đúng là người không biết không sợ!

Như vậy đối thủ , Lâm Vũ thật sự không hề được gì đó hứng thú quá lớn.

Đình!

Theo một khối thanh thủy tiếng chuông , bắt đầu tranh tài!

"Đi chết đi!" Những lời này Lâm Vũ ngược lại nghe hiểu , thân cao gần một thước chín Hank nhìn so với chính mình lùn nửa cái đầu , nhìn qua tay không có khí lực gì Lâm Vũ , khinh miệt cười một tiếng.

Đánh đay lòng cho là người này là cho chính mình đưa thắng liên tiếp ghi chép.

Ngay sau đó , liền hai ba bước bức vào Lâm Vũ , sa oa quả đấm to mang theo cường hãn kinh phong , hô mà một tiếng , hời hả đánh phía Lâm Vũ đầu.

Theo lên đài đến bây giờ , Lâm Vũ vẫn luôn là bình tĩnh nhìn Hank , thậm chí hân quả đấm đánh phía chính mình thời điểm , vẫn lộ ra rất bình tĩnh , ngay tại trên khán đài người cho là Lâm Vũ bị sợ ngốc , muốn lần nữa là Hank phát ra tiếng hoan hô thời điểm , Lâm Vũ trong ánh mắt , bỗng dung né qua một tia hàn quang..

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Trận đầu chiến thắng

Hô!

Lâm Vũ một cái nghiêng người , hơi mà tránh thoát Hank quả đấm , liền tại tiếp theo trong một chớp mắt , đầy áp chân khí song chương đột nhiên vỗ vào Hank trên thân thể.

Bồng!

Hank chỉ cảm thấy một cổ kỳ lạ năng lượng nhập vào cơ thể mà vào , cả người bị đẩy lui hết mấy bước mới đứng vững , mà về này đặc biệt năng lượng lại không có tiêu tan , mà là ở trong cơ thể mình tùy ý phá hư.

Cứ như vậy một cái giao phong , để cho Hank sức chiến đấu không ngừng hạ xuống một cái cấp bậc.

"Làm sao có thể ? Hân độ linh hoạt làm sao sẽ lợi hại như vậy? Còn nữa, cổ năng lượng này rốt cuộc là gì đó ?" Lúc này Hank đã hoảng loạn không thôi , mặt đầy bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Lâm Vũ: "Chẳng lẽ... Chẳng lẽ... Hân là hoa hạ cổ võ giả!"

Lâm Vũ cũng sẽ không khiến người khác suy nghĩ nhiều , thừa dịp Hank còn chưa phản ứng kịp , mũi chân điểm một cái , hô mà một tiếng , đập huyền diệu bộ pháp nghiêng người mà lên , trực tiếp một cái phách chương , mạnh bổ vào Hank tác dụng chậm lên.

Bồng!

Còn đâm chìm trong mối vừa rồi trong rung động Hank căn bản không có phản ứng thời gian , bất quá hân thể xác cũng quá cường hãn , nếu như bình thường luyện tinh hóa đệ thất trọng cổ võ giả , bị Lâm Vũ như vậy bổ một cái tuyệt đối muốn ngất đi , mà Hank chỉ là trong mắt tỏa ra Kim Tinh.

Nhưng vẫn là bị Lâm Vũ phách được cúi xuống chân.

Mất thấy chính mình liền muốn đập phải trên mặt đất Hank , đang muốn điều chỉnh một chút dáng vẻ để tránh mình bị đánh ngã thời điểm , đột nhiên...

Một cái đầu gối tiến vào hân mi mắt.

Bồng!

Lâm Vũ đầu gối phải hung hãn nện ở Hank phần bụng , Hank nhất thời giống như một to lớn bao cát , bị Lâm Vũ đá rồi giữa không trung cao vài thước.

Nhưng mà... Sự tình vẫn chưa hết!

Hô!

Chỉ thấy Lâm Vũ mạnh đập một cái , tiến lên đón mặt đầy kinh hãi , đang ở tung tích Hank , hai tay bắt hất lại to khỏe cánh tay , dùng sức hướng một cái phương hướng dùng sức nện xuống!

"Phốc!"

Hank trong miệng máu tươi phảng phất không cần tiền bình thường ở trên lối đi không trung bay lượn...

Nói phải nói nhiều , kì thực hết thấy các thứ này ngay tại một hai giây bên trong hoàn thành , mà dưới đài tất cả mọi người đều trong nháy mắt yên tĩnh trở lại , bốn phía đã lặng ngắt như tờ , phải nói xuất khẩu tiếng hoan hô , bị kẹp ở cổ lưng bên trong lại cũng không nói ra được.

Mỗi một người đều tròn to hai mắt , khó có thể tin nhìn hết thấy các thứ này.

Này to lớn tương phản , để ở tràng người đều không phản ứng kịp.

Ầm!

Hank kia thân hình khổng lồ đập trên mặt đất , ngã đi liền lại cũng không có bò dậy.

Lúc này , Lâm Vũ phảng phất một cây lông hồng , nhẹ nhàng rơi vào giữa lối đi.

Bạch y tung bay , không dính bụi trần.

Ngay cả Hank phun ra đi ra máu tươi , cũng không có dính vào một chút.

Kia lạnh nhạt thần tình , phảng phất mới vừa rồi kia hết thấy đều không phải hấn làm được.

Nhất thời , toàn bộ sân so tài đều sôi trào , chung quanh sở hữu phú hào phú bà cũng lớn tiếng kêu gào.

"Không!" "Không!" "Không..."

Tiếng kêu tựa hồ muốn tràn nhà cho lật , phiếu xuất nhập cảng là trên không trung tung bay , tựa hồ hạ một hồi màu sắc rực rỡ tuyệt , tiền đối với bọn họ những người này mà nói , đã chẳng qua chỉ là con số mà thôi , bọn họ muốn chính là chỗ này loại đặc sắc kích thích , nhiệt huyết sôi trào tái sự!

Trong nháy mắt , Lâm Vũ trở thành trong bọn họ.

Dưới đất quyền đàn chính là tàn khóc như vậy , một khắc trước hưởng thụ người khác hoan hô cùng thét chói tai , thậm chí là sùng bái , nhưng rất có thể sau đó một khắc liền mất đi hết thấy , thậm chí là sinh mạng!

Đương nhiên , Lâm Vũ cũng không có muốn Hank tính mạng.

Trọng tài xông lên lối đi , cầm lấy Lâm Vũ cổ tay truyền đi đến giữa không trung , kích động hô to một ít Lâm Vũ hoàn toàn nghe không hiểu mà nói , đương nhiên cũng có thể đoán được , khẳng định tại lần này là đem Lâm Vũ thôi phòng đến mức có ở trên trời trên đất không , sau đó lại đem micro đưa tới Lâm Vũ trước mặt , tỏ ý hấn nói mấy câu.

"Xin lỗi." Lâm Vũ trực tiếp hất ra trọng tài tay , lạnh nhạt nói: "Ta sẽ không nói tiếng Anh."

Dứt lời , chạy xuống lối đi , mang theo Dương Tịch Nhược , bình thần rồi đi cái này sân so tài , bốn phía này tiếng hoan hô , đã cùng hấn không có bất cứ quan hệ nào.

Ngay cả mặt đầy nộ chào đón người đại diện Jerry , đều bị hấn lắc tại một bên , nơi này người đại diện cũng không có hoa hạ những minh tinh kia người đại diện tốt như vậy lẫn lộn , quyền thủ trên hợp đồng đã sáng tỏ nói , quyền thủ tùy thời có thể đổi người đại diện.

Jerry nếu như không nguyện ý làm cái này người đại diện , hoặc là về sau đang chọn đối thủ thời điểm giờ trò quý , Lâm Vũ trực tiếp đổi một cái người đại diện là được.

Có hôm nay chiến tích , muốn tìm mới người đại diện , chỉ cần lời vừa ra khỏi miệng , tại chỗ liền tuyệt đối không hề dưới ở hai chữ số người tới!

Hai người sóng vai chậm rãi đi ở New York trên đường.

Lâm Vũ nhìn này dị vực đường phố ánh , hồi lâu , đôi môi khẽ nhếch: "Tịch như , phụ cận đây có hay không phòng ăn Trung ? Ta có chút đói."

Mới vừa đánh một trận cái , mặc dù chỉ là cái nhiệt huyết mà thôi , nhưng Lâm Vũ không biết sao , đột nhiên nghĩ ăn một chút gì , này tây phương ăn uống

, nói thật thật ăn không quen , không phải Lâm Vũ kén ăn , chính là có chút ít không có thói quen , chỉ như vậy mà thôi.

Thật ra thì , chính mình thật rất hoài niệm Lan tỷ cùng tư ngũ nấu cơm , nhưng là có một đoạn thời gian rất dài không ăn được.

"À?" Dương Tịch Nhược mới vừa rồi đang suy nghĩ một ít chuyện , nghe được Lâm Vũ mà nói , đột nhiên lấy lại tinh thần: "Phụ cận đây có ngược lại có , bất quá làm cũng không quá chính tông , nếu không chúng ta bây giờ về nhà , ta làm điểm bữa ăn khuya cho người?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Được."

Dương Tịch Nhược lấy xe , mang theo Lâm Vũ trở về nhà , cùng Lâm Vũ nói một tiếng , liền chạy tới phòng bếp bận rộn đi làm.

Lâm Vũ ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách , mở điện thoại di động lên ghi danh chính mình hôm thư , phát hiện bên trong có một phần Liễu Thi Ngưng phát tới bưu kiện , trong thư cho chỉ có hai ba trăm chữ mà thôi, trên đó viết một cái New York địa chỉ , còn viết một cái tên: Lâm Cảnh Hoán.

"Cuối cùng tra được!" Lâm Vũ khoe miệng hơi chưa đủ dấu vết cắn câu , trong ánh mắt tản mát ra nhàn nhạt hàn mang.

Từ lúc Lâm Vũ đi tới New York thời điểm , sẽ để cho Liễu Thi Ngưng mau chóng tra ra Lâm Cảnh Hoán hiện nay đang chỗ ở địa phương , có thể Lâm Cảnh Hoán đến nước Mỹ sau đó , điện thoại di động cùng số điện thoại di động toàn đổi.

Nghĩ tại lớn như vậy nước Mỹ tìm tới một người , không khác không mò kim đáy biển!

Bất quá cũng không phải là không có chút nào đầu mối , con đường duy nhất , chính là Lâm Vân Phi mẫu thân.

Liễu Thi Ngưng truy tung Lâm Vân Phi mẫu thân suốt bảy ngày thời gian , rốt cuộc tìm được Lâm Cảnh Hoán tung tích!

Nguyên lai , đối phương ngay tại New York , tuy nhiên không là tại Manhattan , mà là ở Brooklyn , nhưng dù sao đều tại cùng một thành phố , giữa hai bên xa cách cũng không tính xa.

Đội Dương Tịch Nhược làm tốt bữa ăn khuya , Lâm Vũ đem địa chỉ sao chép được , phát đến điện thoại di động của nàng lên , đạo: "Tịch như , ăn xong bữa ăn khuya sau , mang ta đi một hồi chỗ này."

Chuyện này cần phải lập tức giải quyết hết , chậm thì dễ dàng sinh biến.

Theo Liễu Thi Ngưng phát ra tới tin tức , hiện tại Lâm Cảnh Hoán cả nhà bọn họ ba miệng đều tại địa điểm này , đương nhiên cái này một nhà ba người là muốn đánh lên dấu ngoặc kép , thế từ đến bây giờ vẫn không có cùng hắn nói câu nào , ngay cả nhĩ từ cũng bắt đầu dần dần cách xa hắn.

Có thể nói , hiện tại Lâm Cảnh Hoán hoàn toàn chính là người cô đơn một cái.

"Lâm đại ca , người đi chỗ này làm gì?" Dương Tịch Nhược nhận lấy điện thoại di động , có chút không hiểu nhìn Lâm Vũ.

Trên mặt vẻ khác thường hiện ra hết.

"Thế nào , chỗ này có vấn đề?" Lâm Vũ nghi ngờ nói...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Đến cửa tính sổ

"Không có , chỗ này không có vấn đề gì." Dương Tịch Nhược lắc đầu nói , "Con đường này tại Brooklyn còn có một cái tên , làm hoa hạ mà nói nói liên kê hậu cung đường phố , cũng chính là rất nhiều phú hào , giống như xuyên quốc gia xí nghiệp lão bản , đưa ra thị trường công ty tổng tài , còn có một chút con nhà giàu chờ một loạt phú hào hậu cung nơi ở."

Lâm Vũ hơi sững sờ , không nghĩ đến còn có thể được như vậy một cái tin tức.

Đơn giản mà nói , nơi đó chính là rất nhiều phú hào bao dưỡng tình nhân địa phương , cũng là rất nhiều nữ cường nhân bao dưỡng tiểu bạch kiểm địa phương , nói khó nghe một chút , ở nơi đó lâu dài ở , đều là tiểu tam , tiểu Tứ cùng tiểu bạch kiểm loại hình , dựa vào thân thể và sắc đẹp ăn cơm người.

Không trách Dương Tịch Nhược nghe được chính mình phải đi nơi đó , sắc mặt sẽ trở nên có chút quái dị.

Nha đầu này căn bản là nghĩ sai.

Lâm Vũ nhìn Dương Tịch Nhược hơi khác thường sắc mặt , không tránh khỏi muốn trêu chọc một chút nàng: "Ngươi có muốn biết hay không , ta đi nơi đó làm gì ?"

Dương Tịch Nhược gật đầu một cái.

"Hắc hắc." Lâm Vũ lộ ra một cái cười đều , "Thật ra thì... Ta là nghĩ tại nơi đó mua một ngôi biệt thự tặng cho ngươi , chính là không biết ngươi có nguyện ý hay không nhận lấy."

"Lâm đại ca!" Dương Tịch Nhược trắng nõn trên mặt nhất thời mạo hiểm khóe trắng , gắt giọng: "Mở ra cái khác như vậy đùa giỡn có được hay không ?"

"Ha ha , tịch như , ngươi thật đáng yêu."

"Lâm đại ca , ta ăn no , ngươi từ từ ăn , ta giúp ngươi đi lấy xe." Dương Tịch Nhược nơi nào còn ngây ngô đi xuống , trực tiếp xuống bàn , xoay người hướng phòng ăn bên ngoài chạy đi.

Lâm Vũ nhìn nàng chật vật mà chạy bóng lưng , không tránh khỏi lắc đầu cười một tiếng , tiếp tục hưởng thụ mỹ vị ăn khuya.

...

Brooklyn , hậu cung đường phố.

Nào đó ngôi biệt thự bên trong.

Lâm Cảnh Hoán cả nhà bọn họ ba miệng đang ngồi ở trong phòng khách , tựa hồ tại mở ra gì đó gia đình hội nghị , tình cảnh nhưng là khiến người ta cảm thấy rất quái dị.

Lâm Cảnh Hoán thê tử , ánh mắt bình thản nhìn chằm chằm đối diện trương phu , Lâm Cảnh Hoán nhưng là ngoan ngoãn mèo mà ngồi ở chỗ đó.

Mà Lâm Vân Phi , chính là ngồi ở một bên , dùng điện thoại di động chơi lấy trò chơi.

"Mới vừa rồi hai cái lựa chọn , ngươi hai chọn một mà thôi." Lâm Cảnh Hoán thê tử mặc cho khinh mai lạnh nhạt nói.

"Chuyện này... A Mai , ta... Ta..." Lâm Cảnh Hoán ấp úng nửa ngày , cũng nói không ra một cái hoàn chỉnh mà nói.

Hắn đi tới nước Mỹ sau đó , mặc cho khinh mai nhưng là cho tới bây giờ không có đã nói với hắn nửa chữ , nhưng mà ngay tại ba ngày trước , mặc cho khinh mai đột nhiên chủ động đánh Lâm Cảnh Hoán điện thoại , nói ba ngày sau sẽ cùng hắn nói một chút.

Lâm Cảnh Hoán nhận được cú điện thoại này sau , nhất thời mừng rỡ như điên , còn tưởng rằng nàng nguyện ý tha thứ mình.

Chỉ cần có nàng trợ giúp , chính mình muốn đông sơn tái khởi căn bản cũng không phải là một chuyện!

Nhưng mà có lúc hy vọng thăng đại , đã định trước thất vọng cũng sẽ càng lớn , ngay hôm nay , mặc cho khinh mai mang theo Lâm Vân Phi tới , cho hắn hai cái lựa chọn.

Lựa chọn một: Lâm Cảnh Hoán tiếp tục qua như vậy sinh hoạt , mặc cho khinh mai mỗi tháng sẽ cho hắn nhất bút sinh hoạt phí , khiến hắn áo cơm không lo , lại cũng không có dư gì.

Điều này hiển nhiên không phải Lâm Cảnh Hoán nguyện ý lựa chọn.

Lựa chọn thứ hai , Lâm Cảnh Hoán giống vậy không muốn.

Lựa chọn hai: Mặc cho khinh mai cho Lâm Cảnh Hoán một triệu mét kim , từ đây hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ , Lâm Vân Phi về sau đi theo mẫu thân sinh hoạt , sẽ không cùng hắn người phụ thân này có cái gì quá nhiều vướng mắc.

"Đừng gọi ta A Mai , xin gọi ta Nhâm tổng hoặc là Nhâm chủ tịch , gọi ta mặc cho nữ sĩ cũng có thể! Lâm Cảnh Hoán , ngươi cũng đã biết mấy năm nay ta là tại sao tới đây ?" Mặc cho khinh mai thanh âm , giống nhau kẻ hướng bình thản , "Nếu như không là xem ở vân phi mặt mũi , ngươi bây giờ đã không ở nhân thế!"

"A Mai , năm đó là ta bị quỷ mê tâm khiếu , đã nhiều năm như vậy , ta đã biết sai lầm rồi , ngươi lại không thể tha thứ ta sao ?" Lâm Cảnh Hoán còn muốn làm vùng vẫy giãy chết.

Mặc dù biết để cho nàng hồi tâm chuyển ý tỷ lệ rất nhỏ , nhỏ đến mức mà có thể không chú ý , nhưng Lâm Cảnh Hoán vẫn là không muốn buông tha này một tia hy vọng cuối cùng.

Này hai cái lựa chọn , một là tiếp tục trải qua cả chậu chìm lồng giống nhau thời gian , một cái khác , mặc dù một triệu mét hiện nay đối với tuyệt đại đa số người mà nói đều là một món của cải lớn phú , nhưng Lâm Cảnh Hoán còn muốn đối phó Lâm Vũ , dùng này một triệu mét kim tới gây dựng sự nghiệp , phỏng chừng thời gian phải rất lâu tài năng đông sơn tái khởi.

Nhưng là , mặc cho khinh mai đã quyết tâm : "Hai chọn một , ta cho ngươi nửa giờ lựa chọn , nếu như ngươi tại nửa giờ không làm ra lựa chọn , ta giúp ngươi chọn con đường thứ hai ."

Lâm Cảnh Hoán yên lặng.

Mặc cho khinh mai yên lặng.

Lâm Vân Phi vẫn ở một bên chơi lấy trò chơi.

Trong phòng khách nhất thời trở nên nghe được cả tiếng kim rơi.

Vừa lúc đó , một giọng nói truyền tới từ phía bên cạnh : "Không cần lựa chọn , ta tới giúp các ngươi chọn con đường thứ ba ."

Này thanh âm quen thuộc , để cho Lâm Cảnh Hoán cùng Lâm Vân Phi sửng sốt , mặc cho khinh mai nghe được cái này xa lạ thanh âm cũng cảm thấy vạn phần ngoài ý muốn , ba người không hẹn mà cùng theo tiếng kêu nhìn lại , chỉ thấy một vị mặc bạch sam , vác trên lưng lấy một thanh trường kiếm thanh niên tuấn tú , chính khoe miệng ngậm cười mà nhìn ba người bọn họ.

Hắn chính là Lâm Vũ!

Ba người nhất thời sợ đến toát ra mồ hôi lạnh , thầm nghĩ hắn là như thế đi vào ?

Lâm Vũ không để ý tới trong giây người ba người , tiến lên mấy bước đi tới mấy người trước mặt , đạo : "Các ngươi toàn gia ngược lại cũng có vài phần bản sự , mời thẳng ngốc kia trưng tổ chức sát thủ đi đối phó ta , thật may ta Lâm Vũ còn có mấy phần bản sự , nếu không bây giờ còn thật đi gặp chân chính ngu dân ."

Nhân nhật quét mấy người bọn họ liếc mắt : "Nói đi , sở nọ này , chúng ta làm như thế nào tính ?"

"Lâm Vũ , chúng ta lúc nào mời qua sát thủ đi đối phó ngươi ? Ngươi đừng ngậm máu phun người!" Lâm Cảnh Hoán trực tiếp chống chế , "Còn ngươi nữa thanh kiếm kia , quả nhiên bị ngươi động tay chân!"

Satan tổ chức đối với người thuê tin tức , là cực kỳ bảo mật , chỉ cần người thuê không muốn tiết lộ , loại trừ Satan tổ chức người phụ trách , căn bản không khả năng sẽ có biết đến!

Thậm chí có thể ngay cả Satan tổ chức người phụ trách cũng không biết người thuê tin tức!

Bởi vì ngân hàng Thụy Sĩ là có trương mục ẩn danh , chỉ cần dùng cái kia tài khoản ủy thác Satan tổ chức , liền không khả năng sẽ có người biết là ai tại thuê người giết người , Lâm Cảnh Hoán bọn họ tự là như vậy làm.

"Ta ngậm máu phun người ?" Lâm Vũ phát ra cười lạnh một tiếng , "A , các ngươi làm ngược lại thật sạch sẽ , ta xác thực không có chứng cứ , thế nhưng các ngươi tự mình liên hệ sát thủ đối phó tư ngữ chuyện , có thể trốn bắt quá ta ánh mắt!"

"Nói thiệt cho ngươi biết đi , tư ngữ hiện tại là vợ ta , các ngươi muốn giết nàng , ngươi nói ta nuốt được khẩu khí này ?"

"Cái kia đã chúng là ngươi thê tử , đừng nói giỡn..."

Cheng!

Trường kiếm ra khỏi vỏ!

Hưu!

Một đạo chói mắt kiếm quang vạch qua , ba giây sau đó , Lâm Cảnh Hoán liền phát ra một tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết.

Cánh tay phải , ứng tiếng mà rơi.

Máu tươi cuồng phun , vẩy vào phòng khách sàn nhà cùng trên ghế sa lon , tại đèn huỳnh quang soi bên dưới , phản xạ lấy chói mắt hồng quang.

Lâm Vân Phi cùng mặc cho khinh mai không nghĩ đến Lâm Vũ như vậy dứt khoát liền động thủ , nhất thời sợ đến ngay cả lời đều không nói được , nom nớp lo sợ ôm ở một đoàn , hoảng sợ nhìn Lâm Vũ cùng Lâm Cảnh Hoán.

Hay nói giỡn , nếu là mình cũng nói để cho Lâm Vũ mất hứng mà nói , hạ tràng sẽ cùng Lâm Cảnh Hoán giống nhau!

Thậm chí thảm hại hơn!

"Người có bản sự , lại nói tư ngữ là đã chúng thử một chút ?" Lâm Vũ mắt lạnh đảo qua , "Còn nữa, các người cũng đừng nghĩ lấy gọi người, bên ngoài an ninh , không có hai ba canh giờ căn bản tính không đến "

Nói tới chỗ này , Lâm Vũ thanh âm có chút phát rét: "Hiện tại , ta liền đem sở hữu lâu năm nợ cũ mở ra đến, cùng các người cố gắng mà tính một lần..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Chấm dứt chuyện cũ

"Gì đó lâu năm nợ cũ ? Chẳng lẽ chúng ta còn có khác ân oán ?" Mặc cho khinh mai không hiểu nói , "Lâm Vũ , ta thừa nhận ta mời sát thủ từng giết người , nhưng đây cũng là bởi vì người thanh kiếm kia là một kiện hàng giả , nếu như người lúc đó đem hàng thật lấy ra , căn bản sẽ không có những chuyện này phát sinh!"

"Thật sao?" Lâm Vũ cười một tiếng , "Mặc cho nữ sĩ , cho nên ta sẽ dùng hàng giả lừa bịp Lâm Cảnh Hoán , đều là bởi vì một ít lâu năm nợ cũ."

Dứt lời , lại đem ánh mắt rơi vào Lâm Cảnh Hoán trên người , đạo: "Người có phải hay không muốn đem ta đây thanh kiếm thu vào tay sau đó , lại tìm cơ hội mang đến trăm thảo trừ căn ? Năm đó chuyện , liền lại cũng không người nào biết là người làm ?"

"Người... Người là làm sao biết năm đó chuyện ?" Lâm Cảnh Hoán con người đột nhiên rụt lại.

"Ha ha." Lâm Vũ lần nữa cười lạnh nói , "Làm sao biết ? Đương nhiên là gia gia tại trong di thư nói cho ta biết! Người thật coi lão nhân gia ông ta không biết người làm những chuyện kia ?"

"Phụ mẫu ta bệnh tang tay người , người chẳng lẽ cũng không cần cho ta một câu trả lời thỏa đáng!"

Gì đó ? !

Lâm Vân Phi cùng mặc cho khinh mai đồng thời sùng sốt , đặc biệt là mặc cho khinh mai , Lâm Vũ cha mẹ sự tình , nàng giống vậy biết rõ , năm đó tất cả mọi người , bao gồm cảnh sát đều phán định là cùng nhau ngoài ý muốn.

Có thể đến bây giờ , vạn vạn không nghĩ đến , hết thảy các thứ này đúng là Lâm Cảnh Hoán tại phía sau màn một tay bày ra!

Không trách Lâm Vũ sẽ theo hoa hạ một mực đuổi kịp nước Mỹ.

Loại sự tình này , phòng chừng đổi thành ai cũng đồng dạng!

"Được rồi , nói chuyện cũ đến đây kết thúc." Lâm Vũ nhàn nhạt nói , "Vốn là ta còn muốn tuân theo gia gia ước nguyện , lưu người một cái mạng , nhưng người ngăn vạn lần không nên sẽ đối tư ngữ hạ thủ!"

"Lâm Cảnh Hoán , ta sẽ để người chết , nhưng sẽ không để cho người dễ dàng như vậy mà chết!"

Hồ!

Lâm Vũ cầm kiếm mà lên, giờ trường kiếm lên liền thuận thế chém xuống.

"Lâm Vũ , người không thể... A ! ! !"

"Một kiếm này , là ta thay gia gia lão nhân gia ông ta trả lại cho người cái này đứa trẻ chẳng ra gì!" Lâm Vũ một kiếm đưa hẳn cánh tay trái cắt đứt xuống.

Hưu!

Lại một đạo kiếm quang đánh úp về phía Lâm Cảnh Hoán hai đầu gối.

"Một kiếm này , là thay ta cha mẹ trả lại cho người!"

"A!" Như giết heo kêu thảm thiết lần nữa truyền tới , bị chặt xuống bốn chân Lâm Cảnh Hoán , vậy mà còn chưa ngất đi đi qua , run rẩy đôi môi , cầu

khán nói: "Lâm Vũ, giết ta, cầu ngươi giết ta!"

Lâm Cảnh Hoán sợ chết, rất sợ chết, nhưng lúc này hấn, cũng rất hối hận tại sao mình còn sống!

Này là lần đầu tiên cảm thấy, tử vong, thật ra thì có lúc so với còn sống hạnh phúc hơn.

Mặc cho khinh mai cùng Lâm Vân Phi đã sớm ôm ở một đoàn, nơm nớp lo sợ rúc lại một góc, không dám lộn xộn, cũng không dám báo động, bởi vì bọn họ sợ, nếu như một khi báo động, Lâm Vũ tuyệt đối có năng lực tại cảnh sát tới trước đem hai mẹ con bọn họ toàn bộ giết chết!

Nghe Lâm Cảnh Hoán cầu khẩn, Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn mặc cho khinh mai hai mẹ con bọn nàng, đạo: "Yên tâm, oan có đầu nợ có chủ, ta sẽ không bởi vì năm đó sự tình đối với các ngươi thế nào..."

Ngay tại mẹ con các nàng muốn thở phào một cái thời điểm, Lâm Vũ đột nhiên thoại phong nhất chuyển: "Thế nhưng, mời Satan tổ chức chuyện này, các ngươi cũng là đồng lõa! Nói đi, số nợ này làm sao tới tính?"

"Lâm Vũ, ngươi đừng giết ta, đừng giết ta..." Lâm Vân Phi run giọng nói, "Ta có thể cho ngươi tiền, ngươi muốn bao nhiêu, chỉ cần một câu nói của ngươi!"

"Tiền? Ta không cần!" Lâm Vũ lạnh nhạt nói, "Các ngươi cho là ta sẽ thiếu tiền?"

"Vây... Vây..."

"Đừng này a đó!" Lâm Vũ lần nữa hơi lờm bọn hấn, suy tư nửa ngày, đạo: "Được rồi, chuyện này cùng các ngươi thật ra thì cũng không có quan hệ quá lớn, ta bây giờ tựa hồ cũng không có cái gì yêu cầu, chuyện này cứ như vậy đi, về sau chúng ta, nước giếng không phạm nước sông!"

Dứt lời liền đứng dậy tới liền Lâm Cảnh Hoán trước người, tại hấn kinh khủng trong ánh mắt, trường kiếm nhẹ nhàng rạch một cái, xẹt qua hấn cổ họng, đưa hấn hoàn toàn đưa cách cái thế giới này.

"Hô!"

Lúc này mới dài ra một ngụm trọc khí.

Mặc dù không công nhận bọn họ là thân nhân mình, chung quy tồn tại trực tiếp liên hệ máu mủ.

Huyết, chung quy nông vụ thủy.

Có một số việc thật không tốt như thế xử lý.

Hiện tại Lâm Cảnh Hoán đã chết, chuyện này cũng coi như có một cái kết.

"Các ngươi đừng nghĩ trả thù, cũng đừng nghĩ lấy báo động, chuyện này nếu như có cảnh sát tìm tới ta, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi! Càng đừng suy nghĩ báo động sau lập tức trốn, ta có thể tìm tới các ngươi một lần, liền tuyệt đối có thể tìm được ngươi lần thứ hai! Được rồi, giải quyết tốt làm việc liền giao cho các ngươi." Lâm Vũ bỏ lại những lời này, liền trực tiếp biến mất ở mặc cho khinh mai cùng Lâm Vân Phi trong tầm mắt.

Là thực sự biến mất, không có dấu hiệu nào biến mất!

Hai mẹ con trở mắt nhìn nhau.

Yên lặng hồi lâu, Lâm Vân Phi mới run rẩy đôi môi: "Mẹ, chúng ta nên làm cái gì? Chẳng lẽ cứ như vậy bỏ qua cho Lâm Vũ?"

"Còn có thể làm sao? Đây là phụ thân ngươi phát điên làm được một ít chuyện, hoàn hảo là đụng phải Lâm Vũ, nếu đúng như là người khác, chúng ta hôm nay cũng thấy Diêm Vương đi rồi." Mặc cho khinh mai than thở, "Lâm Vũ bản sự, đã không phải là ngươi ta có thể tưởng tượng, này hư không tiêu thất năng lực, ngươi có thể đối với hấn như thế nào đây?"

Lâm Vân Phi yên lặng, rất không cam tâm, lại cũng không thể tránh được.

Ở giữa chênh lệch, thật sự quá xa.

"Chuyện này, coi như là hoa lên một cái dấu chấm tròn đi. Chúng ta đem nơi này quét dọn một chút, về sau cũng đừng nghĩ lấy tìm Lâm Vũ phiền toái, hấn căn bản cũng không phải là ngươi có thể đối phó, ta có thể chỉ có ngươi một thân nhân như vậy rồi, ngươi muốn có chuyện bất trắc, ngươi để cho ta sống thế nào?" Mặc cho khinh mai vô lực nói.

Hồi lâu, Lâm Vân Phi yên lặng gật đầu.

Đang ở bên ngoài biệt thự Lâm Vũ, lúc này khoe miệng lộ ra một tia không hiểu nụ cười, thi triển khinh công nhảy ra tường rào, đi tới Dương Tịch Nhược dùng xe địa phương, đẩy cửa xe ra ngồi vào ngồi kế bên tài xế.

Nội giây an toàn không nói gì, chỉ là trầm mặc nhìn đi vực bầu trời đêm.

Thần tình lộ ra có vài phần lạc tịch , cũng có mấy phần... Giải thoát.

Dương Tịch Nhược nghiêng đầu theo dõi hần hoi lâu , môi anh đào khẽ mở , đạo: "Lâm đại ca..."

"Về nhà."

Lâm Vũ nói tính cũng không cao , chỉ là bình thân nói hai chữ.

Hiện tại Lâm Vũ , chỉ muốn trở về thật tốt ngủ một giấc , có lẽ ngày mai sẽ là một cái mới tinh bắt đầu... Chân chính mới tinh bắt đầu.

Dương Tịch Nhược yên lặng gặt đầu , chạy xe...

Một đêm vô sự.

Hôm sau , biệt thự bên trong viện.

"Hãy A...!"

Theo Lâm Vũ quát lạnh một tiếng hạ xuống , một bộ Bát quái chương diễn luyện xong , trong đầu liền truyền đến tiểu Y thanh âm: "Chủ nhân lại một nỗi lòng sau , tâm cảnh được đến tầng lên , Bát quái chương cũng đúng kỳ hạn đạt tới cấp đại sư , khen thưởng 3000 truyền thừa điểm , lấy chủ nhân hiện tại tâm cảnh , có lẽ còn không muốn thời gian một năm , thì có thể làm cho Bát quái chương cùng người hoàn toàn phù hợp đây!"

Lâm Vũ đứng dưng một tiếng.

Phần thưởng này đối với chính mình mà nói hoàn toàn chính là có cũng được không có cũng được , ngược lại đem Bát quái chương tăng lên đến Đại sư cấp sau , dưới đất quyền đàn sinh hoạt , liền tuyên bố chính thức bắt đầu , trước kia một hồi tỷ thí , chẳng qua chỉ là Trận đấu giao hữu mà thôi.

Đương nhiên , còn có kiếp sống sát thủ , cũng phải chính thức bắt đầu.

"Tiểu Y , cảm ơn người một mực làm bạn với ta , nếu như không có người , ta thật không dám tưởng tượng sẽ có hiện tại sinh hoạt." Lâm Vũ trong lòng thì thầm.

"Chủ nhân người cũng đừng khách khí với ta rồi , giúp người từng bước một trở nên mạnh mẽ , là ta trách nhiệm , ta cũng không có yêu cầu khác , chỉ cần có thể tại về sau vĩnh viễn hầu ở chủ nhân bên người , liền đủ hài lòng."

"Thật buồn nôn."

"Chủ nhân người chán ghét..."

Lâm Vũ cười một tiếng , lấy điện thoại di động ra , mở ra Satan tổ chức cái kia nhuyển kiện: "Mấy ngày nay cũng không có tái sự , không bằng nhìn một chút có cái gì không sát thủ nhiệm vụ..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Tâm linh hệ dị năng giả

Lâm Vũ hiện tại sát thủ cấp bậc là đồng bài , có thể nhìn đến nhiệm vụ cũng chỉ có đồng bài nhiệm vụ , hoặc là một ít có thể để cho đồng bài sát thủ linh cao cấp nhiệm vụ.

Những thứ này đồng bài nhiệm vụ , trên màn ảnh điện thoại di động biểu hiện , có rậm rạp chằng chịt mấy chục trang , toàn các nơi trên thế giới đều có.

Nước Mỹ , New York.

Lâm Vũ điểm vài cái , đem phạm vi thu nhỏ lại sau đó , chỉ còn lại mười mấy đồng bài nhiệm vụ , địa điểm đều là New York thành phố hoặc là New York thành phố phụ cận , cứ như vậy cũng sẽ không trễ nãi thời gian rồi.

Đồng bài nhiệm vụ ám sát đối tượng , nhưng thật ra là đứng đầu phức tạp , có một ít là người bình thường , cũng có một chút phú hào hoặc là quan chức , đương nhiên cũng có tu vi thật cao , nhưng cao nhất cũng sẽ không vượt qua tương đương với luyện tinh hóa đệ ngũ trọng tu vi.

"Nào đó một cái phú hào , một phạm nhân , không có tính khiêu chiến , liền như vậy."

"Nào đó một cái quan chức , liền như vậy!"

Đồng bài nhiệm vụ muốn vốn cũng không có không thể thỏa mãn Lâm Vũ yêu cầu.

Sát thủ cấp bậc , chia làm đồng bài , ngân bài cùng kim bài cùng từ thần cấp ba cái , nhiệm vụ giống vậy tồn tại đồng bài , ngân bài , kim bài cùng từ thần cấp bốn đẳng cấp , trên căn bản chính là từng cái đối ứng , đồng bài sát thủ chỉ có thể lĩnh đồng bài nhiệm vụ , này suy ra.

Trừ phi là có một ít nhiệm vụ đặc thù , hạ xuống hoặc là tăng cao lĩnh yêu cầu.

Dưới bình thường tình huống , một cái nhiệm vụ chỉ có thể bị một sát thủ lĩnh , những sát thủ khác muốn lĩnh , cũng chỉ có chờ tên sát thủ này buông tha nhiệm vụ hoặc ám sát thất bại , đương nhiên Satan trụ sở chính điều chỉnh nhiệm vụ lĩnh yêu cầu.

Nếu như sát thủ muốn thăng cấp , cũng không phải là án thực lực đến , mà là cái nhiệm vụ thành tích tới phán định , nếu Lâm Vũ bây giờ là đồng bài sát thủ , chỉ cần hoàn thành mười cái đồng bài nhiệm vụ , thì có tư cách khiêu chiến một cái ngân bài nhiệm vụ , một khi cái kia khiêu chiến nhiệm vụ hoàn thành , liền có thể lên tới ngân bài.

Mà ngân bài lên tới kim bài , lại cần hoàn thành một trăm ngân bài nhiệm vụ , mới có tư cách khiêu chiến kim bài nhiệm vụ , cũng chưa xong tỉ lệ thành công yêu cầu.

Về phần từ thần cấp , phía chính phủ lại không có bất kỳ giới thiệu , hiển nhiên là không muốn để cho sở hữu sát thủ biết rõ , dưới mắt không đề cập tới cũng được.

"Không có cách nào chỉ có thể nhanh lên một chút thăng cấp." Lâm Vũ ở nơi này mười mấy cái trong nhiệm vụ , tiện tay chọn lựa một cái.

Mười cái đồng bài nhiệm vụ mà thôi , coi như ba ngày hoàn thành một cái , thời gian một tháng cũng liền không sai biệt lắm.

"Lâm đại ca , ăn cơm " Dương Tịch Nhượng bung một ít bánh bao bánh tiêu đi tới Lâm Vũ đối diện ngồi xuống , chào hỏi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo: "Cám ơn."

"Lâm đại ca ngại chính là khách khí như vậy , nhanh lên một chút ăn đi." Dương Tịch Nhượng tự nhiên cười nói.

Từ lúc ngày hôm qua sau khi trở lại , nàng cũng cảm giác được Lâm Vũ cả người đều buông lỏng rất nhiều , từ từ , nàng cũng ở trước mặt hắn cười mở.

Ngay sau đó đem trên tay một bàn bữa ăn sáng đưa tới Lâm Vũ trước mặt , những thứ này bữa ăn sáng cũng không phải là nàng ra ngoài mua , mà là một buổi sáng sớm lên tự mình làm , mùi vị so với bên ngoài đồ ăn ngon hơn nhiều.

Mặc dù tiếp xúc còn không lâu , nhưng Lâm Vũ đã có một loại cảm giác , chính là long tổ phái nàng tới phối hợp chính mình hành động , xác thực chọn đúng người.

"Ừ , thật là thơm." Lâm Vũ đại khẩu mà ăn , vẫn không quên khen mấy câu.

Để cho Dương Tịch Nhượng trong lòng như cùng ăn rồi mặt giống như , chống giữ cảm , nhìn không chớp mắt chính đang ăn điểm tâm Lâm Vũ.

"Tịch như , cái này vòng tay chứa đồ cho ngại." Lâm Vũ ăn điểm tâm xong sau , trực tiếp xuất ra một cái vòng tay chứa đồ đưa tới Dương Tịch Nhượng trước mặt , lại vui đầu ăn điểm tâm.

Về sau tự mình ở nước Mỹ hành động không thiếu được nàng hiệp trợ , cho nàng một cái vòng tay chứa đồ , rất nhiều chuyện cần phải rất thuận tiện nhiều , lại nói này vòng tay chứa đồ cũng không phải là Lâm Vũ không chịu trách nhiệm nổi.

Cũng không cần đi không gian truyền thừa trung hối đoái , hiện tại nhưng là có một đám Võ Đang nữ đệ tử trong bóng tối bảo vệ Diệp Tầm Lan các nàng , muốn vòng tay chứa đồ , tùy tiện để cho một cái đệ tử Võ Đang cầm lấy linh thạch , đi Võ Đang trong bí cảnh đi mua là được.

"Giờ đó ? ! Vòng tay chứa đồ ? !" Dương Tịch Nhượng rõ ràng sùng sốt một chút.

Vật này cũng có thể có ?

"Đừng quên , ta là Không Gian Hệ Dị Năng người , vòng tay chứa đồ với ta mà nói không coi vào đâu , thu cất đi , nhỏ máu nhận chủ liền có thể dùng." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Dương Tịch Nhượng suy nghĩ một chút cũng đứng , đối phương là một cái Không Gian Hệ Dị Năng người , có loại vật này cũng không phải rất khó lý giải chuyện , vì vậy liền đón nhận Lâm Vũ hảo ý , cũng không có lập tức liền nhỏ máu nhận chủ , mà là trực tiếp đeo vào chính mình trên cổ tay ngọc , không ngừng vuốt vuốt.

"Đúng rồi tịch như , bởi vì ta tới tương đối gấp , người tài liệu cũng không có nhìn kỹ , chỉ biết người là tâm linh hệ dị năng giả , không biết cụ thể có một ít gì dạng năng lực ?" Lâm Vũ đột nhiên nghĩ tới chuyện này.

Cái này trợ thủ đi theo mình cũng có rất nhiều ngày rồi , thậm chí ngay cả đối phương năng lực cũng không biết.

Chính hẳn một cấp trên , tựa hồ có hơi không xứng chức.

"Ta nắm giữ chính là một ít không chế lòng người năng lực , giống như thôi miên tới tra hỏi , còn có chính là đọc tâm thuật loại hình , bất quá cấp bậc cũng không cao , tối đa cũng chỉ có thể tra hỏi so với người bình thường hơi chút lợi hại một chút người , nếu như đụng phải tu vi cao , giống như long tổ thành viên chính thức liền không có cách nào , trừ phi có người hỗ trợ đánh nát xui đối phương hoặc dùng những phương pháp khác để cho đối phương tâm lý không có kháng cự." Dương Tịch Nhược giải thích.

"Rất không tồi năng lực a!" Lâm Vũ có chút ngoài ý muốn nói , "Tịch như , nếu như ta giúp người đánh nát xui đối phương , có phải hay không đối phương tu vi cao hơn nữa , người cũng có thể thành công thi triển đọc tâm thuật ?"

Loại năng lực này , cùng mình hợp tác , nhất định chính là tuyệt phối trung tuyệt phối!

"Cũng không phải là không có hạn chế , giống như Thích tổ trưởng mạnh như vậy người , coi như đánh nát xui đối phương , ta đọc tâm thuật tỷ lệ thành công cũng không đến năm phần mười , tu vi so với Thích tổ trưởng thấp , bình thường sẽ không có vấn đề , chờ sau này năng lực ta cao , có lẽ cái này hạn chế còn có thể phóng khoáng." Dương Tịch Nhược đạo.

Lâm Vũ gật đầu một cái , Thích Chính Minh tu vi cũng không tính cao , cũng thì tương đương với luyện khí hóa đệ tứ trọng mà thôi.

Coi như đối phương tâm lý không có kháng cự , Dương Tịch Nhược cũng không đến năm phần mười , nói rõ năng tâm linh dị năng còn không tính cao , nhiều nhất coi như là ban đầu Trung cấp mà thôi.

Nhưng đối với trước mắt Lâm Vũ mà nói , đã hoàn toàn đủ dùng rồi.

"Chủ nhân , truyền thừa trong hệ thống có đề cao dị năng tu luyện hiệu suất đan dược , người có lẽ có thể hỏi đòi một ít cho nàng dùng , có nàng hỗ trợ người muốn bớt chuyện rất nhiều." Tiểu Y đề nghị , "Phải biết ta sư hèn , là muốn trước giết chết đối phương , hơn nữa muốn ở đối phương tử vong không cao hơn ba ngày , tồn tại không nhỏ hạn chế."

Rất nhiều lúc , người sống so với người chết giá trị cao hơn!

"Còn có loại đan dược này ?" Lâm Vũ cảm thấy ngoài ý muốn là một chuyện khác.

Người tu chân cùng luyện khí sĩ có rất nhiều chỗ giống nhau , thậm chí tiểu Y đều gọi chung này người tu tiên , vì vậy tuyệt đại đa số vật phẩm cùng pháp bảo có thể thông dụng , tu luyện cũng là cùng một loại năng lượng , từ chính thể mà nói thành cùng một cái hệ thống đều không có quan hệ.

Có thể dị năng giả tu luyện năng lượng , là một loại tương đối năng lượng đặc thù , truyền thừa hệ thống liên thánh y đều chỉ công nhận tài liệu , làm sao có thể cung cấp loại này đan dược ?

"Chủ nhân , thật ra thì dị năng giả tu luyện năng lượng , là bởi vì hoàn cảnh biến hóa , linh khí biến dị tạo thành một loại năng lượng , biến dị phương hướng bất đồng , năng lượng công hiệu cũng bất đồng , mặc dù không có linh khí như vậy vạn năng , nhưng căn nguyên vẫn là linh khí , tựa giống với là thái cực sinh lưỡng nghi , lưỡng nghi sinh Tứ Tượng đạo lý giống nhau , đồng thời cũng so với linh khí dễ dàng hơn để cho thức tỉnh dị năng người hấp thu tu luyện." Tiểu Y giải đáp nói.

"Ngay cả tây phương huyết thống cũng không có hạn chế , thậm chí tây phương huyết thống so với đông phương huyết thống dễ dàng hơn thức tỉnh dị năng."

Lâm Vũ khẽ gật đầu , hấp thu linh khí tu luyện , chỉ có đông phương huyết thống mới được , tây phương căn bản không có người tu tiên cùng cổ võ giả , ngược lại tây phương dị năng giả so với đông phương càng nhiều , trải qua tiểu Y vừa nói như thế , cái này ngược lại cũng không khó hiểu.

Ngay sau đó điều khai hỏi đòi trang bìa , sàng lọc chọn lựa liên quan tới dị năng giả đan dược và vật phẩm , nhất thời để cho Lâm Vũ giật mình...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 272: Giả mạo viết vòng mắt

Cũng không phải là liên quan tới dị năng giả vật phẩm thiếu cũng không phải liên quan tới dị năng giả vật phẩm cấp thấp , ngược lại những vật phẩm này chủng loại đa dạng!

Làm người nhìn hoa cả mắt.

Liên lấy người tu tiên đan dược mà nói , người tu tiên tu luyện đều là linh khí , cho nên tầng cao tu vi đan dược đều là thông dụng , đương nhiên cũng có một chút đơn hệ đan dược , như lửa linh đan , để cho tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp người ăn vào , hiệu quả tuyệt đối muốn so với giống như Linh Nguyên Đan tốt hơn không ít.

Nhưng loại này đan dược chung quy tại số ít , phần lớn dưới tình huống , đều là trực tiếp dùng Linh Nguyên Đan tu luyện , chung quy loại đan dược này dễ dàng mua được , mặc dù hiệu quả so với đơn hệ đan dược thấp hơn hai, ba phần mười , thế nhưng bán chạy a!

Luyện Đan Sư sẽ chọn luyện chế thông dụng vẫn là đơn hệ , chỉ cần là người bình thường cũng có thể đoán được.

Dị năng giả tu luyện dùng đan dược lại hoàn toàn bất đồng , tất cả đều là đơn hệ đan dược , cụ thể có bao nhiêu hệ dị năng , Lâm Vũ cũng không biết , nhưng tuyệt đối sẽ không thiếu đi nơi nào , cho nên dị năng giả đan dược chủng loại đa dạng , giống vậy pháp bảo loại hình sự vật cũng không thể thông dụng , đưa đến liếc mắt nhìn qua , so với người tu tiên hệ thống muốn bằng đại hơn nhiều!

Phải nói hỗn loạn rất nhiều.

"Tiểu Y , giúp ta sàng lọc một hồi tịch như trước mắt dùng đến đan dược và pháp bảo." Lâm Vũ thu hồi suy nghĩ , tiếp tục làm chính sự.

"Chủ nhân , dị năng giả dùng vật phẩm không thể xưng là pháp bảo , liền như vậy , tạm thời xưng là pháp bảo đi , dưới mắt thích hợp tịch như tỷ đan dược chính là cái này , còn có món pháp bảo này , tuyệt đối có thể để cho nàng sử dụng một đoạn thời gian rất dài!" Tiểu Y vừa nói , sẽ để cho Lâm Vũ trước mặt màn sáng biến đổi.

Phía trên hiện lên một chai đan dược , tên cũng bình thường: Tâm linh hệ cấp một tu luyện đan dược , công hiệu cùng Linh Nguyên Đan không sai biệt lắm , một viên có thể bù đắp được tâm linh hệ dị năng giả ba năm khổ tu , giá cả nhưng phải tiện nghi rất nhiều , cũng liền năm trăm ngàn truyền thừa điểm mà thôi.

Trừ lần đó ra còn có một bộ kính sát trùng.

Tâm linh mắt , tương đương với người tu tiên Hoàng phẩm linh khí , đối với tâm linh hệ dị năng giả hữu hiệu.

Kiến thức cơ bản công hiệu: Có thể tăng lên tâm linh hệ dị năng giả kỹ năng ba thành tỷ lệ thành công , tiết kiệm tự thân năng lượng tiêu hao ba thành , cũng có thể tăng lên đeo người nhìn rõ năng lực cùng năng lực phản ứng.

Phụ gia công hiệu: Biến ảo , đeo người nhận chủ sau , có thể tự đi điều chỉnh con mắt nhan sắc , dạng thức chờ một chút

Đặc thù công hiệu: Biến hoa ảo thuật , yêu cầu tâm linh hệ dị năng giả chủ động phát động , khả thi triển lần luyện khí hóa đệ nhất trọng người tu hành thi triển ảo thuật , đẩy năng lượng dưới tình huống khả thi triển lần ba lần , tự động hồi phục yêu cầu sáu canh giờ , cũng có thể dùng tâm linh hệ dị năng giả trong cơ thể năng lượng vì đó bổ sung.

Hồi đoái yêu cầu: Tám trăm vạn truyền thừa điểm , nhỏ máu nhận chủ liền có thể sử dụng.

Đây đúng là tương đối dùng thích hợp vật phẩm rồi , tổng cộng cộng lại cũng liền chín trăm vạn truyền thừa điểm , tương đương với 9000 viên linh thạch hạ phẩm , so với người tu tiên giống như đan dược và pháp bảo phải tiện nghi hơn mười bội phần , thậm chí còn có một cái chủ động hình kỹ năng!

"Chủ nhân , còn có một chút , chính là dị năng giả sử dụng pháp bảo , coi như món pháp bảo này tồn tại linh khí cấp bậc , cũng không cần giống như người tu tiên như vậy nhất định phải đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới , tịch như tỷ hiện tại liền có thể phát huy ra cấp mắt kiếng này toàn bộ công hiệu." Tiểu Y lần nữa nhắc nhở nói.

"Đương nhiên cũng có chỗ xấu , chính là người tu tiên pháp bảo , tặng phúc đều không phải là cố định giá trị , bình thường đều là căn cứ chủ nhân tu vi tới xác định , nhưng cái này biến hoa ảo cảnh đặc hiệu , luyện tinh hóa đệ nhất trọng cùng đứng đầu dị năng giả , phát huy được uy lực cũng không có khác biệt!"

Lâm Vũ lần nữa gật đầu , một điểm này ngược lại lần đầu tiên nghe nói.

Người tu tiên pháp bảo mình là biết rõ , nếu cái này biến hoa ảo cảnh là một thanh phi kiếm đặc hiệu , thông qua người tu tiên thi triển ra , bất đồng tu là người tu tiên , thi triển ra uy lực đều không toàn bộ giống nhau.

Nhưng dị năng giả pháp bảo , kỹ năng uy lực nhưng là hoàn toàn cố định , cùng chủ nhân tu vi không có quan hệ gì.

Đương nhiên còn có một cái phân biệt , chính là nếu cấp mắt kiếng này là người tu tiên pháp bảo , chỉ cần là người tu tiên liền có thể thi triển cái này biến hoa ảo cảnh , nhưng đây là tâm linh hệ dị năng giả pháp bảo , chỉ có tâm linh hệ dị năng giả tài năng thi triển.

Nếu hiện tại cho Thích Chính Minh sử dụng, liền cùng một bộ bình thường kính sát trùng không sai biệt lắm.

"Hỏi đỏi đi." Lâm Vũ lựa chọn hỏi đỏi.

Hiện tại cũng lười suy nghĩ tiếp cái khác khác biệt, chung quy hệ thống không giống nhau, khác biệt khẳng định không chỉ một chút như vậy.

"Tịch như, đây là tâm linh hệ dị năng giả tu luyện đan dược, cặp mắt kiếng này là một kiện tâm linh dị năng giả sử dụng pháp bảo, người nhỏ máu nhận chủ sau đó thì có biết rõ hần công hiệu." Lâm Vũ đem hỏi đỏi đi ra đan dược và tâm linh mắt đưa tới Dương Tịch Nhược trên tay.

"Người còn có vật này?" Dương Tịch Nhược kinh ngạc nói.

Loại này đồ vật năng cũng tiếp xúc qua, long tổ giống vậy có dị năng người tu luyện đan dược, bất quá không có tâm linh hệ, dị năng giả đặc biệt trang bị long tổ giống vậy dùng, đương nhiên giống vậy không có tâm linh hệ trang bị.

Chung quy tâm linh hệ dị năng giả thật sự quá ít.

Nàng kinh ngạc không phải những vật liệu này, mà là Lâm Vũ vậy mà sẽ có tâm linh hệ dị năng giả đan dược và trang bị.

"Người nhận chủ nhìn một chút có thích hay không." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ừ, người giúp ta ghim một châm." Dương Tịch Nhược cao hứng vờn ngọc thủ.

Lâm Vũ cười một tiếng, theo không gian truyền thừa trung xuất ra âm dương châm châm hộp, rút ra một cây ngân hàng, tại nàng trên ngón tay ngọc nhẹ nhàng một ghim.

Dương Tịch Nhược phân biệt đem máu tươi nhỏ tại vòng tay chứa đồ cùng kính sát trùng lên, đưa ngón tay đặt ở trong miệng hút một hồi, sau đó liền tâm niệm vừa động, mắt kính hóa thành hai đạo bạch quang tiến vào nàng mi mắt, nhất thời để cho nàng kia như thu thủy to bằng ánh mắt trở nên càng thêm thủy uông uông.

"Thật thần kỳ kính sát trùng, ta mang vậy mà không có chút nào cảm giác." Dương Tịch Nhược kinh ngạc nói, ngay sau đó lại lộ ra không tưởng tượng nổi thần sắc, "Chuyện này... Cặp mắt kiếng này cũng rất lợi hại!"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Người đưa người mắt mắt biến ảo một hồi thử một chút."

Dương Tịch Nhược gật đầu liên tục, ánh mắt sau đó một khắc liền phát sinh biến hóa, mà Lâm Vũ lại bị nàng hiện tại con người cho làm bối rối.

Lúc này Dương Tịch Nhược, ánh mắt của nàng biến thành màu đỏ, này cũng không có gì, chủ yếu nhất là ba người kia Câu Ngọc... Đây, đây không phải là viết vòng mắt sao!

Mặc dù là giả mạo, nhưng cái này tâm linh mắt một ít đặc hiệu, đề cao nhìn rõ năng lực cùng năng lực phản ứng, cùng với cái kia ảo thuật kỹ năng, cùng viết vòng mắt một ít năng lực, thật là có như vậy mấy phần giống nhau!

"Lâm đại ca, người thấy thế nào?" Dương Tịch Nhược hé miệng cười nói.

"Ừ, không tệ, rất tốt! Nếu là ngày nào có ai nói người mang theo viết vòng mắt đẹp đề đôi mắt, người liền có thể trực tiếp phát động ảo thuật hù chết đối phương!" Lâm Vũ khẽ cười nói, "Lâm cũng muốn làm ép một cái như vậy mắt kiếng, đáng tiếc ta không phải dị năng giả, loại mắt kính này đối với ta căn bản không dùng."

Thật ra thì liền biến ảo ánh mắt cũng không được.

Người tu tiên ngược lại cũng có phương diện này pháp bảo, thế nhưng không có luyện khí hóa thần cảnh giới, hiện tại hỏi đỏi đi ra giống vậy chỉ có thể làm làm một phó bình thường mắt kính, ngược lại là có thể bị động tăng lên một ít sức quan sát cùng động tĩnh thị lực.

Nhưng Lâm Vũ bây giờ còn không nghĩ quá mức lệ thuộc vào ngoại vật mang đến năng lực.

"Được rồi, trước tiên đem người viết vòng mắt thu hồi, ta mới vừa nhận một sát thủ nhiệm vụ, nhiệm vụ thời hạn là ba ngày, hôm nay người trước hết theo ta qua bên kia nhìn một chút..."

Chương 273: Sát thủ nhiệm vụ

Phổ Wall.

Đây là một cái nổi tiếng ở toàn thế giới đường phố , trình độ sảm uất liền không cần nói nhiều , nơi này cơ hồ hội tụ toàn thế giới đại danh đỉnh đỉnh buôn bán cự đầu , đồng thời cũng không có thiếu buôn bán cường đạo , Erik chính là phổ Wall một cái làm người nghe tin đã sợ mất mật buôn bán cường đạo.

Mặc dù hắn không phải chân chính đi cướp bóc , nhưng ở rất nhiều người trong mắt , Erik so với cái kia cướp bóc cường đạo , còn muốn đáng ghét vô số lần!

Bao nhiêu công ty bởi vì hắn âm thầm thao tác mà tuyên cáo phá sản ?

Được bao nhiêu muốn nằm mộng cũng nhớ lấy hắn trên cổ đầu người ?

Có thể Erik lại sống cho thật tốt , không phải là bởi vì thực lực của hắn cường mà là bởi vì hắn tồn tại toàn thế giới cao cấp nhất hộ vệ , Satan tổ chức đồng bài cùng ngăn bài nhiệm vụ , còn không đột phá những người hộ vệ này phòng vệ.

Nhưng hắn thực lực bản thân lại không đạt tới kim bài nhiệm vụ yêu cầu.

Vì vậy cứ việc có không ít người muốn lấy tính mệnh của hắn , nhưng hắn vẫn sinh hoạt rất dễ chịu.

Ban đêm.

Phổ Wall nơi nào đó bên trong phòng ngủ.

Bận rộn một ngày Erik , chính nhân nhả nằm ở trên giường , hưởng thụ hấp dẫn nữ dịch vụ thư ký , nhìn cái này mới tới nữ bí thư , trên mặt hắn nụ cười cũng càng thêm dày đặc.

Nửa giờ sau.

"A!" Bụi Lý Mạn toàn thân run sợ một hồi , hạ thể phún ra ngoài , tiến vào nữ bí thư trong cơ thể.

Erik nhất thời cảm thấy toàn thân một trận thoải mái , trong bụng thầm khen người bí thư này kỹ thuật , so với trước kia cái kia lợi hại hơn!

Nhưng mà , nam nhân vào lúc này , tính cảnh giác giống như là yếu nhất...

Huru!

Kiểm quang lóe lên một cái rồi biến mất , Erik trong mắt tràn đầy kinh khủng , đây là đối với tử vong sợ hãi , thân thể cứng ở trên giường cũng không nhúc nhích , cái kia nữ bí thư chỉ cảm thấy một trận bóng người né qua , còn tưởng rằng là ảo giác.

Cũng không đến ba giây , liền phát hiện Erik nơi cổ họng xuất hiện một đạo huyết tuyến.

Ngay sau đó , một cái đầu lâu lăn xuống.

"A... !" Một tiếng thét chói tai tiếng nhất thời vang dội toàn bộ tòa nhà.

Sau một khắc , ngoài cửa hộ vệ phá cửa mà vào , có thể nhìn đến cảnh tượng trước mắt , giống vậy sợ ngây người...

"Là bị sắc bén đao kiếm phá vỡ cổ họng , ga trải giường chỉ là bị hoa rách một chút , hiển nhiên lực đạo cũng không nặng , như thế sắc bén đao kiếm , quả thật hiếm thấy." Một người da đen hộ vệ kiểm tra hiện trường , cho ra một kết luận như vậy.

"Điều này sao có thể ? Chúng ta liền giữ ở ngoài cửa , phòng ngủ này chỉ có một gian cửa sổ , phía bên ngoài cửa sổ kim loại hàng rào phòng vệ không có khiêu động qua vết tích , hung thủ là như thế đi vào ?" Một người hộ vệ khác trầm ngâm nói.

Bọn họ đều là kinh nghiệm phong phú hộ vệ , thực lực cũng cực kỳ cường悍 , lần này , tuyệt đối là bọn họ hộ vệ trong kiếp sống lần đầu tiên gặp được quỷ dị như vậy hiện tượng.

"Chẳng lẽ là..." Hai người đồng thời nhìn về rúc lại góc tường , nom nớp lo sợ nữ bí thư.

"Không , không phải ta , có quý , mới vừa rồi có ma!" Nữ bí thư hoảng sợ hô , "Là thực sự có quý , ta... Ta chỉ biết nhìn đến bóng người chột lóe , lão bản liền... Liền bị giết..."

Hai cái hộ vệ cũng không quá tin tưởng là cái này nữ bí thư hạ thủ , nếu quả thật là nàng hạ thủ , hung khí chắc còn ở bên trong căn phòng , căn phòng

này mới vừa rồi đều đã kiểm tra cẩn thận qua , cũng không có phát hiện công cụ gây án vết tích.

Đối phương giống như sẽ mặc tường thuật hoặc là Ân Thân Thuật , giết người trong vô hình.

Nhưng dưới mắt , hai cái hộ vệ cũng không có cách nào , không thể làm gì khác hơn là tạm thời đem nữ bí thư cho khống chế được , chuyện còn lại , chỉ có thể để cho cấp trên tới định đoạt rồi.

Không để ý tới Erik bên này hậu sự sẽ xử lý như thế nào , hung thủ Lâm Vũ một cái thuận di xuất hiện ở một quán rượu bên trong căn phòng , đây là hẳn trước đó đã mở tốt căn phòng , rồi Erik căn phòng khoảng cách thẳng tắp cũng liền xa bảy tám trượng.

Cứ như vậy , cũng sẽ không có bất kỳ người nổi lên lòng nghi ngờ.

Chỉ bất quá...

Lâm Vũ cúi đầu xuống , cảm thụ chính mình phát cao hạ thân , lắc đầu cười khổ nói: "Huynh đệ , này không có cách nào , ta làm sao biết sẽ đụng phải loại chuyện đó , hiện tại Lan tỷ cùng tư nữ lại không tại người một bên , chỉ có thể ủy khuất người một chút."

Mới vừa rồi Lâm Vũ một mực ở không gian truyền thừa bên trong chờ đợi thời cơ , cho nên đối với đi Erik nhất cử nhất động rõ như lòng bàn tay , giống như nhìn một bộ nhi đồng không thích hợp điện ảnh , huynh đệ mình nếu là không có điểm phản ứng , đó mới là cái chuyện lạ!

Bất quá cái kia nữ bí thư thật đúng là khá tốt , kỹ thuật tựa hồ cũng lợi hại... Ho khan một cái!

"Lâm đại ca , nhiệm vụ hoàn thành sao?" Dương Tịch Nhược chính ở trong phòng xem TV , thấy trong căn phòng đột nhiên thêm một người , cũng không có cảm thấy kinh ngạc , mà là trực tiếp hỏi nổi lên chính sự.

"Ho khan một cái!" Lâm Vũ làm ho hai tiếng , đạo: "Hoàn thành."

Vừa nói liền lấy điện thoại di động ra , mở ra chính mình nhiệm vụ trước mặt , điểm đưa ra nút ấn.

Chờ Satan tổ chức khảo hạch sau , sẽ có tương ứng tiền thuê vào tài khoản rồi , mà cái này khảo hạch phương pháp cũng đơn giản , chính là chỉ cần xác nhận Erik là tại nhiệm vụ thời hạn bên trong tử vong là được.

Bất kể là ai giết , cho dù là bệnh chết , cũng sẽ phán định lĩnh nhiệm vụ này sát thủ hoàn thành nhiệm vụ.

"Được rồi , chúng ta trở về đi." Lâm Vũ đưa ra nhiệm vụ sau , thấy nhiệm vụ vẫn còn khảo hạch trung , liền dẫn Dương Tịch Nhược liền mang theo rồi đi quán rượu.

Vốn còn muốn lĩnh cái nhiệm vụ kế tiếp , có thể nhiệm vụ vẫn còn khảo hạch trung , tựa đại biểu lấy chưa có hoàn toàn hoàn thành , cần phải chờ khảo hạch sau khi thông qua tài năng lãnh tiếp một cái , không nghĩ đến còn có loại này hạn chế Lâm Vũ , tại không thể làm gì đồng thời , cũng lười đi so đo nhiều như vậy.

Đã là nửa đêm , hai người sóng vai đi ở đèn rực rỡ lóe lên New York trên đường phố.

Không có lái xe , Lâm Vũ nghĩ ra được đi một chút , Dương Tịch Nhược dĩ nhiên là phụng bồi hẳn , hai người không nói gì , chỉ là chậm rãi đi ở đường phố này lên.

"Tịch như , người tới nơi này bao lâu ?" Lâm Vũ đột nhiên hỏi ra một cái đề cho Dương Tịch Nhược ngoài ý muốn vấn đề.

Mặc dù có chút ngoài ý muốn , nhưng Dương Tịch Nhược vẫn là đúng sự thật hồi đáp: "Đã ba năm rồi."

"Ba năm , vậy người không phải mười tám tuổi liền tới nơi này ? Không có trở về nhà ?"

Dương Tịch Nhược lắc đầu: "Ta là cô nhi , căn bản không biết rõ ta sinh ra gia ở nơi nào , cũng không biết phụ mẫu ta là ai , theo ta bắt đầu có trí nhớ , vẫn tại trong tổ chức sinh hoạt , là tổ chức nuôi dưỡng ta , cũng có thể nói tổ chức chính là ta gia."

Nàng nói tổ chức , rõ ràng là long tổ.

"Vậy người nhớ nhà sao?" Lâm Vũ nhân nhặt hỏi.

Dương Tịch Nhược nhẹ nhàng gạt đầu , thân ở xử lý , nếu như nói không nhớ nhà , coi như là lừa gạt quỷ cũng không có quỷ nguyện ý tin tưởng! Thế nhưng nghĩ thì nghĩ , mình còn có nhiệm vụ trên người , chỉ có hoàn thành nhiệm vụ sau , tài năng có thể trở về đến hoa hạ , trở lại chính mình cái nhà kia.

"Yên tâm đi , sớm muộn sẽ có một ngày như vậy , chờ ta nhiệm vụ hoàn thành , liền mang người về nhà." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Đây chỉ là một đơn giản không thể lại đơn giản hứa hẹn , nhưng ở Dương Tịch Nhược trong lòng lại có rất nặng phân lượng , thật ra thì , gia cái chữ này , tại tuyệt đại đa số hoa hạ người trong lòng , đều có rất nặng phân lượng.

Nghe lời này , Dương Tịch Nhược tự nhiên cười nói: "Ừ , ta tin tưởng người."

Hai người tiếp tục chậm rãi bước hành tẩu.

Trong lúc bất chợt , Lâm Vũ nhìn đến một đạo nhân ảnh , không khỏi mày kiếm giương lên , nói với Dương Tịch Nhược đạo: "Tịch như , mới vừa rồi kia đầu hẻm có một người , ta cuối cùng cảm giác người kia có cái gì không đúng , chúng ta nhanh lên một chút đuổi theo!"

Dương Tịch Nhược gật đầu liên tục , hai người đều không là người bình thường , lúc này thân hình chợt lóe , đuổi theo...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Đường môn người trong

New York trong một cái hẻm nhỏ.

Năm cái thân hình cao lớn người da trắng , chính đem một vị tuổi gần thất tuần bạch phát lão già vấy vào giữa , lão già là một bộ người đồng phương khuôn mặt , người mặc một bộ trung son trang , vóc người cũng không tính cao , đại khái liền khoảng 1m70.

Có thể gò lên huyết Thái dương , biểu hiện thực lực của hắn cũng không bình thường.

Luyện tinh hóa đệ bát trọng.

Nhưng mà , vây quanh hắn mấy cái người ngoại quốc , thực lực giống vậy tương đương với luyện tinh hóa đệ thất trọng , mặc dù so sánh lại lão già thấp , nhưng nhìn lão nhân sắc mặt tái nhợt , còn có khoe miệng đã vết máu khô khốc , đã bị thương không nhẹ.

"Đường , ngươi đã trốn không thoát , chúng ta khuyên ngươi tốt nhất đem đồ vật giao ra!" Trong đó một cái người da trắng dùng tiếng Anh nói.

"Hừ!" Họ Đường lão già lạnh rên một tiếng , "Lão phu cho dù chết , cũng sẽ không đem đồ vật giao ra , bất quá lão phu nếu là chết , các ngươi vĩnh viễn cũng đừng nghĩ biết rõ đồ vật ở nơi nào!"

Hắn nói , là thuần khiết Hán ngữ.

Tuy là nói như vậy , họ Đường lão già chân mày nhưng là khóa chặt , trong cơ thể còn lại vận chuyển chân khí , dè dặt nhìn chăm chăm năm người này , trong lòng đồng thời cũng có một chút bất đắc dĩ , nếu như tại thời kỳ toàn thịnh , ngược lại cũng có thể ứng đối tự nhiên , nhưng bây giờ đã bị thương , sức chiến đấu không ngừng hạ xuống một cái cấp bậc , nếu như không là tồn tại không tầm thường khinh công , căn bản không khả năng chạy trốn tới nơi này.

Có thể cuối cùng vẫn bị người vây.

Nếu như kéo dài nữa , người tới tuyệt đối sẽ càng nhiều.

Thế nhưng món đồ kia , tuyệt không có thể rơi vào những người này trong tay!

Một tên trong đó nam tử áo đen , nghe được lão già nói như vậy , không khỏi lãnh khốc đạo: "Đã như vậy , chúng ta liền đem ngươi bắt trở về tổ chức , đến lúc đó trực tiếp mời trong tổ chức người đến kiểm tra người trí nhớ!"

Người này vừa dứt lời , lão già kia đã xuất thủ , hai tay giương lên , mấy vệt sáng trắng theo trong tay hắn bắn ra , phân biệt đánh úp về phía vây công hắn năm người.

Bạch quang ở trong trời đêm , vạch lên từng đạo tia sáng chói mắt , tựa hồ từng đạo chói mắt sao rơi.

Huru! Huru! Huru...

Năm đạo bạch quang tốc độ cho dù cực nhanh , thế nhưng năm người tựa hồ đã sớm có chuẩn bị , cũng đã sớm biết lão già này năng lực , không hẹn mà cùng một cái nghiêng người , tránh thoát đánh úp về phía chính mình bạch quang , không lùi mà tiến tới mà ép về phía rồi lão già.

Theo một trận phốc phốc phốc thanh âm vang lên , năm đạo bạch quang đánh vào vách tường hoặc là trên cột giây điện , rõ ràng là năm cây phi đao!

Lão già thấy mình ám khí không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, con người đột nhiên co rụt lại, đang muốn lần nữa chạy trốn, nhưng hần chân khí trong cơ thể đã bị đã tiêu hao còn dư lại vô kỷ, hơn nữa người bị thương nặng, căn bản không khả năng thoát đi năm người này bao vây.

"Nhiệm vụ không làm được." Lão già mặt xám như tro tàn mà nhìn chăm chăm vây công tới địch nhân.

Bỗng dừng...

Đang ở đó năm cái người ngoại quốc cho là muốn thành công thời điểm, đột nhiên phát hiện bốn phía cảnh sắc biến đổi.

Đạp vào mắt chỗ, là phiến vừa nhìn vô tích biển hoa, trước lão già kia đã không thấy ảnh hưởng, cùng lúc đó, trong không khí phiêu đảng trập trập kỳ dị mùi hoa, loại hoa này hương, rất dễ chịu, lại tựa hồ như tồn tại một loại cực mạnh thôi miên tác dụng, để cho bọn họ không khỏi bắt đầu tinh thần hoảng hốt.

Năm người không hện mà cùng ngừng lại, trở mắt nhìn nhau, lẫn nhau nhìn thấu trong mắt đối phương không giằng hoà kinh ngạc.

Còn có kinh khủng.

Tâm linh mất đặc kỹ: Ảo cảnh biển hoa.

Trừ bọn họ ra năm cái chi cái, cái kia họ Đường lão già giống vậy lâm vào trong ảo cảnh, trước mắt đồng dạng là một mảnh biển hoa, địch nhân đã sớm không thấy bóng dáng.

Đây chính là tương đương với luyện khí hóa đệ nhất trọng người tu chân thi triển ra ảo thuật, dựa vào hần luyện tinh hóa khí kỳ tu vi, căn bản cũng không khả năng tránh thoát cấp bậc như vậy ảo cảnh.

Ngay cả Lâm Vũ, nếu như không có tiểu Y trợ giúp, lâm vào như vậy ảo thuật trung giống vậy không có khả năng tránh thoát được!

Hơn nữa ảo thuật này có thể kéo dài một nén hương thời gian, trong chiến đấu, thời gian dài như vậy đủ để cho người chết rất tốt nhiều trở về!

Lâm Vũ thấy bọn họ sáu người đều bị ảo cảnh cho vây khốn, lập tức xuất ra chính mình kiếm, thân hình chớp liên tục, mấy đạo kiếm quang vạch qua, kia năm cái người ngoại quốc tất cả đều nơi cổ họng phun huyết, té xuống đất, co quắp hai cái chết.

Dương Tịch Nhược lúc này mới đình chỉ ảo thuật.

"Lão đầu, người làm sao vậy? Ảo thuật thật giống như đã đình chỉ, người chẳng lẽ sợ choáng váng chứ?" Lâm Vũ nhìn tinh thần vẫn hoảng hốt lão già, hơi hơi trêu ghẹo nói.

Lão già sững sờ, mới vừa căn bản là một hai hô hấp thời gian, năm người này lại bị trước mắt tên này mặc cổ đại nho sam nam tử trẻ tuổi giết chết, còn có mới vừa rồi ảo thuật, căn bản cũng không phải là luyện tinh hóa khí kỳ người tu hành có thể thi triển ra!

"Chẳng lẽ người trẻ tuổi này tồn tại luyện khí hóa thần tu vi?" Lão già trong bụng ám đạo, mấp mé ở giữa bờ vực sinh tử, cũng để cho hần thu được nhất định trùng kích.

Dương Tịch Nhược lúc này cũng tới đến Lâm Vũ bên người, không nói gì.

"Đa tạ thiếu hiệp cứu giúp." Lão già sau khi lấy lại tinh thần, hướng về phía Lâm Vũ một tiếp đầu: "Lão phu đường quang cường xin mời thiếu hiệp lưu lại tôn tính đại danh, ngày sau nhất định sẽ có hậu tạ."

"Nơi đây không phải là nói chuyện địa phương, đi theo ta." Lâm Vũ vừa nói, liền dẫn đầu xoay người rời đi.

Dương Tịch Nhược thấy vậy, cũng đi theo Lâm Vũ rời đi.

Lão già cũng biết nơi này chẳng mấy chốc sẽ có người tới, liền đi theo.

Mấy người bảy cong tám quẹo, cuối cùng tìm được một chỗ hoa hạ người mở trà lâu, Lâm Vũ đi vào trà lâu liền trực tiếp tìm phục vụ viên muốn một căn phòng riêng.

"Ngồi." Lâm Vũ chào hỏi lão già ngồi xuống.

Ba người phân biệt ngồi xuống, Lâm Vũ điểm một bình Trúc Diệp Thanh cùng một ít trà bánh, chẳng được bao lâu, trà bánh bung lên, tại Lâm Vũ phân phó phục vụ viên không nên quấy rầy sau đó, Dương Tịch Nhược liền là Lâm Vũ cùng lão già phân biệt rót một ly trà, lại rót cho mình một ly, sau đó ngồi ở Lâm Vũ bên người, chờ Lâm Vũ lên tiếng.

Lão già giống vậy đang chờ người trẻ tuổi này mở miệng.

Hần không cảm ứng được cái này nho nhã người tuổi trẻ trên người tu vi, hoặc là chính là đối phương tu vi ít nhất cao hơn chính mình hai cấp bậc, hoặc là chính là không có tu luyện qua, có thể trước ảo cảnh, người sau có khả năng cơ hồ là số không, cũng chỉ khả năng thứ nhất rồi.

Đối phương tu vi, cao hơn chính mình ra quá nhiều!

Lâm Vũ uống một hớp trà, giương mắt nhìn lão giả liếc mắt, nhàn nhạt nói: "Mới vừa rồi sử dụng ám khí thủ pháp, tựa hồ chính là Đường môn mưa hoa đầy trời, ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không Đường môn người trong?"

Nếu không phải nhìn đến kia năm cây phi đao thủ pháp, Lâm Vũ giống vậy sẽ bởi vì là đồng bào mà xuất thủ cứu giúp, nhưng tuyệt đối sẽ không cứu được thẳng thắn như vậy, ít nhất đem sự tình ngọn nguồn biết rõ lại nói!

Chính là bởi vì họ Đường lão giả sử dụng là mưa hoa đầy trời, có lẽ cùng mình nãi nãi khá liên quan, coi như không có quan hệ, cùng hắn giao hảo, cũng có thể điều tra ra một ít Đường môn tình báo.

"Thiếu hiệp quả thật là tinh mắt, lão phu chính là Đường môn người trong, đường quang cường." Họ Đường lão giả rất dứt khoát tự báo rồi gia môn.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Ta không phải thật là tinh mắt, bởi vì ta cũng coi như nửa Đường môn người trong, lão đầu, ta hỏi ngươi, ngươi có biết hay không một cái tên là đường mạn trúc người?"

Đường mạn trúc, chính là Lâm Vũ nãi nãi tên.

"Đường mạn trúc?!" Đường quang cường lần nữa sững sờ một chút.

Về sau lại tưởng đến gì đó, tròn to cặp mắt, chăm chú nhìn Lâm Vũ khuôn mặt: "Ngươi... Ngươi chẳng lẽ họ Lâm.."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Mười lăm thắng liên tiếp

Trước liền đã nói qua, Đường môn rất nhiều năm trước cũng đã không hề nhập thế, cho dù nhập thế, cũng là làm xong sự tình nhanh đi về, không cùng người trong thế tục có quá nhiều vướng mắc.

Đặc biệt là cảm tình vướng mắc.

Nhưng ngay tại hơn 50 năm trước, Đường môn trung có một vị đệ tử trẻ tuổi nhập thế lúc, cùng người trong thế tục từng có một đoạn cảm tình, tên đệ tử kia chính là đường mạn trúc, Đường môn thế hệ thanh niên thiên tài đứng đầu, tuổi gần hai mươi tuổi, không có Tu Tiên công pháp dưới tình huống, chỉ bằng vào cổ võ giả công pháp thì đến được rồi luyện khí hóa thần cảnh giới!

Như vậy thiên tư không thể bảo là không cao.

Thậm chí còn được gọi là Đường môn hy vọng!

Nhưng là, đường mạn trúc bởi vì một lần nhập thế lịch luyện, tình cờ gặp trong thế tục một tên thầy thuốc trẻ tuổi, người thầy thuốc kia, chính là Lâm Vũ gia gia, Lâm Thanh Sơn.

Hai người yêu nhau, tại trong ba năm sinh ra hai đứa con trai, chuyện này thấy thế nào đều là một chuyện tốt, nhưng là Đường môn há lại sẽ buông tha như vậy một thiên tài đệ tử bất kể? Năm năm lịch luyện thời gian đã đến, không thấy đường mạn trúc trở lại, Đường môn trung tiền bối nóng nảy, vì vậy lập tức phái ra nhập thế tìm.

Phía sau sự tình liền không cần nói nhiều, đường mạn trúc vì bảo vệ Lâm Thanh Sơn cùng con mình, chỉ đành phải đi theo Đường môn người trở về, hơn nữa lấy cái chết bức bách, không cho phép Đường môn người trong lấy bất kỳ phương thức nào đối phó Lâm Thanh Sơn cùng với đời sau, sự tình cứ như vậy tổ cáo một cái đoạn.

Nếu như bây giờ trong thế tục còn có người kêu lên đường mạn trúc danh tự này, vậy thì chỉ có một khả năng, người này khẳng định chính là đường mạn trúc thân nhân hoặc là đời sau.

"Ngươi đoán không sai, ta gọi là Lâm Vũ, đường mạn trúc chính là ta nãi nãi." Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

"Quả thật như thế, nếu theo bối phận tính ra, ta coi như là nàng đường huynh, ngươi còn phải gọi ta một tiếng cậu ông ngoại." Đường quang cường hỏi

hỏi nói.

"Bà nội ta hiện tại trải qua như thế nào đây?" Lâm Vũ không có mở miệng gọi hắn , mà là trực tiếp hỏi nổi lên nãy nãy tình huống.

"Người nếu thật muốn tìm nàng , ta khuyên người chính là buông tha." Đường quang cường uống một hớp trà , than thở: "Chỗ đó , không phải người có thể đi , bất quá ta có thể nói cho người biết , nàng hiện tại sống rất tốt , trước mắt đã có luyện khí hóa đệ ngũ trọng tu vi , cao hơn ta ra rất nhiều."

"Côn Luân tiên cảnh coi như là đầm rồng hang hổ , ta Lâm Vũ sớm muộn cũng phải đi xông vào một lần!" Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Lại không nghỉ ngơi gì nữa.

Đường mạn trúc tại lưu lại trong thơ nói qua , nàng đời sau nếu là có thành tài , nhất định phải đi Đường môn tìm nàng , lại không có nói Đường môn vị trí chỗ ở , trước tại Vô Đương bí cảnh được đến tình báo , mặc dù từ tâm chân nhân nói rất mật mờ , thậm chí còn nói đây chẳng qua là suy đoán , thế nhưng Lâm Vũ đã nghe được.

Đường môn 99% ngay tại Côn Luân tiên cảnh!

Đường quang cường ngoài ý muốn nhìn Lâm Vũ: "Người biết , ngược lại so với ta trong tưởng tượng còn nhiều hơn , nhưng ta còn là khuyên người buông tha , nãy nãy người hiện tại đã là Côn Luân phái đệ tử nòng cốt , Côn Luân phái năng lượng , hoàn toàn không phải người có thể tưởng tượng."

"Đó là ta chuyện." Lâm Vũ đứng lên , "Ta vẫn là câu nói kia , Côn Luân tiên cảnh coi như là núi đao biển lửa , đầm rồng hang hổ , ta Lâm Vũ sớm muộn có một ngày sẽ xông vào , tịch như , chúng ta đi."

Vừa nói , liền xoay người liền hướng bên ngoài đi.

Đã hoàn toàn xác nhận nãy nãy trước mắt tình trạng , cũng không cần thiết ở lại chỗ này nữa , muốn vào Côn Luân tiên cảnh , vừa không có giấy thông hành dưới tình huống , cần phải dựa vào thực lực của chính mình đi xông!

Cùng nó suy nghĩ những thứ kia đối với trước mắt tình trạng mà nói không chút nào thực tế đồ vật , chẳng bằng dành thời gian đi tăng lên thực lực của chính mình.

Nhiều một phần thực lực , về sau bất kể là xông Côn Luân tiên cảnh vẫn là đối mặt Côn Luân phái , sẽ nhiều một phần nắm chặt.

Đạo lý chỉ đơn giản như vậy.

Dương Tịch Nhược đứng lên , đi theo Lâm Vũ đi ra phía ngoài.

"Người liền không muốn biết , chúng ta trước nói món đồ kia sao?" Đường quang cường thanh âm từ phía sau truyền tới.

"Không có hứng thú."

Lưu lại một câu nói như vậy , Lâm Vũ mang theo Dương Tịch Nhược cũng không quay đầu lại rồi đi trà lâu , trước bọn họ tranh đoạt đơn giản chính là pháp bảo loại hình sự vật , loại vật này , chính mình chỉ cần có truyền thừa điểm , muốn có gì không ?

Xách nổi hứng thú mới là lạ!

Đường quang cường không nghĩ đến Lâm Vũ sẽ trả lời như vậy , hơi sững sờ , chờ trở về qua thân , đã không thấy Lâm Vũ thân ảnh.

Một thân một mình ngồi ở đây bên trong bao sương , như có điều suy nghĩ...

...

Dưới đất quyền đàn.

Trên lôi đài.

Hô!

Lâm Vũ đạp huyền diệu bộ pháp , trong nháy mắt đi tới người da đen này sau lưng , cực nhanh vận chuyển chân khí , hướng về phía hắn sau cổ chính là một cái pháp chưởng.

Bồng!

Thân thể này rắn chắc người da đen , trực tiếp bị Lâm Vũ đánh ngã , té xuống đất bất tỉnh nhân sự , mà Lâm Vũ trạng thái cũng không khá hơn bao nhiêu , cả người trên dưới đã không có mồ hôi cho thấm ướt , thờ hồn hể nhìn chăm chăm đã ngã xuống người da đen này.

Chân khí trong cơ thể , cũng chỉ còn lại như vậy một tia , nếu là cái này hắc quỷ lợi hại hơn nữa một điểm , chỉ sợ nằm ở này trên lôi đài chính là mình , thậm chí , nằm xuống đi thì có thể vĩnh viễn không lên nổi!

Đây chính là dưới đất quyền đàn tàn khốc , tuy nhiên không đến nỗi đem đầu dùng tại trên thất lưng quần sống qua ngày , nhưng là không kém nhiều lắm.

Đình!

Theo một tiếng giòn nhẹ tiếng chuông hạ xuống , trọng tài chui lên quyền đài , hô lớn nói: "Người thắng là chúng ta Trung cấp quyền đàn người mới , đến từ đông phương không , hần là thiên tài , tuyệt đối thiên tài! Bằng vào huyền diệu đông phương võ thuật , đã quét liên tục mười lăm vị thực lực cường hần đối thủ , ta bây giờ rất chờ mong , không , rất có thể sẽ trở thành không thất bại trực tiếp lên cấp quyền thủ , các nữ sĩ , các tiên sinh , để cho chúng ta vì hần cao giọng hoan hô đi!"

Lâm Vũ đi tới nước Mỹ đã có ba tháng , hôm nay là hần thứ mười lăm trăng tái sự.

Dưới đất quyền đàn trong lịch sử , đạt tới mười thắng liên tiếp mới cũng không có nhiều người , có thể trong vòng nửa năm đạt tới mười thắng liên tiếp quyền thủ , càng là một đôi tay đều có thể đếm được , Lâm Vũ ghi chép , tuyệt đối phải bị dưới đất quyền đàn ghi vào sử sách!

Hướng chi Lâm Vũ mới đến nước Mỹ hơn ba tháng.

"Không!" "Không!" "Không..."

Lâm Vũ hiện tại đã có không ít fan , hiện tại bọn họ đều tại là Lâm Vũ mà điên cuồng , vì hần kia không tương tượng nổi chương pháp mà điên cuồng!

Nhìn qua uy lực không lớn chương pháp , lại có thể trực tiếp rất dừng mãnh đối thủ đánh bất tỉnh nhân sự ? Cho dù ở quyền đàn trong lịch sử có , nhưng là không có một người có thể làm lưu loát dứt khoát như vậy , như thế hành động dòng chảy , đặc biệt là phối hợp hần màu trắng kia quần áo luyện công , càng là lộ ra như thế... Cảnh đẹp ý vui.

Đặc biệt là nhìn Lâm Vũ kia thon dài vóc người , còn có kia văn suu suu bộ dáng , lại đem kia nhìn qua dừng mãnh được không thể tương tượng nổi đối thủ đánh ngã trong nháy mắt , kia to lớn tương phản , càng là đánh thẳng vào tất cả mọi người tâm , còn có hần kia chiến thắng sau đó vẻ này lãnh đạm thần tình , càng làm cho người điên cuồng!

"Không!" "Không..."

Tiếng hô to vang dội toàn bộ sân so tài.

Lâm Vũ thần tình lãnh đạm nhảy xuống lôi đài , Dương Tịch Nhược vào lúc này , rất quan tâm mà đưa qua đã sớm chuẩn bị xong khăn lông , lúc này , Lâm Vũ trên mặt mới lộ ra vẻ mỉm cười , nhận lấy khăn lông đem trên mặt mồ hôi lau sạch , về sau hai người rời đi sân so tài.

"Tịch như , ngươi hôm nay như thế có chút không bình thường , có phải hay không có chuyện gì tốt ?"

Đi ra sân so tài sau , Lâm Vũ nhìn Dương Tịch Nhược luôn không nhìn được khóe miệng ngầm cười , trong đầu nghĩ nha đầu này có phải hay không có cái gì chuyện gì đang gạt chính mình ?

Dương Tịch Nhược nhếch miệng mỉm cười , đạo: "Về nhà sẽ biết , hôm nay tuyệt đối có thể cho ngươi một cái ngạc nhiên..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 276: Niềm vui ngoài ý muốn

"Rốt cuộc là chuyện gì tốt ?" Lâm Vũ tiếp tục truy vấn.

Ám đạo nha đầu này như thế cũng ở trước mặt mình thừa nước đục thả câu ? Nàng lúc trước nhưng cho tới bây giờ sẽ không cái bộ dáng này!

"Kính hí mà , nói ra thì không phải là vui mừng ." Dương Tịch Nhược lắc đầu hơi mỉm cười nói.

Sau đó cũng sẽ không lưu lại , trực tiếp lấy xe , mang theo Lâm Vũ hướng trong nhà đi tới.

Tùy ý Lâm Vũ dọc theo đường đi hỏi thế nào , nàng chính là cười không đáp , để cho Lâm Vũ buồn rầu đồng thời , cũng không khỏi mong đợi , trong

lòng cũng đang không ngừng suy đoán , nha đầu này nói kinh hi rốt cuộc là gì đó ?

Mới vừa vào gia môn , Lâm Vũ nhìn đến trong phòng khách nhiều hơn hai người.

Lâm Vũ nhất thời biết , kinh hi nguyên lai ở chỗ này!

Đúng là một cái kinh hi , hơn nữa còn là một cái thiên đại kinh hi!

Bên trong phòng khách , hai vị nghiêng nước nghiêng thành bình thường tuổi xuân nữ tử chính dùng mọi cách nhằm chán xem ti vi , khi nhìn thấy Lâm Vũ đi vào , liền không hẹn mà cùng đứng lên , tay nắm tay đi tới Lâm Vũ trước mặt.

Một vị trong đó , một thân trắng bạch áo nhẹ , tóc đen phiêu đăng , trên đầu cũng không bắt kỳ vật trang sức , chỉ là tùy ý cột một cây màu trắng sợi tơ.

Khác một vị nữ tử , chính là một thân màu xanh nhạt trang phục , giống vậy nghiêng nước nghiêng thành , hai người lúc này chính đôi mắt đẹp ngậm cười mà nhìn Lâm Vũ , trong mắt tình cảm càng là triển lộ trọn vẹn.

Dương Tịch Nhược thấy Lâm Vũ bộ kia ngơ ngác đáng vẽ , hé miệng cười một tiếng , lặng lẽ xoay người rời đi.

"Lan tỷ , tư ngữ!" Lâm Vũ kêu một tiếng , vội vàng giơ hai cánh tay , đem hai người trước mắt ôm vào trong lòng , nghe trên người các nàng vẽ này quen thuộc con gái hương , chỉ cảm giác mình tâm , vào giờ khắc này hoàn toàn an định đi xuống.

Người tới , chính là Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , chính mình mỗi ngày hồn khiến mộng nhiều người.

"Tiểu Vũ , ta nhớ ngươi." Diệp Tâm Lan vươn ngọc thủ ôm Lâm Vũ eo , nhẹ nhàng nói.

"Tiểu Vũ , ta cũng nhớ ngươi rồi." Mục Tư Ngữ cũng đi theo ôm ái nói.

Lâm Vũ tại các nàng trên trán phân biệt dạng một cái , nhẹ giọng nói: "Lan tỷ , tư ngữ , ta cũng nhớ ngươi môn , các ngươi như thế đột nhiên tới ?"

"Ngươi chẳng lẽ không nhớ kỷ ngày mai là ngày gì không ?" Diệp Tâm Lan hờn dỗi , trong mắt chứa u oán nhìn Lâm Vũ.

"Ngày mai là ngày gì ?"

Lâm Vũ cau mày suy tư , ngày mai tựa hồ cũng không phải là ngày lễ , cũng không phải là cái gì ngày kỷ niệm , tựa hồ cũng không phải là cái gì đặc biệt thời gian , Mục Tư Ngữ sinh nhật ngược lại sắp tới , chẳng qua chỉ là vào ngày kia. .. Vần vẩn!

Sinh nhật... Ta đi!

Lâm Vũ trong lúc bất chợt rất muốn phiền chính mình mấy cái bạt tai , lại đem trọng yếu như vậy sự tình quên , ngày mai là Mục Tư Ngữ sinh nhật a! Chính mình quả nhiên quên mất New York cùng hoa hạ có mười ba giờ sự chênh lệch thời gian , đem nàng sinh nhật nhớ thành hậu thiên!

May mắn nàng hôm nay tới , nếu không chính mình liền muốn lỡ đại sự... Thật là cần ăn đòn cực kỳ!

"Tư ngữ , ta quên rồi sự chênh lệch thời gian , đem ngươi sinh nhật nhớ thành hậu thiên rồi , thật xin lỗi." Lâm Vũ á náy nhìn Mục Tư Ngữ , trên mặt vẽ áy náy mười phần.

"Không việc gì đây , ngươi chỉ cần nhớ kỷ là được." Mục Tư Ngữ đem gương mặt dán tại trên lồng ngực của hắn , rất quan tâm nói , "Lan tỷ tỷ sinh nhật cũng sắp đến rồi , chúng ta muốn phụng bồi ngươi cùng nhau qua , cho nên lại tới."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , Mục Tư Ngữ sinh nhật là âm lịch cuối tháng tư , mà Diệp Tâm Lan sinh nhật , chính là đầu tháng năm , từ đầu đến cuối chênh lệch cũng sẽ không đến mười ngày , cũng khó trách hai người bọn họ sẽ cùng nhau tới.

"Tư ngữ , ngươi muốn cái gì lễ vật ? Ta bây giờ liền chuẩn bị cho ngươi."

"Ta chỉ cần một món lễ vật , cái gì khác cũng không cần!" Mục Tư Ngữ khó được hơi cong lên cái miệng nhỏ nhắn , "Món lễ vật này , chính là ngươi ngày mai cần phải phụng bồi ta , liền hai người chúng ta."

"Được !" Lâm Vũ rất dứt khoát gật đầu nói.

Món lễ vật này , căn bản cũng không coi như là một món lễ vật , mà là chính mình trách nhiệm , bất quá Mục Tư Ngữ hiện tại cũng không thiếu gì đó , cho nên liền trực tiếp đem coi chuyện này thành Lâm Vũ lễ vật.

Thật ra thì đối với nàng mà nói , món lễ vật này so cái gì đều quý trọng.

"Ho khan một cái!"

Hai tiếng rõ ràng ho khan , cắt đứt đang đắm chìm ở trong vui sướng ba người.

Đây không phải là Dương Tịch Nhược thanh âm!

Lâm Vũ lòng ra Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , men theo nơi phát ra thanh âm nhìn lại , chỉ thấy được một vị người mặc đạo bào màu trắng nữ tử đang từ phòng vệ sinh đi ra , chính khoe miệng ngậm cười mà đánh giá Lâm Vũ ba người bọn họ.

"Nguyệt hàn , người như thế cũng tới ?" Lâm Vũ hướng về phía nàng khẽ mỉm cười.

"Ta bây giờ phụ trách bảo vệ Lan tỷ tỷ các nàng , cho nên liền theo tới rồi." Tô Nguyệt Hàn nhàn nhạt nói.

Lâm Vũ gật gù đầu , mang theo hai nữ ngồi vào phòng khách trên ghế sofa , nhìn Tô Nguyệt Hàn , hơi mỉm cười nói: "Nhanh như vậy đã đột phá ?"

Ban đầu cùng Võ Đang là có ước định , phái Võ Đang đi ra đệ tử bảo vệ Lâm Vũ người nhà , thấp nhất phải là luyện khí Hóa Thần kỳ đệ tử , Tô Nguyệt Hàn hiện tại bảo vệ Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ , Lâm Vũ còn không yêu cầu tiểu Y đi điều tra , liền đã biết đối phương tu vi.

Luyện khí hóa đệ nhất trọng.

"Hai tháng trước đã đột phá , bất quá người tu luyện hiệu suất thật ra khiến ta ngoài ý muốn , nghe Lan tỷ tỷ nói , người theo bắt đầu tu luyện tới hiện tại , cũng sẽ không đến thời gian một năm , lại đã đạt tới luyện tinh hóa đệ bát trọng!" Tô Nguyệt Hàn trong thanh âm , mang theo nhiều chút hâm mộ.

Nàng so với Lâm Vũ nhỏ ba tuổi , tu vi so với Lâm Vũ cao nhiều cái cấp bậc , chuyện này không giả , thế nhưng Tô Nguyệt Hàn tu luyện bao lâu ? Lâm Vũ lại tu luyện bao lâu ? Nếu như đơn thuần án tu luyện hiệu suất để tính , Lâm Vũ tuyệt đối phải đem nàng cái này Võ Đang trẻ tuổi một đệ nhất thiên tài hất ra mười cái đường lớn!

Mặc dù Lâm Vũ tu luyện hoàn cảnh so với Tô Nguyệt Hàn tốt nhưng Tô Nguyệt Hàn coi như Võ Đang đệ tử nòng cốt , tu luyện hoàn cảnh kém đi nữa cũng không thể kém được , Lâm Vũ coi như chỉ có cùng nàng tương đương tu luyện hoàn cảnh , hiệu suất giống vậy còn cao hơn nàng ra không ít!

Không tới một năm , luyện tinh hóa đệ bát trọng , đây là rất đáng sợ thành tích!

Đối với cái này , Lâm Vũ nhếch miệng mỉm cười: "Quá khen."

Trong đầu nghĩ nếu như các nàng sớm một tuần tới , chính mình còn không có đạt tới luyện tinh hóa đệ bát trọng đây, đương nhiên , nếu như không là muốn thông qua dưới đất quyền đàn tới hoàn thiện Bát quái chương , hiện tại coi như không đạt tới luyện tinh hóa đệ cửu trọng , cũng tuyệt đối không kém bao nhiêu!

Bất quá lời này cũng liền tại trong lòng nghĩ nghĩ , nếu như bị Tô Nguyệt Hàn nghe được , rất có thể trực tiếp đưa nàng hù dọa mộng.

"Đúng rồi , ta còn phải đa tạ người cung cấp đan dược." Tô Nguyệt Hàn nói cảm tạ , "Nếu như không là người cung cấp đan dược , ta khả năng vĩnh viễn cũng không đột phá nổi."

Nghe vậy , Lâm Vũ cười một tiếng: "Cám ơn ta ngược lại không nhất định , giữa chúng ta , chẳng qua chỉ là được cái mình muốn giao dịch mà thôi."

Đây vốn là chỉ là một vụ giao dịch , mặc dù không biết Tô Nguyệt Hàn hạt châu kia rốt cuộc là thứ quý gì , cũng không biết cụ thể có ích lợi gì đường , tiểu Y cũng không nguyện ý nói , nhưng Lâm Vũ cũng không ngốc.

Có thể để cho tiểu Y đối đãi như vậy đồ vật , tác dụng tuyệt đối sẽ không tiêu đi nơi nào.

Khoản giao dịch này , chính mình 99% là kiếm lợi lớn!

Tô Nguyệt Hàn nhưng là nhẹ lay động đầu đẹp: "Bất kể nói thế nào , ta thiếu người một cái ân huệ."

"Nhân tình ?" Lâm Vũ mí mắt vừa nhấc , "Vậy người dự định thế nào còn ? Lấy thân báo đáp liền miễn , ta nhưng là có vợ người."

"Người..." Tô Nguyệt Hàn sắc mặt đỏ bừng giận hấn liếc mắt.

Người này , chính sự còn không có nói mấy câu , lại bắt đầu không che đậy miệng mà mở ra rồi đùa giỡn!

"Ta gì đó ta ?" Lâm Vũ cố làm khiếp sợ nhìn chăm chăm Tô Nguyệt Hàn khuôn mặt , "Ta nói nha đầu , người chẳng lẽ thật có lấy thân báo đáp dự định đi..."

Chương 277: Cùng Võ Đang hợp tác

"Ta... Ta..."

Tô Nguyệt Hàn một trương mặt đẹp tựa hồ muốn nhỏ máu, tay chân luống cuống mà ngồi ở chỗ đó, trong lòng càng là hận không được trên đất đột nhiên xuất hiện một đạo kẻ đất! Không biết chuyện, nếu là nhìn đến tình hình này, thật đúng là cho là Lâm Vũ đang ép nàng lấy thân báo đáp.

Hồi lâu.

"Hừ! Kẻ xấu xa!" Tô Nguyệt Hàn khẽ cắn hàm răng, khẽ kêu một tiếng, dậm chân chạy ra.

"Cái tiểu nha đầu này." Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng.

Diệp Tầm Lan đưa ra tay nhỏ lạng lẽ cho hắn một hồi, có lúc nàng là thật cảm nam nhân mình không có cách nào, lúc trước ở nhà thời điểm, liền bình thường sẽ chọc cho Lưu Minh Nguyệt cùng Lục Mộng Tâm các nàng gương mặt đỏ bừng, bắt quá trong lòng ngược lại không có gì đặc biệt ý tưởng.

Cho dù có lúc làm ra một ít cử chỉ thân mật, cũng sẽ không thật đem các nàng thế nào.

"Được rồi, người đánh một trận quyền thi đấu, hiện tại cũng đói bụng không? Nhanh đi tắm, ta cùng tư ngữ làm cho người điểm ăn khuya." Diệp Tầm Lan trực tiếp đem Lâm Vũ kéo lên.

"Được." Lâm Vũ gật đầu một cái, đứng dậy đi vào phòng tắm.

Lâm Lâm Vũ tắm xong đi ra, hai nữ đã đem ăn khuya chuẩn bị xong, đang ngồi ở trong phòng khách chờ đợi mình, Dương Tịch Nhược cùng Tô Nguyệt Hàn cũng giống như vậy, Lâm Vũ thấy vậy, không khỏi khẽ mỉm cười, chào hỏi đại gia ngồi xuống, bắt đầu hưởng thụ ăn khuya.

"Lâm đại ca, ta có thể không thể thương lượng với người một chuyện?" Ăn khuya ăn được một nửa, Tô Nguyệt Hàn lại đột nhiên mở miệng.

"Nói." Lâm Vũ liền không ngẩng đầu.

"Ta..." Tô Nguyệt Hàn rõ ràng do dự một chút, "Là liên quan tới Ngọa Long Sơn lên chỗ kia linh mạch chuyện..."

Lâm Vũ để đĩa xuống, mày kiếm hơi nhíu mày mà nhìn chằm chằm Tô Nguyệt Hàn khuôn mặt, trong lòng không khỏi có chút ngoài ý muốn, hắn ngoài ý muốn, không phải Tô Nguyệt Hàn nói lên chuyện này, mà là Võ Đang tựa hồ còn rất bảo trì bình thân.

Lớn như vậy một chỗ linh mạch, bọn họ vậy mà đến bây giờ mới xách.

Tô Nguyệt Hàn bị Lâm Vũ nhìn chằm chằm cả người không được tự nhiên, nhẹ giọng nói: "Ta... Ta chỉ là chuyển đạt sư môn trưởng bối ý tứ, nếu như người không muốn, chúng ta Võ Đang sẽ không miễn cưỡng."

"Võ Đang có đề nghị gì?" Lâm Vũ hỏi.

"Ta nhớ người hẳn biết, hiện tại Tu Chân Giới, linh tài ngược lại không như thế thiếu, khuyết thiếu ngược lại là linh thạch."

"Biết rõ." Lâm Vũ gật đầu một cái.

Hiện tại Tu Tiên giới, bởi vì trong bí cảnh đất rộng người thưa, hoàn cảnh so với địa cầu lại tốt lên vô số lần, cho nên căn bản không thiếu linh tài, thiếu linh thạch ngược lại vẫn là thứ yếu, càng thiếu hụt Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư, rất nhiều linh tài nếu như không luyện chế thành pháp khí cùng đan dược, liền cùng bình thường vật liệu không sai biệt lắm.

Thậm chí còn không có linh thạch thực dụng.

Này mới đưa đến Tu Chân Giới linh tài vẫn luôn là cung cấp vô cùng cầu trạng thái, cực kỳ tiện nghi.

Cái hiện tượng này, Lâm Vũ tại Võ Đang bí cảnh thời điểm, liền đã biết rồi.

Hôm nay Tô Nguyệt Hàn nói như vậy, Võ Đang rốt cuộc muốn làm gì, Lâm Vũ ngược lại có thể suy đoán một, hai.

Đúng như dự đoán, Tô Nguyệt Hàn nói lần nữa: "Chúng ta sư môn trưởng bối ý tứ, chính là dùng linh tài tại trên tay người đổi lấy linh thạch, bắt quá trong đó có thể sẽ tồn tại một điểm giá chênh lệch, chung quy chúng ta Võ Đang trên dưới nhiều đệ tử như vậy cũng phải tiêu hao."

Nói tới chỗ này, Tô Nguyệt Hàn liền ngừng lại, chờ đợi Lâm Vũ đáp lại.

Lâm Vũ suy tư gần nửa hồi cuối cùng cho ra một cái đáp án, đạo: "Một thành giá chênh lệch, ta chỉ yêu cầu linh tài, tuy nhiên không là gì đó linh tài đều

cần, nhưng cơ hồ 99% trở lên linh tài cũng sẽ thu, bất quá chuyển vận sự tình, từ Vô Đương phụ trách."

"Một thành?" Tô Nguyệt Hàn có chút không xác định hỏi.

Cái này giá chênh lệch, không phải Lâm Vũ chiếm tiện nghi, chiếm tiện nghi ngược lại là Vô Đương!

Lâm Vũ theo như lời một thành, là chỉ cao hơn giá trị thị trường một thành giá cả hướng Vô Đương thu mua linh tài, cái này nhìn như Lâm Vũ thua thiệt, thực ra không phải vậy, linh thạch trên địa cầu Tu Chân Giới sức mua, là trong hệ thống hơn trăm lần thậm chí số nhiều gấp trăm lần, cùng Vô Đương này đến vừa hợp tác.

Một khi qua tay, vô luận như thế nào tính, mình cũng lớn hơn kiếm đặc biệt kiếm.

Đương nhiên, Lâm Vũ cũng có thể chính mình đi Vô Đương bí cảnh thu mua linh tài, không cần thanh toán này một thành giá chênh lệch, bất quá như vậy lại quá tốn thời gian, hơn nữa Lâm Vũ một người tinh lực cũng có giới hạn.

Bây giờ chọn lựa cùng Vô Đương như vậy một môn phái lớn hợp tác, bất kể là Vô Đương theo chính bọn hắn trong kho hàng cần, hay là đi thị trường hoặc là những môn phái khác trung thu mua linh tài, đều có thể tiết kiệm Lâm Vũ không ít tinh lực, hiệu suất nhưng là tăng cao vô số lần!

Tổng hợp tính ra, này một thành giá chênh lệch, Lâm Vũ trở ra cũng không oan, thậm chí càng chiếm không ít tiện nghi.

"Một thành!" Lâm Vũ rất xác định trả lời, "Giao dịch sự tình ta sẽ an bài trắng sáng cùng các ngưởi giao thiệp, bất quá có một chút, chính là mỗi một lần giao dịch, cần phải đem bọn ngưởi cung cấp linh tài danh sách báo cáo ta, ta đồng ý sau đó mới có thể tiến hành giao dịch, có lúc ta khả năng còn có thể yêu cầu một ít pháp khí."

Chung quy nhiều hơn một thành giá cả, như thế cũng phải đem chính mình lợi ích làm hết sức tối đại hóa, biết chuyện trước Vô Đương cung cấp linh tài trị giá bao nhiêu truyền thừa điểm, tổng sẽ không có gì đó chỗ xấu.

Hơn nữa Lâm Vũ cũng không chỉ cần có linh tài, mình bây giờ còn sẽ không luyện khí, địa cầu Tu Chân Giới vật liệu lại tiện nghi như vậy, dù sao cũng hơn theo trong hệ thống hối đoái muốn tìm được.

"Được, ta bây giờ liền liên lạc trong sự môn tiền bối." Tô Nguyệt Hàn ngược lại cũng dứt khoát, trực tiếp xuất ra một quả đưa tin linh phù, hướng Vô Đương trưởng bối phát ra một đạo tin tức.

Rất nhanh, nòng đưa tin linh phù lần nữa sáng lên, hiển nhiên là Vô Đương bên kia đã có đáp lại, chỉ là Lâm Vũ cũng không biết Vô Đương bên kia là thái độ gì, bất quá nhìn Tô Nguyệt Hàn cao hứng thần sắc, cũng có thể đại thể đoán được một ít.

Mấy phút sau.

Tô Nguyệt Hàn thu cất đưa tin linh phù, lần nữa đối với Lâm Vũ đạo: "Lâm đại ca, cảm ơn ngưởi."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Cảm ơn ta ngược lại không cần, chẳng qua là ta hiện tại có một cái nhiệm vụ phải giao cho ngưởi."

"Nhiệm vụ gì?"

Lâm Vũ cũng không có lập tức đáp lời, mà là nghiêng đầu nhìn Diệp Tầm Lan, đạo: "Lan tỷ, các ngưởi dự định ở chỗ này bao lâu?"

Diệp Tầm Lan không hiểu hắn tại sao sẽ đột nhiên hỏi như vậy, nhưng vẫn là nó thật đạo: "Ta cùng tư ngử đã thương lượng xong, chuẩn bị ở chỗ này một tháng, thế nào?"

"Không có gì." Lâm Vũ lần nữa quay đầu hướng Tô Nguyệt Hàn đạo: "Nguyệt hàn, ta cho ngưởi nhiệm vụ, chính là này trong vòng một tháng theo ta luyện võ, đương nhiên đây không phải là cưỡng cầu, ngưởi không muốn mà nói rồi coi như xong."

Tô Nguyệt Hàn mặc dù kinh nghiệm chiến đấu chưa ra hình dáng gì, nhưng bất kể nói thế nào, nàng cũng là một vị luyện khí hóa thần cao thủ, tu vi cao hơn chính mình ra rất nhiều, mình bây giờ lớn nhất bình cảnh liền ở võ học mặt, hiện tại có như vậy một cái bồi luyện, làm sao có thể như vậy bỏ qua?

Dù sao nàng ở chỗ này chỉ là phụ trách bảo vệ Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngử, cũng không có cái gì những chuyện khác.

"Liên chuyện này?" Tô Nguyệt Hàn đạo.

Lâm Vũ cười gật đầu một cái: "Liên chuyện này!"

"Được, ta đáp ứng ngưởi." Tô Nguyệt Hàn trực tiếp gật đầu đáp ứng, "Ta biết ngưởi lúc trước một ít chiến tích, biết rõ ngưởi sức chiến đấu rất lợi hại, còn không chỉ một lần đánh bại qua tu vi cao hơn ngưởi đối thủ, hiện tại cuối cùng có cơ hội hiểu biết một phen."

Đối với cái này, Lâm Vũ chỉ là dừng dừng một tiếng, Tô Nguyệt Hàn biết rõ mình một ít tình báo, hoàn toàn là trong dự liệu, tự mình ở Vô Đương rùm lên động tĩnh mặc dù không lớn, nhưng ở những cao tầng kia nhân vật ở trong lại không nhỏ.

Nếu như Vô Đương sẽ không điều tra một ít liên quan tới chính mình tình báo, đó mới không phải một môn bình thường chuyện.

"Sẽ không để cho ngươi thất vọng." Lâm Vũ trên người trung toát ra nồng đậm chiến ý, đem Tô Nguyệt Hàn sợ hết hồn...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Kiểm thuật luận bàn

Hôm sau.

Sáng sớm, ánh sáng mặt trời mới lên.

"Tư ngữ, chúng ta ăn trước bữa ăn sáng, không nên đi quân bọn hán rồi." Trong sân, Diệp Tầm Lan bưng hai bàn bữa ăn sáng đi tới một chỗ bên cạnh cái bàn đá, đối chính đang nhìn sách thuốc Mục Tư Ngữ nói.

Trong giọng nói có chút u oán.

Mục Tư Ngữ khép sách lại tịch, hơi mỉm cười nói: "Tiểu Vũ bọn họ cũng nhanh luyện xong, chúng ta chờ một chút đi."

"Tiểu Vũ cũng thật là, hôm nay là sinh nhật ngươi đây, hán lại còn có tâm tư luyện võ." Diệp Tầm Lan lắc đầu nói.

Mục Tư Ngữ khẽ mỉm cười, không có nửa điểm để ý, hiện tại mới là buổi sáng, còn có cả ngày thời gian đây! Vì vậy liền cùng Diệp Tầm Lan cùng nhau, đưa mắt về phía trong sân một chỗ khác.

Cheng! Cheng! Cheng!

Ở trong sân một đầu khác, Lâm Vũ cùng Tô Nguyệt Hàn đang ở nơi tới ta đi mà đấu kiếm thuật, nếu đứng như là người bình thường nhìn đến, chỉ thấy hai đạo bóng trắng tựa hồ hóa thành tàn ảnh đan vào một chỗ, ở tại xuôi ngược chỗ, thỉnh thoảng còn có thể phát ra mấy đạo chói mắt kiếm quang.

Cùng với binh khí giao kích sinh ra đóm lửa.

Chỉ bất quá, trước mắt Lâm Vũ hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

"Nha đầu này Thái Ất Huyền Môn kiếm, quả nhiên có vài phần hỏa hầu!" Lâm Vũ cùng Tô Nguyệt Hàn lẫn nhau hừ đi chiêu, trong bụng lại không tránh khỏi thất kinh.

Thái Ất Huyền Môn kiếm, là Võ Đang kiếm thuật trung người xuất sắc, phong cách đặc biệt, hành vi như Giao Long son thủy, tĩnh như linh miêu bắt chuột, kiếm chiêu ở trong, tay phân âm dương, thân giấu bất quá, bước đạp cửu cung, chính là Võ Đang bí truyền kiếm pháp một trong.

Tô Nguyệt Hàn tu luyện bộ kiếm thuật này đã có rất nhiều năm, cứ việc kinh nghiệm đối địch có chút chưa đủ, lại không thể chối nài tại kiếm thuật lên cùng thành tựu.

Nếu không phải nàng dưới mắt áp chế tu vi, chính mình khả năng đã sớm sa sút, đâu còn sống đến bây giờ?

Lâm Vũ kinh hãi, Tô Nguyệt Hàn nội tâm kinh hãi giống vậy thiếu không đi nơi nào: "Theo Võ Đang điều tra ra được tình báo, Lâm đại ca luyện kiếm cũng sẽ không đến thời gian một năm, lại có như vậy lợi hại kiếm thuật tu vi! Hán ở võ học ngộ tính rốt cuộc có bao nhiêu cao? Chỉ bằng vào kiếm thuật mà nói, vậy mà không thua kém một chút nào ta! Hơn nữa... Bộ kiếm thuật này cũng là bất phạm!"

Cheng! Cheng! Cheng!

Lâm Vũ chặn Tô Nguyệt Hàn một chiêu, lui về sau mấy bước, người chân sau tiếp theo đạp, bỗng dưng nhảy lên, lại thuận thế hướng chéo xuống xông về Tô Nguyệt Hàn.

Cần thức, cửu ngũ, Phi Long tại thiên...

Cheng!

Chỉ thấy Tô Nguyệt Hàn trường kiếm xoay ngang, ngăn trở Lâm Vũ này tình thế bất buộc một kiếm, đột nhiên phát động phản kích.

"Tiểu Vũ kiếm thuật, quả nhiên lợi hại như vậy rồi!" Ở một bên Diệp Tầm Lan lấp bắp nói.

Bát quái sáu mươi bốn kiếm, nàng cũng tương tự có tu luyện, chỉ là hiệu suất so với Lâm Vũ kém xa, đến bây giờ liền Càn thức kia sáu chiêu cũng không có toàn bộ lĩnh ngộ, đương thời hai người ẩn chứng với nhau kế hoạch, đã sớm ném đến ngoài chín tầng mây.

Bởi vì hai người ở võ học ngộ tính, hoàn toàn thuộc về hai cái trục hoành lên.

"Ta ở võ học không có thiên phú, sau này chỉ có thể làm thuật sửa." Mục Tư Ngữ giống vậy thăm nghĩ.

Nàng mặc dù từ nhỏ tập võ, bất quá bởi vì tính tình cho phép, ở võ học thiên phú thậm chí còn không bằng Diệp Tầm Lan, ngay từ lúc Võ Đang bí cảnh thời điểm, nàng thì có kế hoạch, chờ mình đạt tới luyện khí hóa thần cảnh giới, liền đi thuật sửa đường tuyền.

Nếu như không là thuật pháp cần phải đạt tới luyện khí hóa thần tài năng tu luyện, phỏng chừng nàng hiện tại liền đã bỏ đi luyện võ.

...

Trong sân.

Lâm Vũ thấy Tô Nguyệt Hàn một kiếm đánh tới, liền tranh thủ kiếm thức biến đổi, đổi công làm thủ, thay đổi trước kia chưa từng có từ trước đến nay khí thế, cả người đột nhiên khí tức nội liễm, lại để cho Tô Nguyệt Hàn không tìm được chút nào sợ hãi.

Khôn thức, sáu ba, ngâm chương có thể trình, hoặc theo vương chuyện, không làm nổi có cuối!

Cheng!

Lần nữa chặn lại Tô Nguyệt Hàn tấn công.

"Lâm đại ca, dừng lại!" Tô Nguyệt Hàn đột nhiên thu kiếm mà đứng, không dám tin tưởng nhìn chăm chăm Lâm Vũ, "Lâm đại ca, ngươi đây là cái gì kiếm thuật? Thế nào sẽ có như vậy hai loại hoàn toàn bất đồng phong cách?"

Bộ kiếm thuật này hai loại phong cách, không hề giống cái khác kết hợp cương nhu kiếm thuật như vậy, chuẩn xác mà nói, đó cũng không phải hai loại phong cách, mà là hai loại tính cách!

Thật ra thì, võ học tựa giống với là người, bất kỳ một bộ võ học đều có mỗi người linh hồn, có thể Lâm Vũ bộ kiếm thuật này, lại có hai cái linh hồn, đơn giản mà nói, cái này rất giống là hai bộ phối hợp thiên y vô phòng kiếm thuật!

Đây là Tô Nguyệt Hàn lúc trước chưa từng thấy qua chuyện.

Lâm Vũ nghe vậy cũng dừng lại, hơi hơi thở hỗn hển, đạo: "Bát quái sáu mươi bốn kiếm, trước ta dùng Càn thức, hiện tại dùng là Khôn thức."

"Rất lợi hại kiếm thuật, ngươi chỉ dùng trước hai thức, ta quả nhiên liền không làm gì được ngươi." Tô Nguyệt Hàn trong lòng khiếp sợ không có giảm bớt phân nửa, "Nếu như ngươi đem sáu mươi bốn thức toàn bộ lĩnh ngộ, có phải hay không tương đương với học được sáu mươi bốn bộ đứng đầu kiếm thuật?"

Chủ yếu nhất là, sáu mươi bốn sáo kiếm thuật lại có thể một vòng tiếp một vòng, uy lực tuyệt đối muốn hiện gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần tăng trưởng!

"Không kém bao nhiêu đâu." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Bất quá bộ kiếm thuật này rất khó tu luyện, ta tu luyện như vậy lâu, liền cần khôn thức hai điều chưa có hoàn toàn lĩnh ngộ."

Đây là nói thật, cần khôn thức hai, mỗi một chiêu đều đã thông hiểu đạo lý rồi, nhưng là này hai thức tương đối đặc thù, chính là Càn thức còn có một cái dùng cửu, Khôn thức còn có một cái dùng sáu, dùng cửu chính là đối với Càn thức sáu chiêu tổng hợp vận dụng, Khôn thức dùng sáu cũng giống như vậy.

Một khi lĩnh ngộ, uy lực có thể tăng lên gấp đôi, ngược lại cũng giống vậy, nếu không có đem dùng cửu cùng dùng sáu hoàn toàn lĩnh ngộ, kiếm thuật uy lực muốn giảm bớt nhiều, đơn giản mà nói, ngay tại lúc này Lâm Vũ, còn không có lĩnh ngộ ra cần khôn thức hai tình túy.

Dùng cửu, thấy quần long vô thù, cát.

Dùng sáu, lợi vĩnh trinh.

Từ nhỏ nghiên cứu luyện tập « kinh dịch » Lâm Vũ, có lý luận lên đã có thể rõ ràng những thứ này mấy chữ đại biểu hàm nghĩa là cái gì, nhưng là nếu như muốn vận dụng đến kiếm thuật trung, lại tựa hồ như có một đạo đại môn khảm ngăn ở trước mắt, không được kỳ môn mà vào.

Dưới mắt, cũng chỉ có từ từ đi tích lũy, nói không chừng ngày nào liền có thể nước chảy thành sông đột phá.

Thật ra thì Lâm Vũ không biết, chính hắn thật ra thì đã nhập môn.

Dùng mà không biết, nhưng thật ra là một cái rất cao cảnh giới, chỉ là chính bản thân hắn bản thân còn không có nhận ra được mà thôi.

"Ta nói hai người các người mê võ nghệ, còn muốn hay không ăn cơm đây?" Diệp Tầm Lan thấy hai người vẫn còn trao đổi, thậm chí còn có tiếp tục trao đổi đi tư thế, liền lập tức lên tiếng cắt đứt bọn họ.

"Cùng Lâm đại ca luận bàn sau khi, ta đột nhiên có chỗ cảm ngộ, phải đi tiêu hóa một phen mới được, ta đã có thể ích cốc rồi, các người đi ăn đi, không cần phải để ý đến ta." Tô Nguyệt Hàn dứt lời, liền xoay người đi vào biệt thự.

Một khi đạt tới luyện khí hóa thần, trong đó một cái bị động hình năng lực, chính là đã không có đối với thức ăn nhu cầu, dùng thông tục mà nói nói tự kêu là ích cốc.

Người cho nên phải ăn cơm, thật ra thì cũng là yêu cầu theo trong thức ăn thu lấy năng lượng để duy trì tự thân tiêu hao, một khi tu luyện tới luyện khí hóa thần, hoàn toàn có thể theo thiên địa linh khí thu giữ năng lượng, có ăn hay không cơm đều đã không có quan hệ.

Đương nhiên, ăn cơm còn có thể thỏa mãn một hồi ham muốn ăn uống, linh khí hoặc là cái khác năng lượng cũng không có như vậy công hiệu.

"Lan tỷ, tùy theo nàng đi thôi." Lâm Vũ thấy Diệp Tầm Lan còn chuẩn bị kêu Tô Nguyệt Hàn, liền đối với nàng khoát tay một cái, "Chúng ta ăn cơm trước, cơm nước xong ta mang bọn người đi một cái địa phương..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 279: Lục Âm Quỷ Mạch

Ăn sáng xong, Lâm Vũ liền mang theo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ ra cửa, cũng không có để cho Dương Tịch Nhược đưa, mà là chính mình kêu một chiếc xe taxi.

Hơn mười phút sau, xe taxi tại một gian trước lầu dừng lại.

"Đường thị lầu lầu?" Diệp Tầm Lan kéo Lâm Vũ cánh tay, nhìn trước lầu lầu tám chiều bài này, có chút không hiểu nói: "Tiểu Vũ, đây không phải là một gian người Hoa hoặc là hoa kiều khai rượu lầu sao? Người tới nơi này làm cái gì?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Người xem một chút quán rượu này họ Thập a?"

"Cái này còn cần hỏi sao? Không phải là họ Đường. . ." Diệp Tầm Lan nói được nửa câu, liền đột nhiên ngừng lại, trợn to đôi mắt đẹp: "Tiểu Vũ, chẳng lẽ đây là. . ."

"Không sai." Lâm Vũ gật đầu một cái, "Chúng ta vào đi thôi."

Đường thị bên trong lầu.

Lâm Vũ mang theo hai nữ lữ thường đi vào trong đó, liếc mắt liền gặp được đường quang cường chỗ ngồi chính giữa tại một gian gần cửa sổ bữa ăn bên cạnh giường uống trà, bên cạnh còn có ba cái cái ly không, tựa hồ là đang chờ người nào.

"Tới?" Đường quang cường thấy Lâm Vũ đi tới trước người mình, liền chào hỏi.

"Tới." Lâm Vũ mang theo hai nữ ngồi xuống, cảm bình trà lên cho mình cùng hai nữ phân biệt rót một chén trà, liền hỏi nổi lên chính sự: "Lão gia ngài gọi ta tới không biết có chuyện gì? Chẳng lẽ là liên quan tới bà nội ta?"

Ngay tại ba ngày trước, đường quang cường không biết từ nơi này tìm tới Dương Tịch Nhược số điện thoại di động, biến chứng rồi một cái tin nhắn ngắn cho nàng, hẹn mình hôm nay tới nơi này gặp mặt, nói là có chuyện thương lượng.

Đương nhiên Lâm Vũ cũng biết, đường quang cường tìm chính mình, khẳng định không là bởi vì mình nãi nãi, mà là có chuyện khác.

"Hai vị này khuê nữ là?" Đường quang cường cũng không có trực tiếp đáp lại Lâm Vũ mà nói, mà là đưa mắt đặt ở Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ trên người.

"Vợ ta."

"Hai cái đều là ?"

"Hai cái đều là!"

"Người tiểu tử này , ngược lại so với gia gia của người còn lợi hại hơn." Đường quang cười gượng mắng lên , "Sự tình ngược lại không gấp , chính chủ còn chưa có xuất hiện , chúng ta uống sẽ trà trước."

Ngay sau đó lại gọi tới rồi mấy đĩa bánh ngọt , cùng Lâm Vũ cười nói , ăn uống , Lâm Vũ cũng có một câu không có câu mà ứng phó , đều đã đến nơi này , ngược lại không nóng nảy , trước xem một chút đường quang cường trong hồ lô đến cùng đang bán cái gì lại nói.

Đại khái qua thời gian nửa nén hương.

"Gia gia." Một đạo êm ái giọng nữ cắt đứt mấy người nói chuyện.

Mọi người nghiêng đầu nhìn lại , chỉ thấy một vị 18 niên hoa thiếu nữ đứng thẳng hướng đi tới bên này , vóc người thon dài , như mực tóc dài khoác lên phía sau , một thân màu đỏ đỏ bó sát người càng là làm nổi bật lên nàng đường cong , nhất là kia một trương rất có mỹ hoặc khuôn mặt , để cho trong thiên hạ nam nhân , xem một chút thì sẽ lỗm sâu trong đó.

Nhưng là . .

Lâm Vũ nhưng là nhượng mảy một cái , trong bụng ám đạo : "Nắm giữ như vậy tướng mạo người , thế nào có thể sẽ là như vậy một bộ yếu không trải qua phong dáng vẻ ?"

Người tướng đã đạt tới cao cấp Lâm Vũ , liếc mắt liền nhìn ra trong đó không ổn , cô gái này , cả người trên dưới không khỏi lộ ra một cỗ thiên nhiên mỹ hoặc , nhưng là hấn trạng thái , nhưng lại như là cùng « Hồng lâu mộng » trung Lâm muội muội bình thường.

Đoán cũng biết trên người nàng nhất định là có cái gì vấn đề , hơn nữa vấn đề tuyệt sẽ không tiểu đi nơi nào.

Cùng lúc đó , Lâm Vũ cũng đoán được đường quang cường hẹn mình tới mục tiêu , 99% cùng cô gái này có liên quan.

Thật ra thì này cũng vẫn có thể coi như là một cái cơ hội , nói không chừng có khả năng dùng cái này cùng đường quang cường bàn điều kiện , phải ra ra vào Côn Luân tiên cảnh phương pháp.

"Tiểu Y!" Lâm Vũ trong lòng la lên tiểu Y , để cho nàng hỗ trợ nhìn một chút cô gái này trên người đến cùng có cái gì tật xấu.

"Rõ ràng." Tiểu Y vội vàng kêu.

Trực tiếp khấu trừ Lâm Vũ truyền thừa điểm , một giây loại sau , liền đem cô gái này trên thân thể tình trạng cùng phương pháp giải quyết nói cho Lâm Vũ.

"Mị nhi , tới ngồi." Đường quang cường chiêu hô lấy nữ hài ngồi xuống , bắt đầu lẫn nhau giới thiệu : "Lâm tiểu tử , đây là ta cháu gái đường mị , Mị nhi , đây chính là gia gia trước hướng người nhắc lên Lâm Vũ , bên cạnh hai vị là hấn thê tử. . ."

Song phương chào hỏi sau khi , Lâm Vũ tại đường quang cường trong miệng đại thể biết cái này đường mị một ít tin tức , nàng cũng coi là Đường môn trong thiên tài , Đường môn vốn là am hiểu cơ quan , ám khí cùng độc dược , còn nhỏ tuổi đường mị , từ nhỏ đã tại những phương diện này biểu lộ ra không tầm thường thiên phú , trở thành trong gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Nhưng là , ngày vui ngắn ngủi.

Theo đường mị lớn lên , bắt đầu tiếp xúc Đường môn nội công tâm pháp sau , lại thế nào cũng tu luyện không ra chân khí , trọng yếu nhất là nàng không những không thể tu luyện , thân thể lại đột nhiên càng đối càng sai , Đường môn trên dưới đối với cái này đều là thúc thủ vô sách.

Ngay cả Côn Luân phái một ít cường giả , cũng chỉ biết thể chất nàng có chút đặc thù , nếu như không tu luyện , cũng có thể trải qua người bình thường sinh hoạt , chỉ khi nào tu luyện , đem loại này kỳ lạ thể chất kích hoạt sau khi , nhưng là để cho nàng thân thể càng ngày càng kém.

Thật sự nếu không giải quyết , nàng đem không sống qua hai mươi tuổi.

Nói cách khác , trước mắt đường mị , chỉ có không tới hai năm tuổi thọ.

Đối với cái này , Đường môn trên dưới không ít tiêu phí tinh lực , nhưng thủy chung không thể làm gì , đường quang cường đã vì thế thao toái liễu tâm , vốn là đã không ôm bất kỳ hy vọng nào , lại ngoài ý muốn gặp phải Lâm Vũ , cũng thu tập được Lâm Vũ một ít tình báo , bao gồm hấn tại Võ Đang trong bí cảnh một ít thành tựu , đường quang cường cũng rất rõ ràng.

Lòng như tro nguội đường quang cường cảm đến Lâm Vũ tình báo sau , sâu trong nội tâm lại hiện ra một tia hy vọng.

Vì vậy mới có ngày hôm nay gặp mặt.

Lâm Vũ nghe xong , không khỏi lắc đầu cười một tiếng : "Lục Âm Quý Mạch , toàn bộ Côn Luân tiên cảnh cũng không có người có thể giải quyết , lão gia ngài cũng quá dễ mất ta."

Cửu là dương tận cùng số , vì vậy Cửu Dương thân thể chính là cực cao thể chất , sáu chính là Âm chi cực số , Lâm Ánh Tuyết sáu Âm chi thể đồng dạng là cực cao tư chất , nhưng là nếu là cực số , như vậy vật cực thì dễ dàng sinh biến.

Cửu Dương thân thể hoặc là sáu Âm chi thể như vậy thể chất , chỉ cần không vượt qua kia biến dị tới hạn tuyến , đối với người tu hành mà nói , đúng là có thể gặp không thể cầu.

Nhưng là , một khi vượt qua kia tới hạn tuyến , thể chất thì sẽ sinh ra biến dị , biến dị kết quả , cũng là đa dạng , có tốt cũng tương tự có xấu , giống như Lục Âm Quý Mạch , chính là sáu Âm chi thể một loại biến dị.

Nhưng là một loại xấu biến dị.

Đương nhiên loại này biến dị có thể so với sáu Âm chi thể nhiều hơn một ít năng lực đặc thù , nhưng được đến chỗ tốt đồng thời , hấn tác dụng phụ cũng không thể bỏ qua.

Lục Âm Quý Mạch , cần phải tu luyện một loại công pháp đặc thù mới được , nếu không. . . Trước mắt chính là một cái sống sờ sờ tiền lệ!

Nhưng là loại này công pháp , cực ít.

Tục truyền nhận trong hệ thống hối đoái ra tới điển tịch ghi lại , nắm giữ Lục Âm Quý Mạch người , cần phải tu luyện âm phủ quý tu công pháp , hơn nữa còn là cực Âm thuộc tính công pháp mới được , tại dương gian thể nào có thể sẽ có như vậy công pháp ?

Cái này có lẽ chính là Lục Âm Quý Mạch cái này quý tự do tới.

"Người là làm thế nào nhìn ra được tới ?" Đường Quang Cường không dám tin nhìn chăm chăm Lâm Vũ , "Lâm tiểu tử , người có phải hay không có biện pháp giải quyết ?"

Đường mị cũng vịn phần kinh ngạc nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Bọn họ hai ông cháu , có thể sẽ không tin tưởng Lâm Vũ không có bất kỳ biện pháp nào , không có tiến hành bất kỳ kiểm tra , lại có thể liếc mắt nhìn ra đây là Lục Âm Quý Mạch , đây căn bản cũng không phải là người bình thường có thể làm được!

Ngay cả Côn Luân phái trưởng lão , cũng là kiểm trắc nhiều lần mới xác nhận đây là Lục Âm Quý Mạch. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Biểu muội Đường Mị

Lâm Vũ yên lặng , bưng ly trà nhàn nhã uống trà , những người khác giống vậy yên lặng , đều đang đợi lấy Lâm Vũ nói tiếp.

Có thể Lâm Vũ tựa hồ cùng Đường Quang Cường đồn lên , chỉ là ngồi ở chỗ đó thành thoi mà uống trà , tựa hồ cũng không nguyên ý nói thêm gì nữa , hoặc là đang chờ Đường Quang Cường dẫn đầu lên tiếng.

Hồi lâu.

Đường Quang Cường cuối cùng không kềm chế được , dẫn đầu đánh vỡ yên lặng : "Lâm tiểu tử , người có phải hay không thật có biện pháp ?"

Lâm Vũ giương mắt cười một tiếng , đạo : "Biện pháp ? Ta đương nhiên có , chẳng qua là ta bằng cái gì phải giúp người ?"

"Người. . ." Đường Quang Cường đang muốn nói một chút , lại đột nhiên dừng lại.

Rất nhanh thì đoán được , Lâm Vũ hay là ở là Côn Luân tiên cảnh sự tình tâm tồn ngăn cách , ba tháng trước , Lâm Vũ cứu hấn thời điểm , liền hỏi qua Côn Luân tiên cảnh đến cùng nên thế nào đi vào , có thể Đường Quang Cường lại sống chết không muốn nói , hiện tại đột nhiên muốn Lâm Vũ hỗ trợ ,

Lâm Vũ sẽ nguyện ý không ?

Đừng nói Lâm Vũ, đổi thành bất cứ người nào, cũng không khả năng tùy tiện ra tay tương trợ!

"Lâm tiểu tử, Côn Luân tiên cảnh không phải ta không nghĩ nói cho ngươi biết, có thể đó thật là quá mức nguy hiểm, ta thể nào khả năng nàng người đời sau thân vùi lấp đầm rồng hang hổ ?" Đường Quang Cường bắt đầu dĩ, không thể làm gì khác hơn là lần nữa khuyên nhủ, "Mị nhi cũng là biểu muội ngươi a, nói thể nào chúng ta cũng có liên hệ máu mủ thân nhân. . ."

"Thân nhân ?" Lâm Vũ khẽ cười nói, "Lão gia ngài nếu thật đem ta là thân nhân, liền nói cho ta biết Côn Luân tiên cảnh thể nào đi vào, hoặc là dẫn ta đi vào, nếu không, hay là để cho ta đây cái không biết từ nơi này nhô ra biểu muội tự cầu nhiều phúc đi."

Diệp Tầm Lan, Mục Tư Ngữ cùng Đường Mị đều trầm mặc xuống, đem sự tình giao cho Lâm Vũ cùng Đường Quang Cường xử lý.

Lớn như vậy sự tình, các nàng căn bản không xen tay vào được, đặc biệt là Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ, các nàng so với ai khác đều biết, thân nhân hai chữ này tại Lâm Vũ trong lòng nặng bao nhiêu, cái này chấp niệm tại Lâm Vũ trong lòng bao sâu.

Đồng thời các nàng cũng biết, coi như Đường Quang Cường sống chết không muốn nói cho Lâm Vũ thể nào vào Côn Luân tiên cảnh, Lâm Vũ giống vậy sẽ xuất thủ tương trợ.

Dưới mắt chẳng qua là cảm chuyện này coi như tiền đặt cược, tại cùng Đường Quang Cường đàm phán.

Đường Quang Cường trong lòng thiên nhân giao chiến hồi lâu, mới lần nữa xác nhận nói : "Ngươi thật muốn đi vào ?"

"Nói nhảm."

"Ai!" Đường Quang Cường phát ra một tiếng nặng thán, "Đi vào phương pháp ta không thể nói cho ngươi biết, đừng nói lấy ngươi thực lực bây giờ, coi như là Vô Đương chương giáo đi xong, cũng là cử tử nhất sinh, thậm chí mười phần chết chắc!"

Lâm Vũ trong bụng rét một cái.

Sự tình tựa hồ so với dự trừ còn muốn khó khăn rất nhiều.

Thế nhưng, Đường Quang Cường lập tức lại lời nói xoay chuyển : "Nếu để cho ta mang ngươi đi vào, ngược lại cũng không phải là không thể, bất quá ta hiện thiếu một kiện đồ vật, nếu như có món đồ kia, ta có thể che giấu tai mắt người mang ngươi đi vào."

"Tu Di Giới Tử ?" Lâm Vũ ngược lại hỏi.

Đường Quang Cường gật đầu.

Đúng là Tu Di Giới Tử, nếu như có Tu Di Giới Tử loại trừ vật trang bị, tại đi vào trước đem Lâm Vũ thu vào trừ vật trang bị trung, tiến vào Côn Luân tiên cảnh sau, lại đem Lâm Vũ thả ra, liền hoàn toàn có thể che giấu tai mắt người rồi.

Nhưng này chỉ là tiến vào Côn Luân tiên cảnh, cũng không phải là cái gì việc khó, nếu như Lâm Vũ phải ra Côn Luân tiên cảnh, chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn.

Mà trước mắt vấn đề lớn nhất, chính là Đường Quang Cường căn bản không có Tu Di Giới Tử trừ vật trang bị.

"Ta có." Lâm Vũ nhàn nhạt nói, "Vậy thì quyết định như vậy, ngài như nguyện ý dẫn ta vào Côn Luân tiên cảnh, ta chẳng những giúp Mị nhi giải quyết trên thân thể vấn đề, còn kiếm ngài một món Tu Di Giới Tử vòng tay chứa đồ, bất quá ngài lúc nào trở về Côn Luân tiên cảnh ?"

"Ngươi thật quyết định rồi hả?"

Lâm Vũ trọng trọng gật đầu.

Thấy Lâm Vũ quyết định, Đường Quang Cường cũng sẽ không miễn cưỡng, đạo : "Ta tại thể tục trung còn có một ít chuyện phải xử lý, nhiều thì năm thứ năm, ít thì ba năm, đến lúc đó ta sẽ tới tìm ngươi."

"Thành giao! Lan tỷ, tư ngữ, chúng ta đi về trước." Lâm Vũ dứt lời đứng đứng dậy, chuẩn bị mang theo Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ rời đi.

Có thể vẫn chưa ra khỏi hai bộ. . .

"Tiểu Vũ, ngươi chờ một chút!" Đường Quang Cường lập tức kêu hán lại, liền gọi đều đi theo thay đổi : "Ngươi có thể không thể trước hỗ trợ giải quyết Mị nhi vấn đề, nàng cũng không thể đợi thêm cái ba năm năm năm."

Đường Mị chỉ có hai năm không tới tuổi thọ, nếu như Lâm Vũ muốn khi tiến vào Côn Luân tiên cảnh sau khi sẽ giúp bận rộn giải quyết, Đường Quang Cường thì nhất định phải tạm thời buông tha bên này sự tình, về trước một chuyến Côn Luân tiên cảnh, đến lúc này một lần, lãng phí thời gian cùng tinh lực tạm thời không đề cập tới, nhưng là trời mới biết tại chính mình rời đi sau khi, sự tình sẽ sẽ không phát sinh cái gì không thể dự trừ biến hóa ?

Lâm Vũ dừng bước , quay đầu nhìn nhìn Đường Quang Cường , cuối cùng đưa mắt rơi vào Đường Mị trên người : "Đi theo ta."

Dứt lời , liền xoay người lần nữa rời đi từ lâu.

"Gia gia , ta. . ." Vẫn không có nói chuyện Đường Mị , trong lúc nhất thời hoàn toàn không quyết định chắc chắn được.

Mặc dù biết Lâm Vũ là mình biểu ca , nhưng nói thế nào hôm nay cũng là lần đầu tiên gặp mặt , đối phương là cái gì tính cách , chính mình căn bản cũng không rõ ràng , bất đắc dĩ , Đường Mị không thể làm gì khác hơn là cầu trợ ở gia gia mình.

"Đi thôi." Đường Quang Cường hướng về phía Lâm Vũ rời đi phương hướng giọng cảm lên , "Nói thế nào hần cũng là biểu ca người , hơn nữa ta điều tra qua hần tình báo , tính cách hoàn toàn tin được , nếu hần nói có thể giúp người giải quyết thể chất vấn đề , liền nhất định có thể giải quyết."

Đường Mị khẽ cắn môi dưới , do dự trong chốc lát , liền đối với Đường Quang Cường gật đầu , đứng dậy đuổi theo.

Đường Quang Cường ngồi ở tại chỗ không có đứng dậy , khỏe miệng cũng đã cắn câu : "Tiểu tử này , có lẽ thật đúng là có thể cho Đường môn mang đến một phen cơ hội. . ."

Bên ngoài quán rượu.

"Tư ngữ , hôm nay là sinh nhật người , người muốn đi nơi nào chơi ? Ta cùng người đi." Lâm Vũ kéo Mục Tư Ngữ mà ngọc thủ , mỉm cười nói.

Mục Tư Ngữ suy nghĩ một chút , cuối cùng bất đắc dĩ lắc đầu : "Ta cùng Lan tỷ tỷ ngày hôm qua mới đến nơi này , cũng không biết có cái gì địa phương xong đi , người có cái gì đề nghị hay chưa?"

"Cái này. . ." Lâm Vũ rất ngượng ngùng gãi đầu một cái , "Mặc dù ta tới nước Mỹ đã ba tháng , nhưng bình thường cũng không có đi ra ngoài chơi qua , cho nên. . . Cũng không biết có cái gì địa phương xong đi."

Ở chỗ này rồi ba tháng , quả nhiên không biết có cái gì thú vị địa phương , sợ rằng loại trừ Lâm Vũ , khó hơn nữa tìm ra cái thứ 2.

Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ ngược lại không có cảm thấy nửa điểm ngoài ý muốn , nam nhân mình là cái gì tính tình , các nàng biết rất rõ , sẽ có trả lời như vậy , là không thể bình thường hơn được chuyện!

Không phải Lâm Vũ không thích chơi , mà là bởi vì hần trên người đề quá nhiều chuyện , căn bản là không có du ngoạn tâm tư.

Dùng Lâm Vũ mà nói nói , chính là muốn ra ngoài chơi tùy thời đều có thể , nhưng lại không phải hiện tại.

Ngay tại Lâm Vũ chuẩn bị gọi điện thoại hỏi ý kiến Dương Tịch Nhược thời điểm , Đường Mị đi tới ba người trên người , nhẹ giọng hô : "Vũ ca , Lan tỷ tỷ , tư ngữ tỷ , ta. . . Ta. . ."

Nhưng không có nói tiếp.

Lâm Vũ nghe được Đường Mị thanh âm , vội vàng ngừng còn không có thông qua đi điện thoại , cắt điện thoại di động , quay đầu hướng Đường Mị đạo : "Mị nhi , hôm nay là người tư ngữ tỷ sinh nhật , chúng ta muốn đi ra ngoài vòng vo một chút , nhưng không biết có cái gì một nơi tốt đẹp đáng đề đến , người có không có cái gì đề nghị ?"

"À?" Đường Mị đầu tiên là hơi sững sờ , rất kỳ quái Lâm Vũ đều tới nơi này ba tháng , lại còn sẽ hỏi vấn đề như vậy.

Tùy tiện lại lấy lại tinh thần , đạo : "Vũ ca , làm phiền các người chờ một chút , ta đi trước lấy xe , lại mang bọn người đi qua. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281: Là người

Đường Mị mà lái xe , nhưng là mang theo ba người ra nội thành.

Đi tới một chỗ ngoại ô trong trấn nhỏ , tìm một vị trí đậu xe xong sau , liền mang theo đại gia xuống xe , đạo : "Vũ ca , người xem một chút nơi này ra sao?"

"Ừ? Chỗ này..." Lâm Vũ đánh giá này hoàn cảnh chung quanh, nhưng là có chút ngoài ý muốn.

Người nước Mỹ miệng mật độ vốn là so với hoa hạ nhỏ rất nhiều, nơi này cũng không phải là cái gì phồn hoa địa phương, ngược lại còn lộ ra hương thôn mới có an bình, chủ yếu nhất là nơi này bầu không khí, còn có trên đường người đi đường, vậy mà tuyệt đại đa số đều là người đông phương khuôn mặt!

Nếu như không là lối kiến trúc là tây phương phong cách, Lâm Vũ rất có thể sẽ cho là mình đã trở lại hoa hạ.

Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ cũng giống vậy có như vậy cảm giác.

Đường Mị lựa chọn chỗ này, quả thực là chọn đúng, rất phù hợp đại gia khẩu vị.

"Một khối này là người Hoa cùng hoa kiều tụ tập địa phương, tuy nhiên không là cái gì danh lam thắng cảnh, lại có rất nhiều người Hoa hoa kiều định cư ở chỗ này, hoa hạ rất nhiều tới du lịch người, đều sẽ tới nơi này nhìn một chút." Đường Mị giới thiệu, "Người cảm thấy nơi này ra sao? Nếu như không thích mà nói, ta lại mang bọn người đi những địa phương khác."

"Không cần, liền nơi này đi." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Tư ngữ, người cảm thấy thế nào?"

"Ta cũng cảm thấy nơi này rất tốt." Mục Tư Ngữ tại chỗ đồng ý Lâm Vũ đề nghị.

Thật ra thì đây cũng là thêm này vừa hỏi, đối với Mục Tư Ngữ mà nói, chỉ cần có Lâm Vũ ở bên người, đi cái gì địa phương đều giống nhau, dù là ở nhà cái gì đều không làm, đó cũng là rất tốt phương.

Tại Đường Mị dưới sự hướng dẫn, mấy người đi tới một khối rộng lớn trên cỏ, Lâm Vũ phát hiện nơi này đã có rất nhiều người tại trên cỏ trải bông bố, phía trên bày biện đủ loại thức ăn.

Nhìn thêm chút nữa hôm nay ngày tháng, tựa hồ cũng là cuối tuần đi ra du ngoạn.

Lâm Vũ cũng mang theo ba người tìm một khối không người quấy rầy địa phương, giống vậy trải lên một khối bông bố, mấy người liền ngồi ở chỗ này xem phong cảnh, về phần vấn đề thức ăn, một đám người cũng không thích ăn những thứ này nước ngoài đồ vật, Đường Mị trực tiếp dùng điện thoại di động tại phụ cận quán ăn Trung Quốc đặt trước bữa ăn, đồng thời cũng mua một ít trái cây thức uống.

Không cần chờ bao lâu sẽ có người đưa tới nơi này.

Một đám người liền ngồi ở chỗ này ngắm phong cảnh.

"Tiểu Vũ, Mị nhi Lục Âm Quỷ Mạch, người chuẩn bị thế nào giải quyết?" Rảnh rồi buồn chán Diệp Tâm Lan, trực tiếp hỏi nổi lên Đường Mị chuyện.

Nghe nói như vậy, Mục Tư Ngữ cùng Đường Mị đều đem ánh mắt rơi vào Lâm Vũ trên người, đặc biệt là Đường Mị, càng là mặt đầy mong đợi nhìn Lâm Vũ, đây chính là quan hệ đến năng tính mạng.

Lâm Vũ khẽ ngừng đầu, nhìn về tha hương nơi đất khách quê người xanh thẳm bầu trời, đạo: "Thật ra thì rất đơn giản, trên người của ta có một bộ công pháp đặc thù, chỉ cần Mị nhi tu luyện, liền có thể hoàn toàn giải quyết, bất quá..."

Nói tới chỗ này, Lâm Vũ dừng lại một chút đi xuống, quay đầu nhìn Đường Mị: "Mị nhi, công pháp ta ngày mai sẽ chép cho người, loại công pháp này đồng dạng là công pháp tu chân một loại, không thể so với cái khác công pháp tu chân sai, thậm chí ở một phương diện khác còn muốn mạnh hơn, thể năng loại này công pháp thực sự quá đặc thù, không trải qua ta đồng ý, người không thể đối với trừ chúng ta bốn người bất luận kẻ nào thổ lộ nửa chữ!"

"Nhớ, là bất luận kẻ nào!"

Không phải Lâm Vũ muốn ẩn tàng nắm, hiện tại hỏi đoái ra tới công pháp, chỉ là một ít công pháp cơ bản mà thôi, nhưng vấn đề là, đây là một bộ quý tu công pháp, nếu như khiến người khác tu luyện, trời mới biết sẽ xuất hiện cái gì không thể dự trừ vấn đề.

Cũng không phải là mỗi người cũng có Lục Âm Quỷ Mạch loại này thể chất.

"Vũ ca người yên tâm, ta nhất định án người phân phó làm theo." Đường Mị kiên định gật đầu nói.

Sự tình so với năng trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn, chẳng những giải quyết trên thân thể vấn đề, thậm chí ngay cả trong tu luyện sự tình cũng giải quyết chung rồi, coi như Lâm Vũ không đề cập tới, năng giống vậy sẽ làm như vậy!

Sinh ra ở tu luyện thế gia, công pháp tầm quan trọng, năng so với người khác càng rõ ràng hơn, huống chi vẫn là loại này công pháp đặc thù.

"Vũ ca, ta..." Đường Mị tiếp tục nói, ngữ khí nhưng là trở nên có chút nhần nhố: "Ta sau này... Có thể đi theo người tu luyện sao?"

Lâm Vũ cười một tiếng, đạo: "Gia gia của người để cho người làm như vậy?"

Đường Mị nhẹ nhàng gạt đầu , mới vừa rời ở trên xe thời điểm , Đường Quang Cường gửi tin nhắn cho nàng , nội dung đại thể chính là lấy Đường Quang Cường phòng chừng , nếu để cho Đường Mị đi theo Lâm Vũ tu luyện , không thể so với thêm vào Côn Luân phái sai , thậm chí càng tốt hơn!

Không khỏi không thừa nhận , Đường Quang Cường lần này hoàn toàn đã đoán đúng , đi theo Lâm Vũ tu luyện , nếu như Lâm Vũ nguyện ý cung cấp tài nguyên tu luyện , so với thêm vào bất kỳ đại môn phái đều mạnh hơn ra chân trời!

Trên thực tế , Đường Quang Cường là bởi vì Lâm Vũ đang đối với đối đãi hần nãi nãi sự kiện kia thái độ , khiến hắn có suy đoán này , Lâm Vũ kia lần thái độ , ít nhất nói rõ hắn là một cái rất coi trọng thân tình người.

Đường Quang Cường có thể nhìn ra , Lâm Vũ cũng không phải là cái gì mặt ngoài thời gian , hoàn toàn là hắn thiên tính cho phép.

"Đương nhiên có thể." Lâm Vũ cũng lười so đo như vậy nhiều, "Nếu như không có tình huống đặc biệt , ta ở nơi này trong vòng hai, ba năm đều không biết trở về hoa hạ , ngươi nếu thật muốn đi theo ta tu luyện , gần đoạn thời gian có thể sẽ một mực ở tại nước Mỹ."

"Được, cảm ơn Vũ ca." Đường Mị tự nhiên cười nói.

Trước bởi vì biết rõ Lâm Vũ chân đạp hai cái chân , cho là hắn tính cách rất kém cỏi , mà bây giờ lại chợt phát hiện gia gia nói không sai , chính hắn một biểu ca tính cách , hoàn toàn tin được.

Về phần tại sao hắn cưới hai vợ , trong này khả năng có ẩn tình khác.

Dù sao không nhìn ra Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngừ có phân nửa không tình nguyện.

"Nha đầu ngốc , ngươi cũng là người nhà ta , này có cái gì tốt ta ?" Lâm Vũ khẽ mỉm cười , ngay sau đó hướng về phía phía sau một cây đại thụ hô : "Ta nói nha đầu , ngươi với rồi như vậy lâu , chẳng lẽ không mệt không ?"

"Ngươi năng lực cảm nhận lại có như vậy lợi hại!" Tô Nguyệt Hàn theo cây sau đi ra , hướng về phía Lâm Vũ ngoài ý muốn nói , "Ta tu vi rõ ràng cao hơn ngươi nhiều như vậy , lại hoàn toàn ẩn núp khí tức , ngươi đến đây là thế nào phát hiện ta ?"

Vừa nói , sẽ đến Diệp Tầm Lan ngồi xuống bên người.

"Ngươi không phải đã nói sao? Ta năng lực cảm nhận so với bình thường người lợi hại." Lâm Vũ khẽ cười nói.

Trên thực tế , mới vừa rồi nói tới công pháp lúc , Lâm Vũ sẽ để cho tiểu Y nhìn chăm chăm bốn phía , vừa vặn nói xong quý tu công pháp chuyện , tiểu Y liền nhắc nhở hắn Tô Nguyệt Hàn đã đến , nếu không , Lâm Vũ căn bản sẽ không lại ở chỗ này nói liên quan tới quý tu công pháp sự tình.

Diệp Tầm Lan đem Đường Mị cùng Tô Nguyệt Hàn lẫn nhau giới thiệu một phen sau , mấy cô gái ngồi quây quần một chỗ trò chuyện cô gái ở giữa đề tài , trực tiếp đem Lâm Vũ gạt bỏ sang một bên , Lâm Vũ ngược lại cũng vui vẻ thanh nhàn , để cho tiểu Y để cử một bộ thích hợp Đường Mị cơ sở tu luyện công pháp.

Lúc này , Lâm Vũ mới phát hiện công pháp rốt cuộc có bao nhiêu quý , bộ công pháp này thoát nhìn còn không bằng chính mình « luyện khí cửu chương » , lại cần mười triệu truyền thừa điểm , bất quá điểm truyền thừa điểm đối với Lâm Vũ mà nói cũng không phải cái gì vấn đề , không do dự liền lựa chọn hối đoái.

Bất quá còn có một cái vấn đề , chính là tiếp nhận công pháp muốn hôn mê một giờ , chỉ có thể chờ đợi buổi tối lại tới tiếp thu.

Đang khi nói chuyện , Đường Mị tại trên mạng mua cái gì đã đưa đến , đầu tiên là bữa trưa , tiếp theo chính là khách trong một cửa hàng đưa tới một ít trái cây thức uống , thập phần phong phú.

Đương nhiên , còn thiếu không được bánh sinh nhật.

Một cái cùng Lâm Vũ không sai biệt lắm , mang theo đỉnh đầu vịt lười bốc lên người tuổi trẻ mang theo một cái bánh sinh nhật đi tới mấy người trước mặt , dùng tiêu chuẩn Hán ngữ , lễ phép nói : "Các người khỏe , đây là các người tại trên mạng đặt sinh nhật trứng..."

"Là người ? !" Lâm Vũ cùng người trẻ tuổi này trăm miệng một lời nói , không hẹn mà cùng kinh ngạc...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Tha hương gặp cố nhân

Diệp Tầm Lan các nàng vẫn còn tại chỗ trò chuyện , Lâm Vũ chính là cùng cái này đưa bánh ngọt lại đây người đi tới một chỗ khác.

Có chút vấn đề , nhất định phải hướng người này hỏi rõ một hồi

Người này , là Lâm Vũ một cái người quen , hơn nữa còn là một cái rất quen thuộc người!

Thật ra thì , tại gặp ở nơi này người quen , cũng không đến nỗi để cho Lâm Vũ thất thố như vậy , dù sao nhân sinh chính là khắp nơi tràn đầy trùng hợp , cái thế giới này có lúc thật rất nhỏ , nhưng vấn đề là , nếu như đổi thành bất cứ người nào , Lâm Vũ đều sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Nhưng người này thân phận , hoàn toàn ngoài Lâm Vũ dự liệu.

"Lão tứ , ngươi tại tốt nghiệp sau khi , đổi số điện thoại cũng không nói cho ta một tiếng , người cũng không tìm được , ngươi thế nào đột nhiên tới nước Mỹ rồi hả?" Lâm Vũ lạnh nhạt hỏi.

Người trước mắt , chính là cùng Lâm Vũ ngủ chung phòng bốn năm Triệu Minh Vĩ!

Tại tốt nghiệp sau khi , tất cả mọi người đường ai nấy đi , mấy người khác đều có liên lạc , Trương Huy cũng không cần nói , ngay tại công ty mình đi làm , Hứa Phong giống vậy không cần nhiều lời , nhưng chính là lão tứ Triệu Minh Vĩ , tại chung quy sau không tới một tuần lễ , tựu lại cũng liên lạc không được.

Bao gồm nàng bạn gái Trương Hiểu Linh số điện thoại đi động , cũng giống vậy không gọi được , vì thế , Hứa Phong còn đi qua Triệu Minh Vĩ quê hương , được đến kết quả , nhưng là Triệu Minh Vĩ cả nhà bọn họ già trẻ đã dọn đi , lại không có ai biết bọn họ dời đi nơi nào.

Đối với cái này , Trương Huy không ít tại trên Internet tìm tới Triệu Minh Vĩ tung tích , có thể mỗi một lần đều là không công mà về.

Triệu Minh Vĩ cả người , tựa như cùng tại bốc hơi khỏi thế gian.

"Lão tam , chuyện này một lời khó nói hết." Triệu Minh Vĩ khẽ thở dài một tiếng , nói tóm tắt : "Ta có một cái bà con xa ở bên này , tại ta tốt nghiệp thời điểm tìm tới nhà chúng ta , nói phải hấn ở chỗ này làm ăn càng ngày càng lớn , cần phải có người hỗ trợ , vì vậy sẽ để cho chúng ta một nhà đi tới nước Mỹ , kết quả phát hiện đối phương lại là một tên lừa gạt , đem chúng ta tiền tài lừa gạt quang , để cho chúng ta muốn trở về nước cũng không có cách nào , hấn lại hoàn toàn biến mất rồi."

Nói đến đây bên trong , Triệu Minh Vĩ trong mắt lóe lên một tia cừ hận , nhà bọn họ bị lừa sau khi , cơ hồ đã tuyệt lộ , cũng còn khá tại một vị bằng hữu giới thiệu một chút , đi tới nơi này đi làm , mặc dù phương diện sinh hoạt vấn đề đã giải quyết , lại chỉ có thể miễn cưỡng sống qua ngày.

Muốn trở về nước , còn không biết phải chờ đến lúc nào.

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng." Lâm Vũ không nhin ở trong lòng thở dài nói.

Có ai có thể ngờ tới , buộc Triệu Minh Vĩ cả nhà bọn họ tuyệt lộ , vậy mà sẽ là nhà bọn họ thân thích.

"Bạn gái ngươi đây?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Ha ha." Triệu Minh Vĩ thê lương mà cười một tiếng , "Nàng cũng ở đây cái trấn trên này , bắt quá ta cùng nàng đã... Không có cách nào thực tế như thế , ta trước thiếu chút nữa ngay cả mình đều không nuôi sống , nàng sẽ làm ra như vậy lựa chọn , cũng là nhân chi thường tình."

Lâm Vũ nghiêng đầu qua , nhìn đã từng bạn cùng phòng gò má , bởi vì thừa nhận rồi liên tiếp đã kích , hiện tại Triệu Minh Vĩ , muốn so với ở trường học lúc thành thực rất nhiều , cũng chừng chặc rất nhiều.

"Vậy ngươi sau này dự định làm sao đây?" Lâm Vũ hơi hơi nói.

Tiếp tục như vậy , cuối cùng không phải kế hoạch lâu dài , Lâm Vũ có thể nhìn ra , Triệu Minh Vĩ rất muốn trở về hoa hạ , lại bị thực tế bắt buộc , nói khó nghe một chút chính là không có trở về nước tiền về phí cơ.

Một điểm này , Lâm Vũ ngược lại là có thể hỗ trợ , bắt quá Triệu Minh Vĩ nguyện ý như vậy bỏ qua ?

Điều này hiển nhiên là không có khả năng chuyện , khác không nói , ít nhất trở về quốc chi trước , phải tìm được tên khốn kia thân thích muốn một câu trả lời hợp lý , bộ dáng kia mới sẽ không lưu lại quá lớn tiếc nuối.

Nhưng là đối phương hiện tại đã biến mất , căn bản không tìm được tung tích.

Này tựa hồ lại vừa là một cái chết tuần hoàn.

"Lão tam , ngươi có phải hay không cảm thấy ta rất ngu ?" Triệu Minh Vĩ thấy Lâm Vũ không nói gì , lần nữa thê lương mà cười một tiếng , "Nghĩ ra quốc kiếm nhiều tiền , cho sớm Linh một cái tốt hơn sinh hoạt , cuối cùng nhưng là cả người cả của đều không còn , thật ra thì ta là thật rất ngu , thật ra

thì chỉ cần đương thời nhiều một cái tâm nhân , như vậy sự tình căn bản cũng sẽ không phát sinh."

"Người không phải ngốc , người là đại đột hết thuốc chữa!" Lâm Vũ không chút lưu tình nói , "Bất kỳ tên lười gạt thuật lừa gạt , thật ra thì đều có chỗ sơ hở , cuối cùng , sở hữu tên lười gạt đều là lợi dụng nhân tính tham lam , người muốn kiếm càng nhiều tiền , đây là nhân chi thường tình , nhưng người phải nhớ kỹ , trên trời sẽ không vô duyên vô cớ rơi xuống nhân bánh!"

Coi như rót nhân bánh , không phải cạm bẫy chính là bẫy rập.

"Đúng vậy , ta không có người như vậy tâm tính , xác thực đại đột hết thuốc chữa." Triệu Minh Vĩ cũng không sợ mất thể diện , rất thân nhiên mà thừa nhận mình ngu xuẩn , "Thế nhưng sự tình đã phát sinh , ta loại trừ đối mặt , lại cũng không có thứ hai con đường có thể đi."

Dứt lời , Triệu Minh Vĩ trong miệng phát ra một tiếng nặng nề thờ dài.

Lâm Vũ im lặng , liên tiếp đã kích , hơn nữa sinh hoạt chen ép , quả thật làm cho chính hắn một đã từng bạn cùng phòng , hoàn toàn biến thành một người khác , nắm đó cái kia hăm dọa Triệu Minh Vĩ , hiện tại cũng không khỏi không hướng thực tế cúi đầu.

Nhưng cái này lại quái được người nào ?

Câu thường nói : Một tay vỗ không lên tiếng , lừa gạt Từ Cố nhưng đáng hận , nhưng bị lừa gạt người cũng không giống như vậy ?

Người đáng thương , nhất định có chỗ đáng hận!

Đáng hận người , cũng nhất định có chỗ đáng thương chỗ!

"Thúc thúc cùng a di hiện tại thế nào?" Lâm Vũ khẽ cau mày hỏi.

Phòng chừng cũng không khá hơn chút nào.

"Cha ta bây giờ đang ở phụ cận một nhà máy làm đồ bóc , mẹ ta chính là tại một cái quán ăn làm công nhân làm vệ sinh , về phần ta , người đã biết rồi , chúng ta một nhà hiện tại cứ như vậy miễn cưỡng sống qua ngày , cũng may mắn nơi này phần lớn đều là người Hoa hoa kiều , nếu không câu thông cũng thành vấn đề." Triệu Minh Vĩ than thở.

"Không nói , ta bây giờ còn tại đi làm , có thời gian lại tìm người hợp gặp." Triệu Minh Vĩ lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ , liền hướng Lâm Vũ đưa ra cáo từ.

Lâm Vũ chỉ là trầm mặc nhìn lấy hắn cười xe đạp rồi đi , không có nói nửa nửa chữ , không phải hắn không muốn giúp , mà là nhất thời nửa khác không tìm được thích hợp phương pháp trợ giúp hắn.

Chuyện này , cần phải thảo luận kỹ hơn mới được.

Hồi lâu , Lâm Vũ tại sâu trong nội tâm phát ra khẽ than thở một tiếng , xoay người lại đến Diệp Tầm Lan các nàng vị trí chỗ ở : "Mị nhi , người đặt bánh ngọt thời điểm có người giao hàng số điện thoại di động ? Đem cái số kia cho ta."

"Được." Đường Mị không có hai lời liền đem số điện thoại di động phát đến Lâm Vũ trên điện thoại di động , hỏi lần nữa : "Vũ ca , người kia là người bằng hữu sao?"

"Đó là Tiểu Vũ tại đại học lúc bạn cùng phòng." Diệp Tầm Lan trả lời , "Chỉ là không biết hắn thế nào đột nhiên xuất hiện ở nơi này , Tiểu Vũ , người bằng hữu có phải hay không gặp phải cái gì chuyện phiền toái ?"

Lâm Vũ cùng Triệu Minh Vĩ nói chuyện , các nàng không có đi nghe , mặc dù không biết hai người nói chuyện chút ít cái gì , nhưng cực kì thông minh Diệp Tầm Lan , theo Lâm Vũ ngưng trọng trong sắc mặt , còn có Triệu Minh Vĩ trong tướng diện , cũng đã có thể suy đoán ra rất nhiều chuyện.

Phải biết nàng hiện tại cũng có một ít xem tướng năng lực.

"Xác thực gặp phải phiền toái , để cho ta suy nghĩ một chút biện pháp thế nào giúp hắn giải quyết." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

Vấn đề khác ngược lại dễ giải quyết , đối với Lâm Vũ mà nói chẳng qua là một cái nhấc tay mà thôi , trước mắt vấn đề lớn nhất , chính là Triệu Minh Vĩ cái kia thân thích đã chẳng biết đi đâu.

Cái thế giới này nói lớn không lớn , nói nhỏ cũng không nhỏ , không có chút nào đầu mối muốn tìm một người , không khác nào mò kim đáy biển , nói dễ vậy sao ?

Diệp Tầm Lan nhẹ nhàng gạt đầu : "Vậy người dự định thế nào làm ?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : "Trước mắt đã có một cái đại thể đối sách , chuyện này , còn phải để cho Mị nhi hỗ trợ."

"Ta ?" Đường Mị nhưng là hoàn toàn mơ hồ , chính hắn một biểu ca xác định không có tìm sai người ? ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 283: Chính mình trêu ra khoản nợ

"Phải nói yêu cầu các người Đường môn hỗ trợ , ta ở chỗ này cũng không có cái gì thể lực." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Muốn tìm được Triệu Minh Vĩ cái kia thân thích , chỉ cần có điểm đầu mối , tồn tại Liễu Thi Ngưng các nàng trợ giúp , hẳn không phải là cái gì vấn đề khó khăn , chủ yếu nhất , chính là tìm được người sau khi , nếu như đối phương xa cách quá xa , Lâm Vũ có thể rút không ra thời gian chạy tới đem đối phương bắt tới.

Hơn nữa đối phương có cái gì dạng bối cảnh , hiện tại cũng là không biết gì cả , tồn tại Đường môn hỗ trợ , cũng có thể tiết kiệm một ít chuyện.

Đường Mị gật đầu một cái , đạo : "Vũ ca người yên tâm đi , chỉ cần người mở miệng , chúng ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!"

Lâm Vũ cười một tiếng , lấy điện thoại di động ra phát một cái tin tức cho Trương Huy , đem Triệu Minh Vĩ số điện thoại di động phát tới , sau đó đem sự tình đại thể nói một lần , chuyện tình kể tiếp , liền tạm thời giao cho Trương Huy bọn họ.

Bao gồm cùng Triệu Minh Vĩ giao thiệp sự tình.

Chỉ cần Trương Huy bên kia vừa có đáp lại , chính là mình bên này hành động lúc.

"Được rồi , hôm nay nhưng là tư ngữ sinh nhật , đừng nói là như vậy nặng nề đề tài , có chuyện gì chờ sau khi lại nói." Lâm Vũ xử lý xong sự tình , liền chào hỏi mọi người bắt đầu dùng cơm.

...

Dưới đất quyền đàn.

"Rống!"

Đối thủ phát ra gào một tiếng , hai quả đấm mang theo cường hãn kinh phong đánh úp về phía Lâm Vũ , sắc mặt càng là dữ tợn kinh khủng , giống như cùng Lâm Vũ tồn tại thù giết cha!

Mà quyền lấy một thân công phu phục Lâm Vũ , chính là chờ đến đối thủ sắp đến đánh trúng chính mình thời điểm , trong nháy mắt một cái nghiêng người , tránh thoát đối thủ một quyền này , ngay sau đó là một quyền tàn nhẫn vỗ vào đối phương đầu.

Xuất chương lúc quý dị kia quý tích vậy mà để cho đối phương vô pháp bắt!

Ầm!

Đối phương ngược lại ở trên lôi đài , trực tiếp ngất đi.

"Không!" "Không!" "Không..."

Đây là Lâm Vũ thứ mười sáu phen thắng lợi.

Bất quá lần này tranh tài có chút bất đồng , bởi vì có vợ mình ở bên cạnh xem cuộc chiến.

Lâm Vũ chờ trọng tài tuyên án sau khi , liền trực tiếp nhảy xuống rời lôi đài , mang theo Diệp Tầm Lan các nàng rời đi , tồn tại Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đi cùng , Lâm Vũ phát hiện mình tâm cảnh đề cao rất nhanh.

Tâm cảnh tăng cao , đối với võ học phía trên lĩnh ngộ , cũng tương tự đi theo đề cao.

Dựa theo như vậy độ tiến triển đi xuống , tựa hồ còn không muốn một năm , liền có thể đem Bát quái chương hoàn toàn điều chỉnh xong.

Đoàn người đi ở trên đường chính.

"Lâm đại ca , người đã làm xong mười cái đồng bài nhiệm vụ , có phải hay không chuẩn bị trùng kích ngân bài sát thủ ?" Dương Tịch Nhựt dò hỏi.

Lâm Vũ lần này tới New York , dưới đất quyền đàn đánh quyền là chuyện riêng , mà Satan tổ chức bên kia , coi như là công tư trọn vẹn đôi đường , tại tư , là muốn cho Mục Tư Ngự đòi lại một cái công đạo , tại công , là bởi vì long tổ cho Lâm Vũ nhiệm vụ : Gom Satan tổ chức tình báo.

"Chuyện này ngược lại không gấp , chờ ta sửa sang lại một phen sau , lại đi khiêu chiến ngân bài sát thủ." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Đồng bài nhiệm vụ căn bản là không thỏa mãn được Lâm Vũ yêu cầu , Lâm Vũ mình cũng muốn mau sớm tăng lên sát thủ cấp bậc , nhưng là bây giờ Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngự ở bên người , khoảng thời gian này không muốn đi giết người.

Chờ Diệp Tầm Lan các nàng trở về nước sau khi , tự mình nghĩ thế nào giết liền thế nào giết , dù sao hiện tại không muốn đi.

Không có cái gì nguyên nhân , không nghĩ chính là không nghĩ.

"Tiểu Vũ , ta ngược lại thật ra quên nhắc nhở người." Diệp Tầm Lan đối với những chuyện này ngược lại không có hứng thú , mà là hướng Lâm Vũ nói đến một chuyện khác : "Người tới nước Mỹ sau khi , có phải hay không rất ít cùng Tuyết tỷ liên lạc qua , nàng cũng không có ở trước mặt ta nhắc tới người , muốn gọi điện thoại cho người , tựa hồ lại có chút ngượng ngùng."

"Ày..." Thời gian qua trời sập cũng không sợ hãi Lâm Vũ , lúc này vậy mà trở nên nhẩn nha.

Đối với Dương Tuyết , Lâm Vũ là thật không biết nên như thế nào đi đối mặt nàng , nói hai người là bạn bình thường sao , tựa hồ lại không giống , mình bây giờ có thể còn có một cái Dương gia cô gia danh hiệu , hơn nữa Dương Tuyết vẫn cùng chính mình ước định đời sau.

Nói quan hệ rất thân mật , tựa hồ cũng không nói được.

Dù sao loại quan hệ này , căn bản cũng không biết nên thế nào hình dung.

"Tuyết tỷ là ai ?" Tô Nguyệt Hàn hỏi.

Nghe Diệp Tầm Lan ngữ khí , còn có Lâm Vũ thần sắc , người này tựa hồ cùng Lâm Vũ tồn tại không bình thường quan hệ.

Ngay cả Đường Mị cùng Dương Tịch Nhựt cũng tới hứng thú , hai người đều khóe mắt ngậm cười mà nhìn Lâm Vũ , tựa hồ phát hiện cái gì bất quá đi đề tài , lấy hiện tại tình hình đến xem , kẻ ngu cũng có thể đoán được Lâm Vũ cùng cái kia Tuyết tỷ quan hệ.

Khẳng định không phải bạn bình thường.

Diệp Tầm Lan hé miệng cười một tiếng , đạo : "Người Lâm đại ca cái thứ 3 thế từ."

Lâm Vũ : "..."

Thấy Tô Nguyệt Hàn các nàng kia khác thường thần sắc , Lâm Vũ thật không biết nên thế nào trở về ứng.

"Ta biết rồi , Tuyết tỷ là họ Dương đúng không ?" Tô Nguyệt Hàn mỉm cười nói , "Ta trong lúc vô tình nghe Cổ sư đệ nói qua , Lâm đại ca còn có một vị bạn gái , đương thời ta còn tưởng rằng hần là đang khoác lác , bất quá bây giờ mà.. Lâm đại ca , cái kia Tuyết tỷ rất đẹp sao ?"

Lâm Vũ : "..."

Cổ xưa phong cách cái tên kia , loại chuyện này cũng dám lấy ra khắp nơi tuyên dương!

Chờ lần sau gặp phải tên kia , không để cho hần ói mảy búng máu , lão tử sẽ không họ Lâm!

Cách xa ở Võ Đang bí cảnh , mới vừa kết thúc tu luyện cổ xưa phong cách , không tránh khỏi rung mình một cái , không khỏi nhỏ giọng thì thầm : "Hiện tại này khí sau thế nào sẽ có một luồng hơi lạnh ? Chẳng lẽ ta thể chất gần đây giảm xuống ? Không có đạo lý a..."

...

"Nguyệt hàn , đây chính là Tuyết tỷ , người nói không sai , Tuyết tỷ tên gọi Dương Tuyết." Diệp Tầm Lan lấy điện thoại di động ra nháy ra một tấm hình , đưa tới Tô Nguyệt Hàn trước mặt , đạo : "Làm sao , rất đẹp chứ ? Hơn nữa nàng tính cách cũng tốt người Lâm đại ca có thể không chỉ một lần nói qua , nếu như ai có thể cưới được nàng , tuyệt đối là tám đời đã tu luyện phúc phận!"

Tô Nguyệt Hàn tiếp lấy điện thoại di động nhìn một cái , gật gật đầu.

Nhìn trong hình này Dương Tuyết , nếu bàn về sắc đẹp , Dương Tuyết xác thực so với tại chỗ bất kỳ một vị đều kém hơn một cái cấp bậc , bất quá cũng có thượng đẳng phong thái , hơn nữa Diệp Tầm Lan nói thật đúng , Dương Tuyết tính tình vừa nhìn cũng biết là cái loại này rất biết chiều cổ người.

Vô luận thế nào tính , đều xứng với Lâm Vũ!

"Ta nói , các người đừng như vậy bất quá đi được không ?" Lâm Vũ bùm lấy cái trán nhẹ nhàng lay động , "Lan tỷ người cũng đừng nói đùa nữa , sự tình

không phải là các người muốn như vậy , ta cùng nâng quan hệ , chỉ là giả mạo mà thôi."

Ai!

Này đều là mình trâu ra khoản nợ , đương thời thật không hẳn là đáp ứng Dương Tuyết.

"Người hãy tỉnh lại đi , Tuyết tỷ có được hay không , người so với chúng ta rõ ràng hơn , còn có nàng đối với người tâm , người giống vậy so với ta rõ ràng hơn! Nếu là người sau này đối với Tuyết tỷ không được , ta đều không đáp ứng!" Diệp Tâm Lan trực tiếp cho Lâm Vũ một cái liếc mắt.

Lâm Vũ mày kiếm hất lên : "Đừng nói ta , nếu là tên khốn kiếp kia dám đối với Tuyết tỷ không được , ta thứ nhất rút kiếm bỏ hấn!"

Diệp Tâm Lan : "..."

Những người khác : "..."

Sau đó , một đám người rất thông minh mà không có lại tiếp tục cái đề tài này , về nhà sau ăn bỗng nhiên ăn khuya , trước hết sau tắm xong , trở về phòng nghỉ ngơi một chút , tu luyện một chút.

Mà Lâm Vũ không có chú ý tới , Diệp Tâm Lan trước ở trên đường thời điểm vuốt vuốt điện thoại di động , lộ ra một cái giả hoạt nụ cười , không biết nàng đang suy nghĩ chút ít cái gì quý chủ ý , hoặc là dùng cái gì ý đồ xấu tại chính Lâm Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 284: Trời sinh sát thủ

Người đại diện Jerry biệt thự.

"Jerry tiên sinh , tìm ta có việc ?" Lâm Vũ đi vào cửa , liền hướng về phía Jerry đi thẳng vào vấn đề.

Tuy nói Jerry là Lâm Vũ dưới đất quyền đàn người đại diện , nhưng hai người trao đổi cũng không nhiều , thậm chí căn bản là không có trao đổi , bình thường có cái gì tái sự , còn có tái sự tiền thù lao , đều là Dương Tịch Nhượng cùng hấn liên lạc , Lâm Vũ căn bản tự không có đi quản.

Cũng không có tâm tình cùng tinh lực đi quản.

So với Jerry , Dương Tịch Nhượng ngược lại càng giống như Lâm Vũ người đại diện.

Ngược lại Jerry đối với Lâm Vũ thái độ , đã không giống đương thời như vậy lãnh đạm , thấy Lâm Vũ đi vào , liền lập tức nhiệt tình chiêu đãi đạo : "Thân ái không , mau tới ngồi , ta giới thiệu một vị bằng hữu cùng người biết , các người đều đến từ hoa hạ , nhất định là có tiếng nói chung "

Lâm Vũ hướng về phía trong phòng khách một cái khác người tuổi trẻ gật đầu một cái.

Người này nhìn qua , cùng mình tuổi tác không sai biệt lắm , tu vi còn cao hơn chính mình một điểm , luyện tinh hóa khí đệ cửu trọng.

Thế nhưng làm cho người ta cảm giác , chính là rất lạnh.

Lạnh đến cực hạn.

Hắn lạnh , cùng Lâm Ánh Tuyết hoàn toàn bất đồng , Lâm Ánh Tuyết là thuộc về cái loại này trong nóng ngoài lạnh người , ít nhất tại Lâm Vũ cùng Diệp Tâm Lan các nàng trước mặt là như vậy , có thể người trước mắt này , từ trong ra ngoài , đều khiến người ta cảm thấy rất lạnh.

Loại trừ lạnh , cả người trên dưới còn lộ ra một cỗ sát khí!

"Chủ nhân , người này lai lịch không đơn giản!" Tiểu Y nhắc nhở , "Trên người hắn sát khí , không phải hậu thiên tạo thành , mà là sinh ra thì có , chỉ bất quá tựa hồ không có pháp môn đem sát khí thu liễm , đơn giản mà nói , hắn chính là một cái trời sinh sát thủ!"

Lâm Vũ vì đó thần phục.

Trời sinh sát thủ , đây là cái gì khái niệm ?

Nếu như thả vào Satan tổ chức , tuyệt đối là trọng điểm bồi dưỡng trọng điểm!

Bất quá nói đi nói lại thì , người như vậy , án số mạng mà nói , chính là thuộc về thiên sát cô tình một loại , dùng thông tục mà nói nói , chính là hần loại này trời sinh sát khí , nếu như bất tự không cứng rắn người , căn bản không thể nào cùng hần sống chung một chỗ.

Nếu không , rất dễ dàng bị hần cho khắc chết!

"Thân ái không , vị này là hoa hạ tới mực vũ." Jerry thấy hai người chỉ là mắt to tròn mắt ti hí , vì vậy lẫn nhau giới thiệu , "Mực vũ , vị này là chính là ta nói qua với người không , vốn tên là kêu Lâm Vũ , các người tên còn rất giống như đây."

"Ồ?" Lâm Vũ nhất thời hứng thú.

Họ Mặc rất ít người , nhưng đây không phải là trọng yếu , trọng yếu là tên đối phương vậy mà cũng giống như mình , tuổi tác không sai biệt lắm , tu vi cũng không kém nhiều lắm , này ngược lại cũng coi là một loại duyên phận.

"Hạnh ngộ." Lâm Vũ hướng về phía mực vũ liền ôm quyền.

Mực vũ chỉ là nhàn nhạt quét Lâm Vũ liếc mắt , giống vậy liền ôm quyền sau , liền không có nói tiếp , không , hần là từ đầu chí cuối cũng không có nói nửa chữ , thật rất khó chung sống.

Lần nữa lãnh tràng.

"Cái này... Không , mực , các người là trước trao đổi một chút , ta còn có chút việc , cáo từ trước." Jerry âm thầm lau mồ hôi lạnh , trực tiếp tìm một cái cơ chạy ra.

Hai người kia , Lâm Vũ vốn là rất khó chăm sóc , hiện tại ngược lại tốt , lại tới một cái càng khó hơn chăm sóc , sự tình còn hết lần này tới lần khác như vậy khéo léo , hai người tên lại còn giống nhau , này ngược lại cũng coi là một việc kỳ văn rồi.

Tại Jerry rời đi sau khi , Lâm Vũ đầu tiên là để cho tiểu Y xác nhận một hồi bốn phía này không có theo dõi cùng nghe lén loại hình thiết bị , sau đó ngồi nữa đến mực vũ đối diện , bùng lên trên bàn bình trà , cho mực vũ rót một chén trà , sau đó lại rót cho mình một ly.

Mực vũ vẫn một bộ không hề lay động băng sơn khuôn mặt.

Tựa hồ chung quanh đây hết thảy đều không có quan hệ gì với hần.

Nhưng mà , Lâm Vũ nhưng là nhìn ra , người này trong lòng chấp niệm , so với chính mình sâu tuyệt đối không chỉ trăm lẻ tám ngàn dặm!

"Người tới nơi này , là bởi vì thân hữu ?" Lâm Vũ uống một hớp trà , nhàn nhạt nói.

Nghe lời này , mực vũ cái này vạn năm không thay đổi mặt lạnh ăn tiền , cuối cùng có hơi không để lại dấu vết lộ vẻ xúc động : "Người làm thế nào biết ?"

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo : "Ta sẽ một điểm số mạng cùng tương thuật , có thể nhìn ra một ít đầu mối , thế nhưng ta nói thật , người không thích hợp dưới đất quyền đàn lẩn lộn , ngược lại càng thích hợp đi Satan tổ chức , làm sát thủ."

Một cái trời sinh sát thủ tới đánh hắc quyền , tổng khiến người ta cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Ta muốn đối phó người , chính là Satan tổ chức! Muốn để cho ta giúp hần môn giết người , tuyệt đối không thể!"

"Ồ?" Lâm Vũ hơi lộ ra ngoài ý muốn nhìn chăm chăm mực vũ cặp kia như hùng ưng bình thường mi mắt , "Ta là thật không nghĩ tới , nguyên lai chúng ta có tương đồng mục tiêu , người thân hữu chết ở Satan trên tay ?"

Giống như mực vũ người như vậy , căn bản cũng sẽ không nói láo , nếu hai người tồn tại giống nhau mục tiêu , Lâm Vũ giống vậy lựa chọn thẳng thắn đối đãi , nói không chừng còn có thể làm quen đến một vị cùng chung chí hướng cao thủ , coi như làm quen không tới cũng không có quan hệ.

Bởi vì như vậy người không những sẽ không nói láo , tại bảo thủ bí mật phương diện cũng so với bất luận kẻ nào đều lợi hại!

"Là vợ ta , không có chết , lại cùng chết không sai biệt lắm." Mực vũ nó thật đạo.

Lâm Vũ lần nữa ngoài ý muốn , hiện tại cuối cùng tin tiểu Y lúc trước một câu nói , truyền thừa hệ thống ảnh hưởng chính mình khí vận , bình thường làm cho mình gặp phải một ít thân thể cùng gặp gỡ tương tự người!

Chính mình phải đối phó Satan tổ chức , giống vậy là bởi vì mình thê tử , giữa hai người chẳng những mục tiêu nhất trí , ngay cả sự tình căn nguyên , vậy mà cũng giống vậy!

Sự tình còn có thể lại khéo léo một điểm a ?

"Lão mực , muốn nghe một chút ta đề nghị sao?" Lâm Vũ lạnh nhạt đạo.

Lão mực ? Xưng hô này...

Mực vũ trong ánh mắt vậy mà né qua một tia kinh ngạc , ngơ ngác sau liền gạt đầu một cái : "Mời nói."

Lâm Vũ lần nữa uống một hớp trà , đặt ly trà xuống , hướng về phía hắn hơi hơi nói : "Ta nói thật với ngươi đi , ta cũng là bởi vì vợ ta phải đối phó Satan tổ chức , thế nhưng , lấy hai người chúng ta hiện tại tu vi , coi như là hai chúng ta hợp tác , muốn đem Satan tổ chức tiêu diệt , ngươi nói yêu cầu bao lâu ?"

"Coi như là thuận lợi , ít nhất cũng cần vài chục năm , hoặc là vài chục năm , thậm chí lâu hơn." Mực vũ đạo.

"Vậy ngươi tới nước Mỹ , đánh hắc quyền chỉ là thứ yếu , chủ yếu nhất là âm thầm điều tra Satan tổ chức tình báo , không biết ta nói được đúng hay không đúng ?"

"Rất đúng!" Mực vũ rất dứt khoát gạt đầu nói.

Giống như hắn như vậy trời sinh sát thủ , năng lực cảm ứng tuyệt đối so với giống như người tu hành lợi hại rất nhiều , nói một cách đơn giản chính là giác quan thứ sáu trời sinh liền những người khác mạnh hơn rất nhiều , mực vũ cũng là cảm giác được Lâm Vũ cũng không có ác ý , hơn nữa Lâm Vũ trước nói đều là nói thật.

Hai người đối với chuyện này , xác thực rất phụ họa.

Nếu không , coi như Lâm Vũ nói toạc thiên , mực vũ cũng sẽ không có chút nào để ý tới.

Hơn nữa Hắc Vũ còn cảm ứng được , trước mắt cái tuổi này không khác mình là mấy người tuổi trẻ , mặc dù tu vi còn không bằng chính mình , nhìn qua lại vẫn suu suu , nhưng nếu như chính diện chiến đấu , chính mình phần thắng phỏng chừng vẫn chưa tới ba thành!

Chủ yếu nhất vẫn là Lâm Vũ còn có một chút năng lực đặc thù , lần đầu tiên gặp mặt , liếc mắt là có thể nhìn ra hắn tới nước Mỹ mục tiêu , này có thể không phải người bình thường có thể làm được!

Nói tóm lại , Lâm Vũ cho mực vũ ấn tượng , chính là hai chữ : Thần bí.

"Vậy ngươi có muốn biết hay không , ta là thế nào làm ?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Mực vũ lần nữa gạt đầu.

"Không vào hang cọp , làm sao bắt được cọp con." Lâm Vũ khoe miệng , đã hơi không để lại dấu vết trên đất cát , nói ra này tám chữ...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 285: Liên hoàn thập tam kiếm

"Không vào hang cọp , làm sao bắt được cọp con ?" Mực vũ nhún mày , lộp bộp đọc mấy chữ này , rất nhanh liền hiểu Lâm Vũ phải nói là cái gì , đối với Lâm Vũ đạo : "Ngươi đề nghị , là để cho ta đi Satan tổ chức làm sát thủ ?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười : "Đúng là như vậy , lấy ngươi thực lực bây giờ , muốn đối phó Satan tổ chức , tuyệt đối là mười phần chết chắc! Nhưng là đối phó một cái địch nhân , đặc biệt là giống như Satan cường đại như vậy địch nhân , trọng yếu nhất là cái gì ?"

"Tình báo!" Mực vũ mặc dù là toàn cơ bắp , nhưng cũng không ngốc , tại chỗ liền hiểu Lâm Vũ dụng ý.

Bình pháp có nói , biết người biết ta , bách chiến bách thắng.

"Vậy ngươi hãy nói một chút , một cái nhân viên nội bộ cùng một cái nhân viên bên ngoài , cái nào dễ dàng hơn điều tra đến tình báo ?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Ta hiểu được , ta lập tức đi ngay ghi danh trở thành sát thủ." Mục vũ rất dứt khoát làm ra quyết định , "Lâm Vũ , cảm ơn ngươi."

Lâm Vũ cười một tiếng , nâng chung trà lên uống một hớp trà , nếu như mục vũ thêm vào Satan tổ chức , phỏng chừng rất nhanh sẽ bị người phụ trách đề mất tới , sau đó liền nạp vào đến trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Đương nhiên , Satan tổ chức trọng điểm bồi dưỡng sát thủ , nhất định sẽ tồn tại hạn chế rất lớn.

Bất quá kia cũng không có vấn đề gì lớn.

"Bất quá ta còn có một việc." Mục vũ khó được chủ động nói đến mà nói.

"Cứ nói đừng ngại."

Mục vũ đứng lên , cầm lên đặt ở bên cạnh ghế sa lon kiếm , từng bước từng bước đi tới Lâm Vũ trước người , mi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Lâm Vũ , lạnh lùng mi mắt vào lúc này nhưng là trở nên nóng bỏng , đồ bùng , cả người trên dưới , khí thế cường đại bay lên.

"Ta , mục vũ , muốn khiêu chiến ngươi!" Như đinh chém sắt thanh âm tại phòng khách biệt thự bên trong vang vọng.

Lâm Vũ nhìn chiến ý bay lên mục vũ , không khỏi hài lòng âm thầm gật đầu , trong mắt giống vậy toát ra chiến ý , đạo : "Thời gian ? Địa điểm ?"

"Hiện tại , nơi này."

"Xin mời!"

...

Biệt thự bên trong viện.

Hai người cầm kiếm , nhìn nhau mà đứng , từng trận gió nhẹ thổi qua , để cho hai người búi tóc nhẹ nhàng phiêu đảng.

Jerry vừa nhìn , nhất thời kinh hoàng nói : "Không , mục , các ngươi muốn luận bàn có thể , nhưng nhất định phải dùng như vậy sắc bén binh khí sao? Các ngươi hoa hạ không phải có câu câu nói đao kiếm không có mắt ? Nếu là một người trong đó chết làm sao đây?"

Hắn quanh năm xen lẫn dưới đất quyền đàn , tay không giết người hiện tượng đều rất thường gặp , rất nhiều lúc một quyền đi xuống không chết cũng là trọng thương , huống chi hai người trước mắt , trên tay đều cầm nhìn qua đều rất sắc bén binh khí!

Nếu là bổ trúng người , vậy còn được ?

Lâm Vũ cười nhạt , thật ra thì hai người thực lực không kém nhiều , tại dưới tình huống như vậy tranh đấu lẫn nhau , xác thực khả năng xuất hiện giết làm tình huống , bất quá Lâm Vũ tin tưởng chính mình có thể bắt bí lấy phân tấc , không có khả năng xuất hiện giết làm.

"Jerry , ngươi chẳng qua là ta người đại diện mà thôi , không có quyền lợi can thiệp ta chuyện riêng , mục vũ không phải dưới đất quyền đàn quyền thủ , ngươi lại càng không có quyền lợi can thiệp , ta bây giờ chỉ là mượn ngươi địa phương dùng một chút , chỉ như vậy mà thôi."

Dưới đất quyền đàn quyền thủ không có tự do , một điểm này , Lâm Vũ đã sớm không nhìn thẳng , mình nếu là phải đi , dưới đất quyền đàn căn bản là không giữ được , coi như không đi được , cũng không ảnh hưởng quyền thủ đối người đại diện.

Thậm chí rất nhiều quyền thủ cũng không có mời người đại diện , tất cả mọi chuyện đều là mình một tay tổ chức.

"Ai , muốn so với liền so với đi , bất quá các ngươi cẩn thận một chút." Jerry không có cách nào , chỉ là bày ra một bộ rất quan tâm bộ dáng.

Mục vũ ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Lâm Vũ , trở tay nắm chặt chuôi kiếm , chiến ý vẫn còn bay lên : "Lâm Vũ , chúng ta bắt đầu đi."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : "Chỗ này vẫn còn lớn , thích hợp chúng ta tỷ thí , đến đây đi!"

Giống vậy trở tay nắm chuôi kiếm , thanh kiếm này chỉ là một thanh binh thường Tinh Cương Kiếm mà thôi , Lâm Vũ cũng không muốn tại dạng này dưới tình huống ý vào binh khí sắc bén để thủ thắng.

Cheng!

Cheng!

Hai thanh trường kiếm đồng thời ra khỏi vỏ , ngay sau đó mục vũ thân hình động một cái , lúc này giống như ảo ảnh giống nhau vọt tới Lâm Vũ trước mặt , trường kiếm tại ánh mặt trời chiếu xuống , phản xạ ra chói mắt bạch quang.

Đương nhiên , đây cũng là đoạt mệnh ánh sáng!

Lâm Vũ mặt mũi bình tĩnh , dưới chân dễ dàng động một cái , tụt lấy chỉ trong gang tấc tránh khỏi đối phương đã kích.

Vừa đối mặt , song phương đều không hèn mà cùng mà ngừng lại.

"Thân pháp thật là đẹp." Mực vũ hai mắt tỏa sáng.

Như vậy đối thủ , rất phù hợp hấn khẩu vị!

"Lại là đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm , mực vũ , người quả nhiên sẽ Yên gia bí truyền kiếm thuật , điều này cũng làm cho ta ngoài ý muốn." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Kinh thành Yên gia , cổ võ trong thế lực người xuất sắc , thực lực thậm chí so với Tư Đồ gia còn lợi hại hơn! Đây đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm , là Yên gia cao cấp nhất kiếm thuật , bộ kiếm thuật này Lâm Vũ tại trong hệ thống từng thấy , tổng cộng mười ba thức , mỗi một thức uy lực , đều so với trước nhất thức lợi hại năm phần mười!

Nếu như sử dụng ra thứ mười ba thức , Lâm Vũ căn bản liền không dám tưởng tượng tiếp.

Bất quá bộ kiếm thuật này giống vậy tồn tại khuyết điểm , chính là mỗi một thức đều muốn liền lên , nếu không sẽ không kêu liên hoàn thập tam kiếm , nếu như nửa đường bị cắt đứt , kia tựu nhất định lần nữa theo thức thứ nhất bắt đầu , tu luyện bộ kiếm thuật này , nếu như gặp phải thực lực mạnh hơn chính mình rất nhiều , khả năng còn liền không tới thứ mười ba thức liền muốn sa sút.

Mà gặp phải thực lực so với chính mình yếu , tựa hồ còn không yêu cầu liền đến mười ba thức.

Trừ phi là tại quần chiến trung , trước đối phó tiêu lâu la đem kiếm chiêu liền lên , cuối cùng đối phó chính chủ , nhưng là đối thủ cũng không khả năng như vậy ngốc.

Nói tóm lại , có thể ở trong chiến đấu chân chính sử dụng ra thứ mười ba thức người , chỉ sợ cũng chỉ có Yên kinh lão tổ , Yên Thập Tam.

Để cho Lâm Vũ ngoài ý muốn còn chưa phải là một điểm này , bộ kiếm thuật này là Yên kinh không truyền này bí , Yên kinh rất nhiều dòng chính đệ tử cũng không có tư cách tu luyện , hôm nay bị mực vũ sử dụng ra , nếu để cho Yên kinh biết đến , chỉ sợ sẽ dốc hết toàn tộc lực theo đuổi giết mực vũ!

"Vợ ta chính là Yên kinh đệ tử nòng cốt , ta kiếm thuật là nàng giáo!" Mực vũ nó thật đạo.

"Thì ra là như vậy." Lâm Vũ bình tĩnh gạt đầu , "Vậy thì lại tới đi , ta ngược lại muốn nhìn một chút , người ở trước mặt ta có thể liền đến thức thứ mấy."

Dứt lời...

Hô!

Lâm Vũ dẫn đầu phát động đả kích , cả người mang kiếm làm hóa một đạo bóng trắng đánh úp về phía mực vũ , cùng toàn thân áo đen mực vũ tạo thành so sánh rõ ràng.

Cheng! Cheng!

Lâm Vũ một chiêu này cũng không có kiến công , lại để cho mực vũ sử dụng đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm thức thứ nhất tại phản công!

Cheng!

Thức thứ hai!

Cheng!

Thức thứ ba...

"Người này!" Lâm Vũ trong bụng rét một cái.

Này thức thứ ba uy lực nhưng là thức thứ nhất gấp đôi nhiều , tốc độ cũng phải so với thức thứ nhất nhanh lên quá nhiều , chính mình mặc dù chặn lại vào phương tấn công , lại không có thể phá ngay cả đánh chiêu thức.

Nếu như lại để cho hấn dùng ra thức thứ tư , chính mình có lẽ còn có thể ngăn trở , nhưng là thức thứ năm đây? Phải biết này đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm , càng đến phía sau thì càng khó ngăn cản , càng khó ngăn cản , tựu đại biểu lấy đối phương càng dễ dàng đem chiêu thức liền lên!

Huru!

Mực vũ kiếm , giống như viên xẹt qua chân trời sao rơi , Lâm Vũ nhưng là nhú mày , mục tiêu không chuyển chữ mà nhìn chăm chăm trên tay đối phương kiếm.

Ngay tại mực vũ kiếm rời Lâm Vũ cổ họng chỉ có không tới nửa thước thời điểm , Lâm Vũ bỗng dừng di chuyển , hơi nghiêng đầu tránh thoát một kiếm này , đột nhiên lại kiếm thế biến đổi , một tầng như sương trắng bình thường kiếm mạc đem che phủ ở trong đó.

Mà mực vũ thể công cũng chịu ảnh hưởng lệch đến một bên.

Lại cũng liền không dậy nổi thức thứ năm.

"Người đây là cái gì kiếm thuật?" Mực vũ lần nữa dừng lại, kinh ngạc nói...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 286: Lâm trận đột phá

Mực vũ mới vừa rồi kia tình thế bất buộc một kiếm, nghênh hướng Lâm Vũ kiếm mạc trong chớp mắt ấy, lại giống như lâm vào một cái vô hình trong nước xoáy, bị vòng xoáy này một quấy nhiễu, phía sau chiêu thức tự lại cũng liền không đứng lên.

Nếu không, chỉ cần chờ hắn liền đến thức thứ năm, Lâm Vũ kiếm thuật coi như lợi hại hơn nữa, cũng không thoát được sa sút vận mệnh thậm chí ngã xuống vận mệnh!

Bởi vì mực vũ cũng không có nắm chắc tại sử dụng ra thức thứ năm thời điểm, còn có thể hay không thu tay được.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Bát quái sáu mươi bốn kiếm."

Khôn thức, mừng sáu, bước chân sưng, băng cứng tới.

Ngay từ lúc một bên xem cuộc chiến Jerry, đã sớm khiếp sợ không thể ngôn ngữ, trước Lâm Vũ tìm hắn làm người đại diện thời điểm, bởi vì thành tích khảo nghiệm không lý tưởng, có thể dùng hắn và Lâm Vũ chung đụng được cũng không hòa hợp.

Cho đến về sau, Lâm Vũ bắt đầu đánh quyền, Jerry mới phát hiện mình đánh giá thấp thủ hạ mình cái này mới tới quyền thủ.

Có lẽ là Lâm Vũ tại khảo sát thời điểm giấu giếm thực lực.

Mà hôm nay, Jerry nhưng là lần nữa phát hiện, chính mình vẫn là đánh giá thấp Lâm Vũ!

"Hắn cực hạn đến cùng ở nơi nào?" Đây là Jerry lúc này ý nghĩ duy nhất.

Mặc dù muốn tu bỏ một hồi giữa hai bên quan hệ, cũng bỏ ra hành động, nhưng là hiệu quả quá nhỏ, nói không chừng ngày nào, Lâm Vũ liền hoàn toàn đối người đại diện, Jerry cũng không thể nói cái gì.

Cheng!

Cheng!

Không để ý tới Jerry làm thế nào cảm tưởng, Lâm Vũ cùng mực vũ hai người lần nữa triển đấu chung một chỗ, từng đạo kiếm quang kích thích người bên cạnh con mắt, bao gồm trong biệt thự một ít người giúp việc, đều dừng lại trên tay làm việc, rồi rít chạy tới nhìn hai người tỷ thí.

Nhưng mà, lúc này, mực vũ lại phát hiện Lâm Vũ trước còn giấu giếm thực lực.

Bởi vì chính hắn hiện tại kiếm chiêu, lại cũng liền không dậy nổi chiêu thứ ba!

Sự thật đúng là như vậy, Lâm Vũ trước thật ra thì cũng muốn nhìn một chút này đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, cùng với mình rốt cuộc có thể tiếp lấy đối phương thứ mấy chiêu, hiện tại đã được đến rồi kết quả, thì không cần lại nương tay.

Phải biết đối phương tại kiếm thuật lên cùng thành tựu cũng không so với chính mình thấp, tu vi còn còn cao hơn chính mình một cái cấp bậc, như lại nương tay, sa sút sẽ là chính mình!

"Người này, quả nhiên lâm trận đột phá!" Mực vũ thấy Lâm Vũ đang đứng ở một loại huyền diệu trạng thái, không khỏi trong bụng hoảng sợ.

Hai người vốn là tám lạng nửa cân thế cục, có thể theo thời gian đưa đẩy, mực vũ phát hiện mình càng ngày càng cố hết sức, nhìn lại Lâm Vũ trạng thái

, kẻ ngu đều biết đối phương muốn lâm trận đột phá.

Ngay sau đó , mực vũ trong bụng rét một cái nhưng , cưỡng ép đem khí thể lần nữa dâng lên , chống đỡ lấy Lâm Vũ tấn công.

Nếu như hai phải phải địch nhân , mực vũ là tuyệt đối không có khả năng để cho Lâm Vũ đột phá , nếu như đổi thành những người khác , sợ rằng đã kết thúc tỷ thí tới cắt đứt Lâm Vũ trạng thái đốn ngộ , nhưng là , hai người tỷ thí mặc dù từng chiêu đánh thắng đối phương chỗ yếu , nhưng lại không phải kẻ thù sống còn.

Mực vũ tại sau này có lẽ còn muốn Lâm Vũ hỗ trợ , không bằng hiện tại trước bán một món nợ ân tình của hắn , giúp đỡ đột phá.

Cheng! Cheng! Cheng!

"Đáng ghét." Mực vũ trên trán đã toát ra mồ hôi lấm tấm.

Mặc dù muốn bán Lâm Vũ một cái ân huệ , thể nhưng mực vũ coi như sử dụng ra tất cả vốn liếng , vẫn chỉ có sức lực chống đỡ , không thể chống đỡ một chút nào.

Hiện tại Lâm Vũ , xác thực thuộc về một loại trạng thái đốn ngộ , mỗi một kiếm mỗi một thức đều giống như là trong tiềm thức hành động.

"Có thiên địa , sau đó vạn vật sinh chỗ này , ngút trời Địa chi người duy vạn vật , cho nên chịu chi lấy thôn , thôn người , tràn đầy vậy , vật bắt đầu sinh đã..." Lâm Vũ sâu trong linh hồn , đột nhiên toát ra « tự quẻ truyền » câu nói đầu tiên.

Ngay sau đó , liền hai mắt tỏa sáng : "Ta hiểu được!"

Khí thể dâng lên , lần nữa ra một kiếm , giống như vân lôi đan xen!

Bát quái sáu mươi bốn kiếm , thức thứ ba , vân lôi thôn!

Tại vạn vật phát triển trong lịch trình , vô luận là Thuận Dương vẫn là Thuận Âm , đều cực kỳ hiếm thấy , thậm chí chỉ là một loại tinh khiết chủ quan tượng trưng , Thuận Dương Thuận Âm chỉ cương chỉ nhu cần khôn cha mẹ , tuyệt đối không thể một mình chứa tể thế giới , bọn họ cuối cùng tại Long Chiến Vu Dã , hắc huyết Huyền Hoàng thời kỳ phi thường , gặp gỡ kết hợp...

Đây chính là kinh dịch thứ ba quẻ , thôn quẻ từ đầu tới , thủy lôi thôn , cũng gọi vân lôi thôn , cần khôn giao hợp , phong vân tế hội , tiếng sấm chấn động ở dưới mà mây mưa tích trữ ở lên , giống như Hỗn Độn ban đầu tán , khai thiên tích địa một khắc kia!

Hô!

Lâm Vũ kiếm chỉ tại mực vũ cổ họng nửa tắc nơi , hai người lần nữa dừng lại.

"Ta thua , chúc mừng ngươi được đột phá." Mực vũ ngược lại cũng dứt khoát , trực tiếp nhận thua , "Bất quá ta sẽ không bỏ rơi , một ngày nào đó ta sẽ chiến thắng ngươi."

Cheng!

Lâm Vũ thu kiếm trở vào bao , khẽ mỉm cười , đạo : "Tùy thời hoan nghênh."

Lĩnh ngộ ra bát quái sáu mươi bốn kiếm thức thứ ba , thật ra thì cũng không có cho Lâm Vũ mang đến bao nhiêu kinh hi , bởi vì chỉ cần đem cần khôn thức hai hoàn toàn hiểu thấu đáo , muốn lĩnh ngộ ra cái khác sáu mươi hai thức đều không phải là việc khó.

Cũng chính bởi vì vậy , nếu có thể lĩnh ngộ ra thức thứ ba , vậy đã nói rõ mình đã đem cần khôn thức hai hoàn toàn hiểu thấu đáo rồi , chỉ là chính mình không có phát giác mà thôi.

Lúc này mới lần này tỷ thí lớn nhất thu hoạch.

"Đi uống một ly ?" So với cũng so với xong rồi , nên đột phá cũng đột phá , Lâm Vũ lần nữa phát ra mời.

"Ta không uống rượu!" Mực vũ lắc đầu cự tuyệt.

Lâm Vũ dừng dung một tiếng : "Ta cũng không uống rượu."

"Vậy thì đi."

Ngay sau đó hai người liền hướng Jerry bên ngoài biệt thự đi tới , hoàn toàn không để ý đến vẫn ngốc đứng ngơ ngác tại chỗ Jerry.

"A! Chờ một chút ! Thân ái mực , ngươi chờ một chút." Ngay tại hai nhân mã lên muốn đi ra ngoài cửa thời điểm , Jerry mới lấy lại tinh thần , lên tiếng hô : "Ngươi không phải muốn đi vào dưới lòng đất quyền đàn sao? Không bằng chúng ta trước tiên đem hợp đồng ký ?"

Hay nói giỡn , mực vũ mặc dù thua ở Lâm Vũ dưới kiếm , nhưng Jerry lại không phải người ngu , rất rõ ràng Sở Mặc vũ một khi đi vào dưới lòng đất

quyền đàn sẽ khuấy lên cái gì dạng sóng gió , như vậy viên Cây rụng tiền , thế nào khả năng dễ dàng để cho chạy ?

"Xin lỗi , ta đã thay đổi chủ ý , không tính đi vào dưới lòng đất quyền đàn rồi." Mặc vũ lưu lại một câu nói như vậy , liền cùng Lâm Vũ cũng không quay đầu lại rồi đi Jerry biệt thự.

Jerry nghe một chút , nhất thời ách hỏa , ánh mắt lấp loé không yên , còn muốn mở miệng cho mặc vũ làm một ít tư tưởng làm việc , có thể thấy mặc vũ ý đi đã quyết , nói đến bên mép lời nói chỉ đành phải gắng gượng nuốt trở vào.

Ám đạo đáng tiếc đồng thời , cũng không tránh được một trận không thể làm gì.

Đi vào dưới lòng đất quyền đàn quyền thủ , muốn thoát khỏi khó như lên trời , thế nhưng cũng là tiến vào sau khi , mặc vũ mặc dù đã khảo nghiệm qua , vẫn còn không có ký hợp đồng , hoàn toàn là tự do thân.

Nếu như hắn không muốn thêm vào , bất luận kẻ nào đều không có quyền lợi đi miễn cưỡng hắn.

"Hoa hạ cái kia thần bí đất nước , rốt cuộc có bao nhiêu kỳ nhân dị sĩ ?" Jerry nhìn hai người rồi đi phương hướng , lẩm bầm thì thầm

Người sau gọi tới hạ nhân đem nơi này quét sạch sẽ , tiếp lấy liền bận bịu việc của mình đi rồi , mặc dù thiếu một mặc vũ , nhưng Jerry thủ hạ còn có cái khác quyền thủ , khoảng thời gian này cũng không thiếu người mới tới thêm vào , hắn cũng không khả năng vì một cái mặc vũ mà buông tha cái khác quyền thủ.

Huống chi mặc vũ thực lực mặc dù cường nhưng là chỉ có Trung cấp quyền thủ thực lực mà thôi , mặc dù tiềm lực đại , nhưng coi như hắn nguyện ý gia nhập à xuống quyền đàn , gần đoạn thời gian cũng không khả năng đối với Jerry dẫn người cái gì đại lợi ích.

Mà nói phân hai đầu.

Lâm Vũ mang theo mặc vũ trở lại trong nhà mình , lẫn nhau giới thiệu sơ lược một phen sau , liền chào hỏi mặc vũ ngồi xuống , đạo : "Lão mặc , nếu không đề ý , ngươi có thể hướng ta nói nói ngươi chuyện , ta còn là một tên thầy thuốc , bà chị chuyện , có lẽ ta có thể giúp một ít bận rộn..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 287: Mặc Vũ thân thế

"Thầy thuốc ?" Mặc Vũ nhíu mày một cái , rất nhanh thì đoán được Lâm Vũ thân phận , có chút kích động nhìn lấy hắn , đạo : "Đúng rồi , ngươi họ lâm , có phải hay không thành phố Đông Hoa Vân Sơn Y Viện vị kia lâm thầy thuốc ?"

"Chính là." Lâm Vũ gật đầu một cái.

Mặc Vũ được đến khẳng định câu trả lời , nhảy mà một tiếng liền đứng lên , đem Diệp Tâm Lan mấy người các nàng sợ hết hồn , chính làm Lâm Vũ muốn lúc mở miệng sau , lại phát hiện Mặc Vũ tiến lên hai bộ , hai đầu gối khễ cong , quỳ xuống Lâm Vũ trước mặt.

"Ngươi đây là làm cái gì ?" Lâm Vũ liền vội vàng đứng lên , phải đem hắn đỡ dậy.

Nhưng là này vừa đỡ , lại gặp rất lớn trở lực , Mặc Vũ tựa hồ là quyết tâm phải lay ở chỗ này.

"Lâm Vũ , ta van cầu ngươi , cầu ngươi mau cứu Phi nhi , nếu như ngươi có thể cứu nàng , ta Mặc Vũ cái mạng này chính là ngươi , ngươi coi như để cho ta chết , ta cũng tuyệt không hai lời!" Mặc Vũ ánh mắt quyết nhiên nhìn chăm chăm Lâm Vũ mi mắt.

"Trước đứng lên nói chuyện!" Lâm Vũ đạo.

Nam nhi dưới đầu gối là vàng , lên lay trời , quỳ xuống mà , trung gian chỉ có thể lay cha mẹ trường bối , Mặc Vũ vì vợ hắn chuyện , vậy mà hướng mình quỳ xuống , có thể thấy hắn đối với hắn thế tử dùng tình bao sâu.

Mặc Vũ nhưng là cố chấp chưa thức dậy.

"Ngươi nếu không không còn lên , ta đem sẽ không xuất thủ cứu ngươi thế tử." Lâm Vũ trực tiếp sử xuất sát thủ .

Mặc Vũ nghe vậy , do dự hồi lâu , không thể làm gì khác hơn là đứng lên.

"Ngồi xuống nói chuyện." Lâm Vũ hướng về phía Mặc Vũ trước chỗ ngồi đưa , giọng cảm lên.

Mặc Vũ theo lời ngồi xuống.

Trầm mặc chờ Lâm Vũ nói tiếp.

Lâm Vũ uống một hớp trà , đạo : "Phi nhi , là chị dâu tên sao ? Ngươi để cho ta xuất thủ trước , hẳn là đem các ngươi tình huống nói cho ta biết."

Mặc Vũ gật đầu một cái , rù rì nói ra chính mình thân thế.

Trước hán trong miệng Phi nhi , tên gọi yển vân phi , kinh thành Yến gia đệ tử nòng cốt , tư chất cực cao , là Yến gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng , mà Mặc Vũ , chính là một đứa cô nhi , lúc còn tấm bé cơ duyên xảo hợp bái một vị sư phụ , một mực ở trong rừng sâu núi thẳm đi theo sư phụ học nghệ , không rành thế sự.

Cho đến ba năm trước đây , Mặc Vũ sư phụ qua đời , tại đem an táng sau khi , Mặc Vũ cũng tuân theo sư phụ di vọng , xuống núi nhập thế.

Sau khi ngay tại Yên kinh vô tình gặp được rồi Yến gia yển vân phi , hai người thường xuyên qua lại , từ từ thì có tình yêu nam nữ , nếu như yển vân phi cũng giống Mặc Vũ giống nhau là cái tán tu , giữa hai người ngược lại cũng có thể thành tựu một đoạn tốt đẹp nhân duyên , đáng tiếc yển vân phi không phải.

Đây là thế gia đệ tử bị ai , không nói cũng được.

"Ta nói lão mực , ngươi còn có thể lại máu chó một điểm a ?" Lâm Vũ kéo ra khoe miệng.

"Tiểu Vũ ngươi cũng đừng ngắt lời rồi , chúng ta định ra thông gia từ bé cũng không giống nhau máu chó ?" Diệp Tầm Lan liếc hán một cái.

Lâm Vũ lắc đầu cười một tiếng , xác thực như thế.

Ngay sau đó tỏ ý Mặc Vũ nói tiếp.

"Đại thế sự tình chính là như vậy , về sau ta là bị tình địch để mất tới , đối phương không phải ta đối thủ , mời Satan tổ chức sát thủ đi đối phó ta , Phi nhi vì bảo vệ ta , thay ta bị đối phương một quyền , thương tại trên đầu , hiện tại vẫn nằm ở bệnh viện bất tỉnh nhân sự." Mặc Vũ nói tới chỗ này , ánh mắt lộ ra một tia bi phẫn thần sắc.

Càng nhiều là không cam tâm

Hắn mà nói cũng không nhiều , hôm nay có thể nói với Lâm Vũ nhiều như vậy , cũng coi là làm khó hán.

"Lâm Vũ , ta là trong lúc vô tình đã nghe qua ngươi , nghe nói y thuật của ngươi rất cao , không biết ngươi có thể không thể giúp ta mau cứu nàng ?" Mặc Vũ trong thanh âm , mang theo rõ ràng khẩn cầu.

Tại yển vân phi xảy ra chuyện sau khi , hán cơ hồ cái gì biện pháp đều nghĩ qua , có thể từ đầu đến cuối không thể để cho yển vân phi tỉnh lại , một lần tình cờ cơ hội , Mặc Vũ nghe người khác nói lên Lâm Vũ chữa khỏi qua mấy cái tuyệt chứng , Yến gia biết rõ sau , liền trực tiếp phát động gia tộc năng lực , tại hoa hạ bên kia tìm Lâm Vũ tung tích.

Nhưng là , Lâm Vũ tới nước Mỹ chuyện , đã bị long tổ liệt vào cơ mật , Yến gia năng lực mặc dù đại , nhưng còn không đến mức có thể dò được long tổ sự kiện cơ mật.

Bao gồm Lâm Vũ thân hữu , câu trả lời đều là kinh người nhất trí : Long tổ phái Lâm Vũ bí mật thi hành nhiệm vụ đi rồi , không biết lúc nào mới có thể trở về.

Chuyện này cũng chỉ được tạm thời gác lại , Mặc Vũ là thiên toán vạn toán , không có tính tới chính mình vậy mà có thể ở gặp ở nơi này muốn tìm người , coi hán nghe được Lâm Vũ tên của , còn tưởng rằng là trùng tên rồi.

Chung quy trên thế giới này trùng tên trùng họ người , căn bản không phải số ít.

Hơn nữa Lâm Vũ là tại bên ngoài bí mật thi hành nhiệm vụ , mới đưa đến hán không có hướng phương diện này suy nghĩ.

Nhưng bất kể nói thế nào , hiện tại đã gặp phải muốn tìm người , vô luận Lâm Vũ có biện pháp nào hay không để cho yển vân phi tỉnh lại , tối thiểu không đến nỗi giống như trước như vậy không hề hy vọng.

Dù là chỉ có một tia hy vọng , Mặc Vũ cũng tuyệt đối sẽ không buông tha!

"Nàng bây giờ đang ở đâu ?" Lâm Vũ hơi hơi nói.

Không đi tận mắt nhìn , ai cũng không dám vọng hạ kết luận , cho dù có truyền thừa hệ thống Lâm Vũ , cũng giống như vậy.

Nhưng có một chút có thể đoán được , chính là yển vân phi tình huống , lấy Yến gia năng lực đều không có bất kỳ biện pháp nào , kẻ ngu cũng có thể đoán được không đơn giản , chính mình nắm giữ truyền thừa hệ thống ngược lại không có cái gì vấn đề , coi như không có có năng lực này , truyền thừa hệ thống có lẽ có thể giải quyết.

Chung quy mà nói , cũng không phải là cái gì việc khó , tối đa cũng liền tổn thất một ít truyền thừa điểm mà thôi.

"Ngay tại New York một nhà bệnh viện , Yến gia cũng có người canh giữ ở nơi đó." Mặc Vũ lạnh nhạt nói.

"Yên kinh đối với người và yển vân phi ở giữa chuyện , là chọn lựa cái gì dạng thái độ ?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

Nếu như Yến gia thái độ cứng rắn , chuyện này sắp có chút ít khó làm , bất quá lấy Lâm Vũ suy đoán , Yến gia thái độ hẳn là cũng không tệ lắm , ít nhất hiện tại thái độ rất tốt.

Nguyên nhân , ngay tại Mặc Vũ kiểm thuật lên.

"Vừa mới bắt đầu hết sức phản đối , trực tiếp Phi nhi xảy ra chuyện sau khi , cũng liền được hòa hoãn , hơn nữa chủ nhà họ Yến đã ngay trước mọi người đáp ứng , chỉ cần ta có thể nghĩ biện pháp cứu sống Phi nhi , sẽ đồng ý chúng ta hôn sự , ngay cả ta tu luyện đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm chuyện , Yến gia chủ thật ra thì cũng biết , chỉ là không có bày ra trên mặt bàn mà thôi." Đúng như dự đoán , Mặc Vũ trả lời xong toàn xác nhận Lâm Vũ suy đoán.

Lâm Vũ khẽ gật đầu , nếu chính mình suy đoán không có sai , đây cũng là cũng một cái hiện tượng tốt.

Cổ võ thế lực thiên kiến bề phái cực kỳ nghiêm trọng , một ngoại nhân , tu luyện Yến gia bí mật bất truyền , chuyện này đặt ở cổ võ trong thế lực , chính là lên học hỏi hành động , dưới bình thường tình huống , nhẹ thì phế bỏ tu vi , nặng thì đến chết mới nghỉ!

Mà chủ nhà họ Yến vậy mà ngầm cho phép chuyện này , chỉ cần đầu óc người bình thường , cũng có thể đoán được đối phương là một cái cái gì dạng thái độ.

Có lẽ lần này , mình còn có thể làm một lần nguyệt lão , thúc đẩy một đoạn tốt đẹp nhân duyên.

"Có biện pháp nào hay không giải quyết , ta hiện tại không có thấy tận mắt đến chị dâu là cái gì dạng tình trạng , cũng không tiện vọng hạ quyết định , người lúc nào có rảnh rồi mang ta đi nhìn một chút ?" Lâm Vũ lúc này làm ra an bài.

Mặc Vũ suy nghĩ một chút , đạo : "Người xem ngày mai như thế nào ?"

Nếu như lấy hần tính tình , cùng với hần đối với yển vân phi cảm tình , hần hận không được hiện tại liền mang theo Lâm Vũ đi qua , nhưng là chính mình đối với Yến gia mà nói , trước mắt vẫn là một ngoại nhân , ít nhất phải trước cùng Yến gia bên kia còn muốn chào hỏi mới được.

Vì vậy liền đem thời gian định ở ngày mai.

"Không thành vấn đề , sáng sớm ngày mai tám điểm , người tới nơi này tiếp ta. . ."

Đưa đi Mặc Vũ , Diệp Tầm Lan lại nói với Lâm Vũ nổi lên một chuyện khác : "Tiểu Vũ , người cầm điện thoại di động lên nhìn một chút tin tức , hiện tại Thanh Sơn học đường đã thuộc về nơi đầu sóng ngọn gió rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 288: Nơi đầu sóng ngọn gió

"Chuyện như thế nào ?"

Lâm Vũ nghe được là Thanh Sơn học đường chuyện , vội vàng cầm điện thoại di động lên , mở ra hoa hạ một cái lục soát động cơ , truyền vào Thanh Sơn học đường bốn chữ , rất nhanh thì lục ra được rất nhiều cái tin tức , nội dung đại thể ngược lại cơ bản giống nhau.

Tùy ý gọi mở một phần , một cái chói mắt tựa đề in vào Lâm Vũ mi mắt.

Dạy hư học sinh : Trường học quả nhiên giáo hại từ mê tín.

Phía dưới nội dung, liền không cần nói nhiều, đơn giản chính là Thanh Sơn học đường trường học nội dung, có rất nhiều liên quan đến một ít mê tín đồ vật, còn có chính là dạy hư học sinh, giết hại tổ quốc đóa hoa mà nói, phía sau bạn trên mạng bình luận, phần lớn cũng là này một ít nội dung.

Còn có một ít cực đoan địa võng bạn bè đang chửi bậy, muốn ngành tương quan đem Thanh Sơn học đường cho khép kín, đem người phụ trách xử lý nghiêm khắc!

"Cũng có chút người biết lý lẽ." Lâm Vũ nhìn những thứ này bình luận, hơi mỉm cười nói.

Chín thành rưỡi trở lên bình luận đều là mặt trái, nhưng vẫn là có nửa thành trái phải người tương đối chống đỡ Thanh Sơn học đường, này dù sao cũng là quốc học, thậm chí còn có người ta nói hiện tại quốc học thế nhỏ, Thanh Sơn học đường tại phát huy mạnh quốc học, làm như vậy thật là đáng giá khen ngợi.

Bất chước y chang, Lâm Vũ cũng không có quá mức để ý tới, tắt trang web sau khi, liền đứng dậy đi tới thư phòng, gọi đến Lục Mộng Tâm điện thoại.

"Lâm Vũ, người thấy tin tức?" Lục Mộng Tâm tiếp thông điện thoại, liền trực tiếp nói đến chính sự.

"Mới vừa nhìn đến, làm phiền người đem tình huống cụ thể cùng ta nói một chút." Lâm Vũ đạo.

"Được, đại thể sự tình là như vậy..."

Theo Lục Mộng Tâm giảng thuật, Lâm Vũ đại thể biết chuyện này mỗi dẫn hóa ở nơi nào, đại thể tình huống chính là có một vị học sinh trong nhà tới một vị bà con xa, là một vị hơn hai mươi tuổi nữ ký giả, nghe được người học sinh này đọc một ít cổ văn, vị kia thân thích nghe được sau nhất thời hứng thú, liền không nhịn được lật xem một hồi học sinh này tài liệu giảng dạy.

Kết quả lại ngoài ý muốn phát hiện, những thứ kia tài liệu giảng dạy trung, có một ít là liên quan tới « luận ngữ », « Mạnh tử » loại hình thư tịch, những thứ này ngược lại không có cái gì dễ nói, có thể loại trừ những thứ kia ở ngoài, vẫn còn có một ít liên quan tới ngũ hành bát quái ôn hoà trải qua loại hình thư tịch.

Tại một phen hồi dò sau, mới biết này lại là Thanh Sơn học đường thống nhất ấn chế tài liệu giảng dạy!

Những thứ này, tại phần lớn người trong mắt, đều là mê tín tồn tại!

Sự tình còn thật vừa đúng lúc, người kia lại là một vị phóng viên!

Làm một danh ký giả, chuyện tình kể tiếp, dĩ nhiên là không cần nói nhiều, không tới hai ngày thời gian, trên Internet liền truyền đi nhốn nháo, văn hay tranh đẹp, chữ viết chính là người nữ kia phóng viên viết, về phần hình ảnh sao, dĩ nhiên chính là những tài liệu kia mặt bìa cùng bộ phận nội dung.

Cứ như vậy, Thanh Sơn học đường ở nơi này nữ ký giả thêm dầu vào lửa bên dưới, trực tiếp bị đẩy lên trên đầu gió đỉnh sóng.

Hiện tại toàn bộ hoa hạ đều đã biết.

Ba ngày qua này, đã có đến gần ba thành học sinh nghỉ học, cũng còn khá Thanh Sơn học đường không có thu bất kỳ học phí, học sinh nhập học hoàn toàn là tự nguyện làm chủ, có chút gia trưởng mặc dù tâm tình kích động, nhưng cũng không có làm ra một ít quá khích cử động.

Bất quá phần lớn hương thân, vẫn là lựa chọn tin tưởng Lâm Vũ, dưới cái nhìn của bọn họ, Lâm Vũ không có khả năng rảnh rồi tiền không có chỗ xài, đi làm một ít dạy hư học sinh chuyện.

Nghe xong Lục Mộng Tâm giảng thuật, Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo : "Ba thành học sinh nghỉ học, đây cũng là để cho ta có chút ngoài ý muốn, vốn là ta còn tưởng rằng ít nhất có bảy, tám phần mười học sinh muốn nghỉ học."

"Được rồi, ta không tâm tình nói đùa với người, hiện tại rất nhiều ký giả truyền thông đều đến nơi này, thừa dịp hiện tại cục diện còn không chế được nổi, người nhanh lên một chút nghĩ biện pháp, nếu không trường học trật tự đều muốn chịu ảnh hưởng!" Lục Mộng Tâm thúc giục.

Hai ngày này, nàng đã bận rộn bề đầu sứt trán, cũng không có tâm tình nghe Lâm Vũ hay nói giỡn.

"Tâm tâm, chuyện này giải quyết rất dễ, người chỉ cần phát biểu một phần thanh minh, liền nói Thanh Sơn học đường không có thu phân nửa tiền tiền học phí, toàn bộ học sinh tự nguyện nhập học, nếu như muốn nghỉ học cũng là học sinh cùng học sinh gia trưởng tự nguyện, những ký giả kia, bọn họ muốn nói thế nào sẽ để cho bọn họ đi nói chính là." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Cách xa ở Thanh Sơn học đường Lục Mộng Tâm, cầm điện thoại di động gật gật đầu, cái này ngược lại cũng vẫn có thể coi như là một biện pháp tốt.

Dù sao hiện tại trường học hoàn toàn là miễn phí đang dạy, học sinh nếu như nguyện ý tới học, những người khác coi như ầm ĩ lại vui mừng cũng là chuyện vô bổ, nếu như học sinh không muốn, không có người sẽ đi miễn cưỡng.

Chỉ bất quá...

"Nếu như vậy mà nói, sau này học sinh số lượng chỉ sợ còn có thể giảm bớt." Lục Mộng Tâm lo lắng nói.

"Giảm bớt liền giảm bớt chứ." Lâm Vũ đối với cái này không để ý chút nào, "Thiếu một đệ tử ta còn ít thua thiệt một điểm tiền, bọn họ muốn nghỉ học tùy thời đều có thể lui, bất quá có một chút, chính là nghỉ học sau khi học sinh, Thanh Sơn học đường sau này cũng sẽ không bao giờ thu, bao gồm bọn họ con cháu, cũng giống vậy cự tuyệt ở ngoài cửa!"

Đối với những thứ kia muốn học sinh thôi học, Lâm Vũ hoàn toàn sẽ không có phần nửa giữ lại, cơ hội đã cho bọn họ, nhưng mọi người đều có chí khác nhau, những người khác không cưỡng cầu được, nếu như bọn họ không muốn học, tùy thời đều có thể đi.

Bất quá đi sau khi, muốn trở lại, coi như khó lại càng khó hơn rồi.

Người, là thích ăn nhất hồi hận được một loại sinh vật, nhưng Lâm Vũ cũng sẽ không cho bọn hắn ăn hồi hận được cơ hội!

Hiện tại miễn phí giáo cũng không muốn học, còn có thể để cho người khác nói cái gì?

Lão tử cũng không phải là lời phong chuyển thế!

"Còn có chính là tại sau này tại Thanh Sơn học đường học được bản sự đi vào xã hội người, cũng tuyệt đối không thể bất kỳ phương thức nào dạy dỗ những thứ kia lui qua học người cùng với con cháu, nếu không, hậu quả tự phụ!" Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo, "Chi tiết cụ thể, ngươi và mình nguyệt đi thương lượng một chút."

"Được, ta rõ ràng." Lục Mộng Tâm đáp lại.

Lâm Vũ mặc dù chỉ nói một cái đại thể phương án, nhưng chung quy có sáng tỏ phương hướng, còn lại chi tiết để cho Lục Mộng Tâm cùng Lưu Minh Nguyệt các nàng từ từ đi hoàn thiện là được.

"Đúng rồi, ta tại hai tháng trước giao phó ngươi sự tình, xử lý thế nào?" Lâm Vũ hỏi tới một chuyện khác.

Liên quan tới trường học tin tức, những thứ kia truyền thông muốn thế nào báo cáo sẽ để cho bọn họ thế nào đi báo cáo, chỉ bất quá, những người đó đến lúc đó cũng đừng tự mình tát mình bạt tai, hiện tại chủ yếu nhất, hay là ở trường học vận doanh phía trên.

Tiểu Y đã từng nhắc nhở qua Lâm Vũ, tốt nhất thành lập chính mình thế lực, mở trường học kia, thật ra thì cũng là Lâm Vũ chọn lựa nhân viên một cái đường tắt, Lâm Vũ hai tháng trước giao phó Lục Mộng Tâm làm việc, chính là bày một ít khảo nghiệm, đi khảo hạch một ít học sinh tính cách.

Nếu như hợp cách, cũng sẽ bị chọn lựa ra, truyền thụ tu luyện công pháp, hoặc là một ít cái khác cao thâm kiến thức.

Đơn giản mà nói, liền cùng một ít môn phái trong thế lực đệ tử nòng cốt không sai biệt lắm, cùng những học sinh khác tồn tại khác nhau trời vực đài ngộ.

Những thứ này chọn lựa ra người, đem có một bộ phận sẽ trở thành Lâm Vũ thế lực chuẩn bị thí sinh.

Khảo hạch phương pháp cũng đơn giản, đơn giản chính là một số người giả trang ăn mày, hoặc là giả trang thành gặp phải khó khăn người, tóm lại chính là diễn xuất, nhìn một chút những học sinh kia sẽ thế nào xử lý, về phần những thứ kia chút ít con hát, đều là long tổ thành viên vòng ngoài.

Bất quá những thứ kia long tổ thành viên cũng không biết Lâm Vũ phải làm cái gì, bao gồm long tổ trụ sở chính cũng chỉ có thể xác định Lâm Vũ là tại khảo nghiệm học sinh tính cách, sau này khả năng cùng học sinh thành tích quai câu.

Sâu hơn một tầng mục tiêu, long tổ cũng chỉ có một chút đại thể suy đoán mà thôi.

Khảo hạch kết quả, chính là toàn bộ từ Lục Mộng Tâm một người tại sửa sang lại.

"Tại ba ngày trước cũng đã chọn lựa mười mấy học sinh, tiểu Thất tám tuổi, đại mười một mười hai tuổi, chỉ là hiện tại đột nhiên ra chuyện này, ta quên đem trọn lý báo cáo phát cho ngươi, ngươi chờ một chút, ta lập tức liền phát đến ngươi trong hòm thư." Lục Mộng Tâm giải thích.

"Không gấp, ngươi tu luyện thế nào?" Lâm Vũ nhưng là hỏi tới một chuyện khác...

Chương 289: Có người tại thật tốt

Lâm Vũ tại ba tháng trước , rồi đi hoa hạ thời điểm, liền lặng lẽ tìm được Lục Mộng Tâm, cũng đem « luyện khí cửu chương » truyền thụ cho nàng , chuyện này chỉ có Lâm Vũ, Diệp Tầm Lan , Mục Tư Ngữ cùng Lục Mộng Tâm bốn người biết rõ.

Lục Mộng Tâm được đến công pháp sau khi , tại Diệp Tầm Lan dưới sự dạy dỗ , cũng không lâu lắm cũng đã tu luyện ra chân khí.

Hơn nữa Lâm Vũ cung cấp đan dược , Tụ Linh Trộn , hiệu suất cũng sẽ không thấp đi nơi nào.

"Ta mới vừa đột phá đến luyện tinh hóa khí đệ tam trọng , thế nào ?" Lục Mộng Tâm ngược lại hỏi.

"Không có cái gì , người trước đem trọn lý báo cáo phát tới đi , ta sẽ ở trong đó chọn lựa ra mấy vị học sinh , sau khi còn có chuyện muốn an bài cho người." Lâm Vũ nhàn nhạt nói.

"Người sẽ không phải là..." Lục Mộng Tâm lúc này liền đoán được Lâm Vũ ý tưởng.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : " Không sai , chuyện này người ngàn vạn lần không nên hướng về bất kỳ ai nhắc lên , sau khi nghe ta an bài hành sự , treo."

"Ừ..."

Cúp điện thoại , Lâm Vũ ngồi ở trên ghế , ngửa đầu nhìn chằm chằm trần nhà.

Hồi lâu , mới thu hồi ánh mắt , cầm giấy lên cùng bút , bắt đầu ở trên giấy viết viết về một chút , chuyện này mặc dù sớm có kế hoạch , nhưng yêu cầu cân nhắc nhân tố cũng nhiều, những học sinh kia chung quy tuổi tác còn nhỏ , nếu như không có một cái sách lược vẹn toàn , sẽ rất dễ dàng đem công pháp sự tình tiết lộ.

Trừ lần đó ra , còn có một chút những nhân tố khác phải cân nhắc , tỷ như chọn lựa ra người , nhất định là có người không có tư chất tu luyện , chuyện này ngược lại cũng tương đối khá giải quyết , không thể tu luyện « luyện khí cửu chương » loại hình công pháp , tu luyện thánh đấu sĩ công pháp cũng giống như vậy.

Nhưng nếu như hai loại hệ thống đều không tu luyện được , vậy cũng chỉ có thể nói rõ đối phương không có cái cơ duyên này , không cưỡng cầu được.

Lần ngồi xuống này chính là hai đến ba giờ thời gian , Lâm Vũ cuối cùng đem phương án cụ thể đại thể hoàn thiện , trong này khẳng định còn có một chút không có cân nhắc đến nhân tố , bất quá cũng không có quan hệ quá lớn , sau này tại thực tế thao tác trong quá trình từ từ hoàn thiện chính là.

"Tiểu Vũ , người bận rộn xong chưa ?" Diệp Tầm Lan đi tới thư phòng , khẽ gọi một tiếng.

"Không sai biệt lắm , thế nào ?" Lâm Vũ đem giấy và bút thu hồi , ngẩng đầu nhìn Diệp Tầm Lan.

Nha đầu này tựa hồ còn có chuyện gì muốn thương lượng với chính mình.

"Có hai chuyện." Diệp Tầm Lan trực tiếp hoành ngồi vào trên đùi hắn , đạo : "Chuyện thứ nhất là một cái tin tốt , thi ngưng tối hôm qua phát tới tin tức , nói nàng thánh y đã nhận được."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , điều này cũng đúng một cái tin tốt , Liễu Thi Ngưng coi như long tổ thành viên vòng ngoài , đương nhiên là có tư cách đi tu luyện , bất quá Lâm Vũ cùng nàng ở giữa , nói thế nào đây , chỉ có thể coi là bạn rất tốt , thậm chí còn không có mình và Lục Mộng Tâm quan hệ mật thiết , không có khả năng đem đạo gia công pháp truyền thụ ra ngoài.

Nhưng coi như trên tay mình một tên trợ thủ đắc lực , tổng yếu có chút đặc biệt đãi ngộ mới được , nếu nàng có thể tu luyện thánh đấu sĩ công pháp , ngược lại cũng giải quyết xong rồi Lâm Vũ một nỗi lòng.

Bất kể tu luyện đạo gia công pháp vẫn là trở thành thánh đấu sĩ , chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ , chính là chuyện tốt!

"Kia chuyện thứ hai đây?" Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Về phần thứ chuyện thứ hai mà..." Diệp Tầm Lan nhưng là rất rõ ràng do dự một chút , "Ba mẹ ta đề tu luyện thánh đấu sĩ công pháp , nhưng là tiểu thảo nơi đó , người lúc trước không đề cho hắn tu luyện , có phải hay không có cái gì những an bài khác ?"

"Tiểu Vũ , ta chính là hỏi một chút , người đừng để ý , nếu như người không muốn đem công pháp truyền cho hắn , cũng không có quan hệ , ba mẹ ta nắm giữ tu luyện công pháp , đã là một phần cơ duyên vô cùng to lớn rồi." Diệp Tầm Lan nói đến cuối cùng , thanh âm càng ngày càng thấp.

Cuối cùng càng trở nên bé không thể nghe.

Nàng cho tới bây giờ sẽ không muốn miễn cưỡng Lâm Vũ làm đi nhận chức chuyện gì , vốn là Lâm Vũ bên người một số người , cũng Diệp Tầm Lan cùng Lục Mộng Tâm còn có thân nhân , Lục Mộng Tâm cùng Lâm Vũ quan hệ không giống nhau , hơn nữa đã sáng tỏ đơn qua trạng thái , nàng có thể được lần này cơ duyên , đã là thiên đại ban cho , về phần Lục gia trường bối , Lục Mộng Tâm không lo được như vậy nhiều.

Có thể để cho bọn họ hạnh phúc mà qua hết cả đời này , nàng cũng đã hài lòng.

Có thể Diệp Tầm Lan tình huống bất đồng , nàng dù sao cũng là Lâm Vũ thế tử , là thân mật nhất người , lại vừa là thanh mai trúc mã... Nhưng là trong tu luyện chuyện lại Phi nhi vai diễn , Diệp Tầm Lan thật không biết nên như thế nào hướng Lâm Vũ mở miệng.

"Ta sẽ không giáo Tiểu Đào từ bất kỳ tu luyện công pháp." Lâm Vũ mà nói để cho Diệp Tầm Lan trong bụng run lên.

Nhưng ngay sau đó lại lời nói xoay chuyển : "Bất quá ta có sắp xếp khác , chính là khiến hán bá nhập Võ Đang môn hạ , lấy hán tư chất làm cái nội môn đệ tử hoàn toàn không thành vấn đề , hơn nữa ta còn có chuyện an bài hán đi làm."

Ba tháng trước , Lâm Vũ mới tới nước Mỹ thời điểm liền cùng Diệp Thao tụ một hồi , mà sự tình cũng không đúng dịp , Lâm Vũ đi tới nước Mỹ không tới nửa tháng , Diệp Thao liền về nước rồi.

Cái kế hoạch này , cũng là Lâm Vũ đang cùng Diệp Thao gặp mặt , cũng để cho tiểu Y lặng lẽ trắc thử một chút hán tư chất sau khi quyết định , mình bây giờ đối với Tu Tiên giới sự tình , đều là tại đệ tử Võ Đang trong miệng được biết , cũng chỉ biết một ít đại thể tin tức , nếu như thủ hạ có một người tại Tu Tiên giới , nói không chừng sau này có thể tiết kiệm xuống rất nhiều phiền toái.

Nghe xong Lâm Vũ an bài , Diệp Tầm Lan lúc này mới trái tim thả lại chỗ cũ , mặc dù không có thể đi theo Lâm Vũ tu luyện , nhưng bá nhập Võ Đang như vậy Tu Tiên đại phái bên dưới , đồng dạng là một phen cơ duyên vô cùng to lớn , hơn nữa Lâm Vũ cùng Võ Đang ở giữa quan hệ , Diệp Thao tại Võ Đang đãi ngộ chắc chắn sẽ không sai đi nơi nào.

Coi như người ta không nhìn tăng diện , nhưng ít nhất cũng phải nhìn một chút phật diện không phải

"Người muốn khiến hán làm chuyện gì ?" Diệp Tầm Lan lại nghĩ tới vấn đề này.

"Lan tỷ , người đừng quên rồi , Lưu Tử Hiên bây giờ còn tại Võ Đang bí cảnh bên trong , loại trừ Lưu Tử Hiên , theo vân hiện tại cũng vẫn còn phái Võ Đang , hai người kia không có một cái người lương thiện , sớm muộn có một ngày sẽ đến tìm ta , nếu như Tiểu Đào từ bá nhập phái Võ Đang , coi như không tìm được Lưu Tử Hiên , nhưng nhìn chăm chú vào theo vân vẫn là không có vấn đề."

"Đương nhiên , tốt nhất là hán có thể tìm tới Lưu Tử Hiên." Lâm Vũ hơi hơi nói.

Theo vân còn dễ nói , ít nhất bây giờ còn có thể biết rõ một ít đối phương động tĩnh , nhưng là Lưu Tử Hiên biến số liền lớn rất nhiều , đặc biệt là hán tu luyện những thứ kia thiệt người lợi mình âm độc công pháp , trời mới biết sau này sẽ lấy một bộ cái gì dạng trận thế xuất hiện ở trước mắt mình.

Nếu là ngày nào người bên cạnh người bị hán hại , Lâm Vũ đời này đều không biết tha thứ chính mình!

"Ta biết rồi." Diệp Tầm Lan gật đầu một cái , "Vậy người chuẩn bị lúc nào tiểu thao bá nhập Võ Đang chuyện ?"

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , tại trên mặt nàng hôn một cái , đạo : "Nha đầu ngọc , ta đã sắp xếp xong xuôi , Võ Đang mấy ngày nay sẽ cầm lấy linh tài tìm Ảnh Tuyết đổi lấy linh thạch , sẽ thuận tiện đem Tiểu Đào từ nhận được Võ Đang trong bí cảnh đi."

Diệp Tầm Lan tự nhiên cười nói , đưa ra hai cánh tay , bao bọc ở Lâm Vũ cổ , đem gương mặt dán tại hán trên cổ , hơi hơi nâng lên thật mỏng khoe môi.

Người đàn ông này , quả nhiên đã sớm đem hết thầy đều an bài thỏa đáng , lại đem chính mình nàng giấu diếm đến sát sao , nếu như không là chính mình hôm nay chủ động nói ra , chỉ sợ ở chờ đến Diệp Thao thêm vào phái Võ Đang sau khi mới biết.

Nghĩ tới đây , Diệp Tầm Lan không khỏi cười một cái tự giễu , nhẹ nhàng hô : "Tiểu Vũ."

"Ừ?"

"Có người tại , thật tốt!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 290: Chủ nhà họ Yên

New York đại học y học trung tâm

Đây là New York tốt nhất ngũ đại bệnh viện một trong , tại trên quốc tế đều rất có tiếng tăm , tại Tây y cái nghề này trung , cũng gọi là tài năng xuất chúng.

Yên vân phi trước mắt ở nơi này điều dưỡng.

Lâm Vũ đi theo Mặc Vũ đi tới khu nội trú , vừa đi vừa đánh giá này chỗ bệnh viện , hoàn cảnh ngược lại thật tốt , nói riêng về vệ sinh hoàn cảnh mà nói , liền so với quốc nội rất nhiều bệnh viện lớn được!

Hai người ra thang máy sau quẹo hai cái cong , Mặc Vũ liền mang theo Lâm Vũ tại một gian đặc hộ trước phòng bệnh dừng lại , cũng gõ cửa phòng bệnh.

Không bao lâu , bệnh cửa phòng mở ra , mở cửa là một vị nhìn qua hơn ba mươi tuổi ** *** thấy người đến là Mặc Vũ , liền chào hỏi : "Tiểu Mặc tới á..., mau vào đi , người Yên thúc thúc cũng ở nơi đây."

Hai người đi vào buồng bệnh , Lâm Vũ lần nữa quan sát một chút , đại thể cách cục ngược lại cùng Vân Sơn Y Viện đặc hộ buồng bệnh không sai biệt lắm , bất quá các loại thiết bị nhưng phải sa hoa rất nhiều.

Trên giường bệnh đang nằm một cái tuổi tròn đôi mươi thiếu nữ , thiếu nữ có được lấy tuyệt sắc phong thái , bất quá khuôn mặt không có chút máu , mặc dù mở cặp mắt , tầm mắt lại không có bất kỳ tiêu tụ , bên cạnh còn có một ít thiết bị , phía trên hiện lên Lâm Vũ nhìn không hiểu lắm số liệu.

Chung quy Trung y cùng Tây y một trời một vực , xem không hiểu cũng bình thường.

Về phần cô gái này thân phận , liền không cần nói nhiều , bên cạnh còn ngồi lấy một vị uy nghiêm trung niên nam nhân , nhìn qua rất bình thường , có thể đi qua tiểu Y điều tra sau khi , Lâm Vũ lại phát hiện hần tồn tại luyện khí hóa thần đệ nhất trọng tu vi!

Quả nhiên là cao thủ!

"Yên thúc thúc , a di , vị này chính là từng tại Vân Sơn Y Viện xem mạch lâm thầy thuốc." Mặc Vũ vừa vào buồng bệnh , liền lẫn nhau giới thiệu.

Theo Mặc Vũ giới thiệu , Lâm Vũ cũng biết đây đối với vợ chồng trung niên thân phận , vị này trung niên nam nhân , chính là chủ nhà họ Yên yên nghĩ về , cũng là yên vân phi phụ thân , mà cái kia ** *** thấy hần cùng yên vân phi có 6-7 thành tương tự ngũ quan , cũng đã có thể đoán được thân phận nàng rồi.

"Lâm thầy thuốc , hạnh ngộ." Yên nghĩ về đứng lên , hướng về phía Lâm Vũ liền ôm quyền đạo , "Tiểu nữ gặp đại nạn này , mong rằng lâm thầy thuốc có thể xuất thủ cứu giúp."

"Yên gia chủ ngài khách khí , để cho ta trước xem một chút Yên cô nương thương thế đi." Lâm Vũ đi thẳng vào vấn đề.

Đi tới yên vân phi trước giường bệnh , đưa ra hai ngón tay khoắc lên nàng mạch lên , thật ra thì đây chẳng qua là làm dáng một chút mà thôi, ngay từ lúc đi vào buồng bệnh một khắc kia , Lâm Vũ để cho tiểu Y điều tra yên nghĩ về tu vi lúc , liền thuận tiện để cho dò xét một hồi yên vân phi tình trạng , hiện tại liền biện pháp giải quyết đều có.

Nhưng nên làm dáng về vẫn là phải làm , nếu như chỉ nhìn liếc mắt liền lấy ra phương án giải quyết , căn bản cũng sẽ không có người tin tưởng!

Thậm chí trực tiếp đem Lâm Vũ coi thành tên lừa gạt.

Một phút sau , Lâm Vũ thu tay về.

"Lâm Vũ , ra sao rồi." Mặc Vũ vội vàng vấn đạo rất sợ nhìn đến Lâm Vũ lắc đầu.

Lấy Mặc Vũ tính tình , có thể để cho hần thất thố như vậy , cũng chỉ có nằm ở trên giường bệnh này một vị rồi , nếu không thì tính trời sập xuống , cũng không khả năng khiến hần một chút nhú mày.

Yên nghĩ về vợ chồng cũng giống như vậy.

Lâm Vũ nhìn một chút Mặc Vũ , cuối cùng đưa mắt rơi vào yên nghĩ về vợ chồng trên người , hơi mỉm cười nói : "Yên gia chủ , ta cùng lão mục mới gặp mà như đã quen từ lâu , thậm chí so với anh em ruột còn thân hơn , lão mục để cho ta cứu là hần thê tử , nhưng là ta lại phát hiện , lệnh ái tựa hồ vẫn thân con gái , không biết chuyện này..."

"Nếu như lâm thầy thuốc có thể cứu tiểu nữ , chuyện này ta có thể làm chủ , đem tiểu nữ gả cho Mặc công tử , lâm thầy thuốc , người xem coi thế nào ?" Yên nghĩ về làm một đứng đầu cô vũ thế lực người nắm quyền , đầu còn nghe không ra Lâm Vũ ý tại ngôn ngoại ?

Lâm Vũ ý tứ rất rõ ràng , nói khó nghe một chút chính là hần chỉ có thể ra tay trợ giúp Mặc Vũ , cùng Yên gia không có nửa xu quan hệ.

Thấy yển nghĩ về liền làm ra quyết định , Lâm Vũ khước miệng hơi hơi móc một cái , đưa tay một phen, trên tay xuất hiện một cái bình ngọc.

Ngươi sau đem bình ngọc ném tới Mặc Vũ trên người : "Loại đan dược này vào miệng tan đi , mỗi qua bảy ngày cho chi đầu dùng một viên , nếu như hôm nay ăn vào , ngày mai là có thể xuống giường hành tẩu , năm viên qua sau , nàng liền có thể hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu , bất quá để cho an toàn , tốt nhất đem này một chai toàn bộ ăn vào , đương nhiên , đồng dạng là bảy ngày một viên."

"Liền đơn giản như vậy ?" Mặc Vũ nhận lấy đan dược , lẳng lẳng nhìn chăm chăm Lâm Vũ.

Yển nghĩ về vợ chồng giống như vậy , con gái tình trạng , nhưng để cho bọn họ một năm qua thao toái liễu tâm , cái gì biện pháp cũng muốn hết sạch , vẫn không thấy bất kỳ khôi sắc , nhưng là hôm nay Lâm Vũ thứ nhất, quả nhiên nửa phút liền giải quyết!

Hạnh phúc tới quá đột nhiên , cũng sẽ làm người có một loại không chân thật cảm giác.

"Ngươi cho rằng là rất đơn giản ?" Lâm Vũ liếc hần liếc mắt , tức giận cười mắng : "Ngươi biết loại đan dược này đắt quá nặng sao? Ta lại không biết luyện đan , đây là sự phụ ta lưu lại!"

Bình đan dược này nhưng là giá trị ba chục ngàn linh thạch! Suốt ba chục triệu truyền thừa điểm! Nếu là cái này cũng không giải quyết được yển vân phi trước mắt tình trạng , hoặc là đổi thành lúc trước Lâm Vũ , tuyệt đối sẽ làm cho Yển gia chảy máu nhiều!

Không nói trước kiểm không kiểm , nhưng thế nào cũng phải đem bản vớt trở lại hẵng nói!

Dưới mắt ba chục ngàn linh thạch mà thôi, đối với Lâm Vũ mà nói căn bản không tính cái gì , vừa vặn nhận lấy Mặc Vũ cái này trung thành cảnh cảnh , sau này còn có thể kê vai chiến đấu đồng đội , phải biết Mặc Vũ tư chất cùng ngộ tính cũng rất cao , nếu như bỏ qua thôn này , có thể hay không tìm lại được cái tiệm này coi như khó nói!

Và lại , còn có thể nhân cơ hội cùng Yển gia làm quan hệ tốt , vô luận thế nào tính , này mấy chục ngàn linh thạch cũng tốn rất giá trị.

"Được rồi được rồi." Lâm Vũ thấy Mặc Vũ còn muốn lên tiếng , rất không nhẫn được khoát khoát tay , "Nhớ kỹ đúng hạn cho nàng dùng đan dược , ta còn có việc phải đi trước."

Dứt lời , liền xoay người rồi đi buồng bệnh , hoàn toàn không để ý đến còn có ngẩn ra mấy vị kia.

Cho đến nghe tiếng đóng cửa thanh âm , yển nghĩ về vợ chồng mới lấy lại tinh thần , hai người trở mắt nhìn nhau , rất hoài nghi mới vừa rồi có phải là đang nằm mơ hay không.

Liền dễ dàng như vậy giải quyết ?

"Tiểu Mặc , cái này Lâm Vũ , rốt cuộc là cái gì lai lịch ?" Yển nghĩ về đối với Mặc Vũ đạo , "Ngươi và hắn là thế nào nhận biết ?"

"Ta chỉ là tại ngày hôm qua tình cờ gặp hắn , vẫn cùng hắn đánh một trận , cứ như vậy nhận thức." Mặc Vũ nhàn nhạt nói , "Càng chuyện cụ thể , ta cũng không rõ ràng , duy nhất có thể khẳng định , chính là hắn lai lịch tuyệt đối bất phàm!"

"Ồ? Lờn này hiểu thế nào ?"

"Ngài cũng nhìn thấy , hắn chỉ có luyện tinh hóa khí đệ bát trọng tu vi , so với ta còn thấp một cái cấp bậc , ta hôm qua đã sử xuất đoạt mệnh liên hoàn thập tam kiếm , nhưng vẫn là thua ở hắn dưới kiếm" Mặc Vũ vừa nói , liền không có lại để ý tới kinh ngạc yển nghĩ về , mở ra bình ngọc , đổ ra một viên đan dược.

Toàn bộ trong phòng bệnh rất nhanh thì tràn ra trận trận mùi thuốc.

Đan dược toàn thân xanh biếc , giống như hạt cà phê lớn nhỏ , chỉ là nghe thấy đi tới , liền không tránh được làm người một trận thần thanh khí爽 , yển nghĩ về thấy vậy , không khỏi đem đáy lòng cuối cùng chút hoài nghi ném chi não sau.

Mặc Vũ dè dặt kiêu mồm yển vân phi môi đỏ , đem đan dược nhét vào , quả nhiên giống như Lâm Vũ đoán , đan dược vào miệng tức hóa , thuốc nước theo yển vân phi cổ họng chảy đi xuống sau khi , ngay tại cơ thể bên trong phát ra tới.

Ba người không hẹn mà cùng nín thở , khẩn trương nhìn chăm chăm trên giường bệnh yển vân phi.

Cứ như vậy qua một khắc đồng hồ...

"Di chuyển, gia chủ , ngươi có không thấy , Phi nhi con ngươi mới vừa rồi nhúc nhích một chút!" Yển vân phi mẫu thân đột nhiên trở nên hết sức kích động , nói năng lộn xộn nói...

Chương 291: Sân bay đưa tiễn

Yến Tư Quy thần sắc giống vậy kích động gật đầu liên tục , mới vừa rồi Yến Vân Phi chẳng những con người nhúc nhích một chút , ngón tay giống vậy nhúc nhích một chút!

Lâm Vũ cung cấp đan dược , vậy mà sẽ có như vậy tốt hiệu quả , nói không chừng thật đúng là sẽ như cùng Lâm Vũ nói như vậy , Yến Vân Phi sáng sớm ngày mai liền có thể xuống giường hành tẩu , rất nhanh thì có thể khôi phục như lúc ban đầu!

Hưng phấn qua sau , Yến Tư Quy lại nghĩ đến một chuyện : "Tiểu Mặc , người và Lâm Vũ có phải hay không có cái gì giao dịch ?"

Liên quan tới Lâm Vũ tình báo , Yến gia giống vậy điều tra qua , theo được đến tình báo phân tích , Lâm Vũ có thể nói bị bịt kín một tầng sắc thái truyền kỳ , lúc trước Lâm Vũ mặc dù có chút bản sự , lại còn không đến mức như vậy kinh thế hãi tục.

Nhưng ngay khi gần đây một năm , tựa hồ lấy được cái gì cơ duyên , từ đây nhất phi trùng thiên.

Đầu tiên là tu luyện nội công chân khí , sau đó đối với một ít công nhận tuyệt chứng bắt vào tay , về sau lại thành long tổ Phó tổ trưởng.

Rất khó tưởng tượng , đây là một cái hơn hai mươi tuổi người tuổi trẻ , trong vòng mấy tháng trải qua.

Mà đối với Lâm Vũ tính tình , Yến Tư Quy cũng coi như rõ ràng , tuy không anh hùng chí , thế nhưng phần ôn hòa tâm tính nhưng cũng thập phần khó được , giống vậy yêu ghét rõ ràng , đối với người bên cạnh , tốt tuyệt đối không lời nói.

Nhưng nếu như trở thành hấn địch nhân , tuyệt đối là một hời chân thực ác mộng!

Nhưng mà , những thứ này đều không phải là trọng điểm , chủ yếu nhất là lấy Yến gia đối với Lâm Vũ phân tích , Lâm Vũ không thể là một cái mới vừa quen người xuất ra loại này kinh thế hãi tục đan dược , trừ phi hấn và Mặc Vũ ở giữa tồn tại cái gì bí mật.

"Yến thúc thúc. . ." Mặc Vũ có vẻ hơi làm khó.

Hắn đã hứa hẹn qua , nếu như Lâm Vũ có thể cứu Yến Vân Phi , chính mình mệnh chính là Lâm Vũ , nhưng là loại chuyện này , thật đúng là không thể đối với Yến Tư Quy đi nói.

"Còn nói ta Yến thúc thúc ?" Yến Tư Quy hơi hơi trợn mắt.

Mặc Vũ khó được mặt già đỏ lên , đứng tại chỗ nhăn nhó nửa ngày , cuối cùng vẫn sửa lại : "Cha, mẹ. . ."

"Ta nói lão mực , người liền chớ ở nơi đó phiền tình." Yến Tư Quy phụ nữ đang chuẩn bị trả lời , bên ngoài phòng bệnh lại truyền đến Lâm Vũ thanh âm , "Chỉ dẫu đã cứu về , người cũng nên một lòng đi tu luyện , đừng quên , người muốn đối phó Satan tổ chức , ta giống như vậy , đến lúc đó chúng ta còn muốn kẻ vai chiến đấu!"

"Ta có thể không thể thiếu người cái này đồng đội."

Nguyên lai Lâm Vũ cũng không hề rời đi , mà là ở ngoài phòng bệnh nghe bọn họ nói chuyện , nguyên nhân căn bản nhất , hay là bởi vì Mặc Vũ căn bản sẽ không nói láo , rất có thể tại Yến Tư Quy lần nữa tra hỏi xuống , đem tất cả mọi chuyện nói hết ra.

Lúc này tình huống , cũng xác nhận hấn suy đoán , vì vậy liền lên tiếng giúp Mặc Vũ giải vây.

Tuy nói Mặc Vũ nói qua mạng hấn từ đây là mình , nhưng mình không có khả năng thật đem Mặc Vũ trở thành thủ hạ ❖ 蕤K nhiệt xi Khốc đứng thẳng chung chí mật dám đốn huy sơn thù tứ huyền trắc liên khúc mẫu bất uyển hàng tề râu ước khô mẫu phù hộ chọn

Có thể yên tâm đem hậu bối giao cho đối phương đồng đội.

Trước đối đãi Lâm Ánh Tuyết , cũng không phải là như vậy thái độ ?

Yến Tư Quy nghe một chút , quả nhiên bị Lâm Vũ đòi đi sự chú ý , nguyên lai hai người bọn họ tồn tại chung nhau mục tiêu , hơn nữa tuổi tác xấp xỉ , tu vi tương cận , Lâm Vũ nguyện ý xuất thủ tương trợ , cũng là hợp tình hợp lý chuyện.

"Được rồi , nếu đan dược hữu hiệu , ta đây liền báo cho , các người cũng không cần tới đưa , lão mực , người có thể chiếu cố lão bà người , đội nàng khôi phục sau , hai ta uống nữa một ly. . ." Lâm Vũ thanh âm càng ngày càng xa , đến cuối cùng liền hoàn toàn biến mất.

Lần này , Lâm Vũ đúng là thật rời đi bệnh viện.

Không có lại để ý tới Mặc Vũ cùng Yến Tư Quy bọn họ , Lâm Vũ đi tới bệnh viện dưới lầu chặn một chiếc taxi , vội vã đi.

...

Thời gian vội vã , một tháng rất nhanh thì đi qua.

New York phi trường quốc tế.

Kiểm tra an ninh trước môn.

"Tur ngữ , người trở về sau khi , nhớ kỹ cùng Lục lão sư cùng nhau đem cái kế hoạch kia chắc chắn đi xuống , khoảng thời gian này liền khổ cực người , chờ có thời gian , ta sẽ trở về nhìn người." Lâm Vũ kéo Mặc Tư Ngữ ngọc thủ , nhẹ giọng giao phó đạo.

Diệp Tầm Lan cùng Mặc Tư Ngữ trước liền kế hoạch tại nước Mỹ ngày ngò một tháng , hiện tại thời gian một tháng đã qua , cũng là thời điểm trở về hoa hạ.

Bất quá lần này chỉ có Mặc Tư Ngữ trở về , Diệp Tầm Lan chính là ở lại nước Mỹ , hầu ở Lâm Vũ bên người , vẫn là câu nói kia , nàng đi làm ở nơi nào đều là giống nhau , chỉ cần có mạng lưới là được.

Nhưng Mặc Tư Ngữ lại bất đồng , bên kia phòng khám bệnh không thể rời bỏ nàng.

Về phần Tô Nguyệt Hàn , chính là hộ tống Mặc Tư Ngữ trở về nước , dù sao Diệp Tầm Lan bên này có Lâm Vũ tại , vấn đề an toàn cơ bản không cần bỏ cân nhắc.

"Người yên tâm đi , ta nhất định sẽ hiệp trợ Lục lão sư giúp người đem sự tình làm xong." Mặc Tư Ngữ hơi mỉm cười nói.

Trên mặt lại tất cả đều là thần sắc không muốn , lần này ly biệt , cũng không biết lúc nào tài năng lại tại cùng nhau.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đưa ra một cái tay khác , giúp nàng sửa lại một chút trên trán tóc rối : "Yên tâm đi , đừng quên chúng ta có thủ hộ chi tâm , chỉ cần chờ ta đột phá , ta tùy thời có thể trở về hoa hạ tìm người."

"Đúng vậy tư ngữ , ta ở lại chỗ này , không chính là bởi vì cái này ?" Đứng ở một bên Diệp Tầm Lan cũng mỉm cười nói.

Lâm Vũ võ học tiến độ tu luyện , so với trong tưởng tượng còn nhanh hơn , trước kế hoạch là một năm , mà bây giờ nhìn lại , nhiều nhất còn có ba tháng liền không sai biệt lắm , ba tháng , tại có đan dược dưới sự giúp đỡ , Lâm Vũ đột phá đến luyện khí hóa thần cũng không thành vấn đề.

Chỉ cần đột phá , thủ hộ chi tâm truyền tống chức năng liền có thể sử dụng , chỉ cần Diệp Tầm Lan cùng Mặc Tư Ngữ một cái tại nước Mỹ , một cái tại hoa hạ , Lâm Vũ muốn ngược hướng chẳng qua là trong nháy mắt chuyển.

"Ừm." Mặc Tư Ngữ gật đầu một cái , "Vậy các người ở chỗ này. . . A. . . Tiểu Vũ. . . A. . ."

Nói được nửa câu Mặc Tư Ngữ , đột nhiên bị Lâm Vũ hôn lên đôi môi , phía sau mà nói cũng không nói ra được.

Dương Tịch Nhược thấy người các nàng nữ hài thấy vậy , đều đỏ nghiêm mặt rồi rít nghiêng đầu sang chỗ khác , thỉnh thoảng còn dùng khóe mắt liếc qua liếc về phía bên này.

Lúc mới bắt đầu sau , các nàng đều đối với Lâm Vũ đồng thời cười hai vị thể từ cảm thấy có chút không hiểu , thậm chí còn cho là Lâm Vũ lòng hư vinh gây nên , có thể theo thời gian đưa đẩy , lại phát hiện mình ít nhiều gì cũng muốn lệch ra.

Lâm Vũ đối với hai người đều bỏ ra chân tình , giống vậy , hai người bọn họ cũng đúng Lâm Vũ bỏ ra toàn bộ chân tình , nếu ba người đều là không giữ lại chút nào bỏ ra , tiến tới với nhau lại ngại gì ?

Mặc Tư Ngữ bị Lâm Vũ đánh lén hoàn toàn làm bối rối , đầu tiên là vùng vẫy hai cái , ngay sau đó liền buông tha , ngượng ngùng nhắm hai mắt lại , chủ động đưa ra hai cánh tay bao bọc ở Lâm Vũ cổ , đáp lại hân hoan áp thâm tình nộ hôn nóng bỏng.

Lập tức phải phân biệt , nàng cũng không lo nổi đây là tại trước mặt mọi người.

Hồi lâu , môi rời ra.

"Tiểu Vũ , Lan tỷ tỷ , còn có đại gia , ta đi" Mặc Tư Ngữ chỉ cảm giác mình cả người một trận như nhũn ra , hướng về phía đại gia thấp giọng nói.

Tiếp lấy liền nhẹ nhàng tránh ra Lâm Vũ ôm ấp , tại đại gia mắt thấy xuống , cùng Tô Nguyệt Hàn cẩn thận mỗi bước đi mà đi vào kiểm tra an ninh miệng , chẳng được bao lâu , liền hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

"Tur ngữ cùng nguyệt hàn đã đi rồi , chúng ta hiện tại cũng trở về đi thôi." Lâm Vũ thu hồi ánh mắt , hướng về phía Diệp Tầm Lan , Dương Tịch Nhược

cùng Đường Mị ba người các nàng nói.

Ba người đồng thời gật đầu, đi theo Lâm Vũ rồi đi New York phi trường quốc tế.

Một đường không lời.

Mới vừa về đến nhà, Lâm Vũ lại ngoài ý muốn phát hiện, trong phòng khách đang ngồi một cái nhìn qua ước chừng ba bốn tuổi xinh đẹp cô bé, nhưng là... Trong nhà rõ ràng đã khóa lại, tiểu cô nương này rốt cuộc là thế nào đi vào?

Đi theo Lâm Vũ phía sau đi vào Diệp Tầm Lan, nhìn đến tiểu cô nương này sau, cũng không khỏi sợ ngây người, lắp bắp nói: "Chuyện này... Người là ai? Thế nào như vậy giống như..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292: Con gái Lâm Thanh Thanh

Chẳng những Diệp Tầm Lan bị kinh ngạc đến ngây người, Dương Tịch Nhược cùng Đường Mị giống vậy sợ ngây người, tầm mắt không ngừng ở ở Diệp Tầm Lan cùng cô bé ở giữa quanh quẩn, cuối cùng không hẹn mà cùng đưa mắt rơi vào Lâm Vũ trên người, tựa hồ tại chờ một cái đáp án.

Cô bé người mặc một bộ màu trắng trung mang theo điểm đen quần, mặt mũi giống như búp bê bình thường xinh đẹp khả ái, coi như là người mù đều có thể nhìn đi ra, đây tuyệt đối là một cái mỹ nhân bại hoại, lớn lên sau này tuyệt đối là một vị họa quốc ương dân chủ!

Nhưng này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là tiểu cô nương này, vậy mà hoàn toàn là một cái phiên bản thu nhỏ Diệp Tầm Lan!

Hoặc có lẽ là, đây hoàn toàn chính là khi còn bé Diệp Tầm Lan!

Nếu như nói nàng và Diệp Tầm Lan không có cái gì quan hệ, nói ra mười người tuyệt đối có mười người không tin!

Thấy Lâm Vũ đi vào, vội vàng đứng lên, để trần chân nhỏ, cười hi hi đi tới hấn về phía trước, giang hai cánh tay, dịu dàng nói: "Ba, ôm!"

Cái gì?!

Ba?!

Diệp Tầm Lan ba người các nàng nghe được cô bé đối với Lâm Vũ gọi, trực tiếp hóa đá tại chỗ, Diệp Tầm Lan chỉ cảm giác mình giống như mây mù dày đặc, này tựa hồ quá mức... Năm mơ giữa ban ngày!

Mà Dương Tịch Nhược cùng Đường Mị, ngược lại xác nhận cô bé thân phận, không hẹn mà cùng tại trong lòng thầm nghĩ: "Lâm đại ca (Vũ ca) cùng Lan tỷ tỷ lúc nào có một cái lớn như vậy con gái? Thế nào cho tới bây giờ không có nghe hấn nói qua?"

Lâm Vũ không để ý đến Diệp Tầm Lan các nàng ý tưởng, đưa tay đem cô bé ôm lấy, sủng ái mà nheo một cái hấn khuôn mặt: "Người nha, vẫn là như vậy nghịch ngợm!"

"Tiểu Vũ, nàng... Nàng là?" Diệp Tầm Lan lấy lại tinh thần, tại trong kẽ răng khó khăn phun ra mấy chữ.

Tiểu cô nương này, hoàn toàn chính là khi còn bé chính mình, lại kêu Lâm Vũ ba... Trong lúc này tựa hồ có cái gì vấn đề tách rời rồi.

"Mẹ!" Cô bé hướng về phía Diệp Tầm Lan kêu một tiếng.

Nhìn lần nữa sững sờ Diệp Tầm Lan, Lâm Vũ bất đắc dĩ cười một tiếng, đạo: "Lan tỷ, nàng là tiểu Thanh, con gái chúng ta."

Bất quá này tiểu Thanh cũng đủ nghịch ngợm, hóa thành hình người sau vậy mà trực tiếp dùng Diệp Tầm Lan tướng mạo, lại đột nhiên xuất hiện ở trước mắt nàng, không đem nàng dọa sợ mới là lạ!

Yêu thú tu luyện tới luyện khí hóa thân cảnh giới sau, là có thể hóa thành hình người, tiểu Thanh tại ba ngày trước cũng đã truyền âm cho Lâm Vũ, nói nàng đã đột phá đến luyện khí hóa thân cảnh giới, đang chuẩn bị hóa hình, sau đó cũng chưa có nói tiếp.

Tùy ý Lâm Vũ như thế nào truyền âm, đều không có bất kỳ đáp lại.

Hiện tại cuối cùng biết, nguyên lai tiểu nha đầu này là len lén tràn đầy, bay tới nước Mỹ, chuẩn bị cho chính mình một cái kinh hi.

"Tiểu Thanh ? !" Diệp Tầm Lan tròn to đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm cô bé, "Ngươi. . . Ngươi thật là tiểu Thanh ?"

"Mẹ, ta chính là tiểu Thanh, danh tự này cũng là ngươi lấy đây." Tiểu Thanh hi hi cười nói, tiếp lấy lại giang hai cánh tay : "Mẹ, ôm"

Diệp Tầm Lan thần thò theo Lâm Vũ trong ngực nhận lấy tiểu Thanh, đến bây giờ vẫn có một loại tựa như ảo mộng bình thường cảm giác.

Lúc đó cứu tiểu Thanh tình hình, bây giờ còn rõ ràng trước mắt, lại thế nào cũng không nghĩ đến, mình và Lâm Vũ đương thời cứu cái kia Hải Đông Thanh, chỉ chớp mắt thành nữ nhi mình.

"Mẹ, ngươi thế nào ?" Tiểu Thanh thấy Diệp Tầm Lan thần sắc có chút không bình thường, không khỏi quan tâm hỏi.

"Há, không có. . . Không có cái gì." Diệp Tầm Lan lấy lại tinh thần, "Chỉ là rất lâu không thấy ngươi, ta đều không nhận ra được."

Bên cạnh Lâm Vũ khòe miệng giật một cái, đây nếu là có thể nhận ra mới là lạ!

Chính mình nếu không phải là cùng tiểu Thanh có khế ước trong người, phản ứng phỏng chừng so với Diệp Tầm Lan không khá hơn bao nhiêu.

"Lâm đại ca, đây thật là ngươi và Lan tỷ tỷ con gái ?" Dương Tịch Nhượng hỏi.

Mặc dù rất kỳ quái Diệp Tầm Lan thế nào liền con gái đều không nhận ra, nhưng đáng đáp giống như vậy, liền ba mẹ cũng gọi rồi, đây nhất định không sai được! Về phần Diệp Tầm Lan tại sao có phản ứng như vậy, trong này có lẽ có ẩn tình, thậm chí liên quan đến Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan riêng tư.

Nếu Lâm Vũ không muốn nói nhiều, nàng cũng không tiện hỏi nhiều.

Lâm Vũ ngược lại nhìn thấu nàng nghi ngờ, đạo : "Ngươi cũng đừng quần quít, tiểu Thanh không phải nhân loại, hiện tại hóa thành hình người lại lựa chọn Lan tỷ dung mạo, cho nên mới như vậy cái đáng về."

Dương Tịch Nhượng cùng Đường Mị đồng thời bừng tỉnh đại ngộ, các nàng một là long tổ thành viên, một là theo Côn Luân tiên cảnh đi ra, Yêu thú hóa thành hình người chuyện các nàng mặc dù cũng chưa từng thấy tận mắt, nhưng cũng không đại biểu không có ở trong sách thấy qua, hoặc tại tiên bối trong miệng đã nghe qua.

Ít nhất tại loại chuyện này năng lực tiếp nhận lên, so với người khác cao rất nhiều.

"Được rồi, chuyện này cũng liền tại chỗ biết đến, các ngươi muôn ngàn lần không thể nói ra, đối ngoại liền nói tiểu Thanh là ta cùng Lan tỷ con gái chính là." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo.

Hai người cũng biết sự tình nghiêm trọng tính, không hèn mà cùng gật đầu, tỏ ý mình tuyệt đối sẽ không đem tiểu Thanh thân phận nói ra.

Lâm Vũ ngược lại đang suy nghĩ một chuyện khác, mặc dù tiểu Thanh dung mạo so với nhân loại còn giống người, nhưng dù sao cũng là Yêu thú, nếu như gặp phải tu vi so với tiểu Thanh cao người tu hành, đối phương liếc mắt cũng có thể thấy được trong đó hư thật, này tuyệt đối không là một chuyện tốt.

Phải biết coi như tại Võ Đang trong bí cảnh, có thể hóa thành hình người Yêu thú cũng là phượng mao lân giác.

Cần phải nghĩ một cái biện pháp ẩn núp trên người nàng Yêu thú khí tức đặc biệt mới được.

"Chủ nhân, món đồ này có thể giúp được ngươi." Tiểu Y trực tiếp đề cử một món pháp bảo.

Trước mắt màn sáng trung xuất hiện một cái vòng tay.

Liềm tức vòng tay, Huyền giai linh khí, công hiệu một : Che giấu chủng tộc khí tức, cũng có thể nguy trang thành những chủng tộc khác khí tức, có thể lừa gạt được Luyện Thân Phản Hư trở xuống người tu hành tại mắt, năng lực cảm nhận cực mạnh ngoại trừ; công hiệu hai : Trừ vật, này liềm tức vòng tay có một phương tròn một trọng Tu Di Giới Tử Không gian.

Hỏi đôi yêu cầu : Ba trăm triệu truyền thừa điểm

Ba trăm triệu truyền thừa điểm, cũng thì tương đương với 300,000 linh thạch, này cũng không đắt lắm.

Lâm Vũ trực tiếp lựa chọn hỏi đôi, bất quá cũng không có lấy ra, chờ Dương Tịch Nhượng cùng Đường Mị rời đi sau khi lại cho tiểu Thanh là được, chung quy tài bất lộ bạch.

"Tiểu Thanh, ngươi xem một chút ngươi, thế nào không mang giày tử ? Chân đều dơ bẩn." Diệp Tầm Lan ngược lại trực tiếp tiến vào mẫu thân nhân vật này, ôm tiểu Thanh ngồi vào trên ghế sa lon, một bên trách trách mắng, một bên nhặt lên trên đất giày giúp nàng mặc vào.

Trên mặt thương yêu thần sắc , lại thể nào cũng không giấu được.

Tuy nói nàng và Lâm Vũ bây giờ không có dự định muốn hài tử , nhưng cũng không gây trở ngại nàng đối với tiểu hài tử yêu thích , trước mắt nữ nhi này tuy nhiên không là ruột thịt , nhưng cùng chính mình đáng đáp như vậy giống như , cũng liền đem tiểu Thanh trở thành chính mình ruột thịt bình thường không giữ lại chút nào thương yêu lên.

"Tiểu Vũ , chúng ta mang theo tiểu Thanh đi mua ít quần áo cùng đồ dùng hàng ngày." Diệp Tầm Lan trách mắng xong tiểu Thanh , lại ôm nàng đứng lên , nói với Lâm Vũ đạo , "Còn nữa, chúng ta là không phải muốn cho tiểu Thanh lấy cái tên ?"

"Cái này còn không đơn giản ? Kêu Lâm Thanh Thanh là được." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Tịch như , làm phiền người đi lấy xe."

Danh tự này , cùng Chu Văn Khang thê từ Lâm Thanh có chút giống , bất quá cũng không có quan hệ , tại hoa hạ , trùng tên trùng họ người có khối người , huống chi là tương cận tên ? Hơn nữa danh tự này thật thích hợp tiểu Thanh.

"Ba , không cần." Tiểu Thanh lập tức kêu hấn lại , "Ánh Tuyết cô cô toàn bộ giúp ta mua xong , các người nhìn."

Vừa nói , liền tiểu Thanh liền cõ xuống đường tại túi trữ vật bên hông , đem đồ bên trong toàn bộ đổ ra , đều là một ít cô bé quần áo , đồ trang sức , tới còn có một chút quà vặt cùng món đồ chơi , căn bản không cần phải nữa mua cái gì.

Diệp Tầm Lan thấy vậy , cũng không có lại đi kiên trì , đột nhiên lại nhớ tới một chuyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Sau này kế hoạch

"Tiểu Thanh , đây là người tịch như cô cô mị cô cô , mau gọi người." Diệp Tầm Lan lúc này mới nhớ tới , tiểu Thanh còn không nhận biết Dương Tịch Nhược cùng Đường Mị.

Mới vừa rồi cũng là đem tất cả mọi người đều làm bối rối , trong lúc nhất thời không nghĩ lên.

"Tịch như cô cô tốt mị cô cô tốt." Tiểu Thanh ngọt ngào hô.

"Ai!"

"Ai!"

Hai người đều cười nhẹ nhàng mà kêu , đối với Lâm Vũ cái này nhu thuận lanh lợi con gái , các nàng là đánh đấm lòng thích , mặc dù biết không phải Lâm Vũ ruột thịt , thậm chí không phải nhân loại , nhưng cái này cũng không quan hệ , trở thành là Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan ruột thịt là được.

Khác không nói , tối thiểu tại trên tương mạo , tiểu Thanh cùng Diệp Tầm Lan có chín thành giống nhau.

Tiểu Thanh thêm vào , cho nhà mang đến một loại không giống nhau bầu không khí , Diệp Tầm Lan càng là tình thương của mẹ tràn lan , ôm tiểu Thanh sẽ không chịu buông tay , nếu như không là hiện tại sắp đến lúc ăn cơm chiều gian , nàng thậm chí còn muốn mang tiểu Thanh ra ngoài vòng vo một chút , thậm chí mua một ít lễ vật cho cái này mới tới con gái .

Ăn xong cơm tối , tất cả mọi người mang theo tiểu Thanh ở trong sân chơi đùa.

Lâm Vũ thấy không có cái gì những chuyện khác , liền nói với mọi người rồi một tiếng , đi một mình đến thư phòng , suy tính một ít chuyện.

Khoảng thời gian này tồn tại Diệp Tầm Lan cùng Mục Tư Ngữ đi cùng , Lâm Vũ liền đánh quyền cũng không có thể nào đi , cơ hồ là mười ngày một hồi , sát thủ nhiệm vụ càng là nhìn cũng không có nhìn liếc mắt.

Nhưng khoảng thời gian này chỗ chuyện phát sinh , cũng không thiếu.

Đầu tiên là Mục Tư Ngữ sinh nhật qua sau , lại nghênh đón Diệp Tầm Lan sinh nhật , cũng không có gì giỗ cái gì phở trương , người một nhà chỉ là tại ngoại ô du ngoạn một ngày mà thôi.

Đồng dạng là đương thời gặp phải Triệu Minh Vĩ ngoại ô kia.

Bởi vì Lâm Vũ giao phó , Trương Huy tại ngày thứ ba cũng đã tra được Triệu Minh Vĩ cái kia thân thích tung tích , cũng đem cận kề tình báo cung cấp cho Lâm Vũ , đối phương đã không ở New York , tại rời New York một bên ngoài ngàn km một thành phố nhỏ trung.

Chuyện này , Lâm Vũ cũng không có đi quản , mà là trực tiếp giao cho Đường môn người trong , Đường môn tại ngày thứ hai liền đem người bắt trở lại , trực tiếp ném tới Triệu Minh Vĩ trước mặt , lại để cho đối phương cung cấp bồi thường kénch xù.

Sau đó , cũng chưa có sau đó rồi.

Từ đầu đến cuối , Lâm Vũ cũng không có ra mặt.

Triệu Minh Vĩ mặc dù tại Trương Huy trong miệng biết được , hết thấy các thứ này đều là Lâm Vũ tại sau màn giúp hẩn , lại không có lại tới tìm Lâm Vũ , mà là ở chuyện kết sau khi , chỉ là lên tiếng chào , liền trực tiếp mang theo cha mẹ trở về hoa hạ.

Đại ân không lời nào cảm ơn hết được , Triệu Minh Vĩ ý tưởng , chính là đợi ngày sau lại tới dùng tuyên tương báo.

Trừ lần đó ra , còn có một việc , sự kiện kia chính là Diệp Thao đã đi rồi Võ Đang bí cảnh , cũng chính thức bái nhập Võ Đang môn hạ , trở thành đệ tử nòng cốt , hiện tại chính vừa tu luyện , vừa giúp Lâm Vũ nhìn chăm chăm theo vận động trạng thái , trừ lần đó ra còn phải nghĩ biện pháp tìm tới Lưu Từ Hiến.

Đến đây , nên chấm dứt sự tình , trên căn bản đều đã chấm dứt , Lâm Vũ dưới mắt trọng yếu nhất một chuyện , chính là đối phó Satan tổ chức , hơn nữa cần phải tại đi Côn Luân tiền cảnh trước đem Satan tổ chức nhổ tận gốc.

Nếu không một khi đi rồi Côn Luân tiền cảnh , còn không biết lúc nào mới có thể trở về.

Chuyện này cần phải thảo luận kỹ hơn mới được.

Dưới mắt Mục Tư Ngự đã về nhà , Diệp Tầm Lan phỏng chừng còn có một đoạn thời gian rất dài sẽ cùng tại bên cạnh mình , như vậy tự mình ở nước Mỹ sinh hoạt cũng phải trở về quỹ đạo chính , đầu tiên dĩ nhiên là không tránh được đi đánh hắc quyền , mặc dù đã có mười chín thắng liên tiếp , nhưng Lâm Vũ đột phá trước , không có đi khiêu chiến cao cấp quyền thi đấu dự định.

Bởi vì trước mắt thực lực còn chưa đủ.

Hiện tại sát thủ cấp bậc cũng phải đi tấn thăng , Mặc Vũ hiện tại cũng hoàn thành đủ đồng bài nhiệm vụ , chuẩn bị tại ba ngày sau khi khiêu chiến ngân bài sát thủ cấp bậc , cái này ngược lại cũng tương đối đúng dịp , hai người có lẽ sẽ đồng thời tấn thăng đến ngân bài sát thủ.

Đồng bài sát thủ , thật ra thì so với thành viên vòng ngoài không khá hơn bao nhiêu , phần lớn đồng bài sát thủ đều là hoang dã con đường xuất thân , cũng không có cái gì xuất chúng năng lực , có năng lực , thêm vào Satan tổ chức sau khi cũng sẽ mau sớm tăng lên cấp bậc.

Hơn nữa Satan tổ chức đối với đồng bài sát thủ cũng không thể nào chú ý , chỉ có đặt tới ngân bài sát thủ , tài năng coi như là Satan tổ chức thành viên chính thức , cũng càng dễ dàng điều tra đến một ít bình thường tiếp xúc không tới tình báo.

Đương nhiên , Lâm Vũ mục tiêu cũng không phải ngân bài sát thủ , mà là Satan tổ chức trọng điểm chú ý kim bài sát thủ , chỉ có như vậy , tài năng càng thêm đến gần Satan tổ chức cao tầng.

"Trừ những thứ này ra ở ngoài , ngược lại không có chuyện gì khác rồi , trước tiên đem sát thủ cấp bậc tấn thăng lại nói."

Lâm Vũ nghĩ tới đây , liền lấy ra điện thoại di động , sàng lọc chọn lựa ngân bài tấn thăng nhiệm vụ , cũng đem địa điểm định tại New York trong phạm vi , phát hiện loại này nhiệm vụ cũng không nhiều , cũng liền năm sáu cái mà thôi.

Thật ra thì tại New York trong phạm vi ngân bài nhiệm vụ cũng không ít , chỉ là đồng bài sát thủ không có tư cách đi lĩnh , chỉ có thể trước lĩnh tấn thăng nhiệm vụ , thăng cấp đến ngân bài sát thủ sau khi , mới có thể thấy được sở hữu ngân bài nhiệm vụ.

Đây cũng là Satan tổ chức hạn chế một trong , trừ phi có chút nhiệm vụ đặc thù thấp xuống lĩnh yêu cầu , giống như có chút đặc thù ngân bài nhiệm vụ , đồng bài sát thủ giống vậy có thể lĩnh.

Chương...

Lâm Vũ mới vừa lĩnh xong một cái tấn thăng nhiệm vụ , còn không biết có hay không lĩnh thành công , chuông điện thoại di động liền vang lên.

Một nhìn số điện thoại gọi đến , Lâm Vũ thần sắc không khỏi trở nên có chút ngưng trọng , ngay sau đó đem điện thoại kết nối : "Lão mục , thế nào ?"

"Ngân bài , tới nay , người tại khi nào ?" Điện thoại bên kia truyền tới Mặc Vũ thanh âm.

Lời ít ý nhiều , trước sau như một mà một chữ quý như vàng , Lâm Vũ đối với cái này cũng thấy nhưng không thể trách , loại trừ đương thời mời tự mình ra tay cứu chữa Yến Vân Phi lúc , nói chuyện so với bình thường nhiều một chút , cái này Mặc Vũ tại bình thường cả ngày lẫn đêm cũng khó nói ra năm câu.

"Rất khéo , ta mới vừa rồi cũng nhận lấy một cái tấn thăng nhiệm vụ." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Chị dâu hiện tại thế nào?"

Ngân bài tấn thăng nhiệm vụ , mặc dù cũng thuộc về ngân bài nhiệm vụ , nhưng ngân bài nhiệm vụ cũng chia làm ba bảy loại , loại này tấn thăng nhiệm vụ tại ngân bài nhiệm vụ , hoàn toàn chính là một ít đội sổ tồn tại , thậm chí còn không bằng đương thời ám sát Lâm Vũ cái nhiệm vụ kia.

Vì vậy , cấp bậc tấn thăng đối với hai người mà nói căn bản cũng không phải là một chuyện.

Ngược lại trực tiếp hỏi nổi lên Yến Vân Phi hiện tại tình trạng , nói thế nào đối phương cũng là chính mình qua tay chữa trị , về tình về lý cũng phải quan tâm một hồi sau tiếp theo tình trạng.

"Hết thấy bình thường." Mặc Vũ nhàn nhạt nói.

Lâm Vũ cười một tiếng , đạo : "Vậy thì tốt , treo."

Cúp điện thoại , nhìn xuống thời gian , phát hiện đã đến mười giờ tối , liền buông tha tối nay đi thi hành ám sát kế hoạch , đứng dậy rồi đi thư phòng , ở trong phòng tắm tắm sau , liền trở lại phòng ngủ.

Bên trong phòng ngủ , Diệp Tầm Lan đang cùng tiểu Thanh đều nửa nằm ở trên giường , Diệp Tầm Lan tựa hồ vẫn còn làm việc , mà tiểu Thanh chính là đang nhìn một quyển manga.

"Tiểu Vũ , người bạn rộn xong rồi ?" Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ đi vào , đưa điện thoại di động thu hồi , chào hỏi.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : "Làm xong , đã trễ lắm rồi , đi ngủ sớm một chút đi , tiểu Thanh , ngủ."

"Ta đi cùng tịch như cô cô ngủ , không quấy rầy các người." Tiểu Thanh đem sách manga thu vào túi trữ vật , thức dậy chạy ra phòng ngủ , vẫn không quên quay đầu hướng hai người làm một mặt quỷ : "Ba ba , mẹ mẹ , các người ước chừng phải cố lên a , sớm một chút cho ta sinh người em trai hoặc là muội muội."

Diệp Tầm Lan sắc mặt nhất thời trở nên đỏ bừng , Lâm Vũ cũng là dở khóc dở cười , nha đầu này , thật đúng là người nhỏ mà ma mãnh...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 294: Thú nhân đối thủ

Dưới đất quyền đàn.

Hôm nay dưới đất quyền đàn nhân khí đầy ấp , phú hào , phú bà , cùng với rất nhiều cao tầng quý tộc , những đại nhân vật này đều tụ tập ở đây , bởi vì hôm nay có một hồi rất trọng yếu tái sự.

Cứ việc đây chỉ là một tràng Trung cấp tái sự , nhân khí cũng không so với một hồi cao cấp tái sự sai.

Bởi vì đây là một hồi 20 tháng liên tiếp tỷ đấu , song phương đều là gần đây mới nhô ra chói mắt ngôi sao mới.

Không , theo mới bắt đầu không bị bất luận kẻ nào coi tốt , nhưng ở cuộc so tài thứ nhất trung , lấy to lớn tương phản nghịch tập , làm cho tất cả mọi người đều hưởng thụ một hồi thị giác thịnh yến , sau đó , không liên bắt đầu rồi diễn Cuồng Chiến đấu , cơ hồ năm sáu ngày thì có một hồi , như vậy tần số , dưới đất quyền đàn cao đến dọa người.

Về này hiện lành lịch sự khí chất , kết hợp với hân đem đối thủ cường đại đánh ngã một khác kia , này đủ để cho thích dưới đất quyền đàn bọn phú hào hưng phấn chết , thậm chí một ít thiên kim quý tộc , người quý phụ , đã đem căn phòng áp phích quảng cáo đối thành này một viên ngôi sao mới : Không!

Nhưng mà tháng gần nhất , không trước sau chỉ có ba trận tranh tài , tần số thấp xuống , những phú hào kia cũng không có cách nào , chung quy dưới đất quyền thủ chỉ cần một năm đánh tròn mười hai cuộc tranh tài , sẽ không có người có thể cưỡng bách.

Hiện tại không , đã là mười chín tháng liên tiếp , dưới đất quyền đàn lên , mỗi đạt tới mười tháng liên tiếp chính là một cái khảm! Trước mặt cái kia khảm , không đã dễ dàng nhảy tới , nhưng hôm nay cái này khảm , so với lấy trước kia cái lớn hơn , đối thủ đồng dạng là một cái mười chín tháng liên tiếp thiên tài!

Song phương đều có mỗi người người ủng hộ.

"Các nữ sĩ, các tiên sinh, hôm nay là làm người hưng phấn ban đêm, chúng ta không đã nghênh đón 20 tháng liên tiếp chiến đấu, hiện tại, để cho chúng ta dùng điên cuồng tiếng kêu hoan nghênh chúng ta không!"

Người chủ trì vừa dứt lời xuống, phía dưới người xem lập tức cuồng loạn quát lên: "Không!" "Không!" "Không..."

"Tiểu Vũ, cố lên!" Diệp Tâm Lan cho Lâm Vũ một cái khích lệ ánh mắt.

"Ba, cố lên!" Tiểu Thanh nắm quả đấm nhỏ huy vũ hai cái.

Lâm Vũ cười một tiếng, sờ một cái tiểu Thanh đầu, trong tiếng hoan hô đi lên lôi đài, quần áo trắng, tóc đen, mắt đen, một bộ tiêu chuẩn người đồng phương hình tượng, Lâm Vũ kia một cách tự nhiên tản mát ra như thiên nhiên bình thường ôn hòa khí tức, mỗi một lần cũng sẽ làm người hai mắt tỏa sáng.

Cái này có lẽ cũng là Lâm Vũ tại sao sẽ có như vậy nhiều người ái mộ trung thành một trong những nguyên nhân.

Đây chính là bọn họ không, một cái cùng người khác bất đồng quyền thù.

"Các nữ sĩ, các tiên sinh, chúng ta hiện tại xin mời một vị thiên tài khác tuyển thủ, gấu! Đến từ Xô Viết thiên tài, tin tưởng mọi người đều đã biết hắn, gấu cũng không là tại không sai biệt lắm thời gian đi vào dưới lòng đất quyền đàn, ngăn ngừa bốn tháng, giống vậy đạt tới mười chín tháng liên tiếp, không một lần bại, hôm nay hai vị thiên tài gặp nhau, là chúng ta gấu áp đảo không, hay là chúng ta tiêu vật thần bí kia đồng phương võ thuật đem gấu đánh ngã chứ? Để cho chúng ta mỗi mắt mong chờ!"

Một người cao 2m người da trắng đại hán đi lên lôi đài, ánh mắt giống như mãnh hổ bình thường thẳng tắp nhìn chăm chú Lâm Vũ, kia thật cao gồ lên bắp thịt càng là làm cho tất cả mọi người cảm nhận được hắn kinh khủng.

Người này không có tên, có lẽ có, nhưng người khác không biết mà thôi, tất cả mọi người đều chỉ biết hắn danh hiệu kêu gấu, mà cái này danh hiệu cũng thật thích hợp hắn, người này vô luận trong người cao hình thể vẫn là hắn dũng mãnh khí tức lên, đều rất giống như một cái gấu to!

"Gấu!" "Gấu!" "Gấu..."

Song phương đều có mỗi người người ái mộ trung thành, về số lượng cũng là tám lạng nửa cân.

"Các nữ sĩ, các tiên sinh, hai vị thiên tài ai mạnh ai yếu, lập tức có thể công bố!" Một vị trọng tài bộ dáng người đi tới giữa hai người, hướng về phía phía dưới người xem, hưng phấn hô, "Hiện tại mời hai vị tuyển thủ chuẩn bị, mười, cửu, tám..."

Lâm Vũ bày ra Bát quái chương thức mở đầu, theo trọng tài đếm tới không, kia thanh thủy tiếng chuông bỗng dưng vang lên.

Trận đấu bắt đầu!

Gấu kia như là dã thú mi mắt đột nhiên trợn trừng, dưới chân đạp một cái, phát ra một tiếng thanh âm to lớn, ngay sau đó tựa như cùng một chiếc hình người xe tải vọt tới Lâm Vũ trước người.

Lâm Vũ nhưng là đạp huyền diệu bộ pháp, phiêu hốt ở giữa liên lui ra mấy thước xa.

"Khá lắm!" Lâm Vũ khẽ mỉm cười.

Người này xác thực rất thích hợp gấu cái này danh hiệu, lực lượng cường lực bộc phát đại, phòng ngự khẳng định rất là đứng đầu nhất, nhưng nhược điểm nhưng cũng rất rõ ràng, chính là tốc độ không đủ, sự linh hoạt cũng không đủ.

"Chủ nhân người cẩn thận một chút, người này phòng ngự rất mạnh! Nếu như có thể mà nói, tốt nhất có thể thu tập một điểm dòng máu của hắn, cái này là thú nhân, vẫn là hùng nhân!" Tiểu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ trong bụng rung một cái, khá lắm, chẳng những danh hiệu kêu gấu, nguyên lai thật đúng là một con gấu!

Thú nhân, trước mắt đã biết giống loài trung, số lượng khá nhiều có người sói, hổ nhân, sư nhân cùng hùng nhân bốn loại, những thứ không nói không có, nhưng số lượng nhưng là rất ít, trong đó người sói bình thường rải rác tại Siberia, mà ba loại khác thú nhân, cơ hồ đều tại Xô Viết bắc bộ, trước mắt vị này, chính là tới từ Xô Viết một cái hùng nhân!

"Hùng nhân mạnh nhất chính là hắn song chương, không trách người này bình thường đem đối thủ đánh cho thành bánh nhân thịt hoặc là xé thành hai nửa, quả nhiên là như dã thú hành động." Lâm Vũ đứng ở lôi đài một xó xinh lên, khoe miệng mang theo nhàn nhạt mỉm cười.

Lực lượng cường lại làm sao, đánh không tới người, mạnh hơn nữa cũng là uổng công.

Người này gặp chính mình, cũng coi là gặp khắc tinh, bất quá... Sự tình tựa hồ không có như vậy đơn giản!

Rống!

Kia hùng nhân thấy Lâm Vũ tùy tiện tránh thoát công kích mình , không khỏi phát ra gầm lên giận dữ , trong mắt càng là tàn nhẫn quang chột lóe , dưới chân động một cái , tốc độ của hắn mặc dù không tính lợi hại , nhưng ở lực lượng cường đại xuống trong nháy mắt bộc phát bên dưới , cũng có thể tại trong cực ngắn thời gian bộc phát ra rất cao tốc độ.

Cơ hồ là một cái chớp mắt sau khi , này hùng nhân lại xông tới Lâm Vũ trước mặt.

Hô!

Kinh phong vang lên , hùng nhân kia so với người bình thường đầu không nhỏ hơn bao nhiêu quả đấm hung hãn đánh phía Lâm Vũ đầu.

Lâm Vũ mi mắt hơi hơi nheo lại.

Vèo!

Hùng nhân này tình thế bất buộc một đòn , rút cuộc lại bị Lâm Vũ tránh khỏi , Lâm Vũ thân hình đi tới hắn phía bên phải , kia ẩn chứa chân khí một chưởng , lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai vỗ vào trên lồng ngực của hắn.

Bồng!

Tiếng va chạm cơ hồ vang dội toàn bộ hội trường , tất cả mọi người đều cho là Lâm Vũ lập tức sẽ chiến thắng , đang muốn phát ra tiếng hoan hô thời điểm , trong lúc bất chợt lại trực tiếp ách hóa.

Tại lúc trước trong tranh tài , cơ hồ không có người có thể cứng rắn chịu Lâm Vũ một chưởng này , kết quả không phải bất tỉnh chính là miệng phun máu tươi , nhưng là hôm nay , cái này hình người gấu to , cứng rắn chịu một chưởng này sau khi , vậy mà chỉ bị đẩy lui ba bốn bước.

Lâm Vũ lại bị to lớn lực phản chấn đẩy lui chừng mười bước mới đứng vững thân hình.

"Người này!" Lâm Vũ không dám tin nhìn chằm chằm đối thủ , "Ta chân khí , vậy mà không thể cho hắn kinh mạch và nội tạng tạo thành tổn thương , lần này phiền toái cũng lớn!"

Lúc trước không có gì bất lợi chân khí , chỉ cần đang công kích thời điểm đưa vào đối phương trong cơ thể , thắng bại cơ hồ đã có thể đã định , nhưng là hôm nay , quả nhiên đối với tên thú nhân này mất đi hiệu lực!

Nếu như ít đi này một cái ưu thế , muốn tay không đánh bại này thú nhân , cơ hồ là không có khả năng chuyện.

Bốn phía người xem cũng giống vậy trực tiếp sững sờ , nhưng sững sờ về sững sờ , nhìn dưới đất quyền đàn đều chỉ là một kích thích , thấy không hướng mà không thắng không ăn điểm thiệt thòi , cũng không phải là một loại kích thích a ?

Đây chính là dưới đất quyền đàn.

"Chủ nhân , không phải người chân khí không có hiệu quả." Tiểu Y cải chính nói , "Mà là bởi vì..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Bẫy huyết tán sức

"Nguyên lai là như vậy!" Lâm Vũ nhận được truyền âm sau khi , cuối cùng biết chính mình chân khí tại sao sẽ không có tác dụng.

Tại hiện đại , cực ít có thú nhân có thể tự nhiên thức tỉnh , bình thường đều là thông qua được vật hoặc là cái khác thú đoạn đặc biệt , mà những được vật kia , ở một mức độ rất lớn thêm biến hóa trong thú nhân bản , thậm chí thông qua loại thú đoạn này thức tỉnh thú nhân , liền kinh mạch đều được rất lớn cường hóa.

Lâm Vũ chân khí không phải không có hiệu quả , mà là... Nói khó nghe một chút ngay tại lúc này năng lực còn thấp , không thể phá phòng!

"Đã như vậy , cũng chỉ có thể dùng một chiêu kia." Lâm Vũ trầm nghĩ.

Thủ nhân tu luyện là một loại năng lượng đặc thù, cũng có thể coi như là một loại đặc thù chân khí, nếu tu luyện là chân khí, kia kinh lạc đối với hân trọng yếu bao nhiêu, coi như đạo gia truyền nhân Lâm Vũ, so với bất luận kẻ nào đều biết, lúc này tình huống, vừa vặn ở phương diện này bỏ công sức!

Hô!

Kia hùng nhân bất đồng Lâm Vũ suy nghĩ xong, phát động công kích lần nữa.

Lâm Vũ bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là bẳng vào huyền diệu thân pháp tới tránh né.

"Gấu!" "Gấu!" "Gấu..."

Nhìn đến gấu đột nhiên chiếm được thượng phong, hoàn toàn là đè Lâm Vũ đánh, những thứ kia chống đỡ gấu fan đều hoan hô, thậm chí có một ít Lâm Vũ fan cũng đột nhiên chống đỡ gấu đi rồi.

Trong nháy mắt, toàn bộ sân so tài bầu không khí đạt tới điểm sôi, gấu càng là càng đánh càng hưng phấn, cặp mắt sáng lên, hân muốn nhìn một chút đối thủ mình, đến cùng có thể trốn lúc nào!

Chỉ thủ tất thua, đây là binh gia đại kỵ, đồng dạng là người luyện võ đại kỵ!

Lâm Vũ một bên tránh né đối phương đã kích, một bên tại chờ cơ hội tìm phản kích cơ hội, cứ như vậy, hơn ba mươi vẫy qua đi...

Ngay tại lúc này!

Lâm Vũ bỗng dung hai mắt tỏa sáng, hai mắt sáng lên, hai ngón trỏ cùng ngón giữa bỗng dung khép lại nứt thẳng, chân khí cực tốc độ vận chuyển tới đầu ngón tay, một cái nghiêng người tránh thoát gấu đã kích sau khi, trong nháy mắt theo hân chỗ trống trung phản kích phản kích.

Điểm huyệt!

Chỉ thấy Lâm Vũ tay phải hai ngón tay tại điểm tại gấu trung phần bụng thiên xu trên huyệt, ngay sau đó trái phải hai ngón tay điểm ở tại bụng trên bộ không cho huyệt.

Gấu chỉ cảm giác mình một thân lực đạo, vậy mà giảm bớt 3-4 thành, nhưng mà sự tình vẫn chưa hết, Lâm Vũ lần nữa hai tay đều xuất hiện, đồng thời điểm tại hân cánh tay bên trong Thiên tuyến huyệt, tiếp theo chính là huyệt đàn trung, tam tinh huyệt, bực lớn huyệt.

Thu công!

Lâm Vũ mượn lực lui ra mấy bước, trước mắt bình thân nhìn gấu.

Ầm!

Chỉ nghe được một tiếng tiếng ầm ầm, gấu trực tiếp ngã xuống đất, cả người trên dưới tựa hồ lại cũng không sử dụng ra được một tia khí lực.

"Chuyện này... Cái gì?"

Bốn Chu Sở có người đều sợ ngây người, bọn họ chỉ nhìn biết rõ không ở trên người đối thủ điểm vài cái, sau đó gấu thì trở thành cái bộ dáng này, thật giống như một hơi thở liên tục chạy vài chục lần Marathon giống như!

Đây cũng là cái gì công phu?

Toàn bộ sân so tài lặng ngắt như tờ.

"Lan tỷ tỷ, Lâm đại ca đây là cái gì thủ pháp?" Dương Tịch Nhược nhẹ giọng hỏi bên người Diệp Tầm Lan.

"Chính là một cái thủ pháp điểm huyệt mà thôi, ta cũng không quá biết." Diệp Tầm Lan khẽ lắc đầu, "Nếu như tư ngữ ở chỗ này, chắc chắn biết."

Lâm Vũ đang dạy nàng lúc thời điểm tu luyện, nói qua một số nhân thể huyệt khiếu tác dụng, có lúc mấy cái huyệt vị phối hợp lại, có thể tạo được không tưởng được hiệu quả, nhưng cụ thể hơn đồ vật, nàng cũng không phải rất rõ.

Chung quy muốn tu luyện, chỉ cần quen thuộc huyệt khiếu cùng kinh lạc vị trí là được.

Mục Tư Ngừ là học y, chỗ biết chắc so với Diệp Tầm Lan rất nhiều nhiều.

Dương Tịch Nhược thấy không hỏi ra cái gì, cũng không có tiếp tục hỏi.

Ngay tại các nàng nhỏ tiếng trong lúc nói chuyện, bốn phía người xem trung có một vị đến từ hoa hạ Trung y, chính ánh mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm trên lời đài Lâm Vũ: "Loại thủ pháp này... Sẽ không sai! Nhưng là người này rốt cuộc là cái gì lai lịch? Vậy mà biết cái này loại đã thất truyền thủ

pháp!"

Bảy huyết tán sức!

Đây là Trung y một bộ lý luận , rốt cuộc là kia bảy cái huyết khiếu , rất nhiều Trung y đều biết , thậm chí ngay cả thứ tự cũng rõ ràng , nhưng là tay pháp , đã sớm thất truyền , rất nhiều Trung y đại gia nghiên cứu cả đời , cũng không có đem thủ pháp nghiên cứu ra được.

Không nghĩ đến tại nước Mỹ dưới đất quyền đàn , một vị đến từ hoa hạ quyền thủ , vậy mà biết cái này bảy huyết tán sức chi pháp!

"Cần phải tra một chút hần lai lịch." Vị này Trung y trầm nghĩ.

Lâm Vũ biết này bảy huyết tán sức vẫn chỉ là thứ yếu , lấy hần suy đoán , Lâm Vũ nếu biết loại này thất truyền thủ pháp , kia cái khác một ít đã thất truyền đồ đâu ?

...

Trên lôi đài.

Gấu mới vừa miễn cưỡng giùng giàng quỳ một chân xuống đất , còn chưa kịp đứng lên , trong lúc bất chợt lại con người co rút lại , đột nhiên ngừng đầu lên , ngay tại giây phút này...

Àm!

Một cái đầu gối đánh trúng gấu cằm , lực đạo to lớn , đem cả người hần đánh về phía giữa không trung , trong miệng máu tươi phun ra , trên không trung tán lạc , cùng lúc đó còn có mấy viên hàm răng rơi xuống ở trên lôi đài.

Tiểu Y lập tức thừa cơ hội này , góp nhặt một ít huyết dịch.

Nhưng mà , chiến đấu vẫn chưa hết , Lâm Vũ mũi chân điểm một cái , sau một khắc tự xuất hiện ở giữa không trung gấu bên người , lẳng không một cái đá bên hông , đá vào gấu trên ngực.

Bồng!

Lần nữa truyền tới một đạo chấn người cách mô tiếng va chạm , mọi người chỉ cảm thấy gấu giống như một cái hình người bao cát , chính là bị không bị đá trong miệng máu tươi cuồng phun , trên không trung vạch qua cái chói mắt đường vòng cung , cuối cùng rơi vào bên cạnh lôi đài.

Sau đó , liền lại cũng không có sau đó rồi.

Gấu đã hoàn toàn hôn mê đi , lại bay ra lôi đài , thắng bại đã phân.

Yên tĩnh!

Vẫn là yên tĩnh!

Hồi lâu , cuối cùng như sấm sét đánh tới bình thường toàn bộ sân so tài truyền tới tiếng hoan hô , tựa hồ muốn tràn nhà cho lật.

"Không!" "Không!" "Không..."

Lâm Vũ fan từng cái cuồng loạn gào lên , có vài người càng là hận không được chính mình dài hơn ra mấy cái giọng , đồng thời cũng không thiếu người tại mắng , bất quá bị mắng đối tượng không phải Lâm Vũ , mà là đã bất tỉnh gấu .

Bởi vì gấu , có thể dùng bọn họ đại lượng kim tiền trôi theo giòng nước.

Đương nhiên , cũng có rất nhiều gấu fan , vào giờ khắc này trực tiếp biến thành Lâm Vũ fan.

"Các nữ sĩ , các tiên sinh , đại gia mời yên lặng một chút!" Trọng tài nhảy lên lôi đài , kích động hướng về phía bốn phía người hô.

Sân so tài lần nữa an tĩnh xuống.

"Các vị , không đi vào dưới lòng đất quyền đàn vền vền bốn tháng , ngay tại Trung cấp quyền Sidon đến 20 tháng liên tiếp , hiệu suất này để xuống đất quyền đàn trong lịch sử , tuyệt đối xếp hạng thứ mười!" Trọng tài càng nói càng kích động , "Dựa theo dưới đất quyền đàn quy củ , chỉ cần đạt tới 20 tháng liên tiếp , liền có thể khiêu chiến cao cấp hơn quyền pháp , đại gia hiếm không hi vọng chúng ta không đi khiêu chiến ?"

"Khiêu chiến!"

"Khiêu chiến!"

"Đương nhiên muốn khiêu chiến..."

Lâm Vũ nhàn nhạt quét trọng tài liếc mắt , này trọng tài mặc dù nói là tiếng Anh , nhưng mình tới nước Mỹ đã hơn bốn tháng , bình thường cũng học được một ít tiếng Anh , trên căn bản vẫn có thể nghe hiểu.

Khiêu chiến cao cấp quyền thi đấu , là sớm muộn chuyện , bắt quá không phải hiện tại.

"Đại gia mời lại yên lặng một chút , chúng ta trước nghe một chút chúng ta không nói thế nào!" Trọng tài thanh âm để cho sân so tài lần nữa an tĩnh lại , tiếp lấy liền đem micro đưa tới Lâm Vũ bên mép , "Không , xin hỏi người lúc nào chuẩn bị khiêu chiến cao cấp quyền thi đấu ? Người fan , cũng đều đang chờ người câu trả lời..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 296: Giọt nước không lọt

Tất cả mọi người đều đưa mắt rơi vào Lâm Vũ trên người , không hẹn mà cùng vênh tai.

Bốn phía lần nữa hoàn toàn yên tĩnh , cái này có lẽ cũng là dưới đất quyền đàn tương đối thủ vị một cái địa phương , náo nhiệt thời điểm so với chợ rau còn lợi hại hơn vô số lần , mà an tĩnh thời điểm , đừng xem có mấy ngàn thậm chí trên vạn người tại chỗ , nhưng là nghe được cả tiếng kim rơi.

"Tạm thời không có hứng thú này." Lâm Vũ dùng tiếng Trung từ tốn nói một câu.

Lúc này đi khiêu chiến cao cấp quyền thi đấu ? Chính mình lại không chê mệnh quá dài!

Trọng tài hiển nhiên cũng biết tiếng Trung , coi hắn đem những lời này phiên dịch cho người khác nghe sau khi , lại phát hiện đã không thấy Lâm Vũ đã nhảy xuống lôi đài.

Bốn phía lần nữa huyền ảo , đủ loại mà nói cũng có thể nghe được , có vài người nói Lâm Vũ nhất gan vô năng , không dám đi cao cấp quyền thi đấu , cũng có người nói Lâm Vũ không có bản sự , mới vừa rồi là dùng âm chiêu thắng gấu , thậm chí còn có người xé ra giọng khuyên Lâm Vũ đi khiêu chiến cao cấp tái sự.

Nhưng càng nhiều , vẫn là không thể làm gì.

Quyền thủ muốn lên cấp có hai loại phương thức , loại thứ nhất chính là đạt tới 20 thắng liên tiếp sau khi chủ động đi khiêu chiến , một loại khác chính là đạt tới năm mươi thắng liên tiếp sau khi , cưỡng chế bị lên cấp , nhưng loại thứ nhất phương thức , Lâm Vũ đã có nói hay chưa hứng thú , mà loại thứ hai phương thức , đem còn muốn một đoạn thời gian , trong thời gian này vẫn không thể sa sút.

Những thanh âm này , Lâm Vũ không có chút nào để ý tới , đi tới Diệp Tâm Lan các nàng trước mặt , đem tiểu Thanh ôm lấy.

Gặp lại Dương Tịch Nhược hưng phấn thần sắc , không khỏi hỏi : "Tịch như , người đặt bao nhiêu ?"

"Cũng chẳng có bao nhiêu , chỉ là 50 triệu mỹ kim mà thôi , người tỷ số bồi đã càng ngày càng thấp." Dương Tịch Nhược mỉm cười nói.

Lâm Vũ cười một tiếng , nha đầu này thật đúng là dám hạ chú thích , nếu không phải Trung cấp tái sự đặt tiền cuộc hạn mức tối đa chính là 50 triệu mỹ kim , phỏng chừng nàng muốn đặt đến chín vị số!

Chính mình lúc trước tỷ số bồi là vừa so sánh với mấy chục , đến về sau một bồi mười , một bồi năm , một bồi ba... Có thể nói là dưới đường đi hàng , đây cũng là trong dự liệu chuyện , dưới đất quyền đàn chung quy cũng phải kiếm tiền , như hôm nay tỷ số bồi , chính mình cái kia gấu là giống nhau , song phương đều là một bồi một điểm bốn.

Nói cách khác Dương Tịch Nhược ở nơi này không tới trong vòng nửa canh giờ , kiếm lời bảy chục triệu , vẫn là mỹ kim.

"Thần ái không , lệ phí ra sân đã chuyển tới người sở sách , lần sau tranh tài lúc nào đây? Người sẽ không lại để cho chúng ta lên mười ngày nửa tháng chứ ?" Jerry đáng thương mà đối với Lâm Vũ nhảy mất.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười , đạo : "Năm ngày một hồi , người cứ việc an bài chính là , Trung cấp tái sự trung , vô luận cái gì dạng đối thủ ta đều tiếp , nếu như không ra ngoài dự liệu , ta sẽ tại ba tháng sau khiêu chiến cao cấp tái sự , nếu là thuận lợi , còn không yêu cầu ba tháng."

Cuối cùng mấy câu nói , để cho Jerry mừng rỡ như điên.

Mặc dù hai người trao đổi cũng không nhiều , nhưng Jerry rất rõ , Lâm Vũ nhưng thật ra là thù hạ mình hơn mười cái quyền thủ trung , tốt nhất chăm sóc một cái , bình thường không nói nhiều , không quan tâm chính mình giúp hắn tranh thủ được cái gì dạng đối thủ , hắn đều chỉ có một cái lựa chọn : Ung dung ứng chiến.

Không giống cái khác quyền thủ , một khi gặp phải đối thủ lợi hại , sẽ không nhận được than phiền hắn cái này người đại diện , nếu như sa sút , càng là trực tiếp đem trách nhiệm đẩy lên người đại diện trên người.

"Dù sao ngươi tự xem an bài chính là" Lâm Vũ vừa nói , liền không có lại đề ý tới trong hưng phấn Jerry , quay đầu hướng Diệp Tâm Lan cùng Dương Tịch Nhượng đạo : "Lan tỷ , tịch như , chúng ta về nhà."

Tiếp lấy mang theo mấy người xoay người rời đi sân so tài.

"Thân ái không , còn có một việc , chính là có người muốn tìm ngươi , muốn đơn độc cùng ngươi trò chuyện một chút!" Jerry lấy lại tinh thần , la lớn.

Lâm Vũ dừng bước chân lại , đạo : "Nữ ?"

"Đúng vậy , thân ái không , dùng các ngươi hoa hạ mà nói nói , chính là ngươi số đào hoa tới." Jerry hiển nhiên cũng biết một ít hoa hạ văn hóa , "Lần này tìm ngươi , nhưng là bây giờ đang ăn khách ca sĩ , đáng đáp kia một cái xinh đẹp a , chủ yếu nhất là , nàng còn hẹn ngươi đi nhà nàng."

Nếu như đặt ở lúc trước , đánh chết Jerry cũng không dám nói lời như vậy , bất quá bây giờ sao , Jerry đã biết Lâm Vũ có hai nữ nhân , tình huống liền hoàn toàn bất đồng , hơn nữa loại chuyện này cũng không phải lần thứ nhất làm Diệp Tâm Lan các nàng hướng về Lâm Vũ nhắc lên , Diệp Tâm Lan cùng Mục Tư Ngữ tựa hồ cho tới bây giờ không có lộ ra phản nử miễn cưỡng thần sắc.

Nếu không , lão Jerry dám nói như vậy ? Không sợ Lâm Vũ trực tiếp cho hắn một chương ?

"Ta là tới đánh quyền , không phải tới tán gái , còn nữa , ta đối gái tây không có hứng thú." Lâm Vũ bỏ lại những lời này , cũng không quay đầu lại mang theo mấy người rời đi sân so tài.

Jerry : "..."

...

"Thi ngưng , thế nào ?"

Mới vừa về đến nhà , Lâm Vũ liền nhận được Liễu Thi Ngưng điện thoại , không khỏi có chút không ngờ , tự nhiên tự mình tiến tới đến nước Mỹ sau khi , có chuyện gì đều là tin nhắn ngắn hoặc là bưu kiện liên lạc , trừ phi đặc thù chuyện trọng đại , Liễu Thi Ngưng giống như là không biết gọi điện thoại.

"Tur Đồ Yên Nhiên tại sáng sớm hôm nay mang người tìm được tư ngữ tỷ , còn xảy ra xung đột." Liễu Thi Ngưng mà nói , để cho Lâm Vũ trong bụng máy động.

Thiếu chút nữa còn đem chuyện này quên.

"Sự tình thế nào giải quyết ?" Lâm Vũ hỏi.

Hiện tại hoa hạ hắn là tại buổi trưa , mình tới bây giờ mới biết , ít nhất có thể xác định Mục Tư Ngữ không việc gì , nếu không Liễu Thi Ngưng sớm lại tìm chính mình , hơn nữa , Tur Đồ gia lợi hại hơn nữa , cũng không khả năng là những thứ kia đệ tử Võ Đang đối thủ.

"Bị nguyệt hàn cùng nàng sư huynh đệ đuổi chạy , hơn nữa Võ Đang trả lại cho cảnh cáo Tur Đồ gia , bọn họ sau này hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ." Liễu Thi Ngưng đạo.

Lâm Vũ khẽ gật đầu , đạo : "Ngươi và nguyệt hàn thương lượng một chút , nghĩ biện pháp tóa ra một cái tin tức , nội dung chính là Tur Đồ Yên Nhiên cùng Tur Đồ Chấn thật sự nếu không nghĩ biện pháp , bọn họ triệu chứng không ra nửa năm sẽ tái phát , đến lúc đó chỉ sợ thuốc và kim châm cứu không linh."

Lúc đó chính mình cho Tur Đồ Chấn toa thuốc kia , thật ra thì chỉ có một nửa , dùng nửa năm sau khi có thể giải quyết bọn họ loạn hút ăn cỏ cây đá vàng mạng đến vấn đề , nhưng lại không thể tại trên căn bản giải quyết.

Nếu như không nuốt vào một cái toa thuốc , tại chữa khỏi sau , không tới một năm lại sẽ tái phát.

Thuốc và kim châm cứu không linh ngược lại có chút khoa trương , bất quá tình huống lại nếu so với trước kia nghiêm trọng rất nhiều!

Chữa trị đại giới , cũng phải cao rất nhiều.

Tur Đồ gia có thể hay không gánh vác nổi cái giá này , đều muốn đánh to lớn dấu hỏi.

"Nguyên lai ngươi đã sớm lưu lại sau tay." Liễu Thi Ngưng nhất thời liền hiểu.

"Thật ra thì cũng không tính lưu lại sau tay." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Cái thứ 2 toa thuốc không phải cố định, mà là phải căn cứ thứ nhất toa thuốc sờ được đến chữa thương, muốn làm ra một ít phụ trợ được liệu cùng với phân lượng lên điều chỉnh, ta tối đa chỉ có thể coi như là thuận tay mà thôi."

Lúc đó đúng là chính mình cố ý không có giao phó, không bởi vì khác chính là không tin Tư Đồ Yên Nhiên, cũng là vì Mục Tư Ngữ, cũng coi là cho Tư Đồ gia một cái khảo nghiệm.

"Người làm như vậy, sẽ không sợ Tư Đồ gia bắt lại người cái này nhược điểm? Tại người không giao ra rõ ràng trong chuyện này mãnh liệt văn chương." Liễu Thi Ngưng đối với Lâm Vũ hành động này cảm thấy rất là không hiểu.

Mặc dù bây giờ Lâm Vũ không e ngại Tư Đồ gia, nhưng nếu như Tư Đồ gia thật muốn xuất thủ đối phó Lâm Vũ người nhà, Lâm Vũ tại mình, địch nhân ở trong tối, Võ Đang có thể bảo vệ được rồi Mục Tư Ngữ các nàng nhất thời, bảo vệ được rồi một đôi sao?

Người này làm việc vẫn luôn là giọt nước không lọt, thế nào đối với chuyện này lưu lại lớn như vậy một cái chỗ sơ hở?

"Yên tâm đi, người cho là ta sẽ lưu lại như vậy xuống chỗ sơ hở, để cho bọn họ nắm được cán?" Lâm Vũ khẽ cười nói.

"Lời này hiểu thế nào..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Buồn chán nhiệm vụ

Người này quả nhiên vẫn là giống như trước đây, giọt nước không lọt!

Liễu Thi Ngưng tại thở phào nhẹ nhõm đồng thời, lại không khỏi lần nữa hỏi dò Lâm Vũ là như thế nào đem chỗ sơ hở kia bỏ vào, dù sao nhất định là chính mình không tưởng được phương pháp, giống như đương thời Lâm Cảnh Hoán mua kiếm thời điểm, dĩ nhiên không có nửa người có thể phát hiện đầu mối.

Cho đến đông song chuyện bên ngoài, ngoại giới cũng chỉ có thể bằng suy đoán, không có bất kỳ bằng cứ cụ thể.

Lần này, phỏng chừng cũng là người thường không tưởng tượng nổi thủ đoạn.

Nhưng mà sự thật chứng minh, Liễu Thi Ngưng lúc này đoán sai rồi, Lâm Vũ hướng về phía điện thoại khẽ cười nói: "Như vậy nói đi, ta đương thời nhưng là không chỉ một lần giao phó cho bọn họ, dùng xong được sau khi nhất định phải kịp thời tới khám lại, nhưng là bọn họ hiện dùng xong được sau khi không muốn đến, đây là không tuân lời dặn của bác sĩ, không trị hết có thể trách ai?"

Liễu Thi Ngưng: "..."

Người này, là đang đào tốt cái hố để cho đối phương nhảy vào đến, bất tuân lời dặn của bác sĩ không trị hết bệnh, tùy tiện đi nơi nào nói rõ lý lẽ, sai lầm một phương đều tại trên người bệnh nhân, có thể vấn đề bây giờ là, Tư Đồ gia bất tuân lời dặn của bác sĩ ngược lại thì thôi, lại còn sẽ đối Lâm Vũ người nhà hạ thủ.

Lúc này, hoàn toàn chính giữa Lâm Vũ mong muốn.

Coi như đối phương để cho Thiên vương lão tử tới phân xử, Lâm Vũ cũng có thể lẽ thẳng khí hùng mà nói: "Các người tìm ta chữa bệnh, bất tuân lời dặn của bác sĩ ngược lại thì thôi, bệnh còn chưa hết liền muốn đối với người nhà ta hạ thủ, ta còn trị người môn? Ta đâu lại không bị lừa đá qua!"

"Được rồi, người chỉ cần đem tin tức tung ra ngoài, để cho người nhà họ Tư Đồ biết rõ là được." Lâm Vũ lần nữa giao phó đạo, "Còn nữa, chuyển lời cho tư ngữ các nàng, nếu như người nhà họ Tư Đồ muốn tìm ta, liền nói cho bọn hắn biết ta vị trí, chuyện còn lại liền giao cho ta."

Loại chuyện này, Mục Tư Ngữ các nàng khả năng không tốt thế nào xử lý, nhưng đối với tự mình tiến tới nói, căn bản thì không phải là một chuyện.

"Được, ta sẽ đi ngay bây giờ an bài." Liễu Thi Ngưng vừa nói, liền cúp điện thoại.

Đang ở trong sân Lâm Vũ nghe được trong điện thoại âm thanh bận, lắc đầu cười một tiếng, rất nhanh thì đem chuyện này ném chi não sau, xoay người đi vào biệt thự, tìm Diệp Tâm Lan đi rồi.

Không để ý tới Tư Đồ gia đến cùng sẽ có cái gì phản ứng , Lâm Vũ quyền thủ cùng kiếp sống sát thủ vẫn còn tiếp tục , khả năng còn muốn kéo dài một đoạn thời gian rất dài , dù sao hiện giai đoạn với hắn mà nói , cũng chỉ có hai món đại sự phải làm : Tu luyện , diệt Satan!

Thời gian liền như vậy Một ngày một ngày mà trải qua.

...

Đêm khuya , một cái bạch Ưng đang ở nước Mỹ bầu trời mây mù bay lượn , bạch lưng chim ung lên , chính ngòi xếp bằng ngòi lấy một vị mặc bạch sam , trên lưng đeo một cây trường kiếm người tuổi trẻ , gió đêm gào thét , giống như đao cắt , người tuổi trẻ nhưng là không nhúc nhích , từ đầu chí cuối đều là thần tình lạnh nhạt mà nhìn tiền phương.

Không biết qua bao lâu , bạch Ưng bay đến một tòa rời New York hai ba trăm cây số thành thị : Boston bầu trời.

Ngươi sau xoay quanh mà xuống , hướng Boston tây giao một chỗ núi rừng hạ xuống , cách mặt còn có năm sáu thước thời điểm , bạch Ưng đột nhiên biến mất , một cái chớp mắt sau tựu xuất hiện một cái ba tuổi trái phải cô bé , cùng đeo kiếm người tuổi trẻ cùng nhau chậm rãi rơi trên mặt đất.

Đây chính là Lâm Vũ cùng tiểu Thanh.

"Ba , chúng ta trở về sau , khẳng định lại sẽ bị mụ mụ mắng!" Tiểu Thanh nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn , hướng về phía Lâm Vũ làm nũng nói.

"Được rồi , chúng ta lại không phải lần thứ nhất làm như vậy , hơn nữa , mẹ ngươi lại không thể thật sinh khí." Lâm Vũ sờ tiểu Thanh đầu , hơi mỉm cười nói.

Theo thời gian đưa đẩy , hơn nữa Lâm Vũ cùng Mặc Vũ không ngừng nhiệm vụ , đưa đến New York trong phạm vi ngân bài nhiệm vụ kịch liệt giảm bớt , Diệp Tầm Lan biết rõ chuyện này sau khi , liền đề nghị Lâm Vũ lựa chọn New York phụ cận mấy thành phố nhiệm vụ.

Về phần New York trong phạm vi nhiệm vụ , sẽ để cho Mặc Vũ đi hoàn thành là được.

Như vậy hai người đều không trễ nãi.

Vốn là Lâm Vũ là định dùng khinh công đi đường , nhưng tiểu Thanh lại len lén tìm tới Lâm Vũ , xưng phong nhận việc mà phải làm hắn vật cười , phải biết năng tốc độ phi hành , so với khinh công phải nhanh hơn thật nhiều lần.

Vì vậy hai cha con năng cứ như vậy ăn nhip với nhau , đã không chỉ một lần làm như vậy , mà mỗi một lần thi hành nhiệm vụ về nhà sau khi , đều không tránh được Diệp Tầm Lan một trận trách mắng.

Đương nhiên , Diệp Tầm Lan cũng không phải thật sinh khí , chỉ là tình thương của mẹ tràn lan , hơn nữa tiểu tính tình cho phép mà nói , nếu không mà nói , tiểu Thanh bây giờ căn bản không có khả năng mang theo Lâm Vũ đi ra.

"Được rồi , ngươi ở bên này chơi đùa , ta đi thi hành nhiệm vụ đi rồi." Lâm Vũ lần nữa sờ một cái tiểu Thanh đầu.

Ngay sau đó liền thi triển khinh công rời đi mảnh núi rừng này.

Tiểu Thanh chính là tùy tiện tìm khối đất phượng , theo liềm tức trong vòng tay xuất ra một khối bông bô trải trên mặt đất , sau đó lại lấy ra một ít quả vật , ở chỗ này hưởng thụ phong phú ăn khuya.

...

Boston tây giao một mảnh khu biệt thự , nào đó gian bên trong biệt thự.

"Lão bản , đã đến nửa đêm , ngài sớm nghỉ ngơi một chút đi , ngày mai buổi sáng còn có một cái hội nghị trọng yếu muốn..." Một vị hấp dẫn nữ bí thư bụng một ly cà phê , đẩy ra một gian thư phòng , lời còn chưa nói hết , bỗng nhiên cảm giác chính mình đã trúng cái gì.

Vội vàng cúi đầu vừa nhìn.

"A! ! !"

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng thét chói tai , đem trong biệt thự hộ vệ kinh động , mấy cái hộ vệ vọt vào phòng sách , nhất thời sợ ngây người.

Tự mình lão bản đã đầu một nơi thân một nẻo , máu tươi tắn đến khắp nơi đều là , nhưng vấn đề là , lão bản thực lực cũng không sai , trong gian phòng đó quả nhiên không có nửa điểm đánh nhau vết tích!

Làm người ta nghĩ mãi mà không ra.

Đây là Lâm Vũ đệ thập cái ngân bài nhiệm vụ , rất thuận lợi liền hoàn thành.

Rất nhanh , Lâm Vũ sẽ đến tiểu Thanh nghỉ ngơi địa phương : "Tiểu Thanh , trở về."

"Ồ." Tiểu Thanh đáp một tiếng, đem trên tay quả vật thu vào trong vòng tay chứa đồ, lần nữa biến trở về bản thể, mang theo Lâm Vũ phóng lên cao.

Chớp mắt liền biến mất ở chân trời.

"Thật ra thì này thật là buồn chán, chạy như vậy lâu đường, nửa phút liền quyết định được!" Lâm Vũ ngồi xếp bằng ngồi ở tiểu Thanh phía sau lưng, thổi gió đêm buồn bực trầm nghĩ.

Nếu đúng như là đứng đầu ngân bài nhiệm vụ, ngược lại còn có thể nhiệt cái thân, có thể đứng đầu ngân bài nhiệm vụ nào có như vậy dễ dàng lãnh được?

Loại này bình thường ngân bài nhiệm vụ, đối với Lâm Vũ mà nói chính là đi đường, kiếm tiền, quét nhiệm vụ ghi chép mà thôi, ách, còn có thể thuận tiện dọc đường xem phong cảnh một chút, trừ lần đó ra không có tác dụng khác.

Nhưng là đứng đầu ngân bài nhiệm vụ vốn lại ít, ngân bài sát thủ lại như vậy nhiều, một khi phát hành, lập tức sẽ có sát thủ nhận, Lâm Vũ như vậy thời gian dài đến vậy liền hoàn thành qua một cái mà thôi, hay là bởi vì lên một cái ngân bài sát thủ nhiệm vụ thất bại, đứng lúc bị chính mình lĩnh đến.

Mặc dù có thể có một trận chiến đấu, nhưng là chỉ là nóng người mà thôi, đối với những sát thủ khác mà nói, loại nhiệm vụ này khả năng rất khó hoàn thành, bởi vì mục tiêu ám sát coi như thực lực không cao, nhưng nhất định sẽ có hộ vệ, đến gần đối phương thì không phải là một chuyện dễ dàng chuyện.

Có thể Lâm Vũ lại có giả mạo thuận đi, này khó khăn nhất một cửa liền hoàn toàn thùng rỗng kêu to.

Mặc Vũ bên kia cũng bởi vì có Lâm Vũ tặng Tu Di Giới Từ trang bị, giống vậy có thể thông qua thuận đi đến gần đối phương, đó cũng không phải Lâm Vũ cùng Mặc Vũ muốn lệ thuộc vào giả bộ như vậy chuẩn bị, chung quy ngân bài nhiệm vụ cùng hai người thực lực bản thân có chút chênh lệch, cần phải nhanh lên một chút đem cấp bậc quét đến kim bài, tài năng đang hoàn thành sát thủ nhiệm vụ thời điểm rèn luyện năng lực chiến đấu.

Nhưng là muốn tấn thăng thành kim bài sát thủ, cũng không phải là muốn tấn thăng liền có thể tấn thăng, nhất định phải hoàn thành trước hai mươi ngân bài nhiệm vụ mới được.

Trước mắt mới hoàn thành một nửa, chỉ có thể từ từ đi rồi.

Thật ra thì nói đi nói lại thì, Lâm Vũ hoàn thành những thứ này ngân bài nhiệm vụ, còn có một cái rất trọng yếu thu hoạch...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 298: Một trời một vực

Thu hoạch này, cũng là Lâm Vũ cần, đồng dạng là Mặc Vũ cần.

Đi qua khoảng thời gian này kiếp sống sát thủ, hơn nữa hai người hoàn thành nhiệm vụ hiệu suất cực cao, Satan tổ chức cao tầng đã bắt đầu chú ý tới hai người, nhưng là chỉ là bắt đầu chú ý mà thôi, Satan trong tổ chức ngân bài sát thủ cũng không ít, hơn nữa ghi danh trở thành sát thủ lại không muốn cái gì thực danh chế.

Chỗ Isaac sáng tổ chức cũng không biết hai người trên thực tế thân phận.

Đương nhiên, nếu như Satan tổ chức muốn tra cũng dễ dàng, chỉ cần nhìn chăm chăm Lâm Vũ sát thủ tài khoản, một khi Lâm Vũ đón nhận nhiệm vụ, lại phái người đi mục đích nằm vùng, tại Lâm Vũ hoàn thành nhiệm vụ thời điểm, hoàn toàn liền có thể biết rõ Lâm Vũ trên thực tế thân phận.

Nhưng mà trước kia cũng nói, Satan tổ chức hiện tại chỉ là vừa mới bắt đầu chú ý hai người, còn không có đối với cái này trả hành động.

Nói không chừng chờ hai người khiêu chiến kim bài sát thủ thời điểm, sẽ bắt đầu điều tra hai người trên thực tế thân phận, cho nên Lâm Vũ cũng không vội, chờ đến Satan tổ chức bắt đầu hành động thời điểm, còn muốn sách lược ứng đối chính là, ít nhất không thể tiết lộ trên thực tế thân phận.

Nếu không, sẽ có đại phiền toái.

Những tin tức này, đều là Liễu Thi Ngưng chỗ gom đến, cho nên bây giờ những sát thủ này nhiệm vụ, mặc dù đối với chính mình kỹ xảo chiến đấu

không có bất kỳ rèn luyện tác dụng , nhưng Lâm Vũ vẫn là chăm chỉ không ngừng mà hoàn thành.

Chung quy tiếp xúc được Satan cao tăng , mới là mình làm sát thủ chân chính mục tiêu , rèn luyện kỹ xảo chiến đấu , hoàn toàn có thể dưới đất quyền đàn , không cần phải tại Satan trong tổ chức.

Lâm Lâm Vũ cùng tiểu Thanh về đến nhà , đã là quá nửa đêm

Quả nhiên không ra Lâm Vũ đoán , Diệp Tầm Lan còn chưa ngủ , ôm gối mặt đầy u oán ngồi trên ghế sofa ở phòng khách , thấy hai người đi vào , liền trực tiếp bắt đầu trách mắng : "Các người hai cha con nàng , lại công lấy sau lưng ta lên lên ra ngoài giết người , Tiểu Vũ người cũng thật là , tiểu Thanh vẫn còn con nít , người thế nào lão đề cho nàng đi theo người làm những chuyện này ?"

Lâm Vũ mặt đầy buồn bực đứng ở nguyên bên trong , tiểu Thanh ở bên cạnh làm mặt quỷ.

"Còn có tiểu Thanh , người nhanh lên một chút đi tắm , sớm một chút đi ngủ!" Diệp Tầm Lan đối với tiểu Thanh đạo.

Tiểu Thanh lần nữa làm một mặt quỷ , mau rời đi chỗ thị phi này .

Lâm Vũ lắc đầu bất đắc dĩ , ngồi vào Diệp Tầm Lan bên cạnh , đưa tay ôm nàng eo nhỏ nhắn , đạo : "Được rồi , Lan tỷ , người cũng không phải không biết , tiểu Thanh không phải nhân loại , tu vi so với chúng ta còn cao , đừng cứ mãi xem nàng như thành tiểu hài tử."

"Người nói ta biết , nhưng là ta mỗi lần nhìn tiểu Thanh , tổng hội theo bản năng xem nàng như thành chính mình nữ nhi ruột thịt , hơn nữa nàng hiện tại đáng yêu , rõ ràng chính là một cái năm sáu tuổi đứa trẻ , ta... Tiểu Vũ , ta mới vừa rồi là không phải nói được thật quá mức ?" Diệp Tầm Lan đầu dựa vào Lâm Vũ bả vai , sâu kín nói.

"Đây là nhân chi thường tình , đừng nói là người , có lúc ta cũng sẽ trong tiềm thức đem tiểu Thanh coi như một đứa bé." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói , "Bất quá Lan tỷ , người thật càng ngày càng giống một người mẹ mẹ."

"Cái gì kêu càng ngày càng giống mẹ ?" Diệp Tầm Lan liếc hẩn một cái , "Ta bây giờ không phải là đã làm mẹ ? Tiểu Thanh chính là ta con gái!"

"Được rồi , chúng ta đi tắm , tắm xong lại đi tu luyện." Lâm Vũ vừa nói , liền đem nàng chặn ngang chạy lên , hướng một gian khác phòng tắm đi tới.

"Mau buông xuống ta , ta mới vừa giặt xong đây." Diệp Tầm Lan đưa ra tay nhỏ chụp hẩn một hồi , nhỏ tiếng sang giọng.

Lâm Vũ nhưng là không động không trung , khẽ cười nói : "Lại tẩy một cái chẳng lẽ không đi ?"

"Ồ..."

...

Ầm!

Dưới đất quyền đàn trên lôi đài , Lâm Vũ đem đối thủ đánh ngã xỉu đi qua , tại trọng tài tuyên án sau khi , bốn phía lần nữa truyền đến tiếng hoan hô.

Lâm Vũ không để ý đến , mang theo Diệp Tầm Lan cùng tiểu Thanh bước nhanh rời đi.

Đây là Lâm Vũ thứ ba mươi tám thắng liên tiếp , cho tới bây giờ , Lâm Vũ đã tới nước Mỹ hơn sáu tháng , đi qua nhiều như vậy trận chiến đấu , Lâm Vũ Bất quá chương đã điều chỉnh xong , thậm chí đã không tìm được trước kia Bất quá chương bóng dáng!

Mà lần này , Lâm Vũ lại phát hiện võ học lên tu luyện , cùng mình trước kế hoạch một trời một vực , trước gừng ngàn lão sư nói qua , là đem Bất quá chương điều chỉnh sau khi , lại đem hẩn áp súc , đi nhiều tồn đơn giản , nhưng là bây giờ Lâm Vũ lại phát hiện , chính mình Bất quá chương không những không thể áp súc , ngược lại tồn tại tiến một bước phát triển cùng diễn sinh khuynh hướng!

Cần phải tìm một vị tông sư , lên một bài giảng , nếu không đi lên đường quanh co , cần phải lãng phí rất nhiều thời gian.

Mình bây giờ nơi nào có thời gian đi lãng phí ?

"Lan tỷ , người trước đi ngủ đi , ta đi thư phòng nghiên cứu một ít gì đó." Mới vừa về đến nhà , Lâm Vũ liền tám đều không lo nổi , trực tiếp cùng Diệp Tầm Lan nói một tiếng sau , liền đi vào thư phòng.

Thậm chí còn đến không kịp cùng Dương Tịch Nhượng chào hỏi.

"Lâm đại ca thế nào ?" Dương Tịch Nhượng không hiểu nói.

Nàng dám cam đoan , đây tuyệt đối là chính mình lần đầu tiên thấy Lâm Vũ cái bộ dáng này!

"Nhất định là gặp phải cái gì vấn đề khó khăn , không việc gì , ta đi vì hẩn chuẩn bị điểm ăn khuya." Diệp Tầm Lan lắc đầu một cái.

Diệp Tầm Lan lắc đầu một cái , trước ở trên đường , nàng liền có thể cảm giác được Lâm Vũ khẳng định gặp cái gì vấn đề khó khăn , mà Lâm Vũ

không muốn tự nhủ , nhất định là chính mình không giúp được gì sự tình , cũng chỉ có thể dựa vào hần chính mình suy nghĩ biện pháp giải quyết.

Dương Tịch Nhược gật đầu một cái , tình hình này thật ra thì kẻ ngu cũng nhìn ra được.

"Đúng rồi , Lan tỷ tỷ , còn có một việc." Dương Tịch Nhược đột nhiên nghĩ tới một chuyện khác , "Tại Lâm đại ca đi thi đấu thời điểm , Mị nhi đã xuất quan , mới vừa ra ngoài , bảo là muốn đi một hồi Đường thị tửu lầu bên kia."

Tại Lâm Vũ truyền thụ công pháp sau khi , Đường Mị vẫn ở trong phòng bế quan , hơn nữa Lâm Vũ cung cấp Ích Cốc Đan , liền ăn com sự tình cũng không cần cân nhắc , cho nên hần bình thường liền cửa phòng đều rất ít ra , tối đa cũng tự ra tới tắm mà thôi , tắm xong lại trở về tiếp tục bế quan tu luyện.

Này nhất bế quan , chính là thời gian mấy tháng.

Nếu như không là bình thường thấy trong sân phơi Đường Mị quần áo , Lâm Vũ phỏng chừng phải đem nạng hoàn toàn bỏ quên.

"Há, không việc gì." Diệp Tầm Lan khẽ mỉm cười , "Nàng nhất định là đi tìm Đường gia gia , để cho Đường gia gia chính mắt chứng thật một chút trên người nàng vấn đề đã giải quyết , hần rất nhanh sẽ trở về."

Trên thực tế Diệp Tầm Lan suy đoán không có sai , mặc dù không hoàn toàn chính xác , nhưng ít ra cũng đoán trúng chín thành , Đường Mị làm như vậy , nhưng thật ra là Lâm Vũ giao phó , cứ như vậy , thứ nhất là để cho Đường Quang Cường an tâm , thứ hai là nếu chính mình thực hiện hứa hẹn , kia Đường Quang Cường cũng cần phải làm tròn lời hứa.

Chờ hần trở về Côn Luân tiên cảnh thời điểm , thì nhất định phải mang theo chính mình đi.

Bên trong thư phòng , Lâm Vũ trực tiếp kêu lên tiểu Y : "Tiểu Y , giờ học trước , có thể hay không từ ta chỉ định lão sư ?"

Trước chỉ điểm mình quyền thuật lão sư , là gừng ngạn , tình huống bây giờ cùng gừng ngạn dự trữ một trời một vực , tốt nhất có thể lại mời đến hần chỉ điểm bên mê , mặc dù các lão sư khác cũng được , nhưng hiệu quả khẳng định không bằng đã từng chỉ điểm qua chính mình gừng ngạn tốt.

Chung quy gừng ngạn càng rõ ràng bản thân tình huống.

"Có thể , chẳng qua chỉ là có điều kiện , điều kiện thứ nhất , chính là yêu cầu thanh toán gấp ba truyền thừa điểm , một điểm này đối với ngươi mà nói không tính là cái gì , chủ yếu nhất là vấn đề thứ hai , chính là chủ nhân ngươi lựa chọn lão sư không nhất định có rảnh rỗi , coi như là sớm hẹn trước , cũng không biết đối phương lúc nào có rảnh rỗi." Tiểu Y kiên nhẫn trả lời.

"Không nhất định có rảnh rỗi ?" Lâm Vũ mơ hồ.

Đây không phải là truyền thừa trong hệ thống lão sư sao? Cũng không phải là chân nhân , thế nào có thể sẽ không nhất định có rảnh rỗi ?

Chẳng lẽ là... Lâm Vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng , con ngươi hơi hơi co rụt lại...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 299: So với lên trời còn khó hơn

"Chủ nhân ngươi đoán không sai , càng tình huống cụ thể , bởi vì thời cơ còn chưa tới , cho nên ta còn không thể nói , ngươi coi như những thứ này giờ học lão sư , đều là thật sự người chính là , cái khác , ta đến lúc đó lại hướng ngươi giải thích." Tiểu Y một lần nữa sử xuất kéo tự quyết.

Đối với cái này Lâm Vũ cũng không có để ý , đạo : "Ngươi giúp ta nhìn một chút gừng ngạn lão sư có rảnh rỗi hay không , nếu như hần có rảnh rỗi mà nói , trực tiếp khấu trừ truyền thừa điểm khiến hần đi lên một giờ giờ học."

"Được , chủ nhân xin chờ một chút." Tiểu Y vừa nói , tự đình chỉ rồi cùng Lâm Vũ trao đổi.

Hiển nhiên là điều tra một ít chuyện đi rồi.

Lâm Vũ ngồi ở bên bàn đọc sách một bên , kiên nhẫn chờ đợi.

Đại khái qua ba phút , tiểu Y có đáp lại : "Chủ nhân người vận khí cũng không tệ lắm , gừng ngan lão sư có rảnh rồi , người bây giờ muốn bắt đầu giờ học sao?"

"Bắt đầu! Ý thức tiến vào!"

Dứt lời , Lâm Vũ liền té xỉu ở trên bàn sách.

Truyền đạo các trung , gừng ngan chính đứng ở nơi đó vuốt râu mà cười , Lâm Vũ thấy hấn , vội vàng ôm quyền hành lễ : "Học sinh gặp qua lão sư."

"Ha ha , không cần đa lễ." Gừng ngan thái độ , vẫn giống như trước giống nhau hòa ái , "Mới vừa rồi nghe tiểu Y nói , người quyền thuật tu luyện gặp vấn đề khó khăn , còn cùng vì sư trước dự trù hoàn toàn ngược lại ?"

Trong lòng nhưng là có chút ngoài ý muốn , trước hấn dự trù Lâm Vũ ít nhất yêu cầu một năm mới có thể đem Bát quái chương cải thiện thành công , có thể nghe tiểu Y nói , người này quả nhiên chỉ dùng hơn nửa năm chút thời gian , suốt nhanh hơn gấp đôi , đúng là đánh giá thấp hấn ngộ tính.

Lâm Vũ gật đầu một cái : "Chính là , xin mời lão sư chỉ điểm bên mê."

"Không gấp , người trước đem Bát quái chương diễn luyện một lần , đợi vì sư trước nhìn kỹ hăng nói."

"Phải!" Lâm Vũ đáp lại.

Ngay sau đó liền bắt đầu tại chỗ diễn luyện Bát quái chương , gừng ngan vừa mới bắt đầu còn có chút háng hái mà nhìn , có thể càng đến phía sau nhưng là càng kinh ngạc , trước nghe tiểu Y nói người này đã hoàn toàn đem Bát quái chương điều chỉnh thành công , gừng ngan còn có chút không tin , nhưng hiện tại xem ra , người này ở đâu là đem Bát quái chương điều chỉnh ?

Hoàn toàn là tại Bát quái chương trên căn bản , sáng tạo ra một bộ mới chương pháp!

"Đây là cái gì yêu nghiệt ?" Gừng ngan rất rõ ràng bị đả kích.

Lâm Vũ hiện tại chương pháp , khi thì giống như sấm sét chấn động , sét đánh không kịp che tai , đây chính là chấn thức; khi thì như liệt Hỏa Kiêu Dương , như muốn thiêu đốt hết thảy , đây chính là rời thức; khi thì như một trận cuồng phong , không Không mà không vào , đây chính là Tồn thức... Người này , đã đem chương pháp cùng Phục Hi bát quái dung hợp được thiên theo không có khe!

Không trách hấn sẽ ở võ học gặp phải nghi ngờ , sáng tạo ra một bộ mới tinh chương pháp , không có nghi ngờ mới là lạ!

Hây A...!

Theo Lâm Vũ một tiếng quát nhẹ , một bộ mới tinh Bát quái chương đã diễn luyện xong , đứng tại chỗ chờ gừng ngan đánh giá.

Gừng ngan co quắp khoe miệng , liền râu đều đang không ngừng run rẩy , hồi lâu , từ trong hàm răng nặn ra hai chữ : "Yêu nghiệt!"

"Lão sư , học sinh hiện tại lớn nhất nghi ngờ , chính là chỗ này Bát quái chương , lại bắt đầu hướng sáu mươi bốn quẻ diễn sinh , hiện tại học sinh không biết nên không nên như vậy diễn sinh đi xuống." Lâm Vũ cũng không có bởi vì gừng ngan khen ngợi mà tự đắc , ngược lại trực tiếp hỏi lên nội tâm nghi vấn.

"Hướng sáu mươi bốn quẻ phương hướng kéo dài ?" Gừng ngan nhướng mày một cái , sau đó liền trầm mặc xuống.

Lâm Vũ cũng đi theo yên lặng , chờ lấy gừng ngan nói tiếp.

Hồi lâu , gừng ngan tựa hồ nghĩ tới cái gì , đối với Lâm Vũ đạo : "Vì sư hỏi người , người là có hay không tu luyện có quan hệ với sáu mươi bốn quẻ võ học ?"

"Tu luyện bát quái sáu mươi bốn kiếm." Lâm Vũ nói thật đạo.

"Bát quái sáu mươi bốn kiếm ? ! Tu luyện bao lâu ? Độ tiến triển như thế nào ?" Gừng ngan thanh âm , vậy mà trở nên có chút kinh ngạc , ngữ khí cũng thập phần vội vàng.

Lâm Vũ hiện tại hoàn toàn không biết hấn trong hồ lô đến cùng đang bán chút ít cái gì , nhưng vẫn là đúng sự thật mà trả lời : "Cầm đến kiếm thuật cũng liền chừng một năm , căn khôn hai thức tìm hiểu rất lâu , cho đến bốn tháng trước , mới lĩnh ngộ được thức thứ ba."

"Loại kiếm thuật này , người vậy mà chỉ tốn phí mấy tháng liền hoàn toàn tìm hiểu căn khôn hai thức , người cũng đã biết , lấy người ngộ tính , nếu là đặt ở tu hành giới , tuyệt đối sẽ trở thành sở hữu môn phái cùng thế lực tranh đoạt đối tượng , thậm chí còn có khả năng đưa tới vì tranh đoạt học trò đại chiến!" Gừng ngan đã hoàn toàn không biết nên thế nào đi hình dung Lâm Vũ.

Nếu như nói trước trong lòng hấn , Lâm Vũ vẫn là cấp độ yêu nghiệt , hiện tại đã mười phần mười mà tiến hóa thành quái vật rồi!

Bát quái sáu mươi bốn kiếm , còn có một cái danh hiệu , chính là chỉ có thần mới có thể tu luyện kiếm thuật , bao nhiêu người thiên tài yêu nghiệt tiêu phí vài chục năm thậm chí mấy trăm năm , đều không thể đem căn khôn hai thức lĩnh hội thông suốt , Lâm Vũ lại chỉ bỏ ra bảy , tám tháng!

Cái này căn bản không là loài người nên có ngộ tính!

Bộ kiếm thuật này, còn có một cái rất kỳ lạ địa phương, chính là không đi hiểu thấu đáo, cũng có thể theo hồ lô họa mui mà đi diễn luyện những thứ kia kiếm chiêu, nhưng như vậy từ thoái, hoàn toàn là động tác võ thuật đẹp trung động tác võ thuật đẹp, trông khá được mà không dùng được, thực dụng trình độ còn không bằng một bộ Trung cấp kiếm thuật, nhưng nếu như hiểu thấu đáo rồi, tuyệt đối có thể phát huy ra hấn chỗ thần diệu!

« kinh dịch » trình độ linh hoạt, chỉ cần có qua người nghiên cứu đều biết, bộ kiếm thuật này từ dễ trải qua sáu mươi bốn quẻ diễn biến tới, giống vậy tồn tại này một cái đặc tính, nếu như bị cơ cấu cho khuôn mẫu, còn không bằng tu luyện đường kiếm thuật tới thật sự!

"Lão sư, ta đây Bát quái chương..." Lâm Vũ hỏi lần nữa.

"Người đây còn dùng hỏi vì sư, còn muốn đi lên giờ học? Truyền thừa điểm không xài hết à?" Gừng ngạn trực tiếp mắng to lên, "Thua thiệt người nghiên cứu « kinh dịch » như vậy nhiều năm, chương pháp hướng sáu mươi bốn quẻ phương hướng diễn biến, đến cuối cùng coi như không bằng « bát quái sáu mươi bốn kiếm », cũng tuyệt đối không kém được chỗ nào!"

Lâm Vũ nhất thời cứng họng.

Lão đầu này ý tứ rất rõ ràng, chính là làm cho mình tiếp tục đem Bát quái chương diễn biến đi xuống, trực tiếp diễn biến ra sáu mươi bốn quẻ, đạt tới « bát quái sáu mươi bốn kiếm » như vậy cảnh giới, nhưng này nhắc tới đơn giản, làm coi như... So với lên trời còn khó hơn vạn bội phần!

Mặc dù có một bộ « bát quái sáu mươi bốn kiếm » tới tham khảo, có thể kiếm thuật cùng quyền pháp chung quy tồn tại khác nhau rất lớn, muốn đem Bát quái chương diễn biến đến mức tận cùng, nói dễ vậy sao?

Mình cũng không có sáng tạo « bát quái sáu mươi bốn kiếm » vị tiền bối kia cái loại này vượt qua trí tuệ.

"Được rồi được rồi, đừng cho vì sư bày ra này khuôn mẫu mặt nhăn nhó!" Gừng ngạn lần nữa mắng, "Nếu là người có thể sáng tạo ra một bộ cùng « bát quái sáu mươi bốn kiếm » không sai biệt lắm võ học, không những có thể vạn thể lưu danh, giống vậy có thể càng sâu người đối « kinh dịch » lĩnh ngộ!"

"Người học sinh này biết rõ." Lâm Vũ yếu ớt nói.

Liền lấy bát quái sáu mươi bốn kiếm mà nói, chỉ là chiếu đi tu luyện, cũng để cho chính mình đối với « kinh dịch » lĩnh ngộ trình độ tồn tại không nhỏ tác dụng, huống chi là sáng tạo ra một bộ như vậy võ học?

Nhưng này thật rất khó!

Sợ rằng để cho một cái ăn thịt thượng cổ Cự Long đi ăn chay, đều so với cái này dễ nghìn lần, Cự Long còn có thể dùng bạo lực cưỡng ép khiến nó ăn chay, nhưng là sáng tạo như vậy võ học, căn bản không phải bạo lực có thể giải quyết!

"Được rồi, đây cũng chỉ là vì sư đề nghị, có nguyện ý hay không lựa chọn con đường này, hoàn toàn ở người chính mình." Gừng ngạn cũng biết sự thật ấy tại quá mức làm người khác khó chịu, chỉ do để cho Lâm Vũ chính mình tuyển chọn, "Vì sư đi, người tự cân nhắc đi, còn nữa, vội vàng đột phá tu vi!"

"Lão sư, thời gian đi học còn không có..." Lâm Vũ lời còn chưa nói hết, đã không thấy gừng ngạn thân ảnh, "Đến đây..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 300: Hậu thiên trở về Tiên Thiên

Lâm Vũ bắt đầu đi lắc đầu một cái, hiện tại tin tức Y trước theo như lời những lời đó, những thứ này giờ học đều là quả nhiên đều là thật sự người, tồn tại người thất tình lục dục, lại còn sẽ lên trong lớp đến một nửa liền sớm tan lớp!

Lão sư đều đã đi rồi, Lâm Vũ cũng chỉ đành thối lui ra truyền đạo các, ngồi ở trên ghế nhìn trần nhà, trong đầu nhưng ở thiên nhân giao chiến.

"Chủ nhân, muốn nghe một chút ta đề nghị sao?" Tiểu Y thấy Lâm Vũ vẫn còn quẩn quít, không tránh khỏi mở miệng nói.

Lâm Vũ thu hồi ánh mắt, nhìn đang ngồi ở trên bả vai mình tiểu Y, đạo : "Nói một chút coi."

"Vô vọng, sáu hai." Tiểu Y nói một cách đơn giản rồi bốn chữ, liền không nói tiếp nữa, nàng tin tưởng Lâm Vũ có thể rõ ràng.

Nếu như Lâm Vũ nguyện ý lựa chọn con đường này, muốn tiêu phí tinh lực cùng thời gian, bây giờ không có người có biện pháp dự trừ, nếu như không nguyện ý lựa chọn, những người khác cũng không thể nói cái gì, loại chuyện này, chỉ có thể làm chuyện người chính mình đi quyết định.

"Thứ hai mười lăm quẻ thiên lôi vô vọng?" Lâm Vũ khẽ cau mày, tùy tiện đọc vô vọng quẻ sáu hai hào từ : "Sáu hai, không canh lấy được, không xa, thì lợi có du hướng... Không canh lấy được, không xa, ta hiểu được, không phải là sáng tạo ra một bộ võ học sao? Trực tiếp đi làm là được!"

Không canh lấy được, không xa ý tứ, chính là trông trọt thời điểm liền hết sức chuyên chú mà trông trọt, không nên đi muốn có thể thu lấy được bao nhiêu thứ, mới vừa khai khẩn đi ra căn cội thổ địa, không muốn kỳ vọng sánh bằng ruộng tốt giống nhau thu hoạch, phì nhiêu thổ địa, đều là đi qua rất nhiều lần trông trọt mới lấy được.

Dùng lời bây giờ mà nói, chính là chỉ hỏi cày cấy, không hỏi thu hoạch.

Dù là đem Bát quái chương cuối cùng diễn hóa thất bại, nhưng tồn tại quá trình này, cũng không thấy sẽ không hề thu hoạch, ít nhất có thể để cho chính mình cảnh giới võ học đề cao, bây giờ muốn như vậy làm nhiều cái gì?

Nếu như vậy, vậy trước tiên đột phá tu vi!

Lâm Vũ ra ngoài tắm, trở về phòng, thấy Diệp Tầm Lan chính nửa nằm ở trên giường đọc sách, tiểu Thanh đã sớm ôm nàng ngủ thiếp đi.

"Lan tỷ, ta đây mấy ngày muốn bế quan đột phá, ngươi ngày mai nhớ kỹ để cho tịch như liên lạc một chút Jerry, khiến hắn mấy ngày nay không nên an bài ta tranh tài, cũng không cần làm người tới quấy rầy ta." Lâm Vũ ngồi ở mép giường, nhẹ giọng nói.

Diệp Tầm Lan đem trên tay sách đóng lại, quay đầu nhìn Lâm Vũ, vì phòng ngừa quấy rầy đến tiểu Thanh, liền nhẹ giọng nói : "Đi thôi, trong nhà những chuyện khác ta sẽ an bài xong."

Lâm Vũ cười gật đầu một cái, tại trên trán nàng hôn một cái sau, liền xoay người đi ra khỏi phòng, tìm tới một gian không có ở căn phòng, khóa trái cửa phòng sau khi, liền ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, bắt đầu đột phá.

Thật ra thì loại này đột phá, căn bản không có thể nhận được một tia quấy rầy, đột phá đến luyện khí hóa thần bước này, cũng xưng là từ hậu thiên trở về Tiên Thiên, là người tu hành cực kỳ trọng yếu một vòng, đạo khảm này một khi nhảy tới, sau này liền trở thành chân chính người tu chân, nhưng nếu như không bước qua được, cũng chỉ có thể đợi thêm lần sau.

Dưới bình thường tình huống, rất nhiều người tu hành cũng sẽ tìm một chỗ không người quấy rầy địa phương, nhưng Lâm Vũ hiện tại cũng lười lại đi tìm, hơn nữa hắn đối với Diệp Tầm Lan các nàng là một trăm hai mươi cái yên tâm, cho nên cũng không có để ý như vậy nhiều.

Sâu hít thở mấy cái khí, Lâm Vũ tập trung ý chí, ăn vào một viên Ích Cốc Đan, tiếp lấy liền nhắm hai mắt lại, dựa theo « luyện khí cửu chương » lên pháp môn, đem bên trong đan điền cùng trong kinh mạch vận chuyển chân khí lên.

Tốc độ vận chuyển vừa mới bắt đầu rất chậm, theo thời gian đưa đẩy, trở nên càng lúc càng nhanh, không biết qua bao lâu, Lâm Vũ trong lúc bất chợt cảm giác thật giống như cái gì bị xuyên phá một dạng, chân khí trong cơ thể tốc độ vận hành nhanh gần thập bội!

Chân khí tại quanh thân trong kinh mạch vận vòng vo một vòng, cuối cùng trở về lại hạ đan điền trung, mỗi vận chuyển một chu thiên, chân khí cũng sẽ bị rèn luyện được càng thêm ngưng tụ, đương nhiên, tại số lượng cũng sẽ ít hơn một phần, cùng lúc đó, Lâm Vũ cũng đang hấp thu ngoại giới cũng chuyển hóa thành chân khí, bổ sung chính mình đan điền... Quá trình này vòng đi vòng lại tái diễn.

Khi chân khí chất lượng đã rèn luyện đến trước mắt có thể đạt tới tinh thuần nhất trạng thái, về số lượng cũng đem đan điền kinh lạc điền không có nữa điểm khe hở sau khi, Lâm Vũ liền đình chỉ vận chuyển chân khí, dựa theo « luyện khí cửu chương » lên khẩu quyết tâm pháp, đem xuống chân khí trong đan điền bắt đầu từ từ hướng trong đan điền đè ép.

Chân khí mật độ càng ngày càng lớn, áp lực cũng càng ngày càng lớn.

Cuối cùng, chân khí đè ép đến một cái tới hạn giá trị thời điểm, Lâm Vũ chỉ cảm thấy sâu trong linh hồn phát ra một đạo nổ ầm, ngay sau đó thì có một đạo chân khí màu tím nhạt bắt đầu tràn ra, mà tràn ra chân khí cũng không có tại hạ trong đan điền dừng lại, mà là tràn hướng hai mạch nhâm đốc lên cái khác huyết khiếu, chiếm cứ ở nơi này chút ít huyết khiếu trung.

Hạ đan điền bên trong hậu thiên chân khí, còn đang không ngừng mà chen ép...

Những thứ này từ sắc chân khí, chính là đột phá đến Tiên Thiên chỗ đặc biệt dấu hiệu, chân khí chất lượng cũng xảy ra một lần trọng đại lột xác! Tiên Thiên chân khí cùng hậu thiên chân khí cấp bậc hoàn toàn không ở một cấp độ, nếu như phải giữ lại, mười phần mười hậu thiên chân khí, cũng so ra kém một thành Tiên Thiên chân khí!

Làm cuối cùng một tia hậu thiên chân khí biến mất, Lâm Vũ liền đem huyết khiếu trung chân khí tại các nơi trong kinh mạch vận chuyển, cọ rửa quanh thân các nơi kinh mạch, đây là đột phá đến luyện khí hóa thần cuối cùng một vòng, cũng là trọng yếu nhất một vòng : Dịch kinh tây tùy!

Rất nhiều người tu hành đột phá thất bại, chính là thua ở trong vòng này, bởi vì mới vừa đột phá, Tiên Thiên chân khí số lượng cũng không nhiều, lúc này lại không thể dùng đan dược đi bổ sung, cho nên cần phải cẩn thận hơn, đương nhiên, nếu như đột phá thất bại, cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, chung quy dịch kinh tẩy tủy rồi hoàn thành một bộ phận.

Chờ lần sau đột phá lúc, này một bộ phận kinh mạch liền không cần phải nữa lần cọ rửa.

Nhưng nói đi nói lại thì, có thể duy nhất giải quyết chuyện, phân mấy lần tóm lại có chút chỗ xấu, khác không nói, mỗi một lần cọ rửa hiệu quả, nhất định sẽ có một ít sự sai biệt rất nhỏ, mặc dù có thể bỏ qua không tính, nhưng những thứ này khác biệt cũng không cần tồn tại cho thỏa đáng, nếu không cũng không biết ngày nào sẽ xuất hiện cái gì vấn đề.

Lâm Vũ dè dặt khống chế chân khí cọ rửa kinh mạch, cọ rửa thành công phương, kinh mạch sức chứa vậy mà so với lúc trước làm lớn ra chín lần nhiều, tính bền dẻo cũng giống như vậy!

Lần này có thể đem Lâm Vũ cho làm bồi rồi, dựa theo luyện khí cửu chương lên miêu tả, hậu thiên trở về Tiên Thiên, kinh mạch và đan điền sức chứa nhiều nhất mở rộng gấp ba, tính bền dẻo cũng nhiều nhất mở rộng gấp ba, có chút công pháp thậm chí còn không đạt tới gấp ba, có thể chính mình lại đã đạt tới chín lần!

Nhưng bất kể nói thế nào, đây là một cái hiện tượng tốt!

Không có ai sẽ ghét bỏ chính mình sức chứa cùng tính bền dẻo thấp, hơn nữa dịch kinh tẩy tủy, cũng liền như vậy một lần, sau này muốn lần nữa sửa đổi kinh mạch, trên căn bản không có khả năng, mặc dù có một ít giá trị liên thành thiên tài địa bảo có thể cải tạo kinh mạch, nhưng đều sửa đổi không được bao nhiêu, những thứ đó có thể không được đến là một chuyện, coi như có thể được cũng không thể tùy ý sử dụng.

Chung quy mà nói, kinh mạch sửa đổi thật ra thì chính là chỗ này một lần, lần này qua sau, cơ bản cũng là định hình, sửa đổi trình độ lớn nhỏ, trên căn bản quyết định sau này thành tựu.

Kinh mạch sửa đổi vẫn còn tiếp tục, Diệp Tâm Lan các nàng nhưng là gấp đến độ không được...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Luyện khí hóa thần

Bên ngoài phòng.

"Lan tỷ tỷ, Lâm đại ca thế nào còn không có xuất quan?" Đường Mị không hiểu nói với Diệp Tâm Lan đạo, "Ta lúc trước nghe nguyệt hàn tỷ tỷ nói qua, đột phá đến luyện khí hóa thần, bất kể là thành công hay là thất bại, nhiều nhất bảy ngày liền có thể kết thúc bế quan, nhưng bây giờ..."

Lâm Vũ đều đã bế quan đã nửa tháng!

Coi như Tô Nguyệt Hàn nói qua bất đồng công pháp và bất đồng người ở giữa sẽ có chút ít một ít khác biệt, nhưng cũng không đến nỗi lớn như vậy mới đúng.

"Ta cũng không biết, có lẽ là đột phá lúc gặp phải khó khăn, cũng có thể là hần đột phá được đến chỗ tốt so với người khác đại, mới ngồi tốn thời gian như vậy lâu." Diệp Tâm Lan trên mặt, tất cả đều là thần sắc lo lắng.

Trong lòng hần, ngược lại nghiêng về loại thứ hai khả năng.

Trên thực tế nàng cũng đã đoán đúng, Lâm Vũ kinh mạch đã sớm đi qua truyền thừa hệ thống sửa đổi, tại không có đột phá trước liền so với bình thường người kinh mạch cường hần, lần này đột phá lần nữa làm lớn ra chín lần.

Trong này chênh lệch, không thể bảo là không lớn.

Đừng nói bế quan nửa tháng, coi như bế quan nửa năm, cũng là kiếm lợi lớn!

Bất quá, một viên Ích Cốc Đan chỉ có thể bảo đảm Lâm Vũ một tháng không cần ăn uống, hiện tại Lâm Vũ vẫn chưa có hoàn toàn đột phá, không đạt tới Ích Cốc cảnh giới, mặc dù đối với thức ăn nhu cầu thiếu rất nhiều, nhưng một viên Ích Cốc Đan dược liệu, chỉ có thể duy trì một tháng.

Nếu như trong một tháng không thể thành công đột phá , thì nhất định phải dừng lại tu luyện , chỉ khi nào dừng lại tu luyện , nếu như không có đem đan điền kinh mạch sửa đổi hoàn thành , Tiên Thiên chân khí thì sẽ hoàn toàn tiêu tan , cần phải theo luyện tinh hóa khí đệ nhất trọng một lần nữa tu luyện.

Mặc dù không muốn lần nữa đã thông kinh lạc cùng huyết khiếu , nhưng là rất phiền toái.

Thời gian , lần nữa qua nửa tháng.

Bên trong căn phòng.

Lâm Vũ cuối cùng thành công đem đan điền cùng sở hữu kinh mạch sửa đổi hoàn thành , trong cơ thể Tiên Thiên chân khí chỉ còn lại kia khó mà nhận ra một tia , bất quá cái này cũng quan hệ , vô luận nói thế nào , đã thành công đột phá , hiện tại chân khí số lượng mặc dù ít , lại đã không phải là chủ yếu nhất vấn đề , chỉ cần tìm chút thời giờ đi tu luyện chính là.

Hơn nữa sau này tu luyện được chân khí , đồng dạng là Tiên Thiên chân khí , tại về chất lượng hoàn toàn không thể so sánh nổi.

"Hoàn thành!"

Lâm Vũ đem này một tia chân khí chìm trong đan điền , từ từ mở hai mắt ra , nhất thời cảm giác cảm giác mới mẻ , cả thể giới trở nên càng thêm thanh minh , vì vậy đứng lên hít thở sâu vài cái , cảm giác chính là một cái chữ : Thoải mái!

Thứ nhất đại môn khám , liền như vậy thuận lợi nhảy đi qua.

Trong tương lai một đoạn thời gian rất dài bên trong , chính mình tu luyện sẽ thuận buồm xuôi gió.

Cùng lúc đó , Lâm Vũ còn cảm giác càng thêm dán vào thiên địa tự nhiên , đây là một loại rất cảm giác kỳ diệu , chính hắn cũng hình dung không lên đây , trước mắt đứng đầu rõ rệt chỗ tốt , chính là một ít võ học lên nghi vấn , quả nhiên vào giờ khắc này giải quyết dễ dàng!

"Ồ ? Ích Cốc Đan được liệu biến mất! Ta quả nhiên bế quan suốt một tháng!" Lâm Vũ kinh ngạc nói.

Bất kể , trước xem một chút luyện khí hóa thần cảnh giới có cái gì năng lực đặc thù lại nói.

Thần thức cùng nội thị , chính là luyện khí hóa thần đặc biệt dấu hiệu , Lâm Vũ nhìn lấy chính mình ngũ tạng lục mạch cùng kinh lạc huyết khiếu , không khỏi một trận mới lạ , đây chính là cái gọi là nội thị.

Sau đó là thần thức , thật ra thì nội thị cũng là thần thức một loại đơn giản vận dụng , mỗi một đạt tới luyện khí Hóa Thần kỳ người tu hành trời sinh sẽ.

Thần thức loại trừ nội thị ở ngoài , chính là bên ngoài , giống vậy trời sinh sẽ.

"Như vậy cảm giác , thật đúng là rất không tồi!" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

Có thần thức bên ngoài , gió nhẹ còn chưa thổi qua , liền có thể cảm ứng hần phương hướng , ba trượng ở ngoài một con kiến , liền xúc giác đều có thể nhìn đến rõ rõ ràng ràng , đương nhiên cái này nhìn giống vậy muốn đánh lên dấu ngoặc kép , chính là một loại đặc thù vượt qua giác quan năng lực , huyền diệu khó giải thích , không tốt thể nào hình dung.

Khó trách trên sách nói , đạt tới luyện khí hóa thần , tài năng xưng là chân chính người tu hành , chỉ bằng vào cái này thần thức , thì không phải là luyện tinh Hóa Thần kỳ có thể so với!

Hơn nữa , rất nhiều thần thông pháp môn tu luyện , giống như Ngự kiếm phi hành , cũng nhất định phải thần thức mới được , rất nhiều pháp bảo công hiệu , muốn phát động , thứ nhất là muốn làm chân khí bên ngoài , thứ hai giống vậy không thiếu được thần thức.

Đây cũng là có chút pháp bảo tại luyện tinh hóa khí kỳ phát động không được nguyên nhân căn bản.

Về phần chân khí bên ngoài , cùng thần thức giống nhau , đạt tới luyện khí hóa thần dĩ nhiên là hội đương nhiên như vậy đem chân khí bên ngoài thực sự quá thô ráp , sau này còn muốn tu luyện một ít tinh diệu kỹ xảo mới được.

Chân khí cùng thần thức đều giống như vậy.

Loại trừ thần thức cùng chân khí bên ngoài , còn có một cái hiệu quả đặc biệt , chính là công pháp có thể tự động vận chuyển , nói cách khác chính mình mỗi giờ mỗi khắc đều tại tu luyện , mặc dù rất chậm chạp , nhưng thắng ở liên miên bất tuyệt!

"Ồ ?" Ngay sau đó Lâm Vũ lại phát hiện chính mình cùng những người khác không cùng một nơi.

Thần thức mình , lại có thể thả ra ngoài mười trượng!

Trước hỏi qua Tô Nguyệt Hàn , nàng mới vừa đột phá đến luyện khí hóa thần , thần thức chỉ có thể thả ra xa ba trượng , mà Võ Đang rất nhiều đệ tử , tối đa chỉ có thể thả ra một lượng trượng.

Đây cũng là một cái chênh lệch rất lớn!

"Được rồi, thần thức cường hãn tóm lại không phải một chuyện xấu, đi ra ngoài trước rồi nói." Lâm Vũ dùng thần thức cảm giác được Diệp Tầm Lan các nàng chính diện khuôn mặt lo âu đứng ở ngoài cửa, vội vàng thu hồi thần thức, đứng dậy mở cửa phòng ra.

Có cái gì vấn đề, sau khi hỏi lại tiểu Y chính là.

"Tiểu Vũ!" Diệp Tầm Lan thấy Lâm Vũ xuất quan, nhất thời cặp mắt một đỏ, nhào tới trong lòng ngực của hắn, ôm thật chặt hắn không muốn lỏng ra.

Một tháng qua này, thiếu chút nữa không có đề cho nàng lo lắng chết! Ngay cả cách xa ở hoa hạ Mục Tư Ngữ các nàng, đồng dạng là mỗi ngày một cú điện thoại, hỏi Lâm Vũ tình trạng, nếu như Lâm Vũ không còn xuất quan, các nàng rất có thể trực tiếp đặt vé phi cơ tới nước Mỹ!

"Được rồi, Lan tỷ, ta đã thành công đột phá." Lâm Vũ vỗ nhẹ lấy nàng lưng, "Bởi vì đột phá thời điểm có chút đặc thù, cho nên bế quan lâu một điểm."

"Ồ." Diệp Tầm Lan đáp một tiếng, không có lại về mà nói.

Dương Tịch Nhược cùng Đường Mị nhìn nhau, không hẹn mà cùng xoay người rời đi, tiểu Thanh thấy vậy, cũng đi theo rời đi, tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng mà đem không gian để lại cho Lâm Vũ cùng Diệp Tầm Lan hai người.

Một tháng qua này, Diệp Tầm Lan có thể nói là mất ăn mất ngủ, cũng không có tâm tình tu luyện, mỗi ngày chỉ là đơn giản đem công pháp vận chuyển một vòng, khôi phục tinh thần sau khi, liền canh giữ ở Lâm Vũ cửa gian phòng.

Những người khác vô luận thế nào khuyên, nàng đều thờ ơ không động lòng.

"Lan tỷ, người gầy." Lâm Vũ sờ Diệp Tầm Lan trắng nõn gương mặt, đau lòng nói.

Coi như những người khác không nói, Lâm Vũ cũng có thể đoán được nàng tháng này tới tuyệt đối là một ngày bằng một năm!

"Nào có!" Diệp Tầm Lan nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn, khóe miệng ngậm cười mà làm nũng nói, "Này rõ ràng là người ảo giác."

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đạo: "Thật sao? Đến, để cho ta ôm một cái, người có phải hay không biến hóa nhẹ!"

"A!"

Diệp Tầm Lan chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, đã bị Lâm Vũ cân thất lưng ôm lấy, không khỏi phát ra một tiếng duyên dáng kêu to, khi phát hiện hắn người hắn đã sau khi rời đi, mới thở phào nhẹ nhõm, đưa ra hai cánh tay ôm lấy Lâm Vũ cổ, hạnh phúc mà gồng bả vai hắn.

Nhưng là...

Ngay sau đó nàng lại phát hiện một chuyện: "Tiểu Vũ, trên người của người như vậy bần, lại như vậy thối, nhanh lên một chút trước đi tắm!"

Lúc này Lâm Vũ, trên người chẳng những rất dơ, còn có thể thối, thậm chí so với đại tiện còn thúi hơn, cũng thua thiệt nàng mới vừa rồi có thể tiếp nhận được...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 302: Còn có bí mật

Hiện tại Lâm Vũ, cả người trên dưới dính đầy một tầng màu đen dầu mỡ vật chất, thập phần khó ngửi, thậm chí đem trọn cái phòng khách không khí đều ô nhiễm!

Đây là bởi vì đột phá, loại bỏ trong cơ thể tạp chất sở chí, mặc dù tại luyện tinh hóa khí kỳ cũng có thể loại bỏ một ít tạp chất, nhưng lại không có như vậy hoàn toàn.

Người ăn ngũ cốc hoa màu, vô luận là người nào, đều sẽ có tạp chất đắm chìm trong trong cơ thể, chỉ là những tạp chất này mất thường căn bản không thấy được, y học thiết bị cũng kiểm tra không ra, nhưng là chân thực tồn tại, tại dưới bình thường tình huống, cũng không có cái gì biện pháp đi loại bỏ, trừ phi là giống như Lâm Vũ như vậy đi tu luyện.

"Chúng ta cùng đi ?" Lâm Vũ hơi mỉm cười nói.

"Ừ, người nhanh lên một chút!" Diệp Tâm Lan nắm lỗ mũi thúc giục.

Này một cái tấm suốt giặt sạch nửa giờ, mới đưa những thứ này dầu mỡ vật chất hoàn toàn rửa sạch.

Đi ra phòng tắm, Diệp Tâm Lan liền tranh thủ sở hữu căn phòng cùng phòng khách ngoài cửa sổ mở ra, tham lam hít hấp mấy cái không khí mới mẻ sau, mới tỉnh hồn lại, vội vàng lại lấy ra một chai không khí trong lành được tể khắp nơi phun tán.

Lâm Vũ không nói gì cười cười, không phải là điểm tạp chất sao? Không phải là thú vị một chút sao? Về phần lớn như vậy phản ứng? Nếu là sau này nằng đột phá thời điểm, còn thật không biết sẽ là một bộ cái gì dạng phản ứng!

Bất quá có một chút có thể dự trừ, chính là Diệp Tâm Lan đột phá sau khi, 99% gấp gờ giặt rửa hơn mấy giờ tắm.

"Tiểu Vũ, người nhanh lên một chút gọi điện thoại cho tư ngữ các nàng, nếu như người không còn xuất quan, phòng chừng các nàng liền tới nước Mỹ rồi!" Diệp Tâm Lan lúc này mới nói lên chính sự, lần nữa thúc giục Lâm Vũ.

"Được."

Lâm Vũ vội vàng cầm điện thoại di động lên, phát hiện đã sớm hết điện, vì vậy cầm lấy Diệp Tâm Lan điện thoại di động, một cái sát bên một cái gọi điện thoại báo bình an.

Trước sau hao tổn một không sai biệt lắm một giờ, cuối cùng đem trong nhà người bên kia đều ồn ào tốt Lâm Vũ lần nữa cùng Diệp Tâm Lan nói một tiếng, liền nhắm hai mắt lại, hô lên tiểu Y.

Có chút nghi vấn, cần phải lập tức giải quyết!

"Chủ nhân, người cũng không cần hỏi nhiều, người kinh mạch mặc dù có thể mở rộng chín lần, là bởi vì truyền thừa hệ thống trợ giúp, bao gồm thần thức cũng giống như vậy, cũng là bởi vì truyền thừa hệ thống cải tạo thân thể người gây nên, dù sao có trăm lợi mà không có một hại, người cũng không cần lo lắng quá mức rồi."

Còn không dùng chờ Lâm Vũ lên tiếng, tiểu Y liền đem những nghi vấn này cho giải đáp đi ra.

"Bất quá có một việc, người cần phải lập tức đi làm, chính là đem phù chú kia một hạng tăng lên tới cao cấp! Chờ phù chú tăng lên tới cao cấp, người tuyệt đối có thể được không tương được chỗ tốt!" Tiểu Y lần nữa giao phó hấn.

"Người không nói ta cũng sẽ làm như vậy!" Lâm Vũ truyền âm lạnh nhạt nói, "Vậy người bây giờ có thể hay không nói cho ta biết, đến cùng sẽ có cái gì chỗ tốt?"

Nhiệm vụ này, tạm thời xưng là nhiệm vụ đi, là tiểu Y không sai biệt lắm một năm trước tự lại ba giao phó cho, Lâm Vũ cũng tuân theo nằng đề nghị, cơ hồ đem chỗ có thời gian rảnh rỗi cũng tốn ở nơi này đạo gia năm thuật lên.

Cái khác các hạng, đã sớm đạt tới cao cấp, chỉ có phù chú, chỉ có một chút lý luận, không tới luyện khí hóa thần chế tạo không ra cao cấp hơn phù triện, cho nên hệ thống cũng không công nhận Lâm Vũ cấp bậc.

Vốn là còn một cái thực nhị, thuật luyện đan giống vậy muốn tới luyện khí hóa thần mới có thể mở bắt đầu nghiên cứu, nhưng thực nhị không chỉ có bao hàm thuật luyện đan, còn bao gồm một ít cái khác nội dung, Lâm Vũ đã sớm thông qua cái khác nội dung đem tăng lên tới cao cấp.

Nói tóm lại, hiện tại cũng chỉ còn lại có phù chú kia một hạng.

Phù triện cùng đan dược giống nhau, chia làm chín cái cấp bậc, mà chế tạo phù triện nguyên lý thật ra thì cũng đơn giản, chính là đem thả ra ngoài tới chân khí, dùng một loại đặc thù minh văn phong ấn ở một loại đặc thù chất liệu lên, tạo thành một cái phong ấn tốt pháp thuật, chờ yêu cầu lúc sử dụng sau lại đi kích hoạt chính là.

Không cần chân khí bên ngoài liền có thể chế tạo phù triện, thật ra thì cũng có, thế nhưng đều là cấp một phù triện trung một phần nhỏ.

Về phần phù triện cùng phù chú cấp bậc đối ứng, cũng tương đối đơn giản, cấp một phù đối ứng phù chú cấp học đồ, cấp hai phù thứ đối ứng sơ cấp, tam cấp đối ứng Trung cấp, tứ cấp đối ứng cao cấp, cấp năm đối ứng đại sư, lục cấp hoặc trở lên đối ứng tông sư.

Hệ thống phán định cấp bậc phương thức, liền càng đơn giản hơn, chỉ cần Lâm Vũ chế ra một trương tứ cấp phù triện, liền có thể đem phù chú này hạng nhất trực tiếp theo học nghề tăng lên tới cao cấp.

"Chủ nhân, ta bây giờ cũng muốn nói cho người biết, thế nhưng không có cách nào đây là hệ thống hạn chế, chỉ có người đạt tới yêu cầu sau khi ta tài năng nói cho người biết biết rõ." Tiểu Y bất đắc dĩ vuốt hai tay.

"Được rồi!" Lâm Vũ nhún vai một cái.

Hiện tại chính mình chân khí cũng chỉ còn lại có như vậy một tia , căn bản không khả năng chế ra tứ cấp phù triện , bây giờ còn có một đoạn thời gian muốn củng cố tu vi , tận lực không muốn tham gia chiến đấu , cũng tận lực không muốn mượn đan dược tu luyện , chỉ có thể lấy trạng thái bình thường.

Xem ra còn phải cần một khoảng thời gian , chờ mình chân khí số lượng đạt tới yêu cầu , lại hối đoái một ít tài liệu , chế ra một trương tứ cấp phù triện mới được.

"Tiểu Vũ , ngươi bây giờ đã đạt tới luyện khí hóa thần rồi , là không phải có thể mượn thủ hộ chi tâm , truyền tống về đi xem một chút tư ngữ các nàng ?" Diệp Tâm Lan thấy Lâm Vũ mở hai mắt ra , liền trực tiếp nói ra chuyện này.

Đây là bọn hắn ba cái vẫn luôn mong đợi sự tình , nếu không Diệp Tâm Lan thế nào sẽ một mực ở lại đây ? Chính là vì Lâm Vũ phương tiện ngược hướng hoa hạ cùng nước Mỹ.

"Ta bây giờ liền như vậy điểm chân khí , một lần truyền tống liền muốn hao tổn hết sạch! Đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì dạng hậu quả , ai cũng dự trù không tới , hay là chờ ta tu luyện mấy ngày rồi nói sau." Lâm Vũ lắc đầu nói.

Này còn sót lại một tia chân khí , là từ hậu thiên chân khí lột xác tới , chính là căn bản trung căn bản , có thể nói là tương tự với một viên mầm mống tồn tại , nếu như bây giờ liền tiêu hao hết xong , mầm mống đều không , phía sau sự tình ai cũng dự liệu không tới.

"Nguyên lai còn có như vậy hạn chế , được rồi , vậy ngươi khoảng thời gian này từ từ tu luyện , ngươi đã đột phá , ta cũng không thể cùng ngươi song tu." Diệp Tâm Lan sâu kín nói , "Bất quá không liên quan , ta lập tức liền bắt đầu bế quan đột phá , đến lúc đó lại có thể song tu."

Diệp Tâm Lan đã đạt đến luyện tinh hóa khí đệ cửu trọng , nếu như không là trước Lâm Vũ bế quan một tháng , nói không chừng nàng còn muốn so với Lâm Vũ trước đột phá.

Bao gồm Mục Tư Ngừ cùng Lâm Ánh Tuyết , các nàng cũng không có giống như Lâm Vũ giống nhau đem tinh lực đặt ở phương diện võ học , hiện tại cũng đã đạt đến luyện tinh hóa khí đệ cửu trọng đỉnh phong , đều tại chuẩn bị bắt tay đột phá sự tình , phỏng chừng tại gần đây một trong vòng hai tháng , đều có thể đạt tới luyện khí hóa thần , trở thành chân chính người tu hành.

"Cũng tốt , thừa dịp ta khoảng thời gian này không có cái gì chuyện , ngươi đi bế quan đi , ta trông coi ngươi." Lâm Vũ hơi hơi nói.

"Chủ nhân , không được!" Tiểu Y đột nhiên kêu hấn lại , "Đừng để cho Lan tỷ tỷ hiện tại đột phá , ít nhất tại ngươi đem phù chú trước không muốn đột phá , còn có tư ngữ tỷ bên kia cũng giống vậy!"

"Tại sao ?" Lâm Vũ không hiểu hỏi.

Truyền thừa hệ thống chính là bản thân một người , không có khả năng đi sửa đổi các nàng thân thể và thể chất , cái này cùng chính mình đem sở hữu hạng đạt đến không đạt tới cao cấp , tựa hồ cũng không có nhất định quan hệ , nhưng là tiểu Y như vậy giao phó , sự tình thì có đợi chăm chú!

Này truyền thừa hệ thống , còn có bí mật...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 303: Hỏa xà phù

"Nói tóm lại , chủ nhân ngươi chỉ cần đem phù chú kia một hạng đạt tới cao cấp , liền hoàn toàn rõ ràng ta tại sao muốn làm như vậy." Tiểu Y vẫn là không trả lời thẳng Lâm Vũ vấn đề , vẫn giao phó hắn đem phù chú đạt tới cao cấp chuyện.

"Được rồi."

Nếu tiểu Y không muốn nói , Lâm Vũ cũng lười đi hỏi , dù sao rất nhanh thì có thể biết rõ câu trả lời.

Vì vậy bắt đầu giao phó Diệp Tâm Lan , tiếp lấy lại gọi điện thoại cho rồi Mục Tư Ngừ cùng Lâm Ánh Tuyết , đem tạm hoãn đột phá sự tình giao ra , về phần những người khác , cách đột phá còn rất sớm , giao không giao ra đều là một chuyện.

Ba người đều là nghi ngờ không hiểu , tuy nhiên cũng không có hỏi dò nguyên nhân , y theo lấy Lâm Vũ phân phó , đem đột phá kế hoạch kéo dài sau.

Lâm Vũ giao phó xong sự tình , liền bồi gia nhân ở bên ngoài chơi một ngày , lại bắt đầu tu luyện kiếp sống , mà lần này cũng không có bế quan , mỗi

ngày liền tu luyện khoảng sáu canh giờ , đạt tới luyện khí hóa thần sau khi , công pháp vận chuyển hiệu suất so với lúc trước nhanh rất nhiều , hiện tại sáu canh giờ , hoàn toàn có thể vận chuyển bốn cái chu thiên.

Mà không có lúc thời điểm tu luyện , muốn a là nhìn một chút sách , muốn a chính là hầu ở Diệp Tầm Lan cùng tiểu Thanh bên người.

Như vậy thời gian , trải qua ngược lại cũng thành thoi.

Cứ như vậy , thời gian qua nửa tháng.

Tu vi đã cùng cố , có thể bắt đầu tu luyện một ít thần thông pháp môn , bất quá chuyện này ngược lại không gấp , trước đem phù chú tăng lên , nhìn một chút tiểu Y đến cùng đang bán cái gì cái nút lại nói!

Cấp một phù triện , trên căn bản là dùng giấy vàng cùng chu sa , tại trên thực tế khắp nơi đều có mua , mà cấp hai trở lên phù triện , giấy vàng cùng chu sa lại không được rồi , nhất định phải một ít tài liệu đặc biệt , như một ít quang vật bột phấn , Yêu thú huyết dịch chờ một chút , đem những thứ này phân phối thành đặc thù lá bùa cùng mực , mới có thể đi chế tạo cấp hai trở lên phù triện.

Những tài liệu này Lâm Vũ ngược lại có , nhưng bây giờ cũng lười đi chế biến , trực tiếp theo truyền thừa hệ thống chỉ hối đoán ra phân phối tốt chính là.

Phản ứng những thứ này lại không mắc.

Tại tu hành giới , phù triện sư số lượng , so với Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư nhiều hơn rất nhiều , bởi vì luyện đan cùng luyện khí đều cần đủ thiên phú , mà phù triện nhập môn lại phải đơn giản rất nhiều , chỉ cần đối với tự thân chân khí năng lực khống chế đủ tinh xảo , chỉ cần không phải đặc biệt người ngu , đều có thể tự đi chế tạo phù triện.

Nhập môn mặc dù dễ dàng , nhưng muốn trở thành chân chính phù triện đại gia , so với luyện khí luyện đan còn khó hơn gấp mấy lần!

Trước đã nói qua , phù triện là dùng để phong ấn pháp thuật , trên lý thuyết mà nói , thế gian có bao nhiêu pháp thuật , thì có bao nhiêu phù triện , thế nhưng theo thời đại đổi dời , tùy thời đều có người nghiên cứu bước phát triển mới hình pháp thuật , mặc dù cùng với những cái khác pháp thuật có chút phụ họa , nhưng chế tạo phù triện phương pháp nhưng là một trời một vực.

Muốn vô căn cứ nghiên cứu ra một loại pháp thuật sở đối ứng phù triện , so với nghiên cứu một cái toa thuốc mới hoặc luyện khí cách điều chế độ khó , lớn hơn rất nhiều!

Đương nhiên , nghiên cứu toa thuốc mới cùng luyện khí cách điều chế , cũng dễ dàng không đi nơi nào , hiện tại có bao nhiêu đan dược đan phương thất truyền cũng không có bị người nghiên cứu ra được ? Chỉ là toa thuốc mới , so với tân hình phù triện mà nói muốn dễ dàng một chút mà thôi.

Trở lại chuyện chính.

Lâm Vũ đem yêu cầu tài liệu bày ra tốt lần nữa xác nhận không có lầm sau khi , liền cầm lên một nhánh Hoàng giai linh khí cấp bậc phù văn bút , dính lên một ít từ Yêu thú huyết phân phối mà thành màu đỏ mực , tiếp lấy liền truyền vào một đạo chân khí , bắt đầu ở phù văn trên giấy vẽ đặt vẽ mình văn , cũng xưng là đạo văn.

Nói dễ , làm coi như khó khăn.

Đột nhiên...

Trên bàn phù văn giấy đột nhiên toát ra một cỗ khói xanh , ngay sau đó liền bắt đầu bốc cháy.

"Ta đi!" Lâm Vũ liền tranh thủ lửa dập tắt , không tránh khỏi thảm mắng một câu.

Không nghi ngờ chút nào , lần này thất bại.

Lâm Vũ cũng không nổi giận , mà là nhắm hai mắt lại , nhớ lại mới vừa rồi chế tạo phù triện quá trình , tổng kết chính mình nguyên nhân thất bại.

"Mới vừa đột phá không lâu , mặc dù đã đem cùng cố tu vi , nhưng đối với tự thân chân khí năng lực khống chế không được." Không lâu lắm , liền tìm được vấn đề mấu chốt.

Tại mô tả đạo văn thời điểm , mới vừa mô tả đến ba thành , chân khí phát ra có một cái rất nhỏ ba động , từ đó làm cho rồi tám phù triện này chế tạo thất bại , bất quá mặc dù thất bại , lại có phát hiện một cái chỗ tốt.

Chỗ tốt này , chính là chế tạo phù triện , đối với chân khí khống chế tồn tại trợ giúp không ít.

Mới vừa đột phá thời điểm , đặc biệt là đại cảnh giới đột phá , trong lúc nhất thời khẳng định không thể hoàn toàn khống chế chân khí bản thân , mà chế tạo phù triện đối với chân khí bản thân khống chế yêu cầu đặc biệt cao , cho nên coi như là thất bại , cũng không phải hoàn toàn không có lợi.

Ít nhất so với dùng những phương pháp khác tăng lên đối với chân khí bản thân khống chế , tại hiệu suất lên cao hơn rất nhiều.

Chỉ là có chút lãng phí tài liệu mà thôi.

"Lại tới!" Lâm Vũ lại tới lần tập trung ý chí , bắt đầu chế tạo tấm thứ hai phù triện , dù sao chính mình hồi đoái ra tới tài liệu rất nhiều , trong thời gian ngắn cũng chưa dùng hết , dùng để huấn luyện chính mình đối với chân khí không chế lại không quá thích hợp.

Tấm thứ hai , vẫn thất bại , đạo văn đại khái vẽ tứ thành.

Lại tới!

Tấm thứ ba , thất bại.

Tờ thứ tư , thất bại...

"Lại tới!"

Mặc dù vẫn là thất bại , nhưng Lâm Vũ cũng không nổi giận , hơn nữa mỗi một trương đều so với trước một trương có tiến bộ , chân khí không đủ , liền trực tiếp ăn vào một viên Hồi Nguyên Đan , đem sức thuốc tiêu hóa sau , lại lần nữa tiếp tục.

Thăng đến tấm thứ mười , cuối cùng mô tả ra một đạo hoàn chỉnh đạo văn!

Chỉ thấy cả tờ phù văn giấy phát ra một đạo hồng quang , hồng quang chợt lóe lại có chút ít lấy một nóng bỏng khí tức , ngay sau đó , cái này hồng quang liền trốn vào phù văn trên giấy đạo văn ở trong.

Lâm Vũ nhìn đến mừng rỡ , cái này hồng quang , chính là chỗ này trương hỏa xà phù chế tác thành công dấu hiệu!

Hỏa xà thuật , yêu cầu đạt tới luyện khí hóa thần độ tam trọng mới có thể thi triển , có thể triệu hồi ra một cái hỏa diễm rắn hiệp trợ chủ nhân chiến đấu , kéo dài ba mươi hơi thở thời gian , ba mươi hơi thở sau khi hoặc nhận được cường đại đã kích tiêu tán.

Đây là Hỏa hệ thuật một cái so sánh thực dụng pháp thuật , vô luận là dùng để một mình đấu , hay là dùng tới quân chiến , đều có không tầm thường sức chiến đấu.

Cứ việc mười tấm mới thành công một trương , nhưng Lâm Vũ biết rõ mình tại phù triện phương diện thiên phú rất cao , trước khi đi học sau , trong hệ thống lão sư đã nói qua , chế tạo cấp hai phù triện , mười tấm có thể thành công một trương cũng đã là thiên tài cấp bậc , mà chính mình lần đầu tiên chế tạo là tứ cấp phù triện.

Mười tấm có thể thành công một trương , đã vượt qua rồi hoàn toàn vượt qua dự trù.

Nếu như lại chế tạo hỏa xà phù , Lâm Vũ không dám hứa chắc chính mình có mười phần tỷ lệ thành công , nhưng chín thành là tuyệt đối có.

Sau đó , Lâm Vũ mở ra hồi đoái giao diện , tìm ra hỏa xà phù , muốn nhìn một chút tự mình luyện chế đi ra hỏa xà phù đến cùng giá trị bao nhiêu , cũng dự trù một hồi chế tạo phù triện bao lớn lợi nhuận.

Nhưng là... Lâm Vũ đột nhiên phát hiện hệ thống có biến hoá rất lớn , cùng trước kia hoàn toàn bất đồng!

Lúc này , Lâm Vũ mới nhớ tới chính sự : "Tiểu Y , ta phù chú đạt tới cao cấp , hệ thống đến cùng sẽ có cái gì biến hóa ?"

"Chủ nhân người tốt cuộc nhớ tới." Tiểu Y không tránh khỏi trên ghẹo nói , "Ngay tại chủ nhân mới vừa rồi đem hỏa xà phù chế tác thành công sau khi , phù chú liền trực tiếp đạt tới cao cấp , khen thưởng truyền thừa điểm ta không nói , đây đối với chủ nhân mà nói chẳng qua chỉ là mưa bụi mà thôi."

"Chủ yếu nhất là hệ thống tiến hành một lần trọng đại thăng cấp , có một ít chức năng mới , đem ảnh hưởng đến chủ nhân sau này vận mệnh..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 304: Tử hệ thống

"Có chút gì đó chức năng mới ?" Lâm Vũ hơi lộ ra vội vàng hỏi.

"Chức năng mới nhiều lắm , chủ nhân người cũng chờ gấp , ta trước đem mấy cái trọng yếu nhất cùng người nói một hồi" tiểu Y rủ rì nói , "Đầu tiên ,

chính là truyền thừa điểm phương thức kế toán có biến hóa , về sau đạt tới trên một ngàn truyền thừa điểm , liền trực tiếp lấy linh thạch tính toán , chủ nhân ngơoi trực tiếp nhìn một chút sẽ biết."

Lâm Vũ gạt đầu một cái , hồi đoái hòa xà phù mặt bản bây giờ còn chưa có liên quan , liếc mắt là có thể nhìn ra , lúc trước truyền thừa điểm , hay là dùng tiếng Trung con số ghi lại , suốt chuỗi dài , mà bây giờ lại chia làm năm tầng , thấp nhất kia một phòng , vẫn là truyền thừa điểm cái kia hình vẽ , phía sau viết một con số: Tám trăm sáu mươi ba.

Tầng thứ hai , là một viên linh thạch hạ phẩm hình vẽ , viết: Bốn mươi sáu.

Tầng thứ ba chính là một viên linh thạch trung phẩm hình vẽ , trên đó viết: Sáu mươi chín.

Tiếp theo chính là linh thạch thượng phẩm , linh thạch cực phẩm , phía sau đều đi theo một chuỗi con số , liếc qua thấy ngay.

"Sớm nên như vậy." Lâm Vũ mỉm cười nói , "Còn có cái gì những chức năng khác ?"

"Cái thứ 2 chức năng , chính là tồn kho hạn chế chức năng , ngơoi xem lửa này rắn phù , cho thấy một cái 800 , chính là trước mặt tồn kho , phía sau cái kia màu đỏ một ngàn , chính là tồn kho hạn mức tối đa , nói cách khác nếu như ngơoi không bổ sung tồn kho , tối đa chỉ có thể hồi đoái 800 tám hòa xà phù , nếu như tồn kho đạt tới một ngàn , hệ thống sẽ không còn thu về hòa xà phù."

Lâm Vũ lần nữa gạt đầu , đây cũng là tương đối nhân tính hóa một mặt.

"Còn có một cái sản sinh biến hóa , chủ nhân mở ra truyền thừa mặt bản nhìn một chút sẽ biết." Tiểu Y nhắc nhở.

Lâm Vũ nghe vậy , tâm niệm vừa động , mở ra đạo gia năm thuật truyền thừa mặt bản , quả nhiên xảy ra biến hóa rất lớn , hiện tại truyền thừa mặt bản lên , đã không có đạo gia năm thuật rồi , hiện tại đã biến thành sáu hạng , nội dung cùng trước kia cũng hoàn toàn bất đồng.

Đan pháp , cảnh giới: Luyện khí hóa thần đệ nhất trọng.

Thần thông pháp môn , cấp bậc: Đại sư.

Luyện đan , cấp bậc: Học nghề.

Luyện khí , cấp bậc: Học nghề.

Trận pháp , cấp bậc: Học nghề.

Phù chú , cấp bậc: Cao cấp.

Trừ lần đó ra liền lại cũng không có cái khác nội dung.

Tiểu Y thấy Lâm Vũ nhú mày , liền truyền âm khuyên như: "Chủ nhân ngơoi cũng đừng quá quýt , trước nội dung ngơoi còn có thể học tập , chỉ là lại cũng không có thăng cấp khen thưởng , cũng không thể lại dùng y thuật , xem bói loại hình phương thức kiếm lấy truyền thừa điểm mà thôi , này đối với ngơoi mà nói , thật ra thì không có gì lớn."

"Ta quá quýt không phải cái này." Lâm Vũ lắc đầu một cái , "Những người khác có thể thấy rõ , nhưng này cái thần thông pháp môn , ta căn bản tự không có tu luyện qua , tại sao có thể có cấp đại sư ?"

"Vũ kỹ cũng coi là thần thông pháp môn một loại , hệ thống biểu hiện là đẳng cấp cao nhất , như vậy ngơoi biết ? Còn nữa , hiện tại truyền thừa , thăng cấp liền không còn có truyền thừa điểm khen thưởng."

"Thì ra là như vậy." Lâm Vũ bừng tỉnh đại ngộ.

Chính mình trước quyền thuật thì đến được rồi cấp đại sư , người tu chân loại trừ vũ kỹ ở ngoài , còn có pháp thuật , pháp thuật rất nhiều loại , trên nguyên tắc chia làm chiến đấu hình pháp thuật cùng không phải chiến đấu hình pháp thuật , mà vũ kỹ cũng là lâm trận đối địch một loại thủ đoạn , bao gồm người tu chân kiếm quyết , thật ra thì cũng coi là vũ kỹ một loại.

Như vậy thì hoàn toàn nói xuôi được.

"Tiếp xuống tới mới là trọng yếu nhất một cái chức năng , từ hệ thống!" Tiểu Y trực tiếp ném ra một cái tạc đan nặng ký.

Lâm Vũ hơi kinh hãi , nghe danh tự này , tựa hồ có thể đoán được gì đó , nhưng vẫn là cưỡng ép đè xuống nội tâm kích động.

Chờ tiểu Y nói tiếp.

"Từ hệ thống , thật ra thì chính là chủ nhân thành lập thế lực không thể thiếu một bộ phận , đơn giản mà nói , chính là đạo gia truyền thừa hệ thống nhân bản , chủ hệ thống có công có thể , từ hệ thống đều có , bất quá cũng có hấn hạn chế..."

Tiểu Y tại truyền âm giới thiệu , Lâm Vũ chính là đang không ngừng tiêu hóa tiểu Y truyền tới tin tức , từ từ cũng nghe rõ từ hệ thống công hiệu.

Đầu tiên là là, từ hệ thống không có khả năng không hạn chế mà mở ra, tổng cộng có thể mở ra chín cái, loại trừ hạn chế số lượng ở ngoài, còn có mấy cái tương đối lớn hạn chế, trong đó một cái chính là từ hệ thống không gian truyền thừa, chỉ có chu vi một trăm trượng, so với chủ hệ thống nhỏ hơn rất nhiều.

Thứ yếu, chủ hệ thống nắm giữ câu đối hệ thống hoàn toàn quyền chi phối, tùy thời có thể thu hồi từ hệ thống.

Nếu Lâm Vũ hiện tại đem một cái từ hệ thống cho người nào đó, ngày nào có nguyên nhân đặc biệt, có thể trực tiếp thu về, thế nhưng đối phương được đến truyền thừa liền không có cách nào, trừ phi dùng một ít thủ đoạn khác thu về, tỷ như dùng giặt rửa linh thuật loại hình giặt sạch đi đối phương trí nhớ, thậm chí trực tiếp giết chết đối phương chờ một chút.

Dù sao cùng hệ thống không có gì trực tiếp quan hệ.

Trừ lần đó ra còn có một cái hạn chế, chính là từ hệ thống kẻ nắm giữ giống vậy có thể kiểm lấy truyền thừa điểm, nhưng phải nộp lên năm phần mười cho chủ hệ thống, cái tỷ lệ này không thể thay đổi, ngược lại là có thể tiến hành chuyển tiền, từ hệ thống cùng từ hệ thống, từ hệ thống cùng chủ hệ thống ở giữa là có thể chuyển nhượng truyền thừa điểm.

Tại truyền thừa phương diện, từ hệ thống lại vừa là một cái hoàn toàn độc lập hệ thống, nếu hiện tại Lâm Vũ đem một cái từ hệ thống cho Diệp Tầm Lan, Diệp Tầm Lan truyền thừa mặt bản lên, biểu hiện vẫn là núi, y, mệnh, tướng, bói những truyền thừa khác, trừ phi đợi ngày nào đem sở hữu hạng đều đạt tới cao cấp, cũng đem đan pháp đạt tới luyện khí hóa thần, truyền thừa hạng mới có thể thay đổi.

Nói tóm lại, có thể nói từng cái từ hệ thống ở phương diện này đều là độc lập, hoàn toàn nhìn từ hệ thống kẻ nắm giữ năng lực chính mình.

Thật ra thì như vậy cũng có chỗ tốt, tỷ như Lâm Vũ hiện tại hệ thống đã đổi mới, đã không thể thông qua y thuật cùng xem bói những phương thức này kiểm lấy truyền thừa điểm, nhưng Diệp Tầm Lan hiện tại nhưng là long tổ ngự dụng thầy xem bói, còn có Mục Tư Ngự có thể nói là một cái toàn chức thầy thuốc, những thứ này đều là truyền thừa điểm tới nguyên!

Nếu như Lâm Vũ mở ra chín cái truyền thừa điểm, như vậy thì tương đương với nắm giữ chín người giúp mình kiểm lấy truyền thừa điểm, chính mình mặc dù chỉ có thể thu năm phần mười, nhưng tính thế nào cũng là kiếm lớn đặc biệt kiếm!

"Chủ kia hệ thống cùng từ hệ thống ở giữa còn có một chút công hiệu gì?" Lâm Vũ đem những tin tức này tiêu hóa xong toàn sau, hỏi lại lần nữa.

"Đương nhiên là có, thứ nhất chính là truyền âm, song phương có thể vượt qua không gian truyền âm, so với đưa tín linh phù lợi hại hơn, liền cùng người cùng tiểu Thanh ở giữa khế ước như vậy, truyền âm cơ hồ không có bất kỳ hạn chế nào." Tiểu Y cười hi hi nói, "Còn có chính là truyền tống, liền cùng thủ hộ chi tâm truyền tống chức năng không sai biệt lắm, bất đồng là có thể vượt qua không gian truyền tống."

"Ta đây trước hỏi đối thủ hộ chi tâm chẳng phải là vô dụng?" Lâm Vũ buồn bực nói.

Thủ hộ chi tâm truyền âm cùng truyền tống đều không thể vượt qua không gian, có thể hệ thống nhưng có thể, tuyệt đối muốn rất thuận tiện nhiều!

"Như thế không dùng?" Tiểu Y liếc mắt, "Thủ hộ chi tâm truyền âm cùng truyền tống, tiêu hao đều là linh khí, đối với người cũng không thể tạo thành tổn thất gì, nhưng là hệ thống ở giữa truyền âm cùng truyền tống, là muốn tiêu hao linh thạch, truyền âm một lần một viên linh thạch hạ phẩm, truyền tống một lần một viên linh thạch thượng phẩm! Nếu như người muốn tiết kiệm một chút linh thạch, vậy thì ở lại đặc định trường hợp sử dụng."

"Nhưng nếu như người là cường hào, vậy cứ coi như ta chưa nói, ghé gói đem thủ hộ chi tâm để cho hệ thống thu về chính là."

Lâm Vũ khòe miệng giặt một cái, thăm mắng hệ thống này thật rất đen, một lần truyền tống chính là mười ngàn viên linh thạch, mười triệu truyền thừa điểm, coi như lại cường hào, như vậy bại đi xuống, cũng chậm sớm có một ngày muốn biến thành ăn mày!

Tính thế nào, đều vẫn là thủ hộ chi tâm tìm được.

Trừ phi thủ hộ chi tâm không làm được, lại vừa là vận bất đắc dĩ dưới tình huống, mới sẽ sử dụng hệ thống chức năng này.

"Đúng rồi chủ nhân, mở ra từ hệ thống, người còn có thể được một cái thiên đại chỗ tốt..."

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Nghịch thiên công hiệu

"Chỗ tốt gì?" Lâm Vũ lần này phản ánh ngược lại bình thần rất nhiều.

Đối với cái này Nghịch Thiên cấp biệt truyền nhận hệ thống, đã có nhất định miễn dịch năng lực, thậm chí còn dám cam đoan, tiểu Y lại nói ra chỗ tốt gì, mình cũng sẽ không như thế thất thố.

Bởi vì chính mình tâm lý năng lực chịu đựng đã đầy đủ cường hân.

Nhưng mà, tiểu Y lời kể tiếp, để cho Lâm Vũ trực tiếp đem ý nghĩ này ném đến tận cửa Tiêu Vân bên ngoài.

Trước từ hệ thống một ít chức năng, nói phải nghịch thiên cũng không quá đáng, mà bây giờ chức năng này, tuyệt đối là nghịch thiên trung nghịch thiên!

"Ha ha." Tiểu Y cười ha ha, "Đây cũng là truyền thừa hệ thống vì khích lệ người thừa kế thành lập thế lực thiết lập, chức năng này, chính là mỗi mở ra một cái từ hệ thống, chủ hệ thống không gian truyền thừa bên trong thời gian, liền gia tốc gấp đôi, mở ra một cái, không gian truyền thừa bên trong liền nắm giữ gấp đôi tốc độ thời gian trôi qua, mở ra hai cái, chính là gấp ba, theo thứ tự suy ra, cao nhất có thể gia tốc mười lần."

Lâm Vũ: "..."

Này không phải truyền thừa hệ thống khích lệ? Nhất định chính là cám dỗ, thậm chí là uy bức lợi dụ, mình bị hoàn toàn nắm mũi dẫn đi!

Gấp mười lần thời gian, đây là khái niệm gì? Tại không gian truyền thừa nội tu luyện mười ngày, ngoại giới mới qua một ngày thời gian mà thôi, để cho bên cạnh mình người tiến vào không gian truyền thừa tu luyện, sẽ là một cái gì đó hiệu suất?

Linh được trông rớt tại không gian truyền thừa bên trong, lại đều sẽ là cái gì hiệu suất?

"Ai, tiểu Y, không khỏi không thừa nhận, hệ thống lần này cho ta ra một vấn đề khó khăn." Lâm Vũ uể oải dựa vào ghế, "Mở ra từ hệ thống, nhất định là phải hoàn toàn tin được người mới có thể nắm giữ, mặc dù tùy thời có thể thu về, nhưng vẫn còn có chút phiền toái, nhưng là bên cạnh ta, thích hợp nắm giữ từ hệ thống người, cũng chỉ có Lan tỷ, tư ngữ, còn có Ánh Tuyết, người để cho ta tới chỗ nào lại tìm sáu cái người thích hợp?"

Loại chuyện này chung quy chuyện liên quan đến đại, thí sinh cần phải luôn châm chước.

"Chủ nhân người liền an tâm đi, hệ thống Người luyện chế chẳng lẽ không có cân nhắc một điểm này? Từ hệ thống kẻ nắm giữ, sẽ đối với người mười phần mười mà trung thành, đây không phải là kẻ ước nô lệ loại hình sức ràng buộc, mà là đối phương hoàn toàn xuất phát từ nội tâm, không có bất kỳ ràng buộc tính, nói một cách đơn giản, người mở ra một cái từ hệ thống, tựa giống với người được đến một người giống Quan Vũ như vậy trung thành như một thủ hạ!" Tiểu Y giải thích.

Lâm Vũ nhẹ nhàng gật đầu, mười phần mười trung thành, hơn nữa hoàn toàn là tự do thân, không có bất kỳ ràng buộc, đây cũng là không có kị chút nào rồi.

Nhưng là...

"Làm người chọn vẫn là cái vấn đề lớn, hiện tại nhiều nhất cộng thêm tâm tâm, còn có năm người chọn... Liền như vậy, tạm thời như vậy đi." Lâm Vũ cũng lờ đi đi so đo, trước mở ra mấy cái lại nói.

Thật ra thì trung thành còn chỉ là một phương diện, chủ yếu nhất vẫn là người này có vừa hay không, chín cái vị trí nhìn như tương đối nhiều, nhưng kì thực rất ít, từng cái đều phải dùng ở thích hợp địa phương, dùng ở người thích hợp trên người.

Trung thành vấn đề giải quyết, như vậy thì muốn chọn cân nhắc tư chất, ngộ tính đều tương đối cao người.

Lưu Minh Nguyệt giống vậy là một người chọn, nhưng nàng hệ thống tu luyện không giống nhau, từ hệ thống cho nàng cũng coi là lãng phí, tiểu Thanh nhưng là Yêu thú, đối với nhân loại một ít đạo quản lý truyền thừa, năng lực lĩnh ngộ cơ hồ là số không, giống vậy không thích hợp.

Dưới mắt cũng chỉ có Lục Mộng Tâm coi như là một người chọn, nhưng có cho hay không từ hệ thống, còn muốn luôn châm chước một phen.

"Chuyện này chính người đi quyết định, ta đi về trước, đứng rồi, người có thể tìm được truyền thừa hệ thống khối ngọc bội kia rồi, ngay tại người lên bên trong đan điền." Tiểu Y vừa nói, liền trực tiếp biến mất ở Lâm Vũ trước mắt.

Lâm Vũ nghe vậy, cũng không có cảm thấy bất ngờ.

Người có ba cái đan điền, xuống đan điền chủ yếu dùng để tồn trữ năng lượng, tu luyện được chân khí liền tồn trữ ở đây, cái này liền không cần nói nhiều, trung đan điền là phụ trợ đan điền, tạm thời còn dùng không tới, lên đan điền chính là ba hồn bảy vía vị trí địa phương, nhận chủ sau pháp bảo, thu hồi trong cơ thể, chính là tiến vào lên đan điền.

Đây chính là ba cái đan điền đại thể công hiệu.

Lúc trước không có thần thức, không thể nội thị, chỉ có thể đại thể cảm ứng được xuống đan điền một ít đại thể tình trạng, nhưng bây giờ là hoàn toàn

không có hạn chế.

Vì vậy, Lâm Vũ đem thần thức thả vào lên đan điền, quả nhiên gặp được gia gia để lại cho mình bát quái hình ngọc bội.

Ngay sau đó tâm niệm vừa động, đem ngọc bội bắt vào tay lên.

Ngọc bội vào tay nhiệt độ lạnh, Lâm Vũ nhưng là nhìn chăm chăm cái này ngọc bội cảm khái vạn phần.

Chính là chỗ này mai ngọc bội, để cho vận mạng mình xảy ra phiên thiên phúc địa biến hóa, hôm nay có hết thấy, đều là cái này ngọc bội mang đến!

Lâm Vũ nhẹ khẽ vuốt vuốt ngọc bội, trong lúc bất chợt lại nghĩ tới gia gia... Tính toán thời gian, gia gia đã đi rồi hơn ba năm, hiện tại hẳn là đầu thai chuyển thế rồi, mình có phải hay không nên tu luyện một cái pháp thuật, tìm tới gia gia chuyển thế thân thể?

"Chủ nhân, ta khuyên ngươi không muốn." Tiểu Y lập tức khuyên nhủ, "Người chết như đèn diệt, chuyển thế chính là một cái mới tinh bắt đầu, còn nữa, thiên hạ lớn như vậy, lục đạo chúng sinh nhiều như vậy, gia gia chuyển thế sau đó, có ở đó hay không địa cầu còn khó nói, có phải loài người hay không giống vậy không biết, cần gì chứ?"

"Hơn nữa ta tại người trong trí nhớ biết được, hẳn khi còn sống công cao vọng trọng, nói không chừng hẳn đời này, đã không ở Nhân Gian Đạo, mà là ở Thiên Đạo."

Lâm Vũ gật đầu một cái, này không không khả năng.

Chuyển thế chính là một cái mới tinh bắt đầu, kiếp trước nhân quả, chỉ có thể ảnh hưởng chuyển thế lúc tiến vào lục đạo trung vậy một đạo, từ đây liền hoàn toàn tiêu tan, đời này đã là một cái mới tinh linh hồn.

Tiểu Y nói không sai, cần gì phải đem đời trước nhân quả mang tới đời này?

"Tiểu Vũ, đều đã quá nửa đêm rồi, ngươi còn chưa ngủ? Đang nghiên cứu cái gì chứ?" Diệp Tầm Lan bưng hai ly trà đi vào thư phòng, đem bên trong một ly đưa cho Lâm Vũ.

Lâm Vũ nhận lấy trà, uống một hớp, lại dùng ngưng trọng thần sắc nhìn chăm chăm Diệp Tầm Lan, đạo: "Lan tỷ, tiếp theo ta có một việc muốn cùng ngươi nói, can hệ trọng đại, thậm chí liên quan đến chúng ta tài sản tính mạng, nhưng ta lại không thể không nói, bởi vì này liên quan đến một phần cơ duyên vô cùng to lớn! Cho nên, ta hy vọng không có ta đồng ý, không muốn hướng về bất kỳ ai nhắc lên, trừ phi đối phương cũng nhận được phần cơ duyên này, ngươi có thể đáp ứng ta sao?"

Diệp Tầm Lan trong bụng rét một cái.

Sau đó kiên định gật đầu, cứ việc Lâm Vũ còn không có nói rõ cuộc là chuyện gì, thế nhưng nàng đã đối với Lâm Vũ tồn tại đầy đủ tín nhiệm.

Ít nhất có thể xác nhận, chuyện này không phải chuyện nhỏ!

"Ngươi không nên kháng cự." Lâm Vũ đứng dậy ôm Diệp Tầm Lan, tâm niệm vừa động, hai người đồng thời biến mất ở bên trong thư phòng.

Diệp Tầm Lan chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chờ trở về qua thần, phát hiện cảnh tượng trước mắt đã hoàn toàn thay đổi, nhất thời liền biết đây là một chỗ Tu Di Giới Tử Không gian bên trong, nếu là lúc trước, nàng còn có thể cảm thấy có chút mới lạ, nhưng bây giờ không có có gì ngoài ý muốn rồi.

Duy nhất để cho nàng ngoài ý muốn, chính là trước mắt cái này lớn chừng bàn tay nữ hài.

Tiểu cô nương này mặc dù dung mạo rất giống người, nhưng như vậy hình thể, tựa hồ không là một cái nhân loại.

"Lan tỷ, nàng kêu tiểu Y, đã sớm nhận biết người, có chuyện gì nàng sẽ một năm một mười nói cho ngươi biết, ta đi trước làm một ít gì đó." Lâm Vũ nói xong, không để ý đến vẫn còn đang ngẩn ra Diệp Tầm Lan, xoay người đi ra truyền thừa điện.

Đầu tiên là đi rồi Linh Dược Viên, lúc này Linh Dược Viên, đã có chu vi 20 trượng diện tích, hơn nữa đã sớm đổi thành Bát cấp linh thổ, có thể gia tốc phần lớn linh dược chín lần tốc độ sinh trưởng, cũng có thể trồng trọt 99% trở lên linh dược.

Nếu như lại hợp với từ hệ thống gia tốc thời gian, về sau chỉ là trồng trọt linh dược, cũng có thể kiếm được không ít.

Nhưng là Lâm Vũ tại sao không trực tiếp đổi thành cao cấp nhất Cửu cấp linh thổ? Đây thật ra là có nguyên nhân...

Chương 306: Công pháp lựa chọn

Hắn nguyên nhân căn bản, chính là Cửu cấp linh thổ chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, truyền thừa trong hệ thống mặc dù có hồi đoái, cũng chỉ có không tới chu vi một thước, lui mười ngàn bước giảng, cho dù có chu vi mười trượng linh thổ, giá cả cũng không phải hiện tại Lâm Vũ có thể gánh nặng.

Ngang hàng thể tích bên dưới, Cửu cấp linh thổ giá cả, là Bát cấp linh thổ gấp mười ngàn lần!

Kia căn bản chính là một thiên văn số tự.

Coi như Lâm Vũ đem Ngọa Long Sơn lên chỗ kia linh mạch thái quang, rồi đến Tu Chân Giới mua đủ loại linh tài, sở được đến truyền thừa điểm cũng đổi không tới chu vi mười trượng Linh Dược Viên cần Cửu cấp linh thổ.

Tại không có biện pháp bên dưới, cũng chỉ đành lùi lại mà cầu việc khác.

Dù sao Bát cấp linh thổ so với Cửu cấp linh thổ, tại công hiệu lên thật ra thì không kém bao nhiêu.

"Cần phải mời một người xử lý Linh Dược Viên mới được!" Lâm Vũ trầm nghĩ.

Có chút linh dược chỉ cần chọn lựa trái cây, để cho lần nữa nở hoa kết trái liền có thể, mà có chút linh dược, tại sau khi chín thì cần muốn cả gốc đào lên, thậm chí còn có một ít linh dược, nếu như sau khi chín không ở trong vòng thời gian quy định thu thập, chẳng mấy chốc sẽ từ vong, lần này liền da trắng rồi.

Hơn nữa, mỗi loại linh dược thành thực thời gian lại không giống nhau, nhất định phải có một cái chuyên gia xử lý mới được.

Vốn là Lâm Vũ vẫn còn muốn tìm cái thời gian, đem Linh Dược Viên dời đến Ngọa Long Sơn đi tới, để cho Lâm Ánh Tuyết hỗ trợ xử lý một hồi, nhưng bây giờ từ hệ thống sự tình, khiến hắn chỉ đành phải đem cái kế hoạch này hủy bỏ.

Ở chỗ này trông trọng, chu kỳ trưởng thành có thể so với ngoại giới rút ngắn gấp mấy lần, về sau thậm chí có thể đạt tới nhiều gấp mười!

Kẻ ngu đều biết rõ làm sao tuyển chọn.

Hơn nữa, coi như không tới chuyên gia xử lý, về sau lại làm một cái linh thú là được, đó cũng không phải gì đó quá khó khăn chuyện!

Lâm Vũ đứng tại chỗ suy tư nửa ngày, định xong một cái đại khái kế hoạch, liền lấy lại tinh thần, tính toán một chút thời gian, xoay người trở lại truyền thừa điện trong chính sảnh.

"Chủ nhân, ta nên kể xong đều đã kể xong, bởi vì thời gian quan hệ, ta chỉ nói một ít chủ yếu, ngươi và Lan tỷ tỷ nói đi." Tiểu Y thấy Lâm Vũ đi vào, trực tiếp đem sự tình đá cho hắn, "Còn có một việc ta quên cùng ngươi nói, chính là từ hệ thống kẻ nắm giữ, có vấn đề gì có thể không có cách nào hướng ta hỏi ý kiến, cần phải từ ngươi tới chuyển cáo."

Lâm Vũ gật đầu một cái, đi tới Diệp Tâm Lan trước mặt, kéo nàng ngọc thủ, đạo: "Lan tỷ, đại thể sự tình các ngươi cũng đã biết chứ?"

Diệp Tâm Lan theo bản năng gật đầu, trong lòng lại vẫn khiếp sợ vạn phần.

Nàng là đến hôm nay mới biết, nam nhân mình lại có tốt như vậy cơ duyên! Không trách hắn cho tới nay đều là thần thần bí bí, hiện tại cuối cùng biết!

Mặc dù chuyện này quá mức thiên phùng dạ đàm, nhưng sự thật đặt ở trước mắt, không tin cũng phải tin tưởng!

"Vậy ngươi nguyện ý tiếp nhận một cái từ hệ thống sao?" Lâm Vũ hỏi nhỏ.

"Ta nguyện ý, Tiểu Vũ, ta tiếp nhận từ hệ thống sau đó, liền có thể thông qua xem bói giúp ngươi kiểm lấy truyền thừa điểm." Diệp Tâm Lan kiên định gật đầu nói.

Không có nửa điểm do dự.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười: "Được, ngươi chờ một chút."

Tiếp lấy liền mở ra hồi đoái mặt bản, trên màn sáng xuất hiện một khối bát quái hình ngọc bội, dạng thức cùng Lâm Vũ gia truyền ngọc bội không sai biệt lắm, chỉ là nhỏ một chút vòng mà thôi, phía trên giới thiệu cũng đơn giản.

Đạo gia truyền thừa từ hệ thống, hồi đoái yêu cầu: Một viên linh thạch cực phẩm

Lâm Vũ hiện tại sổ sách, linh thạch cực phẩm kia một cột lên số lượng là bốn, hồi đoái một cái từ hệ thống hoàn toàn không có vấn đề, trực tiếp liền

lựa chọn hồi đoái.

"Lan tỷ, người đem cái này ngọc bội nhận chủ, liền có thể mở ra tử hệ thống, bất quá tử hệ thống cùng người dung hợp, cho người để cho hôn mê ba canh giờ, chính người chọn cái thời gian." Lâm Vũ đem ngọc bội đưa tới Diệp Tầm Lan trên tay, lần nữa giao phó đạo.

Diệp Tầm Lan gật đầu nhận lấy ngọc bội, tại chỗ liền cắn bẻ ngón tay, trực tiếp đem ngọc bội nhỏ máu nhận chủ.

Ngọc bội hóa thành một đạo bạch quang, tiến vào Diệp Tầm Lan lên đan điền, sau đó... Diệp Tầm Lan liền té xỉu tại Lâm Vũ trong ngực.

"Nha đầu này, thẳng thắn như vậy." Lâm Vũ ôm đã đã hôn mê Diệp Tầm Lan, lắc đầu cười một tiếng.

Ngay sau đó tâm niệm vừa động, hai người đồng thời ra không gian truyền thừa, xuất hiện trong phòng ngủ, Lâm Vũ đem Diệp Tầm Lan đặt lên giường, nhẹ nhàng kéo qua chăn sau, nằm dài trên giường ôm nàng bắt đầu một đêm tu luyện.

...

Hai người vốn là ngủ tương đối trẻ, Diệp Tầm Lan lại hôn mê sáu giờ, đợi nàng tỉnh lại lúc, đã là ngày hôm sau 9h sáng, cùng lúc đó, Lâm Vũ cũng tỉnh chỉ tu luyện, mở hai mắt ra, thấy Diệp Tầm Lan chính cười nhẹ nhàng mà nhìn mình.

Lâm Vũ khẽ mỉm cười, đưa tay giúp nàng sửa lại một chút cái trán tóc đen: "Lan tỷ, cảm giác thế nào?"

"Còn không chính là hình dáng kia?" Diệp Tầm Lan tự nhiên cười nói, "Tiểu Vũ, ta xem bói năng lực bây giờ là cao cấp, có phải hay không giúp người hiểu một quẻ, chúng ta liền có thể trực tiếp được đến ba trăm truyền thừa điểm?"

"Giúp mình xem bói cùng giúp nắm giữ hệ thống người xem bói, là không thể được đến truyền thừa điểm, nếu như xem bói sai lầm, giống vậy không chiếm được truyền thừa điểm, người giúp người khác xem bói, hiểu xong quẻ sau đó, chỉ cần nhìn một chút có không có được truyền thừa điểm, liền có thể biết rõ này một quẻ chuẩn bị không chuẩn bị rồi." Lâm Vũ kiên nhẫn giới thiệu.

"Nguyên lai còn có chỗ tốt này!" Diệp Tầm Lan hai mắt tỏa sáng, "Ta đây giúp người hiểu một quẻ nhìn một chút!"

Vừa nói liền cầm lên bên trên giường điện thoại di động, thời cơ cũng đúng lúc đúng dịp, vừa vặn có một người đi cầu quẻ, Diệp Tầm Lan nhìn đến này quái tượng, kết hợp với cứu quẻ người hỏi chuyện, bắt đầu giả bộ quẻ, hiểu quẻ.

Mấy phút sau, liền đã được đến kết quả.

Diệp Tầm Lan đem kết quả phát cho đối phương, rất nhanh, Lâm Vũ liền đến chính mình truyền thừa điểm nhiều hơn một trăm năm mươi điểm, đồng thời còn tra xét một hồi Diệp Tầm Lan truyền thừa điểm, giống vậy nhiều hơn một trăm năm mươi điểm.

"Thật tốt thần kỳ a!" Diệp Tầm Lan nhìn đến mừng rỡ.

"Đây vốn là rất thần kỳ, ta đương thời được đến truyền thừa hệ thống thời điểm, còn bình thường bị những thứ này cùng ra không tăng chức năng làm cho ngăn ra đây." Lâm Vũ hơi mỉm cười nói, "Được rồi, ta chọn trước chọn một bộ công pháp, tiểu Y, người có đề nghị gì?"

Trực tiếp kêu lên tiểu Y.

« luyện khí cửu chương » vốn là chỉ có thể tu luyện tới luyện khí hóa thân đệ nhất trọng, hiện tại tu vi đã cùng có, là thời điểm cải tu công pháp.

Tu luyện công pháp là người tu hành căn bản, chọn cần phải thận trọng lại thận trọng!

Hơn nữa công pháp cũng đắt dọa người, thậm chí có một ít công pháp cao cấp, Lâm Vũ bây giờ căn bản liền hồi đoái không dậy nổi.

Vì vậy chỉ có thể nghe theo tiểu Y đề nghị.

"Chủ nhân người cũng đừng lo lắng nữa hồi đoái công pháp chuyện, nói thế nào người cũng là người thừa kế, hệ thống Người luyện chế, tính thể nào cũng là sự phụ của người, coi như sự phụ, không có khả năng liền công pháp đều không biết truyền thụ, cho nên người không cần tiêu phí nửa truyền thừa điểm." Tiểu Y hơi hơi nói.

Lâm Vũ gật đầu một cái, tiểu Y mà nói không giả, truyền thừa hệ thống Người luyện chế, tính thể nào cũng là chính mình thụ nghiệp ân sư, công pháp lại vừa là căn bản trung căn bản, không có khả năng liền cái này đều không truyền thụ.

"Nơi này có hai bộ công pháp, một bộ là chủ hệ thống chủ nhân tu luyện, một bộ khác chính là tử hệ thống kẻ nắm giữ tu luyện, bất quá ngàn vạn phải nhớ kỹ, này hai bộ công pháp, không thể truyền thụ cho người khác! Bởi vì các người thể chất, là bị hệ thống sửa đổi qua, chủ hệ thống cùng tử hệ thống sửa đổi phương thức cũng có chút khác biệt."

Tiểu Y đưa tay chỉ một cái, hai người trước mắt trên màn sáng xuất hiện...

Lâm Vũ nhưng là có chút kinh ngạc, tiểu Y nói hai bộ, lại có suốt lục bộ công pháp...

Bạn đang đọc truyện *Đạo Gia Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.